Quia preposterus est ordo prius humana subsidia petere vt illis ꝛeficientibus diuum fauoris grata postuletur: ꝛe pse. di. j. omnis christianus. i fi. Idcirco ego Johānes andree bonoñ. in oībus iuuenis: inter ꝛecetoꝛ doctoꝛes licꝫ minim⁹: tamē indignus: cupiens huius opis mei fore ꝓncipiū ad inuocatiōz honoꝛez ⁊ laudem nomīs ihu christi: qō quādo recolo flectere ꝺbeo genua saltē corde. j. ꝛe imu. eccle. ꝛecet: ꝓus ad eū ingr̄tū possum hūles porrigo preces: vt nō ponderatis humanis ꝛemeritis sui sola clementia in me sui celestis irrigui gratiā influat sciēcie ⁊ eloquentie supplendo ꝛefectuꝫ augendo ingenij molīū ⁊ memorie quantitatez: vt possim scripturaꝝ huiꝰ libri ꝛeritatem pādere: errores fugare. enigmata reserare: nodos soluere: obscura dilucidare: et dubia ꝛeclarare. j. ꝛe reliq. c. j. Vel vt sic cōseruēt ⁊ augmenteť scientia: virtus ⁊ gratia in meipso: vt iuxta verbum p̄. cum ꝛe virtute ambulem in vtutē. ꝛe pe. di. ij. dum sanctam. planteť: edificeť: roboreť: ⁊ ꝓseruēť huiꝰ iuris scientia in mentibus ꝛesiderantiū auditoꝝ. xxiij. q. j. aduoca uit. in fi. vt p eam ipsoꝝ honorificata ⁊ ditata sint corpora. s. ꝛe ꝓben. ō multa. i fi. ipsoꝝ cꝛporꝝ mēbra reddāť iusticie seruitura vt. xlvij. di. omnes. vt sic erudite sint anime ⁊ a ꝛeo picte induteqꝫ iusticia beatitudinem mereanť: ꝛe peñ. di. ij. illa anima. ⁊. ca. se. sit autem hoc opus memoriale ꝓuectis: iuuenes instruat: cū paribus conferat: ⁊ ꝛesides excusso negligentie somno. j. ō homi. ꝓ hūan. assiduos ⁊ vigilantes reddat ad studiuꝫ: vt sermo meus scintillam amoris huius scientie in eis inueniens in ullam fluat ⁊ nutriat: vt cum creuerit flammā dignissimaꝫ faciat: ꝛe pe. di. ij. si sermo. Laudantes igitur hoc opus melioribus ratōnibus roboꝛātes ⁊ merito reprehendentes amplectoꝝ: ꝛetrahentibus autem nō resisto: ſ velut agnus coꝝam tondente non aperiam os meum: ꝛe pe. di. ij. si enim quit. ad fi. ꝓme colūne. paratꝰ ab annículo ꝛeceri. xxiij. q. iij. c. j. Ascribať igitur insufficientie mee quicqd in hoc ope reprehendendū exstitit: me tamen reddant aliqualiter in his excusatuꝫ cognoscende veritatis affectus: ⁊ non ꝛebilis amoꝝ quem corde gero fr̄ū ad studium ⁊ studentes: quibus attrahoꝝ ⁊ absolute compelloꝝ manū ad calamū mittere: ſz ad id insufficientissimū me cognoscam. Siquid autem ibi fuerit nota dignū ⁊ vnle: prius diuine potentie: secundo reuerendissimo patri sub cuius vmbra quiesco ⁊ doctoꝝ sedeo ſz indignus: dño Guidoni ꝛe Abaysio archidia. boñ. ex cuius scriptis ⁊ dictis que non in glosas recipio sed in textum: ⁊ maxime lectura per ipsum sup libꝛo ꝛecretoꝝ nouiter compilata infrascripta collegi Et licꝫ omnīū pitoꝝ huiꝰ iuris dicta vel scripta suo iudicio putem esse summissa: vt qō approbat approbatum: ⁊ qō reprobat habeať a singulis reprobatum: filiali tamē audacia huius operis scripta sue correctōi subijcio: ⁊ ꝓfiteoꝝ me tenere quod approbat: ⁊ non tenere quod reprobat. Et si qua in hoc opere suis dictis vel scriptis essent contraria habere cogito illa pro nō scriptis: ⁊ per hoc cūctis pateat me reprehendi non posse: vt. xxiij. q. j. hec est iudex. ꝛe sum. trini. dāmamus. in fi.

b Bonifacius epꝰ. ea ratione motus qua in ꝓncipio secundi tercij quarti ⁊ quinti libri ꝛecre. Querere non dolemus: ꝛe his. v. q. vj. que sunt in cuiuslibet libri ꝓncipio attendenda: ſ in ꝓncipio voluminis sufficit questionis: in ꝓncipio huiꝰ sexti libri: licꝫ nō idem fuit auctoꝝ: querere ꝓmittā. vt sic breuitatis causa ad ea sufficiat remisisse que in ꝓncipio Greg. compilationis ꝓ Ber. notata fuerunt. Et ſz antiq̄ sit rethoꝝ abbreuiatio: an salutatio sit pars epistole: id eoꝝ disputationi ⁊ solutōi relinquens hoc ꝓbemū in quatuoꝝ duido ptes. In quaꝝ prima salutatio ponitur vsqꝫ ibi: sacrosancte. In secūda exordium: vsqꝫ ibi: sane. In tercia narratio: vsqꝫ ibi: vniuersitati. In quarta ꝓclusio: vsqꝫ i fi. Primo igiť dñs Bonifacius ꝛectoꝝ ⁊ scholares morantes bonoñ. salutat ⁊ bñdicit. Secūdo exordiēdo dicit q̄ intēdit sollicite circa cōmoda subditoꝝ ⁊ volūtarie laboꝛat: ⁊ interdum rotis noctibus vigilat antiqꝫ iura ꝛeparando: ⁊ nouaꝫ condendo: vt ipsoꝝ scandala tollat: ⁊ lites repumat: ad quod se teneri fatetur ex officio dispensatiōis sibi credite: eo q̄ preest sancte romane ecclesie: que a ꝛeo prelata fuit cūctis ecclesijs: ⁊ effecta totius orbis magistra. Tercio narrat se a multis requisitum instāter vt elucidare ꝛeberet q̄ extrauagantibus editis post compilatōnē Greg. ix. ab ipso vt alijs ro. pon. teneri: ⁊ q̄ refutari ꝛeberent: ⁊ qui fuerint auctoꝛes ipsarū. Quod efficere ꝛesideraꝫ p tres noīatos i littera extrauagātes ipsas fecit diligentius recenseri: q̄ꝫ multe resecate fuerūt: q̄ temporales vel iuri contrarie vt supflue: reliq̄s in melioꝰ reformatas cū vtilibus constitutionibꝰ per ipsuꝫ nouiter editis mandauit in vnū libꝝ redigi: ⁊ sub ꝛebitis titulis collocari. Illumqꝫ librum vult adūgi qnqꝫ libris ꝛecretaliū ⁊ vocari sextuꝫ: cum senarius numerus sit perfectus. Dicit ꝛemū: q̄ ideo non mādauit has ꝓstitutōes in compilatione Greg. sub suis titulis poni: quia oportuisset multos libꝛos ꝛestrui ⁊ nouos fieri cum maximis laboꝛibus ⁊ expensis. Quarto ꝓcludendo mādat ipsis doctoꝛibus ⁊ scholaribus: q̄ ipsum librum mature cōpositū: quē eis sb bulla trāsmittit: affectuose recipiant illo vsuri i iudicijs ⁊ schol' ⁊ precipit q̄ vlterius nō recipiant nec p ꝛecretalibus habeāť aliquas constitutōnes romanoꝝ pon. editas post compilatōnem Greg. ix. que in ipso sexto libꝛo inserte vel reseruate non sint. hoc dicit ꝓhemū.

Incipit liber sextus ꝛecretaliuꝫ dñi Bonifacij pape. viij.

Bonifacius episcopus seruus seruoꝝ dei. Dilectis filijs

a Bonifacius. ex predecessoꝛibus suis eiusdem nois licꝫ ipse fuerit octauus: credo q̄ vnicam ꝛere. habuimus. scz s. ō presump. nullus. Et dicitur Bonifacius quasi bona faciens: ⁊ vere est ꝓdonans nomē rei: aut esse ꝛebet. xxj. di. cleros. ꝛe preben. cum fm. insti. ꝛe dona. §. est ⁊ aliud. Bonum igitur imo optimū opus fecit: nostꝛ ius cañ. illuminando: ⁊ p ꝛeclarationes antiquoꝝ iurū ⁊ per editōes nouoꝝ: vt j. sequitur. Sed solent iuuenes dubitare qua ratione muteť nomen in creatione ro. pon. cum nominis mutatio ꝓhibita sit. C. ꝛe mu. no. l. j. hic enī prius vocabāť Benedictus modo Bonifacius ē noīatus. Innocentius. iiij. prius Simbaldus. Greg. x. prius Theobaldus. Celestinus. v. prius Petrus. Respondeť hoc fieri ad ostendendum p mutationem nominis factam mutationem hoīs. cum enī prius esset purus homo: nūc vicem veri ꝛei gerit i terris. s. vt ec. bene. vt nostꝛ. vel ideo quia omnis actio christi nostra est instructio. s. ꝛe elec. significasti. ij. q. j. ꝛeus omnipotens. ſ in ꝓmotōne Petri mutatum est sibi nomen: cum primo vocareť Simon. xxj. di. in nouo. ſ ro. pon. vicez Petri gerit: s. qui fi. sint le. per venerabilem. vnde ad eius instar primeuū mutandū est nomen. Preterea equū fuit mutationez fieri: quia posset ꝓmoꝰ turpe originale nomen habere: pone exemplū. s. ꝛe elec. p inquisitōnem. vnde nō esset equū ipsum illo nomine vocari. lex aūt ꝛe mutatione nominis fraudulenta intelligiť.

b Episcopus. ante ꝓsecrationem ⁊ coꝛonatōnem sic scribiť: Bonifacius electus episcopus. ⁊ adde qō dicam in fi. li. sup data. Et quare se vocet episcopū: cum sint i ecclesia ꝛei dignitates episcopali maioꝛes dubitari solet: dic nouem ordines i ecclesia. xxj. di. cleros. ⁊. xxiij. di. episcopus. ⁊. c. se. Istoꝝ autem ordinū episcopalis est maioꝛ: q̄ nullū ipso est inuenire maioꝛem vel parem: non ergo a dignitate: ſ ab ordine volens nūcupari se vocat episcopū. ⁊ est ꝓra theologos: qui dicūt solū esse septem ordines. dicunt enī q̄ episcopalis ⁊ psalmistarus nō sunt ordines: ꝓ eo q̄ certum officium circa confectōnem eucharistie non est illis ordinibus ꝛeputatum. nos iuriste j: p iura predicta: ꝛe hoc s. ꝛe pur. ca. quoniam.

c Seruus seruoꝝ ꝛei. non simpliciter se dicit seruū: ſ seruū seruoꝝ ꝛei: quasi ꝛe his que sunt foris nihil ad eum. ij. q. j. multi. vel q̄ his non seruit qui ꝛeo non seruiūt: ſ illos iudicat. his autem qui seruiūt seruit: vt. j. ꝛe offi. lega. officij. vel dic seruoꝝ ꝛei. scz apostoloꝝ petri ⁊ pauli: quoꝝ vices gerendo seruire ipsis dicit. vel ex nimia humilitate hoc dicit fm quā negat se vniuersalem papā. xcix. di. ecce. ⁊ submittit se iudicio seculari. ij. q. vij. nos si. ⁊ volutarie purgatōi. ij. q. v. mandastis. vel dic vt no. in ꝓemio greg.

d Filijs. quos papa vocet filios: ⁊ quos fratres. dic vt s. ꝛe cri. sal. q̄ graui. Et licꝫ aliquis episcopus esset in studio bonoñ. scholaris vt

a

131 7612 (1)
1482
Inc. 148
H* 3603
GW 4868

Q Ulia preposterus est ordo prius humana subsidia petere vt illis deficientibus diuum fauoris grata postuletur: de ipse. di. j. omnis christianus. i fi. Idcirco ego Johānes andree bonoñ. in oībus inuenis: inter decretor doctores licz minim⁹: tamē indignus: cupiens huius opis mei fore principiū ad inuocatiōz honorez z laudem nomis ihu christi: qō quādo recolo flectere debeo genua saltē corde. j. de imu. eccle. decet: pus ad eiꝰ inḡtū possum hūles porrigo preces: vt nō ponderatis humanis demeritis sui sola clementia in me sui celestis irriguī gratiā influat sciēie z eloquentie supplendo defectuz augendo ingenij motuū z memorie quantitatez: vt possim scripturaz hui⁹ libri veritatem pādere: errores fugare. enigmata reserare: nodos soluere: obscura dilucidare: et dubia declarare. j. de reliq. c. j. Vel vt sic cōseruet z augmentet scientia: virtus z gratia in meipso: vt iuxta verbum pī. cum de virtute ambulem in veritē. de pe. di. ij. dum sanctam. plantet: edificet: roboret: z ꝓseruet hui⁹ iuris scientia in mentibus desiderantiū auditoꝝ. xxiij. q. j. aduocauit. in fi. vt p eam ipsorum honorificata z ditata sint corpora. ſ. de pben. ō multa. i fi. ipsoruꝫq corpoꝝ mēbra reddāt iusticie seruitura vt. xlvij. di. omnes. vt sic erudite sint anime z a deo picte inducteq iusticia beatitudinem mereant. de pen. di. ij. illa anima. z. ca. se. sit autem hoc opus memoriale ꝓuectis: iuuenes instruat: cū paribus conferat: z desides excusso negligentie somno. j. ō hom. p hūanū assiduos z vigilantes reddat ad studiuz: vt sermo meus scintillam amoris huius scientie in eis inueniens in illam fluat z nutriat: vt cum creuerit flammā dignissimaz faciat: de pe. di. ij. si sermo. Laudantes igitur hoc opus melioribus ratōnibus roborātes z merito reprehendentes amplectoꝝ: detrahentibus autem nō resisto: ſ velut agnus coram tondente non aperiam os meum: de pe. di. ij. si enim quit. ad fi. ꝑme colūne. paratꝰ ab annículo deceri. xxiij. q. iij. c. j. Diſſcribat igitur insufficientie mee quicqd in hoc ope reprehendendū existit: me tamen reddant aliqualiter in his excusatuz cognoscende veritatis affectus: z non debilis amoꝝ quem corde gero fixū ad studium z studentes: quibus attrahoꝝ z absolute compelloꝝ manū ad calamū mittere: ſz ad id insufficientissimū me cognoscam. Siquid autem ibi fuerit nota dignū z vtile: prius diuine potentie: secundo reuerendissimo patri sub cuius vmbra quiesco z doctoꝝ sedeo ſz indignus: dño Guidoni de Abaysio archidia. boñ. ex cuius scriptis z dictis que non in glosas recipio sed in textum: z maxime lectura per ipsum sup libro decretoꝝ nouiter compilata infrascripta collegi Et licz omniū quoꝝ hui⁹ iuris dicta vel scripta suo iudicio putem esse summissa: vt qō approbat approbatum: z qō reprobat habeat a singulis reprobatum: filiali tamē audacia huius operis scripta sue correctōi subijcio: z ꝓfiteoꝝ me tenere quod approbat: z non tenere quod reprobat. Et si qua in hoc opere suis dictis vel scriptis essent contraria habere cogito illa pro nō scriptis: z per hoc cūctis pateat me reprehendi non posse: vt. xxiij. q. j. hec est fides. de sum. trini. dānamus. in fi.

Incipit liber sextus decretalium dñi Bonifacij pape. viij.

B Onifacius episcopus seruus seruorum dei. Dilectis filijs

b Onifacius epꝰ. ea ratione motus qua in principio se cuncti tercij quarti z quinti libri decre. Querere non solemne: de his. v. q. vj. que sunt in cuiuslibet libri principio attendenda: ſz in principio voluminis sufficit quesiuisse: in principio huius sexti libri: licz nō idem sit auctor: querere ptermittā. vt sic breuitatis causa ad ea sufficiat remisisse que in principio Greg. compilationis p Ber. notata fuerunt. Et ſz antiq̄ sit rethoricoꝝ altricatio: an salutatio sit pars epistole: id eoꝝ disputationi z solutōni relinquens hoc ꝓhemiū in quatuor diuido ptes. In quaꝝ prima salutatio ponitur vsqz ibi: sacrosancte. In secūda exordium: vsqz ibi: sane. In tercia narratio: vsqz ibi: vniuersitati. In quarta ꝑclusio: vsqz i fi. Primo igit dñs Bonifacius doctores z scholares morantes bonoñ. salutat z bñdicit. Secūdo exordiēdo dicit q̄ mēdū sollicite circa cōmoda subditoꝝ z voluntarie laborat: z interdum totis noctibus vigilat antiqu[a] iura declarando: z noua condendo: vt ipsoꝝ scandala tollat: z lites reprimat: ad quod se teneri fatetur ex officio dispensatiōis sibi credite: eo q̄ preest sancte romane ecclesie: que a deo prelata fuit cūctis ecclesijs: z effecta totius orbis magistra. Tercio narrat se a multis requisitum instāter vt elucidare deberet q̄ extrauagantibus editis post compilatōnē Greg. ix. ab ipso vt alijs ro. pon. teneri: z q̄ refutari deberent: z qui fuerint auctores ipsarū. Quod efficere desiderās p tres noiatos i littera extrauagātes ipsas fecit diligentius recenseri: q̄z multe resecate fuerūt: q̄ temporales vel iuri contrarie vt superflue: reliq̄s in melio⁹ reformatas cū vtilibus constitutionib⁹ per ipsuz nouiter editis mandauit in vnū librū redigi: z sub debitis titulis collocari. Illumq̄z librum vult adiūgi q̄nq̄ libris decretalium z vocari sextuz: cum senari⁹ numerus sit perfectus. Dicit demū: q̄ ideo non mādauit has ꝓstitutōes in compilatione Greg. sub suis titulis poni: qua oportuisset multos libros destrui z nouos fieri cum maximis laboribus z expensis. Quarto ꝑcludendo mādat ipsis doctoribus z scholaribus: q̄ ipsum librum mature cōpositū: quē eis ſb bulla trāsmittit: affectuose recipiant illo vsuri i iudicijs z schol z precipit q̄ vlterius nō recipiant nec p decretalibus habeāt aliquas constitutōes romanoꝝ pon. editas post compilatōnem Greg. q̄ in ipso sexto libro inserte vel reseruate non sunt. hoc dicit ꝓhemiū.

a Bonifacius. ex predecessoribus suis eiusdem nois licz ipse fuerit octauus: credo q̄ vnicam dere. habuimus. scz ſ. ō presump. nullus. Et dicitur Bonifacius quasi bona faciens: z vere est ꝓnāns nomē rei: put esse debet. xxj. di. cleros. de preben. cum fm. insti. de dona. §. est z aliud. Bonum igitur imo optimū opus fecit: nostr̄e ius cañ. illuminando: z p declarationes antiquoꝝ iurium z per editōnes nouoꝝ: vt j. sequitur. Sed solent iuuenes dubitare qua ratione mutet nomen in creatione ro. pon. cum nominis mutatio ꝓhibita sit. L. de mu. no. l. j. hic eñ prius vocabat Benedictus modo Bonifacius ē noiatus. Innocentius. iiij. prius Sinibaldus. Greg. x. prius Theobaldus. Celestinus. v. prius Petrus. Respondet hoc fieri ad ostendendum p mutationem nominis factam mutationem hois. cum eñ prius esset purus homo: nūc vicem veri dei gerit i terris. ſ. vt ec. bene. vt nostr̄e. vel ideo quia omnis actio christi nostra est instructio. ſ. de elec. significasti. ij. q. j. deus omnipotens. ſz in ꝓmotōne Petri mutatum est sibi nomen: cum primo vocaret Simon. xxj. di. in nouo. ſz ro. pon. vicez Petri gerit: ſ. qui fi. sint le. per venerabilem. Vnde ad eius instar primenū mutandū est nomen. Preterea equū fuit mutationez fieri: quia posset ꝓmot⁹ turpe originale nomen habere: pone exemplū. ſ. de elec. p inquisitōnem. vnde nō esset equū ipsum illo nomine vocari. lex aūt de mutatione nominis fraudulenta intelligit.

b Episcopus. ante ꝓsecrationem z coronatōnem sic scribit: Bonifacius electus episcopus. z adde qō dicam in fi. li. sup data. Et quare se vocet episcopū: cum sint i ecclesia dei dignitates episcopali maiores dubitari solet: dic nouem ordines i ecclesia. xxj. di. cleros. z. xxiij. di. episcopus. z. c. se. Istoꝝ autem ordinū episcopalis est maioꝝ: q̄ nullū ipso est inuenire maiorem vel parem: non ergo a dignitate: ſz ab ordine volens nūcupari se vocat episcopū. z est ꝓra theologos: qui dicūt solū esse septem ordines. dicunt eñ q̄ episcopalis z psalmistatus nō sunt ordines: p eo q̄ certum officium circa confectōnem eucharistie non est illis ordinibus deputatum. nos iuriste ꝺ: p iura predicta: de hoc ſ. de pur. ca. quoniam.

c Seruus seruoꝝ dei. non simpliciter se dicit seruū: ſz seruū seruoꝝ dei: quasi de his que sunt foris nihil ad eum. ij. q. j. multi. Vel q: his non seruit qui deo non seruiūt: ſz illos iudicat. his autem qui seruiūt seruit: vt. j. de offi. lega. officij. Vel dic seruoꝝ dei. scz apostoloꝝ petri z pauli: quoꝝ vices gerendo seruire ipsis dicit. vel ex nimia humilitate hoc dicit fm quā negat se vniuersalem papā. xcix. di. ecce. z submittit se iudicio seculari. ij. q. vij. nos si. z voluntarie purgatōi. ij. q. v. mandastis. vel dic vt no. in ꝓhemio greg.

d Filijs. quos papa vocet filios: z quos fratres. dic vt ſ. de cri. fal. q̄ grauī. Et licz aliquis episcopus esset in studio bonoñ. scholaris vt

13A7612 (1)
Inc. 148
1482
H* 3603
Gw 4868

uctor non est ꝓterea rescriptū vitiosum: qz generaliter inspicimus: nec est curandum de modico: de consecra. di. ij. reuera. §. de symo. & si questiones. Jo. an.

e Doctoribus. uctor dicit a docendo: & debet esse cautus ne proferat tacenda vel dicenda reticeat. xliij. di. sit rector. in ꝑn. & debet seipsum & vba sua ꝑm audientiuz capacitatē & ingeniū coaptare. viij. q. j. oportet. qui em̄ ea dicet q̄ ab auditorib⁹ intelligi non valent: nō eoz vtilitatez: ꝛ sui ostentatiōz facit. xliij di. §. vlti. nec debet esse arrogans ꝛ humilis. de ma. & obe. c. vl. nam hz hoc ꝓpriū doctrina arroganciū vt hūilit nesciāt ꝓferre que docēt: & recta q̄ sapiūt recte ministrare nō possint. xlvj. di. c. j. & doctores vniuersitatez faciūt. §. de ꝓsti. ex ḟris.

f Scholarib⁹. a schola dictus. Priuilegiati autē sunt scholares i his que habent. ff. fami. herc. l. ea que pater. & C. ne fi. pro pa. in ꝓsti. habita.

g Bononie. quid de aliis? dic vt no. in ꝓhemio greg. ꝓpriatiōis.

h Cōmorantib⁹. mlti morant qui pax studēt. & hos forte curialiter re ꝑhendere volunt ꝑm osti.

i Benedictōnem. per bñdictionē prelati devote susceptā venialia remittūt: ad hec. j. q. j. dictū. c. maledictā. & ca. se. Sicut p generalē ꝓfessiones & oratōnē dñicam: de pe. di. iij. de q̄tidianis. Per aquā bñdictam: de ꝓse. di. iij. aquam. Per elemosynā & ieunia: de pe. di. iij. sane cauendū. Et p eucharistiā devote sumptam: de cōse. di. ij. cum omne. Per vnctiōz extremā: §. de sa. vnc. c. vno. ad ꝑn. Per devotā pectoris tunsionē: ō pe. di. j. tres sunt actiones ꝑm osti. qui hoc no. de pe. & re. omnis. & qō dixi de remissiōe venialiū intelligas vel in eo q̄ nō est in mortali: vt no. de pe. di. j. ꝓfecta. i vl. glo. mortale em̄ sine venali potest dimitti: ꝛ non econuerso: qz mortale opponit charitati: venale feruori charitatis. sublato vo priori tollit posterius: ꝛ nō econuerso.

k Sacrosancte. exordiū. & ideo sacrosancta dr̄: qz cōsecrata fuit martyrio ap̄lor petri & pauli. xxj. di. q̄uis. xxij. di. c. ij. j. ō elec. fundamenta. & de reliquijs. c. j.

l Imꝑscrutabilis. vñ. o altitudo diuinaz sapientie & scientie dei q̄ imꝑscrutabilia sunt iudicia eius: & inuestigabiles vie eius. ad ro. xj. & de pe. di. iiij. si ex bono.

m Incōmutabili. xxij. q. iiij. incōmutabilis. §. de sum. tri. firmit.

n Pretulit. per illa verba: tu es petrus &c. xxj. di. in nouo. & c. se. vel pasce oues meas. de elec. significasti.

o Magistratū. xxij. di. c. j. & ij. §. de sum. tri. c. dānam⁹. ad fi. §. ō ꝑuit. antiqua. C. de sacrosanctis ec. l. iubemus. & j. ti. ꝓri. ca. vno.

p Dispensationis. xliij. di. dispensatio.

q Cōmodis. in his ꝑcipue quib⁹ aīaz saluti ꝓfuit. j. de ꝑbē. c. j. de ꝓsti. c. vl. cum si.

r Prosperamur. j. de offi. lega. officij.

s Jugi. i. continuo. Jo. an.

t Labores. idem dicit imꝑator in aut. vt diui. inf. subscrip. ba. glo. quest. in ꝑn. coll. viij.

u Insomnes. in aut. vt iudi. sine quoquo suf. in ꝑn.

ꝑ Formas. C. de veteri iure enucl. l. ij. §. sed q̄ diuine.

y Declaratōe. vt. j. de elec. statutū. de ꝑben. q̄ sepe. cum si.

a Iurib⁹. nūc antiq̄z inouatōe vbū clemētis. j. de ꝑbē. c. j. cū si.

b Possibile. hoc dicit: q̄ natura est introductū plura eē negocia q̄ vocabula. ff. de ꝓscrip. ver. l. natura.

c Sane. narratio.

d Proinde. C. de no. co. cōpo. in prima ꝓstitutione.

e Utiliter. di. iiij. erit. Jo. an.

f Ab eo. vt. j. de rescrip. c. j. de testi. c. j. & ij. ō dei. c. j. ō hē. c. j. de testi. i ite. c. j.

g Alijs. vt p te. j videbis.

h Successiue. & sic successiue sic ordinate poni debuerūt: vt ex ordinatōe ipsaz quis ꝓr fuerit pateat: vt i ꝓma ꝓstōne. C. ō no. co. ꝓpo. qō in h⁹ libri ꝓpriatōne bñ seruat: vnde sique decretales greg. ix. ponūt in titulle sunt ꝑme: bonifacij sp sunt vltime. In decretalib⁹ tñ eiusdez auctoris dici solet: q̄ hic ordo nō sp seruat qō solet probari §. de of. archi. ad hoc. & c. vt nostrū. & §. qui fi. sint le. cām. j. & ij.

i Auctorib⁹. sicut erat in decre. greg. ix. j. de testi. i inte. c. j. quā q̄dā attribuebāt alex. iij. & idē i sil'ibus

k Apicem. idē vbū habes. xl. di. nō nos. ibi: qs em̄ sanctū dubiter: quez apex tante dignitatis attollit als extollit. j. ꝓcess. de ꝑbē. c. vl. in ꝑn.

l Almus. me teste sunt sup hoc requisitus ab vniuersitate bonō. p nūciū suum ad hoc missum discretū viz bone mēoie dñm iacobū de castello mansionariū bon. q̄ hominio erat. i. paruꝰ homo corpore: & intelligas q̄ magnus fuit in huius iuris scientia: cum ꝓponeret coram papa bonifacio stans: Boni. credens genu flexum monebat eum vt surgeret: & tunc ferē portuensem. scz frēm math. de aquaspreta dixisse ad papam: zacheus est.

m Dispendiū. coartandū sunt. j. de rescrip. c. iij.

n Teneri. scz inserte in hoc libro vel reseruate.

o Refutari. s. q̄ hic inserte vt refutare nō repient: vt. j. i fi. ꝑbe.

p Publica. iij. di. erit. in si. Jo. an.

q Cancellariū. tūc: nūc diaconū cardinalez. li. scti eustachij.

r Doctorē. hi erāt gloriosi ñ solū doctrina legū ꝛ experientia rep. & tales debēt esse iuris ꝓpositores. C. de no. co. ꝓpo. in ꝓma ꝓstōne.

s Huiusmodi. scz edictas poit volumē greg. ix.

t Contrarie. qō in iure reperi nō debet: vt §. in ꝑbe. greg. ix. et C. de veteri iure enu. l. tanta.

u Abbreuiatis. vt est videre i decre. greg. ix. j. de dei. c. j. que p longiora vba extrauagabāt: & incipiebat: grauem nobis. cū si.

x In toto. vt patet i decre. Inno. iij. q̄ incipiebat graue nimis: que p breuia vba ponit: ne cle. vel mona. c. ij. & p decre. que olim: incipiebat sicut dilecti. que p breuia verba ponit. j. de elec. statutū. & in decre. j. de testa. c. j. que olim incipiebat Johānes frange pa. extrauagās inno. iiij. maxime in textu: & multe sunt similes.

a Aduatis. j. de rescrip. statutum.

b Conectionib⁹. vt. j. de here. q̄uncz. ad fi. vt ibi dicā.

c Detractõibus. vt. ij. de rescrip. c. j. ad fi. & de testi. c. ij. ad fi. & dupliciter. j. de sen. ex. qz periculosum. vt in his oibus dicam.

d Additõibꝫ. vt. j. de regula. nõ solũ. vt ibi dicã. idẽ esset videre in decre. j. de pbẽ. si p clericis pau. & j. ō pces. pbẽ. ne captãde. v. licz. & i decre. executor. v. potest tñ. habito respectu ad antiquas vñ tracte fuerũt.

e Vidim⁹. §. de consang. nõ debet.

f Correctõnẽ mor. qz hoc solum bñ agit vt vita hoim cõrigat. xxiij. q. v. prodest. & impator dicat legibus nris mores mẽdim⁹ corrigere. C. de scõis nup. l. j. ad idẽ. xlvj. dist. c. j. ibi: ne elatis moribꝫ cc. & §. de vi. & ho. cle. vt clericoꝝ.

g Titulis. nota rubricas esse autẽticas: ad hoc de pen. di. j. §. hec aũt. §. ne se. va. c. j. vt ec. bñ. c. j. ff. q quisqs. iur. l. j. Item no. rubricas de textu p qõ colligẽ scriptorez q̃ pmisit textũ scribẽ illas ponere debere.

h Volumen. decretaliũ.

i Perfect⁹. vt. xxv. q. iij. c. vno. Sex ei etatib⁹ mũdi generatõ & homis status finit. vt ibi. Prima ei etas in hoie est infantia: q̃ durat vsqꝫ ad. vij. an. Secunda pueritia: vsqꝫ ad. xij. vel ad. xiij. Tercia adolescentia: vsqꝫ ad. xxv. Quarta iuuentus vel virilis etas: vsqꝫ ad q̃gẽsima Quinta senectus: vsqꝫ ad. lxx. Sexta ab inde: & dr̃ senũ aliarum etatũ terminus. C. de sacrosanc. ec. vt inter diuinũ. Sic & sex generatões mũdi. Quaꝝ prima vsqꝫ ad noe. Secũda vsqꝫ ad abrahã. Tercia vsqꝫ ad dauid. Quarta vsqꝫ ad trãsmigratõez babylonis. Quinta vsqꝫ ad aduentuꝫ christi. Sexta vsqꝫ ad finem seculi. Est aũt ad hoc similis §. de pfang. non debet. de pse. di. iij. de trina. sed licz bone sint iste similitudines: nõ tamen inferũt ipsum senarium numeꝝ esse pfectũ. vñ dic sm arithmeticos quatuor eẽ generatões numeroꝝ. Prima que incipit ab vno & durat vsqꝫ ad. x. & dicit̃ ista numeroꝝ monadicoꝝ: a mona qõ est vnũ. xvj. q. j. placuit. ij. quia ab vno incipit. Secũda dr̃ decadicoꝝ: a decade. qõ est decẽ. & durat vsqꝫ ad centũ. Tercia dr̃ centedicoꝝ: & incipit a centũ & durat vsqꝫ ad mille. Quarta dr̃ milledicoꝝ: a mille incipiens: & durat vsqꝫ in infinitũ. Ex his quatuor generib⁹ nũeroꝝ est repire alios pfectos paucos tñ: alios impfectos. Ex impfectis est repire alios diminutos alios abundãtes. dr̃ aũt numerus pfectus qui pstat ꝑ resultat precise ex oibus partib⁹ suis aliquotis simul aggregatis. Est ergo videndum que sint partes aliquote. Et sunt partes aliquote: que aliquotiens sumpte reddunt suum totum precise. id est. non plus nec minus: vide hoc in senario: qui est primus perfectorum: & solus inter monadicos pfectus. nam sex viciꝫ vnuꝫ sex sunt: ter duo sex sunt. bis tria sex sunt. Abinde nõ sunt partes aliquote: qz quatuor aliquotiens sumptũ faceret. viij. vꝫ plus. ergo oẽs partes aliquote sunt hec: vnũ duo tria: & vnũ duo tria faciũt sex: & senari⁹ nũerus est pfectus sm diffinitõz supiorem: que hz q̃ nũerus pfect⁹ resultat precise ex oibus partibus suis aliquotis simul aggregatis. vide in alio nũero pfecto. in genere eñ decadicoꝝ alius & solus nũerus est pfectus. scz. xxviij. tolle partes. scz dimidiam & circa. ff. de ver. sig. nomen. qz vltra dimidiã nõ esset repire aliquotas: vt § dixi. xviij. est pars aliquota: qz bis sumptũ facit. xxviij. Xiij. xij. xj. x. ix. viij non sunt partes aliquote de. xxviij. qz aliquotiens sumpte nõ inferunt precise suũ totũ: & plus vel minus. Nam. xiij. bis sumptum facit. xxvj. ter sumptũ facit. xxxix. & sic plus vel minus & sic de singulis. vij. est pars aliquota: qz quater sumpta infert suũ totũ. vj. & v. non sunt partes aliquote. iij. vo est pars aliq̃ta: qz septies sumptum infert suũ totũ. tria non est pars aliquota: & duo & vnũ bene sunt partes aliq̃te: qz. xviij. viciꝫ duo facit. xxviij. & xxviij. viciꝫ

put expedire vidimus: factis in ipsis: in vnũ libꝝ cũ nõnull' nris cõstitutõibꝫ in q̃bus ad correctõnem moꝝ subditoruꝫq̃ q̃tẽ multa statuunt salubria fructus vberes deo ꝑpicio in domo dñi allatura: & plurima i iudicijs & ex freq̃ntata dubia decidunt redigi mãdauimus & sub debitis titul' collocari. Quem libũ q̃libꝫ libris alijs dicti volumis decretaliũ ãnectendũ sensuim⁹ sextũ nuncupari: vt idẽ volumẽ senariũ q̃ nũerus est pfectus: librozꝝ illo adiũcto numerũ ꝑprehendẽs: pfectã in reb⁹ agẽdis formam tribuat & in morib⁹ disciplinã Nec sine cã morem pdecessoꝝ nostroꝝ: q̃ cũ pstitutões aliqs pmulgabãt: nouiter eas mãdabãt sb antiq̃ serie situari: omisimus in hac pte seruare. hec eñ fecim⁹ ne infinitos libros dextrui: & alios ñ sine maximis dispẽdijs laboribꝫ & expẽsis de nouo fieri oporteret.

Cuiuersitati vestre igit̃ ꝑ aplica scripta mãdam⁹ q̃tenꝰ libꝝ hmõi cũ multa maturitate digestũ: quẽ sb bulla nra vob trãsmittim⁹: pmpto suscipiẽtes affectu: eo vtami decetero i iudicijs & i schol': nll'as aliasꝫ pdt illas q̃ iserũt aut spãlit̃ reuocãnt i eo decretales aut pstitutões a q̃buscũq̃ nostris pdecessoribus. roma. ponti. polt editõnẽ dicti volumis pmulgatas recepturi vlteri⁹: aut p decreta lib⁹ habituri. Rego. x. in generali ꝓcilio lugdun.

De summa trinitate & fide catholica. Rubrica.

k Hec sine. antipophora. rñdet eñ tacite q̃stioni: q̃ queri posset: q̃re nõ mãdabat istas decre. poni i annq̃ ꝑpilatione greg. sub suis titulis.

l Predecessoꝝ. inno. iij. & greg. x. scripserũt eñ hi in phemijs suis decretorib⁹ & scholaribꝫ: vt decre. quas mittebãt sub suis titulis: put ex premebat i ipsis: inseri facerent. vñ q̃dã faciebant ipsas scribi in fine titulorꝝ ꝑpilatois greg. & isti seruabãt mandatũ. quidã faciebãt de eis volumina: & isti nõ seruabãt mandatũ ipsoꝝ vt hic patet.

m Promulgabãt. leges instituunt cũ pmulgant. iij. di. §. leges.

n Infinitos. oẽs. scz editos añ huius libri ꝑpilatoz.

o Laboribꝫ. no. maximos labores esse i libris scribẽdis. & est j̃ scholares: q̃ sp dum sunt in studio faciũt scribi libros: dũ laborare deberẽt ad studiũ. laboribꝫ eñ talib⁹ & expẽsis parcendũ est. de do. a ꝑn. finẽ.

p Vniuersitati. conclusio.

q Datiuitate. quod fieri debet: vt. xxxv. q. ix. apostolice. & §. de rescrip. ad audientiam. j. Jo. an.

r Bulla. alꝫs non credit mandatũ ꝓncipis: vt. xcvij. di. nobilissim⁹ vbi de hoc. & C. de man. prin. l. vna.

s Decetero. constitutio ergo respicit futura. quid de pendentib⁹ dicã j. de elec. licz canon. Quando incipiant ligare pstitutões huius sexti libri dicam in fi. libri sup data.

t Scholis. hoc expone: vt no. in phemio greg.

u Reseruant. sicut decre. exijt q̃ semmat. reseruata. j. ō ver. sig. Et pstões oẽs edite sup negocio herence prauitatis non prarie pstõib⁹ huius libri sexti: vt. j. de here. c. vl. in fi. Item posset dici de reuocatoriis. de q̃b. j. de pben. c. pe. & antepe. & de pces. pbẽ. c. vlt.

x Voluminis. scz ꝑpilatõnis greg. ix. & sic vides hodie p hũc finez: q̃ decre. de fide instru. pastoralis. nõ habet locum in decretalib⁹ editis post ꝑpilatõnem greg. ix. & ante hunc libꝝ: sed posset habere locum in decre. bonifacij editis post ꝑpilatõnez huius sexti libri. & in oibus per eum vel eius successoꝝ edendis.

y De summa trinitate. huius sexti libri rubrice iudicio meo ꝓnunciande nõ sunt. ratio qz sm hoc q̃ occurrebãt aliqua addenda mutãda detrahenda vel corrigẽda: sic addita mutata detracta vel correcta fuerunt habito respectu ad ꝑpilatoz antiq̃: & ipsi⁹ rubricaꝝ hic ordine retento: si nihil in titulo volebat addere: vel mutare illo omisso transibat ad sequentes: vnde sm rei veritatẽ decretales huius libri in compilatõne antiqua debebant sub suis titulis collocari: sed omissum fuit

vnum facit. xxviij. ergo restat q̃ omnes ptes aliquote de. xxviij. sunt xiij. vij. iij. duo & vnũ. § ex his aliquotis simul aggregatis resultat precise totum. qz. xiij. vij. iij. duo & vnũ faciũt. xxviij. ergo sm diffinitõnem supiorem. xxviij. numerus est pfectus. & sic etiã de alijs pfectis. Computani aũt de ulo vt melius intelligeret dictum ō senario.

Ex impfectis dixi q̃ alij sunt diminuti: de quib⁹ solet poni exemplum in octonario. tres eñ sunt partes aliquote de octo: scilz. iij. ij. & vnum. sed iij. ij. & vnũ faciũt. vij. & sic est impfectus diminutus. vide i quaternario: cuius due sunt ptes aliquote. scz duo & vnũ quia bis duo quatuor. & quater vnũ quatuor. sed duo & vnum: faciũt tria: ergo ẽ quaternari⁹ numerus impfectus diminut⁹. vide in. ix. cui⁹ etiam due tñ sunt ptes aliquote. scz tria & vnũ. § tria & vnũ faciũt quatuor. & sic est impfectus diminut⁹. In impfecto abundanti solet exẽplum poni i duodenario: cui⁹ aliquote sunt. vj. iij. ij duo & vnũ. § iste aliq̃te simul aggregate reddũt plusq̃ totum. scilz. xvj. ergo est impfectus abundans. vide i. xx. cuius partes aliquote sunt. x. v. ij. & vnũ: q̃ sil' aggregate reddunt plus q̃ totũ. scz. xxij. & sic ẽ numerus imperfectus abundans. hec late clare & computando posim: vt bñ intelligat hoc qõ non est de materia iuristaꝝ.

k Hec sine. antipophora. rñdet eñ tacite q̃stioni: q̃ queri posset: q̃re nõ mãdabat istas decre. poni i annq̃ ꝑpilatione greg. sub suis titulis.

l Predecessoꝝ. inno. iij. & greg. x. scripserũt eñ hi in phemijs suis decretorib⁹ & scholaribꝫ: vt decre. quas mittebãt sub suis titulis: put ex premebat i ipsis: inseri facerent. vñ q̃dã faciebant ipsas scribi in fine titulorꝝ ꝑpilatois greg. & isti seruabãt mandatũ. quidã faciebãt de eis volumina: & isti nõ seruabãt mandatũ ipsoꝝ vt hic patet.

m Promulgabãt. leges instituunt cũ pmulgant. iij. di. §. leges.

n Infinitos. oẽs. scz editos añ huius libri ꝑpilatoz.

o Laboribꝫ. no. maximos labores esse i libris scribẽdis. & est j̃ scholares: q̃ sp dum sunt in studio faciũt scribi libros: dũ laborare deberẽt ad studiũ. laboribꝫ eñ talib⁹ & expẽsis parcendũ est. de do. a ꝑn. finẽ.

p Vniuersitati. conclusio.

q Datiuitate. quod fieri debet: vt. xxxv. q. ix. apostolice. & §. de rescrip. ad audientiam. j. Jo. an.

r Bulla. alꝫs non credit mandatũ ꝓncipis: vt. xcvij. di. nobilissim⁹ vbi de hoc. & C. de man. prin. l. vna.

s Decetero. constitutio ergo respicit futura. quid de pendentib⁹ dicã j. de elec. licz canon. Quando incipiant ligare pstitutões huius sexti libri dicam in fi. libri sup data.

t Scholis. hoc expone: vt no. in phemio greg.

u Reseruant. sicut decre. exijt q̃ semmat. reseruata. j. ō ver. sig. Et pstões oẽs edite sup negocio herence prauitatis non prarie pstõib⁹ huius libri sexti: vt. j. de here. c. vl. in fi. Item posset dici de reuocatoriis. de q̃b. j. de pben. c. pe. & antepe. & de pces. pbẽ. c. vlt.

x Voluminis. scz ꝑpilatõnis greg. ix. & sic vides hodie p hũc finez: q̃ decre. de fide instru. pastoralis. nõ habet locum in decretalib⁹ editis post ꝑpilatõnem greg. ix. & ante hunc libꝝ: sed posset habere locum in decre. bonifacij editis post ꝑpilatõnez huius sexti libri. & in oibus per eum vel eius successoꝝ edendis.

y De summa trinitate. huius sexti libri rubrice iudicio meo ꝓnunciande nõ sunt. ratio qz sm hoc q̃ occurrebãt aliqua addenda mutãda detrahenda vel corrigẽda: sic addita mutata detracta vel correcta fuerunt habito respectu ad ꝑpilatoz antiq̃: & ipsi⁹ rubricaꝝ hic ordine retento: si nihil in titulo volebat addere: vel mutare illo omisso transibat ad sequentes: vnde sm rei veritatẽ decretales huius libri in compilatõne antiqua debebant sub suis titulis collocari: sed omissum fuit

ex causa: vt s̄ in prohemio ver. nec sine causa. ꝛc istius tamen rubrice ꝓmutatiõe ꝛ materia dic vt no. ber. s̄. e. n.

a Fideli. errorẽ grecoꝝ q̄ dicebant spiritũsanctũ ꝓcedere a solo patre extirpato p canones: ꝛc cõsse. di. v. ca. pe. ꝛ vl. Adhuc q̄dã in errores alios inciderũt negantes spm̄sanctũ etnaliter ꝓcessisse a patre ꝛ filio: alijs dicẽtib⁹ q̄ ab vtroq̄ ꝓcedebat. nõ tanq̄ ex vno ꝑncipio ꝫ tanq̄ ex duob⁹ ꝑncipijs ꝛ duabꝫ inspiratiõib⁹. Gregoꝝ⁹ x. in generali ꝯcilio lugdunen. Primo ponit cõfessionẽ suam: quã etiaꝫ dicit sancte romãe eccl'ie catholicoꝝ patrũ grecoꝝ ꝛ doctoꝝ ꝛ latinoꝝ obſuã fidem ꝛ doctrinã. scilꝫ q̄ spũsanctus eternaliter a patre ꝛ filio: ꝛ tanq̄ ab vno ꝑncipio ꝛ vnica spiratione ꝓcedit. Deinde reprobãdo damnat oẽs qui ꝓmissa negare vel contrariũ asserere ꝓsumpserint. Jo. an.

a Fideli. s̄. e. firmiter. ꝛ s̄. ꝛc here. dubius. ꝛ ẽ si. C. ꝛc his qui ad ec. ꝓfu. l. fideli. ꝛ dic fideli quo ad mentẽ: deuota q̄ ad exteriores actus. q̄si di. humili. ad hoc. j. ꝛc imu. ec. decet.

Fideli ac deuota professione fatemur ‡ q̄ spũsanct⁹ etnaliter ex patre ꝛ filio nõ tanq̄ ex duob⁹ ꝑncipijs: ꝫ tanq̄ ex vno ꝑncipio: nõ duabꝫ spiratiõib⁹: sed vnica spiratione ꝓcedit. Hec ꝓfessa est hactenꝰ ‡ ꝓdicauit et docuit: hoc firmiter tenet ꝛ predicat ꝓfiteꝛ ꝛ docet sacrosan. roma. ec. mater oĩuz fideliũ ꝛ mgr̃a. hoc hz orthodoxoꝝ patrũ atq̄ doctoꝝ latinoꝝ pariter ꝛ grecoꝝ incõmutabiliter ꝛ vera sentẽtia. Sz q̄ nõnulli ꝓpter irrefragabilis ꝑmisse veritatis ignorantiã in errores varios sunt ꝓlapsi Nos hmõi errorib⁹ viam ꝑcludere cupiẽtes

b Professione. id est. confessione.

c Eternaliter. nam est pater generans: filiꝰ nascens: spiritussanctus ꝓcedẽs pariter ab vtroq̄ absq̄ tmpe sp parter ac sine fine. s̄. e. firmiter. circa ꝑn. ꝛc ꝓse. di. iij. c. vl. C. ꝛc sum. trin. in epla inter claras. Sed oppone: trinitas ẽ vnũ vniuersoꝝ ꝑncipiũ. vt s̄. e. firmiter ergo ñ est ab eternitas: q̄ eternũ vere sine ꝑncipio sine fine. So. est ꝑncipium ꝑncipiatũ. vt referaꝛ ꝑncipiũ ad res creatas. nõ ad ipsaꝫ diuinitatem. Jo. an.

d Et filio. ꝓfundit hic errorẽ grecoꝝ dicẽtiũ spm̄sanctũ a solo patre ꝓcedere. Adnotandũ ãt ex q̄cte euãgelica Jo. xvj. ibi: spũsanct⁹ q̄ a pre ꝓcedit. Jtez i symbolo apud eos hec dictio simpliciter ꝓtinet: q̄ ex pre ꝓcedit. Nos addim⁹ filioq̄: ad idem. l. C. ꝛc sum. trin. i. ij. vbi dicit spm̄sanctũ quẽ ex summo rege parente speram⁹ ꝛc. Sed ad hoc ꝛ sit ratio rndet: q̄ expressio patris nõ excludit filiũ: imo potius includit: cum ipsoꝝ opa inseparabilia sint. xxviij. q. j. sic em̄. ꝛc ꝓse. di. iij. c. vl. vñ cũ pater ꝛ filiꝰ sint vna essentia substãtia seu natura: vt i p. ꝛcre. firmit. ñ ꝓt ab vno solo ꝓcedere. nec sum⁹ excõicati vt dicebãt greci: addẽdo in symbolo filioq̄: q: illud ponꝰ ẽ declarare q̄ addere. Et adde q̄ no. d ꝓse. di. v. c. pe. Sz obijcit ad hãc ꝓpõz: q̄ sit superflua ex eo q̄ hocidẽ dictũ fuerat s̄. e. firmiter. ibi: spũsanct⁹ pariter ab vtroq̄ ꝛc. ꝫ dic q̄ hic expressius modũ ꝓcessiõis apit dicẽs: q̄ nõ tanq̄ ex duobus ꝛc. Preterea hic dãnant asserendo vel negando ꝓtrariũ sentientes.

e Docuit. no. q̄ i his q̄ sunt ꝛc fide catholica ꝛ eoꝝ articul' necessario tenere ꝛcbem⁹: ꝛ seq̄ q̄d tenet ꝛ seq̄t romana eccl'ia: alꝫ essem⁹ heretici s̄. e. ti. c. j. ꝛ ij. Sz i alijs nõ habem⁹ necessario seq̄ ꝛ tenere q̄d seq̄t nisi sequaꝛ ꝛ doceat. xj. di. nolite. vbi d̄ hoc. xij. di. nouit. xxxj. di. alit ꝛc ꝓse. di. iij. ꝛc trina. Jn vna em̄ fide nil ofticit sancte eccl'e ꝓsuetudo diuersa. vt ibi.

f Firmiter. s̄. e. firmiter.

g Fidelium. ꝛc his qui sunt foris nihil ad nos. xj. q. iij. inter Vba. ij. q. j. multi. ꝛc diuoꝝ. gaudemus. licꝫ ab eis expediat bonum habere testimoniũ. vt ibi. ꝛ. viij. q. j. licꝫ ergo. s̄. ꝛc sacra vnc. c. vno. §. ad ex hibendũ. xj. q. iij. non sunt. xij. q. j. nolo.

h Orthodoxoꝝ. i. catholicoꝝ.

i Patrum. xv. di. c. j.

k Doctoꝝ. q̄z est ordo ꝑcipuus i eccl'ia: s̄. ꝛc here. cũ ex inuncto. §. cũ igitur. ꝛ p doctores ꝓdicatores ꝛ ꝑlatos intelligas. xliij. di. c. j.

l Latinoꝝ. vt augustini hieronymi ambrosij ꝛ gregorij. xx. di. ꝛc libellis. xv. di. sancta. j. ꝛc reliquijs. c. j.

m Grecoꝝ. aliquoꝝ vt iohãnis chrysostomi: cirilli: athanasij: didymi: ꝛ epheſini ꝓcilij patꝝ. greci em̄ ꝓtrariũ dicũt: vt s̄ dixi. vel dic fm guil. q̄ in hoc generali lugd. ꝓci. greci q̄d hic dr̃ fuerũt publice ꝓfessi ꝛ symbolũ cũ adiectiõe filioq̄: ibi publice cantauerũt ꝛc mandato im

peratoris: ꝛ ecclesie grecoꝝ vtinã corde credant. xxiij. di. psalmista.

u Vera. alꝫ possit in melꝰ cõmutari. xxxv. q. ix. aplice. ꝛ. c. se.

o Ignorantiã. que cũctoꝝ errorꝝ est mater. vt. xxxviij. di. ignorãtia: nec in his excusat ignorantia. nam ignorãs ignorabit: vt. e. di. qui ea. ad idem. xvj. q. j. si cupis. xxij. q. ij. in q̄b. ꝛ. c. se.

hoc sacro approbante cõcilio dãnamus ꝛ reprobam⁹ oẽs q̄ negare ꝑsumpserint etnaliter spiritũsanctus ex patre ꝛ filio ꝓcedere: siue etiaꝫ temerario ausu asserere: q̄ spũsanct⁹ ex patre ꝛ filio tanq̄ ex duobus ꝑncipijs ꝛ nõ tanq̄ ex vno ꝓcedat. Bonifacius. viij.

p Precludere. vt. lxxxiij. di. error. s̄. de spon. inter opa.

q Dãnamus. s̄. e. damnamus. ꝛ dic damnamus ꝛ reprobam⁹ id est. reprobando dãnamus.

r Asserere. s̄. dixi negare. quid si q̄s nec negat nec asserit: ꝫ tacens sic sentit: vr̃ ñ teneri: q: tacẽ ẽ pt̃ ista duo. xxij. q. ij. ne q̄s. j. d̄ re. iur. isq̄ tacet. ꝛ. ff. e. l. q̄ tacet. Sollicz non ex verbis: tñ ex mente iudicat here tic⁹: ꝛc here. c. j. xxiij q. iij. heresis. ꝛ. c. hereticus. ꝛ ꝛcus andit in corde. vt. xvij. q. j. §. si ergo. ꝛ cor interrogat. xiij. q. v. si q̄d. ꝛ. xv. q. vj. c. j.

Be constitutionibus.

Licet ro. pon. qui iura oĩa in scrinio pectoris sui cẽseat hr̃e: pstõnem condendo posteriorẽ. pozes: q̄uis ꝛc ipsa mentionem nõ faciat: reuocare noscatur quia tamẽ locoꝝ ꝛ personaꝝ singulariuz

f Licet. Nouapstõ ꝑncipis tollit primaz ꝓtrariã: q̄uis id non exprimat. Speciales ꝓsuetudines ꝛ statuta rationabilia non tollit nisi id exprimat.

a Romanus. vocant interdum epi maximi pontifices. xxj. di. cleros. solus vo papa summ⁹: vt romanus pontifex appellat vt hic. xxiij. di. in noie. j. ti. pri. si gratiose. ꝛc sen. ex. si summ⁹. i clemẽ.

b Jura. no. ex hac lr̃a rone: q̄re aliud i iuribꝰ: aliud in rescriptis vt ꝑmũ ius tollat ꝓ secũdũ ꝓtrariũ: ꝫ nõ ꝑmũ rescriptũ ꝓ secũdũ: nisi ꝛc illo fiat mentio: s̄. ꝛc rescrip. ceteꝝ.

c Habere. C. ꝛc testa. l. oĩuz. j. xxiij. di. preterea. ꝛ. xxx. q. iij. q̄ aut. vbi nõ recoluit vrbanus eius quod predecessor leo phibuerat solutio vt in pre. c. preterea. notat.

d Priorem. posteriori directe ꝓtrariam.

e Revocare. ꝛc ꝓse. di. j. c. vasa. ꝛc cogn. spũ. c. j. ff. ꝛc legi. l. non est nouũ. Jn legibus ergo contrarijs stamus vltime: idem i testamentis. xiij. q. ij. vltima volũtas. ꝛc cele. msſ. cum marthe. ff. ꝛ le. j. si mihi. ratio est vtrobiq̄: q: vtrũq̄ pendet ex volũtate vnius tñ Jn his autem que pendẽt ex volũtate duoꝝ: dic vt dixi. j. ꝛc reiur. qui prior. ꝛ q̄ ꝛc testamento dixi scilicz q̄ vltimo stamus: intelligas enam si in ipso ꝛc primo non fiat mentio: fallit in duobus casibus scilicz si ꝑmũ testamentum factum sit inter liberos. C. ꝛc testamen. aut. hoc inter liberos. ꝛ cum ipse testator legem testandi sibi dixit sic: si fecero aliud testamentũ non valeat: quia tũc secũdũ faciendo oportet q̄ facias mentionem ꝑmum. ff. ꝛc lega. iij. l. siquis. in ꝑn. Jo. an.

f Noscatur. est contra: s̄. ꝛc rescrip. nõnulli. ꝛc eta. ꝛ qua. eã te. s̄. ꝛc capel. mo. ex pte. j. ꝛc excel. pla. c. vno. ꝛ. xxv. q. ij. rescripta. ꝛ. l. omnes. que est. C. si cõtra ius vel vti. pu. l. vlti. ꝛ ibi ꝛc hoc. dic predicta iura non esse ꝓtraria. illa em̄ ꝛc rescrip. datis ꝓtra legeꝝ loquunt: que non valent: nisi in ipsis fiat mẽtio ꝛc lege: ꝛ maxime cum ibi cadit error facti: vt in. c. nõnulli. hic ꝛc secunda lege loquit que ꝑmã tollit directe ꝓtrariã: licz ꝛc illa non faciat mentionem: ꝛ potuit esse ratio: q: maturius ꝛ deliberatius sit legis ꝑmulgatõ q̄ rescripti concessio: ad hoc s̄ in prohemio huius libi in fine. Jn rescripto etiam dicimus: q̄ si constaret ꝛc certa scientia principis: valeret rescriptum contra ius elicitum: vt in ꝓtrarijs notat. ꝫ prima facie presumit per importunitatem obtenum. vnde expectari solet secunda iussio. in aut. vt nõnulli iudi. §. hec vo iubemus. coll'. iij. in aut. ꝛc iudicibus. §. omnes aũt. coll'. vj. Et si rescriptum ꝓcedit aliquid contra ius: iam in eo mutat nomen rescripti: ꝛ dicendũ est ꝑuilegium. iij. di. ꝑuilegia. ꝛc ver. sig. abbate. Jtem cõtra: quia antiquioꝝ iuri standum est. xxxiij. q. ij. hocipsum. ꝛ. l. distin. dño sancto. in fine. dic vt ibi in glo. penult'.

g Quia. diuersitatis ratio.

h Singularium. nota q: per hoc patet q̄ generalẽ ꝓsuetudinem

bene tollit noua ꝓstitutio ꝓncipis. ⁊ merito q̄ illius legis ꝓmulgatio: alʒ supflua ⁊ inutilis esset: ꝛ in singularibus secus: q̄ licʒ lex nō habeat locū boñ. habebit locū mutue padue: ⁊ locis alijs.

i Cum sint. ratio rationis. Jo. an.

k Ifacti. non eñ revocat que ignorat. Ignorat aūt que sunt facti. ⁊ puto ꝙ hanc litterā terminatā q̄stōz illam qua querit: an noua ꝓstō revocet statutum epi ꝓtrariū: quo solū cauebat ius cōe. pone in terminis ꝛre. de eta. ⁊ qua. ꝓterea. que q̄tū ad pñtatōnes patronoꝝ est hodie revocata ꝙ ꝛre. j. ꝛ isti. c. ij. Mumq̄d sublatū erit statutum epi. quo illud simpliciter cauebatur qđ dicit ꝛre. ꝓterea. Eodem modo potest poni exemplum ꝛre ꝛre. ē. ꝛ ꝓcess. ꝓcedens. ad ꝛre. e. ti. ca. ij. ⁊ ꝛ ꝛre. ꝛ cēsi. romana. ⁊ c. exigit. ad ꝛre. e. ti. felicis. dico autē ꝙ sicut sublatū est ius cōe: ita ⁊ statutum quod simpliciter continebat ius cōe: cum illud nō sit facti nec ꝓsistat in facto: imo sit iuris ⁊ cōsistat in iure. ⁊ facit quod no. imo. ostī. ⁊ moderni. ē. ꝛ rescrip. c. j. vbi no. ꝙ ꝛ rescripto vel priuilegio quod simpliciter ꝓtinet ius cōe in secūdo ꝓuilegio vel rescripto non est necesse fieri mentionem ⁊ si ꝓtrariū diceremus: tam epi possent tollere potestatem summo pontifici tollēdi iura in dioc. suis statuendo simpliciter que iure cauentur. Item ꝓbo id euidentissima ratōne. Ista ꝛre. equiparat ista duo: ꝓsuetudines ⁊ statuta singularia: ꝛ iam sequeret ꝙ oīuz iurīū correctio l' mutatio esset inutil'. dicam eñ ꝙ licʒ revocatum sit ius cōe: tamen cōsuetudo prescripta qua seruatū fuit ius cōe revocata non fuit: eadem ratōne qua id dicimus ꝛ statuto ⁊ id esset absurdum. Item non possumus dicere ꝙ statuta ꝓtinentia ius cōe: sint singularīū ꝓsonaꝝ quod requirit hec ꝛre. Item si papa tollit suam ꝓstōnem quod est plus: multoforꝫ ꝓstōnem inferiorꝫ idem dicentē quod est minus. ad hoc optime fa. ꝛ fide instru. pastoralis. vbi dicitur ꝙ si ꝛre. extrauagās cōsonat iuri cōi: iudicari ꝛbet ꝑm ipsam: quia ius est. idem igit̄ dicam in locali statuto: qđ si ꝓtinet ius cōe sublato iure tollit statutuꝫ: quod ius cōe est. Si igitur consuetudo ⁊ statutum singularia sint: ⁊ cōsistant in facto ⁊ sint ratōnabilia: nec expresse revocentur: eis non ꝛrogat ꝙ ꝓstōnem nouiter editam: alʒ secus. hoc dicit ꝛre.

l Ignorare. ē. ut ec. bñ. ut nostꝛ.

m Ipsis. scʒ ꝓsuetudinibus ⁊ statutis.

n Rationabilia. utꝛ ꝓsuetudo sit ratōnabilis nec ne: relinquēdū est iudici: cum nec certa regula tradi posset ꝑm oītien. qui hoc no. in sum. ꝛ ꝓsue. §. quid sit ꝓsuetudo. ℣. ꝓsuetudo est vsus. ⁊ bñ dicit rationabilia. quia hoc solum quod rationabile est ꝛfendit ecclesia. xxiij. di. c. vi. ⁊ lxxxj. di. siqui sine. De ratōnabili aūt ꝓsuetudine pone exempla. j. ꝛ ꝓsue. c. ij. ⁊. iij. ē. ō ꝓsue. cum dilectus. ⁊ saquod dicam. j. ꝛ elec. ex eo ꝙ. in fine.

o Expresse. j. ꝛ ꝓsue. c. j. ⁊. ij. ꝛ elec. quia sepe. ⁊ c. cum non ꝛceat. in quibus revocant etiam ꝓuilegia ⁊ statuta. ꝛ cle. non resi. c. vno. j. ꝛ censi. q̄ q̄. ꝛ pe. ⁊ re. c. ij. ꝛ big. c. vno. ꝛ cap. mo. c. vno. cum si. que omnia non videnť competentia exempla: cuz illa non essent ratōnabilia. quod verum potest dici hodie qr ius resistit habes exempla hodie circa ꝓsuetudines: ꝛ eta. ⁊ qua. vt hi qui. in fine. cum suis ꝓcor.

p Derogare. ō. ff. ꝛ sepul. vio. l. iij. §. diuus. So. illa lex mlt̄is modis intelligit̄. vt ibi no. ⁊. ff. ꝛ legi. l. ō qbo. Sz in q̄tū dicere videtur: ꝙ ꝓsuetudo vel statutū ꝑcedens legem tollat a lege: dici pōt hoc ver̄: cum ꝓnceps hoc intendit: vt no. ber. se intelligere illā legē ē. ꝛ fide instru. pastoralis. in glo. j. in fi. que solutio approbat per hanc ꝛre. reprobat aūt hic opi. ostī. qui ꝙ huc textū no. in sum. ꝛ ꝓsue. §. ⁊ ꝛ virtute. ℣. ß speciale est.

consuetudines ⁊ statuta: cum sint facti: ⁊ in facto ꝓsistant: potest probabiliter ignorare: ipsis dum tamen sint rationabilia ꝙ ꝓstitutōnē a se nouiter editam: nisi expresse caueatur in ipsa: non intelligit̄ in aliq̄ derogare. Item.

Ut animarū periculis obuiet̄ sententijs ꝙ statuta quozūcuq̄z ordinarioꝝ platis ligari nolumus ignozātes: dū tamen eozū ignozantia crassa nō fuerit aut supina. Statuto epi quo ī oēs qui furtum cōmiserent: excōicatōnis sñia ꝓmulgat̄: subditi eius furtuz extra ipsius dio. cōmittentes minime ligari noscūtur: cum extra territoziū ius dicēti nō pareat impune. Reg. ix.

De rescriptis. Rubrica.

Ipso iure rescriptū vl' ꝓcessus ꝙ ipm̄ hitus apostolice. Ignozantia ergo alia facti: alia iuris. si iuris: aut cōis aut singularis. statutū eñ episcopi ius facit inter subditos: qđ tamē non ligat ꝓbabiliter ignozantes vt hic.

b Statuto. nota ep̄m facere posse statuta: ad idem ē. ꝓr. Kñ. ē. ꝛ ma. ⁊ obe. siquis venerit. ⁊ legatus in ꝓuincia sua: ē. ꝛ of. le. c. vl. ⁊ sunt talia statuta ꝓpetua etiā post obitum vel recessum. vt ibi.

i Cōmiserint. ꝓ. j. ꝛ sen. ex. romana. §. caueāt. vbi dicit ꝙ ꝙ furtuis ꝛlictis excōicato ferri nō ꝛbet. So. aliud est ferre in aliquē excōicationis sententiam ꝙ futuro ꝛlicto: vt si dicat excōico te si tale quid feceris qđ ibi ꝓhibet: aliud statutū generale facere excōicatiōez sulminans: qđ hic ꝓmittit̄. vt. ē. ꝛ sen. ex. a nobis. j. vl' licʒ ibi ꝓhibeatur ferri: tamen ista tenet vt ibi no. ber. vel si dicat ꝙ istud cōmiserint sit ꝓteritū: nullū ꝓtrariū qđ ꝓus dixi tene. ⁊ adde qđ ibi dicam.

k Furtū. qđ est ꝓtractio rei aliene inuito dño fraudulosa: ⁊ animo lucrandi: insti. ꝛ ob. q̄ ex quasi ꝛlic. in ꝑn. ⁊. §. furtū aūt. ⁊. §. placuit ⁊ ꝓhibitū etiā in ꝛcalogo. xxij. q. v. penale. ⁊ i secūda ꝓhibitiōe obtinet quartū locū: qđ dic vt no. xxxij. q. vij. quid in oībus.

l Diocesim. in qua totā iurisdictiōez hz ordinariā: ⁊ in quolibz ipsi⁹ loco nō exempto pōt ꝙ tribunali sedere. j. ꝛ of. oz. cū eps.

m Cum extra. ratio. ⁊ no. ꝛ oībus rationem reddendam: quod dic vt ē. ꝛ rescrip. si quando.

n Territoziū. suū: ē. ꝛ of. lega. nouit. ff. ꝛ iurisdi. om. iudi. l. vl. ⁊ est territoziū vniuersitas agroꝝ intra fines cuiusq̄z ciuitatis qđ ab eo dictū quidā aūt: ꝙ magistratus eius loci intra eos fines terrendi. i. submouendi ius habēt. ff. ꝛ ℣. sig. pupillus. §. territoziū.

o Impune. i. sine pena. i. nō parens ex eo penā nō patit̄.

a Ipso iure. ergo sine exceptionis ope: ⁊ sic falsam puto opinan. ⁊ inno. no. ē. ō of. ꝛle. prudentiā. §. sexta. ⁊ ber. cōpos. no. ē. c. sup̄ litteris. in glo. hic q̄rit̄. ⁊ guil. du. no. i spe. ti. ꝛ rescripti pñtatiōe. §. ratōne autē impetrātis. ℣. quid ꝛ ꝓcessu. q̄ oēs dixerūt ꝙ ꝓcessus habitus ꝙ lr̄as impetratas ab excōicato valet si non opponat̄ exceptio. ⁊ hoc dico territus: cū supradicti oēs exceptan. hanc viderint ꝛre. vnde vel nō ponderauerūt hoc ℣bū ipso iure positū in ꝓncipio hic: vel hāc ꝛre. putauerūt esse correctā ꝙ ꝛre. pia. qđ non credo. cum pars illa que correcta est remota fuerit. vt. j. dicā.

b Rescriptū. ē. e. dilectus filius abbas. ⁊ satis hic puto terminatā questiōnē: qua queri solet: utꝛ reus actorem quē excipiēdo ꝛ rescriptū ⁊ ꝓsonam repulit excōicatōnis vigore: coram ipso delegato recōuenire possit: ⁊ patet ꝙ nō. si eñ nullū est rescriptum ⁊ ꝙuentio est ꝓncipale: recōuentio accessoziū sublato ꝓncipali ⁊ accessoziū. j. ō re. iur. accessoriū. cum suis ꝓcor. Item causa ꝙuentōnis ⁊ recōuentiōis simul sunt tractande. ē. ꝛ mutu. peti. c. j. ꝛ oz. cog. cum dilectus. qđ hic esse nō posset. Item ꝙuentio est expressum: recōuentō tacitum. sublato igitur expresso ⁊ tacitum est sublatum. C. si reus vl' accu. mō. fu. l. vl. ⁊ fa. qđ no. ꝛ cle. cōiuga. qđ ad te. ⁊ hoc tenuit ran. bar. utꝛ. in questione veneriali: que incipit: actoꝝ ꝙueniebat reum.

c Processus. nunquid ergo correcta est ꝛre. pia. j. ꝛ excep. vbi dꝛ ꝙ ꝓcessus habitus cū excōicato tenet: donec opponat̄ exceptio: ⁊ postmodū ipso absoluto reassumat̄ causa in eodem statu. So. nō est correcta: imo pon⁹ corrigeret̄ ista ꝙ illā: cum illa sit posterioz. est eñ inno. iij. ß hec greg. ix. ē. ti. ꝓri. c. j. ß neutra per alteram corrigit̄: ß in diuersis casibus loquunt̄. Nota igit̄ primo falsam esse opi. modernoꝝ:

a Ut animaꝝ. hec ꝛre. edita fuit ad declaratōnē ꝛre. ꝛ sen. ex. a nobis. j. ⁊ eius qđ ibi no. Et eius duo sunt dicta. ꝓmū ꝙ statuta ordinarioꝝ nō ligāt ꝓbabiliter ignorantes. secundū ꝙ statutū epi extra suā dio. subditū nō ligat.

b Assumaꝝ. ad idem ꝛ iuretur. c. j. ⁊ ꝛ sepul. c. j.

c Sententijs. q̄ ligant q̄az: vt locū habeat ꝓxima ratio: ß idē in

quam ber. no. in ꝛcre. pia. in glo. sed mirus. ⁊ in predi. ꝛcre. dilect⁹. in glo. hic videtur. ⁊ in ꝛcre. ꝛe offi. ꝛele. prudentiam: in glo. sic videtur. ⁊ in glo. secus esset. in quibus dixit rescriptus ab excōmunicato impetratū valere post suam absolutōez. ⁊ verū est ipsius opi. antiqua vt per predictas glo. apparet. ⁊ ꝛe eta. ⁊ quali. cum bone. et ꝛe cle. ex. mi. ꝓposuit. Circa hāc igitur materiā sic distingue. aut excōmunicat⁹ maior agit coram ꝛelegato: aut coram ordinario. In ꝓmo casu subdistingue. q: aut erat excōmunicatus tempe impetrati rescripti: aut postea fuit excōmunicat⁹. In primo casu subdistinctiōnis habet locus hec ꝛcre. vt scz non valeat rescriptū nec ꝓcessus per ipsum habitus: nisi impetratus fuerit super causa excōmunicatiōnis vel appellationis: vt hic ⁊ in cōcor. supi⁹ allegatis. In secūdo casu. s. quādo post impetratōem excōicatus fuit: locū hz ꝛcre. pia. ⁊ ꝛe of. ꝛele. prudentiaz. §. sexta. Si agit coram ordinario: tūc tria tpa distingue. Sm vetera iura nō tenebat ꝓcessus cū ipso habit⁹: s. ꝛe excep. exceptiōez: alꝫs nō video ꝙre ibi fieret ꝓdēnato expēsaꝝ si tenuisset ꝓcessus: vt etiā ibi nō. postmodū statut ibi grego. in ꝛecisa hui⁹ ꝛcre. q: teneret ꝓcessus habitus cuz excōicato: si reus eū sciēter admisit: alꝫs nō. Sm moderna vsura tenet ꝓcessus: ⁊ locū hz ꝛcre. pia. et sic nec corrigit nec corrigit. Si querat q̄ sit ratio diuersi iuris: ⁊ dicat q: excōicat⁹ impetrās peccauit se ig̃erēdo coīoni hoīm: nō valet hec rōnsio: cū eadē ratio sit in ordinario. si dicat q: hec sit ratio: q: rescriptū impetratū fuit tali veritate tacita: q̄ expꝛssa lr̄as nō habuisset: nō valet etiā hec rōnsio. qa tunc rescriptū hz elidi exceptōis ope: nō ipso iure: s. e. sup lr̄is: ⁊ hoc nota. ber. s. e. ad audientiā. ij. vnde satis mirandū videt q: si ago coram ordinario: tenet ꝓcessus. ⁊ si ab eo impetro ꝛelegatus nec rescriptū valeat nec ꝓcessus. sed pōt esse ratio. q: iurisditio ꝛelegata sumit initiū ex ꝓsona agentis ⁊ impetrātis. ⁊ ideo cū vicios⁹ fuerit ꝓncipius. j. q. j. ꝓncipal⁹: nec rescriptū valeat nec ꝓcessus. ordīaria aūt iurisditio ab actore agēte nō incipit: ⁊ nō ibi sec⁹. Ite iurisditio ordinaria fauorabilis: extraordinaria odiosa: vt s. e. ad hoc. Ite q̄n ꝓcedit coram ordinario vel ꝛelegato impetrato añ excōicatōez est in aliq̄ quid imputet reo q̄ ꝛe excōicatiōe ꝛebeat excipe si sciebat: alꝫs iuestigare ꝛebebat: ꝛ vt plurimū ꝛelegatū impetrat actor absente reo: ⁊ ideo nō valet impetratio: nec ꝓcessus habit⁹ ipsi⁹ impetratōis vigore: vt hic. Dis g̃rōmbus ⁊ excōicati odio spāle dicat q: i hoc casu veritas suppꝛessa ipso iure valet rescriptū ⁊ ꝓcessus habitū ꝙ illud.

nō valeat si ab excommunicato super alio q̄ excommunicationis vel appellationis articulo fuerit impetratum.

Innocen. quartus in concilio lugdunen.

Olim in multis iuris articulis infinitas reprobetur: proinde duximus statuendum: vt per illam generalem clausulam: quidam alij: que frequenter in litteris nostris inseritur: vltra tres vel quatuor in iudicium non trahantur quorū nomina in primo citatorio exprimat impetrator: ne locus fraudi forsitā relinquatur: si circa ea possit libere variari.

Item in eodem.

Excōicato. maiori excōicatōe: vt s. ꝛe excep. a nob. ⁊. j. e. c. pia. Alio. quid si excōicat⁹ impetrat lr̄as inq̄sitōis? notauit gof. ꝛe offi. ꝛele. prudētiaz: i glo. colligit q: bn̄ valet lr̄e: ⁊ hoc ideo. q: fama ibi habet accusatoris loco: vt s. ꝛe accu. q̄liter. ⁊ lz ꝓnuēs inept⁹ appareat: nihilomin⁹ valet rescriptū: et ꝓcedet ꝓ illud ꝛe accu. cū oporteat. vbi idē tenet ino. ⁊ ostī. ad hoc q̄n excōicat⁹ solū ministeriū ꝓbuit: nec noiatus fuit in lr̄is idē guil. in spe. ꝛe inquisi. §. j. v. qd si in lr̄s. alit. ino. ⁊ ostī. C. ꝛe ꝑci. impa. offe. l. j. ⁊ l. vniuers. ⁊ ff. ō iof. test. posthum⁹. §. j. ⁊ l. si ꝑs. §. vlt. nō em̄ refert sm eos a q̄ ⁊ q̄ tpe fuerit nunciatū. ff. ꝛe peti. hē. l. itez veniūt. §. a q̄. ⁊ ff. ꝛe eunc. si rez. §. vlt. ꝓ hāc lr̄am credo ꝓrīū: cū in odiū excōicati sit hoc iducendum q: nulle lr̄e valeāt nisi ꝑ ꝓtēte. nec puto tunc a lr̄a recedē: ⁊ ad hoc optime facit. q: si excōicatus ꝓ alio lr̄as impetrat ad agendū nō valēt: s. ꝛe ꝓba. post cessionez. ⁊ bn̄ refert interdū ꝙ quez ꝑces offeranť. j. ō here. c. ij. §. iij. ad ꝛcre. cū oporteat. rnde vt ibi nō. Sm. Jo. i glo. pl't. ꝓterea nō ē inuinc⁹ ita ꝓsona ꝓhibua ab impetrādo sic excōicatus: vñ agit ꝓ sua iniuria: qō facit excōicatus: ꝛe iudi. intellexim⁹. iij. q. vj. omnibus.

Excōicatōis. s. ꝛe sen. excō. cum ꝓ causa.

Appellatōis. s. ꝛe excep. cū inter. ⁊. c. significauerūt. ⁊. c. vlti.

Impetratū. ⁊ sic inspicit tēpus date vel impetratōis. ad idez s. e. ea te. ⁊. j. e. nisi q. ꝛe ꝑben. eū cui. seqbat aūt olim hic in fi. talis littera q: coram eo actū est: coram ordinario similiter irritū est censendū: nisi forsitan q̄ quenť sciēter admisisset eūdez. remota fuit: q: renocata ꝓ ꝛcre. pia. vt dixi s. in glo. nūquid ergo. Jo. an.

Cum. ꝓ clausulā quidā alij pōt iob q̄tuor cōuenīri: quor noīa in primo citatorio exprimantur: ne variatiom sit locus.

In multis. exēplifica s. ꝛe reli. to. c. vlt. ⁊. j. e. ti. religionū: s. ꝛe test. cū cāz. ⁊. c. significauerť. ff. ō testi. l. j. i fi. Ite i relictis ꝓ redēptōe capnuor restrigit infinitas. C. ꝛe sacrosā. ec. vt int diuinū. Ite restrigit seueritas cū multitudo peccauit: ō cle. excō. mi. latores: cū sil'ib⁹.

Item non onereť heres in infinitum fideicōmissum soluere. ff. ꝛe lega. iij. fideicōmissa. §. si quis. ꝛ. item non valet ꝓmissio: ne vlla exceptio ꝛesert iudicij obijcať: puta ꝓmitto q: si ꝓ casum fortuitū impeditus fuero: q: comparare non possim non obijciā ꝛe casu. ff. siquis cau. l. sed ⁊ siquis. §. quesitum. Item in stipulatōne damni infecti nō ꝛebet q̄s eē in infinitū obligatus ff. ꝛe dam. infec. l. qui bona. §. vl. item legatum q̄ nō pōt sciri ex testamento: puta lego. c. ei quē mihi tici⁹ noiauerit nō valet. ff. ꝛe iure fis. l. ita fidei. ⁊ merito reꝓbať infinitas q: multitudo est canonibꝫ inimica: s. ꝛe ꝓbē. q: intantuz ⁊ onerosa sūl hz bone fi. in aui. ꝛe referen. ad fi. col'. ij. ⁊ ꝛe hoc habes plures concor.

Ꝓuide. q: ꝓ generalitatē istā ꝛogabať iurisditiōi ordinarie: cui ꝓ hāc ꝓstōnem puneť.

Per generalem clausulam. ꝓter expꝛssos em̄ potuerūt quatuor cōuenīri. Jo. an.

Quidā alij. s. e. pastoralis. ⁊. c. radulphus: ⁊ idez intelligo ꝛe qubz ꝑsik cl'a: vt si dicať ticius ⁊ nōnulli hoīes ciuitatis boñ. vel simili modo. Idem si dicať hoīes talis loci: naz aut ꝙnnet eos vt vniuersitatē. ⁊ tūc oēs habenť loco vnius: aut vt singulos: ⁊ tunc solos q̄tuor ꝓter expꝛssos poterit ꝙnuire: vt hic sm unno.

Frequenter. ⁊ ideo ꝓuidendū fuit. ff. ꝛe legi. nam ad ea. ⁊. j. ꝛe resti. spo. frequens. hodie aūt hec clausula nō est in vsu.

In lr̄is nostris. qd ꝛe lr̄is epoꝝ? dic sm ostī. q: nō extendiť ad illas: ad hoc. xxv. di. qualis. Jo. an.

Cle. unj. olim trahebanť. xl. ar. ꝛe testi. cum cām. ⁊. c. significauerūt. ⁊ ꝛe cle. ex. mi. latores. Si querat que sit ratio q̄re restricta fuit ad quatuor. dic q: arbitraria: q: eque restringi potuit ad plus ⁊ minus. posset reddi similitudinaria quā habes s: ꝛe ꝓsang. ⁊ af. non ꝛebet. dico tn̄ sm ber. q: sup re indumsibili: puta iudicio cōiudicando famil'. her. ⁊ similibꝫ: pōt ꝓ generalē clausulā vtra. unj. euocari ad iudiciū. Item oēs vtra illos. unj. q̄ ius habēt in re pōt agere vel ꝛefendere ꝓ iure suo coram illo iudice: ar. s. ꝛe re iudi. cū sup. s. ꝛe of. ꝛele. sup eo. ar. j. ꝛe elec. c. j.

Quoꝝ. scz illoꝝ quos intendit ꝙnuire ꝓ clausulam: ⁊ ꝛebet expꝛessio in actis scribi: ꝛe ꝓba. q̄n contra. ⁊ dixerūt quidam scilicz unno. q: in qualibz citatōne illoꝝ ꝛebeant omnia nomina exprimi. satis potest dici q: sufficit exprimi in citatōne eius qui ꝓmo citať ⁊ scribanť in actis: ⁊ ꝛ dixi sm ostī. vel sm bar. satis est q: scribanť in actis: licz in ꝓmo citatorio nō scribanť q: iam cessat variatio: qō satis credo: quasi hec lr̄a dicere velit q: anteq̄ fiat citatio nomina exprimenda sunt illoꝝ. unj. ⁊ credo tutius q: fiat hec expꝛessio ī prima citatōe: que fit auctoritate rescripti: etiam si fiat ꝛe expꝛessis in eo: licz alij ꝓtra dicentes q: sufficiat q: fiat in ꝓma citatōne alterius illoꝝ. unj. ꝑ sm hoc non est plene fraudibus ꝓuisum. Et si q̄ratur an ꝛe ñ expꝛssis cōuenire possit ꝓuisq̄ ꝙnuiat expꝛssum: est dicendū q: sic: q: ꝛonare liberare ⁊ remittere potest: nisi forte in fraudem expꝛessisset sm formam ꝛcre. s. e. sedes. ⁊ hoc tenet bar. in questione venerali: que incipit: aliquis impetrauit. sed pone quatuor expꝛssit postea mutat vnam ex ꝓsonis: vel nemīnē expꝛessit: postea alteruz cōuenit nihil excipiť. queritur an valeat iudicium? ⁊ videť q: sic: quia hec exceptio dilatoria est: vt dici consueuit ꝛe exceptiōibꝫ dilatoꝝ dietarum: s. e. nōnulli. Item quia multa fieri ꝓhibenť ꝛc. ꝛe reg. ad apostolicā. ꝓtranū dico sm B. quia si nomina in ꝓmo citatorio vel in actis fuerūt expꝛssa tempoꝛe ꝛebito: pinde est ac si in rescripto fuissent expꝛssa. si non fuerūt expꝛssa tempoꝛe ꝛebito: pinde est ac si non fuisset ibi clausula. vnde cum rescripta nō extendanť ad alias res vel ꝓsonas: ꝛe offi. ꝛele. p. ⁊. g. dico q: etiam si non excipiatur non valet iudiciū.

Nomina. ⁊ cognomina vel certas circūlocutiōnes: s. ꝛe testi. lz ex quadam. ⁊. ff. si certum pe. l. certum. vt eunť equiuocando: s. e. significante: ⁊. c. q: nōnulli.

Fraudi. cui occurrendū est. j. ꝛe renū. c. ij. cum si.

Ꝙa. scz nomina. Jo. an.

Posset impetrator.

Variari. no. variatiōnē ⁊ inconstantiā reꝓbari alibi ponitť quod dic vt plene dixi. j. ꝛe re. iur. quod semel. ⁊ no. ꝓ hanc lr̄am:

q̄ per litteras ḡnales ad obtinenda bñficia: exq̄o aliquod specificauit sine ꝓtestatōne si succūbat: ad aliud transire non poterit: q̄ pinde est ac si in rescripto fuisset expressum illud beneficium quod optauit. J. ō concess. ꝓben. quis cunctis. quod sane intelligas ſm id quod habes. e. ti. ne captande. Jo. an.

a Dispendia. si actor contra reum super pluribus psonalibus lras ipetrat ad diuersos: non valēt lre nec pcessus eaꝝ: & reo cōdēnabīt in expensis: & idem i reo puemēte vl recouuemēte actorē eodē durante iudicio. hoc dicit. vocat autē dispendiū longum et inutile: compendium autē breue & vtile. ad idem ō accu. qualit & q̄ñ. ij. ad fi.

b Qua possumus. ad idem ſ. i phemio huj libri. & hoc sufficit. xliij. di. ephesijs. xlvij. di. c. vl.

c Gregorij. hec est vera lra: & loquit de dcre. ſ. e. ti. c. vl. q̄dā olim habebant. inno. papa. iij. & male.

Ospendia litiuꝫ eq̄tatis cōpendio volentes qua possumus industria coartare: statutū fe. re. greg. pa. ix. p. n. sup hoc editū ampliantes decernim⁹: vt siq̄s ꝑ aliū plures psonales mouere voluerit qōnes: nō ad diuersos iudices ꝛ ad eosdē sup oīb⁹ hmōi qōib⁹ lras studeat ipetrare. Qui vo ꝑtū fecerit oi cōmodo careat lraꝝ: nec pcessus habit⁹ valeat p easdē. alꝫ reo si eū p ipas fatigauerit: in expēsis ltimis pdēnandus. Reus q̄ si eodē durante iudicio actorem sibi obnoxiū duxerit recōuentiōis bñficio vel puentōnis: si ꝑ eū litteras impetrare maluerit: de iure suo debet apud eosdē iudices expiri: nisi eos vt suspectos potit recusare: simili pena si ꝑ hoc fecerit puniēd⁹.

Bonifacius. viij.

Olim aliq̄bus recipiēdi aliquē in canonicū alicuius ecclesie: nō obstantib⁹ eiusdē ecclesie priuilegijs psuetudinib⁹ l statutis iuramēto: pfirmatōe aplica vel quacūq̄ firmitate alia roborat⁹: per nras lras pcedim⁹ facultatē: si canonicoꝝ receptio alꝫ in ipsa ecclesia nō spectat ad eos quib⁹ hmōi littere dirigunt: sed ex earū viribus recipiunt potestatē: is qui recipit aucte aplica dinoscit esse receptus.

d Ampliantes. ampliauit in eo qō statuit: q̄ pcessus nō valeat: & in eo quod statuit de reo: nam hec in dcre. quia nōnulli: expressa non fuerāt. Jo. an.

e Personales. quasi secus in realibus. xxv. di. qualis. ff. ō iudi. pretor. & potest esse ratio diuersitatis: q̄ personales alterius nature sunt q̄ reales. & facilius expediunt: q̄ lepius fit inde instrumētuꝫ vel scriptura: ar. ff. de eden. l. si legatu. & cōter parue sunt psonales questōnes: reales vo magne. Item in vna petitōe p plurib⁹ psonalib⁹ actōnibus agere potest cuiuslibet assignata causa. C. de anna. excep. si ex multis. ſ. de libel. ob. c. vlt. ſm ber. verior ē ratio ſm modernos. quare aliud in psonalibus: aliud in realibus: quia due diete que olim dabant p dcre. ſ. e. nōnulli. vel vna que datur hodie p dcre. j. e. statutum. seruata ipsius moderatione cōputant a finibus dioc. vbi sita est res q̄ agit reali. ſ. e. dilectus. ij. cōtingeret ergo q̄ quis nō possit conuenirī sup plurib⁹ realib⁹ coꝝ eodē iudice: cum res essent adinuicem remote: & in psonalib⁹ cōputant a finibus dioc. vbi habet domicilīū: vnde sup omnibus ad vnum iudicē cōmodius impetrant: & ideo in istis aliud q̄ in illis. & forte ista ratio cessat hodie p dcre. j. e. statutum. & dic quod ibi dixi i. §. cum vo. in glo. olim dicebamus.

f Sup omnib⁹. & si reus appellauerit sup vna psonali: iudex nō poterit pcedere in alia pma non finita cum suspectus sit illi: ſ. de ap. ad hec si in vna. ergo non est cōmodius agere sub vno q̄ sub diuersis: & sic dānosa videt pstō hec actori. & potest dici ſm ber. q̄ inq̄tas iudicis q̄ pperā pcessit: non facit q̄ reus ꝓpter hoc coram alio iudice possit trahi: & sibi imputet q̄ talē obtinuit iudicē: & expectet actor donec appellatōis cā sit finita: q̄ si pnūciata fuerit iusta: actor postmodū studeat aliū iudicē impetrare: alꝫ si fuerit iniusta pcedet in alijs. & idem videt de alijs impedimētis re nō integra.

g Questōnibus. & sic ad eosdem & nō ad diuersos dz lras impetrare: etiā vna lite finita ſm ber. licz quidā ptradicentes q̄ hec pstō & illa: q̄ nōnulli. intelligunt: q̄ñ actor trahit reum ad diuersos iudices vel vna pcedente coram vno.

h Impetrare. quid si coram delegato puenīat sup vna: coram ordinario sup alia: de hoc ſ. e. c. vl. in glo. secus.

i Fecerit. cū effectu viendo. ſ. plurib⁹ lris: q̄ si vnicis tm̄ uteret bñ valebit pcessus habitus p easdem ſm inno.

k Omniū. alꝫ omni. Jo. an.

l Processus valeat. in hoc ampliant statutū: q̄ nōnulli: & pone pcessum fuit coram diuersis iudicib⁹ & nihil exceptū: nunq̄d valebit sententia vl pcessus? videt q̄ sic: q̄ hoc est bñficiū psonale: p q̄ nemo alteri non piudicat. de regu. ad aplicam. & verū est ſm ber. q̄ pcessus nō valet p hanc lram: alꝫ nil videtur addere hec pstō illi dcre. q̄ nōnulli. & hocidem tenet inno. & dicit p curiā obseruari.

m Expensis. & in dāmis. ſ. e. c. vl. Jo. an.

n Legitimis. de hoc dic. ij. q. j. in pmis. de w. & ptu. finez. & hoc est generale: vt fatigans aduersariū in expensis puniat: ſ. de penis. calū mā. de rescrip. ceterum. cum si. Jo. an.

o Durante. qualit habeat fieri recōuentō nō. ſ. de mu. pe. c. j. & ij.

p Obnoxiū. etiā actōe realī ſm ber.

q Vel puentiōis. forte ponit hec duo verba. q̄ si puenīant actor vna & eadem lnia debet cā terminari: si puenīat reus tunc pōt pus terminari pma q̄ secūda: pbatur hoc ſ. de mu. pe. ca. j. & de or. cog. cum dilectus. vl forte vtroq̄ casu vna lnia terminanda est: & sp eodem durāte iudicio coram eodē iudice agendū est: quo finito coꝝ alio: q̄ tūc nō posset re agere coꝝ pmo delegato: cum finita sit iurisditio q̄tuꝫ ad cognitōnē: ſ. de offi. dele. querenti. an autem coꝝ ordinario recōueniri possit eūdē eodē durāte iudicio: dubitat. Et videt q̄ sic: cū hic dicat littera: lras maluerit impetrare: vnde solum de delegato loqui videt: sed q̄ eadem ratio est vtrobiq̄ idem ius videtur esse debere ſm ber. vl forte nō est eadem ratio: q̄ iurisditio ordinaria fauorabilis est: & extraordinaria odiosa: & ideo aliud in ordinario dici posset: ad hoc fa. quod tenet inno. ſ. c. vl.

r Litteras. forte est talis cā que nō cadit in cognitōnem delegati sine spāli mandato pape. vj. q. iij. si eps. ſ. de pbr. vti. vl mun. c. j. & ij. ſ. de resti. in inte. c. pe. alꝫ em̄ quare oneraret se in lris impetrandis: q̄ p lras actoris potest suū expedire negociū.

s Experiri. i. agere: q̄ in recōuentōe reus sit actor. pcor. ſ. ō cā pos. pastoralis. alibi ponit p defendere. ſ. de iudi. c. j. & viij. di. quo iure.

t Recusare. ab initio anteq̄ in eos psenserit ſm ber. vl ex supueniente cā: de of. dele. in fine. & pendente suspitōis cognitōe iudex nō pcedet i recōuentiōis cā p lras impetratas p reū: q̄ si pirarū diceret facile esset deludere huic pstōni ſm inno.

u Simili pena. supius exp̄ssa i actore. ſ. vt lris careat: pcessus non valeat: & i expēsis pdēnet. p que ät fiat tal pdēnatio: no. ſ. e. ti. c. vl.

Olim aliq̄bus fuit tracta ō extrauagann alex. que incipiebat: cōtingit: & hoc dicit q̄ receptus p lras facultatis si ad recipiētes spectabat receptio ipsoꝝ & nō pape aucte intelligit ee receptus. nisi in lris aliud esset expressum. Si ät receptio nō spectabat ad eos: tūc aplica aucte dr receptus. Sz añ oia quero: ad quid expediat scire q̄ dicit hec dcre. expedit ꝓpter id q̄ habes. j. de pbē. bi qui aucte. & de pcef. pbē. c. vl. v. vl eos. Emanauit ät ad declaratōz eoꝝ que no. inno. & osti. de lris facultatis. ſ. de pbē. relatū. & compost. ſ. e. capl'm vltra duas chartas. v. quid si papa. & v. & pone q̄ abbas.

b Eiusdem ecclesie. ad quam recipit. Jo. an.

c Consuetudinib⁹. que seruande sunt. j. de pbē. cū in ecclesijs.

d Statutis. no. capl'm ecclesie posse facere statutū: dūmō sit licitū: vt. j. de v. sig. pstōnem. vbi de hoc. & pcor. ſ de pst. cum oēs.

e Confirmatōne aplica. quid opet pfirmatō: no. xvij. q. iij. frater. & ſ. de pcef. pbē. quia diuersitatem.

f Firmitate alia. puta vinculo pene: cui se statuentes spontanee obligauerūt: vel forte p superiorem ipsis statutis apposito: vl pfirmatōne legati: vel alteri⁹ superioris vl alia simili.

g Concedim⁹ facultatē. no. vbū q̄ si pcipet: oī casu diceret aplices aucte recept⁹. Et no. q̄ p hāc formā cū dirigit eis ad q̄s spectat coll'o que hic vocat receptio: nō dr grauata ecclesia adeo q̄ locū hēat dcre. ſ. e. mandatū. & j. e. c. pe. in fi. q̄ aliud est pcedere facultatē: & aliud pcipe. xiij. q. j. q̄ pcipit. ad idem ſ. de arbi. cū olim. ff. mā. l. ij. i fi.

h Receptio. sumit hic receptio nō p installatōne: & p collatōe que ius pfert. ad idem. j. de pbē. cum in ecclesijs.

i Ad eos. in q̄busdā eiꝰ ecclesijs canonicoꝝ receptio & pbēdaꝝ coll'o ad solū spectat epm vl platū tm̄: in q̄busdā ad solū capl'm vl pcētū:

in quibusdam cõiter adstrũctz: hoc pbat̃ s. ō elec. cum in ecclesia. j. ne se. va. c. vno. ℣ regula. c. vl. Jo. an.

k Potestatem. recipiendi illum in canonicum.

l Ad eosdē. tm̃ intelligo: qd si cõiter ad eos ⁊ alios: adhuc idē credo qꝫ in ꝓmo casu cũ isti ptãtem recipiãt ex virtute lr̃aꝝ. nã qō ꝑus facere soli nõ poterãt: mõ ꝑnt.

Et ō cõi nullus recte dicit: hoc meũ est. xij. q. j. §. vl. ⁊. q. ij. q̃ mãumittẽt. ⁊ ar. ff. ℣ ser. vr. p. l. si parietẽ. ibi qꝫ volẽs nõ solũ dñs est: ⁊ sa. j. ℣ pbẽ. cũ in illis. in fi.

m Receptus. si ergo postea recipiat̃ ali aucte ap. secũdus ⁊ nõ ꝓmus ꝓmo vacantẽ pbẽdã habebit. vt. j. ℣ pbẽ. hi q. n Nisi. istud fuit additũ: qō nõ erat in exuaganti ℣ere. ꝓtingit.

o Aucte nr̃a. tũc g̃ lz ad eos ꝑtineat receptio: aplica dr̃ aucte recept⁹.

p Expresse. sic. j. eo. duobꝫ. in fi. ⁊. j. ℣ pbẽ. si motu ꝓꝓio. in fi.

q Gratiose. referptũ papale qō cõcedit ꝓmoto retentionez ꝓmoꝝ bñficiorꝫ vsqꝫ ad bñplacitũ pape. extinguit̃ mõtuo papa. sec⁹ si ibi dicat̃ vsqꝫ ad beneplacituꝫ aplice se. nec itelligit̃ tale rescriptum ℣ bñficijs ꝓus nõ canonice ℣tentis. hoc dicit. habuit aũt ortũ hec ℣ere. ab exuaganti clementis: que incipiebat: vt petitioni tue cõgrue satisfiat: ⁊ ibi clemẽs nõ distinguebat: ꝫ simpliciter dicebat: qꝫ si papa hanc gratiam ꝓcesserit vsqꝫ ad sue volũtatis bñplacitũ: qꝫ ꝑ eiꝰ obitũ nõ expirabat gratia: ar. legis dicentis qꝫ vsufructus relictus mihi q̃diu titius remanserit in furore nõ extinguit̃ mortuo ticio ꝓuisꝫ ad sanam mentez reuertat̃: ꝓ eo qꝫ vsqꝫ ad oẽ tempus vite mei vsufructuariꝰ poterat: si mihi supuixisset: nõ fieri sane mentis. ℒ. ℣ vsufruc. l. ambiguitatẽ: sic videbat̃ dicendũ in casu ꝓposito: qꝫ papa si supuixisset poterat nõ mutasse voluntatẽ: ergo nõ expiraret gratia. vrbanus autẽ ꝓrarium rñderat vt dicebat. s. qꝫ expirabat in sua exuagãti: q̃ incipiebat signifi casu nobis: hic bonifacius distinguẽdo veritatẽ exꝑmit: ⁊ ℣clarat qō no. osti. s. ℣ pca. c. vl. ⁊ vin. ō elec. c. dudũ. ij. i vl. glo. ⁊ abbas ibidẽ

s Gratiose. i hoc fuit gratia: plura bñficia sit tenere nõ poterat: vñ si ꝓmũ curatũ erat: ⁊ ꝝ curatũ: post receptã possessionẽ secũdi statuz vacat ꝓmũ. xxj. q. ij. siqs iam. s. ℣ pben. ℣ multa. vel exquo ꝑ eum stat q̃ min⁹ possessionẽ haberet. j. ℣ pbẽ. lz. ij. nisi i casu. j. ℣ pbẽ. si tibi. si ꝓmouebat̃ in eꝑm post ꝓsecratoꝝ vel post ℣cursum tps ℣ ꝓsecrandis eꝑis vacabũt ꝓxa bñficia: s. ℣ elec. cũ in cũctis. est g̃ gratia: vt ꝺnec volũtas eiꝰ durauerit bñficia ipsa nõ vacent.

b Al roma. pontifice. q̃ solus sub ꝺditõe ⁊ ad tps sicut vult põt bñficia ⁊ platuras ꝓferre. vij. q. j. pastoral⁹. s. ℣ si. ꝑby. venẽs: ⁊ i his q̃ vult est ꝑ rõe volũtas. insti. ō iure na. §. ꝫ qō ꝓncipi. aliꝰ ãt hoc nõ põt. j. q. ij. q̃ pio. vij. q. j. q̃uis. lxx. di. sanctoꝝ. lv. di. ꝓcepta. Nec ei mozbꝰ nr̃is expedit tẽporales habere filios. ff. ℣ op. le. l. est quesituz. nec actus legitimi ⁊c. j. ℣ re. iur. actus.

c Beneficia. large ponit̃ ⁊ nota qꝫ dicit bñficia nõ dicit fructus bñficiorꝫ: vt. j. ℣ pbẽ. si tibi concesso. hoc dico vt ℣notem qꝫ hic bñficia nõ vacent. ibi tamen vacant. vt ibi dicam.

d Promotionis. forte in episcopũ. Jo. an.

e Sue. scz rõne pontificis. ⁊ ꝓcor. s. e. lr̃is. vbi ꝑ clausulã nisi per nos ⁊c. non intelligit̃ dignitas: ꝫ ꝑsona scribentis.

f Per quem. ratio. Jo. an.

g Extinguit̃. ꝓcor. j. ne se. va. c. vno. in fi. sic etiam crimina morte extinguunt̃. xxiij. di. quozũdaz. ⁊. j. ℣ here. accusatus. §. si vo. in fi. ꝑterq̃ in casibꝰ notatis in dicto. c. quozũdã: ⁊. xxiij. q. ij. in sum.

h Expirat. expirante igit̃ papa expirat hec g̃tia: ⁊ ꝓcor. ff. loc. l. iiij. vbi dr̃ qꝫ locatio vel ꝓcariũ ꝑ te mihi ꝓcessum q̃diu voles obitu tuo finit̃. ad hoc signat̃ ꝓrariũ: s ℣ ꝓca. c. vl. ⁊. ff. ℣ ꝓreca. cũ ꝓcariũ. §. j. vbi dicit̃ qꝫ ꝓcariũ nõ finit̃ morte ꝓcedentis: ꝫ ibi simpliciter factuz fuerat ꝓcariũ nõ adiecta aliqua ꝺditõe vl̃ termino: vt no. in ꝑ. ℣ere. vl. ℣ pca. Item ꝑ: nõne volũtas pape durare intelligit̃ ꝺnec mutata

Si vo canonicoꝝ receptio alꝰ pertineat ad eosdem non apostolica: sed recipiẽtiũ censetur aucte recept⁹: nisi qꝫ eũ aucte nr̃a recipent: in nostris lr̃is caueret exꝑsse. Item.

Si gratiose tibi a roma. pontifice ꝓcedat̃: vt bñficia que tpe tue ꝓmotõis obtinebas: posses vsqꝫ ad sue voluntatis bñplacitũ retinere: huius gratia ꝑ eius obitum: ꝑ quem ipsiꝰ bñplacitũ oĩno extinguit̃: eoipso expirat. Secus aũt si vsqꝫ ad se. ap. bñplacitũ gratia ꝓcedat̃ ꝑdicta: tũc em̃ qꝫ sedes ipsa nõ moritur: durabit ꝑpetuo nisi a successore fuerit reuocata. Pretextu vo talis cõcessiõis q̃ ℣bet cũ sit ambitiosa restringi: ea solũ bñficia que canonice obtines: potes licite retinere. Item.

Suscepũ ab ap. se. mandatũ: vt ab aliq̃ bñficij qō obtinet̃ resignatõne recepta: ipsum alteri ꝓferas ⁊ assignes: adimplere non potes: si ille anteaq̃ resignet rebꝰ eximat̃ hũanis: cũ nõ ꝑ resignationẽ vacauerit ꝫ ꝑ mortem: nisi ℣ intẽtiõe mãdãtis aliud appareret exꝓsse.

q Si duo sup eodẽ bñficõ lr̃as impetrãt ꝓmo eoꝝ ꝑ illꝰ obituz q̃ tenebat: scõo vo ꝑ cessionẽ eiusdez ipsum ꝑponẽte vacare: scõus cum bñficiũ ipsum cessiõe nõ ꝑtu vo ꝺnec ꝑ mortem ⁊ bap. ⁊ eius ef. maiores. etiã post mortẽ. xxv. di. qualis. ꝫ illa in his que saluteꝫ aĩe respiciunt. Item valde ꝓtradicit ꝑdicta. l. ambiguitatẽ. ℒ. ℣ vsufruc. ꝑ q̃ iura tenebat abbas opi. clementis §. ℣ elec. dudũ. ij. in fi. ꝫ in. l. illa est fauoꝝ q̃ ampliandus est: hic odiũ qō est restringendũ vtpote in fi. vl̃ veriꝰ redire vl̃ nõ redire ad sanã mentẽ: nõ erat i volũtate morientis: ꝫ hic reuocare ⁊ nõ reuocare gratiaz erat in volũtate morientis: exq̃ ꝫ adiecit: ꝺnec volã: ꝓinde est: ac si dixisset ꝺnec moriar: nisi ꝑ reuocauero.

t Aplice se. no. ꝫ qꝫ aliud e cũ scribit ꝑsona: aliud cum scribit dignitas: sic aliud est cũ scribit ꝑsone: aliꝰ cũ scribit dignitati. s ℣ of. ꝺele. qm̃. j. e. c. vl. ⁊. j. ō ꝓui. ne aliq

k Ad sonit̃. sic. xij. q ij. liberti. nõ ei põt cẽ nulla. xxiij. q. j. pudẽda. qꝫ dñs ꝑ eo ozatur. xvj. di. §. j. ad fi.

l Perpetuo. i. ꝺnec vixerit ille cui fuit ꝑcessa. ad idẽ. ff. ꝑ socio. l. j. vbi ℣ hoc. Et no. qꝫ sic ꝓuilegiũ ꝑsonale ex ꝑte eiꝰ cui ꝓcedit extinguit̃ cum ꝑsona. vij. q. j. pensti sic ꝓuilegiũ ꝑsonale ex ꝑte ꝓcedentis extinguit̃ cũ ipso ꝓcedẽte vt hic: ⁊ sic ℣ vtrocꝫ põt intellige. j. ℣ re. iur. ꝓuilegiũ. vt ibi dixi. ꝓuilegiũ aũt reale ex ꝑte ꝓcedentis cũ ꝓcedẽte nõ extinguit̃ vt hic.

m Restringi. qz odia restringi ⁊ fauores conuenit ampliari. j. ℣ re. iur. odia. cum suis ꝓcor.

n Bñficia. no. ꝑ hoc qꝫ hic ⁊ s in ꝓn. dicit bñficia in plurali: vñ qꝫ ꝺs simul plura possit hr̃e bñficia: ℣ hoc dicã. j. c. ij.

o Canonice. nil em̃ nouum iuris i bñficijs illis tribuit hec dispẽsatio: ꝫ vetus ꝓseruat ⁊ ꝓrogat: ⁊ ꝓbat̃ hoc s. ℣ elec. dudũ. ij. i fi. sicut ℣ innouatõe dr̃ s ℣ ꝓui. ex parte. ⁊. c. qz intentiõis. ⁊ ℣ fir. vtili vel inutili. c. cum dilectus.

a Suscepũ. vacatio ꝑ mortem ⁊ vacatõ ꝑ renũciatõnez sunt diuersa: ⁊ ideo in lr̃is ad bñficia impetratis vno exꝑsso nõ venit reliquũ. hoc dicit. Emanauit aũt ad ℣claratõez eoꝝ que no. osti. s. ℣ offi. ꝺele. ex parte. j.

b Aplica se. Idẽ si ab alio q̃ hoc mãdare posset: puta legato q̃ ad hoc haberet speciale mandatũ: alꝰ legatus hoc nõ põt. vt. j. ℣ of. lega. c. pe. §. ꝓhibemus.

c Alteri. exꝑsso vel nõ exꝑsso nõ curo: lz interdũ sit differentia: vt. j. ℣ offi. ꝺele. is cui. ⁊. j. ℣ pbẽ. is cui.

d Ille. qui bñficiũ obtinebat. Jo. an.

e Humanis. ar. ℈. j. ℣ of. ꝺele. si ꝺlegat⁹. j. Rñ. So. ℣ ꝓria significatõe vocabuli abesse dr̃ q nõ est in rebꝰ hũanis. ff. ℣ v. sig. mulieris. §. fi. nõ sic in ꝓria significatõe dr̃ renũciasse vt. j. dicã q mortuꝰ est: cũ renũciatio sit voluntaria: illa coacta: ideo secus. ⁊ stricissime fit interpratio in rescrip. ad bñficia. j. ō pbẽ. q̃uis. j. ⁊ ꝓcor. ad hoc. ff. ℣ libe. ⁊ postu. l. cõmodissime.

f Cum non. ratio. Jo. an.

g Per mortẽ. ⁊ i his forma mãdati diligẽt ẽ ꝙãda. j. ō ꝑ. cui ō ñ.

h Exꝑsse. qz exꝑssit se velle bñficiũ tali conferri resignatõne: vel quocũq̃ mõ vacauerit. ⁊ sa. s. e. c. ij. ⁊. j. ō pbẽ. si motu ꝓꝓio.

i Primo. ex hoc videbat̃ ℣bere ꝑferri. vt. j. e. tibi q. ⁊. j. ō pb. eum cui. ꝫ nõ est ita: qz lz ille posterior sit tpe: iure tñ est potior. eo qꝫ ver dixit: ꝓmus aũt falsuz: ⁊ eadẽ rõne dico qꝫ posito qꝫ nullus impetrauerit secũdo bñficiũ illud: qō nõ ℣bebit impetrãti q̃ falsuz sic exꝑssit. ubi em̃ ad rubũ impetratio secũdi: qz si ius habuisset in bñficio: ꝓmꝰ ꝑ supueniẽtẽ impetrationẽ sine ꝓrogatiua illud ꝑdere nõ potuisset: ⁊ est si. s. ℣ e. q cog. ꝑsan. vr. sue. discretionem.

k Qui tenebat. accipe. j. illud asserente vacare: alꝰ ꝓponente.

l Eusdem. scz qui tenebat. Jo. an.

m Secũdus. qui ℣ cessionz dixit.

n Non morte. no. g̃ qꝫ aliud est cedere aliud ℣cedere: ad idez. j.

de preben. quis tibi. ꝛ. j. de ver. sig. c. vlt. ℔ none renuncians quo ad eccl̃iã habeꝫ p mortuo: vt. vij. q. j. §. ecce in quib: sicut ꝛ vir ab vxore iudicio eccl̃ie sepatus q̃tuz ad ipsaz p mortuo reputaꝫ. xxxij. q. ij. §. j. sicut et monachus mortuꝰ reputaꝫ mũdo. xvj. q. j. placuit. ij. So. dicit lex q p fictõez iuris veritas nõ ꝓfundiꝫ nec ꝛeleꝫ. C. de iure vtri. in reb. in pin. licet igitur renũcians quo ad ipsam eccl̃iã fingaꝫ mortuꝰ: tñ mortuꝰ nõ est. nec idẽ est p oĩa in eo q in mortuo. nam talis ỏ nouo possit ad eccl̃iã reassumi: s. ỏ renũ. ex īsimissa: qõ i mortuo esse non posset. bñ ꝯ dixit Jo. qui no. in predic. c. placuit. xvj. q. j. q nunq̃ mors ciuilis nãli ꝓpatur: nisi in casib⁹ exp̃ssis i iure. ad hoc opti me. ff. de v. obli. ex eapte. §. i insulã. ꝛ. ff. ỏ tu. int vi. ꝛ vxo. l. ℔ si mors. ꝛ licet alꝫs i beneficijs larga fiat int̃ptatio: in tꝛis bñficiis lib⁹ q̃ ambitiose reputanꝫ fiat stricta: vt. j. de preben. q̃uis. j. intelligim⁹ stricte de naturali morte put verbuz sonat. ꝛ adde qõ dicaz. j. de ꝓben. q̃uis. ij.

o Preferri. no. ꝯ p illa regula q̃ dicit: qui prior est tpe potior est iure. ad qõ fa. j. e. tibi qui. ꝛ de ꝓben. eũ cui. intelligit cum vtriusq̃ par est causa: vt. ff. de reg. iu. quotiens vtriusq̃. et. j. de reg. iu. qui prior. Si aũt potior est causa posteriozis: prior erit in iure: vt hic. ꝛ. j. de ꝓben. hi qui. ꝛ. c. si a sede. ff. de pauꝑ. credi. l. ꝓuilegia. C. qui potꝛ. in pig. habe. l. vlt.

g Gratia. licet ignozãs beneficiũ sibi collatũ in impetratõe alterius illius mentõem nõ fecerit valent littere: alteꝛ tñ eliget: si simul teneri possint.

h Sede apo. idez si ab alio. ꝛ facit ad hoc. j. de offi. leg. c. vlt.

Viciosa. est enĩ gꝛa viciosa q̃n in impetratõne bñficij subuceꝫ aliq̃ beneficiũ quãtumcũq̃ modicuz: vt. j. ỏ ꝓben. si motu ꝓpio: nisi forte ꝓpio suo motu papa beneficiuz ꝓferret: vt ubi. hinc est q expꝛssio bñficij dispensatõem nõ opeꝫ: ℔ hoc solũ q littere surrepticie nõ dicunt: vt. e. ti. nõ poteſt: in fi.

d Antea. quia si post nulla fuisset dubitatio.

e Ignozanti. idem intellige de sciente anteq̃ acceptet vel ratam habeat collatõnem eandem. cum enĩz ante hoc beneficium suuz dici non possit: non necesse est de ipso fieri mentionem. j. de preben. si tibi absenti. Et nota ex hac de. ꝛ illa q beneficia ecclesiastica licite conferuntur absenti. Simile in ꝓcuratoꝛe qui constituitur etiam absens: vt. j. de procura. licet. ꝛ. ff. de procura. l. j. in fi. sed hic forte procuratoꝛ presens habens mandatum ad talia ratum habuerat ꝛ acceptauerat per id quod dicit in fi. retinere. vel dic quia in bñficijs vel literis ad bñficia impetrandis nihil debet taceri quod possit mouere animuz cõcedentis: etiam de tali bñficio anteq̃ acceptet debet facere mentõem. ad hº s. e. in nꝛa. ꝛ. j. de ꝓben. q̃uis. j. ꝛ. c. si motu. maxime cũ habeat ius ad rem. j. de ꝓcess. preben. c. vlt. ꝛ in pdic. de. si tibi.

f Nescires. diuinare enĩ non tenebaꝫ: q: id bũanũ non est: s. vt ecc. bene. vt nostꝛ. Jo. an.

g Utrũq̃ tamen. s. impetratũ a papa: ꝛ collatũ ab eõ.

h Jure teneri. ℔ q̃ sunt hec bñficia q̃ nõ possunt simul de iure teneri: sup hoc vide in spe. ti. de legato. §. restat. v. illud autẽ. Posset dici ꝑm inno. qui hoc tenet de elec. dudũ. de ꝓben. cũ iaz duduz. q habere plura bñficia non curata: ꝛ que de cõsuetudine vel statuto residentiã non requirunt: non est peccatũ nec cõtra iura. ꝛ de talibus hic posset intelligi. vel posset dici ꝑm gof. qui hoc no. s. de cleri. non resi. c. iij. q de iure potest quis habẽ plures ꝓbendas: q̃ruz altera per se non sufficit: alleg. ea. ti. ꝓquerẽte. quod facit etiaz contra. ꝛ de preben. cum teneamur. vel dic q loquiꝫ de bñficijs vnitis annexis vel dependentibus. illa enĩz simul possunt de iure teneri: sed hec lectura non procedit. per collationem enim vnius haberet vtrunq̃: ꝛ sic non fuisset necessaria alteri⁹ collatio. vnde dici possz opi. inno. veraz esse quã sequiꝫ ꝓsuetudo: quã papa facit ꝛ tolerat: vel saltẽ opi. gof. ar. s. e. si gratiose. ar. p ꝛ ptra. j. de ꝓben. is cui. vel dic q littera ista loquiꝫ de his beneficijs que pretextu ꝓsuetudinis vel statuti sup hoc ex causa facti simul teneri possunt. Ad primum de pces. pbẽ. ex parte. in fi. Ad secũdũ de psti. cum omnes. ꝛ est si. de iure s. vt li. pen. c. j. s. de elec. cumana. ad fi. Ad pmũ ỏ. j. de ꝓsue. ca. j. ꝛ s ỏ pces. pbẽ. lras. So. illud speciale in duob⁹ bñficijs in vna ꝛ eadẽ eccl̃esia: secus i diuersis vnde videnꝫ facere p: ꝛ fa. qõ no. psti. in pdicta de. lras. i glo. nõ obstante. in fi.

i Non potes. de iure col: dispensatiue tamen posset. Et si q̃aꝫ p quẽ dispẽsari possit: vide qõ no. lxx. di. sanctoꝛ. xxj. q. ij. si quis tã translaꝫ. de elec. dudũ. ij. de pbẽ. de multa. de pces. ꝓben. lras. ꝛ. j. de ꝓsue. c. j.

k Eligas. sic ꝛ olim dabaꝫ electõ ei q duo bñficia curata sit̃ hẽbat: s de pbẽ. referẽte. ꝛ. c. preterea. hodie secus: eo. ti. de multa. ℔ nũq̃d electo vno re integra penitere poterit ꝛ aliud eligere ꝛ ar. q̃ sic. ij. q. vj. si quis libellos. s. de elec. i causis. ỏ iurepa. cũ aũt: qõ facit etiã j. ꝛ. j. de offi. dele. q̃uis. ꝛ. j. de pcu. q̃uis. ꝛ. j. de re. iur. mutare. cũ sit̃ lib. ar. j. xxxij. q. v. horrendus. de iureiur. quẽadmodũ s. e. li. de rescrip. c. ij. ꝛ. j. de re. iur. qõ semel. cũ suis cõcoꝛ. So. satis videreꝫ q re integra possit mutare ꝓsilũ ꝛ aliud eligere p ꝓma iura: ad hoc. j. de pbẽ. si tibi absenti. ff. de ope. lega. l. ij. j. nũ tene p pdictã regulã: qõ semel: ad hoc. j. e. c. pe. in fi. ꝛ de postu. c. j.

l Quãuis is cuius. Si restituat quis ad gratiaz reuocata sine alterius ꝓiudicio intelligiꝫ restitutus: vnde alteri añ restõez impetranti ꝓferri non debet.

m Gratia. concessa forte a nicolao quarto vel celestino. v.

n Prouideri. nec adhuc purgatum erat nec ad possessiõz deuenerant: vñ habebãt ius: nõ in re ℔ ad rem: de ꝓces. pbẽ. c. vlt.

o Proxime vacaturo. qõ solus papa facere põt: de ꝓces. pbẽ. c. ij.

p Reuocata. tenoꝛẽ bul⁹ reuocatoꝛie ꝓstõis nõ hẽm⁹: ℔ de ipsa fit mentio. j. de pbẽ. c. pe. ꝛ añpe. ꝛ de ꝓces. pbẽ. c. vl. reuocatoꝛia illarũ nicolai incipiebat pdẽ ad apicẽ. illaꝫ celestini: oli celestin⁹. ꝛ. c. dudũ

q Post reuocatõnem. idem ꝛ multo magis si ante reuocatõnem.

r Simulis. scz de bñficio ꝓxime vacaturo.

s Expẽsse dixerim⁹. hoc enĩ papa facere põt: ad hoc. j. de pbẽ. c. pe.

t Cum talis. ecce ratio: ꝛ aduerte: q: in ꝓrariuz videbaꝫ. ex eo q restituto ẽ ꝓtis status reparatio: ꝛ restitut⁹ in ꝓstinũ ius recidit. ar. xv q. vj. nos sanctoꝛ. ꝛ. c. iuraꝫ. ꝛ s. de elec. q: diligentia. ij. q. iij. §. no tandũ. in fi. ꝛ C. ỏ sen. paſ. l. j. restõ enĩ hoc ꝓbari debet: vt nec ꝓsit nec obsit qõ euenit. ff. ex ỏb cau. ma. l. j. j. ℞ñ. ℔ ꝓrariũ est vez vi hic. ꝛ sic p parte hac debuit qõ terminari p de. ỏ renũ. ex trãsmissa. ꝛ de symo. ex insinuatõe. ꝛ pcoꝛ. C. de remiſ. pig. l. vl. vbi si ỏ voluntate creditoꝛis debitoꝛ pignꝰ distrahit: si ultez ueniat ad ipsum debitorem res illa distracta: nõ renascit hypothecaria quã hẽbat a ꝓncipio acto enĩ semel extincta tc. de ꝓse. di. iij. q̃ris. ff. de solꝫ. q res. §. areã. Ad ꝓrariã rñdeꝫ q hic nõ est vere restõ. imo quedã noua pcessio per pdic. iura ꝛ no. qz hec de. fa. in ar. ad qõz dñicalẽ: an. s. eps inuito patrono restituere possit ꝓbyez p se deꝓsitum: ꝛ determinauit gof. de renũ. ex trãsmissa. in fi. q nõ. p. l. C. de nup. si vt ꝓmis. ij. vbi dr: q in mrimonio restauradõ p filiã pꝰ diuoꝛtiũ reqrit ꝓsensus pris sic a ꝓncipio i ꝓhendo. Jn ꝓmiũ fa. de renũ. pꝰ trãslatoz. de iude. iudei. de ciuitate. ꝛ. c. ꝓsuluit. de his q̃ fi. a ꝓla. cũ aplica. vij. q. j. eos. ꝛ no. de hoc. xxiij. q. iij. nabuchodonosoꝛ. i pn. dicebat osti. opi. gof. esse verã: cũ restituiꝫ ab iferioꝛi: secꝰ si a ꝓncipe p iura supꝰ. p restituto iducta. bar. bur. i dñicali qõe q̃ incipit: sacerdos aliqs fuit: dixit q si deꝓsitꝰ appellauit j. x. dies restitui põt iuito ꝓrono alꝫs ñ. Cã. dixit q si eps ꝓuenit in restitutõne patronũ q valet restitutõ: alꝫs non. qõ approbat osti. in ꝓcẽ. de. ex transmissa. ꝛ de elec. innouit. ꝛ fa. quod no. s. de ꝓsti. cum accessissent. in vl. glo.

u Jntelligaꝫ. ꝓcoꝛ. j. e. c. ij. Jo. an.

a Jeo. i lꝛis ad bñficia ipetratis ispiciꝫ tps date. vñ p illas bñficiũ curatũ obtinẽ ñ poꝛt: q tz nõ sit maioꝛ illo tpe mioꝛ erat.

b Si eo. ỏdicit ad hãc de. j. de pbẽ. ei cui ꝓuideri. ibi sol.

c Cũ cura. nisi hº fuisset expꝛssum de curato ꝓuideri nõ posset. s. de pbẽ. c. vl, ꝛ, j. de pbẽ. cum in illis.

morte vacauerit: debz ꝓmo in ipsi⁹ assecutõe ꝓferri. Dem

Gratia quã sup bñficõ a se. ap. te impetrasse ꝓponis: viciosa reputari nõ debet q̃uis de alio beneficio ab eõpo tuo antea tibi absenti ꝛ ignoranti collato nullã: cũ tpe impetratõis nescires: feceris mẽtionem: vtrũq̃ tñ si talia sint bñficia q̃ sit̃ nequeant de iure teneri habere nõ potes: ℔ eligas quod ex eis malueris retinere. Dem.

Quãuis is cuius gratia ꝓ quã mãdabaꝫ in certa eccl̃esia ꝓuideri sibi de bñficõ prime vacaturo p nos fuerat reuocata: restituaꝫ a nobis de nuo ad eandẽ: nõ tamẽ ei cui post reuocatõnẽ ꝛ ante restitutionem ꝓdictas similis i eadẽ eccl̃esia gratia facta fuit: nisi hoc expꝛsse dixerim⁹ anteferri debebit: cum talis restitutio vbi aliud non exꝓimiꝫ: intelligaꝫ fieri sine iuris ꝓiudicio alieni. Dem.

Si eo tpe q̃ tibi de bñficõ cũ cura vl̃ sine cura mãdauim⁹ ꝓuideri: ad obtinẽdũ

c Idoneam. scz. xxv. annoꝝ. s. de elec. cum in cunctis.

d Effectus. spectamus ergo initiū. ꝛ fa. s. de elec. ducdum. j. ꝛ qđ ibi no. nec firm aꝫ tractu temporis qđ de iure ab initio non valebat. j. de re. iur. non firmaꝫ. cum suis ꝓcor.

e Cum tempore date. sic no. inspiciendū tempus date: sic s. e. eā te. ꝛ j. e. tibi qui. ꝛ ō p̄bē. enim cui.

f Idoneus. ꝓpter defectum etatis: ꝛ idem dici posset de defectu ordinū: ar. s. de eta. ꝛ q̄. ꝓterea. ꝫ hoc est falsum: vt. j. ō p̄bē. si p clericis pauperibus. Jo. an.

g Curā aiaꝝ. In his q̄ ad curata bñficia promoueñ requirit maior idoneitas q̄ i alijs. ꝛ ideo si mandaꝫ ꝓuideri de dignitatibꝫ ꝓsonatibꝫ vl̄ bñficijs ō cura mentōe nō habita: de curatis dignitatibus ꝓsonatibꝫ vl̄ bñficijs nō poterit ꝓuideri. j. de p̄bē. cū in ill̄.

h Bñficiū. q̄ poterat dubitari ne illa inutilis adiectio. scz cum cura vitiaret in totum rescriptum. scz q̄ nec etiam de simplici posset ꝓuideri: ideo annexit qđ sequit: ꝛ sic no. vtile nō vitiari ꝑ inutile. j. de re. iur. vtile. cum suis ꝓcor.

i Sine cura. q̄ ex se curā nō hz. si aūt haberet annexā parochialē ꝛ curatā ecclesiam: dic vt dicam. j. de p̄ben. sup eo.

k Tunc. scz tempore impetrationis.

l Etatem. ꝫ que est idonea etas in bñficio sine cura: videt q̄ maior xxiij. ad illa dicaꝫ idoneꝫ: s. de p̄bē. sup inordinata. vbi ostī. hoc tenet in canonijs ꝓpter maturitatē ꝓsilij qđ requirit in illis: nam ibi pueri nō dicunt idonei ad bñficia obtinenda. certum aūt est q̄ infans dicit vsq; ad. vij. an. puer antē de. vij. vsq; ad. xij. vel. xiij. an. xxij. q. v. pueri. ꝛ l. de fal. mo. l. j. ꝛ dixi s. in ꝓhe. circa fi. sed vt ibi no. ber. dici potest q̄ pueri ibi dicunt minores septēnio: ꝛ isti dicunt indigni. septēnes aūt ꝛ maiores septēnio dicunt idonei. cum em̄ tales possint ordinari. xxvij. di. de his. ergo ꝛ in bñficijs intitulari. ar. ō p̄bē. cum ꝑm. ad hoc optime fa. j. de elec. ex eo q̄. ꝛ hec vera intelligo: nisi essent talia bñficia que sacr̄ ordinem ex priuilegio ꝓsuetudine vl̄ statuto vl̄ alio modo requirerēt. ꝛ fa. qđ dicam. j. de fi. p̄by. c. j. j. Rñ. ꝛ p̄baꝫ expresse. j. de p̄bē. ei cui ꝓuideri. In hodie dispēsent episcopi i etate: no. s. de elec. cum dilecti. ꝛ dicam. j. de elec. licz canon. ꝛ ō eta. ꝛ qua. c. vno. Jo. an.

m Licite. id dicimur posse qđ licite possumus. xxij. q. ij. faciat.

n ¶ Ꝑpter. papa concessit ep̄o bonon. debitorum onere grauato priuilegiū: q̄ fructus bñficiorꝝ primi anni vacantiū in ius dioc. ꝓcipet. ꝛ erat hec gratia vsq; ad q̄nquēniū duratura: apposito in priuilegio q̄ nō obstarent ꝓsuetudines priuilegia vl̄ statuta ꝑ que sua posset impediri ꝓcessio. Vacant quoddā bñficiū cuius redditus primi anni de priuilegio consuetudine vl̄ statuto spectant ad fabricam ecclesie vl̄ aliam vsum: vl̄ aliquam singularē ꝑsonam: queritꝫ cui debeantur huius bñficij redditus primi anni: Rñdeꝫ ꝑm vnaꝫ lecturā: q̄ debentꝫ fabrice vl̄ illi vsui vl̄ singulari ꝑsone: nisi in ꝓcessione facta ep̄o aliud caueret expresse: vl̄ dic vt. j. in vl. glo.

b Tua debita. ad idem. j. ō p̄bē. si tibi. ij.

c Fructus. no. q̄ nō hz retinere bñficia ꝫ fructus: vñ vt dixi. s. e. si gratiose: in hoc casu vacāt bñficia: vñ is ad quem ptinet electio infra tempus statutū necessario hz eligere: ꝛ fa. qđ no. ber. de magistris. q̄ nōnullus. ꝛ p̄baꝫ hoc satis. j. de p̄bē. si tibi ꝓcesso.

d Primi anni. quid dices: computabit ne annus iste a die fructuꝝ colligendoꝝ: an a die vacationis vl̄ mortis? credo a die vacationis cōputari. vnde non credo hic seruari legem de vasallo: que dicit: q̄ si vasallus decedat post augustum ꝛ ante kalēd. marcij. quod ad dominū ptinet: alioq̄n ad vasallum vl̄ eius heredem: vt in li. feu. ti. lex regni. c. si vasallus. sed credo q̄ a die vacationis vsq; ad annum quicquid obuenīet bñficio: ꝛ separatum erit a solo totum erit huius priuilegiati. comparo em̄ hunc priuilegiatum vsufructuario qui fructus separatos ꝛ reconditos suos: fa. ff. de vsufruc. l. arboribus. §. iulianus. al's inci pit si fur. ꝑm moderatōnem tamen decre. j. de elec. ex eo q̄. ꝛ hec vera intelligo: nisi essent talia bñficia que sacr̄ ordinem ex priuilegio ꝓsuetudine vl̄ statuto vl̄ alio modo requirerēt. ꝛ fa. qđ dicam. j. de fi. p̄by. c. j. j. Rñ. ꝛ p̄baꝫ expresse. j. de p̄bē. ei cui ꝓuideri. In hodie dispēsent episcopi i etate: no. s. de elec. cum dilecti. ꝛ dicam. j. de elec. licz canon. ꝛ ō eta. ꝛ qua. c. vno. Jo. an.

m Licite. id dicimur posse qđ licite possumus. xxij. q. ij. faciat.

curatum bñficiū idoneam nō habeas etatem: tibi licet nūc ltūme effect⁹ sis etatis: auctelīaꝫ hmōi cū tpe date ipsarū adhuc nō esses idone⁹: de bñficio curā aiarū bñte nequaq̄ poterit ꝓuideri. ¶ Bñficiuꝫ aūt sine cura cū ad ipsuꝫ sufficientē tē etatē haberes: ꝑ eas licite poteris obtinere.

¶ Dem.

Si ꝓpter tua debita per soluēda fructꝰ bñficiorꝝ primi āni q̄ i tua vacabūt dioc. tibi non obstantibꝫ q̄buslibet ꝓsuetudinibus priuilegijs vel statutis per que nr̄a impediri posset ꝓcessio vsq; ad q̄nquēniū de speciali gratia ꝓcedim⁹ intentōnis nr̄e nequaq̄ existit si fructus hmōi ecclesie tue fabrice: vel alicui vsui seu cuicūq; singulari ꝑsone de speciali cōsuetudine priuilegio vl̄ statuto forsitan debeañ: q̄ eis ꝑ concessionē ipsam nisi hoc expresse caueaꝫ in ea: ꝓiudiciuꝫ aliqđ generetur.

¶ Dem.

o Vacabunt. morte renunciatōe: depositōe: translatōe: vel quocūq; alio modo. Quod si ꝓmutatōe: videt q̄ secus ꝑ decre. j. de rerū ꝓmuta. c. vno. ꝫ ꝓriū puto. q̄ negari nō pt̄ q̄n ꝓpter ꝓmutatōem vacet: ꝛ eḡtas in eo solo casu iuris rigori ꝑferꝫ. qđ in hoc scripta reperiꝫ: in alijs non. non em̄ ex illo speciali casu est regula vāda.

p Impediri. secus ꝫ si differri. ꝛ licz intendat ꝑ clausulā nō obimpediīta tollere: dilationes tamen tollere non intendit: licz ex dilatione impediri posset: vt. j. dicam. Jo. an.

q Quinquennium. facium narrat. idem enim si in citeriori ꝛ vlteriori tempore.

r Speciali gratia. quia de iure futuris successoribus cōseruari debebant: vel in vilitatem ecclesiarū expendi. j. de elec. quia sepe: et de offic. ordi. presenti. ꝛ intelligo hanc gratiam ꝛ illam que sequitur ꝑm moderationem illius decre. presenn. §. porro. scilicz q̄ hoc soluz intelligatur de illis fructibus ecclesiarum vacantiuꝫ que solutis debitis: siqua sunt: ꝛ hys que necessaria fuerint pro seruitoribus ꝛ ministris ꝛ alijs incūbentibus oneribus vsq; ad nouos redditus reperta fuerint superesse.

s Concedimus. an legatus de latere similem gratiaꝫ dare possit: tractant Jo. de deo. i questionibus suis: in pān. ꝛ guil. in spe. utru. de legato. §. nunc tractemus: in fi. ꝛ dicunt q̄ dato q̄ ex causa hoc possꝫ: beneficiū tamen vel dignitas debet cuꝫ aliquo emolumento cōferri: quod est verum vt dixi s. in glo. proxi. ꝛ in glo. nō quia. Notat etiam ber. s. vt ecc. bene. vt nostrum: in vlti. glo. q̄ episcop⁹ ex iusta causa ad tempus posset fructus alicuius beneficij retinere: probat per decre. s. de v. sign. c. pl't. que etiam facit contra: cum id fuerit impetratum a papa: sed potest dici sic fuisse de facto. ad hoc s. de fil'. presbi. litteras. vel illud ꝑm gof. in fructibus omniū beneficiorū vacantiuꝫ vsq; ad certum tempus: vt hic etiam. in vno autē beneficio ꝛ eius prouentibus conuertendis ex causa in vsum prelati non erit necessaria licentia pape. quia cum episcopus cum capitulo possit supprimere dignitatē: ꝛ ꝓpter necessitatem possessiones alienare: multo fortius ꝓuentus ꝓcipere.

t Intentōnis. no. ad intentōnem scribentis recurrendū: fa. s. e. c. ij. ꝛ j. de ꝓcef. p̄ben. c. vlt. ꝛ s. de decī. ex multiplici: cū si.

u Alteri vsui. puta mense capituli.

v Statuto. no. q̄ omnia priuilegia ꝓsuetudines vel statuta quacunq; firmitate vallata: concessa capitulis cōuentibus vel collegijs cathedralium regularium ꝛ cōuentualiuꝫ ecclesiarum: seu singularibus earundem personis vt bona ecclesiarum ipsarum vacantiuꝫ a prelatis dimissa: vel tempore vacatōis obuenientia possint surripere diuidere: vel in suos vsus cōuertere sunt hodie reuocata ꝛ cassata per decre. j. de elec. quia sepe. ꝛ c. statutū: in cle. que tamen in alijs bñficijs locū non hz: vt. j. de of. or. p̄ti. in fi.

x Concessionem ipsam. sibi factam.

y Expresse. ad idem s. eo. cum aliquibus. et. c. susceptum. et. c. q̄uis. Jo. an.

z ¶ Ꝓiudiciū aliquod. nisi istud verbum esset ita generale: ista decre. sic posset intelligi q̄ ex ea nil sequereꝫ ab furdū. s. q̄ fabrica vel vsus ille: vel alie singulares ꝑsone sic priuilegiate habeāt redditꝰ secundi anni. iste aūt priuilegiatus habeat redditꝰ primi āni: ꝛ ita bene consequetur ꝑm hoc suū effectū illa clausula priuilegij: nō obstantibus quibuslibet consuetudinibus priuilegijs cē. Alij dicunt q̄ illa fabrica: vel alij hic cōtenti habebūt redditus primi anni. quia papa nō intendit eis derogare: sed soli successori. iste autē priuilegiatꝰ habebit redditus secūdi: qui ibi est primus: al's quo ad successores vel beneficiatū: ꝛ sic tertius erit primus: ꝛ sic nullum ꝓiudicium eiuꝫ ex aliqua dilatione generabitur fabrice: sed ꝑm hoc posset impedīri

a bisextus illi duo dies cedunt sibi ꝑ vno. ꝑ vno eiuꝫ ꝓputantur: vt s. de v. sig. q̄ſiunt. ff. de v. sig. cū bisextus. ff. de diuer. et tem. pre. l. ij. in vlt. glo. licz sit ar. ꝓtra. ff. de sta. lib. er. l. cū heres. §. stichus: ꝫ illud in penis vel odijs q̄ sunt molliēda: de pe. di. j. pene. j. de reg. iu. in penis. ꝛ fa. qđ no. ij predi. decre. q̄ſiunt. ꝛ. ꝛ. lv. di. c. ij.

cōcessio: quod est ꝓra tenorem ipsius ḡratie. pone eñ q̄ in anno quo q̄ finiri ꝛebet gratia: vacet bñficiū: si fabrica ꝑmos redditus habeat: eos nihil habebit. Item quid operabitur illa clausula: non obstantibus ꝛc̄. cum successor sine clausula illa ꝑiudicū fieret: vñ ꝑma lectura magis mihi placet: ꝛ magis est amica lre: vt dicamus q̄ ista erat dubitatio re. an p istam con-
ionem sic factam: nō obstantibꝫ qui-
buscūq; ꝛc̄. videretur ꝛerogare ipi fabrice v-
sum l' singulari psone. vt exquo ex illi⁹ priu-
legij vigore redditus ꝑmi anni habere non possunt: amplius nil habeāt: ꝛ papa rīdet q̄ habebunt redditus secūdi anni: quasi ille eis sit ꝑor. vt illa cl'a non obstantibus non successorem: ħ ꝑuilegiū tm̄ coadiuuet.

a Tatutū quod circa iu-
dices a sede aplica ꝛepu-
tādos nuper edidim⁹: cū que-
dam contēta in eo que p̄ com-
muni vtilitate credebañ in-
ducta: sicut experientia ꝛocuit: tendere dinoscañ ad noxam: sanctōne presenti quam irre-
fragabiliter obseruari māda-
mus: suadēte vtilitate in me-
lius duximus reformandum.

a Sancim⁹ igitur: vt nullis nisi dignitate p̄ditis aut per-
sonatum obtinentibus: seu ec
clesiarum cathedralium ca-
nonicis cause auctoritate lit-
terarum sedis aplice vel lega
toꝝ eiusdē ꝛcetero ꝑmittañ: nisi forte cathedralium ecclesiarum quarundam dignitates aut personatus obtinentibus: seu ecclesiarum cathedralium canonicis cause auctoritate litterarum sedis aplice vel legatorum eiusdem ꝛcetero ꝑmittantur: quibus ipsi aut eorum quilibet ad ꝛectorias parochiales ecclesias seu alia beneficia ecclesiastica ꝓmoueri: seu ad ea assumi: aut ea in commendam recipere: seu quascunq; alias ecclesiarum cathedralium dignitates aut personatus obtinere: seu in eis canonicatum et prebendam habere: aut in eis ius aliquod sibi quesitum habere: seu ad ea in futurum quesitum habere ꝓtendere possint: nisi ipsi ante huiusmodi ꝓmotionem assumptionem receptionem obtentionem seu ius quesitum habere ꝓtensum: ecclesias cathedrales huiusmodi: in quibus canonicatum et prebendam habere: aut in eis ius aliquod sibi quesitum habere: seu ad ea in futurum quesitum habere ꝓtendere possint: ac dignitates personatus et canonicatus ac prebendas in eis: ac ius quesitum habere ꝓtensum: huiusmodi: ac ꝓmotionem assumptionem receptionem obtentionem seu

ꝛ facit ꝛe regulari. ad apostolicam: cum suis concor. sed hodie ꝑ finez istius ꝛecre. credo ꝺr̃iam: vbi immuñ ꝙ ipso iure est irritū ꝛ inane qđ ꝓtra aliqđ istoꝝ fit. vnde necessariā non credo exceptōis opez: et facit qđ dixi ℊ. eo. c. j. in ꝑn, et pōt esse ratio vt supꝛ tetigi. q: hoc videt nō tolli in fauoꝛē partiū inducti: ꝫ etiā in fauoꝛē ipsi⁹ apo. sedis: ne vilipendat in tali ministro.

lxj. di. in sacerdot. bus: cum ſ. Jo. an.

v ¶ Nec audiant. nota ꝙ versiculus iste non ꝓhibet circa cōmissionē: ꝫ circa agitatōem. ꝛ idem erat in predic. ꝛecre. ꝓsenti. si ergo extra talia loca fiat cōmissio: dūmodo in his locis causa audiatur satisfactū est huic rōnso ꝑm ber. ꝛ oēs: ar. ℊ. e. ti. nōnulli: ꝺ excep. olim. ꝛ j. ℊ. ꝓr. ꝛ eo ialuo qđ ibi dicit. et ad hoc ff. qui satisda. cog. si fideiusſoꝝ. ℊ. j. vbi dicitur ꝙ cui ꝺfficile est satisdare i vna ciuitate: in aliam mutat vt satisdet.

nec audiant alibi ꝙ in ciuitatibꝫ vt locis insignib⁹: vbi possit cōmode copia peritoꝝ haberi. ¶ Quz vo eiusdē ciuitatis seu dioc. fuerint actor ꝛ reus: extra ipsas causa nō ꝓmittatur: nec cōueniat aliquis eo rūdem: nisi ab episcopo cōtra aliquez ꝛe sua dioc. vel ab aliquo ꝓtra eum aut contra eius capitulū seu cōtra vniuersitatez ciuitatis ville aut castri fuerit actio dirigēda: vel nisi actoꝝ eandē ciuitatē seu dioce. intrare nō audens: aut sui aduersarij potentiā merito phoz rescēs euz infra ipas neḡat cōuenire secure. Jn his quippe casib⁹ eꝫ dictas ciuitatē ꝛ dio. possit ꝑ pdcos cā ꝓmitti null⁹ tñ eoꝝ vltra vnam dietam a fine sue dioce. valeat ꝓueniri.

z ¶ Ciuitatibus. ciuitas murorum ambitu terminat regulariter: tamen ꝛ si in suburbijs audiret idem credo. ar. j. ꝛe sen. excom. si ciuitas. ꝛ bene dicit ciuitatibus. quia in eis presumūtur esse periti: sic ꝛ episcopi in solis ciuitatibus statuendi sunt. lxxx. di. c. j. ꝛe priuileg. c. j. ꝛ leges ꝛ artes in regijs ciuitatibus sunt ꝛocende: vt in prohemio. ff. ℊ. hec aūt. ꝛ ꝛe magist. c. j. ꝛ nomine studij non intelligit villa vel castrū. ꝛe cleri. non resi. tue.

ꝛ ¶ Locis insignib⁹. quidam dicūt ꝙ hec ꝛeterminatio vbi: que statiz sequitur non refertur: nisi ad hoc qđ dicit locis insignibus. sufficit enī ꝙ sit ciuitas: ꝫ ibi nō sint periti. ꝛ est ratio: quia cōmuniter in ciuitatibus sunt periti: ꝛ eis que raro accidūt iurisc̄onsulti non respiciunt nec medentur: sed his tm̄ que frequēter occurrūt in aut. vt sine phi. ma. fi. tu. ge. ℊ. quia vo. colla. vij. ar. iiij. di. erit. ff. ꝛe legi. nam ad ea. vix enim est ꝙ in ciuitate vel ibi ꝓpe non habeantur periti. vn de satis eorū copia in ciuitate haberi pōt. ff. ꝛe re. ven. que religiosis. vij. q. j. pōtifices. Alij sunt ꝺicentes ꝙ ibi est eadē ratio. primū placuit inno. ꝛ ost. ℘m hoc expone qđ sequit. vbi ꝛc. i. in quibꝰ locis insignib⁹. ꝛ facit ꝓ hac ꝓte. j. e. ℊ. in nullo.

ꝑ ¶ Commode. xxij. q. ij. faciat.

p ¶ Copia. ꝓ aduocatis assessoꝝ ibꝰ consiliarijs ꝛ alijs que emergūt. ff. ꝛe postul. l. j. ℊ. aut prꝛor. ff. ex qui. cau. ma. l. ab hostib⁹. ℊ. fi. ꝺ vi. ꝛ ho. cle. cū ab omn. xj. q. iij. non licet. Quid si inter iudices et partes est cōtentio super hoc. quia alter dicit locum insignem: ꝛ ibi copiaz peritorum haberi: alter negat. quid erit ꝛ dic recurrendum ad cōmunem opinionē vulgi. ff. ꝛe suppel. lega. labeo. ꝛ ℊ. ꝛe spon. ex litteris. Quid si adhuc super hoc sit cōtentio: recurretur ad arbitruz boni viri. ff. ꝛe ver. obli. l. cōmunis actus. non ꝛelegatoꝝ qui iurisdictiōni sue fauerent. ad hoc. C. ꝛe ar. l. nemini. ꝛ. j. ꝛe pen. dilect⁹: ℘m ber. ꝛ itel ligo bonū virum iudicem ecclesiasticum illius loci: ℘m innocē. ostien. autem dixit hic recurrendum ad arbitrum iudicis. i. boni viri: et sic intelligitur lex contin⁹. ℊ. cum ita. eligentur ergo ℘m eum arbitri: ℊ. eo. pastoralis: ꝛ ꝛe offi. ꝛele. suspitōnis: nisi euidenter notoriū esset ꝙ ibi peritoꝝ esset copia. ad hoc ꝛe appel. consuluit. j. ego credo ꝙ cuz iudex se constituit aduersarium: tunc locū habeant supdicta. Sed si contentio esset soluz inter partes: certe credo ꝙ iudex ꝛe hoc cognoscere ꝛ pnunciare possit: quia video ꝙ pronūciat: an sua sit iurisdictio qđ plus est: ℊ. eo. super litteris. ꝛ facit qđ recitari cōsueuit ꝛe ꝓba. post cessionē. ꝛ facit. j. ℊ. pri. in fi.

a ¶ Cum vo. hic incipit corrigere ꝛ moderari statutū generalis cōcilij: ℊ. e. nōnulli. ꝛ summe equitatis est qđ sequit.

b ¶ Eiusdez ciuitatis. qz tomicilluz hñt in eadē ciuitate vel dioceſi. ꝛ idez itelligo cū plura tomicilia hñt qđ esse pt: vt. ff. ad munic. assumptio. qz adhuc dico ꝙ locū habebit. ℊ. iste et nō seqns: qđ satis ꝓbat ℊ. ꝛe fo. ꝓpe. ex pte. b. nec negari pōt: licet iste etiā sit alteri⁹ ciuitatis: quenaz sit istius: qđ ℊ. iste requirit.

c ¶ Actoꝝ ꝛ reus. vnde dicantur isti: habes ℊ. ꝛe verbo. signi. forus: v. in omn. Jo. an.

d ¶ Extra ipsas. ciuitatem seu dioceſim.

e ¶ Non cōmittatur. hoc verum videtur: nisi ad id expressus accesserit partium consensus: argu. j. eo. ℊ. in nullo quoꝫ. quod etiam facit contra: cum in illo casu hoc sit expressuz: in isto non. ar. ꝛe ꝛec. ad auenam. tamen id videtur: cum hoc solū sit in partiū fauorē inducti ꝛe regu. ad apostolicā: cū suis ꝓcoꝝ. ꝛ licet hoc satis videat rōnabile: non dico tm̄ hoc asserendo ꝙ id qđ dicit in fi. c. audiui tm̄ curiā id seruare: ꝛ tales cōmissiones ꝛe curia emanasse.

f ¶ Nisi. a generali dicto ponit casus exceptos.

g ¶ Ab eꝺo. hoc equissimū est ex eo maxime: quia si in ciuitate vel dioc. sua aliquem ex sub ditis suis eꝺs iudicez impetraret: recusari posset vt suspectus: vt ℊ. vt li. nō ꝓtest. accedens. j.

h ¶ Be sua dio. idem si ꝛe aliena. quia eti tunc non impetrat in sua: vt. j. ℊ. pri. ꝫ ꝛe sua ideo dixit: quia. ℊ iste tractat tm̄ quādo reus ꝛ actoꝝ eiusdem dioc. sunt: vnde dicto nisi: alꝫ non ꝓprie poneret.

i ¶ Ab aliquo contra eum. vix ei inueniret actor i ciuitate episcopi iudicem qui non faueret episcopo: ar. ℊ. vt li. non ꝓte. accedēs ij. ibi: ꝛ omnes existūt sub districtu ꝛc.

k ¶ Non audens. forte Gibbellinus ꝛ ibi regunt guelphi: vel ecōuerso: vel forte relegatus.

l ¶ Potentiam. paritas in iudicijs est seruanda: sed potentioribus pares esse non possumus. ff. ꝛe ali. iudi. mu. causa fac. quia etiaz. in pau. Jo. an.

m ¶ Aderito. nota verbum: quia si diceret se dubitare vbi non est dubitandum non excusatur: ℊ. eo. cum cōtingat. ꝛe symo. ꝛ si questiones. cum si.

n ¶ Eum. aduersarium.

o ¶ Infra ipsas. ciuitatem ꝛ dioceſim: cui⁹ sunt ipse reus ꝛ actoꝝ.

p ¶ Secure. quod in iudicijs requiritur: vt ipsoꝝ iudicioꝝ exercendorum locus sit idoneus ꝛ securus: alꝫ locum habet appellatio: ꝛe appella. ex parte. j. ꝛ tunc etiaz si litteras ꝛe conductu haberet suis inimicis capitalibus se exponere non tenetur: ℊ. vt lite non ꝓtest. accedens. ij.

q ¶ Possit. non dixit ꝛebeat: vnde dico ꝙ si contra episcopum vel capitulum vel potentem impetretur in sua ciuitate vel dioceſi bene tenet commissio: ꝛ idem econuerso semper saluo recusationis iure. Jo. an.

r ¶ Contra predictos. episcopum vel eius aduersarium. contra capitulum vel vniuersitates vel potentes: vel aduersarium eius qui in ea intrare non audet. Jo. an.

s ¶ Vnam dietam. olim dicebamus ꝛe duabus: per ꝛecre. ℊ. eo. nōnulli. Sed quid dices si agatur actione reali: nunquid fiet computatio a finibus dioceſis vbi sita est res ℘m ꝙ olim fiebat: ꝛ nūquid erit ibi computatio duarum dietarum ℘m ꝙ olim erat: vel vnius tm̄ vt dicit ꝙ olim sic esset: probatur ℊ. e. dilectus. ij. ꝛe foro compe. ex parte. b. videtur hunc nouo iuri hodie standū vltimo ꝛe hac materia: ꝛ sicut generaliter loquitur: generaliter accipiendum. xix. di. c. j. vt habeatur solum vnius diete computatio ꝛ non duarum: et cum ꝛeterminatione que hic ponitur. sed a quo loco computet satis est dubitabile. pone enim ꝙ bonon. contra bonon. super re sita mediol'. litteras impetrat: vbi ꝛebebit impetrare: nunquid bonon. vt mediol'. ℓ loco vicino infra dietam a mediol' ꝛ Item pone ꝙ bon. contra regin. super re mediol'. quo impetrabit: an regij vel loco vicino infra dietam an mediolam: vel loco vicino infra dietam? Jtez vide aliud dubitabile: quid si bonon. impetrat contra regnensem tomicilio ꝛ mutinensem ozigine an habebitur respect⁹ ciuitatis regin. vel mutinensis: cum ratione originis dicatur esse ꝺ loco: ita ꝙ eps loci eum ordinare: ꝛ cōmendatinas ad ordines sibi dare possit sic ꝛ eps tomicilij. j. e. li. ꝛe temp. or. cum nullus. j. Rñ. ꝛ in loco originis dicit tomicilium retinere. ff. ꝛe sena. l. pe. satis videtur ꝛe mente conditoris esse ꝙ habeatur respectus loci tomicilij: non rei vel originis: ꝛ hoc ex eo: qz ꝺ loco tomicilij dicit quis propie trahi per illud verbum trahatur: ℊ. e. nōnulli. quod etiam hic repetitur. ꝛ per mentem conditoris hoc credo tenendum: ad hoc. j. ꝛe sepult. cum quis. vbi ꝛe loco originis bon. habet ratio. ꝛ C. ꝛe prescription. tem. l. vl. vbi ꝓcedit prescriptio vt inter ꝑsentes: exquo ꝑscribens: ꝛ cui prescribit sunt in ꝓuincia: licz res sit extra ꝓuinciam. notat etiam compostell'. in ꝛecre. nōnulli. in. iij. glo. guil. in specu. ꝛe citatōe. ℊ. j. circa prin. ꝙ dioceſanus alicuius vbi aliud nō additur ītelligi ꝛebet dioc. tomicilij. ꝛ sic disputani ꝛ ꝛeterminan. ꝛ sic seruat romana curia: vt audiui.

Sed ⁊ in duobus vltimis casibus: nisi ipetrans ꝛ ꝑdicto timore: quē in lr̄is cōmissiōis exprimere teneat: ꝓmo fidem iudici faciat saltē ꝑ ꝓpriū iuramentū: iudex ipe nullaten⁹ in causa procedat: ℏ ptes a sua iurisditōne dimittēs ipetrātē eundem in expensis legitimis alteri parti ꝑdēnet. ¶ Cū aūt actor ⁊ re⁹ ciuitatū ⁊ dioceseꝝ fuerint diuersar: si actor ī ciuitate vel dioceſi rei iudicem hr̄e recuſet: ipsum nō in sua ℏ in alia ciuitate vel dio. libere impetrare valeat: reūq; trahere ad candē: dūmodo locus ad quē eu⁹ traxerit vltra vnā dietam: sicut in casu alio prembitur: minime sit remotus. ¶ In nullo q̄ casuū predictor iudex extra ciuitatē seu dio. ī q̄bꝫ ꝛputar⁹ fuerit citet ptes nec ꝛ cā sibi ꝓmissa coḡscat: nisi ad id expressus accesserit earūdē assensus: neq; alibi q̄ infra illas et psonis dūtaxat ꝛsignatis superius cōmittat quōlibet vices suas. ¶ Insup vt gr̄is ⁊ cū oī puritate iudiciū cor̄ ipso ꝓcedat: nullum mun⁹ l' q̄cq̄d aliud nisi forsan esculētū l' poculētū mera liba litate oblatū: qđ paucis cōsumi possit diebus: vl' nisi cum ipsuꝫ ꝓpter cār sibi cōmissam cōtigerit extra suū domiciliuꝫ proficisci: moderatas expēsas

a ¶ Duobus vltimis. scilicz quando actor reum in ciuitate secure ꝙuenire non potest: q⁹ ciuitatem intrare non audet: vel quia timet aduersarij sui potentiam.

u ¶ Primo. no. ⁊ est ſi. j. ꝛ elec. q̄ꝫ. ⁊ c. prouida. ad idem s. ꝛ resti. spol. pisanis. Bñs Johānes andreē.

x ¶ Judici. no. pro eo qđ dixi s. §. pri. ī fi. iudicis em̄ est inuesti gare. si. C. ō fideicō. l. volūtatis ꝛfuncti. xxi. q. v. iudicantē.

y ¶ Saltem. no. q̄ si aliter fides fieri pōt: ꝓmo id fieri ꝛbet. ad iuramentū em̄ recurr̄it solū in aliar ꝓbationū ꝛfectū: s. ꝛ ꝓba. c. ij. ꝛ pcu. ex insinuatōe. ff. ō iureiu. admonendi. C. ō iureiurā. in bone fidei.

z ¶ Per ꝓpriū iuramētū. no. q̄ iuramētū est legitima probatō: facit qđ no. lxxxij. di. proposuisti. ad hoc ꝛ sen. ex. si vo. ij. ꝛ excepti. pastoralis. j. ꝛ elec. vt circa. ⁊ c. nll'i ⁊ adde qđ dixi. j. ꝛ regu. iur. presumitur ignorantia.

⁊ ¶ In causa. principali: procedet tamen in absoluendo: cognoscendo taxando: ⁊ iudicando ꝛ expensis: vt sequitur.

ꝓ ¶ Legitimis. qđ dic vt no. ij. q. j. in ꝓmis. ō w. ⁊ ꝓpriū finem.

ꝙ ¶ Cum aūt. s. in pri. §. dixit quid iuris cū actor ⁊ reus eusdē dio. vel ciuitatis sunt: modo dicit hic quid iuris cū sint diuersar. De prelatis autē ordinū vel locor qui impetrant ꝑ membris suis habentibꝫ vel nō habentibꝫ spāles admīstratores vel gubernatores dic vt in concilio vienen. e. ti. abbates.

a ¶ Habere. i. impetrare.

b ¶ Recuſet. no. q̄ actor recusat iudices. ⁊ hoc verū est in iudice adeūdo ꝛlegato vel ordinario: vnde si reus plures hꝫ ordinarios: actor alter eligit alter recusat: sed in iam adito secus: q⁹ tunc actor non recusat sed reus bene nisi ex noua causa: vel nouiter ad eius noticiam ꝙueniente: s. ꝛ offi. ꝛle. causamq; ⁊ c. insinuante.

e ¶ Traxerit. ⁊ in quo ꝛputatus est iudex. j. §. pri.

d ¶ Dietam. an dieta ista sit cōputanda legaliter. l. vt. xx. miliaria computent̄ ꝑ vna dieta. ff. si quis cautio. l. vicena. an vulgariter. scz ꝛm regiones ꝙsuetudinem: dic vt no. s. e. nōnulli. ⁊ j. ꝛ elec. cupientes. j. Rñ. ⁊ qđ ꝛ vulgaribus intelligi ꝛbeat: probat̄. j. ꝛ ꝑben. presenti. §. loca.

e ¶ Remotus. vñ ⁊ si modicū vltra vnā dietā remot⁹ eēt loc⁹ ille: puta per vnū miliare: nō poterit ibi fieri cōuentio. ff. ꝛ v. sig. l. ij.

f ¶ Predictor. scz cum actor ⁊ reus sunt eiusdē dio. ⁊ in eadē sunt iudices impetrati: vel ex causa in alia vl' sunt diuersar ⁊ ī ciuitate rei impetrati sunt iudices: vel in tercia ciuitate.

g ¶ Deputatus fuerit. no. ergo q⁹ nō solū requirit̄ q⁹ non citet ad locum vltra dietam non remotū: sed etiā q⁹ non citet extra locū in quo ꝛputatus est: olim aūt dicebamus ꝛ duab⁹ dietis: q⁹ si iudex exeundo locū in quo ꝛputatus est veniat ad locū nō remotū vltra duas dietas ꝓcedere poterat: ꝛ excep. olim. hodie ī supradictis casibus non sic: vt hic vides.

h ¶ Citet partes. ⁊ si citauerit nō tenent̄ ire: q⁹ citatio irrita ē ipso iure: vt in fi. c. ⁊ si ob hoc ꝓcesserit ꝓtra eos: non tenet ꝓcessus: vt ibi. In aūt citatus teneat ire priuilegiū vel ꝛfensionē allegaturus dic vt no. ij. q. ij. eps. ⁊ ꝛ accu. veniens. in vl. glo.

i ¶ Expressus. intantū credo inherendū huic littere: q⁹ lz interueniat tacitus ꝓsensus: puta q⁹ nō opponit̄ excepto: credo q⁹ non valeat ꝓcessus ꝑ finem. c. Idem credo si interueniat ꝓsensus rei ⁊ nō actoris vel ecōuerso: lz eius tm̄ qui ꝓsensit videat̄ esse fauor: eadē ratōne: cum littera ista dicat earūdem.

k ¶ Illas. ciuitates. scz seu dio. in quib⁹ ꝛputatus est.

l ¶ Designatis supius. scz ꝓstitutis in dignitate vel ꝓsonatu vel cathedralū eccleſiar canonicis, approbata est igit̄ per hanc lr̄am opinio Hostiensis. ber. ⁊ modernor: qui notabant ī ꝛcre. presenti⁹ q⁹ idem iuris erat in ꝛlegatis a se. ap. qđ in legatis. In ordinarijs aūt tene qđ habes. j. ꝛ offi. ordi. vt litigantes. ⁊ in. c. cum eps.

m ¶ Clices suas. secus si audientiam cōmitteret vel aliquem certum articulū ad hoc s. ꝛ of. ꝛle. sup quest̄onū. ⁊ dixi s. e. §. j.

n ¶ Insup. quasi dicat: s ꝓudum⁹ ꝛ psonis et locis quib⁹ ⁊ in quibus cause ꝓmittende sunt ⁊ tractande: nūc ꝓndeamus ad exactōnes inde debitas: que ī iudicijs ⁊ a iudicib⁹ assessorib⁹ notarijs fiebāt. ꝛ tēpore processus nil dixit. q⁹ satis ꝑ antiqua iura ꝓuisum erat: s. ꝛ fer. c. vl. ꝛ of. ꝛle. ꝓsuluit. in auten. ō iudi. §. sedebūt. coll'. vj.

o ¶ Gratis. bñ dicit: q⁹ iudiciū iustū vl' iniustū non licet vendere. xj. q. iij. non licet. xiij. q. v. non sane. ꝛ vi. ⁊ bone. cle. cū ab oī.

p ¶ Puritate ꝙscientie. j. e. §. assessorem. ⁊ j. ō re iudi. cū eterni.

q ¶ Judiciū. pōt ℏ pomi ꝑ sententia: ⁊ etiā ꝑ oī eo qđ sentēciā ꝓcedu: ⁊ fa. qđ dixi. j. ꝛ re. iur. in iudicijs. ij. q. j. sicut.

r ¶ Coram ipso. ꝛlegato. idem in ꝓseruatore. j. ꝛ offi. ꝛle. c. vlti.

s ¶ Nullus munus. no. q⁹ triplex est munus: a manu a lingua ⁊ ab obsequio. non ergo dixit simpliciter munus: ℏ dixit nullū mun⁹. ad idem. j. q. j. sunt nōnulli.

t ¶ Nisi esculentū. ergo no. q⁹ ꝛ aliquo qđ in muneribꝫ ꝓsistit etiam vnius denarij valorem recipe nō potest nisi esculentū ⁊c.

u ¶ Adera liberalitate. vt exactum vel petitū directe vel indirecte nō fuerit: ad idem ꝛ symo. dilectus. ij. ad fi.

x ¶ Paucis. cum nūerus nō adijcit̄: crederem arbitrio boni viri reliquendū: habita etiā ꝓsideratōne ꝓsonar ipsius iudicis recipientis: ⁊ consuetar expensar qualitate: ⁊ ipsius dantis: ad hoc ꝛ symo. ⁊ si quest̄ones. ⁊ saltim duo dies nō vident̄ exclusi: cum pluralis elocutō duos nūero cōprehendat: ꝛ ꝓse. di. j. hic q̄ꝫ. ff. ō testi. l. vbi nūerus. ad hoc. ff. ꝛ ver. ob. l. ꝓtinus actus.

y ¶ Consumi diebus. ita q⁹ nō ꝓducat̄ ad munex quantitatem. ff. ꝛ offi. ꝓcon. solēt. in fi. Talia em̄ exēnia non sunt lucra vt ibi. ⁊. ff. ꝛ offi. ꝓsi. l. plebiscito. ⁊ tolerant̄ ista: q⁹ non est verisimile q⁹ ꝓpter ista moueret̄ animus iudicantis: ꝛ symo. ⁊ si q̄nes. ad fi. sicut ⁊ ꝑ modica re nō datur actio ꝛ dolo: q⁹ nō est verisimile ⁊c. ff. ꝛ dolo. l. id est. ⁊. l. p̄cedē. in fi. ⁊ ꝛ modico nō est curādū: ꝛ ꝓse. di. ij. reuera. alibi non distinguit̄ inter multū ⁊ modicuꝫ. xiij. q. iij. plericq; ⁊. q. vlt. c. vl. s. ꝛ ap. ꝛ appellatōnibus. ꝛ symo. ex tue. insti. ō rex di. §. gallinar. Jo. an.

z ¶ Propter cām. id est. suadente vtilitate vl' necessitate cāe. vñ nō dz fingere occasionē: vt. j. sequit̄. sic. j. ō iudi. c. ij. ⁊ ꝑ hoc satis videt̄ terminari qđ solet queri an si scholari existenti in studio papa ꝛleget cām: ille possit petere expensas: lz ille nō sit in domicilio suo ℏ extra: nō est tm̄ ibi ꝓpter cām ℏ ꝓpter studiū: vñ expensas nō habebit ꝑ hāc lr̄am: ⁊ ꝛ hoc in spe. ꝛ sala. §. j. v. si alicui.

⁊ ¶ Proficisci. pone exemplū. s. §. pri. ꝛ prescrip. q⁹ indicante.

ꝓ ¶ Moderatas. nūq̄ minores pōt. ff. man. siquis. al's est sub. l. mē cās. §. impendia. ad idē. ff. ꝛ admi. tu. cū plures. §. cū tuto. erūt tm̄ mediocres ⁊ nō ꝛlicate. ff. ꝛ pig. acti. si ꝙos. ī fi. ad idē ō w. ⁊ ꝓpriū finem. ⁊ c. se. ꝛ eo q̄ mit. ī pos. cū venissent. ꝛ seqstra. pos. c. j. ad fi. nec credo cōpensandas vl' ꝛducendas ī hoc casu expēsas quas domi facturus esset ꝓm q⁹ dicere ꝓsueuim⁹ ī victore p. l. ff. ad exhibendū. ℏ ⁊ si. §. j. ff. ꝛ peti. here. ℏ ⁊ si. §. q⁹ aūt. ij. ⁊. ff. ō rei vē. si res. q⁹ dico q⁹ ī ꝓcuratōib⁹ his nō ꝛducunt̄. sicut ⁊ epūs visitans vl' ꝓsecrās ꝓcurationē integrā recipit: ⁊ nil ꝛducit: s. ꝛ symo. cū sit. ⁊ testis integre expēsas ꝓcipit. iij. q. iij. veteris. ⁊. j. e. §. pe. al's seqret̄ inidū q⁹ nil hr̄et: cū inidū tantūdē ⁊ forte pl⁹ expēdāt ī domo ꝓpria. ꝓterea iā nō esset differentia inter ꝛlegatū ⁊ ordinariū q̄ quando ꝓficiscāt expēdut que domi expensurus erat: vt ī aut̄. ꝛ man. ꝓn. §. illud. tamen alij ꝑ.

Et nota q lra ista nō distinguit: an delegatus hēat bñficia sufficiētia vel nō: vñ dico q sine abūdet sive nō expensas hēbit cū pficiscat ꝓpē cām: lz ostū. dixerit delegatos pape peccare si recipiūt expēsas. ergo habēt sufficiētia bñficia. ꝛ hoc no. §. de vi. ꝛ ho. cle. cū ab oī. ꝛ ī istis expensis habeat ratio nō solū victus ꝫ etiā vecturaꝝ equoꝝ ꝛ similiū.

Quid dicem⁹ō delegato ordinarij ꝛ dic q si ē delegat⁹ ad vniuersitatem cāꝝ idē qō in ordinario sc̄lz q nihil hēbit: imo ordinarius ei ꝓuideat. Idē em̄ est ꝓsistoriū. j. de ap. romana. ꝛ ordinarius est. vt dixi. j. de of. vic. licz. ad hoc §. de of. or. inter cetera. ꝛ in aut. vt nil⁹ iudi. §. nil⁹. coll. ix. ꝛ in aut. de mā. ꝓnci. §. illud. si sit delegat⁹ ad ſpālez cāz: ꝛ ordinari⁹ ei cām malicioſe cōmittit idē. Si nō malicioſe vī idem qō ī delegato pape ſm̄ mno. q hoc no. §. de vi. ꝛ ho. cle. cū ab oi. ꝫ an pene habeāt locū ī eo que in delegato pape hic exp̄munt: vtil' eēt delegatio ꝓ eo: q pene non vident excedere ꝓrium casum: de pe. di. j. pene. j. de re. iur. in penis. cū suis ꝓcor.

recipere ab eisdē partib⁹ qualitercūqꝫ ꝓsumat: puisurus attēte q ī ipsis expēsis moduꝫ nequaq̄ excedat: nec plus ab vna pte q̄ ab alia exigat: cum cōe gerat negocium vtriusqꝫ: qōqꝫ vbi cāe sibi cōmisse vtilitas vl' necessitas non exegerit occasionē ꝓpter habēdas expensas pficiscēdi ex̄ domicilio nō assumat ꝫ ꝛ vbi notabilit fuerint paupes litigātes: etiā ꝓ expēsis nil ꝓsus exigat ab eisdē. Assessorē ät: vt q̄qꝫ faciūt aliq̄ fraudulent: nisi eo indigeat: qō ꝓscientie relinq̄t eiusdē: sibi nequaq̄ adiūgat: alioqn de suo ꝓprio prouideri teneat eidem: si aūt indigeat: ipsuꝫ neutri pti suspectū assumens ei de ꝓdēti salario ꝓuide moderādo ab eo faciat a ptib⁹ cōiter ꝓuideri. Notariū vo vel notarios in cā sibi cōmissa scribētes: q vt plimū ī exigēdo salario metas rōnis excedūt: vt ad ipsius spectat officiū prudenter refrenet nec cū ipsis aut cū assessore pfato lucruꝫ participet vllo modo. Siquid autem ꝓtra pstitutionē presentem receperit: ad ipsius restitutōnem integram teneat: nulla eoꝝ quib⁹ restitutio faciēda fuerit remissiōe vllaten⁹ ꝓfutura eidē. Pro q Suspectum. nota ꝓ suspectis qui ō facto in causis dantur per partes. Jo. an.

r Competenti salario. spe etem̄ premioꝝ inuitandus est assessor. C. de assess. l. j. ꝛ salariū habere debet. ff. de offi. assess. l. diez functo. debet em̄ merces ꝓstitui ꝓ laboze. xij. q. ij. charitatem. nec de ꝓprio beneficiuꝫ quis facere cogit. x. q. ij. precarie. ꝛ potest usū ꝓsūmum vendere. xj. q. iij. nō licz. ꝛ adde qō ibi no. ꝛ xiiij. q. v. nō sane. de hoc ī spe. §. salariū. v. quid si duobus.

s Moderando. ſm qualitatē cāe: ꝛ ꝓtiuꝫ ꝓditōnem: ꝛ facultaz assessoris: ꝛ loci ꝓsue tudinez: sicut de aduocato dicam⁹. ff. ō var. ꝛ extraoz. cog. l. j.

t Cōiter. qa cōe gerit negociū: ē. §. ꝓ. ꝛ si delegat⁹ moriat vt ꝓtes ꝓcedent: nihilominꝰ assessor salariuꝫ statutum habebit: vel habitū nō restituet. ff. de offi. assess. l. diē functo. ff. loca. qui opas. ꝛ l. ex ꝓducto. §. item si. ff. de va. ꝛ extraoz. cog. l. j. §. diuus.

a Recipere. no. qz non solum exigere ab inuito: ꝫ etiam a volente recipe ꝓhibet. ad idem. j. de censi: romana. §. pe.

b Qualitercūqꝫ. no. qz ſm leges delegatus habet ſportulas. s. duos aureos in ꝓn. ꝛ duos in fi. in aut. de iudi. §. ne autem. coll'. vj. ꝛ hoc si causa sit maioz. c. aureoꝝ: alioquin delegatus etiam a ꝓncipe nil habebit vt ibi. ſm nos nil videt delegato dandū nomine ſportulaꝝ: cum ista lra sic generaliter loquat: ꝛ ē dixit nullū munus vel quicq̄ aliud ꝛ fa. §. de vi. ꝛ ho. cle. cum ab oī. ꝛ qō ibi no.

c Excedat. hoc satis ē dictū fuerat: dum dixerat moderatas.

d Q̄ ab alia. hoc nō habet locum in casu. j. ō iudi. mulieres. cum em̄ testem ꝓducens illū habeat ꝓcurare: lz ille ꝓ vtraqꝫ pte testet. j. e. §. ꝓ ferendo. a simili ī iudice cum ad testem ex causa pficiscit. Itē vbi vna pars abundat: alia nil habet: idem dico. vt. j. e. v. ꝫ vbi. vñ ibi dixit litigantes in plurali. ad hoc de elec. cupientes. §. si vo. v. nisi forsan. ꝛ fa. ad idem eadē dece. §. denicqꝫ. v. vt eo.

e Cōmune. fa. j. §. ꝓn. in fi. Jo. an.

f Vtilitas vel necessitas. no. ista duo paria: ad idem de preben. expo sitis. ꝛ ibi de hoc. aliquando nō sunt paria: de eo qui mit. in pos. cum venisset. ff. de impē. in re. do. fac. l. impense. cum duab⁹. ll. se.

g Occasionem. est si. j. de iudi. mulieres.

h Notabiliter. nota igitur debet esse paupertas: ad idem ē. de vsu. cum tu. Jo. an.

i Pauperes. paupertas nō est de genere maloꝝ. xv. q. j. illa. in fi. ꝛ no. q etiam ſm leges in hoc casu ordinarius non habet ſportulas: in aut. de man. ꝓn. §. sit tibi. coll'. iij. ꝛ magister in cathedrali ecclesia instituus paupes scholares gratis docet: de magistris. c. j. ꝛ ꝓter paupertatem due ecclesie vniunt. x. q. iij. vnio. ꝛ pauperibus ꝓuidere debet ꝓtor de aduocatis. ff. de postu. l. j. §. an ꝓtor.

k Et quandoqz. nota haberi rationem de his que raro fiunt: ad idez ff. de sta. ho. l. non sunt. ꝛ l. vl. j. ff. de legi. nam ad ea. Jo. vt no. de spon. impu. litteras. in glo. pe.

l Fraudulenter. vel vt partes grauet vel alteram eaꝝ: vel vt amicis seruiant: vel vt lucrum percipiāt: vel participent: vt. j. sequit. vel vt seipsos exonerent quod facere non debēt: de offi. dele. pastoralis. ī ꝓn.

m Indigeat. qz forte nō est peritus vt ꝓuenit ad vniuersa pūcta cāe rimanda: vt qz varijs suis negocijs vt infirmitate corꝓis impedit.

n Conscientie. fi. de renū. nisi cum pudem. in fi.

o Relinquat. ꝓ hoc verbū credo q pars non possit referre q̄stionem iudici delegato sc̄z dicendo q assessore non eget: cum em̄ hoc ꝓscientie relinquat ipsius: ergo solus deus hic ꝛ nullus alius iudex vt cognitor. ꝓterea posito q summus sit doctor ꝛ paruꝫ occupatus: exquo ꝓscientia sibi hoc dictat: potest assessorem assumere: vt hic: caueat tamen sibi ne ꝓscientia eius improbabilis sit: de symo. ꝓ tuas. ij.

p Aliquin. sc̄z si adūxerit: cum non egeret.

u Notarium. quem debet habere delegatus: vt fideliter cūcta iudicij acta conscribat: ē. de pba. qm̄. ꝛ vocat seruus publicus. j. de vsur. q̄q̄. ꝛ priuat ecclesia etiaz laicum hoc officio rōne peccan: vt j. de penis. felicis. §. j. cum si.

q Notarios. no. plures notarios assumi ad scribendū in vna cā. cū hoc non reperiat prohibitū: ꝛ hic sit ꝓcessum: ꝛ sa. ꝑ. decre. qm̄.

v Caldetas rōnis. ꝛ est istud q̄ crimē ꝓcussionis rōne officij vltra debitū exigere. j. q. vij. sancim⁹. C. ad. l. iul'. repe. l. vl.

z Officiū. no. iudicis etiā delegati est moderari salaria assessoꝝ ꝛ notarioꝝ: qz cum causa sit ei cōmissa tē. de of. dele. ꝓterea. ꝛ est si. de iudi. c. vl. vñ bñ dicebat guil. ī spe. ti. de sala. §. ij. circa fi. q aut scriptura erat de foro ꝛ iudicial' aut extraiudicialis: ꝓmo casu puta in exceptionib⁹ replicatōnib⁹ ꝛ similib⁹ scribēdis ad officiū iudicis coram quo agit: etiā delegati ptinet taliū salaria moderari: ꝛ a grauaminibus ptes releuare: de pe. di. j. nemo. ꝛ de offi. dele. cum te. ꝛ cūcta que litigatores impediūt emēdare. j. q. j. emēdari. de of. dele. c. j. ꝛ tales improbos exactores punire. C. de of. pfec. afri. ī nouis versus fi. §. hoc etiam decernim⁹. moderabit q̄ quid det ꝓ citatōne quid ꝓ termino. q̄d ꝓ testatōne ꝛ sic de singulis. ꝛ in hoc inspiciet ꝓditōez ꝑsonaꝝ ꝛ cause: ꝛ ꝑsuetudinis fori. ꝛ si sibi videbit ꝓ aliis fideles notarios faciet hoc exarari. Si vo sit scriptura extraiudicial' puta instrumētū venditōis de qua agit: vel depositi vt absolutiōis vel similia: expediet id ꝓ ordinarij loci: vel deputatū illi officio puta ꝓ ꝑsulem tabellionū boñ. q si de certo salario nō fuit conuentum inspecta qualitate cause ꝓditōe ꝑsone ꝛ ꝑsuetudine loci taxabit: vl taxari faciet ꝓ viros exptos. ff. de va. ꝛ extraoz. cog. l. j. ꝛ de symo. c. j. iij. q. vij. §. tria. v. apud vrbem.

x Prudenter. ad idem de accu. qualiter. j.

z Refrenet. alludit vocabulo: ꝛ est si. ē. in ꝓhemio ꝓpilati. gre. ꝛ ē. de homici. dilectus.

aa Recepit. sc̄z a partibus preter esculentū vel poculentū vl' vltra moderatas expensas cū pficiscit: vl' participando lucꝝ cū assessore vel notario. Jo. an.

a Remissiōe. si. j. de cēsi. exigit. ad fi. ꝛ ī cle. de here. nolētes. v. q̄ si sec⁹. ꝛ sic ē casus vbi dñs rem suā ī aliū trāsferre ñ pōt: qō ē ꝓ regulā q̄ dr: Mihil ē tā nāle q̄ volūtatē dñi volētis rem suā ī aliū trāsferre: isti. de rer. di. §. ꝓ traditōz. Quid si p⁹ q̄ restituit iudex ꝓs sibi tenet: nūqd h⁹ facere pōt: credo q sic: qz ℔ h⁹ ñ ꝓhibet: sic nec alia sua bona tenare ꝓhibet. Et est rō qre aliud ī remissiōe: aliud in donatiōe remissio facili⁹ ꝓsumit fraudulenti fieri q̄ donatō: quia facili⁹ remitteret qs mlta q̄ donaret pauca: sic alt'. sil'e. ff. ad vell'. ꝫ si ego. vbi dr q senatusconsultū velleianū mulieri inicedēti succurrē voluit ñ donāti: ō qz facili⁹ se obligat mulier: q̄ alicui doneꝛ ꝛ hec est causa qre ꝓhibet: ne pena inueniat ī matrimonio ꝛ ñ arra-

quia facilius ꝓmitteret quis. c. nomine pene q̄ ꝑ valet. ꝛ. nolẽ arre: vt recitari ſolet: ſ. ō ſpon. gēma. hec oīa intelligo vera eē: dūmodo ꝓtractus iſte in fraudem nō fiat: q̄ tūc nō credo iudicem abſolutū: ad hoc. ff. ō w. inter vi. ⁊ vx. ſi ſponſus. ℭ Circa. ff. ad vell. q̄uis. ℭ. ſi cū eēm. ⁊ ſa. j. de elec. ꝓmiſſa. cū ſi. ⁊ qō no. xiij. q. iij. plerīq. de priuil. quāto. ff. de reg. l. cōtra. ⁊ qō no. ſuil. olim. in vere. de poſtu. ꝓperādū. greg. ꝛ. quā hodie ñ hēm⁹.

b ℭ Teſtimonio. ad qō ne vltas occulte quilibz ꝓpellē. xiij. q. ij. q̄q. de teſti. conuenit. ⁊ hoc in ciuilibus. Jn crimīibꝫ aūt quid iuris no. e. ti. dilectoꝛ.

c ℭ Laboribꝫ. i. eūdo ⁊ redeundo.

d ℭ Expenſis. no. g̃ q̄ iudex nō ſolū parcere debz laboribus ⁊ expenſis parnū. vt ſ. de w. ⁊ cōtu. finem. ſ. etiā teſtiū. vt hic.

ℭ Extoꝛqueāt. ſi. ſ. e. ti. c. vl.

f ℭ Condino et ſtat⁹. vt ſi petant ſup ꝑncipali lite ꝓteſtata ⁊ iurato de calūnia: ⁊ dato termino ad ꝓbādū ⁊ ꝓnecta intentione ꝓducentis: tūc teſtes citentur: vel ſi petant ſup dilatoria ante li. ꝓteſt. dato termino p iudicem ad eam probandam: ⁊ intentōe ꝓnecta. ⁊ no. q̄ ſi ceſſauerit ꝓtra hanc formam: citatio nō valet ipſo iure. j. c. ꝓxi.

g ℭ Si ꝓducēte. no. q̄ ꝛ teſtis uiuet dicere veritatem pro vtraq; parte: ⁊ que capitula iuret habes no. ij. q. iiij. nullam. ⁊ ſ. de teſti. fraternitatis. in vlt. glo. ⁊ ad hoc teneaꝫ. xxij. q. v. nō ſane. ⁊ celare veritatē ſit peccatū j. de cri. fal. c. j. xj. q. iij. quiſquis. tñ ſolus ille qui ꝓducit ꝓcurat teſtem i veniendo ſtando ⁊ recedendo vt hic. ⁊. iiij. q. iij. ℭ. item in criminali. v. venturis. ℭ. de teſti. l. q̄ ℭ. de ap. l. eos. §. ſiqs āt. ⁊ ad hoc ꝓcoꝛ. j. de elec. cū nō deceat. ſ. de vo. ⁊ vo. re. magne.

h ℭ Expenſas. ꝓſueuerūt aduocati ſua voluntate ⁊ ignia neſciētes aliter ꝓtes iuuare dilatōes iuris petere ad teſtes vltramarinos ł ex puincīa ꝓducēdos. iij. q. iij. ſpaciū. poterit iudex ſi ō malicia ꝑtis mebat. ſ. vt id fieret cā ꝓtelādi negociū ſacrm exigere. ꝫ ſi iurabaꝫ videbaꝫ dāda dilatō. ꝓſueuerāt iudices aliꝫ quidē ēm formā decre. de fideiuſ. ꝓſtitut⁹. ſ. ibi ꝓmittere receptoꝛ teſtiū recepta cautōne ab illo: q̄ vadat ł mutet ad videdū illos iurare ſup q̄ vide qō ibi no. hodie puto melius ꝓuiſum p hāc lrāz. ſi em̄ dicet ꝑs: habeo teſtes vltramarinos: ⁊ iudex dicit: paratus ſum illos audire ⁊ expectare: depone ſalariū p expenſis teſtis in eundo veniendo vel ſtando: qō ſi facere nolit cauſaz non differet.

i ℭ Jpſo iure. no. igit̄ ius nouū: q̄ vt ſupⁱ⁹ dixi i multis capitul⁹ ſupioꝛibꝫ valebat olim ꝓceſſus: ſi nō opponebaꝫ exceptō: hodie ſecus p hanc litterā: q̄ nullū eſt exceptiōis remediū oportunū.

a ℭ Jbi qui. q̄ dece. ē aliquātulū obſcure dictata: vide caſum lrāle. ℭ Ego ipetraui grāz in eccl'ia boñ. dato executoꝛe mihi p papā: vt faceꝫ me recipi i canōicū boñ. ⁊ ꝓuideret mihi de ꝓbēda ſiq̄ tūc vacabat: vł de ꝓxio vacatura. ticiꝰ a papa ipetrauit ſecundo loco eandē vł ꝓſil'eꝫ grāz i ipſa eccl'ia boñ. tū ꝓuenit me i ꝑntatōne lrāꝝ ⁊ receptus fuit i canōicū: tercio loco ego lras meas ꝓntauj: ⁊ aūcte ipſaꝝ receptꝰ ſum i canōicū boñ. ⁊ tpe receptiōis mee vacabat ꝓbenda ł pea vacauit: q̄riꝫ cui debeaꝫ vł referaꝫ: an mihi ꝓmo ipetranti: ſecūdo ꝑntanti: ⁊ ſecūdo recepto: an illi tercio ſecūdo ipetrāti ꝓmo ꝑntanti ⁊ ꝓus recepto. ℟ Rñdeꝫ q̄ mihi ⁊ nō illi debeꝫ: exq̄ illi ante ꝑntatoꝛ mea nō erat collata. Secūdo q̄riꝫ: pone retento eodē themate: q̄ añ receptōez mea vacauit ꝓbēda: ⁊ executoꝛ me⁹ notificauit: aut interdixit ſeu reſeruauit. ℊ forte decretuz a ꝓpoſuit: cui debebit: an mihi ꝓus ipetrāti: ſcdo ꝑntāti: an illi ſcdo ipetrāti ꝓus ꝑntāti: ꝓuſq̄ recepto. ℟ Rñdeꝫ q̄ mihi. Tercio q̄riꝫ retētis eiſdē timis p⁹ ꝑntatoꝛ ⁊ receptoꝛ ticij añ ꝑntatoꝛ mea vacauerat ꝓbēda ſz i lris meis erat clauſala decreti q̄riꝫ cui debeaꝫ ⁊ rñdeꝫ q̄ mihi. hec va ſi vł⁹ ł notabil' negligētia mihi ꝓus impetrāti imputari nō pōt. hoc dicit.

b ℭ Certo. executoꝛ em̄ dz ee cert⁹ vt no. hec lra bz em̄ delegatā: qō pz q̄ ipſi⁹ mā i illo ti. pōt. j. de of. dele. ſi ſup. ſicut ō ꝓpuatore dici⁹. e. ti. c. j. ⁊ vl. Dz delegar⁹ dz eſſe cert⁹. ſ. e. ad h⁰. ſic ⁊ arbit ⁊ tutoꝛ. ſ. ō arbi. ut notuit. ff. de teſta. tu. l. tutō icer⁹. ℊ ⁊ hmōi executoꝛ ⁊ ꝓpt h⁰ dixit certo

c ℭ Proxie. h⁰ intelligit ff. de v. ob. l. eū q̄ kalendis. niſi aliud diceret ut lris exꝑſſe ł tacite: puta quā durerit acceptādā. j. ō ꝓceſ. ꝑbē. c. j. ⁊ intelligit hec cl'a ⁊ ꝓcedēs de ꝑbenda nulli alij ō iure debita cū tal' ꝓceſſio ſine alicuⁱ⁹ ꝓiudicio fieri debeat ſ. e. q̄uis. ⁊. j. de ꝑbē. cū i eccl'ia. ⁊. c. ſi poſtq̄ hec va: niſi aliō diceret puta q̄ hꝛet ꝓrogatiuā. j. ō ꝓceſ. ꝑbē. c. pe.

d ℭ Prouideret. ñ dixit ꝓpellet. ⁊ ita aliꝰ ē caſus dece. j. ō ꝓceſ. ꝑ. ſi ſoli. de hac tñ mā diſtigue ⁊ ſōdiſti. vt ibi plene dixi.

e ℭ Recepꝰ. videbaꝫ ℊ ēm coez lecturā illi⁹ decre. capl'z ſcē cru. ſ. e. ti q̄ hēbat q̄ illō ꝓ⁹ ibi poſtū eēt aduerbiū qō ille ꝓ⁹ ꝑntās debebat ꝓſeq̄ ꝓbēdā: ꝫ abſurdū erat q̄ iſte ſcōs ꝑcurrēdo lederet ius ꝓmi vt h. ⁊. j. ō ꝓbē. eū cui. vbi ō h⁰.

f ℭ Extinc. ℊ ſi ꝓ⁹ erat aliꝰ collata ſecꝰ. qō itelligas dez cū dēmātōe ſequentiū: ꝫ hoc nō haberet locum ſi canonicatus ꝓus ei collat⁹ fuiſſet: vt. j. de preben. eum cui. ⁊. c. ſi poſtq̄.

g ℭ Ante receptōnem. ⁊ poſt ꝑntatōnem vt bñ ꝓcedat caſus. ſcz qō. j dicit de notificatōne ꝛc. ⁊ vt differat a ſequenti.

h ℭ Prebenda. tolle qō eſt. j. affecta p ꝓceſſum ꝛc.

i ℭ Monificauerat. ſ. ad qd neceſſaria ē notificatō: cū ſufficiat ꝑntatio vt. j. de ꝓceſ. ꝑbē. ſi capl'o. So. ſufficit ꝑntatō facta ei ad quē ſpectat collatō vt ibi: ꝫ nō executoꝛi vt hic. ⁊ iō dī ibi capl'o ipi factam.

k ℭ Preſertim. i. maxime.

l ℭ Decretū. decretū ℊ pape afficit etiā ignoꝛātes. j. de ꝓceſ. ꝑbē. c. j.

m ℭ Preductis. ſ. q̄ ꝑbenda vacaret tpe receptōis ł p⁹: ꝫ ꝓm⁹ iā erat recept⁹ lz ſcdo: vł q̄ ꝓm⁹ nōdū erat recept⁹: ꝫ executoꝛ ſalti notificauerat: vł q̄ ꝓm⁹ nōdū ꝑntauerat: ꝫ in lris eius erat decretū.

n ℭ Dolus. j. de renū. c. ij.

o ℭ Negligentia. j. de ꝑben. ſi clericus.

a ℭ Jſ p te. Si ꝓmo ſub ꝓditōne ꝓuideri mandaꝫ: ⁊ ſcōus pure ꝑtrās ꝓuiſq̄ veniat ꝓditō a papa ł executoꝛe ſuo canōicatū obtineat in aſſecutōne ꝑbende ꝓmo ꝓferꝫ. hoc dicit.

b ℭ Alicui. executoꝛi: ⁊ eadē rōne idē credo ſi ſcriptū fuiſſet ipſi capl'o vt poſſent ſi vellent applica aucte recipe aliq̄ē i canonicū ⁊ fratrē: vt ſ. e. cū aliqb. q̄ oē ius impetrātis ferē ad diem ꝓditōnis: ſcōs igitur ꝓmo canonicatū obtinuit: preferri ergo debet. j. c. ꝓxi.

c ℭ Scripta nra. p h⁰tenous ł ſiłs ſcripta eccl'iaz ñ puto ꝺuatā: ita q̄ locū habeat dece. ſ. e. lris. ⁊. c. mādatū. ⁊. c. abbatē. ⁊. j. c. ꝓxi. i fi. rō q̄ p h⁰mādatū ñ ꝺuatꝫ ꝫ eoꝛ volūtati ſūquīt ⁊ aliō ē ꝓmutē ⁊ aliō ꝓcipe iij. di. oīs āt lex. xxij. q. j. qō ꝓcipiē. ſ. ō arbi. cū olim. ff. mā. l. ij. i fi.

d ℭ Si ad id. condicio fuit: ⁊ ad huius ꝓditōnis tps mādatū referē ⁊ decretum: ſi qō ibi erat inſertū: vt in cle. de ꝓceſ. preben. cū ei quem

pmo R̃n̄. t est si. s. de ap. preterea. de vo. t vo. re. licet. v. sciturus. t de pdi. ap. sup eo. insti. de ver. ob. §. ex pditionali. t. ff. qui po. i pig. ha. l. potior. j. R̃n̄. lz sit s. e. l. ij. R̃n̄. t. §. de piculis t cō. rei ven. q si pendente. vbi dies pditōnis trahit ad diem obligatōnis: ꝫ ibi non erat in ptāte ptrahentis pmo sub pditōne ptractū conditionalē postea pure ptrahēdo r̄ uocare. sed hic secus: q in ptāte pape pcedentis erat pditionalem gratiaz etiā in totū tollere si voluisset. j. ō pces. pbē. c. pe. t vl.

a Epi t capituli. ad q̄s de iure cōi ptinet canonicoz receptiō: ō pces. pbē. postulasti. de his que fi. a pla. nouit. t. c. quāto. de elec. cū ecclesia. t ibi de hoc. t tūc debēt absentes canonici vocari qui sunt i loco. vñ ad electiōz epi fozent vocandi. j. de pben. cū in ecclesijs. nisi esset cōsuetudo i pti vt ibi: ō psuetudine aūt vl pruilegio interdū ptinet ad alteri trī pdicta receptio. vt. j. ne se. vacā. c. vno. ō regu. c. vl. t intelligo pssentire capitulu si pssensit maioz ipsi pars in hoc casu. argu. j. ca. pri. cū suis pcoz.

b Assensus. pone mozt̄ us ē eps vel impedit ita q pssentire nō potest: t canonici cū eo: nunqd executoz statī poterit conferre: videt q sic. ar. j. ne se. va. c. vno. in fi. ad hoc s. e. si gratiose. ꝫ ptraniū credo. hic enim sub certa forma tradita est executoz ptās: quam transgredi nō poterit j. de pben. cui de nō. t sub pditione qua nō existente cessat ipsi ptās: t aliud est pstitū teneri requirere vt ibi: t aliud assensum vt hic: t fa. s. de arbi. cum olim. t decre. ne se. va. c. vno. loquit in casu illo: cū ad illum ptinet electio: quam facere habet cū cōsilio epi: hic aūt nō ptinet pulsio nisi a die pditionis. Item ibi loquit de bñficio iam vacāte: vbi piculum est in mora vt ibi: hic aūt nullum piculum.

c Auctoritate apostolica. pferet ergo omnib⁹ prius receptis auctoritate inferioz. j. de preben. hi qui.

d Postmodum. vnde posterioz videbat in iure sicut fuit in tpe. j. de re. iur. qui prioz. cū suis pcoz. qō nō est verū: ratio. j. patebit.

e Aplice sedis. bñ dicit: q secus de inferioribus: q si aucte alteri⁹ inferioris receptus esset pferet iste etiā post receptus aucte pape. j. ō pbē. hi qui. t hic pdest scire qō dicit s. e. cum aliquibus.

f Promissione. q datus erat ad pmouendū: secus si ad cōpellendū tm: q tunc puidere nō posset. j. de pces. pben. si soli.

g Faciēdā. q si p⁹ pssensuz hītū ipetrasset tē sec⁹: ad hoc s. e. pri. i pn.

h Tu. primo impetrans.

i Predictoz. episcopi t capituli.

k Vacante. quandocūq.

l Aduerto. q lz ille posterioz fuerit i impetratōe: tñ fuit prioz i iure. mandatū em̄ pditionale ante pditionem existentē pssensum nō habet: sicut nec matrimoniū pditionale: vnde nec ex ipso oritur publice honestatis iusticia. j. de sponsa. c. j. in fi.

m Globus. si ex duob⁹ impetrātibus sup simili pmissiōe nō apparet pmo: si solū alteri collat⁹ ē canonicat⁹ a papa: ille pferet alteri etiā pius pntanti t primo recepto. Si aūt vtriq vel neutri est collat⁹: aut alter i pntādo puenit: aut ābo cucurrūt: si alter puenit: ille pferet. si ābo cucurrūt ille vt illi vt ipsoz maioz ps ad q̄s collatio t receptio spectat: alteq tenent eligere: t ille sol⁹ admittet l alteri pferet: nisi papa vtriq voluerit puideri: t fa. decre. ista i ar. ad qōz de his q pdu cūt duo testā t nō apparz qō sit primū: t vtriq i solidū se dixit hezedē t̄ possessiōz mittēdū. q qō no. C. ō edic. di. adri. tol. l. edicto. in glo. illa mitti. Jo. an.

n Duobus. idem si tribus vel pluribus. cū eadē ratio sit vtrobiq.

o Simili. q vterq impetrauit sibi puideri de canonicatu t pbēda integra. Si aūt impetratio esset dissimilis: puta q vnus impetraret sup dignitate: alter sup canonicatu: vel vn⁹ ad pbēdā integrā: alter ad dimidiā: tūc qō hic dr̄ locū nō hz: q si vacat integra dabit ei q integrā

accederet episcopi et capituli ecclesie prelibate assensus: auctoritate apostolica puideret t alter postmodum impetrās qui ex collatione apo. sedis vl executoris super hoc deputati pulsione: priusq episcopi t capituli predictoz assensus ad puisionem tibi accederet faciendam: canonicatū obtinuit biterē. hz tu inuenīte p⁹ ea predictoz assensu dicti pozis mandati auctoritate in canonicū ipsi⁹ ecclesie sis recept⁹: in prebenda vacante tibi merito anteferē. Bem.

Globus sup prouisione simili sibi facieda i eadē ecclesia litteras a nobis obtinentib⁹ vna die certis eis executoribus deputatis: si nō appareat qs prmo impetrauerit ex eisdē is eoz cui canonicatū ptulimus: est in prebenda pferendus alteri: qui a nobis canonicatū non extitit assecut⁹: licz priusq alius eis ad quos spectat canonicoz receptio et collatio prebendaz: suas pssentauerit litteras: t ab eis i canonicum sit receptus. Si vo neutri eoz vel vtriq canonicatū ptulimus: tunc exquo in gratia sunt equales: is q prmo pssentauerit erit potior in prebenda. Q si forsan ambo simul in pssentādo pcurrāt: hi ad quos vt prmittit spectat canonicoz receptio t collatio pbendaz: vel eoz maior ps ex eis alteq quē voluerīt eligere teneant: quo electo ali⁹ oīno careat ipetratis: nisi ex tenore lr̄az ipsius expsse apparet: q

p Si ñ apparz. sic. j. ō pbē. si a sede. t dico apparere posse p ipas lr̄as: puta si diceret i eis: data die tali ante tertiā. in alijs diceret post vespas. ꝫ hoc nō est i vsu. pt etiā apparere p testes per quos pbare poterit suā petitionē prmo eadez die lectā t admissaz p papā l p pfessiōz prius alter⁹ potuit apparē: t fac. s. ō firsti. spo. cū ad sedē. t. j. ō. pfes. c. j.

q Quis prmo. q si de hoc appareret ei de beret. s. e. tibi. j. de pbē. cui cui. t. c. si p⁹ q̄

r Cui. soli. vt. j. se quit.

s In pbenda. tunc vel postea vacante.

t Spectat. de cōi l speciali iure: vt s dixi c. pri.

u Receptus. nō g i h⁹ casu ispicit pntatō vt receptō: s. e. tibi. t subaudi h. t ali oīno careat impetratus nisi tē. vt in fi. t ita subaudias etiā in. v. se.

a Prmo pntauerit. no. g casum in quo stat hodie pntatiōi i lr̄is ad bñficia: pcedat in litteris de iusticia: s. de ap. vt debitus.

b Concurrāt. no. q prmo inspicitur inequalitas i data: demū in pntatōe: ꝫ si oīa sunt paria: tūc locus est gratificatōi. t fa. p opi. gof. no. s. ō iudeis. c. j. t pcoz. ad hoc. ff. loca. i naue. i fi. ff. ad sill. siqs in graui. §. cū oēs. s. de iurepa. cum aūt. i fi. Et no. p so. ro. gof. t ber. no. i dicta decre. cum aūt. scz q tūc demū locus est gratificationi: qū qs sit i iure potior dubitat.

c Spectat. expone vt s.

d Collatio prebēdaz. ad quā vocandi sunt absentes: qō dic vt. j de pben. cum in ecclesijs.

e Maior pars. videt em̄ a toto capitulo factū qō sit a maiori pte. lvj. di. aplica. de elec. cum inter ea. i pn. de his que fi. a ma. pte ca. c. j. ff. ad municipa. qō maior.

f Voluerint. datur ergo eis optio.

g Eligere. nec in ipsius electi pudiciū poterūt postea variare: ad hoc de elec. publicato. j. de postu. palt. c. vno. in fi. t. j. de reg. iur. mutare. cum suis pcoz. t pbat hoc satis p lr̄am que statim sequit. t fa. ad id qō dixi s. e. gratia.

h Teneant. no. tenent altez eligere de necessitate: ꝫ non certum. vnde non dat eis optio vt eligāt vl nō eligāt: ꝫ vt altez eligāt. Sz pone: nolūt eligere: vl pari nūero discordāt i eligēdo qd erit: credo agendū cōia supioze: vt eos ad eligendū apellat infra certū tps vel ad pcordādū qō si ñ fecerit credo q supior ipse possit eligere: ad h⁹ ix. q. iij. cū scim⁹. de sup. ne. p. p totū. j. ti. pz. t vl. j. de resti. spo. frequēs. j. de pbē. si tibi. t. j. ō elec. q̄ sit. ff. de le. j. hmōi. §. fi. C. de inge. ma. diffamari. cū si. t s. de iurepa. nullus. cū si. sic igit ad supioze p lapsum tps deuoluit ptās eligēdi: de pces. pbē. c. ij. ita ex eoz negligētia puto q hic deuoluet ptās peligēdi: ō q hic loquit.

i Dino. Vt nec pbēda illa nec seqns nec canonicat⁹ est sibi debeat.

k Ipsius. non electi.

l Expresse. q in ipsis lr̄is apposita erat clausula: nō ob. si p alio scripserim⁹ q hmōi gratiā te. l nō ob. si p nos fuerit eccl'a vestra grauata: vl sic lr̄is clausula. Et no. q dicit expsse: t est si. s. e. cum aliquib. t. c. fusceptū. t. j. de pben. si motu. p hūc aūt textū apparo batam dico opi. ber. no. s. e. ti. mādatū. t reprobat opi. gof. i sum. bu⁹ ti. ante medū. t inno. t cōposto. s. e. cap'm. q dixerūt q licz eccl'a grauata fuerit i receptōe prm: nihilom⁹ tenet secūdū recipe nisi in lr̄is primeret: nisi p alio te. Sz ber. p̄dicēs q secūdū recipe nō teneret: q in lr̄is intelligit pdicta clausula: nisi p alio te. t hoc

vel nisi in ipsis litteris diceret: nō ob. si p alio ꝛc. ⁊ hāc opi. ber. approbat stilus curie: ⁊ finis istius vere. osti. distinguebat: an ꝓmo recept⁹ esset sub expectatiōe pbēde nec ne. in ꝓmo casu nō valerent lre p scdo sine cla: nō ob. i scdo sic. ⁊ ita no. vere. mādatū s. e. ti. ꝓtra quā opi. facit ipsa vere. mādatū. Hibi erat cla: si p alio.

m Utricz. electo ⁊ nō electo. Jo. an.

n Voluerim⁹. stat enī tūc volūtatī. s. e. susceptū.

o Q Uia p ambitiosaz. oēs indulgent. concesse a bōifacio ꝑ suis pdecessoribz clericis ō pcipiēdis ppetuo fructibz suoꝝ bñficioꝝ i absentia sūt revocate ⁊ pfat papa se illas in posterꝝ nō datuꝝ. ⁊ potuit ozū habuisse a vere. s. ve cle. ñ resi. cū ad hoc.

p Importunitatē. ꝑpt quā ꝓnceps sepe nō cōcedēda pcedit: vt h vides. C. ve pe. bo. sbla. l. j. li. x. s. ō pur ca. cū in iuuētute. j. ve reli. vo. c. j. j. ō cōcess. pbē. vetestanda. ⁊ ideo locū hz ipsoꝝ revocatio. vt hic. xxxv. q. ix. sniaz. ve re iudi. cū olim. ⁊ no. q dixit ābitiosam: q: est iportunitas ābitiosa: vt h vt cum petit qō tēdit ad noxā: est ⁊ nō ābitiosa vt cū importune oportune petit: quod est pabus impetrandū: ve pe. di. j. ipoꝛtuna. c. di. pallū. j. ve ap. ab eo. cum similibus.

q Perpetuas. i. donec vixerint sic. j. ve ca. mo. c. j. ff. p so. l. j. ⁊ sa. qō dixi s. e. si gratiose. temporales ꝙ puta vsqz ad qnquēniū vl simile tēpus revocate nō sunt. ꝛ qd dices si ꝓcessa sunt indulgētia q posset esse ppetua: puta donec erit i seruitio tal ꝓncipis vl sūt: di cūt qdā talē indulgētiā nō revocatā: q: qō expsse nō mutat ꝛc. C. ve ap. pcipimus. ꝛ ꝓtrariū credo ⁊ puto hic casuz: nōne si habeo indulgentiā donec i schol fuero dr hic ppetua. ⁊ sufficit qz indulgētia possit esse ppetua. ff. ve pdi. inde. l. sufficit. ⁊ qō no, ve solu. c. vl. in glo. j. in fine. Jo. an.

r Adultis. revocari ꝙ vebebat: q: tendebat ad noxam: s. ve veci. suggestū. ⁊ sa. ad hūc casuz. s ō cle. ñ re. cū adhuc sint.

s Fructibus. q ve iure cōi tm̄ residentib⁹ dari vebent. s. ō cle. non resi. p totū. ve pscriptione tm̄ potest induci ꝓtrariū vel ve speciali statuto: s. ve pbēn. cum omnes.

t Bñficioꝝ suoꝝ. ꝓtextu hui⁹ idulgētie q ābitiosa est: fructꝰ solū alloꝝ bñficioꝝ ꝙ canonice obtinēt poterūt pcipe. s. e. si ignose. §. vlti.

u Distributionib⁹. q interdū manualia bñficia: interdū victualia nūcupant: ve cle. ñ re. veceo. j. e. li. e. ti. c. vno. ⁊ s. ve pbē. licz.

x Exceptis. ista nō dant etiā studētibz i theologia: s ve pbē. licz. nec his q sunt in seruitio epi vl dñi pape: ve cle. nō resi. veceo. ⁊ c. cum dilect⁹. vt ibi no. nec vebēt he distributiones dari etiā ꝓntib⁹. q diuinis non interfunt officijs nec valet pscriptio i ꝛdinē: ⁊ q pcipiūt ad restōnem teneāt. j. ve cle. non resi. c. vno.

y In scholis essent. Vt legendi ⁊ pficiēdi eis opoꝛtunitas pcedat in honoꝛez ⁊ augmentū vniuersalis ecclesie: q viris lꝛatis pmaxie noscit indigere: s. ve magistris. c. j. ⁊ p totū. ⁊ j. ve elec. cū ex eo. ⁊ non solū papa: ꝛ etiā inferiores plati dant clerico licentiā se ob has causas absentandi: ⁊ hoc videt ber. intelligere ve epis: vt no. ō cle. nō resi. inter. viij. inno. ⁊ osti. intelligūt hoc etiā ve inferioꝛib⁹ pla. p vere. e. ti. relatū. ibi: platoꝝ suoꝝ ꝛc. dispensatiōe aūt ve q logt vere. ve elec. cū ex eo. dico q soli epi: ⁊ ipsoꝝ superiores facere pñt: cū ve eis solis caueat ibidem. ⁊ ibi dicam.

z Altera. cum eas obtinēt ex dispensatōe: vl sunt tales ecclesie q simul pñt ve iure teneri: qō dic vt dixi s. e. gratia.

a Ro. curia. que hodie hz ꝓuilegia studij: vt. j. ō ꝓui. c. ij. p quā vere. etiaz vr: q hi q sunt in studio ve iure cōi possent pcipe fructꝰ suoꝝ bñficioꝝ: qō nō est verꝝ: ꝛ illud intellige vt ibi dicam. Jo. an.

b Alio certo loco. puta q: i indulgentia dr q ppetuo: donec i domicilio suo habitauerint: fructus pcipe possint

c Albicūcz. qz sic generaliter se hz indulgentia. Jo. an.

d Clagādi. qō facere nō vebēt clerici. xlvj. di. clericū. nam ⁊ p horā ab eccl'a ñ vebēt abesse: vt. xcij. di. c. vl.

vl dignitatib⁹ datas penitus revocam⁹: ⁊ eaz ꝓcessiōz nr̄is volum⁹ exulāe tpib⁹ qōqz nob licere ñ patimur: nr̄is successoribz indicam⁹. Omi. viij.

De consuetudine. Rubrica.

O Nsuetudinē quā in vr̄a ecclesia seruatā asseritis tāto tpe q in ꝛriū memoria ñ existit: videlz q ipsi⁹ ecclie canonici duos ꝓsonat⁹ aut duas dignitates vl ꝓposituras seu admīstratōes: aut duo officia vel eoꝝ alteꝝ cum reliquo insiml ⁊ pbendā possint in ea licite absqz dispensatōne sedis ap. obtinere: corruptelā cū sacris sit ūmica canonib⁹: ⁊ ve ambitionis radice pcesserit: merito reputātes eā aucte aptica reꝓbamus: vosqz ad ipsius obseruantiam etiam si

e Bibliotecarius. ꝛ ꝓ libris. Jo. an.

f Bibliotecarius. ꝛ ꝓ libris. Jo. an.

g Cauere. no. futura pcauenda. xxiij. di. in nōie dñi. ve pcur. c. j. ve ser. nō or. c. j. ⁊ exēpla pñtia ꝛc. lxxxij. di. pl'imos. ff. loca. siqs womū §. j. Jo. an.

h Indulgentias. ppetuas. scz: nam ve his s dixerat.

i Vel dignitatib⁹. ū ꝙ dignitati vl' ecclesie dañ esset tale ꝓuilegiū: p hāc vere. revocatuz nō est. ⁊ potuit esse rō: q: nō tantus fauoꝛ psonis vebet sicut dignitatib⁹ vl' ecclesijs: ō elec. cū nobis olim. i fi. cū silib⁹.

k Et eaz. puidit hucusqz circa ꝓterita: nūc cauet circa futura.

l Tēporib⁹. Quid si tales indulgētias ve nouo pcedat: valēt: q: nō potuit sibi legē imponere: a q sibi ñ liceret recedere: ad hoc. ff. ve le. iij. l. siqs. in ꝓn. ff. p socio. cū duob⁹. §. papinianus. in fi. ⁊ ꝓmā pstōnes tollit p secūdā: licz ve ipsa nō faciat mentionē. s. e. ti. ꝓxi. licet.

m Indicam⁹. si. C. ve legi. digna vox. indicare potuit: ꝛ nō legē imponere: q: par in parē nō hz imperiū: s ve elec. innotuit. cū suis pcor.

a c Onsuetudinē. ꝓtextu pscuetudinis etiā iurate vl' quātocūqz tpe obseruate nō pōt qs nisi vnicū psonatū dignitatem vel aliud ꝓpetuū officiū sit' cū canōia ⁊ pbēda i aliq eccl'a absqz dispensatōe sedis apo. obtinere vl' iam obtēta tenere: ⁊ ꝓtra ꝓsumptū irritū est oīno. Jo. an.

b Non exist. si. s. ve v. sig. super quibusdam. ⁊ si consuetudo ista als legitima fuisset: non esset necesse in ea titulum ostendere. j. ve prescrip. c. j. videtur em̄ cōsuetudo talis ius inducere. ff. ve aqua plu. ar. l. j. §. j. Sed cum cōsuetudo talis corruptela sit: longitudo tanu tpis non pdest. ⁊ est si. j. c. pri.

c Preposituras. certa dignitas in ecclesia. licz als omnes qui ꝓsunt ꝓponi dicant. s. ve v. sig. q⁹ mis.

d Officia. ppetua. vt. j. sequitur.

e Alterum cum reliquo. id est. dignitate cum personatu vel ꝓpositura vel admīstratōe vel officio perpetuo insimul cū pbenda put statim sequitur. Jo. an.

f In ea. eadem ecclesia.

g Licite. xxij. q. ij. faciat.

h Sedis apo. Nota casuz in quo solus papa dispensat: duos sil'es habes. j. ve pbēn. cum singula.

i Canonibus. lxx. di. sanctorum. ve cōcess. pbeb. litteras. ⁊ hocidē dicebat constantio vrbani: que incipiebat pronisiōis: vnde tracta sunt vere. ista. Jo. an.

k Ambitionis. s. ve pbē. q: intantū, ve elec, vndū. ij.

l Juramento. specialē vl generali nō curo: q̄ si spāliter iuraret hāc ꝓsuetudinē exꝑsse seruare: sunt iuramentū temerariū ⁊ nō seruandū: ⁊ de eo qō iurauit posset ⁊ deberet impoñ pnīa: de iureur. sicut. si generaliter iurauit se seruaturꝫ ꝓsuetudines ecclesie: iuramētū istud ad possibilia ⁊ licita tm̄ extendit: vt. j. de iureur. c. j.

m Vinculū. i. vinculans vl obligās in iniq̄tate. ⁊ cōcor. xxij. q. iij. inter cetera: s̄ de iureur. quanto. ⁊. j. de iureur. c. j. Jo. an.

n Unū officiuz. ꝓcor. lxxxx. di. singula. s̄ de here. cū ex mūcto. ⁊. j de pbē. cū singula. q̄ ponit silem casuz. ⁊ ē si. s̄ de cele. mis. referēte. ⁊ ō ꝓse. di. j. sufficit.

o Misi vnicū. ḡ vī q̄ de dispēsatiōe iferioris a papa vnicū ꝓsonatū vel officiuz cū canonicatu ⁊ prebēda possit hīe: ⁊ sic p̄ssz approbari illa opi. posita p ber. ō ꝓcess. pbē. īras. in fi. vlt. glo. ⁊ idē credo: si hoc esset de statuto l ꝓsuetudine eccl'ie s̄. de rescrip. eam te. ibi erat idē archi. ⁊ canonicus: ad idē. j. ō pbē. q̄ sepe: s̄ de ꝓcess. pbē. postulastis. j. de ap. a collatione: ⁊. j. de pbē. cū in ecclesia: in q̄b habes q̄ eps pbendari⁹ ⁊ canonicus est in ecclesia.

p Quocūq̄ noīe. vñ p hoc etiam camerlangariā vl massariam vl œconomatū ꝓpetuū credo ꝓhibitū.

q Vel iam obtenta. quid ergo de obtentis: quero quid retinere ⁊ q̄d dimittere poterit: videt q̄ sibi detur opno: ar. s̄. de pbē. referēte. ⁊. c. ꝓterea. ⁊ melius. j. de pbē. cum singula. §. j. vel dicat q̄ secundo ad. eptum retinere poterit. ⁊ non primū cum vacauerit primū ipso iure p pre. recre. de cōcess. pben. litteras. ad recre. cum singula: dici posset q̄ in alio casu loquit. Jo. an.

r Uino. vt possim⁹ dicere q̄ oīb⁹ careat q̄ oīa illicite ꝓcupiuit: fa. s̄. de trāsla. licz. ⁊. c. quāto. ⁊ melⁱ⁹. j. de pbē. cū singula. j. Ktī. in fi

s n On putam⁹. nō valet ꝓsuetudo q̄ de officiali ēpi ad episcopū appelletur. Jo. an.

t Quantocūq̄. etiā si i ꝓximo nō sit memoria. s̄. c. pxi.

u De facto. bene dicit q̄ de iure non: vt. j. dicam.

v Officiali. generali. s. secus em̄ si delegatus esset ad causam spāl̄ ab epo: q̄ tunc ad ipsum epm̄ appellari deberet: ō offi. dele. sup qōnū. de ap. dilecti. ⁊ ibi de hoc. ff. q̄s ⁊ a quo ap. sit. l. j. ⁊ reprobata est per astud. c. glo. gof. q̄ no. in sum. ō of. vi. §. ītē dubitari. q̄ ō officiali epi dz ad epm̄ appellari: ⁊ adde qō dicā. j. de ap. romana. j. Ktī. Et rep bata est glo. ber. posita i ipso. c. dilecti filij ꝓx. de ap. vbi dicebat q̄ de ꝓsuetudine poterat induci: q̄ ō officiali ad epm̄ appellaret: sicut inducit vr ex ea: q̄ omisso medio appellaret ad supiorē: ⁊ idez dicebat ost. j. de ap. romana. j. Ktī. ⁊ eadē rōne: ꝫ falsum est vt hic vides. ⁊ pōt esse rō: q̄ appellato ē de miori iudice ad maiorē ꝓuocato: vt no. summiste. Gof. ⁊ alij i n. de ap. ꝫ hic nō ꝓuocabat ad maiorez: ꝫ ad parē vel eum: dē: vt hic vides. pz ḡ ex ipsius appellatōis rescriptōne: q̄ hic appellato dici nō pōt: vñ ꝓsuetudine induci nō poterit id ꝓpter quod appellatōnis substantia rescriptōe mutet: ex qua rōne seq̄t: q̄ nō valeret ꝓsuetudo q̄ ad maiorē appellaret: sicut vides i silī: q̄ nō valet pactū factū in pcario: ꝓ qō ipsius precarij natura mutet: vt si vsq̄ ad certū tps ret: etiā añ tēpus revocabit. ff. de pca. l. cū pcario. Preterea lz interlocutoriā sua iudex revocet: diffinitiuā tm̄ nō. qō dic vt no. de ap. cū cessante: cū ergo officialis sua sit epi: nō mīe si ipse adiri non pōt: ⁊ nō ob. q̄ ꝓ ꝓsuetudinē pōt appellari omisso medio: q̄ appellare gradatim nō est de substantialib⁹ appellationis: ꝫ de circūstantijs: vñ appellat ad ꝓpā ⁊ ad legatū omisso medio: ⁊ circūstantie cōtractuū ꝓ pactū tolli pnt: s̄ de cōmo. c. vno. de vsu. bona fides: sic ⁊ ista circūstantia ꝓ ꝓsuetudinē: vt pre. recre. ro.

e Ab eodem. i. ad seipsum. i. de officiali ad officialem: vel verius de episcopo ad episcopum.

f Auditorum. j. ō. ap. romana. j. Ktī.

g Utriusq̄. episcopi ⁊ officialis. Jo. an.

h Videat. ō. j. de ap. a collatōe: vbi de eō ad eundē epm̄ appellat. Jo. nō est idem ꝓsistoriū epi nec ei⁹ q̄ est canonicus ⁊ ei⁹ q̄ ē eps. ⁊ ideo si collatōi interfuit vt canonicus: ad eū bene poterit appellari: vt ibi ⁊ eodez mō rideri pōt ad iura p ber. inducta i supdicta glo. Item no. q̄ lz sit idē ꝓsistoriū epi ⁊ eius officialis: ita q̄ nō appellatur de officiali ad epm̄: tñ si officialis epi recusat suspicionis cā coram eo est ꝓbanda. j. de of. dele. si ō vnū. in fi. Unde lz dicam⁹ q̄ appellatio ⁊ recusatio pars sunt: non est verum p oīa vt recitari solet: s̄ de ap. sup eo. ij. Unde in recusatōe recurrit ad parem: ⁊ obtinet et in delegatis datis cuz clausula: qō si nō oēs: vt in eadez dicere. si ō. in prin.

t n On est. valet ꝓsuetudo prescripta: q̄ eps in inq̄rendo puniēdo ⁊ corrigēdo sbditoz excessus sin capituli consilium requirere non teneat ⁊ cōgit qō no. p ostia s̄. ō his que fi. a pla. sine cōsen. c. nouit. ⁊ c. ea noscat. in fi.

k Prescripta. super hoc vide quod no. de consuetudine. c. vlt. ⁊ viij. di. frustra.

l Canonice. scilicet cuz bona fide ⁊ titulo

de facto seruatā ꝓsonā ratōni: q̄ ab officiali epi ad eundem episcopū valeat appellari: ne ab eodē ad seipsum: cū sit idez auditoriū vtriusq̄: appellatio interposita videat. Dem.

On est: dū tñ als sit ꝓscripta canonice: cōsuetudo quā allegat epus reprobanda: q̄ i inq̄rēdis puniēdis ⁊ corrigiēdis sbditoz excessib⁹ consiliū sui capituli requirere nūme teneat. Dem.

Um in tua eccl'ia i q̄ cō suetudo hēt: q̄ ātiq̄ores canonici gradatim meliores si

quod dic vt. j. de prescrip. c. j. Jo. an.

m Consuetudo. que describit esse ius quoddā moūb⁹ institutū: qō ꝓ lege suscipiz cū dicit lex. j. di. ꝓsuetudo.

n Quā allegat. ⁊ ꝓbat. ei em̄ non creditur licz episcopus sit. vj. q. ij. si tm̄. ⁊. c. placuit.

o Corrigendis. ista oīa generali de mandatione epi nō transeūt in officiale. j. de of. vi. c. ij. nec bñficioz collatō. e. ti. c. vl.

p Excessibus. ad quos corrigendos procedit multis modis: vt s̄ de symo. licz heli. Jo. an.

q Teneatur. ad quod al's tenetur ō iure cōi. xv. q. vij. episcop⁹ nullius. de excess. prela. c. j. al's irrita esset sua: vt ibi. ⁊ in. c. eps. ⁊ ꝓcor. ō his que fi. a pla. nouit. ⁊. c. quāto. de talib⁹ senoribus intelligit: de accu. qualiter. ij. de symo. licet heli. xv. q. vij. si quid. lxxxvj. di. si quid. ⁊ hic adde quod no. xv. q. vij. eps. de offi. oz. c. irrefragabili. Jo. an.

r c Um in tua ecclesia. Per rescriptū aplicū quo de prebenda ꝓmo vacatura mandat alicui ꝓideri: laudabilis illi⁹ ecclesie ꝓsuetudo nō tollitur: hinc est q̄ si ibi est ꝓsuetudo: q̄ antiquiores canonici vacantes ꝓbendas possint optare gradatim: illo nō obstante mandato poterit antiqor vacantē optare ꝓbendā: ⁊ expectatis p. xx. dies optare volentib⁹ executor de nō optata ꝓuidebit eidem. si aūt ꝓbendā vacantem in curia papa ꝓferet: tunc illaz antiquior optare non poterit.

b Tua. in boñ. est talis ꝓsuetudo: ⁊ in multis alijs ecclesijs.

c Consuetudo. no. simpliciter dixit cōsuetudo: nō dixit ꝓscripta: no. igit q̄ vbi ꝓsuetudo rōnabilis est: ⁊ non cōtra ius: sufficit si sit longeua: lz. xl. ānis ꝓscripta nō sit: vñ dixit io. tūc sufficere spaciuz. x. ānoz. hoc no. xij. di. cōsuetudo: ⁊ fa. p his que no. inno. ⁊ ost. s̄. e. ti. c. vlt. ⁊ compost. ibidem in ꝓma glo. vbi dicit sic iudicatum fuisse p papam in mediolañ. ecclesia in qua erat ꝓsuetudo seruata: xxv. ānis: q̄ antiq̄or canonicus posset mutare dom̄ū: ⁊ pnūciauit papa illam valere: licz. xl. annis ꝓscripta nō esset. Si em̄ papa hic putasset prescriptōz requiri: ita hic addidisset: vt s̄ addidit. c. pxi. Ista vo ꝓsuetudo inuitē ratōm ⁊ eqtati iuris vt patet in glo. se. ⁊ quod hic dicit de cōsuetudine: puto verum etiam in statuto: ad hoc s̄. e. li. de consti. c. j. ⁊ quod ibi dixi.

d Antiquiores. nō etate ꝫ tpe quo in ecclesia mlitauerūt: ⁊ idez si esset ꝓsuetudo de antiquioribus etate: vel maioribus ordine: vel aliā equitatē primens. ⁊ nota q̄ ꝓsuetudo ista inuitē equitati canonice: que vult antiquiores ꝓferre canonicos: ad hoc. lxj. di. q̄d ꝓderit. ⁊ c. se. ad fi. ⁊ lxxuij. di. epoz. cū si.

e Gradatim. scz q̄ ꝓmo antiquior mutare possit. ⁊ si mutare no luerit ꝓmus: poterit mutare secundus: ⁊ nolente secūdo tercius. ⁊ sic de singulis. ⁊ hoc vult dicere. Jo. an.

f Meliores. nō em̄ minores optare volūt: de cle. non resi. c. j. nec vult quis iactare pecunias suas. ff. ō proba. cum de indebito. ⁊ no. q̄ in prebendis distinctis non reprobatur imparitas: vt vna sit

melior: altera: ⁊ facit ad ea que no. ꝛe maio. ⁊ obe. statuimus. qđ si in tali ecclesia nunozem magis forte ex cā sibi gratā mutare velit: ⁊ optare antiq̄or canonicus: nūquid poterit: videt ꝙ nō. ī. ꝛe pbē. cui ꝛe non sacerdotali. ꝓrariū credo: qz qō fauoze ⁊c. ī. ꝛe re. iur. qō ob gratiam. ℒ. ꝛe legi. qō fauoze. ff. ꝛe legi. nulla iuris rō. i si. ⁊ ar. ff. ō vsu ⁊ habi.

l. Vlt. ⁊ satisfactū creditoꝛi itelligit quōcūq̄ satisfiat. ad ꝛecre. cui ō nō: dico illud in mandato spāle. cuius formā transgredi non licet: vt ibi pz. alr a regulariter ꝺ: qz cui licz plus ⁊ min⁹. ī. ꝛe re. iur. cui licet. cū cōcoꝛ. suis. Jo. an.

g Cum vacāt. non vacātes q̄ optare vel acceptare nō pōt: sed hoc qz cōsuetudo id ñ hz. idem em̄ ꝛe nō va cantib⁹ crederē: si consuetudo eēt eadē rōe.

h Vel alios. hic ei mest regula: ꝙ id pōt q̄s p alium qō p se. ī. ō re. iur. pōt q̄s. cum suis ꝓcoꝛ. ō hoc tamē dic vt ibi dixi.

i De iure ꝛebita. p hoc satis ptz ꝙ potest fieri mutatio: ꝓsuetudo em̄ est ius quoddā vt ꝺ dixi. ß ꝛe ꝓsuetudine ꝛebet hec pbēda annexoꝛi: qui mutare voluerit: q̄ ō iure. nō ugit est ꝛe iure hec pbenda ꝛebita ipetrāta ß alia ñ optata: vt. ī. papa rñdet. ⁊ hodie ꝓbabat olim p ōcre. ꝛe concess. preben. ex parte. in fine. Jo. an.

k Proximo. ⁊ si non adiceret ꝛe ꝓxima intelligendum esset. alꝫs qua ratōne ꝛe secūda ⁊ tercia. ⁊ sic ꝛe singulis: ꝓbat hoc. ff. ō ver. obli. eum qui kalendis. Jo. an.

l Mandato. quo mandat tibi ꝓuideri ꝛe pben. ⁊c.

m Non fuerit. exq̄ em̄ vacat pbenda: necesse est vnaz remanere non optatam: ꝛe illa igit ꝓuideat impetranti.

n Nulli. puta prioꝛi tempoze impetratōis: ꝺ. ti. pxi. tibi. ⁊. ī. ō pben. eum cui. ⁊. c. si postq̄. Jo. an.

o Vacantib⁹ iste olim ꝛe ꝓsuetudine ꝓferebant a papa. ꝛe accu. accedēs. hodie vo ꝛe iure cōi sedes apl'ica illa ꝓfert. ī. ꝛe pbē. licz. ⁊ ꝛe qđ bñficijs vl' pbendis intelligant. dic vt. e. ti. pñti. ⁊. c. se.

p Ordinat. ß quare dicit hoc cū aliis ō ipsis ordinare nō possit vt dixi ꝺ in glo. pxi. dico ꝙ interdū p alios ꝛe talib⁹ ordinat: puta cum papa ꝛe ipsis nō ꝓuidit infra mensem: vt. ī. ꝛe pben. statutū. ⁊ tunc nō haberet locū. v. iste. cū locū solū habeat cū papa ꝓuidit: vt patet p lr̄am: Sed pone ꝛe spāli ptāte tributa a dño papa: quia generalis non sufficit: vt in pre. ꝛecre. licet. collata est p alium talis pbenda: nūquid locuz habebit iste. v. ⁊ dico ꝙ sic. ar. ꝺ. e. vbo: p se vel p alios. vt. ī. ꝛe re. iur. qui facit. cum suis ꝓcoꝛ. hoc optime ꝓbat. ī. ꝛe pbē. hi qui. ⁊. ꝺ. ti. pxi. cum aliqbus.

q Predicte ꝓsuetudīnī. quia sclicz antiquioꝛ seruato gradu mutare non poterit.

r Prouisiones. pbendaꝝ. qz canonicatus collatus erat p papā: vel p executoꝛem aucte pape: vel ꝓferri potest.

s Prouisiombus. erant ergo dan ad ꝓuidendum vl' forte ad cōpellendum tm̄. vt. ī. dicam.

t Ex. dies. sit'is dilatio tpis. ī. ꝛe elec. c. ī. ⁊. c. cupientes. ⁊ credo hoc tempus currere a tpe scie. ī. ꝛe ꝓcess. pbē. qz diuersitatē. cū si.

u Būtaxat. credo ꝙ littera ista loquat ō oibus optare volentib⁹ sicut in plurali ꝓlata est. vñ nō solū ꝓmus antiquioꝛ: ß ⁊ secūdus ⁊ tercius ⁊ quartus. ⁊ sic ꝛe singulis inter oēs solos. xx. dies habe bunt. si em̄ ꝓrariū diceremus: iam sequeret ꝙ si viginti essent canonici: ⁊ oēs ꝛeberent. xx. dies habere: iam haberent annū ⁊ vltra qō esset absurdū: ⁊ ꝓtra mentē istius ꝛecre. que in plurali dicit voluerint possint cū vacant p se vel p alios optare pbēdas: ꝓuideri mādam⁹ alicui ꝛe pbenda nulli alij ꝛe iure ꝛebita primo inibi vacatura: hmōi nō obstante mādato poterunt ipsi antiq̄ores iuxta ꝓsuetudinem eandē optare: cū pbenda vacabit: ⁊ illa que optata non fuerit: si nulli sit ꝛebita: erit illi p quo scripsim⁹ ꝓferenda.

Jn pbēdis vo apud se. ap. vacantib⁹: cū ō ipsis p ro. pō. ordinat: loc⁹ pdcē ꝓsuetudini non existit. Me aūt ptextu eiusdē ꝓsuetudinis ꝓuisiones auctē ap. faciende vlt ꝛebitū differant: statuim⁹ vt executoꝛes sup ipsis ꝓuisiōib⁹ ꝛeputati optare volētes p. xx. dies dūtaxat expectēt: q̄bus elapsis libere ī nō optatis ad exeq̄nda sibi mādata ꝓcedant ꝓfata consuetudine non obstante.

De postulatione ꝑlatoꝝ.

Perpetuo prohibemus edicto: ne ſb aliq̄ ex his forsnſ q̄s ꝓnicioſa curio ſitas adinuenit: eligo postulando: ⁊ postulo eligendo: aut eligo postulanduz: seu postulo eligendū: cum nec vera electō nec vera postulatō resultet ex ipsis: q̄n sibi pot⁹ inuicē aduersent: aut sub ill' vbis eligo in postulandū: vel postulo in eligendū: cū rem impfectā significare noscāt: ad faciēdas electōnes vel postulatiōes ꝛecetero ꝓcedat: si sec⁹ actū fuerit eoipso irritū ꝛecernentes.

Sub ea etiā forma eligo et postulo ꝓut pōt melio⁹ ꝛe iure valere: cū incertitudinē cōtineat: quēq̄ postulari vel eligi phibem⁹ statuentes: qō ptra factū fuerit vnīb⁹ oīno careꝛe

lentes: ⁊ dicit dumtaxat: ⁊ sm hoc antiquioꝛ optare nolens impediet alios: qz nō optabit infra. xx. dies: nec alij poterūt ante ipsum optare ⁊ sic erit casus quo qs punit sine culpa: ß nō sine cā. ī. ꝛe re. iur. sine culpa. l' est in culpa: qz capt'm poterat ipsi antiq̄or statuere terminū. puta duoꝝ dieꝝ ad mutandū vel optandū: ⁊ sic locus dare sequēnbꝫ ⁊ sic ō singulis: ⁊ si hoc nō fecit sibi imputet. fiet em̄ ꝓuisio ī nō optata. ⁊ si ꝛe expꝛessa volūtate canonicoꝝ apparet ꝙ mutare nolūt: nō hēbit necesse p hos dies expectare: in eoꝝ em̄ fauoꝛez est hec dilatio īducta: vñ ei renunciare possunt: ⁊ fa. qō dixi ī glo. nō em̄. ꝓ Mandata. vt si mādatū est ꝙ ꝓuideāt: ꝛebeant ꝓuidere: si mādatū est ꝙ ꝓpellant ꝛebeāt ꝓpellere. ī. ꝛe ꝓcess. pbē. executoꝛ. ⁊ duob⁹. c. se.

Perpetuo. si aliqs eligat postulando vl' postulando vl' in postulādo: vel postuler eligendo vl' eligendū vel ī eligendū: talis electō vl' postulatō ē irrita ipso iure. Si āt dicat eligo ⁊ postulo ꝓut melius ꝛe iure valere potest idem: nisi ꝓbabiliter dubitaret an esset eligēdus vl' postulādus ⁊ tūc ꝓsensus tpe eligal alterā viam electiōis. s. vl' postulatiōis: q̄ electa ad alterā redire nō potest. hoc dicit. ⁊ ꝓnudit ista ꝛecre. ꝺ aduocatoꝝ impitias: q̄ his formis vtebāt: ⁊ edita sunt ad ꝛeclaratōnem eoꝝ q̄ no. lxiij. di. Valētinianus. ⁊ ꝺ. e. c. vlti. Jo. an.

b Pernicioſa. sunt q̄dā q̄ volunt esse curiosi vbi ñ expedit: ⁊ pniciē inducūt: ad h⁹ ꝺ ꝛe rescrip. cum contingat. ꝛe symoni. ⁊ si q̄stōes. ℒ ꝛe fi. instru. l. vl. ad fi.

c Eligo postulādo. sicut em̄ postulādus eligi nō ꝛebet: ꝺ. e. c. vl. ꝺ ꝛe elec. motuit. sic nec eligendus postulari: qz postulatio soli gr̄e innitit: ꝺ. e. bone. ⁊. c. pe. electio aūt iuri cōi: ꝛe elec. publicato. ⁊ mr̄imoniale ꝓtrahit vinculū: ꝛe trāsla. inter. vñ olim indifferēter vtebamur his vocabulis: eligo ⁊ postulo: ⁊ eligebam⁹ postulanduz: ⁊ postulabam⁹ eligendū. lxj. di. his oīb⁹. lxiij. di. ītās. hodie nō sic ꝓpter rōnē supdictā ⁊ qz q̄ postulat nō ꝓsentat vt ī viz: ß q̄ eligit ꝓsentit. no. tñ unno. ꝺ. e. ti. c. j. ꝙ si solēniter postulet eligēdus. nihil agit rōne pdicta: ß si minus solēniter puta qz clericus subditus epi petit ab eo: nō est malū: postea tamen solēnem electōnem necesse est interuenire.

d Eligo postulādū. ista forma approbata videbat p ꝛecre. ō renū. p⁹ trāslationem. in pn. vel illa ꝛe qua sequit: eligo in postulandū.

e Vera electō. p quā hz matrimoniū ꝓtrahi quo ad ꝓsensuz eligēnū subsecuto postmodum electi ꝓsensu.

f Vera postulatō. p quā nullū ius acq̄rit: qō tñ isti tribuē itēdebāt dicēdo postulo eligēdo. Describi em̄ solet postulatō: est petitio gratie a superiori facta: electio aūt alicuius ꝓsone ad ꝓlatōnem vel societatem fraternam canonice facta vocatio.

g Aduersent. ⁊ sic repellende. lxxiij. dist. gesta. xxiij. q. vij. quēad modū. ꝛe ap. sollicitudinem. ℒ. ꝛe fur. l. j.

h Cetero. licz ista ꝓstitutio sit iuris veteris ꝛeclaratoꝛia: puto tñ p hoc verbuz papam ꝓcedentes electōes sic factas noluisse ꝓbendere ⁊ potuit eē ratio: qz oī cōi iudicō añ ista ꝛecre. hec forma bōa putabat vñ inijceret laqus ei q̄ cōi iudicō nō peccaut: qō eē nō ꝺ: ff. ad macedē. cō. l. iij. xxvij. q. j. ꝛe viduis. ⁊ fa. ꝺ. ō trāsla. inter coꝝ. vsus fi. ibi maioꝝ secut⁹ errorē ⁊c. ⁊ bñ et fa. ꝺ. ꝛe diuoꝝ. gaudem⁹. ī fi. ⁊ ꝛe ꝓsec. vl' al. aq̄. ī fi. vñ sm h⁹ ad id qō. ī. seq̄t si sec⁹ actū fuerit ⁊c. repete ꝛecetero. Jo. an.

i Irritū. lz igit sequat admissio vl' ꝓsumatō talis electōnis vl' postulatōis: ñ ꝓterea ꝓualescit: qz a ꝓncipio nullū erat: ꝺ ō elec. dudū.

ꝛ.c. sudens. xvj. q. iij. §. potest. v. quod si ab initio. j. de re. iur. nō firmaꝫ. cum suis ꝓcoꝛ ꝛ fa. qō dicam. j. n. pri. q̄ sit. in fi.

m Probabiliter. in hoc igit̄ casu intelligaꝫ illa opi. ber. ipse etiā sic intellexit: pnt ex verbis suis satis apparet ꝛ potest pom exemplu: qñ dubitaꝫ an qs in psonatibꝰ vel bñficijs cū cura assumendis attigerit. xxv. annu: vel an assumendus in eꝑm pegerit xxx. annu: s ō elec. cum in cūctis. vel dubitaꝫ de monacho assumendo ad platurā eiusdē l' alteri⁹ ordinis: an sit expresse professus. j. n. pri. null⁹. In his eī ꝛ silibꝰ casibꝰ poterit eligi ꝛ postulari put melius de iure valere poterit. sic eñ videmus q rōe dubij admittit̄ libellus diuīctiuus. ff. q̄ꝛ lega. l. j. §. q aūt. ꝛ qō hic dicit. intelligo si dubitet in facto: si aut̄ dubitaret ignorātia iuris: hic sec⁹ credo: tū qz periniores plulere debuīt: ꝛ qz iuris ignorātia nec est pbabil̄ nec excusat. ff. de iuris ꝛ fac. ig. l. regula. j. de re. iur. ignorantia. e. li. cum suis ꝓcoꝛ.

nisi qñ ꝓbabiliter dubitatur vtꝝ qs sit eligēdus vel potius postulādus: q casu is q sic postulat⁹ fuerit ꝛ elect⁹ p̄sensus tpe viā electiōis l' postulatōis ne i incerto vageī: eligere necessario teneatur: redeūdi ad aliā postq̄ vnam elegerit sibi licentia penitus interdicta. Anno. iij. in pci. ge. lugō.

De electiōe ꝛ electi potestate.

Tatuim⁹ ꝛ vt siqs electōz postulatō-

n Sic. secz. sm hanc vltimā formā eligo ꝛ postulo: put melius pōt de iure valere: ꝛ aduerte qz nullā de his formis credo in hoc casu permissam: nisi vltimā hoc casu cū ꝓbabiliter est dubiū: tū qz in eo casu est sola incertitudo: q̄ admittit̄ cū ꝓbabiliter dubitaꝫ: vt s ꝓbaui. in aliis aūt casibꝰ insurgit ꝓrarietas ꝛ res impfecta: vt ꝑz in textu: tum qz al's non video q̄re sic diuisisset istud. c. faciendo. ibi: sub ea. §. ꝛ in ꝑon pte. ponēdo spāle ꝛ indeterminatū decretū: in secūda aūt cū determinatione: ꝛ fa. de ꝛci. ad audiendā: ꝛ hoc ꝓbo etiaz p lr̄am q̄ sequit̄ postulatus ꝛ electus: qz ista sola vltima forma dicit: postulo ꝛ eligo.

o Consensus tpe. quē infra mēsez post pñtationē sibi factā exhibere tenet̄. j. ti. pri. q̄ sit. cū determinatiōe que ibi ponit̄.

p Me i incerto. ꝓcoꝛ. ad hoc ꝛ ad id qō seqt̄. j. ti. pri. vt qs duas.

q Necessario teneaꝫ. quid si nō elegerit ꝛ dico totū virib⁹ carere: vt s. cum eñ ista fuerit pena supius imposita: nisi determinatio sequēs fuerit obseruata. ꝑz q locū hz pena ꝑdicta.

r Aliam. viam.

s Indicta. sic. C. de iur. l. j. ff. de tribu. q̄ i heredē. §. eligere. pindi cialeꝫ q̄ sunt sibi admnicē iste vie: al's eñ electōne vnius nō tolleret̄ altera: fa. qō no. de libel. ob. c. ij.

Statuim⁹. primo dicit q̄ si aliqd opponaꝫ ꝛ pmissionē electōnez vel postulatōnem factā ad psonatū dignitatē, vel canonicam in psonā vel formā: ꝛ ob hoc fuerit appellatū ad papā appellās ꝛ defendens: ꝛ quoꝝ interest a die obiectōis infra mensem arripiāt iterum adeundi ad papam. secūdo q̄ si pars altera expectata p. xx. dies post aduentū alterius nō venerit: in negocio ꝓcedet̄. tercio q̄ non ꝓbans qō in formā opponit pdēnaꝫ parti alteri i expensis: nō ꝓbans qō obiecit in psonā est a bñficijs triēnio suspensus ꝛ ꝑpetuo puaꝫ. si se interim ad illa miscuerit: he pene locū nō hñt: si legitime pateat eū calūnioseꝫ nō fuisse: hoc dicit. tria q̄ facit: primo ponit statutū: secūdo penā contumacis in nō veniēdo: tercio penā calūnioseī.

h Siqs l' siq̄. xvij. q. iij. siqs suadēte. ꝛ de sen. ex. mulieres. saluo tn eo qō dr̄. j. e. indēmtatibꝰ. §. porro. ꝛ §. se. ꝛ ad hoc. j. e. generali.

c Promissionē factā. vl' ex suppionis officio: ꝛ ex negligentia sbditoꝝ: s. e. ti. nē ꝓ defectu. de ꝓcess. ꝓbē. c. ij. vl' suo iure. qz forte ad eū ptinet pmissio: ꝛ quidēdo eligit ꝛ confirmat: qō dic vt no. de elec. cū inter canonicos: ꝛ dixit hic inno. q̄ hec decre. locū hz añ confirmatōz: post vo non. ꝛ hoc verū nisi eligēdo confirmaret: puta ꝓ pmissionē vt hic.

d Factā. qd de faciendā dixit abbas hic q̄ idē: cū vtrobiq̄ eadē sit ratio: credo q̄ si ptra certā psonā appellat: vera sit opi. ꝑdicta al's nō: ꝛ hoc ꝓbaī. j. e. qui ptra certam. nam qō ibi dr̄ ō decre. vt circa. j. e. eadem rōne intelligam ꝛ de ista. Jo. an.

e Impugnat. dixit hic inno. q̄ nullo se opponēte is ad quem ptinet confirmatio poterat confirmare nulla citatōe facta ꝛ null' edictis ꝓpositis ꝛ idē in psecratore ꝛ ordinatore: qō i confirmatore verū erat sm sua tpa: hodie sec⁹. j. e. ti. c. vl. nullo tn se opponente ipse hz inqrere ō meritis eligentiū ꝛ psona electi: supplet eī in causis electōnū ō facto: qō dic vt no. xxvij. di. pusq̄. ꝛ s de elec. cū nobis olim: ꝛ ō postu. pla. bone. j.

f Formā. s. e. qz ꝓpter. quedam tn ibi ꝓtenta sunt de substātia: qd̄z vo non: vt ibi no. in glo. dic vt. j. ber.

§ Persona electi. idem si opponaꝫ in psonā eligentiū: vtrūq; enī electionē reddit mualidā: s. e. cū i cūctis. cū vintoñ. congregato. ꝛ in pluribꝰ alijs. c. ꝛ s. de psue. cū dilectus. sm ber. olim tū ipse idē dixit mutasse ꝛ dixisse cū inno. tū: maxime cū hic dicaꝫ psonam in singulari: nec est bona rō sm inno. dicere vicū eligentiū reddit electōz nullā: ergo eadē pena tenenī. quia ꝛ vicius forme reddit nullam electō nem: ꝛ tn nō est eadē pena q̄ in psona vt patz. j. dico tn sm ipsum inno. q̄ lz non sit idē q̄ tū ad huius pstōis penā: tenet̄ tn ire ꝛ appellatōz pseq̄ ꝛ pōt hec obiectio melius dici ptra formaz q̄ ptra psonā.

nem: vel prouisionem factam impugnat in formā obijciens aliqd vl' psonā ꝛ ppter hoc ad nos appellari ptigerit: tā is q̄ oppōit q̄ q̄ defendit: ꝛ generaliter oēs quoꝝ interest ꝛ qs cā cōtingit p se vel p procuratores ad cām instructos ad se. apo. a die obiectiōis iter arripiant infra mensem: sed si pars alia non venerit per viginti dies post aduentum alterius expectata in electionis negocio: non obstāte cuiusq̄ absentia

h Propter hoc. no. qz eppm debent oīa ꝛ singula que opponūt ꝛ iuramentū interuenire: ꝛ n expssa pseq̄ nō poterit appellans: qō dic vt j. e. vt circa ꝛ hec vera cū i his casibꝰ extra iudiciū appellatur: secus si i iudicio. vt. j. e. ti. constitutio. Jo. an.

i Ad nos. secus si ad alios sm compost. ab. aūt neutz firmauit. Alij ꝛ. secz osti. satis credo p decre. j. e. cupientes ꝛ p hoc vbū q̄ hoc locū habeat solū in appellatōnibꝰ interpositis ad papā: cum a iure exorbitet: ꝛ sic ad pseq̄ntiā trahi non debet. j. de re. iur. q̄ a iure. cum suis concoꝝ. ꝓbat cle. e. ti. causam. in pn. Jo. an.

k Appellari. etiaz si nō appellet: ꝫ imediata subiectio confirmatōes harum reducat ad papam: in regularibꝰ ꝛ cathedralibus ecclesijs tene quod habes. j. e. cupientes.

l Opponit. sed nūquid illi qui se opponunt ꝛ non appellant venire tenentur? Respondeo illi soli venire tenentur qui appellant: vel quoꝝ nomine appellatum est: vel qui appellatōnez ratam habuerūt expresse. alij autem qui solum se opponūt venire non tenenī. videnī enī suo iuri renūciare ꝛ electōni acquiescere. ff. q̄ī. ap. sit. l. j. §. solent. ff. de ap. scio. vnde illoꝝ absentia non ob. procedetur in negocio: tunc enī est appellandum: cum ordo decretum electōnis interponat: vt in ꝑdicto. §. solent. victoria tamē eoꝝ qui appellauerūt omnibus ꝓderit. C. si vnus ex pluribus. l. j. s. de ap. tua. cum. si. quid si ille qui appellauit voluit non pseq̄tur ꝛ nūquid qui non appellauit potest negocū assumere etiam inuito eo qui ex fide non pseq̄tur? videtur q̄ sic. ff. de ap. l. ab executore. §. alio cōdēnato. ber. ꝛ inno. ꝛ fa. ad hoc vltimū. j. e. li. de ap. concertationi.

m Qui defendit. scilicet electus: postulatus: vel in cui⁹ psona facta est ꝓmissio. Jo. an.

n Contingit. sicut adherentes. j. e. vt circa.

o Per se vel p procur. in cathedralibꝰ ꝛ regularibꝰ ecclesijs hoc restringit p decre. j. e. cupientes. vt p se tm̄ ire teneanī: nisi ex iusta causa vt ibi: ꝛ etiā de psonis instructis dic vt ibi.

p Iter arripiāt. statuit hic ꝛ. j. e. cupientes. termin⁹ ad iter arripiendū: sic s de ap. ad hoc. ꝛ c. psonas. ꝛ de re iudi. cū cō. ber.

q Infra mēsem. q̄ currit ab interpositōe appellatōnis facta coā appellato vel ipsius spāli procuratore ad cām: vel post notificatōnem alteri eoꝝ debito mō factā: qō dic vt in cle. eo. ti. causam. q̄ determinat hic ꝛ alibi scripta. vt ibi no. in glo. j. ꝛ in glo. quid ergo.

r Alia. opponens vel defendens. Jo. an.

s Per. xx. dies. similis dilatio temporis. ꝫ de pbe. c. vl. s. de fal. durg. s. de cle. ex. mi. illud.

t Post aduentū. equior temporis cōputatio est illa quā habes. j. e. cupientes. §. q̄ si p. ꝫ nō est mīz: cum ibi pena puatōis imponaī: hic aūt pena solius pcessus in absentia.

u Electionis. postulatōis vel pmissionis.

x Cuiusq̄. predictoꝝ.

y Absentia. vbi enī agit̄ de spūali matrimonio ꝓtrahendo: absentia cōtumacis partis nō obest: vt hic ꝛ s. e. dudum. j. ꝛ idez in carnali etiam cōtracto: s, vt li. nō conte. accedens. ij. ꝛ. c. qm̄. §. porro. ꝛ citata est hic pars interpretatiue: ad idē s de ap. sepe. terminus enī pfixus loco temporis citatōnis habet̄: vt ibi ber. ꝛ qō dicit absentia intelligas qcūq; cōtingente: sine ab initio: qz nō venit: sine ex post facto. qz venit, ꝛ ptumacit̄ recessit: s. ō iudi. c. j. xj. q. iij. cerū.

.ĵ.ō eo q̄ mit.ī pos.eū q̄.§.vt li.ñ cōte.qm.§.porro.t.§. q̄ si for
san.t vt dixit īno.si ꝓcessū fuerit ad aliqō ō illis: ad qō ñ ꝓcedit
li.nō ꝑte.puta ad receptōem testiū ł hmōi:si postea veiat t libel
lū petat.vel li.ꝑte.fieri audiēdus nō ē:secit.n.ei⁹ ꝓtumacia q̄ lis
habeat ꝑ ꝓtestata. Itē si ꝓcuratoꝝ postmodū obijciat q̄ ñ sit ꝓ
curatoꝝ:non ē postea
ogēdus ꝓbare man
datū rōne p̄dicta .ff.
de ꝓcura.pōpon⁹.§.
rati. Alij dicūt:t vi
dē securi⁹ ꝑm inocē
q̄ lz de his q̄ egit ante aduentū ptis ñ sit cogēdus ꝓbare mandatū:tñ iudex vlterius ñ admittet eū pro curatorio nōie agentē:nisi mādatū ꝓbet: tū ꝑm eū cū hoc videatur esse de quadam equitate ñ scripta: tū ar.p̄dicte.l.pōponi⁹.satis videt: q̄ si in remotis ptibus ageret causa:nec facili posset ꝓbari ꝓcuratio:q̄ forte amissa ē: q̄ t tūc nō ꝓbata ꝓcuratione ꝓcederet iudex vsq̄ ad fi.cāe.hec oīa vera dici possent ad ptis petitōem:credo tū ne iudex laborет inuanū :q̄ procuratorem cōpellere poterit exhibere mandatū ł cauere si dubitat: ar.s. de ꝓcura.c.j.t de iudi.causam que.cū si.

z Sicut de iure.de iure āt est: vt distinguat: an appellās sit pñs an appellatus ꝑm formā dare.j.de ap.cordi.ꝑm inno.

t Dignitatib⁹ equiparant hec tria: dignitas:psonatus:t canonia. Alibi equiparant dignitas:psonatus:t bñficium cū curaāia:s.de fi.p̄di.nimis: alibi psonatus t ordo p̄biteralis : s. ne cle. vel mo.sup specula.§.q̄ vero. In dignitatib⁹ tñ cathedraliū vel regularium ecclesiaꝝ:quaꝝ ꝓformatio vel ex immediata sbiectione: vel ex appellatione ad papam spectat:tene q̄ habes.ĵ.e.cupientes.

p Plene.nō q̄ nō sufficit semplena ꝓbatio:rō q̄ perit ius alterius:t sic nō ob.de ꝓcurato.ex insinuatione. cum si. t dic plene t legitime:t modos ꝓbandi hēs s de resti.spo.cū ad sedē.i fi.

p Vocuerit.taxatione t iuramento p̄missis:q̄ dic vt no.s q̄ me.cā.c.vl.t de hmōi expēsis dic vt no.de w.t ꝓtu.finē.t.ij.q.j. in ꝓmis:t adde q̄ habes.ĵ.de ap. cum appellationib⁹.t bñ dixi taxatione t iuramento:q̄ taxatio iuramentū sequi non pōt. nec ob.ff.de in lit.iur.l.videamus.§.iurare.quia loquit de iuramento in litem q̄ ē de affectōne: vnde illud bene pōt sequi taxano:q̄ nulla sit verecūdia iuranti:q̄ poterat ex affectu estimare centum rem:que non valebat quinquaginta:pone exemplum ī libro tuo: ß ß loquimur de iuramento q̄ ē de veritate: vnde si postq̄ iurauit se centum expendisse ō mandato iudicis fieret taxatio:iniuris t verecundia esset iuranti.io.an.

a Defecerit.hanc penam incurret non simpliciter appellans : ß qui ꝓbando onus assumpserit:q̄ licitum est ab appellatione recedere.ij.q.vj.si quis libellos.t.l.appellatione cessante .ff. de iu⁹ vo.l.q̄is:t sic recedendo enadet hanc penam.sed nunquid hoc casu appellans qui nō venit saltem appellato in expensis condemnabit legitime comparenti: videt q̄ sic.C.de accu.q̄ crimē: nec.n.in p̄iudicium alterius potuit mutare concilium .ĵ. de reg. iuris mutare.cum suis con⁹.Et contra videtur: q̄ nō interest appellati:iam.n.in absentia eius ꝓcedi pōt ac si pñs esset:t est si. q̄ nō.s.de w.t contu.c.vl.ad hoc facit.ff.de ar.l.arbiter q̄:t.ff. de pe.l.sanctio legum.solue dic eum teneri ad expensas . nec ob.q̄ dī:q̄ non interest appellati:q̄ immo interest:q̄ multa potuiss ꝓ pfessionem eius si pñs fuisset habere:nec ob.l.sanctio:q̄ cōdemnatio expensaꝝ ñ imponit sicut pena:sed tanq̄ interesse appellati.p̄m compos.

a Defecerit.intelligo p̄m compos.hanc penam locū habere siue crimen aliqō obiectum fuerit siue defectus:cuz generaliter loquatur:t si plura quis obiecit euitat hanc penam:si vnum solum ꝓbat:q̄ ad cassationem sufficiat:s de rescrip.inter cetera. Itez q̄ penam hanc patitur excipiens preter ius cōe:de accu.sup his. itez ꝓdita ē in illoꝝ odium. qui ordinationem impediunt: sed ex quo vnum ꝓbant:patet q̄ non fuit in fraude.

sic ō iure fuerit ꝓcedat. Hec āt ī dignitatib⁹ psonatib⁹ t canonicis obseruari volum⁹ t mādam⁹. Adiicientes: vt q̄ plene ñ ꝓbauerit q̄ ī forma obtulit: ad expēsas q̄s ꝓpter h⁹ ps altera se fecisse docuerit cōdēnet. Qui vō ī ꝓbatōe defecerit eius q̄ obiecit ī psonā:a bñficijs ecclīasticis triēnio nouerit se suspēsū:ad q̄ si ifra illō tp̄s ꝓpa temeritate se ingesserit:eis ipō iure ꝑpetuo sit ꝓuat⁹:nullā sup h⁹ ō miscēda spem aut fiduciā habitur⁹:nisi maiestissimis ꝓstiterit documētis:q̄ ipm a calūnie vitio cā ꝓbabit t sufficiens excusaret. Dē.

I Mī electōib⁹ t postulatōib⁹ ac scrutinijs ex q̄bus ius oritur eligēdi:vota ꝓditōalia alternatiua ł īcerta penit⁹ r̄probam⁹: statuētes vt hmōi votis p ñ adiectis habitis:ex puris psēsib⁹ celebret electō:voce illoꝝ q̄ ñ pure ꝓsenserit:ea vice in alios residēte Reg.x.in generali cōcilio lug.

b Bñficijs.q̄ in illa eccīa obtinet:vt.ĵ.e.si cōmissarius.in fi.
c Que.beneficia.
d Tempus.trium annoꝝ.
e Temeritate.secus em̄ si aucte superioris vel si restitutus fuisset. .C.de sen.pass.t re.l.j.ij.q.iij.§.notandum.

f Priuatus. nūquid ille ad quē collatio pertinet statum possit illa cōferre:dic vt dicā.ĵ.eo. cōmissa.

g Spem. nec.n.sub spe venie dz qs peccare: vt s de cle.ex.mi. illō. de conse.di.iij. quādo quis.

h Saltem manifestissimus. .ij.q.viij.sciant.C. de ꝓba.sciant.

i Calūnie.nota ī excipiendo:accusando et renunciando quē calūniari:de accu.sup his. .ij.q.iij. q̄ nō ꝓbauerit:t.q.viij.q̄ crimen. t de calū.cum dilectus. io.an.

k Sufficiēs. defecerit testes q̄ testificari ꝓmiserant: ꝓbauerant illū excōicatum:q̄ tū clanculo se prius absoluī fecerat:ad hoc.ij.q.iij.paulum.de cleri.ex.mi. ꝓposuit. t nota q̄ in cā appellatōis non indistincte condemnat victus:de quo dic vt dixi.ĵ.ō reg.iu.ignorantia.

a Illī electōib⁹.vota ꝓditōalia alternatiua t incerta ī electōib⁹ reꝓbēt:t habēt ꝓ ñ hīs:t recidūt ī pure ꝓsentiētes.

b Scrutinijs.scrutinū multis modis dī scilicet cathacismi.de mano.t obe.his que:et ō capel.mo.dilectus:t ō illis loquūt canones. de ꝓse.di.iij.ante baptismū.t.c.se.item dī illoꝝ q̄ ad ordies ł dignitates ꝓmouēt examinatio:s.de scru.c.vno.itē dī inq̄sitio volūtatū. q̄ fit secreto ī elcōib⁹ faciēdis:s.e.q̄ ꝑter:t sic sumit h⁹.

c Ex quib⁹.s.scrutinijs t intelige publicans:s.e.publicato.

d Quē.saluo eo q̄ habes.ĵ.e.ꝑpetue.

e Eligendi.vel postulandi.s.e.ti.scriptum.

f Conditionalia.i.sub ꝓditione plata.hoc mō ꝓsentio in .A. t si noluerit ꝓsentio in .B. vel ꝓsentio in .A.si nouit iura : vł si habuit maiorem ptem capituli:ł si vacauit in eum ꝓsenserit.

g Alternatiua.eligo .A. vel .B.cardinales tamē interdum sub his formis ꝓditionalib⁹ t alternatiuis eligunt.t ꝑ has formas veniunt ad duas partes:vt dicunt moderni:t sit in eis speciale sicut t reliq̄ : s.e.lz.t.ĵ.c.ꝓri.

h Incerta.eligo illum quez archidiaconus eligit:omnia talia vota non valent.q̄ certum ꝓsensum non exꝓmunt . t ideo merito reꝓbant.licz olī admitterēt: vt colligit.t no.lxj.dis.studij.lxxxv.di.archidiaconum.ß ex illis.c.illud non colligit: t sic etiam posset intelligi.s.e.ti.cum terra.nota ergo q̄ hi sunt legitimi actus:qui cōditionem non recipiunt.ff.de reg.iu.actus legitimi.t.ĵ.de reg.iu.actus. vbi de hoc.certa.n.debet esse ꝓsona eligenda . sic iudex arbiter tutor t procurator.s.de rescrip.ad hoc.s.de arbi.innouit.ff.de testa.tu.l. tutor incertus.ff.de ꝓcu.l.ij.De ꝓcuratore tñ dic.vt.ĵ.de ꝓcu.c.j. Sed nunquid quod hic dicit de postulatione t electione habeat locum in collatione seu ꝓuisione:dic q̄ sic ꝑm compos.t ꝓpter eandē rationem:nisi talis sit ꝓditio q̄ insit de sui natura.puta ꝓfero tibi ꝓbendam vel talem ecclesiam si vacat vel si capax es.talia em̄ ñ faciūt actum ꝓditionalem.vt si dicat do ticium tutorem si satis dederit: vel ticio lego.x.si hereditatem adeat heres.ff.de tu.t cu.muto.§.j.de ꝓben.significatum.vnde t papa t eius executores tota die ꝓfert prebendas cum ꝓditione si vacant:ß in hoc q̄ dicit compos.q̄ valet electio facta si vacat.ꝓrarium posset dici:cū tps eligendi nō currat ignoranti:de ꝓcess.ꝓben.q̄ diuersitatem:nō ergo debz eligere ꝓuisq̄ sciat vacare . nec ob.q̄ dī de tutore dato si satisfecerit t legato relicto si adirit :q̄ ille sunt de futuro t insunt:alꝫ quare nō eadem rōne valeret:ꝓsentio in illum in quē maior t sanior pars tē.cū hoc cē videtur inesse.s.e.q̄ ꝓpter nā t video q̄ ꝓdicto q̄ inest si exꝓmat: facit legatū ꝓditionale.ff.ō le.j.l.si ita legatū sit.§.j.t ō hoc vide q̄ dixi .ĵ.de spon.c.vno.in vltima glo.

i Residēte.q̄ si ex.xij.canōicis.iij. sic eligāt:ptās eligēdi sic remanet apud reliq̄s.viij.ac si ipi.iiij.de capitulo nō essent: ita q̄ valebit electio facta ab illis.viij.ł maiori ptē tpoꝝ.t no.q̄ lz pena dicere. cuz in cūctis nō hēat locū nisi electōe secuta:vt.ĵ.e.ti.ꝑpetuo. Ista etiam

ente electõem locũ hẽat: cũ dicat scrutinijs: vñ et si ñ sit ad electõem p cessuz: dl modo i scrutinijs fuerit votũ tale tẽpositũ: incurrit tẽpones hanc penam ex ipo consensu: cum non dicat voce illoz qui elegerũt: ꝛ voce illoz q̃ pseserit.

k Residente. al's recidente.

s Vbi piculũ. in pma pte q̃ durat vsq; ad .v. hoc sacro ponit cã pstitutõis ⁊ iuris veteris ꝓfuatõ. In scõa ponit quo hẽat fieri romani põtificis electio: qñ moꝛit i ciuitate i q̃ cũ sua curia ꝛsidebat. In tercia q̃ incipit ibi. porro. ponit qd iuris qñ moꝛit ex ciuitatem i q̃ erat curia. In q̃rta. q̃ incipit ibi. ꝓterea. dat executoꝛes huic iuri cũ penis. In quĩta. q̃ incipit ibi. ceterũ. obtestat cardinales: vt i electõe romani põtificis tẽponãt oẽz puatũ affectũ: ⁊ cessat oĩa pacta. obligatões ⁊ inramẽta q̃ data vl facta essent de aliq̃ eligendo. In sexta. q̃ incipit ibi. q; vo monet oĩs fideles. vt statũ audita summi põtificis morte eius celebꝛẽt exequias: ⁊ q̃rto die oꝛẽt p vigilĩ ꝛcordi ⁊ vnlĩ puisõe romane ecclie: plati ãt i suis ꝓdicatoꝛibꝫ ipos sbditos ad hoc hoꝛtẽt: ⁊ eis sic q̃nti cã oꝛonũ ⁊ obꝛuan tiaz ꝛeiunioꝛ indicant. hoc dicat in fiñ.

b Plem⁹. al's penit⁹.

c Cõsulẽduz. xlij. di. ꝗesc⁹. vij. q. ij. c. vl. ff. ad car. l. j. §. j. vl. iij. ꝗ

d Exacti. i. ꝛroacti: l trãsacti sic ꝓuideꝛ ḃ ex ꝓteritis ꝛca futura: de hoc vide. xlviij. dist. mlt⁹. xxxvij. q. ij. cũ p bellicaz: s. o plũp. scribã: ⁊ facẽ o ꝓcu. c. j. de ser. ñ oꝛ. c. j.

e Manifestãt. ad idez .j. e. fudamẽta. io. an.

f Aquinoꝛib⁹. s. iferio ꝛtu ecclie vacatoꝛib⁹. l. di. postq̃: o elec. ne p ꝓfectu. ⁊ c. se. ⁊ j. p totũ. ⁊ xxj. q. v. c. ij.

g Soleri. al's soleꝛter. al's feliciter.

h Periculosa. sic ẽ romane ecclie vacatõ. ⁊ ẽ si. j. o imu. ec. qñ.

i Eccõmode. i. mul⁊ tũ cõmode.

k Predecessoꝛib⁹. xviij di. c. j. lxxix. di. p totũ.

l Alexãdro. s. e. lz de ꝛmãda. io. an.

m Expiẽtia. sic. s. e. li. o ꝛscrip. statutũ. ⁊. j. e. ti. q̃ sit.

n Cõcilio gñali. s. ⁊ edicto lugd. sumit tñ ista pstitutõ pont⁹ vigoꝛe ex ꝛnouatõe celestini quĩ ⁊ hac approbatõe ⁊ ꝓfuatõe bonifacij q̃ ex ꝓmeua pstitutõe greg. ex eo. q; ꝛuocata fuerat p dñz adꝛianũ ⁊ p dñz iohãnẽ. xxj. papã. ⁊ p ꝛuocata hẽbat: nec obli mt ggoꝛianas legebat. ⁊ cte cũ pstitutõ ista tñ vtl' approbatõe tãi pcilij fuerit edita: ñ equũ fuit q̃ absq; ꝛsultõe pcilij ꝛuocata fuerat: s o fg. tu. c. j. o plenitudie tamẽ ptãtis id facẽ potuẽat. cũ sit papa ſr o Ciuitate. cuitas muroꝛ ãbitu termiat. j. de sẽ. ex. si ciuitas. p Decẽ diebꝫ. nõ q̃ pstitutõ ista ñ ubꝫ eos citari: ꝛ tm expectari. ⁊ sic speciale i electõe fumi põtificis: cũ in alĩ absentes o pncia si vocãdi: s. e. coã. l' tẽ fm q̃ ẽ ꝓsuetudo: ibi no. ⁊. vij. q. j. fact⁹: ⁊ si ꝓsuetudo esset ñ vocaꝛẽt. j. o ꝑben. cuz in eccijs. Si ãt q̃rat q̃ sit pncia romana: dic vt s. de offi. vi. sua. Sed pone. cardiales qdã sũt absẽtes ⁊ ita remoti: q̃ nll'o mõ possẽt veire in fra tẽ dies ad locum vbi oꝛ electõ celebꝛari: nũ qd poteꝛt pñtes statũ ad electõez, pcedẽ l' añ la pfũ hoꝛ tẽ dieꝫ: ⁊ vt deꝛ q̃ sic. ff. ad vell'. l. aliq̃n. §. fi. maxie ꝓpter piculũ moꝛe vt s: ꝛ cuz ꝛ simpl'r dicaꝛ q̃ expectari debent p tẽ dies simpl'r itelligẽdũ ẽ fm guil. ff. de aleat. l. j. §. qd vo: ⁊ s o pun. q; cũ ca: posset ei absẽtes vti felici duplomate. ff. de v. ob. ptinu⁹. §. cũ itaq̃ fi. vñ añ tẽdium pcedẽ ñ dñt: ⁊ forte au dientes de ifirmitate pape l' alia cã veire cepãt añ moꝛte: ita q̃. j. x. dies a moꝛte eꝛt i loco ⁊ bñficiũ iuris nemi ẽ auferẽdũ. xxvij. di. o bis. j. o reg. iu. idultũ. ⁊ facẽ optie. j. e. omissa. j. rñ. cũ suis ꝓcoꝛ. ꝛ pone aliq̃s cardiaꝛ nõ obito tpe expectaꝛ vult agẽ o ꝓceptu. q̃rit vtꝛ possit: dic q̃ si electio fcta fuit ab oĩbꝫ ꝛligiosis l' a duabꝫ ptibꝫ eo ñ ꝓputato nll'a obstat exceptõ ⁊ sic nec actio. s. e. lz. ⁊ ff. o supfi. l. j. §. aut. i fi. §. j

o Oes pñtes et si essẽt pauciores q̃ icta ps p hãc pstitutõem.

r Habitabat. si. ff. o in di. si loc⁹. ff. o ar. si cuz dies. §. si arbiter.

s Necessitas. vt forte q; podagꝛs patiẽ: ita q̃ necesse hꝫ p quietes sustineri ⁊ portari: l' alia simlis cã.

t Arbitrio. vt possit habere l' vult clericos: vel vult laicos: vel alterum clericũ: vel alteꝛ laicum.

u Conclaue. ad idez xij. q. j. c. j. j. o sta. re. c. j. ff. de dam. infec. l. q conclaue.

x Elemẽtine. vt puta festo ꝛsis vel coꝛonis.

y Audituꝛ. xviij. q. ij. diffinunt.

z Secrete. lxxxj. di. clericos. xviij. q. ij. in decretis.

a Institãtis. puta aduocati l' iurisperiti l' ꝛligiosi virꝛ l' tabelliões.

b Incurrat. nõ canonẽ late sñie: aliũ hẽs. j. e. c. §. quod si aliꝰ hmõi iuꝛ. noui nõui. j. de sen. ex. eos: ⁊ cũ ñ ꝛfuauerit sibi absolutõem: dicã⁹ q̃ ordinaꝛi⁹ absoluẽ poterit: vt dicã. j. e. sciãt cũcti.

Vbi piculũ maiꝰ itẽdit ⁊ ibi pculdubio ẽ plenꝰ cõsulẽdũ. q̃ grauibꝫ ãt sit onusta dispẽdijs ⁊ q̃t ⁊ quãtis sit plena piculis eccie romane plixa vacatio: exacti consideratio tpis edocꝛ ⁊ ꝓsiderata prudẽt illi⁹ tpis discrimia maifestãt. hinc nos euidẽs euocat rõ: vt dum ꝛformãdis et minoꝛibꝫ nr̃a solerter vacat itẽtio ⁊ ea q̃ piculosioꝛa sũt ⁊ neq; absq; remedio reformatõis accomode relinq̃ mꝰ: ideoq; oĩa q̃ p vitãda discoꝛdia i electõe romani põtificis a nr̃is retro sunt pdecessoribꝫ: ⁊ pcipue a felicis recoꝛdatiõis alexãdro papa tercio salubꝛit instituta omĩno imota in sua firmitate manere cẽsẽtes: nihil ei tẽtare ill' intẽdimꝰ ⁊ ꝛ q̃d experiẽtia tẽsse ꝓbauit pñti ꝓstitutõe supplere ⁊ ꝛ sacro pcilio approbãte statuimꝰ: vt si eũdẽ põtificẽ i ciuitate in q̃ cũ sua curia ꝛsidebat: diem claudere ꝓtigat extremũ: cardinales q̃ fuerit i ciuitate ipsa pñtes ⁊ absentes expectare. x. diebꝫ tm̃modo teneãt: q̃bꝫ elapsis siue absentes venerit siue ñ: extũc oẽs q̃eniãt i palacio i q̃ idẽ põtifex habitabat: ptẽti singli singlis tm̃mõ q̃uiẽtibus clericis l' laicis q̃d duxerit eligẽdũ: ill' tm̃ q̃bꝫ patẽs necessitas id suggerit indulgeri duos hꝫe pmittim⁹: eiusdẽ electiõis arbitrio refuato. In eodẽ ãt palacio vnũ pclaue nllo intermedio pariete seu alio velamine oẽs inhitent i cõi: q̃d refuato libero ad secretã cameraz aditu: ita claudaꝛ vndiq; vt nullꝰ illõ intꝛe valeat l' exire. Nulli ad eosdẽ cardinales aditꝰ pateat l' facultas secrete loquẽdi cũ eis nec ipi aliq̃s ad se venientes admittãt: nisi eos q̃ de volũtate oĩm cardinaliũ inibi pñtium p his tm̃ q̃ ad electõis istãtis negociũ ptinẽt vocaꝛẽt. Nulli eꝛt fas sit: ipis cardialibꝫ l' eoꝝ alicui nunciũ mittere l' scripturã. Qui vo ꝛ fecerit scripturã mittẽdo l' nũciũ: aut cũ aliq̃ ipoꝛ secrete lo q̃ndo: ipo facto sñiaz excõicatõis incurrat. In pclaui tñ pdicto aliq̃ fenestra cõpetẽs dimittat: p quã eisdẽ cardialibꝫ ad victũ pmode necessaria mi nistrẽt ⁊ ꝛ p ea nlli ad ipos patere possit igressus: veꝝ si: q̃d absit: ifra tres dies post q̃ vt pdicit pclaue pfatũ ijdẽ cardinales ifuerit: ñ fuerit ipi eccie de pastoꝛe puisuz: p spaciũ quĩ q̃z dieꝝ imediate seq̃ntiuz singulis diebꝫ tã i pradio q̃ in cena: vno solo fercule sint ptẽti: q̃bꝫ puisiõe ñ facta decursis: extũc tm̃mõ panis vinũ ⁊ aqua ministrẽt eisdẽ: donec eadẽ puisio sbsequat. Prouisiõis q̃ hmõi pẽdẽte negocio dicti cardinales nihil de camera pape recipiãt: nec o alijs eidez eccie tpe vacatõis obueniẽtibꝫ vndecũq; ꝛ ea oĩa ipa vacatione durãte: sb ei⁹ c⁹ fidei ⁊ diligentia camera eadẽ ẽ cõmissa: custodia maneãt p eũ disposituri futuri põtificis refuãda. Qui ãt aliq̃d receperit teneãt extũc a receptõe q̃rũlibꝫ redditum ad eos spectãtiũ abstinere: nec de receptis taliter plenariã satisfactõem impendãt. Idez q̃ cardiales accelerãde puisioni sic vacẽt attenti⁹: q̃ se neq; q̃ de alio negocio itromittãt: nisi forsan necessitas adeo vrgẽs incideret: q̃ eos oporteꝛet de terra ipi⁹ ecclesie de fẽdẽda: vl ei⁹ pte aliq̃ l' nisi aliq̃d tam grande ⁊ tã euidẽs periculuz imminꝛet: q̃ oĩbꝫ ⁊ singlis

a Cōpetēs. ita q̄ nul l' intre p eā possit l' exire. vt § ī. j.

b Quibꝰ. scz quinq; diebus.

c Camera. sic ī clericis collegiatar̄ cathedraliū l' regl'ar̄ū ecclesiar̄. j. e. q; sepe. ī fuit hoc statum: q; forte p̄pter hec habēda essent ī p̄undēdo tardiores.

d Cōmissa. p papam e' mōrte ñ expirat officiū camerarij. vt ī cle. e. ti. ne romāi. §. eo tñ.

e Reꝛuāda. sic. j. e. q; sepe. ī ỏ of. oꝛ. p̄nti.

f Inꝛomitāt. si. j. ỏ hereť. accusat'. §. sane. ī. §. se. An collegiū cardialiū sede vacante papali ptāte vti possit: dicā. j. ꝛe scisma. c. j. ad fi. ī ẽ expedit' hodie q̄ ñ nisi quātū h̄ p̄cedit: l' nisi ēca sb̄stituꝯ camerarij l' penitēciarioꝝ ꝛeficiēt'uꝯ: qđ dic vt ī clemē. e. ti. ne romāi. vbi ꝛemīat hāc p̄stitutōez l' eiꝰ ptē tūc p collegiū alterari ñ posse.

g Singl'is. lz al's dicē p̄ueuerim⁹: qđ sit a maiori pte dict̄ factum fuisse p̄cꝛditer. lvj. displ'ica. ī ỏ elec. cū iter canōicos. ī. ff. ad munici. q̄ maioꝝ. nisi mior ps iust̄ cām p̄dictōrum oñdat: ỏ his q̄ fi. a ma. pte ca. c. j. tñ p hāc lr̄az que hoc h̄ exp̄mit: dico oēs eē ꝛbē p̄cꝛdes.

h Celerit'. s. suspenso electōis negotō: ī nō q̄ ꝛesiderať celeritas: ꝛe hoc dixi. j. e. c. vlt.

i Infirmitatis. alia ḡ necessitas ñ excusat.

k Exire. si āt oēs exierit sil' l' successiue. dic vt ī cle. e. ti. ne romāi. §. porro.

l Sanitatē. qđ si cardinal' l' p̄t infirmitatē nolēs ĩcl'usus stare: renūciet voci sue: nūq̄d valeat renūciatō: ī nūq̄d rediens admittet': ostiui hoc ỏ fcto p̄tigit plene notaunt hāc q̄stiōez. § ỏ renū. nisi cū p̄udez. §. p̄t malicīā: dicens finaliť: q̄ penuēs ī rediēs admittēd⁹ ē ỏ his āt q̄ medio tpe fcta sūt p̄queri ñ poterit. ī hec q̄stio sans h̄ ꝛetermiať p sequenta.

m Videlcz. vide mirabilē exp̄sitōz h⁹ vbi re inteḡ. aliť exponiť. §. e. ī cāis: vbi ꝛe hoc.

n Inuenerit. si. j. vt lite pē. c. ij. in fi.

o Potu. pone cardinal' absēs veīt p⁹ diez octauū cardialibꝰ p̄ntibꝰ: p̄cꝛdiť videreť illi celeriť occurrēdū. Sane si aliq̄s ex p̄dictis cardialibꝰ p̄claue p̄dictū: vt sup̄ exp̄miť: ñ inſuerit: aut ītrās absq; maiore sta cā infirmitatis exierit: ipso mīme r̄q̄sito: nec ī e⁹dē electōis negotio vlteri⁹ admittēdo: p alios ad eligēdū sb̄stituēdū pōtificē libere p̄cedať. Si vo infirmitate supueniēte idem p̄claue ex eis aliquē exire p̄tigat: ipa eť infirmitate durāte: poterit ei⁹ suffragio ñ r̄q̄sito p̄cedi: ꝑ si ad alios p⁹ sanitatē sibi redditaz: seu añ r̄dire voluerit: l' eť si alij absētes q̄s p ꝛecē ꝛel dixim⁹ expectādos supuenerit re īteḡ: videlicz añq̄ eidē eccie sit ỏ pastore p̄uīū: ī eodē negotō ī illo statu ī q̄ ipz iuenerit admittāť: p̄missa tā ꝛe clausura q̄ ꝛe fuiētibꝰ: cibo ac potu: ī r̄liq̄s cū alijs seruaturi. Porro si q̄n romanū pōtificē ex ciuitatē p̄dictā: in q̄ erat cū sua curia residēs p̄tigerit ab hac luce migrari: teneāť cardiales ī ciuitate: ī e⁹ territorio seu districtu idem pontifex obijt p̄ueīre: nisi sit forsā īterdicta: l' ꝯ eccīaz romanā ī apta rebellīōe p̄sistat: q̄ casu ī alia vicinioꝝ p̄ueniāt: q̄ similiť nec īterdicto sb̄iaceat: nec sit vt p̄diciť apte rebellis. In hac eť ciuitate tā q̄ ad expectatōz absētiū q̄ quo ad habitatōem cōmunē clausurā: ī cetera oīa ī vmo epali: l' alia q̄libz eisdē cardinalibꝰ ꝛeputāda eadē obſueť: q̄ superi⁹ obeūte dicto pōtifice in ea ī q̄ cū sua curia r̄sidebat: sūt exp̄ssa. Preterea q; parū ē iura p̄dere: nisi sit q̄ eadē tueať: adiciēdo sācim⁹ vt dñs: aliq; r̄ctores: ī officiales ciuitatis illi⁹: ī q̄ romani pōtificis electō fuerit celebrāda: auēte nr̄a ī eiusdem approbatiōe p̄cilij ptāte sibi r̄dita: p̄missa oīa ī singla plene: ac īuiolabiliť sine fraude: ac dolo aliq̄ faciāt obſuari: nec cardīales vl'q̄ p̄mittiť artare p̄resumāt. Sup his āt taliter obſuādis statī audito sūmi pōtificis obitu coꝝ clero et p̄plo vniuerso ciuitatis ipsi⁹ ad h̄ spāliť p̄uocādis p̄stēt corpaliť iuram tū. Qz si p̄missa ñ diligēť obseruauerit: aut fraudē ī eis vl' ēca ea cōmiserit cuiuscūq; sint p̄eminētie p̄ditōis aut stat⁹ oī cessante p̄ilegio eoipo sniam excōicatiōis ĩcurrāt: ī ꝑpetuo sint ĩfames nec vnq̄ eis porte dignitatis pateāt. nec ad aliq̄ publicū officium admittanť.

Ipos insup feudis ī bonis ceteris: q̄ ab eadē romana ecclesia l' q̄buslibz alijs ecclesijs obtinēt ipso fcto ꝛecernim⁹ eē p̄uatos: ita q̄ ad eccl'ias ipsas plene ac libere ꝛuertāť: administratoꝝ earūdē eccleſiaꝝ arbitrio sine p̄dictōe aliq̄ disponēda. Ciuitas vo p̄dicta non solum sit interdicto suppositā. ꝛ ꝑ pōtificali dignitate p̄uata.

Ceterūq; cū arbitriū l' ioꝛdinat⁹ captiuat affect⁹: vl' ad certū aliqd obligatōis cuius q; necessitas adigit: cessat electio: dū libertas adimiť eligēdi. cardiales eosdē obsecrātes p viscera miscōie dei nr̄i: p aspersionē sui p̄cios⁹ sanguis obtestamur: vt pēsantes attēti⁹ qd eis īminet: cū agiť ꝛe creatōe vicarij ihū xp̄i successoris petri r̄ctoris vniuersal' ecclie: gregis dñici directoris oī p̄uate affectōis īordiatōe ꝛeposita ꝛ cuiuslibz pactiōis: p̄uētōnis obligatiōis necessitate necnon p̄dicti ꝛ intēdimēti p̄tēplatōe cessantibꝰ: ñ ī se reciprocēť p̄sideratiōis ītuitū l' ī suos: nō q̄ sua sūt querāt: ñ p̄modis p̄uatis intēdāt: ꝑ nllo artāte ipoꝝ in eligēdo iudiciū nisi ꝛo: puris ꝛ liberis mētibꝰ: nuda electōis p̄sciētia vtilitatē publicaz libere p̄sequāť oī conatu et sollicitudine: put possibilitas patiť: id acturi tm̄mō: vt eoꝝ misterio accelereť vtil' ꝛ p necessaria totī⁹ mūdi p̄uisio: idoneo celeriť eidē eccīe sp̄ōso dato. Qui āt sec⁹ egerit diuine sb̄iaceāt vltōm: eoꝝ culpa nisi graui ꝑpter h̄ pacta penitētia nullaten⁹ abolēda. Et nos

p Curia. ī erat ordīatuz ꝛe ipa curia trāsferēda. al's si ī p̄mo loco r̄māsiss audiētia lr̄aꝝ ī causaꝝ. lz suspēsa: ibi celebraret electō: vt ī p̄stitutōe clem̄. ne romani. §. sane. in fi.

q Territorio. sive distrīctu. qđ sit territoriū dixi. § ỏ p̄sti. c. ij. q̄ ad hūc casū ponit p dioces̄. vt ī de. e. ti. ne romam. §. sane. ī p hāc lr̄az puto q; si moriať ī mari: cardiales ꝛebeāt p̄uenire ī ciuitate p quā loc⁹ ille maris distinguit. ad hoc. ff. ꝛe v. sig. l. pupill⁹. §. territoriū. ff. ꝛe iudi. īsule italie. ī si ñ distrīgať p aliquā ciuitatē dicere ī vicinior id faciēdū. ad hoc § ỏ p̄sue. cuz oli. ff. ỏ v. sig. nonone. §. j. ad hoc. j. e. §. ibi in alia vicinior ī ē.

r Indicta. nō q; ī hoc loco itdicto ñ p̄t electō celebrari nisi velis dicē hoc spāle ī electōe romāi pōtificis: ī posito eť q̄ ī tali loco celebreť. nihilomin⁹ valz: q; nlla exceptio admittiť. vt § dixi.

s Liceať. vt. ff. ꝛe origi. iur. l. ij. §. p⁹ originē. ī. j. ỏ statu regu. c. vno. §. ī q̄m.

t Celebrāda. p̄m distrīctō nem supi⁹ factam.

u Presumāt. q; tūc essent excolicati: sic ī ī se ꝛefēdēdo modū excedēs. qđ dic vt. § ỏ r̄sti. spo. oli. ī fi. Et nō ca lū ī q̄ laic⁹ auēte canōis potestatē hz ī clericū p̄ id. xcvj di. bñ qdē. ỏ sen. ex. si vo.

x Pateāt. § ỏ excel. p̄lat. int dilectos. j. ꝛe reg. iur. in sanctis.

y Priuatos. sic. j. e. tūdameta. §. q̄ si sec⁹. § ỏ p̄bē. ī q̄busdā. ī. j. e. ti. felicis.

z Cōtradictōe. p̄scribi tñ posſut. qđ dic vt. j. ỏ p̄scp. c. ij. ī Predicta. ī q̄ p̄m supioꝝ distrīctoz erat electō facienda.

a Priuata. sic. j. ỏ peis. feliciſ. ī fi. ī. xxv. q. ij. ita nos a Captiuat. i. q̄si captiuatū facit ī tenet.

b Certū. puta talē eligēdū c Electō. q̄ libera dz eē cū ex p̄sensu p̄cedat: ad idez ꝛe spon. cū locum.

d Sua sūt. ỏ cēsi. cū apl's. e Possibilitas. q; vl' posse nemo. xxij. q. ij. faciat. j. ỏ r̄g. iur. nemo. §. ỏ pac. c. vl.

f Idoneo. tenēť ḡ cardi-

nales idoneus eligere. Iz dicamus q̄ nulla exceptio admittit̄ ꝓra electum a duabus ptib̄ .s.e.Iz. qd ꝑ si laicum illitteratū vxoratum eligant: ꝛc hoc vide. lxxix. di. si qs pecunia.

g Biunne. ad hoc. j̄ .e. cōmissa. in fi.

h Graui. fuit ꝑ grauis offensa. xxiij. q. j. nō afferam⁹.

i Carere. ꝓcor. j̄. ꝛc of. ꝛc. q: plerisq̄.

k Humana .C. ꝛc nupti. aui. q. eis. ff. ob iecta. l. nullum. ꝛc le. j. si qs inquilin⁹. ff. ꝛc pac. iur. gentiū. §. generaliter. io. an.

l Ordinis. xxiij. q. viij. in qualibz: al's est ſb. §. q̄nis ibi scientes magis religionibus q̄ officijs: ꝛ labore corporis vel sudore nostraz rem publicā ꝓmeri.

m Tibi ꝓmum .i. q̄ ꝓmum.

n Circūstantie. puta quia timeꝛ ꝛ zizania et magna discordia inter cardinales.

o Jeiunior. ad hoc concor. ꝛc vo. ꝛ vo. re. magne. ꝛ vigilior exercitium. vt ibi.

p Ut circa. appellantes contra electiones postulatões vel pusiones omnia q̄ obijcere intendūt ꝓra psonam vel formam tenent exp̄mē ꝛ iurare; q̄ illa credūt vera esse ꝛ ea posse ꝓbare. super nō exp̄ssis ip̄i vel adherentes nō audient̄. nisi ꝛc nouo emergant vel pueniant vel supueniat ꝓbādi facultas. sup q̄ iurare ꝛcbebūt. statutum inno. edūt contra nō ꝓbantes q̄ obijcūt in psonam vel formaz in suo robore ꝑseruat̄; ꝛ fm gar. hec ꝛcre. in vj. ptes diuidit̄ quaꝛ ꝓma vsq̄ ibi: edicto. in qua ponit constitutionis causam. scōa vsq̄ ibi: aliquin. ꝛ ponit ibi constitutōnem. tercia vsq̄ ibi; nisi aliquid. ꝛ ponit ibi penā nō obseruantis ꝑstitutōnem. quarta vsq̄ ibi: sup hmōi. in qua facit exceptōnem. quinta vsq̄ ibi: illa sane. in qua ꝛc iuramento ponit super exceptione prestādo. sexta ibi: illa sane. vsq̄ in fi. in qua corroborat dn̄i inno. ꝛcre.

q Electiones. nota ꝑ tres modos tangi quibus ꝓuidet̄ ecclesijs: sic. s̄. e.c.j. quoꝛ. ꝓmi duo ꝓtinent ad sb̄ditos. alius ad prelatos. q̄ eorpo quod ꝓuident confirmant: quod est verum si eodē iure spectat ad illos eligere ꝛ confirmare. lxiij. di. in synodo. ff. ꝛc auct. tu. l. iij. secus si diuerso. sic intelligitur. s̄. e. cum inter canonicos. vbi ꝛc hoc ꝛ ꝛc fi. instru. inter. §. ceteꝛ.

r Etiam malicijs. j̄. c. ꝓri. ꝛc rescrip. sedes. ꝛ. c. plerumq̄. s̄ q̄ ma. ac. pos. significante. ff. ꝛc rei ven. in fundo.

s Possibile. non em̄ omnibus hominū malicijs viam precludere posset. vj. q. j. si omnia. malas em̄ hominum voluntates ad plenu cohibere non possumus. xxxj. q. j. hac ratione. in fi. nil em̄ est q̄ homo semel ꝛcditus malicie non adinueniat. in aut. coll̄. vj. vt hi qui se ob. ba. ꝓi. res. im. in ꝓin. ꝛ idem. ff. cōmo. ad eos. ff. ꝛc prescrip. v. natura. C. man. l. ab anastasio.

t Periculose. aduerbialiter ponitur sic ꝛc pe. di. j. periculose. ꝛ est periculuz in spiritualibus ꝛ temporalibus. s̄. e. ne ꝓ ꝛcfectu. l. di. posiq̄. ꝛ j̄. e. q̄ sit.

u Dignitatum. ꝛc quibus est idez iudicium habendum. s̄. e. ti. dudum. ij. ꝛ s̄. ꝛc p̄ben. ꝛc multa.

x Aliorum ecclesiasticoꝛ. omnium vniuersaliter. xix. di. c. j. ff. ꝛc offi. ꝓcsi. l. iij. igitur sue super simplici beneficio appelletur. sive super alio locum habet hec ꝛcre. dici enim solet: q̄ indefinita canonis vel legis regulam tradere intendentis equipollet vniuersali. indefinita cōmunis locutiōis non. fm iuristas vel fm logicos inꝛcsita equipollet vniuersali in materia necessaria vt homo ē animal: ergo oīs homo. In materia vo contingenti secus vt homo currit: ergo oīs homo. non sequit̄. Sed contra q̄ etiam fm iura indefinita non equipolleat: si lego alicui omne marmoꝛ. videoꝛ legasse ꝛ statuas marmoreas ꝛ ceteras species ex marmoꝛe factas. ff. ꝛcle. iij. heres meus. §. j. ꝛ ꝛ auro ꝛ ar. le. l. j. ꝛ tū si legetur marmoꝛ indefinite ſb legato comprehendit̄ sola rudis materia ꝛ nō species ꝛ marmoꝛe facte. ff. ꝛc le. iij. l. quesitum. §. illud fortasse. Item si lana indefinite legetur: tincta non continetur in legato. ff. ꝛ le. iij. l. si cui. in ꝓn. ꝛ si legatur oīs lana etiam tincta cedit legato. ff. ꝛc an. ꝛ ar. le. l. pediculus. §. labeo. ergo indefinita nō equipollet vniuersali. Item aliud quā ꝛ transigit̄ super generali permissione. aliud q̄ super indefinita. vt no. s̄. ꝛc transac. c. j. sed dic q̄ quando non est eadem ratio ꝛ condito ꝓpter aliquod accidens oīm particularium in vniuersorum comprehēsorum indefinita nō equipollet vt patet in contrarijs. Nam tinctura lane ꝛ species mormoris non procedunt ex ipa origine. sed ex accidenti hois opatōne: ꝛ possit maioris estimationis esse ipm additum tincture vel speciei: q̄ ipsum principale. sed q̄n oīm particularium eadem est ratio ꝛ conditio: vt ꝓius quia non variantur ꝑ accidens: licz forte sit ibi imparitas ex origine. puta q: alia lana melioꝛ ꝛ nobilioꝛ ex origine: idem in marmoꝛe nunc indefinitan egatiue vel affirmatiue ꝓlata equipollet vniuersali. ff. ꝛc le. ij. si pluribus. ꝛ. l. si ita. ff. ꝛc re. du. l. si is qui. §. verum. in fi.

y Perpetuo. i. generali. sic. s̄. e. massana. ꝛ sunt hec signa cognoscende generalis constitutionis cum edicti vocabulo nuncupatur. vt hic: si mittatur venerabili cetui: si precipitur ꝑ omnes populos diulugari. scriptura publice procedente. si dicatur idem in similibus obseruandum: si lex vel canon appelletur generalis; si iubet ex presse ad oīes ꝓnere. hos modos habes. C. ꝛc legi. l. iij. Johannes andree.

z Aliqui. quoꝛ interest vt quia canonici parochiani vel patroni. xvj. q. vij. filijs. ꝛ si collegium obijcit: ad hoc tenetur. ff. quod me. cā. l. metum autem presentem. §. animaduertendū. dicit gar. q̄ romana curia quēlibet clericum ꝛc diocesi vel ꝛc ciuitate admittit contra electum episcopum: sive bñficiatus sit sive inde oriundus: si vult obijcere in psonam contra formam autez non: nisi canonicos admittit.

aa Proponendo aliqua. si ergo que opponuntur non sunt talia sed directe respiciunt ius ecclesie: vel opponentis persone: constitutio ista non artat vt in clemen. eodem ti. constitutionem. j. respondeo. Johannes an.

bb Formam. vt quia seruata non fuit forma ꝛcre. quia propter in electione. contra formam postulationis. obijci potest q̄ non est concors. vel saltim a duabus partibus celebrata. ꝛ hoc quādo vn⁹

postul atur ⁊ alter eligitur. s. e. scriptum. vel q postulatus est qui ⁊bui sset eligi. s. e. ti. prī. c. vno. contra puisionem pōt opponi: q adhuc non sit puidendi potestas ad superiorez ⁊uoluta vel q per litteras surrepticias sit facta prouisio. ⁊ rescrip. super lite-
ns. Jo. an.

a Eligentium. vt q sunt excommunicati maiorī: vt ab homine suspensi. s. eo. cum inter. ⁊ consuetudo. cum dilectus. vel priuati a canone. vt q scienter eligerunt indignum. s. e. cum in cunctis. vel sunt infames quib⁹ sunt act⁹ legitimi iterdicti. ff. ⁊ regu. iur. actus. ß eligere est actus legitimus. ī. ⁊ senten. excommu. solet. ad fi. Dñs Jo. an.

sīōis formā aut psonas eligentiū l̄ electi: siue illius cui erat puisio faciēda siue facta: ⁊ propter b̄ ꝓtigerit appellari: appellātes ī instrūm to publico: seu lr̄is sup appellatōe cōfectis omnia ⁊ singla exp̄māt q ī formā intendūt obūcere l̄ psonas coram psonis autēticis: aut psona: q sup b̄ testimoniū phibeant veritati: corpali p̄stito iuramento: q credūt ea q̄ sic exprimunt esse vera: ⁊ se posse pbare. Alioquin tam opponentes q̄ tempore appellationis interposite: vel postmodu adherentes eisdem obūcendi aliqua que non fuerint in huiusmodi litteris vel instrumentis expressa: ⁊ potestatē sibi nouerint interdictam: nisi aliquid postea forsan tāgere sacra: dixit gar. q sic: q generaliter loquit̄ hec ⁊re. ⁊ sic generaliter intelligenda. xix. di. c. j. ff. ⁊e offi. presi. l. iij. Jtez priuilegiū ep̄oz est corpe inris clausū. Unde p istud tolli videt̄: ac si ius esset: s ⁊e ꝑsti. lz. cum iuis ꝑoz. guil. cōtra dicens: q epi tangē nō tenēt. xj. q. j. nō honoze. L. ⁊e epi. ⁊ cleri. aut. ß iudex. s. ⁊e iura. calum. c. vl. ⁊ hoc credo verī⁹: lz opinio gar. sit tutior. ⁊ facit quod dicā. ī. c. primo. sic em̄ per illaz ⁊re. nō tollūt̄ illi speciales casus. in quibus ds admīstrat añ confirmatōem ⁊ iure veteri: sic ⁊ p istaz sblatum nō credam illuz casum. in q̄ quis tangē nō teneāt. s. in ep̄o. ꝓcederet hoc dictū: si priuilegiū ep̄oz esset generale: ⁊ tūc responderet ad cōtraria. infra signata q ponūt casus speciales. ß quia p iura supī⁹ allegata. ⁊ p aut. ⁊e sanctissimis ep̄is. coll. ix. §. ß nulli. potius ꝓbāt istud speciale in iuramento testium prius prozogatum ad iuramentum calūnie p predictam ⁊ere. vli. ⁊e iura. calū. ibi. sic in dicendo testimonio ⁊c. dico q in alijs tā gere tenentur. ad hoc. j. q. vij. quotiens. s. j. ī. ⁊e iureur. ego. M. i fi. ⁊e pur. ca. quotiens. §. porro. in prin. ⁊ in fi. ⁊e senten. excommu. venerabili. io. an.

b Electi. puta ⁊defectus etatis scienue ⁊ natalium. s. e. cum in cunctis. Obiector añt ⁊defectū examinando fiet. vt tradit̄. ī. e. si forte.

c Facienda. quod igitur hic ⁊e prouisione dicitur: repetitum intelligatur in postulatione ⁊ electione faciendis: quod iuris enim in vno ⁊ ī reliquo. ⁊ hoc verum si cōtra certa m personam appelletur: vt non eligatur vel postuletur: si autem contra incertaz huiusmodi constitutionis formam non est necesse ꝓuare. ī. e. qui contra certam. io. an.

d Appellari. ad papam ꝑm guil. ⁊ est ratio: quia appellationes interposite ad papam magis consueuerunt protelare negotia eccle siarum. ⁊e app. sepe. ⁊ ad ea que frequentius accidunt. ⁊c. ff. ⁊e legi. nam ad ea. ⁊ ista constitutio videtur supplere illam. s. e. statuimus. que expresse ⁊e appel. interposita ad papam loquitur. ar. ad hoc. ī. e. is qui. ⁊. c. se. tu dic ꝑm gar. q hec ⁊ere. etiam locum habet in appellationibus ad inferiores interpositis: cum generaliter loquatur. ⁊ sic sit generaliter intelligenda. ff. ⁊e offi. presi. l. ꝑses. xix. di. c. j. ff. quod me. causa. l. metum autem. §. animadvertendum. ff. ⁊e publi. ⁊e precio. Preterea hosti. intelligit illam ⁊ere. s. e. statuimus. licet ibi exprimat: ad nos. etiam in appellationibus ad inferiores interpositis. quod facit pro hac parte: tamen id non puto verum: vt ibi dixi. hec autem ⁊ere. ꝑm gar. locum habebat siue in iudicio siue extra iudicium appellaretur. quod non est hodie verum. non enim locum habet nisi in appellationibus extra iudicium interpositis: vt ⁊declaratum est. infra eodem constitutio. Johannes andree.

e Publico. facto. s. p manū tabellionis. q̄ sit publicū instrumēt. nō. s. ⁊e fi. instru. c. ij. ⁊ dic publico sc̄z sup appellatōe ꝑfecto.

f Litteris testimonialibus. s. sigillo autentico sigillatis. ī. ō oz. si canonica. ⁊ in ⁊ere. cum medicinalis. ī. ⁊e sen. ex. vel dic q sufficit si p suam vel alterius ꝓuati manū. fuerint littere ꝑscripte: ꝓbabit̄ tñ talis scriptura p testes. tñ ꝑm guil. prioz intellectus preualet ⁊ ideo dictum est ō lr̄is: q in plerisq̄ locis vsus tabellionū non habet̄ ß instrumentoz loco habeāt officialiū lr̄e.

g Omnia ⁊ singula. qd g̃ si dicat electum ꝓiurum vel homicidaz vel excōicatum: nunqd sufficit talis exp̄ssio ⁊e hoc fert tpe Johānis ⁊ Nicolai multum disputatū ⁊ diuerse declaratōes facte dicūt sup hoc. ⁊ videt̄ q satis hoc sufficiat: q quodlibet piurium vt homicidium repellit: ß dic ꝓtra p hanc lr̄am: alʒ quare fieret hec verboz gemīatio. ⁊ ꝓbatur hoc satis. ī. ⁊e excep. pīa. ⁊ melius. ī. e. ꝓcuratoz. ⁊ in cle. constitutionem. e. ti. j. rñso. ad idem. ff. ⁊e volo. l. si ex volo. §. fi. ī. ⁊e testi. p̄sentium. §. testes. ij. q. viij. libellozū. ⁊e pe. di. v. consideret: ⁊ tutum est q iuret p hunc modū iuro omnia ⁊ singula ⁊c̄.

h Coram. ß fit v. referēt em̄ ad inferioza nō ad superioza. coram aliquo autem fieri dr̄: q̄ fit eo sciente ⁊ intelligente: lz nō p̄sente te. ff. ⁊e ver. sig. coram: ß ⁊ b eius testimonium requiritur vt infra dicam.

i Corpali. p hoc dicas ꝑm guil. ⁊ gar. q si iuret p̄te textu euangelioz ⁊ nō tangat: q huic p̄stitutioni satisfactū nō est: ⁊ sic papaz nicolaū in hoc interlocutū dicunt. si añt euangelia tangeret pede vel cubitu: si manus habet non sufficit q singula membra singula habent officia. lxxix. di. singula. §. ⁊e hered. cum ex municio. facit em̄ ꝓta generalē ꝑsuetudinem: q̄ est optima interpres legum: s ⁊e ꝑsue. cū dilect⁹. Quid si sit eps qui appellat: quero an teneāt

l Probare. si añt dicat se credē posse ꝓbare ea q̄ sufficiant ad victoriam cause sue: non est huic constitutioni satisfactum: nec valz appellatio. ī. e. is qui. quid si appellans quedam ꝓbauit ex oppositis ⁊ iuratis q̄ bene sufficiunt ad victoriam cause sue: ⁊ quedam nō ꝓbauit: quid erit: dicunt quidam eum succūbere: ad hoc ⁊e ꝓba. lz. v. itez q̄z. ⁊ ita dicunt quidam nicolaū interlocutum. contrarium tamen est verum q constitutio ista intendit: vt videt̄: solam calūniam excludere. non enim iurat q sunt vera. sed q credit ea vera: sicut etiam intelligit ostien. supra eodem statuimus. ⁊ere. illa licet non ob. quia ibi se astrungit ad vtrūq; probandum vnde mos gerendus est. ff. ⁊e proba. l. circa. io. an.

m Aliquin. i. si nō exp̄sserit oīa q̄ intendūt opponē alij exponūt ⁊ male: aliquin. i. si nō iurauerit. vnde dicūt q pena istius p̄stitutōnis est solum q si nō iurat: nō audiat sup non exp̄ssis. Sed hoc est falsum: q si non seruat constitutōnem in nullo valet appellatō. ⁊ est exp̄ssum. ī. e. is qui. ⁊ ibi etiam dicam. ⁊ probat hoc cle. e. ti. constitutionem. in fi.

n Adherentes. dixit gar. q adherentes debent seruare hanc constitutionem vt principalis. alʒ nō audirent̄. alʒ em̄ non ꝓcluderet̄ via malicijs. q̄ intendit ista constitutio: ad hoc. ī. e. auaricie. ⁊ ita dicit papam nicolaū interlocutum. Sed guil. contra. quod potius credo: cum hec constitutio nulla: q̄tum ad hoc ⁊e adherentibus mentione facta dicat appellantē iurare debere ⁊ crimina specificare. adherentes ergo q̄diu appellans ꝓsequetur negocium ad hoc tenent̄. ar. ⁊e reci. ad audientiam. nec sit tutum nec honestum cogi multitudinez ad iurandū illo vo defuncto. vel ꝓsequi omittente si ipi velint ꝓsequi bene iurabunt ⁊ specificabunt ⁊ scias q non admittēt ex virtute appellatōis adherentes. nisi infra tps quo appellasse debuissent: appellationem exp̄sse ratificauerint ⁊ dixerint se adherere velle. ij. q. vj. non solent. ff. rem ra. ha. l. bonoz.

n Expssa. singulariter vt dictum est.

o Interdictã. aliꝰ ãt q̃ nõ appellauit nec adhesit poterit se opponẽ: nõ pot tñ pseq̃ ĩ cã illa p mtesse cõi articulos nõ specificatos: qõ dic vt in clemẽ. e. ti. pstitutõez. §. ij. ⁊ sic dz intelligi. ꝯ. e. si forte. ibi ãt dabit in nũ ⁊c, l' supio: ex officio suo inqret hoc: nec electꝰ forsan crimiõs ascẽdat ad apicẽ. .xxiij. di. q̃ eps. Quid si appellãs q̃ ꝛficit ĩ pbatõe obiectoꝛ: l' eꝰ appellatio reicit. offert se patum pbare incõtinẽti electũ excõicatum: Dic fm guil. ⁊ gar. q̃ ñ admittet tanq̃ ps. qõ dic vt ĩ cle. e. ti. pstitutõz. §. isup. ß supioꝛ ex officio inqret ꝛe hoc: ⁊ hoc si pbatões sunt ĩ pmptu al's ñ: sic em̃ retardare tur pfirmatio. taceat ß. ij. q. vij. plerigz. vj. q. ij. si tñ.

p Emerserit. vt si ꝛe nouo homicidiũ cõmisit. vel aliud mortale.

q Anniqs. tunc notis l' ñ oppositis. si vo fuissent opposita arcũstãtijs omissis ñ audiret volẽs illa exp̃mẽ et cũ iuramẽto: qõ seq̃t. vt in cle. e. ti. pstitutõz. ij. rñ. ⁊ q̃ ẽ rõ ibi nõ.

r Peruenerit. cũ em̃ ab initio pbãdi nõ habuit facultatẽ exp̃uẽ ñ ꝛebuit. ij. q. vij. plerigz. nõ sic ĩ casu. ꝯ. e. nulli. vt ibi dixi.

s Verisimilit. vt qꝛ ñ pstiterãt multã familiaritatẽ bẽ cũ isto electo. ⁊ q̃ opponũt ñ erãt publica. ⁊ in facto alieno ẽ pbabil' ignoraña. .ff. p suo. l. vl. gar.

t Ignoratia. vt in vltimo casu q̃ ꝛe ignoranna dz.

u Supuemẽte. vt ĩ scõo casu. In pmo ß casu non iurat nisi vt excludat calumniam vt sequit.

x Per pxiũ. nõ ignoratiã pbari p iuramẽtũ. ꝯ. e. nulli. ⁊ iõ ppellãs iurare: qꝛ ꝛebuerit ab initõ querẽ. ⁊ qꝛ psumit maliciose hoc opponẽ al's qlibz psumit ignoras. ꝯ. ō reg. iur. psumit: vbi ō hoc dixi ⁊ per hãc lram: p pxiũ: dixit guil. q̃ gnãl' procuratoꝛ ñ pstabit hoc sacmtũ. spãl' scz habẽs ad hoc mãdatũ: bñ. sic dicit se obtinuisse. ad hoc. ff. ō iureiur. iusiurãdũ. §. procuratoꝛ. C. ō pcura. l. in pecuniarijs. ad hoc. ꝯ. e. procuratoꝛ.

y Statuit. ſ. e. statuim⁹. ibi em̃ ponit pena ꝛficientis in pbatõne: ꝟ pena ñ ꝥãtus hãc formã ĩ appellãdo.

z a Taricie. electꝰ añ pfirmatõz admistrare ñ dz p se l' p aliũ ĩ totũ vel in prem ſb quocũq̃ coloꝛe q̃ pꝛa fecerint ipo iure pua ñ sint iure ex electione quesito.

b Cecitas. nõ auarũ appellari cecũ ⁊ ãbitõsũ. ꝯ. e. q̃rũdã. excecãt eĩ ista gios: vt agẽdi ñ videãt ⁊ a phibitis ñ ꝛeclinẽt. vt ibi. ⁊. xlvij. di. viz. ⁊ c. sic bi. ⁊ q̃s dicat auaꝰ q̃s largꝰ q̃s pdigꝰ. nõ s ō psue. ex pte

c Interdicta. ſ. añ pfirmatõem admistrare. s. e. nosti. ⁊ c. q̃liter. ⁊ s ꝛe pben. cũ iam dudum.

d Fraudib⁹. fiebat fraus q̃si ō pcu ad pcẽtũ. ⁊ hoc phibitũ ẽ: qõ p sequẽ. vt nõ. xxij. q. ij. plerigz. s. ō punit. q̃to. ⁊. ff. ō legi. pꝛa.

e Eccliaz. oĩm. cũ idefinite loq̃t. qõ ꝛez itelligas nisi ĩ papa. s. e. lz. ⁊ idẽ fm hug. ⁊ io. ĩ impatoꝛe. q̃ hoc nõ. lxxxij. di. legum⁹. alij ꝯ. s. e. venerabilẽ. ⁊ ĩ casu. ꝯ. e. indẽnitatib⁹. §. si vo. ⁊. §. ceteꝛ: ⁊ ĩ vlt mõtano pꝛoꝛduer electõ imediate ſbiecto dño pape. s. e. mhil. ad fi.

f Ingerẽ. vocari em̃ ꝛebẽt a ꝛeo tanq̃ aaron. s. e. qualiter.

g Indulgendũ. s. c. pꝛi. ff. ꝛe rei ven. in fundum.

h Latiꝰ. i. late. sic s ō accusa. lz. ꝓpe si. ibi ponꝰ. ⁊. ꝯ. ō iureiur. ⁊ si pignoratões. ibi districtꝰ. hoc dico. qꝛ idẽ puisũ ẽ ex mẽte pape iurũ. vel dic ꝓpue: qꝛ hec pstitutõ latius ⁊ darius exp̃mit. Itẽ olim irrita bat electõ hodie alit ẽ. vt infra sequet.

i Cõfirmet. ⁊ tũc admistrabit q̃ iurisditõis sũt: ñ q̃ ordis: vt. s. e. transmissam. ⁊ ẽ rõ quare electi añ pfirmatõem nõ admistrant: qꝛ al's ꝛe pfirmatõe nõ curarent maxime bi q̃ non habẽt psecrari. et pfirmatio mhil operet. si admistratõnem p electionem haberent. Item si pungeret electõez cassari nõ possunt sic ꝛefacili remouent: q̃d vices ꝛe electo pfirmato a eꝰ pfirmatõne ẽ appellatum. nunquid si admistrabit appel latõe pendente incurrat penam: ⁊ fuit disputatum ⁊ termiatũ olim bonoñ. q̃ admistrato: talis incurrat penã. p. l. ff. ō mu. ⁊ bo. l. reus. §. euz pꝛa quem. ⁊ hoc nisi talis esset appellatio q̃ nõ teneret. ⁊ sic intelligit ō app. cõstitutus. ij.

k Iconomat⁹. Iconomus cui res ecclesiastica gubernanda mandat. C. ꝛe sacro sanc. ecc. l. iubem⁹. circa pn.

l Procuratõis. sumebant hanc fraudẽ ex ꝛecre. s. e. cum nobis olim. in fi.

m Coloꝛe. quicunq̃ fuerit ille. puta vicaria. pmenda castaldionatus. vel dicebat se facere id vt ea noni cũ. fm opinionẽ laudi nõ. hoc. s. e. qualiter.

n In spualibus. vt excõmunicare: absoluere interdicẽ. penitentias iniungere: et simlia. s ꝛe excess. p la. accedentib⁹.

o Tempalib⁹. vt recipe census. ⁊ ꝛebita. habere curaz colligendoꝛ ⁊ pseruando rum fructuum. ⁊ simlia.

p Pro parte. gerẽ em̃ videt q̃ minimã ptem attigerit ꝛe hereditate. ff. ꝛe acquir. heredi. si seruum. §. si qs seruus.

q Gerere. ĩ iudicio l' ex. ff. ꝛe ver. sig. vba. ⁊. l. lz. int gesta.

r Recipe. ꝛe puẽtib⁹: sic dicit lex ĩ tutoꝛe. C. ar. tu. l. fi.

s Corpo. scz q̃ se admistratõm immiscuit nõ ãt eo q̃ fecit se procuratoꝛem vel iconomũ constitui: si se non immiscuit. hec p banc p supioꝛem lram: ⁊ verba cum effectu ⁊c. ꝛe cleri. non resi. relatũ. cum simlibus.

t Spuatos. ipo iure. olim vo p sententiam: nisi velis dicere q̃ admiistrãtes vt electi. nullo coloꝛe quesito quandi sint p sententiam p antiqua iura: admistrantes quesito coloꝛe quati sint ipo iure: vt h. q̃ satis placet mihi vt emendet correctio. vt. ꝯ. e. cum expedit: ß pmum verius. fm gar. ⁊ p eo. ꝯ. e. cupientes. §. ceterum. et si electus al's nullum ius habebat ex electõne. vel ei renũciauerat. teneꝛ ad fructuũ restitutõuem. ⁊ al's iudicis arbitrio puniri dz fm guil. s. e. dudum.

q Quam sit. eligentes q̃cito cõmode possunt electõnem electo presentent: electus. ꝯ. mensem psentiat. al's priuatus ẽ iure quesito. nisi conditio persone ipsum excuset post consensum confirmationem petat infra tres menses. al's electio viribus vacuet.

b Jura. l. di. postq̃. s. e. ne p defectu. ⁊. c. cũ int vniuersas.

c Magistra rerũ. dicit phus: natura potentem. ars facilem vsus pmptũ reddit artifice. ⁊ cuiuslibet artifico pbet experientia nutrumẽtũ. ff. ꝛe le. ij. l. legatis. §. ornatricib⁹.

d Scitius. est hoc tempus ad arbitrium boni viri cum lege vel canone ñ terminetur. ff. ꝛe iur. ꝛeli. l. j. ⁊ ō offi. ꝛele. ꝛe causis. ⁊ magis intellectu q̃ elocutione certa exp̃mi potest. ꝛe vnat. apostolice. Jo. an.

e Cõmode. s. e. qꝛ ꝓpt. xxij. q. ij. faciat. ff. ō v. sig. l. nepos pculo. si at electores fuert negligẽtes in psentando non nocet electo. qꝛ non ꝛebet p alterum alteri iniqua conditio afferri. ff. ꝛe regu. iur.

nō dz:ꝛ ē expſſum. ī. i. cupientes. §. ceterꝝ. ꝛ tene hodie qō ibi hēs ꝛ qꝛ ſi eligētes differt electōem pñtare. ī. viij. dies poſtq̄ cōmode poterīt totaliter q̄ ap ſe excluſi ſunt a pſecutōe pceſſus: ꝛ ab eccleſiaſticis bñficijs q̄ in illa eccīa obtinēt p triennīū ꝓxīnū ſunt ſuſpenſi: electo p hoc nullū ſit pīndiciū. hoc hēs in pdicto. §. ceterum. ꝛ ſcias q̄ illud locū hz generaliter ī oībus electōibꝫ. ñ in illis tm̄ de qbꝫ alꝫ loqr̄ dicꝫ. cupientes: vt ibi dicā: ꝛ hoc pbat pncipium ipſius dicꝫ.

a Adeſem. ſbaudi cōputandū a tpe cc. ꝛ dic ſm guil. ꝛ gar. q̄ tot dies hēbit iſte menſis: q̄t habuerit ille ī q̄ pñtata fuit electio: ꝛ ſi dies aliq̄ lapſi erāt ſupplēt ꝺ mē ſe ſequēti. ꝛ pbat hoc apte ſ dc ſup. neg. p. la. lz. vbi duo ſemeſtria faciūt vnū ānū. Si. n. diceremus q̄ mēſis deberet. xxx. dies habere: iā nō facerēt duo ſemeſtria integrū annū. ß ſolum. ccc. lx. dies. ſi. xxxj. eſſent. ccc. lxxij. ſi. xx viij. ccc. xxxvj. ē ergo neceſſario cōcludere: q̄ fieri dz cōputatio ſm q̄ menſes occurrūt: ꝛ faciāt ad hoc q̄ no. ff. ꝺ diuer. ꝛ tem. pſcrip. l. ij. ꝛ idē itelligе in tribꝫ menſibꝫ datis ad eligendū: ꝛ tribus ad cfirmatōem petendum. vt. ī. ſequr̄.

g Diſtulerit. p hoc patet q̄ ſi impeditus fuerit non currit ei tempus: qꝛ impeditus non differt: dc pceſ. pben. qꝛ diuerſitatem. ꝛ facit qꝺ in vltī. caſu inſertus dī.

h Extūc. extremū tps ſignificat. ff. dc pdi. ꝛ demō. ſi is. §. ſi ita vnde vſq̄ ad finem menſis poterit expectare.

i Nocipō. nec requirit alia quationis ſñia lz vbi dubium eſſet dclarari poſſet ſententialiter illum eſſe priuatum: ꝛ adde qꝺ dicā. ī. i. commiſſa.

k Cōditio. vt qꝛ papa phibuit q̄ ñ pſentiret electōi dc ſe facte. l monachus canonicus regularis l alius frater ē q̄ ſine licētia ſuperioris pſentire nō pñt. ī. i. ſi religioſus. j. rñſo. Licentia ā obtenta dico q̄ habebit menſem integrū: illi em̄ nō currit: niſi exq̄ pſentire potuit: ſ. i. v. electus. dc pceſ. pben. qꝛ. C. dc anns. excep. l. j. §. finali.

l Celeritate. ſi hoc ī dubiū reuocet. boni viri arbitrio terminet. ff. dc v. ob. l. ꝓtinꝰ. §. ij. dc dona. apoſtolice.

m Obtinere. ſi ſuperiorē illam dare nolit: dic vt dicam. ī. i. ſi religioſus. ꝛ volunt guil. itāq̄ adherere huic lłtere qꝺ dixit: q̄ niſi obtineatur: puta qꝛ ſuperior non vult dare: q̄ electores ad electionem pcedere poſſunt: qꝺ ſatis videt inquum: vnde intelligo obtinere inquantum in eo eſt ſm gar. verius eſt dictum guil. vt ī glo. ſe.

n Facultatē. ſupple ꝛ electus iure ſi qꝺ ſibi pperebat ſit eoipo priuatus p extraua. bñdicti. i. ti. ſi religioſus.

o Tres menſes. dc diuerſis temporibus vide quod dicam. ī. i. ſi electio.

p Petere. ſufficit petere: licet non obtineat exquo p eum nō ſtat. in cfirmatoibꝫ cathedralium vel regularium eccleſiaꝝ: que ex immediata ſbiectione vel appellatione bñt peti a papa: ſerua dcre. nicolai. ī. i. cupientes. ꝛ ſcias ſm guil. ꝛ gar. q̄ ſufficit ſi electores petant. ſ. i. cum inter canonicos. ꝛ. c. cum dilectus. ꝛ. c. dubium. ī pñn. ꝛ electo tūc nil petente vtantur hac pena. Item electus p ſuum procuratorem cfirmationem petere poterit: ſ ꝺ reſcrip. cum dilecta: ſaluo q̄ ſemper dcre. cupientes ſeruetur in ſuo caſu. ſed pone q̄ amicus eius nomine cfirmationem petijt ſine mandato. nunquid ſufficit: ſic dūmodo ratū hēat: qꝛ ꝛ in iudicijs': vt. ff. dc iudi. l. lz. ꝛ in ꝓtractibꝫ. C. ad mace. l. vl. ꝛ in maleficijs. ff. dc vi ꝛ vi ar. l. j. §. q̄tiens: ratihabitio retrotrahit ꝛ cōparat mādato. ī. ꝺ ſen. ex. cū q̄s. ꝛ. ī. dc reg. iu. ratihabitōem: vbi dicā dc hoc: ꝛ intelligas q̄ dz ratū habere añ lapſum illoꝝ triū menſiū: alꝫ ratihabitio poſtea facta non pdeſſet. ff. rem. ra. ba. l. pe.

q Juſto impedimēto. puta infirmitate viaꝝ diſcrimine ſuperioris impedimēto: frequēti curie mutatione vt alio ſimili. ff. ſi qs caut. l. ij. ſ dc pig. ſignificante. dc ap. cū parati. xviij. diſ. ſi eps. cū ſi. Et nō hoc tps quodāmodo vule: qꝛ nō ceſſantibꝫ nō officit. C. dc in offi. teſta. ꝺ maiores: ſ ꝺ reſcrip. ſi ār. ꝛ. c. plerūq̄.

r Glacuet. dixit gar. p ſententiaz: ꝛ iō aliud in iſto caſu q̄ ſuperiori: qꝛ maius vinculū contractū eſt poſt pſenſum q̄ ante: ꝛ iō difficilius rūpit. guil. ꝓtra. quod puto verū: cū hic dicat lra: eoipo viribꝫ vacuetur: p qꝺ ſatis patet q̄ ē canon late ſententie non ferende. hoc ē ergo ius nouum. nam olim ſi poſt ſtitum pſenſuz non petebat electus cōfirmatōem: nūq̄ ꝓpter hoc cadebat a iure ſibi p electōem iaz queſito: ß p ſuperiorē cogebat ad cfirmatōem petendam ſm ea que no. inno. dc elec. cum in cunctis. et nō ſm guil. qꝺ ḥ ſtatutum eſt in electione itelligi ꝛ in poſtulatōe: qꝛ eadem eſt ibi ratio: dc conſti. trāſlato. Quid ſi poſtea confirmatōem petat electus ꝛ eam obtineat: dic non poſſe conualeſcere quod a principio fuit nullum: ꝛ peccat tenendo epiſcopatum: nec facit fructus ſuos: niſi confirmatio ſcienter fuiſſet facta per illum qui alꝫ ſuo iure conferre potuiſſet ſm guil. ꝛ facit qꝺ no. ſ dc eta. ꝛ qua. cum bone.

a p Perpetuo. ſi nō ſequat electio: nō ē qs ex pſenſu ī ſcrutinio ſcienter habito ī indignū eligēdi ptāte quatus. hoc dicit.

b Perpetuo. i. generali: vel. i. perpetuo duraturo. xxv. q. j. que ad perpetuam.

c Oraculo. i. reſponſo. C. dc legi. digna vox. ꝛ dī oraculum: quia orando ſeu precando impetratur: concor. xxv. q. xij. legimus. ꝛ dc teſti. cogen. eum qui.

d Suffragiū. i. pſenſum in ſcriptis redactū: cū ſcilicet dicit: ego talis tale nomio in plenum. ꝛ ſumit ſuffragium p auxilio pſilio ſeu ſeruitio. xij. q. ij. quicunq̄ ſuffragio. C. dc ſuffra. l. vna. ſ. dc celeb. miſ. cum marte. in fi.

e Preſbiterum. ß nonne publicato ſcrutinio ꝓpellūt ad electōnem. ſ. i. publicato. ꝛ. c. in electionibus: ß dic illud verū cum dignum nominat: ſi autem in collatōibus forte appareat vel prius apparebat eum indignum: tunc locum habet hec dcre. ꝛ quod ḥ dī dc peccato in pſonam: idem intellige dc peccato informam: ꝛ multo fortius: quia minus eſt peccatum.

f Perueniunt. idem intelligo ſm gar. ꝛ guil. dc pena ſuſpenſionis a beneficijs: cum ea non puniantur nominantes ſed eligentes: ſupra eo. cum in cunctis. §. clerici: ꝛ nota q̄ conſtitutus in mortali eligere poteſt: ſicut ꝛ excommunicatus minor: ſupra dc cleri. excom. mi. ſi celebrat. ꝛ interdum eligitur etiam qui mortaliter peccauit: ſupra dc iureiu. ſicut.

g Clūdictam. ſic. C. dc ſum. tri. l. j. ꝛ. ſ. e. vbi. v. qui autem.

h Formidare. quero q̄ fuerit rō dubitatōis hꝰ ꝓtimtōis: ſolutio. dicebant quidā olim videlicet innocen. oſti. ſ. i. dubū. q̄ ſciēter noiantes indignū in ſcrutinio erant priuati ptāte eligendi. ꝛ pbant hoc tali ratione: certū ē q̄ tpe dcre. cum in cunctis. innotuit. cum vntoñ. ad hunc nō emanauerat dcre. qꝛ ꝓpter. vnde ex ſolis pſenſibus videbat illa pena inferenda: qꝛ non erat tunc neceſſaria alia cōmunis electio. Sed ꝓtrariū ē verum: vt ḥ vides ꝛ triplici ratione. ꝓmo qꝛ illa iura puniunt eligentes tm̄. ſecūdo qꝛ nec nominatio nec votoꝝ publicatio dici pōt cōmunis electio: ſ. i. in geneſi. tercio qꝛ ſimplex noiatio non tribuit ius: ſ. i. qꝺ ſic: ad id qꝺ dī q̄ ante dcre. qꝛ ꝓpter ſufficiebant

ꝑsensus: verū ē tales q̄ electōem inferrēt. vñ nō dixit ꝛc. cū in eis ꝛc. q̄ ī quēq̄ ꝑferit: ꝫ elegerit: ꝛ vñ ꝛ olim suo mō necessaria fuit electio: ꝛ hodie suo mō adhuc ē vt locū habeat illa pena: fateor tñ q̄ pena ꝺcre. s. e. li. e. ti. c. ij. bñ hz locū añ electōez: vt ibi dixi ī glo. pe.

n Ulli licere. eligens l' electoni ꝑsentiens ꝓra electū: nisi ex nouo cā vel no uiter ei pandita se neqt opponē l' renūciare.

b Scrutinio. q̄d sit hēs. s. e. q̄ ꝓpter.

c Sublecuta. vt scrutiniū publicatū: q̄ post publicatiōnem scrutinij nō ē locus variationi: s. e. publicato: ꝛ dic vt ibi: nisi i casu p̄cedēs ꝺcre. vt ibi dictū ē. ꝛ q̄ dē sbsecuta: intelligas ex illis ꝑsensib. verba eñ sunt cū effectu intelligenda: ꝺ cle. nō resi. relatū. ff. q̄ quisq̄ uris. l. j.

d Celebrate. nota ꝫ paria eligere vel eligē tibus ꝑsentire: ꝫ non p oia: vt s ꝛc elec. ecclesia vi. ij.

e Emergentib. ꝛ sic nouo auxilio opus ē: ꝛc offi. ꝛcle. insinuāte. ff. ꝺ miroga. ac. ꝺ etg. §. ex causa.

f Impugnare. s. ꝺ p ben. p mas. l. ꝺ ñ nume. pe. l. generaluer. ꝛ sic nota q̄ semel approbatū nō possum reprobare. ꝛ quo hoc intelligaꝫ: hic hēs: ꝛ vide qō plene dixi. j. ꝛc reg. iu. qō semel.

g Ueldozum. dz. n. esse moꝛib tēperatꝰ ꝛ bonis moꝛes plusq̄ diuine operāt. ff. ꝺ tu. ꝛ cu. da. ab his. l. scire. ꝛ ꝛcoꝛari ñ vñt pallio moꝛib in decoꝛi. c. di. j moꝛe.

h Latens. i. qō latebat electoꝛes tpe electōis: puta luxuriosus erat vel adulter. vel id simile. vnde in reditione erat. ff. ꝛc edil. edic. cū lex. ꝛ. l. ob que vitia.

i Defectus. sciente etatis oꝛdinū vel alicuius irregularitatis.

k Uerisimiliter. alꝫs ꝛc facili ñ crederet: vt circa ea q̄ publice facta fūt l' q̄ oēs sciūt. xvj. di. q̄ dicatis. ꝺ postyla. pla. c. j. cū similib.

l Reuelet. quare ñ posuit certū casū. s. si sup antiqs supueniat probatio: vt fecit. s. e. vt circa. rñdeo vt ibi dixi bñ fecit appellās ñ exprimēdo crimē: qō ꝓbare ñ poterat: ꝫ h male fecit eligēs eligēdo crimiosum: hz id ꝓbare ñ posset: cū ꝓbatio nō quereret ab ipo.

m Juramento. s. e. vt circa.

a Si qñ. ꝓra electū a duplo maioꝛi pte l' electoꝛes ipꝰ nil a reliqua pte pōt oppoꝛi: qō votū extenuet: ꝫ id bñ opponit quod votū annulet. ꝫ scire ꝛbes q̄ extenuare votū ē illō obijcere qō nō annullat penꝰ votū: ꝫ illud minoꝛis reddit auctis: sic ego litteratꝰ: tu illiteratus: ego in dignitate: ꝛ tu simplex canonicus vel his similia. Annullare ē nullū reddere: vt si qs dicat excōicatꝰ maioꝛi vel ab homine suspēsus l' uiolasse i ꝺcre. cū i cūctis. l' in ꝺcre. s. e. c. ij. l' bigamus vel miles factus vel vxoꝛē duxerit. vel canonicatui renunciauerit vel voci sue. vij. q. j. q̄ periculosum vel his similia: ꝛ hec bñ obijci possunt a tercia pte ꝓra duplo maioꝛem: vt hic.

b Sic. excedunt in duplo maioꝛi numero.

c Zeli meriti. ꝛc his dic vt s. e. ecclesia. ij.

d Reliqs. paucioꝛibus. s.

e Opponēdi. post electōez itelligas: q̄ ante bñ fiet ꝺ istis collatio: nec hoc h̄ ꝓhibet. vñ dixit in ꝓn. electionib celebratis.

f Interdicimus. nota q̄ numerus duplo maioꝛ ꝑfert auctū. ꝛ ꝑsumit zelus melioꝛ: ꝛ facit ad ea que no. s ꝛc testi. in nostra. Si autem numerꝰ maioꝛ esset: ꝫ non in duplo: est ar. a contrario q̄ numerꝰ non ꝑfertur: ꝫ ꝛc hoc no. s. e. ecclesia. ij. in glo. que incipit ab hac: ꝛ nō q̄ in hoc interdicto videtur caueri solum ꝛc electoꝛibus: vnde videt q̄ contra electum bene posset opponi aliquid quod ad extenuationem pertineat: sed non est verum ꝑm guil. per literam supra que dixit merito: qō ꝓpie respicit electum.

f Nullū reddat. pone exēpla q̄ posui s. Quid si aliqs excōicatꝰ erat ex eligentib: an tenet electio: nō si sciēter ei cōmunicauerit: alꝫs sic: ꝛc sen. ꝛ re iudi. ad ꝓbandū. ꝺ hoc. ix. q. j. nos in hoiem. ꝛ ꝓ modernos. s. e. illa.

q Uānis. appellatio iudicialis vel extra. ꝛcuoluit causas electionuꝫ eꝓoꝛ ꝛ superioꝛ ad papaz si in scriptis et ex causa ꝓbabili fuerit iteriecta: alꝫs nō: ꝛ ab ea possunt ꝓcs sine ꝓiuitate fcedē: priusq̄ pape ꝑtata fuerit. ꝛ an i recessu iteruenerit ꝑitas: iferioꝛes iudices ante oīa ꝛcbēt inquirē: quā si repererit ꝺ cā nō cognoscēt ꝫ statuent ꝓnb terminū i q̄ cū actis ꝛ munimentis se apostolico ꝓspectui repsentēt. io. an.

b Constituto. que incipiebat dilecti filij gar. habebat eam sb rubri. ꝺ electōe. guil. ꝛc rescrip. ostien. ꝛc appel. q̄ tractat ꝛc ipa ꝛc accusa. cuz dilecꝰ: ꝛ compos. s. e. statuimus. ad fi. hodie nō habemꝰ eaz. ꝛ ē arg. q̄ cū vnū ius reuocatur ꝑ aliud facienda sit ꝛc ipo mētio: qō ñ est verū: vt. s. e. li. ꝛc ꝓsti. c. j. vbi ꝺ hoc. ꝛ. xviij. di. qñ.

c Causas. electio

num principales scilicet.

d Exortas. accidentaliter ꝛ in processu.

e Maioꝛibus. que sint nota. xij. di. preceptis: s ꝺ offi. lega. post translationem.

f Quaslibet. etiam frustratorias. ꝛ erat hoc contra ius commune: ꝛ per hoc manebant longo tempoꝛe ecclesie viduate: ꝛ ideo fuit correctione dignum: ꝛ innuit̄ fuit alex. opinioni innocen. quam nota. s ꝛc appel. vt ꝛbitus. in vlti. glo. sua: vbi enumerat causas electionum eꝓoꝛ inter maioꝛes causas: ꝫ ꝑm guil. salua pace innocen. alex. vincen. ꝛ aliorum id dicentium illud verius ꝛc. est quedam protestatio quā papa facit ꝛc iure suo: sic. ix. q. iij. saluo: ꝛ ꝛc sup. neg. pla. lz. absurdū eñ videt dicere quamlibet appellationem illas causas ad papam ꝛferre: ꝛc quibus alius q̄ papa cognoscē non potest.

g Extra iudicium. idem si in iudicio: vt. j. sequitur.

h In ꝓdictis. eꝓoꝛ.

i Maioꝛibus. vt archiepiscopatibus: patriarchatibus: prima tūs sed idem hodie in regularibus. quod dic vt. j. eo. si postq̄. j. rñso.

k In scriptis. nota appellandū in scriptis: ꝛ est hoc generaliter verum siue in iudicio siue extra appelletur: nisi cum a diffinitiua ꝛ incontinenti appellat: tunc appellari potest viua voce. ff. ꝛc ap. l. ij. C. ꝺ ap. litigatoribus. ij. q. vj. ad fi. questionis: nisi diceres contrarium in casu huius ꝛcre. etiam in diffinitiua: ꝛ adde quod dicam. j. ꝛc ap. cozdi.

l Probabili. dixit gar. q̄ hoc speciale inducit hec ꝺcre. q̄ siue a diffinitiua seu ab interlocutoria appelletur q̄ teneatur rationabilē causam exꝑmere: licet alꝫs regulariter sit secus in diffinitiua. guil. Videtur tenere contrarium: quod satis verum crederem. sed ꝑmū dictum est rutilius.

m Legittima. ergo si ē exꝑsse legittima: ꝛfert negociū ad se. ap. ꝫ non manifeste frustratoria: puta ne fiat electio regis ꝓbꝰ non expectatis: vt dicebat in illa constitutione dilecti. vel ne eligat: nisi ꝛcto: decretoꝛ: vel magister in theologia: vel his similia: tūc non

ferat: sed quid in dubio? dic ſm guil. ⁊ gar. deferri: vt illud dubium papa decidat. vj. q. iij. olim. Quid ſi appellauit ⁊ nullas cauſas exp̄ſſit? dicas idē ac ſi exp̄ſſiſſet fruſtratorias ſm p̄dictos. quia nullū ⁊ iunle equipollent in iure: ſ. de trāſla. mi. ff. q. cuiuſq; vniuerſitatis. l. j. §. ⁊ quidē. fuit em̄ p̄mulgata p̄ſtitutio iſta: vt refrenaretur temerarius ap-
[redacted]llādi vſus: ⁊ ita p̄
s appellare temera
nō exp̄mēdo ſicut
mēdo. videbat at
riū. q. i cauſa nō exp̄ſſa nihil imutatū vi
deē: ⁊ anniq̄ iuri ſtandū eſt. C. de appel. pe
pium?: i fi. ⁊ p̄us dictū
uer eſt. q. hec cōſtitutio nō vult q̄ cāe hic
deferant ad papā: niſi cauſa exp̄ſſa p̄babili q̄ debeat reputari le
gitima.

¶ Premiſſis. cuz. ſ. appellatū ē ex cauſa p̄
babili i iudicio vl̄ ex-
o. ¶ Liceat. qō oli nō licebat p̄ dictā p̄ſtitu
tōez alexādri.

p ¶ Partibus. p hoc vi
det q̄ niſi ambe p̄tes
p̄ſentiāt: nō p̄t fieri re
nūciatō. qō ver puto ſm guil. et gar. re nō
itegra: ſed re integra ſolus appellās hoc po
terit. ad hoc de elec. in cauſis. ff. ō regu. iuſ. nemo. et adhuc ſi res
nō eſt itegra ⁊ velit ſa
tiſfacere aduerſario de ſuo itereſſe: adhuc poterit penitere ſm guil. ſm ea q̄ no. in ſpe. ti. de excep. §. viſo. v. ſ nō quid iudex. exp̄ tamē appellato p̄tata eſt pape: vlteri? recedere nō p̄t: etiā ſi verisq; p̄s
p̄ſentiat: qō p̄bat. j. vbi dic. anteq̄ p̄ſate ſedi tc. ad hoc de poſtul. bone. ij. v. nec nocebat. de of. leg. licz. in fi. ⁊ maxime qñ obiciunt crimina vel defect?: de collu. dete. crimina. xxiij. q. iij. ecce. Solet q̄ri vtr electo? ſine ſuperioris licentia ſuo iuri renūciare poſſit: de hoc dicam. j. e. ſi electio.

q ¶ Prauitate. vt ſymoniaca pactōe vl̄ aliq̄ illicita datōe vel p̄miſſione vel violēta vel metu. xx. q. iij. p̄ſs. ſi aūt electo? ius habeat: an liceat ei veratōez redimere? dic vt no. ō ſymo. dilect?. j.

r ¶ Appellatōe ceſſante. i. ſi appellatio inp̄oſita nō fuiſſz.

ſ ¶ In hoc. in renūciatōe appellatōis.

t ¶ Inquirāt. q̄ ſi hmōi inq̄ſitōne omiſſa ad eoſdē confirmādos vel conſecrādos p̄ceſſerint: vel alios p̄ceſſus in cauſa fecerint: confirmatio vel conſecratio vel p̄ceſſus illi ſunt nulli: ⁊ confirmātes ⁊ cōſecrātes ab eōz confirmatōe ⁊ conſecratōe p annuz punitū ſunt ſuſpenſi. j. e. ti. p̄uida: in fi. Jo. an.

u ¶ Peremptorii. ⁊ adhuc habebit locū expectatio. xx. diez ſm formā decre. ſ. e. c. j. ſm guil. ⁊ gar.

x ¶ Admunitis. i. p̄batōib ⁊ inſtrumētis ſic dictis. q: cauſaz munit al's mōimētis. monēt ei ⁊ informāt iudicē qd facē debeat.

y ¶ Repſentēt. q̄ ſi nō venerint p̄cedat ad confirmandā electōem: ac ſi appellatū nō eſſet. q: nō appellare ⁊ appellare ⁊ appellatōez nō p̄ſequi ſunt paria: de of. dele. ḡtuz. ō teſti. cū veniſſz. C. de tēp. ap. l. ij. i fi. lz nō p oīa: vt. j. de ſen. ex. lz. et ſ. ō eo q̄ mit. i poſ. cū veiſſent.

z ¶ Si forte. ſi unc relq̄ q̄ obiciunt p̄mouēdo ad dignitatē obiiciatur eniēs defect? ſcientie vel p̄ſone: illud añ oīa examiari debebit: ⁊ ſi repiet falſuz opponēs a p̄ſecutōe negocij repelleē: ⁊ puniet pinde ac ſi defecißz in p̄batōe oīm obiector.

b ¶ Cetera. vtputa q̄ eſt homicida: piur?: excoīcat?: vel his ſil'ia. que ita defacili p̄bari non poſſunt: ſic euidens defectus ſcientie vel perſone que per oculoruz inſpectionem vel examinatōnem defacili probari poſſunt.

c ¶ Promouendo. puta p ſuperiorez ad quē devoluta eſt p̄as. vel q: plures noiati ſunt dño pape ⁊ petit de altero puideri. lxxxv. di. archidyaconū. ⁊ de hoc ſ. e. q̄ ſicut.

d ¶ Dignitatē. nō eſt ḡ ad ſimplicia bñficia hoc extendendū: cū ſi de eis intelligi voluiſſz: vel exp̄ſſiſſet: vel gñāliter locut? fuiſſz: de rescri. ad audientiā. ad h?. j. e. ab eo. ⁊. j. de v. ſig. c. ij. vbi ſp hoc repit.

reputari: ad ſedē ipſam hmōi negocia deferant. ¶ Ceterq̄ in p̄miſſis oīb casib liceat ptib ab hmōi appellatōib nulla tñ inde ſuitate recedere: añq̄ p̄fate ſedi fuerint p̄tate ¶ Inferiores aūt iudices q̄z erat ipſaz cāz cognitio appellatōe ceſſante: an i hoc p̄tas interceſſerit añ oīa diligenter inq̄rant: ⁊ ſi eam interceſſiſſe reppererint: ſe de cauſis ipſis nullatenus intromittāt: ſed p̄figant dictis ptib terminuz peremptoriū cōperentē i quo cū oīb actis ⁊ munimentis ſuis ap'ico ſe p̄ſpectui repſentēt.

¶ Item in eodem.

Si forte inter cetera que obiciunt electo aut poſtulato ſeu al's promouēdo ad aliquā dignitatē euidentem: ſcie vl̄ aliū p̄ſone defectū opponi ptingat: i diſcuſſiōe obiectoz illū ſtatum? ordinē incō mutabiliter obſuādū: vt p̄mouendus ſup defectu ipo añ oīa ſubiciat examini: cui? euēt? examinandis alijs: aut dabit initiū aut negabit. ¶ Ceterq̄ ſi p̄miſſi examinis exit? hmōi oppoſitōnes vcuerit veritate deſtitui: opponētes a p̄ſecutōe cāe in q̄ talia obiecerūt excludim?: ⁊ pinde puniri decernimus: ac ſi penit? in p̄batione oīuz q̄ obiecerant defeciſſent.

¶ Item in eodem.

Liant cūcti q̄ clicos vel q̄ſlibet alias p̄ſonas ecclēaſticas: ad quos in aliqbz e ¶ Euidentez. ſi ergo defectū opponit: ſ nō euidentē nō hz locū pena ſ ſi opponit manifeſtū: idē cū hec ſunt ſynonima: ſ de v. ſig. cū olim. ⁊ eſt exp̄ſſum. j. de v. ſig. c. ij. ſ pone plures opponit euidentes defectus alter? p̄bat alter? nō. q̄d erit? ſoluto. ſi defecit in p̄mo repellit ipſe opponēs: ſi p̄bat p̄mū: repellit electus. ſi aūt ſit examiati fuerint ſi ſufficiens eſt defect? q̄ verus repit: repellit electus: ſ opponēs etiā de calūnia puniet: niſi iudex viderit ipſum p̄babili de cā a calūnie vicio excuſari vt in aut. de iudicib. §. oportz. col'. vj. ſ. ō accuſatores. ⁊ ſ. e. c. j. Si aūt opponeret nō euidē tia: fateor q̄ ſufficit alterū p̄bari: vt dixi ſ. c. j. ⁊ ſ. e. vt circa. ⁊ de re iudi. cū. J. ⁊. Al. ſ nunqd iudex ex ſuo officio talez diſcuſſionē facere pōt et pte nō petente? dic q̄ ſic ſm gar. q: laborare dz: vt breuēt lites. ff. ſi certū pe. l. qdā eſtiauerūt. ff. de poſtu. l. ꝙs p̄tor. ff. de p̄cur. l. filiuſſa. §. inuitus. ſ ō excep. excepti onē. hoc idē poterit etiā ſi ābe p̄tes exp̄ſſe renūcient q̄ iura p̄dicta. ⁊ p. l. C. de iura. ca. l. ij. §. ſed q: veremur. ſi aūt tacute? ſcz intrādo iudiciū: ⁊ p̄mittim examinādo oppoſitōes tā euidētiū defectuū q̄ al's. ⁊ alie repe rirunt de: oppoſitōes vo euidentiū defectuū falſe: nō hz locū pena huiꝰ canonis q̄ impoſſibilitatē ſui: ad idē. j. e. indēnitatibz. i fi. pena em̄ eſt q̄ repellant a p̄ſe cutiōe: ſ iſti iā ſunt p̄ſecuti: ⁊ ſic ñ pōt locū hre pena. nec ob. q̄ ñ p̄ſt renūciare exp̄ſſe: q: multa poſſum? tacite q̄ non poſſum? exp̄ſſe. ff. de p̄cu. filiuſſa. §. veiam. C. de iur. ca. l. ij. §. ſ q: veremur. ⁊. j. ō iur. ca. c. j. ⁊ ſufficere dz ad repulſiōz electi: q̄ aliq̄d ſuerit p̄batū q̄ eū repellat: q: vñcuq̄ crimia claruerit tc. xxiij. q. iij. ecce. ⁊ de iudi. exhibita f ¶ Scie. q̄ etiā in laicis tolerabil' eſt. xxxviij. di. ſi i laicis. ſ no. q̄ ē q̄dā intrinſeca q̄litas: cū q̄ hō naſcit. ſ. q̄ aliq̄s ſit caſt?: pacificus: lo
buus. ⁊ hāc q̄s p̄ſumit hre: donec p̄ꝛiū p̄bet: ſic intelligit de p̄ſump. dudū. de ſcru. c. vno. eſt q̄dā extriſeca vt ſtatura: ⁊ tal' q̄litas nō p̄ſumit niſi p̄bet. ⁊ iō ſup hoc examinat. ⁊ ſic intelligit hic cū ſuis ſil'ibz de negatiua facti iuris ⁊ q̄litatis: dic vt. vj. q. vl. actor. ō elec. bone. j.

g ¶ Defectū. ſ ſi electo opponat q̄ ſit illitime nat?. q̄s hz h? p̄bare: dic q̄ opponēs p̄bat p no. inno. i. c. ſup his. de accu. ⁊ ō tu. ⁊ p̄m. cū oli.

h ¶ Contingat. nec poterit poſtea reuocare. j. e. ti. ab eo.

i ¶ Ante oīa. no. q̄ cū plura obiciunt quoz q̄libz p ſe ſufficit: illud qō facilius p̄bari pōt p̄mo p̄bandū eſt.

k ¶ Imtuū. vī q̄ hec p̄s huiꝰ diſtinctine locū hre ñ poſſit: q: aut electꝰ iuenit inſufficiēs ⁊ tūc penit? repellet: aut ſufficiēs. ⁊ tūc repellet opponēs. ⁊ ſic nullo caſu obiector diſcuſſio ſumet iniū. dic q̄ vera eſt obiectō ſi inſufficiēs repit electꝰ. ſ ſi ſufficiēs repit adhuc locuz hēbit alioz obiector diſcuſſio. q: ſupioz inq̄ret ex officio ſuo illo repulſo de alijs obiectis ne p ſurreptionē tc. ſ. e. cū nobis. ⁊. j. e. indēnitatibz. ⁊ c. vl. vl' admittet ali? cui? nitit: lz iſte repellat. p̄t eādē rōz. l' dic hoc tūc locū hre. cū defect? oppoſit? repit ver?: ſ ñ ſufficiēs ad repulſiōz electi. ⁊ tc alia examiabūt. admitti tñ ñ debuiſſz ad opponēdū talē defectū vl' dic ōrto q̄ opponēs admittet ad alia p̄bāda ſi p̄babil' ⁊ ſufficiēs cā eū a calūnia excuſauerit. ſ. e. c. j. ad fi. vt q: t'es fuerāt viſit'rudies ō defectu illo qō dici l' credi poſſit euidēs. ⁊ ſic calūniat?ñ ſint ſm gar.

l ¶ Opponētes. no. q̄ dicit opponētes repellēdos ñ alios: q̄z interest p eo qō dixi ſ. glo. p̄xi. i ſecūda ſolutōne.

m ¶ Obiecerunt. ⁊ defecerunt. Jo. an.

n ¶ Defeciſſent. vt. ſ. e. c. j.

q ¶ Ciant. q̄ guauerit aliquā p̄ſonā eccl'aſticā l' ei? p̄ſanguineos vl' eccl'as ſeu bōa p eo: q̄ eū p q̄ rogabat eligē nolunt. ipo fcō excoīcat?ē

b ¶ Cuncti. etiā epi. nec ob. j. de ſen. ex. q: piculoſum. q: non de inia excoīcatōis. ſ ſuſpenſionis ⁊ interdicti loquit.

c ¶ Eccleſiaſticas. vt puerſos tēplarios vl' hoſpitalarios. q̄ lz nō ſint clerici. ſunt tñ eccleſiaſtice p̄ſone. xvij. q. iij. quiſquis.

d Spectat. ꝛe iure cõi in collegiata eccleſia ad collegiũ ſpectat electõ ꝛe iurepa. nobis. xvj. q. vl. cõgregano. ſi nõ eſt collegiũ ſpectat ad pa tronũ: ꝛe iurepa. poſtulaſti. ꝛ hoc ꝛe iure cõi: niſi aliud inducatur ꝛe ꝓſuetudine: ꝛe cã poſ. cum eccleſia. ſi aũt nõ eſſet ibi collegiũ vl patro nus ꝓ dioceſanũ hz ordinari. x. q. j. regenda. xvj. q. vij. oẽs baſilice. ꝛ hec vera q̃ ad electõnẽ ꝓlati. ꝛe inferioribꝫ no. s. e. cũ eccl'a vulterana dic vt ibi. gar.

e Rogati. an ꝓces inducant ſymoniaz dic vt no. viij. q. ij. ī ſum. ꝛ. q. j. moyſes. ꝛ s. ꝛe etate ꝛ qua. tuam.

f Inducti. ꝓ ꝓmiſſiones vel alio modo.

g Cõſanguineos. no. ſpãlem caſum in q̃ laicũ pcuniens excõicatus eſt ipſo iure. ad idem. j. ꝛe ſen. ex. quicũqz. ꝛ ꝛe im mun. ec. qñ.

h Alios. qz q̃ ꝓ alium facit ꝛc. ff. ꝛe admi. tu. na tñ. §. geſſiſſe: ꝛ ſic ꝛ in maleficijs teneẽ man dator ac ſi ꝓ ſe faceret. ff ꝛe vi ꝛ vi ar. l. j. §. ꝛeie ciſſe. ꝛ. §. quotiẽs. ꝛ hoc verũ ꝛe his que ꝓ alios explicari põt: ſecꝰ in ad ulterio ꝛ ſiſtibꝫ que non põt per alios explicari. .C. ꝛe cadu. tol. l. vna. §. ne aũt. ꝛ mandatariꝰ etiaz excõicatus hic ertt. ꝛe ſen. ex. mulieres. ꝛ. c. vniuerſitatiſ. Sz nũqd hucꝰ ꝛecre. pena locũ ha bebit ī põtãte patrono ꝛ ꝛ videt q̃ non. qz ꝛe ele ctione tm̃ loquit: ꝛ nõ ꝛe põtatõne: ꝛ eſt penalis ꝛ reſtringẽda. j. e. ti ſi ſtatutũ. dic q̃ ſi patronus eſt clericus vel ꝓſona eccleſiaſtica locũ ha bebit ꝓſõ: nec eſt hoc odioſuz imo fauorabile eccleſiaz fauore quibus ꝓpter hoc melius ꝓuidebit: ꝛ qz ꝛecre. indefinite loq̃t: indefinite intel ligit: ꝛ dicit clericos ꝛc. Si aũt patronus eſt laicus pena locũ non ha bebit: cum ꝓſõ dicat clericos vl eccleſiaſticas ꝓſonas.

i Preſumſerint. ſi. ꝛe exceſ. ꝓla. tanta.

k Sententia. ſi. j. ꝛe ſen. ex. q̃cũqz. ꝛ ꝑm guil. epi bñ poterũt abſol uere ab hac ſnĩa: exquo ꝓdtor huius canonis ſibi abſolutõez nõ reſer uauit: ō ſen. ex. nup. ꝛ ar. ꝑ. ꝛecre. q̃cũqz. in fi.

Generali. ꝛecre. iſta diuidit in quatuor partes: quaz in prima punit vſurpãtes ō nouo cuſtodiã vacantiũ eccleſiaz: ꝛ durat vſq̃z ibi: clericos. In ſecũda q̃ durat vſq̃z ibi: illos vo: punit clericos ꝛ mõachos hoc fieri ꝓcurantes. In tercia q̃ durat vſq̃z ibi: q ſũt: punit clericos ſe talibꝫ nõ oꝑponẽtes. In q̃rta q̃ durat vſq̃z in fi. ponit qualiter ꝛebeãt ſe habere hñtes talẽ cuſtodiã ab antiquo.

b Vniuerſos. ꝛ vniuerſas. nam appellatõne ſiq̃s ꝛ ſiqua cõtineẽ. ff. ꝛe v. ſig. l. j. ff. ꝛe pactis. tres fratres. ꝛ ꝛe ꝓſti. ꝑn. l. j. §. j. ar. ō. qz ſi pater exheredat filiũ naſcituꝝ: ſi naſcit filia nõ erit exheredata. ff. ō ven. in poſ. mit. l. j. §. querit. Cõuer dici ſolet: q̃ in fauorabilibꝰ maſculinũ ꝓcipit femininũ: in odioſis nõ: ſic ſolũ. ff. ꝛe v. ſig. l. j. Alij dicunt q̃ ſi maſculinũ verbũ ꝓferat ab homĩe ꝛ eſt odioſum: nõ com prehendat feminã: ꝛ ſic intelligit ꝓdictus. §. querit. ß ſi a lege ſiue ſit odioſum ſiue nõ: femina ꝓuenit. ff. ō iuriſ. om. iu. ſiq̃s id. odofredus dicebat: q̃ etiã ſi a lege ꝓferat verbũ odioſum nõ ꝓprehendit feminã: niſi id lege caueat. dic ꝑm gar. q̃ verbũ maſculinũ ꝓtatum a canone cõprehendit feminas: qõ ꝓbat. xvij. q. iij. ſiq̃s ſuadẽte cõiucto. cũ. c. ꝛe ſen. ex. mulieres: qõ eſt vez: niſi eadem vel alia ꝓſtitutõne excipiat femina. j. e. indẽnitatibꝫ. §. ß cũ eos.

e Regalia. ī. collecta que fit regis rõne vl impatoris vl tributũ qõ ꝛebet regi. x. q. j. ſi tributũ: ſic ſolet expoñ ꝛe iurepa. ꝓterea. ij. vl. i. iura q̃ ad impatorem ꝓtinere ꝓſueuerũt: vt portus ꝛ vectigalia: ß illa erãt eccleſijs ꝓceſſa: ꝛ modo volebat ea ꝛe nouo aliq̃s occupare: vt in li. feu. ti. que ſint regalia: alꝰ eſt ſub. l. impialem.

d Cuſtodiã. ꝛ cetera q̃ ſequunt expone ꝑm gar. ī. iuſpatronatꝰ: qõ ꝑm diuerſas regiões diuerſa ſortit vocabula. j. ō iurepa. qz ch'ci. ꝛ c ꝓtea. ij. ō ſta. no. ī ſingul. §. j. xvj. q. vij. pie mẽtiſ. ꝛ. c. frigẽtiꝰ. q̃cũqz ergo nõie cenſeat vſurpãtes ꝛe nouo tale ius in eccl'ijs ꝛ alijs locis pijs: ꝛ bona ipſoꝝ locoꝝ vacãtiũ occupãtes excõicati ſunt ipſo iure.

e Alijs. vt hoſpitalibꝫ vel alijs q̃cũqz nõie vocatis.

f De nouo. ſcz a. xl. ãms cura ẽm gar. ꝛe cõſue. c. vlt. ꝛe ꝓſcrip. ꝛe q̃rta. xvj. q. iij. q̃s actões. ꝛ hoc ꝑ lr̃az q̃ ſequit. vl ex annq̃ ꝓſuetu dine ꝛc. Thuſma tñ mr̃imoniũ manci vinuz dicunt nona nõ excedũt annũ: tera q̃ excedunt. pb ꝓmũ ꝛe ꝓſe. di. iij. lit teris. ſecundũ. xxxv. q. viij. c. j. tercũ. ff. ꝛe publi. ꝛ vec. l. j. §. q̃ti ens. q̃rũ. ff. ꝛe vi. tri. et ol'. le. vet'. alibi dr̃ nouũ cuꝰ extat memo ria: ꝛ etꝰ rũ dr̃ vetꝰ. ff. ꝛe aq̃ plu. ar. l. j. §. fi. ꝛ. l. ī ſumma. §. j. .C. ō ver. ſigni. ſuper quibuſdam.

g Bona. ꝛe qbꝰ nul la eſt tacis attributa facultas. xcvj. di. bñ q̃dez. ꝛe ꝓſti. eccl'ia.

h Occupare. ī mala ꝓte pon̄t: ſic s. eo. vt ꝓterite. alibi in bona. vij. q. j. factꝰ ẽ comeli us: s ꝛe ꝓcu. nõ inui ſle. ꝛ. j. ō ꝓcu. ſi duo. ꝛ ꝛe ꝓſe. di. v. munq̃. ꝛ ꝓnie mobilia dicun tur occupari vl rapi: imobilia dicunt̃ inua di. ſepe tñ ſumit̃ vnũ ꝓ reliq̃. xlvij. di. ſicut bi. xij. q. ij. q̃cũqz. s. ꝛe reſti. ſpo. ſepe. .C. vñ vi: ſi q̃s in tantq̃.

eccleſiaꝝ: monachos mõaſterioꝝ ꝛ ꝓſonas ceteras locoꝝ eoꝝdẽ qui hoc fieri ꝓcurãt eoꝝipſo excõicatõis ſnie ꝛecernimus ſubiacere. Illos vo clericos q̃ ſe vt ꝛeberẽt talia faciẽtibꝫ nõ oppoñũt: ꝛe puen tibꝰ eccleſiaꝝ ſeu locoꝝ ipſoꝝ ꝓ tpe quo ꝑmiſſa ſine ōbita ꝓtradictõe ꝓmiſerint aliquid ꝓcipe diſtrictius inhibemus.

Qui aũt ab ipſaꝝ eccl'iaꝝ ceteroꝝq̃ locoꝝ fundatione: vel ex antiq̃ cõſuetudine iura ſibi hmõi vendicant: ab illoꝝ abuſu ſic prudẽter abſtineant ꝛ ſuos miniſtros ī eis ſollicite faciãt abſtinere: q̃ ea q̃ nõ ꝓti nẽt ad fructꝰ ſiue reddit' ꝓue nientes vacatõis tpe nõ vſur pent: nec bona cetera quoꝝ ſe aſſerũt hr̃e cuſtodiã dilabi p mittãt: ß ī bono ſtatu ꝓſuẽt.

Item in eodem.

inſti. vi bo. rap. §. q̃ non ſolum. Jo. an.

i Preſulgeãt. hic aſſume lr̃az ī fi. ſeq̃nus. v. eoꝝpo ꝛc. ꝛ maiori pe na ſunt digni quib cũ plurimũ honoris ꝛeferr̃ iueniunt̃ in crimĩe. v. q. vj. pſbiteri. Jo. an.

k Procurãt. fonte occaſiõe diſcordie int̃ ipſos ſuſcitate. ꝛ dicunt̃ ꝓcurare ope ꝓſilio ꝓſuaſione ꝛ opatõe: ꝛe homĩ. ſicut dignũ: ꝛe of fi. ꝛe le. c. j. ff. ꝛe ſer. coz. l. j. §. ꝓſuadere.

l Oponũt. no. clericos ſe ꝛebere oꝑponere ꝓ iuribꝫ eccleſie ꝛeſen dendis. ad idez. j. ꝛe rebꝫ ecc'le. nõ alie. hoc ꝓſultiſſimo.

m Pro tpe. ī. ꝓ ea ꝑte tpis: vel. ī. ab eo tpe citra.

n Inhibem'. ō ꝙ faciẽs eſt int̃greſſoz canõis: q̃ canonez int̃gredit̃ ꝓhibitõez ꝓtinerẽ. viij. di. §. vl. ſecꝰ ſi ꝓſiluũ tm̃: vt ibi. Sz qro q̃ ſit pẽa int̃greſſiõis canõis: dic ꝑm gar. q̃ q̃ trãſgredit̃ canonẽ cre dens romanã ec. nõ hz pẽam ꝓdẽdi canões. ꝛe tali trãſgreſſione punit̃ vt hereticꝰ. xix. di. nulli fas: vbi ꝛe hoc. ſi aũt credit romanã eccl'iaz pẽatẽ hz: ß facit ꝛriũ. q̃ ſic ei placet eſt pena ꝛepoſitõis: vt .viij. di. §. vlt. ꝛ adde hic qõ no. s. ꝛe treu. ꝛ pa. c. j.

o Fundatõe. fundãs eñ ꝛ wtãs eccleſiã ꝛe dioceſani cõſenſu põt hic ſtatuere vt fructꝰ ipſiꝰ eccl'ie cuz vacabit ſuos faciat. xviij. q. ij. eleuther'. ꝛe iurepa. ꝓterea. ꝛ. c. nobis.

p Tntq̃. ꝓſcrip. s. ō ꝓſue. c. vlt. vī ꝙ q̃ ꝓſuetudo q̃ vſurpari poſ ſint bona eccl'iaz: ꝛ ſic oneroſa ꝓſcribi poſſit. ō id s. ō ꝓſue. c. j. dic q̃ ī hꝰ q̃ q̃s hẽat iuſpatronatꝰ cuſtodiã guardiã vel ſiłia: bñ valet ꝓſuetudo: ß in hoc q̃ vſurpet nõ valet: ꝛ ſic ītelligit̃ ꝛriũ.

q Huiuſmodi. ſ. guardiã cuſtodiã vel regalia.

r Adminiſtros. q̃ res alteriꝰ ſaluare teneẽ: ꝛ ō facto miſtroz teneẽ. ff. nau. cau. ſta. l. fi. ī ꝑn. lxxxvj. di. an putatis. ꝛ culpe reꝰẽ q̃ ma loz vtiẽ opa: inſti. ꝛe obli. q̃ ex q̃ſi ẽlic. §. ß ſi alicuꝰ: circa fi.

s Reddit'. vt ſi ſilue cedue q̃ tpe vacatõis ñ ſt̃ ī tali ſtatu q̃ cedi ō ꝛebeãt. ꝛ nõ q̃ ois fructꝰ ꝓſiſtit ī redditu: ß ñ ꝓuenit̃. q: ꝓꝰ ãcille ẽ ī redditu ß ñ ī fructu. ff. ō vſur. ī pecudũ. §. ꝓꝰ. iſti. ō reꝛ di. §. ī pe cudũ. Sz q̃ro an fructꝰ medio tpe pceptos faciãt tales ſuos: ita vī ꝑ hãc lr̃az. q: ñ ꝓhibet ō fructibꝫ: ß his q̃ nõ ꝓnẽt ad fructꝰ. tu dic q̃ fructꝰ ꝓſuari ꝛebẽt ſuo ſucceſſori: s. ō of. o. cũ vos: s. c. vbi pi culũ. §. ꝓuiſiõis: ꝛ. j. e. qz ſepe. ꝛ ō of. o. põtũ. Qui eĩ cuſtodiã hz cuſtodire dz ñ ꝓſumẽ. ff. vt ī poſ. le. l. is cui. §. q̃ legatoꝝ: hẽbũt tñ ꝑz guil. q̃dm̃ cuſtodie opã dãt moderata aꝺaria: ar. xij. q. ij. chantarẽ

§. de pben. extirpande. ff. cōmo. in rebus. §. pñt. ⁊ sic nō hz locū hic ar. a quo sensu. C. de epi. ⁊ cle. quenticulā. ⁊. ff. de pdi. inst. l. j.

t Cetera. ff. de v. sig. l. ceteroꝝ. Jo. an.

s Licet canon. parochialis ecclesia nemini pferat: qui non sit idoneus scia moꝛibꝫ ⁊ etate: ⁊ si pferat nō attingenn. xxv. annꝫ nō valet collatō alicui talis eccl'ia collata fuerit teneat̄ p̄sona ꝑ resedere ⁊ j annꝫ sacerdos fieri: si aūt pmotus nō fuerit elapso āno pñat⁹ est ipso iure. sup residentia aūt pl'at⁹ eius ad tp̄us poterit dispēsare. ⁊ pōt diuidi i. vj partes. In hac prima ponit pfixꝫ alex. ⁊ statuit cui debeat cōferri parochial' eccl'ia. In secūda ibi: decernētes irritat collatōz aliꝫ facta. In tcia ibi: is et: ponit de residentia faciēda. In qrta ibi: ⁊ infra annuꝫ: de pmotione ad pbyteratū. In qnta ibi: q⁹ si infra penā non pmoti. In sexta ibi: sup residentia: de dispensatōe residentie.

Licet canon a felicis recordatiōis alexan. papa .iij. p̄de. nr̄o edit⁹ inter cetera statuerit: vt null⁹ regimē eccl'ie parochialis suscipiat: nisi xxv. annū etatis attigerit: ac sciētia ⁊ moꝛibꝫ p̄mēdand⁹ exist̄at: q̄z talis ad regimē assumpt⁹ hmōi si monit⁹ nō fuerit p̄fixo a canōibꝫ tpe in p̄sbiteꝝ ordinat⁹: a regimīs eiusdē amoueat̄ officio: ⁊ aliꝫ pferat̄.

Quia tñ in obſuatōne canonis memorati se multi exhibēt negligētes: nos piculosaz illoꝝ negligētiaz volētes iuris executōe suppleri: p̄nti decreto statuimus: vt null⁹ ad regimen parochialis ecclesie assumat̄: nisi sit idone⁹ moꝛib⁹: scientia ⁊ etate: discernētes collationes de parochialib⁹ eccl'esijs his q̄ nō attigerint. xxv. annū decetero faciēdas viriꝫ oīno carere.

Js etiā qui ad huiusmodi regimen assumetur: vt gregis sibi crediti diligenti⁹ curam gerere possit: in parochiali ecclesia cuius rector extiterit: residere personaliter teneatur: et infra annum a sibi cōmissi regiminis tempore numerandū se faciat ad sacerdotiū pmoueri. Qd si infra idē temp⁹ pmotus nō fuerit eccl'esia sibi cōmissa nulla etiā premissa monitōe sit p̄sentis constitutōis auctoꝛitate priuat⁹.

b Canon. §. e. cum in cūctis: q hic i tribꝫ maxime suppleꝫ. quia ibi collatio parochialis ecclesie minoꝛibus fieri pḥibebat̄ tm̄: hic irrita decernitur: nisi dicere velis q⁹ id satis erat irritum per ipsam constitutōnem: quia sufficit legislatoꝛem aliquid pḥibuisse: ⁊ si nō adijciat ptra factum non valere. C. de legi. non dubiū. nec fuit hoc ꝓterea suppluū: cum clar⁹ exprimat: ad idem. §. e. li. de sum. tri. c. j. ⁊ sic innouat ⁊ suscitat illud ius quasi p abusum abolitū. Jtē p canonem illum moneri debent ad suscipiendos ordines p istum non. item p illum p̄undus est p sententiam: p istum priuatus est ipso iure. Jo. an.

c Cetera. quia multa alia statuit ꝓter ista.

d Prefixo tēpoꝛe. qd̄ erat in ꝓmis. iij. tribꝫ. lxxv. di. quasi. p totū vel dic p̄fixo ab homine.

e Alij. ergo non primo: ne fiant leges ludibꝛio: ⁊ dicat̄ solū vbis lex imposita. j. e. cōmissa. §. porro. ⁊ dic alij qui cum effectu faciat ad in quo primus fuit negligens: §. de cle. non resi. relatum. alꝫ remouebitur: vt ibi.

f Periculosum. sibi ⁊ ullis quos coꝛrigere debēt: ⁊ ita caterua tum sequebatur eos peuntes multitudo pereuntiū. xl. di. si papa.

g Negligentiam. hec omnia ledit: in aut. coll'. vj. de questoꝛe. §. hec omnia. ⁊ nouerca est eruditōnis. lxxxij. di. c. nihil.

h Executione. no. q⁹ q̄libet canon qui est late sñie pōt dici executoꝛius: ⁊ hoc est verꝫ quo ad iuris executōnem.

i Parochialis ecclesie. ꝑ nūquid erit idem in decanatu: ⁊ alijs dignitatibus de quibus loquit̄. §. inferioꝛa: ⁊ arguendo de sit'ibꝫ ad similia videt̄ q⁹ sic: cum sub eadem ꝓhibitōe manauerit: §. de ꝓsti. translato. dicas hm gar. ⁊ guil. q⁹ in illis p hanc ꝓstōnem nihil immutat̄: qd̄ em̄ non mutat̄ de. C. de ap. ꝓcipimus. ⁊. C. de testa. sancimus. habeat ergo tm̄ locum in ecclesia parochiali: nec recedā a verbis. ff. de le. ij. non aliter. seruabitur ergo in eis. §. inferioꝛa. Jtem scias q⁹ non hz locum hec ꝓstō in parochialib⁹ collegiatis vt assumptis ad eaꝛ regimen. j. e. ii. statutū. quid si ecclesia olim habuit parochianos ꝑ nūc habere desijt: dic hm gar. q⁹ non hz locum constituto: qz ⁊ deficientibus psonis collegij desinut esse collegiū. vt no. ff. q⁹ cuiusq; vni. l. sicut municipū. si autem reincipient ibi esse parochiani: extunc incipiet ꝓstō locū habere: q: facta est parochial' ⁊. o. revolauit ad. a. xxxv. di. ab exoꝛdio. quēadmodum si de nouo fieret aliqua ecclesia parochialis: locuꝫ haberet ꝓstō. ⁊ pcez. ad hoc ostu. §. de cle. non resi. qz nōnulli.

k Scientia. que requirat̄ in eo: habes. xxxviij. di. q̄ ipsis.

l Attigerint. sufficit ergo in his q⁹ attigerint. xxv. annū. secus in episcopo: §. de elec. cum in cūctis. ⁊ in abbatissa. j. e. indēnitatib⁹. ⁊ in casu. j. de eta. ⁊ qua. c. vno.

m Decetero. ad futura tm̄ extenditur. ⁊ hz hoc locum in qualibet ꝓstitutōe ꝓterq⁹ in casib⁹: §. de ꝓsti. c. vlt. dic vt ibi. Quid de pendentibus: nūquid ad illa ꝓstitutio extendat̄: ⁊ quid si pendeat p appellatiōnē negociū: decidi debet hm ius qō erat tpe ꝓme sentēte: nō hm ius qō emanauit appellatōe pendēte: in qui. vt cuz de ap. cog: in pn. ⁊. §. j. si aūt ꝓncipaliter pendet: dixit osti. §. de cōsti. c. ij. decidi debē hm ius qō emanauit. gof. ibi ⁊ accur. C. de legi. leges: ꝑ m ius qō ante constitutōnez erat. ⁊ vterq; allegat p̄dictam aut̄. dic hm gar. q⁹ si ꝓstitutio loquatur de ordinatōe negocij vel ꝓtract⁹: vt de numero testiuz: de scꝑtura vel alia solennitate: vera est opi. gof. non em̄ ps potuit diuinare. C. ō testib⁹: testiuz. C. de testa. iubemus. lxxxij. di. ꝓposuisti. Si aūt ꝓstitutio loq̄tur circa ordinatōez sententie vel ꝓcessus: pone exemplū de iura. calū. c. j. §. vlt. de sen. ⁊ re iudi. c. vlt. pōt vera esse opi. osti. ita q⁹ ꝓcessum cause iam facti nō tangat: sed faciendū: ⁊ q⁹ al's ꝓstitutio de sui natura nō extēdat̄ ad pendētia: ꝓbat̄ optime. j. de offi. lega. c. penult. in fi.

n Carere. ipso iure. si querat̄ an epi possint in etate dispēsare hm q⁹ olim a q̄busdā dicebat̄ p illā decre. de eta. ⁊ q̄li. ꝓterea. ⁊. c. indecoꝛū. ⁊ vtz dispēsatiue possint annū progare: dic q⁹ nō p decre. istā: que soluz sup residentia eis pl'atez dispensandi refuat: eo tm̄ saluo qō habes. j. e. ti. cū ex eo. De dispensatōe aūt ordinū nihil hic pḥibet: vnde antiquo iuri stabit̄. s. illi decre. ꝓterea. sed nūquid nō ꝓstitutus in maioꝛibus vel in minoꝛibꝫ de iure ꝓmuni ad talē ecclesiā eligi pōt: et videt̄ q⁹ sic. q: ista decre. nihil exigit: nisi q⁹ ꝓmoueat̄ infra annū: sed ad omnes ordines ꝓmoueri poterit infra annū. ꝑ dic ptra. qa hec decre. ꝓterea: nihil p istaz imutat̄: imo per istam quodāmodo exponitur quod ibi dicit infra breue tempus.

o Js etiam. tercia pars: in qua ponit de residentia faciēda.

p Rector. vel perpetu⁹ vicarius in quo locū habet qō hic dicit̄ circa ordinē ⁊ etatē p cle. de offi. vic. qui de ecclesijs. cui⁹ cōtrarium dixit hic archidy. p hanc litteram.

q Residere. ad hoc etiā tenebat̄ olim: §. de cle. nō resi. relatū

r Personaliter. ergo non p vicariū nisi in casu: §. de ꝑben. extirpande: quā p hanc tolli nō credo hm guil.

s Annū. impedimento cessante: §. e. q⁹ sit: in fi. ⁊ est expssiuz. j. eo. cōmissa. ⁊ currit iste ann⁹ exquo habuit possessionez pacificam: vel p eum stetit quo minus haberet. nec currit iuste impedito: vt. j. e. cōmissa. ⁊. j. de preben. licet.

t Jdem temp⁹. nisi cū eis p eos suos fuerit dispensatū: vt litteraꝝ studio insistentes nō teneant̄ vsq; ad septēniuz ꝓmoueri: nisi ad ordinem subdiaconatus dūtaxat: ad quem sub hac pena infra annuꝫ ꝓmoueri tenent̄. j. e. ti. cum ex eo.

u Priuatus. ipso iure. olim vo per sententiam. sed nūquid poterit purgari moꝛa anno elapso per aliquot dies: dic q⁹ nō: ar. hic: ⁊ ō sup plen. neg. pla. licet. quia cōmissa non potest purgari. C. de cōtrahen. ⁊ cōmit. sti. l. magnam. ⁊ adde quod dixi. j. de regu. iuꝛ. moꝛa. ⁊ licet tāmodicuz tempus restet de anno q⁹ certum est eum non posse ꝓmoueri: nō est priuatus. j. e. cōmissa. j. Rñ. ⁊ dico q⁹ pena illius ꝓstitutionis: cum in cūctis: non est remota per istaz. quia si talis ecclesia collata fuerit diacono ⁊ monitus ꝓmoueri nolit: etiam infra annuꝫ priuari poterit hm tenoꝛē ipsius decre. ⁊ si querat̄ quādo incipiat currē temp⁹ illi ad quē spectat collatio: dicā. j. eo. ꝓmissa. Mota aūt ex hac decre. q⁹ ꝓpellit̄ qs ad ordines p subtractōnem bñficij. sed qr ultra sup hoc variant. distinguas hm gar. aut bñficiuz habet certum ordinē annexum: quo casu puisum est hodie per cle. de eta. ⁊ qualita. vt hi qui. ij. Rñ. aut non. si habet: aut iusta causa excusat illū. vtpote irregularitas ī quā postea icidit sine culpa sua: vt qr oculū vel manū amisit: tūc nec ꝓpellēd⁹ nec ꝓuand⁹: §. e. cū ī cūctis. §. h⁹ sane. si aūt icidit i talez irregularitatē culpa sua: debet amittē bñficiū: ⁊ sic intelligit̄ de eta.

q quali.c.j. Idem si ante adeptuz beneficium in illaz irregularitatem incidit qualitercūqz. qz id in ꝓmotōe sua facere non debuit. xxiij. di. quādo. q. c. vlt. §. de cor. vit. expositi. de renūci. nisi cum prudem. §. persone. si aūt iusta causa eū non excusat: aut est parochialis ecclesia: q tūc elapso anno ꝓuatus est ipso iure etiā si nō moneat: vt hic. aut est aliud beneficiuz: q tūc si mōitus nō vult ꝓmoueri priuādus est: s. eo. cum in cunctis. §. inferiora. In epatu aūt non requiritur monitio sed sufficit negligentia electi p tempus a canone terminatū. c. distin. c. j. circa fi. Si vo beneficiū non habet certuz ordinez annexū q ecclesie necessitas vel vtilitas nō exigit: inutus cogi non dz q punitur qui eū ꝓpellit lxxiij. dist. c. j. q. ij. q. c. vbi ista. Si aūt necessitas vel vtilitas eccl'ie requirit vt ꝓmoueat clericus: si se excusat ꝓtextu criminis: qō se ꝓmisisse ꝓponit: aut si ꝓponit aliud impedimentuz in qō incidit culpa sua: tūc epus debet inferiores idoneos ꝓmonere: et ipm clericū ab ipso bñficio penit⁹ amouē: nisi al's valde vtilis q necessari⁹ essz illi eccl'ie: de eta. q ǫli. q'ris. vbi vo impedimentū rpale ꝓtendit: puta infirmitatē vel etiā ꝓpetuū ex delicto suo nō puenies nō solū nō cogit: ꝛ etiā si ei⁹ excusatō ñ admittit poterit appellare: sic q tutor appellat ob excusatōez rōnabilē nō admissam. ff. qñ ap. sit. l. j. §. si qs tutor. qō si volūtate sola rēnuit ordinari nil ꝓtendēs: nisi qz non vult debet ꝓpelli appellatōe remota p subtractōez bñficij q officij. lxxiij. di. c. iij. q. iiij. de regularib' dic vt in cle. de sta. reg. ne i agro. §. antep'lt. r Ordinari⁹. i. suus supior sive sit epūs sive maior vel inferior epo: de cle. nō resi. relatū. q sic illud itelligūt inno. q ostī. dispēsatiōez aī illius. c. j. e. cū ex eo: nō possunt inferiores epis facē: vt ibi dicā.

y Ad tēpus. bñ dicit. qz nec papa sup residētia dat ꝓpetuas idulgentias: q datas p ꝓdecessores reuocauit: vt s. e. li. de resc. c. vlt.

z n Emo. parochiale eccl'ia nō ꝓmedet nisi ꝓstituto i etate legitia q sacerdotio: q tali nō nisi vna. q illa tunc demū cū necessitas vel vtilitas exigit. talis aūt ꝓmenda vltra. vj. mēses nō duret. qō ꝓtra ꝓdicta factū fuerit est irritū ipso iure.

b Deinceps. p hoc verbū apparet q hec ꝓstituto ad ꝓteritas ꝓmendas nō extendit. q qz natura ꝓstitutōis est q nō extendat ad ꝓterita: q de hoc s. c. pri.

c Parochialem. in aliis g nihil imutat: ꝛ remanet ius antiquū ſm gul. ad hoc. C. de ap. ꝓcipim⁹.

d Etate. s. q attigerit. xxv. annū: s. c. pri.

e Sacerdotio. vt possit interiz ipsi ecclesie in sacerdotali ordine deſſure. q nō. q parochiale eccl'ia pt intitulata dari etiā non ꝓsbitero: s. c. pri.. j. e. cū ex eo. j. de instī. c. ij. ꝓmendari aūt nō: q hoc est nouū. qz añ ꝓstitutōez istā hoc nō erat.

f Cōmendare. ꝓmēdare idē est qō dꝛponē. ff. de. v. sig. l. ꝓmēdare. ff. dꝛposit. l. lut⁹. xxij. q. ij. ne qs arbitret: s. dꝛposit. c. j. Nūq accipitur ꝓmēdare p vbali honore alicui impēso: vt cum qs de aliq laudat: vel qñ amicū ꝓmēdo vt ei vbalē honorē faciā. ff. man. si vo. §. cū qdā. q ea que cōmendandi causa dicunt non obligant. ff. de edil'. edic. scien dum. ff. de ꝓtrahen. empt. ea que. nec cōmendādi sui causa debet quis facere quod alteri noceat. xj. q. iij. si quis vo. sed hic de cōmenda agimus: que est custodia ecclesie alicui cōmissa. Et primo quero an talis sit prelatus: q dico q non: sed ꝑcurator tm̄: habet tamen legitimaz administratōnem. xxj. q. j. relatio: s. eo. cū nobis olim. ij. §. fi. q sic nō. xxj. q. j. qui plures. sed nūquid interim dicitur vacare: dic q non. qz titulus iste est canōicus sicut q alij: s. e. dudum. ij. q in predic. c. q plures. q cum modo debito sit: vt hic. Sed nunquid facit iste tal is fructꝰ suos: dic q non ſm gar. quia custos est: nec in ecclesia ius habet: nec etiā in fructibus: nisi ad colligendū q gubernandū q ꝓuidendum sibi q ministris. q qō superest in vtilitatē ecclesie cōuertendus est: sicut q de visitatore dicit. lxj. di. obitum. q. c. cathinen⁹. q hoc tenet ostī. i dere. dudū. de elec. tm̄ ꝓtū sit de facto. Sz nūquid hūs talem ꝓmendā impetrās eccl'ias tenet de ꝓmēda facere mentōez: dic q sic: ar. dere. de ꝓcess. ꝓben. cum nostris. q. c. litteras. Nunquid ad talem ꝓmendam vocabitur patronus: dic q sic ſm inno. ostī. q gar. ar. xvj. q. vj. filijs. idē i alijs q ex tali ꝓmēda ledunt. ff. de adop. l. naz ita. ff. de in. l. i cause: s. de of. archi. ad hoc. §. fi. si aī fuerit ꝓtumaces vlteri⁹ nō audient. j. q fi. sint leg. platū. Sz qro an p ordinariū reuocari poterit vel interiz conferri: dic q nō ſm gar. nisi cessset causa ex qua facta fuerat: ar. de vo. q vo. re. magne. ad finem. lxiij. di. §. verū. Quid si ꝓcessum sit episcopo q vsqz ad certum tempus fructus vacantū ecclesiarū peipe possit: s. de v. sig. tua. s. e. li. de rescrip. si ꝓter. j. de prebē. si tibi concesso. Nunquid talis indulgentie pretextu fructus cōmendati beneficij poterit retinere: nō ſm . . cum cōmenda iusta fuerit: vt s dixi. dicunt autem quidam q episcopus cōmendare potest tm̄ vsqz ad illud tēpus quo potest conferre scz vsqz ad. vj. menses. sed certe hoc ſm gul. falsum est. si em̄ secunda vel tercia die post vacationē cōmendaret: iam nō duraret cōmenda hec p sex menses: qō tamē potest p hanc ꝓstōnez si igitur vltra die sex mensiuz fiat cōmēda: durabit p sex mēses.

Super residentia vo vt premittitur faciendaz: possit ordinarius gratiam dispensationis ad tempus facere put causa rationabilis id exposcit.

Item in eodez. Demo deinceps parochialem ecclesiaz alicui nō constituto in etate legitima q sacerdotio commendare presumat: nec tali etiam nisi vnā et euidenti necessitate vel vtilitate ipsius ecclesie suadente huiusmodi autem cōmendaz: vt premittit: rite factam: declaramus vltra semestris temporis spaciuz non durare: statuentes quicquid secus de cōmendis ecclesiarum parochialium actum fuerit esse irrituz ipso iure.

Nicolaus. iij. Cupientes ecclesiarum vacationibus q hoc dicit hec constitutio. caueat tamen ordinarius vt ꝓsq totuz tempus suum labat: cōmendam faciat: quia postea se intromittere non poterit: ar. de offi. dele. de causis: vel dic q etiā illo finito poterit eam cōmendare alicui custodiendam q saluandaz: donec superior quideat: ar. de ap. cum teneamur: q de offi. or. cum vos.

g Nec tali. s. ꝓstituto in etate legitima q sacerdotio.

h Unam. ergo duas cōmendatas habere nō licet: sic nec duas intitulatas: ꝛ q possit habere vnam intitulatā q aliā cōmendatā nō phibet: imo ꝓmittit: vt. xxj. q. j. qui plures. cui antiq iuri stādū est: cum reuocatum non sit.

i Necessitate. ista duo in dispensatiōe ecclesiasticaz rez attendēda sunt. xij. q. ij. sine. de ꝓben. expositi.

k Huiusmodi. s. factam cōstituto in etate legitima q in sacerdotio q ex causa q de vna tm̄ parochiali ecclesia.

l Declaramus. de hoc erat antiquoz altercatio: quidam dicebant eam vltra durare: quidam non. Jo. an.

m Semestris. olim dubia erat littera ista: quia quidam libri habebant trimestris: quidam semestris: q litteram trimestris dicebat dñs gul. se habuisse de bulla.

n Durare. nunquid finitis sex mensib⁹ poterit ordinarius eandē irato eisdem vel alteri cōmēdare: videt q sic ex causis hic exꝓssis ar. C. de tona. sancimus. §. siquis autem ex diuersa. quia tempus lateranen. ꝓci. non currit pendente cōmenda ex causa facta: ꝛ certe mens huius constitutionis contradicit: al's fraus ei fieri posset: q perpetuo fieri: ar. j. de diuor. quanto. §. fi. q facit optime. j. e. cō missa. vel distingue vtrū cōmenda fiat intuitu ecclesie vel persone. Sed nunquid cōmenda expirat morte cōmendantis: dic ſm gul. q non. s de ꝓca. c. fi. q de cōmo. c. vno. de tona. cum dilectus.

c Cupientes. casus tria tpa statuerat greg. x. circa expeditiōz ecclesiaz vtilia: s. e. q sit. Primū de electiōnibus pītādis electis. Secundū de exhibendo consensu. Tercium de ꝓfirmatione petenda. Primū confirmat papa nicolaus cum certi tēporis adiunctione: statuens q si infra octo dies exquo cōmode poterūt eligētes electiones electis distulerint pītare: qui culpabiles in hoc fuerint a ꝓsecutōne electionis in totū sint exclusi: q bñficijs que obtinent in ipsa ecclesia per trienniuz suspensi: ad que si infra illud tempus se temere vl' colorate miscuerint: illis perpetuo sint priuati. Secūdū precise confirmat vt iacet. Terciuz mutat circa ꝓfirmatōnes cathedraliū ecclesiaz vel regularium que ex immediata subiectiōe vel appellatōis uolutiōe habent peti a papa: q statuit q pdicti electi post ꝓsensum vel post habitam de electōne noticiaz: si ipsam debito tempore non contingeret pītari infra mensem iter arripiāt eundi ad sedem ap. pro ꝓfirmatiōe petenda q causa ꝓsequenda cū oibus actis q mumentis: finito aūt mēse sive iter arripuerint sive nō: habebūt tempus arbitrariū. scz infra quod cōmode venire possint. ꝓsideratis que circa id ꝓsideranda fuerint: adhuc post istud tēpus arbitrariū habebūt. xx. dies. infra quos si ꝓsonaliter nō venerint iusto impedimēto cessante: vel iustū impedimētū habuerit: ꝛ infra pdictū tempus id ꝓpom nō fecerint: vl' ꝓpom fecerint infra debitū tempus impedimentū: ꝛ illud nō ꝓbauerint infra. xv. dies ad hoc assignatos: vel bene ꝓpositerunt: q ꝓbauerunt debito tempore:

periculosis occurrere: ac malignatiũ sbterfugijs obuiare: iã puisis r̃medijs. alia q̃ patẽt ipsa rerũ experiẽtia ad eaz expeditõem indicauit vtilia: remedia experta sbiungimus: et qõ felicis recordatõnis gregorio papa. x. pdecesſ. nr̃ de electõibꝰ pſentandis electis ⁊ iſtoz electoz petẽdo ac adhibẽdo cõsensu salubriter statuit: in suo roborẽ cũ infrascripti tpis mora tõne in pſentandis electionibus permanere volẽtes: sed quod ó trimestri tempore post consensum ad petendas cõfirmationes instituit quo ad illas que petuntur: vel peti debent a se. apo. temperãtes: cuz interdum aliquozum locozum vicinitas minꝰ exigat: aliquoruz distantia plꝰius tempus exposcat: hac generali ⁊ imppetuũ valitura cõstitutõe sancimꝰ: vt oẽs electi cathedraliuz vl̃ regulariũ eccliaz q̃rũ electõ nũ pfirmatões vl̃ infirmatões ad ipius sedis examen deducit

tñ nõ miserit ꝓcuratozẽ sufficiẽter instructũ: vel miserit ꝓcuratozẽ instructũ: tñ impedimẽto cessante infra tempus debitũ pſonaliter non venerit. In his casibus quinqz. vt. j. patebit vel ipoz altero ꝓuari sunt ipo iure oñi iure sibi p electõem quesito. si aũt in aliq̃ pdictoz nõ peccauerit ꝓuatõis pena nõ patiũr. Sed si sine munimentis venerint patiunt hanc penam: qz p ipis producẽdis dilatõem ex curiã nõ habebũt: nisi ex iusta causa. Statuto igit de aduentu electi statuit de aduentu eligentiũ: distinguẽs an electio vna vl̃ plures in pcordia vel discordia fuerit l̃ fuerit celebrate. Et dicit q̃ si vna tm̃ electio in pcordia fuerit celebrata: duo de eligentibꝰ sufficiẽter instructi infra supradictũ tpis mitti debẽt p capl̃m ad curiã p instruendo electõis negocio: ⁊ mittent expensis dignitatis: si bona ipiꝰ sint discreta l̃ de cõsilio: l̃ p capitulum alium de puisis: si ó illis habere non possint. Si aũt plures electiões facte fuerint: tunc p qualibet parte mittentur ille due persone expensis electozum. vel si vnica fuerit electio cui aliqn se opponunt: mittantur ille persone pro parte electi sus expensis: ⁊ p parte opponentium si sint duo vel plures: saltim duo expensis opponentium sufficienter instructi: ⁊ si electi noluerint expensas ministrare ſm qualitatem negocij: nisi forte sint pauperes: ꝓuati sint ipo iure oñi iure sibi ex electõe quesito. Si autem eligentes supdictas personas non miserint: eniz si electi vel opponentes neglexerint venire vel expensas ministraze: priuabunt a totali cause prosecutione quo ad se ⁊ prouentibus bñficioz que habent in ipa eccl̃ia p triennium: hoc verum: nisi paucitas capituli eligentium vel contradicentiũ ipos excusaret: seu alia iusta causa: ⁊ tunc mittant ꝓcuratozem sufficienter instructũ ⁊ cessante impedimento mittãt supra dictas personas: alꝰ patientur penã pdictã: ⁊ eadẽ sit pena opponẽti vel opponentibus: cũ vnica est electio: tñ iz opponentes vl̃ eligentes in pdictis casibus priuent a ꝓsecutione ꝓcessus: electis tamen nullũ preiudiciũ generet. Et ea q̃ dicta sunt de electis ⁊ eligẽtibus in pcordia vel discordia: saluo eo quod dz de exhibendo ꝓsensu ⁊ minstrandis expẽsis ad q̃ nõ teneant postulati: intelligãt repetita cum suis penis in postulatis ⁊ postulãtibus: si iõ sint postulati: quia in ordinibus etate vel similibus defectũ patiũt. Si aũt iõ postulent: qz sunt alijs ecclesijs alligati: antiqua iura seruẽt: postulatões tamen nihilominꝰ pendẽt ex gr̃a sic olim. Ultimo dicit nicolaus: q̃ in ombus supdictis casibꝰ in recuperãdis expẽsis electi ⁊ eligentiũ: postulati ⁊ postulantiũ vult iura antiqua seruari.

c Epietes. ócre. ista ẽ obscura dictamẽ: ⁊ qz bonifacius duz esset notariꝰ nicolai fuit dictator tpiꝰ: iõ eam p cõpilatores hꝰ libꝝ mutari: ⁊ clarius dictari voluit: ⁊ ẽ vtilis valde. dñmõ qõ in ea statutũ ẽ nõ trahat ad noxam. qõ esse nõ debet: ſ de dec. sug. gestũ. C. de vsuca. p emp. l. vlti. ⁊ dicit in. vij. ꝓtes principales ſm gar. In quaz ꝓma ponit sue pstitutõis causaz: ⁊ q̃lit. ⁊. j. qõ tpis electi cathedraliũ l̃ regulariũ ecclesiaz: quoz electionũ pfirmationes appellatio l̃ immediata sbiectio dꝰoluit ad papam: venire debeant: ⁊ durat vsqz ibi: qõ si p. xx. In secunda ponit penam electoz non venientium vl̃ venientiũ sine munimentis. ⁊ durat vsqz ibi: ad hec. In tercia quidet de psonis ad instructõnem cause: qñ facta ẽ electio in pcordia: ⁊ durat vsqz ibi: si vero. In quarta qualiter mitti debeant pſone instructe ⁊ opponẽtes venire qñ electio vel electiones in discordia celebrant: ⁊ durat vsqz ibi: ceteꝝ. In quinta qualiter puniunt eligentes: si electõem debito tpe non presentẽt: vl̃ si pſonas non mittant instructas: ⁊ durat vsqz ibi: demqz. In sexta dicit quid iuris sit de postulatõnibus: ⁊ durat vsqz ibi: porro. In septima que durat abinde vsqz ad finem: dicit quid iuris sit ó recupatione expensaruꝝ.

a Upientes. teneꝝ ad hoc ex credite sibi dispensatõis officio: vt ſ in ꝓhemio huius libꝝ cũ suis pcor.

b Ecclesiaz. cathedraliuꝝ ⁊ regulariuꝝ: quaz cõfirmationẽ appellatio vel immediata sbiectio dꝰoluit ad papam: vt. j. sequitur: vel ecclesiaz omniuꝝ saltim quo ad presentandas electões: vt dicam. j. §. ceteruz.

c Acatõibus. q̃liter cũq; vacauerint sive ꝓ mortẽ plati sive ꝓ cessionẽ dꝰpositõem l̃ alio mõ: cũ eadẽ sit rõ in q̃libet ꝓmissoz: nec alterum exꝑmaꝝ: ſ. ó rescrip. susceptum.

d Periculosis. ſ. e. ne ꝓ defectu. l. di. postq̃: ⁊ hz locũ hec ꝓstitutio: eꝝ si vacatio pic̃losa nõ sit. puta qz ẽ q̃ ibi i spũ alibꝰ ⁊ tpalibꝰ mistrat. lxj. di. obitũ. ⁊. c. cathuenenſ. qz tali cã cessante nõ cessat ꝓstitutio. ff. de postulã. l. j. §. sexum. xxxij. q. vij. tm̃: qz ⁊ finalis hꝰ ꝓstitutõis rõ ẽ: vt celeriꝰ expediãt eccie: ad hoc optime. j. eo. si postq̃. §. j. ⁊ q̃re ó hoc ſ ó renũ. pꝰ trãslatõem ⁊. lxj. di. §. his omibus al̃s. c. neophitus.

e Adalignatiũ. ꝓ hoc solent ꝺriuz de canone. .iij. q. iij. nullus. vbi habes q̃ reoz ẽ sbterfugẽ opponẽdo legittimas ⁊ veras exceptões: ñ autẽ malicioſas ⁊ falſas: vt hic ꝓsuerit dici: q̃ q̃ hz ius in ꝓncipali: cauillatões ⁊ malicias aduersarij pot̃ ꝓ alias repellẽ: ⁊ sic posset intelligi. c. nullꝰ: ⁊ ó hoc. xxij. q. .ij. dñs nr̃: ⁊ ar. ad hoc ſ ó simo. dilectus. j.

f Obuiare. tolle hic vbũ qõ ẽ infra sbũgimus.

g Jam prouisis remedijs. ſ. q̃ fiet electio infra tres menses. l. di. postq̃. ſ. e. ne ꝓ defectu: q̃ fiat in his ecclesijs ó quibus hic agit sub certa forma: ſ. e. qz ꝓter. item remedia que sunt ſ. e. c. j. ⁊. ſ. eo. q̃ sit. ⁊. c. di. c. j. ⁊ alia multa. ſ. e. tt.

h Eliaqz. ſ. q̃ velit electꝰ pſonaliter. j. tps hꝰ ꝓstitutõis: al̃s certa pena puniat: ⁊ quod pſone instructe mittant: ⁊ q̃ certo tpe pſentẽt electio ⁊ pena nõ pſentantium.

i Experientia. magna rex efficax: ſ. e. q̃ sit. ad hoc ſ de rescrip. statutum in ꝑn. io. an.

k Jndicauit. al̃s iudicauit.

l Utilia. ⁊ posito q̃ casꝰ iueniret i q̃ ꝓtilio hec ñ repiret vtil̃: vt si dicẽt pſona nota: ⁊ electis tctm̃ notũ i curia l̃ silis: locũ tñ hz ꝓstitutõ: vt dixi ſ i sil̃i sup vbo pic̃losis. ñ. n. i c̃libz pſona tc̃. lxj. di. miramur.

m Presentandis. ſ. q̃ cito cõmode pñtari potẽt.

n Adhibendo. infra mensem a tempe pñtationis.

o Statuit. ſ. e. q̃ sit.

p Temporis. ſ. octo dieꝝ. j. e. §. ceteruz.

q Moderatõe. i. moderati tpis admõe: qz vbũ moderatõis diminutõem ꝓtinet. ſ. de v. sig. c. vl. hic aũt tps auget: vt. j. §. ceterũ: vl̃ qz penam appenit que ñ erat olim apposita: iõ moderari videt.

r Statuit. ſ. e. q̃ sit circa finem. io. an.

s Debent. ex ĩmediata sbiectõne l̃ appellatõe: vt sequit.

t Locoz. ħ quo ex differẽtia locoz aliqn discrimen inducit: qõ lex absurdũ reputat. C. de tẽpo. i inte. resti. supuacuã: ſo. lex ulla loquit in eo casu cũ legislatoz inspectis locoz circũstantijs certũ tps limitauit: qõ ad quẽlibz locũ sufficẽ reputauit: vt i tpe restitutõis petende. ⁊ ad idẽ. ff. de instito. cũ interdũ vbi locus ñ mutat causam ĩstitoze actiõis. Sed qõ hic ⁊ in similibꝰ dz in tpe nõ limitato: ß arbitrario locũ hz ſm gar. ſ. ó w. ⁊ con. cũ olim: ⁊ ꝓcoz. ff. ó eo qõ cer. lo. l. iõqz. ibi: qz scim̃ q̃ varia sint ꝓcia rerũ p singulas ciuitates tc̃. io. an.

u Salutura. idẽ si hoc dictũ nõ suffet. C. de ap. ꝓcipimus.

v Electi. ó postulatis videbis. j. §. deniqz. Et qd ó putisiorꝰ dicas idẽ iuris i illꝫ qõ ħ i electõibz statuit: ⁊ qõ ħ ó electis dz: et ó pfirmatis intelligas si a pfirmatõe appellet. hoc hẽs expsse. j. e. si pꝰ q̃. §. vl. ⁊ dixit ħ gar. ⁊ guil. q̃ hec pstitutio locũ ñ hz i electo i mgrm hospitalt l̃ tẽpli si appellet ad papã: tũ qz p mortẽ talꝰ cathedralꝭ l̃ rgularis eccia vacaẽ ñ dz: qz rgim̃ eccias ñ cadit i laicos. ſ. e. sacroscã: ⁊ qz aliꝰ hospitale: aliꝰ eccia: ad hoc ſ. e. sciãt: ⁊ qz milites sũt q̃s arma sciẽ volumꝰ ⁊ ñ leges. C. ó inf. vel. l. sancimꝰ. C. loca. ⁊ ꝓduc. l. milites.

y Regl̃arũ. virozꝝ itelligas. i mõasterijs. n. mõialiũ ñ sibi p oĩa locu vendicat hec pstitutio. j. e. idẽntatibz. §. ß cũ eas. nec hz locũ hec cõstitutõ i dignitatibꝰ eccias cathedraliũ l̃ rgl̃ariũ: q̃ sit sb epo l̃ abbate l̃ poze: sic ſt archidiacõi: archipsbri: sbpozes: l̃ pozes sb abbatibꝰ vel alijs ꝓnibꝰ: p mortẽ. u. taliũ ñ dicit eccie viduate: qõ rqrit hec pstitutio: ⁊ ẽ sil̃e qõ dicꝰ. ſ. e. c. ne ꝓ defectu. ⁊. c. qz ꝓpt. ſm gul. ⁊ gar.

z Quoz. electoz. al̃s quaz: ß ꝓma melioz: qz respicit electi: qõ ẽ ſ.

C

¶ Immediata sbiectio. in hoc casu sufficit adire legatū ō latere: qui ꝓpoꝛ ⁊ archiepoꝛ exemptoꝛ electōes ꝓfirmare pōt. ī. e. si abbatem. ⁊ ꝓuāda erit hec ꝓstitutio: qꝛ satis ē illud ap. se. examē ꝑm gar. gul. ℔ ñ ꝛetermiat. dic. n. q alij dicūt ꝓtrarū p lr̄az ap. se. ⁊ qꝛ ī legato nō ē distātia viaꝛ: ita q ꝛ. acili poterit hīe q̄s volet: ꝫ ꝑm istā rōnem se quet̄ q ista ꝛere. nō haberet locū in viamis romane curie. gar. enam dixit: mō guil. fouet ꝓtrarū. q si eccia nō ē al's immediate sbiecta pape: puta qꝛ metropolitanū hz si metropolitana ecclesia ē scismatica. vel a sarracenis capta: hēbit locū hec ꝓstitutō. is. n. primꝰ ē quē nullꝰ antecedit. ff. ō v. sig. l. primus. ad hoc s. e. qꝛ dilīgētia: ⁊ bñ facit ꝓ gar. ī. ꝛ of. ꝛele. si is cui: qō ñ credas verū si solꝰ archiepūs ab ipis paganis l' scismaticis captꝰ esset: vt. ī. ō sup. neg. pla. si epūs. Itē scias q si ptes sola volūtate vadūt ad papā: ñ hz locū hec ꝓstitutio: hz bñ facerēt si eā ꝓuarēt: ista em ꝓstitutio ñ astringit nisi ī his duobꝰ casibꝰ. s. cū imediata sbiectio l' appellatio ꝛeuoluit: ꝫ ī alijs locū ñ hēat ꝑm guil. ⁊ gar. vñ ⁊ si ꝓlatione iudicis ꝛeuoluat ad papā: ñ hēbit locū ꝑm guil. graue. n. esset tantas penas l' cās ponere ī illo casu ñ expsso. Idē dic ꝑm eū si papa reuocat ad se tale negociū. qꝛ forte corā ordinario pēdebat: nisi ī ꝓuocatōe exꝓmat hāc ꝓstitutōez velle ꝓuari: ⁊ tūc ñ ex vi ꝓstitutōis: ꝫ ex vi mādati tenebuntur ad illam ꝓuandam: sic s ꝛ. iudi. qꝛ. v.

¶ Appellatio. ī hoc casu nō sufficit adire legatū ꝑm guil. ⁊ gar. nisi forsan ptes ꝓcordarēt appellatōi renūciādo. ō ap. ꝓstitut⁹: ō offi. ꝛele. studuisti. ⁊ c. lz. Et dic appellatio ñ maifestē frustratoꝛia: qꝛ talis non ꝛeuolui negociū ad papā. s. e. q̄is. ⁊ sic ñ hz locū hec ꝓstitutio: q̄ requirit: q talis sit q̄ ꝛeuoluat. f. inꝓsita ī scriptis ⁊ ex eā ꝓbabili: vt ibi: ⁊ que puenerit ad noticiam appellan: ꝛe ꝓsti. cognoscentes: quod dic vt in cle. e. ti. cām.

¶ Aldensem. iste mensis datur ad parandum se ad iter.

¶ Post consensum. sup. qñ ꝛebito tpe fuerit pñtata electio. al's locū habebit sequens clausula.

¶ Post obtētā. sbaudi ꝑm gar. ⁊ pōtps ī q̄ ꝛebunt pñtari. ⁊ q̄ ꝛebunt ꝛeliberare: l' postq̄ ꝛeliberauit: absurdū. n. esset q ī hoc casu ñ hēret inducias ad ꝛeliberandū maxie cū ꝛere. q̄ sit. s. e. h sit reꝓuata. vt s iudisti. qīo. n. veniet: nisi ꝓmo ꝛeliberet. an ꝓsentire velit ⁊ qīo ōlibe rabit: nisi tps hēat. l. di. ponderet: tñ tutꝰ vī sibi ⁊ dño gul. vt dicā q ī hoc casu cū electio ꝛebito tpe ñ pñtat: hēat vnū mēsem ad ōliberā dū ⁊ parādū se ad iter. nec illi⁹ mēsis dimissio sit absurda q̄ sit ex cā. ⁊ ne fraudi loc⁹ relinquat ꝑm eos: ⁊ sufficit sic scriptū esse. ff. qui ⁊ a q̄bus. l. ꝓperit. Sed nōne rogar⁹ dz recedere iuitat⁹ fugē. ⁊ sola dz illi suffragari necessitas excusandi. Ꝛ. ō epi. ⁊ cle. si quē q̄. qīo ḡ se ī geret. nisi iuiteꝛ ⁊ rogeꝛ: dicas q exq̄ electꝰ ē muitatus ⁊ rogat⁹ vī: ⁊ aucte ipius ꝓstitutōis sine nota ābitōis hoc facē poterit. al's. n. laq̄⁹ pararet: qō eē ñ dz. xxvij. q. j. ꝛ. viduis. ō resti. spol. lr̄as.

¶ Noticiā. certā ⁊ indubitatā: puta qꝛ ibi pñs fuit. erat forte canonicus: l' hoīes fidedigni referꝛ ꝓcerto sic eē: ar. ō postul. c. j. ꝛe cle. exmi. illō. l' ide lr̄az r̄cedit autēticā. ñ. n. cuilibz referēti credē teneꝛ. ad hoc ō w. ⁊ cō. cū olī. ⁊ qō ibi no. qd si scit se electū: ꝫ nescit appellatū. dic q si eccia ñ ꝓtinet imediate ñ currit iste mēsis: imo teneꝛ ꝑuare ꝛe cre. q̄ sit: ꝛonec scuerit appellatū ꝑm guil. ⁊ gar.

¶ Debito tpe. s. infra octo dies. postq̄ cōmode pñtari potuit. ī. §. cetez. ⁊ sic iste mēsis ñ currit nisi a tpe q̄ electio pñtari ꝛebunt ꝑm gar.

¶ Extūc. i. elapso ꝓdicto mēse: ⁊ ꝛesigt extremū tps istⁱ mēsis. ff. ō co. ⁊ ꝛemō. si is ad fi. Alij exponūt extūc. i. arrepto itinē: qō ē falsuz ꝓ id qō seqt̄. sine infra pscriptū ꝛē. ⁊ sequeꝛet ꝑm id q p⁹ ꝛecē ānos arripiēdo iter: tūc iciperet sibi currē tps: qō est absurdum.

¶ Sine ñ. ⁊ sic ō arreptōe itineris ñ curat. dūmō ueiat tpe ꝓpetēti.

¶ Absq̄ fraude. si ḡ electꝰ duplex hēbat domiciliū: dico q cōputanō fiet ab eo loco: vbi tūc erat absq̄ fraude p hāc lr̄am: ⁊ idem dico si exq̄ domiciliū esset ꝑm gar. ⁊ guil.

¶ Cōmode. xx. ij. q. ij. faciat. ff. ō v. sig. nepos. ⁊ hz iudex hoc arbitrī ī ꝓspecta q̄litate ꝓsonaꝛ locoꝛ ⁊ tpm ⁊ etatum. ff. ō v. ob. ꝓtinꝰ. §. j. ⁊ pz ī pn. se. §. Et dico q arbitrari dz iudex ꝑm vulgares dictas: vt p bar. ī. ō pbē. pñu. §. loca. si. n. qō ibi dī spāle ē. ḡ ipⁱ ꝛiū r̄gl'are: ⁊ qꝛ lex dz patrie ꝓuenire. iij. di. erit. ⁊ vsu stat̄ et ō naturaz vocis. ff. ō le. ij. l. vꝛoī ī pn. ⁊ multū opat̄ regiōis ꝓsuetudo. ff. ō fun. instruc. l. cū ōlaniōis. §. asinā. ⁊ ī arbitrōe vulgarū sp r̄spiciā ꝓditōem ꝓsonaꝛ ⁊ tpis: vt s dixi: ñ āt arbitrābit ꝑm singl'ares q̄ sūt: cū qs vult

> īmediata sbiectō: l' appellatō īteriecta ꝛeuoluit: īfra vnū mēsez pōsensū l' pōobtētā ō ipoꝛ electōe noticiā: si eā ꝛebito tpe ñ ꝓtigerit pñtari: ad sedē ipaz ap. iter arripiāt: ⁊ extūc siue ī fra pscriptū tps iter arripuerint siue non: absq̄ fraude q̄cito poterūt cōmode locoꝛ cōsiderata distātia petituri sua rum electionū cōfirmationes: vel psecuturi electōnes suas: quibus poterūt modis licitis comparere cum oībus actis iuribus ⁊ munimentis suis ⁊ processus suos contingentib⁹ coꝛam nobis personaliter teneantur.

¶ Quod si per. xx. duplomate. ff. ō v. ob. ꝓtinꝰ. §. ij. vel ꝑm legales. ff. si qs cau. l. j. ⁊ si bita ꝓputatōe aliq̄d supest ꝓ illa dabit̄ vna dies. ff. ō v. sig. l. iij. si ñ apparerēt vulgares. ñ credeꝛē errari ꝑm gul. ⁊ gar. si recurreꝛēt ad legales. dū tñ q̄litas cause psonaꝛ locoꝛ ⁊ tēpoꝛ id patiat. Et scias q si electus venit ante tps qō al's arbitrareꝛ iudex residuū eⁱ arbitriū nō ꝓpteꝛ hoc hz ō lucro. qꝛ ī eo qō finitū ē cōsecutis ñ ē locⁱ. ff. ō v. ob. l. ꝓtinus. §. si duplomate. Si autez modicuz restat ꝛe tpe vtēdo duplomate pena cuitat: pueniendo vo nil lucratur p pdicū. §. Itez scias q si electus q̄ ꝛ. ꝛietas distabat ī ꝓncipio mēsis iter arripiens. xj. die sit ī curia: ñ teneꝛ ex citatōne illⁱ canonis. ni si al's citeꝛ a papa. coꝛam papa comparere: si non vult: nisi ꝓmo labatur mensis ⁊ ꝛecem dies. quib⁹ venire poteꝛat: ⁊. xx. qb⁹ postea ꝛebunt expectari: ⁊ hoc ꝓbat lr̄a superioꝛ cum dicit. extunc siue infra prescriptum mensem venit siue non. ⁊ beneficium iuris nulli est auferendum. xxviij. di. ꝛe his. ī. ꝛe reg. iu. indultum. cuz suis concoꝛ. nec ob. hoc et quod dixi s. quod puenendo nō lucraꝛ tempus: qꝛ illud habet locum in tempoꝛe quod iudex hz arbitrari: vnde preueniendo non arbitrabit̄ iudex. nisi tempus in quo venit ꝑm gar. ꝫ nūc loquoꝛ ꝛe certo tempoꝛe ⁊ a iure limitato ⁊ ꝛe eo in quo venit quod alⁱs habebat iudex arbitrari. Et scias q si electio facta ē in ipa ciuitate vbi est curia. ⁊ electus est pñs ꝛe tempoꝛ arbitrario nihil habebit ꝫ mensem ⁊ illos. xx. dies habebit ꝑm guil. ⁊ gar. rō: qꝛ in tempore certo ⁊ limitato a iure locoꝛ varietas varietatez iuris non inducat. Ꝛ. ō temp. in inte. resti. l. superuacuā. ꝫ quero an iudex arbitrando dare ꝛebeat aliquos dies ad quiescendum: pone vnum in septimana: ⁊ videtur q non. quasi illi. xx. dies ob hanc causam dati sint. ꝫ dic ꝓta ꝑm gar. ⁊ guil. cum. n. ꝓteꝛ mensem: ⁊. xx. dies ꝛetur ℔ tātuz tēpus quanto cōmode venire possit quis impius iudex arbitrabitur: q̄ per. xl. dietas vel plures venire cōmode possit non quiescendo: nec illi. xx. dies ob hoc dati sunt: ꝫ qꝛ iudex in pemptoꝛio non multum ꝛebet ꝓtrā absentem se stinare. ff. ꝛe dam. infec. si finita. §. si forte: credo q ꝓpteꝛ equitatez illius. l. ꝓuandam isti. xx. dies dati fuerunt: ad idem s ꝛe ꝛe iudi. cum bertoldus: ar. ꝓtra. ī. ō offi. oꝛ. q̄is ibi ꝓnunciatis ꝛc. ꝫ non est ꝓtra: vt ibi dicam.

¶ Peituri. post ꝓsensum.

¶ Prosecuturi. referas ad id qō dixit post obtentā ꝛc. qꝛ dicit ꝑm gar. post ꝓsensum poterit ꝓfirmationē petere. ꝫ post noticiaz peteꝛ: vt cōpellant electoꝛes electionem pñtare. Alij dicunt q post obtētā noticiā pōt electōni non pñtate ꝓsentire: ⁊ ꝓfirmatiōem petere: ꝓoꝛ lectura magis placuit gar.

¶ Juribⁿ. i. rōnib⁹ ꝓsistētib⁹ circa factū: qꝛ papa ōia iura hz in peclore: ō ap. sepe. Ꝛ. ō testa. oīm. s. e. li. ō ꝓsti. c. j.

¶ Munimentus. i. his per que causa sua muniri potest: vtpote cum ꝛecreto electionis; cum instrumento appellationis protestationum ⁊ similibus.

¶ Cōtingentib⁹. vt dispensatio sup pluralitate bñficioꝛ sup natalibus ⁊ similib⁹: si talia opposita sint. si. n. opposita non fuissent a pncipio: ꝫ mō opponunt: forte eo mō quem habes s. e. ti. vt circa: dico q diuinare non teneb̄at: ⁊ haberet eo casu dilatōem et exq̄ curiam. ī. e. v. electos: ⁊ in casu in quo non est pñtata electio habeat illa munimenta: que habere potest: ad alia nō teneꝛ. ff. ō regu. iu. impossibilium: ar. in se. §. v. electus. ibi nisi iusta causa ꝛc. nec dico q incōtinenti qñ venit ꝛebeat oīdere munimenta: sed sufficit q paratus sit illa oīdere termio sibi assignato: vt p sequētia patebit ꝑm guil. ⁊ gar.

¶ Coram nobis. p hanc lr̄am dicit archidiaconus q electus nō veniens ap. se. vacante non incidit in penam. gar. ⁊ io. mo. ꝓtra. s. q̄ incidit: ꝫ ō equitate pena remitti ꝛeberet: expediū est q incidit p cle. e. ti. ne romani. in fi.

¶ Qō si p. xx. scōa pars. Quicquid dixerit ℔ gar. ⁊ alij: dic plenius q iste. §. ponit. v. casus: in quibus priuatus est electus ipso iure. Primus cum iusto impedimeto cessante infra tempⁿ statutuz nō venit. Secundus cū iuste fuit impedit⁹. ꝫ infra tempⁿ ꝛebituz impedimentum ꝓponi non fecit coram papa. Tercius cum bene fecit proponi impedimentum tempoꝛe ꝛebito: sed statuto tempoꝛe non ꝓbauit. Quartus cum statuto tempoꝛe opposuit ⁊ ꝓbauit;

sed ꝓcu. non misit infra illud tempus sufficienter instructū. Quintus cum misit ꝓcu. sufficientez: tñ cessante impedimento infra tēpꝰ debitū ꝓsonaliter nō venit. Jn his casibꝫ vel altero ipsoꝝ priuatus est ipso iure. si aūt in neutro ipsoꝝ peccauit: penā non patitur priuationis. Vltimo ponit penā electi venientis vel mittētis eo casu quo mittere potest sine munimentis: et sic ꝓstrue hanc litterā: q si expectati per .xx. dies post lapsum temporis moderādi ex qualitate locorum contempserint personaliter comparere: ⁊ petere suaz electionū confirmatiōnem vel ꝓsecutiōez: seu executōez: siue opponentes venerint siue non: electiones de ipis ⁊c. vsqz ibi infra ꝓuatos. hec vera si cōtempserint nulla iusta causa interueniēte: de qua ꝓposita infra p̄dictos .xx. dies coram nobis vel alio seu alijs deputando vel deputandis a nobis si videbitur admittenda: teneantur infra .xv. dies post tempus huius apud se. apo. facere plenaz fidem: subaudi. alioquin electiones de ipsis ⁊c: vsqz priuatos. nisi contigeret talia: vel tā verisimilia ꝓponi: vel infra eosdez .xx. dies seu p̄dictos .xv. eo casu tm̄: cum vt predicit fuerint concessi ad probandam p̄dictam causam apositam ⁊ admissaz: que merito excusaret electos ipsos ab infrascripta. i. supscripta ꝑm constructum pena: ⁊ propter quod videret forsitan indulgendum eidem. s. electo. si intelligas presidenti: coniunge cum videret tempus plurius ad predictam comparitōem. Jnsuper eo etiam casu quo cōgerit propoi: vel pro. i. ⁊ admitti aliquaz iustam causam ad excusandam personalez comparitōnem electozū: nisi tūc infra idem tempus se ꝓsentauerint per procuratorez sufficienter instructum ad oīa premissa: electiones ⁊c. hec vera iusto impedimento cessante. ⁊ subdit tūc: nihilominus. i. non obstante q ꝓcuratorez miserint: nisi ipsa causa cessante ꝑsentauerint ꝓsonalit: vt p̄mittit: electiones ⁊c.

q Post lapsuz. rationabilioz est hec computatio q̄ illa que fit per decre. statuimus: s̄. e. vbi computātur dies post aduentum partis. quid enim si pars vtatur duplomate? dicta inconueniens sequetur ex eo. Sed non mireris. quia hic maioz pena imponitur: vt ibi dixi in glo. equoz.

r Moderanda. vt sup̄ dixi sup vbo cōmode.

s Expectati. sed pone q facta ꝓputatiōe recta in omnib reperitur vna die venisse post terminū non allegans impedimentuz: nūquid moram purgat? dic ꝑm gar. ⁊ guil. q cum hec sententia lata sit ꝛa cione propter moram statim elapso termio cōmissa est pena priuationis ipso iure: que amplius purgari non potent. sicut em̄ a sentētia legis vel canonis non appellatur: s̄. de ap. quia nos. ff. de v. signi. si qua pena. sic nec purgaī in ea mora, cuz enim statuz electio nulla sit: amplꝰ ꝓualescere non possz: s̄. e. auditis: ⁊. j. ō re. iu. nō firmatur. ⁊ adde qō dicam. j. de reg. iu. mor.

t Eligentes. hoc dicit ne credat aliqs q venientib eligentib non teneaī electus venire: hoc ꝯ removet.

u Opponentes. quare punit̄ electꝰ non venies: exq̄ non venerunt eius aduersarij: cum in eius aduentu nulla videaī vtilitas: ad hoc .ff. si quis in ius voca. l. ij. ad fi. ⁊ nō. s̄. de do. ⁊ cōtu. c. vlt? Dic q aduersarijs nō venientib ipse venire teneī: ideo. qz in ipsoꝝ absentia ꝓcedi pōt: s̄. e. c. j. j. de eo qui mit. in pos. c. j. ⁊ s̄. vt lit. non cōtes. qm̄. ⁊ enim cessantib aduersarijs ibi locū hz iudicis officiuz: s̄. e. cū nobis olim: cuz similib.

x Comparet. Quid si electꝰ venit infra tempora constitutōnis ⁊ negocio non finito illicentiatus recessit: nūquid incidit in penam illius constitutōnis? dic q sic. j. e. si postq̄. §. j. Sed pone nō venit electus infra tempus legittimuz: nec post petit aduersarius pnunciari ipsum in hanc constitutōem incidisse: apparet ꝓcu. electi: qui dicit hanc constitutōem in eo locū non habuisse: puta quia non pumet imediate: vel quia appellatio non fuit talis q̄ voluerit. replicatur q hoc debuit propoi infra tempus de quo dictum est sup̄: queritur quid iuris? dico ꝑm guil. ⁊ gar. procuratorem audiendum. si enim non habet locum constituto; sans est claruz q non habet locū eius pena vel temporis artatio: de hoc igitur cognoscenduz est. sed pone electum in tempus feriatum incidisse: cuius temporis si fiat computatio non venit electus infra tempus: venit tamen post tempus anteq̄ iudex sedeat pro tribunali: queritur an incidat in penam: et videtur q non. ad quid enim prodesset venisse: exquo si venisset ꝓcessum non fuisset. Dico tamen ꝑm gar. ⁊ guil. ipsum in penam incidisse. debuit enim venire ⁊ se presentare: ⁊ tali tempore potuit libellum offerre. ff. de adul. miles. §. seraginta. si enim contrarium dicatur: eadez ratione sequitur q dies festi ⁊ octaue de tali tpe detraherentur. Preterea ex causa in causa electionis procedi potest tempore feriato: ar. s̄. de fer. c. vlt. vbi hoc no. in no. nec obstat. ff. si quis in ius voca. l. ij. ad fi. quia nec ibi dicit q nō cōmittatur pena: sed q peto: eam remittere potest si vult: sic ⁊ in hoc casu poterit si voluerit papa remittere.

y Executionē. forte p hec vba deuotare voluit electū presentē esse debere vsqz ad fi. cause: vt p hoc q dicit confirmationem notaret principū: per hoc q dicit prosecutionem medium: per id quod dicit executionem finem: ⁊ est expressum j. e. si postq̄. §. j. vel forte loquitur cum pentur executio late sententie sup̄ confirmatōe a qua appellatū fuit. qz ⁊ tūc locū hz restitutio: vt in p̄dicta. si postq̄. §. vlt.

z Petere. exquo aūt personaliter venerit ad curiam ꝑm gar. ⁊ guil. etiam per procuratorem confirmationem petere poterit sicut ante cōstitutionem hanc poterat. cum enim hoc expresse reuocatum non inuenitur: antiquo iuri stabitur. vnde notabiliter posuit ꝓsonaliter ꝓpe verbum comparere ⁊ non prope verbum petere. nec obstat q aduerbium personaliter intelligatur repetitum. quia per subauditiones ⁊ repetitiones tacitas iura reuocanda non sunt: ꝫ potius ꝓcordanda. C. de inofficio. testa. l. vna. ⁊. j. e. cū expediat.

a Justa causa. puta infirmitatis: aduersitatis maris: vt hyemis: vt incursus latronū. ff. de excu. mu. l. scire. §. obstabunt.

b Contempserint. non facias hic differentiam inter contemnere ⁊ negligere: licet al's videatur fieri. xx. di. si decreta. sine enim negligat sive contemnat punitur. ⁊ probatur hoc. j. e. §. penulti. guil. ⁊ gar.

c Proposita. si missi nuncij ad proponendum: ⁊ nuncius impeditus fuerit: ⁊ de hoc constet. non nocebit ei dūmodo postea non sit negligens: ⁊ probatur hoc. j. e. v. insuper. ibi iusto impedimento cessante: ⁊ si infra illos dies papam vel auditorez habere non potest: protestetur hoc: ne de negligentia notetur: ⁊ habebitur protestatio pro propositōne .ff. de nau. fe. l. ij. Sed solet queri an sufficiat semel ꝓtestari? quod videtur. quia vnica protestatio currentez prescriptionem temporis interrumpit. j. de appel. si iustus metus: de offic. ordi. pastoralis. C. de anna. excep. l. vt perfectius. ⁊ vnica debiti oblatio vsuras currentes impedit. C. de vsur. si per te. ⁊ vnica solennis depositio impedit iam currentes: dūmodo precedat oblatio et consignatio. C. de vsur. acceptam. Contra videtur: cum instanter apostoli petendi sint. ff. de lib. dimis. l. vna. de appel. vt super. ⁊ pallium ⁊ littere dimissorie. c. di. prima. lxj. di. episcopus. ⁊ sollicitus debet esse ad hoc. C. de temp. ap. cum anteriorib. §. in his. Credo ꝑm gar. ⁊ guil. tutum esse electum pluries ꝓtestari: ne de negligentia arguatur: ⁊ sic deceat se agere voluisse qō nō. inno. de prescrip. ex transmissa. ad hoc. C. de vsur. pupil. l. fi. tamen si hora ⁊ loco competentibus papam requisiuit: ⁊ eius copiā habere non potuit: ⁊ hoc legittime fuerit protestatus: sibi tempus nō curret: donec papa copiam sui fecerit. quia talis licet vnica protestatio cursum temporis impedit. ff. quando appel. sit. l. j. §. biduum. v. dies. ⁊. ij. q. vj. biduum. ⁊ ar. in. l. vt pfectius. Et si papa electos ad cameram cōsueuit admittere: licet in publico non faciat copiam sui: hoc cuz ostiarijs tabellione ⁊ personis que occurrerint protestetur. j. de ap. si iustus: ⁊ p̄dicta. l. vt pfectius. ⁊ in scriptis ꝓtestetur: in aur. de temp. nō solu. pe. s̄. constitutōem. col. vij.

d Dies seu p̄dictos .xv. eo casu tm̄: cū ad p̄dictaz cām ginti dies ꝓposita infra quindeciz dies post tempus huiusmodi coraz nobis vel alio seu alijs deputando vel deputandis a nobis si admittenda videbit teneanī apud sedē ipsaz facere plenā fidē: nisi vel infra eosdē .xx. dies seu p̄dictos .xv. eo casu tm̄: cū ad p̄dictaz cām

a Tempus. huiusmodi. xx. dierum.

b Videbit. quid si dū iudex deliberat an sit admittenda vel nō: labitur temp?: nūquid nocet electo? credo q nō ꝑm gar. ⁊ guil. s̄. de ap. ex insinuatōe. ij. q. vj. biduū. C. de tem. ap. auten. si lis.

c Apō sedē. ꝯ nō alibi: nisi forte iusta cā suadēt ꝛrū. j. e. v. electos.

d Fidē. p testes vel alū legittimū modū pbādi: de rest. spo. cuz ad sedez: ⁊ si ex pte electi pbet iusta causa absentie: ⁊ opponēs vult ꝛrū dicere bñ audiet: neqs p testes falsos obtineat: de testi. p̄nūtiū. ⁊ qz pbare volēti mos gerēdus est. ff. de pba. circa. iudex tñ accelerare debz quātū pōt. qz hoc est hui? pstitutōis mens ꝑm gar. ⁊ guil.

e Nisi vel. hic est v. ⁊ exceptio. ab eo qō dictū erat q debeāt electi personaliter comparere: al's cadant a iure suo: ⁊ hoc vez est nisi ⁊c. ⁊ hoc pbat lra infra ꝓximā.

f Ev. qui danī ad pbadā causaz ꝓpositā, ꝫ nūquid iudex dan? a papa

illos dies poterit abbreuiare vel ꝓlongare: dic q̄ non ꝑm ḡul. et ḡar. cū sit temp⁹ limitatū a iure: sic nec dies q̄ dant ad appellandū. ij. q. vj. anteriox: ⁊ q̄ dant ad in integr restitutiōez petendā. C. de tēp. in integ. resti. l. supuacuā. ⁊ fa. cle. de in integ. restit. ab ecclesia.

g Propositā. qui eam ꝓponit: debet hāc mandatū: al's nō videt huic ꝓstitutōi satisfactū: cum infra dicat ꝑ ꝓcuratorē ad ꝑmissa ⁊c. si tamē ge rēs negociuz sine mādato excusat: ⁊ admittat si electo⁹ ratū hz infra tempus infra quod se debuit excusare: credo q̄ sufficit. ff. rez ra. ha. l. plt. ⁊ fac. qđ dixi ꝑ. e. q̄ sit.

h Verisimilia. si autē proponat causam legitimaz quo ad ius: non tñ quo ad factū: ⁊ vult probare infra temp⁹ debitū audiet. q: plena ꝓbatio ꝓsumptoi ꝓferenda est. ff. de his q̄ sunt sui. l. filiū. ⁊ pone exemplū ꝑm gar. q: valde potens hō dic se ab impotēte detentum: vel coza iudice impōsitoz passuz. ff. qđ me. cau. nō est verisile.

i Presidētis. summi pontificis vel alteri⁹ ab eo dati.

k Comparitōem. ꝓsonaliter faciendā.

l Proluxus. arbitrarium: habita tñ ꝓsideratione impedimēti ⁊ q̄litatis negocij.

m Del. p et.

n Tūc. s. cum iusta causa ꝓponit admittit ⁊ ꝓbatur.

o Tempus. infra qđ debuit electꝰ ꝓsonaliter compere.

p Impedimēto. ⁊ sic in penā nō incidit: si iustū impedimētuz aduenit. quī impediunt: ⁊ credo ꝑm gar. q̄ seruet illesus ipso iure sine aliquo restitutōis auxilio ꝑ hāc lām. Si aūt electus infra temp⁹ nec venit nec misit: ⁊ aduersari⁹ ꝓsens petat ꝓnūciari ipsuz in ꝓstitutōez hāc incidisse: iudex in hoc casu benefaciet non multū accelerando. maxime si sit spes de vicino aduētu: s. de do. ⁊ ꝓu. cū dilecti. ff si ꝓcesserit iudex ⁊ electus veniens ꝓbat impedimentū: propter qđ nec venire nec mittere potuit: restituet ꝓtra ꝓcessuz: s. de re iudi. cū bertoldus. ff. de dam. infec. si finita. §. si forte.

q Procuratorē. spāliscasus: cū al's i arduis impedit⁹ nō appellat ꝓcuratorē ꝓstituere: s. de ꝓcu. q̄relā: vbi de hoc. ⁊ v. q. iij. si egrotās.

r Premissa oīa. s. ꝓponendū ⁊ ꝓbandū iustā causaz absentie: ⁊ petendam confirmatōez ⁊ ꝓsequendam electōem. Et sic nota q̄ ꝓponens causas absentie debet hāc mandatū: vt s. dixi.

s Nihilomin⁹. i. non ob. q̄ ꝓcuratorem misit.

t Causa. impedimēti ꝓpter quod: al's ꝓpter quam electus se ꝓsonaliter ꝓsentare nō potuit.

u Presentauerint. dato sibi post impedimēti cessatiōez oīm tpe: qđ a ꝓncipio hac ꝓstitutōe dabat. vnde habebit mēsez ad se parandū: ⁊ tempus arbitrariū: ⁊ adhuc. xx. dies. ⁊ hoc voluit dicere supioz lra: vt ꝑmittit. ⁊ q̄ dico ō mēse q̄ dat ad iter: intelligo cū tale fuit impedimētū: q̄ nō soluz iter ꝫ paramentū etiā impediuit ꝑm gar.

x Priuatos. ⁊ puneat punitio ad papā ꝑm gar. cuz mens ꝓditoris sit esse videat exq̄ negociū essz i curia qđ papa ꝓuidere deberet: al's nō esset celeris ecclesiaz expeditio: ex potestatis sue plenitudine papa pōt facere qđ vult: ꝫ de iure credo ꝓrīū. ⁊ dico q̄ si canonici reliquerunt in ꝓsonam vel formā: tūc locū hz decre. i. e. quanq̄. si aūt non reliquerunt: electio reuertit ad eos sdez. i. e. si electio. nec dicam ꝓriuz in hoc casu cuz non reperiaz expssum. nec p subauditōes sunt iura reuocanda: vt dixi s. e. §. in glo. exq̄ aūt. Si aūt iudex datus a papa ꝓnūciat electū incidisse in hanc ꝓstitutōem: si ꝓstat eū non incidisse vel est dubiū: admitteretur eius appellatio. si aūt ꝓstat eum incidisse non admitteret: quia a pena legis vel canonis nō appellat: s. de ap. quia nos. ff. de ver. sign. si qua pena: ꝑm gul. ⁊ gar. Et si electus priuatus hac constitutione opponat se alteri electo: vt vnus de capitulo admittēdus videtur: q: excl⁹ sus ab illa parte vnde liberi admittit ab illa parte vnde legitimi. ff. de suc. edic. l. j. §. quibus. quod intelligo verum ꝑm gar. si in alio capite

satisfactum est constitutōi. quia persone instructe misse sunt. prius tus est em̄ solū iure sibi q̄sito p electōem: vt dicit hec lra.

y Premittit. s. in casu in quo mittendo excusatur.

z Eo casu. s. q̄n venūt vel mittunt sine actis:

a Ex iusta causa. vt quia instrumētū detulit ⁊ misit: vl aliqua de nouo opponunt: vt di ꝓxi s. in glo. vt dispensato: que est glo. vlt. s. in ꝓxi. ꝑte.

actis iuribz ⁊ munimētis suis ⁊ ꝓcessus suos ꝓstingētibz ꝓsonaliter vel ꝑ ꝓcuratorez vt ꝑmittit ꝑsentauerint: ea volumus ex ꝓtemptu cōstitutōnis hmōi eo casu pena ꝓcelli: vt p exhibendis illis alibi q̄ apud sedem ipam: nisi ex iusta causa nō possint dilatōez aliā obtinere. Ad hec vt diligēs inquisitio sup electōibz ⁊ eligētibus ⁊ electis ac alijs premissa ꝓtingentibz ꝑna informatio possit haberi: quā informationē ꝑ ꝓcuratores q̄ vt plurimū ꝓstituunt absentes: ⁊ ꝓcessus ignari: cursus causaz nō sentit facili ꝓuenire: de ipis electoribz due ꝓsone admin⁹ sup negocio ipo vt de electis ꝑmittit sufficiēter instructe: qñ electōez ꝓcedē eē ꝓtigerit: infra idē tps

b Electis. inquiret circa hoc de his q̄ habes s. e. cuz in cūctis. ⁊ xv. di. vsq̄ ad. xlix.

c Premissa. elections electoz ⁊ electos.

d Plena. p hanc lām ⁊ sequētem dico ꝑm gar. ⁊ gul. q̄ si mittāt canonici qui ibi non interfuerūt negocio q̄ non sufficit: cuz ⁊. j. dicat ex ipsis electoribus ⁊c.

e Absentes. q̄ al's esse pōt. j. de ꝓcu. licet.

f Prouenire. ⁊ licet p talē ꝓcuratorem posset instructio ꝓuenire: nihilomin⁹ venūt he ꝓsone ꝑm gul. ⁊ fa. quod dixi in ꝓin. sup verbo periculosis.

g Due persone. he persone procuratoriuz ab eligentibus habere debent: vel al's apparere quomodo transmissi sunt: ar. s. de hered. cum ex mūcto. ⁊ si iste persone non venerint: electus vult tamen plenaz instructionem facere per alios: sufficit quo ad se: sed non quo ad electores: q: penam incurrent. j. e. §. ceterum. Et si persone instructe venerunt: ⁊ ante instructionem cause decesserūt postq̄ sciuerint hoc eligentes: tenentur alias personas mittere infra tantū tempus quātum superuis est taxatum: al's propter nouaz contemptum penam incurrent: licz a ꝓncipio negligentes non fuissent: ad instar eius qđ dicitur de electo s. eo. §. proxi. ver. insuper.

h Premittitur. ergo venient cuz actis iuribus ⁊ munimentis. ad idem. j. §. ꝓxi.

i Concordem. licet quidam dicant electionem concordez que a maiori parte capituli facta est: tu dic scōm gul. ⁊ gar. concordem: quando omnes consentiunt nemine discrepante. Ille enim intellectus est contra significatōnem vocis. ⁊ probatur hoc. j. §. proxi. ⁊ j. e. quorundam. Jo. an.

k Idem tempus. infra quod electus debet personaliter comparere: ⁊ si electus sit remotior q̄ electores: sufficit q̄ ꝓsone instructe veniant infra id tempus infra quod electus remotior venire debet ꝑm gul. ⁊ gar. Si autem electus esset propinquior: dico eligentes habere mensez ⁊ tempus arbitrariuz ⁊. xx. dies. ad impossibile enim nō obligantur. j. de regu. iur. nemo: cum suis concor. ⁊ verba sunt ciuili modo intelligenda. ff. ad exhi. l. plt. Et dico ꝑm gul. ⁊ gar. q̄ si in curia ille sit qui est electus vltra montes habebunt persone instructe tempus ad veniendum: quod haberet electus si essz in ecclesia: ⁊ curret ei a die eis notificati cōsensus exhibiti. tutius tamen esset q̄ cum mittit pro ꝓsensu: mitteret etiam ꝓsonas instructas ꝑm formaz hui⁹ decre. tñ licet hoc non fecerint: non incidunt in penam. Qualiter em̄ artari debent ad prosecutōem cause donec sciant an electus cōsentiat: Idem dico ꝑm eos sdez: q̄ si duo sunt electi: quorum

vnus est in curia: alter in ecclesia: ille q̃ ē ī ecclesia statim post suū cōsensum exhibitum artatur hoc tempore: cum. n. dicere. ista dicat post cōsensum ꝛc. stabimus textui: nec dicem⁹ q̄ habeat vel possit expectare consensum alterius electi.

a Expensis. necessarijs ⁊ moderatis: vt in se. §.

b Discreta. si autē sint discreta aliq̄ cōia: fiāt de discretis presentib⁹ ad plat̄z si sufficiūt: alⁱs q̄ō dest p hāc lr̄az ō cōib⁹ supplear: ß si ō bonis ecclesie plus rapit vnq̄ alter dabit ne tātū vn⁹ sic alⁱ⁹ dicas ꝟz gar. q̄ ē triplex gen⁹ expēsar. In expensis q̄ fiūt in causis vl̄ negocijs generaliter ad tota ecclesiā ptinētib⁹ fit p̄tributō ꝑm facultates: vt q̄ plⁱbz plus solua t: ō cēsi. sopite. ⁊. c. cū instāna: sicut ⁊ in naui iacture sūmā. p̄ pcio rerū distribui oport̄et: ⁊ q̄ plures res saluabit plus ꝓferet. ff. ad le. ro. de iac. l. j. §. iacture sūmā. Alie sunt expēse ptinētes tm̄ ad bona discreta: puta ad dignitatē: tūc de illis bonis discretis fieri debent expēse: dūmō sufficiāt. In expēsis vo q̄ pt̄inēt ad bona cōia ō cōibus he fieri debēt: hoc satis ꝓbat hec lr̄a ꝑm gar.

c Alioquin. i. si bona discreta non sunt.

d Aliūde. ꝓtrahēt mutuū: cū manifesta sit in hoc eccie vtilitas. x. q. ij. pcarie. xij. q. iij. q̄cūq̄. l̄ si id cōmode fieri ñ pōt a dio. clericis caritatiuū penū auxiliū. de cēsi. cum apostolus. §. prohibemus. tractaī. n. ſbdunt salus. lxj. di. miramur.

e Possint. commode. ff. ō v. sig. nepos.

f Instructe. instructe dz dicē cum s̄ dicat psone. gar.

g Trāsmittant. nō g̃ sufficit eos eligē nisi trāsmittāt. Si g̃ electi ꝑmo nolūt ire: alios eligant ⁊ trāsmittāt: illi autem electi q̄ venire noluerint: hac pena tāq̄ culpabiles puniant. ī. §. ceteruz. q̄ō. n. fit a maiore pte capituli: minor pars sequi tenetur: nisi rōnabile quid oñdat: de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. j. vnde venire tenebant ad idem. iij. q. j. nulli. vij. q. j. quia sr̄. xvj. q. j. vos autem frēs. ⁊ quod ibi notatur.

h Si vero. iij. pars: ponit quid iuris de missione psonar: quādo electio facta est in discordia.

i Due psone. cōpareāt: q̄ō ē. ī. ⁊ si iste psone se aduersarios ī iudicio ꝓstituāt: nihilominus instruere possunt: cum ⁊ infra dicaī: opponētes instruūt: nec sunt iste ꝓxie testes: ß instruūt causam cū actis iuribus ⁊ munimentis: ⁊ p eos instruet papa l̄ auditor ī facti veritate.

k Plures. electōnes. ⁊ intelligas siue sint due siue plures dūmō omēs suas psequant electōnes.

l Necessarijs. q̄ sunt ille quib⁹ ñ factis res peritura erat l̄ deterior futura. vtiles q̄ meliorē cām faciūt deteriorē esse ñ sinūt. ff. de v. sig. l. impense. ⁊ dico q̄ ꝓditōe ex hac dcre. electi. ñ tenebuntur ad vtiles: cum de necessarijs tm̄ dicaī: ß actione neg. gestor bñ. ff. de neg. ge. ß an vltro. s̄. de pcu. cum p causa.

m Contēpserit. ß an teneaī offerre: an sufficiat q̄ paratⁿ sit soluere dubitaī. ⁊ videī q̄ teneaī offerre. C. de ꝓtraben. ⁊ cōmit. stip. magnā. ff. ō leg. ꝓmi. l. si fundus ad fi. vbi dī q̄ offerre teneī: alⁱs in penā incidit: ⁊ s̄. de loc. potuit. ar. cōtra. ff. q̄e legator. l. fi. §. j. vbi dī q̄ sufficit si paratⁿ sit satisfacē: nec teneī offerre: ß mora petēti ñ facē. ff. de ope. liber. cum patronus. ff. de dam. infec. l. iij. §. hec autem. so. dico ꝑm guil. ⁊ gar. p iura vltimo allegata. ⁊ p dcre. de ureu. breui. ⁊. ī. ō sen. ex. cum medicinalis. §. exemplum. ⁊ p lr̄az istam q̄ dicit ptēpserunt q̄ sufficit si soluere sit paratus: et ꝓtrazia loquūt cum statuta est dies que interpellat.

n Impotēna. ⁊ tūc expēsas dare tenenī electores. vbi. n. ius postulatum excusat: incūbit hoc onus postulantibus. ī. §. p. a simili. vbi ius excusat electuz: incūbat on⁹ expēsar electorib⁹: ⁊ satis hoc patet. ī. §. ꝓri. v. vel si personas. ⁊ idem dico si electi possunt: sed nolunt has expensas soluere p pregi. ver.

p capl'm ī expēsis ō bonis ad p latū ipi⁹ eccie: de c⁹ electōe agit ptinētib⁹ si sint discreta: alioquin ō cōib⁹: vel p ipm capl'm aliūde ꝓuisis: si ō ipis discretis vel cōib⁹ tūc hzi ñ possint: ad oia instructe plearie trāsmittāt. Si vo ī discordia electō vl' electōes ipe pcesserint: tunc due psone ad min⁹ ō pte q̄libz: cū sint plures vl' de pte electi: cū electio vna pcesserit in necessarijs ⁊ moderatis expēsis elector: q̄s si electi exhibere cō tēpserit: nisi forsan ipos facultatū ipotētia p q̄litate negocij excusaret: oñi iure ipis ex tali electiōe q̄sito puenī: ⁊ q̄ vnicus ē electⁿ: cui aliq̄s vl' aliqui se opponūt: ī expēsis ipor propr̄js eo casu tā opponēs q̄ opponētes hmōi: si duo tm̄ vel si plures: duo ad min⁹ ex ipis opponētibz ī expēsis ipor opponē tiū plene vt dictū ē cū actis ⁊ munimētis instructe compareant: vt p p̄missas psonas vl' negociū plenarie instrui: l' sedes eadez valeat informari: an ecclesiar vtilitate pēsata ⁊ alijs inspectis circūstācijs sup habē dis aliquibus pbationib⁹ seu quibuscunq̄ alijs sit alibi facienda commissio: vl' equitate ⁊ p̄uenī. p sententiā: vbi. n. vult dcre. hoc q̄ sit canon late sētētie: dū hoc exprimit: ita ⁊ b facit si hoc voluiss: s̄ ō dcre. ad audiētiā.

o Vnicus. si ergo sunt plures electi. dico p banc lr̄am ⁊ p illam. ī. §. pri. opponētes vel opponentiū: cum vnicus est electus. q̄ opponētes venire non tenenī. ista. n. dcre. non compellit alios venire nisi electos postulatos ⁊ psonas instructas ⁊ opponentes: cum vnicus est electus. a verbis ergo non recedam. immo verbis edicti ꝛeseruā. ff. de le. iij. non aliter. s̄ de rescrip. suscepturn. ⁊ hoc intellexit guil. et gar. de his opponentib⁹ qui sunt de electoribus. ꝓ illis. n. venūt electi ⁊ psone instructe: ß si aliqui sint opponentes preter electores: puta dioc. clerici vel alij q̄rum interest ipi venire debent: ß eadem rōne q̄ s̄ dici posset q̄ ī eis locū nō habeat hec dcre. ß illa s̄. e. statuimus.

p Opponūt. in formā vel psonam aliquid objiciendo: s̄. e. c. j.

q Opponens. dixit guil. ⁊ gar. q̄ si archiepiscopus vel episcop⁹ se opponit psonaliter venire non tenetur: quia durum esset q̄ occasione huius oppositionis suam ecclesiam vel pumciam derelinquat: ⁊ iō sufficit si ꝓcuratorem mittat sufficienter instructum tanq̄ iusta ⁊ rōnabilis causa eum excuset. ī. §. pri. v. vel si psonas. ⁊. ī. e. §. p. vbi nō astringit psonaliter venire ecclesie alligatum; et si postulatus fuerit. Jo. an.

a Duo ad minus. si aūt. x. sunt opponentes: ⁊ diuersa crimia opponunt. vtpote vn⁹ adulteriū. alius homicidium ⁊ sic de singulis. sufficit duos mittere sufficēter instructos. ꝑm guil. ⁊ gar. cū b līa nō distinguat: ⁊ sic satisfactum dicemus huic ꝓstitutōi: ⁊ incōueniens esset tot opponentes compelli venire. ⁊ electum p tot distringi. ff. de exer. ac. p plures: lz sit ar. ꝑ. q. si plures ō vno crimie accusant. magis idoneus eligit a ꝓtore. si autem de diuersis oñs venire tenētur. nec admittit vn⁹ p alio. ff. ō accu. si plures. C. ō accu. l. q̄ ō crimie. Sed illud q̄ vbi criminaliter ō crimie agit nō pōt ꝓcurator: interuenire: ß b agit cumlit. ⁊ iō secus: ō accu. sup his.

b Expensis. q̄s si dare noluerint. ⁊ ita nullus venit: tanq̄ culpabiles puniant. ī. §. pri. v. vel si psonas.

c Instructe. respicit illud due psone: alⁱs instructi. ⁊ respicit illō duo ex opponētib⁹ ꝛc. ⁊ an illi duo ꝓtribuē teneaī: dixi. ī. e. cū ñ deceat.

d Cōpareāt. infra idē tps infra q̄ō electi venire tenenī. vt intelligaī repetitū. s̄. ō app. scō regis. ⁊ si electus objiciat opponentq̄ tēpora nō seruauit. ⁊ opponēs idem objiciat electo. ꝓmo discutietur ō iure opponētis tāq̄ ō iudiciali. C. ō adul. q̄ñ. s̄. ō or. cogni. tuaz. prius. n. psone opponentium discutiende sunt. xxiij. di. illud ō accu. c. j. ⁊ simul ō vtroq̄ cognoscere nō dz: s̄ ō iudi. exhibita ꝑm guil. et gar. Dico tñ q̄ iudex excluso ꝓdicente ex officio suo cognoscet: vtruz electⁿ tpa habuerit. s̄ e. cū nobis olim. quid si opponētes a principio ñ venerī. ī. tpa: ß p⁹. ⁊ se petāt admitti ad ea q̄ ō nouo pueneī. nūqd admittēī: videī q̄ sic s̄ e. vt circa. §. alioquin. s̄. e. c. j. s̄ q̄ ma. accuposī. cū in tua. Et ne p surreptōz ꝛc. s̄. e. cū dilecti. §. nos vero. Sz dic ꝛra p hāc dcre. q̄ excludit eum a totali ꝓsecutōe ꝓcessus: ⁊ q̄ pte calūniatus est. nec de illo nec ō alio crimine te accusat. ff. ō accu. si cui. iij. q. x. si accusator. ñ ob. dcre. vt circa. pumī. n. ibi q̄ ñ expssit. ß expmē ñ potuit. q̄ō ignorabat. b āt punit. q̄ ptēpsit. dcre. āt statuimus. ñ ob. q̄ ibi non pnaī ꝓsecutōe ꝓcessus. ß in hoc punit. q̄ in eius absentia ꝓcedit. veniens igit admittet in eo statu in q̄ causa reperiet. dicam⁹ igit hoc p dcre. ista spālit introducū. ñ ob. dcre. cū dilecti. q̄ officiū iudicis nō deficiet. vt in pdicta dcre. cum nobis.

e Instrui. ita q̄ finiri possit.

f Informari. q̄ñ nō ē tale q̄d pbatū. p q̄ negociū decidi possit.

g Aliis circūstantijs. quid. n. si p istos informaī iudex. q̄ pbationes de facili possunt haberi in curia vel nō nisi cum magna difficultate: hoc inspecto vel commissionem faciet. vel ad pbationem faciendam in curia compellet. gar.

h Alibi. ad q̄d fiet ista cōmissio: cū electus ⁊ opponētes ducē teneaī

omia munimēta: dic illud verū de pbatōibꝫ p instrumēta faciēdis: ꝫ ista cōmissio fit rōne pbationū faciendarū p testes: q̄s ad curiaꝫ ducē esset difficile: ō fideiuss. pstituꝫ. ij. q. ij. c. vl. gar. & guil. & idē posset intelligi si haberet pbare p instrumēta: q̄ secum ducere nō potuit: puta pulegium quod alterius erat non suum. nec illud habere potuit: vl impeditus fuit p aduersarium: q̄ minus habē posset l̄ similia: ad hoc de fide instru. cōtingit. & c. accipimus. ō testi. eo. pueniet pmo. guil.

i Irtande. & testes cō pellendo ad curiam ve nire: s ō testi. c. ij.

k Ceterū. quita ps.

l Electōes. scias ſm gar. q̄ hoc q̄ hic dī hꝫ locū n̄ solū in electōibꝫ cathedraliū ecclesiaruꝫ vel regulariū: de quibꝫ ꝫ loquit̄ dcre: ꝫ & i omnibꝫ alijs electōnibus: q̄ s in pn. dcre. nicolaus corroborat q̄ statuerat greg. cū hac tpis moderatōne. greg. ait de qualibet electōe loquit̄: sic in qualibet electōne locum habebit moderatio.

m Octo dies. & si exiuerūt competenti tempore ad pntandā electionem excusabilē ꝓpter supuenientem casum. si autem exiuēt eo tempore quo venire poterant vtendo duplomate: impedimentum superueniens nō excusat eos. ff. si quis cau. l. ij. §. si quis tamen. s. e. cum in veteri. ſm guil. & gar.

n Electis. si ait pntarēt generali ꝑcuratoꝛ electi n̄ sufficit: q̄ tpalis hereditas p talem nō acquirit̄. ff. ō acq. heredi. p ꝑcuratorem. multo minus spūalis: nec matrimonium carnale p talem ꝓtrahit̄. j. ō ꝑcura. c. vl. ff. ō ritu nup. generali: g̃ nec spirituale: qđ ē verum. nisi electus ratiꝫ haberet infra id tēpus: infra qō sibi debuit pntari. ff. rem ra. ha. l. penul. Si autem pntēt ꝑcuratori ad hoc speciali sufficit p eadem iura: ad hoc s̄ de preben. accedens. xxij. q. ij. honorand. C. ō acqui. pos. l. j. cum si.

o Qui culpabiles. si hoc ignoret: quid erit? videt q̄ nullꝰ incidat i penam: q̄ sanctius est c̄. ff. ō pen. absentem c̄. ar. ꝓra: q̄ si plures peusserint: & vnus solus letaliter. & ignoret q̄s: omīs ō occiso teneāt. xxij. q. viij. c. vl. ff. ad l. acq̄l. itē mela. §. ꝫ si plures. so. lapsus tempoꝛis ꝓbat omēs culpabiles. nisi ꝓrarium aliqui ostendant puta de sua diligentia: vel q̄ miserūt: & missus fuit impedius vel negligens ſm gar. nō tñ videt q̄ negligentia missi excuset eligentes. j. e. si compromissarius. j. rñdo. nisi ꝫ dicas contra p hoc verbum culpabiles. non. ob. contrarium: q̄ cum sunt plures. & vnus relinquit & alter n̄: tunc habet locum lex illa absentem. ꝫ cum omēs reliquerunt: ꝫ non equaliter: tunc habeant locum iura p hac parte inducta. nec enim potest aliquis innocens appellari: vt in. l. absentem. ſm guil. & gar. hic autem omnes pntare debāt. nisi ergo probetur contrarium. dicam omnes in culpa.

p Totaliter. p hanc litteram dico q̄ nec electionem alterius partis poterunt impugnare: alꝫ non essem totaliter exclusi. ad hoc. j. eo. v. opponentis.

q Excludentes. & sic exclusi sunt ipo iure: & si cū eis ō facto ꝓcessuꝫ ē: si postea excipiat̄ in medio cause: de tali ꝓcessu se iuuare n̄ poterit: iudex tñ ex illo ꝓcessu posset animū informare. cū casus sit iste i quo ꝓcedit ex officio suo: vt pluries s̄ dixi.

r Beneficijs. nō g̃ officijs: & merito: pone enī q̄ fuissent oēs culpabiles: q̄s interim officiaret ecclesiam? & si nollent isti interim officiare p ꝓuationem bñficioꝝ compelleret eos eps: si causam rōnabilem non allegent: de cleri. nō resi. inter. viij. vel saltem si vult eos ob multitudinem sustinere ſm guil. & gar. ō ipoꝝ bñficijs faciet ecclie deseruiri: de cleri. nō resi. c. penul. & de appella. pueuit. ij. & si hac suspensiōe durante vacat eccla: eligē possunt: alꝫ dcre. cum in cūctis. s̄. eo. ti. non ꝓsset eos specialiter hac potestate. ad hoc eo. ti. cum vnton. eligi autem nō possunt medio tempoꝛe in illa saltem ecclesia in qua suspēsi sunt ſm gar. & guil. s̄. e. ti. p inquisitionem.

s In eccla ipa. nota suspensum a bñficio i vna ecclesia: non ꝓpter hoc suspēsum in alia. ad idem. j. e. si compromissarius, in fi. & j. ō rec. ecclē. ñ alie. hoc ꝓfitissimo: & j. de offi. oꝛ. si canonici. sec̄ i excōicato vel ab officio suspēso. viij. q. v. quisqs. vij. q. j. si qs plbz.

t Extunc. s. post dictos. viij. dies.

u Suspensus. ē g̃ canon late sñie: sic s̄ eo. cum in cūctis. Et si eps esset q̄ vocem haberet: puta in electōe metropolitani euitat hāc penaꝫ: cum de ipo nō caueat expresse. j. de sen. excom. q̄ periculosum. & j. eo. c. commissa. §. porro.

suadēte ptes potiꝰ apud sedem ipaz i pbatōibꝫ & alijs sint artāde. Ceterꝫ si eligētes electōes ipas ꝓcurāt vl i discordia celebratas infra octo dies postq̄ cōmode potuerūt: electis pntare distulerīt: ipos q̄ culpabiles i ꝫ extiterīt: q̄ ad se a processus ꝓsecutōe totalit̄ excludētes oibus bñficijs suis q̄ in ipa eccla de c̄ electōe agit̄ obtinēt: p triennū continuū extūc incohandū volumus eoipso fore suspēsos: ad q̄ si infra illō tps se ꝓpria temeritate l̄ alio q̄sito colore ingesserīt: illis ipo iure ꝑpetuo sint ꝓuati. Vel si personas īstructas vt pmittit̄ & ēt si opponētes l̄ electi mittere l̄ venire seu expēsas mīstrare cōtēnant: dēstinare neglexerint: nisi eos capti vl ꝓtradicētium eo. si compromissarius. §. huius. penam ait superiorē nō euitat: scilicet vt totaliter a ꝓsecutione c̄. Et si quer̄ an eps taliter suspensos possit absoluere: dicendum est ſm guil. & gar. q̄ non. ar. dcre. s̄. e. c. j. ibi nullam c̄. & s de testi. tam litteris: ibi donec nostram mereantur c̄. facti em̄ questio in arbitrio est iudicantis: pene vo persecutio c̄ .ij. q. iiij. §. notandū. ff. de abol. l. j. §. ij. iam enim si diceretur contrarium: illudere tur hui⁹ canonis pena & similium. quod inconueniens esset: ñ ob. dcre. nuper. s̄ de senten. excom. q̄ loq̄tur in excommunicatiōe ſm gar. vbi manus vertit̄ periculū: & ideo facilius remouetur. quia nulli⁹ vsq̄ ad certum tempus excommunicatur: ꝫ donec satisfaciat vl cauerat: de ver. sign. ex parte. vnde verū loquendo ibi pena non remouetur: sed quod ius statuit adimpletur. Sed quid dices si electo non fuit presentata tēpore debito: electus post noticiam iter arripuit: fecit expensas: postea presentatur sibi electio. electus reperit eam minus canonicam. non vult consentire. Quero nunquid electores teneantur ei ad expensas quas facturus non fuisset: si ipi debito tempoꝛe presentassent? dico sic ſm gar. & guil. alꝫ electo per constitutionem hanc laqueus pararetur. ad hoc. ff. de peri. & commo. rei ven. l. vlti. C. ō iudi. sancimus: & infra de offi. oꝛ. si canonici. primo responso. et .§. j.

x Alio colore. puta quia se ingerunt de alienius superioris auctoritate vel pone exemplum. s̄. eo. auaricie: & quod dixi ō superiore intelligas qui id non possit concedere.

y Perpetuo. intelligebatur. & si non fuisset apposituꝫ: ex quo em̄ priuantur: perpetuo priuati intelliguntur. C. de penis. seruus. l. dis. ca. j. quod dic vt supra de consti. ex litteris. & per hanc litteram perpetuo dico q̄ si episcopus ipsis priuatis ea vellet denouo conferre non posset: ad idem s̄. eo. cum in cunctis. & ca. licet canon. & ca. auaricie: & melius. j. eo. c. commissa. §. porro.

z Vel si. viso qualiter puniantur eligentes: si electionem tempore debito non presentant: est videndum qualiter puniuntur eligentes si personas non mittunt instructas. & hic assume quod sequit̄ infra scilicet destinare neglexerint.

a Vt premittitur. in. §. ad hec. & in. §. si vero.

b Electi. sed ad quid debent venire persone instructe: ex quo non venit nec mittit electus: cum ex eo priuatus sit ipso iure: respōdeo vt instruatur papa super toto negocio: & forte possibile est: q̄ electus qui non venit impeditus fuit ad veniendum & mittendum: & sic non est ꝓuatus: s̄. e. v. insup. & sup hoc ipso vtilis esset instructio & super alijs occurrentibus.

c Ministrare. & ministrabunt tunc electores quia ipsi tenentur mittere: & missi suis stipendijs non debent ministrare. ꝛ. q. ij. precarie: sed ex quo electi contēnunt ministrare expensas priuati sunt: ad quid ergo veniunt persone instructe: dic vt dixi supra glo. prima.

d Neglexerint. assume hic litteram & a totali quo ad se c̄. que est. j.

e Eos. negligentes & opponentes.

f Contradicentium paucitas. quomō hoc cum non possint esse pauciores q̄ vnus vel duo: qui tamen venire tenentur. s̄. §. pri. respondeo: quia non sunt alij qui ecclesie deseruiant nisi contradicentes qui sunt tam pauci: q̄ si mitterent non essent qui deseruirēt ecclesie: sed nonne sunt electores: forte omnes contradicunt: puta cū superior prouidit: sed illi sunt pauci: vel electores infirmi sunt: vel mortui vel absentes sunt: ita q̄ nulli ecclesie deseruiunt preter contradicentes: & illi sunt pauci: sed quod dicemus paucos: hoc relinquam arbitrio iudicantis: si reuocetur in dubium. aliquē em̄ ecclesie indigent pluribus seruitoribus: aliquē pauciorbus: & sic non potest elocutione exprimi. ff. de solutionibus ratum: & quia respectiue quedam dicuntur pauca & multa. xlv. di. diſc. plura. insti tu. de iur. perso. §. fi.

o Alia iusta. puta cursus hostium: infirmitas: nimia paupt̃as: ad hoc. s. §. pri. ibi: facultatū impotēna. vel est obligat⁹ ecclesie cathedrali: vt epus vel archiepus: vt s. dixi. guil. ꝛ gar.

e Probabilis. infra temp⁹ iudicis arbitrio taxandū ꝓbanda: exq̄ nō determinat ꝑm guil. ꝛ gar. ff. de mu. vel. l. j.

f Procuratorem. etiam extraneū qui non sit ō electoribus nec ō opponentibus: vt declarat sequens lra: ibi dictas ꝑsonas dirigere teneant. gar.

g Nihilominus. si vo anteq̄ cessaret impedimentū essz negocium in curia termiatū nō credo q̄ ꝑsonas dirigere teneant: cū iaz instructōi vlteri⁹ ñ sit locus. ad q̄d g̃ inanibus sumptibz se verarent. ff. de ioffi. testa. l. j. Jo. an.

h Prouent. p sentētiam: ꝛ ꝓbabit eos papa vel iudex ab eo datus. et hoc ipē facē potent epus ꝓpri⁹ q̄ debz canones obseruare: ꝛ a subditis facere obseruari. et sacroꝝ canonum est minister. xxj. di. §. j. ꝛ ideo nō credo ꝑm gar. q̄ si in isto triennio se ingesserit: q̄ sint ꝓuati perpetuo: vt supra i alio casu: exq̄ repetitū nō est: cū sit penale ꝛ restringendus. iudex tñ ex eo poterit eos punire. ß queritꝰ ḡre in ꝓcedēti casu puniantur ipso iure ꝛ hic p sententiā? dixit gar. hoc ideo. q: papa reputauit eos amplius deliquisse. et quia hic est iam quasi iudicium: et ibi ḡsi extrajudiciale: et ideo forte iudex nō esset ita paratꝰ ibi: vt hic.

i Contumacia. vt quia non venit: cum sunt vnus vel duo: vt q̄ duos ex se non mittūt: cum sunt plures. Sed nonne ex istoꝝ repulsione posset sequi iniquitas: pone em electus indignus? So. licet isti repellant: officiū iudicis non quiescit: sicut ꝛ vbicūq̄ periculū animarū: supplet: s. e. cū nobis: de excep. exceptōes. ꝛ vbi publica offenditur vtilitas: vt in multis ꝓcuratoꝝ. C. de ꝓcu. l. multē. ꝛ de his q̄ ꝑstant sibi tanq̄ iudici: de postu. ꝑla. bone. j. vbi ō hoc. ꝛ supplet ea quibz omissis nō valeret ꝓcessus: de li. ob. c. j. de li. cōte. c. vno. cauere etiam debet ne sibi illudat. ff. de iudi. si ꝓtoꝝ. ꝛ ne i vanū ꝓtes verent: s. de of. dels. sup q̄stionū. §. porro. ad fi.

k Pena. excludūtur ergo a ꝓsecutōe ꝓcessus: ꝛ beneficijs per triennū ꝓrogabunt. ß isti opponētes ḡre puniunt in beneficijs: nōne a sua oppositōe sine pena desistere possunt? intellige ꝑm gar. ꝛ guil. hoc de illis q̄ in sua oppositōe ꝑsistūt vel recedūt ab ea eo tpe ꝛ mō q̄ ab ea recedere nō potuerūt. j. e. ab eo. s. e. q̄uis: ꝛ c. statuimus.

l Plectenda. argue ꝑm gar. et guil. q̄ non est canon late sententie quo ad hoc. ꝛ dixit gar. q̄ isti opponētes p modū denūciatōis ꝓt dicere electōem nullā: ar. s. de accu. venies. ꝛ c. ꝓlatoꝝ: ß p modū opositōis vel exceptōis non. qz a totali ꝓsecutōe ꝛc. officiū tñ iudicis nō cessat: vt pluries dixi.

m Nihilomin⁹. i. non obstante q̄ illi excludunt.

n Remissis. s. cū eligētes excludunt. qz electoꝝ nō ꝑsentauerūt: vel ꝑsonas instructas nō miserūt. ꝛ etiā cum opponētes puniūtur: qz hāc dere. nō seruauerūt. Jo. an.

o Priuant. supple vel ꝓuari mādant ꝓpter casuz ꝓcedentē.

p Nullus ꝓiudiciū. ꝛ ita extraiudicialis negligentia eligentiū nō nocet huic electo. ß nūquid ꝓcessus eligentiū habit⁹ ꝫ ipsos nocebit electo vel alijs qui in iudicio nō fuerūt? dic ꝑm gar. q̄ electo scienti ꝓiudicabit: ignorāti nō. iij. q. vj. hec quippe: s. de d. ꝛ ptu. cū oliz. s. de re iudi. q̄uis. alijs autem quoꝝ interest: non quia sint electi ß aliter. nocet ꝛ scientibus ꝛ ignorāntibus: vt in actōe populari dicat: in qua ꝓcessus ꝫ vnū ꝓiudicat alijs etiā ignorāntib⁹: nisi deceat de collusione vel de ꝓprio interesse. ff. de accu. si qui. ff. de iureiur. euz q̄ §. in popularibus.

q Deniq; lecta ꝑs. ꝛ sup̄ plene dixit q̄liter debeant se habere eligentes ꝛ electi ꝛ etiaz opponētes: nō vult dicere q̄liter se debent habere postulantes ꝛ postulati. gar.

r Et aliqui. ꝛ p. i. vel proprie.

s Vel etate. q̄ panant in his defectū: collige s. e. cuz in cūctis. ꝛ c. licz canon: s. de eta. ꝛ q̄li. ꝑterea. cū patiētib⁹ at defectuz ordinib⁹ dispēsant epi: vt in pre. decre. ꝓterea. ꝛ e. ti. tuā. in epatibus papa: de offic. lega. q̄ trāslatōez: de excel. ꝑla. sic vnire. cū patiētib⁹ defectū in etate q̄ ad epar⁹ sol⁹ papa dispēsat: s. eo. ti. cū nobis olim. §. fi. q̄ ad dignitates tene quod habes. j. de eta. ꝛ q̄li. c. vno. q̄ ad prochiales ecclesias tene qō hēs s. e. licet canon.

t Similes. vt illegitimi nati: s. e. inotuit.

u Postulentur. itelligas istū §. idistincte: siue imediate ꝓueāt vel appellet siue nō. qz exq̄ nō ꝑt ali⁹ dispēsare q̄ ad hoc imediate dicent ꝓuenire. Item cū postulant ad regulares ecclesias: ꝛ appellatū est: vel imediate ꝓtinēt eccl'ie: vel tal' ē casus in q̄ nō pōt ali⁹ q̄ papa dispēsare. qz ꝛ tūc q̄ ad hoc imediate ꝓtinere dicent.

x Alligati. vt epi archiepi vl' sil'es. q̄d i alligatis inferioꝝ⁹ eccl'ijs: puta abbatib⁹ exēptis ꝛ oliz erat dubitatō: an tales deberēt eligi vel postulari. q̄ termiata est. j. e. si abbatē. s. q̄ debent ligi: ꝛ sic ñ hz locū iste. §.

y Nostra. nō ergo loquit de his q̄ sunt talib⁹ ecclesijs alligati: q̄ sufficit alterius licentia.

z De veteris. fuēt g̃ illi. decre. s. e. c. j. Et exq̄ postulati i hoc casu ñ tenent ad hoc ius fuandū ꝓpter eq̄litatē fuādā in iudicijs: dico q̄ nec opponētes venire tenent: ß sufficit q̄ fuēt ipm ius ātiquū. nā ꝛ et priuilegiū vni⁹ ꝑtis sepe ad alā extēdit. C. de iure. ꝛ lit. expē. l. vlt. s. de mu. pe. c. ij.

a Postulatos. hmōi. s. patiētes defectū i ordib⁹ vl' etate vl' his sil'es.

b Moderata. hoc dixit ob id q̄d sequit: vt eo saluo ꝛc.

c Cōsensuz. ß exq̄ ꝓsentire nō dñt: q̄ñ incipiet eis currē tēp⁹? ꝛ Rñdeo ꝑm guil. ꝛ gar. q̄ñ deliberauerūt de nō dissentiēdo: vl' rñderint se nō dissentire. vñ dixit guil. q̄ epus postulat⁹ ad eccl'iaz sic debz rñdere: nec cōsentio nec dissentio: ß i hoc me voluntati dñi pape suppono: ad hoc. viij. q. j. i scripturis: q̄d infra mēsez facē debēt: s. e. q̄ sit. Et dico q̄ postulatio debet ꝓbari postulato: al's q̄liter deliberaret de dissentiēdo vel nō dissentiēdo: ꝛ si postulātes negligētes fuerint in ꝓbando punient: vt electores p lr̄am q̄ sequit: et negligētes statuta ibidē sil'is ꝛc.

d Dictū est. s. §. si vo.

e Aliquibus. vt ꝓmis instructis vel alijs.

f Subministrēt. eadē distinctōe fuata: que sup̄ dicta est in eligentib⁹ ſz an sit celebrata in cōcordia: an in discordia ꝑm gar. Jo. an.

g Non dissenserint. nota medū inter ꝓsentire ꝛ dissentire. s. non dissentire cōcor. j. de reg. iu. is qui tacet.

h Instructas. ꝛ dic ꝑm guil. ꝛ gar. ſz hic textus nō exꝑmat: q̄ etiam opponētes tenent venire. qz ꝓpter pez rationē habuit ꝓ exēpto: ad hoc s. c. j. ꝛ c. Vt circa. ꝛ eadē est ibi ratio. s. ecclesiaz ꝓuisio.

i Premittit. in. §. ad hec. ꝛ §. si vo.

k Negligētes. s. postulātes ꝛ postulatos negligentes in venīdo vel mittendo.

l Sibis pēa. inq̄tū ee pōt. electꝰ em ꝓuat⁹ est iure ia sibi acq̄sito. postulat⁹ aut solum spe gratie quā habebat. ꝛ idē dico in eligētibus.

m Nec p hoc. ne credat aliqs q̄ quia postulati cogūtur ad veniēduz habeant maius ius: hoc hic remouet.

n Pro celeri. nota hic mentem ꝛ causam hui⁹ cōstitutōis.

o Sēa. s. alia gnāli: de q̄ dz s. de resc̄ṗ. sedes. ꝛ c. nōnulli: ꝛ vlt. ꝛ s.

re tōmē. e. ij. ⁊ hoc si postulatio ꝓcoꝛis fuit : vel saltē a duabꝫ ptibꝫ facta
i q̄ casu ꝺm q̄sdā pt̄ petu ꝑfirmatio: s. e. cū mōasteriū. et. c. officij. §. fi.
⁊ si talē admittit supioꝛ: dicet facere gr̄am: ⁊ si nō admiserit facit iniu-
riā. ff. re aq̄. to. ⁊ est. l. j. §. pt̄i. Si aūt nō sit facta i ꝓcoꝛdia vel a dua-
bus ptibꝫ ⁊ ex causa: tepēdet ex gr̄a spāli: s. ti. pxi. postulatōem. ⁊ c.
bone: ꝺm gar. q̄ hic ꝓse-
cut⁹ fuit q̄ndā māz exne-
az re attētatis quā vide-
bim⁹. j. re ap. nō soluz-
m⁹. ¶ Porro. vij. ps in q̄
q̄a sup dixerat electos et
eligētes postulatos ⁊ po
stulātes teneri ad q̄sdaz
expensas faciēdas dubi-
taret aliquis vt̄ postea
possent recupare: nō ad-
dit qō sequit̄. gar.
n⁹. ¶ Reddēdis. nec dabi
tur ꝓditio ex hoc canone
ad repentōem ipsaꝝ. q̄a
nulla hic noua obligatō
. ff. re ꝓdi. ex lege. l. vna
Qō em̄ statutū iaz erat
hic obseruari p̄cipit̄. pon
us ḡ dabitur ꝺm guil. ⁊
gar. ꝓdic. ex tēre. vt p̄
terit̄: s. e.
o⁹. ¶ Eligētū. i. q̄s fece-
rūt eligētes in ꝓsecutiōe
electōis: ⁊ sic expone se
quentia.
p⁹. ¶ Iudicabit. ꝛ q̄d est
iustū: vel q̄d iudicat eq̄tas canonū: rñdeo ꝺm gar. si electio vel postu
latio facte sunt i ꝓcoꝛdia: pñt eligētes vl̄ postulātes expēsas facē re bo-
nis ptinētibꝫ ad platū. etiā ō suo fecerit: recupare pñt factas: s. e. vt p̄
terit̄: ⁊ s. e. c. §. ad hec. vel iudicis officō l̄ ꝓditōe ꝓdicte tēre. ⁊ hoc itel
ligo siue obsēat sitie nō: siue dignū eligerit siue idignū: dūmō ignorā
ter. sufficit eī q̄ nō fuerūt i dolo. ff. re bo. auc. iudi. poss. l. ꝑoꝛ. §. ij. si
aūt electo i discoꝛdia fuerit celebrata: ⁊ maioꝛ ps ꝓsequat negociū ele
ctiōis: dūmō vtilit̄ incipiat ꝓsequi expēsas hēbit: nō tñ sufficit q̄ sine do
lo: vt i casu p̄cedēti: ꝛ est necesse q̄ vtilit̄. ff. re neg. ge. ꝛ an vtro. mioꝛ
aūt ps ita tēnū hēbit expēsas: si obtinet. q̄ apparet q̄ vtilit̄ cepit iudi
ciū ꝓsequi. inno. tñ dixit q̄ cū facta est electio i discoꝛdia: illa ps hēbit ab
ecc̄lia expēsas: re q̄ postea fuerit diffinitū p capt̄m sup hoc ꝓuocatū re
ꝛuz. hoc tñ q̄ō re expēsis dictū est: cū electo facta est i discoꝛdia: dic̄ gar.
nō ꝺuari. si ei obtulet elect⁹: sibi satisfaciat: re testa. relatū. §. noie. si vo
luccūbit: nō repetit expēsas: q̄ suū negociū egit. ℒ. re neg. ge. l. j. ⁊ re
statu. ⁊ ima. l. vl. Idē ō postulato itelligas p eadē iura. ⁊ h⁹ñ itelligas
i casu illi⁹ tēre. s. e. nihil. q̄ ibi elect⁹ admīstratōez hz. si aūt aliq̄s se op
ponit aut ꝓsequit̄ ius ꝓpriū: puta dicēs se ꝓtēptuz: ⁊ tūc nil repetat. q̄a
suū negociū egit. aut egit re iure tangēte ecc̄liaz: dicendo ꝓsonā nō ido-
neā vel fōmā nō ꝺuatā: ⁊ tūc si succūbit nil repetit: q̄ iuriste excepisse
ꝓsumit̄. ff. iudi. sol. iaz tñ. §. añplt̄. si obtulet: recupat a capt̄o: ar. s. re
ꝓcu. cū p cā. ⁊ s. ō re. ec. nō ali. ad nr̄az. ⁊ sic lutis imin⁹ tēclarat nego
cū expēsaꝝ: ar. ad hoc. ℒ. re iudi. rez nō nouā. vic⁹ et ꝓdēnat victori
i expēsis: ⁊ si nō ē solutēdo restituit̄ actio aduersus capt̄m. Dec aūt ꝺa
ānt sect̄ares q̄ ꝓpriū hñt. si aūt sit regularis q̄ nō hz ꝓpriū: tūc et ad ꝓse-
cutiōez cāe expēsas hēbit: al's cū ipe nil hēat piret ius suū ⁊ ecc̄lie: s. re
gecu. ex pte: ⁊. c. pt̄i. ⁊ re his vide p ber. inno. ⁊ ostī. s. e. vt ptente.
a⁹. ¶ Fundamēta. Decre. hāc q̄ locat̄ est i q̄ttuoꝛ ptes diuido: q̄z pri
ma durat vsq̄ ad. §. pide. secūda vsq̄ ad. §. q̄ si sec⁹. tercia vs-
q̄ ad. §. vt aūt. q̄rta vsq̄ ad fi. Jn ꝑma aūt pte ponit̄ ꝓstōis cā ⁊
origo. Jn secūda ponit̄ ꝓstitutio. Jn tcia pēa tñsgressoꝝ. Jn q̄rta q̄daz
ꝓstōis moderatō. Quaꝝ ꝑma sb̄diuidit̄ in alias q̄ttuoꝛ ptes. ꝑma du-
rat vsq̄ ad. §. ne aūt. secūda vsq̄ ad. §. tecet. tcia vsq̄ ad. §. digne. q̄rta
vsq̄ ad fi. ipi⁹ptis. Jn ꝑma aūt ptic̄a dic̄ nicola⁹ ⁊ ꝓbat aucte pt̄. nr̄az
milit̄ē ecc̄liaz fundatā ē sup apt̄os ⁊ ꝓdicatores: q̄z fundamēū ⁊ so
lidatio est i xp̄o ihu. hoꝛ aūt ꝑcipu⁹ fuit b̄tus petr⁹: cui supna tri ꝓui-
sio b̄tm paulū adiūxit: q̄ duo sb̄ vno ꝓsecutore eodē die et loco ciuitatē
romanā suo gl'ioso cruoꝛe martyriū xp̄o dño ꝓsecrāt. Secūdo dic̄ ipaz
ecc̄liaz diuio miraculo tpalib⁹ aduītā auxilijs: dū. s. ꝓstātin⁹ ipatoꝛ ipi
ecc̄lie i ꝓsona b̄ti siluestri q̄rto die sui baptismatis donauit ciuitatē ro-
manā: vt ibi collocata petri sedes gaudēt plēaria libtate. Tercio dic̄ re
ceus eē oēz māz ⁊ modū tolli p q̄s met⁹ vl̄ terroꝛ aliq̄s imminē possit ipi
pōtifici romāo vl̄ suis fr̄ibꝫ i ꝓsilijs sibi exhibēdis ⁊ alijs negocijs ro-
mane ecc̄lie: q̄ iminēt p tpe facēda: ⁊ in creatōe pontificis ⁊ in ꝓmotōe
cardinaliū cū occurrerēt. Quarto dirigēs mētē suā ad vrbē ad mēoꝛi-
az reducit mīta discrimia: magnaq̄z ꝓcula q̄ sustinuit vniuersal' eccle
sia ꝺm̄ pegrina regimia ⁊ senatoꝛes icognitos q̄ ꝑfuerūt ipi cuntaꝝ ro-

Porro in singul' casibꝫ supdi
ctis i recupandis vl̄ reddēdis
expēsis eligētiū electoꝝ postu
lātiuz ⁊ eī postulati illō ꝺuari
ōcern⁹: q̄ō iustū fuerit seu eq̄
tas canonū iudicabit. ¶ Hec

Fundamīta militātis ec-
clesie i mōtib⁹ sc̄tis ꝓ-
pheta remēoꝛās ꝑ mōtes apo
stolos ⁊ ꝓdicatoꝛes patēter i-
sinuat: q̄bꝫ tota hmōi edificiū
fabrica ꝓfidēter īnitit̄: qui fir
me bases ecc̄lie sup fundamēto
pter q̄ō nemo aliud pōere pt̄:
q̄ ē xp̄s ihus: veluti sūmo an
gulari lapide solidant̄: vt vi-
tas q̄ antea legis ⁊ pp hanc pco
matie: ⁊ maxime tpe coztadini. Jn secūda pte p̄cip ali volens circa
futura ꝓcula exhibere salubꝛe remediū statuit q̄ nullꝰ ipatoꝛ: reꝛ:
ꝓnceps: marchio: duꝛ: comes: aut baro: vl̄ aliq̄s ali⁹ q̄ sit notabilis
pemīētie: dignitatis: ꝓtatis: vl̄ excellēte: frat̄ filiꝰ vl̄ nepos ipsoꝝ
possit assumi ad tēpꝰ vl̄ impetuū in senatoꝛē : vel rectoꝛē vrbis ro-
me q̄ cū q̄z nolē vocet
ipa rectoria. Jtē nulꝰ
aliꝰ ꝑter ꝓdictos as-
sumi possit ad ipsi⁹ ci-
uitatis regimē vl̄ an
nū. Hec vatmsi spālis
inuenīret ap. se. līa
ꝓ ipsi⁹ sedis līas exp̄-
meda. Tercio ꝓfaciē-
tibꝫ penaz īponēs: sta
tuit q̄ nolantes: eligē
tes: vl̄ assumētes: no
mīati vl̄ electi vl̄ assū
pti: si ꝓsenserint ⁊ eis
obedientes: dātes auxi
lium ꝓsiliū vel fauoꝛē
ipo facto sint excoīca-
ti. et ipsi assumpti vel
electi exq̄ ꝓsenserit vel
se re regimīe itromise
rint: sint cū suis poste
ris ippetuuz ꝓuati oī-
bꝰfeudis: ꝓuilegijs: i-
mūitatibꝫ: vel g̃tijs et
honoꝛibꝫ q̄ a romana
vl̄ alijs hūt ecc̄lijs: et
hi ad q̄s ulla ptinēt de
ipsis disponēdi libaz hēant facultatē. Jtē statuta: ꝓcepta: sñie: ꝛcr⁹:
⁊ oīa q̄ fecerint tang̃ senatoꝛes vel rectoꝛes vrb̄ irrita tecernit ⁊ va-
cua: iudices ⁊ tabelliōes q̄ ꝓcinant̄ talibꝫ vl̄ instrūīta cōscribūt:
iudicat⁹ l̄ tabellīoat⁹ puat officijs. ꝓcipit et q̄ a supdcta excoīcatōis
sñis ꝓdicti nō possint absolui sine līa dñi pape spāli. Quarto dicit
q̄ romāi origie vel ibi icole ad vnū annū vel tēp⁹ breui⁹ bñ pñt in se
natoꝛes romāos assumi: luz supdictoꝝ frēs sint filij nepotes aut sb
comitat⁹ vel barōie nolē eī territoriū vrb̄ iurisditōez ꝓpetus vl̄ tpa-
lez obtineāt: dūmō nō sint tāte pemīētie vl̄ potēt⁹ q̄ cum ꝓsonis
sup̄ ꝓhibitis merito tebeāt numerari.

b Ꝓpheta. dauid psal. lxxxvj. qm̄ icipit: fundamēta.
c Immūt̄. est enim ꝓcipu⁹ in ecclesia ꝓdicatoꝝ ⁊ tectoꝝ ordo: ō be
re. cū ex mūcto.
d Bases. i. colūne: ⁊ dici solēt colūne ex petra duriss̄ima.
e Ponē pt̄. j. ad Coꝛ. iij. ⁊. j. q. j. cū paul⁹: ō ꝓbi. s̄ bap. veniēs.
f Antea. in veteri testamento.
g Preconio. xlij. di. sit rector.
h Uehebat̄. i. q̄si vehiculo ducebat̄: ⁊ trāsfundebat̄ in orbem.
i Tubaz. isa. lvij. clama ne cesses: q̄si tuba exalta vocē tuā. xlij.
di. sit rector. Jo. an.
k Scriptum est. psal. xlvj. celi enar.
l Muneris. predicandi.
m Summo. administratōe. lxxx. di. i illis: i fi. ibi iter apt̄os nō
fuit par īstitutio: ꝛ vn⁹ ꝓsunt oīb⁹: nō aūt merito. ne obstet infra: vbi
dic̄ ꝑ paritū vtute tē. ij. q. vij. paul⁹. ⁊. xxj. di. i nouo.
n Dunc. beatum petrū.
o Unitatis. ipsi xp̄o ꝑ vnionē charitatis ⁊ gr̄e: s. re sum. tri. dā-
namus: re ꝓse. di. ij. in xp̄o pater. ⁊ nota q̄ vnitatē in militāti eccle-
sia esse voluit: dum sup vnū fundauit. xxiij. q. j. loquit̄. scismatici
aūt conant̄ hāc scindē. j. re scisma. c. vno.
p Ipse erat. s. petrus: nupta id: petra aūt erat xp̄us.
q Dicēdo. Matth. xvj. ⁊. xxiij. q. j. loquit̄. xxj. di. in nouo.
r Petrā. a solidutate fidei sic dictus. l. di. fideliꝰ.
s Cui. petro.
t Miranda. vt in phe. hui⁹li. ⁊. j. re reliq. c. j.
u Bertas. ꝑ tcrterā pign⁹ pacis ⁊ testis fidei soliz dari: al's dī ma-
nus tcria q̄si dās exī. vñ illa manu solēt pingi vna.
x Isti. scz petrus ⁊ paulus.
y Resplēdut. ꝛ ꝑ euāgelistas elucit. j. ō fīliq. ⁊ ve. sā. c. j. io. an.
z Una die. vt ad xp̄m piter quenirent.
& Uno loco. ne alteri roma tcesset.
ꝛ Uno ꝓsecutoꝛe. vt eq̄lis crudelitas vtrūq̄z pstringeret. ij. q. vij.
bti: vbi sunt hec vba. ⁊ dic ꝓsecutoꝛe. s. cesare nerone. xxj. di. q̄uis.
⁊ adde hic quod ibi nō.
ꝛ Parili. ⁊ sic petrus paulo virtute non ꝓfuit: vt s̄ dixi. et dic ꝑ
parili virtute. s. vt phēnez virtutem ⁊ constātiam contra ꝑsecuto-
nem in passiōe videant̄ habuisse.

a Consecrarūt .j. re reli. gloriosus .xxj. di. q̄uis. xxij. di. c. ij.

b Illaz. cuitatē romanam.

c Sens sancta. dic sancta apostolorū affectu. Jo. an.

d Adat. ij. q. vj. ad romanā. re pnīl. annuqua: ⁊ .j. re penis: felicis.

e Incrementis. xxiij. q. v. pdest.

f Adonarche. i. principis.

g Aleo. q oīa que fiunt aut iusto iudicio facit: aut pmissu suo ita fieri sinit. xxvj. q. v. nec miruz.

h Curata. medicuz em̄ se vocat Lu. v. c. ß nō sanis: ß male habentib opportunū: re pe. di. iij. adhuc pfidi instant. Jo. an.

i Firmitatē. iuxta illud pauli. ij. ad Cor. xj. cū infirmor tūc fortior sum. s. re renunnisi cuz pridē. § . alias. plerūq̄ em̄ infirmitas corpis fortitudinē cordis augmentat: vt ibi. Et dic firmitatē p auxilia tpalia: vt sup patet.

k Satrapis. i. sapientib. vñ solebāt vocari satrape pfecti psarum ⁊ ipor pncipes.

l Optimatib. quasi melioribus et ditioribz de ppl'o. vñ opes diuine dicunt.

m Pragmaticū. pragmatica dē est qd causa.

n Adonarchiā. monarchia dicitur a monos qd est vn9 vel singularis: ⁊ archos qd est princeps vel pncipatus: qū vn9 ⁊ singularis pncipatus.

o Declararet. habes plenius in illa palea. xcvj. di. pstātin9.

p Arbitrans. cōstātinus.

q Ubi. rome scz.

r Celestis. xj. q. iij. iulian9: in fi. alibi vocatur rex: vt in phe. xcre.

s Illic. rome.

t Terren9. qz re terrestribz et secularibus tm̄ hz disponere. xcvj di. bū qdez. s. re pstiecclesia.

u Plēa. si. s. re spōsa. cū locuīn.

x Domini. et i hac pte papa nō est homo hz dei vicari9: vt .j. sequitur. xxxiij. q. ij. ga xcus. expsti9 s. re tnsla. quāto.

xcī in petri cōsisteret firmitate: cui saluatoris nr̄i miranda pui sio dīm paulū in apl'atu gētiū p xcteras societatis adiunxit. isti sunt p q̄s euangelium rome resplēdut. isti sunt ei9 pzes veriqz pastores. isti sunt q̄ vna die p merito: vno loco p gl'a sb vno psecutore p parili vtute cōpassi vrbē ipaz gl'ioso cruore martyrij xp̄o dño pfecrūt. isti sūt q̄ illā i hāc gl'iam puexert: vt sit gens scta: pl's elect9: ciuitas sacerdotal': ⁊ regia p sacrā bti petri sedē caput tot9 orb effecta. Me aūt ipa mr̄ eccl'ia ī congregatōe ⁊ pastura fideliuz tpalib careret auxilijs: q̄n potius ipsis adiuta spūalib sp̄ficeret icrementis: nō absqz miraclo factū ee pcipit: vt occasionalit̄ pstātini mōarche a do pulsa: ß curata baptismalib fontis ifirmitas q̄ndā q̄si adūceret ipi eccl'ie firmitatē: q̄ q̄to die sui baptismatis vna cū oīb sal'pis ⁊ vniuerso senatu optiatib9 et ⁊ cūcto pl'o in plona bti siluestri sibi rōanā pcedēdo vrbē relinqns ab eo ⁊ successorib9 ei9 p pgmaticū pstitutū disponē dā ee xcernēs ī ipa vrbe vtriusqz pātis mōarchiā romāis pōtificib9 xclararet nō iustū arbitrās: vt vbi sacerdotij pncipatū ⁊ xp̄iāe rligiōis caput ipator celestis īstituit: illic ipator trenus hēat pātē q̄n magis ipa petri sedes ī romāo iā pp̄rio solio collocata libtate plēa ī suis agēdis p oīa potiret: nec vlli sbesz hoī q̄ ore diuino cūctis dinoscit ee plata Decz nāqz ipi romāo pō. p frēs suos sacrosancte romāe eccl'ie cardīales q̄ sibi ī executōe officij sacerdotal' coadiutores assistūt: liba puēire psilia: xcz ipi us nullo mō vacillare iudicia: vt frēs ipos null9 secl'aris pātis met9 extreat: null9 tpalis fauor absorbeat: null9 eis tror īmineat: nihil eos a veri psilij solidita tez remoueat: q̄n cuz p ipm rōapōti. ī q̄buscūqz negocijs prigeret eoz peti psilia in psulendo p oīa libi eidē rōa. pon. ī oīb q̄ p tpe iminēt libe psulāt ⁊ assistāt. ipaqz romāi pon. vicarij xcī q̄ suis tpib occurrerit electio: ⁊ eorūdē cardī aliū cū expedierit faciēda pmotō ī oi libtate pcedāt. Digne itaqz ad vrbē ipaz ei9 qz regimē aciē nr̄e psideratōnis extēdi9: vt felici ducta regimīe p̄fuet a noxijs: ⁊ optatis sp̄ficiat icrementis. Nunqd obduxit obliuio q̄ vbi q̄ icol' nota di spēdia ītulert hacten9 pegria regimia: nunqd nō h̄ ostructō meniū: xformatio pueniēs ex ruinis luce clari9 mānifestāt: nunqd nō hec fideliū p̄cta xcposita: nū q̄d nō hecipa venerāda xcī tēpla psidētis mānu sacrilega diebz no strīs nefarie violata pclamāt: q̄d plura. nōne ipi9 vrb retroactis tpib icorrupta pstātia sb regētis eo tpe nefando sbuersa regimīe ipaz vrbē speculuz fidei tāta relsplit infamia: vt a mr̄e sua rōana eccl'ia filia p̄dilecta xcui are pulsa q̄ndā corradinū: q̄ xe venenosa radice friderici q̄ndaz romāi ipatoris colubri tortuosi iusto ipi9 eccl'ie iudicio reprobati pdūxisse videbat in regulū: q̄qz ad extminū romāe mris eccl'ie mānifestis īdicijs vna cū suis fautorib9 aspirabat: et ī ptēptū xcī ⁊ sue mris ac ipi9 vrb obprobriuz patēter recipet: recepto saue ret: cōstituēs se p hec tāpatētis hostis sue mris eccl'ie filiā adiutricē: b ipi rome pstetert senatores īcogniti: b plides īprouisi: vt gl'iosa ciuitas redderet ī gl'a: sua stabilitas vocaret instabil': sueqz pstātie ātiqta soliditas linguis hominū vocaret infirma.

Proīde officij nr̄i xcbitū circa hmōi tazpiculosos euēt9 ad libezā moderamīs erigētes tāte sb uersiōis occasiones ita salubris remedij apositōe pcidim9: ne illoz q̄ ipaz rēpublicā laudabilit̄ hacten9 gubnsuerūt: videamur gl'az suggillare: vl' merita q̄ illis apud īfallibilē ⁊ sciētē oīa retributorē xcī ā platis q̄sita laboribus salus persistāt. vt ergo circa regimen ipsuz talis adhibeatur in omnibus cum discretōne solertia: per quam ipsi romane

y Decet. nota inspicīe duz quid xceat: sic s. re vo. et vo. redē. magne: circa pin̄. .j. re imuni. eccle. xcet. ⁊ .j. eo. cum non xceat.

z Frēs suos. nō q̄ q̄ū papa pmittz xe cardinalibus loquit̄: vocat eos frēs: vt hic. ⁊ .j. re offilega. c. j. cū si. ß cū spāliter eos cardinales vocat frēs: reliq̄s filios: s xe test. liczz. iij. cū si.

a Ipsius. scz romani pontificis.

b Vacillare. vt. xxxv q. ij. apl'ice. ⁊ c. sententiam. s. re pnīl. ex ore: in pin.

c Cōungēt. qz nō cōpellit̄. hz em̄ i se celestis ⁊ terrem ipij iura. xxiij. di. c. j.

d Eoz. cardinaliuz.

e Vicarij xcī: s. e. ti. vbi piculū. §. ceteruz: vt ecc. bñ. vt nr̄m: ō tnsla. q̄to: cū sil'ib.

f Electo. faciēda: qō est. .j. ⁊ eo mō q̄ dz s. e. vbi piculū. Jo. an.

g Regimīe. seculari: vt ptz p seq̄ntia.

h Obduxit. q̄si xe mē te subduxit.

i Oblīuio. q̄ q̄nqz sal lut. xxiij. di. prterea.

k Peregrina. phibita ij. q. vj. pegria ⁊ c. se.

l Edenū. i. edificiorum. ⁊ ppie dicunt̄ menia edificia muroz ciuitatis: dicta ab eo q̄ cauta tē munīāt. ⁊ interduz abusiue dicūtur oīa publica edificia ciuitatū. et interduz pnata a meniis mēis. i. edifico edificas.

m Ex ruinis. h9 maxime fuit tpe bzācaleomis xe andulo ciuis bonoñ. q̄ ciuitatē romanā multis ruinis reddidit xeform mem.

n Non hec. pclamāt qd est. .j.

o Depositā. ferunt̄ hec fuisse tpe henrici fratris regis castelle.

p Speculuz. ciuitas romana. xix. di. ecclesiaruz filia pelecta.

q Reproban. .j. re nudi. ad apl'ice.

r Cōstituēs. ipa ciuitas romana.

s Debitū. .j. re off. xele. c. j.

t Periculosos. xxiij. di. in noie dñi. ⁊ s. e. ti. vbi piculū.

u Remedij. huius nomi. Jo. an.

x Infallibilē. re cōse. di. ij. panē.

y Scientez oīa. xxxij. di. erubescit. xxxiij. q. iij. xe quādo.

u Quonenscunq; ꝓ
situz ne quis crederet so
lum in prima electõe se
natoris hanc constitutio
nem locum habere.

x Filiomne. s. eo. aug
ricle. xviij. q. iij. plericq;
s. ꝛ sumo. ea que.

v Alij impator. puta
grecorum. Jo. an.

z Princeps. quasi pri
mum locum capiens: et
potest eẽ dignitatis ꝛ or
dinis hoc nomen.

ꝛ Marchio. in libro
feuꝺ. ti. quis dicat dux:
marchio: comes: capita
neus: vel valuassor: ha
bes ad literam hec ver
ba. qui a principe ꝛ du
cato aliquo inuestit⁹ est:
dux soluo more vocat.
qui vo ꝛ marchia: mar
chio. Dicitur autez mar
chia: quia cara id est col
lecta: et iuxta mare ple
runq; sit posita. qui vo
ꝺ aliquo comitatu inue
stitus est comes appella
tur. qui vo a principe vel
potestate aliqua ꝺ plebe
aliq; vel plebis parte fue
rit inuestitus: is capita
neus appellatur: qui ꝓ
prie maior valuassor oli
dicebatur. qui vo a capi
taneis antiquit⁹ feuduz
tenẽt: valuassores sunt.
qui a valuassoribꝰ val
uassiui id est miores val
uassores appellantur.

p Perpetuuz. id est vt
ad heredes transeat. vel
id ẽ doec vixerit. ad idẽ
ff. e. li. ꝛ rescꝛ. si gratio
se. ꝛ. ff. ꝓ soc. l. j.

q Lras. nota casuz in
quo scriptura requirit:
alios nota. j. ꝺ censi. ro
mana. §. postq;.

a Exprimẽtes. sic. j.
ꝛ temp. or. c. j. ꝛ ꝛ ap.
coꝛdi. j. ꝛ sen. excõ. cuz
medicinalis.

b Intẽdẽtes. idez vbũ
s. e. vbi piculuz. §. cete
ruz. ꝛ. §. seqn.

c Dignitatis. enã si e
piscopi fuerit. nec obstat
j. ꝛ sentẽ. excommuni.
quia periculosum: que
in senten. excommu. nõ
loquitur.

d Incurrant. ꝛ absol
uentur a solo papa. j. e.
§. pterꝛores. Jo. an.

e Liberaz. etiam illis
non vocatis. j. ꝛ pben.

ecclesie plẽa libtas q̃ i oĩb⁹ etp
oĩa sibi ꝛbeꝫ optata ꝓuẽiat: vi
tent iaz expta picula: ꝛ roman⁹
pl's ab oppimẽtiũ ꝓtect⁹ icursi
b⁹ sedeat: sedẽdo qescat i pulchri
tudinẽ pacis i tabnacul' fiducie
ꝛ tpaliũ reqe opulẽta: ꝺ frm̃ no
stroꝝ psilio hac irrefragabili et
ippetuũ valiꝺa pstitutõe sãcim⁹
vt qñcũq; ꝛ qtiẽscũq; senatoris
electio vl' alteri⁹ q̃cũq; noĩe cẽse
aꝛ: q̃ q̃cũq; mõ vel q̃cũq; titulo
ipsi⁹ vꝛbis ꝛbeat ꝑesse regimi:
ipostez imiebit: null⁹ ipator seu
rex romãoꝝ aut ali⁹ ipator l' rex
pnceps: marchio: dux: cões: aut
baro: vl' q̃cũq; alteri⁹ notabilis
ꝑeminẽtie: potẽtie seu ptatis ex
cellẽtie vl' digtatis existat: frat
fili⁹ vl' nepos eoꝝ ad tẽp⁹ vl' ip
petuũ seu quis ali⁹ vl' ãnale spa
ciũ quis mõ colore vl' cã p se vel
aliã psonã qmodolibet sbmittẽ
dã i senatorẽ: capitaneũ patrici
uz aut rectorẽ vl' ad eiusdẽ vꝛb
regimẽ seu officiũ noĩeꝫ eligaꝫ:
seu alꝰ eꝫ assumaꝫ absq; licẽtia
sedis aplice spali p ipi⁹ sedis lit
teras cõcessiõez lnie hmõi spalit
expmẽtes. Ꝙ ꝺ si sec⁹ factũ fu
erit noĩatõez electõez ꝛ assũptõz
hmõi ꝛcerni⁹ eẽ nullas: ac care
re oĩ roboꝛe firmitatis. ꝛ ñ solũ
noĩatoꝛes electoꝛes ꝛ assumpto
res: veꝝeꝫ noĩati electi et assum
pti: si hmõi noĩatõi elcõi seu as
sumptõi ꝓsenserit: aut se ꝛ ipis
q̃libet mõ itromiserit: itẽdẽtes
ꝛ obediẽtes eisdẽ: et i ꝺ oẽs dan
tes ipis noĩatoꝛibꝫ electoꝛibꝫ as
sumptoꝛibꝫ: aut noĩatis electis
vl' assumptis auxiliũ ꝓsiliũ l' fa
uoꝛẽ publice vl' occulte cuiuscũ
q; dignitatis vel ꝑeminẽtie: ꝓdi
tois aut stat⁹ extiterit: eoipo sẽ
tẽtiã excoĩcatois icurrãt: ac mi
hilomi⁹ ipos noĩatos electos seu
assumptos: si ꝯ pstitutõez pñtez
ꝓdictis noĩatoꝛie lctoi vl' assum
ptoi ꝓsenserit: aut se q̃q̃ mõ illis
igesserit: ꝛ eoꝝ posteros ippetu
uz oĩb⁹ seu dis: puilegiis: libtati
b⁹: imũitatibꝫ: gtiis ꝛ honoꝛibꝫ
q̃ a ꝓdicta seu aliis tenẽt eccl'ie
censem⁹ eẽ puatos: ita q; illi ad
q̃s eoꝝ collatio ꝓcessio seu dispo
sitõ ptiet rsumẽdi ea aut retinẽ
di: ꝓcedendi seu ꝓserẽdi aliis seu
ꝺ ipis eꝫ disponẽdi put ad eos p
tiet libaz hẽant ptãtẽ: ꝛ ne talit
noĩati electi l' assũpti ꝺ sua ptia
cia vl' ptẽptu valeãt gl'iari: nos
q̃libet mãdata: ꝓcepta: oꝛdiatio
nes ꝛ statuta q̃ fecerit: oẽsq; sen
tẽtias q̃s tulerit: ꝛ q̃cq̃d pẽit⁹ i
ꝓctib⁹ ꝛ obligatõib⁹ seu q̃busct
q; aliis vꝛb noĩe vl' tãq̃ seatoꝛes
capitãei: pncij aut rctoꝛes vl' of
ficiales ipi⁹ egerit: irrita prsus
exnũc ꝛ vacua nũcia⁹. Judices
vo ꝛ tabelliões q̃ sup his aut eo
rũ aliq̃⁹ ꝑ pñtis pstitutõis edi
ctũ pꝛocinari: vl' istrumẽta pfi
cere fozte ꝑsumpsint: iudicat⁹ ꝛ
tabelliõat⁹ officiis se nouerit eẽ
puatos. ptẽptoꝛes q̃z seu violato
res pmissoꝝ vl' aliq̃ꝝ l' alic⁹ eoꝝ
ab hmõi excoĩcatõis snia: ꝑter
q̃ i mortis articulo absolui nõ
possint: nisi p rõanũ põtifice vl'
ꝛe ipi⁹ petita ꝛ obtẽta lnia spali
nõ obstãtib⁹ aliq̃b⁹ puilegiis: i
dulgẽtiis: pcessiõib⁹: pstitutiõi
b⁹: psuetudib⁹ et statutis q̃cũq;
firmitate vallatis: q̃ in pmissis
oĩb⁹ nolum⁹ aliq̃b⁹ vl' alicui suf
fragari: ꝺ oĩa q̃ ad illa ꝺcernẽ⁹:
ñ tenere. Ꝙt aꝛ ciues romão
rũ q̃ ex ipa vꝛbe nãlẽ duxisse no
scunt oꝛiginẽ: aut quis alij q̃ in
ipa eiusue territorio ñ aduene ꝺ cõ
tinui hĩtatoꝛes extiterãt: q̃ ad
honoꝛes ipi⁹ vꝛb: aut rgimẽ gti
osis fũctoĩbꝫ potiant: ñ itẽdi⁹ q;
pñs pstitutõ tales excludat: qn
ad vnũ ãnũ dũtaxat l' ad aliud
tẽp⁹ bꝛeui⁹ noĩati ad ipi⁹ rgimẽ
ꝛ officiũ eligi valeãt ac assumi.
etiaz si ꝑdictoꝝ pncipũ et alioꝝ
frẽs filij l' nepotes existãt: aut eẽ
si eꝝ vꝛbẽ ꝛ ipi⁹ tritoziũ sb noie
comitat⁹ baroie seu c⁹ cũq; alte
ri⁹ titli ĩ hoĩb⁹ l' locis aliq̃b⁹ iu
risdictõz seu ptatẽ aliquã tpalẽ
vl' ppetuã obtiezẽt: dũmõ ꝓdcta
iurisdictõ l' ptas eꝝ vꝛbẽ ꝛ trito
riũ ꝑfata psistẽs: ñ tãte ꝑeminẽ
tie l' notabil' potẽtat⁹ exist at: q;
eã obtinẽtes ei⁹ occasiõe l' cã cũ
aliis excluꝺ a dicto vꝛb rgimĩe
vt pmittit pstentis cõstitutõis
oꝛaculo ratõnabiliter includaꝫ
tur. Onifaci⁹. viij.
Qlãq; i casu negligẽtie sit

licet episcopus. ꝛ hoc
ꝛtellige saluo eo quod
dicitur. j. ꝛ prescrip.
c. ij. Jo. an.

f Gloriari. s. ꝛ pos
tula. ca. j.

g Judices. id est ad
nocant. et loquntur ad
modum vulgazũ per
id quod dicit. j. patro
cinari: vel propie po
nitur.

h Adonis. iste ca
sus semper excipit sic
xvij. q. iij. si qs sua
dente. ꝛ s. ꝛ offic. or
dina. pastoralis. ij. re
sponso.

i Potiantur. olim
etiam romam specia
lia habebãt puilegia.
Vnde paul⁹ aduersus
murrosos se romanũ
cuez testabatur + x. di.
si in aduocatorium.

k Excludat. sicut er
go ciuis romanus se
nator ipsius ciuitatis
esse potest; sic ꝛ pretor
. C. ꝛ offi. preto. l. ij.
al's non potest qs pre
sidere vel assidere i pu
uincia vl' ciuitate sua
sine pncipis lnia. C.
ꝛ cri. sacri. l. vl. ff. ex
qui. cau. maio. l. hi q.
ꝛ l. sequenti. ꝛ C. ꝛ
offic. anet. l. in consi
liarijs.

q Qlãq; canoni
cis cathedral'
ecclesie ipso iure vl' p
tentiaz: preterq; in ca
su negligentie eligẽ
di potestate puatis ad
papaz ius ꝛuoluitur
eligendi. in inferioru
bus ecclesijs semp ad
proximum superioꝛez
deuoluitur. hoc dic-
Emanauit ad declara
tionem eoruz que no
ber. s. eo. bone. j. i vl
tima glo. et moderni
s. eo. cum in cunctis:
et. c. ne pro defectu: vt
j. clari⁹ dicam. Et pri
mum dictum hui⁹ ꝛ
cre. fuit sumptum ex
ꝛcre. alexan. dilecti
in fi. ꝛ qua facta fuit
mentio: s. e. q̃uis.

b Et iure. s.e. ne p defectu.

c Cathedrali. & idē i hoc casu statutū ē de regularibus. vt ibi & de inferioribus oīb⁹: s. ō pces. pben. c. ij. & hz q̄ ad casum negligēte sint hec paria: nō tn q̄ ad alios casus: vt. j. in fi. patebit.

d Spectat. q̄cūq; mō siue iure cōi siue priuilegio vel pscripta cōsuetudine. s.e. cū ecclesia. de cā pos. cum ecclesia. cum si.

e Debitū. triū mensiu. l. vi. post g̃. s. e. ne p defectu. saluo eo qō dr. j. ō pben. ij. & iij.

f Illiū. a casu negligētie. & sic aliud ē esse in negligētia: aliud i dolo: pbat idē. j. e. si cōpromissari⁹. sic & alib ē limitu i vno q̄ i alio. ff. ō his q̄ no. infamia. l. j. & ij. ad idē. ff. ō suspec. tu. l. he. n. s.e. ti. sup eo.

g Eligūt. hoc intelligē siue simł & semel eligāt siue separatim: s.e. n. bone. j. hz qōd oli dixerūt ō. s. lau. & hoc ē tenēdum. vt ibi no. i vl. glo. & idē ibi no. moderni oēs.

statutū a iure: vt eccia cathedrali vacāte si p eos ad q̄s spectat ñ fuerit electio de plato infra tps debitū celebrata: eligē di ptās ad superiorē primus devoluat: ꝺ tn ñ ē ad casum aliū extendēdum: igit si electores in hmōi eccia vl ipo iure: cuz eligūt sciēt indignū l p simoniaz: cuz forma tradita i generali cōcilio ñ obseruāt: eligēdi ptāte puent: nō ad dictū superiorē: sed ad romanū pontificē ptās eadem devoluet. Sec⁹ aūt in inferioribus ecclesijs ē censendū.

Deni.

h Scienter. secus si ignoranter: q̄ tūc ad eos rediret electō: & a die cessatōis tps integrū haberēt: vt. j. e. si electio.

i Indignum. s.e. cum in cūctis.

k Generali cōcilio. s.e. quia ꝓpter.

l Dictum superiorem. s. primū.

m Eadem. eligendi l̄ puidendi i ipa cathedrali ecclesia.

n Devoluet. vt plene scias hāc materiā & h⁹ iuris originez scire debes q̄ ber. in quadam sua antiqua glo. quaz hodie nō habem⁹ p dece. s.e. ne p defectu. nōbat s.e. bone. j. in vl. glo. q̄ quidā canonici eligebant scienter indignum in cathedrali ecclesia q̄ eligēdi potestas ad superiorem primum devoluebat: rñdens ad dece. bone. q̄ ibi non erat alius superior q̄ papa. sed postmodum cancellata illa glo. in sui additione quam ibi posuit dixit contra. & opinio eius h approbat. dixit. n. q̄ q: in decre. cum in cūctis papa in inferioribus expressit: ad quos eligendi ptās devoluat: & in cathedralibus tacuit: credit intelligere q̄ ad epm in pdictis ecclesijs eo casu ptās devolui deberet: & hoc ibi tenet gof. & vin. In ptrarium videbatur: q: quasi paria vident non eligere infra debitum tps vel nō eligere idoneum: ad hoc de transla. inter corporalia. & si illi nō elegissent ad illum superiorem devoluerēt ptās ꝺ dē. & sup hoc vide quod no. inno. s de concess. pben. cum nostris & vt s dixi: & j. patebit: aliud in vno: aliud in alio: & merito: naz dicit lex q̄ si quis negligens fuerit in petenda bonoꝝ possessione infra centuz dies: locum facit sequēti in gradu. ff. de succe. edic. l. j. §. de cretalis. & §. qō dicimus. si autem ꝓpter crimen vel indignitatem bonoꝝ possessionem amittit: applicat fisco non sequenti in gradu. ff. de his quibus vt indignis. l. claudius. & l. mulierez. & C. e. ti. l. hereditas. sicut ꝺ succedit fiscus ꝓpter delictum vel indignitatem non ꝓpter negligentiam: sic & curia in pmo casu non in secūdo succedat. Ut igit h⁹ iuris originalē scias veritatē: scire debes de antiq̄ iure & dispositione ecclesie ptātes pferēdi epatus ad papam ptinere. xxij. di. c. j. conferendi autem inferiores ecclesias ad epos: & hec regula fallit in casibus q̄ postmodum a iure fuerunt expressi. Voluerunt. n. iura q̄ in cathedralibus sibi eligerent canonici: s.e. cuz eccia: in inferioribus et collegiatis canonica. xvj. q. vi. congregatio: s.e. c. j. & statuta fuerunt eis tpa: s.e. ne p defectu. & ō pces. pben. c. ij. l. di. post g̃. Scias tn q̄ pmo emanauit pstitutio illa nulla ō concess. pben. q̄ dece. illa ne p defectu. Olim ergo et post dece. nulla si canonica cathedralis eccie nō eligebant epm debito tpe: devolebat et in hoc casu negligentie ptās ad papam: vt s ō cōcess. pben. dilectus. & postmodum statutum fuit q̄ in illo casu. s. negligentie bene devoluat ad superiorez primum: vt in c. ne p defectu. i hoc ergo casu seruabimus illud ius: & ad alios non extendemus: vt h vides: & antiquo iuri stabimus. refert tamen compostolan⁹ plures suis temporibus tractatum fuisse q̄ papam: q̄ hec ptās archiepis conferret et in his casibus & finaliter deliberato in ptrariū recedit: vt h vides. & fuit rō: q: ꝓmpti essent archiepi in cassandis electionibus: vt pulsionum ptās rediret ad eos. fuerat et olim ista opinio vincen. s.e. innotuit. & sequūt eam inno. & osti. i dece. cū in cūctis: & sic seruabat curia ante istam pstitutionem. & semp intelligas hec vera: cū oēs scienter eligunt indignum siue simul & semel siue separatim: vt s dixi. si aūt aliqui eligūt: tūc devoluit ptās eligendi ad alios ipo iure vt p sententiā cū peccant in forma: vt in dece. q: ꝓpter: facit s.e.c. ij. Sed pone pars eligentiū peccauit eligendo scienter indignū: remāsit ergo iurisditio in alios: illi nō elegerūt infra tps debitū: quid erit i casu isto. nūquid devoluet electio ad archiepm vel ad papam: dico sm ber. compos. q̄ hoc no. s.e. cum vinton. cū pars nō peccans fungat vice capituli: vt ibi. & s. eo. vidū. si capitulū negligat ad superiorem devoluit electio p. c. ne pro defectu: sic & h cum finalis culpa fuerit in negligēntia.

Sq̄ z electōis formā vel electi psonā aliq̄ obiciēs ad sedē aplicā appellauit: corporali a se pstito iuramēto: q̄ illa q̄ in appellatone sua expresserat: l ea q̄ de ipis deberēt sufficere: ꝺa eē credebat: & se posse pbare: nō ē sup obiectis l expressis hmōi audiēd⁹: cū ñ simpliciter sicuti tenebat iuxt pstitutōem felicis recordatōis greg. pape. x. pdecessoris nr̄i edita i cōcilio generali lugdun. iuraverit expssa eadē seu obiecta se credere vera esse: & se posse pbare: hz indetermiate illa l ea

o Secus. i hoc sec⁹: q: in inferioribus vtroq̄ casu devoluit ad superiorem: & ē eadem rō quam s dixi. ad epm ex dispositone antiqua ptinebat ecclesiaz seu dioc. dispositio: redit g̃ res ad suam naturam. xxv. di. ab exordio. Nota g̃ q̄ pena dre. cum in cunctis habet locū in inferioribus dignitatibus ab epatibus: & ē expssum s.e. dudum. j. ꝓra. j. e. si cōpromissarius. §. huius. so. ibi loquit de pena illa suspensionis a bñficijs p triennium. q̄ nō habet locum nisi in epōrum & superiorum electionibus. de qua loquitur dre. cum in cūctis. §. clerici sane: & h loquitur ō alia pena. i. puationis ptāte eligendi. ō q̄ loquitur ipa decre. cum in cunctis in fi. Sed cum pena suspensionis a bñficijs ibi repetita non sit: in illis locum non habebit: vt in contrario dicitur.

p In inferioribus. qbuscūq; ab epatibus et i regularib. olim tn curia seruabat primum interdū in regularibus: q: cū dre. illa ne p defectu equiparet cathedrales & regulares. sic i cathedralibus s dictum ē: ita videbat in regularibus dicendū. & nō ē ita: nec hz locum rō reddita: s ꝓrio rñso. q: sufficit ñ denegari diocesano hāc ptātem cū i sua dioceſi oia possit qō ñ ē i archiepis: & sup hoc vide compost. s.e. ne p defectu. ad fi. Approbat autem h glo. io. & hug. xvij. q. ij. c. j. q̄ ibi no. q̄ epus aliū instituet i abbatem: cum monachi indignū eligunt: & qō no. ipe ber. i ꝺicta decre. bone. i glo. vltā.

a Sqn. constitutioni vt circa non satisfecit appellans q̄ diſiū-ctiue iurauit se credere opposita esse vera. vel q̄ sufficere debe-rent ex eis. ortum habuit hec dece. ex glo. gar. posita s.e. vt circa sup per vbo pbare: & glo. guil. ibidem posita sup vbo se posse: & h ipoz approbat opinio.

b Vel electi. g̃ intelligo idē ō postulato l eo i c⁹ psonā facta ē pulsio cui dre. illa: vt circa hec oia eqperet. vñ qō i vno dr̄ intelligat in alijs ꝛpetitū. & idē et intelligas ō eligēdo: si ō certā psonā appelleꝰ. j. c. pri.

c Obijciēs. exēpla ō his q̄ obijci pōt dixi s.e. vt circa.

d Ad se. ap. ista lra vz facē p guil. q̄ no. i dre. vt circa: q̄ dre. ipa ñ hz locū nisi i appellatōib⁹ interpositis ad papā: & ptrariū credo vt ibi dixi sm gar. cum dre. illa indistincte loquat.

e Audiendus. nō q̄ ista dre. declarat q̄ sit pena ñ suannis constitutionem illam vt circa. s. q̄ non valet appellatio. dicebant. n. quidā q̄ illa erat pena non iurantis: q̄ sup non expressis nō andiretur. super expssis vero bene p illum v. alioquin. qui est ibi. & hoc ē falsuz: vt h patet: q: non iurans vel iurans alio modo q̄ debuerit ñ audiē-et sup expssis: & ille v. alioquin. exponi dz: vt ibi dixi.

f Simplicit. nota ñ recedendū a vbis legis. vj. q. iij. scriptū. ō de ca. ad audiētiā. ff. ō exer. l. j. § si is q̄ nauem. ff. ō le. iij. nō aliter.

g Lugd. s.e. vt circa.

h Et se. repete credere. pstitutio. n. illa non veritatem querit: & calūniam excludit: vt ibi dixi i glo. si autem.

i Illa vel ea. & ꝓra si duo ꝓponunt et copulative q̄ ad vnū finem tendunt: sufficit alter pbari: s ō iudi. exhita: superflua probatione se onerares astringens se ad vtrūq̄ probandum: s de proba. hz. ff. de pba. circa. & sm hoc et copulatiua dissoluit i diſiūctiua. ff. ō v. sig.

sepe. ꝟ vſ. q. ūj. placuit videz ē ꝯ ꝓuē copulatiue vl̄ diſiūctiue: cum vtrobiq; ſufficiat alterū ꝓbari: vt p ꝓdicta iura ꝓbaſ: ⁊ ſ̄ tē reſcrip. inter ceteras. rñdeo obiecto ſuꝑdicta vera ē: qz q̄ ad ꝓbatōez bñ ſufficit alterꝫ: ꝫ ñ q̄ ad obiecta. noluit. n. illa ꝓſtitutio ꝓbatōibꝫ ꝓuidere ꝫ obiectōibꝫ. ſ. q; nihil calūnioſe oꝑonēt: ⁊ ideo voluit q; ſimplr ſuꝑ oīnibꝫ iurareť. ſi. n. iurat vera eſſe q̄ ad victoriā ſufficiāt: iā iſtud iuramentū oīm obiectoꝝ malicią ñ excludit: imo ex tēez obiectis: ſi vnicū qđ ſufficeret eſſet verū: reliq̄ falſa: ſatiſfactū eſſet illi iuramēto: ⁊ ꝓcoꝛ. j. e. vt q̄s duas.

k De eiſdē. ſ. expreſſis vel obiectis in appellatione.

q Eli ꝓra. Qui ꝫ certam ꝓſonā ne eligať appellat ꝓſtitutionez vt circa ſeruare teneť. tēre. iſta tracta fuit tē glo. gar. poſita i tē cre. vt circa. ſuꝑ vbo appellari: ⁊ guil. ſuꝑ vbo facta: ⁊ approbať h̄ iporū opinio.

b Certā. ꝑ ſecꝰ ſi contra ĩcertā: puta ne fiat electō niſi canonica: vl̄ ne fiat ꝓra tenoꝛē ꝓuilegioꝝ eccleſie. ſ̄. e. ꝓſideranimꝰ: vl̄ ne fiat tē aliq̄ excōicato vl̄ homicida l̄ his ſimilia: tūc. n. ñ hz locū ꝓſtitutio: ⁊ rō p ſe pz: ſi. n. añ electionē ⁊ ꝓra ĩcertā ꝓſonā appello: p te vides q; ꝓra formā electōnis nū obijcere vel exꝑmere poſſum: cum adhuc ñ ſit facta: ⁊ qđ ñ ē ⁊c. tē reſpon. ipa. ad diſſoluendū. idem in ꝓſona: cum. n. nullam exꝑrimā ꝓſonam q̄ contra illam poſſum exꝑmere.

c Nominatā. intelligo hoc ſiue ſit ꝓprio noīe: puta ne pagamus ꝺ mutuā: vel appellatiuo: puta ne filius. p. vel ne archidiaconus: vel ne ꝓmicerius vel his ſimile vel alia certa circūlocutio: ad hoc. ff. ꝺ reb⁹ cre. l. certum: ſ̄. tē teſti. licet ex quadam.

d Eligať. vel poſtuleť. tē quiſione nō erat dubitatio: qz expreſſuz erat in ipa tēre. vt circa: vt iam dicam. q̄d ſi appello ne ad electiōem admittať: eodē modo credo diſtinguendū: vtrum ꝓra incertam: puta ne aliq̄ excōicati irregulares ⁊c. ⁊ tūc nō tenear: aut ꝓra certam: et tunc tenear ꝓſtitutōem ipam ſeruare p hanc tēre.

e Ad ſedem apoſtolicā. repete que dixi. ſ̄. c. ꝓrimo.

f Fiat electio. dubitatōnis cauſa fuit: qz in tēre. vt circa dicebatur qn appellať ꝓra electū: ꝫ h̄ ñ appellať ꝓra electū: ꝫ ꝓra eligendum: ⁊ ſic ñ videť hīc locū ꝓſtitutio: ꝫ ſecus ē: vt h̄ vides: ⁊ ſic dicebamus olim p illā lr̄am q̄ ibi ē quiſio facienda vel facta: qz ſicut in faciēda quiſione ſeruanda erat forma in appellatōe: ſic ⁊ in faciēda electōe: cū illud. c. illa pariſcet: ad tē. ſ̄. e. c. j. ſi forte. j. e. ſi poſtq̄.

g Et circa. ſ̄. e. ti.

h Facta. ſcias q; ita ītelligebāt curiales tēre. illā. cum eadē rō ſit vtrobiq;. ⁊ nō q; ſic hec tēre. determiat tēre. vt circa: ita dico ⁊ tē terminari tēre. ſ̄. e. c. j. nam hz ibi dicať electionē: poſtulationē vel quiſitionem factam ſeruata iſtius diſtinctione: idem dicam in facienda per hanc tēre. vt ibi eť dixi. Et ſic ſeruat curia: ⁊ facit quod no. guil. in tēre. vt circa in glo. nota ergo.

i Pene. vt ñ valeat appellatio: nec audiať eť ſup exꝑſſis: ſ̄. c. ꝓxi

a Sicut cū p formā. ſi ꝓmiſſū ē ī plures: vt eligāt p vnū ſa ciēda ē electōis ꝓnūciatio: ſic q̄ñ ꝓcedit p formā ſcrutinij: aliť electō facta ñ tenet. Ortū āt habuit hec ꝺcre. ex his q̄ no. p ĩno. oſti. ⁊ cōpoſ. ſ̄. e. qz ꝓp̄i. ⁊. c. in geneſi: vt. j. patebit.

b Formā. nota q; ulla tēre. locū hz ī his electōibꝫ ī qbus tēbet forma ſeruari tēre. qz ꝓp̄i. ⁊. c. in geneſi: ⁊ ꝑm ber. q̄ hoc ibi no. in ꝓma glo. ⁊ ĩno. ⁊ cōpoſt. i ꝓma ꝺcre. illa locū hz i electōibꝫ eꝑoꝝ l̄ iferioꝝ platoꝝ q̄ ꝑſunt collegio ⁊ p q̄z mortē eccleſia ꝺ viduata: i alijs ñ. oſti. āt illā intellexit eť i q̄cūq; bñficio vel canonia cꝰ electio ad plures vt ad collegiū ꝑtinet: vt ibi no. circa ꝑn. ꝓmos ſequoꝝ. ꝑm hoc ꝫ dicemꝰ hoc qđ h̄ ꝺ tē cōi ꝓnūciatōne hīc locum in his in qbus ſuāda ē ꝓdicta forma. Jn canonijs ꝺ vel bñficijs alijs ſecus: quia ibi ſufficient ſingulares ꝓſenſus: qđ verē ē ſi illi ſunt capitulum: ſi conſenſus ꝓſtēt in capitulo: alꝫs ſecus ꝑm ber. q̄ hoc no. in tēre. ī geneſi. ī glo. ſuꝑ vbo cōis: ⁊ ibi eť ꝺ hoc p ĩnno. ⁊ oſti.

c Per vnū. q; ꝫ dicit tēre. qz ꝓp̄i: vt is collatōne habita eligať. in

telligiť p iura poſtmodū ſbſecuta p vnū oīm vice. Notabat tamē ibi oſtien. q; hz hoc ꝑuaret curia: tū ſatis erat: ſi oīm vno ore ſermo ꝓcederet: ad hoc. C. tē epi. ⁊ cle. l. q̄m venerabilis. ibi ab oībus vno ore dānareť ⁊c. nec ob. ꝑm id ꝺcre. ī geneſi. qz ibi ſingulariť ñ vno ore cōuer eligerāt: ꝫ hoc ē falſum: vt h̄ vides. ⁊ qđ dicit vnū: ſi querat per quē: dic p eū q̄ habet ꝓmā vocē: vel eū cui capitulū cōmiſerit: ꝫ ſi capl̄m vel illi q̄ conſenſerť non cōmittāt hoc expreſſe alicui: vnus ꝑtibꝫ alijs facta collatōe eligat vice capituli vel ꝓſentientiū ⁊ ſatis ē: qz ratihabitō ⁊ tacitūtas mādato cōparāt ſaltem in re appetibili ⁊ meritoria: ſic ē q; per electōem canonicā p uideat eccleſie. ff. mā da. q; ſi fideiuſſor. ⁊ C. māda. ſi fideiuſſoꝛ. ſecus ī oneroſa: vbi requiriť exꝑſſus conſenſus. ff. tē ꝓcu. ſi liꝰ. §. inuitū. ꝑm ĩno. q̄ hoc no. ī ꝺcre. i geneſi. ⁊ cōpoſt. ī ꝺcre. qz ꝓter.

cōis electio ſcōm canōica inſtituta: et ſic p vnū ꝺz fieri cuz p formā ꝓcediť ꝓmiſſi: q̄uis in arbitris cōpromiſſarijs lex hūana inuat: q; ab eis oībus ſit ꝓnūciatio faciēda: alioquī a pluribꝫ cōpromiſſarijs facta ſimul electio eoipſo viribꝰ nō ſbſiſtat. Item.

Statutū felicis recordatōis greg. x. pape tēceſſoris nr̄i tē his q̄ ad parochialiū eccl̄iaꝝ r̄gim̄ aſſumūť: ꝓmouēdis ad ſacerdotiū ĩfra āū: alioq̄n eiſd̄ eccl̄is ſint ꝓuati qđ cū ſit pēale r̄ſtrīgi poſſit ꝙ laxari ꝺclarā ad collegiatas

d Cōis. ꝫ nōne ſufficiunt ſingulares ꝓſenſus. ff. tē ſer. ruſ. ꝓe. p fundum. ff. cōmunia pdi. receptū. ff. tē aqua plu. ar. l. ſi āt. ſo. leges iſte loquūť tē actu qui diuiſionem recipit: nec eſt ibi cōmunio collegiatoꝝ: ſed ſingulariū: qđ dic vt no. ſ̄. tē ꝓſti. cū oīnes: ꝫ h̄ tē negocio loquitť qđ diuiſionem tranſmutatōnem vel omiſſionem non recipit; ⁊ iō ſecus. ff. tē v. ob. l. ij.

e Jnſtituta. ſ̄. e. ñ. in gl.

f Debet fieri. ⁊ ꝓnūciari cōis electio. vt dictū ē ſ̄.

g Compromiſſi. ⁊ vtrobiq; facienda ē p vba ſingularis numeri: vt. j. ꝺ re iudic. cum ab vno. dicebat tēre. qz ꝓter q̄ vice oīm eccleſie viduate ꝓuideāt: vñ videbať q; oēs haberent ꝓuidere qđ vez ē: ꝫ vnus oīm vice ꝓnūciare ⁊ electōem facere vt h̄.

h Humana. ff. tē ar. l. item ſi vnus. §. item ſi plures. vbi dicit q; aut oīnes ſententiā dicant aut nullus: tū ꝑm nos vnus alijs ꝓſentibus ⁊ mandantibus ſententiam p verba tū pluralis numeri poterit recitare: ⁊ idem in pluribus iudicibꝫ. j. tē re iudi. cum ab vno: ⁊ eť no. ff. ꝺ ar. le. ſicuti.

i Subſiſtat. rō qz tot videť eſſe electōnes: q̄t ſunt numero eligentes: vt ſ̄. e. in geneſi.

a Statutū. ꝺcre. ſ̄. e. hz canō ī collegiatis parochialibꝰ eccleſijs ⁊ aſſūptis ad ipaz regim̄ locū ñ hz. Et no. qz tēre. cum in cunctis. ponebat tē dignitatibꝫ ⁊ bñficijs curatis ⁊ parochialibꝫ eccleſijs. tēre. ꝫ hz canon. ſolum tē parochialibꝫ eccleſijs ad dignitates extendi non uoluit. ꝓcipue cum ꝓſtitutio ſit penalis. vt ſequiť.

a Statutū. ſ̄. e. licet canon.

b Parochialium. que dicantur parochiales: dic vt dixi ſ̄. e. hz canon.

c Promouendis ad ſacerdotium. hoc verum niſi ī caſu. j. e. ti. cū ex eo.

d Jnfra annum. numerandū a die quo poſſeſſionem pacificaz habuit: vel p eum ſtetit quo munus haberet. j. e. cōmiſſa. §. j. tē pben. hz. ij. nec currit iuſte impedito. vt ī pdicta ꝺcre. cōmiſſa.

e Alioquin. i. ſi ſe non fecerint infra annum promoueri.

f Quati. intelligas integro lapſo anno. quod dic vt infra. e. commiſſa. j. reſponſo.

g Quod. ſtatutum.

h Reſtringi. nam odia reſtringi ⁊ fauoꝛes ⁊c. j. tē regul. iu. odia. cum ſuis concordantijs. ⁊. ff. tē liber. ⁊ poſt. cum quidam. ⁊ benignior interpretatio facienda eſt in penis. j. tē regu. iuris. in penis. cum ſuis concordantijs.

i Declaramus. hoc olim fuerat etiaz ꝺclaratum per quandam extrauagantem alexan. tē qua dixi. ſ̄. eo. q̄uis. ⁊. c. quāq̄: que incipiebat dilecti.

k Collegiatas. Nota ergo q; aut ſūt ibi plures vt collegiū aut nō: ꝫ vt ſinguli. in ꝓmo caſu locum habebit tēre. hec in ſecundo

nō: ⁊ sup hoc vide quod no. ber. s. e. ti. c. j. ⁊ dē iurepa. postulasti. Si q̄rat quō hoc cognoscet: q; est ibi rector vt caput: ⁊ canonici vt membra. sup his tū vide qō no. dē excess. pla. dilecta. Sz q̄ro: pone q; ecclesia fuit collegiata: nūc desinit ibi esse collegiū: quid erit: habebit ne locū hec decret: ⁊ videt q; nō. q; deficientibꝫ psonis desinit esse collegiū. ff. ad mun. sic municipiū. ad hoc s. c. j. x. q. iij. vnio. ff. de v̄. signi. neraci⁹. et grex ee desinit: si vnus alal tm̄ remansit i grege. ff. de le. j. si grege. ar. contra. xix. q. iij. q̄ senel. vij. q. j. pastoralis: cuz si. Dico ⁊ breuiter q; si collegiū desinat ibi esse: puta canonicoz morte: locuz habet dcre. q; alij hñt sb statu: ⁊ si hoc nō faciant hi ad q̄s pmo pertinet infra debitū temp⁹ ad superiorez deuoluet: et sic de singulis vsq; ad papam: ⁊ ius collegiū hī remanet i vno: qō dic vt no. s. de postu. gñi. Si aī destruatur collegiū superioris auctoritate: puta quia hoc facit ex causa: tūc nō habebit locū decre. pone exemplum de no. op. nunc. c. ij. ⁊ ibi de hoc per inno. ⁊ fa. qō no. laur. ⁊ ioh. xvj. q. vij. ⁊ hic diximus.

l Eccl'as secl'ares. naz hodie secus in regularibꝫ: quod dic vt in cle. de sta. regu. ne i agro. §. ceterum.

m Antiq̄ iura. s. e. ti. cū ui cīcus. §. inferioza. ⁊ ō hac ꝓpulsione ordinuz plene dixi s. e. licz canon: i fi.

a I Ji cui. Si cō promissarius ẽm tradita sibi metā scrutatis: ⁊ in scriptis redactis voluīta nibꝫ singulorz illū eligat i quē nō maior ps capit: ꝛ pl'es aliorz ꝓparone ꝓsenserāt: nō tenet electio: cū ꝑter formas ꝓcilij fuerit celebrata.

b Cui. idez si pluribꝫ: cū ratō. c. semp remanet. et debet ista decreuīgi ch decre. j. e. cū expediat.

c Forma. q̄ nō est de pmissis: imo phibita: vt s. e. q; ꝓpt. ⁊. e. ti. ecclesia vestra. ꝑ hāc em̄ erat reperire electū nō a maiori pte tot⁹ capituli prefici ecclesie.

d Secreto. idez et multomagis si nō secreto. q; nūc essz obuia cōcilio q; propter. ⁊ semp locū hz ratō finalis.

e De capitulo. idez si nō essent de capitulo ꝛ vocē haberēt: vt s. de cau. pos. cū ecclesia sutrina: ⁊ s. e. cumana.

f Maiozes. puta cū ex. xij. canōicis. v. ꝓsentiūt in vnū. iij. in aliū ij. in aliū: electus igit a. v. electo⁹ est a maiori pte ꝓpatōe ptū: ꝛ nō a maiori pte capituli: q; v. nō sunt maiores ps de. xij.

g Ipsez. in quē tradita est potestas hmōi.

h Nō maior ps. ꝑ a ꝑno si eligēt illū i quē ꝓsensissz maior ps valet electō. j. e. cū expediat. q; illa foza ꝑ pci. sbleqns sblata ñ vī vt ibi.

i Dret. nō ista duo eqparī ꝑter ⁊ ꝓ. si. ō si. istr. pastoral'. Sz nōne notat⁹ a maiori pte aliorz ꝓpatōe: exꝑ placuit oib⁹ q; ipe eligeret: est notat⁹ ab oib⁹. vñ ⁊ i electōe ro. pō. fuat inidū h⁹ q; notat⁹ a mi⁹ q; a duabꝫ ptibꝫ de ꝓsensu oim̄ hēat ꝑ ro. pō. vt no. ꝓpos. s. e. hz. ⁊ gul. s. e. vbi piculnz. dic q; iura voluerūt certas formas fuari. et hz oēs cōsentiāt: si nō fuant forme nō tenet electio. cardinales nec artant nec ō facto fuāt formas: ꝛ sufficit q; due ptes ꝓsentiāt: s. e. licet.

k Concilij. s. e. n. q; ꝓpter. ⁊ aduerte q; sicut dixi s. e. sicut cum ista decre. fundet sup formis ꝓcilij dicā q; vbicūq; nō habent locū ille forme non habeat locuz ista decre. Si igitur in dignitatibus ꝑ ōs vidnate nō sunt eccl'ie fuaret hec forma vl' bñficijs vl' canonicijs nō viciaret electio: sup q̄ vide qō ibi dixi. Jo. an.

l Non valere. ipso iure.

n Jirmitatis. ⁊ sic etiā eligētes primari debent ea vice ꝓlate eligēdi: vt s. e. q; ꝓpter.

a Q Uorundam oculos. Decre. vnde in quattuor partes. Jn prima ponit constitutōis causaz. Jn secunda constitutōnem circa mendicantes. Jn tercia ꝓstitutionē circa nō mendicantes. Jn q̄rta decretū. Et dicit in summa: q; ex vocatōe q̄cūq; modo facta in discordia de religioso mēdicāte ad ꝓlaturā extra administratiōem sui ordinis non acquiritur illi ius: nec cōsentire potest etiā de ꝓlatu licētia: idem de vocatōe facta a maiori pte nūero ad quālibet ꝓlatōem de religioso nō mēdicāte: ⁊ sec⁹ facta ꝛritū decernit.

b Oculos. est oculus mētis q; pur⁹ esse debet: vt hic. ⁊. j. q. j. c. multi. Est oculus corpis q; debet ee pudic⁹: vt. xxxij. q. v. q; viderit. Est oculus administratiōis q; debet esse pudus. xciij. di. dia com. j. et. ij. et. vj. q. j. oues. ⁊ s. de offi. archidy. ad hoc.

c Excecat. sic s. e. auaricie.

d Jmmemores. mēs auida potentie nec absti nere nouit a ventis: nec gaudē ꝓcessis: nec adhibē pietati ꝓsensū. xlvij. di. vix. ⁊. j. de ꝓcess. ꝓbē. detestanda.

e Honoribꝫ. xxvij. q. ij. scīsit de sta. reg. ea q.

f Diuitijs. j. q. ij. §. vez. retento ei ꝓpoz monachatu est cōtraria: de sta. regu. cū ad monasteriū: in fi.

g Dnoni. xij. q. j. non dicatis. j. e. ti. si religiosus.

h Jdissa. ⁊ sic ñ si apti reg̃ dei Lu. ix. c. ⁊ s. ō vo. ⁊ vo. re. c. magne.

i Litigioz. q̄ a mōachis vel religiosis sunt penitus euitāda: s. e. de syn. c. vno. cū suis ꝓcoz.

k Jnuoluūt. ⁊ sic oues ꝓuertūtur in lupos: s. de renū. nisi cū prudē. §. ꝓpter maliciam.

l Solium. s. e. fundamenta. §. ne aūt: in fi.

m Electionibꝫ. g eligi possunt: qō dic vt dicā. j. e. nullus.

n Jn discordia. intelligo i discordia fieri siue due siue plures celebrate sint electōes siue vna tm̄ aliquibꝫ ex his ꝓdicentibꝫ ad quos spectat electio: vt s. e. cupientes. §. si vo.

o Superiore. cui⁹ soli⁹ licētia al's sufficit. j. e. si. religiosus. ij. ñ.

p Extorta. ⁊ sic nō valet si de h⁹ ꝓstaret: s. de pur. cū oli. ij. fi nec cōfessio extōta: s qō me. cā. c. platū. xv. q. vj. c. j. nec absolutō. j. qō me. cā. e. vno. nec līa extōta ꝓiudicat ꝑterēt ꝓuge: s ō que. diu. accedēs.

q Dispendia. vitanda: s. e. cupietes. s. ō si. instru. qō sup his. j. de vsuris vsuraz: de ꝓsti. c. ij. j. de sepul. c. j.

r Maiora. si. de collu. intantū.

s Jn antea. occurrēdū g fuit: ō ser. ñ or. c. j. de pcu. c. j. cū suis ꝓcō.

t Predicatoz. Nota sp pdicatores ꝑmittu: q; antiqui fuit ipsoz institutio. ad idē s. de excess. ꝓla. nimis. ij. de pur. in his. j. de excess. pla. c. vno. j. de veri. c. j. in supscriptōe cū sibꝫ: ⁊ de reli. vi. c. j.

u Mēdicātiū. mēdicātes q certas possessiones vl' reddit⁹ hñe ñ pñt: ꝛ p q̄stū publicū eis victū ꝑbz icerta mēdicitas. j. ō reli. vi. c. j. Quid si mēdicās eps postulet ad archiepatū vel epatuz aliū: satis puto cū sub hac phibitōe icludi. q; hz sit eps: nihilomin⁹ est de ordine mēdicantiū.

x Ordinis. in illis em̄ hic nil nouī quis statuit.

y Discordia. quid si opponat aliquid quod votū discordantiū nullū

reddat: puta q̄ tales erant q̄ si cōsensissent electiom huic: et cum alijs elegissent non valeret electio: vt excoicati: suspensi vel irregulares: nūquid tūc poterit ꝓsentire: satis crederē q̄ in eo casu nō obstaret hec constitutio: ar. ē. e. si q̄ dā. ⁊ pone exemplū. j. e. ex eo. ⁊ hoc añ oia videreē examinandū: cuī euentus tē. ē. e. si forte. ⁊ hoc maxime cuz supdicta dicūtur notoria ⁊ pbationes pate offerūtur: ad hoc ē. tē resti. spol. litteras. ff. ad exhi. l. iij. ⁊ alij ꝑdicētes simplicit tēbere hīi rōnē numeri: ⁊ sup hoc vide qō dicā. j. e. indēnitatib. §. j. Declaratuz est hodie q̄ hic simplicit inspicit discordia. ⁊. j. §. pri. minoritas: q̄ cōstitūt i facto nō i fictōe vl iuris effectu: vt in cle. e. ti. qō circa.

z Acquirat. ḡ ꝓfirmatio peti nō poterit: q̄ ius ātiquū hz firmare: ē. e. tē si. instru. inter.

⁊ Honoris. sm q̄ i diuersis ordinib diuersa sunt ꝓsidentiū noia. ⁊ habes idē. j. tē pactis: quia ex eo.

ꝑ Alios. Nota q̄ per hoc verbuz dico q̄ circa mēdicantes vocatos ad administratōes sui ordinis nō habebit locū iste §. ħ stabit iurib⁹ ātiqs.

p Numero. Nota q̄ licz minor ps essz sanior: tñ nō poterit electōi huic ꝓsentire ꝑ hanc lr̄am. credo tñ vt ē. §. pri. dixi q̄ si maior ps ꝓuata esset ipso iure: ita q̄ vota recideren in minorē q̄ tūc poterit ꝓsentire. q̄ non est electus a minori pte: imo a toto capitulo: ſa. qō no. tē postula. gratiū.

a Quaslibet. siue ꝓprij ordinis siue alteri⁹ siue secularium ecclesiaꝝ: et sic generalior est phibitio hec quo ad ꝓlaturas q̄ ē ꝓpria. Alij ō. ſ. q̄ administratōes ꝓprij ordinis nō ꝓhendat: vt ratio capituli in pn. c. posita sit generalior ad non mendicāres. primuz teneo: ⁊ si papa id voluisset expssisset: vt secit ē. pri. §. ad hoc: tē tēa. ad audientiā. j. tē priuileg. si papa. j. Rñ. in fi.

b Minori. numero: vt ē.

c Prelatoz. quid si monachus rector parochialis ecclesie eligatur in epm vel ꝓlatū a minori pte numero: nūquid poterit cōsentire vl acquiretur sibi ius: satis videt q̄ nō ꝑ litterā que supius dicit: cuiuscūq̄ cōditōis vel status existāt. licet em̄ nil habeat cū nihil sit ꝓmune. xvj. q. j. ne ꝓ cuiuslibet. tñ negari non pōt q̄n monach⁹ vel religiosus existat. xvj. q. j. tē monachis: in fi.

d Inane. si igit supuenret ꝓfirmatio id non qualesceret: cū a principio iit nullū: ē. e. auditis: cum si.

e Ut quis duas. non pōt elect⁹ duas electōes ꝓsequi petendo cōfirmatōez ex illis: etiā si ꝓtestet se ꝓtentū altera: ꝑ quam ꝓsequi possit sue intentōis effectuz. necesse ḡ hz alterā eligere q̄ electa ad alterā redire non poterit.

f Duas. ad quid tē facto fuerunt due electōnes facte tē eodem? forte fuerat elect⁹ ab eis ad quos ꝓtinebat ꝓprio iure. ⁊ quia dicebat iaz tempus elapsum: fuerat idem elect⁹ a superiore ex iure tūc oluto: et vtrunq̄ ꝓsequebat: vel forte fuerāt aliqui contempti in prima: cum quib⁹ postea ꝓcessuz est ad secūdam. vel aliqua alia solēnitas omissa fuit in prima: que restaurata extitit in secunda. Sed dices: ad quid ḡ ista bestia ꝓsequit nisi secundam? forte aliqui de his q̄ fuerant in ꝓma: fuerunt ꝓtempti in secunda. vnde caute faciebat si id tē iure fieri possz vtranq̄ ꝓsequēdo: ħ esse nō pōt ꝓter ratōem q̄ sequit.

g Insimul. nec enam diuisim: vt in fi. patebit.

h Ex vna. si em̄ prima valuit: secūda non valuit. si secūda valuit: ergo prima nō valuit. In oruz videbat: vt ē. tē ꝓcess. ꝓben. post electionem. vbi ꝓsequebat duplicez concessionē archidyaconatus. ħ nō obq̄ ibi non dicit q̄ fuerit admissus sed ꝓsequi vnā electōem: quā multiplici iure potuerūt facere eligentes: vt si qui eligant ꝓsuetudine ꝓscripta ⁊ ꝓuilegio speciali non est phibitū: vt ibi. ħ hic duas vel plures electōes diuersas ꝓsequi phibitū est.

i Ratoi. q̄ idē ē q̄ lex. j. di. ꝓsuetudo. ⁊ ꝓsuetudini ꝑualz. viij. di. frustra. ⁊ exēplis añponēda ē. ix. di. sana q̄pe. ⁊ tē hoc. j. e. ex eo.

k Contentum. si. ē. e. is qui.

l Effectum. scilicet confirmationem.

m Protestet. ergo nil opat ꝓstanto. ꝑ ꝑ nū enim factū ꝓtestatōi videt obuiare: qō dic vt. xxvij. di. c. j. ō cum sit. cuz. Ald. tē elec. cu mana: cum si.

n Ecclesie. ad quaz electus est.

o Aduersarij. coelecti vel alt's se opponentis: ē. eo. cupientes. ⁊ j. e. c. vlt.

p Plageat. qō non licet. ff. tē iure fisci. l. ita fidei. ff. tē eden. l. j. §. edere. ff. tē iterro. ac. tē etate. §. nihil. ē. e. in electōib. ē. e. li. tē rescrip. cuz in multis: ē. tē rescō. ad hoc. tē ap. c. ij. cū si. ar. cōtra: q̄ liceat in incerto vagari. ff. tē rei ven. que ō tota. §. incerte. ff. cōi diui. et si ñ oēs. §. si incertuz. ħ spālia sunt: quod dic vt no. ō li. ob. c. ij. ⁊ facit tēcre. ista ad questionez quā anno disputaui: an valeat alternatiua appellatio: scz appello ad archiepiscopuz vel ad papam: super quo dic vt ibi dixi. j. tē of fi. tēle. c. si is cui.

q Eligere. proponendo ergo non incurrit penam: sed sufficit q̄ alteram eligat. ⁊ sic tenetur eligere: vt in actionibus dici solet. aut em̄ sum certus que mihi cōpetit actio: et tunc eligere tēbeo. ff. tē tribu. q̄ in heredem. §. eligere. aut incertus: ⁊ distingue tūc. quia aut suz incertus per iuris imperitiaz: ⁊ tunc nihilominus eligere tēbeo: qa peritiores consulere tēbui: ⁊ ignorātia iuris nō excusat: vt. j. q. iij. §. notandum. j. tē regu. iur̄. ignorantia. ff. tē iu. ⁊ fac. igno. l. regula. aut per errorez facti: ⁊ tūc subdistingue. quia aut erat error proprij facti: aut alieni: aut eius in cuius locum successit. si ex errore ꝓprij facti eligere tēbeo. quia in proprio facto intolerabilis est ignorātia. ff. ad vell. l. quanq̄. si propter errorem facti aduersarij tūc non teneor eligere. ff. quorum lega. l. j. §. q̄ autem. si propter factū eius in cuius locum successit: eligere teneor. ff. tē regu. iur̄. qui in alterius: in fi. ⁊ j. tē regu. in. is qui in ius: ⁊ adde quod dixi. j. tē re iudi. abbate: in pin.

r Renūciare. ⁊ est ratio q̄ sibi sunt ꝓrie: vt ē. vidisti. ⁊ est si. C. tē fur. l. j. ibi em̄ agendo mādari approbat factū seruj: agendo furti reprobat. ⁊ ideo vna electa sit alteri ꝓiudiciū. ad idez. C. si seru⁹ exte. se. man. em. l. vna. vbi si ex peculijs nūmis seruus se māda uit em̄: ⁊ emptus est: dns agit ex vendito ad ꝑcuz. q̄ ex illo precio non competit emptori liberatio: vel agit mādati ad manicipiū: ħ vna electa sibi ꝓiudiciū facit in alia ea rōne qua ē. ad idez. C. tē codicil. l. vlt. ff. tē le. ij. cū silis. §. varijs. C. tē pac. int̄ emp. ⁊ ven. l. ꝓmissorie. Nō ḡ dz q̄ edita actio pōt mutari emēdari ⁊ corrigi: sic placz vsq̄ ad litē cōtestatā. ij. q. viij. libelloz. C. tē eden. l. edita. Vez ē in his in quib⁹ vna non tollit ꝓ electiōem alterius: vt hic. ⁊ in ꝓdictis ꝓcor. vt no. tē libel. ob. c. ij. in glo. magna: in fi. De hac tñ materia plene no. ff. tē tribu. q̄ in heredē. §. eligere.

s Ex electio. Si electus non consentit: vel post consensuz renūciat: vel moritur: vel ꝓpter occultū sui vicij: electio cassatur: eligentes ad eligendū. ex tūc integruz tempus habebūt: nisi circa id egerint fraudulenter. ⁊ determiat hec tēcre. quod tangebatur per osti. ⁊ composi. ē. e. ne ꝓ tēfectu. ꝑ vij. ⁊ ab. ē. tē maio. ⁊ obe. cum olim.

b Effectū. ꝓfirmatōez. ē. e. pri. si em̄ ꝓfirmat⁹ essz ⁊ cassaret ꝓfirmatio. dic vt. j. e. si ꝓfirmatōez vel ꝓsecratōem si talis est elect⁹. ē. e. cū in cūctis: ē. tē accu. sup his.

c Renunciat. an electus post consensum sine superioris auctoritate possit renūciare electōi tē se facte. fuit contentio inter tēctores: ⁊

direrit io. ber. ino. pe. ō sāp. ⁊ ab. s̄ ō trāsla. inē corpalia q̄ pōt: gof. ⁊ osti. ibi tenēt ptrariū. Dixit igit̄ ber. ⁊ unno. ō r̄sti. ī inte .c. ij. q̄ p⁹sensum ⁊ ante pfirmatōez sufficit renūciare ī maiō eligē di. tu dic ꝓm gul. q̄ hoc no. s̄. e. q̄uis. ad fi. q̄ ñ pfirmatus aut renūciat electōi ꝓuīq̄ negociū ad suprioris ꝛferat examen: aut p⁹. ꝓmo casu hoc ei lz: s̄ e. cū inē canonicos. ō trāsl. it corpalia. de resti. ī ite. c. ij. vij. q. j. q̄ piculosū si ꝛela tū ē: aut ꝓponit tale qđ ptra electū q̄ ele ctionē nullā reddat. ⁊ eligētes ptāte pri uat eligendi aut nō: in ꝓmo casu lz tene at remiciano quo ad ipm ñ tñ q̄ ad supiorē: quin facta renunciatōe possit sup pro positis veritatē inq rere. ⁊ si ō ipis cōsti terit. eligē ac ꝓnūciatū essz: ō sup. ne. pla. lz: al's si bi posset illudi. s̄. ꝛ postula. bone. ij. §. nec nocebat. ⁊ crimi na vñcūq; ⁊c. xxiij. q. iij. ecce. ō collu. c. j. sic q̄cūq; ꝛ iure ꝛfuncti querit. vt sciri possit ꝛ iure supsti tis. s̄. ꝛ ar. ex pte. Item fcōus accusator ꝛ poris p̄uaricatōe ꝛ cens admittit. ff. ō pua. l. iij. ℒ. ꝛ accusa. si q̄s homicidij. In se cūdo casu tenet ī totū renūciatio. in nullo. n. preiudicat superiori cozam quo questio pendet: puta si dicatur q̄ electio facta sit ptra formam concilij quia ꝓpter. ego dico q̄ etiam si non sit ꝛela tū ne gocium ad superiorem vel eī in scōo casu distinctōnis cum ꝛelatū est. s. ⁊ non opponit id per quod sint priuati: lz teneat renūciatio quo ad electum ꝓm opi. ber. ⁊ sequacium. quam credo verā esse: tamen in nullo casu tenebit quo ad superioris preiudicium: nam eī si peccatum sit in forma: habet superior tunc prouidē: vt s̄. e. quāq̄. Dico ergo breuiter q̄ in omni casu ante confirmationem tenet renunciatio quo ad electum: quo ad superiorem in nullo ca su fit sibi preiudicium: per iura ꝓ hac parte inducta. ⁊ ar. j. e. ti. ab eo.

d Occultum. idem si ꝓpter superueniens ꝛelictum vel factum: pone q̄ peccant in ꝛcre. s̄. e. q̄ sit: vel in ꝛcre. cupientes. vel in ōcre. j. e. si religiosus redibit ptās ad electores cum in culpa non fuerit. ⁊ ideo dicit ꝛ occulto: q̄ si scienter elegissent. potestas eligen di non rediret ad eos: ꝫ ad superiorem ꝛuolueret ꝓm distinctio nem ꝛcre. s̄. e. q̄q̄: ⁊ sic non ꝓcederet questio quantum tempus ꝛeberent habere: quia nullum. Sed pone q̄ scienter elegerunt in dignum. ita q̄ priuati erant potestate eligendi. papa ꝛ gratia eos restituit: nūquid habebunt integrum tempus: vel tñ quod super erat: dico q̄ integrum per hanc ꝛcre. ⁊ per ꝛcre. ꝛ maio. et obe. cum olim. q̄ integre restitui intelligunt. ij. q. iij. notādum. ℒ. ꝛ sen. pas. l. j. ⁊ ita no. vin. innocen. ⁊ ab. i predicta ꝛcre. ō maio. ⁊ obe. cum olim.

e Dissensu. vt s̄ in ꝓmo casu.

f Renūciatione. s. post ꝓsensum.

g Integrū. s. trīū mensium in cathed: aliis vel regularibus eccle sijs. s̄. e. ne p ꝛfectu. in minoribus sex menses: ō ꝓcel. ꝓben. ca. ij. Et idem intelligo repetitū in mense q̄ datur pape ad electionem bñficioz in curia vacantiū. j. ō ꝓben. statutū. ⁊ intellige hanc ꝛ cre. in his q̄ ꝛ iure ꝓprio habent eligē. q̄ secus si ex iure ꝛuolu to ꝓm ea q̄ no. ber. t. ⁊ osti. s̄. e. ne p ꝛfectu: q̄ dicūt negligētes eē ꝓuatos tñ in ꝓma electione q̄ occurrit: vnde ꝓm hoc si archiepūs ad quez ex iure ꝛuoluto spectat eligere: eligit ⁊ electus dissentit: vel renūciat: vel monitur: ad canonicos redibit electio. ß gof. itel lexit negligentes ꝓuatos in tota illa vacatione. ß ꝓpr opinio ve rior videt: q̄ si culpa ex ꝛelicto ꝓueniens ex ꝓma electione tñ pu nitur: s̄. e. cū vinton. multoforcius ħ erit culpa q̄ ꝓuenit ex negli gentia: cū minus puniri ꝛeat negligentia q̄ dolus: s̄. e. nihil est ꝛ cri. fal. ad falsariorz.

h Aliam. eadem ratōe idē dico in tercia ⁊ in quarta s'si secundꝰ vel tercius dissentit: renūciat: monit̄ vel occulto suo vicio cassat: ⁊ idem in vlteriorib. Nota igit̄ tps q̄ dant in expeditōibus ecclesia rū vacantiū. ꝓmo dant tres menses electoribus ad eligendū. vel sex menses ꝓm distinctionē: s̄. e. ne p ꝛfectu: ō ꝓcel. ꝓbē. c. ij. ⁊ huata forma istius ꝛcre. ad ꝓsentandū dat̄ tempus q̄ citius fieri pōt ⁊ ad huc. viij. dies: s̄. e. q̄ sit. ⁊ c. cupientes in ꝓn. ⁊ §. ceterū. ad ꝓsentē dū dat̄ vnus mensis electo: si libertatē hz ꝓsentiendi: al's quātum in dex arbitrat̄. ad petendā ꝓfirmatōem dantur tres menses: s̄. e. q̄ sit. ad ꝓsecratōez alij tres. c. di. quoniam. ⁊. lxxij. di. c. ij. ⁊ si ꝛebet pallīū petere: hoc faciat a tem pore consecratōnis in fra alios tres menses. c. di. c. j. In causis aūt regularium vel cathe dralium q̄ ex immedia ta sbiectione vel appel latione ꝛuoluūtur ad papam: ꝛua ꝛcre. nico lai. s̄. e. cupientes.

i Fraudulenter. pone in vltima die trīū men sium dixerūt canonici: eligꝰ talem qui dissen tiet: ⁊ sic a die dissēsus adhuc habebimꝰ tres menses: ⁊ sic fraudem faciendo reperiebāt̄ sex menses habere. in cathedralibus vel regu laribus vel in inferio ribus annum: quod esse non ꝛebet: s̄. eo. auaricie. Et dico q̄ qui fraudem allegat eam proba re debet. ff. ꝛ probatio. quotiens. §. qui dolo. Nota ergo hanc ōcre. que facit ꝓ his q̄ no. ꝓ innocen. ⁊ ostien. ꝛ appella. ex ratione: qui ibi no. q̄ si vna die quis fuerit impeditus ꝛ anno appellationis ꝓ sequende. habebit integrum annum per predictaz ꝛcre. ⁊ eo. ti. cum sit. ij. q. vj. ei qui. ⁊ in auten. ō his qui ingre. ad app. in prī. §. j. ij. ⁊ iij. colla. viij. Sed si beneficio restitutionis ei sbueniretur: tūc nō habebit nisi tātuz tēpus quantum amisit. ff. in quibus causis ma. in inte. resti. l. ab hostibus. §. fi. ibi ꝛ hoc per eos plenius videre po teris.

g s Religiosus. si religiosus non obtenta licentia consentit ele ctioni ꝛ se facte extra suum monasterium non valet consen sus: ⁊ irrita est electio. Secundo dī: q̄ solus superior sine capitulo dare pōt ꝓsentiendi ⁊ transeundi licentiam.

b Arbitrium. ꝛpendet ex voluntate alluꝰ cꝰ imperio ⁊c.

c Habeat. xij. q. j. nō dicatis: ⁊ s̄. e. quozūdam. j. ō sepul. c. vl.

d Suam. in alijs ꝧ nō hz locum hec ꝓstitutio.

e Superioris. solius eī sine ꝙuentu: vt. j. pri. rñso.

f Obtenta. ꝛbito modo ⁊ nō per extorsionem: vt s̄ e. quozundā: ad idem infra ꝛ his que vi me. ve causa fiunt. ca. j. Et nota casum in quo non sufficit petere licentiam nisi ⁊ obtineatur: interdum suf ficit: vt supra ꝛ regula. licet. Sed quid si superior licentiam dare no luit: dixerunt. t. ⁊ ber. supra ō renuncia. post translationem. in prin. ipsum per suum superiorem compellendum: nisi habeat iustam cau sam ꝛnegandi: infra ꝛ iurepatro. nullus. si habeat iustam causaz si compelletur. lxiij. di. litteras. lxxj. di. c. ij. ⁊. iij. Sed quia solius ꝓn cipis priuilegium videtur priuare aliquem re sua: dicunt quidā per superiorem papam intelligendum: ⁊ sic loquit̄ illa ꝛcre. nullus: que in papa loquit̄.

g Non teneat. sic s̄. e. quozundam.

h Religiosis. mendicantibus vel non.

i Sint varia. q̄ enim solus prelatus illam dare posset: videbatur per. c. lviij. distinc. c. j. ibi abbas loci: ꝛ capitulo nihil dixit: ⁊ supra ꝛ renunci. post translationem: ibi ⁊ sancti fridi. ni priore: ⁊ supra. eodem titu. q̄ sit: ibi superioris nil ꝛ capitulo dixit. In contrariuz videbatur supra ꝛ ver. significa. abbate: ibi abbas ⁊ conuentui pla cuit ⁊ cetera. ⁊ est expressum ꝛ statu monach. ca. ij. in fi. ⁊. xix. q. iij. statuimus: ⁊ hoc ꝓm litteram que ibi est abbatis ac totius congre gationis: sed ꝓm aliam que est sine ac. facit in contrarium: ⁊ prela tus non potest alienare res ecclesie sine ꝓsensu capituli. xij. q. ij. sine. ergo nec personas: cum maior sit alienatio persone q̄ rerum. ad idez. xij. q. j. ꝓcipimus. ⁊ hanc secundam partem tenebat iohānes. lviij. distinc. c. j. ⁊ ber. in predicta ꝛcre. post translationem. in tercia glo sa. prima tamen hic approbatur: non tam ꝛ iure antiquo. q̄ ꝛ hoc nouo ob celerem ecclesiarum expeditionem.

k Tollēdam. interpretatio eī ⁊ declaratio iurīū ad eū spectat. xj. q. j. §. ex his: ꝛ sen. ex. inter alia. ℒ. ō legi. l. vlti. ⁊ habes eī ō hoc s̄

re postula. c. j.

l Tales. s. religiosi q̃ ñ hñt liberã arbitriũ trãseũdi l' psentẽdi.

m Electi. ex multiplicatõe hꝰ vbi qõ ẽ hẽs no. qꝺ religiosi pñt eligi. ⁊ dicam. j. c. pri.

n Electis. ñ dixit eligẽdis: vñ nõ valz licẽtia data religioso: vt psen ture possit electõi future vel pulsionem eẽ cũ psen su sui supioris: vt in cõ stitutõne clemẽ. e. ti. cũ concessa.

o Vllus religiosꝰ. mõach⁹ ĩ abbatẽ eligi ñ põt: nisi sit expꝫ se pfessus. ad dignitatẽ ãt epalẽ ⁊ in seculari et regulari eccl'ia talis eligi potit. hoc dicit. Bedarat in ꝓma pte ocre. s. e. cũ causam: ⁊ rpro bat qõ no. naso ⁊ com pos. s. e. cũ ĩ magrm: ⁊ approbat quod ibi no. oisti. ⁊ gos. ⁊ ab. ĩ ocre. cũ cãm. Jn scõa approbat qõ no. ber. re statu regula. qõ rei tumorẽ. in magna glo. cõpost. s. e. cũ causam: ⁊ ostien. re voto. p tuas.

b Prelaturã. puta poratu: guardionatu vel magratũ: ꝛm q diuersa sunt noĩa taliũ plato riũ: q religiosis pñt: vt s. e. quozũdã: ad idem s. e. fundamenta. Sed eẽ hodie ĩ admiñstratõni bꝰ ⁊ poratibꝰ mõasterio rũ hz hoc locũ: vt ĩ cle. ꝺ statu regu. ne in agro. §. sane.

c Alterius. hodie religiosus eligi ñ põt ad p laturã alterꝰ religiõis vel habitus p cle. e. ti. cum rõni.

d Eligat. eligẽ tñ põt si tacite sit pfessus. j. e. ex eo qꝺ in si. ⁊ in. c. indẽnitatibꝰ ĩ pn. Mota expẽsse qꝺ mõachꝰ vel religiosus eligi pt: nec hz postulari: ꝫ post electõem postulabit. sine supioris. n. licentia qui eã dare possit: ñ poterit psentire: s. e. c. pri. p qõ idẽ pbat. ⁊ p re re. s. e. qꝺ sit. ⁊. s. e. quozũdã. De hoc olim opinões fuerũt: ⁊ tractabãt re hoc inno. ⁊ osti. s. re renũ. post trãslatõem ꝺ voto p tuas. cõpost. s ꝺ postula. c. j. gar. s. e. qꝺ sit: ⁊ dicebãt quidã qbus sauebat inno. ⁊ cõpost. monachũ eẽ suũ monasteriũ rebere postulari ñ ob. ocre. per tuas: vbi dicebãt electũ in platũ alꝰ in epm eligi possetalꝰ eẽ suum monasteriũ postulari rebebat. Alij dicebãt indistincte eũ eligendum ad rere. post trãslatõem: rñdebãt illũ fuisse postulatũ ꝓpter oriẽz epalem: hodie tene eum elegendum p hec iura.

e Expsse. ꝫ ñ solũ sectaris eligi ñ poterit ĩ abbatẽ: vt s. e. cũ ad nostra: ꝫ nec religiosus tacite pfessus: vt h. ⁊. j. eo. indẽnitatibꝰ. in pin. vbi in abbatissa vel priorissa idem dr: ⁊ tñ p tacitã pfessionẽ bene ẽ qs mõachus: ⁊ votũ solẽnizat. j. ꝺ vo. c. vno: ñ ãt solus habitus sed pfessio facit mõachũ: s. ꝺ regu. ponectũ: talem aũt pfessionẽ in scriptis facẽ rebent: vt obuiet illis: si postea rclamarẽt ꝓpria scriptura. xxvij. q. j. omes femine. j. q. vij. salubrrimum.

f Irritũ. oli ñ erat irritũ ipo iure: ꝫ irritãdũ p sñiaz. s. e. cũ cãm.

g Monicij. nedum tacite pfessi: ⁊ minus sunt obligati nouicij: qui possunt ad seculum remeare: nisi appareat eos absolute voluisse vitam mutare: vt. j. re regula. ñ solum.

h Regularibus. quasi dicat interdũ cathedralis ecclesia secularis ẽ. i. secularium canonicoz: interdum regularis: vnoqz casu tacite professus in epm eligi potent. Sed que ẽ rõ quare in cathedrali regulari eligẽ ñ pfessus: in alijs nõz put dixerũt lau. vin. tan. gos. ⁊ compos. in prẽdi. rere. cũ cãm. i. p excellẽtiam epalis dignitatis ⁊ ordinis: vt eps eẽ secularis immediate pñt monachis: ⁊ pbat idẽ s ꝺ iudi. causam: s ne se. va. c. j. vbi monasterium erat vnitum cathedrali ecclesie forte seculari. Tamen tan. ⁊ gos. ibi dixerũt qꝺ bathomeñ. cathedralis ecclesia ibi erat regularis: sic ⁊ multe in anglia. ꝫ ber. ibi videt tenẽ contrariũ in tercia glo. Vnde in pseratione religiosus dr: etiam religiosi abbate: ⁊ eps monachos ad pfessionem recipit vt abbas: in

anten. ꝺ san. epi. §. iubẽ. colꝰ. ix. ⁊ facit ad hoc s ꝺ vo. ⁊ vo. rdẽp. ex multa: ⁊ quod no. re capel. mo. c. ij.

c Cum expediat. forma electionis tradita p rere. s. e. cum ⁊ lecti non est sblata p sequens concilium quia ꝓpter. hoc cil. Et nota ex hoc pncipio inspiciendum quid expedit: re pe . j. aliud. rj. q. j. alꝰ: s re vo. ⁊ vo. redẽp. magne: ⁊ ꝓprie expe dienna vtilitatem respicit: vt ibi patet. io. an.

b Sustinerꝰ. valeant. rephendum tur ꝺ illi qui volunt sustinere iura que penit sunt correcta: vbi ergo apparet re correctõne non sustineantur: alꝰ sustineanẽ. ad idem. C. ꝺ moffic. te. si qñ. ⁊. s. e. eccla via. ij.

Secretalem. s. e. cum dilecti.

d Inquisitis. est ꝫ forma ista partim ex scrutinio: ⁊ partiz ex compromisso: vt hic patet: ꝫ principalius dicetur ista forma cõpromissi ꝫ determinati: ⁊ si bene aduertat ista hodie ẽ melioz ⁊ expeditioz forma iudicio meo: q̃ hodie habeamus. nõ. n. volunt canonici libere ius suũ in alios trãsferre: ⁊ dare illis potestatem pficiendi platũ: p formã scrutinij graue ẽ pcedere: nec oms bene sciũt illam formam seruare: immo ⁊ bom iuriste practicam ignorantes in ea deficiunt. expedietius ꝫ habitur ista forma.

e Capituli. Mota qr secus si diceret ꝺ maiori pte eligẽtiũ: ⁊ cõpmissarij illũ elegissent in quẽ maior ps numero nõ maioz capituli notasset: qr nũc electio esset nulla. s. e. si cui.

f Conciliũ. s. eo. qr ꝓpt. dicebãt. n. qdam qꝺ forma illa sublata erat p ocre. qr ꝓpt. ⁊ hoc videbat tenẽ osti. ĩ pdicta ocre. in pn. qui dicebat diuersas electionũ formas: vt. s. e. cũ dilecti: ⁊ ꝓpterea ibi tres tñ forme: vel ꝛm alios due approbari videt: ⁊ ꝓpterea ibi dr aliter electio facta ñ valeat: ꝫ prũ ẽ ver: vt ꝺ vides: ⁊ ꝓpter ea ista ẽ forma cõpromissi ꝫ cũ certa determinatõe: vt s dixi.

g Vt prius. i. sicut poterat ante concilium quia ꝓpter cõcilium tamen ⁊ rere. fuerunt eiusdem auctoris.

h c Cum non re ceat. accedens ad se. ap. pro instruendo negocio electõis p rere. cupientes: eundo hac re causa stando ⁊ redeundo integre pter quotidianas distributõnes percipit fructus beneficiorum: quos percipere posset in ipa ecclesia residẽdo. Et nõ ex hoc principio inspici quid re ceat qõ ꝓpne honestatem respicit: s re vo. ⁊ vo. re. magne. nec. n. honestum ẽ officium suum alicui forte dam nosum. iiij. q. iij. §. item in criminali vers. venturis: s re rescrip. statutum. in fi. ff. ꝺ fur. l. semus cõis. ff. ad velꝰ. l. ij. §. j. C. ꝺ admi. tu. cum quidam: s ꝺ fideiuss. puenit cum si.

i Juꝛ. Mõ qr p hãc razonem dico qꝺ si talꝰ ẽ casus q̃ instrues vadat: ñ astrictꝰ p rere. s. e. cupiẽtes: puta qr ñ ẽ ecia cathedralꝰ nec regularis: vl' si ẽ talis appellatio vel immediata sbiectio q̃ ñ reuoluit: his casibꝰ cũ ñ hẽat locũ ocre. cupientes: ꝫ nec istius ocre. ꝓpulegiũ p istam rã: ⁊ pcor. qõ dixi. j. e. si postqꝺ. ij. rñso.

k Constitutõnem. s. e. cupientes.

l Residentes. pcor. s. re cle. non resi. ex parte.

m Residendo. pone habet ecclesia boñ. priuilegium qꝺ canonici ipius ecclesie percipiant fructus beneficiorꝫ suoz que habẽt ĩ alijs ecclesijs in boñ. ecclesia residendo: vel habet ipe qui vadit pro instruendo negocio ꝓpulegium qꝺ recipiat fructus tales: s ꝺ rescrip. c. vlhos isto casu percipiet. hoc vult dicere littera.

n Exceptis. que nec dãtur studentibus in theologia: s. re pben.

licet nec dantur presentib⁹ qui non interfunt horis canonicis. ℑ. de cle. nō resi. c. vno. ⁊ licet ista ꝓtinus fingat ipm ꝓtem: non fingit ipm diuinis officijs interessentez. habeat g q ꝑsens haberet qui diuinis officijs non interesset: vt in predi. c. vno. qō etiam est ꝓtra: cū dicat distributiones q̄tidianas ꝓcedi his qui ꝑsequūtur ecclesiarū vtilitatē: ⁊ ibi soluit.

g Propterea. nota lege ꝑ instruēdo negocio electois iurta pdicta ꝓstitutiones: ⁊ facē ad id qō dixi i glo. ij. h Hac de causa. si g facta instructōe ⁊ fini to negocio sola voluntate vel ꝓ alioꝝ suoꝝ negocioꝝ expeditōe maneret in curia: tūc cessabit ꝓuilegiū hoc: ⁊ est hinc sile qō dicit lex q non vere reipublice causa abesse dicitur is q̄ ꝓpriꝝ cōmodi causa i legatiōe est. ff. ex qui. cau. ma. l. nō vere. ℟ postea exq̄ redire icapet cōpeteret ei hoc ꝓuilegiū. redit ei de uinere qō ob hanc causaz fecit. ⁊ est simile huic qō dī de reste: ℑ. e. li. de rescꝛ. statutuz: i fi. cuz suis ꝓcor.

i Effect⁹. puta q̄ est statutuz ꝓsuetudo vel priuilegiū in eccl'ia: q̄ quacunq; iō causa quis absit: etiam si vtilitatē ecclesie prosequatur nihil percipiat. Quid si talem consuetudinē vel statutū iuraverit: non credo q tūc locum habeat hoc priuilegiuz. quia iuramentuz illud pōt seruari sine periculo anime: ℑ. de iureiur. si vo. et quia hic non dispensat contra iuramentum: vt ℑ. de rescrip. cum aliquib⁹: cum suis si. nec ob. si sustulit statutum vel consuetudinē quod est principale: ergo ⁊ iuramentum de illo seruando quod est accessoriuum. tolle enim instantiam ℑ. de iureiur. cum contingat: ⁊ quod ibi no. Hec decre. bene facit ad questionē de qua querebat olim gar. in decre. cupientes: ℑ. e. an due ꝑsone de opponentibus que vadunt ꝓ instruendo negocio ad curiam debeant contribuere ad expensas: fiat quod inter eos conuenit. ff. depositi. l. j. §. si conuenerit. si nil erat conuentum: dicebat iudicis arbitrio relinquēdum pensatis labore et facultatibus mittentium et missorum: cum ista decre. priuilegiet eos in fructibus percipiendis: satis arbitrabitur iudex eos conferre debere. Jo. an.

a Hō eo qui cōtra. Js qui opponit euidentez defectum scientie vel persone contra promouendum ad aliquā dignitatem: petere non pōt: causaz reddit.

b Promouendū. ista igit tria sunt paria: ꝓcor. ℑ. eo. vt circa. Et nota q̄ dicit dignitatē: ⁊ idez dicit ℑ. e. si forte: ⁊ idez. j. de v̄. sig. cōstitutōez. ꝓ qō apparet q decre. illa si forte non hz locū in alijs bñficijs: vt ibi dixi.

c Manifestū. ista enī quo ad casum nr̄m sunt sinonia: ⁊ idez designat: vt. j. de v̄. sig. ꝓstitutōem.

d Vel eius q̄litas. hoc vult dicere: is qui opposuit forte vult obiectum reuocare. vnde cum opposuisset euidentem defectum scientie vel persone: dicit q vult instare alijs obiectis ⁊ recedere ab illo. vel non reuocat obiectum sed qualitatem: vnde nunc vult simpliciter dicere q patitur defectum: sed reuocat id quod dixerat q defectus erat euidens: istud est reuocare qualitatem tm̄: et neutrum potest: vt hic vides.

e Excludi. vt ℑ. eo. si forte.

f Defecisset. vt ℑ. eo. titu. c. j.

g Penitere. vt sic sibi non liceat mutare consiliuz in alterius detrimentum. j. de regu. iur̄. mutare: cum suis concor. ad idem ℑ. de elec. publicato. nam ⁊ quod semel placuit nō potest amplius displicere: vbi versatur alterius interesse. j. de regu. iur̄. quod semel. ni si in casibus in quibus iura penitentiam ⁊ variationez admittūt: quoꝝ aliquos ibi nota. ⁊ est simile huic: ℑ. eo. vt quis duas. Quid dices pone promouendus consentit q opponens renunciet obiectui vel qualitati obiectus: iudex non consentit: nūquid hoc poterit opponens? ⁊ videtur quod non. quia quos pretor ꝓhibet ⁊c. ff. de postulan. l. quos pretor. ⁊ concor. ℑ. de excep. c. vlt. maxime cum huiusmodi electionibus exuberet iudicis officiuz: ℑ. de elec. cum nobis olim: cum silibus. Jn contrarium videtur per hanc litter̄ que dicit: in preiudicium eius: contra quem ⁊c. ⁊ quilibet potest renunciare iuri ꝓ se introducto: ℑ. de regular. ad apostolicam. L. de legiti. q̄ fauore. j. de regu. iur̄. q̄ ob gratiaz. satis videretur per ꝓma iura: ⁊ maxime ea rōne quia si probet talis obiectus promouendus statim debet repelli q̄ ipse huic iuri renunciare nō possit: cum istud ius licz ei faueat: si nō probatur obiectus: tamen ei nocet si fuerit probatum: et sic videtur renunciare non posse huic iuri iuito iudice. ⁊ facit quod dixi ℑ. eo. si forte.

a e Hō eo q. canonicus impubes ad electionez nō vocatus non agit de cōtemptu: non professi cum professis vel cōuersi laici cū clericis electiom itereſſe non debent. Emanauit primuz dictum ad declarationem eoruz que no. vincen. tan. goff. ber. et moderni de ers. ⁊ qualita. ex ratōne. Secundū ad declarationem eorum que no. ber. innocen. et

posuit hmōi restitui veritate ꝓtingat: a ꝓsecutōe cause debeat oīno excludi: ⁊ puniri pinde ac si in ꝓbatiōe oīm q̄ obiecerat defecisset: iustum est vt postq̄ ad oppositōez eādez ꝓcedit: nequeat i ꝓiudiciū eius cōtra quem opposuit vlteri⁹ penitere.

b Item. Hō eo q ad electōez epi q̄te i pupillari ꝓstituto etate i tua eccl'ia extitit celebrata: cū ceteris eiusdē eccl'ie canōicis nō fuisti admissus: ō cōtēptu ꝓqueri aut electōez eādē impugre nō potes: cū tā iuris q̄ rōnis existat: vt tales cū discretōe careant ad ꝓstandū in electione suffragiū nullatenus

ostien. de insti. c. ij. ⁊ ab. ℑ. e. ti. in genesi.

b Episcopi. quid de inferioribus dignitatibus: ex his vulgaribus iuribus quibus arguimus a verbis. j de priuileg. si papa. j. Rñ. in fine: cum similibus. videretur q in inferioribus secus: cum si de inferioribus idez voluisset intelligi: id expressisset ℑ. de elec. ad audientiam. Contra puto: cum ratio capituli que infra sequitur sit generalis: nec ibi repetat de episcopo: cum dicit ad ꝓstandū in electione suffragium ⁊c. ⁊ hoc bene ꝓbatur. j. eo. indēnitatibus: in prin.

c Pupillari. que est in mare minor. xiiij. an. in femina minor. xij. nec distinguimus an malicia suppleat: sicut nec in fiuienda tutela. L. quādo tu. vel cu. l. undecoram. insti. qui. mo. fini. tutela: in prin. licet secus in mr̄imonio: vt ℑ. de verbor. impu. puberes: vbi de hoc. ad idē. j. eo. indēnitatibus: in prin.

d Tua ecclesia. No. q mior. xiiij. an. dicitur idoneus ad beneficium: etiā ad canonicatū cathedralis ecclesie: de hoc ℑ de preben. super inordinata. ⁊ ℑ. e. li. de rescrip. si eo tempore.

e Contēptu. qō al's cassatōez inducit: ⁊ plus i electōe nocet q̄ multor ꝓdictio: ℑ. e. venerabilē: ⁊ c. bone.

f Juris. scripti.

g Quam rationis. que deficiente iure scripto allegari potest. viij. di. frustra. ⁊ ix. di. sana quippe. ℑ. eo. vt quis. lex enim est omne qō ratione consistit. j. dist. consuetudo. ⁊ seneca in epistola. xxxviij. ad lucilium. Si vis tibi omnia subijcere: te subijcias rationi.

h Discretōne. iij. q. vij. §. tria. de corpo. vit. ex parte. L. ō fal. mo. l. j. Et per hanc literam dico idem de furioso per predictum. §. tria. ⁊ xv. q. j. §. vt itaq̄. de suc. ab intes. cum dilectus. ff. de minor̄. l. illō. cum nec tales matrimonium carnale contrahere possint: de sponsal'. dilectus. xxxij. q. vij. neq̄ furiosus: nec religionem fouere: de regula. sicut. j. Jo. an.

i Suffragium. ff. de iur̄. immu. l. ij. §. impuberes. Et dicit lex indignum nobis videtur eum qui stabilem mentem nonduz adeptus est propter priuilegia militum sapientum hominum iura tractare. L. de testat. milit. l. vltima. et minores sportulas decurionum accipiunt: suffragiuz tamen inter alios non attulerunt. ff. de decuri. l. spurij. §. minores. et si princeps det veniam etatis minoribus: non videtur concessisse q sine decreto alienent: vel citra perfectam etatem liberam administrationem habeant. L. de his qui ve. eta. impe. l. eos. isti enim accusare non possunt nec testificari. ij. q. j. prohibentur. iij. q. iij. c. j. nec testamēta facere. ij. q. vj. §. diffinitiua. ⁊ talis etas prona ē ad malum. xij. q. j. c. j. ⁊ est hec littera contra tan. ⁊ bar. brix. q̄ dixerunt in questiōe romicali que incipit: tutor cuiusdā: q si pupillus patron⁹ maior. vij. an. pūtat vnū ⁊ tutor eiꝰ aliuz: ꝑfertur pūtatus a pupillo: pro

eis facit .xxj .q. vij. ꝛc erminus.

k Ubi qui. s. fratres vel monachi. nec distinguo ūm his an sint clerici: aut distinguit in cōuersis: vt. j. dicā in glo. ij.

l Tacite. in electis aūt requirit expssa pfessio: s. e. nullus: sic. j. e. indemnitatibꝫ. in pn. Monuiij ergo nō admittunt: ⁊ sic tenebat ab. ī glo. in pn. alleg. ad hoc .ff. ꝛe sta. liber. l. statu li berū: licet tales gaudeāt pulegio canōis: vt. j. ō sen. excom. religioso. tñ non sunt veri religiosi: vt hic. Jo. an.

m Cōuersi laici. ꝛe cō uersis ġ hic loquit. mōachi ġ vel fratres professi indistincte admittūtur: ad hoc s. ꝛe ar. cū olim. ō sen. excō. canōica. xxj .q. j. generalit. xciij. di. a subdiacono. hodie secꝰ qō dic vt in cle. ꝛe etā. et quali. vt hi qui.

n Cum clericis. ī plebibus ġ vbi sunt clerici ⁊ laici puersi nō admittunt puersi laici: ġ i hospitalibus ⁊ locis huiusmodi vbi sunt solū laici puersi isti bñ eligūt sibi potē rectorē magistꝝ vt massariū: s. ō ar. cū olim. nec hoc hic phibet: et ad hoc. j. eo. indēnitatibus. §. penulti.

o Electōibus. tale em ius nō cadit in laicū: s. e. massana. ⁊ c. sacrosā cta. etiā puersuꝫ: vt hic.

admittant. ¶ In eccleſijs q̄z regularib⁹ vel mōasterijs hi q̄ nō sunt tacite vl̄ expsse pfessi: nō ꝛebent cū pfessis vel puersi laici cum clericis electōibus interesse. ¶ Item.

¶ Jpostq̄ ab electōe ī cathedrali vl̄ regulari ecclesia celebrata fuerit in scriptis ex causa pbabili q̄ pbata ꝛeberet legitima reputari: ad sedez apo. appellatū: electōem ipaz p ordinariū confirmari pti gat: hmōi confirmatio: nisi pus fuerit canonice ab appellatiōe ipsa recessuz: cū sit ab eo q̄ nō potuit ꝛe facto psumpta: nullaz obtinet roboris firmitatē.

¶ Si vo electꝰ q̄ iuxta pstitutionē felicis recordatiōis nicolai pape tercij pdecessoris nr̄i

ad dictā sedē venerat p electionis sue negocio psequēdo: ꝛe romana curia sine lr̄ia recesserit: anteq̄ hmōi negociū sit finitū: eiꝰ electio aucte pstituti onis ipsi⁹: q̄ nō solū vt qs veniat: ħ etiā ex sui mēte exigit: q̄ vsq; ad finē negociū psequatur: eoipso viribꝰ euacuat omnino. ¶ Cū aūt ab electōis cōfirmatōe vel facta punitiōe p eū ad quē ppter inferiorē negligētiā fuerat ꝛeuoluta eligēdi potestas: ad sedē appellat eandē pstitutiōez pdictā ī veniēdo et mittēdo ⁊ alijs q̄ pstrīgunt in ea puenit obseruari.

¶ Item.

¶ Olim ex eo q̄ felicis recordationis gregorius papa ꝛecimus: predecessoꝛ primo inquiratur ꝛe recessu: vt ibi.

g Potuit. sufficit em q̄ appellatio sit interposita ex causa probabili ad hoc vt ꝛeuoluat: ⁊ alꝫ ꝑtentis iudicis iurisdictiōez reu occet.

h Firmitatem. si. j. eo. prouida. ⁊ c. seq̄n. ⁊ c. vlti.

i Si electus. approbat qō no. guil. ⁊ gar. s. e. cupientes. §. q̄ li.

k Juxta. si ergo talis erat electꝰ q̄ venerat ad curiā non astrictus tamen illa constitutōne: licet ante finē cause recedat: cum nō habeat ibi locum constitutio: ergo nec eius pena. et facit quod dixi in ꝛecre. cupientes: in pn. sup ver. imediata subiectio: ⁊ s. eo. cum nō ꝛeceat.

l Constitutōem. s. e. cupientes.

m Valente. ⁊ ita punit qui mentem offendit: sicut qui mentem et virba. ff. ꝛe iurisdiom. iu. l. si quis. ver. q̄ dum ꝓponit. ff. ad macedo. si iulianꝰ. §. mutui. imo preferur intentio verbis. j. ꝛe ver. sig. intelligenna. ⁊ c. propterea. Et in contrariuz videbatur quia constitutio penalis erat ⁊ restringenda. ff. ꝛe peñ. interpretatione. sufficere ergo videbatur q̄ venerat prout constitutio dicebat: sed contrarium est verum. ista enim sunt paria non venire. et venire et sine licentia recedere. xj. q. iij. certum. ꝛe iudi. c. j. ff. ꝛe excusa. tuto. l. scire. §. obseruabunt. Videtur enaz talis offendere verba fm q̄ no. in. §. q̄ si per. xx. super ver. executionem: non ob. qō dicitur constitutōnem penalem non extendendam. quia in hoc non extenditur quod erat ꝛe mente. nec puto electum puniri qui eo tempore quo non impeditur processus cause per. xx. vel. xxx. miliaria peregrinationis recreatōis vel simili causa uult extra curiam. non enim recessisse dicitur qui statim est reuersurus. ff. ꝛe procura. presens. ff. ꝛe diuor. l. iij. et verba ciuili modo non captiose sunt intelligenda. iij. ostin. erit. ff. ꝛe serui. si cui. et hoc tenet guil. ⁊ gar. in ꝛecre. cupientes. Jo. an.

n Omnino. quod hic ꝛe pena electi venientis ⁊ recedentis sine licentia dictum est: eadem ratōne intelligo repetitum ꝛe pena opponēntium ⁊ pſonaꝫ instructaꝝ.

o Cum autem. approbat quod no. guil. et gar. s. eo. cupientes. in pn. Jo. an.

p Confirmatōne. in contrariuz videbatur. ibi em non ꝛe meritis electōnis: ħ ꝛe iniquitate iudicis agitur: s. ꝛe ap. interposita: ad fi. Sid quid ergo venirent persone instructe: ħ ꝓtraruz verus est: licet enim ꝛe iudicis iniquitate agatur: nihilominus et ꝛe meritis electōnis: ⁊ sic necessaria est instructio personarum.

q Prouisione. in contrarium videbatur. quia penalis erat constitutio. ⁊ qz si papa ꝛe prouisione voluisset intelligi: id expressisset: sicut fecit ꝛe electōibus ⁊ postulatiōibus: ꝛe ꝛec. ad audientiā. Sz cum quondie iura ista parificent electōnes postulatōnes ⁊ prouisiones: s. eo. statuimus. ⁊ c. vt circa: quid iuris ꝛe vno et ꝛe alio: vt hic patet. sed post prouisionem non videbatur vacare ecclesia et sic nec habet locum constitutio que puidere intendit ecclesijs vacantibus: vt ibi patet in pn. sed per appellationem suspenditur confirmationis ⁊ prouisionis effectus: ꝛe iure eum. venientes. vnde merito locum habet constitutio.

r Eum. qō dic vt s. e. ne p ꝛefectu. ⁊ c. quāq̄.

s Olim ex eo. Dispensare possunt episcopi et superiores cum nōnūlb⁹ parochiales ecc'las sibi subiectas q̄ vsq; ad septēnium studendo nō teneant ad sacerdotiuz promoueri: ad subdiaconatū in ꝛebent promoueri infra annū: alꝫs sunt priuati: ⁊ illo durante septēnio ꝛebet in illis ecclesijs idoneꝰ poni vicariꝰ ꝛe fructib⁹

m Constitutiones. Jo. an. Ubi qui. s. fratres vel monachi. nec distinguo ūm bis an sint clerici: aut distinguit in cōuersis: vt. j. dicā in glo. ij. Tacite. in electis aūt requirit expssa pfessio: s. e. nullus: sic. j. e. indemnitatibꝫ. in pn. Monuiij ergo nō admittunt: ⁊ sic tenebat ab. ī glo. in pn. alleg. ad hoc .ff. ꝛe sta. liber. l. statu liberū: licet tales gaudeāt pulegio canōis: vt. j. ō sen. excom. religioso. tñ non sunt veri religiosi: vt hic. Jo. an. Cōuersi laici. ꝛe cōuersis ġ hic loquit. mōachi ġ vel fratres professi indistincte admittūtur: ad hoc s. ꝛe ar. cū olim. ō sen. excō. canōica. xxj .q. j. generalit. xciij. di. a subdiacono. hodie secꝰ qō dic vt in cle. ꝛe etā. et quali. vt hi qui. Cum clericis. ī plebibus ġ vbi sunt clerici ⁊ laici puersi nō admittunt puersi laici: ġ i hospitalibus ⁊ locis huiusmodi vbi sunt solū laici puersi isti bñ eligūt sibi potē rectorē magistꝝ vt massariū: s. ō ar. cū olim. nec hoc hic phibet: et ad hoc. j. eo. indēnitatibus. §. penulti. Electōibus. tale em ius nō cadit in laicū: s. e. massana. ⁊ c. sacrosā cta. etiā puersuꝫ: vt hic.

Quid dices ī ġstione facti in aliquo ordine: puta humiliatoꝝ vel ī aliqua ecclesia seculari pſcripserūt laici cōuersi q̄ ꝛebeant ad electionem admitti ⁊ vocari: per hanc constitutōem clerici nolūt eos admittere. Queriē quid iuris? dico q̄ ꝛe iure cōmuni cōuersi laici ad electiones nō admittunt: vt hic. ħ ꝛecre. ista non tollit specialiū locoꝝ ordinum vel personarū consuetudines pscriptas: s. e. li. ꝛe constitu. licz: quare illi pscripte consuetudini stari ꝛebet. nō ob. q̄ in talibus nō valeat consuetudo: s. eo. massana. quia illud dico verum fm innoc. ⁊ osti. qui hoc no. ꝛe insti. c. ij. ꝛe laicis professione ⁊ habitu nō ꝛe conuersis. cum ergo conuersus sit ecclesiastica persona. xij. q. j. c. duo. tale ius spuale pscribere poterit.

q Jpostq̄. si ab electōe cathedralis vl̄ regularis ecclesie in scriptis ex causa pbabili appelletur ad papam: ea pendente confirmato facta per ordinarium non valet. Requirit ꝛecre. cupientes: non solum q̄ electus veniat: sed q̄ vsq; ad finem negociū prosequatur. ⁊ habet locum etiam cum appellatur a cōfirmatōne vel prouisione. hoc dicit.

b Ecclesia. Nota quo ad cathedralem ecclesiam bene erat statutum q̄ appellatio ꝛeuoluēt: eoipo q̄ ī scptis ⁊ causa pbabili interposita eēt: s. e. q̄uis. ħ ꝛe regulari non sic erat expressum. parificate igitur sunt regulares cathedralibus: sic s. eo. ne p ꝛefectu. et. c. cupientes: secus in casu s. eo. quāq̄.

c Scriptis. sic. j. ꝛe ap. cordi. ⁊ ꝛe hoc s. e. ti. q̄uis.

d Probabili. vide istud speciale in istis ecclesijs q̄ sufficit q̄ appellatio sit interposita ex causa pbabili: licet causa sit falsa ad hoc vt ꝛeoluat. ⁊ pōt esse ratio. quia maiora facilius ꝛeoluūtur: vt s. ꝛe appella. vt ꝛebitus: in fi.

e Sedem apo. ergo secus si ad inferiorem. cum em ista ꝛecre. ponat suum casum specialem pra regulam. j. ꝛe appel. non solum. ij. Ñ. quo cauetur primo constare ꝛebere ꝛe veritate cause anteq̄ reuocentur attentata post appel. ante sententiā interiectam: ob hoc igitur a casu expsso non recedaz: sed antiquo ⁊ generali iuri in alijs stabo: ⁊ potuit esse ratio reuerentia se. apo. ⁊ vt melius visitet. Et quia ista maiora ꝛefacili transeunt ad papam: vt in predic. ꝛecre. vt ꝛebitus: in fi. ⁊ si appellet ad legatū: non puto hanc ꝛecre. locū habere: licet dici solet at examen legati satis esse examen ap. se. Sed video q̄ si appellet ad sedē ap. nō sufficit adire legatū: nisi partes ꝛordarent appellatōni renūciando: ꝛe appel. pstitutus. ⁊ ꝛe offi. leg. studuisti. ⁊ c. licet. ⁊ dixi. s. eo. cupientes: circa pn.

f Canonice. sine aliqua prauitate: vt s. eo. q̄uis. ⁊. j. eo. prouida. ⁊

ecclesie sustinendus: elapso septēnio vēz rector infra annū in pres
bytez pmoueri. Causam vēdit huic pstitutōni: qō no. guil. ē. e. li
cet canon: in glo. sup v. priuatus.

a Lugdunensi. ē. e. licet canon.

c Parochialiū. nō collegiatarū in quibꝫ locū hz pciliū in collegia
tis nō. ꝛ sic in illis nō est hec dispensatio ne
cessaria: ē. e. statutū.

d Tempe. i. ex quo possessiōez habuit: vl
p eū stetit q̄ minꝰ hēret. ī. c. pri. §. j. et. j. vē
pbē. luz epus.

e Personaliē. ꝯ nō p vicariuz: nisi i casu
vēcre. vē pben. extirpā
de. qui casus p pcilū
mutatꝰ nō est: vt ibi di
ci. ꝛ idē hodie in casu
huiꝰ capituli.

f Residēat. dispēsa
ri nō poterat sup resi
dētia: vt in ipa vēcre.
luz: in fi. Jo. an.

g Non fuerit. iusto
impedimēto cessante:
vt hic i fi. ꝛ. j. c. pri.
§. porro.

h Extunc. i. post il
lud cōciliū.

i Acceptare. q̄a nole
bāt sic stare pbitari.

k Proficēdi. vē ma
gis. c. j. ꝛ. c. q̄ nōnul
lis. Jo. an.

l Paruis. i qbꝫ for
te pauca sunt alia be
neficia.

m Opportunitas. si
cut puidēt iura q̄ op
portunitas ad maluz
tollat: vt. xviij. q. ij.
diffinim⁹. ō coba. cle.
c. j. ē. e. fundamēta. j.
vē sta. regu. c. vno. j.
Rō. i fi. ita puidēt: ne
opportunitas tollatur
ad bonū: vt h. ꝛ ē. vē
magistris: p totū.

n Indigere. ē. ve
magris. c. vlt. vñ vē aduocatis dī q̄ nō min⁹ puidēt generi hūano
q̄ si pīam armis vēenderēt. C. vē aduo. di. iudi. l. aduocati. ꝛ vi
ctoz scia mūdꝰ illumiat. ē. vē hē. cū ex inuncto. j. vē reliqis. c. vno.

o Prouidere. ꝯ nōne satis erat puisuz pauplbꝫ: ē. vē magris: dic
q̄ sic circa vectores: ꝯ circa libros ꝛ expensas non: circa que proui
dit ista cōstitutio.

p Epi. lz igit inferiores plati possint ex causa sua residētia dispē
sare: ē. vē cle. nō resi. relatū. ꝛ ita ibi sentit inno. ostī. ꝛ gar. ē. e. lz.
i vlt. glo. hoc tñ casu nō dispēsabūt miores epis. ꝛ ī. §. porro. idē re
petit. Sz nūquid solꝰ epus sine capl'o hāc ꝛ alias dispēsatōes facē
poterit: ꝛ videt exp̄ssuz q̄ nō. j. q. v. c. vlt. i fi. vbi etiā vē hoc. ꝛ l.
dist. ex penitētib. ꝛ ad idē. j. vē excel. pla. c. j. ꝛ ē. ō bis q̄ fi. a pla.
nom. ꝛ. c. se. Jn ōrū videt p hanc lrāz ꝛ p vēcre. at si clerici. vē iu
di. cū in his urib⁹ dicat vē epis nulla mentōe facta vē capl'o. ad idē
vē ordi. ab epo q̄ renū. epis. c. j. ꝛ. ij. vē cle. pug. sane. ij. ō cle. pug.
in duel. c. j. ad idē. j. vē eta. ꝛ qualit. c. vno. vē sīt. pbi. c. j. cū mul
tis si. ꝛ hoc vltimū credo ꝛ cōmuniter obseruatur p̄m ostī. qui hoc
no. vē temp. ordi. dilectus: in fi. magne glo. ꝛ guil. in spe. ti. vē lega
to. §. antepl'r. in pn. ipse tñ ostī. no. ōrū vē sta. regu. q̄ vēi timorē.
tñ posito q̄ vē iure solus dispēsare nō possz: vē psuetudine pscripta
sibi pt hoc ius acquirē: ē. vē his que si. a pla. ea noscit: in fi. ꝛ ē. e.
li. vē cōsue. c. ij. Jo. an.

q Vtuismodi. parochiales sup̄.

r Subiectas. nō q̄ lz q̄ ad dādas dimissorias equipem⁹ epm or
ginis vmcalij ꝛ bñficij: vt. j. vē temp. or. cū nullꝰ. j. Rō. q̄ ad ca
sum istū secus. vñ si bon. talē eccl'iam hz mutuo: mutuēt. epus nō
bonoñ. habebit dispēsare p hāc lrām.

s Obtinēt. si tā elapsus essz annꝰ vta q̄ puati ēent: tūc eas nō obti
nent: ꝯ obtinuerūt. ꝛ sic hmōi dispensatio locū nō hz.

t Septēniū. nō in septēnio scholarē ē vbē puectū. studēs i theolo
gia in q̄nquēnio: ē. vē magris. c. vlt. ꝛ etiā studēs in iure ciuili: vt in
ph̄e. ff. ibi ꝛ in q̄nq; āīs vē. ꝛ si voluerit epi in citeriozi tpe dispēsare:
bñ id poterit: ꝯ i vteriozi nō: vē re iudi. q̄ ad p̄sultatōez. vē ap. oblate.
j. vē reg. iu. cui lz. Sed
nūquid epus q̄ dispensa
uit i septēnio añ illud tē
pus finitū poterit dispē
satōez reuocare: puto q̄
nō p reg. j. vē reg. iu. vē
cet. ꝛ ē. ō fi. p̄sb. ex tua:
vbi vē hoc. ꝛ hoc dico si
eundēs causa suaderet
ōrū. ꝛ sic p̄ intelligi vē
cle. nō resi. c. vlt. vnō ex
p̄uilegiū reuocat: cū tē
dit ad norā: vē vēi. su
gestū. quid si pendēte di
spēsatōe mecum facta vē
isto septēnio assumor ad
aliā parochialē eccl'iam
sine fraude: nūquid ad
huc poterit in septennio
mecū dispensari: ꝛ satis
videt q̄ nō p hāc lrām:
cuz videat inspici tēpus
rōne psone. et scōm hoc
ꝛ p ea q̄ dixi in pn. glo.
videt q̄ tēpo istud icipiat a tpe dispēsatōis. ꝯ hz
hoc esset repire q̄ p. ix.
ānos: vl q̄si progaret re
ceptō ordinis pbiteral'.
ꝛ ī hoc vtil' est declaratio.

u Lrāz. cuz nō distin
guat: intelligo gnāliē sue
ī grāmatica sue ī iure ca
nonico vl ciuili: vel sciē
tia theologie studeat. et
caueāt epi ne dispensent
cū his q̄ scales nō sunt.
laz eñ i eis cessat hui⁹cō
stitutōis causa. vñ nec fi
at dispēsatio. j. q. vij. qō
p remedio. et hñtes di
spēsatōez p̄t studiū stu
dere vēbēt nō in castris
vl in villis ꝯ i studio ge
neali. vt ē. vē cleri. nō
resi. tue. al's prulegiuz non habebunt: vt ibi.

x Subdiaconat⁹. p hoc dicūt quidā q̄ sine dispēsatiōe vē coī iure pt
in miozibꝫ pstitut⁹ eligi ad parochialē eccl'iaz. ad idē allegāt iura. j. vē
pben. si p clericis. ꝛ. j. vē instī. c. ij. Sz puto ō. ꝛ dico ab antiq̄ iure il
liꝰ vēcre. ē. vē eta. ꝛ q̄li. pterea nō recedi: nisi inq̄tū repit exp̄ssuz. nec
ob. hec vēcre. potuit em dispēsari vel p lr̄as ap'licas: vel p pīn tatiōem
patronū pseq parochialē eccl'iaz in miozibꝫ pstitut⁹. si dispensēt cū tali
necesse hz infra annū subdiacon⁹ fieri: ꝛ sic intelligo istū textū. ꝛ dixi
vē hoc ē. in pdi. vēcre. si p clericis.

y Christi. Nota dñuz bonoꝝ eccl'iaz esse penes xp̄m. vē ho c. xij.
q. j. expedit. xvj. q. j. q̄m quicqd. ē. vē v. sig. si causa.

z Dinoscit. Nota ex pteritis circa futura cauen. xxiij. di. in noie: vē
pcura. c. j. ꝛ ē. e. fundamēta. §. digne.

a Retrocedē. militādo negociādo vl vxorē accipiēdo q̄ pīt ipi cle
rici i miozibꝫ pstitut⁹: ē. ō cle. pluꝝ. c. j. ꝯ q̄ sunt i sacris nō. j. ō voto.
c. vno. Jo. an.

b Pena. priuatōis ipso iure.

c Exerceat. puidit hec pstitutio eccl'iis et psonis. sic ē. e. cū nobis
olim: in fi. ꝛ. j. vē regula. bñficiuz.

a Ministrēt. ñ ei vēbēt ap'is militare stipēdijs. xij. q. ij. charitatē.

b Septēnio. idē est vē miozi tpe si ad minꝰ tēpus dispensatū fuit esset:
q̄d fieri potest: vt supius dixi.

c Ilioqn extūc. id est elapso anno a fine septēnij.

d Pena. priuatōis.

e Omissa. ḡtuo: dic. Prio q̄ ad penā puatōis rectoris paro
chial' eccl'e ñ pmou repit q̄ ānꝰ iteger sit oplet⁹. Deīo q̄ ānꝰ il
le nō curruit iuste impedito. Tercio q̄ pⁿ puatōez eccl'ia eidē referri ñ pt.
Quarto q̄ nō pmotꝰ si eo aio recepat eccl'iaz: vt fructus ānī percipere
t

**Omissa tibi parochi-
alis ecclesia quāq̄ tm̄ vē**

tenetur ad restitutiones ipsor: ⁊ qui eas mente contulit: ecclesiaz seruare debet indemnes.

f Parochialis. nō collegiata: s. e. statutū.

g Tantū. q; amodo ante finē annī nō expectam⁹ aliqua tpa statuta ad ordines recipiendos: ꝛc quibꝰ s. ꝛc tēpo. or. ꝛc eo. vel si supest vnū tēp⁹: adhuc nō est diaconus vel subdiacon⁹.

h Lugdunen. s. eo. licet canon.

i Elapsus. facta ꝓpōtatione: vt di. j. §. pri. Jn ꝓmū videbat. q; lex dic ꝙ si ꝓmisisti mihi sacere insulā infra certū tēpus: ⁊ ia tēpus tāt⁹ lapsum est ꝙ amodo infra illud tēpus fieri nō pōt: licz totū tēpus nō trāsierit ꝺ te agere possum. ff. ꝛc v. obli. l. hoc iure: et l. si ita stipulat⁹ essem. vñ exā certū erat illuz infra diē ꝓmoueri nō posse: videbat pena cōmissa. ꝟ ꝺmū est vez: vt hic ptz. ⁊ hoc tenebat guil. ⁊ gar. s. e. licz canon: p. l. ff. ꝛc v. obli. l. i illa stipulatiōe. ⁊ l. insulam. vbi exp̄sse dī stipulatiōez penalē nō ꝓmitti añ diē: et si sit certuz parē ñ posse. Jtē licz certū sit ꝓditōez extiturā: expectari debz dōec exist. ff. qñ di. le. ce. l. hum⁹ legatū. ad ꝺmū pōt rnderi vt no. i dicta l. hoc iure. vel dic ante diez agi posse ānq̄ inciest opus ichoatū nō esse: vt in ꝓmis iuribꝰ: ꝟ ad pena nō vt in secundis ⁊ hic.

k Molente. ⁊ merito nō potest ꝓferri. q; nō ꝓferunt bñficia anteqū vacet: s. ꝛc pces. pben. c. j. ⁊. ij. Anno añt elapso libē pt ꝓferri non obstāte illi⁹ possessiōe. j. ꝛc pben. licz epus. idē vides in morte nāli. qa licet certū sit clericū moriturū: non tamē ꝓferur eius bñficiū ante mortem: vt s. ꝛc cōces. pben. c. j. ⁊. ij.

l Pacificā. Quid si nact⁹ est possessionē solū minoris ptis bonoꝝ: dicit qdā ꝙ nō currit tēp⁹: sec⁹ si maiorē: ar. j. ō resti. spo. freqns: dic ꝺm guil. q; hoc no. s. e. licz. ꝙ si libeꝛ hz exercitiū cure aiaꝝ: tenet hac ꝓstitutōe: lz tm̄ minoris ptis bonoꝝ possessionē habeat. q; cura ps ꝓncipalis est ⁊ digmor: ꝛc etā. ⁊ q̄li. cū sit. ad hoc ꝛc ꝓse. ec. vel al. ꝙ in dubijs. ⁊ ei⁹rōne tenet ad sacerdotiū ꝓmoueri: ꝛc pben. exurpāde. secus si nō habeat liberꝝ cure exercitiū: lz possessionem habeat eiā maioris ptis bonoꝝ. ad idē s. e. ti. ꝺudū. ij. circa ꝺn. vñ dixit hic ifra: ipsi⁹ ecclesie regimē ⁊c. Quid si postq̄ nact⁹ est possessionē: monet sibi ꝓuersia: dixit guil. ꝙ si incōtinēti in ipsa possessiōe lis sibi mouet: ⁊ possessio ꝓtinue turbat: ꝓmoueri nō tenet. q; q̄ incōtinēti fiūt in ⁊c. s. e. officij. ff. si cer. pe. lecta. ⁊ q; nō videt pacifica fuisse que nō duraut. ad hoc s. e. si postq̄. §. ij. s. ō v. sig. nā ⁊ ego. ⁊. ff. ō i rē v. si ꝙ patre. §. v. iuz. ꝛc pe. di. j. ꝺuoꝝ. ⁊ lius euētus dubi⁹ est. ff. ꝛc pecu. qō debent. possz ꝙ esse ꝙ eccl'as ꝓderet: ⁊ sic in ꝑbiterū ordinarus absq̄ bñficio medicaret. xcij. di. diaconi. vlt. Si añt possessionē aliquā diu obtinuit sine litigio hac ꝓstitutōe artat: ⁊ sufficit ꝙ semel cepit pacifice possidere: s. e. ꝺudū. ff. ꝛc ac. emp. l. ex empto: in ꝺn. al's qlibet suo velle posset sibi litez ꝓfingere in fraudē hui⁹ ꝓstitutois. nec ob. ꝙ iste succūbere poterit. q; mala electio est in culpa. C. ꝛc acq. pos. l. vlt. C. ꝛc iure deli. sancim⁹. Jo. an.

m Per te stetit. sic. j. ꝛc pben. licet epus.

n Justo impedimēto. sic s. e. q̄ sit: ad fi. pone ꝙ toto illo anno egrotauit: vel absens erat epus ⁊ ꝓmēdaticias hīe nō potuit: vel eū epus ordiare nolut: vt his fit'a. he em̄ sunt iuste cāe q̄ excusabūt eū. ⁊ ꝓpt̄ hāc causaz dico ꝙ elapso āno statiz illo nō vocato possit alteri ecclesia ꝓferri: vt in ꝑdi. ꝛc re. licz. tm̄ tut⁹ ⁊ honest⁹ essz ipm̄ citari: ⁊ facē ꝓmū ciari illū ꝓuatū si nō oñdit dispensatōez vel iustū impedimētū. naz si hoc omisso fiat collatio: ipe postea veniēs ⁊ ꝛc iusto impedimto vel dispēsatōe fidē faciēs: collatōez cessari faciet: ꝛc re iudi. cuz bertold⁹. ꝟ qa iudices vel illi ad q̄s collatio spectat nolūt litigare vel se aduersarios ꝓstituē: nec illi q̄b faciēda est collatio nisi ꝓmo habeāt ius i re: ideo ꝓmum eligitur: altera via: vt sine alia ꝓnūciatōe fiat collatio.

o Ecclesia ipsa. tolle qō est in fi. §. nullaten⁹ ea vice ⁊c.

p Existis. q̄daz bñt hic in ifra: ⁊ ad quā inhabilē reddidisti te.

q Ludibrio. sic. C. ꝛc bo. q̄ li. l. vlt. vbi añt pueritis.

r Faciendū. vt. C. cōia ꝛelega. l. ij. in fi. magis q̄ ꝓsideremus sen
suz q̄ vba. ad idez s. eo. si posit q̄. §. j. s. ꝛc v. sig. itelligēia. ⁊. c. ꝓpteres.

s Ea vice. intelligo .i. in illa vacatōe: al's lex esset imposita verbis. facile em̄ esset sibi ꝓferre vni quez scire nolle consentire: ⁊ postea reiterato illaz primo ꝓferre. ꝺm illos q̄ bñt i textu: ⁊ ad quaz te inhabilē ⁊c. non est dubitatio tanta.

t Jterato. naz q̄ ratiōe possz ꝓmo āno semel iterato eidez ꝓferri: eadē rōne semel iterato secūdo: ⁊ sic dic ō tercio ⁊ sic ō singul'. ⁊ sic ea non frustrarē effectu vt dicū est. ꝓcor. s. ō testi. licz. iij.

u Jntēdēs. si q̄ intēdebat a ꝓncipio ꝓmoueri: ꝟ postea mutata volūtate ꝓmot⁹ nō fuerit nō teneꝛ ad restitutōez fructuū. qō vez puto ꝛc percepta añ mutatā volūtatē: in alijs crederez secus eadez rōne.

x Postmodum. ela
pso anno. Jo. andree.

y Mutata. Mo. q̄ fraus purgat: sic ⁊ mora iterdū: s. ꝛc locatum. ⁊. j. ō reg. iu. mora: vbi ō h⁰. ⁊ nō exitū spectari cū vitiū ꝓsistit in animo: al's spectat untū: s. eo. li. ꝛc rescp. si eo tempe. s. eo. ꝺudū. j. vbi ꝛc hoc.

z Promotus. fuerit ad sacerdotiū infra annū.

a Promouēdō. ⁊ i vtate ꝓmot⁹ ñ fuisti: al's purgat vitiū i vtroq̄.

b Offensaz. sic s. e. ppetue: cū suis ꝓcor.

c Jndēnē. pōe eī illū q̄ fruct⁹ ꝓcepit ñ ee solūdo: ita q̄ iefficax ē actio ꝓ eū: s. ꝛc solu. odard⁹: dabit i ꝓferēte: vt hic vides. ⁊ hic loquitur nō solū ꝛc obligatōe i foro aie: ꝟ et in foro iudiciali: dūmō ꝛc ta li credulitate vt fraude fiat fides: tñ q̄ fraudē allegat illā ꝓbabit. ff. ꝛc pba. q̄ti. §. q̄ wlo. ⁊ ꝓbabit id ꝙ ꝓiecturas. j. ti. ꝓr. c. ij.

d J abbatē. Abbas exēpt⁹ eligit i epm: ꝟ intire ñ pt sine lītia pape vt legati ꝛc latē. Scōo dī q̄ legat⁹ ō latē pt ꝓfirmare electōes epoꝝ exēptoꝝ: reliq̄ ñ sine spāli mādato. ꝛclarat q̄ no. ber. s. ō postu. c. vlt. vlt mediū glo. ꝓpost. ibidē in ꝺn. ⁊ ea q̄ no. moderni: ō ꝓsue. cū venerabil'. ⁊ gar. s. e. cupietes. §. ꝛcterq̄.

e Abbatē. idem itelligas ꝛc quolibet alio inferiori ꝑlato ab epo: quia eadem est ratio.

f Subiectū. qō cogisci pt ꝙ ꝛcre. j. ō ꝺni. si papa: idē ꝛc sbiectis epo q̄ ad hoc q̄ eligi pōt: ꝟ sine licētia epi nō trāsibunt.

g Epm. idez ꝛc alijs dignitatib⁹: puta ad aliam abbatiaz: s. e. c. nullus: cū si. ⁊ eadē est ratio.

h Elegistis. dubitatōis fuit causa epūs. q; nō hz liberꝝ volatū sine lītia pape ꝺz postulari ad aliū archiepatū vl' epatū. ⁊ si eligat nō valet elco. eadē q̄ rō videbat i abbate imediate sbiecto vt ꝙ id ꝛcdet postulari nō eligi: ꝟ illō spāle in epīs: s. ꝛc renū. nisi cū prudē. nō em̄ qcūq̄ hz petē licētiā intseūdi postulād⁹ē: vt ꝓbat s. e. si religio sus. ⁊. c. null⁹. ⁊ in his q̄ no. s. ꝛc postu. c. vlt.

i Exinde. q; elegistis ⁊ non postulastis.

k Prouincia. si eī legat⁹ eet ꝟ ñ i illa puīcia: lītiaz dare ñ pt. lz eī q̄ dā possit q̄ volūtarie iurisdictōis sit ex puīciā sibi ꝛcrētā: eūdo ⁊ redeūdo: tñ hec q̄ ptēiose iurisdictōis sit nō pt: vt h. ⁊ s. ꝛc ꝓsue. cū venerabil'. ꝓmū ꝓbat ō of. leg. ꝙ intlatōez: ⁊. c. pl't. ⁊ s. ō sen. ex. ad emīenā: cū si. Et ꝙ dic: sit i puīcia missus: qō ē ifra. q; lz puīciā exiuisslz dūmō i legatōe esslz adhuc lītiaz dare pt: s. ꝛc of. le. nouu. si añt exiuisset puīciā ⁊ legatōez secus: ⁊ sic posset itelligi hec littera.

ānō intsiuerit: q̄ ifra ipm neq̄ as iuxta statutū gnālis cōciliū lugdunen. ad sacerdotiū ꝓmoueri: ñ ē nisi tūc ꝛcmū cū ex toto fuerit ipe ān⁹ elapsus cēsenda vacare: nec pt alti ātea te nolēte ꝓferri. Ann⁹ añt huiusmodi q̄ a tpe illo incepit: q̄ ipsi⁹ ecclie regimē ꝓmissuz tibi extitit: ⁊ possessionē ei⁹ pacificā habuisti: vl' p te stetit q̄ min⁹ haberes eādem: tibi non currit si ꝓmoueri iusto impedimēto ꝛcrēt⁹ infra tēp⁹ hmōi nequisti. Pozzo si infra dictuz tēpus nō fueris rōnabili causa cessante ꝓmot⁹: tibi ecclesia ipa q̄ dicti statuti aucte iam ꝓuatus extitis: ne statutū ipm fiat ludibrio ꝛcbitoq̄ frustret effectu: ⁊ nō reb⁹ ꝟ vbis: cū sit potius ꝓfuū faciendū lex imposita videat: nullaten⁹ ea vice poterit iterato conferri.

Cerez si ꝓmoueri ad sacerdotiū nō intendēs parochialē recepis eccl'iaz: vt fruct⁹ ex ea p annū pcipias ipam postmoduz dimittur⁹: nisi voluntate mutata ꝓmot⁹ fueris: teneberis ad restitutiōez fructuū eorundē: cū eos recepis fraudulent. Jllū añt q̄ eaz tibi cōtulit: cū te nō crederet ad huiusmodi ordinē ꝓmouendū ꝓter diuinā quā exinde incurrit offensaz ad ꝓuandā indēnez eādem eccl'iā ꝛcternimus obligari.

Item. J abbatem ecclesie romane immediate subiectum in vestrum episcopū electistis: reprehendi exinde nulla ratione potestis: ei tamē ab alio q̄ a nobis vl' apostolice sedis legato: si sit in puincia ꝛc

h Latere. ſ. cardinalis. ĩ. de of. le. c. ij. in fi. vbi dicam de hoc.
i Adiſſus. ſubaudi vel ab alio qui haberet ſuper hoc ſpeciale mãdatuz: vt in fi. c.
k Deferendi. ſicut em̃ inferior nõ defert ſine ſui ſuperioris licentia ſuam eccleſiã: ſic nec iſte ſine pape licentia qui ſibi primus eſt ſupior: vel ſui legati ꝺ late ſuuz mõaſterij deferet.
l Tranſeũdi. qd ſi abbatia non ſit exempta: ꝫ ꝓuilegiuz habet q abbas ad epatũ nõ poſſit aſſumi ſine ſe. apo. lñia: ex cauſa forte q abbates ſe videntes receſſuros res monaſterij diſpergunt. et habes de hoc ꝓuilegio xvj. q. j. hinc eſt etiã. nũquid poterit legat⁹ de latere huic dare licẽciam: ſatis videt iſte de. ar. q ſic. q: põt oĩa põter excepta: de offi. lega. q tranſlationez. xvj. q. j. frat. ff. de off. põſe. pto. l. vna. ad hoc. ĩ. ꝺ v. ſig. c. j. in pn. Unde nota q per hanc decre. reꝓbata eſt opi. oſtiẽ. nõ. ſ. de ꝓſue. cũ venerabil'. dicebat em̃ ibi t de renũ. c. vlt. in pn. q illi legati habebant ſpeciale mandatuz tranſferẽdi abbates exemptos: alꝫ id facere non poſſent ꝑ decre. de offi. le. q tranſlatõem. ꝫ ꝓpoſt. ibi ꝯ dicens q ex generali legatõe hoc poterãt: t eius opinio hic approbat: vt vides.
m Hmõi. ſumptuz ex eo qꝺ no. gar. ſ. e. cupientes: circa pn. ſuper vbo examen: t dic hmõi. ſ. de latere.
n Adiuus. vñ minores legati nõ exequũtur officiũ ſuũ eo ꝓſente: ſ. de offi. lega. c. volentes.
o Impũ. q ordinariũ eſt: nec perit morte mãdãtus. ĩ. ꝺ offi. leg. c. ij. t in eo pares ſunt ꝓſulib⁹: vt ibi.
p Habẽ. ff. de offi. ꝓſi. l. iij. ff. de offi. pcõſu. ꝫ ideo.
q Officio. legatõis: q non requirit ſpeciale mandatũ. t idem dicebam⁹ ꝑ decre. ſ. e. q diligẽtia: vbi hoc tenet ꝓpoſt. Item q non erãt hec ſpecialiter reſeruata.
r Legati. ſ. non de latere: vel qui dignitatẽ illã ſibi vendicãt eccleſiaz ꝓtextu: de quib⁹ ſ. de offi. leg. c. j. t pt. t. ĩ. e. ti. c. j.
ſ Hoc. ſcz ꝓfirmare epos archiepos t alios exemptos.
t Spãliter. nota q non tantũ valet genus quãtuz ſpecies: de ap. c. ij. t de hoc de offi. or. ſi ſacerdos. t. xxiij. di. quanꝙ.
u Cõmiſſuz. Nota t breuiter q ſi exemptus ꝓlatus inferior epiſcopo eligitur ad epiſcopatum tenet electio: tamen tranſire non poterit ſine licentia quã dat papa vel eius legatus de latere. ſi canonicus vel alius eligitur in epiſcopũ exemptũ vel archiepiſcopuz exemptuz vel ad aliam dignitatem exemptã: legatus de latere confirmat: inferiores legati nõ: ſine mandato ſpeciali. Si aũt epiſcopus in epiſcopũ vel archiepm poſtulet: tũc vt tranſire poſſit: ſpecialis licentia pape requirit. q caſus ille ſcz epi tranſlatio eſt de reſeruatis: ſ. de offi. lega. q tranſlatõez. t ſic ſane decre. iſtã intelligas. vñ non dixit hic q legatus admittat poſtulatões: ꝫ q ꝓfirmat electiones. epiſcopi autem non eligunt: vt predixi.
a ¶ Si cõpromiſſari⁹. Si ꝓmiſſarius nõ eligit infra tempus iuris ad ſuperiorem deuoluitur poteſtas ꝓuidendi. ſi eligit ſed indignuz: indiſtincte redit ad cõpromittentes: niſi id ſcienter ratũ habuerint. Idez ſi electus idoneus non conſentit. ſi compromiſſarius ſcienter eligit indignuz: ipſe ſolus ab eccleſiaſticis beneficijs triennio eſt ſuſpenſus: niſi id cõpromittentes ſcienter ratuz habuerint: et pena ꝓdicta ſuſpenſiõis non habet locum in epiſcopo cõpromiſſario: nec in electione inferioruz epiſcopoꝝ. t reſtringitur ilꝛa pena ad beneficia que obtinet in eccleſia offenſa. t idem in beneficijs illius qui defecit in probatione eius quod obijcit in perſonam. Declarat hec decre. mꝫta iura t multas opiniões. t maxime ea que no. vnc. t ber. de conceſ. ꝓbend. cõſtitutus: in ꝓma glo. t ipſe ber. ſ. eo. cauſam. t innoc. t oſti. ſ. eo. ne pro defectu. t compoſt. eo. ti. in cauſis: in fi.
b Compromiſſarius. vel compromiſſarij: cum eadem ratio ſit in pluribꝰ t in vnũ t in plures ꝓmitti põt: vt hic: t ſ. e. cauſam. t c. in cauſis. et. c. cuz in iure: cum ſi.
c Epiſcopo. idez intelligas quo ad penã priuatõis de inferioribus dignitatib⁹: cũ ſemp inferiores locũ habeant rõnes.
ꝺ Eligendi. t tũc poterit etiã poſtulare: vt ſ. e. in cauſis. de renun. poſt tranſlatõem.
e Negligenter. alꝫ non curret temp⁹: de ꝓceſ. ꝓben. q diuerſitatem. Quid ſi dolo neglexerit: nũquid habebit locuz qõ hic dicit: an qõ dicit ĩ. §. prit: puto locũ hre qõ hic dr. ſufficit em̃ q non eligit: ad hoc. ĩ. de ap. ab eo. vbi ꝑmittere facẽ q ꝺs debet infra debitum tẽpus ſiue dolo ſiue negligentia id faciat equipanꝫ. ad idem de teſti. p tuas: in fi. t ſ. ꝺ reſcrip. plerũq;.
f Temp⁹. triũ mẽſiũ.
g Statutũ. l. ꝺr. poſtq. t ſ. e. ne p defectu.
h Supioꝝ. primuz: vel ad capl'm ĩ inferioribus in caſu de conceſ. ꝓben. c. ij.
i Imputent. puniunt em̃ ex ꝓuo facto: nõ ex alieno. quia negligentez elegerũt.
k In talez. negligentẽ ſcilicet.
l Hmõi. eligẽdi epm.
m Tranſtulerũt. poterãt em̃ ſibi ꝓuidere ſolicitũ eligendo. Itez alio modo. ſ. non dando eis totũ temp⁹ qꝺ habebãt: ad hoc de elec. cũ in veteri: cũ ſi. t ſic nota q negligẽtia ꝓcuratoris nocet dño: de hoc ſ. vt lit. nõ conteſt. c. j. in glo vlt. pdũt em̃ ius exq ꝑ ſe vel ꝑ aliũ debito tempore vſi non ſunt. ff. quẽadmodũ ſer. amit. l. vſu. Ad hanc ꝓmã ptem cõ tradicit eſſe. C. de temp. ap. auten. ſi tñ. vbi dicit q ſi in cauſa appellatõis eligant arbitri: non currit biennũ appellatõis ꝓſequẽde pendente coraz arbitris cauſa. etiã ſi mille anni trãſirent: ꝫ tũc currit cum arbitrũ deſertũ fuerit. So. ibi cõpromiſſuz factuz eſt de voluntate preſcribẽtis et eius cui preſcribit. hic aũt de volũtate eius tñ cui ꝓſcribit ꝓm. inno. qui hoc no. ſ. e. ne pro defectu: in pn. nec ꝑ oĩa eſt idez ĩ arbitris cõpromiſſarijs. t ꝓmiſſarijs datis ad eligendũ: vt patz ſ. eo. ſicut. t. ĩ. de re iudi. cũ ab vno. Si q̃rat an cõpromittẽtes hoc mandatum reuocare poſſint: dic vt no. ſ. e. in antepl't. glo.
n Eligat. ĩ. debituz tempus. Jo. an.
o Imputare. in hoc ꝓcedabãt ſuꝑdicti doctores in glo. ſ. in pn. allegatis. c. ſ. e. ĩ cauſis. t ber. bnix. in q̃ſtione veneriali: q̃ incipit: canonici cuiuſdam eccleſie. peccata em̃ ſuos debent de. ĩ. §. porro: cũ ſuis cõeoꝝ. excepto ꝓpoſt. qui tenebat in totũ ꝓtra iſtũ. §. in decre. ſ. e. in cauſis: in fi. dicebat em̃ in hoc caſu ad ſuperiorẽ poteſtatẽ deuolui cũ vice capituli ꝓmiſſarij ꝺicti fungant.
p Ignoraãter. hic olim erant opiniões. ber. tenebat hanc opinionem: que hic approbata eſt: ſ. e. cauſaz. t in ꝺn. decre. conſtitutus: de conceſ. ꝓben. t eadem ratiõe oſti. ibi t compoſt. eo. ti. in cauſis: in fi. dicebant ꝓcuratorẽ per decre. ſ. eo. cum terra. que decre. non ob. t intellige eam vt ibi no. Item illa ratione hoc dicebant q iſti compromiſſarij fungũtur vice capituli: ꝫ capitulum eo caſu iteruz poſſet eligere. ergo t iſte ꝓmiſſarius: ꝫ non eſt verꝝ: vt hic vides.
q Functus. ſicut in iudice ſine bñ ſiue male ſemel iudicãte: de off. de leg. in lris: t. c. venerabil'. ff. de re iudi. l. iudex. t. l. paul⁹: cũ ſi.
r Sciẽter. bene dicit. q ſic a ꝓncipio ſi ignoraãter elegiſſent non habet locũ pena ꝺcili: ita nec ſi ignoraãter ratificent.
ſ Ratam. trahit em̃ ratihabitio retro: t compatur mandato. ff. de regu. iu. hoc iure. §. decim. t. l. ſemp. §. j. ĩ. de ſen. excõ. cuz quis. t. ĩ. de reg. iu. ratihabitõe: cum ſuis ꝓcoꝝ. t bene poterant ratam habere: quia ſuo nomĩe id erat factum: alꝫ ſecus: vt in predi. decre. cuz ꝙs. ĩ. de regu. iu. ratum quis.
t Habuerint. in q̃ caſu voluit ꝓuiſio ad ꝓpã: ſ. e. quanꝙ.
u Libere. q: habebũt libez temp⁹ ac ſi noua eſſet vacatio: vt ſ. eo. ſi electio: ſi. de maio. t obe. cum olim.
x Eoſdez. pbabam⁹ hoc olim ꝑ decre. ꝺ renũ. poſt tranſlatõez: in fi. nam ibi nõ valuit electio vel poſtulatio facta ꝑ ꝓmiſſariũ: et nihilominus papa mãdat q ꝓmittẽtes eligant.
y Idem ſit. ſcz q electio libere ad eoſdez reuertit ꝓmittentes.
z Eligit. compromiſſarius.
a Idoneum. ſ. eo. cum in cunctis.
b Renuit. vel poſt conſenſum renũciat: vel diem claudit extremũ: ſ. eo. ſi electio.
c Conſentire. approbãtur hic ſupradicte glo. ber. t reꝓbat opinio

ostī. qui in hoc puncto dicebat ptrariuz in predi. ꝛcre. causaz: in fi. ratione p eum in supiori casu reddita. ⁊ qz verba cū effectu sunt intelligēda: ⁊. de cle. nō resi. relatū ⁊ capitulū posset. ergo ⁊ ipse qui ipsi⁹ vicem gerit. xcij. di. c. j. cuz si. ꝟ hoc est falsuz ꝓpter supiorem ratiōem. qz fundus est tē. Et qō dicit iste. §. ⁊. §. ꝓri. quo ad secundū casuz vez itelligas: nisi aliud caueret in mādato: puta q⁹ possit eligere semel ⁊ pluries tē. ⁊ ita imiant bar. huj. ī qstiōe sua dñicali q̄ incipit: quidā ꝛderūt potestatē. vñ dicebat damasi⁹ ī. ī pdi. ꝛcre. causa. vbi electō ꝛferē: a iure pōt sepi⁹ fieri ⁊ variari: ꝟ vbi ab hoie vnica electōe ꝓsumit ptas. ff. ō v. obli. eū qui certaz. §. vlt. nō ob. km euz. ff. de op. le. l. ij. vbi electio ꝛlata ab hoie vnica electōe non ꝓsumit. qz ibi nō fuit exhibita tota familia in q̄ ꝛhebat fieri electio. distuli ꝛerūt qdā: an ꝛē ptas puidēdi: an eligēdi. vt in ꝑmo casu iter possit eligere: ⁊ ī secūdo nō: q̄ distinctio satis eē videt. nec ista ꝛcre. ꝺdicit: qz ꝛ potestate eligēdi loquit: vt ptz ī ipsius pn.

g Eligit. scāter: quia alⁱs pena suspensiōis locum nō hz.

h Nō cōuenit. xxiij. q. iij. si habes. ff. ō volo: ⁊ elegāter. C. ꝛ inoffic. testa. si qs suo: in fi. C. ꝛ penis: sancim⁹. j. ꝛ innu. ⁊ dam. da. ⁊ si pignozatōes. ⁊. j. ꝛ reg. iu. nō ꝛbz. ⁊ dic vt ibi.

i Remittitur. in. §. si vo.

k Teneāt. s. ꝛ his q̄ ſi. a ma. par. ca. qsuit: cū suis ꝓcor.

l Ecclesiasticis. q̄ in ipsa ecclesia obtinent: vt statuz sequit.

m Concilium. s. e. cum in cūctis.

n Ipso iure. approbat in hoc opi. ber. ⁊ osti. qui hoc no. s. eo. inotuit. ⁊ opi. inno. s. e. cū in cūctis. ⁊ reprobat opi. tan. quā no. ber. in ꝛcre. inotuit: qui dicebat q⁹ requirebat sentētia p ꝛcre. s. e. quisqs. ꝟ non est vez: vt hic ptz: ⁊ ꝛcre. illa in alio casu loquit.

o Hmōi. qō hic dē tenebat osti. ꝛ de elec. cū in cūctis. ⁊ s. e. ti. causaz ī fi. ⁊ dic hmōi. s. pena suspensiōis p triennū a bñficijs.

p Eligendū. epm vel supiorē p id qō statim sequit.

q Cōpromissarⁱ⁹. s. e. causaz. ⁊ idē si epus elegerit ꝓpo iure. Vt qz hz vocē in electōe pr̄archie vel archiepi vel alterⁱ⁹ epi. qz eadē est ratio.

r Sic peccante. scz in eligēdo scienter indignū.

s Jure. j. ꝛ sen. ex. qz periculosuz. Nota qz hz hoc teneat osti. in supdictis glo. ⁊ gar. in ꝛcre. cupiētes: s. e. §. cetez. tñ olim dubitabat iō: qz ꝛcre. illa qz periculosuz: videt ꝛ sui mente itelligēda ꝛ suspēsionibz ab officio vl̄ coherētibz officio: puta ingressu ecclie ⁊ sibz. ibi ꝓt̄ executionē pōtificalē officij tē. ꝟ laudet ꝛ⁹ ⁊ dñs bōifacius: q̄ dubitatōem illaz mihi sustulit p hāc lr̄az: ⁊ potuit esse rō. qz spūalia sine tpalibz diu esse nō pōt: q̄ hñt se vt ꝓnexa. j. q. iij. si qs obiecerit. ⁊ c. saluator. ⁊ esset ver ecundū eos mēdicare: s. ꝛ renū. ad supplicatōez.

t Locum. ptra: s. e. quāq̄: in fi. ibi solut.

u Restringit. dicebat osti. in ꝛcre. cū in cūctis: q⁹ sup hoc pūcto necessaria erat interptatio: fouebat tñ p̄riaz opinionē: qz idefinite loqbat̄ concilū. ⁊ quia constitutio illa fauozabilis videbatur ecclesijs. Cōcordat aūt ad hūc. §. s. e. cupientes. §. cetez. Et nota penas restringēdas j. ꝛ reg. iu. in penis: vbi ꝛ hoc.

v Aliter. scz scienter indignuz.

w Specialr. qz ⁊ gualē offendit eccl'iaz q̄ vna sola ē. xxiij. q. j. loqt̄.

x Offendisse. q̄ntū in eo fuit: ꝟ conat⁹ nō habuerit effectū: nō tñ fuit voluntas suis ꝛmunis ꝓtēta: ⁊ ideo puniēda: ꝛ pe. di. j. §. cogitatio.

y In psonā. qz a bñficijs eccl'iasticis triēnio est suspensus.

z Illis. scz q̄ in ipa ecclesia obtinet: vt hic vides. ⁊ sic ꝛclarat̄ ꝛcre. j. ifr⁹ti. circa fi. ⁊ sic aliqs est suspēsus a bñficio ī vna eccl'ia nō ī alia: sic s. e. cupiētes. §. cetez. j. ꝛ of. oz. si canōici: ꝛ rebz ec. hoc ꝓsultissi-

eo casu cū scz idign⁹ eligit ab eodē: cōpromittētes quos illius odio nō cōuenit pgrauari: nequaq̄ nisi sic ꝑmittit ratuz habuerint puniunt: ꝟ ipse vt pena suū auctorē teneat a bñficijs eccl'iasticis triēnio iurta laterañ. pciliū suspendit ipso iure. Hmōi q̄z pena nec in epo si ad eligēdū fiat ꝓmissari⁹ sic peccāte: cū ō iure nullaz sentētiā suspensiōis incurrat: nisi ꝛ ipso exp̄ssa mentio habeat̄: nec in alioz q̄ epoz ⁊ supioz ipsoz electiōibz: cū peccat̄ in ipsis vēdicat sibi locū.

Restringit etiā dicta pena solū ad ea bñficia: q̄ sic peccās ī illa obtinet eccl'ia: quaz talit eligendo spāliter noscit offendisse. Et idez in illi⁹ beneficijs est censendū: qui alicui⁹ electō nez postulatōez aut pusionez impugnans in pbatōne ꝛficit ei⁹ qō obiecit ī psonā. Bez.

Procurator ad appellan duz ꝫ electōez postulatō nez aut pusionē alicui⁹ nō aliter idone⁹ ꝛcetero reputet: q̄ si oia q̄ in formaz obijcere vel psonas: ⁊ ꝓpter q̄ appellare intendit: singularit ⁊ clare ī ei⁹ pcuratorio sint exp̄ssa: habeatq̄ spāle mandatū iurādi coz pozaliter in eoz aiās: quoz pcurator existit q⁹ ipsi credunt expressa hmōi vera ēe ⁊ se posse probare. Bem.

Jcōfirmatōez electiōis ꝓpter ꝛbitā iuris solēnitatē in ꝑfirmatōe ipsa omissam vel ex eo qz ipe q̄ ꝑfirmauit: ꝑfirmādi nō habuit ptatē cassari seu cassaz ⁊ irritā nūciari ꝓtingat: nō ꝓpter h̄ pcedēs electio si alⁱs sit canonica itelligit infirmari. Bem.

appellat oīb⁹ interpositis in iudicio. j. e. pstitutio. ꝟ nec ista; hz alⁱs dicam⁹ q⁹ p curator est q̄ ꝛ mādato dñi aliēa negocia in iudicio administrat. ff. ō pcu. l. j. ꝟ ad negocia pstituitur. j. eo. q̄ generalit. ⁊ qō dic ad appellādū intelligo ad quēcunq̄ etiaz iferiorē papa km gar. q̄ in oib⁹ appellatiōnib⁹ dixit illā ꝛcre. locū hie; hz gul. ꝺ: vt ibi dixi.

b Prouisiōez. factā vel et faciēdaz si ꝺ certaz psonā appellat̄: s. e. q̄ ꝓtra certaz.

c Cecetero. extēdit ꝟ ad futa: ꝛ hoc s. e. licet canon.

d Formā. s. e. quia ꝓpter.

e Personas. in plurali dixit: vt ꝓprehēderet electū ⁊ eligentes: s. e. vt circa.

f Singularit. ⁊ clare ꝓ hⁱ⁹satis reputo solutaz q̄sti onē quā olim formabāt guil. ⁊ gar. in ꝛcre. vt circa: s. e. an scz sufficiat opponē ti dicē: oppono hmōi dictū pluriū ⁊ simoniam: ⁊ dico p hāc lr̄am q⁹ non. ad quid em̄ in pcuratorio sic singulariter ⁊ clare fieri ꝛberet exp̄ssio: si in appellatōe id idez fieri nō ꝛberet: ⁊ ꝛ hoc dixi in ipsa ꝛcre. vt circa: in glo. q̄d ergo.

g Speciale. Nota q⁹ non tantuz valet gen⁹ quo ad speciem quātum species: ꝛ hoc vide. xxiij. di. quanq̄: ⁊ s. ꝛ offic. ordina. si sacerdos. Jo. an.

h Adandatuz. non credo q⁹ in casu isto locum habeat ꝛcre. illa. j. ꝛ pcura. qui ad agendū. quia casus iste est specialis in quo semper requiritur exp̄ssio. idem credo in matrimoio cōtrahendo: vt. e. ti. c. vlti.

i Soz aias. bene dicit: alⁱs em̄ non ꝓuidereē malicie. posset enim esse q⁹ pcurator credit ea vera esse que non credit dñs. pcurator ergo iurat in aiam dñi: non in ꝓpriā: sup hoc dic vt. lxiij. di. tibi dño. ⁊ ꝛ iura. caluz. in pertractandis: ꝛ sacramento autem calum. dicaz. j. ꝛ iura. calū. c. ij. ij. Rñ.

k Esse. repete credunt.

l Jconfirmatōe. cassata ꝑfirmatōe vel cassata nūciata ꝓpter ꝛfectuz iurisditōnis vel solēnitatez omissam: non ꝓpter hoc electio cassata dicet. ⁊ ꝓbatur qō hic dicit s. ꝛ prēben. cuz iam dictum. maxime p integraz: qz ibi ꝑfirmatus fuit electus ⁊ cassata ꝑfirmatio ꝓpter iuris ordinē non seruatū. ⁊ itez papa ꝛ electione mādat inquiri per ꝛcre. s. ꝛ re iudi. ad probandum. vbi cassata est confirmatio ꝓpter ꝛfectum iurisditōnis: ⁊ iterum ꝛ electione queritur.

b Electiōis. si autem cassaretur electio; seruandum est quod dicit̄ s. e. quanq̄. ⁊ c. si electio.

c Juris solēnitatē. s. e. q̄uis. ⁊. j. e. puida. §. vero. ⁊. j. e. c. vlt.

d Dot: stat̄. puta qz alⁱs nō erat iudex vel legittime appellatum erat ab ipso: vel papa inhibuerat. j. ꝛ ap. non solū. vel erat excōicatus publice iudex: ꝛ re iudi. ad pbandū. vel añ ꝑfirmatōez reseruauerat papa epatuz. j. e. si eo tpe: vel bis silia. ⁊ ꝓpter hoc nō valuit ipso iure confirmatio.

e Propter hoc. ꝓpter cassatōez. s. ꝑfirmatōis.

f Canōica. ex ploms ⁊ forma: s. e. q̄ ꝓpter. ⁊ c. cū in cūctis.

g Infirmari. imo itez petitur eiusdem electōis ꝑfirmatio coraz ꝛbito iudice; et seruabitur ꝛbitus ordo. et sic nota ex hac ꝛcre. q⁹

principale ñ sequat naturã accessorij: lz accessoriũ sequat principalis naturã. ĩ. de offi. dele. sup gra: ⁊ ō reg. iu. accessoriũ. cũ suis ꝓcor. Sed qd dices: put apparet ex ōcre. si iudex cassat ꝓfirmatōez vitio electōis ⁊ clarũ ē si ꝓpter solēnitatē omissam: ⁊ hoc ē dar vt h. qd in dubio ⁊ sans vz dicendũ inspici debere: qd opponebat: ⁊ si cōtra electōez erāt obiecta: dicat facta cassatō vitio electōis: si de solennitate omissa: nūc locũ habeat hec ꝺcre. In dubio dicat vitio solēnitatis ſcta cassatio cōfirmatōnis: ad hoc. ff. de suspec. tu. hec. n. §. j. ⁊ facit qō ibi no. ad idē. ff. ō excep. rei iudi. si ex testamēto. ff. ō pen⁹ si pses: ⁊. ĩ. ō reg. iu. ĩ penis: ⁊ facit qō nō. .l. di. c. j. ⁊ ō ꝓsti. ex lris. Cōsulte mi facit iudex si decernit ad ĩstar eius q̄ firmitē de exercitu. ff. ō his qui no. ifa. l. j. ⁊. ij. ⁊ facit ad hoc qō no. mo derni. s. e. super eo. ⁊ hec vera dicat: cuz iudex cassat ꝓfirmatōem mi: secus si confirmatiōez ⁊ electiōz. qz nūc nō ē dubitabilis. hec qō. io. an.

a Q Uia sepe. Si vacāte cathedrali regulari l' collegiata eccia singlares ꝑsone capituli vel cōuētus occupāt bona a ꝓlato dimissa l' vacatōis tpe obuenientia: donec plene rēstituāt: ab officio ⁊ ꝺbusq; bñficijs sunt suspēsi: ñ ob. ꝓilegijs statutis ⁊ ꝓsuetudinib⁹ quacūq; firmitate vallatis. ⁊ aduerte qz dcre. ista nō ꝓncipaliter facit ad titulū: ß qz vacante eccia cuz imineat electio facienda. ii canonici videant bona vacātis dignitatis sibi deberi: difficultates ingerūt ⁊ tardius eligūt: iō h̄ ꝓuidit: ⁊ sic ē electiōni faciende ꝓuidu. Idem dico ō dcre. s. e. sciant. ⁊. c. generali. ⁊ facit s. e. vbi piculum. §. ꝓmissionis.

b Sepe. debunt igitur ius sup hoc ꝑdere. ff. ō legi. naz ad ea. ĩ. de resti. ipo. frequens. cum si. ⁊ est si. ĩ. de preben. qz sepe. ⁊ de hoc ō dispon. impu. litteras. in glo. pe.

c Collegiatis. in alijs nō hz locum hec dcre. ß illa. ĩ. ō offi. ord. pnti. ⁊ que dicunt ecclesie collegiate. dixi. s. e. statutum.

d Diacanibus. principali plato p cuius mortem dicuntur vidue. s. e. ne p defectu. ⁊. c. quia ꝓter.

e Earundem. Nota q̄ ad extraneos ⁊ q̄ non sunt de collegio ñ extenditur hec ꝓstitutio. vt hic vides.

f Dimissa. de quibus an testari potuissent. dicam. ĩ. de offi. ord. presenti.

g Expendi. vt. s. e. cupientes: ⁊ ō offi. ord. pñti. §. porro.

h Reseruari. lxxv. di. qm̄ quidam. xij. q. ij. non liceat. ⁊. c. illō: ⁊ fiet hec reseruatio per economum: si eum habeat. vt in pdictis iuribus vel per visitatorem vel administratorem ecclesie si quem habet. ĩ. e. is cui: ⁊ de sup. negli. prela. ecclesie. ⁊ super hoc adde quod no. io. in predicto. ca. illud. xij. q. ij. Sed pone vacante sede certum est q̄ capitulum succedit i iurisdictione. s. de maio. ⁊ obe. cum olim. ⁊: ĩ. e. ti. c. vno. ⁊ de instit. c. ij. nisi esset visitator datus a papa. ĩ. e. is cui. rōne istius iurisdictionis aliqua ꝓueniunt: puta ex cōdemnatione vel sigillo vel huiusmodi: nunquid in his locum habet dcre. puto q̄ non: quia exquo competit eis iurisdictio: ergo ⁊ omnis iurisdictionis fructus qui accessorius est: de reg. iu. accessoriũ. cum suis concor. ⁊ hoc forte voluit dicere illud relatiuum qui in vtilitatem dc. archidi. ꝑtra: quod est hodie approbatum per cle. e. ti. statutum. ⁊ ibi vide in glo. h̄ patet.

i Earum. ecclesiaz cathedraliū regulariū ⁊ collegiataz.

k Manebant. quia non diminuitur peccatum nisi restituatur ablatum. ĩ. de reg. iu. peccatum. cum suis concor.

l Officio. prouidebitur autem q̄ de ipoz fructibus officiatur ecclesia: s. eo. cum ex eo. §. porro. ⁊. s de ap. pertinet.

m Bñficijs. ꝺbusq; aliud in casu. s. e. cupientes. §. ceterū. ⁊ s. e. si cōprōmissarij. §. pe. ⁊ vl. Si queraz q̄ ē rō quare ibi solū a bñficijs ipius eccie suspensus ē: h̄ vo ab oībus q̄ eē ex illam eccias hz: breuis est solutio: quia h̄ ab officio suspensus ē: ibi vo ñ: cū ꝙ ab officio suspētus sit ⁊ ab oībus bñficijs dz esse suspensus. lxxxj. di. eos. de cle. ex. mi. latores: ⁊ grauior pena bñ ꝺbuit h̄ apponi. cū possit stari sibi ꝓuidere rēstituēdo. ibi suspensus est vsq; ad triennium.

n Donec. ipsis igit rēstituendis ipo iure sine alia sñia restitui erūt: vt no. io. lxxxj. di. si q. .xvj. q. vj. si ds veniceps: ⁊ ber. s. de matrimonio ꝓtrac. ꝑtra iterdic. ec. de muliere.

o Plene. eē vsq; ad ouum. iij. q. j. remegranda.

p Restituerit. nō de h̄ cautionē sufficere. nā em hoc finiss expressum sic. ĩ. ō viu. c. ij. ad hoc s ō dci. ad audiennā. sic eē excōicato p manifesta offensa vel ꝓtumacia nō sufficit cauere. ĩ. ō sen. ex. venerabilibus.

q Cōsuetudinibus. multū vigebāt he ꝓsuetudines in ꝓtib⁹ gallicanis: ⁊ p hanc dcre. ⁊ s. e. cum non deceat potes exemplificare id quod dz s. e. ti. de consti. c. j. vt ibi dixi.

r Firmitate. puta confirmatione inferioris a papa vel apposītione pene vel bis similibus.

s Omnia. indulgentias ꝓuilegia vel statuta: in alijs aūt ecclesijs non sunt reuocata ꝓdicta: ꝺuari nō debet quod dz. ĩ. de offi. ord. presenti. §. porro. ⁊ ideo statim sequitur quo ad hoc.

a c Onstitutio. declarat dcre. vt circa: dicens q̄ solū i extraiudicialib⁹ appellatōib⁹ locum hz. habuit ortum hec dcre. ex his q̄ no. glo. s. e. vt circa. in glo. nota ergo ⁊ gar. ibidem in glo. ß nū quid: vbi dicebant contrarium eius quod h̄ dz. s. q̄ vtrobiq; dcre. alla locum habeat: allegabāt dcre. s. e. q̄is ⁊ generalem rationem dcre. scilicet vt via malicijs ꝓcludatur. Sed magis habemus parata remedia in iudicio q̄ extra iudicium: ⁊ ideo maior fuit extra iudicium adhibenda cautela: ⁊ dcre. q̄is. in alio casu loquitur.

b Constitutio. s. e. vt circa: al's constitutio: al's constitutum.

c Negocijs. electionum postulationum aut ꝓmissionum.

d Anteriora. ō ap. vt debit⁹. ⁊. ĩ. e. ti. coordi. ⁊. s. e. c. j. cū mille si.

e Eam. constitutionem vt circa.

f Immutata. Nota coercionem iurium euitandam. supra. e. cuz expediat. cum suis concor.

g S cui. ⁊ libera. Nota. ar. q̄ ꝑlatus habet liberam ⁊ generalem. ⁊ hoc no. io. v. q. iij. c. vl. in fi. magne glo. alibi no. contrarium. xij. q. j. c. vl. ꝓ ꝑma parte facit. vij. q. j. c. j. .xvj. q. j. ⁊ tenet. xx. j. q. j. relato. ⁊. s. e. cum nobis. olim. in fi. sine dicatur habere liberam ⁊ generalem. sine generalem ⁊ non liberam sine econuerso non de nō pōt: nisi habeat ꝓsuetudo ⁊ modica: de dona. ceterum.

h Spiritualib⁹. possunt igit dare literas cōmendaticias ad ordines. ĩ. de tēpo. ord. cum nullus. §. pe. ⁊ puto q̄ iste administrator dispēsationem dcre. cum ex eo. s. e. ti. facere possit per hanc dcre.

i Soli. preterq̄ in casu. ĩ. de sup. neg. prela. ecclesie cathedralis.

k Immobiliū. puto q̄ mobilia ⁊ ꝑcaria possit in casu licito alienare: ō bis em q̄ ꝓnādo ꝺuari ñ possunt nō ē dubiū. L. ō admini. tu. lex q̄. si voluisset papa: q̄ alia mobilia alienare ñ posset: h̄ generaliter locut⁹ fuiss: sic fecit s. e. ti. nūbil ē. i fi. ⁊. s. ō accu. c. vl. ĩ. c. ꝓri. §. si.

vo. aliqd. n. vbēt vba dpari. ī. ō pui. si papa. ī. rñso i fi. ⁊ s ō nec. ad audiētiā. L. ō codicil. si idē. ad hoc vbi ista ō. ī. seqr vūtarat. ⁊ sic no. ex hac ōcre. ⁊ ex pdicta ōcre. nihil ē. ⁊. ī. c. pri. admīstratorē ecclie vacātis: siue dat⁹a iure l' ab hoīe īmobilia alienare ñ posse.

l Confirmatus. q̄ sunt ista vides no. s. e. trāsmissam. dubitari solet an ist⁹ admīstratoris officiū expiret mor tuo papa. ⁊ dixit compo. s. e. cū nobis olim. ad fi. q̄ non expirat: ordinariam. n. hz ptātez: ad hoc. ff. ō iurisdicto. om. iudi. l. ⁊ q:. ⁊. ī. ō offi. le. ca. ij. Mo. ēt ibi q̄ eoipso q̄ papa dat admīstratorē l' visitatorez eccie cathedrali: si postea canonia ēt ignoranter eligāt ēpm non tenet electo: quasi papa dando visitatorē ad se punctionē reuocauerit: ⁊ sic dicit pnūciatum ī curia: ß non bene pro bat iure.

m Expediri. concor. vij. q. j. pōtifices: ⁊ sic mandat gō p se ñ pōt: quod dic vt. s. e. suffraganeis: ⁊. s cē transla. ca. j.

a Indēnitatibꝫ. duplo cere. m. vij. ptes. In pma pone pstitutionis causa. ⁊ pstitutio circa psonas eligentes: ⁊ eligendas ī monasterijs moialiū. In scda. ibi. sane ponit qd iuris: cū ī ipis monasterijs plures fuerīt electe in discordia p formā scrutinij. In tercia q̄ incipit ibi. cetez. ponit qd iuris cū electe p formā cōpromissi aliqua pars se opponit. In quarta ibi. porro. declarat an cere. vt circa. ⁊ cre. cupiētes. s. e. ti. hēant locū in cāis ipaz electionū. In quīta ibi. postremo. excōicat aduocatos ⁊ alios vocatos p dictis electorib⁹ q̄ discordiā semiauerit l' exortā nutrīuerit. In sexta ibi. supdicta. fit āplius pstitutōis ad canōicas nō pfessas ⁊ q̄ hīt ppriū. In septima ibi. ad hoc. fit quedaz ptestatio ⁊ annuoz iurū saluatio: ⁊ pma pars hoc dicit. moialis nō eligit nisi pegerit. xij. annū: ⁊ sit tacite l' exp̄sse pfessa: nec eligī nisi pegerit. xxx. annum: ⁊ fuerit expresse pfessa.

b Que. s. monasteria.

c Dispendia. s. e. quia propter.

d Affectantes. s. e. cupientes.

e Duodecimū. q̄ tūc dr pubes: ō ōspō. ipm. puberes. ⁊ idē ē ī viro. q̄ ante pubertatē ad eligendū non admittat. s. e. ex eo quod.

f Deregerit. sic. ī. e. cum in cunctis. s. cre eta. ⁊ quali. c. vuo. s. ō offi. cōlega. cum vigesimam.

g Tacite. idem in monasterijs viroz. s. e. ex eo q̄ō. in fi. s e. angricie. ⁊. c. fundamenta. §. proinde.

h Alijs. professis.

i Quousq̄. idem si alio quocūq; nōie vocēt ad hoc.

k Gubernat. ī. cre sta. regu. c. vno. ⁊ p hanc lr̄az puto q̄ ī porrīaz vel suppriorissam claustralē bñ possit assumi minor. xxx. an. ⁊ cre talibus. s cre sta. mo. cum ad monasterium. ver. prior gt.

l Eligat. eligi phibet: ß ñ postulat: sic in epo q̄ infra idē tps nō eligīt. s. e. cū in cūctis. ß bñ postulat: s. e. innouit. ⁊ puto q̄ cedeat postulari a papa. ī. cre eta. ⁊ qua. c. vno.

m Trigesimū. olim abbatissa debebat esse sexagenaria. xx. q. j. in quibusdam: ß ñ utebamur illo iure: ß p cere. s. e. cū ī cūctis. §. inferora. eligebat q̄ attigerat. xx. an. nūc ēt imposita ē certa meta: quā lz in abbatissis quem⁹: in abbatib⁹ locū hīe nego: vt. ī. in fi. c.

n Exp̄sse. Nota q̄ ī eligēte sufficit q̄ sit tacite pfessa: qō fit cū maior sciēs ⁊ spōte suscipit habitū pfessor infra annū: ⁊ triduo pseuerat: vel cū stat ī religiōe vlt̄ annū: his modis fit tacite pfessio: ⁊ hoc verū in religiosis ñ medicātib⁹: pbat hoc s cre regu. ad nr̄am: ⁊. c. ex prec. ⁊. ī. e. ti. pstitutionem. In electa requirit expressa professio vt hic. ⁊ idem per oīa in monasterijs viroz: vt s. e. nullus. ⁊. c. ex eo qō in fine.

o Sane. secunda pgrs.

p Diuisis. qō si ē nō ē nouū nec reprehensibile. lxiij. di. nosse: ⁊. ca. vl. ⁊. viij. q. j. nec nouum.

a Duabus. si. s. e. si qñ.

b Nō obstāte. hoc intelliga nisi opponat id qō eligētis votū nullū reddat: ita q̄ nō remanēt due ptes: ar. s. e. si qñ. pone. n. q̄ opponat q̄ eligētes nō sunt tacite vel expresse professe: vel nō sunt puberes: s. pri. rū. vel q̄ in monasterijs nō medicantibus sunt alique recepte; et q̄ potest elect⁹ exeq̄ confirmatus: libere exercere. illa q̄pe q̄ misterū p̄secratiōis exposcūt: nisi fuerit epus: p alios faciat epos expediri.

Item.

Indēnitatibꝫ monasteriorū monialiū q̄ frequenter ꝓpter electōes ī discordia celebratas ī ipis grādia ī spūalibꝫ ⁊ tpalibꝫ dispēdia patiūt: occurrere cōsiderabiliter affectantes: statuim⁹: vt cū ī eis fuerit electo faciēda: nlla moialis: nisi. xij. annū pegerit ⁊ pfessa fuerit tacite vl' exp̄sse ad eligē dū cū alijs admittat: nec ī abbatissaz aut porrissaz vbi p porrissā mōsterū gubnat: cōsensu eligat aliq̄: nisi tricesimū ānū cōpleuerit: ⁊ exp̄sse pfessa fuerit ordinē reglārē. Sane si ad electōez p formā scrutinij p cedat: ⁊ votis ī diuersa diuisis electōes plures ī discordia celebrari ꝓtigat: ea q̄ a duab⁹ ptibꝫ numero fuerit celebrata: exceptōe seu ꝯdicōe aut appellatōe q̄cūq; ptis alter⁹ nō obstāte p quam nō valet receptio. ī. ō sta. mo. c. vno. §. sane. Dico tales exceptiones admittendas: ad hoc ō offi. cre. ex pte. ij. ⁊ sacit qō dixi s e. quorundā. vbi s ō duabꝫ ptibꝫ cōstat: nec opponit aliqd qō illas minuat: aliq̄ non obstabit exceptio: ⁊ sic intelligas hāc lr̄am. Alij ptra dicentes. h speciale in casu nostro: q̄ excōicate suspense ⁊ interdicte ⁊ similes psone ⁊ eligentes sciēter indignam admittentur ⁊ computabuntur in numero: sed que non sunt professe vel mutores: non: quia nō faciunt numerū. qui dam vero dicunt exceptionem ex cōicationis bene admitti contra eligētes: quia excommunicatio ꝓuat voce ⁊ numero. ij. q. j. nomen. ibi: cre numero collegarū eius suppzumere vel cere. ⁊. sed scienter eligens indignam: licet priuetur voce nō numero: ⁊ ideo non obstat talis exceptio: superioris tamē officiū his casibus non deficiet: vt sequitur. ego iam bis in iudicijs conabar defendere: q̄ eligentes scienter indignam tang̃ suspense ⁊ irregulares repellantur: ⁊ votorum suoz nō habeatur computatio. ita q̄ p̄m hoc electio a minori parte numero possit valere: quo eñ ad illam electionem dicam illas in numerp non cōputādas: vt videtur antiquorum iurium correctio. si eñ ita simpliciter stam⁹ numero: quid dicemus si. xij. sunt moniales. vij. nolunt eligere: instat finis termini: alie. v. eligunt: quare valuit electio facta ab ipsis. v. Quid si papa interdixit. vij. monialibus: ne eligant: quare non valebit electio facta a. v. si hoc est in interdicto hominis. quare non erit in interdicto iuris: non video. Item pone q̄ alique moniales elegerunt alternatiue conditionaliter vl' incerte: ita q̄ vota earum transferantur in alias: supza. ca. ij. dicemus ne voces alterius partis licet forte sit minor numero non valere. Ex his ⁊ similibus rationibus videtur non haberi cōsideratio votorum illarum que elegerunt scienter indignam. sed cōtra hoc facit: quia si non fit collatio in electionibus monialium: vt. ī. e. c. §. vt aūt. ergo pena priuationis in eis locum non habet: sed hoc non est verum: vt ibi. ī. dicam in glo. nō. ex hoc. Item contra id facit finis. c. vbi dicitur multa specialia statuta in his electionibus. sed id nō ob. quia preter illud sunt specialia multa: vt. ī. patebit. Item obstabit q̄ littera dicit numero. item quia ꝑm hoc nihil essz quo ad hoc nouum in electionibus monialium: quia id erat statutum. s. eo. si quando per quod. c. ex p̄in. ⁊ fi. ⁊ per cere. s. e. scriptum: unquātum in illis dicitur q̄ contra duplo maiorem partem numero pōt obijci id quod votum annullat: probari videt q̄ votum nullus cōputent in numero: ⁊ si dicamus vota talium computari: multo fortius vota contemptorum: vnde ista in causis succubui: ⁊ iudicio meo non solum vtilis: immo ⁊ necessaria esset declaratio: ⁊ idē dico circa cere. s. e. quorundam. vbi hec omnia intelligantur reperita. ſcepi quod seruat curia: q̄ in ista cere. ⁊ cere. quorūdam. precise stetur numero: q̄ ñ habeat rō excōicationis suspensionis: irregularitatis: ⁊ aliorum que reddunt votum nullum: ⁊ audiui bon. papam sic in consistorio dixisse: vide in cle. eodem n. quod circa. ⁊ quod ibi no. Quid dicemus si in concordia vel a duplo maiori parte sit facta electio: erit ne cre necessitate q̄ fiat proclamatio ꝑm formam cere. vlti. ī. e. ti. ita q̄ aliter non valeat confirmatō. Et procedit dubitatio ista: quia ex quo eo casu non admittitur aliqua exceptio: vt hic: ad quid habet fieri proclamatio: puto contrarium. cum illa cere. indistincte loquatur. preterea posset esse moniales illas non esse professas: vel non esse etatis legitime. ⁊ iste saltem exceptiones non possunt negari. quin admittantur cum numerum diminuant. vt s dixi. Item forte cre consuetudine prescripta vl' priuilegio non ad conuentum: sed ad alios spectat eligere: fiat ergo citatio: vt ⁊ hoc sciatur: vel forte tenentur eligere cre certo loco: s. cre consue. cum dilectus: cre ver. sig. cum abbate. Item quid dicemus in monasterijs que per mares regūt: sunt. n. quedam monasteria monialiū que p priorem reguntur: ⁊ moniales eligunt sibi illum priorem. ista talia monasteria sunt mihi nota habebit ne locum hec cere. in talibus electionibus: ⁊ per p̄in.

.c. vbi dicit statuim⁹: vt cū in eis fuerit electio facienda: ⁊ p finē vbi dicit in §. vl. in pn. in qbuslibz mulierē monasterijs ⁊c. videtur q fic. satis credo q inquantū ꝺcre. ista inspicit eligētes ⁊ factū earū eē in talibz electionibz haberet locū hec ꝺcre. puta q ⁊ tūc eligētes sint pfesse sint etatis legitime possent accedere collatōem zeli ⁊ meriti omittē⁊ his similia: ꝛ inquātū pstitutio inspicit electā puta q sit .xxx. annoꝝ q admīstret añ pfirmatōez electa a maiori pte ⁊ his similia forte in illis locuz nō habēt. ⁊ iudicio meo circa hoc etiā esset necessaria ꝺclaratio.

b Officio. ergo examinare hz ⁊ supplere in his causis etiaz ō facto. §. e. cū nobis olim: ⁊ ibi ō hoc: §ō postula. bone. j. et .xxviij. ꝺi. pusq̄.

c Diligēti. §. e. nihil. ⁊ ꝺ pben. graue. nemini em̄ cito ꝺbet manuz imponere. vt xxiij. ꝺi. §. j. lxxviij. ꝺi. qd ē cito: §. e. cuz nobis. ⁊. j. e.c. vl.

d Canonica. ex forma ꝺbita ⁊ persona idonea. vnde si esset illegitima nata. §. e. cū in cūctis. ō fi. presbi. p totū. vl corrupta. xx. q. j. inuencuias: l alis indigna: ñ pfirmabit.

e Abbatissa. Nota q ꝓuisse ñ bñdicit ꝛ abbatisse: ⁊ negligētibz recipe bñdictōez infra annum a tpe pfirmatōis imponit pena p concilium v. eñ. ō sta. regu. attē dētes. §. statuimus.

f Earundez. ad q̄s pcessuz fuit p formā scrutinij.

g Processum. hoc ē p iura: §. e. publicato. ꝛ ē i hoc casu spale: vt ꝺi in fi. Idē in electōe summi pōtificis: §. e. lz ꝺuitanda.

h Diuertāt. ñ sic i electōe pape: q eē postq̄ diuerterēt cardinales ad alios actus pñt accedere: ꝛ h secus: ⁊ pōt esse rō. q maioꝝ pstāna ē in viro q̄ in muliere: ⁊ q in electione requirūtur necessario due partes. sed h non necessario: ⁊ adde ratōem ipius ꝺcre. licet ꝺuitanda. in fi.

i Extraneos. sic §. e. q ꝓpter. ⁊. c. cum post petitam: ⁊ ē simile quod ꝺ teste ꝺī: §ꝺ ꝺ testi. co. preterea.

k Omīi prauitate. vt simoniaca datione vel aliqua pactione illicita vel coactione vel extorsione: si. §. e. q̄uis. ⁊. j. c. pri.

l Maiorem. secus ꝺ minori. j. eo. ca. §. fiqua.

m Cōputatus. ille em̄ dissentire ñ potest: cū ꝺ illis cautū ñ sit.

n Benedicatur. si fuerit abbatissa. vt §ꝺ pri. §. in fi.

o Ab inuito. j. ꝺ reg. iu. ratihabitione. cum suis concor.

p Premissum. scilicet contradictione exceptione vel appellatione partis alterius non obstante: premissa tamen diligenti inquisitōe ex officio suo hoc fuit premissum.

q Talis. s. que ab inicio vel p accessum habuit duas partes.

r Possessionē. a qua al's nō impedit q̄s post pfirmatōnem: nisi crimē cū infamia opponat: §ꝺ accusa. accedens.

s Facultas. sic §ꝺ ꝺ pcess. pben. post electionem. in fi. ⁊ ꝺ ap. constitutus. in fi. Et sic no. q ꝺatur actio cui ꝺnegat exceptio: cōtra id. ff. ꝺ reg. iu. inutilis. §. cui dam⁹: sed est speciale; ⁊ adde quod ꝺixi. j. ꝺ regu. iu. qui ad agendum.

t Alterius. s. minoris.

u Inquirenda. s. ꝺ forma electōnis ⁊ persona electa.

x Strepitu iudicij. sic §ꝺ ō accu. olim. vbi ō hoc. vtz legatus vl iudex inferior possit cōmittere causam ꝺcidendā sine iudicio⁊ strepitu: ⁊ qd importent ꝛba ista: vide qō ꝺixi. j. ō hereti. c. vltimo.

y Interim. hac causa pendente.

z Aucte. Nota nouū casum h ⁊. j. §. ceterꝝ. vbi electa añ pfirmatiōnē admīstrat: aliuz habes. §. e. nihil ē. alium §. e. lz ꝺuitanda. xxiij. ꝺi. i noie: aliū ꝓm quosdā in impatore. vt sola electōe admīstret. xcij. ꝺi. legimus.

a Libere. vt §. e. cuz nobis olim. i fi: ⁊. §. c. primo.

b Rebus. stricti⁹ loquit q̄ §. e. c. primo.

c Recipiat. quentus ñ recipere poterit ꝓm distinctōem. j. ne se. va. c. vno. ⁊ ō regu. c. vl.

a At minori parte. aduerte. ꝺcre. ista bene ꝺterminat qd iuris: q̄ facta ē electō a duplo maiori. ⁊ a minori: qd ꝺices in quarto casu: cuz electiones pares voces habeant numero: nunquid altera ꝓsit p accessum ratificari: credo q non: accedat ad hoc quod no. §. eo. ecclesia vestra. ij. ad fi. ⁊ hoc credo precipue ista ratione. electio facta a minori parte ad quācūq̄ dignitatem nulla ē ipo iure ꝺ religioso quocūq̄: §. e. quorundam. ⁊. j. statim sequitur: hec igit ē rō quare p accessum ratificari ñ pōt: q qō a sui principio sic nulla fuit: tractu tpis ñ cōualescit. j. ꝺ regu. iu. ñ firmat. cū suis ꝓcor. ⁊ §. e. auditis: ꝛ electio facta a media pte eē nulla ē: §. e. q ꝓpi. ⁊. c. eccia vestra. j. ⁊. ij. ergo p accessum ratificari nō potest: preterea publicato scrutinio ⁊c. §. e. c. publicato. ꝛ iuriū cōnectio est vitanda: §. e. cum expediat. ab illo igit iure non recedam: nisi inquantū expssum inuenio. ꝛ in electōe facta a maiori parte inuenio expssum: q̄ auget p accessum: hanc igitur casum non extendam: ad hoc. j. in fi. c. dicam ergo ꝓm hoc minorē partem illam que non est maior: ita q̄ accessus haberi non posset.

b Obtinere. §. e. quorundam.

c Ꝓpi. electo vel nominato a minori parte.

d Collatio. Nota ex hoc ⁊ supioribz reprobatā opinionē illoꝝ ꝺicebāt. §. e. q ꝓpter. in pn. q̄ ꝺcre. illa in mulieribz locū nō habet quibz licebat ignorare iura. ff. ō iu. ⁊ fac. igno. l. regula: ⁊ p hāc lrāz q ꝺicit collatōem zeli ⁊ meriti in hmōi electōibz non habere locū. ꝺicunt quidam q monialis eligens scienter indignaz nō ē puata prāte eligendi quasi puatio ex collatione pcedat: ꝛ certū ē q tpe ꝺcre. §. e. cū in cūctis: in electōibz non erat necesse collatōes fieri: q adhuc non emanauerat ꝺcre. q ꝓpter. ⁊ tñ tūc sine collatōib⁹ eligentes ꝺignos erāt puati prāte eligendi. ergo qene inferē q ex collatōibz puatio nō pcedit ꝛ ex electōne: vt §. e. ti. ꝓpetuo: nam vt ibi ꝺicit eē si post collationem non sequatur electio non habet locum pena.

e Ceterum. tercia pars.

f Cōpromissi. Quid si pcedat p formā: §. e. cū ꝺilecti: ⁊. c. cū expediat: habebit ne locū qō ꝛ ꝺī: vel an qō ꝺicit in superiori ꝓpi. parte: credo qō locum habebit particula huius ꝺcre. quia forma illa pon-

cõpromissi ẽ q̃ scrutiniꝯ. vt ꝓbaꝛ ꝑ ipam ꝛecre. cũ expediat: ⁊ dico q̃ illa forma nõ ẽ forma ꝑ se: ꝫ ẽ quedã species forme cõpromissi. q̃ hoc sit verũ: ꝓbaꝛ ex eo q̃ oĩes alie forme sblate erãt ꝑ ꝛecre. q̃ ꝑter: si q̃ illa fuisset ꝑ se forma: necessario esset ꝓcludẽ illã fuisse sblatã. sed nõ fuit: q̃ species ẽ forme cõpromissi: vt dixi: sic ⁊ cõpromittitur ad aliam certam metam: ℞. e. cum in veteri. ⁊ sa cit. j. c. ꝓri. §. porro. ⁊ hoc ꝓbat textus ipsius ꝛecre. cũ expediat ibi in electionib cõpromitti. Iohannes an.

g Si minor. satis cre do vt dixi in ꝓria ꝓte: idem ꝛe media: vt ꝑm hoc dicamus minorem ꝑtem illam q̃ maior nõ ẽ. l̃ necessaria essꝫ i hoc pacto ꝛeclaratio l̃ stan cum ãt: quo iuri.

h Confirmet. aduerte: q̃ in isto casu ⁊ i ca su ℞. e. §. sane. ⁊ §. se. non credo q̃ ante con firmatõem mnistraꝛe possit: ⁊ ẽ mirabile: q̃ si ẽ electus a duplo ma iori ꝑte: g̃ a maiori: ergo videt q̃ ante confir matõem ꝛeministrare posit: ℞. eo. §. n vero. Item si minor pars se opponit: multo fortius videt q̃ administrare possit: q̃ qñ se maior ps opponit: vt. j. seq̃. ꝫ nõ miretis: q̃ i istis casibꝫ nõ viderit confir matio ꝓpter obiecta: ⁊ ideo non administrabit ante ꝓm matiõem: ꝫ in illis videꝛit: ⁊ nõ ante ꝓfirmatõem nõ administrabit: ꝫ in illis videꝛit: ⁊ ideo ante ꝓfirmatõem administrabit iuris ꝓmissione: ⁊ q̃ hoc sit verum ꝓbo: q̃ quo electus ante ꝓfirmatõem admittet: est ꝓra iura. ℞. e. qualiter: ⁊ c. nostri. a q̃ iure antiquo dico non recedendum nisi in quantum permissum inue niam in aliis iuꝭ antiquum ꝓbabo: vt in fi. c. ad hoc ℞ ꝛecre. c. viri. vbi ad maiorem transire ꝓmittit: ꝫ non ad parem.

i Et in forma. j. exponit ibi partus eiusdem ⁊c.

k Statuitur. s. qñ a principio vel per accessum electa est a duplo maiori parte: ℞. e. §. sane. ⁊ §. se.

l Benedictio. si abbatissa fuerit. ℞. e. §. sane. in fi.

m Eiusdem. s. minoris numero.

n Non obstante. expone vt ℞.

o Precluſa. ℞. e. §. verum.

p Permittitur. ℞. e. §. si vero.

q Differatur. hec est ergo rõ quare administrat: vt ℞ dixi.

r Interim. nota ꝓ his que ℞ dixi.

s Predicitur. in dicto. §. si vero. i. q̃ bona non alienet. nec aliquã in monalem recipiat quoquo modo.

t Euentum. qui duobus est. ff. ꝛe peculio quod ꝛebetur.

u Expectare. Nota electio facta ꝑ formam scrutinij a duplo maiori ꝑte. ⁊ electio facta ꝑ formam compromissi cui minor pars ꝓuentus se opponit: sunt paria. q̃ in eis statim sit ꝓfirmatio ꝓtradictione ꝓs alterius: vel exceptõne vel appellatione ñ obstante: ⁊ post possessionẽ adeptam vtrobiq; admittit accusatio vel ꝛenunciatio. Item electio facta a maiori parte ꝑ formam scrutinij. ⁊ facta ꝑ cõpromissum cui ma ior ꝑs se opponit sunt paria: q̃ vbiq; differtur ꝓfirmatio: ⁊ interi ad mnistrat exceptis quibusdam casibus: ꝫ electio facta ꝑ formam scru tinij a minori parte conuentus: ⁊ facta ꝑ formam cõpromissi cui du plo maior ꝑs conuentus se opponit: non sunt paria: q̃ ꝓma nõ valet ipo iure: nec ratificatur ꝑ ꝓtensum. ſcda posset valere: ꝫ non admini strat electus: ꝫ litis euentum expectat. Si queratur quare ius diuer sum in forma scrutinij ⁊ forma compromissi: satis patet ꝑ se solutõ: q̃ in ſcõo casu oĩes ꝓsensisse videntur eo q̃ compromiserunt: quod non est in ꝓmo. ꝑ formam eñ compromissi enam vno contradicente procedi non potuit: supra eo. quia ꝑter. Equa igitur fuit ratio i eis diuersum ius statuens.

ꝑ Porro. quarta pars.

ꝑ Premissa. q̃ nõ in electõne q̃ ꝑ formam scrutinij a ꝓncipio vt ꝑ accessum facta reperit a duabꝰ pribꝰ: nec in electõne q̃ facta fuit ꝑ formã cõpromissi: cum minor pars se opponit.

z Eld se. ap. no. arg. ꝑ opinõne guil. duran. q̃ ꝛecre. vt circa. nõ habeat locum nisi in appellatõibus inter positis ad papã. ꝫ cõ trariũ dixi sequendo gar. in ꝓdicta ꝛecre. vt circa scilicet q̃ i oĩ bus appellatõib locũ habeat: ⁊ dico q̃ ꝛe cre. ista h̃ ꝛspicit. c. se quens. qõ loquit ꝛe ꝛecre. cupientes. que locum nõ hz nisi i ap pellatõib ad papam interpositis.

⁊ Formã. scilicet q̃ exprimant oĩa ⁊ singu la q̃ in formã vel ꝑ sonã intendũt obijcẽ ⁊ singulariter ⁊ cla re. ℞. eo. ꝓcurator. ⁊ q̃ iurent ꝑm formaꝫ ibi ꝓtentam. ⁊ ẽ pena q̃ sup nõ expꝛssis nõ audiant nisi ex certa cã: vt ibi patet.

ꝑ Lugd. ℞. eo. vt circa. 10. an.

ꝑ Sed cum eas. §. iste tractus fuit ex glo. gar. posita. ℞. e. cupientes. circa prin cipium super verbo regularium: vbi dice bat gar. q̃ satis cre debat ꝛe mente condi tois non fuisse: q̃ se mine irent ad curiã: videbat tñ ꝑ vba q̃ ire tenerẽt: q̃ in masculino genere ꝓphendit femininũ. ff. ꝛe le. ij. si ita. xvij. q. iij. si quis suadente conũcto cũ ꝛecre. ꝛe sen. ex. mulieres. Item ꝑ iura antiqua in abbatissam electa ꝑsonaliter suam electionem ꝓsequi poterat: ℞ ꝺ rescrip. cum dile cta: ⁊ q̃ non fuerit illa mens conditoris ꝓbabat ꝑ ꝛecre. ℞ ꝛe sen. excom. ꝛe monialibus. xviij. q. ij. perniciosam. ꝛe coha. cle. per to tum. ꝛe statu monach. ca. viri. §. si.

a Verecundiam. Nota meliorem conditionem mulierum. ad idem. j. ꝛe iudi. mulieres. In quibusdam vo ꝺteriꝰ est: quod dic vt ℞ ꝛe pe. ⁊ re. c. nouã quedam.

b Statum. regularem. s. ⁊ sic duo concurrunt.

c Decet. ꝑm honestatem.

d Expediat. ꝑm vtilitatem. ℞. ꝛe vo. ⁊ vo. re. magne.

e Euagari. infra ꝛe sta. regu. ca. vno. ⁊ concor. ℒ. ꝛe his q̃ ve. e. impe. l. ij.

f Appellatur. que venire tenebantur ꝑm formam ꝛecre. cupien tes.

g Personaliter. in hoc ergo solo. s. in personali aduentu locum non habet ꝛecre. cupientes: alꝫ vero bene.

h Sufficienter. scilicet cum omnib actis iuribꝰ ⁊ munimentis ad causam ꝛspectantibus: ℞. e. n. in ꝛecre. cupientes. §. q̃ si p. xx.

i Constitutionem. ℞. e. cupientes.

l Penam. s. q̃ electe si. j. ꝛps ꝛebitum ꝓcuratorem nõ miserint sint ꝑuate oĩi iure sibi per electionem quesito. si autem miserint ꝫ non cum actis iuribꝰ ⁊ munimẽtis sufficienter instructum: ꝑ illis exhibendis alibi q̃ apud se. ap. nisi ex iusta causa dilationem aliquam non habebũt: eligentes appellantes vel opponentes quo ad se a totali sunt excluse ꝓsecutõe ꝓcessus: ita q̃ ꝑ b electis nullũ ꝓiudiciũ generet. hec ⁊ alia habes in ꝓdicta ꝛecre. cupientes.

l Hoc ñ fecerit. s. ꝓcuratorẽ ñ miserit. l̃ nõ sufficienter instructi.

m Postremum. v. pars.

n Di. puta religiosi viri. lxiij. di. obeuntibus. vel ꝓsiliarij l̃ ad uocati vel discreti viri ad hec vocati. ⁊ qõ dic hi dic vel hc: quia si religiosas vel discretas mulieres ad hoc vocarent. ipe tenerẽt hac constitutione. ⁊ facit quod dixi ℞. §. ꝓpri. ℞. e. generali.

o Deinceps. respicit. n. futura.

p Nutriri. Nota ista duo parta esse: ad idez ꝛc primile. cuz ꝛ plan tare: in prin.

q Subiacere. Nota nouū casuz in quo quis excoīcatus est ipso iure: ꝛ credo q ep̄i tales pñt absoluere: cū papa sibi non reꝛuauerit absolutōez: ꝑ. ꝛc sen. excō. nup. et adde qđ dixi ꝑ. e. sciant cūcti.

r Supdicta. hic. vj. pars.

s Approbatis. ꝛc rel. religionuz.

t Pronunciaꝛ. vt in theuthonia: et vide qđ no. 10. xij. q. vi. ꝛ ber. de ma. et obe. dilecta. in glo. pñt.

u Sup̄ dicatur. scz in pñs pte. c.

x Negat. ꝓpter facti impossibilitē: cum nō pñteant necesse est q eligant: ꝛ eligāt nō professe.

y Sic hec. vij. ꝛ vlti ma pars.

z In mꝰtis. vt i electōe pñmāda excepti one aliq̄ nō obstāte in administrādo añ pñr matiōez in recedēdo a pſensu post publicatū scrutiniū ꝛ secutā electionē ꝛ i mꝰtis aliis.

a Extinc. alꝰ existit.

b Firmitate. qđ fauorabile et exꝑdiens est: ꝑ. e. cū expediat.

c P Rouida. C. Si ordinarius post recessum appellatōis iterie cte ad curiaz in causis electionū eꝑatū non inq̄sito an p̄iudicium inuenerit: pcedit: confirmat vel pſecrat: predicta nō tenēt. et ipse ab eꝑor cōfirmatōe ꝛ pſecratōe est suspēsus p annū. e. ti. q̄uis.

d Lugdunen. ꝑ. e. n. q̄uis. Jo. an.

e Cōcessit. qz id prius p alexan. phibitū fuerat: vt ibi dixi.

f Vel exꝛ. latior est q̄ ista ꝛcre. ꝛ illa: ꝑ. e. n. q̄uis: q̄ illa ꝑ. eo. vt circa: q̄ locuz hz soluz i appellatōibꝫ exꝛ iudiciū inꝑpositus: ꝑ. e. cōstitutis.

g Ad se. apo. in aliis secus cum cautū non reperiatur.

h Supior. archiepor patriarchaꝛ ꝛ primatuz.

i Referūt. nā frustratorie ñ referūt: ꝑ. e. q̄uis: lz oli sec⁹: vt ibi.

k Pares. erga altera pars tm̄ hoc nō posset: quod dic vt dixi ꝑ. e. q̄uis. et seq̄ntia expone etiā vt ibi exposui.

l Verum. ij. pars.

m Abutētes. ꝛ sic pulegiū vl̄ pcessionē amittē ꝛbuerūt: vt ꝑ. ꝛc p. unt. tuaꝛ: ꝛc sen. ex. cū illoꝛ: ꝛ. c. prīgit. xj. q. iij. pulegiū: cū si.

n Prefata. ſ. an i illo recessu inuenerit p̄uitas nec ne.

o Negocijs. ſ. eꝑor electōe ꝛ suoꝛ supioꝛ.

p Exꝑsius hoc dicit ex eo. qz satis erāt nulla q̄ p illos fiebāt per ipaz ꝛcre. q̄uis. qz satis est legislatorē aliqđ ꝓhibuisse: ꝛ si nō adijciat qđ ꝫ factū fuerit nō valere. C. ꝛc legi. nō dubiū. ꝛ exꝑsiꝰ etiam ꝓpter penaz quā addit.

q Consecratōes. pſecratōez em̄ pcedere ꝛbz pfirmatio: alꝰ nō va le pſecratio: ꝑ. ꝛc vo. ꝛ ptu. cū olīz. B. hic añ pfirmatio nō pcessit. qz idem est nō esse qđ nullū ee: ꝑ ꝛc ẽpsla. int corpea. pñs q nō renuit pſecratiq.

p Firmitatis. electio tm̄ ꝓpter hoc nō viciaꝛ: ꝑ ꝛc nouo peteꝛ pfirmatiō cozā papa: nō cozā illo q̄ pus pfirmauerat. qz suspēsus est p annuz ꝓtinuū a pfirmatōibꝫ eꝑor: vt sequit: ꝛ ꝑ. e. si pfirmatōez: quā explicare potes p ista: vt ibi dixi. ꝑ si repieꝛ electio canonica ꝛc nouo cōfirmabit: vt ꝑ dixi. ꝑ nūqđ ꝛc nouo pſecrabit: ꝛ videe q̄ sic p ista lr̄am. credo q̄ cū caracter impssꝰ fuerit aīe ad istar epi ordinātis quē ordiare poterat: puta nō suū subdituz: verꝰ epalis ordo collatꝰ fuerit: ꝑ nō et⁹ executio: ꝛ sic itelligā pcēto eē nulliꝰ firmitatis q̄ ad executōez. ad idē. ix. q. j. c. j. ꝛ. c. ordinatōes. et q. ij. c. j. ꝛ. c. eꝑm. ꝑ. ꝛc tēp. or. q̄ ẽnsllatōez. ẽm hꝰ ḡ illiꝰ ordinis sibi tradit executio: fa. q̄ no. ō renū. pꝰ ẽnsllatōez. ad fi.

q In q̄. ꝓpt hoc dico q̄ si nolū pfirmaut a cō firmatōne tm̄ suspēsus ē. si pcessit et pfirmauit suspensus erit ab vtēq. r Puniant. ꝑ. ꝛc tēp. or. tras: cuz si. Jo. an.

s Cōtinuz. credo q̄ a die pfirmatōis incipiet annꝰ suspensiōis a pfirmatōe: a die pcessiōis autem suspēsiōis a pſecratiombus.

t Suspēsus. repete ꝛc cernumꝰ qđ est ꝑ.

a ſ Ꝫ eo tpe. si papa sibi p̄uisionē ec clesie cathedralꝭ reꝛuauit ibidem ꝛ ꝛcre rit: nō est viciata electio q̄ pcesserat: oīa tm̄ q̄ reꝛuatōez sequūtur carent effectu. Causaz ꝛdit hui ꝛc ꝛcre. qz vacāte ecclia bon̄. p mortez bōe mēorie dñi octauiāi ipsi⁹ ecclesie epi: infra biduū cānōici ꝛc reꝛuatōe timentes: elegerūt bōe mēorie dñm̄ sclatā frēz suū. pꝰ modū papa bōifaciꝰ audiēs ꝛc mortē. o. reꝛuauit: inhibuit et ꝛcreuit: pꝰ triduū audiuit ꝛc electione facta ꝛc dño sclata pdicto: satis g̃tū hūit: ꝑ ab astāubꝰ iurisp̄itis q̄situit an ad ip̄m: an ad archiepz ip̄i⁹ elcōis spectaret pfiꝛatō: qđ ꝑ ꝛcmiat et tmināt̄ p hāc ꝛcre. q̄ no. ꝑ. e. inotuit: i fi.

b Cathedral. qđ ꝛc iferioꝛibꝫ: vī q̄ i eis locū ñ hēat. qz si ō eis voluisz itelligi: illō expssisz: ꝑ. ō ōci. ad audiēnā. ꝛ ad hꝰ faciūt oīa argumēta q̄ iducūt a ꝟb. ō vī q̄ idē sit i aliis cuz eadē sit i eis rō. ḡ idē ius: ꝛ ē si. qđ dixi ꝑ. e. ex eo. q̄ satis pt dici q̄ eēt standuz lr̄e: vt i cathedralibꝫ tm̄ locū hēat ꝛcre. nec ē vez q̄ sit eadē rō. qz cāe eꝑatuū sē meruto pnumerāde maioribꝫ cāis: ꝑ. e. q̄uis: i pn. qđ nō ē i aliis: ꝛ ō lz iurisdictio pape sit p̄uēta: tm̄ ꝓpt maioritatē suā ꝛferēt ad papā. i iferioꝛibꝫ vo q̄ ñ sic pnūerant maioribꝫ sufficiet p̄uēto. vñ exq̄ pcesserat elcō reꝛuatōez potūt qcqđ facēdū imiet p ordiariū expediri: alꝰ gue eēt q̄ ꝓpt rꝛuatōnē q̄ elcōez alicꝰ bñficiati seq̄t: ncce eēt p pñrantōe papā adire: nec ꝑ eq̄pabo rḡlares cathedralibꝫ sic nec ꝑ. e. q̄ q̄. lz eq̄pent ꝑ. e. si postq̄: vñ si pꝰ pñratōz abbis fiet rꝛuatō: añ bñdictōz bñdicz ordiareꝰ. hec va: nisi papa aliō i reꝛuatōe iussisz. ꝛ sic ñ habilitabo ꝟba: nec recedā a lr̄a.

c Ex q̄uis causa. ex sola etiā volūtate. sibi em̄ sola volūtas est p rationē: ꝛ cōcef. ꝑben. ꝓposuit: cum suis concoz.

d Reseruam⁹. has reseruatōes legati etiā ꝛ latere facere nō possent. j. ꝛ offi. ꝛlega. ꝛliberatōem: in p̄n.

e Prouisionem. puta faciendaz ex iure ꝛuoluto: ꝑ. e. quā q̄. nūquid

sola reseruatio sine inhibitione sufficeret: credo q̄ non ad cassatōem: ꝫ
tē pben. dilectus. puniendi tñ essent qui elegerūt postq̄ reseruatōnem
scuerant esse factam: vt ibi. t. j. tē pcēs. pben. si solu. p quā tēre. vide
tur q̄ inhibitio bene suff ciat sine tēreto: hoc vex ad cassandū ea q̄ sci
enter post inhibitōez sunt facta. ꝫ ad hoc vt ab ignorātibꝫ facta viciēt:
necessariū videtur tēre
tū: vt hic. Jo. an.

f Ignorāter. Nota q̄ tēre. ignorātes afficit: sed notare potes ꝺriū. si enim ignorātes afficeret: q̄re hic additū fuisset vel ignozanter: supflua ꝑm hoc videret hec sra. i tēreto pape dicit̄ q̄ ignorantes afficit. j. tē pcēs. pben. q̄ cūctis.

g Jaz ad. s. añ tēpus q̄ facta fuerit reuocatio. q̄d si eadez die facta sunt reseruatio t electō: dico q̄ si pōt apparere q̄ primo: puta p instrumenta electōis t reuocatōis: puta si in eis dicat tē die t hoza: vel p testes q̄ pdictis inter fuerūt: hic nullū dubiū. si aūt hoc nullo modo pt̄ apparere: dico negociū ad papā tēs renduz: vt sua voluntate tērmiet per tēre. ē. tē rescp. c. plt. e. li. cū enim hic tē iure pape queraē q̄d dubiū est: nō poterit inferiꝰ ipso ꝯficare: t hoc cū reseruauit tm̄. ꝫ si reseruasset et ꝑtulisset ꝑferē datus a papa in eo casu. j. tē pben. si a sede.

h Et tēreto. nota copulatiue t non disiunctiue ponunt: t facit p his que supꝰ dixi.

i Vel alia. si ergo cfirmatio t cfecratio pcessissent tēreto: esset electi negociū expeditum. si autem sola electio confirmatio t consecratio ptinebit ad papam. si autem pcesserat electio t confirmatio: tūc sola cōsecratio ad ipsum ptinebit.

k Effectu. si ḡ ante reseruatōem electus: t post reseruationē cfirmatus fuerit: nō valet cfirmatio eiā ab ignozāntꝫ exhibita t recepta: electio tñ ꝓpter vicios cfirmationē nō viciat: ē. e. si cfirmatōez: quaz p hāc exemplificare potes: et adde q̄d dixi ē. e. c. pxi.

l Postmodū. s. post reseruationē inhibitōez t tēretū. t argue ex hac tēre. q̄ si papa ꝓuidit alicui tē epatu: alius q̄ papa sine eius mādato illū non poterit cfecrare: ar. ad idez tē accu. memunim⁹.

q I Si quis. Hanc tēre. diuido in tres partes. prima durat vsq̄ ad. §. porro. secūda vsq̄ ad. §. absens. tercia vsq̄ ad fi. Aliqs iusto impedimēto tenet⁹ in electōis negocio ꝓmisit pluribꝰ vices suas: q̄rit an valuerit ꝓmissio: rñdet q̄ sic dūmō ꝯsolidū dati fuerint: t erit melioꝛ tūc occupāti s ꝑdito. si aūt nullus occupat: ꝫ ambo simul ꝓcurrūt. admittet ille quē capl'm vel maioꝛ ps elegerit. si aūt capitulū nō ꝓcordat: ille admittet qui ꝓmo in instrumēto ꝓcuratoꝛ exterit notatus. Et ratio q̄re alter sol⁹ admitti tēbet est. q̄ possent vota dirigere i diuersos: t sic res nō hēt exitū: t q̄d fieret nō valēt. si aūt nō fuerint dati in solidū; tūc neuter admittet ꝓpter supioꝛē rōnē: t sibi imputet q̄ sic eos instituit. Secūdo q̄rit: aliquis tēdit ꝓcuratoꝛē in negocio electōis: ille ꝓcuratoꝛ suo nolē eligit vnū: t nolē dñi aliū eligit: q̄rit̄ur an possit: rñdet q̄ nō: nisi tē certa ꝑsona eligēda habuerit ꝑsciale mandatū. Tercio q̄rit. pone canonic⁹ absens nō inuenit aliquē ꝓcuratoꝛē in collegio: q̄rit an possit dare extraneū: t rñdet q̄ nō inuito capitulo. ꝫ q̄rit an saltz votū suū possit exꝑmere ꝑ lras: t rñdet q̄ nō. q̄a votū in ipso scrutinio secreto t sigillatiz tantūmō est exꝑmendū et non ante scrutiniū. emanauit hec tēre. ad ēclaratōez tēre. tē elec. q̄ ꝓpt. §. plt. t eoꝛ que ibi no.

b Justo. hoc relinquenduz est iudici. q̄ nec numerari possent: exempla tñ habes. ff. si quis cau. l. ij.

c Detent⁹. t in loco existēs tē q̄ tēbeat euocari: al's locuz non hz commissio: ē. e. q̄ ꝓpter. §. plt. t tē hoc impedimēto si opus fuerit fidez facere tēbet iuramēto: vt ibi. vñ non est tē necessitate q̄ iuret i instrumēto ꝓcuratōis ipse dñs: ꝫ cautū est q̄ tēr mandatū ipsi ꝓcuratoꝛi iurandi in aiam suā q̄ ipse tali impedimēto tenet⁹ est ꝑm omes modernos q̄ hoc no. in tēre. q̄ ꝓpter. t est ratio. q̄ si capitulū requireret iuramētuz ꝓcuratoꝛ iurare nō posset: nec ꝓterea vlterius expectaret, funt enim

exterit irrituz et inane. si vo
iaz ad electōez fozsitan sit pces
suz i ipsa: ꝑsenti ꝓstitutiōe san
cim⁹ q̄ licz reseruatio inhibi
tio t tēretū hmōi nō afficiāt
electōez vel alia q̄ ꝓcedūt affi
ciunt: tñ vt effectu careant ea
q̄ postmodū subsequūtur.

Pben.

Si q̄s iusto impedimēto
tenet⁹ i electōis nego
cio neḡat ꝓmode interesse: pōt
nedū vni: put dī in ꝓcilio ge
nerali: ꝫ t plib⁹ cōmittere vi
ces suas: dū tñ eoꝛ cuilibz tēt
in solidū ptatez: et erit tūc me
lioꝛ ꝓditio occupātis. Vex
si ambo ꝓcurrāt insimul: t po
stulēt se admitti audiri eos nō

expedit: q̄ possent vota sua di
rigere i diuersos: sicq̄ res nō
hēt exitū: et q̄d ab eis ꝫ casu
fieret nō valeret: ꝫ is admit
tat dūtaxat quē capitulū vel
ps maioꝛ elegerit: vel si ꝓcoꝛ
dare neḡant: is q̄ ꝓmo i instru
mēto vel lr̄is ꝓcuratōis exti te
rit notat⁹. Si aūt null⁹ ipoꝛ
uz i solidu⁹ fuerit tēputat⁹:
tūc ꝓpter rōnē eandē ipsoꝛ ali
q̄s nō tēbebit admitti: sibiq̄
imputet q̄ sic eos ꝓstituit idi
screte. Porro cū vn⁹ est ꝓ
curatoꝛ simpliciter cōstitut⁹: si
is vnū suo et aliū dñi sui nolē
in scrutinio nomiandū duxe
rit: nihil agit nisi tē certa eli
gēda persona sibi dñs tēderit

ꝓcuratoꝛ minus sufficiens: t ideo sibi ꝓstituēs imputet. ad hoc. j. §. si aūt. nec tēbet dicere ꝓcuratoꝛ: dico dñm in loco in quo tēbet vocari t iusto impedimēto tētentū: q̄ ista sunt verba iuris: ꝫ dicere tē bet vba facti. s. dico dñm in tali loco t tali impedimēto tētentū: puta tali infirmitate vl' talibꝰ inimicicijs: t tūc si nō admittat appellet ꝑm ostī. q̄ hoc ibi no.

d Concilio. ē. e. q̄a ꝓpter. ista enim fuit dubitatio: q̄a ibi dicebat committat vni tē collegio.

e Pluribꝰ. idez no. vinc. t cōpost. ē. e. q̄a ꝓpter. t q̄d dic̄ pluribus intelligo siue duo fuerit siue plures: dū tñ in solidū vt sequit̄ q̄ eadē est ratio.

f In solidum. aliter neuter admitteret. j. e. §. si aūt.

g Tūc. cū ptatē habent in solidū.

h Occupātis. ē. tē pcu. non imuste: vbi tē hoc.

i Insimul. ita q̄ nō apparet quis ꝓmo.

k Dūtaxat. i. tantūmodo. vñ isto electo alter omīe ius amittit: et est si. ē. tē rescp. c. penult. q̄d vex credo: nisi in instrumento diceretur meliorez nō esse conditionem occupantis: t quod vnus incepisset alter finire posset: ar. ad hoc in pdi. tēre. in fi. t. j. tē pcu. si duo.

l Valdaioꝛ ps. sic. ē. e tē rescp. c. plt. ad idem. lvj. di. applica. tē elec. cū inter canonicos. ff. ad munici. q̄ maioꝛ.

m Elegerint. nec credo q̄ variare possint: vt ē. eo. vt quis duas: tē postu. c. vno: in fi.

n Request. q̄ nolūt eligere vel pari numero discordant. t nota: q̄ ꝓmo recurrēdū est ad electōez capituli. secundo ad ordinē scripture. tabelliones em̄ ꝓponūt quos volūt in instrumētis: t ideo fuit eq̄us ꝓmo recurri ad electionē capituli: ꝑ quaz magis idoneus eligeret ad hoc. j. tē pcu. si duo. ff. tē accu. si plures. secūdo ad scripture ordinem in subsidium.

o Nomiatus. per ordinez scripture. cōcoꝛ. optime. j. tē pben. mādato. ad idem. xlij. di. sit rectoꝛ in fi. cuz suis concoꝛ. t ē. tē rescp. cum dilecta: cum suis concoꝛ. t fac̄. ff. tē le. ij. l. cum pater. §. penult. quid si non apparet: puto quia duo sunt instrumēta: nec apparet q̄ prius: puto q̄ mutuo se impediant. ff. tē vsufruc. l. quotiēs. et imputet sibi qui sic eos ꝓstituit.

p Propter rōnez eandē. q̄ possent vota dirigere in diuersos: t sic res non haberet exitus.

q Admitti. quid ergo: nūquid tē nouo citabitur ipse canonicus: non: al's quid sibi imputaret vt sequitur. idem enim est non venire: q̄d non sufficienter venire. contumax ergo fuit: t ꝓcedent ipsius socij ad electionem. ꝓtra. j. tē pcu. si duo. vbi dicitur q̄ si i causis electionum sunt dati plures ꝓcuratoꝛes sed non in solidum: iudex eligit idoneoꝛem: Solu. ibi loquitur tē procu. dato ad iudicia in causis electionum postulationuz vel prouisionum: hic tē procura. dato ad negocium. s. ad ipsam electionem faciendam. et ibi tē iure iaz nato: hic tē nascituro: q̄d minus fauoꝛabile est: t vtrobiq̄ vtilis ꝓuisio ob celerem expeditōem.

r Indiscrete. non em̄ tēbent stulti melioris esse ꝓditōis q̄ periti. j. tē pben. cuz qui beneficium.

s Porro. secūda ps. hic approbat opi. vinc. t ꝓpost. ē. e. quia propter. t abb. e. ti. ꝺgregato. tñ gof. t ostī. ibi no. q̄ satis poterat dici valere cuz in diuersos ꝑsentit: dūmodo neuter sit malus: q̄d falsum est: vt hic vides.

t Nihil agit. ratio. q̄ qua ꝑscientia tenet melioꝛez eligere suo nomine: eadem ratōe tenet ad idem nomie dñi sui. ad hoc. xlvj. di. sicut non suo. t incerta videt: hoc no. ē. e. c. ij. q̄ dic̄ nihil agit: intellige quia neutꝛ votum valet. t est simile quod dicimus in tēlegato qui subdelegationem recepit a socio: ē. tē offi. tēle. super questionum: in. §. si vo.

u De certa. Nota approbataz opi. compost. t inno. t reprobatam

opi. vinc. qui dicebat s.e. pgregati: q̄ non poterat fieri ꝓmissus vel mandatum ꝓcuratori de certa ꝑsona. dicebat em̄ q̄ videbatur singularis electio: & sic nō valebat: s.e. in genesi. Item talis ꝓmissio est p̄ pculiū: qđ requirit q̄ ꝓmittat vicē suaz: & iste nō ꝓmittit vices suas q̄ dat mandatū de certo. & falsus est: vt hic patz. & de hoc p ab. s.e. ꝓgregato. Sz nūquid ꝓcurator ad eligendū datus poterit aliuz substituē? dic sm ꝓpost. q̄ sic. q. ꝓcurator est ad negociū qui aliū ꝓcuratorem dare pōt. j. de ꝓcura. c. j. in fi. ff. māda. si ꝓcurator. Est tn̄ ar. p̄. j. de of. dele. is cui. & s. de of. dele. c. vlt. Solla loquūtur i iudicibus nō in ꝓcuratore. Item quero. nunquid ꝓcurator dat⁹ ad eligendū ꝓmittere poterit? dic & ꝓpost. q̄ si liberē māda tū hūt cō promittē poterit. q. id pt̄ qđ dns. si aūt ad certam ꝑsonam tūc cō promittere non potest q. sola necessitatis fō ma. s. scrutiniū: tūc itelligit de mādata: ar. ff. de pecu. lz. §. si seru⁹.

p Illam. certam ꝑsonam de qua habuit mandatum expressus: & nota illam. quia aliam eligere non potest. quia faceret contra fōmam mandati: s. de rescrip. cum dilecta. & ff. manda. diligenter. & j. de ꝓben. cui de non.

q Consentire. Nota ar. q̄ habens speciale mandatum id potest quod alⁱs non posset. ad idē. j. de ꝓcura. c. j. & vlti. & facit ad questionem quam hoc anno disputau: an delegatus ab alio q̄ a principe habens speciale mandatū subdelegandi subdelegare possit. et de hoc dixi. j. de offi. deleg. is cui.

r Absens. hic in primo dicto approbatur glo. ber. s. eo. quia ꝓpter. in glo. penult. et omniuz modernorum idem ibi notantium. sed in secundo puncto reprobatur eiusdem ber. opi. in eadem glo. & quasi ostien. consentiebat. sed ibidem innocen. & ber. & compost. ꝓtra. & eoruz approbat hic opinio. & intelligas hanc litteram de supradicto absente qui compromittere potest: scz iuste impedito & existente in loco de quo &c.

s Procurator. dicebat gof. q̄ putabat talem canonicum indiscretum. alij dicebāt q̄ compelli debebat aliquis de capitulo: vt ab ipso mandatum susciperet: sed non est verum. a principio enz nullus compellitur procuratōnem recipere. C. ō procura. inuitus. insti. manda. §. mandatū. Jo. an.

t Nolente. si enim capitulum vellet bene tunc posset extraneum deputare: sed inuito capitulo non. & sic debet intelligi de cre. q̄ propter. extraneum enim etiam sine mandato admittere posset. et sibi preiudicare et in extraneum etiam compromittere: s. eo. causam: cum si. Jo. an.

u Votum suum. ber. contradicebat: ita tamen q̄ publicatio ipsius voti fieret tūn̄ cum aliorum fiebat publicatio: sed non inspexit q̄ non soluz publicatio sed etiam expressio in scrutinio tūn̄ fieri debet: vt sequitur.

x Exprimendum. Nota non sola publicatio inspicitur: sed etiaz expressio. sed contra: s. ꝓxi. §. vbi exprimit votum consensus ante scrutiniuz dando. s. procuratori mandatum de certa persona eligenda. So. falsum est q̄ tunc exprimat votum: sed mandatuz dat de voto exprimendo. sicut aliud est mulctare: aliud mandare de iuste iudicando: de his que si. a maio. par. capi. ex ore. vnde aduerte: pone q̄ procurator qui mandatum habuit de certa persona eligenda: nō eligit: ille electus fuit a quibusdam alijs: nūquid vox illius absentis & mandantis augebit numerū illius: vt possit dicere q̄ electus sit a. x. quia. ix. elegerūt: & x. mandant de eo eligendo: absit. dicas ergo q̄ aliud est dicere consentio in talem: & hoc debet fieri in scrutinio & secreto & sigillatum: vt hic. & tali modo consentit in spirituale matrimonium: & aliud dicere: do mandatum tacite de tali eligendo. quia istud non est votum. nec per hoc contrahitur matrimoniū: & ideo ante scrutiniuz fieri potest: vt ibi. sic vides in matrimōio carnali aliud est contrahere: aliud est dare mandatuz ō contrahendo. hinc est q̄ qui contrahit amplius non potest: sed qui mandatum dedit potest ante contractum. j. de procura. c. vlti. sic ergo intelligas: nec similitudines dicas vbi nō est. Jo. an.

a Quoniam. Si apparet coelectus vel se opponens ei qui confirmationem petit ille vocabitur nomiatim: alⁱs fiet crida in ecclesia generalis q̄ se confirmatōm volentes opponere: veniāt peremptorio assignato: alⁱs confirmatio facta nō tenet.

b Electione. idem dicam de postulatione: cuz eadem sit ratio. quod verum puto in admissione postulatiōis que fit a superiore illo q̄ postulatuz admittendo confirmat: secus in eo qui postulat a prelato suo: vt monachus electus i episcopuz ab abbate. quia in ea nō fiet vocatio. et idem puto in presentatione: vt etiam ille cui fit presentato seruare teneat hāc de. et sic seruatur. de collationibus dicam in fine. c. Jo. an.

c Concordia. idem si i concordia quo ad vocationem faciendam: vt dicit in fi. c.

d Pertinet. Vbuz hoc late patet de ver. sig. verbum pertinere. vnde intelligo sine pertineat iure ꝓmuni: vt ad episcopum. xvj. q. vij. nullus omnino. de here. cuz ex iniucto. siue iure speciali: puta ex priuilegio vel cōsuetudine ꝓscripta siue iure delegato. q̄ oēs habebūt hanc formā seruare.

e Celeritate. Nota q̄ hic reprobatur celeritas: & est generale in omnibus personis promouendis. viij. q. ij. dilectissimi. Item propter rei nouitatem. xxxij di. cōmunis filius: vbi de hoc per archidya. xciij. di. c. j. Item propter reuerentiam sacramenti recipiendi: de consecra. di. iiij. iudei. Item propter metum incōmoditatis emergentis. xij. q. ij. sine exceptione. Item propter honestatem: & vt res cariot habeatur. xxvij. q. ij. institutum. Item propter certitudinem habendā: vt. xvij. q. ij. si quis incognitus. Item propter reuocandi difficultatem: vt in dandis sententijs. ij. q. j. deus omnipotens: & hic. vel in ipsaruz executione. xj. q. iij. cum apud. Item in legibus condendis. iiij. di. in istis. Item propter rei dignitatem. lxj. di. muramur. Item propter periculosam sacramenti iterationem: de conse. di. iiij. itaq̄. Interdum autez ꝛsideratur acceleratio propter metum contaminatōnis. viij. di. mala. propter metum defectus. v. di. baptizari. propter metum vsurpationis. xxxv. q. ix. loci. propter magnitudines transgressionus. xxvij. q. j. si custos. propter inobedientie culpā. xij. q. ij. q̄ & humanis. propter debitum obedientie. xciij. di. c. j. propter rectitudinem dispensatōnis. xlv. di. disciplina. propter periculum imminens: vt in vacatiōe ecclesie: s.e. cum inter vniuersas. vnde & cautio damni infecti celeritatez ꝛsiderat. ff. de dam. infec. l. j. & idem in similibz: vt s. de re iudi. c. ij. de rescp. ad hoc. vbi ex certa causa idez est repiri.

f Preferens. sic s.e. auaricie. & c. quoꝺam.

g Cupiditatem. que omniū malox radix est. xlvij. di. bonoruz. de pe. di. ij. quia radix.

h Jure. quod facere nō debet. vij. q. j. si quis epūs: in fi.

i Unicus. si. s.e. cupientes. §. si vo.

k Discusso negocio. male faciūt. & puniunt si ꝓmouent indignū: vt s.e. nihil est. & s. de ꝓben. graue.

l Apostoli. pauli. j. ad thimo. vj. c. xxiij. di. §. j. lxxviij. di. quid est cito. s.e. cū nobis olim.

m Adanus. ꝓfirmatorias: de quibus loquimur.

n Morbo. nam quod medicamenta morbis exhibent hoc iura negocijs: in autentic. hec constitutio: que innocen. constituit in princ. colla. viij. Jo. an.

o Fraudibus obuiare. quod faciendum est: s. eo. auaricie: et. c. commissa. & j. de. ri. proxi. c. ij.

p Tales. scilicet factas non vocatis competentibus: vel his qui se vellent opponere si qui essent. Jo. andree

q Inanes. dicebamus olim: et no. de hoc innocen. & ostien. de appellatio. constitutis. ij. de dol. & contuma. cum olim. q̄ confirmatio facta vocatis his qui vocandi erant. et cum cause cognitione habet vim diffinitiue: hinc est q̄ reuocari non poterit: & si appelletur: appelari potest vt a diffinitiua. Si autem fiat sine cause cognitōne & non vocatis vocandis vim habz interlocutorie: ibi de hoc plenius p eos videre potes. & hodie nō valz ꝓfirmatio sine vocatōe huius decre. vt hic vides.

quid si sic ꝓfirmatus administrat? satis cred. rem q̄ si errauit in facto. q̄ credidit vocatōes factā que facta nō erat excusēt a pena ꝛcere. s̄. e. auaricie. ⁊ .c. qualiter. maxime cū vocatio ⁊ cuatio ista sit supioris officiuz ⁊ non partis. ꝫ si erraut in iure: eum a dicta pena nō credere excusari. ad hoc. j̄. ꝛe reg. iu. ignoꝛātia: cū suis ꝓcor.

r Nomiatim. si. j̄. ꝛe sen. excō. statuim⁹.

s Gener: aliter. ⁊ publice. q̄ talia edicta i publico ꝓponi ꝛebēt: ꝛe postu. c. j. et est ꝯ illos q̄ adhuc fraudē faciūt ꝓstitutōi faciendo hāc vocatōnez fieri coꝛā certis amicis.

t Opponere. ne electꝰ ꝓfirmetur.

u Pereptorio. nunq̄d post hūc t̄minū veniens audiret? sup hꝰdic vt s̄. qui ma. accu. pos. cuz in tua. officiū tū iudicis in his nō quieſcit: vt s̄. eo. eū nobis olim.

x Competēti. fm loco rum distantiā psonaꝝ ⁊ negocij q̄litatem.

y Que. scz dicta ꝛe vocatōib⁹ faciēdis: ⁊ q̄ nō valeat cōfirmatio aliter facta. Jo. an.

z Obſuari. q̄d si in pmissoib⁹ vel collatiōib⁹. nūquid i eis habebit fieri hec vocatio? tutū puto ⁊ in his hec fieri: non tū credo ꝛe verbis vel mēte hui⁹ iuris hoc esse. ⁊ fa. j̄. ꝛe pben. cū in illis. et optime. c. ti. licz epus.

a q Uoniam. qa q̄dam pluſq̄ expediret curiosi referebant in dubium an papa possit renūciare papatui. celestin⁹. v. dū ꝑsideret ecclesie romāe regimi: statuit ꝛe ꝓsilio ⁊ assensu suoꝝ fratꝝ q̄ summ⁹ pontifex libere possit renūciare papatui: qō statutū ne oblivio inꝺgreꝺ: ⁊ ne ꝛe ꝓducto casu dubiteꝝ vlteriꝰ: inter alias huius. vj. li. ꝓstiōes ꝺ frm suoꝝ ꝓsilio dns bōfaciꝰ hic ꝛelegu ad ꝑpetuā rei mēoriā.

b Curiosi. qui maiores curas exhibere volunt q̄ res exigat. ad hoc xij. di. ꝛenicz. ꝛe ꝓse. di. v. q̄nq̄ modis.

c Expediūt. qō faciendū nō est. L. ꝛe sum. trī. l. nemo. j̄. ꝛe hē. c. ij. ⁊ .j̄. ꝛe re iudi. abbate: ad fi.

d Apostoli. pauli in epl'a ad Ro. c. xij. et habes eadez ẏba. xliij. di. sit rector. Jo. an.

e Sollicitaz. vade. j̄. ꝛeducere mm⁹ quide videbant.

f Maxime. comparatiuū. vnde etiam si sufficiens sit: renūciare poterit: vt per inferiora patebit.

g Insufficientē. ꝑpter hoc tū nō posset ꝛeponi. q: ꝑpter solam hereſim ꝛeponi. xl. di. si papa. ß alij ꝓlati ꝑpter insufficientiā bñ ꝛep oniuntur: ⁊ ecclesiastici ⁊ seculares. xviij. q. ij. si quis abbas. xv. q. vj. alij⁹. ⁊ ꝑpter negligentiā. lxxxj. di. dictuz: s̄. ꝛe here. excōmunicam⁹: in fi. Et nota q̄ licet omnis sufficientia esse dicatur in papa: ita q̄ omnia iura in pectoꝛis scrineo habeat: s̄. ꝛe consti. c. j̄. tamen interduz insufficiens esse potest: vt hic. ⁊ interdum eum fallit oblivio. xviij. di. preterea: vbi ꝛe hoc. sic sedes ipsa aut sanctum inuenit: aut sanctum facit. quis enim sanctum dubitet quem apex tante ꝛc̄. xl. di. non nos: ⁊ tamen hereticus posiz esse ⁊ propter hereſim ꝛeponi. c. di. si papa. ⁊ posset ex multis insurgere insufficientia hec: vt ex ꝛefectu litterature: ex senectute: ex infirmitate: vel similib⁹.

h Regendā. ad qō ex officio tenet: vt in ꝓhe. hui⁹ libri.

i Videbantur. ⁊ erat ipsoꝝ ratio motiua. q: qui renūciat renūciare ꝛebet in manib⁹ superioꝛis: ⁊ aliter matrimoniū spirituale non dissoluitur: s̄. ꝛe renūcia. admonet: sed papa superioꝛem non habet: ergo renūciare non potest. Jtez fungitur vice ꝛei: quas vices sic videt ossib⁹ habere annexas q̄ a se abdicare non possit. ad hoc ꝛe sta. mona. cū ad monasteriū: in fi. Sed contrariū veruz est: vt hic vides. ⁊ ꝓbatur ex eo: q: marcellinus renūciauit papatui: cui substitutus fuit marcell⁹. xxj. di. nūc aūt. Item clemens renūciauit papatui: cui successit linus: ⁊ eō mortuo cletus. ⁊ illo mortuo iterū successit clemens: vt in cronicis. ⁊ vide ꝛe hoc. viij. q. j. c. j. hinc disputat hic mundus ꝛc̄. et hāc opi. approbauit Jo. vij. q. j. c. nō aūt. ad id q̄ ꝺicit q̄ renūciatio fieri ꝛebet in manib⁹ superioris: fateoꝛ id ꝛeq̄ vbi est superioꝛ. ß hic ꝑpter impossibilitatē ius illud ſuari nō pt. ⁊ fa. optime s̄. ti. ꝓx. indēnitatibus. §. pt'. et s̄. e. licz ꝛe vitāda di scoꝛdia: in fi. Jtē inferioꝛes ꝓlati a suis ꝓlatis ꝓfirmanē ⁊ īstituunē. vñ nō est mirū si sine ipsoꝝ licētia renūciare nō pñt: ß papa a nemīe ꝓfirmaē. vñ sic sine superioꝛe instituit: ita sine superiore renūciet. ad hoc s̄. ꝛe reg. iuē. c. j.

k Predecessoꝛ. cum dignitas vacat al's q̄ p mortē successoꝛ non ꝛegrue dicit p̄decessoꝛ: sed dicere ꝛeberet precessoꝛ. p̄decessoꝛ ei idē qō p̄decedens: nisi dicere velis q̄ ꝙmodocūq̄ ß vacet ꝓ tura quo ad illam ꝛe esse putaē. ⁊ est exꝑssiuz. vij. q. j. §. ecce in quibus. ⁊. xxxij. q. ij. §. j.

l Cum eiusdem. postea enim ipsius constitutio non valuisset. q: pontifex non erat: vt .j̄. patebit.

m Fratribus. cardinales ergo fratres vocat: cum ꝛe ipsis pmixtis loquitur. j̄. ꝛe offic. lega. officij.

n Statuit. credendum est pape hoc referenti: s̄. ꝛe test. cū a nobis: in fi.

o Resignare. hoc expresse notat Jo. vij. q. j. non autem: in glo. magna in fi. ⁊ facit qō no. lxxix. di. si qs pecunia. xvij. q. ij. q̄ sit.

p Temporis. hinc est q̄ antiq̄ memoria meliꝰ p scripta teneē. ⁊ ꝛe hoc vide qō no. s̄. ꝛe pba. tercio.

q Oblimōi. omnū em habere memoriā ⁊ in nullo peccare ꝛc̄. s̄. vt ec. bene. vt nostꝝ.

r Recidiuaz. q̄ esse non ꝛebet: vt s̄. ō v. sigm. ex pte. ij. cum suis concor. Jo. an.

s Memoriam. sa. j̄. ꝛe re iudi. ad apostolice: in suplscpt'iōe. ⁊ qō ibi dicam in. j. glo.

t J te prebendam. Si in fraudem expectantis primam vacaturam cum in proximo crederetur pinguis vacare: renunciet aliquis tenuem quam habebat: non tenetur expectans illam recipere: imo illa dimissa expectabit aliam sine fraude vacantem. ⁊ si illi renuncianti illa pinguis postea cōferatur: hoc ipso probata sit fraus: ⁊ carebit vtraq̄. Scire ꝛebes q̄ quia nemo videtur fraudare eos qui sciunt ⁊ consentiūt: vt. ff. ꝛe regu. iuē. nemo videtur. ⁊. j̄. eo. ti. scienti: puto nec ꝛecte. istam. nec eius penam locum habere: vbi expectans consentit hoc sciens volunt illam tenuez habere. pone enim q̄ plus sibi placet: prouiso tamen q̄ non cōmutatur symonia. Jo. an.

b Primo vacaturam. ꝛebebat em sibi primo vacans: ⁊ sic p fraudes videbat via ꝑcludi ad aliā: secus si hz lras sup ea quā duceret acceptandā. q: tūc fraus ista sibi non ꝑclusiſſz viam: qō est ꝛeq̄ nisi acceptasset primam que vacaret: quod potest: licet certam et nominatam talis acceptare non possit. j̄. ꝛe concess. preben. ne captande. quia tūc p omnia idem.

c Apostolica. q̄ est etiam in casu ꝛecte. j̄. ō preben. hi qui. et. c. si eum. et s̄. ꝛe rescripē. cum aliquibus: cum si. Alius enim q̄ papa ad vacaturas contra lateranen. conci. ius non tribuit: vt s̄. ꝛe concess. preben. c. ij.

d Dignitatem. singula singulis refer.

e In eadem. ecclesia. s. in q̄ expectās: ⁊ idez si expectabat in ciuitate vel pincia si in ea fieret talis fraus: cū eadē sit ratio,

f Renũciet. ꝛ vacatõe ꝑ renũciatõez dicit. qz ꝛ illa ad titulu: ꝫ idez credo si in fraudẽ occideret vl ꝛponeret. s. qn tenuez obtinebat: vt ꝑcluderet expectãti via ad pinguẽ: ⁊ ſm hoc dicã qꝫ expectãs ꝓmã vacaturã: ꝓmã si vacat in eꝰ fraudẽ recipe nõ teneꝛ.

g Illa. tenui renunciata.

h Tibi. cui ꝛbeba tur ꝓma ⁊ nõ ſecũda.

i Alicuꝰ. qa valde ſenex eſt: vel infirmꝰ valde. Jo. an.

k Vel alꝫs. puta qa tractat ille q̃ in ſacris nõ eſt ꝛ mrimõio cõtrahẽdo: vel qz electꝰ eſt: vel eligi ſperaꝛ in epm vl religionẽ vult ꝓfiteri: vel ꝛ crimĩe accuſaꝛ: ꝓter quod credit deponẽdus vel his ſimilia.

l Proximo. idez credo ſi nõ ī primo: dũmodo fraudulent fiat renũciatio talis: ⁊ poſſit id alꝫs ꝓſtare. qz ſpratio remãet. pone eĩ qꝫ lras habeo ad ꝓmã vacaturã ⁊ tacꝰ: licet nõ ſperet ꝛ prima vacatõne. tñ qz odio me ꝓſequit renũciat prebẽde q̃ valet vnuz ſlo renũ: vt ſic me impediat in pinguibꝫ ſi vacarent: certe cũ eadez ſit ratio idem credo.

m Cõiecturas. nota qꝫ dolus ꝓbaꝛ ex ꝓſpicuis ꝫiecturis: et q̃ eũ allegat ꝓbare illuz ꝛbet. ff. ꝛ ꝓba. l. ꝗ tuens. §. q̃ dolo.

n Omiſſa. nõ eĩ ꝛbet acceptare ſi hoc ſciuit ꝫ omittere: vt hic vides. Jo. an.

renũciet: vt illa ꝓmo ſic vacã te ꝑcludaꝛ tibi via ꝑ cõſequẽs ad obtinẽdũ ꝑbendã vel dignitatẽ aliã pinguioꝛez: q̃ ꝑ mortez alicuꝰ vel alꝫs in ipa eccl'ia crediꝫ veriſiꝫ ī ꝓrio vacaꝛa: ꝑ renũciatõez hmõi: ⁊ dũmõ ꝛ ꝓmiſſa fraude appareat: faltez ꝑ aliqs ꝓbabiles ꝫiecturas: vt qz dicte renũciatõis tpe is qui ꝑbendã vel dignitatẽ pinguioꝛez hẽbat: infirmitate gui ꝛti nebaꝛ: vel aliqd aliud ĩminebat: ꝓpt qõ illꝰ ꝑbẽda ſeu dignitas vacare ī ꝓrimo ꝓbabiliꝫ credebaꝛ: nullũ tibi volumus obſtaculũ ĩterponi: q̃ nimus ꝑbẽda vel dignitate ꝑdicta ſic fraudulẽter renũciata omiſſa poſſis dictã pinguioꝛẽ cũ eã vel aliã ſi ꝓmus ipaz vacare cõtigerit acte ꝑfata libere petere: veluti tibi ꝛbitã ⁊ habere. Letez ſi ꝑdicto renũciãti hmõi ꝑbẽda vel dignitas pinguioꝛ forſitan ꝓferaꝛ: eoipo dicta fraus itelligaꝛ eſſe ꝓbata:

o Aliã. puta nõ vacauit illa ꝛ q̃ ſperabaꝛ: ꝫ alia.

p Debitã. licet eñ iſta nõ ſit primo vacãs ꝫ ſecũdo: tñ rõne fraudis ꝓmo vacãs fingiꝫ. ⁊ eſt ſi. ſ. ꝛ reſcrip. ſi ꝓpter. e. li. ⁊ in hoc ꝓceꝛ equitas rigori ꝓpter fraudẽ. ad idez. C. ꝛ iudi. l. placuit. C. ꝛ fur. ⁊ duo coꝛ. ſi quis duo. ⁊ .j. ꝛ reruz pmuta. c. vno. ⁊ ſic no. caſum in quo licz ſcribaꝛ ꝛ ꝓma vacatura: ꝛbeꝛ ſecũda. alios caſus habes ad idez ꝛ ꝑben. c. ij. in fi. e. ti. qz ſepe. ⁊. c. cum in eccleſia. et .c. ei cui. ⁊ .j. ꝛ reꝛ pmu. c. vno.

q Habita. cui ſemel renũciauit: ⁊ ſic repetẽ non poterit. vij. q. j. q̃periculoſum: cum ſi.

r Ambita. ſ. ꝑ cupiditatẽ ⁊ fraudẽ: ⁊ eſt ſi. ſ. ꝛ tranſla. licz. ⁊. c. q̃to. vij. q. j. ſi qs epus. ſuis g̃ termis ſit qſqz ꝓtent: nec vlt mẽſuras ſui uris affectet augeri: vt in ꝑdic. c. ſi qs: infi. ambita aꝫ ideo carẽ ꝛbet. qz expectãꝫ ꝛbeꝛ: ꝫ etiam ſi nõ ꝛbereꝛ: puta qz vacauit alia añ illaz ob quã fiebat renũciatio: tñ nõ ꝛbebaꝛ renũciãti q̃ eaz adeptꝰ eſt: cũ iſte finis nõ diſtinguat. ⁊ ad hoc faciũt ꝑdicta ura.

s Romana. Duz archiepus remeñ. viſiteret ꝓuinciam remeñ. ⁊ nõ ꝛbuo mõ fuiſſet a ſuffraganeis receptꝰ: excõmunicauit eos. ⁊ fecit ꝓponi edictũ ꝑ totam ꝓuinciã remeñ. qꝫ omes ſubditi ipſoz ſuffraganeorũ adirent ipſuz ꝑ ſuis conſiis dirimendis: papa inno. reuocat hoc edictũ: ⁊ dicit qꝫ licet ipſi ſuffraganei ꝑ ſuis culpis excoĩcati ſint: non tñ ad ipm archiepm iuriſditio ipſoz ꝛuoluiꝫ: cũ id cautũ nõ repiaꝫ in iure: licz ⁊ alꝫs ꝑ culpis ipſos poſſit ꝛbita pena punire: in ſumma hoc dicit iuriſditio ſuffraganei excoĩcati ad metropolitanũ nõ ꝛuoluiꝫ.

b Romana. multas ꝛcre. eiuſdez nomis ⁊ auctoris ⁊ ꝛ eadem cauſa q̃ erat inter remeñ. et ſuffraganeos: habebis in proceſſu huius libri. Jo. an.

c Publicatum. ex parte archiepiſcopi remeñ.

d Subditis. in quos archiepus iuriſditionem nõ hz: niſi in certis caſibus exꝑſſis a iure. ⁊ no. ſ. ꝛ off. ordi. paſtoꝛalis. ⁊ ideo edictũ iſtud reuocare ꝛbuit cũ vergeret in ꝓiudiciũ ſuffraganeoꝛ ⁊ aliorꝫ inferioꝛ iuriſditionem habentiuz: ⁊ ſuũ ius abſorberet: quod eſſe non ꝛbet: cuz nõ niſi ꝑ appellatõem ad ipm q̃ſtiones tales ꝛferantur: nec ipſe plus iuris ſibi pt vendicare q̃ ei ꝑ canones ſit ꝓceſſuz: ꝛ offi. ordi. duo ſimul. ix. q. iij. ꝓqueſtus. ⁊. q. ij. c. ij. ⁊. x. q. iij. quia cognouim. ⁊. xviij. q. ij. c. j. Jo. an.

et idẽ renũciãs habita oĩno careaꝫ ⁊ ãbita. Anno. iiij.

De ſupplenda negligẽtia prelatorum.

Romana eccl'ia: et infra. Edictuz vo ꝑ remeñ. puinciã publicatũ vt a ſbditis eꝓz ipſi ꝓuicie ꝑ audiendis et termĩandis eoꝛ cauſ libe ad remeñ. curiaz accedaꝛ penitꝰ reuocam. qz eꝝ ſi teneꝛent ijdez eꝑi ꝑ ſuis culpis viculo excoĩcatois aſtricti: nõ tñ ex culpis ipis: cũ id nõ iueniatur a iure ꝓceſſuz: ad remeñ. archiepm iuriſditio ꝛuoluereꝛ eoꝛ: ꝫ alia forte ꝑ illis pea ipſis canõica poſſit infligi.

Dem baronibꝫ ⁊ comitibus regni portugalie.

Kãdi nõ ĩmeritoꝛ et infra. Mandam ꝗtenꝰ dilectũ filiũ nobilẽ viꝝ comitez bolon. ꝑfati regis portugalie

e Cauſis. quas inter ſe habẽt ipſi ſubditi: nõ itelligas ꝛ cauſis q̃s haberẽt ſubditꝰ ſuffraganeos ipſos. quia tũc licitũ eſſz edictũ. xj. q. j. ꝓuẽit. ⁊. c. ſi qs cũ clerico.

f Tenerent: hoc dicit quia forte nõ ꝓſtabat an iuſte fuiſſent excoĩcati.

g Suis. ꝑ aliẽis eĩ ñ ꝛbet excoĩcari: vt xviij q. iij. ſi habes.

h Culpis. Mo. qꝫ licet ex ſua culpa excoĩcatus ſit epus: ita qꝫ iuriſditionẽ exercere non poſſit: nõ tñ ꝓpter hoc ad metropolitanũ ſuũ trãſſeꝛt iuriſditio: ſ. ꝛ ꝓceſ. ꝑbẽ. qz diuerſitatẽ: ꝫ ꝓpt negligentiã bene tranſſeꝛt iuriſditio ⁊ ꝑbendaꝝ donatio ꝛ epo ad archiepi ſcopũ: vt ibi: ⁊ ſ. e. ti. ꝑ totũ. Mo. ergo. licz ī negligentia eꝑi archiepus ſuppleat vicẽ eius: nõ tñ in ꝛlicto. ⁊ ꝓcor. optime ſ. e. li. ꝺ elec. quãꝝ. Sz ꝑ. j. ꝛ temp. oꝛ. c. ij. vbi vicini eꝑi ſupplẽt ꝑlatez quã ꝑdidit epus ꝓpt ꝛli cũ ſuũ. ⁊ illud ſpãle ꝓpt fauoꝛẽ ordinũ ſuſcipiendoꝛ: ī quoꝝ dilatõe poſſet eſſe ꝑiculuz: ⁊ ꝓcedit ex conceſſiõe exꝑſſa ipſi ꝛcere. Itez ꝑ. j. ꝛ of. ꝛ leg. ſi is cui. vbi propter ꝛlegati excoĩcatõnem ꝛ ſubdelegato appellaꝛ ad primũ ꝛlegantẽ. Jo. nõ ſic ꝛpẽdet iuriſditõ eꝓz ab archiepo ſic ꝛlegatoꝝ pape ab ipſo papa. ad hoc ſ. ꝺ re iudi. duobꝫ: ⁊ in appellatõe q̃ hz fieri infra certũ tẽpꝰ: ⁊ ꝓſequi etiã imminẽt ꝑiculũ: ſi ibi ꝑmꝰ ꝛlegatus nõ ſuppleret: ⁊ ideo aliud ibi.

i Conceſſuz. ſi. j. ꝛ ſen. ex. is q. Et no. ſtelligi ꝓhibitũ qꝺ nõ eſt cõceſſuz: ꝛ tẽp. oꝛ. dilectꝰ. ꝛ trãſla. inī. vbi ꝛ hoc. ⁊ facit ad ea q̃ notãt ꝺ diſpẽſatõe eꝓz: ſ. ꝛ iudi. at ſi clerici. ⁊. l. di. i ſumma. ⁊. c. miroꝛ.

k Dena. ꝑm q̃litatẽ ꝛlicti vel cauſe: ſ. ꝛ off. ꝛle. ſane. j.

a Randi. rex portugalie negligẽs erat ⁊ remiſſus circa regnũ ⁊ ſubditos eiꝰ. ꝑdigꝰ ⁊ diſſipatoꝛ erat: ꝓmittebat eccl'ias mõaſteria ⁊ pia loca regni ſui ⁊ ipas ꝑſonas eccl'aſticas aggũari. viduas et ꝓpillos ⁊ oꝛphãos ⁊ ceſos in reg̃ ſuo ꝛgẽtes g̃uabat vel g̃uari ſinebat: g̃re papa ſuꝑdicto regi ⁊ reg̃ ⁊ oĩbꝫ ibi ꝛgẽtibꝫ ꝓuidẽ volẽs: ꝺdit ipſi regi ī coadiutoꝛẽ nobilẽ viꝝ comitẽ bolon. frẽm ꝑdicti regis ꝛuo tũ circũſpectũ magnanimũ ⁊ potẽtez: ⁊ ꝑ quẽ ſpat fuꝝ reformatõem ipſi regni. Mãdat g̃ baroĩbꝫ ⁊ comitibꝫ ipſi regni portugalie: g̃tenꝰ ꝛcto comiti ⁊ coadiutoꝛi: cũ ad eos acceſſerit nõ obſtãtibꝫ aliqbꝫ fidelitatibꝫ hõagijs ſeu pactis vl uramẽtis: ſi ī aliqbꝫ his ſt regi aſtricti ꝛbitũ honoꝛẽ exhibeant. ⁊ eũ cũ oĩbꝫ ſuis recipiãt ī ciuitatibꝫ ⁊ mũitoĩbꝫ villis caſtris ⁊ ſingul' locis ipſi regni ⁊ eiꝰ mãdatis obediãt: ⁊ ſibi aꝛtilũ ꝛ g̃libet violẽtos ⁊ repugntes impẽdãt ꝛ reddit ꝛ iuribꝫ oĩbꝫ ipſi regni ſibi itegre rnd̃edo: vt dicto regi ſm qꝫ ꝛcet excellẽtiã ſuã: vt ſibi ⁊ ſuis ꝛ ꝑdictis ⁊ neceſſitatibꝫ regni ꝓuidẽ valeat: vult tñ qꝫ ꝓſonaz ipſi regis vl ſui legitimi filij ſi quẽ illũ hãe ꝓgẽt ꝛbeat fidel'r ꝓſuare. Monſtrat aꝫ eis qꝫ ſi ipi ꝑdca ñ fererit: ipe mãdauit duobꝫ iudicibꝫ qꝫ eos ad id ec. cẽ. ap. ceſſã. ꝓellãt. ꝓteſtat ī ſi. qꝫ ꝓ hoc ñ intẽdit regi ꝑfato vl ſuo legitio filio ſi quẽ hũerit ꝑdictũ admẽ regnũ: ꝫ ſolũ ꝓ ꝓuidẽtiã ipſi communis ꝓſulẽ ipſi regi reg̃ ⁊ ſbditis. hoc dicit ī ſumma hec ꝛcre. ſi ille qui ꝑfect negligẽs ⁊ remiſſus: ꝛbet ſupior illi dare idoneum coadiutoꝛem. Jo. an.

b Prefati. in ꝛcuſione ſub illo. j.

c Regis. rex iſte diſſipatoꝛ ⁊ negligẽs erat: vt ꝑz ꝑ iferioꝛa. ⁊ ꝓ vtrũq; videt qꝫ ꝓmouerit remoueri. ꝓmuz ꝓbaꝛ ſ. ꝛ elec. qꝫ ſicut in ſi. xij.

q.ij. monemꝰ. secundū s. de offi. cus. c.j.j.q.j.§. ecce cum honoris. lxxxj. di. dictū. vbi de hoc. & sic nō debuit ei curator dari: ꝙ postea debuit regno ꝓuari: & sic ad frēm ordine geniture cōuerti: cum filios nō haberet: s. de voto: licet. dicit ꝙ rex cui ꝓ successionem regnū deferꝝ: ꝓpter supdicta ꝓuari nō debuit ꝙ curator dari: vt hic factū fuit. ad instar furiosi seu prodigi. ff. de cu. fu. l.j. & custodiet regnū: & reget sicut ipse curator & furiosus & primo nū. ff. e. n. l. ꝓsilio. & sanabit talis rex ei⁹ curatur saluā fore. ff. e. n. l. obseruare: & l. seqn. & C. de cu. fu. l. vlt. §. ꝙ cum antiqtas. papa aūt hic nō curat cautōes requirere ꝓpter dictū: aut bñ puat rex regno ꝓ superiorē suū: vel ꝓ ecclesiā cuz superiorē nō hz: de re iudicabit apl'ice. xv. q. vj. alius. & j. de vo. iuz. & tūc vel succedet ꝓxim⁹. s. cū ꝓ successionez deferꝝ: vel eligēt illi ad quos ꝓtinet aliū: s. de elec. venerabilem. Jo. an.

d Fratrez. ꝓtra. ff. vbi pupil. mo. vel edu. de. l.j & pl'r. vbi dicit ꝙ pupillus apud illas personas educari nō debet: que ad ipsi⁹ successionē aspirāt. & sa. s. de ꝓuen. infideles. vlti. ꝙ ꝑm ber. rex iste nō educabit apud fratrē ꝙ ꝓ se & cuz sua honorabili familia et curia: nec erat iste frat' suspecta ꝓsona. Jo. an.

e Beuonōe. circa deuz scz & romanaz eccl'iam.

f Circūspectōne. erat em plen⁹ oculis. ad hoc s. de elec. scriptū. & talis debet esse etiā archidyacon. ꝓcuj. di. dyacon.

g Cōmendatuz. multis modis sumit ꝓmendare: qō dic vt s. de accusa. si ꝓsiterit & s. eo. li. de elec. nemo.

h Legitio. illegitim⁹ em nō succedit: vt s. qui fi. sint legit. ꝓ venerabilez: in fi. nec educari vel ali debet: vt ibi: de ꝙ dic vt s. de eo ꝙ duxit in ma. quā pol. ꝓ adu. cū habet. nec ad ordies ꝓmoueri vel ad bñficia eccl'iastica sine dispēsatōe: qō dic vt. j. de fi. ꝓb. c.j.

i Jure regni. qz debebat ex successione: hoc vult dicere.

k Qui. regnū ipsuz reformaturus &c.

l Dilectōis. qō em quis nō diligit facile ꝓtemnit. xj.q.iij. ꝓsens.

m Potētia. ꝓdest potētia: vt hic. & de hoc s. de ap. ꝓstitutis. ij. iterū nocz: s. de elec. fundamta. §. ꝓide: cū si. s. de loca. potuit: cū ꝓcor.

n Liberā. licz liberā habeat: donare non ꝑt. ff. de pac. ꝓ iuris ciuil'. ff. de dōn. l. filiusfam. si tā iusta rōe mor⁹ donauerit valet dnatio: vt i ꝓdi. l. fili⁹. tenet aūt reuocare ea ꝙ male sunt alienata: vt. j. ibi depdtoz recupatōez: imo & ipse rex reuocare debet: nō obstāte iuramēto de nō reuocādis: s. de iureiur. intellecto: ꝑm ber.

o Defensionez. ad quā tenent ipsi ꝓncipes seculares: vt. xxiij. q. v. ꝓncipes. & c. regū. & c. admīstratores. Jo. an.

p Aldonasteriox. Mo. ar. nolle eccl'iaz mōasteria nō ꝓphēdi. ad idē s. de elec. sciāt. e. li. & j. de sen. excom. c. vlt. §. adijcim⁹. ꝓ. lviij. di. §. hac auctoritate.

q Viduaz. de quibz an ꝓtineāt ad iudiciuz eccl'ie: dic vt no. s. de fo. compe. ex tenore. Jo. an.

r Depdtoz. ꝓpi regimē malū: s. de elec. fundamta. §. digne itaqz.

s Pacto. ad idez. j. de offi. oz. quia plericz.

fratrē de deuotōne ꝓbitate ac circūspectiōe multipliciter cōmendatū: ꝙ eidez regi: si absqz legitimo decederet filio: iure regni succederet: ꝙqz examinate dilectōis affectu ꝙ vos & ꝓdictū regnū ꝓsequit': magnanimitate ac potētia sibi plurimuz suffragātibz regnū ipsuz maturi⁹ reformaturus firma credulitate sperat: ꝓsertim cū ad curā & admīstratōez generalē & libaz regni eiusdē taz ꝓ sepedicti regis ꝙ ipsius regni vtilitate: si ꝓuide attēdat: ac ad defensiōez eccl'iaz mōasteriox: aliozqz piozuz locoz regni ꝓfati et ꝓsonaz eccl'iastica ruz tā religiosaz ꝙ secularū: necnō viduaz orphanozū & ceteroz ibidē degētiū: ac depditoz imbi recupatōez salubrit vt i dño ꝓfidim⁹ sit assumpt⁹: cū ad vos accesserit fidelitate homagio iuramēto seu pacto: si aliqbz forte ꝓfato regi vl' cuicūqz alij ꝓsone teneml: aut et ipsi⁹ regis ꝓhibitōe: dūmō ꝓsonaz ei⁹ & vitā ac legitimi sui filij si aliquē ipm hac ꝓtigerit fideliter ꝓsuetis debitū eis exhibētes honorē: nequaq̄ obstātibus: i ciuitatibz castris villis & munitōibz regni ꝓdicti cū oibus suis recipe: ac ei⁹ dispositiōi ordinatiōi & mādatis vniuersalit singuli: et singlariter vniuersi ꝓ posa & i oibz intēdere absqz difficultate qlibet procuretis: impedētes sibi ꝓ qslibet repugnātes ac eē violētos ꝓsiliū auxiliū & fauorē de reditib⁹ puētibz oibusqz ꝓfati regni iurib⁹ sine diminutōe aliq̄ plenarie rndendo: vt ō illis dicto regi ꝑm ꝙ suā decz excellētiā sibi ac suis & ꝓfati regni necessitatib⁹ ꝓ tpe ac negociorū emergētiū qlitate valeat pudere.

Illioqn venerabilib⁹ frib⁹ nr'is bachareñ. archiepo & epo colibrieñ. dam⁹ nr'is litteris in ꝓceptis: vt vos ad id monitōe ꝓmissa ꝓ cēsurā eccl'iastica apellatōe remota ꝓpellāt. ꝓ ꝑ aūt nō intēdum⁹ memorato regi vel ipsi⁹ legitimo filio si quē habuerit ꝓdictū regnum adumere: sed pot⁹ sibi & eidē regno destructōi exposito: ac vobisipsis i vita ipsius regis per sollicitudinez et prouidentiam comitis consulere ꝓpradicti.

Bonifaci⁹. viij.

Si episcopus a paganis aut scismaticis capiat: non archiepiscop⁹ sed capitulum: ac si sedes ꝓ mortem vacaret illius: i spiritualibus et

t Prohibitōe. nō em ꝓ subditis ꝓhibē qn obediāt & intēdāt curatori his q̄ ad curā regni & ipsi⁹ regis honorē ꝓtinēt: cum ad hoc ꝓcurandū assumpt⁹ sit. impediret em ipsi⁹ officiū.

u Conseruetis. ad hoc s. de iureiur. petitio.

x Honorem. vt. vij. q. j. quia frater.

y Ciuitatib: q̄ muroꝝ ambitu emianē: vt. j. de sen. excom. si ciuitas. Jo. an.

z Procuretis. hucusq̄ ē ista suspēsiua. ber. & Violētos. sic ei iuste bellabit se defendēdo. xxiij. q. ij. c. j. et .ij. & s. de iureiur. sic .iij. et sic obedire debēt ex q̄ ꝓstat iuitū ee bellū. ꝙ & idez ē cū dubitat an sit iustū necne: vt. xxiij. q. j. quid culpat: i fi. cū aūt certū est bellū iniustū: secus. xj. q. iij. iulian⁹. & c. si comm⁹. & c. nō semp: cuz sit.

a Redditib⁹. gnāle nomē est. pl⁹em est in redditu q̄ i fructu: vt & partus ancille. ff. de vsur. i pecudū. §. partus. ff. ad trebel. deducta. §. hēditatē. et dixi s. de elec. gnāli.

b Diminutione. ad idem s. de v. sig. cum inter vos.

c Excellentiā. fa. s. de ꝓbē. ō multa: in fi. vij. q. j. q̄uis. sed remoto ꝓ crimine iuui pt⁹ nō mīstrant. quia male meriti debēt egestate laborare. ff. de ꝓpo fit. bona fides.

d Illioqn. i. si eū recipe mādatis parē adiumare de redditib⁹ itegre ꝓpendere ꝓdicto comiti ꝓtempsertus.

e Premissa. q̄ sp excoicatōez ꝓcedē debet. xij. q. ij. idigne. xxiij. q. iij. de illicita. §. de sen. excō. sacro: cū fi.

f In vita eiusdez. Mo. coadiutorus officiū exprimare morte ei⁹ cui adiutor: dat⁹ est. tūc em ꝑas ad capl'm ptinet i ecclesia cathedrali. j. c. j. & ij. mortuo aūt rege: aut reliqt filiuz qui ex successiōe rex erit: & sic cessat isti⁹ coadiutorus officiū aut nō: & sic iste erit rex & debet esse coadiutor. & ideo dicit: in vita.

g ¶ Epus a. Episcopo a paganis vel a scismaticis capto nō archiepus ꝙ capl'm admīstrat: nisi papa q̄cito hoc fieri poterit sup hoc ꝓ capl'm ꝓsulēdus aliter ordinaret: habuit ortū hec decre. ex his q̄ no. osti. s. de ma. & obe. cū olim.

h Paganis. vel hēticis de qbz idē iuris: vt s. de here. si qs epus. & scismatici dicunt. xxiij. q. iij. mi hęresim. Jo. an.

i Archiepus. cū h⁹ nō repiat i iure expssiz: vt s. e. c. j. j. c. ꝓri.

k Gz capl'm. ipsi⁹ cathedral' eccl'ie cui⁹ epus capt⁹. Et sic no. ꝙ sic capl'm cū vacat eccl'ia: supplet vicē epi in iurisdictōe: vt. j. c. ꝓ. j. de inst. c. j. s. de ma. & obe. cū olim. & j. de ma. & obe. c. j. sic & cū qsi vacat. : vt hic. & sic nō. simile morte equipari nāli. & est si. C. de dona. int vi. & vxo. res vxoris. vbi donatio causa mortis cōfirmat morte ciuili sic naturali. ad idez. C. de episco. & cler. l. vlt. de hoc tū dic. vt nō. Jo. xvj. q. j. placuit. ij. Jo. an.

l Morte. renūciatōez translatōez depositōez vel alio mō.

m Spūalib. in his que requirūt ord nem vocabūt vicinos epos cum cautele studio. vij. q. j. pōtifices: s. e. li. de elec. is cui. bñficia

aũt que ſpectãt ad collationẽ ſo'ius eẽ nõ ꝓferẽt: vt ſ. ne ſe. va. c. ij. et. j. e. ri. c. vno: q: rõ nõ facerẽt ſi ꝑ mortem naturalẽ vacarẽt: vt ibi: nec dant clerico licẽtiã trãſeũdi ad aliã dioce. lxxj. di. fraternitatem.

l Temporalibꝫ. ita q̃ ꝛ immobilibus bonis nihil alienẽt: ſ. e. li. ꝛ elec. is cui.

m Debebit. pone archidiaconus poſt eꝑm preeſt capitulo eps a ſciſmaticis captus eſt ꝛ poſtmodũ archidiaconus mortuus: quem capitulum habet eligere ꝛ epiſcopus confirmare elegit capl'm. T. in archidiaconũ: q̃riẽ q̃s hẽat confirmare: et videt q̃ capitulũ talẽ cõfirmare nõ poſſit: q̃uis eñ circa inferiores iueniam' p̃miſſuz capl'o ſuppleẽ epalẽ iuriſdictionẽ: circa ſuꝑiores nõ reperim' cõceſſuz imo videt prohibitũ ad hoc ſ. ꝛ maio. ꝛ obe. cũ inferior. ꝛ xxj. di. cũ inferior. quidã dixerũt papam ꝛ nõ aliũ hũc confirmare poſſe: ad hoc. j. ꝛ offi. vi. c. j. alij ꝛ archiepo dixerũt: ꝓ oſti. i hac q̃ſtione no. ꝛ ma. et obe. cũ olim. q̃ cap i tulũ talẽ confirmabit

tpalibꝫ miniſtrare debebit: ꝛ nec eũ libertati reſtitui l' p ſe. ap. cui' itereſt eccleſiaꝝ puidere neceſſitatibus ſuper hoc p ipm capitulũ q̃cito cõmode poterit cõſulendã aliud cõtigerit ordinari.

Item.

Eccleſie cathedrali vacãti viſitator ab alio q̃ a ro. põ. ꝛputari nõ pt: niſi forte capitulũ in ſpualibꝫ ꝛ tpalibus negligẽter aut ꝓperã adminiſtret: tuncẽm archiepus ob negligẽtiã vel maliciã capituli eo vocato cauſeq̃ ſup hoc cognitõe p̃miſſa viſitatorẽ ſeu adminiſtratorẽ eidem eccleſie licite poterit ꝛputare. Huiuſmodi quoq̃ viſitator quãq̃ ſpiritualiũ ꝛ tẽporaliũ adminiſtrationez legitimã cenſeaẽ habere: beneficia tñ q̃ ad collationẽ ptinẽt epiſcopi ꝓferre nõ poteſt: ſi ab alio q̃ a ro. pon. fuerit ꝛputatus.

Clemens quartus.

De tẽpibus ordinationũ ꝛ qualitate ordinandoꝝ.

Epe ꝓtingit q̃ nõ nll'i clerici vinculo excõmunicationis aſtricti: aut apoſtate ſeu irregl'ares vel alꝫ ordinũ ſacroꝝ ſuſceptõe indigni ſuã patriã i q̃ ꝛ bis hẽt noticia fugiẽtes: ſe in remotis ptibus faciunt ad huiuſmodi ordines promoueri. Nos igit volẽtes aiaꝝ ipſorũ periculis obuiare: ſtatuimus vt nullus epoꝝ italie ꝛceteꝛo aliquem

hoc ſ. e. li. ꝺ elec. q̃uis ꝛ. e. puida: ſufficit. n. legiſlatoꝛ aliq̃d ꝓ habuiſſe: ꝛ ſi ñ adiẽciat q̃ ꝺ facũ fuerit ñ valẽ. L. ꝺ legi. ñ dubiũ.

k Huiuſmodi. ſ. datus eccleſie cathedrali.

l Legitimã. lxj. di. carthaginẽſis ꝛ. c. qm̃: ꝛ ſ ꝺ elec. cũ nobis olim. in fi. nõ eñ ſequit q̃s hẽt adminiſtratiõez legitimã: q̃ bñficia cõferre vide iſtãtiã i capl'o vacante ſede: ſ ne ſe. vaca. illa: ꝛ ſufficit dare inſtantiã: vt. j. q. j. ſic vrgeri.

m Epi. ſol'. alꝫ illa cum capitulo ꝓfert qꝺ dic vt. j. ne ſe. vaca. vno. ꝛ ꝛ regula. c. vltimo.

n Non põt. ſup hoc vide qꝺ no. ꝛ maio. ꝛ obe. cuz oli. Scire ꝛ beſt q̃ io. ꝛ hu. tenebãt ꝓriũ: dicebãt. n. idiſtincte q̃ viſitatoꝛ poterat bñficia cõferre: et hoc no. lxj. di. obitũ. lau. ꝺ. opinio q̃ lau. vera i viſitatoꝛe dato ab alio q̃ a papa. prima i viſitatoꝛe a papa dato. ꝺz eni ꝓpter ampliozẽ dantis progatiuã ampliozẽ fũgi ꝑtate ad hoc. j. ꝛ ꝑben. ſi a ſede: ſicut ꝛ ꝛlegatus a papa ſubdelegatum dat: ab alio nõ. L. ꝛ iudi. a iudice. ꝺ offi. ꝛ le. paſtoralis. ꝛ. c. vlt. ad idem. j. ꝛ. ꝓben. hi qui.

o Ab alio. puta archiepo in caſibꝫ ſuꝑdictis: vel a capl'o. ſi alicui cõmitterent vices: i le diceretur viſitatoꝛ.

p Reputatus. ille ergo bene hoc poterit: q: omnia poteſt que electus cõfirmatus: ſ. e. li. ꝛ elec. is qui io. an.

a Epe. eps italie vltimoranũ nõ ordinet niſi ꝛ ſpali licẽtia pape: vt ꝓ paretes lras epi ſui ꝓmẽtes iuſtã cãz q̃re nolit: vt nõ poſſit illũ ordiare. ſi ſecꝰ merit facũ ordinãs puniet pena ꝓdigna: ꝛ ordinat' manebit ſuſpẽſus: nta q̃ etiã a penitentiarijs pape ſine ipius ſpeciali licentia abſolui nõ poterit.

b Sepe. fuit igitur ꝓuidendũ: ſ ꝛ ap. ſepe: ſ ꝛ elec. q: ſepe. j. ꝛ reſti. ſpo. frequens. ff. ꝛ legi. nam ad ea.

c Clerici. No. pro his que infra dicam.

d Excoicatiõis. ꝛ talibꝫ i excoicatiõe maioꝝ ordiatis: dic vt ſ ꝛ ſen. ex. cũ illoꝝ. ꝛ diſtingue int' regl'ares ꝛ ſecl'ares: ꝛ int' ſcientes ꝛ ignoꝛantes ius vel factum: vt ibi.

e Apoſtate. q̃ excõicati nõ ſũt: ꝺ hoc. xxiij. di. ſi q̃s. ſ ꝺ vi. ꝛ ho. cle. c. ſi q̃s. ꝛ apoſ. c. iij. niſi i caſu vt periculoſa. j. ne cle. vel mo. vt periculoſa. q̃ ãt i apoſtaſia recipit ſacrũ ordinẽ etiã ſi religioſus ſit nõ diſpẽſat cũ eo ꝑ aliũ q̃ ꝑ papã: ſ ꝺ apo. c. vl. qꝺ itellige ſi vera erat apoſtaſia: p id qꝺ hẽs ſ e. c. ex' pte. ꝛ ibi no. apoſtate ãt iſames ſũt. vj. q. j. iſames ꝛ. iij. q. iiij. ſi q̃s a ſuo. ꝛ ſic nõ ꝓmonẽdi. xxiij. di. q̃m. Johannes andree.

f Irregulares. ſiue ex crimine ſiue ex ꝛfectu: puta bigamia ſimplex miſte corꝑis vitio vel alio ꝛfectu. io. an.

g Patriã. ꝛ q̃ inq̃rẽ ꝺz examinãs ordinandos. xxiij. di. q̃m. ꝓpi patriã eſt ꝛ natiuitatẽ cari' vꝫ vili' eni ſolet mãcipũ. ff. ꝺ. edil'. edic. qꝺ ſi nolit. §. ſi mãcipia. ſ. ꝛ iudi. cũ ꝛputari. ſo. nõ loq̃t i ordinãdo q̃ ſubtiliter examinãdus eſt: vt ſ ꝛ pur. ca. cõſtituꝛus.

h Noticia. ꝛ iõ i his fieri ꝺz exaiatio: ſ ꝺ elec. p' q̃. cũ ſuis ꝓcu.

i Fugientes. xix. q. ij. due ſunt.

k Huiuſmodi. ſ. ſacros.

l Epoꝝ. abbates ẽt ordines ꝓferũt. lxix. di. q̃m videm': ſ ꝺ eis. ꝛ q̃li. cũ ꝓtingat: ꝛ talibꝫ ꝓferre nõ poſſũt: qꝺ dic vt. j. ꝛ primule. abbates. i fi. ꝛ ꝓſbyteri ꝓferũt ꝓalmiſtaũ: vt. xxiij. di. ꝓalmiſta.

m Italie. qꝺ ecõuerſo ſi eps vltimoran' ordiner italicũ: ñ videt hec ꝛcre. locũ hãe: q: penalis ẽ: ꝛ ſic reſtrigẽda: ꝛ ſic ꝓpriũ nõ excedit caſũ. ſ eo. li. ꝛ elec. ſtatutũ: ꝛ pe. di. j. pene. Jn ꝓtrariũ videt cũ p oia ſit eadẽ rõ vtrobiq̃: ꝑ idẽ ius: nec videt iſta ampliatõ vel extẽſio ꝑm ea q̃ vides ſ ꝛ elec. ſi poſtq̃: vbi ꝓſtitutio illa cupictes licet penalis locũ hãe ꝛclarat in ꝓuiſionibꝫ ꝛ appellationibus et

24
33

cõfirmatõibꝫ: ℞ quibꝫ ibi cautũ nõ erat: ad hoc. ff. ℞ ℣. ob. l. a ticio. vbi em̃ ẽ eadẽ rõ ⁊ peniꝰ oñimoda ſimilitudo: nõ ꝓprie dicimus extendẽ. ff. ad. l. inſ'. ℞ adul. l. ſi poſtulauerit. §. idẽ. ff. ℞ edẽ. quedã. §. nũmularios. nũc em̃ pene dicũt extẽdi qñ ad caſũ nõ oñino ſit̃ extendũt: ⁊ ſic intelligũt ꝓtraria: facit ad hãc qõnez qõ no. moderni ⁊ oſtiẽ. ꝓcipue: ſ ꝺ elẽ. nihil. ⁊ guil. ⁊ gar. eo. ti. auaricie. dubitando credo ꝙ ꝑmã rõnem ꝙ hec ℞ere. in italicis vl tra mõtes ordinatis lo cũ nõ habeat: ⁊ pt̃ eſſe rõ: qz vltramontanus citra mõtes exiſtẽs hz duo ſmedia: vt cito mit tat ad ꝓpaũ epm̃ vel ad papã ſaltẽ ꝙ ſibi vi cinus ẽ: lĩtaz poſtulet: qꝺ nõ ſic facile põt ita licus vltra montes exi ſtens: habeant ℊ in hoc caſu locuz annq̃ ⁊ mo derna iura: iſtud autẽ ſuum ſcriptũ caſuz nõ excedat.

n Clericũ: quid dicef ſi laicũ ordinet in cleri cũ: videt̃ ꝙ tũc locum ñ habeat per iura glo. ꝓri. allegata: ⁊ ad hoc ſ in ꝓn. ℞ere. Sed cõ tra. j. c. vlt̃. cum ſuis concoꝛ. ⁊ eadem eſt rõ vtrobiqꝫ: ℊ idẽ ius erit. ſo. credo ꝙ vltimo dicta: ⁊ ℞ laico ĩ clericum ordinato hãc ꝓſtitutõz intelligi: ⁊ facit qꝺ dicã. j. c. ꝓri. ⁊ ĩfam lege pũcãdo ꝑ vltramõtanũ ⁊ nõ poſt clericũ: ⁊ ſic tũc verũ intellectũ ba bebis: ⁊ hz ꝓhemũ ℞ ſacris loquaf: ꝓſtitutio generaliter loquit̃: vel dicũt hic ſacri ordines large: vt ꝓhendãt minoꝛes: ſic ſ ℞ biga. c. j. ℞ hoc. lxxij. di. in ſumma. alij contra.

o Exiſtit. ſbau. l' vbi hz womicidiũ: hz alibi nat⁹ fuerit. j. e cũ. nul l⁹. j. rñſo: niſi dicẽ velis hoc ſpãle ĩ hoc caſu. qꝺ credo vez: ⁊ hz alꝫ videam vnũ ius ſuppleri ꝑ aliud: vt ſ ℞ elec. is cui. tñ iſtud ñ credo ſuppleri ꝑ illud: alꝫ facillimũ erit vltramontano infami ſe facẽ ordi nari. quod verat hec conſtitutio.

p Lras. Dic no. duo ſpãlia. ꝓmo caſu in q̃ ſcriptura reqrit̃. ⁊ hẽs ℞ hoc ſ ℞ ꝓba. tercio. ⁊ dixi. j. ℞ cenſi. c. j. ſcõ q̃ nõ ſufficit lĩta: niſi exꝑmat̃ cã. ⁊ ẽ ſi. j. ℞ ſen. ex. cũ medicinalis.

q Spe. ſi. ſ ꝺ elec. c. j. in fi. epꝰ ℊ ſuꝑ execunone ſecum nõ poterit diſpenſare. vt olim poterat. ix. q. ij. lugduñ.

r Suſpenſos. in caſu iſto celebrans irregularitatẽ incurrit. ⁊ ℞ hoc dicam. j. c. ꝓxi.

ſ Spali. ſic. j. ℞ offi. vicarij. c. ij. ⁊. iij. j. ℞ pe. ⁊ re. c. ij. ℞ regu. in generali.

t Suſpenſari. qꝺ em̃ ꝑ ſe nõ poſſunt nec ꝑ alios poterũt. xlvj. di. ſicut. xxiij. q. vlt̃. bis a quibus. ſicut econuerſo. j. ℞ reg. iur. poteſt quis. ⁊ ibi plene dixi.

u Os qui. qui ſcienter ordinauerint clericũ alienũ: ꝑ annum a collatõe ordinũ ſũt ſuſpẽſi. ⁊ poſtq̃ ſuſpẽſio fuerit maiſeſta poterĩt ſbditi ſine ipoꝛ lĩta a vicinis epis ordinari.

b Eos qui. generaliter loquit̃ vt comꝑhendat quibus competit ordinare. ℞ priui. quia circa.

c Clericus. ℞ laicis dic vt. j. c. vlt̃.

d Parochie. i. dioc. ix. q. ij. lugduñ. qñq̃ ecõuerſo. ꝺ pecl'. cle. c. ij.

e Aliene. i. nõ ſue. ſiue ſit ꝓrima ſiue remota. ix. q. ij. c. j. ⁊. c. epi ſcopum. lxxj. di. ꝑ totum. ſ. e. q̃ trãſlationem.

f Licentia. quam qs dare poſſit: dz. j. c. ꝓri.

g Scienter. hz nũquid ſcire ꝓſumet̃ vel ignoꝛare? videtur ꝙ igno rare. ff. ℞ ꝓba. l. veriꝰ. j. ℞ reg. iur. ꝓſumit̃. dic ꝙ ꝓſumet̃ ſcies. niſi ꝓbet ignoꝛantiã. ad hoc ſ ℞ elec. inn otuit. ibi nec ꝓbare cogi mus ⁊c. qz quẽlibet ordinandũ ſcrutari tenet̃. vt. xxiij. di. qui epꝰ. xxxiij. di. qñ. videt̃ ãt ad eã ꝓbandã ſufficẽ iuramentũ. vt ſ ꝺ elec. vt circa. ⁊. c. nulli. ⁊ hz ꝑ alios examinet ex ſua negligentia eoꝝ culpa ſibi imputabit̃. ad hoc ℞ ſimo. intantum.

h Affectata. eqmpollent ℊ ſcientia ⁊ affectata ignoꝛãtia. ꝺ clãde. ℞ſpon. cum ĩhibito: ⁊ dz affectata exq̃ ſcire poruit: ꝫ noluit. immo diſſumlaut. C. ℞ inceſ. ⁊ inutil'. nup. l. q̃ ꝓra. ⁊ dico ꝙ ſi iurauit ſe ignoꝛare. vt dixi in ꝓri. glo. altera ꝑs habebit neceſſe ꝓbare ſcietiaz vel affectatã ignoꝛantiã. ⁊ ꝓbabit̃ hoc ꝑ argumenta vel coniecturas ꝓbabiles. ſ ℞ remun. c. ij. eo. ti.

i Figmẽto. ſic ſ ℞ elec. quaricie: vel qꝛ forte dixit ſcholaris ẽ quẽ bñ ordiare poſtũ: vel fingit lĩtaz datã, fuiſſe: vel dicit epm̃ ordinãdi amicũ ſuũ: ita ꝙ bñ hẽbit ratã. ix. q. ij. lugduñ. vl' ſci re diſſumulauit lras dimiſſorias ſurrepticias eẽ: vt ibi no. hu.

vltramõtanũ clericũ ordiare ꝓſumat: niſi a nob ſpãlẽ lĩtaz hẽat: l' ab epo ℞ cꝰ dioceſi tra xit originẽ ordinãdꝰ: l' in cuꝰ dioc. bñficiatꝰ exiſtit: ꝑ eiꝰ pa tẽtes lras cãm rõnabilẽ ꝓtinẽ tes: q̃re ipm̃ nolit aut neq̃at ordiare.

Eos vo q̃s ꝑ ꝓmiſſa ꝓtigerit ordiari: manere volu mꝰ absq̃ ſpe diſpẽſatõis ſup b a ſe. ap. obtinẽde ſuſpẽſos: ac ordinãtes ꝓnia ꝓdigna puniri

Oibꝫ nris penitẽtiarijs in hibẽtes diſtricte ne absq̃ lĩtia nr̃a ſpãli cũ talit̃ ordinatis di ſpẽſent: l' ſuas eis tradãt lras ꝑ q̃s cũ ipis ℞ebeat diſpẽſari.

Reg. x. in generali con

cilio lugduñ.

Eos q̃ clericos parochie aliene absq̃ ſupioris or dinãdoꝝ licẽtia ſciẽt̃ ſeu affe ctata ignoꝛãtia vl' q̃cũq̃ alio figmẽto queſito ꝓſumpſerint ordiare: ꝑ annũ a collatõe or dinũ ℞cernimꝰ eſſe ſuſpẽſos: his q̃ iura ſtatuũt ꝫ taliter or dinatos in ſuo roboꝛe duratu ris.

Clericis q̃s parochie tra liter ſuſpẽſoꝝ poſtq̃ eoꝝ ſuſpẽ ſio fuerit maiſeſta: absq̃ ipoꝝ etiã lĩtia interim recipiẽdi oꝛ dines ab alijs vicinis epis alꝫ tñ canõice liberã ꝓcedimꝰ fa cultatẽ.

Onſa. viij.

Cũ nullꝰ clericũ parochie

ꝓbabiles. ſ ℞ remun. c. ij. eo. li.

i Figmẽto. ſic ſ ℞ elec. quaricie: vel qꝛ forte dixit ſcholaris ẽ quẽ bñ ordiare poſtũ: vel fingit lĩtaz datã, fuiſſe: vel dicit epm̃ ordinãdi amicũ ſuũ: ita ꝙ bñ hẽbit ratã. ix. q. ij. lugduñ. vl' ſci re diſſumulauit lras dimiſſorias ſurrepticias eẽ: vt ibi no. hu.

vel ĩ fraudẽ conſtitu tionis hui⁹ aliquẽ ĩ ſuũ familiarez rece pit: vel ei bñficiũ cõ tulit: hec ⁊ ſil'ia ſũt figmenta.

k Ordinare. etiã ad ꝓmã tonſuram. lxxj. di. ꝓmatus: ℞ era. ⁊ q̃li. cũ cõrigat qꝺ dic vt. j. e. c. vlt.

l Ordinũ. ommũ ſm guil. ⁊ gar. ⁊ per hanc lras. ⁊ ſ e. vel nõ ẽ ꝓpoſ. vbi punit̃ in collatiõe ommũ ordinũ q̃ in diacona tu peccauit: ⁊ ſi pa pa voluiſſet euz tm̃ illo quẽ cõtulit priuari exꝑſſiſſet: vt ſ e. lras. er. c. vlt. nec ℞ iure frui ꝺz maio ribꝰ qui minoꝛibus caret. ff. ℞ ſer. exꝑoꝛ. cui pacto. et ℞ ordi. ab epi. c. j.

m Per annũ cõti nuũ: ſ ℞ elec. prouida. Mo. ius nouum: quia olim certa pena contra tales non fuerat ſtatuta ſm quoſdam: ſed ſm guil. hic mitigatur pena: quia olim per annum a celebratione miſſe ſu ſpenſus erat: ⁊ ꝓponi ℞ebat: vt. ix. q. ij. nullum. puniuntur ergo in quo peccauerunt. j. q. j. ſi qui. ſupra ℞ his que fiunt a ma. par. c. queſiuit.

n Statuũt. ꝙ ſcilicet ordinatio rata nõ habeat̃ quo ad exe cutionem. ix. q. ij. per totũ. lxxj. di. c. j. quedam iura dicũt eos ℞ponendos. vij. q. j. epiſcopus in dioceſi. ſed nũquid ſuſpẽſus eſt ſic ordinatus ab execunone: vel an habet execunionem niſi interdicatur? ⁊ videtur ꝙ neceſſarium ſit interdictũ: ſ e. o. ti. ꝙ tranſlationem: ibi interdicenda eſt ⁊c. ad idem ℞ offi. arbi di. ſignificaſti. Sed cõtra ſicut non tenet ſentẽtia data a non ſuo iudice: ſic nec ordinatio: vt. lxx. di. neminem. lxxj. di. per totũ. ſo. dicas illũ ſuſpẽſum ipo iure: ſed non illa ſuſpenſione que irregularitatẽ inducat: ſed ſuſpendendũ illa: vt in ℞cre. ꝙ tranſlationẽ. ſm oſti. guil. ⁊ gar. vnde ⁊ in forma diſpenſati oꝛis que talibus datur ab ap. ſe. dicitur: ipo ab ordinum exe cutione ſuſpenſo: licet igitur ſuſpenſi ſint a iure: nihilomin⁹ ⁊ ab homie ſulpẽdent̃: qꝺ eſt verũ niſi in caſu: ſ. c. ꝓri.

o Taliter. quia ſcilicet ordinauerũt clericos aliene dio ceſ ⁊ ꝑ hoc dico ꝙ ſecus eſſet in alijs caſibꝰ: in quibus hoc nõ inue nitur exꝑſſum: ad hoc ſ ti. ꝓri. c. j. ℞ conc ef. ꝓben. quia ſupra ℞ elec. ſuffraganeis.

p Manifeſta. ꝑ euidentiã facti: ſ ℞ coha. cleri. c. vlti. vel qꝛ eſt iuris notoꝛii: vt. j. eo. ti. veſtra: ⁊ ſ ꝺ ver. ſig. cũ olim: alꝫ indubio a ꝓpio ꝑato nõ recedẽt. viij. q. iij. nonne.

q Licentia. quod em̃ a iure cõceſſum eſt: vt re ius nõ eſt ne ceſſe a iudice poſtulari. ff. ℞ condi. inſti. l. que ſub cõditione. §. vlti. C. li. x. ℞ theſauris. l. vna.

r Interim. ſ. anno ſuſpenſionis durãte.

s Vicinis epis. in ſua dioceſi: qꝛ non intrabũt absq̃ ſua licẽ tia parochiã ſuſpenſi: vt credo ſm guil.

t Canonice. ſ. ꝓcedẽte ℞bita examinatiõe ⁊ ſcrutinio ⁊ tpib⁹ ℞bitis: ſ. e. ti. ℞ eo. ⁊ mõ ℞bito. ſ. nõ furtiue vel ꝑ ſaltũ vel plures ſacros eodẽ die vel diuob⁹ ꝓtinuato ieiunio. ſ. e. lras. et. c. dilectus.

u Cum nullus. epus originis womicalij vel eccl'iaſtici bñfi cij ꝓmẽdaticias ad ordies dare pt̃: iferioꝛes ꝓlati ñ niſi ex ꝓuilegio: nec officiales epoꝝ: ꝫ hi q̃ hñt adminiſtratõz ſpũaliũ illas bñ ꝓcedũt: ⁊ pñt epi ordi nare ꝓres ꝓꝛatuũ nõ exꝑtoꝝ ⁊ ipoꝝ ſocios q̃diu moꝛant̃ in illis: hz inde nõ fuerint onũdi.

b Nullus. generaliter loquit̃: vt dixi ſ. c. ꝓxi.

c Clericum vel laicum. j. c. ꝓxi.

d Parochie, i. dioceſis Jo. an.

e Ordinare. ℔. c. proxi. cum suis concor.
f Hoc casu. s. in vāda tali licētia: hoc dixi: q̄ mltis aliis modis dicit̄ quis subditus alterius ⁊ ℞ eius foro: qđ dic vt ℔ ℞ fo. cō. c. vltri. ⁊. ff. ℞ iu. heres absens. §. j.
g Epūs. ergo non inferior: vt. j. §. proxi. ⁊ est si.
h Ordines. ꝺscūq; mniores vl̄ sacros. ℔ ℞ elec. cum ex eo.
i Oriundus. dicit̄ em̄ qđ ibi domiciliū retinere: vnde oriūdus est. ff. ℞ sena. l. penul.
k Ecclesiastici ad differētiā alteri⁹ beneficij vel puentus secularis: ⁊ talia ecclesiastica beneficia sine institutōe canonica obtineri ñ possūt: vt. j. ō reg. iuř. c. j. cū suis ꝓcor. ⁊ intelligo siue istud sit bñficiū ꝓter qđ ordinē recepit siue nō cū generalit ⁊ nō distinguendo loquat: vnō nec distinguere debeo. ij. q. v. ꝓsului sti: ℔ ō trāſl. inter cor.
l Domiciliū. pt qs hīe domiciliū i pluribus locis. ff. ad munici. l. assumptio. §. iuris prudentib⁹: ℞ fo. cōpe. ex pte. b. ℔. ō rescrip. dilect⁹. ij. qđ verꝫ ē: si i vtroq; se eq̄liter collocauit vt ibi: ⁊. j. ℞ sepul. c. ij. alꝫs ibi dicēt habere domicilium vbi maiorē partē rerū suaꝝ habz. ff. ad munici. eius. §. vlti. ℒ. vbi e. vel cla. senatores alꝫs sola domus possessio que in ciuitate alia comparat̄ domicilū nō facit. ff. ad munici. libert⁹. §. sola.
m In eadē. subau. vel dñs papa: ℔. c. j. et. j. §. pri. ipse enī ordinari⁹ est singuloꝝ. ix. q. iij. cūcta p mūdū: et roma cōis est patria. ff. ad munici. roma: et ibi pōt qlibz puenire: vt ℔ ō fo. cōpe. c. vltimo.
n Prelati. puta abbates archipb̄yteri vel archidiaconi: et habebās ō his ℔ ℞ offi. archi. significasti. dicit em̄ canon litteras epi necessarias ⁊ nō inferioris. lxxj. di. extraneo.
o Su. diros. laicos. Johannes andree.
p Epo. cū sit catholico: ⁊ bēs ō h⁹ ꝓuilegio ℔ ō ꝓscri. venies
q Indutum. subau. vel nisi habeant ex ꝓsuetudine ꝓscripta vt hoc facere possint: in hoc em̄ casu bene valet cōsuetudo ſm io. qui hoc no. ix. q. ij. epm: et facit qđ no. ber. ℔. ℞ offi. archi. significasti: nec em̄ ꝓsuetudo reuocatur p nouā constitutionē sup̄ ℞ consti. c. j. eo. li.
r Extendat. nisi habeat speciale mandatum ad hoc: vt. j. ℞ offi. vi. c. ij. et. iij.
s Episcopo. super hoc vide quod no. ber. ⁊ moderni ℞ offi. archi. significasti.
t Remotis. quē locū dicis remotū: dicunt quidā ℞ citra ad vltramontes p ℞re. ℔ ℞ elec. nihil: sed hoc est falsum q̄ solum talis locus dicat̄ remotus: q̄ aliud est dicere valde remoti: vt ibi: ⁊ aliud remoti vt h̄: sicut aliud ē dicē cautio: q̄ tūc intelligit nuda cautio: vt. ℒ. ℞ ver. sig. sancim⁹. et aliud sufficiens cautio: ⁊ tūc intelligunt pignora vel fideiussores. ff. manda. si mādato. §. vl. Sed videt̄ q̄ remoti dicant̄ extra puinciam: ℔ ℞ elec. cōtā. ℒ. ℞ ꝑscrip. x. vel. xx. an. l. vl. vel vltra duas dietas ℔ ℞ rescrip. nōnulli: vel vltra vnā: vt eo. li. e. ti. statutū: satis credere hoc arbitrariū iudici qs locus dicat̄ remotus.
u Capꝫ. qđ tūc i spūalib⁹ admīstrat: vt ℔ ti. pri. c. vl. ⁊ pe.
x Ps. puta visitator. lxj. di. qm̄: ℔ ti. pr. c. vl. ℔ ō e. e. c. is cui
y Religiosi. etiā exempti: vt aliqua fuerit dubitatio. ⁊ p id quod dicit in non exemptis: vel fuerit dubitatio: q̄ non erant perpetui: ⁊ hoc est verius.
z Socij. non em̄ ibi vbēt esse soli: q̄ ve soli ⁊. eccl'iastici. iiij. vij. q. j. illud. ℞ sta. mo. monachi: ⁊ ꝑbat eo. ti. qđ vi timorē.
a Oriūdi. q̄ tunc possent rōne origims. vt ℔. j. rñso: et sic p̄t ordinare ita dico q̄ cōmendaticias ad ordines dare. vt ibi.

aliene ꝓter supiorit ipi⁹ licētiā ℞ beat ordinare: supior itelligit i hoc casu eps ℞ cui⁹ dioc. ē is q̄ ad ordies ꝓmoueri ℞ siderat oriūd⁹ ⁊ seu in cui⁹ dioc. bñficiū obtinet eccl'iasticum: seu hz licet alibi nat⁹ fuerit domiciliū i eadez. Inferiores q̄z plati religiosi vel alij: nisi eis q̄ suos clericos aut subditos possint a q̄ voluerit epo facere ordinari a sede ap̄lica speciali sit idultū: vel officiales epi cū ad hoc ℞ ipi⁹ officiū nō extēdat: h⁹ mōi nequeūt licentiā ipartiri. Epo aūt i remotis agēte ipi⁹ in spūalib⁹ vicarius generalis vel sede vacāte capitulū seu is ad quē tunc tē poris admīstratio spūaliū nō scit̄ ptinere: dare possunt licētiā ordinādi. Religiosi vo a suis supioribus i nō exēptis poratib⁹ ℞putati priores ⁊ eorū socij possunt a locoꝝ diocesa-

nis q̄ diu morāt i ipis poratib⁹ ordinari licite: licet nō sint ℞ eoꝝ diocesib⁹ oriundi.

Dem.

Ullus epus vel quis alias infanti: nisi forte religionē itraret seu illitterato: ℔ nec absq; sui supioris licentia homī dioc. aliene clericalē ꝓmat ꝓferre tōsurā nec etiā cōiugato: nisi volēti religionē itrare aut ad sacros ordies ꝓmoueri: ꝑ ē sacris canonib⁹ diffinitū. Qui vo ꝓfecerit: vt i q̄ peccauerit puniat̄ p vnū annū a collatōe clericat̄ tōsure dū taxat nouerit se suspensum.

Onſa. viij.

De etate ⁊ qualitate ⁊ ordine ꝓficiendorum. Rubrica.

Dermittim⁹ vt epi cū his q̄. xx. annū ꝓpleuerit: q̄ dignitas vl̄ ꝓsonat⁹ q̄b⁹ dūmodo ⁊ sue nihil omnus poterat ordinare.
g Tonsuram. per quā immunitate gaudet ⁊ clericalis ordo cōfertur: ℔ ℞ eta. ⁊ qua. cum contingat. io. an.
h Diffinitū. qđ dic vt no. ℔ ℞ cōuer. coniu. ꝑiugatus.
i Peccauerit. ℞ his que fūt a ma. par. ca. quelibet.
k Annum. integrū ⁊ ptinuū: ℔ ℞ elec. puida. e. li. quid si sit bi iertus? dic vt no. io. lv. di. c. ij. ⁊ ber. ℔ ℞ ver. sig. quesiuit.
l Būtaxat. i. tm̄mō: ⁊ no. ꝓ eo. qđ dixi ℔ eo. ti. eos qui: quia si ibi papa voluisset solū illos esse puiatos a collatōe ordinis quē inique ꝓtulerūt: hoc exꝑssisset sicut ⁊ hic fecit: ad idē ℔ eo. litteras: et. c. dilectus: ⁊ ℔ ℞ ꝓci. ad audiētiā: ⁊ itelligo hoc verū q̄n solā clericalē tonsurā cōtulit: alꝫs etiā in vlteriorib⁹ quos cōtulit: puniēt ꝓ iura supiadicta. cr. j. q. j. siqui.
m Suspēsū. ipo iure: ℔ nūcd tōsurā licebit tūc ab alio epo subditis suis recipe? dic q̄ cū hoc nō repiat̄ exꝑssuz nō videt̄ sic licē.
a Dermittimus. ℞terminat̄ p istud. c. no. ꝓ ber. ℔ ℞ elec. cū in cūctis. §. inferiora ⁊ eo. ti. cū dilecti: ⁊ ℔ eo. ti. j decoꝝ. ⁊. c. ꝓterea p ipm ⁊ modernos.
b Permittim⁹. videbat̄ ꝓmissuz etiā i criterioꝝ etate: ar. a ꝺrio illius ℞re. ℔. e. indecoꝝ: ⁊ ar. directo illi⁹ ℞re. e. ti. ex rōne: ⁊ arg. a pari i li⁹. e. ti. ꝓterea. nā i ℞re. ex rōne dispēsant cū ℞ēni. i ℞re. ꝓterea dispēsant i ordine: q̄ pari rōne i etate: vt ibi no. ost. Sz ad ꝓmū dic q̄ ar. a ꝺrio nō ꝓcedit vbi repit̄ i iure ꝺrū: licz alꝫs sit fortissimū: ℞ his q̄ fūt a ꝑa. cū ap̄lica. in fi. sed ꝺrū reperit̄ ℔ ℞ elec. cū in cūctis. §. inferiora: ergo nō ꝓcedit argumētatio illa ad ℞re. ex rōne. dico illud tuisse ex spāli mādato pap⁹. ad ℞re. ꝑt. rea dico valde mai⁹ esse pari ℞fectū i etate q̄ in ordinibus: vt p te vides: ⁊ ꝑbat̄ ℞ insti. c. ij. j. eo. li. ⁊ ℞ ꝑben. si ꝓ clericis: nouā sit igitur hec ꝓmissio.
c Episcopi. inferioꝝ credo veritum: ⁊ facit ℔ ti. pri. c. iij. j. ⁊ ij. respōso: sup̄ ℞ elec. cum ex eo.
d Cōpleuerit. Mo. nō sufficit attingē sic i ēpo: ℔ ℞ elec. cuz in cūctis ⁊ i abbatissa: ℔ ō elec. indēnitatib⁹. j. rñso ⁊ i ℞legato: ℔ ō of. ℞le. cū vicesimū: ⁊ qđ dixit h̄ papa ℞. xx. an. idē si voluisset dicē ponisset ō cītioꝝ vel vltioꝝ tpe: q̄ ista tria sūt illa ō q̄b⁹ dixit lex

q̄ nō omniū q̄ a p̄ncipib⁹ fiūt rō reddi pt̄.ff.ꝛ legi. nō oīm: et ꝛ hoc s̄ ꝛ rescrip. si qñ: tñ satis eque p̄cordādo ad alia iura ꝛ.xvij an. p̄stituisset sic ī p̄curatore ad negocia vicim⁹. j. ꝛ p̄cu. q̄ generalit. §. vl. ꝛ sic ꝛ adnocato. ff. ꝛ postu. l. j. et. iij. q. vij. §. tria: ꝛ vt p̄dixi sic placuit p̄ncipi: ꝛ sufficit sic scptū eē. ff. q̄ ꝛ q̄b⁹ p̄spexit. vj. q. iij. scptū est ī lege. s̄ ꝛ fer. c. ij. i p̄n.

c Nō imminet. ī illis ergo sec⁹ sic ꝛ in parochialib⁹ ecclesijs: s̄ ꝛ elec. lz canō: ꝛ h⁹ forte voluit dicē io. q̄ no. ō elec. cū dilecti. q̄ ī minoribꝫ dignitatibꝫ simplex epūs dabit venā etatis: vel forte aliter intellexit.

f Canonicū. q̄ non fuit allegitim⁹: ñ corpe viciati nec bigami nec criminosi.

g Dispēsare. ꝯ nūqd p̄mouēdo dispēsat: ꝛ hoc vide. lj. di. q̄n aliquo. lxiij. di. si seru⁹. ī j. gl. lxxxj. di. si q̄s sñ. xvj. q. j. ecctia ꝛ p̄ces. p̄ben. lr̄as ꝛ scis. fraternitatis: ꝛ p modernos ꝛ si. p̄sby. venies ꝛ ō cle. cōiu. diuersis. ꝛ satis ē euidēs ar. q̄ō p̄mouēdo nō dispēsat q̄ punit̄ p̄mouēs: s̄ ꝛ elec. nihil est: sed hic ꝛterminatū est ꝛ patiente ꝛfectū in etate. q̄d ꝛ patiente ꝛfectū in ordinibꝫ si eligat̄ ad tales psonatus vel dignitates sine cura: nūqd necessaria ē epi dispēsatio: vel an ꝛ iure cōi ad illa talis eligi possit: ꝛ tenent inober. ꝛ cōpost. q̄ ꝛ iure cōi ad illa talis eligi possit: ar. a ōrio ꝛcre. cū i cūctis. §. inferiora: ꝛ dicit idē eodē ar. p ꝛcre. s̄. e. p̄tera ad. c. lx. di. p totū rñdent illa correcta ōria p̄suetudine: vel cū ibi dicat̄ ī archidiaconū nō ꝛbere quē assum: nisi sit diacon⁹: ī p̄positū nisi sit p̄sbyter: p̄z illa correcta p ꝛcre. cū i cūctis. §. inferiora q̄ ꝛ ordine nihil dixit: ꝛ p id q̄ ibi dicit si monit⁹ nō fuerit ꝛc̄. ꝛ hoc no. ino. in p̄dicto. §. ꝛ ꝛ re iudi. cū olim: ꝛ cōpost. e. ti. dudū j. ad ꝛcre. dudū. ij. dicit q̄ idē iudiciū est q̄ ad p̄la itatē: vel allegatio fuit illa. osti. ō in ꝛcre. p̄dicta p̄tera: ꝛ ī ꝛcre. cū i cūctis p q̄ tacit q̄ō no ber. ꝛ his q̄ si. a ma. par. c. ex ore. ī glo. q̄ erat: ꝛ hec opinio expssa erat ī ꝛcisa ip⁹ ꝛcre. ex ore. ꝛ p̄bat̄ optie ꝛ elec. dudū. i. ad id q̄ō dī ꝛ capitulis. lx. di. p totū: in q̄b⁹ dicit̄ q̄ archidiacon⁹ diacon⁹ ꝛ p̄positus p̄sbyter ꝛbet esse: dico ꝑm osti. ibi subaudiendū: vel subdiaconus cum in epm etiā possit eligi: ꝛ eta. ꝛ quali. a multis.

a i Si qui. cū illegitime natis dispēsant epi ī mīoribꝫ ordinibꝫ ꝛ bñficio sine cura: dūmō sit tale in q̄ al's dispēsare possit: ī aliꝭ dispēsatio pape req̄rit̄: si dispēsatū fuerit cū aliq̄ q̄ō non obstāte vlo ꝛfectu possit ad curatu bñficiū p moueri: p̄terea illi⁹ dispēsatiōis nō poterit duo bñficia insim̄ obtinere. emanauit ad ꝛclarationē eoꝝ q̄ no. s̄. e. ti. c. pe. et vi. ꝛ.

b Defectū. indistincte ītelligo: put iacet ꝛ quocūqꝫ ꝛfectu: siue sit spuri⁹ siue adulteri⁹ vel naturalis: licet al's q̄ ad successiōes distinguat̄. nec ita ꝛfacile dispēsēt cū vno sic cū reliquo: ꝛ sic intelligat̄: s̄ ꝛ renū. nisi cū pudē. §. p̄sone ꝛc̄. est em̄ dign⁹ venia qui alieno vicio laborat. ff. ꝛ naturali. l. ibe. l. legem.

c Dispensatione. nūquid promouendo dispenset: ꝛ vide remissiones q̄as ꝛdi: s̄. c. proxi.

d Epi. in p̄rarum videbat̄: s̄ eo. lr̄as: vbi papa cū talibꝫ ī clericatu dispēsat: sed ratio est q̄ peritū fuit a papa: nam ꝛ epūs poterat: vt no. ber. e. ti. c. vltimo.

e Canonicū. facit quod dixi s̄. c. proxi.

f Beneficiū. intelligo simpler: q̄ in p̄sonatu vel etiā dignitate sine cura: vt s̄. c. p̄xi. nō credo q̄ dispēsare possint: ad hoc ī eodē ti. ꝛ ꝛ p̄ben. c. vlti. ꝛ ꝛ hoc ꝛ elec. dudū. ij.

g Tale. q̄ nō paternū imediate sup q̄ nō pt̄ epūs etiā cū legitimo dispēsare ꝑm vin. s̄. e. ex tua. gof. ī s̄uma hui⁹ti. §. circa aliud bar. bux. lvj. di. in summa ber. ꝛ pe. ꝛ sap. in p̄dicta ꝛcre. et tua ꝛ inno. e. ti. c. vl. ꝑm io. qui hoc no. lvj. di. in s̄uma: ꝛ tan. ī dicta ꝛcre. ħ dixit vin. q̄ si tñ esset epūs hoc facere nō auderet. gof. s̄ ō elec. inoruit. rai. ī s̄uma hui⁹ti, ꝛ osti, ī dicta ꝛcre. tenēt p̄riū ad aiarū cura nō īminet valeant obtinere: possint si aliō nō obstat canonicū libere dispēsare

Bonifacius octauus.

De filijs presbiterorum.

Si qui ꝛfectū patit̄ nataliū: et dispēsatōe pt̄ epi licite si ei aliō canonicū nō obstat ad ordies p̄mouere minores: ꝛ obtinere bñficiū cui cura non īminet aiaꝝ: dūmō sit tale sup q̄ p ipm epm valeat dispēsari. Ad ordies q̄ maiores vt bñficia sup q̄b⁹ neq̄t epūs dispēsare: sine dispēsatiōe sedis aplice p̄mouere nō pt̄. Ille vo cū quo p sedē dispēsat eandē: vt p̄missō nō obstāte ꝛfectu valeat ad bñficiū etiā si cura animaꝝ habeat p moueri: nequit. p̄terea dispensatiōis h⁹mōi: quā exorbitantem a iure oportet veluti odiosam restringi: nisi vnicū beneficiū obtinere.

Item. Si is cū quo fuit p se. ap. dispēsatū: vt nō obstāte ꝛfectu natalū quez patit̄ ad oēs ordies p̄mouere valeat: et obtinere bñficiū: eē si cura hēat aiaꝝ dispensatiōz aliā tacito ꝛ p̄dicto ꝛfectu p⁹ modū obtineat a sede p̄fata: vt duo aut

k Sedem. eadem rōne dico idem ꝛ illo cum quo dispensatur p epm vt possit ad minores ordines ꝛ ad bñficium sine cura hic re p̄moueri: cū eadem sit rō.

l Defectu. p̄ter hoc a secularib⁹ nō repellit̄ hon⁹ib⁹. ff. ꝛ ꝛ curi. l. spurij. ꝛ l. generaliter. §. spurios.

m Odiosam. j. ꝛ regu. iu. odia. cum suis con.

n Obtinere. p̄cor. j. ꝛ p̄ben. nō pōt. ij. rūso.

g Si is cū quo. Si ille cum quo sup ꝛfectu originis in ordinato bñficio fuerit dispensatum eo tacito sup pluralitate dispensatōem obtineat: nō valet dispēsatio.

b Sedem. q̄ alius non poterat: s̄. c. p̄xi. mo: ꝛ eadem ratione idem credo in epō: q̄ si dispensauerit cum tali: q̄ possit ad minores ordines ꝛ simplex bñficium promoueri: ꝛ postmoduz tacito ꝛ ꝛfectu impetretur dispensatio sup pluralitate talium bñficiorum non valet dispensatio p̄ter eandem rationem: quia non ē verisimle ꝛc̄.

c Defectu. iste ꝛfectus trib⁹ ꝛ causis ordinū ꝛ bñficiorꝫ p̄motionez ipedit. p̄mo ob ordinis p̄rogatiuā. xxvj. di. c. penū. ꝛ vi. ꝛ excel. pla. inter dilectos. ff. ꝛ digni. neqꝫ famosis. li. xij. secūdo ob ꝛtestatōem paterni criminis: q̄ punit̄ in filio: vt p id puniat̄ pater. xxiij. q. iij. §. sed qui. ff. q̄ō metus causa. l. isti quidē. §. vl. tercio p̄ter incontinentiam paternam: que timet̄ ī filio: iuxta illud. Sepe solet filius ꝛc̄. vj. q. j. §. vez: ꝛ ideo stilus ē curie: si paterne nō sit ꝛc̄. ꝛfectus ār ē: sed nō culpa. lvj. di. nosci. ꝛ ꝛ pur. ca. accedens.

d Oēs. caute ponit̄ hoc in dispensatiōe: ꝛ sup hoc vide quod no. ber. ꝛ moderni. s̄. e. lr̄as.

e Defectu natalū. sup q̄ dispensatōem habuer̄t. sed nōne sblatus erat ille ꝛfectus p p̄mam dispensatōem: perinde igit̄ ꝛbet haberi: ac si illegitimus nō fuisset. ꝛ sic ē p̄tra. ff. ꝛ edil. edic. l. q̄ō ita. l. di. ferrū. ꝛ rescrip. eā ꝛc. ī fi. ff. ꝛ natal̄. resti. l. queris: lr̄a infra cū nō sit verisimile ꝛc̄. solui j. nec ob. lex q̄ō ita: q̄ b ꝛ originis naturali ꝛfectu loquit̄: ibi ꝛ morbo accidētali: q̄ō facilius tollit̄: vt s̄ dixi. c. p̄xi. mo. c. ferrū loquit̄ q̄ ad saluē anime ꝛ ꝛ peccatis q̄ purgāt̄: ꝛ sic. c. eā ꝛc. ꝛ l. queris. loquit̄ ō quadā plena restitutōe natalū.

f Sede p̄fata. alius em̄ uare nō posset: ad hoc facit. j. ō p̄bē.

sup eo ꝛc. nō pōt ꝛ. c. cū singula: hoc tenet ber. de elec. dudū. ij. bar dux. lxx. di. sanctor, ꝛ ino. s̄ de pbē. de multa. osti. aūt virit qꝫ i dispēsatiōe q̄ habz fieri ꝓpter necessitatē vl̄ vtilitatē eccl'ie eandē ptatz hñt epi post decre. de multa. quā pmo habebāt per predictū. c. sanctor: sed illā q̄ habz fieri ob p̄rogatiuā psone sa

plura bñficia silez curā hñtia possit recipe si ei als canonice ꝓferanť: ꝛ ea sil' licite r̄tinere: talis dispēsatio: cū nō sit verisile sedē ipaz cū illo p̄dictū patiēte defectū voluisse si hoc fuisset exp̄ssū eidē i pl'alitate bñficior h⁹mōi dispēsare: veluti p surreptionē obtēta. nulli⁹ permit⁹ ē momēti. Reg. x. i cōcilio ge. lug.

De bigamis. Rubrica.

Altercatiōis antiq̄ dubiū pntis declaratiōis oraculo decidentes bigamos omni ꝑuilegio clericali declaram⁹ eē nudatos. ꝛ coertioni fori secularis addictos ꝓsuetudine cōtraria nō obstāte: ipis q̄z sub anathemate ꝓhibemus

Altercatiōis. bigam⁹ nudatus est oīi ꝑuilegio clericali ꝛ astrict⁹ seculari foro: nec valet ꝓsuetudo in ꝓtrariū: ꝛ ꝓhibent sub anathemate ne tonsuraz defer at.

a Altercatiōis antiq̄ dubiū pntis declaratiōis oraculo decidentes bigamos omni ꝑuilegio clericali declaram⁹ eē nudatos. ꝛ coertioni fori secularis addictos ꝓsuetudine cōtraria nō obstāte: ipis q̄z sub anathemate ꝓhibemus

b Altercatiōis. hoc ideo dicit: q̄ olim sup hoc erant opiniones. dicebat hu. q̄ bigamus gaudebat ꝑuilegio clericali ꝛ canonis: q̄ tenebať portare tonsurā: s̄ de vi. ꝛ ho. cle. clericus si tonsuram: ꝛ erat de foro ec. ar. lxxxj. di. dictum. ꝛ ad minores ordies ascendere poterat. xxxiij. di. si quis viduā. ij. in fi. a contrario sensu. ꝛ. c. lector. io. ꝛ alij ꝓtra. p. c. lxxxiij. di. quisq̄s. ꝛ ibi hec altercatio: vbi dicit quisq̄s clericus viduā aut secundā vxorem duxerit: oīi ecclesiastice dignitatis ꝑuilegio mox denudet. laicali sibi tm̄ cōmunione ꝓcissa: ꝛ p illō denudet: videbať nō esse ꝑuatus ꝛ ꝑuand⁹: pīs ergo constitutio declarat hoc. si. C. de iure. l. veteris. C. de postu. here. instit. l. qō certū. C. de furtis. apud antiquos.

c Bigamos. vere vel interpatiue: vt q̄ duas vxores habuit: p cum vidua vel corrupta ꝓtraxit: s̄. e. de bigamis. xxvj. di. deinde: ꝛ hoc verum ē de his qui sic in minoribꝫ ordinibꝫ ꝓtraxer̄t: secus si in sacris: s̄. e. nuper. ꝛ. c. a nobis.

d Oīi. ꝑuilegio. qō multiplex est. xvij. iij. siqs suadente: s̄ de so. compe. c. ij. ꝛ hoc q̄ ad psonam. ita q̄ nō vexent aliqbꝫ vexationibꝫ in psona vel rebus. C. de epi. ꝛ cle. l. j. ꝛ ij. ꝛ l. generali: ꝛ s̄ de vi. ꝛ ho. cle. c. vl. ꝛ iō dī oīi ꝑuilegio ꝛ ꝓhendit et ꝑuilegiū fori: ꝛ hoc sequeť.

e Addictos. i. astrictos. C. de epi. au. l. addictos.

f Cōsuetudine. q̄ erat in quibusdā locis frācie: nō q̄ valet ꝓsuetudo in hoc casu: sic nec in illis: s̄ de ꝓsue. c. j. ꝛ ij. s̄ de elec. quia sepe: de q̄ dic vt. viij. di. frustra. de ꝓsue. c. vlt.

g Anathemate. interminatio est nō canon late sniē: qō ꝓbať de iurepa. relatum: de q̄ dic vt s̄ de sagit. c. vno. ō sūmo. sic tuis: ꝛ p io. lxiij. di. salonitane.

b Romana. successor officialis excōicati excōicatus non ē nisi in crimine dānato cōicet: illa autez que exercet illo excōmunicato manente non valent: si iurisditione solum ab eo recepto hoc facit.

i Excōicatōis. maiorꝫ. nā excōicatus minor ea q̄ sunt iurisdictionis exercet: vt. s̄ de cle. ex. mi. si celebrat.

k Rationabili cā. aliter nō dz fieri excōicatōis snia. j. de sen. ex. cum medicinalis. ꝛ potuit esse rationabilis cā cū officialis epi peccat i his q̄ sunt iurisditōis: q̄ idē ē consistoriū epi ꝛ sui officialis: tunc archiepi eos sic epos punire possunt. j. de ap. romana. j. responso. Si vero officialis episcopi aliquid possideret vel faceret

vt ꝑuatus: tūc archiep̄s eū plus punire nō posset nisi sic alios ꝛb ditos ep̄os: i casibꝫ no. s̄ de offi. or. pastor: alis: ꝛ hoc ꝓbatur. j. de so. compe. romana. §. ij. et vltimo.

l Epi⁹. officialis vl̄ officialat⁹: nec putes q̄ officialis aliū officialem gen'ralē dare possit: ad hoc s̄. e. clericos. vbi de hoc q̄ osti. ꝛ gor. licz spālē cāz delegare possit ꝛ eē plures ff. ō iudi. l. cū prox: posito tū q̄ generalē officialē dederit sic iterdū fit de facto: ille tū excōicat⁹ nō ē. vt ꝛb dicit vel ꝛb nō dī: q̄ official' ipe officialē dederit: ꝑ eps aliū officialē dedit excōicato ꝑmo. Quer̄ť an excōicat⁹ sit secūd⁹: ꝛ videbať q̄ sic: cū lata eēt sentētia in officialē: ad h⁹ rñdet. Queri solet: qd si q̄s delegauit cāz postea excōicat: nūqd expiraut delegati ptas: de h⁹ recurre: s̄ de offi. dele. lz ꝛ q̄ nō expiret bñ facit j. ti. pri. ñ is cui. Si vo eps ē excōicat⁹: nec ipe nec ipi⁹ officialis: cū eox idē sit ꝓsistoriū de causis cogñcēt: qd q̄ tunc fiet: adeať papa: vt ꝑuideat: s̄. eo. li. de sup. neg. ꝓla. c. j.

m Propter hoc. s. q̄ gerūt vices officialis ex cōmissiōe epi vl̄ ipius officialis facta añ excōicatiōz: v. l dic vt s̄

n Ob id. s. q̄ gerunt vices eius. Jo. an.

o Crimine. q̄ tunc eadem sententia sunt ligati: sup de sentēn. excōmu. si cōcubine.

p Qui. ita ꝓstrue q̄. s. officialis nō artať districtiōe cēsure ecclesiastice ꝛ peo q̄ sun de. q̄ si ideo essent excōicati: tūc successores eadē sentētia ligareť: pone i termīs: excōicauerat archieps epm. monuerat officialē q̄ de causis nō cogñceret q̄ nō desinebat: excōicauit cū: successor ꝑticipauit i crimīe dānato vñ ligat⁹ est: alia lra est in plurali: exercēt ꝛ artanť: q̄si dicat eo q̄ vices gerētes exercēt officialis officiū non liganť sententia.

q Ipsi. s. vicarij officialium.

r Vices. officialis saltem nunc excōmunicari.

s Cum. al's tamen: al's taliter: ꝛ dic taliter id est etiam ꝓpter aliā causam non ꝓpter officialitatem.

t Tantū. ergo si ab epo secus: q̄ officiali excōicato si epus alij cōmittat tenet cōmissio: vt superius dixi.

u Recipiūt. de facto. q̄ de iure ille iurisditionē demādare nō pt qui excōicat⁹ est. xxiij. q. j. audiuim⁹: de re iudi. ad ꝓbandū.

x Vigore. nō em̄ potuit excōicat⁹ qō nō habebat ꝓmittere. j. q. vij. dabertū de iurepa. q̄ autē. Jn casu tū excōicatus vtit iurisditione. j. de here. ꝑsidentes: ꝛ est spālis casus in odū heresis.

y Licet. ex generali ꝓmissiōe nō pt officialis iquirē corrigere ꝛponere ꝛ punire subditor excessus. hoc dicit: ꝛ sunt hec verba. tracta de quadā extrauagāti alex. iij. que incipiebat duduz vbi quidā officialis epi abbatē deposuerat: qui appellauit ad archiepm: ꝛ officialis archiepi sententiā ꝓfirmauit: appellatum fuit ad papam: ꝛ papa ꝑdictas sentētias infirmauit. quod hic dicit: tenebat osti. de insti. ex frequētibus.

b Officialē. q̄ interdū missus dicit⁹ appellať: de reg. c. ij. de fri. et ma. c. j. officialis iste ordinariā hz iurisdictiōz: ideo ꝛterponit em̄ de re tū i alienatiōibꝫ rer minor ꝛ emācipatiōibꝫ: ꝛ oia que ad iurisditionē ꝑtinēt expedit. C. de offi. eo⁹ q̄ vices al. iu. ob. l. ij. et. j. de iudi. c. vl. sed talia cū cause cognitionē requirāt ꝑm leges nō deleganě ff. de offi. ꝓcō. l. nec quicq̄. §. j. ergo sequit q̄ ex iurisditiōe ordinaria hoc facit nō ex delegata ꝑm inno. ꝛ osti. qui hoc no. s̄. e. ti. sua: ꝛ guil. i spe. de ordi. i ꝑn. gof. ꝛ in sūma ist⁹ ti. ꝑmū tene: et adde rōnes de. s̄. e. li. de ꝓsue. c. ij. ꝛ qō ibi dixi: licet aūt negari nō possit eos iurisditiōz hāe ordinariā: tamē nō in oībꝫ recurrit ad eos sicut ad dānes: hinc ē qō de casibꝫ hic ꝛ j. c. ꝑx. exp̄ssis

sine spāli mādato se nō itromittūt nec etiā ꝛe spūalibꝫ: vñ lras cō
mēdaticias ad ordines dare ñ pñt: vt ℞. e. li. ꝛe tēp. ordi. cū nullꝰ.
§. j. nec officialis archiepi pñte vel vicino archiepo i suffraganeū
excōicatōis suspēsiōis vel interdicti fert sniaz. j. ꝛe offi. or. c. j. i fi.
c Epi. vel cuiuscūqꝫ alterꝰ: cū eadem sit rō.

t Generaliter. nō ꝙ tantū valet genꝰ ꝙ ad singula quātū spēs: ꝛe hoc. xxij. dist. ꝙꝙ. ꝛe offi. or. si sacerdos.

e Cōmittant: ß pone epus ꝛedit vicariū generalē: ꝛ in mādato expſſit aliqō ꝛe istis: qō recrit spāle mādatū secuta clausula generali: ꝛ oīa alia ꝙ per nos possumꝰ et si mādatū exigāt spāle: quere an talis oīa spālia possit: ꝛ dixit ost. ꝙ ō offi. archidia. signifícasti ꝙ ipaz ꝛere. ꝛ ꝙ ꝛere. sedes. ō rescrip. ꝛ p. l. ff. si qs cau. ß ꝛ si. §. qsitū. ꝛ ꝙ ea ꝙ no. ꝛe pmo. c. vno. ꝙ oīa poterit: qō satis videtur ad instar pcu. vt. j. ō pcu. ꝙ ad agēdū. §. j. secus si aliqō ꝛe spālibꝫ nō expſſum fuisset: vt ibi. j. rñso.

f Um i generali. ex generali commissiōe officialis bñficia pferre nō pt. nec arrat no. per goff. inno. ꝛ ost. ꝛe pben. dilecto.

g Verisiꝫr. Mo. inspiciēdū qō est verisimile: cōcordat ꝙ tri. ij. c. vlti. ꝛ habet hoc locū etiā vbi est generalitas: vt hic: ꝛ vbi ē obscuritas: vt. j. ꝛe reg. iuris. inspicim⁹.

h Cōcessurus. ad idē. j. ꝛe pe. ꝛ re. si epus: ꝛ. j. ꝛe re. iu. in generali. cū suis pcor. ꝛ idē i obligatiōe. L. que res pig. ob. pos. l. j.

i Nec regulariter. secūda rō buiꝰ dicti: ꝛ iōo dicit regulariꝫ: qz casualiꝫ secus: vt si iusta rōne morꝰ wnauerit: vtputa mgr̄o: vel si wnare ei pmissum sit: vel rōne psone ipi⁹ cui pcessa ē admīstratio: vt si sit filiꝰ senatoris. ff. ꝛe admi. tu. cū plures. §. in pmis. et ff. ꝛe tu. ꝛ ra. dis. l. j. §. j. ꝛ ff. ꝛe wna. l. fi. iussa. j. rñso. ij. et. iij. ꝛe hoc no. ff. ꝛe pac. l. ꝓtra iur. in fi.

k Libera. in pferēdis bñficijs ē liberalitas i cui dādo: sed nō in dando ꝓm ea que no. ꝙ ꝛe pben. relatū. et. c. inte ꝛcetera.

l Nō possunt. in ꝓtrariū videbaꝫ ꝙ ꝛere. j. ꝛe isti. ex frequētib⁹ ꝛ ꝙ ꝛe pben. dilecto: ß illa iura nō obstāt: qz in ꝛere. ex frequētib⁹ nō dicit ꝙ officiales possint pferre: ß ꝙ possint confirmare: ꝛ hec sūt diuersa: vt ꝓ in. c. se. va. qō bñ confirmat ab epo confirmādos: ō ma. ꝛ obe. cū olim. j. ꝛe instit. c. ij. ꝛ tñ nō pfert bñficia ad solū epi collationē spectātia: ꝙ ne se. va. illa. ꝛ. j. e. ti. c. vno. ad idē. j. ō pbē. cū i illis. ꝛere. dilecto. nō dicit ꝙ approbatio ibi facta ꝙ generalē pcu. valuerit.

m Cōmissa. no. ꝓ his ꝙ no. io. ber. ꝛ ost. ꝙ ꝛe pcess. pbē. constituꝰ dixerūt eñ ꝙ epus nō pt spāliter cōferre collationē alicuiꝰ pbēde
ꝙ nōdū vacat: qz id posset fieri i fraudē vacaturaꝛ: qz eñ nō possz mihi pmittē pmā vacaturā daret fratri vel amico meo pātem pferēdi pmā: ꝛ hoc esse nō pt: ꝛ sic intelligit ꝛere. pdicta constituꝰ in fi. Sed generaliter cōmittere collationē bñficioꝝ ad se spectātiū bene pōt vt hic. et. xvj. q. j. statuim⁹. ꝛ ꝑpetuo etiā posset hoc ius cōmitti alicui dignitati vel i genere: vt ꝙ ꝛe insti. cū venissent vel i specie: vt ꝙ ꝛe wna. pastoralis. xvj. q. ij. visis.

n Tatuim⁹. pseruator a manifestis ꝛefendit iurijs: ꝛ iudicialē indaginē non exercet.

o Cōseruatores. Quia materia pseruatoꝝ i ti. isto ß ꝛ. j. c. pri. et. c. vl. posita ē: no. pseruatores ꝛelegatos ee: ꝛ vt dicebat ber. ꝛe istis pseruatorib⁹ p iura antiq̄ pax vel nihil habebam⁹: pñt tñ dici cōseruatores epi q̄ habēt cōseruare ꝛ ꝛefendere viduas pupillos ꝛ orphanos ab oppressiōib⁹ ꝛ iniurijs: ꝛe so. cōpe. ex parte. b. et. c. ex tenore. lxxxvij. di. c. j. et. ij. xxiij. q. v. administratores. Scire ꝛebes ꝙ isti pseruatores interdū dant: vt aliꝙs ꝛefendāt ꝙ latrones vel pdones: interdū ꝙ eos qui eoꝝ priuilegia infrīgūt: in ꝓmissionē officij generaliꝫ sibi factā causaꝝ cognitio trāsferat: ꝓtatem tñ in qrēdi corrigēdi aut puniēdi i aliquoꝝ excessus seu aliꝙs a suis beneficijs vel administratōib⁹ amouēdi: trāsferri nolum⁹ i eūdē: nisi sibi specialiꝫ hec ꝓmittant.

Bem.

Um i generali ꝓcessiōe nequaq̄ illa veniāt: q̄ ñ esset ꝙs verisiꝫr i ꝓpecie ꝓcessurus: nec regulariꝫ wnare valeat is cui bonoꝝ administratio etiā libera ē ꝓcessa: officiāl aut vicariꝰ generalis epi bñficia ꝓferre non pñt: nisi bñficioꝝ collatio ipis specialiꝫ sit cōmissa. Innocētiꝰ quartꝰ

De officio ꝛ potestate iudicis ꝛelegati. Rubrica.

terdū latꝰ: vt ꝛefendāt ab iurijs ꝛ offensis: ꝛ i nllo dictoꝝ ca suū hñt iudicialē indaginē: vt h ꝛ. j. e. c. vl. ꝛe manifestis ergo solūmō habēt cognoscē: ꝛ itellige mānifesta illa ꝙ notoria sunt. ꝛ ita patētia ꝙ nulla ꝓbabili tergiuersatiōe celari pñt: vt ꝛe v fig. ex ꝓte ꝛe cohabi. cle. ꝛ mu. c. vl. Sed qd si negeꝛ offensa notoria: negatōe videtur fieri res dubia. L. q. ad liber. pcla. nō li. l. iij. dic ꝙ bñ ꝓbatiōes ꝛcipiet cōseruator an factū sit notoriū: vt sic videat an sua sit iurisdictio. ff. ꝛe iudi. si qs ex aliena: ß ꝛe rescp. sup lris: alꝰ eñ iōo rū officiū eēt iutile ꝛ si ꝛueniet factū notoriū ꝓceder: alꝰ ꝛe sisteꝛ: nō eñ hz ꝓtatē simplicit ꝛefendēdi i iurijs: ß qlificatā notoriā. s. habet ꝙ ꝓseruator vocare reū: ꝛ si cōfiteat factū: bñ quidē: si neget: sup notorio ꝓbatiōes ꝛcipiat: si aūt cōfiteaꝫ factū: ß dicit se id suo iure feciss: dicūt quidā ꝙ vlterius se intromittē nō ꝛebz Alij ꝓ dicētes: ꝙ ꝓbatiōes recipiet sup notoria offēsa ad hꝰ ꝙ ꝛe ele. bone: alꝰ sacile eēt ꝓpuatoꝝ officiū ꝛeludere: vñ si ꝛideat ꝓseruator ꝓbabilis negatio nō ꝓcedat: alꝰ puniat sic notoriū. dicebat aūt olim ber. ꝙ sic ꝛelegatus recusari poterat sic et conseruator: postea mutauit dicens ꝙ quia in notoriis non admittitur recusatio vel appellatio: conseruator autem nō cognoscit nisi ꝛe notoriis: ergo recusari non poterit: supra ꝛe appellā. proposuit: et. c. cum sit: dixit etiam talem conseruatorem inuocare posse auxilium brachij secularis: supra ꝛe offic. ordi. c. j. et. c. quoniam. et. xxiij. q. v. administratores.

c Defendere. hoc intelligi potest ꝛe commissa ꝛ committēda pone enim paratos ad exercitum ꝛ violentiam inferendā illis quorum conseruator est: prohibere poterit excōmunicare ꝛ punire: ꝛe sentē. excō. sacro. ꝛ infra eo. ti. romana. §. caueant. in commissa ꝛefendet per districtionē ecclesiasticam compellendo iuriste: vt satisfaciant leso: ꝛ etiā secularē bꝛachiū inuocando: vt superius dixi.

d Indaginem. i. cause cognitionē seu ipius examinationem quia dubia sunt: ꝛ ñ ꝛe talib⁹ se intromittunt: penaz incurrūt ꝛe qua. j. eo. c. vlti. §. vt autē: nec valet quod agit vt. e. ꝛere. §. vlti. que est glo. istius. §.

e q Alia ponti. In coactiōib⁹ ꝛ penis pontificali dignitati ꝛferr. exemplificat quod habetur supꝰ. e. sane. ij. et. c. pastoralis. in principio.

f Prediris. i. ꝛe aliꝙs ꝛatis.

g Officij. cōor. infra ꝛe senten. excōmu. quia periculosum: et xj. q. iij. absit.

h Decet. inspicimus quid ꝛceat: sic ꝙ eo. li. ꝛe elec. cum non ꝛceat. cuꝫ suis concor.

i Judicib⁹. pōt referri ad hoc qō. j. sequit: ꝛputatis: vel pūcta hic: ꝛ dic iudicib⁹ qui buscūqꝫ.

k Ingressus. ꝛ si purāte tali interdicto in ecclesia solēniter celebrat irregularis efficitur. j. ꝛe sen. ex. is cui.

l Sacerdotale. sine q̄ pontificale officiū exerceri nō potest: sup ꝛe excess. pla. ex litteris. sed videtur ꝙ ab ipso principio isti actus ꝙ reliqui puniri ꝛeberēt: vt. v. q. vlt. pbyteri: que ē lex L. ꝛe epi. ꝛ cle. l. pbyteri: vbi dicit ꝙ multo maioꝝ pena sunt digni quib⁹ cum plurimū honoris p nostrā iussionem ꝛelatum est: occulto reperiūtur in crimine: lex illa loquit ꝛe illo qui ꝛeliquit in eo in quo honorabat. scilicet in sacerdote: qui i restimonio dicēdo honorat: vt non torqueat: ꝛ iōo verū tacuit vt falsum dixit; vel dic ꝙ maioꝝ pena minoꝝ est in maioꝛe: ꝓm ea

que no. ꝛe clericis vena. c. j.

m Aliter. vt. ſ. nō ſuppoꝛtenꝫ tanta modeſtia: vt quia iniu-rias vel ꝓtumelioſa verba profert in iudicē: ſ ꝛe pen. dilectus. Quid ſi iudex nō ſeruata forma buiꝰ ꝛere. ſtatim excōicet vel ſuſpēdat epm vel ſupioꝛē: tenet ne ſentēcia: dic q ſic: lz repben dēdus ſit iudex qui hāc modeſtiā nō ſeruauit. xj. q. iij. c. j. ſ ꝛe ſen. ex. ſacro.

g Ij duo. edita eſt hec ꝛere. ad ꝛclaꝛationē eoꝝ que no. ber. inno. et oſt. ſ. e. ſup q̄ſtionū. §. ſi vo. ad ſi.

b Duo. idē ō vno ⁊ multoſoꝛtiꝰ quia maioꝛ dubitatio eſt q̄n duo ex tribꝫ ſubdelegēt: q̄ q̄n vnus tm̄: videbaꝫ em̄ inſpici ꝛebere maioꝛē numerū: quia ḡ duo erāt ſubdelegati: et tercius ꝛelegatus: q; maioꝛ ps buiꝰ iuriſdictiōis ſbdelegata erat: nō videbaꝫ appellādū ad primū ꝛe legantē: ſed ſecus ē. vt hic vides: cū em̄ in hoc caſu diuerſis reſpectibus emergēt aduerſa: eligere ꝛebemꝰ qō minꝰ in ſe habet captionis. ff. ꝛe re. iuris. quotiēs. captioſuꝫ em̄ eſſet ſi ꝛe pari ad parē appellaret: ad ꝓmū ergo appellari ꝛelegantē ꝛebebit.

c Ad ſede apoſtolica. ideo dictū: q; ꝛelegatus ab alio nō ꝛelegat: ſ. e. paſtoꝛalis. c. vlt. C. ꝛe iudi. g iudice.

d Duobꝰ alijs. idē ſi ſubdelegarēt illi collegę: ſed ꝛe hoc videbaꝫ dictū ſ. e. ſup eo. §. ſi vo ꝓm vnā lecturā que ibi amplectēda eſt: quia ſi ibi quereꝝ ꝛe eo qui totuꝫ ſubdelegauerat nō erat queſtio: quia per ꝓcedentia ꝛciſa erat.

e Non in totū. bene dicit: quia ſi in totū ſubdelegaſſet non eſſet queſtio: q; tunc ſemp appellaꝫ ad primū ꝛelegantē: ſ. e. ſuper queſtionū. §. porro.

f Cum ꝛelegato. No. quia ſi in reſcrip. eſſet clauſula: q; ſi nō omnes: ⁊ duo cōmitterent: tercius ſe excuſaret nec ꝓmitteret in hoc caſu ab illis duobꝰ ſubdelegatis ad ꝛelegatos ſubdelegā tes appellareꝝ: ⁊ n ad primū ꝛelegantē: ceſſat em̄ ratio: et hoc voluit hec littera.

g Ab ipſis. ꝛelegato ⁊ ſubdelegatis.

b Condelegatos: q; appellatio eſt ꝛe minoꝛi ad maioꝛē ⁊c. h aūt partim appellareꝝ ꝛe pari ad parē: q̄ eſſe nō poteſt: ⁊ adde q̄ dixi ſup̄ eo. li. ꝛe conſue. c. ij.

i Ij contra vnū. Tres caſus ponit in q̄bꝰ ſuſpitōnis cauſa coꝝam arbitris non tractatur. Primꝰ cum recuſatur vnus ex ꝛelegatis datis cū clauſula q; ſi nō oēs. Secūdus cum recuſat ꝛelegatus epi. Tercius cum recuſat officialis. Et reꝓbat ꝓma pars q̄ no. inno. ſ. e. cū ſuper: ⁊ approbat q̄ ibi no. oſti. ⁊ ab. Et ꝓbabatur olim p ꝛeciſam ipius ꝛere. et ipe oſti. ſ. e. ſup q̄ſtionū. §. qui vo. ⁊. j. ꝛe appel. legitima: ⁊ guil. in ſpe. ꝛe recu. §. vl. v. quid ſi vnus.

b Duobus. idem ſi ex pluribus: cū eadem ſit rō.

c Non poſſunt. Eſt ergo neceſſe q; ꝛe eius impotēcia pareat: antequā collega ꝓcedat: ſ. e. prudentiā. ſecus cum ſcribitur: vt. j. e. cū plures. j. rñſo.

d Cauſa ꝓncipali. vndenon videbatur q; ꝛe impedimēto cognoſcere ꝛeberet: q̄ ſibi cōmiſſum nō videatur: ſed cognoſcit an ſua ſit iuriſdictio. ff. ꝛe iudi. ſi q̄s ex aliena. ſ. ꝛe reſcrip. ſup litteris. ſic ⁊ hic cognoſcit. an collega ſuſpect9 ſit: vt ſic videat an ſit iudex ſine illo ex culpe vigoꝛe.

e Se. ap. Idem videretur in ꝛelegatis ab alio: nec obſtat. j. §. primo. quia ibi loquitur ꝓm hanc rationem vbi vnus ſolus eſt ꝛelegatus.

f Legitima. recuſaꝫ iudex ꝓpter vnicā cauſam. ſ. ꝓpter ſuſpitionē. j. c. pri. Sed illa ex multis cauſis iſurgit. pone exēplū ſ. e. cāz q̄. ⁊. c. cū. R. et. c. inſinuāte. ō iudi. cām q̄. vt li. ñ ꝓte-

ac ꝛeide ab officio ſuſpēdāt: ⁊ ſbſeq̄nter aggueꝝ cēſura eccliaſtica ꝓ eos: niſi forte aliter fieri ſuaſerit nimia ꝓtumacie ꝓtuitas ſiue culpa. Onifa. viij.

Ij duo ex tribus a ſede aplica ꝛelegatis duobꝰ alijs nō i totū ſbdelegauerit vices ſuas: ipſiq; ſb delegati cuꝝ ꝛelegato tercio i cā ꝓceſſerint ōlegata ſi appelleꝝ ab ipſis ñ ad ꝓdelegatoſ: ħ ad ꝓmū ōlegātē tm̄modo appellari ꝛebebit.

Item.

Ij ꝛ vnū ex duobꝰ iudici bꝰ cuꝝ illa clauſula: q; ſi ambo intereſſe ñ poſſūt: aliter eoꝝ i cā ꝓcedat: a ſede aplica ꝛelegatis ſuſpitōis cā legitīa ꝓponaꝫ: cā ipa ſuſpitōis coꝝā ñ recuſato iudice: ad quē ex vi p dicte clauſule dꝫ ipiꝰ cāe cognitio ptinere: pbari ⁊ ab eo expediri ꝛebebit. Sibi vo nō ē dicta clauſula in reſcriptoꝝ: dꝫ ſup ħ ad arbitros recurſꝰ hāi.

Cū āt ꝛelegatꝰ epi r̄cuſat recuſatōis cā coꝝā epo ē pbāda.

Idē ē ſi officialis r̄cuſet eiuſō: lz ad ipm ab eodē officiali nequeat appellari.

Item.

Iudex ab ap. ſe. datus q̄is legitime recuſari valeat vt ſuſpectus: poteſt licite vices ſuas cōmittere: añq̄ recuſatio ꝓtra ipm ꝓponatur accedens. j. ⁊. ij. ꝛe ap. ad hoc. ⁊. c. poſtremo. cū ſi.

g Probari. bñ dicit coꝝā q̄ habeat pbari: ⁊ p quē dꝫ expediri: ħ ñ dicit coꝝā q̄ habeat ꝓponi. coꝝā q̄ ḡ ꝓponeꝝ: an coꝝā ambobꝰ an coꝝā altero tm̄: ſatis videꝝ p iſtā ꝛere. q; coꝝā omnibꝰ ſit ꝓponēda ⁊ coꝝam collega pbanda. olim dicebat inno. ſ. e. cū ſup: q; lz bonū eſſꝫ q; coram oibꝰ ꝓponeretur: ſufficiebat tm̄ ſi ꝓponeꝝ tm̄ coꝝā r̄cuſādo: cum arbitri ꝛebeāt cognoſcere: q̄ hodie poſſet locū hāe in ꝛelegatis datis ſine clauſula: vt. j. ſequit. Sed nūq̄d medio tpe pēdēte pbatōe coꝝā collega poterit ipe collega in ꝓncipali procedereꝝ ⁊ videꝝ q; ſic: q; medio tēpoꝛe ille cognoſcere ñ pōt: ḡ ex vigoꝛe clauſule collega cognoſcē poterit. Sed dic contra. quia ꝓmo conſtare ꝛebet ꝛe impotentia antēq̄ ſolus procedere poſſit. ſ. e. prudentiā: ſed pendēte cauſa ſuſpitonis ille vult intereſſe: nec adhuc apparet euꝫ nō poſſe: igit collega in ꝓncipali ñ procedet. Sed io. cardi. ſentit cōtra: ⁊ dicit q; medio tpe ē locꝰ dicte electōi: q; ſi ñ oēs ⁊c. ħ dic q; expectari dꝫ finis cāe: ad hoc optime. ff. ꝛe excu. tu. l. dirum9. circa ꝓn. Sed nonne honoꝛ ē iudicē eſſe: vt ſ ꝛe ap. vt ꝛebit9. ⁊. C. q̄n ꝓpo. nō ē nc. l. omnem honoꝛem: ⁊ maioꝛ honoꝛ videt ſolus iudex eſſe q̄ cū alio: ad hoc. j. ꝛe proc. ſben. c. vl. videt ḡ collega ſuſpectus in ꝓnūciando facilius illū ſuſpectū: vt ſolus iudex remaneat. Dꝫ dic q; lz iudici ꝛebeat honoꝛ. tm̄ idē onus. vt ſ. e. paſtoꝛalis. ibi exonerare ⁊c. ⁊. ff. ꝛe mu. ⁊ ho. l. vl. §. iudicādi: vnō ñ ē ibi tāta ſuſpitio: q; ñ ꝓſumit q̄s appetē oneroſa. ⁊ nō i his taciturnitas ñ hēt ꝓ conſu. ff. ō pcu. ſi iuriſa. §. iuir9: ⁊ dixi ō hoc. j. ō reg. iu. is q̄ tacet: ꝓterea ſi male ꝓnūciat i hoc caſu ñ ꝛeſt appellatōis refugiū. j. e. ab arbitris.

h Clauſula. exq̄ em̄ ſimpliciē dati ſunt: vnus ſine altero procedē nō pōt. ſ. e. cām matrimonij. ⁊. c. vno. impedito ḡ vno ita q; non poſſit cōmittē: alij procedē nequeūt.

i Cū āt hoc no. ber. ſ. e. ſup qōnū. §. quē vo. i vl. glo. ⁊ oſti. ibiō.

k Epi. idē in ſbdelegato ꝛelegati pape q̄ ꝛelegauit nō in totū: vt i ꝓdicto. §. quē vo. ſi āt ipe eps recuſareꝝ: eligereꝝ arbitri. ſ ꝛe ap. cū ſpāli. ħ quare tūc nō addit ſupio: ſic ⁊ h: rō: q; iuriſditio ordiaria fauoꝛabit. Itē ñ ita ꝛe facili pōt hāi ſupioꝛ ordiariꝰ: lz in tū poſſit: ħ ad ea q̄ frequēnius ⁊c. ff. ꝛe legi. nā ad ea: ſic nec ſic ꝛe facili poteſt adiri papa: ⁊ nō ſi recuſat ꝛelegatus ipius: itur ad arbitros: omū ḡ caſu papa laboꝛibꝰ ⁊ expēſis ptium voluit pudere.

l Idem eſt. ſ. q; coꝝam epo ꝓbabit cā recuſatōnis: ⁊ hoc no. oſti. j. ꝛe ap. legitima.

m Appellari. nec valet ꝓſuetudo i cōtrium: vt ſ. e. li. ꝛe ꝓſue. c. ij. ⁊ ſic no. q; lz q̄ ad quedā ſit idē ꝓſiſtoꝛium epi ⁊ ſui officiāl. ñ tñ q̄ ad oīa: ad idē ſ. u. pri. c. ij. ⁊. iij. Sed nōne appellatio ⁊ recuſatio ſunt paria: vt ſ ꝛe ap. ſup eo. ij. rñſo: Dic q; iſtud itelligit q̄ ad moduꝫ: vt ibi no. j. ſic ñ admittit fruſtratoꝛia appellatō. ita nec fruſtratoꝛia recuſatio: vñ recuſo ⁊ ſi ñ grauer. tñ nō appello niſi grauer. appello a iudice i quē ꝓſenſi: quē tñ ñ recuſo: i multis alijs ē diſſimile: ⁊ quo ad caſum nr̄m ē rō: q; lz ꝛe natura appellatōis ſit: vt eatur ad maioꝛē: vt dixi. ſ. c. pri. nō ſic in recuſatōe: vt pz. ſ. j. rñſo: ⁊ in hoc itur ad arbitros: vt ſ. e. ſuſpitōis: ⁊ ꝛe ap. cum ſpeciali.

n Elector. ꝛclarat nōta p ber. ſ. ꝛe ap. ſcō reqꝛs. i glo. pe. ⁊ p modernos ibidē. ⁊ p gof. i ſūma ō appel. §. dubitari: ⁊ guil. i ſpe. ō recu. §. vl. v. ħ q̄d ſi is iudex. ⁊ diſtinguit tria tpa ad ſciēdū an iudex ſuſpect9 ꝓmittē poſſit: q; aut ñ ē ꝓpoſita r̄cuſatio: ⁊ tūc in totū p eū facta ꝓmiſſio tenet: aut ē ꝓpoſita: ħ nondū ꝓnunciatū ſup ea. ⁊ tūc volēte recuſatoꝛe ꝓmittē pōt: alꝫ nō: aut iā ꝓnūciatū ē illū eſſe ſuſpectū: ⁊ tūc eꝝ volente recuſatoꝛe cōmittē nequit.

o Ap. ſe. iō dictū: q; ꝛelegatꝰ ab alio ñ ꝛelegat vt dixi ſ. e. ſi duo.

p Legitime. aliquas ꝓcordantias ꝛedi. ſ. c. pri.

q Proponaꝫ. in ꝓrariū videbaꝫ: q; inefficax ē apud ipm iuriſdictio: exq̄ eiudi pt: q; nihil refert an aliq̄d ipo iure ſit inefficax ſit: an per

exceptionē. ff. de reg. iu. nihil itereſt. ff. ex qbꝫ cau. i poſ. ea. l. fulci nꝰ. §. ſi i diē. ſi g inefficax ē iuriſdictio i delegāte: g er i delegato q ꝓtibꝫ eius fungit. ff. de iuriſ. om. iu. l. ꝛ ſi ꝓtor. et. ff. de offi. eiꝰ cui mā. ē iuriſ. l. j. §. q mādata. Itē ps iuriſdictionis eſt delegare. ff. de iuriſ. om. iu. l. iij. i fi. cū g alias ꝓtes iuriſdictōis aggredi nō poſſit ergo nec iſtā. iſpicimꝰ eē an delegās cogſcere valuerit: vt ſic demuz delegatio valeat. ℒ. q ꝓ ſuā iuriſdi. l. vna: hic ē q ſi pcōſul ꝓmittat cām anteq̄ igrediat ꝓuīciā: quia tūc cognoſcē nō pt: nec delegatꝰ ab ipo: niſi tunc demū cū ingreſſus fuerit. ff. de offi. pcō. obſeruare. §. vlt. itē delegatꝰ ꝓuenire ñ potuit diligēciaz recuſantis: ad hoc ſ de appel. ſepe ꝛ. c. oblate. Itē exceptio q obſtat vēditori ꝛ empto. ff. de ꝓhen. empti. l. voli. §. j. Pro iſta ꝓte facit q: cā ſuſpitiōis pſonā afficit. vſi ꝑ ſubdelegatū ñ ꝓpetit. ff. de diuer. ꝛ tem. ꝓſcrip. l. an vicīū: ꝛ pſonales exceptiōes pſonas nō egrediūt. ff. de excep. exceptiōes. vnō mutatiōe pſone vicīū abōleť. j. q. j. cito. de filijs pſby. ex trāſmiſſa ff. vti poſ. ſi duo. §. nō videor. Itē videmꝰ q ordinariꝰ etiā recuſatus delegat: de foro cōpe: ſi quis contra. ꝛ de ap. cuz ſpeciali. Item licet iudex ſit ſuſpectꝰ dum tamē non recuſetur: tenet eius ꝓceſſus. vnde tria tempora diſtinguens hec decre. altercationē determinat.

r Neqbit. itelligē cū iceperit ſbdelegatꝰ vti iuriſdictōe. j. c. pri.

c Quod poſſet. ſ. recuſari: ꝛ facta cōmiſſio impugnari.

t Aliqd. quodcūqz ſit illud: ad idē. j. c. ij. exquo eñ ibi aliqd reſeruauit ſaltē i reſeruato iudex remanet. Itē de ſuſpitōe ſubdelegati hz cognoſcē. Itē reuocat ad ſe iuriſdictionē: ſ. e. ſup qſtionū ff. de iudi. l. iudiciū: vñ adhuc recuſari pt: ꝛ cōmiſſio impugnari.

u Recuſatoris. nō eſt g neceſſarī ꝓſenſus aduerſarij: hz eñ delegatꝰ hoc a lege: vt delegare poſſit. impedit aūt i hoc ex facto recuſātis: volēte g illo hꝰ poterit: ꝛ ſi aduerſariꝰ ꝯdicat: ſ. e. ti. c. vl.

x Sup ea. g iſta nō ſūt paria: aliqd eſſe ꝓbatū: ꝛ ſecūdū ꝓbata eſſe iudicatum.

y Extūc. i. exquo ꝓnūciatum fuerit illū eſſe ſuſpectū.

z Deſierit. ſ. e. i lr̄is. ꝛ. c. ſignificauit. ꝛ. c. venerabili. ff. de re iudi. l. iudex.

ꝛ Aſſenſu. cū eñ ibi deſinat iuriſdictio nō eſt quid prozogēť: de q dic ſ. eo. p. et. g.

a q Dāuis. Declarat notata ſ. e. ſup qōnuz. §. ſi vo. i glo. pz i ſ. e. venerabili. i glo. pe. ꝛ. vl. ꝛ ibi etiā no. ꝑ modernos ꝛ guil. i ſpe. ti. j. §. reſtat vltra medū: ꝛ oſti. plene i ſūma e. ti. §. delegari. v. ſed nūqd pt reuocare. ꝛ hoc dicit. Delegatꝰ ſubdelegans etiā i totū re integra cauſam reaſſumere poterit.

b Sede applica. qz delegatus alius nō poteſt.

c In totū. q ſi reſeruaſſet iudex remanebat: vñ nō erat ſic dubi tādū i eo caſu: videbať eñ i totū ꝓmittēdo: ita eē officio ſuo ſūctꝰ qđ reſumē ñ poſſz: ad hoc ſ. c. pri. i fi. cū ſuis ꝓcor. ꝛ hº dixit Tā. ꝛ ber. olim ſecutꝰ ē eñ: ſed poſtea mutauit: vt pz ꝑ ſupdictas glo.

d Uſus. qualitercūqz: ad idem ſ. c. lz vndiqz.

e Efficacit. vides eñ i caſu ꝓuerſo. pone q moriť ſubdelegās re integra: certū ē q ſubdelegatꝰ nō ꝓcedet: ſ. e. lz: g pz q adhuc efficaciter iuriſdictionē nō hz. retinet delegatꝰ etiā pt̄atez ꝓpellēdi: niſi malicioſe ſeipm ꝛc. ſ. e. paſtoralis. Aliō g eſt i ꝓcuratore q hz mādatū ad ſubſtituēdū: qz dādo ſubſtituta q mādatū ſuſcepit: ꝗplus re integra neqt cāz reaſſumē: aliō i delegato: vt h vides: ꝛ ē expſſuz

ſi i totū ꝓmiſerit. r̄cuſari vl teriꝰ: aut facta ꝑ eū ꝓmiſſio impugnari neqbit: qđ poſſz ſi ſibi ỏ iuriſdictiōe aliqd reſeruaſſit.

Poſt recuſationē q̄z ꝓpoſitā ꝓmittere niſi de recuſatoris ꝓcedat aſſenſu: nō pt: ꝟ eo volente hoc pt etiā ſi iā recuſatio eadē ſit ꝓbata: dūmō ꝓnūcia tū nō fuerit ſup ea. Extūc eñ eū oīno iudex eſſe deſierit: nulla etiā cū illiꝰ aſſenſu pōt fieri cōmiſſio per eundem.

Dem.

Dāuis alicui vices tuas i cā tibi a ſe. ap. delegata in totū ꝓmiſiſſe noſcaris: ſi tū anteq̄ ille iuriſdictiōe vſus fuerit: ꝓmiſſio hꝰ mōi ꝑ te reuocet ab ipo vel eū rebꝰ eximi cōtingat hūanis: cām ipaz reſumere poteris: cū iuriſditio ex quo ipa vſus nō extitit: nō ceſſeť in eū efficacit trāſiuiſſe.

Dem.

Dām plēs ſub illa forma vt oēs aut duo vl vnꝰ ſ. de pcu. is q: ꝛ que ſit rō diuerſitatis: ibi dicam.

f Delegatꝰ. Si delegatꝰ ſubdelegauit: quotiēs abeſſet: vt donec reuocaret: ꝛ mortuꝰ ſit re nō iregra: ſubdelegatus ꝓcedit: ꝛ ſp de ſubdelegato ad delegatū: q ſibi aliqđ iuriſdictōis reſeruauit: appellari dz eriā pº ſentētiā. hoc dicit. a ꝓbat ꝓmū dictuz no. ꝑ inno. et oſti. ſ. e. licz vndiqz in ꝓncipio.

g Delegatꝰ. ap. ſe. vt ſ. c. pri.

h Abeſſe. idez dicēbāt ꝓdicti doctores ꝑ. ff. de v. ſig. l. i interis. §. j. vbi dicit abeſt ea res q in rebꝰ hūanis nō ē: ſed nō ꝓuertť: eſt g de ſignificatiōe vocabula: a q recedēdū nō ē: niſi vbi res aliť ſalua cē nō pt. ff. de lega. iij. nō aliť: imo tūc vere ꝛ finaliter abeſt. ſcz nō reuerſurus.

i Utiqz. qualiter cuqz eriā citra liris conte. ſ. eo. relatuz: et. c. licz.

k Idem. ſcilicz cōmiſſum tib. negociū libere diffinire.

l Reuocādas. reuocare iuriſdictiōis eſt. ff. de iudi. l. iudiciū ſoluť. retinēdo ergo reuocādi pt̄ē aliquid de iuriſditione retinuit.

m Cōmitti. repbatur lectura inno. ꝛ ab. qui no. ſup eo: ſi ꝑ debilitate: q̄ per talē cōmiſſionem nō trāſferebať ſentētie platio: qz ꝑ illā clauſulā donec duxero ꝛc. videbať ſentētiā retinuiſſe: vt illa clauſula aliqđ operaret: qđ ē debet. ff. de le. j. ſi qñ qs vroni: ad idē ifra de ꝓuile. ſi papa. j. reſponſo. in fi. Contrariū tenebat ibi oſti. cuius opinio hic apꝓbať. nec ob. q dicit q clauſula debet aliqđ operari: ſatis eñ operať: qz reuocare poterit delegans quod ſimpliciter vel totū cōmittendo non potuiſſet. Item qz ex vigore clauſule illius ad eum appellabitur vt dicitur in fi. c.

n Adorte. quid ſi delegatꝰ vſq ad ſue voluntatis beneplacitum ſubdelegauerat? Videret ꝓma facie ꝑ decretale ſup de reſcrip. ſi gratioſe. q illo mortuo expiret iuriſditio. Contrariū videť ꝑ hanc decre. ad hoc ſ de bap. maiores. ℒ. de vſufru. l. ambigui tatē: nec ob. illa decre. q̄ odioſis ꝛ reſtringēdis loquit: ħ aūt fauorabile puto: melꝰ eſt eñ hūc iudicem ꝓcedere: q̄ nullo ex incognito cāz delegare. ff. de vac. mune. l. ꝓtor. §. vlt. ar. xix. q. iij. monaſterijs: ꝛ ſ de renū. c. j. ꝛ licz hoc videať equū: ꝓmū videtur verius: ad idem. ff. loca. l. iiij.

o Tñ. hic repꝛobať opi. tan. qui dicebat delegatū ſibi reſeruare non poſſe tñ executionez ſentētie: ꝛ repꝛobať opinio ber. ꝛ inno. qui dixerūt: q licet executionem reſeruare poſſit: ſi tñ appelleť a ſentētia: nō appellabit ad eū ſed ad ꝓmū delegantez ſuper hoc vide quod no. ſ. eo. ſuper queſtionū. §. porro in glo. ij. apꝛobať autem opinio oſti. qui hoc quod hic dicit ibi no. ꝛ ſup eo. querenti.

c Um plures. declarat ꝛ apꝛobat no. per oſtien. ſ. eo. ꝓudentiā. j. reſponſo.

b Forma. iſta forma ē bñ aduertēda. aliō eñ ē cū ſcribit cum clauſula: qđ ſi nō oēs: vel ſi ambo: qz tūc iuriſditio dať ꝑditionaliter: tūc igit vnꝰ vel duo iuriſdictione vti poterūt: cū ꝓſti erit de cōditione ꝛ ipedimēto tertij vel colleg: aliť nō valet qđ agit: ſ. e. ꝓudentiā. in ꝓn. hic vo iuriſditio dať alternatiue: vnō quilibz ē iudex in ſolidū vigore alternationis. j. de regu. iu. in alternatiuis cū ſuis ꝓcor. dicebāt tamē quidā in ca u no ſtro ꝓtrariū: ꝛ tali rōne cū dr̄ in lr̄is: vt oēs vel duo vel alt ꝛc. videť papa itellexiſſe: q ſi oēs volūt ꝛ poſſunt ꝓcedere omnes

pcedāt: ⁊ si nō oēs duo: ⁊ si nō duo vn⁹: ad hoc. ff. ꝛ admi. tu. l. quidā ꝛcedēs. §. papinian⁹: ⁊ grad⁹ diſiūcte interdū cōſideranť ſm ordinem ſcripture. ff. ad. trebel. l. heredes. §. fi. ibi tñ ex certis cōiecturis apparebit intentionē ſcribētis fuiſſe talē id idē. ff. ꝛ le. ij. cū pat. §. pe. et. j. ꝛ pben. mādato: ſ ꝛ elec. c. pe. ⁊ ſi dicam⁹ q ſm hoc nō erit differentia int hāc clauſulā et clauſulā q ſi non oēs. Rñdebant imo erit q⁹ p hāc clauſulā ſufficit requirere ſed p clauſulam q ſi non omēs: neceſſe eſt ꝛ ipotentia pſtare: vt in ꝛcre. prudētiā ⁊ p eis facit: q⁹ papa libenti⁹ pmittit cās trib⁹ q̄ duob⁹: duob⁹ q̄ vni: vt ibi: ſed ꝓriū eſt verū: vt hic patz: vñ nō ſunt iſte alternatiue ordinis ſed p̄ſtationis ⁊ eſt regulare: nec pt negari q̄n ſi alter ſolus pcedat: mandatum pape ſit adimpletū. ff. ꝛ ſo. q res §. area. in fi. ⁊ in p̄dicta regula ī alinatiuis. cū ſuis cōcor.

c Conſimili. vt ſi dicat q ꝗlibet eoꝝ ī ſolidū ⁊ per ſe iudicare ⁊ exequi poſſit. io. an.

d Apoſtolica. idem ſi ab alio: eſt em̄ quo ad hoc eadē rō.

e Libere. i. etiā nō requiſito collega. ſi⁹ mō exponim⁹ illud libere: qđ habeť ſ ꝛ p̄bē. ꝛ multa: vt pz. j. ꝛ p̄bē. licz epūs.

f Vno eoꝝ. idē credo ď duob⁹ vl ď oīb⁹ q̄ ſil̄ ichoauerūt q̄ ad qđ. l. q⁹ ſi oēs inceperūt: oēs finār: niſi ex cauſa: vt ſequit.

g Inchoāte. qualitercūq; etiam ſi lis nondū ſit conte. coīā eo: ſ. e. gratum: ⁊. c. licz: ⁊ ſ. e. q̄uis. et. j. eo. ſi a ſubdelegato aliud in procu. qui dicit occupaſſe litis conteſt. vt ſit melioris conditio. j. ꝛ pcu. ſi duo.

h Requirūt. ecce aliā differentiā inter clauſulā q ſi nō oēs: ⁊ clauſulā vos vel alter: q⁹ primo caſu q̄n vno ipedito pcedit alter: ceſſante ipedimēto til̄ pcedūt: ille em̄ impeditus poſtea veniens ⁊ cū alio volens procedere admittť.

i De eodem. ſic in pluribꝰ pcu. datis in ſolidū. ff. ꝛ procura. l. pluribꝰ. ff. mā. l. creditoꝝ. §. duob⁹: ſ ꝛ procu. nō iniuſte. j. eo li. e. ti. ſi duo: al's ſequi poſſet pplexitas: ſi quilibet per ſe procedere vellet: q⁹ eodē forte tempore ad diuerſa loca citarēt: ſ ꝛ reſcrip. c. vlti. ibi vn⁹ excōicaret: alter abſolueret: ꝛ reſcripſi pringat: ⁊ ſic ſe ipedirent: ſicut duo vſufructuarij. ff. ꝛ vſufru. l. quotiēs: ⁊ neceſſe eſſet ad ſupiorem habere recurſum: ſ. eo. c. ij. ⁊ ſic ꝝ iura ſupfluis fatigarenť l. ꝛ ob: tutior ergo et melior fuit hec interpratio: vt res valeret nō piret: ſ ꝛ ver. ſig. abbate: ad idē. ff. ꝛ adm. tu. l. ꝛcreto. ad fi.

k Illum. ſ. inchoantem.

l Recuſaret. tūc ꝑ poterūt ali⁹ vel alij pcedere: nō ſic ī pcu. datis in ſolidū: q⁹ vno occupāte ⁊ poſtea ipedito alij nō p̄r pcedere: niſi dictū fuiſſet in p̄ſtitutiōe: q nō ſineret melior p̄dictio occupātis. j. ꝛ pcu. ſi duo: ⁊ qđ dixi ꝛ legato ipedito collegā hoc caſu pcedere poſſe verū ītelligo: niſi ille q̄ ichoauit ſubdelegatū daret. ar. p̄e. ꝛcre. ſi duo. puto et q cū collega ꝓpter impedimētū inchoātis pcedit: ipe inchoās ceſſante ipedimēto ſuo cāz reſumē nō poterit: niſi ⁊ ille ipediret vel pcedere nollet: ad inſtar eius qđ ꝛ procu. dicim⁹ in pcedenti ꝛcre. ſi duo.

m Quod p̄. vt q⁹ ſcriptū erat cū clauſula: q ſi nō oēs: ⁊ collega etiā actu ppetuatiōis ipeditus nō poterat itereſſe: vel ſcriptū erat cū clauſula: vos vel ali: ⁊ pz p hāc lr̄az q ſi iudex pceſſerat: cū nō poſſet p illū actū nō fit ppetuata iuriſditio. vnde p hanc lr̄am ⁊ per ꝛcre. prudentiā rerminauit q̄ſtionē ꝛlegato dato in die vel ſub conditiōe: qui forte volētib⁹ partibus ante diem vel cōditionem fuerat vſus iuriſditione: ꝛinde mortuꝰ fuerat ꝛlegās: an p illū actū ppetuata eſſz iuriſditio: nōne iuriſditio vni ſub pditione mandať p clauſulam: q ſi ambo: ⁊ ſi ante q̄ cōditio ſuperueniat procedit: nihil reputatur egiſſe: ſ. eo. prudentiam in prin. ergo ſi ille actus habeť pro nullo non eſt perpetuata iuriſditio: ⁊ ſic ppetuationem inducere non poterit vnde ſatis eſt ibi caſus. Item ex conditionali ꝛmandatiōe nondum eſt attributa iuriſditio ſed ſpes iuriſditiōis: ſicut ex conditionali obligatiōe ſola ſpes eſt in ꝛbitrum iri: inſti. ꝛ v. ob. §. ex pditionali: ergo quod ante conditionē fecit vt priuatus fecit non vt iudex. Item ſi prorogať iuriſditio poſt tp̄us requirit q⁹ actor reus ⁊ iudex pſentiāt. ff. ꝛ iudi. l. ij. ⁊ facit qđ no. ſ. e. p. et. g. in pn. vl. glo. et qđ rectať ſ. e. ꝛ cauſis: ita arguēdo ꝛ poſteriore ad prius ī p̄ētiōe requiret pſensus iudicis ſed iſte iudex non erat pditiōe vl̄ die nō veniente vt dixi: ſicut ſtatuliber qui agit medio tpe facit vt ſeruꝰ nō vt liber. ff. ꝛ statu li. l. ſtatuliber. Item video q⁹ terminꝰ hoīs nō p̄uenit: ſ ꝛ ap. obſtare: ⁊ forma mādati exacta diligētia ſeruāda eſt: ita q⁹ ei renūciare nō p̄t: j. ꝛ pben. cui ꝛ nō. Itē pendēte dilatione iudicis officiū quieſcit: ſ ꝛ ap. ſignificātib⁹. C. ꝛ dila. ſine ps. ad q̄ſtionē bñ facit. ff. ꝛ ver. ob. cū fil⁹. ff. ꝛ pdi. ⁊ ꝛmon. l. multū. ff. ꝛ cōdi. in de. l. ſubcōditiōe. Itē bñ facit. j. ꝛ ſpon. c. vno. nā vides ibi q⁹ ſpōſalia nulla inducūt publice honeſtatis iuſticiā: ⁊ tñ ſpōſalia conditionalia nō: q⁹ ante pditionē pſensum nō hūt. a ſi⁹ dicā: adhuc min⁹ eſſe ꝛ iuriſditiōe ſub pditiōe ꝛlata añ pditionē: q̄ in alias nulla: verū eſt tñ q oſti. no. ſ. e. lz: q ad ppetuationē iuriſditōis nō requirit q⁹ ille actus ꝛ iure teneat: qđ nō eſt verū: p̄cipue ī cauſa nr̄a: cū nō poſſit ppetuari: qđ nōdū eſt fiē nec renaſci: qđ nōdū eſt natū: ꝛ cōſe. di. iuj. q in matrimonis: nec relabi qui nondum eſt lapſus. j. ꝛ here. accuſatus.

p S ſup gr̄a. execuꝝ ſup gr̄a facta datus a papa mortuo papa etiā re integra gratiā exequit. Et ꝛclarat hec p̄ſtitutō que nō: gof. ⁊ oſti. ꝛ reſcrip. p̄ſtituť. ī p̄n. ⁊ oſti. ſ. e. q̄n. ⁊. c. lz.

o Facta. iſtud ē qđ ſoluit ꝑ ď ꝛcre. j. ď p̄bē. ſi cui: vt ibi dixi in p̄ma. ſ. p̄tatē datā executoribꝰ ſup ipa gr̄a ſic facta. vl. gl.

q Principal'. ad idē. j. ꝛ re. iu. acceſſoriū cū ſuis pcoꝝ. hꝰ ꝓriū vidēť: q⁹ iura inducta ſ eo. indiſtincte di ceb āt p̄tatē ꝛle. pire re integra morte mādatoris: ſ. e. relatū. gtū. lz cū ſi. ß executoꝝ hz ꝛlegatā: qđ pz: q⁹ tractať ipoꝝ ponit ſub iſto titulo: vt dixi ſ ď reſcp. tibi q: ꝑ coꝝ p̄tas expirare videbať: ⁊ ñ ob. ſi dicať illō r̄ſcriptū eē executoriū gr̄e: q⁹ ſi reſcripta q̄ cauſe cognitionē pmittūt peūt re integra morte pmittētis: multo forti⁹ videbať ī executoꝝ gr̄az cū facilꝰ via exordinaria q̄ via iuris cōis tolli ꝛbeat: ⁊ ſi dicať q gr̄a poſſet eſſe iutilis recurreť ad ordinariā ſicut ī caſu. j. ꝛ pben. ſi clericꝰ. §. verū: ſed ꝓtrariū eſt verū: ⁊ rō ſequit.

r Inutilē. puta q⁹ gratiā habebat p̄ta ordinariū: ⁊ nouos executoꝝes non impetrat.

s Longi⁹. q⁹ neceſſe hz adire papā ꝑ cōſequēda iuſticia vel pro nouis executoribus impetrandis.

t S is cui cā. Declarat nōta p̄ limo. ⁊ oſti. ſ. e. licz. in fi. ⁊ duos caſus ponit quib⁹ ꝛ ſubdelegato nō in totū appellať ad p̄mū ꝛlegātē. ſ. cū ꝛlegatus excōicatus vel mortuus eſt: alios caſus ponit. j. eo. ſi a ſubdelegato.

b Nō expſſo. al's nō erat dubitatio: ſi em̄ nomē fuiſſet expſſum ſucceſſor nō ſuccederet ī ꝛlegatiōe: ſ. e. q̄n abbas.

c Nō in totū. hoc dicit: q⁹ al's nō eſſet dubitatio. ſi em̄ ꝛlegatꝰ ſubdelegaſſet in totū: indiſtincte appellareť ad p̄mū ꝛlegantē: ſ. eo. ſup q̄ſtionū. Sed q̄n aliqđ ſibi reſeruat appellari ꝝ ad ipm ꝛ legatū ſubdelegantē: vt ibi: ⁊ ſ eo. ſi ꝛlegatus.

d Excōicari. maiori excōicatiōe: minori em̄ excōicatus bñ exercet ea q̄ ſunt iuriſditiōis: ſ ꝛ cle. ex. mi. ſi ce'ebrat. āt vita.

e Addicio. i. ď hꝰ mōo: qđ q̄re dicať mediū: vide. xxiij. q. iij. hec

f Durāte. nō. q⁹ ſblato ipedimēto. i. illo abſoluto vl̄ p̄ſirmato.

ſucceſſore: ad ꝓmū ꝛelegātē appellari nō dz: ⁊ ſi dubitareť: an ipſe ſubdelegat⁹ eſſet abſolut⁹: credo q⁹ teneret appellatio alīnatiuā ꝓpī ꝓbabile dubiū: ad hoc §. e. li. ꝛ poſtu. c. vno: ſic etiā ꝓpī dubitatiōnē ꝓbabilē format actor libellū alternatiuū. ff. ḡrū lega. lex. i. j. §. q aūt: alꝫs nō credo mazie ſm canones: q⁹ licz alternatiue appellari: ne liceat vagari ꝛc. §. e. li. ō elec. vt qs duaſ: ad idē bñ facit eo. ti. c. ij. vbi nō tenēt vota alīnatiua. ſm canones dixi: qz ſm leges ñ appellať ad ipatorē omiſſo medio: ⁊ ſi appellareť: imperator remittit ad eū ad quē ꝛbuerat appellari. ff. ꝛ ap. l. ipatores. vñ ſi appellet ad ꝛpatorē vel ad ꝓfidē. tenere poſſet appellatio ad ꝓfidē ꝓdicta rōne: ꝫ ſm nos appellari ꝓ ad papā omiſſo medio §. ō ap. dilecti. vi. ⁊ ad legatū: §. ꝛ offi. le. c. j. vñ ſi appellās ꝛ ep̄o dicat: appello ad archiep̄m vl ad papā: nō puto appellationē tenē: niſi alterū eligat ītra id tp̄us infra qō poterat appellari: ar. §. ꝛ poſtu. c. j. §. fi. ne cū diſcrimine appellati liceat ſic vagari. ff. ꝛ iuſ. l. ꝓpoſ: licet guil. ſoueat ꝓtrariū i ſpe. ꝛ appel. §. nūc tractemus. ver. ſed pone aliqs. et v. qđ ſi dicat. bene aūt facit hec ꝛ cre. ⁊ illa. j. co. ſi a ſubdelegato ad queſtionē no. §. ꝛ fo. cōpe. ſi qs ꝓ clericū. in glo. ij. ſcz ad quē appelleť ꝛ ꝛelegato ep̄i recuſati. ⁊ dicebant vin. ⁊ ran. q⁹ appellari poteſt ad archiep̄m. nō ob. ꝛcre. di lecti: cū hic iam p recuſationē ſublatū ſit mediū: ꝓ quibꝫ in arg. faciunt iſta iura.

g Prozogari. circa quod ꝛbēt iudices ꝓidere: §. ꝛ ro. ⁊ cōtumē. j. ꝛ offi. oz. vt litigantes.

h Arbitris. approbat qō no. ber. §. e. ſuſpitiōis. circa ꝓn. in glo. ⁊ guil. in ſpe. ꝛ ap. §. nūc tractem⁹. v. ſed ad quem. Et breuiter dicit q⁹ ab arbitris iuris appellať ad papā.

i Juris. vbi ſunt iura videbis infra: ⁊ iſta eſt ratio ꝙre ꝛbet appellari ad papā: qz cū iſti arbitri ſm iuris formā ſint electi ad ipſum ius a quo poteſtatē habēr oporꝛet appellari: ⁊ ſic ad papā qui eſt lex animata in terris.

k Judicē. ꝛelegatū pape: §. eo. ſuſpitiōis: qō intellige vt §. eo. ſi ꝓtra vnū: ⁊ idē ſi recuſeť ordinarius: ſuꝑ ꝛ appel. cū ſpeciali.

l Concordare. nec ſibinuicem ꝛferentibus: ſupra ꝛ reſcrip. paſtoralis. in principio.

m Grauauerit. ſiue in ſentēria puta quia inique ꝓnūciāť illū ſuſpectū: quia ſuſpectus ꝓbatus nō eſt: vel ecōuerſo. vel ante ſententiā puta minis breuē dilationē dando. ſuꝑ ꝛ dila. c. j. quod eſt ipſoꝝ officū: ſuꝑ eo. ſuſpitionis.

n Appellandū. cōtra. C. ꝛ ar. l. j. ij. q. vj. a iudicibꝫ: in quib⁹ dicit: q⁹ nō appellať ab arbitris. So. ſunt quidā arbitri q cōpromiſſarij voceñ: ⁊ volūtate adeunť ⁊ ab iſtis nō appellať: ⁊ ſic loquāt ꝓtraria. Sunt alij qui ꝛ neceſſitate iuris habēt aſſumi ꝛ quib⁹ loquit hec ꝛcre. ⁊ a talib⁹ bñ appellať: vt h: ⁊ ſic etiā poſſet intelligi lex illa. C. ꝛ iudi. l. vlti. ⁊ hac rōne puto hāc ꝛcre. locum hīe in arbitris electis ad audiendā cāz: quā mouet ep̄us §. ſuū ſubditū: cū etiā illo caſu ꝛ neceſſitate eligañ arbitri. xj. q. j. ſi clericus: ⁊ ꝛ hoc ſuꝑ ꝛ offi. ordi. irrefragabili. i glo. penul. ſic etiā magis fauet lex ei: q neceſſariā ſatiſdationē ꝑſtare ꝛbet: q⁹ ei q volūtariā: qz ꝓnū ſi ſibi ſatiſdare nō pt: alio loco ſatiſdare ꝓmittit: ſecūdū nō. ff. qui ſatiſda. cogū. l. ſi fideiuſſor. ad idem C. ꝛ rebus credi. generaliter. in ſi. j. rñſo.

o Si cui. ſumpta fuit ꝛ extrauagāti: q incipiebat: q⁹dam a nobis: ⁊ ꝛclarat iſta ꝛcre. ⁊ ſequēs ꝛcre. vl. §. eo. ti. §. is aūt. ⁊ in ſumma dicit: q⁹ executor dat⁹ a papa vt ꝓideat ꝑſone ſubdelegare: ſi ꝛē vt ꝓideat eccl'ie nō expſſa ꝑſona non ſubdelegat niſi habeat ſpeciale mandatū. ⁊ cauſam reddit.

p Ep. ſe. ſpeciale eñ eſt ꝛelegari a ꝓncipe q⁹ ſubdelegare pt. C. ō iudi. a iudice: ſuꝑ eo. c. paſtoralis: ⁊. ec. viti.

ad ſedē ip̄az: ne abſolutōez vl ſucceſſorē expectādo illi⁹ ꝓiudicari litigātibꝫ vel cā plus ꝛ bito ꝓrogari valeat: volumus appellari.

Item. Barbitris q ſm formā iuris: vt ō ꝓpoſita ꝓtra iudicē ſuſpitiōis cauſa cognoſcāt: vl q cū ꝛ reuocatiōe ambigit lr̄az iudicibꝫ nequeūtibus in vnā ſentētiā ꝓcordare: ad ꝓcertationē hui⁹ mōi ſopiēdā. a ꝓtibꝫ eligūt: ē ſi grauauerit ad ſe. ap. appellādū.

Sz cui ab aplica ſede cōmittit certe ꝑſone ꝓuiſio ꝛ beneficio ī certa eccleſia dioceſi vl ꝓuincia faciēda: ꝑ alij ꝓmittere licite vices ſuas

Sed ſi nō expſſa certa ꝑſona ꝓmittať eidē: vt alicui ꝑſone idonee ꝛ certa eccl'ia vl bñficio ꝛbeat ꝓuidere: qz circa eligēdā ꝑſonā ei⁹ induſtria tūc videť electa: ꝓuiſionē ſibi cōmiſſam alteri ꝛmādare nō pt niſi forma cōmiſſiōis habeat vt ꝑ ſe vel ꝑ aliū id valeat expedire.

Item. Statuimus: vt is ꝑ quē ab ap. ſe. certo loco inq̄ſitio fieri: vel q̄cq̄d aliud expediri mandatur: ſi ꝓpter potētiā vl maliciā illi⁹ ꝑ quē inq̄ri ſm non poteſt. ⁊ ſic intelligatur ſuꝑ eo. c. vlti. §. viti. is enī cuius induſtria eligitur. non ſubdelegat: et ibi plene ꝛ hoc.

t Per alium. ergo quod ꝛ iure cōmuni non poteſt: ex poteſtate commiſſionis poterit: ad idē infra. c. vlt. §. vices ⁊ faciunt hec ad queſtionem quam diſputam: an ꝛelegatus ab alio q⁹ a principe habens ſpeciale mādatum ſubdelegādi ſubdelegare poſſit: ⁊ credo q⁹ ſic: quia ſicut iſti non habēt a lege q⁹ ſubdelegare poſſint: tamen ſi ad hoc haberent ſpeciale: hoc poſſent: ſic dicam: q⁹ licet ꝛelegatus ab alio q⁹ a ꝓncipe non habeat hoc a lege: ⁊ ſic loquūtur cōtraria: tamen ſi habet hoc ab homine ſubdelegare poterit: ad hoc optime facit. j. ꝛ ꝓcu. c. j. ij. reſponſo. vbi procurator ad iudicia ante li. preſta. non ſubſtituit ex poteſtate legis: niſi eſſet datus in rem ſuam: tamen ſi habet ſpeciale mandatum ſubſtituere poteſt: ad idem ſupra eodem ti. c. vltimo. vbi procurator datus ad matrimonium contrahendum non ſubſtituit: niſi habeat ſpeciale: ⁊ cō promiſſarius datus ad eligendum non eligit vnum nomīe ſuo ⁊ alium nomine ꝛmini ex poteſtate legis: tamē ſi habeat ſpeciale: hoc poteſt ex poteſtate hominis: ſupra eodem li. ꝛ electio. c. penultimo. §. porro: ad hoc etiam facit infra ti. proximo. c. j. ⁊ ſuꝑ ti. proximo. c. ij. et. iij. et. j. ꝛ regu. iuris. qui ꝑ alium. ⁊ i regula. por. ſt quis. ſtabo igitur regule: cuz contrarium nō reperiam. ⁊ dicit lex q⁹ non refert an ipſe ordo ꝛcurionū elegerit: an is cui ordo ipſe negocium ꝛdit. ff. quod cuiuſq vniuer. l. item eorum. §. ſi ꝛcuriones: ad hoc etiam facit ſupra ꝛ reſcrip. cum aliquibus: ⁊ infra ꝛ ꝓbeb. hi qui. ij. reſponſo: et inſti. ꝛ attili. tuto. §. ſed quod iure veteri.

Statuim⁹. is cui aliquid certo loco expediendum cōmittitur ex iuſta cauſa illud expedire poterit eť locū. hoc dicit. Et nō. q⁹ dicit ſtatuim⁹: quaſi innuat: q⁹ ante hāc ꝛcre. ex quo cōmiſſum erat expediendum in loco: extra locuz expediri non poterat: vt forma mādati diligenter ſeruareť. j. ꝛ ꝓben. cui ꝛ non. ſit ergo hoc ꝛ iure nouo.

b Apoſtolica ſede. quid ſi ab inferiori ordinario fiat talis cōmiſſio: cum eadem ſit ratio: ſatis videreť idem ius. ff. ꝛ legi. non omnū: ſupra ꝛ transla. inter coz. ſed contrarium puto: vt iſtud verbum aliquid operetur: ad hoc ſupra ꝛ ꝛci. ad audientiam: ⁊ infra ꝛ primlegijs ſi papa. nec eſt eadem ratio: quia non ſic ꝛfacili ꝛ ꝛelegato pape per vniuerſum orbem recurrit ad papam: ſicut ad ordinarium ꝛ prouincia vel ꝛdioceſi ſua poteſt recurri. Dinc eſt etiam q⁹ licet ꝛelegatus pape recuſeť coram arbitris: quia ibi difficile eſſet recurrere ad papam: ꝛlegatus ordinarij non: ſed recuſatur coram ordinario: ſupra eodem ſi contra vnum. §. cum autem. ſi igitur ꝛelegatus ordinarij in loco exequi nō poteſt: inſinuet ordinario: qui ſuper hoc ſua ꝛliberatione prouideat: vel expreſſe cōmittendo eidem: q⁹ extra locum ſtatutū id poſſit: vel alio modo.

c Aliud. Puta pronunciatio: monitio: ꝛnūciatio: vel his ſimilia. Jo. an.

d Illius. contra quem. idem ſi propter aliam iuſtam cauſam vt dicitur in ſi.

e Securum. locus ergo nō ſolum ꝛbet eſſe ſecurus partib⁹ ſuꝑ ꝛ appel. ex parte. j. ſed etiam iudici vel inquiſitori: vt hic

q Promiſio. etiam ſi cōmittatur ei: q⁹ inquirat ꝛ illi⁹ vita ⁊ ꝓuerſatione. vt in cle. eo. ti. iudices.

r Prouincia. ergo non requirimus q⁹ beneficiū ſit certum: ſufficit q⁹ ſit certa ꝑſona: li et incertū bñficiū: vt ſubdelegare poſſit: in hoc caſu nō habet locū ꝛcre. vlti. §. e. ti.

ꝛbet eē esse idoneꝰ q nō in taberna vel in loco inhonesto expediri id ꝛbet: vt h.

¶ Causa. etiā sine dolo et fraude eius ꝑ quez id imineꝛ expediendum.

g ¶ Cōmode. xrij. q. ij. faciat. ff. ꝛ ver. sig. nepos pculo.

h ¶ Differri. puideri igit dz: nō solū ne impediat in totū: sed eē ne nimiū differat: ꝛ pcō. s. c. sup gra. ūsi.

i ¶ Ja subdelegato. qñ a subdelegato nō in totū appellat q nō admittit exceptionē p quā ꝛnegat etiā ꝛlegatū hre iurisdictionē ad ꝓmū ꝛlegātē appellabit. hoc dic.

k ¶ Nō in totū. al's ñ esset qō. vt dixi s. e. si duo ex trib: et. c. si is cui.

l ¶ Processum. quid dices? pone papa ꝛdixit ꝛlegatū: ille subdelegauit nō in totum: ꝛmū ꝛ anteq̄ subdelegatus incipiat vti: mouit ꝛlegās qz papa: nunqd ꝛlegatus vel subdelegatus pcedere poterit? satis credo q subdelegare est iurisdictionem ꝛlegare: ergo subdelegauit ppetuata sit iurisdictio: et hoc sonat hec lra: q dicit i aliq̄ pcessum s. e. ti. ꝛ li. cū pres. dū dicit inchoante: ꝛ s. e. lz. dū dicit: vniceperit: sic ꝛ retinē ptatem reuocādi est iurisdictiōis: s. eo. si ꝛlegatus. ij. rñso. Sed pone q omissa hac exceptiōe cū cōperit pcedat: renet ne pcessus? ꝛ hoc vide s ꝛ test. cū veniz

m ¶ Idē fiet. s. q nō appellabit ad ꝛlegatū subdelegantē: sed ad ꝓmū ꝛlegātem.

dz: siue pcedit: seu fautoꝛ eiusdē ñ possit hoc exeq̄ eo loco secure: ne ipe ꝓmodū ex dolo vl fraude repoꝛtet: ad id exequēdū locū aliū eligat idoneū ꝛ securū.

¶ Idē faciat si alia rōnabilis cā subsit: ꝓpter quā in loco ꝛcreto ꝓfici neqat ꝓmode: qō mādat ne tali ptextu impediri ꝓtingat mādatū aplicū vel differri.

¶ Item. Ja subdelegato: cui ꝛlegat? nō in totū ꝓmiserat vices suas: ex eo fuerit appellandū: qz exceptionē coꝛz se ꝓpositā: q anteq̄ p eū vel p ipm ꝛlegatū in aliquo pcessū fuisset: ꝛlegās viā fuerat vniuerse carnis ingressus: admittere recusauit: non ad ꝛlegatū: cū iurisdictionē negeē habere: seo ad ꝛlegantē potiꝰ appellari ꝛbebit.

¶ Idē fiet in alijs casib in quib ꝛlegat? iurisdictionē hre negat: al's si appellari ꝛberet ad ipm: esset appellās: qui sic fateri videreē eūdē iurisdictionē hre: qō ante negauerat: cōtrari? sibi pi.

¶ Item. Ac pstitutiōe ppetuo valituza sancim? ꝛ: vt ꝓfuatoꝛes q aliqb: vt a manifestis in iurijs ꝛ violētijs tueāt eosdē: plerūq̄ a sede apl'ica pcedūt: ꝛcetero ꝛputari ñ possint: ni si epi vl eoꝛ superiores aut abbates seu dignitates vl' ꝓsonat? i cathedralib vl' collegiatis ec cl'ijs obtinētes: nullusq̄ ꝛputati sibi ꝓfuatoris eē valeat cō fuatoꝛ.

¶ Nec aliqs regib et reginis q sic dignitatis altitudine ꝑeminēt: sic ꝓgatiua q̄ tia ipos ꝓuenit ātferri: dūtaxat exceptis: ꝛceps cōfuatoꝛē hēat eū q sub ipi? iurisdictione dominio vl' districtu eccl'iastico vl' tpali ꝓsistat.

¶ Conseruatoꝛes ātq̄ mōi eē ciuitates seu dioc. i qb fuerit ꝛputati ꝑ quoscūq̄ pcedere aut aliq̄s vltra vnā dietā a fine dioc. eoꝛū dē trahere nō psumāt.

¶ Vices q̄s suas citatiōi bz: ꝛ sniarū ꝛnūciatōib dūtaxat exceptis q̄s p alios valeāt exercere: nlli cōmittere possint: nisi hoc eis ꝓpterit ex bñficio lr̄aꝝ: ꝓ nec tūc: nisi ifra ciuitates seu dioc in qb ꝛputati fuerit ꝛ psonis tm̄ q̄ supi? sūt exp̄sse.

¶ Et ātpseruatoꝛes limites sibi tradite ptatis: q̄s frequēteꝛ excedūt metu pene diligēt obseruēt: ꝛcernim?: vt si ꝛ alijs q̄ ꝛ manifestis iurijs ꝛ violētijs sciēter se ītromiserit: seu ad alia q̄ iudicialē idaginē exigūt: suaz extēderit ptatez: eoipo p vnū annū ab officio sint suspensi.

¶ Pars vo q̄ hoc fieri pcurabit sentētiā excōicatiōis incurrat a qua nō possit absolui: ni si ei quē sic fatigauit idebite: ꝓmo satisfaciat integraliter ꝛ expēsis.

¶ Officiū aūt quoz cūq̄ ꝓfuatoꝛ ipo iure q̄ ad nō cepta negocia p obitū cōcedētis volum? expirare.

¶ Circa mūera vo ꝛ expēsas assessoꝛes ac notarios: ꝛ psonas testionū cā vocādas illa ꝑcipim? i huiꝰ modi pseruatoꝛib p oīa obseruari: que in ꝛlegatis iudicib

hoc apellet: nō appellabit ad ꝛlegatū ꝟ ad ꝓmū ꝛlegātē: appellādo em̄ fungit vice actoris ꝛ i agēdo nō lz ꝛtia ꝓponere: qō tñ lz i exercipiēdo. j. ꝛ re. iu. mallus: ad hoc s ꝛ excep. cū inter prioꝛē.

a b ¶ Ac pstitutōe. q̄dā ex istis sumpta fuerūt ꝛ exuagāti alex. q̄ ꝛcipiebat: qz ꝛ conseruatoꝛib.

b ¶ Tueant. ꝛ hoc s c. j. in glo. ij.

c ¶ Obtinentes. ecce vna differētia int ꝛlegatū ꝛ ꝓfuatoꝛē: qz ꝛlegat? pt eē canonic? eccl'ie cathedralis: cōseruatoꝛ nō: ꝛ i hoc cōstitutio alex. ūmutat: que id pmittebat.

d ¶ Cōseruatoꝛ. ecce alia dia: qz ei? q̄ mihi inder ꝛlegat?. possū eē ꝛlegat? saluo iure recusatiōis: ꝟ i pseruatoꝛe sec?: vt h. qō ītelligē eē si nō opponat exceptio p si. hui?. c.

e ¶ Exceptis. est si. j. ꝛ pulle. ne aliqui.

f ¶ Eccl'iastico. s vl'i. nō ꝓtesta. accedēs. j.

g ¶ Vel tpali. vt li. ñ ꝓte. accedēs. ij. ꝛ ecce terciū: qz saluo iur̄ recusatiōis sbditū mihi bñ possū ipetrare ꝛlegatū. ꝓfuatoꝛē ñ: vt h.

h ¶ Nō psumāt. idē i ō legato eo saluo: qz ꝛlegat? ō exp̄sso pseusu p tiū hoc bñ possz: s ō resc. statutū. §. in nll'o qō i ꝓfuatoꝛe ñ credo: qz si hoc voluisset: hoc addidisset ꝟ: sic ibi fecit ꝛ h? marie p si. h? .c. i

i ¶ Cōmittē. guil. no. ꝑiū i spe. ti. j. ad fi. v. ꝟ nūqd ꝓfuatoꝛ vbi docebat q ꝓfuatoꝛ i eo i q̄ iurisdictiōez bz: vices suas alijs ꝓmittē poterat: ꝛ ecce q̄rta dia inistū ꝛ ōlegatū a ꝓncipe q pt i totū ꝛ i ptē ꝓmittē. s. e. pastoral'. ꝛ. c. vlti.

k ¶ Litterarum. ad idem s. e. is cui. in fi.

l ¶ Nec tūc. s. cū hoc comperit eis ex bñficio litterarum.

m ¶ Supius. s. in ꝓmo rñ. ꝛ idem in ꝛlegato: qz sēdelegat? talis esse ꝛbet cui posset ꝛlegari: s ꝛ resc. stantū. §. in nll'o. in fi.

n ¶ Idem pene. ad idē s ō ele. cū i cūctis: ō vi. ꝛ ho. cle. vt clericoꝛ

o ¶ Sciēter. si ignoꝛātia eēt iuris vel crassa vel affectata idē eēt j. ꝛ re. iu. ignoꝛātia: s. e. li. ꝛ tēp. oꝛ. eos: s ꝛ clā. ꝛspō. c. j.

p ¶ Officio. ꝛ a bñficio qō ē ei? se qla. xxxiij. di. pī h?. lxxxj. di. si q.

q ¶ Suspēsi. ecce qntū spāle i pseruatoꝛe: qō nō est in ꝛlegato: qz dato q ꝛlegat? itromittat se ꝛ eo qō nō ē sue iurisdictiōis: non ꝓterea locū hz pena: cum i illo nō inueniat expressa.

r ¶ Incurrat. no. nouum casū: q̄ qs excōicat? ē ipo iur̄. alios no. j. ꝛ sen. ex. eos.

s ¶ De expensis. ad idem. j. ꝛ immu. ec. qñ. in fi.

t ¶ Quo cūcq̄. q. d. siue sint dati ad ꝓfuatiōz ꝓuilegioꝝ vel ad ō fendēdū a mānifestis iurijs vl' alio nō: vt dixi s eo. c. j. Jo. an.

u ¶ Ipo iure. vñ si postea ꝓcederet in nō ceptis: pcessus eēt null? ad idē. j. in fi. c. ꝛ ꝑm opi. gof. ino. ꝛ bar. bzi. ꝟ ē alia differētia: sed ꝑm ber.. ꝛ osti. secus: ꝛ hoc s ꝛ testi. cū veniss̄et.

r ¶ Expirare. saluo eo qō dz s. e. cū plures. i fi. s. q si pl'es essent

n ¶ Alijs casib. puta qz dicit rescriptū ipetratū ab excōicato: s eo. li. ꝛ rescrip. c. j. vel ipm ꝛlegatū subdelegātē excōicatū: s ꝛ re iudi. ad ꝓbandū: vel ꝛlegatū nō eē talē: qlē req̄rit ꝓstitutio: s. e. li. ꝛ rescrip. statutū. j. rñ. vl' ꝓmissionē ad eū factā ex loco ꝛ qb ibi dz: vel rescriptū ipetratū esse p surreptiōz: ita q nō valet: quia distinctiōe ꝛcre. s. ꝛ rescrip. sup lr̄is: vel q ipe ꝛlegat? subdelegās est seru? vel familis: ꝛ rescrip. scisciratus: vel nō ē etatis idonee: s. e. cū vicesimū: vel q ipe ꝓm? ꝛlegās reuocauerat ꝛlegatū subdelegantē. ff. ꝛ iudi. l. iudiciū: vel q ipe ꝛlegatus retulerat: s ꝛ ap. ītimasti: vel ab eo fuerat legitime appellatū: s ꝛ ap. vt ꝛbit?. hec ꝛ sic ia coꝛā subdelegato opponūt: p q̄ ꝛlegatū negat iurisdictionē habere.

o ¶ Id ipm. ꝛlegatum subdelegantem.

p ¶ Qui. sic apellādo ad e ū quem negat iudicem.

q ¶ Cōtrari? sibi pi. ꝛ sic nō audiend?: ꝛ ap. sollicitudinē i fi. C. ꝛ furtis. l. j. cū si. ꝛ hoc ē mirabile: qz si iste ꝛlegat? nō subdelegasset: coꝛā ipo poruisset ꝓponi exceptio: p quā negareē eū iurisdictiōz hre: ꝛ sup ipa possz ꝓnūciare: s ō resc. sup lr̄is i fi. ff. ꝛ iudi. si qs ex aliena: si tñ coꝛā subdelegato ꝓponat: ꝛ ꝓ:

ꝑseruatores: quo ad negotiū ceptū ꝑ vnū ꝓpetuata fit iurisdictō quo ad oēs. Et nota q̄ lz ptas executoris dati ad gratiā nō pe-at re integra mortuo papa: vt s. e. li. si super gratia: tñ ptas ꝑseruatoris priuilegior: in quib⁹ cōtinent gratie bñ perit quo ad nō cepta morte concedentis: vt hic.

y Edita. s. de reseri. statutū. i hoc ḡ ꝓparāt alij delegati ⁊ ꝑseruatores: lz discrepēt i q̄ꝫ supra enarratis. s. q̄ canonic⁹ eccl'ie cathedralis pt̄ ee delegat⁹: ꝫ nō ꝑseruator. Secūdo q̄ ei⁹ q̄ ẽ mbi ꝑseruator: cōseruator esse nō possū. Tercio q̄ eius cui sū subiect⁹ eccl'iastica vt̄ tēpali iurisdictiōe ꝑseruator esse nō possū. Quarto q̄ ꝑseruator nō subdelegat: nisi ꝑm formā ḃ positā Quinto q̄ ꝑseruator excedēs metas ptatis sue suspēsus est ab offi cio: hec patēt ex textu Sextū addidi s. i glo. idē i delegato. Septimum ꝑm opi. in glosa vnde si.

z Omnino. ergo sine aliqua ope exceptiōnis: et faciat q̄d dixi s. de rescrip. c. j. ⁊. eo. ti. statutum in fi.

a Officij nostri legati non cardinales sine speciali mādato iure legatiōis bñficia ꝑferre nō possunt: ꝫ legati cardinales hoc bene possunt. Et ꝓmo ponit inno. phemū ad dicēda: vsq̄ ibi unde. Secūdo ponit statutū de legatis nō cardinalib⁹: vsq̄ ibi. q̄ in fratrib⁹: ibi ponit de cardinalibus vsq̄ in fi.

b Pace. ad hoc phemū concor. phemū hui⁹ libri: ⁊. j. ō resti. spor. frequens.

c Legati. tria genera legator distinguit hec decre. ⁊ licz q̄ ad q̄dā nō sit i illis iparitas: vt dixi s. de rescrip. statutū. j. rñso i glo. q̄ vbū: tñ q̄ ad alia ē iparitas. s. in excōicatos absoluēdo: vt s. e. c. penul. ⁊ i confirmatiōib⁹ exēptor: s. eo. li. de elec. si abbatē: ⁊ i cognoscēdo de causis exēptor: ⁊ illos puniēdo. j. de v. sig. c. j. ⁊ i collatiōib⁹ bñficior: vt ḃ: ⁊ q̄ dicāt ee legati de latē pape: no. s. e. c. penul. ⁊ q̄ cardiales dicāt ee ō latē pz. j. dū dic: q̄d i fratrib⁹ nr̄is ⁊c.

d Ecclesiarū suarū. sicut cantuarien. ⁊ eboracen. s. eo. c. j. ⁊ ō appel. c. j. cum si.

e Legatōis. q. d. si alio iure hoc eis ꝓpetēt: legatio illō ñ ꝓuat.

f Potestatē. ꝓtra s. de sup. neg. pla. lr̄as: vbi legati q̄ cardinales nō erāt: vt ibi pz ex supscriptiōe: bñficia ꝑferūt dic q̄ illud fuit ex spāli mādato: ⁊ sic ñ ꝓdicit: ꝫ ꝓcedat ei q̄d statim sequit̄: nisi hoc ⁊c. multa ḡ licēt ex speciali dmādatione: que ex generali virtute legis non licent: de his vide supra ti. pri. is cui. in fi.

g Fratrib⁹ nr̄is. no. q̄ cū papa ꝓmiscue de cardialib⁹ loquit̄: vocat illos fratres si specialit̄: episcopos cardinales vocat fratres: reliquos filios: s. de testi. lz. q̄.

h Legatione. repete ecclesie romane de qua s. tractauerat.

i Prerogatiua. concor. supra ti. primo. c. vlt. §. j. ⁊. j. ō pule. ne aliqm.

k Ampliori. vñ bñficia ꝑferre poterūt cū restrictiōe tñ ⁊ determinatiōe: quā hēs. j. e. pñti ⁊. c. se. Sed q̄d dices: pōt ne legatus cardialis ꝑferre bñficia: quor collatio deuoluta ē ad papā p late. con. videt q̄ sic p decr. s. de pbē. c. penul. vbi legat⁹ tale bñficiū ꝓtulit. dicebat ibi vincē. q̄ talis legat⁹ hoc nō poterat sine spāli mādato ⁊ ideo ibi istererat ipe legat⁹ apō papā: q̄ illā collationē confirmaret: ⁊ sic facēt illā valē. got. ibi repugnēbat vi. ⁊ ino. ꝓcor. ibi got. ⁊ guil. in spe. ti. de legato. §. nūc tractem⁹ circa pn. q̄ oēs dicūt: q̄ legat⁹ de latē bñficia ꝓ pdictam decre. imo dixit got. q̄ illa ꝓcipue pt̄ ꝑferre q̄ sunt ad papā deuoluta: cuius vices gerit i puicia. allegabat etiam decre. s. e. dilect⁹ ⁊ s. de iurepa. cū dilect⁹. ꝓ hoc etiā bñ facit s. eo. li. de elec. si abbatē. ij. rñso: vbi confirmat electiones: quarū confirmatio spectat ad papam

et. j. ō ver. sig. c. j. j. rñso: q̄ ergo petijt in pdicta decre. penl'. ille legatus: q̄ papa collationē ꝓ eū factaꝫ ꝓsequeret benigne affectu: intelligat quo ad sacri executionē: quia legato nō pare bat. Certū est aūt q̄ legar⁹ etiā de latere nō pt̄ ꝑferre beneficia vacantia in curia sine speciali mandato: vt. j. de preben. licet in fi. quod intelligo infra mensem: vt e. ti. statutum. Et nota q̄ vbi est legatus cardinalis in puncia vt̄ alius habens speciale mandatum possent tres concurrere in collatione beneficij scilicet papa legatus ⁊ ordinari⁹ et si apparet ds primo contulerit: non est dubium si vo nō apparet quis primo contulerit tene q̄d habes. j. de preben. si a sede.

l Legatos. ex trauagās sunt eiusdem clementis: et incipiebat ex pte. ⁊ approbat hec decre. quod no. ioh. vij. q. j. sicut vir: et xxv. q. ij. igitur. Jo. de deo in questionib⁹ suis in prin. inno. ō offi. dele. licet offi. ō resti. in mte. tum ex litteris: ⁊ s. e. c. vi. et guil. in spe. eo. ti. §. superest ver. quid de sententia. ⁊. §. finit ver. pone ergo. ⁊ ver. se. ⁊ in summa dicit: q̄ legatus habz ordinariam. vnde p mortē pape non expirat eius officium. Et no. quia licet decre. dirigatur legato cardinali: tamē indistincte loquitur de omnibus legatis: ex quo infert postea solutōes ad ipsum legatum querentē: q̄ etiā patet ex eo quod. j. dicit: cetero⁹q̄ presidum: licet ergo quo ad quedam sit differentia inter eos: vt dixi s. c. proxi. non tamē quo ad hoc: vt ḃ vides.

m Dissipent. virtia.

n Plantent. virtutes. ⁊ ista propie sunt ordinariorum: s. de offi. ordi. c. j.

o Proconsulū. legatos cardinales equipat proconsulib⁹: reliquos presidibus. nam proconsul est qui ex consulibus ab imperatore ad regendā certam prouinciā mittitur. presides autem illi dicunt̄: qui cum non essent prius consules mittebant̄ ad regimina prouinciar. ff. de offi. presi. l. j. vbi de hoc ⁊ l. ij. ⁊ ff. de offi. questo. l. j. §. ex his. Vnde arguēdo a nomine legati cardinalis qui ex latere pape ⁊ ex cōsulib⁹ suis: assistūt em̄ sibi in secretis consilijs. s. e. li. de elec. fundamenta. §. decet: ⁊ qui mittunt̄ ad regendā prouinciā. equiperant procōsulib⁹: s. de sen. ex. ad eminentiam. ff. de offi. procon. l. ij. Reliqui aūt qui secretis consilijs non assistunt missi ad regēdas prouincias equiperant̄ presidibus. sed illi habent ordinariam: ergo ⁊ isti.

p Reputātes. Hic icipe structū: nos reputāres legatos ⁊c ⁊ merito dicūt̄ ordinarij: nec expirat eor officiū. faciūt em̄ ista tuta ppetua: s. de loc. c. j. ⁊. s. e. ti. c. vlt. ⁊ adeunt̄ p querelā: s. e. ti. c. j. ⁊ ō hoc. ij. q. vj. c. iij. Jtē habēt imperiū: s. e. li. de elec. si abbatem. ff. de offi. procon. l. ⁊ ideo. ad idem eo. ti. l. j. ⁊. ij. ⁊ C. de offi. eius qui vicem alt. iu. ob. l. j. et. ij.

q Declaram⁹. nō est ḡ iuris noui promulgatoria: ꝫ veteris declaratoria. q̄ō ergo dicit̄ in pdicta decre. tum ex litteris de resti. i inte. in pn. cui etiā alex. successor ipi⁹ anastasij officio legatiōis tenuo in ptib⁹ illis fungēti ⁊c. illud tenuo determinat verbum cōmune: q̄ō sequit̄. non em̄ morte anastasij expirauerat legatio. no. tamen got. in sūma istius ti. §. finitur: q̄ morte pape licet expiret legatio: nō tamen iurisditio q̄ ad cepta. ꝫ nec expirat legatio: vt. j. sequit̄: nec mirū. legat⁹ em̄ pape dicit̄ legat⁹ se. ap. sed sedes ipa non moritur. xij. q. ij. liberti. ij. s. e. li. de rescrip. si gratiose. Et nota q̄ ista decre. nō distinguit an ille legatus tpe mortis igressus fuerat prouinciā vt̄ nō: vnde sic i reliqs ordinarijs non inspicimus mortem constituentis: ita nec in isto

constitutio a nobis sup his edita obseruāda decernit. Quicq̄d aūt ꝓtra ꝓmissa: vel eorum aliq̄ attentari ꝓtigerit: oīno decernimus irritum ⁊ inane.

Innocentius quartus.

De officio legati.

Officij nr̄i debitus remedijs suigilat subditor: q̄ dū eor rū excutim⁹ onera dū scādala remouem⁹: nos in eor q̄ete q̄scim⁹ ⁊ fouemur i pace. Proinde pñti decreto statuim⁹: vt ecclie romane legati quātūcūq̄ plenā legatōcz obtineāt siue a nobis missi fuerit siue suaꝫ ꝓtextu eccliarū legatiōis sibi vēdicēt dignita

tē: ex ipi⁹ legatiōis munere cōferēdi beneficia nullā habeāt potestatē: nisi hoc alicui speciali duxerim⁹ idulgēdū. Q̄ō in fratrib⁹ nr̄is legatiōe fungē tib⁹ nolum⁹ obseruari: q̄ sic honoris ꝓgatiua letanē: sic eos auctoritate fungi volum⁹ ampliori Lemēs. iij. s. de. sce cecilie ꝓbytero cardinali ap. se. legato.

Legatos: quib⁹ i certis ꝓuicijs cōmittit̄ legatiōis officiū: vt bidē euellāt: ⁊ disperdēt: edificēt: atq̄ plātēt: puicia rū sibi ꝓmissaꝝ ad istar pcō sulū: ceteror⁹q̄ ꝓsidū: q̄b⁹ certe sūt ōcrete puicie moderāde ordiarios r̄putātes pñti decla ram⁹ edcto: ꝓmissū tibi a pde. nr̄o legatōis officiū nequaq̄ ꝓ

An aūt vacante sede certus cardinaliū revocare possit legatuz sorte coīter a papa ⁊ cardinalibꝫ ꝛeputatū no. ost. in pdi. ꝛecre. tuz extrīs. ⁊ guil. in pdicto. §. finiť. v. ℔ nūquid. q ex magna ⁊ euidenti causa hoc possent: alꝫs hoc nō ꝛebent. ꝛe potestate tñ cardinaliū sede vacante vide qō dixi. j̄. ꝛe scisma. c. vno.

r Expirasse. idē habes ꝛe inquisitoribus hereꝛce pūitatis. j̄. ō here. ne aliqd.

ipsi⁹ obitū expirasse. Oni facius. viij.

a p Resenti. isti ꝛecre. ⁊ seq̄ns restrigit generalē pōtez legatoꝝ circa bñficia cōferēda: ꝛe q̄ §. e. c. j. vez est tamē q̄ primū dictū hui⁹ ꝛe cre. ꝛeclaratoriū est uris veteris: vt in pn. patz. Et hoc dē finita legatōe expirāt reseruatōes legatoꝝ: ⁊ oīs pcessus habit⁹ super illis: nisi tūc illa bñficia iā vacātia sint collata. ꝛemū dī q pēdēte vna sua reuocatōne i eccl̄ia collegiata vel ꝛe bñficio spectāte ad collatōez alicui⁹ legat⁹ i eadē eccl̄ia vel ꝛe beneficio spectāte ad collatōez eiusdē: aliā facere nō pt̄. ⁊ qō fit j̄ pdicta irritū ꝛecernit. ⁊ ꝛeterminat hec ꝛecre. no. p ost. §. e. c. vlt. ⁊ p ewz ⁊ p ber. §. ꝛe iu repa. cum dilectus. ⁊ guil. in spe. e. ti. §. nūc tractem⁹. v. ℔ ecce. Jo. an.

Reuocato⁹ est. ff. ꝛe iudi. l. iudiciū. Jtē q̄n egressus est legatōez animo nō redeūdi. legatōem ideo dixi: q⁊ si em egressus vnam pūnciam is qui est legatus in pluribus exquo non est egressus legatōez: adhuc non expirant eius iurisdictio: §. e. ti. nouit. sic enim legatus in qualibet parte legatōnis existens iurisdictōem exequitur: sic̄ episcopus in qualibet parte dioc̄. j̄. ti. pri. cum episcopus. Jtem finitur legatio personalis morte ipsius legati: non tamen morte constituentis: §. c. pri. personalis. ideo dixi: quia si esset realis: puta que competeret dignitati non expirasset morte legati: vt §. e. c. j. ⁊ §. ꝛe offi. ꝛeleg. quoniā abbas. ⁊ quod § dixi his modis legatōnem finiri: dic verum in sui persona ⁊ quo ad non cepta p ꝛelegatos: sed si quas causas cōmisiſz ⁊ res non essz integra durat finito eius officio illius ꝛelegati potestas: §. eo. c. vlt. Et est mirabile. quia iurisdictio ꝛelegati a legato bene perpetuatur per citationem ⁊ aliuz iudicialem actum: sed notificatio inhibitio ⁊ ꝛecretum non perpetuāt iurisdictōnem executoris hoc ⁊ alios pcessus facientis: sed reseruatōes bñficioruz sunt odiose propter duo. quia per eas datur via ad vacaturas: ⁊ quia preiudicant ordinarie potestati: igitur sunt restrigēde. sed potestas executorum datorum a papa super gratia facta etiaz re integra: ⁊ super facienda re nō integra bene perdurat post mortem pape. quia papa potest ius ad vacaturas dare: sed non sic legatus: §. e. ti. pri. si super gratia. ⁊. j̄. ꝛe preben. si cui: in fi. bñ ergo potest legatus donec durat in officio suo impedire ordinariū in conferendo: ℔ finito officio non: vt hic.

Oresenti. isti ꝛecre. ⁊ seq̄ns restrigit generalē pōtez legatoꝝ circa bñficia cōferēda: ꝛe q̄ §. e. c. j. vez est tamē q̄ primū dictū hui⁹ ꝛe cre. ꝛeclaratoriū est uris veteris: vt in pn. patz. Et hoc dē finita legatōe expirāt reseruatōes legatoꝝ: ⁊ oīs pcessus habit⁹ super illis: nisi tūc illa bñficia iā vacātia sint collata. ꝛemū dī q pēdēte vna sua reuocatōne i eccl̄ia collegiata vel ꝛe bñficio spectāte ad collatōez alicui⁹ legat⁹ i eadē eccl̄ia vel ꝛe beneficio spectāte ad collatōez eiusdē: aliā facere nō pt̄. ⁊ qō fit j̄ pdicta irritū ꝛecernit. ⁊ ꝛeterminat hec ꝛecre. no. p ost. §. e. c. vlt. ⁊ p ewz ⁊ p ber. §. ꝛe iu repa. cum dilectus. ⁊ guil. in spe. e. ti. §. nūc tractem⁹. v. ℔ ecce. Jo. an.

Reuocato⁹ est. ff. ꝛe iudi. l. iudiciū. Jtē q̄n egressus est legatōez animo nō redeūdi. legatōem ideo dixi: q⁊ si em egressus vnam pūnciam is qui est legatus in pluribus exquo non est egressus legatōez: adhuc non expirant eius iurisdictio: §. e. ti. nouit. sic enim legatus in qualibet parte legatōnis existens iurisdictōem exequitur: sic̄ episcopus in qualibet parte dioc̄. j̄. ti. pri. cum episcopus. Jtem finitur legatio personalis morte ipsius legati: non tamen morte constituentis: §. c. pri. personalis. ideo dixi: quia si esset realis: puta que competeret dignitati non expirasset morte legati: vt §. e. c. j. ⁊ §. ꝛe offi. ꝛeleg. quoniā abbas. ⁊ quod § dixi his modis legatōnem finiri: dic verum in sui persona ⁊ quo ad non cepta p ꝛelegatos: sed si quas causas cōmisiſz ⁊ res non essz integra durat finito eius officio illius ꝛelegati potestas: §. eo. c. vlt. Et est mirabile. quia iurisdictio ꝛelegati a legato bene perpetuatur per citationem ⁊ aliuz iudicialem actum: sed notificatio inhibitio ⁊ ꝛecretum non perpetuāt iurisdictōnem executoris hoc ⁊ alios pcessus facientis: sed reseruatōes bñficioruz sunt odiose propter duo. quia per eas datur via ad vacaturas: ⁊ quia preiudicant ordinarie potestati: igitur sunt restrigēde. sed potestas executorum datorum a papa super gratia facta etiaz re integra: ⁊ super facienda re nō integra bene perdurat post mortem pape. quia papa potest ius ad vacaturas dare: sed non sic legatus: §. e. ti. pri. si super gratia. ⁊. j̄. ꝛe preben. si cui: in fi. bñ ergo potest legatus donec durat in officio suo impedire ordinariū in conferendo: ℔ finito officio non: vt hic.

quā duxerit faciēdā: aliaz illa pēdēte faciat aliq̄ten⁹ in eadē

Nec etiā postq̄ alibi reuauerit aliqō bñficiū ad collationez ptinēs cuiuscūq: aliud qō ad illi⁹ collatōez ptineat q̄diu reseruatio pendet alteri⁹: sibi quoquo modo reuet. Quicquid aūt contra p̄missa ptigerit attentari: eoipso virib⁹ nō subsistat.

Bez. Eliberatōe pudā duximus inhibendū: ne aliquis apl̄ice sedis legatus q̄ntūcunq: legatiōez obtinere plenariaz dinoscat: cathedrales vel regulares aut collegiatas ecclesias seu ipsaz ecclesiaruz cathedraliū dignitates ad q̄s hi qui pficiunt eisdez maiores in eaz capitulis post epūs existentes hīt per viam electiōis

fuerit ꝛeuocatōez: tūc bñ pt̄ i ecclesia eadē facere aliā. q⁊ illa nō pendet. si vo illa pēdet aliā nō pt̄ facē. sic ⁊ pendēte dilatōe q̄escit officiuz iudicis. L. ꝛe dila. sine ps: §. ō ap. significāte. sic ⁊ pendēte lite j̄ vnū electū nō pt̄ ali⁹ eligi: qō dic vt. j̄. vt lit. pēden. c. j. ⁊. ij. ⁊ sic attenta pendēte appel. renocātur p modum attētatu: qō dic vt. j̄. ꝛe ap. nō solū. sic ⁊ is q̄ ptulit alicui beneficiū pendēte limio acceptatiōis nō pt̄ illō alij ꝓferre: vt. j̄. ꝛe pben. si ubi absenti. ⁊ sic pendente negocio reuocatōis ꝛelegat⁹ nō subdelegat causaz: nisi ō recusatoris assensu: vt §. ꝛe offi. ꝛeleg. index. ij. Rñ. sic ⁊ accusatus pendēte accusatōe nō ꝓmouet: §. ꝛe accu. ompotēs. nec testificat: qō dic vt §. ō testi. c. vl. g Jn eadez. q⁊ ista lra nō distinguit: nō curo an illa bñficia spectēt ad collatōez vn⁹ an diuersoꝝ: exq̄ em sunt i eadē eccle-

sine ijdem sine diuersi habeant conferre pendente vna reseruatōne nō fiet alia. Jo. an.

b Sue legatōnis. quasi si ex speciali auctoritate sibi tradita a papa hoc faceret: tūc secus. ad hoc. j̄. ꝛe preben. hi qui. ij. Rñ. ⁊ no. quia si legatus non cardinalis non potest conferre beneficia vacantia iure legatōis: §. e. c. j. multominus ergo posset reuare. in cardinalibꝫ ergo hz locū hec ꝛecre.

c Sld collatōez. ℔ nō sufficit q vacauerint: nisi prioꝝ bñficioꝝ vacantiū sit facta collatio. ⁊ est si. j̄. ꝛe concess. preben. c. vlt. §. vlt. vbi non sufficit q beneficia vacauerint: ⁊ q ab executoribꝫ fuit petitz vt illa ꝓferrent: si ipsoꝝ non fuerit facta collatio: imo habebit locum reuocatoria. Jo. an.

d Finitur. hoc pōt esse multis modis: puta q⁊ datus fuit legat⁹ ad temp⁹: finito tpe finita est legatio: §. ꝛe offi. ꝛeleg. ꝛe causis. Jtez q̄n reuocat⁹ est. ff. ꝛe iudi. l. iudiciū. Jtē q̄n egressus est legatōez animo nō redeūdi. legatōem ideo dixi: q⁊ si em egressus vnam pūnciam is qui est legatus in pluribus exquo non est egressus legatōez: adhuc non expirant eius iurisdictio: §. e. ti. nouit. sic enim legatus in qualibet parte legatōnis existens iurisdictōem exequitur: sic̄ episcopus in qualibet parte dioc̄. j̄. ti. pri. cum episcopus. Jtem finitur legatio personalis morte ipsius legati: non tamen morte constituentis: §. c. pri. personalis. ideo dixi: quia si esset realis: puta que competeret dignitati non expirasset morte legati: vt §. e. c. j. ⁊ §. ꝛe offi. ꝛeleg. quoniā abbas. ⁊ quod § dixi his modis legatōnem finiri: dic verum in sui persona ⁊ quo ad non cepta p ꝛelegatos: sed si quas causas cōmisiſz ⁊ res non essz integra durat finito eius officio illius ꝛelegati potestas: §. eo. c. vlt. Et est mirabile. quia iurisdictio ꝛelegati a legato bene perpetuatur per citationem ⁊ aliuz iudicialem actum: sed notificatio inhibitio ⁊ ꝛecretum non perpetuāt iurisdictōnem executoris hoc ⁊ alios pcessus facientis: sed reseruatōes bñficioruz sunt odiose propter duo. quia per eas datur via ad vacaturas: ⁊ quia preiudicant ordinarie potestati: igitur sunt restrigēde. sed potestas executorum datorum a papa super gratia facta etiaz re integra: ⁊ super facienda re nō integra bene perdurat post mortem pape. quia papa potest ius ad vacaturas dare: sed non sic legatus: §. e. ti. pri. si super gratia. ⁊. j̄. ꝛe preben. si cui: in fi. bñ ergo potest legatus donec durat in officio suo impedire ordinariū in conferendo: ℔ finito officio non: vt hic.

e Restrigere. causam huic edicto ⁊ ei quod dicit̄. j̄. c. pri. dare potuit cardinalis sancte marie noue: qui in pluribus puncijs legationis papali fungens officio omnes dignitates ꝓmotus et beneficia in legatōne sua vacantia sue collatōni reseruauit: restricta est ergo hodie coꝛ potestas: vt. j̄. patet.

f Pendente. illa igit̄ sublata puta mortuus: vel p sententiaz ꝛebito mō exclusus est is p quo facta erat reuocatio: vel iam ꝓsecut⁹ est pbendā: vel reuocauit legat⁹ reuocatōez: tūc bñ pt̄ i ecclesia eadē facere aliā. q⁊ illa nō pendet. si vo illa pēdet aliā nō pt̄ facē. sic ⁊ pendēte dilatōe q̄escit officiuz iudicis. L. ꝛe dila. sine ps: §. ō ap. significāte. sic ⁊ pendēte lite j̄ vnū electū nō pt̄ ali⁹ eligi: qō dic vt. j̄. vt lit. pēden. c. j. ⁊. ij. ⁊ sic attenta pendēte appel. renocātur p modum attētatu: qō dic vt. j̄. ꝛe ap. nō solū. sic ⁊ is q̄ ptulit alicui beneficiū pendēte limio acceptatiōis nō pt̄ illō alij ꝓferre: vt. j̄. ꝛe pben. si ubi absenti. ⁊ sic pendente negocio reuocatōis ꝛelegat⁹ nō subdelegat causaz: nisi ō recusatoris assensu: vt §. ꝛe offi. ꝛeleg. index. ij. Rñ. sic ⁊ accusatus pendēte accusatōe nō ꝓmouet: §. ꝛe accu. ompotēs. nec testificat: qō dic vt §. ō testi. c. vl. g Jn eadez. q⁊ ista lra nō distinguit: nō curo an illa bñficia spectēt ad collatōez vn⁹ an diuersoꝝ: exq̄ em sunt i eadē ecclesine ijdem sine diuersi habeant conferre pendente vna reseruatōne nō fiet alia. Jo. an.

b Aliud. etiam in alia ecclesia: ⁊ sic differt a primo dicto.

i Illius. pone reseruauit legatus beneficiū quod spectat ad collationem episcopi: hac reseruatōe pendēte reuat aliud quod spectat ad collationē ipsius epi ⁊ alterius: nūquid valet reuocatio secundi: credo q⁊ non. quia licet spectet ad collatōem alteri⁹: tñ et illius. ⁊ est si. qō dixi §. ꝛe rescrip. statutum. §. cum vo: in glo. ij. et qui iurat non tenetur esse iurat etiam sibi cōmune non esse. ff. ꝛe ver. signi. pupillus. §. vlti. ad l⁹. ff. ō le. ij. si qs duos. vbi testatoꝛe legāte duos suos et q̄ i totū ⁊ q̄ in pte sui sunt: legati esse videnť. nec ob. j̄. ꝛe preben. cuz in illis: ut si. quia illud induxit intentio pape. qui illum solum grauare intendebat: vt ibi dixi in vlti. glo. nec ob. qō dixi §. ꝛe rescrip. cum aliquibꝫ. q⁊ simultudo ⁊ idētitas rōnis illud inducit: vt ibi dixi.

k Premissa. oīa ꝓhendit. ad idem §. ꝛe rescrip. olim. si igitur finita legatōe executoꝛ ꝓferat vel ꝓcessus faciat: nō tenet: vt in. j̄. Rñ. ⁊ idez in seq̄ntibꝫ casibꝫ: vt in pn. dixi.

Eliberatione. Cathedrales vel regulares vel collegiatas ecclesias legati reseruare vel conferre non possunt. Idem in dignitatibus ecclesiarum cathedralium que sunt maiores post episcopos: si ipsarum prelati post electionem ꝛebent assumi: ⁊ cōtra hoc factum est irritum. Secundo dicitur q⁊ legat⁹ non potest alicui cōmittere q⁊ recipiat resignatōnem bñficij ⁊ postea illud ꝓferat: et ꝓtra factū vel faciendū ꝛecernit irritū.

b Ecclesias. tolle qō est. j̄. sui ordinatōi ꝛc. ⁊ ꝓferre ecclesiā ē ꝓferre ipsaz principalē dignitatē ꝛe eccl̄ia: puta epatū: plebaniā: abbatiā: poratū: vel his simlia. ⁊ has hic phibet conferri: non tamen prohibet canonicatus ipsarum ecclesiarum conferri per legatos: quod patz ex his que sequūtur. Jo. an.

c Electōis. aduerte: iaz vidi ꝛe facto hanc q̄stionez. legat⁹ pruhit plebaniā q̄ ad collatōez epi spectabat: q̄rebāť an collatio ei⁹ teneret. ⁊ dicebāť quidā q⁊ sic p hanc lr̄am: exquo non p viā electōis sed collationis assumit̄ ibi ꝓlatus: sed hoc non est verum. quia ista littera que ꝛe via electōis loquitur tm̄ in prelaturis cathedralium ecclesiaruz loquitur. q̄si di. archidyaconatum in ecclesia cathedrali legatus conferre non poterit si ista duo cōcurrunt: q⁊ ille archidyaconatus sit maioꝛ dignitas post epm: ⁊ q⁊ per viam electōis archidyaconus ibi assumatur. ℔ si vtrūq vel alterū ꝛesijt: tūc legatus illū ꝓferre poterit. vñ nō sine mysterio sic diuisiz summauit intellectū: ad hoc facit qō sequit̄ sue

ordinationi ꝛc. nec ob. j. neq; aliquod quominus ꝛc. quia et sine illa clausula satis erat phibitū p̄ cedentia: ꝛ ibi sic locutus est p eo q̄ id vt plurimū obuenit. ꝛ p̄t etiaz respicere qō hic dicat de dignitatibz cathedraliū ecclesiaꝝ maioribz post epos. ꝫ cū maioritas ꝓsideret circa multa: vt circa ordinē ꝑm quem archipsbiter est maior archidyacono: circa administratōez ꝑm quaz cōuersō: ꝛ circa alia q̄ no. s. de resc̄p. sedes: ō q̄ maioritate itelligm⁹: dic q̄ de maioritate p̄latōis loq̄t: in q̄ licet inspicēda sit ꝓsuetudo: dicimus tñ ō iure archidyacono nō posse. is ergo q̄ post epm capitulo: quocat capt'm ꝛ similia facit: hac phibitōe inclusus est.

p Interponat. nota q̄ ordinari⁹ ad quē collatio vel electio nō spectat: nō p̄t inhibē electoribz ne eligāt. et si sit legat⁹ de latere: multomin⁹ inferior s. de resti. in integ. c. ij. vbi de hoc.

e Prohibemus. de lat nō. p. inno. ꝛ ost. s. de offi. dele. ex pte. j.

f Specie. hic genus et spēs parificant: interdū differūt: q̄ dic vt. xxiij. di. quanq̄. s. de offi. oi. si sacerdos.

g Cuicūq; vt q̄busdā ꝫ vt i vna ꝓsona phibituz censeat in pluribz reperiri: cū eade subsit ratio. ad idez s. e. li. de et c. c. p̄t. in pn. ꝛ ad hoc de pe. di. iij. adhuc instant. xcvj. di. cū ad vez. vnō nō poterit resignatiōem ꝓmittere vni q̄ recipiat: ꝛ alteri q̄ primū ꝓferat. q̄ q̄ rōne ꝓmittendo hec eidez daret via ad vacaturas: eade rōne ꝓmittē do hec diuersis. ꝛ iste est casus spālis q̄ possum p me qō nō p aliū ꝫ regulā. j. de reg. iu. p̄t. vbi hūc ꝛ q̄sdam alios numerant. legat⁹ em̄ bñ p̄t resignātōez bñficij recipe ꝛ postea illud bñficiuz vacās ꝓferre: ꝫ hāc ꝓmissionē nō p̄t face. facili⁹ em̄ p hūc modū fieret fraus ad vacaturas q̄ p illū. ꝛ est si. exp̄ssuz s. ō ꝓces. pben. pstitutus. vbi nō p̄t alicui epūs spāliter cōmittere q̄ ꝓferat certū bñficiū cū vacabit: lz cū vacauerit posset illud ꝓferre. puto tñ q̄ legat⁹ bñ possit cōmittere alicui q̄ recipiat resignatōez alicui⁹ bñficij: ꝛ recepta resignatione eū bñficiū vacat bñ posset eidē vel alteri cōmittere q̄ illud bñficium ꝓferat. ꝛ p hāc dere. attentari posset q̄ licz epūs possz generaliter tradere p̄tatez officiali vel vicario suo ꝓferendi bñficia vacatura: s. de offi. vica. c. vlt. nō tñ alteri quē officialē pstituere.

h Lateranen. s. de ꝓces. pben. nulla.

i Pendētia. q. di. sic hec pstō nō respiciebat p̄terita: nta nec pēdētia: ꝫ prorogatōe eā extēdi voluit ad vtrāq;. ꝛ ō h⁹ vide s. de elec. lz canon.

k Ollato. legatū cardinalē. q: alius iure legatōis ꝓferre nō p̄t s. e. c. j. in fi. nisi ex speciali potestate: vt ibi.

l Mentio. qd dices si legat⁹ ꝓprio motu. ꝛ hoc exp̄mit in lr̄is ꝓcessiōis: ꝓfert mihi bñficiū bñti aliud de illo mētōe nō facta: nūquid valebit collatio sic̄ ꝛ valet eo casu si papa ꝓtulissz. j. de pben. si motu p̄prio: videt q̄ nō. q: papa nō est ligat⁹ legibz sicut legat⁹. l. de legi. di gna vox. de ꝓces. pben. ꝓposuit. vñ aliud in papa: aliud i legato. Sz p̄riū credo. sicut em̄ si ordinari⁹ mihi bñti bñficiū ꝓfert aliud: bene tenet collatio hoc tacito: licz vtrūq; retinere nō possz: vt in cle. de offi. or. c. ij. q̄ in hoc reprobat qō hic ꝫo. archidya. sic ꝛ si legat⁹ cōferat: retinebit collatio: nō tñ vtrūq; ꝓpter hoc potero retinere. ꝛ fa. s. ō resc̄p. gr̄a. hoc ꝫ mtēdit dere. q̄ sic impetrās bñficiū a papa teneat de bñficio qō lz q̄ntūcunq; modicū sit illud face mentōez: sic ꝛ impetrans a legato: alias nō valebit collatio. q: impetratio est surrepticia. vbi vō nō impetrauit ꝫ legatus ꝓtulit: in quo peccauit ille cui facta est collatio: certe i nullo vñ credo tenere. Sic video q̄ impetratōez impedit facti possessio colorata si de illa nō fit mentio: s. de ꝓces. p̄ ben. cuz nostris: collatōez nō impedit. j. de pben. licz epūs. Jo. an.

assumi: sue ordinatōi: collationi: ꝓuisiōi: electōi: aut dispositōi q̄modocūq; rebuet: nec ō ipsis ordinādis: cōferēdis: vel disponēdis se aliq̄ten⁹ intromittat: neq; aliq̄ō: q̄ min⁹ hi: ad q̄s ptinuerit eligere aut postulare libere valeāt: cū vacabūt obstaculū q̄modolibet interponat: decernētes quicq̄d p̄ hoc actū extiterit eoipso irritū ꝛ inane. Prohibemus insup ne legat⁹ ipse in genere aut i specie cuicunq; ꝓcedat: vt ab his q̄ bñficia infra legatōez eiusdē hūtes ea i illi⁹ mānibus voluerit libere resignare ipsoz resignatōe recepta: illa valeat idōeis ꝓferre ꝓsōis: cū p̄ ꝫ apiri possz via p̄ lat. ꝓci. ad bñficia vacatura. Nos em̄ ꝓcessionē quā p̄ ꝫ ptigerit attētari: ꝛ quicq̄d ex ea vel ob eaz secutū extiterit: nullaz ꝓsus hāc statuim⁹ roboris firmitatez: volētes nō solū ad futa: ꝫ etiā ad p̄terita: ꝛ adhuc pendētia negocia hoc extendi.

Dem. Ollacio bñficij p legatū

se. apo. tibi facta nullius momēti existit: si in ea nō fuerit habita mētio de alio bñficio: q̄ō primitus obtinebas.

Anno. iij. i ꝓci. lugdun̄.

De officio ordinarij. R.

Romana eccl'ia: et infra. phibem⁹ q̄ꝫ ne remen. archiepiscop⁹ i dioc. suffraganeoz suoz foraneos officiales ꝓstituat: qz cū metropolitani ne suoz suffraganeoruz ingrediant dioc. vt i eis aucte ꝓpa iudicēt: disponāt: aliq̄due aliud agāt: canōica phibeāt istituta: nequaq̄ ꝫ p̄t i illis p alios exercere. Nec p eo q̄ causas p appellatiōem delatas ad ipsos p̄t in suffraganeorū suoz dioc. delegare. similiter licet eis tales officiales instituere in eisdē: qui eoz vice cū appellat ad ipsos citatōes vel inhibitiōes faciāt seu ꝓpescāt in hac parte rebelles: qa i causis p appellatōez uoluntis ad iōs iā iurisditōz obtinere noscunt

Romana. Lasys. archieps nō p̄t sibi pstituē officiales in dioc. suffraganeoz suoz et̄ p futuris cauſ p appellationem nisi ō ꝓsuetudine hoc hēat: ꝛ tūc et tales officiales inhibē nō p̄t priusq̄ fuerit appellatuz. Scdo dic q̄ donec archiepus defaciū p̄t hāt: officiat' ei⁹ suffraganeū excōicare suspēdē vel interdicē ñ p̄t ꝫpt ordis epal reuerētiā: hoc dic in summa.

n Remen. idem de alijs: vt in fi.

o Foraneos. qa foris i dioc. ꝓstituebant qō archiepus face nō p̄t. q: i dio. sui suffraganei ꝛc. vt. j. seq̄t. vel foraneos. i. q̄ foris teneāt: de v. sig. for⁹. vel foraneos: q: de foris venūt: vt aduene vel pegrini dicant: q̄ꝫ si reprobata iudicia. iij. q. vij. peregria. et .c. sequēti.

p Ingrediant. quō ꝫ visitabūt ꝛ pcuratōnez recipiēt: ꝛ sic est ꝫ s. de rescp. cuz ex officij. de cēs. sopite. ꝛ. c. nuq. ꝛ. j. e. ti. romana. ꝛ. c. vlt. cū suis si. So. h⁹ nō p̄t nisi in casibz ꝓmissis q̄rū iste vn⁹ est. ꝛ vide qō no. Jo. ix. q. ij. i summa. ꝛ. c. ij. ꝛ ber. s. de offi. ordi. pastoralis. Jo. an.

q Judicent. p tribunali sedendo.

r Disponāt. ex iudiciū faciendo coraꝫ se celebrari ꝛ añ se recognosci ꝓtract⁹. j. de fo. ꝓpe. romana. §. vlt. de celebratōe vo diuinoꝝ dic hodie vt in cle. de ꝓnit. archiepo.

s Agāt. ꝓferendo ordines ꝛ sacramēta ꝛ sil'ia faciendo.

t Canōica. loquit de his canōibz. ix. q. ij. c. ij. ꝛ. q. iij. nullus primas. ꝛ. c. q̄st⁹. ꝛ ꝓcor. lex: i aut. de defen. ci. §. iteri. coll'. iij. vbi ꝓses puicie q̄ p̄t ꝓparari archiepo: nō phibet defensoꝝ ciuitatis qui p̄t ꝓpari epo q̄ min⁹ vtat iurisditōe sua. nō sic aūt in epo circa subditos suoz subditoz. de hoc s. e. cū ab eccl'iaꝝ. ꝛ pbat in aut. e. in pn. vbi dī q̄ defensor ciuitatis p̄t de causis inferioꝝ ptermissis magistratibz municipalibz cognoscē. ꝛ de hoc. xj. q. j. de ꝓsona.

v Per alios. qō em̄ qs p se nō p̄t: nec p aliū. xlvj. di. sicut. ff. de admi. re. ad ci. per. l. ij. §. j. ar. ꝛ. lxxxvj. di. nō liceat. j. ne cle. vel mo. c. vl. cū si. pmū ē gnāle. secūda sunt spālia: qō dic vt. lxxxviij. di. epūs gubernatōez. qō etiā est ꝛ. j. de reg. iu. p̄t quis.

x Nec p eo. oliz hic erat duplex lr̄a. s. hec pur tacet. alia ꝑm causas p ap. ꝛc. ꝛ hāc lr̄az coiter hēbam⁹. ꝛ hāc secutus ber. posuerat glo. q̄ ꝑm hāc lr̄az nec p eo falsa est: dicēs q̄ archiepus potuerat tales officiales i causis ap. pstituē. ꝫ de illis i qbz appellatū nō est nullam habebāt p̄tatem nisi de ꝓsuetudine ꝛc.

y Possunt. ꝛ debent: qō dic vt. j. eo. vt litigantes.

z Delegare. nō tñ renuntē appellē ad delegatōez suscipiēdā. s. e. pastoral'. j. Rñ. ꝛ ibi plene de h⁹. ꝛ. j. de fo. ꝓpe. romana. ij. Rñ. ꝛ

a Inhibitōes faciāt. s. iudici ap. ne vti⁹ causa ꝓcedat: vt. j. e. ti. a qbz. ꝛ. j. ō ap. rōna. §. si aū. ꝛ ō effectū h⁹ inhibitōis dic vt. j. e. ñ solū.

b Una in causis. similitudinē imꝓbat.

c Noscunt. nq. q̄ eoipso q̄ appellatū est iurisditōez lz in causa

vnde videt q̄ statiz possit inhibere: ß ꝛ hoc dic vt dicã. j. in ꝛcre. ꝛ appel. romana. §. si aũt. ꝛ in ꝛcre. j. nõ soluz.

a Elices suas. quia possunt per alium quod p se. j. ꝛ re. iudi. potest. cum suis concor. Jo. an.

b Mondũ. nemo dat qõ non hz. j. q. vij. daybertũ. ꝛ urepa. q̄ aũt. ꝛ ꝓcz. ff. ꝛ of. pcõ. obseruare. §. vlt. ꝛ rescp. c. pastoral. i fi.

c Futuris. tracto su turis ipis ꝛc. ff. ỏ vsu. l. j. §. j. ꝛ ỏ hº §. ꝛ q̄ci. audiis. i vl. glo.

d Cõsuetudine. prescripta: §. ꝛ cõsue. c. vlt. ad idẽ §. e. li. eo. ti. c. iij. ꝛ ꝓcz. ad hãc lfam. j. e. ti. vt lingã tes: in fi.

e Al q̄bz. scz officialibus: et idẽ dic ꝛ ipsis archiepis eadẽ rõne.

f Circa illam. puta vicine, puicie infra duas dietas vulgares: §. ꝛ rescrip. nõnulli. vl legales: vt. j. ꝛ p̄ben. pñti. §. loca. vel die arbitrariũ. ꝛ adde qõ dixi §. ꝛ tẽp. oz. cũ nullº. §. epus.

g Extiterit. scilz archiepiscopus.

h Attentẽt. lz ꝛ iure hoc pñt. qz licz sint minores ordine: sunt maiores iurisdictõe p̄pter eos q̄z vices gerũt. xcij. di. c. vlt. et xcij. di. c. j. ꝛ off. ꝛleg. sane. ij. tĩ inhone stuz erat: ꝛ ideo papa hoc phibuit. Sz q̄d si excoicet: nunq̄d tenz? videt q̄ nõ. qz sufficit legislatorẽ aliquid phibuisse: etiam si nõ adijciat ꝛc. L. ꝛ legi. nõ dubiũ. So. dico ẽm ber. q̄ tenet. qz speciale est in his sententijs q̄ minuste late ligãt. xj. q. iij. c. j. ꝛ sen. excom. sacro. punietur tamen q̄ hoc fecit: vt ibi. Jo. an.

i Aldetropolitanoz. vni ỏ iure scriptũ omnes instruit. xxiij. di. pterea. lxj. di. miramur: ꝛ re iudi. in cauº.

k Reuerentiã. §. ꝛ of. ꝛleg. c. ij. e. li.

l Obseruari. dixi ꝛ officialibz: quid dices ꝛ ꝛlegans ipsoz archiepoz? credo q̄ idez cũ eadẽ sit ratio: imo multo fortiº. qz magis est iurisditio officialis fauorabilis: cũ idez sit ꝓsistoriuz. j. ꝛ appel. romana. j. Rñ. Jo. an.

m Si canonici. canonici qui a diuinis cessare pñt cõsuetudine vel alio iure: si cessare volũt causam sue cessatõis exprimãt in instrumẽto publico: vl patẽtibz lr̃is suo vel alio autentico sigillo munitis: ꝛ exhibeãt illas vel illud illi ꝑtra quẽ cessant: hoc ptermisso vel exꝑssa causa nõ inuenta legitima: quicquid medio tempe peperint ab ecclesia restituãt: ꝛ que parere ꝛbent non papiant: ꝛ satisfaciant ꝛ iniurijs illi contra quez cessant. causa legitima inuenta tenetur ille ad interesse canonicis: ꝛ ad certã q̃ntitatem ecclesie supiozis taxandã arbitrio. Ultimo reprobat cõsuetudo q̄ imagines sanctoz in dicta cessatõne spinis ꝛ vrticis suppone hanẽ: ꝛ statuiẽ p̄ciũ facientes graniter puniendos.

n Canonici. seculares. nõ em̃ in regularibz locũ habz hec ꝓstitutio ẽm gul. qõ est falsuz. j. e. q̄us: in p̄n. ꝛ dic canonici ꝛ capitulum. quia pauci hoc non possent facere: §. ꝛ his que fi. a ma. par. capi. q̄siuit. Jo. an.

o Al diuinis. scz officijs.

p Cessare. ꝛ ista cessatõe dicit §. e. irrefragabili. §. ceteꝝ. nec medio tpe dicit talis ecclesia interdicta: ß suspendũt isti organa sua. vnde tali cessatõe durãte potest ibi epus ꝛ alij celebrare sine irregularitatis pena: vt in p̄dic. §. ceterũ. quod non esset si esset interdicta: ꝛ cle. ex. mi. postulastis. ꝛ excel. prela. tanta: ẽm gul. ꝛ gar. nec possent ipsi canonici sine epo ecclĩam interdicẽ: ꝛ his q̄ fi. a ma. par, ca. c. q̄siuit. ꝛ iure cõmuni: qz ꝛ speciali nõ loquor. ꝛ sic põt intelligi §. ꝛ ap. dilectis: ꝛ vacante sede ꝛ iure cõmuni hoc possent: §. ꝛ here. ad abolendam. §. ꝛ ma. ꝛ obe. cũ olim. j. e. li. e. ti. c. j.

e Ecclesijs. vt lugduñ. vien̄. claremonten̄. attrebaten̄. ꝛ quibusdam alijs ẽm gul. ꝛ gar.

f Ex ꝓsuetudine. nota q̄ ꝓsuetudo iurisdictõez tribuit: vt. ix. q. iij. p̄gstus: ꝛ so. ape. cũ contingat. ỏ arbi. dilecti. L. ꝛ emã. l. j. ꝛ fi.

g Als. vt ex priuilegio. Jo. an.

h Idmõi. scz posse a diuinis cessare.

i Instrumẽto. ad idez §. e. li. ꝛ elec. vt circa: ꝛ dic vt ibi.

k Patẽtibz. ad idez ꝛ tẽp. oz. c. j. j. ꝛ sen. ex. cũ medicinalis.

l Alteriº. nõ ex vi relatus sigillũ capti autentici cum: ꝛ hoc ꝛ ꝓba. post cessionẽ. ꝛ plene per modernos: ỏ fi. instru. c. ij. ꝛ in spe. ꝛ instrumñ. edi. §. videdũ. v. r. Itẽ no. q̄ pt̄ q̄s alieno sigillo signare sic in testamento. L. ỏ testa. si vnº. ad idẽ. lxxiij. di. in noie. ad hoc §. ꝛ re mõ. cũ int̄ vos.

m Illõ. instrumẽtũ.

n Eas. scz patẽtes literas. Jo. an.

o Hoc pretermisso. i. causa nõ exꝑssa in patẽtibz lr̃is vel instrumẽto publico ꝛ assignatiõe nõ facta. Jo. an.

p Causa. q̄ manifesta ꝛ rõnabilis ꝛbz esse: §. e. irrefragabili. §. ceteꝝ. ꝛ sup ea ꝛbet inuenire tractatº: et quari forma ꝛcre. j. e. q̄us. nõ enim ꝓ pensiõe subtracta vel minima offensa fiet cessatio: ß ꝓpter graue iniuriã puta fiũt statuta ỏ libertatẽ imponunt̄ tallie vel collecte clericis: ꝛ tunc̄ clericº vel canonicus p̄ secularẽ baliuũ: vel his similia.

q Inuenta. p supiozem. j. e. q̄us: scz p papam.

r Cillus ecclesie. sic §. e. li. ꝛ elec. cupientes. §. ceteꝝ. ꝛ e. ti. si cõpromissarius: in fi. ꝛ no. penas restringẽdas.

s Restituẽt. pditõe ex ista ꝛcre. cũ em̃ ꝓ nouã legẽ inducit obligatio dat̄ pdito ex lege. ff. ꝛ pdi. ex le. l. vna. sic est ꝛ silr in canõe: licet ẽm canones nõ intẽtet actio: §. ꝛ iudi. dilecti. gar.

t Percipiẽt. al's participẽt: qz cuz ỏ eos dat̄ actio ad repetendũ: multo fortiº exceptio ad nõ soluendũ. ff. ꝛ supfi. l. j. §. q̄ ait. ff. ꝛ reg. iuris. §. cui dam̃. j. ꝛ re iudi. q̄ ad agendũ.

u Ei ꝑtra quẽ. epo vel alteri cuicũq̄.

p Dãms. ꝛ iurijs: ꝛ hec supiozis taxabunt̄ arbitrio vt i casu se. ad hº §. qỏ me. cã: sup eo. L. vñ. vi. l. si q̄s. Et nõ q̄ petitio dãnoz̃ super diminutõe p̄mõij ꝓpetit. ff. ỏ dã. ifec. dãnũ. §. j. isti. e. ti. §. pena. Actio vo iuriaz dat̄ ad vidictã. ff. ỏ iur̃. l. ꝑtor. §. j. ꝛ iõ vna nõ impedit aliã. ff. ỏ pdi. fur. sup. fuze. §. cũ furti. sic ꝛ aliỏ exꝑse: ꝛ aliỏ dãna: §. ꝛ iiij. i nr̃a. ꝛ dic lex q̄ tutoz̃ oz reparare dãnuz pupillo: si cessauerit i distractõe rei q̄ tpe pcũt. ff. ỏ admi. tu. l. tutoz̃ q̄ reptoziũ. §. si tutoz: vl si cessauerit admiñstrare. e. ti. qdã ỏcedẽs: i fi. dico aũt ß guil. q̄ ille ỏ quẽ cessatũ ẽ: iuriã estiabit hº mõ: potº volnisse cẽtũ pdicte ꝛ meo q̄ hãc iuriã pati: ß postea taxabit iudex ne ille i infinitũ uret. ff. ỏ iur̃. l. ꝓstoibz. §. j. isti. e. ti. §. pẽa. ỏ hº i spe. ỏ iur̃. §. j. v. i hac aũ.

y Tenebunt̄. in tribz ꝙ puniunt̄. ꝑmo in pceptoz restituẽdo. secundo q: qõ eis ꝛbet nõ papiẽt. tercio i dãnoz̃ ꝛ expẽsaz̃ refectiõe. cũ ei nõ fuerit altari ꝛ altari vnde ꝛ ꝛbuerãt: ꝛ pben. cũ scõm. Item punient̄ p papã: ꝛ q̄nta penaz̃ arbitraria. j. e. q̄us.

z Canonica. ꝛ va sup. ꝛ sic in exheredatõe pr̃ q̄ vult filiũ exheredare ꝛbet causaz̃ legitimaz̃ inscrẽ in testamẽto: ꝛ illa cã ꝓnũciari oz esse va: vt exheredatio sit efficax: i aut̄. coll̄. viij. vt cũ. ꝛ ap. co. §. aliud. sic et in ap. añ sentẽtiã intẽposita. ij. q. vj. i fi. ꝛ ꝛ ap. vt ꝛbuº.

a Occasionẽ. no. ar. q̄ occasionẽ ꝑbet iterdicto ciuitatis vel alicui

castri: tenetur ad restitutionem damnoꝝ que ecclesie: religiosi: ꝛ hospitalia illi⁹ loci occasione inflicti i elemosinis ꝛ oblatoib⁹ passa sunt. qꝛ q̄ occasionē damni ꝛc. ꝛe iniur. c. vltr.

b Arbitrio. hic ꝛeimat taxatōem: ꝓdemnatōem: ꝛ puersionē.

c Indeuotōis. naz imagines ꝓpter reuerentiā illoꝝ quos imago figurat adorare debem⁹. qō em̄ facit scriptura legentib⁹: hoc pictura cernentib⁹ ideotis: ō ꝑse. di. iij. platū. ita tm̄ adorare ꝛebem⁹ ne dulią in latriaz cōuertam⁹. ꝛe hoc ꝛe cō. se. di. iij. venerabilib⁹.

d In terra. naz nec si ginium saluatoris in solo aut silice vel marmore humi positis sculpe vel pingere lz. C. nemi. li. ii. sal. l. vna.

e Vltrix. hoc est vbuz in. l. C. ꝛe his q̄ ad statuā. l. j. in fi. Sz q̄ erat pena: videt ꝙ tpalis: vt scz i vicula publica mittant. ff. ꝛe peñ. capitalium. §. ad statuas. vel ꝙ mōnātur: vt no. C. ne. li. si. sal. l. vna. sed dic ꝙ spūal⁹ punient. qa nisi penitēat ꝛ satisfaciāt: loci sui dignitate ꝛ honore priuādi sunt. xxvj. q. v. ḡcūq̄: in pn̄. vel iudicis arbitrio. ff. ꝛe iur. ꝛelibe. l. j. ō of. ꝛele. ō cāis.

f Cōpescat. pēa ei vmus met⁹ ꝫ alteri⁹: vt. C. ad. l. iul. ꝛepe. l. j.

g OKdinarij. statuit papa ꝙ hītes plures dignitates vt alia bñficia curā aiarū hñtia p ordiarios cōpellant ondere mstra tps ꝓpetis supiorus arbitrio statuendū dispēsatōes: q̄s si nō onderit: pide ꝓcedat ac si nll⁹ hīent. ꝛ si onderint ꝛ sufficientes nō ampli⁹ molestent. puso ne i pdictis bñficiis cura negligat aiaꝝ. si aūt dubiet ꝛe dispēsatōe: ad sed̄ apo. recurrat: talibus plura sīt bñficia obtinētib⁹ aliud nō ꝓferat bñficiū: nisi oīa dispēsatōe sufficiēt: ꝛ tūc ita ꝛemū ꝓferat si ꝙ dispēsatōes pñt illud cū aliis retinere. vel si pro⁹ renūciauerit: aliter collatio facta nō teneat.

h Locoꝝ. ꝙ hoc ꝙ dic ordiarij locoꝝ videt tm̄ ō epis itelligē. ad hoc xj. q. j. ꝛe psona. tñ dic ꝑm guil. ꝛ gar. ꝙ et hāc ꝓpulsionē facē pñt q̄cūq̄ inferiores q̄ hñt instōes. lxiij. di. si i plebib⁹. ꝛe off. ꝛele. sup eo. ꝛe instit. cū veissent: ꝛ testimōes: ꝛe ꝑben. referēte. ipi em̄ ordinarij sunt: ꝛe of. oꝛ. cū ab eccl'iaꝝ. ꝛ pbat. j. e. §. in ꝓferendis.

i Plures. hec pluralitas qꝛ canōib⁹ inimica: vt. j. ꝛe cle. nō resi. qꝛ nonnulli. xxj. q. j. ꝙ totū: nō odiosa ꝛ restringēda. ff. ꝛe libe. et posthu. cū quida. ꝛ. j. ꝛe re iudi. odia. ꝛ. j. ꝛe ꝑben. nō potest.

k Aliaꝝ cura. lz spāl'r ꝫ dicat: idē i alijs. cū ei pl'alitas sit reprobata i bñficijs ō iur coi: pt̄ et i mōachis ordiari⁹ id petē: ō pcu. ex iſinuatōe. si eēnt bñficia q̄ sīt ō iur teneri possent: qō dic vt s. e. li. ō rsch. gza.

l Personatū. ergo idem iudiciū qō ō bñficijs curā animaꝝ hñtib⁹. s. ꝛe elec. dudū. ij. § non p oīa: vt s. ꝛe eta. ꝛ q̄li. c. j.

m Similis. animaruz scz. Jo. an.

n Dispensatōes. in qbꝫ velut ambitiosis stricta fieri dz interꝓtatio: vt s. ꝛe elec. dudū. §. insup. s. ꝛe si. pl̄b. c. j. ꝛ. j. ꝛe ꝑben. non pt̄. nec ob. ꝙ bñficiū ꝓncipis ꝛc. ꝛe v. sig. oliz. qꝛ ābitio ꝛ odiū hoc iducūt: ꝛe plang. ꝛ affi. ꝙ dilecto. ꝛe ꝑbē. c. vlti. illud aut̄ ꝛe ꝓncipis bñficio nō odioso itelligit. j. ꝛe ꝑben. ꝙuis. j.

o Qualitate. hoc regulariter attendit in qbuslibet dilatōib⁹: s. ꝛe itereſſe dictis canōicis ꝛ eccl'ie cui debitū officiū ei⁹ est culpa sbtractū: ad certā q̄ntitatē tardādā: ꝛ i diuini cult⁹ augmētū puertēdā: supioris arbitrio cōdemnet. Letex ꝛestabile abusuz horrēde ideuotōis illoruz q̄ crucis: bte marie vgis: alioꝝq̄ sctoꝝ imagies seu statuas irreuerēti ausu ectates: eas i aggūatōe cessatōis hmōi psternūt i trā: vaticis spinisq̄ supponūt: penit⁹ reprobantes aliq̄d tale fieri ꝛeceto districtius phibem⁹ statuētes: vt i eos q̄ ꝫfecerit vltrix ꝓcedat dura sentētia: q̄ delinq̄ntes sic puniat ḡuiter: ꝙ alios a silibz ꝓsumptōe ꝓpescat.

Item. OKdinarū locoꝝ sbditos suos plures dignitates: vel ecclias q̄bꝫ aiaꝝ cura imminet obtinētes: seu psonatū aut dignitatē cuz alio bñficio cui cura sīt is est ānexa: districte ꝓpellāt dispēsatōes: aucte q̄rū hmōi eccl'ias psōat⁹ seu dignitates canōice tenere se asserūt ifra tps ꝓ facti q̄litate ipoꝝ ordinarioꝝ moderādū arbitrio exhibere. Qō si forte iusto impedimēto cessante nullā dispēsatōez ifra idē tps ꝓtigerit exhiberi: eccl'ie: bñficia: psōatus: seu dignitates: q̄ sine dispēsatiōe aliq̄ eoipo illicite ꝛetineri pstabit: ꝓ eos ad q̄s eoꝝ collatio ptiet: libe psonis idōeis ꝓferāt. Letex: si dispēsatio exhibita sufficiēs euidēter appareat: exhibēs neq̄q̄ in bñficijs hmōi q̄ canonice obtinet: molestet. Prouideat tñ ordiari⁹ q̄lit nec aiaꝝ cura in eisdez eccl'ijs: psonatib⁹: seu dignitatib⁹ negligat: nec bñficia ipsa ꝛebitis obsequijs ꝛefraudent.

Si vo ꝛe dispēsatōis exhibite sufficiētia dubitet: sup hoc erit ad sedē ap. recurrēdū: cuius ē estiare quē modū sui bñficij esse velit. In ꝓferēdis insup psonatib⁹ dignitatib⁹ ꝛ alijs bñficijs curā hñtib⁹ aiarū ānexā ijdē ordinarij diligēti az obſnet: vt psonatū: dignitatē: vel aliud bñficiū sīlez curaz hñs aiarū alicui pl'a sīlia obtinēti nō añ ꝓferze plumāt: q̄ eis sup obtētis dispēsatio evidenter sufficiens ostendat.

Qua et onsa ita ꝛemuz ad collatōez ꝓcedi volum⁹: si appareat ꝓ eādē: ꝙ is cui ē collatio facienda: hmōi psonatū: dignitatē l' bñficiū retinere libe valeat cū obtētis: vl si ea q̄ sic

p Labere. i. non ob. ꝓdictōe tenentis illud. credo tamē ꝙ si prenemiret: ipe clericus epm vel eum ad quē ptinet collatio dispensationem ondendo ꝙ epus postea ꝓferre non posset. qꝛ video hoc in iure acquirēdo: multoforuz esse ꝛebet in iure acquisito per ꝛecre. j. ꝛe ꝑben. si tibi absenti.

q Evidenter. i. manifeste: s. ꝛe elec. si forte. ꝛ. j. ꝛe v. sig. cōstitutoem. si aūt esset dubiū: fiet qō dicit in v. si vo.

r Molestet. ne locū habeat pena temeritatis vel calūme. ff. ꝛe iudi. cū quē. ꝛe calū. c. j. ꝛ. ij. ꝛe elec. vt circa. §. alioqn.

s Cyra. hoc ad ei⁹ spectat officiū. x. q. j. regēdis. s. e. irrefragabili. s. ꝛe elec. dudū. ij. ꝓpe pn̄. ꝛ pcor. ꝛe elec. cū ex eo.

t Dubiet. pbabiliter: ꝛe resep. cum ꝓnget: ꝓpe fi. ꝛe ap. ꝓsulunt. j. ꝛe sen. excō. sacro.

u Estimare. s. ꝛe iudi. cū venissent. eius em̄ est interꝓtari ꝛc. xj. q. j. ex his. ꝛe sen. excō. inf alia. C. ꝛe legi. l. vlti.

v Sui. no. solū papam dispēsare in pluribz curatis ꝓ his q̄ no. s. ꝛe ꝑeben. ꝛe multa. Jo. an.

x Celit. sumpta fuerūt hec vba ex. l. ff. ꝛe reg. iu. neratⁱ⁹: i fi.

y In ꝓferēdis. dixit ꝛe pluralitate bñficioꝝ q̄ obtinebāt: hic dicit ꝛe his qui obtinere volunt.

z Ostendat. q̄si ꝓter iuris transgressionē sit inhabilis ad bñficiuz obtinendū: s. ꝛe ꝑben. cū iam dudū.

a Ea q̄. no. ꝙ in plurali dicit ea que, tenetur ergo omnis habitis

ab. cū sit. si q̄ dicet hīe dispēsatōnez in remotis ptib⁹: mar⁹ rēp⁹ ei dabit q̄ si in ꝓpinquo habeat. ff. ꝛe edē. l. spaciū.

b Ordinarioꝝ. ad q̄s spectat aiaꝝ puidē saluti. j. eo. §. puideat. Quid si talia bñficia i diuers epatib⁹ obtinet: q̄libet ordinari⁹ in cui⁹ dioc. bñficiū obtinet: ipm ꝓpellē poterit ad hāc exhibitōnez. ꝛ. q. iij. c. ij. ad hoc s. ꝛe rēp. oz. cū nulli⁹. q̄daz dicūt ꝙ ordiari⁹ q̄ puenit i cōpulsiōe exhibitōis habuit ꝙ h̄ dī. ꝛ postea alt̄ epus i cuius dioc. hz sīle bñficiū: q̄si puent⁹ ab illo nō poterit eū ad h⁹ cogere: ar. s. ꝛe fo. cōpe. ꝓposuisti. ff. ꝛe iu. oi. iudi. cū q̄daz. ß ꝓmū veri⁹ ꝑm guil. ꝛ ꝑbat pluralitas: nō dic ordinarij i plurali.

k Justo impedimēto. illud excusat ne tē pus currat: s. ꝛe elec. ne pro defectu. ꝛ. c. q̄ sit. §. fi. ꝛ. c. cōmissa. §. j. Jo. an.

l Nullaz. vel min⁹ sufficiētē: ar. ꝛe pe. di. j. scindite. ō transla. int̄ corpalia. ff. ꝙ cuiusq̄ vniuer. l. j. ꝛ ō bñ sequit ceteꝝ.

m Tēp⁹. ab ordinario moderatū.

n Exhibē. sed ꝫ ne mo ꝓpellit dicē titulū possessionis sue. C. ō pe. hēdi. l. cogi. ij. q. v. §. j. ad h⁹ dicas: ꝙ i his q̄ pñt ꝛe iure coī possideri vez est illō: ß i alijs sec⁹: vt hic: ō pbē. c. ꝛe multa. trāsfert ḡ ꝓpt̄ h⁹on⁹ pbādi i eū: vt hic. s. ō ꝛe. ci. dudū. ꝛe pcu. ex iſinuatōe: vbi ꝛe hoc. et c. dilti. ō more. et dixi ꝛe h⁹. j. ō reg. iu. c. j.

o Eoipso. qō ñ ostēderet i termio. lre em̄ q̄ nō apparēt nō sunt. ff. ō pbē. ēp. l. i lege. et. l. ruptilia polla. ꝛe ꝑe. di. j. solēnitates.

renūciare: si vult de nouo aliud obtinere. nec vnū potest in aliud pmutare. ⁊ licet potuerit duo vel tria q̄ dispēsatiue habebat retinere: modo nō potest de nouo hīe nisi vnū: nisi aliud dicat in dispēsatiōe. ⁊ est ratio. q̄ odiose sunt tales dispensatōes: vt dixi. ⁊ ꝓbat expresse hoc hodie. j. de ꝓben. non pōt. j. Rñ. Jo. an.

z Aliter. i. dispēsatōe nō obtēta: vel obtenta si ꝑmo nō renūciat habitis: cū nō extendat dispensatio ad tot bñficia.

a Talib⁹. i. bñtib⁹ plura bñficia cū cura vel dignitates vel ꝓsonatus: vel alterū cum altero. Jo. an.

b Nullus. est ne reuocata dicere. de mīta: vbi dī q̄ ꝑmū fīe valeat ipō iure: ꝙ tenet secūdi collatio: hic dī q̄ non tenet posteriōris collatio. q̄ ꝑmptū est ura iuribus cōcordare ⁊ expediens: ꝑ. de el'c. cum expediat. dic ꝑmgar. q̄ dicere. ō multa loquit in eo qui vnū tm̄ bñficiū obtinebat: qđ erat de iure cōi: hic loquit de illo q̄ añ obtinebat plura: qđ erat cōmune. ⁊ q̄ non est habit ad aliud obtinēdū: nisi dispēsatonem hz cū sit trāsgressor canonū: vt ꝓdixi. adde i cle. de prebē. si plures. et qđ ibi no. i glo. si ītelligas.

c Q Uia plerīq; precipit papa ne plati sbditis inīdicāt: ne statū eccl'ar et ꝓsonar supiorib⁹ inquirētib⁹ manifestent: nec eos ad id celandū iuramētis: ꝓmissionib⁹: obligatōibus alijs: aut pēnis astringant. decernit aūt quod cōtra factum fuerit irritū ⁊ inane: ⁊ sentētias: iuramēta: ꝓmissiones vel penas nō ligare. ⁊ ꝓsumptores ꝓcipit pena condigna a supioribus eisdē puniri. hec decre. olim erat extrauagans: ⁊ incipiebat: ad audientiaz nostram. Jo. an.

d Plerīq;. vt potes videre ꝑ. de accu. olim.

e Audacia. ad hoc. j. de ver. signi. constitutōem. ij. Rñ. ⁊ est audacia. quia tacere veritatem mortale peccatuz est. xj. q. iij. quisqs. de cri. fal. c. j.

f Interdicunt. hocipso se reddebant suspectos: ꝑ. de testi. constitutis. ⁊ se ostendit iniquam causam fouere: vt ibi. ⁊ ꝑ. de testi. cōg. peruenit. ⁊ l. de postulan. pudendum. ⁊ ij. q. vij. §. verum. ver. si quis autem. Jo. an.

g Supioribus. pone gradus in archipsbitero circa epm: epō circa archiepm: ⁊ sic de singulis.

h Inquisitoribus. qui non possunt alijs cōmittere vices suas: ꝑ de offic. delega. c. vlt.

i Corrigendum. crimina. Jo. andree.

k Reformandum. mores.

l Ecclesijs. quarum appellatōne monasteria comprehendūtur. luij. distin. §. hac auctoritate.

m Personis. puta familiaribus ipsorum superioz legatoruz vel inquisitoz. Jo. an.

n Statum. ad qō tales tenent habita distinctōe ꝺm duplicez formaz iuramēti: de q̄ vel quib⁹ habes ꝑ. de accu. cū dilecti.

o Malicie. si. ꝑ. de offi. deleg. statuimus. ij.

p Predicta. interdictum: penas: sententias: iuramenta: ꝓmissiones: vel obligatōnes alias.

q Inhibemus. si. est qō dicit lex: q̄ dña accusata de adulterio nō pōt manumittere seruos suos. ⁊ hoc ideo: vt per ipōs veritas inqri possit. ff. qui ⁊ a qui. ma. li. nō fi. l. ꝓspexit.

obtiet libere ac spōte rsignet. Aliter aī de ꝓsonatib⁹ dignitatib⁹ ⁊ bñficijs talibus facta collatio nullius penit⁹ sit momenti.

Onifaci⁹. viij.

Quia plerīq; plati nō sine multe temeritatis audacia suis sbditis aliqn̄ inīdicūt: ne ipoz supioribus aut aplīs. legatis: vel inqsitoribus ad inqrendū: corrigēdū: ⁊ reformādum ī eoz eccl'ijs: mōasterijs: siue locis a sede deputatis eadē: vel alijs q̄busc̄ꝫ ꝓsonis ꝑ q̄s ad notīā ꝓdictoz valeat puenire: statū eccl'iaz mōasterioz: seu locoz suoruz: ꝓsonaz: ⁊ rerū ipoz insinuēt: vel exponāt: in ipos si secus egerint excoīcatōis: suspēsiōis: vl' interdicti sīnias ꝓferētes: eosq̄ ad ꝺ celādā iuramētis ꝓmissiōibus ⁊ obligatiōib⁹ alijs atz penis nihilominus astringētes.

Nos huic malicie: ne tali ꝑtertu ī eccl'ijs: mōasterijs: et locis eisdē inqsitio: correctio: seu reformatio cū faciende fuerint: valeāt impediri: occurrere cupientes: ꝓdicta ⁊ eoruz qōlibz attētari cetero districti⁹ inhibem⁹: decernētes auctoritate apl'ica quicqd cōtra pītez inhibitōez attētatū extiterit: nulli⁹ penit⁹ existere firmitatis: nec quēq̄ sententijs: iuramētis: ꝓmissiōib⁹: obligatōib⁹: vl' penis hmōi obligari vl' qmodolibz l'. astrīgi.

Presumptores aī eosdē ne ipoz temeritas quoq̄ mō trāseat impunita: a supioribus vel legatis seu inquisitoribus memoratis animaduersiōe ꝓdigna ꝓcipimus castigari.

Dem.

Q Litigātes releuent a laboribz ⁊ expēsis: statuim⁹: ne archiepūs causas q̄ ꝑ appellatōz vl' al's iure metropolitico referātur ad ipm: alibi q̄ ī sua ꝓpria ciuitate vl' dioc. aut ī eis ī qb⁹ appellatū extitit vel cāe ipe ꝓsistere dinoscunt: audiat l' et audiēdas ꝓmittat:

r Sententijs. dico hūc casuz specialem in quo non tenet sententia excōmunicatōis ipso iure. ⁊ addenduz ad alios q̄ recitari solent: ꝑ. de sen. excō. ꝓ tuas. ⁊ dicā. j. e. li. ⁊ e. ti. pīn.

s Astringi. si non tenuit ꝓncipale: nec accessoruz. j. de regu. iuris. accessoriuz: eum suis concoz. ⁊ merito hoc ligare non debet ad hoc vt possit veritas reuelari. ⁊ cōcoz. ad hoc ꝑ. de testi. cogen. c. vlt. Expedit em̄ peccata nocētū esse nō. ff. ō inuis. eum q̄. §. j.

t Presumptores. ipos plates. Jo. an.

u Impunita. qō esse nō debet. ꝑ. e. si canonici: in fi. Jo. an.

x Condigna. intelligamus arbitraria ex q̄ certa nō expmīt: ꝑ. de offi. deleg. de causis. ff. de iudi. l. j. ⁊ dixi ꝑ. eo. si canonici: in fi.

y Precipim⁹. ⁊ si ipse platus non facit hoc peccat. q̄ qō precipit imperatur: quod imperatur necesse est fieri. xiij. q. j. quod ꝓcipit. de v. sig. in his: et sunt culpe de. xxviij. di. q̄ sunt.

a Litigātes. Emanauit hec decre. ad declarationez illius v. ꝑ. e. c. j. v. nec ꝓ eo de. ibi dicebat ī genere suffraganeoz suoruz: ⁊ de quibus nō dicebatur ⁊ eorum que ibi no. ostien. Jo. an.

b Expensis. ad hoc ītendere debet iudex: vt ꝑ. de dolo: fi. cuz suis cōcor. Sed pone de cōsensu partiuz archiepūs audit vel cōmittit causam extra loca: de quibus dicitur. j. quero an quod agitur valeat: ⁊ videtur q̄ sic. quia cum hoc ius sit in fauorem litigātium introductū: illi renunciare possunt: de regular. ad apostolicam: cum sit ibi. ad hoc ꝑ. de rescrip. statutum. §. iu nullo. ⁊ hoc satis verū puto: dūmodo ipse vel delegatus eius habeat licentiam episcopi illius dioc. vt ibi ꝓ tribunali sedere possint. ista enim sunt prohibitōnis ratio. q̄ archiepiscopus nō potest ingredi suffraganei sui dioc. vt ibi aliquid agat vel iudicet: nisi in casibus concessis: ꝑ. eo. c. j. Si autez causa bonoñ. deferatur equū non est q̄ ꝓpter illam possit mutiñ. sedere. Si aūt munī. epūs cōsentit ⁊ ipse ptes: satis credo q̄ possit: al's nō: vt. ix. q. ij. c. j. ij. ⁊ iij. ff. de offi. ꝑsi. l. iij. ff. de iurisd. om. iudi. l. vlt. et facit de offi. lega. nouit: ⁊ q̄ ibi no.

c Statuimus. videtur q̄ nouo sit constitutio: al's dixisset innouamus: ꝑ. de treu. ⁊ pa. c. ij. vbi innouat quod statutum erat. xxiij. q. iij. si quis rompetas. ⁊ c. paternarum. videbatur enim q̄ sicut legatus in qualibet parte ꝓuincie potest sedere: sic ⁊ archiepiscop⁹ posset. sed ꝓpter rationem quam dixi ꝑ. de. glo. satis videbatur esse constitutio ipsa vel eius ratio antiqua: que idez est quod ius. j. di. consuetudo: ꝺm q̄ restaret q̄ legitime deberet esse prescripta: scilicet spacio. xl. an. vt ꝑ. de consue. c. vlt. de causa posses. cū ecclesia. nec sufficeret prescriptio. x. an. ꝺm q̄ in his que sunt preter ius: ꝺm id qō no. xij. di. ꝓsuetudo. ⁊ dixi ꝑ. e. li. de ꝓsue. c. vlt.

d Metropolitico. sup quo vide qō no. Jo. ix. q. iij. in sum. ⁊ ber. ꝑ. e. ti. pastoralis. ⁊ aduerte q̄ interdū cognoscit archiepiscopus vt delegatus pape: vt ꝑ. eo. irrefragabili. §. ceterū. ⁊ in eo casu forte posset dici q̄ eo modo ⁊ his personis posset delegare quo ⁊ quibus delegati pape: qō dic vt nō. ꝑ. de rescrip. statutū. ⁊ ideo nō dixit simpl'r deuolui tur: ꝙ dixit iure metropolitico.

e Vel dioc. satis per hanc l'am terminatuz erat quod dixi. j. eo. cū episcopus. Jo. an.

f Appellatū extuit. hoc cum causa per ap. deferetur.

g Dinoscunt. cū deferunt cause iure metropolitico: al's q̄ ꝑ ap.

h Cōmittat. no. q̄ nō potest ꝑ se nec per aliū: ꝑ. eo. c. j. sic ecōuerso

quod potest p se ⁊ p aliū: vt ibi. ⁊. j. de reg. iu. potest: vbi de hoc.

g Consuetudine. sic. s. e. c. j. v. nisi aliud. sic ergo hic psuetudo pōt inducere vt alibi possit ꝓmittere ⁊ audire: sic ⁊ consensus dioc. loci ⁊ partiū psensus: vt supꝫ dixi: sic equipant pactū ⁊ psuetudo in rote tranda vel tna. ꝓpter nuptas: vt s. de tna. post. di. re. c. vlt. Quid dices. clericꝰ agit ꝑ epm ad metropolitanū debet questio referri. xj. q. j. si qs cuꝫ clerico: nō vult: vel nō pt ꝓmittere i sua ciuitate: nūquid poterit audire vel cōmittere ext ciuitatez ipsiꝰ epi: ꝑm id quod dicit s. e. li. de rescrip. statutū. §. cuꝫ vo⁊ satis id videt p predictuꝫ. §. qō vex puto: si ō psensu predat epi illius in cuiꝰ dioc. causa auditur: vt dixi s. in glo. j.

h Parte. no. fcz in audiendo vel cōmittēdo ext loca pdicta: et sic no. q psuetudo dat iurisditōez. ix. q. iij. ꝓquestꝰ. de foōpe. cuꝫ ptingat. s. e. li. ō psue. c. iij. L. de ēnā. l. j. ⁊ fi. ⁊ s. e. ti. c. j.

i Epus. Si epi scopus cū pt sua dioc. visitat p aliū: habz illi i necessarijs puidere. visitati aūt in victualibꝫ puidebunt ipi vicario visitāti ⁊ nō epo. hoc dic. Emanauit aūt hec decre. ad declarationēz eoꝝ q̄ notat ostien. s. eo. inter cetera: super ver. subministrent. ⁊ gul. ⁊ gar. j. de censi. exigit: super ver. impēso: qui omnes tenebant quod hic dicitur.

m Permittitur. scz cum id psonaliter exequi non potest: s. de offic. ordina. inter cetera. ⁊ semel in anno. x. q. j. decernimus: et duobꝰ. c. sequētibus. ⁊ s. de offi. archidy. mandamus. nisi ex causa. ⁊ tunc etiam pluries id poterit: vt s. de censi. cum venerabilis. ⁊. xvij. q. ij. visitandi. ⁊. c. nō semel: cuꝫ si. Jo. an.

n Per aliuꝫ. ꝛ visitans pdicare debet. x. q. j. placuit. j. de censi. c. j. ꝛ officiuꝫ pdicandi non delegat: vt s. de offi. deleg. c. vlti. ergo visitatio delegari vel demandari non potest: ꝛ dic ꝑm inno. gof. ⁊ moderni qui hoc no. in decre. inter cetera: s. eo. aut hoc pertinet iure ordinario: ⁊ tūc bñ demandat: vt ibi ⁊ hic. aut iure delegato: et tūc nō demandat vt in ꝓrio: nisi haberet ad id speciale mandatum: vt s. eo. li. de offi. deleg. is cui. ⁊. c. vlt. §. vices.

o Ipse. episcopus scj.

p Illi. vicario. Jo. an.

q Prouidere. ⁊ sic intelligi debet dicere. illa: inī cetera: vbi dicit. epi ipsis vicarijs cū indiguerint necessaria ꝓgrue subministrēt: scz vt parent sibi equos: vestes: familiā: ⁊ alia opportuna ꝓter victualia: ⁊ sic intelligebat ostī. Innoc. intelligebat etiā de victualibꝫ. ⁊ tūc scz cū victualia sine scādalo p vicarios a subditis haberi nō poterāt. ꝓma vera: vt hic vides. nec p hoc secūdam reprobo.

r Victualibꝫ. in victualibꝫ enim tm debet recipi ꝓcuratio. qō dic vt j. de censi. c. j. ij. ⁊ iij.

s Visitam. illi vicario. Jo. an.

t Apostolū. paulus. j. ad Cor. ix. c. ⁊ habes hoc idem s. de ꝓscrip. cum ex officij. ⁊. j. de censi. c. iij. ad fi.

u Debebit. de hoc querebat in glo. de quibus in ꝓnci. c. dixi. ⁊ videbatur q̄ ex quo iure cōcedente per aliuꝫ soluere poterat debitū ad qō subditus tenebat suum debitum recipere posset: arg. s. de elect. significasti: ꝛ put dicebat decere. cum venerabilis. s. de censi. tunc demuꝫ epi scopus procuratōnem habebit: cum accesserit tē. si ergo non accedat sed mittat: non habebit ipse sed missus: vt hic vides. non enim fere nudus est qui lucrum amplectitur tē. C. de caduc. tol. l. vna. §. pro secūdo. ⁊ ad quem spectat onus tē. xij. q. ij. charitatem. ⁊. c. quicunq;. ⁊. c. ecclesiasticis. Jo. an.

Cum. in quolibet loco dioce. non exempto per se et per aliū potest episcopus pro tribunali sedere: ⁊ libere exequi q̄ ad ipsius spectant officium. Jo. an.

b Episcopus. idem est in legato circa suam legatōem: s. de offic. lega. nouit. idem in archiepiscopo circa suam propriam dioc. s. e. vt litigantes: sed non quo ad prouinciam: vt ibi. ⁊ s. eo. c. j. ⁊. ix. q. ij. c. j. ij. ⁊. iij.

nisi sibi aliud de psuetudie cōpetat i hac pte. Dez i eodē.

Si epus suā dioceſiz vbi ei a iure ꝓmittit faciat p aliū visitari: licet ipse illi habeat i alijs necessarijs puidere: hi tñ q̄ visitant: ministrare tenent expēsas victualiū visitāti: cū ꝑm apl'm nō sit magnuꝫ si ab eo metant tpalia: p quē spūalia semiant. Idez tñ epus cū psonaliter nō visitat: nil ꝓsus ab his: q̄ p illuꝫ quez deputat fuerint visitati: exigere poterit aut debebit.

Dez.

Olim epus i tota sua dioceſi iurisditōez ordinariam nolcat hre: dubiū non exist: qn in q̄libet loco ipsiꝰ dioceſis nō exempto p se vel p alium possit p tribunali sedere: causas ad eccl'iasticū foꝝ spectantes audire: psonas eccl'iasticas cum eaꝝ excessus exegerit: capere: ac carceri deputare: necnō et cetera q̄ ad ipsius spectant officiū libere exercere.

Dez.

Olim is sup cessatōibꝫ a diuinis q̄ a capl'is: quētibꝫ: siue collegijs seculariū vl regulariuꝫ eccl'iaꝝ multotiēs sine causa rōnabili attētant: manifesta satisfa felicis recordatōis inocētio. iij. ⁊ gregorio. x. pdecessoribꝫ nr'is manauerint instituta. Quia tñ post illa est plerūq; ꝓtū: cessatōnes easdez irrōnabil'r foze factas. Nos ad tāpnicioſuꝫ euitāduꝫ abusum eadē statuta cum infrascripta moderatione in suo volētes roboze pdurare: de fratrum nostroꝝ cōsilio districtius inhibem⁹: ne a secularibus

c Tota. ita q̄ nullꝰ alius in tota ipsa dioc. sub eo iurisdictionem habeat. in parte autē bene: quod dic vt no. xxv. di. perlectis. et ⁊ facit quod no. ostiē. de offic. archipresbit. c. vlti. Jo. an.

d Habere. ita q̄ intentio sua fundata est de iure communi: ita q̄ qui se dic exemptū habet hoc ostendere. c. distin. contra morē. quod dic vt. j. de priuileg. cum psone.

e Loco. honesto tamen: maxime cuꝫ tractat causas spirituales: s. de appella. qua fronte. Jo. an.

f Exempto. ad cognoscenduꝫ locum exemptuꝫ: vide. j. de priuileg. si papa. et bene dicat non exempto. qa in loco exempto cathedraꝫ collocare non potest vt iudicia exerceat vt expresse probatur xvij. q. ij. lumioso.

g Alium. quod enim potest per se: ⁊ per alium. j. de reg. iur. potest. ⁊ dic vt ibi. Jo. an.

h Sedere. quod requritur in cognitione ⁊ decisione causarum. iij. q. iij. §. spacium. j. de re iudica. c. vlti.

i Spectantes. vt s. de ver. signi. super quibusdaꝫ: in fi. s. de foōpe. cum sit: ibi de hoc.

k Exegerint. al's non debet eos retinere: si de parendo iuri dederint fideiussoriam cautionez. j. de senten. excōmunica. si clericos: in fi. Jo. an.

l Capere. id est capi facere. quia manus iniecere in aliquem non debet episcopus. lxxxvj. distin. non liceat. C. de episco. et cleri. autentic. sed necꝫ et de ipsius mandato capientes excōmunicatu non sunt: s. de senten. excōmunicat. vt fame. et. j. eod. lib. et eo. ti. si clericos.

m Carceri. qui licet institutus fuerit ad reorum custodiam interdum est pena. j. de penis: q̄us. et s. de verbo. significat. nouum⁹. in fi. Jo. an.

n Officium. ordines celebrare: virgines ⁊ ecclesias consecrare: et his similia.

o Libere. ac si essꝫ in propria ecclesia vel palatio iuridico. Dominus Jo. andree.

Diuinis. canonici qui a diuinis cessare possunt: cum cessare voluerint: vocabunt absentes: sicut si imminēt electio facienda: cum quibus de cessatione deliberabunt: et si deliberant cessare requirent prius eum contra quem cessant: vt irrogatam offensam emendet: quod si fecerit non cessabunt. alioquin cessare poterunt: ita q̄ a cessatione infra mensem vtraq; pars: ⁊ cessans: et contra quam cessatur: iter arripiat eundi ad papam: vel per se vel per procuratores sufficienter instructos: nisi interim interuenerit concordia inter ipsos: et continuatis dieris q̄cito poterunt se coram papa presentent: vt vtraq; parte presente: vel altera contumaciter absente papa diffinit negocium: et culpabiles punit. ⁊ si pars cessans predicta non seruet: cessatio non seruetur.

b Innocentio. iij. s. eo. c. irrefragabili. §. ceterum.

c Gregorio. x. s. eo. si canonici.

d Irrationabiliter, i. sine rōnabili ⁊ manifesta causa ⁊ illoꝝ iurū

forma non seruata. Jo. an.

e Regulari. reprobata est igit opi. dñi guil. duran. qui no. s. eo. si canonici: q dcre. illa nō habebat locū in regularib: ß soluz in secularib. qz dicebant canonici vt ibi dixi.

f Couentu. itelligas q sibi vendicz ius cessandi ex consuetudine vel alio iure: vt s. eo. si canonici in pu.

g Cessationes ipse. aliquatenus attenten tur: qō est. j.

h Prout sunt. scilicet dcre prouincia: s. dce elec. corā: vbi ō hoc. et. vij. q. j. factus est cornelius. Jn his autem vocatōibus q dcre remoto loco fiant: sta tur consuetudini: vt eoō. ri. cum inter vniuersas. et. c. bone. ij. Sz an vocent vt nō: non statur consuetudini sc̄ōm quosdam: quod non est verum per dcre. j. dce pben. cum in ecclesijs. vnde credo q si in ista ecclesia esset cōsuetudo absentes non vocari ad electōnem. nec ad hāc cessatōnem vocari debebunt per hanc litteram que dicit: prout sunt dc. Et nō ex hac littera q in alijs tractatibus ecclesiarū q electōibus non debēt vocari absentes. alias q̄re q̄ssz prout sunt in electionis dc. et facit ad ea que no. r. q. ij. hoc ius porrectuz. r. j. de testi. presentium. Jo. an.

i Deliberatiōe. Mo ra easz in quo precedere debet tractatus: sic r in alienatōe perpetua rerum immobilium ecclesie. j. dce ecclē. non aliena. dubium. Jo. an.

vel regulari capitulo collegio seu p̄uētu ecclie cuiuscūq cessatōes ipse nisi vocatis oībus: put sunt p electōis negocio euocādi: r deliberatiōe habita diligenti: ac ep̄o alioue q̄cūq clerico siue laico: cuiuscūq dignitatis: p̄eminētie: p̄ditiōis: aut status existat: ppter cui⁹ iniuriā vel offensaz eadē videtur cessatio faciēda: post p̄dictas vocatōez: r deliberatiōez de cessando habitaz req̄sito q irrogatā iniuriā vel offensam emēdet: aliqtenus attentent. Neq tūc etiā si emendaz inde habuerit: vel p eos steterit: q̄ min⁹ habeāt ppetētez. Si aūt p̄missis fuatis capitulū collegiū vel p̄uēt⁹ alicui⁹ eccl'ie ad cessatōez eandē durerit pcedē dū: extūc infra vn⁹ mēsis spaciū ps vtraq: videlz hi qui cessant: r illi etiā ppter q̄z factū a diuinis cessāt: nisi supueniente p̄cordia int' eos cessatio illa cesset: iter arripiāt p se vl p procuratores idoneos cū muniētis: r actis ad negociū ipm spectātib ad sedē apo. venien di: r ptinuatis dictis q̄cito cō mode poterit: se aplico p̄spectui repsentēt: vt ptibus p̄ti bus: aut vna p̄te: altera non

k Steterint. si. s. eo. li. dce elec. commissa. §. annus. r. j. de preben. licet. Jo. an.

l Extunc. i. post cessatōnem.

m Aldensis. quot dies computantur in mense: dic vt dixi s. e. li. dce elec. q̄ sit.

n Iter arripiant. datur ergo dilatio ad iter arripiendum: et posteā tempus arbitrarium ad se presentandum: sic s. eoō. li. dce elec. cupientes. Sed vnuz nota. quia i dcre. cupientes: siue arripuerint iter infra mēsem siue nō: debet postea ire. et post temp⁹ arbitrarium expectatur per viginti dies. sed hic exquo non arripuit iter infra mensem: habent locum pene dcbite: nec post arbitrarium tempus expectatur.

o Continuatis. non credo q propter hoc compellat omn die p ficisci: r nunq̄ quiescere. quis enim impius iudex arbitretur q p quadraginta dietas deberet venire non quiescendo? r hoc probatur dum dicit: q̄cito poterūt. et illud dicimur posse quod possumus de iure r cōmode. xxij. q. ij. faciat. ff. de verbo. signifi. nepos proculo. et de hoc dixi s. de elec. cupientes: in pma particula super ver. com mode. Jo. an.

p Partibus. quarum assertōne pandūtur merita causaruz: s. de testi. in integ. tum ex litteris.

q Pena dcente. xxxviij. di. qui ea, de offi. leg. nisi specialis.

r Et manifesta. s. e. irrefragabili.

f Cessando. scilicet vt vocent absentes: deliberent r requirant prius q̄ fiat cessatio.

t Additendo. scilicet iter arripiendo infra mensem et dietas: prout congrue poterunt continuādo. no. igitur in summa ad hoc q fiat cessatio: necesse est hec interuenire: primo q qui cessant hoc habeāt de cō suetudie vel alio iure vt cessare possint. Secundo q vocentur absentes ad tractandum de cessatione. Tercio q tractēt. Quarto q de cessando deliberēt. Quinto q sit manifesta offensa ppter quam cessant. Sexto q sit rationabilis. Septimo q ante cessatiōē instrumēto publico vel patētibus litteris autentico sigillo mūitis causaz cessationis exprimant. Octauo illud instrumētum vel litteras tradant et contra quem cessant. Nono q requirent illū q emendet competenter iniuriam vel offensaz: p pter quaz cessare volūt. quod si non fecerit: tūc locū habet cessatio. Post cessationem debet vir q pars arripere iter ad sedem apostolicaz infra mensem per se vel p procuratoz sufficiēter instructos. extūc continuatis diebus habz tempus arbitrarium quo cōmode possit ire. omnib⁹ his non seruatis: non seruetur cessatio: r habeant locum pene: s. eoō. si canonici. et preter illas arbitraria summa pōtificis: vt hic. Jo. an.

venīte: vel mittēte examīato negocio apud sedē eandē ps q culpabil' inuenta fuerit i p̄missis: p̄ter alias pēas a dictis canōib⁹ institutas: si romāo pōtifici videbit expedire pēa docēte cogāscat q̄ntuz excesserit: q̄ cessatōi facte rōnabilit' causaz dedit: vel q̄ sine rōnabili r mānifesta cā cessauit. Parte insup a diuinis cessante supscripta taz i cessando q̄ in veniendo: siue mittendo ad sedē apostolicā nō fuante: nō fuet cessatio: ß ea nō obstāte vt prius in ipsa ecclesia celebret.

Item. Presenti phibemus edicto ne episcopi vel eoruz superiores: aut abbates: seu q̄nis alij regulares: vel seculares plati: aut ecclesiastice q̄cūq persone: vacātib⁹ dignitatibus: personatib⁹: prioratib⁹: vel eccl'ijs q̄buscūq sibi sbiectis: seu ad collatōem: ordinatiōez: p̄sentatōem: vel custodiam ptinētib⁹ eoz̄ rectoz̄ib⁹ vel ministris in ipsis inuēta: siue vacatōnis ipsoz tempe obuenīēria: q in vtilitatē eorūdē expēdi: vel futuris debēt successoribus fidelit' reseruari: occupare

b Superiores. archiepi vel patriarche.

c Ecclesiastice. i seculariby non possz hre locū pena inferi⁹ posita.

d Vacantib⁹. vacare etiam dicunt si sint manualia: non de mensa: ß habēta bona discreta. r i his locuz habet hec cōstitutio: vt in cle. de suppl'ē. negli. prela. quia regulares. que determiat quod hic archidyaconi. prolixe no. io. an.

e Quibuscūq. i hoc differt a dcre. q: sepe. s. e. li. de elec. vtz. j. i fi.

f Collationem. inter hec r sequēta magna est differentia. j. de preben. cum in illis.

g Custodiam. s. e. li. de elec. generali. et. lxiij. di. si in plebib⁹. de inst. cū venissent. de appel. bone.

h Reseruari. Per economū si est in ecclesia: vel eū qui custodiā hz. quod dic vt dixi s. de elec. quia sepe. Et nota q dicit reseruari. per hoc enim videtur q de illis non possint decedentes testari, de hoc notauerat gar. de re. eccle. non alienā. hoc consultissimo. et distinguebat. put distinxerat officiū. s. de pecul'. cle. si quis sane. inter clericum habentē administratōnem: r non habentē. Nam clericus habens administrationem q̄diu viuit et sanus est: dare potest: moderate tamen: sup de donatio. ceterum. comperant enim eum vsufructuario. quia eius morte finitur: sicut vsufructuarij: vt in predic. dcre. si quis sane. r s.

ꝛ̃ wna. ꝓsultationib⁹. s. ꝛ̃ pigno. c. vlti. insti. ꝛ̃ vsufruc. §. finiꝫ. potest ꝙ vir vult voluntarẽ suã facere: dūmodo moderate vnet: cuz incipit infirmari ꝑpaꝫ vsuario. ⁊ ita nihil habet nisi vsuz tm̃: elemosynã tm̃ facere pōt: s. ꝛ̃ testa. ad hoc. testari nō. e. u. cū in officijs: cuz si. Si vo sit cleric⁹ nō hꝫs administratiōez: ꝫ ꝓsonaliter ⁊ simplr̃ bñficiatus: ⁊ ī vita ⁊ in morte cōpaꝫ vsufructuario q̄ cuz ad faciẽdū fruct⁹ suos: ⁊ ō ipis pñt testari: eccl'ia tam̃ succedit eis ī iſtis si decedãt abintestato: s. ꝛ̃ testa. relatuz. p̄baꝫ satis ista distinctio s. ꝛ̃ testa. resistit. §. illud. ⁊ ꝓsuetudo gnālis quasi vbiq̄ eã approbat. et quod dictū est ꝛ̃ clerico simplr̃ bñficiato q̄ facit fruct⁹ suos: itelligẽdū est ꝛ̃ preceptis ⁊ reconditis: alij vo per iura allegata ad eccl'iaz ptinebũt.

i Priuilegio. s. ꝛ̃ rescrip. si ꝑ. j. ꝛ̃ pben. si ubi ꝓcesso: ⁊ s. ō ver. signi. c. plr̃i.

k Legitime. xl. ānoꝝ spacio: s. ꝛ̃ ꝓsue. c. vlt.

l Causa. puta onẽ imposito ī fundatiõe. xviij. q. ij. eleutherij. ⁊ c. Futuz. ꝛ̃ iurepat. ꝑterea. vel statuto: vt in pdi. ꝛ̃ cre. quia sepe.

m Ecclesie. ad idez s. e. li. ꝛ̃ offi. ꝛ̃le. c. ij. ⁊ sic suspẽsus celebraret ī ecclesia irregularis essz: vt. j. ꝛ̃ sen. excō. is cui. secus si extra ecclesiã: vt ibi dicam.

n Ceteri. iferiores episcopis. Jo. an.

o Officio ⁊ beneficio. dic qbuscūq̄ : vt s. ꝛ̃ elec. qz sepe. nō sic ī casu: s. e. li. ꝛ̃ elec. cupiẽtes. §. ceteꝝ. ⁊ c. si ꝓmissari⁹: in fi. ⁊ est ratio. qz hic ab officio suspẽsus est: ibi nō: vt in pdi. ꝛ̃cre. dixi: qz sepe.

p Quousq̄. facta ergo restitutõne non erit necessaria aliqua absolutio: vt no. Jo. lxxxj. di. si qui. ⁊ xvj. q. vij. si quis ꝛ̃inceps. et ber. ꝛ̃ mg. contra. con. inter ec. ꝛ̃ muliere.

q Restitutõem. ⁊ sic nō sufficit cautio. iam em̃ hic fuisset exp̄ssuz. sic. j. ꝛ̃ vsur. c. ij. ad hoc ꝛ̃ ꝛ̃ci. ed audientiã. ⁊ sic. j. ꝛ̃ v̄. sig. ex parte. j. ꝛ̃ sen. excōmu. venerabilibus. §. sane. ⁊ fa. s. ꝛ̃ re iudi. cum alij quibus. ff. ꝛ̃ pig. ac. l. non est.

r Porro. sumptꝰ fuit hoc ꝛ̃ eo quod no. ostiẽ. ꝛ̃ ver. sig. c. plr̃i.

s Supradicta. scilicz dimissa tempore mortis: ⁊ obuenientia tempore vacationis. Jo. an.

t Debitis. ad q̄ remanet ecclesia obligata: ⁊ successor sicut heres filius ad paterna. vt s. ꝛ̃ solut. c. j. sic etiaz dicit lex: q̄ si mulier ꝛ̃dit bona sua in totem: ꝛ̃disse videt: qō supest ꝛ̃ducto ere alieno. ff. ō in re v. l. mulier. ⁊ bñ ꝛ̃bẽt ꝑs ipsa ecclesie ꝛ̃bita solui. qz agris ei⁹ sustentiuo alios irrigare nō ꝛ̃bet. C. ꝛ̃ fun. ꝑses.

u Oneribꝰ. fabrice hospitalitatis receptois legatoꝝ ⁊ nūcioꝝ se. ap. ⁊ reliquis similibꝰ. xxj. q. j. c. j. ꝛ̃ pben. ꝛ̃ monachis: ꝛ̃ p̄scrip. accedentes: ꝛ̃ censi. cū instantia.

x Supesse. hodie dic vt in ꝓstitutõe Jo. q̄ incipit: suscepti.

y Edidimus. s. ꝛ̃ elec. qz sepe.

z Singulares personas. ipaꝝ ecclesiarum ꝛ̃ quibꝰ loquitur ꝛ̃cre. quia sepe. Jo. an.

a Vacantiũ. principali plato: vt ibi dixi.

b Derogari. ꝫ in quo poterat ꝛ̃rogari? So. in eo q̄ hic reꝙruntur ꝓsuetudines statuta ⁊ priuilegia: ibi vo reꝓbãtur: ⁊ ex hoc forte crediderit aliquis ꝛ̃rogatũ fuisse.

c Episcopali. capitulum vel is ad quem administratio pertinet vacante sede eos absoluet quos absoluere posset episcopus si viueret: nisi a sede apostolica id fuerit interdictũ. Edita fuit ad ꝛ̃claratõnem eoruz que no. s. e. his que. ⁊ reꝓbat qō tenebat gof. s. eo. ne se. vacã. illa. Jo. an.

b Vacante. idem si epus a paganis vel scismaticis captus esset: vt s. ꝛ̃ sup. negli. prela. si epus. Jo. an.

fijs aliꝭs locũ hꝫe censem⁹ ⁊ nolum⁹ in aliq̄ ꝛ̃rogari.

Bonifacius. viij.

De maioritate ⁊ obediẽtia.

Episcopali sede vacãte pt̃ capl'm: seu is ad quem epalis iurisditio tũc tpis noscit ptinere: his q̄b posset eps si viueret: ab excoicatiõis sentẽtia siue iuris: siue homis fuerit: absolutiõis bñficiũ impartiri: nisi ei fuerit a sede apostolica spāliter interdicta protestas. Bonifa. viij.

De pactis.

Dictũ cum rectore parochialis eccl'ie factũ a vob ne aliq̄s: vel certos ipi⁹ eccl'ie parochianos recipiatis ad eccl'iasticã sepultuz: oino fuare ꝛ̃betis: q̄q̄ sepultura liba sit mõasterio vio ab apo. sede idulta: et illi apō vos elegerit

c Jis ad quez. puta visitato: dat⁹ a papa: s. e. li. ꝛ̃ elec. is cui. vel ab archiepiscopo ī casu: s. eo. lib. ꝛ̃ supplen. negli. prelat. c. vlti. vel electꝰ ad hoc ꝙ capitulum.

d Jurisditio. circa temporalia ⁊ spiritualia: vel saltem circa spiritualia: vt s. ꝛ̃ tẽpo. ordi. cum nullus. eo. li. Jo. an.

e Tunc temporis. vacante sede.

f Juris. a qualibet iuris excommunicatione absoluit episcop⁹ si absolutō nō sit summo pontifici reseruata: s. ꝛ̃ sen. excōmu. nuper. et dixi s. eoō. lib. ꝛ̃ elec. sciant cuncti. Jo. an.

g Dominis. puta ipius episcopi mortui vel sui vicarij vel delegan: quod dic vt s. ꝛ̃ offic. ꝛ̃lega. prudẽtiã. vel inferioris prelati: quod dic vt s. ꝛ̃ offi. ordina. cum ab ecclesiarum.

h Impartiri. hoc tenebant hug. vincen. ber. ⁊ ostien. sed goff. cōtra per. c. xj. q. iij. si episcopus ante damnati. vbi dicebatur ꝙ mortuo episcopo ꝛ̃bebat successor excōmunicatum a predecessore absoluere. vnde dicebat ꝙ capituluz id nō poterat sed falsum est: vt hic vides. ad hoc ꝛ̃ hereti. ad abolendaz. s. eoō. cum olim. s. eo. lib. ꝛ̃ supplen. negli. prela. c. penulti. ⁊ vlt. j. ō instiũ. c. ij. cum similibus. ad illud. c. si episcopus: dic ꝙ ibi dicitur ꝙ successor poterit illum absoluere: sed non ibi dicitur ꝙ episcopus solum hoc facere ꝛ̃beat. ⁊ potest etiam dici capitulum visitatoꝝ vel successoꝝ cum in iurisditõe succedat: vt per iura superius allegata probãt. Jo. an.

i Si. s. capto: vel iurisditõez epalem habẽti.

k De. apo. non credo inferiorem hoc posse. ⁊ facit quod dixi s. ꝛ̃ supplen. negli. prela. c. vlti. ⁊ in autẽt. ꝛ̃ ꝛ̃sen. cui. §. interiz. colla. iij. ⁊ dixi s. ti. ꝑri. c. j.

l Pactum. monachi hñtes liberam a sede apo. sepulturam si paciscunt ꝛ̃ non recipiendis aliquibus: vel certis parochianis ecclesie alicuius seruare compellũtur pactũ. nec illos sepelire poterũt: licet apud eos elegerint sepeliri: cũ ꝙ pactũ priuilegio renũciauerint. Emanauit ad ꝛ̃claratõez eorum q̄ no. inno. ⁊ ostiẽ. ꝛ̃ sepul. c. j.

m Pactũ. quid sit pactũ habes s. ꝛ̃ v̄. sig. pactũ.

n Certos. puta masculos: vel tales ꝛ̃ tali tomo.

o Libera. hoc inducebat dubitatiõem. exquo enim habebant liberam: videbatur ꝙ omnes sepelire possent non ob. pacto: sed nō est verum: sicut ⁊ ille qui liberam habet non tenet: vt s. ꝛ̃ off. vica. c. vlti. et ꝛ̃ elect. is cui: cuz similibus. ⁊. C. ꝛ̃ inoffic. testa. si quãdo: in princi. ⁊ est ratio huius. c. quia per pactum priuilegio renunciauerunt: vt sequitur. Jo. an.

p Elegerint. quod poterant etiam si minus religiosus esset locus electus ꝙ dimissus: vt. j. ꝛ̃ sepul. c. ij. in fi. sed ex virtute pacti huiusmodi electio p̄dicta caret effectu. Et nō ꝙ licet tale pactuz inter

ecclesias initum valeat: non tamen valet pactum quod parochianus ꝓmittit vel obligat: vel iurat se sepulturā electurū vel electam nō dimissurū. ī. ꝛe sepul. c. j. ad hoc s. e. plerique.

f Derogeť. si pactū secutuz est ꝓuilegū nō est dubiū: q nō obuiat ꝓuilegū quo ad illa quib ꝛerogatū est ꝑ pactū. ꝛ est casus s. ꝛe ꝑscrip. cū olim. si aūt ꝓuilegū secutū fuerit ꝓpositōez nō valuit ꝓpositōez: exq ī illo facta nō fuit ide mētio: vt s. ꝛe ꝛeci. ex multiplici. oīa q casu ꝟuādū est pactū.

q Clāuis pactū factuz ꝓ filia dū nuptui tradebat nuptui: q ꝛote cōtēta nullū habebit ad bōa patna regressuz: si iurauerit id ipsa filia oīno ꝟuare tenebitur. Jo. an.

b Quāuis. tolle lex ciuil. improbet qō est ī. Jo. an.

c Cōtēta. ipa filia.

d Improbet. qā est ꝛe iura successiōe: q siue sit ꝛe succedendo siue ō nō succedēdo: nō valet ꝑm leges. C. ꝛe inof. testa. si qñ. §. j. C. ꝛe pac. l. pactū qō totali. ꝛ l. vlti. C. ꝛe col. l. pactū totali. cuz si. Jo. an.

e Lex ciuilis. predicta. C. ꝛe colla. l. pactū totali. ꝫ mrū q̄re ꝑm leges nō valet tale pactū: cū ꝑm eas bene valeat pactū ne pater filio succedat. ff. si a parente. l. j. §. si vel parēs. So. nō ita ꝛebetur ꝑā hereditas filij: sic ꝑris filio. ff. ꝛe inof. testa. naz ꝛ si. vl verius nō vi pactu ibi repellit: ꝫ ꝓter ꝛelictū. q: ꝑtū emācipationis recepit: vt. C. ꝛe opis lib. l. si quā. vel aliter vt no. in ꝑdi. l. pactū. Jo. an.

f Nō vi. an iuramētū ꝑ metū ext̄oꝝ obliget: dic vt no. Jo. xxij. q. iij. int cetera. ꝛ xv. q. vj. auctem. ꝛ ber. s. ꝛe iureiuran. si vo. ꝛ s. q̄ō me. cau. abbas. ista lra ꝛ s. ō iureiuť. cū ꝓtingat. ꝛ ī. e. li. e. ti. licz facūt ꝑ illa opinōe q nō obliget.

g Seruari ꝛebeat. approbata est ꝫ opi. pla. no. ī ꝑdic. l. pactū: q hoc dicebat. ꝫ accur. ibi ō ꝑ. l. C. ꝛe legi. ꝛ ꝑsti. non dubū. ꝛ C. ꝛe nup. aut. q eis sīgta: sup. i. impiať. ꝫ ꝛe turpi iuramento loquit. Qua aī rōne ꝑm leges tenet ꝛcꝰ puberis: si iurauit: q alis non tenet. C. si aduer. ven. aut. sacrāmta: eadē rōne tenē oz pactū istō iuratū. ꝛ idē ī casu s. ꝛe iureiuť. cū ꝓtingat. ꝛ vide q̄ ibi no. et. ī. e. li. e. ti. lz: q ꝓcur. ad istā ꝛecre. nō tñ multū faciūt: ꝛ cōpelli ꝛebēt ꝑ cēsurā ec. iudices seculares ad hoc ius canonicū obꝟuandū ꝑ p̄re dic. ꝛecre. licz. ad idē ꝛe sen. exco. ꝛecernim⁹.

h Dispendiū. tūc em ꝟuandū nō essz. xxij. q. iij. ꝑ totū. ꝛ s. ꝛe iureiur. si vo. eť ꝑm leges: vt in ꝑal. aut. C. ꝛe nup. aut. q eis. ff. ꝛe lega. j. si q̄s inquilin⁹: in fi.

i Instrumentū. secz ꝑncipale. secūdario em ibi possz ꝛetrimētū repi ri filijs vel viro vel veniēt̄ ab itestato: vel silib ꝑsonis.

q Elia ex eo. pacta inita ꝑ frēs ꝑdicatores vel miores vel alios mēdicātes cū rectoꝛib parochialiū eccl'iaz sup parochialib iuribz: si facta sunt ꝑ ꝓres vl guardianos ꝛe suoz cōsentiū ipsoꝝ locoz ꝓsensu: iz auctoritas sedis apo. non intercesserit: vel licētia ꝓris: vel mīstri gnālis: aut magri vel ꝓuncial' ministri: vl capli ꝓuicial': ꝟuāda si: dūmō alis sint licita ꝛ hōesta. hoc dic.

b Predicatores. hi ꝓponunt. q: antiquoz ipsoꝝ institutio: ad idē s. ꝛe excel. ꝑla. numis. s. ꝛe ꝓuil'. i his. s. e. li. ꝛe elec. q̄uīdā. ꝛ ibi dixi.

c Mendicātes. vt sunt heremitani sancti augustini: vel quis alij.

d Habitatōes. q̄s mutare vel alis ꝛe nouo acquirē nō ꝑt: vel antiq̄s dimittere: vel aliq̄ titulo ī alios trāsferre sine speciali licētia se. apo. vt. j. ꝛe excel. ꝑla. c. vno.

e Parochialib. vt exhibitōe sacroꝝ: ꝛecimis: ꝓmissis: oblatōib: iure funerādi: ꝛ his si.

f Alijs. extra iura parochialia ꝓut multa potes exēpla ꝑ ꝛe videre.

g Antecessoꝛib. ad q̄ tenet successor sic ipe predecessor. ad h⁹ ō sol'. c. j.

h Licita. al's ñ valēt: ꝛ fa. s. ꝛe pac. c. vlt.

i Honesta. secz ꝛ possibilia. q: null⁹ ad impossibile obligari posset: s. eo. c. vlt. ꝛ. j. ꝛe reg. iu. nemo potest.

k Maiores. ꝛe eis dixit. q: ꝛe ipsoꝝ exemptōe cōstabat. vel q: dicebant ꝓuilegiati q nulla ipoꝝ pactio vl obligatio teneret facta sine licentia ꝛomani pape.

g n On indiscrete. laic⁹ ꝑt eē procurator ad agendū et ꝛefendēdū i cauis spūalib. procurator p⁹ lite ꝓtes. ꝑt dare aliū procuratorē: ante nō: misi dat⁹ fuerit i rē suā: vel a dño habuerit mādatū ꝛe substituēdo: et nō certaz ꝑsonā. procurator ad negocia pōt dare aliū procuratorē libē: ꝛ ena q̄cūq̄.

b Indiscrete. si. s. eo. nō iniuste. ꝛ. j. ꝛe iura calū. c. vlti.

c Laicū. intelligo qui nullū habeat ordinē: nec sit al's ecclesiastica ꝑsona. xij. q. j. duo. Jo. an.

d Spūalib. ꝺ: s. ꝛe iudi. c. ij. So. ibi loquit ꝛe laicis qui tractant causas spūales suo nōie quasi ius in eis hītes: ꝛ sic nō est ꝺ. Mo. tamen ber. s. ꝛe excep. apostolice: q quis nō ꝑt agere ꝑ se vel ꝑ alio: ꝑ eo q ꝑ possidere nō potest: sed in actibus spiritualibus tunc id possz locum habere. In iudicialibus autem super spiritualibus locum nō habet: vt hic vides. ꝛ super hoc vide quod no. ostiēn. in summa hui⁹ ti. §. qui dari. ver. vltr. ꝛ guil. in spe. eo. ti. §. j. ver. item q est laicus. ꝛ quod no. s. ꝛe syndico. c. vno.

e Reputari. ff. ꝛe pcu. l. inuitus. §. j. ꝛ ibi ꝛe hoc. ꝛ insti. per quas ꝑ. no. acq. §. vlt. ꝛ sic' in teste. ff. ō testi. l. j. ꝛ in ꝓtrahēdo mrimonio. xxx. q. iij. qui spiritualem. s. ꝛe spon. cum apud. cum ergo non reperiamus hunc expresse prohibitum: ergo erit admittendus: ꝛ ideo dixit expresse. quia tacite videbatur prohibitum scom eum modum quem suō dixi scom. ber. Jo. an.

f Ab eo. scz procuratoꝛe. si ergo dominus contestatus litem dat procuratorem postmodum ad litez: iste sic datus nō substituit: vt hic ꝓbať: licet videat ar. ꝓtra. C. e. ti. nihil arbitramur in tesse. ꝫ ibi loquit ꝛe facultate dandi: nō ō facultate substituēdi: vt ibi no. Et no. q: approbaz puto opi. Jo. quā ibi no. accur. scz q procurator datus post litem

ri. Mos his occurrere pne sollicitudinis studio intēdentes: ꝑti ꝛereto sancim⁹ ꝓpositōes ꝛ pacta hmōi cū ꝑlatis: capl'is: ꝛ rectoꝛib ꝛ psonis ꝑdictis ab ipsoꝝ fratrū ꝙētua lib⁹ poꝛib⁹ seu guardiāis facta vel approbata ꝛe suoꝝ ꝙētuū ꝓsilio et assensu: dū tñ al's sint licita ꝛ honesta: ꝛebere ab ipš frib⁹ in locis ī q̄b fuerit facta ꝓpetuo inuiolabilit obꝟuari: nō obstāte q magri vel mīstri aut poris gnāliuz seu ꝓuīcialiū ꝑdictoꝝ nō intuenerit ī eis dez assensus nec ab ipsoꝝ generalib⁹ vel ꝓuicialib⁹ capitulis extiterit approbata: seu q sedes ap. ī his q ꝑ ꝑdictos fratres mīoꝛes facta fuerint: auctoꝛitatez suā nō ꝑstiterit vel assensuz.

Onfacius. viij.

De ꝓcuratoꝛibus. R.

On indiscrete iudex cēseť egisse: ꝓcuratoꝛez laicū ad agēdū vl ꝛefendēdum in causis spūalib⁹ admittēdo: cū regularit qui nō ꝓhibeť expsse ad exercēdū ꝓcuratōis officiū: idone⁹ ꝛebeat reputari. Licz aī a ꝓcuratoꝛe post litē ꝓtesta. ab eo possit: cū

non substituit. ⁊ gul. in spe. huius ti. §. j. v. quid si procurator intercesserit. accur. dicebat q̄ forte idez vr obiciz dici poterat per. l. C. ō pcor. eius. li. l. ij. Jo. an.

g Cius. ⁊ exponūt legiste. i. instāte: vt. C. de iudi. quousq; finos nō perit instāta: vñ intelligim⁹ q̄die: s. de iudi. c. pen. ⁊ sic videtur sentēna in eū formāda nō in dñm: de q̄ dic vt s. de elec. cōgelam.

h Procurator. vt. C. eo. l. nulla. ⁊ l. pen. ⁊. l. nec: in fi. ⁊ ff. e. in cāe. ⁊ ff. de ap. l. ab executore. §. fi. et. ff. de vsu excep. si procurator agit. §. j. ⁊ hoc vez itelligo vbi fuerit simpl'r constitut⁹ vt nō exīsse phibit⁹: alⁱs si pstitut⁹ fuerit vsq; ad litez pnest. ⁊ exīsse phibutus: ne vltr procedēt sec⁹: ō q̄ dic vt no. ino. ⁊ ostī. s. e. petino. pficiat g̃ dñs p se vel p aliū litē ceptā: ⁊ ad istar hui⁹ dixit dñs azo: q̄ delegatus ab alio cōgā a pncipe post litē pte. delegare pōt: qō fm nos videtur nō vez: vt s. de ap. cū causaz. ⁊ ō hoc s. de re iudi. cū bertoldus. nec est faciēda ppatio. qz etiā post litem pnest. ordinari⁹ revocat delegatū suū. ff. de iudi. l. iudicū. ß procurator non: nisi causa cognita: vt. j. c. pri. ⁊ rōnez q̄re. ff. e. ti. post litem.

i Antea. lit. contest. Jo. an.

k Non potest. scz dari alius procurator. ff. e. l. q̄ quis.

l In rem suā. vt si mulo donatōis cesse sunt actōes mihi: ⁊ dat⁹ suus procurator ad eas intētandas. iste est casus. C. de dona. l. illā subnlez.

m Substituēdi. tūc enī substitut⁹ videt vel dat⁹ ab ipso dño. ad hoc. ff. q̄ cuiusq; vniuer. l. itez eor. §. si decuriones. Et p hoc ⁊ alia q̄daz iura solui q̄stionē de delegato ab alio q̄ a pncipe qui hz speciale mādatum subdelegādi. s. q̄ subdelegare possit. ad idē s. de of. deleg. is cui. vbi de hoc. ⁊ c. vlt. §. vices.

n Certa psona. In ōtriz videbat: qz procurator debet esse cert⁹. ff. e. ti. l. ij. sicut ⁊ arbiter. ff. de ar. Itez si vnus. §. si in duos. ⁊ s. de arb. inotuit. sicut ⁊ tutor. ff. de testa. tu. tutor icertus. ⁊ l. duo sunt tutij. ⁊ hoc p dicta iura tenebat vbert⁹ de bobio: vt no. guil. in spe. ti. j. §. iam nūc. v. quid si in delegatōe. ⁊ accur. videt idez tenere. ff. e. l. j. in glo. j. ß illa glo. ⁊. l. ij. e. ti. possent itelligi de procuratore icerto fm modum illi⁹. l. duo sunt tutij. ff. de testa. tu. quia plures sunt tutij: ⁊ fecit tutiuz procuratorē: ⁊ nō apparet de quo senserit.

o Negocia. ⁊ ad vnū etiā negociū dari pt. ff. e. l. j. de neg. ge. l. iij. §. negociū. ad idez. ff. vi bo. rap. l. ij. §. q̄ ait.

p Deputare. ff. mā. si procurator. Et sic no. vnā differentiā inter procuratorē ad negocia ⁊ ad iudicia. alia videbis. j. e. qui generaliter: in fi. tertiā s. de rescrip. ex pte decani. ff. māda. si mādasset. ⁊ qō hic dicitur dic vez nisi in casu. j. e. c. vlt.

q Quāuis. procurator añ litem pnest. etiā sine causa revocari pt: post litē pnest. nō sine rōnabili causa. dñs tn bn pt adesse cause cū ipso procuratore: maxime si de colluſiōe timeat.

b Contestatā. vt infra. māda. §. plt. ff. māda. si vo nō remunerādi. §. si mādauero. C. māda. si pat. ff. de pcu. añ litez. s. de elec. i causis. s. e. ex insinuatōe. Et est iste casus q̄ penitere licet: qō dic vt dixi. j. ō reg. iu. qō semel. q̄ est pctra.

c Revocari. ß nūquid in hoc casu revocatio puenire debeat ad iudicem vel aduersariū⁹ dic vt s. e. mandato. Et videt q̄ non: ar. a cōtrario illius decre. ⁊ hoc ibi tenent tam. ⁊ gof. ber. ⁊ uino. ibi tenent pctra. ⁊ subaudiunt maxime: ⁊ eorum rōnes ibi vide. ⁊ guil. in spec. e. ti. §. j. v. item q̄ mandatuz. ostī. no. e. ti. audiis: q̄ revocatio tenet indistincte quo ad iudiciū revocantis. Si queraī de iudicio aduersarij si fit ante lit. pnest. ⁊ iudex vel aduersari⁹ certificatus fuit vel certificari pt de mandato nō obest revocatio: nisi ad alterē pueneri. debet enī ignorātia pbabilis esse excusata: de cle. ex. mi. applice. ff. iudi. sol. si aūt: multomin⁹ valet post lit. pnest. nisi ad alterē pdictor pueniat: q̄bus semel de mādato exitit facta fides: s. e. mādato. ff. eo. si procurator. ß si se celet procurator: obligat dño. ff. de volo: eleganter. §. plt. ⁊ si non est soluendo: tenetur aduersarius si particeps fit dilecti. ff. mandatis. si procuratorē. §. j. sin aliter sibi imputet qui talez elegit. ff. de mi. cū mādato: in fi. vnde si revocatio ad iudicē vel aduersariuz pueniat: id super quo pclusuz est nō impedit: alia sic: vt in predic. decre. audits.

Si aūt de mādato nō fuit facta fides: ⁊ sine satisdatiōe fuit admissus tenet revocatio: ⁊ sic itelligat s. e. in nfa. ⁊ c. ex insinuatōe. ⁊ . ff. e. in cāe. ⁊ ōri⁹ sensus s. e. mādato. ⁊ sibi imputet q̄ eā non exegit. si aūt satisdatōez exegit: i procuratorē celātē revocatōez redūdabit: ⁊ aduersari⁹ erit sine dāno. vñ si erat procurator actoris: cōmissa est

ingredi religionē: aut i longū pegrinari: vt egritudie aut vi culis detineri pōgat: seu alia rōnabilis causa subsit: pter quam sit merito revocandus.

Cleruz q̄ q̄ nisi vt pmittit revocari nō possit: dñs tamen sue cause vna cū eodē procuratore: maxime si de colluſiōe timeat minime phibet adesse.

Dem.

Si qui a procuratore super hoc a domino potestatem habente procurator extitit substitutus: non potest

satisdatio de rato. ff. rem ra. ha. l. ij. si procurator rei satisdat iudicatuz solui: et de dolo pmittet. ff. iudi. sol. l. iudicatū solui. ⁊ ff. e. plautius.

d Postea. i. post lit. pte. ⁊ itelligas ab ipo pcu. vt dixi s. pri.

e Ipso nolēte. sec⁹ si volēte. ⁊ sic possz itelligi s. e. mandato. vt ibi no. q̄ntūcūq; tn procurator ꝺdicat: nō pcedet cuz eo post revocatōez q̄uscz de causa revocatōis cognitū fuerit. nō em debet se ingerē procurator: ß debet ei sufficē q̄ sine suspitōis nota removeat. ff. e. l. q̄ omnia.

f Nequibit. ptra. j. eo. si quem. So. ibi. Jo. an.

g Nisi eū. hos casus q̄ sequūtur habes. ff. e. n. l. filiꝰ. §. fi. ⁊. l. se q̄ntibo: vsq; ad. l. ß et. ⁊. l. post litē: vsq; ad. l. q̄ oia. §. j.

h Inimicuz. ⁊ q̄ inimicine hic venīt arbitrabit iudex: facit qō dicim⁹ de iudice ⁊ de teste. iij. q. v. c. ij. de symo. p tuas. ⁊ de accu. cū oporteat. Nō tn dico q̄ regrant capitales: ⁊ hꝰ sonat lra q̄ dic: vel suspectū: hz videat ꝺ. ff. e. l. filiꝰ: ad fi. ⁊. l. si post datū. Sz i procuratore p q̄ pmisit dñs iudicatū solui loquit q̄ appellit. pseq: nisi capitales inimicicie inueniat vt alie iuste cause: de q̄bus ibi dz. ⁊ rōo lex. e. ti. vt exilio: q̄ loquit de casu nro nō possunt capitales in terra.

i Suspectū. ⁊ est suspitio allegāda ⁊ pbāda sic ꝺ iudicē: s. de ap. cū ipāli. ß hoc ipo q̄ opas igerit i inuitū suspectꝰ est. ff. e. ti. l. q̄ oia. ⁊ sic et ex falsa causa dñs poterit ipm revocare. q: ꝺdicēdo suspectꝰ erit: ⁊ sic lo cū hēbit hec lra. Sz pt dici vt no. accur. ff. e. ti. l. q̄ oia q̄ aut procurator solꝰ resistit: ⁊ tūc pcedat ⁊ va sit obiectio: aut aduersari⁹: vel procurator ⁊ aduersari⁹: ⁊ tūc sec⁹. ⁊ sic pñt itelligi leges pallegate ⁊ decre. ista. ß lra ista solū dic ipso nolēte. vñ ⁊ postea dicit idez accur. dic eū suspectū q̄libcūq; ß nō ita q̄ removeat. vt suspectꝰ est iteriz ꝺoec causa remotōis ctat: alⁱs em ad qd remotōis causa ctaret nō video: licz dñs. Ald. ibi pmā pfueuerit approbare.

k Affinitate. q: tūc dño timet piculū. C. ō excu. tu. hūanitatis.

l Eius. s. aduersarij. ⁊ tūc ipse procurator aduersari⁹ est: ⁊ poterit dicere ꝺ iuz eius qō pmo petebat. ad hoc. iij. q. vij. §. tria. v. si ꝺ patrē. ad idez. ff. de postu. l. vlt.

m Ingredi. etiā nō pretendo: ß solū pbatiōis causa. ad hoc. j. de sen. ex. religioso. ij. Kñ. ⁊. j. de regula. c. j. in pn.

n Longum. arburio iudicis credo termiandū habita psideratōe cause ⁊ viarum. Jo. an.

o Unculis. pdonū vel hostiū pate. ff. e. ti. itez si suspect⁹.

p Alia rationabilis. vtputa etas nimis decrepita vel nimis iuuenis: ⁊ tūc revocaret de facto. vt. ff. e. n. l. post litē: in fi. vel q: latrat. ff. e. l. vel exilio: vel iudicio publico vel puato timet: vt. ff. eo. ti. l. vel iudicio. ⁊ idem in fi.

q Possit. inuitus: vt supꝝ vidisti.

r Colluſione. ß nōne exquo de colluſiōe timet hz eū suspectum: quare ergo nō revocat: vt s. e. cū Sol'. timet hoc: sed ꝓbare non potest. ad hoc. ij. q. vij. plericz. vel aliter. hic nō vult dilatare pcessuz cause qui esset in cognitōe suspitōis: vt supꝝ dixi: ⁊ ꝓbatur. ff. e. l. post litem. Jo. an.

s Adesse. Sz quid pderit adesse: pderit bz poterit testes ⁊ pbationes inducere quas ille omitteret: vel saltem ille pducere tenebit nomiatos a dño bñficiū em iuris q̄ adesse possit iterpandū est late: ⁊ vt aliq̄d pferat: de v. sig. abbate. ⁊ de hoc per accur. ff. de inof. test. si suspecta: in pun.

a Si qui. procurator habēs mandatū substituēdi substituit: a se post mādatū susceptū etiā si eo nō sit vsus: revocare nō pōt: nisi ⁊ pcatez habuit revocandi. s. aūt erat procurator ad plures causas ⁊ in altera substituit: in alijs remanet procurator.

b Potestatē. q: alⁱs non poterat nisi in casibus: s. e. c. j.

e Susceptum. ꝛ licꝫ dixerit se nolle suscipe: tamen tenet in eadem volũtate manẽte adhuc suscipe poterit: vt. ff. e. licꝫ.

d Alius nõ fuerit. licꝫ ꝑ vñs reuocet procuratorẽ re integra vl̃ ante litꝫ contestatã: insti. manda. §. recte. ꝛ ſ. c. pri. in pn. cuꝫ suis cõcor. ꝛ ipso facto ſm id qõ dicit. ff. e. si quem. procurator tñ datus ad substituendũ hoc non pt̃ post susceptũ mandatũ. iam em̃ suo functus ẽ officio: ꝛ potiꝰ hic cõstituꝰ a pncipali dño: quã substitutus a procuratore videt: vt dixi ſ. e. c. j.

e Sp'lice. qꝛ aliꝰ nõ ſbdelegat. C. de iudi. a iudice. ſ. de of. delegato: alis. ꝛ c. vlt. de ap. cũ causam.

f Aliud. ſcꝫ qꝫ reuocare possit anteqũ ille vsus fuerit. et habes hoc ſ. e. li. de off. dele. quis. Sꝫ qro ꝛe aliud in delegato qꝫ in procuratore? Sol'. credo qꝫ sit ratio: qꝛ delegatus pncipis hꝫ a lege qꝫ ꝓmittere possit: ꝛ ideo tenet inde ex ſbdelegatꝰ vñ cepit reuocare poterit: vt i pdicta. q̃uis. ß procurator de q̃ hic loqnt̃ habet hoc ab hoie: ꝛ ideo ꝓmittẽdo suscepto mãdato p procuratorẽ functus est officio suo. et ideo amplius non reuocat. Et no. qꝛ si ꝓmissarius datus ad eligendum eligat: ꝛ electꝰ rẽnuit ꝓsentire: amplius nõ eligit. qꝛ suo functus est officio: ſ. e. li. de elec. si ꝓmissarꝰ. §. j. procurator tñ substituens nõ est functꝰ officio suo: nisi substitutꝰ mãdatũ suscipiat: vt hic vides. ꝛ ideo aliud qꝛ hic procurator causaꝫ agere ꝛ substituere poterat: ibi solũ eligere. ꝛ ideo citius illius expirat officiuꝫ. Et ſm superiꝰ dicta no. qꝛ cũ tres casus sint positi: ſ. c. j. in qbꝫ procurator ad iudicia substituit: hic de altero tñ dicit. ſ. de eo q̃ mãdatuꝫ hꝫ: vñ de reliqs secus credo: cũ habeãt pt̃atez nõ ab hoie ß a lege: vt supꝰ dixi: ex eo qꝫ factꝰ est dñs litis vel datꝰ in rem suã. alꝫs em̃ ꝛe nõ sic de alijs exp̃ssisset: ꝛ fa. de teci. ad audientiã. ꝛ qõ recitari solet de eo q̃ dux. in ma. quã pol. p adul. c. vlt. ꝛ de puer. in fi. c. j.

g Illo. ſ. substituẽte. a dño autem bene: habita distinctõne quam habes ſ. c. pri. Jo. an.

b Reuocãdi. tũc em̃ nõ expirat mãdatũ exq̃ penes eũ pt̃as remanet reuocãdi. ꝛ fa. optime ſ. e. li. si delegatꝰ: de of. dele.

i Omnes. põt ꝑ pstitui ad vnam ꝛ ad plures ꝛ ad omnes causas procurator. ff. eo. l. j. Jo. an.

k Exercẽ. sic et delegatꝰ ab alio q̃ a pncipe ad vniuersitatẽ causaꝫ vnã delegat: ꝛ i alijs iurisdictõeꝫ renuet. ff. de iudi. cũ ptor. §. j.

a q Vi ad agendũ. datꝰ ad agendũ defendere cogit̃: vel satisdare de defendendo. ff. e. l. fuñ in fi.

b Speciale. vt. ĩ. §. vlt. cum si.

c Nõ debz. ꝛ sic nõ valet tãtũ genꝰ q̃ ad spẽs q̃ntũ spẽs. ad idẽ ſ. de ap. c. ij. de hoc habes ſ. de of. oꝛ. si sacerdos. xxiij. di. quãq̃.

d Non expressos. non tñ p hoc mrimoniũ ꝓhere poterit: vt. ĩ. e. c. vlt. nec poterit ꝓra electũ vel ꝓuisuꝫ opponẽ crimia vel defectꝰ: vt in cle. e. ti. non potest.

e Admittet. no. p illa opi. bul. ꝛ alioꝝ dctoꝝ legiꝫ: q̃ paciscẽs q̃ casum fortuitum non opponet: aut aliquos expressus secuta generali clausula: aut nulluꝫ. vt in primo casu teneat renũciatio: in secundo vo non. ꝛ nota. hec materia p accur. ff. si qs cau. ß etsi. §. qñtum: ꝛ recitari solet ſ. de posi. bona fides.

f Mãdato. vel eo qõ hẽat viꝫ ipsi? spãlis mãdati: vt ſ. pr. Rñ.

g Deferre. ff. de iureiurã. iusiurandũ. j. §. fi.

h Vel paciſci. C. de trãsact. trãsactõis: vbi de hoc. ff. e. ti. l. procurator cui liba. ꝛ l. mãdato. ꝛ ſ. de transact. ꝓmgit. ꝛ de ar. p tuas. nec in integrum restitutõem p alio petere: ſ. de resti. in inte. coꝛaꝫ: vbi de hoc. ꝛ hoc quãdo pncipaliter petitur: secus si incidenter: ſ. e. ti. suscitata. C. etiã per procu. causaꝫ in inte. resti. agi pos. l. vnica. Itẽ in causa suspecti tutoris. ff. de pcu. non solũ. §. fi. Itẽ vbi sunt duo procuratores omniuꝫ rerꝫ alienus. tunc enim non potest vnus ab alio sine speciali mandato exigere. ff. e. l. qui duos. et l. ita qꝫ. Item de interdicto de libe. exhi. ꝛ dedu. ff. e. l. pomponius: in pn. Item in actione ptõne. ff. de accep. l. iij. Item in rescriptoꝝ impetratõe: ſ. de rescripto. nonulli. ꝛ c. ex parte. Item in causa matrimoniali ſm vinc. ſ. qui mandatũ susceptuꝫ: etiã si eo vsus nõ fuerit: licet ĩ delegato se. apo. vices suas alteri ꝓmittẽte aliud cẽseat: vlteriꝰ reuocari ab illo: nisi reuocãti potestas ꝓcessa fuissꝫ eidez. Item si cũ ad plures: vel ad oẽs causas gnãliter ꝓstitutꝰ fuissꝫ ĩ vna tñ substituerit earũdẽ: in alijs nequaq̃ phibet procuratoris officiũ exercere. Nez.

Qui ad agendũ ꝛ defendendũ: ac gnãliter ad oĩa etiã si mãdatũ exigãt spãle: cõstituit procurator ex vi gnãlitatis hmõi ad aliquẽ articulũ: in q̃ speciale mandatũ exigit: admitti nõ debet. Sꝫ si aliqs vel aliqui de articulis specialem mandatũ exigentibꝰ specificati fuissent a dicta clausula generali: tũc ad nõ exp̃ssos etiam admittet. Procurator quoq; absq; speciali mãdato iuramentũ deferre: transigere: vel paciſci nõ potest: nisi ei bonoꝝ vl̃ cause administratio libere sit ꝓcessa. Nez.

Qui gnãliter ꝓstitutꝰ ad negocia procuratoris agere ac expiri põt exceptis his casibus: q̃ mandatũ exigũt spãle. Medũ vo ad negocia: ß etiam ad iudicia põt filiusfamilias absq; p̃is assensu fieri procurator. Licꝫ autez quis post .xvij. annũ procurator ad negocia licite deputet: ad iudicia tñ nisi maior. xxv. annis fuerit: deputari neq̃bit. Nez.

Si duo procuratores sil̃ non adiecto iuram̃. calum. c. vlti. Item in casu ſ. e. li. de elec. pcur̃. ꝛ de hoc vide in spe. e. ti. §. j. v. iuez opponẽ qꝫ licet habeat.

i Concessa. vel datus sit in rem suã. In tribus ꝑ casibꝫ hoc pt̃. ſ. qñ hꝫ spãle: qñ hꝫ gnãle ꝛ liberã: qñ datꝰ est in rem suã. hec pbant̃. ff. e. l. procurator cui liba. ff. de iureiur. l. iusiurãdũ. §. fi. ꝛ l. ſe. C. de noua. l. nõ abstulit. ꝛ ff. de solu. l. hoc iure. ꝛ no. C. de ĩnsaci. l. ĩnsactõis.

q Vi gnãliter. nõ eget summa. qꝛ satis summat seꝑm. hoc primuꝫ dictũ ponebat guil. p q̃stiõe in spe. e. ti. §. j. in fi. ꝛ seqn̄do vber. idez dicebat qõ dicit hec dcere. ꝛ idez no. osti. de petitio. in. j. glo. ꝛ satis olim hoc dicebam? p dcere. dilect?. vbi est hoc satis exp̃ssum. ß glo. videbat ibi tacte ꝓsentire q̃ generaliter fuerat ꝓstitutus ad negocia ꝛ ad iudicia.

b Generaliter. nota qꝫ generaliter potest fieri procuratoris constitutio: ꝛ dicit hoc ſ. e. petitio.

c Experiri. i. defendere: ſ. de iudi. c. j. alibi ponit̃ p agere: ſ. de causa poss. pastoralis. Jo. an.

d Casibus. exempla vide ſ. c. pri.

e Filiusfamilias. non dubitam? q̃n filiusfamilias posset ꝓstitui procurator: ſ. e. nõ iniuste. ꝛ ff. e. l. filiusfamilias. §. ipse q̃z. Sꝫ an sine mãdato p̃is possit ꝓstitui dubitabat. ꝛ videbat qꝫ nõ: qꝛ p se nõ admittitur: q̃ nec p alio: cũ interdũ admittat p se q̃ nõ p alio. ff. de postu. l. j. §. ij. iij. q. vij. §. tria. ꝛ no. de hoc p accur. C. de bo. q̃ li. l. vlt. §. j. ĩ fi. Sꝫ qꝛ nil dcpit p̃i: idcirco admittit sine mãdato: vt hic. et est ſ. ĩ. de iudi. c. vlt. §. vlt. vbi at̃ dcpiret p̃i hẽnt locũ iura pdicta. ad hoc. ff. ad trebel. ille a q̃. §. fi. ff. de in integ. resti. cũ mãdato: in fi.

f Xvij. annũ. insti. qui ꝛ ex quibꝫ cau. ma. pos. §. iuste. sic ꝛ aduocatus pegisse debet. xvij. an. ff. de postu. l. j. §. inuiti. iij. q. vij. §. vez.

g Ad negocia. no. osti. ſ. e. nõ iniuste: in. iij. glo. q̃ procurator datus ad negocia maioꝝ. xvij. ꝛ minoꝝ. xxv. potest agere ꝛ experiri. nam exq̃ procurator ad negocia agere pt̃: vt ſ. pri. Rñ. ꝛ minoꝝ. xxv. an. datur ad negocia: vt hic. ergo ꝛ aget: vt ibi. Jo. an.

h Xv. ff. eo. ti. minoꝝ. C. de his qui ve. e. impetra. l. fi. C. eo. ti. l. exigende.

o f Si duo. vel plures. Emanauit hec dcre. ad declaratõem eorum que no. Jo. ij. q. vij. §. forma. ꝛ ber. ſ. e. ti. non iniuste. ꝛ accur. ff. e. ti. l. pluribꝫ. ꝛ imo. ꝛ osti. ſ. e. in nra. ꝛ gul. in spe. e. ti. §. rõne aũt. v. qd si duo: ꝛ. v. seqn̄.

b Sil̃. qꝛ secꝰ si diuerſ tpibꝫ. ff. e. l. si qs tñ. §. fi. ꝛ ſ. e. nõ iniuste. ꝛ hoc iõ. qꝛ dãdo secũdũ videt ꝓmũ reuocare: vt i pdictis iuribꝫ. ꝛ hoc vez: nisi exp̃mat se nolle ꝓmũ reuocare. ff. de leg. j. si qs plibꝫ. ad hoc. ĩ. e. si quẽ, ꝛ hoc vez ĩtelligo: et̃ si secũdꝰ procurator noluit suscipe mãdatũ.

ar. l. insti. quib⁹ mo. tes. infir. §. posteriore. vbi dicit q̄ scōm testamē
tum rūpit primū: huic ex secūdo testamēto aliqs heres factus nō sit vel
esse noluerit: sic ⁊ hic ar. p̄dictoꝝ iurū. ⁊ hoc tractat guil. in spe. e. ti.
§. rōne aūt. v. ℔ eī dato. ij.

c Jn solidum. alij quid opat ℔ non q̄ omnia: qō sonat vt. j. ptz.

d Admitti. aliud ī exe
cutoribꝫ vltime volū ta
tis: vt. j. d testa. c. vlt.
in fi. ⁊ in pcuratoribus
datis ad iudicia spūaliū
causaꝝ: vt. j. eo. c. §. sa
ne. ⁊ ī tutoribꝫ. ff. de ad
mi. tu. decreto: in fi. ⁊ in
his d benignitate secus
est receptū: vt ibi. Et est
ratio dicti. q; hi duo cen
sent̄ p vno: s. e. li. de e
lec. c. pen̄t. §. j. Est ℊ hic
necesse q̄ viq; admittat̄
sic in iudicibꝫ datis sine
clausula: s. de offi. dele.
causaꝝ mrimonij. Sz qd
dices: ecce vn⁹ p̄stet ⁊ al
ter negāt: qd erit? Sup
hoc fuit dissentio. dicunt
qdaz q̄ facta est lit. pte.
⁊ stat̄ p̄fessioi. qd sic pbā
tur. si dñs pñs essz et cō
fiteret ⁊ negaret: staret̄
p̄fessioi q̄ p eū est. ff. de ī
ter. ac. de exact. §. j. ℊ idē
in his q̄ psonā dñi repre
sentant. Alij dicūt q̄ elu
gere p̄ dñs vtrū stet̄ ne
gatioi vel p̄fessioi: ar. s.
de re iudi. duobꝫ. ⁊. ff. de
re iud. duo iudices. Ter
cij dicūt ⁊ forte melꝰ p̄m
anno. q̄ p talem rūsionē
nō fit lit. p̄test. ℔ p̄ceden
duz est p dñm tangꝫ p cō
tumacē: p eo q̄ nolit iu
stic. pcuratores instructos: de iurā. calū. in ptractādis. Prima opi. plꝰ
cunt ostī. s. e. in hīa. Adibi placet vltima. q; p̄fessio vl' negatio vn⁹ so
lius eiꝰ altero nō resistēte nō valet: vt s. in p̄n. multorum⁹ altero re
sistēte. ad hoc s. e. li. de elec. c. p̄t. §. si aūt. Et p̄ter euitāda hec di
cebat ber. s. e. nō iuste: qō sanus erat equū q̄ siue adijceret in solidū
siue nō: semp iudex eligeret idoneoꝝ. ad hoc. ff. de accu. si plures. ff.
de admi. tu. si plures. ℔ nō est ver nisi in casu. j. e. §. sane. vinc. aūt
dicebat ob p̄dictā causaꝝ pcu. tales nō admittēdos. Sz va est eiꝰ opi.
in casu s. e. li. de elec. c. p̄t. §. si aūt. alꝰ nō: vt hic vides.

e Secus. s. q; tūc vnus admittet̄ sine altero.

f Lit. pte. q; tūc demū agere videt̄. ff. rē ra. ha. l. amplꝰ. ad hoc s.
de offi. dele. relatū. ⁊ de v. sig. ex pte. ij. ⁊ pcor. ff. e. l. pluribꝫ. Interdū
aūt dicit̄ quis occupare: q; p̄mo ad sententiā deuenit: vt in actio. de pe
cul'. ⁊ in noxali. ff. de pecul'. si vo. ff. de noxal'. si qs a multis. qa non
p̄sumit̄ quis astrictꝰ: ⁊ ideo ibi añ sententiā nullus occupare videt̄: ar.
C. de ac. ⁊ ob. l. negāt̄es. Et delegatus cū clausula: vos vel alter vīm
occupat p quālibet inchoatōem iudicialē: s. de offi. dele. cū plures. alī
quādo nihil opat̄ occupatio. ff. de dam. infec. si finita. §. iulianꝰ. ff. vt
in pos. lega. l. is cui. §. q̄ prior. vbi oēs eq̄liter in possessionē mittun
tur: licet ptes sibi faciant p̄curſuꝫ.

g Occupabit. in bona significatōne: sic. vij. q. j. factus est coroneli⁹.
alibi in mala: s. e. li. de elec. generali: vbi de hoc.

h Dominꝰ. s. e. c. j. cū suis pcor.

i Occupātis. ⁊ nihilominꝰ p voluntatē dñi melior fiet ipsi⁹ occupā
tis p̄dicto. q; statū iuris imutare nō potuit in totuꝫ. ad hoc s. de testa.
requisisti. ⁊. c. tua. ff. de leg. j. l. nemo. si ℊ non valet in totū vt agit:
valeat p ea pte ⁊ eo mō quo valere potest. ad idez. j. de despon. impu.
c. j. §. j. ⁊ determinatū est hic q̄ dubie tractabat guil. in spe. e. ti. §. rati
one aūt. v. quid si dictū fuit.

k Jnchoatū. si. s. e. li. de offi. dele. cū plures.

l Preferri. est em̄ p̄stantius ab eo qui potior est clausula nō ob. vt s
vidisti. excludat ergo illū cum vices potiorꝫ gerat. ad hoc. pcij. di. c.
vlt. ⁊. pcij. di. c. ij. de p̄ben. hi qui.

m Substituto. ab occupāte. Numquid hūc reuocare possit? dic vt di
xi s. e. ti. is qui. Jo. an.

n Alter. collega datus cum eo in solidum.

o Jpsum. negocium.

p Cessante. ar. cōtra: s. e. li. de elec. cupiētes. §. q̄ si. ⁊. j. de sen.
excom. eos qui. vbi cessante impedimento tenetur quis ad hoc ad
quod prius tenebat̄. sed hic iam alius occupauit: ⁊ eo casu q̄ potu
it: vñ nec vrt⁹ cit'e hoc
opat̄: vt vides.

q Jmpediri. ⁊ tūc il
le assumet̄. nec ille sb
stitutum dare poterit:
cum litez nō fuerit cō
testatus: sup eoꝝ. c. j.
§. j. Jo. an.

r Causis. secus in
negocijs enaz spiritu
alibus: vt patet s. de
elec. c. p̄t. §. si aūt.
quod est contra: ⁊ ibi
dixi. Jo. an.

s Celeriorez. de hoc
vide quod dixi s. eo.
lib. de elec. c. vlt.

t Specialiter. no
ta ergo q̄ favoꝝ aliqd
inducat contra ius po
sitiuum quod habu
isti s. in p̄n. decre. Et
nota per hanc litteraz
reprobataz illam opi.
q̄ videbat̄ equa ber. s
. e. non iniuste: q̄ siue
essz clausula in solidū
siue nō: iudex poterat
eligere. sed non est ve
rum: nisi in spirituali
bus: vt hic vides. et
facit pro illa api. ff. de
popul. actī. l. vj. ℔ non
ob. quia ibi plus tan
git vniuersitas q̄ pri
uata p̄sona. ⁊ ideo fu
it electio magistratꝰ.

u Non in solidum.

si enim in solidum non esset speciale. quia omni casu iudex eligeret: si ambo concurrerent et simul occuparent. ad hoc s. de elec. c. penulti. §. j. Jo. an.

r Intricari. vt ex contrarijs responsionibus. parat igitur viaz expeditioni negocij: prouidet omnino absenti: occurrit partium laboribus et inutilibus expensis: ad que omnia tenetur iudex: s. eo. lib. de offic. ordina. vt litigantes, de rescrip. statutum.

y Jdoneorem. ff. de accu. si plures. ff. de admi. tu. si plures. ⁊ vi
detur idoneior magis honestus: et qui melꝰ merita cause nouit: s.
de iurām. calū. in ptractandis.

z Admittēdū. s. q̄ nō dedit sbstitutū: ⁊ nō p̄t vel nō vult p̄sequi.

a Jcet. procurator qui rēnuit acceptare mandatum: penite
re potest q̄diu p̄stitues in eadē p̄seuerauerit volūtatū.

b Procurator. ad iudicia vel negocia non curo: cuz nō distinguat
⁊ eadem ratio sit vtrobiq;.

c Absente. presens igitur ⁊ absens quis potest constitui procura
tor: vt hic. et. ff. eo. l. j. s. de confir. vti. vel mun. cum dilecta.

d Suscipere. q̄ si scienter illud sine protestatōne recipit tenetur qui pro eo debite caueret super indusis in pcuratorio defendere co
gitur vt in cle. e. ti. c. j.

e Nolle. de nolle et velle quomodo alterum extensiuum alteruz
non: vide quod no. ff. de ver. obli. si quis stipulatus sit.

f Obstante. ⁊ sic no. speciale contra regulaz. j. de regu. iur. qō se
mel: cum suis concor.

g Deinde. si ergo mutasset voluntatem vel causaz agendo: vel alī
um procuratorem dando secus est: vt dixi s. e. p̄ri. in p̄n. ad hoc
. j. c. prox. Jo. an.

h Ipsum. mandatum.

i Placebit. ar. p̄ra. ff. de suc. edic. l. j. §. qui semel. vbi si ille qui
est primi gradus dixerit se nolle succedere: statim ius deuoluit ad
eum qui est secundi gradus. sed ibi erat ad quē ex renunciatōe ius
deuoluebat̄: hic ad nullum alium q̄ ad dñm ipsum procuratorem
constituentem. vnde sanus dici potest q̄ de quadaz perseueranna vo
luntatis ⁊ equitate ille: vt non desinat esse procurator: vel si desinit
iure permittente reassumere p̄t: et forte statutum fuit ne cōtingat

ꝑpter ꝓcuratoris ꝛefectū negocia ꝓtelari. ad hoc ſ. c. pri. ¶ Credo tñ ꝑ ꝓdictā. l. ⁊ ꝑ hāc lr̄am q̄diu ⁊c. ſi dñs diriſſet. ꝓſtituo talē. q̄ ſi rēnuerit: talem cōſtituo. non hꝫ tūc locū hāc ꝛere. ¶ Et nota. q̄ ſi electus ꝓpria ſibi electione rēnuat ꝓſentire. adhuc electoribus in eadem volūtate manentib⁹ poterit ꝓſentire. alꝫs non: qꝛ ꝛeꝫ eſt: qꝛ a ꝓncipio rnuūt ⁊ q̄ inuitu trahunt. viij. q. j. q̄ epiſcopatum. ⁊ c. i ſcripturis.

a ¶ Si quē ſb ea forma quo dñs dans ꝓcuratorem quottēs ꝓtingit eū abeſſe: cāz tractando ꝓcuratorē nō intelligit reuocare ſecus ſi ſimplicit. niſi exꝓſſe ꝓteſtetur. q̄ ipm reuocare non intēdit: ꝑ alꝫs hoc appareat ex ꝓbabilib⁹ ꝓiecturis. Nota. iſta approbat quod no. ꝑ inno. ⁊ oſtiē. §. ecca. petitō. ⁊ vide qō no. ff. manda. q̄ mutuam. §. nō ideo.

b ¶ Abeſſe. ſb hac ergo forma poteſt dñs ꝓcuratorem dare. ſic ⁊ ꝛelegatus pape ſb delegatum pape: ſ. ō offi. ꝛele. ſi ꝛelegat⁹. eo. li.

c ¶ Aſſumet. ſi. ¶. d cura. furi. l. pe. ff. manda. q̄ mutuam. §. nō ideo.

d ¶ Secus. ſ. qꝛ non aſſumet. ⁊ j. ꝛeclarat quare.

e ¶ Ante litem. tunc reuocaꝛ ſine cauſa ⁊ inuitus. vt ſ. e. c. ij. cū ſuis ꝓcor.

f ¶ Siue poſt. ad hoc ſ. e. non inuſte. ff. e. l. pluribꝫ. ff. manda. q̄ mutuam. §. nō ī munus. ſ ꝓtra ſ. e. c. ij. vbi poſt litem ꝓte. procurator non reuocaꝛ. ¶ Do. quidam dicit hunc caſum addendum. ſ. q̄ ꝓcuratorem poſt litem ꝓte. a ſe nō reuocat dñs: vt ꝛet alīū ꝓcuratorem. ſ ſi cauſam tractat bene. ¶ Sed ad hoc ꝓtra dicit ſimpliciꝑ ꝛere. que dicit q̄ adeſſe pōt. ſ non tractare: ⁊ eſt exꝓſſum. ¶. e. l. ꝓcuratorib⁹. vbi habes q̄ poſt ꝓteſtatōem a procuratore ſactam non hꝫ dñs ptātem ꝓſequendi negocium. dic ſ ⁊ verꝫ q̄ ꝛere. iſta ⁊ ſupradicta iura loquuntur quando dño poſt litem ꝓte. non ꝓtradicitur litis aſſumptio: vt legit ⁊ no. ff. e. ti. l. q̄ omnia. ⁊ ī illa lr̄a que eſt ſ. e. ti. e. li. c. ij. ibi ipſo nolente ſoluit ꝓrium. ⁊ ita eſt tenent predicti doctores in ꝛere. perfectio. ſ. e. ſi autem contradicitur. tunc locum hꝫ ꝛere. illa q̄ cauſa cognita reuocabit: alꝫs non.

g ¶ Aſſiſtas. qō pt̄ eo inuito: ſ. e. q̄uis. in ſi. ff. e. l. paulus. ff. ꝛe inoffi. te. ſi ſuſpecta.

h ¶ Adanere. ad idem. ſ. e. ſi duo. ⁊ no. ꝑ proteſtatōne: quia hec ſaluat qō ſine ipa ꝓderet. ꝛe hoc ſ ꝛe cōſti. cū. Ad. ⁊ ꝛe elec. cumana. ⁊. xxviij. di. c. j.

i ¶ Cleritatem. ff. e. l. ſi actor. ꝯ. ꝛe iudi. c. j.

k ¶ Accidat. puta qꝛ vinculis ꝛetineꝛ. ſ. e. q̄uis.

l ¶ Opportuna. pone procurator non habebat mandatū m iurāri ꝛe calū. vnde oportuit venire dñm. ⁊ iurare. ꝯ. ꝛe iuramen. calū. c. vltimo.

m ¶ Procurator. Tria dicit. ꝓmo q̄ procurator ad ꝯhendū matrimoniū ꝺz hꝫ ſpāle mādatū. ſcō q̄ talis procurator non poſſit: niſi ad hoc mandatū habeat. tercio q̄ ſi talis procurator reuocatus eſt ignoraāt ꝯhit: nō tz matrimoniū.

n ¶ Idoneus. an ꝓcuratorem poſſit ꝓtrahi matrimoniuz. ꝛe hoc non dubiaꝛ per canonem. xxxij. q. ij. honorantur. ſ ꝛe conuer. comu. ex parte. ij. ⁊ qui cleri. vel vo. c. veniens. ad idē ꝛe matri. ꝓtrac. c. ij. ff. ꝛe ſpon. ſufficit. ⁊. l. vl. ⁊. ff. ꝛe ritu nup. l. mulierem. omnes enī ꝛcus q̄ conſenſu ꝓtrahūt: inter abſentes contrahūt. ff. ꝛe ꝓtrahen. emp. l. j. §. eſt autem. ſed contra. ſ. ꝛe ſpon. du. c. j. ibi corde tñ ⁊ ore ⁊c. Sed dic q̄ ſatis dicit ore conſentire: qui ꝑ procuratorē conſentit. ꝯ. ꝛe reg. iu. q̄ ꝑ aliū. Sed an procurator ille ꝛebeat ad hoc hꝫe ſpāle mādatū dubitabat: dicebam⁹ aūt q̄ ſic ſicut ⁊ ī aliis caſib⁹ q̄s notaui ſ. e. li. ⁊ ti. q̄ ad agēdū. §. vl. ⁊ ad hoc facit ſ ꝛe ſpon. ipu. c. j. ⁊ inſti. ꝛe nup. §. j. ⁊ exꝓſſum erat. ff. ꝛe ritu nup. l. generale. ⁊. l. mulierē

c ¶ Contrahendū. nec ad cauſam matrimonialem agendā: vt dixi ſ eo. qui ad agenduz. §. vl. ſm vin. ſed ad hoc contra: ſ. e. accedens. ſed ſol. vt ibi no. ber. in ſi. vltri. glo.

d ¶ Speciale. ſed nūqd ſi habz generale cū quibuſdā exꝓſſis clauſula ſubſecuta: vt ſ. e. li. ⁊ ti. qui ad agendū cōtrahere poterit: videt q̄ ſic ꝑ illud. c. ſed ꝓtrarium credo: vt ibi dixi. dico. n. q̄ illa clauſula generalis que ſequit: ſpecialia exꝓſſa ſimilia includit: ſed nō longe maioza: vt eſt i caſu noſtro: notabiliter enī tale cōcedi ꝛebet: ⁊ hoc voluit hec littera ad hoc. xij. di. nos conſuetudinē. ſ ō reſcripſedes. ¶. ꝛe diuer. reſcrip. l. j. ff. ꝛe vi. tri. ⁊ oleo le. l. vl. in fi. et ad hoc facit finis huius capituli: maxime cum requiraꝛ ſpeciale mādatum: ⁊ ꝛe exꝓſſa ꝑſona: vt ſtatim dicam ⁊ ſic dubitatio nō procedit. Sed quid dices nūqd ſufficit ſpāle mādatū ad ꝯhendū: vel reqrit ſpāle ꝛe certa ꝑſona ⁊ exꝓſſa: ⁊ videt q̄ non requiraꝛ exꝓſſa ꝑſona: ar. ſ. e. c. j. ij. rñſo. Sed dic ꝯ p. l. ff. ꝛe ritu nup. l. generali. ad hoc ſ ō arbi. inotuit. cū ſuis ꝓcor. ⁊ que no. xxix. q. j. in ſumma.

e ¶ Poſſit. libere ⁊ qñcūq: ſ. e. c. j. in. fi. ⁊. ff. māda. ſi ꝓcurator.

f ¶ Deputare. ⁊ ſic fallit illa regla: ad idē. ff. ō ritu nup. generali in principio.

g ¶ Cōmiſſū. ꝓcor. ſ. e. c. j. ij. rñſo: ſ ꝛe offi. ꝛele. is cui: et. c. vltī. §. vices quoq;.

h ¶ Sane. hoc qō ꝛ h nōbat io. lxvij di. nbi dño. ⁊. xxx. q. v. nec illō.

i ¶ Contraxerit matrimoniū dicit cōtrahi ꝑ mutuū conſenſum: et eſt verū in hoc caſu: ſecus ī matrimonio ſpuali: qꝛ exꝑ clerici elegerūt: licz adhuc nō ſit ꝑ mutuū electi conſenſum matrimoniū ſpirituale ꝓtractū: m̄ penitere nō poterūt: ſ ꝛe elec. publicato: ⁊. c. cū iuxta canonicos: ⁊ facit ad hoc ꝛe transla. inter co.

k ¶ Reuocaꝛ. vel veniꝛ ne ꝓtraheret. Quid ſi iurauerat dñs nō reuocare vel penitere: Idē licz purus ſit: ⁊ eo ſibi ꝛebeat penitētia iponi: ꝛe ſpon. ſic. ⁊. c. ſi uni. in fi. ꝛefert enī conſenſus: ⁊ ſic idē iuris cū eadem ſit ratio. Jo. an.

l ¶ Ignoraꝛēt. ſpāle in hoc caſu: cū alꝫs reuocatio ꝓcuratoris ad negocia ad ipm ꝓcuratorē venire ꝛebeat: ꝛe q̄ dic vt ſ ꝛe reſcripta ꝛe pte ꝛecani. ¶ Be reuocatiōe ꝓcuratoris ad iudicia dixi ſ. e. c. ij.

m ¶ Exiſtit. ar. ꝓtra. ff. ꝛe diuor. l. ſi penitcat. ſuocatū eſt q̄ mādatū. licet mādatarius hoc ignoret: q̄ q̄ agat ne ſine culpa ſua dāno afficiaꝛ. ff. māda. ſi vo nō remunerādi: ⁊. l. ſi mādaſſem.

n ¶ Nequit. xxvij. q. ij. c. j. ⁊. ij. ⁊ ꝑ totū. ꝛe ſpō. cū locū. ⁊. c. tua. et ꝛe ꝛeſpon. ipu. c. j. ¶ Et eſt rō q̄re furioſus nō ꝓtrahit: qꝛ non pt̄ conſentire. xxxvij. q. vij. neq;. ⁊ ſ ꝛe ſpon. dilectus.

a ¶ Abſolutōis. excōicatiōis ſuſpēſiōis vl̄ interdicti. Abſolutio vel reuocatio ꝑ vim exorta nō tenet. ſecūdo dic q̄ extorquēs excōicatꝫ ē ipo iure. hui⁹ ꝛere. fuit dubitato qꝛ regulariter q̄ ꝑ metū fūt valēt ⁊ obligāt: qō dic vt no. xv. q. vj. auctāte: ⁊ ſ. e. c. abbaſ. fallit ī caſib⁹ ibi no. ad qs adde iſtū: ⁊ qꝛ ſic iuſta excōicatō ligat: ſic videbat ō iuſta abſolutōe: ō pe. di. j. vbū

b ¶ Excōicatiōis. etiā inuſte humiliter ꝛebebat enī abſolutionē

petere: non p metū cōpellere: quia sentēcia pastoris siue iusta ꝛc. xj.q.iij.c.j. ℞m guil. ꝛ gar.

c Reuocationē. differentiā facit int̄ absolutionē ꝛ reuocationē. Et p̄ dicī absolutio solennis q̄ fit iuxta formā eccl̄ie. reuocatō vbalis sine solēnitate: vel vbi tenuit excōicatio: locū hz absolutō vbi nō tenuit reuocatio vel refert reuocatio ad absolutionē ad cautelam.

d Suspēsiōis. ītelligo indistincte vt loqt̄ j. ab officio siue a beneficio siue ab ingressu eccl̄ie. j. ō sē. ex. is cui

e Inuidicti. ista tria sunt paria: q̄ oīa sub eccl̄iastica censura cōtinent: ꝛ secū trahūt executionē: vū sequēs appellatio nō suspēdit eaꝝ effectū: s̄ ꝛ appel. pastoralis: ꝛ. c. ad hec q̄n. j. ꝛ sent̄. exco. is cui: ꝛ in scriptis ferri ꝛebent. j. ꝛ sen. ex. cū medicinalis. §. et hec eadem.

sentētia: vl̄ quācūq; reuocationē ipi⁹ aut suspēsiōis: seu etiā ītērdicti p vi vl̄ metū extorta pñtis pstitutionis auctoritate oīno viribꝫ vacuam⁹. f Ne aī sine vindicta violētie crescat audacia: eos q̄ absolutiōez seu reuocatiōz h⁹ mōi vi vel metu extorserīt: excōicatōis sn̄ie ꝛ cernim⁹ subiacere. g Reg. ix.

De restitutione in integrum.

Ecclesia q̄ ad retractā dā sn̄iaz: vl̄ ꝓtractuz p̄ bñficiū restitutōis ī integrū postulat se admitti si q̄drienn̄ij spaciū p⁹ sit lapsuz: ꝛ negligēter omiserit: n̄ ē ad bñficiū h⁹ mōi admittēda. nisi puaricatiōis vl̄ fraudis maīfeste ꝓbetur sup hoc īteruenisse cōmentū aut alia rōnabilis causa sb sit: q̄ supiorez mouere ꝛebeat ad idē beneficiū ꝓcedendū.

Bonifac⁹ octauus.

Si aduersus pfessiōez antepe. vel contra lapsum temporis ex quo lesa est: ꝛ tunc restituitur infra quadrienniū a tempore lesionis: sed ad idem tempus tm̄ quo lesa fuit: vt in clemen. e. ti. ab ecclesia. Ita. tamē q̄ quādo ecclesia contra contractum restitutionem petit maius est suuz priuilegium q̄ minoris in hoc: quia si minor iurat non contrauenire: non restituitur. ℒ. si aduersus ven. autē. sacramenta pube rum. Si autem prelatus iurat non repetere vel contrauenire in ꝓtractu dam noso ecclesie: sic iurando ꝛerauit: et ecclesia eodem petente: vel alio ex iudicis officio restituit̄. xxxv.q.ix. quod q̄s ꝛe re. eccle. non alie. si quis ō iureiuran. sicut. et. c. intellecto ꝛe insti. cū venissent

e Beneficium restitutionis. quia si per viam iuris communis secus: vt si diceret sententiā nullam contractū nulluz fuisse: vel in casu. j. c. proxi. Et scire ꝛebes q̄ si prestetur restitutio: quilibet recuperat quod prius suum erat. ff. ꝛe minо. q̄ō si minor. §. restituio. ꝛ. l. intra vtile. ℒ. ꝛe repu. l. vna. ꝛ. ℒ. si aduersus vsuca. l. vna.

f Quadrienniꝫ spaciū. quod datur minori facto maiori infra q̄ō oportet q̄ assumat ꝛ finiat causam: quod dic vt dicit̄ in cle. eo. ti. ab ecclesia. ℒ. ꝛe temp. in inte. resti. l. petende. et. l. finali. ff. ꝛe minо. l. pap. exuli. nisi per iudicem vel reum steterit: vt in dicta. l. petende. in fi. ꝛ sic possent intelligi s̄. eo. tum ex litteris: et s̄ ꝛe re. ec. nō ali. ad nostrā: vt. j. dicam.

g Negligēter. no. velicū plati i omittendo p̄iudicare eccl̄ie vt no. xvj. q. vj. si epm. ꝛe hoc dicā. j. ꝛe reg. iu. ꝛelictū.

h Admittēda. reprobata est ḡ opinio ala. guil. na. ꝛ goff. qui no. s. eo. c. j. ꝛ ipe gof. in suma. h⁹ri. §. fit ꝓpuratio. ꝛ. §. q̄n aī q̄ etiā indistincte post quadrienniū restituit̄ eccl̄ia. h⁹ ꝓbāt p ꝛere. ꝓdictā s̄. e. c. j. ibi semp ꝛebeat illesa ꝛc. ꝛ p. c. s̄. e. ti. tuz ex litteris. ꝛ s̄ ꝛe re. ec. nō alie. c. ad nostrā. Approbata est autē opinio vin. ber. io. mino. ꝛ osti. ꝛ ab. qui omnes dixerunt j. Ad iura in ꝓtrariū allegata. rn̄. vt in ipis iuribꝫ no.

i Preuaricatiōis. puaricato: est q̄ corrupt⁹ in totū ab accusatiōe ꝛe sistit. ff. ad turpil'. l. j. ij. q. iij. §. notādū. sed hic nō ꝓpie ponit̄: q: ꝛe tali nō loquit̄: sed puaricato: q̄si varicato: qui ex vtraq; pte cōsistit quinimo ex altera. sic isti fingūt exterius se bene ministrare: ꝛ tn̄ spoliant vel dāna inferūt. vel dic puaricatiōis quo ad sentēciā: fraudis q̄ ad cōtractū.

k Adamfeste. i. cuidēris: ꝛ sic est nomē ꝛ casus genitiui. vel est aduerbiū: ꝛ expone manifeste. i. clare.

l Probet. quia qui dolū allegat ꝛ cetera. ff. ꝛe proba. quotiēs §. qui dolo.

m Commentū. i. ꝛeceptionem vel occultū vel malicioſuz tractatū: ꝛ hoc casu lz petens ecclesia restitution̄ fuerit in culpa: ille ꝓtra quē petit̄ fuit in dolo: ne beneficiū illud peteretur infra quadriennium: ꝛ dolus culpe ꝓponderat. ff. ad. l. acquil'. Item si obsterrix. in fine.

n Aut alia. possibile ē q̄ ista verba fuerūt greg. tn̄ in exuagāti sua qua vtebamur nō erāt. vn̄ credo q̄ addita fuerit ꝓ bonifa. ꝛ est si. ꝛe pben. dilectus filius. g. in fi.

o Causa. vt s̄ eo. ti. tum ex lr̄is: vel vixit ille plat⁹ male ꝛ bens tanto tpe: vnde tūc nō currit pscriptio. xvj. q. iij. si sacerdotes: vt tenet innocē. in dicto. c. tū ex litteris. vel multas nouas mutationes prelatorum habuit ecclesia. Vel emnētissimū fuit dāmnum ipius.

p Si aduersus confessionē. ecclesia contra confessionē quā lesa fuit admittit̄ infra quadrienniū p beneficiū restitutionis ī integrū. postea nō. nisi p viaz iuris cōmunis. ꝛeclarat q̄ō no. inno. osti. ꝛ moderni. s̄. e. ti. auditis.

b Confessionē. ergo ꝛ confessionē dat̄ restitutio. ff. ꝛe cōfes. certū. §. pe. Sed cōtra: aut cōfessa est veritatem contra quam nō dat̄ restitutio. aut falsitatē. ꝛ hoc probato nō nocet cōfessio

vt. j. sequit. nō est ergo recurrendū ad extraordinariū: ex quo ordinariū cōpetit. ff. de mino. in cāe. ij. Jo. dixit ostī. q posset esse q falsitas pfessa pbari nō posset: vnō expedit restitutionē dari: vel dic q fuit cōfessa nō p errorē: vel nō pōt error pbari sed lesio: vel fuit cōfessa tpe quo nō debuit: vel lata est sentētia

in iudicio a se fctaz lesa eccīa

trā est adhuc ītra qua drienniū a die pfessi onis: vt. j. dicā. Jdē si contra sententiaz vel practū vel aliā lesionē: vt dixi s. c. primo.

c Jn iudicio. ideo dicit q extra iudi cū facta nō nocet: qđ dic vt s de cōfes. c. vlti.

d Et se. vel a pcuratore: s de re iudi. iuborta de confes. c. vi. vel ab aduocato pte absente: s de ap. cu causam de cens. olim.

e Lesa. enormiter q p leui lesione nō dat restitutio: vt s de re. ec. non alie. c. pe. ff. de inte. resti. l. scio illud. ff. de mino. si ex causa. j. re sponso. in fi.

f Jn integrū. quid opet: dixi s. c. pri.

g Computandū. i hoc differt minor a maiore: q ei iaz post sentētiā infra qua drienniuz restituit minor contra cōfessionem: maior non nisi ante sententiā et ostenso de errore.

h Negligenter. secus si puaricatione vel aduersarij fraude: vt s. c. primo.

i Rationabile. vt dixi s. c. pri.

k Aliud. s. contrariū.

l Jn facto. qui nemini nocet. ff. de iu. et fac. ig. l. error. dūmō probet negocio nondū finito: s de confes. c. vl. et hic. error aūt iuris nō excusat. ff. de iu. et fac. igno. l. ij. et l. cū qs: et de hoc. j. de regu. iuris. ignorantia.

m Juuare. pōt ergo aliquis ptra factū suum venire: hoc est rone errois: q nil tam ptrariū pfensui q̄ error. ff. de iurisdi. om. iu. l. si p errorē: sic et in mrimonio: s de cōiu. seruo. c. vl.

n Poterit. et sic vna via admittit ad id: a quo alia prohibet q̄ p formā iuris cōis admittit ad id a quo prohibet p restituti onis beneficiū: sic interdū ecōuerso per formā iuris cōis repel litur: et per beneficiū restitutionis admittit: s eo. n. cozā. vbi de hoc: ad hoc cōtra. j. de reg. iu. cū quid. cum suis concor. sed solue. vt ibi dixi.

o Jnitū. quocūq modo: puta sententia vel transactiōe: qđ dic vt dicā. j. de li. cōte. c. exceptiōis: et huic decre concor. infra de ap. concertatiom.

Be arbitris. Rubrica.

J ex trib arbitris te duo ī decē et ter ci⁹ ī qnq pdēnēt: dz snīa pualere duorū: lz cū vn⁹ i. xv. ali⁹ ī. x. tercius vo ī qnq pnūciant illi⁹ q dixit o sūma minori cū in illa oēs pcordes existant: snīa effu

cax cēseat.

Sem. Qstiōib⁹: q plerūq p pter arbitroz volūtariā seu malicioſā absentiā remanēt idecise: finis celeri⁹ ponatur: statui⁹ vt si ex trib⁹ arbitris a pribus electis coz aliqs ab aliis legitīe req̄sit⁹ ad examinādū l diffiniēdū vna cum eis negociū: sup q ī ipos extitit promissuz. ñ curauerit cessāte ipedimēto legitimo pueīre: duo pītes: penes qs: lz lex ciuilis alio inueīre videat: totalez eo casu rmanere decni⁹ ptātē: possint malicioſa: seu volūtaria illi⁹ absētia ñ obstāte dictū examare negociū: et libere diffinire sic possent illo pīte: nec volēte cum eis in vnam sententiā cōcordare: vt sic ipius absentia presentia repleta diuina eum reputari faciat p p sente.

a Circa iudices vo ātiq ex tribus arbitris vn⁹ nolut examinā do l diffiniendo negocio inteſſe: duo pcedere poterūt: ac si ille pſens esset: circa iudices aūt antiq iura fuerūt.

b Malicioſā. vt seruiret. l. parti q eos elegerat: quā videbāt succumbere.

c Jmponat. ad quod puidē dz iudex: s de dolo et pcu. fumē. ff. si cer. pe. l. qdā. Et nō q hic desideraī acceleratio: qđ dic vt dixi s de elec. c. vltimo.

d Electis. simplicit: quia si eēt ibi clausula vos: l alt vim: l q si ñ oēs. ñ pcederet dece. dubitatio: sic nec in iudiciis: sic dicā. in li.

e Legitīe. p lras suas l nūciū litteratorie festinatū: l p iuratum nūciū: qđ dic vt s de of. dele. prudentiaz.

f Diffiniēdū. cū. s. cōclusū ē q nō fstat nisi ferre snīam. s de si. in

stru. cum dilectus. Johannes andree.

g Jmpediīto. g tūc stabim⁹ legi: cū hz impediīmētū legitimū: quod rescribē dz collegis: vt ī pdicta decre. prudentiā. de delegato dicim⁹ vel ps id cozā eis pbare dz.

h Quos. decernim⁹ totalem ptātem cē. qđ sequit.

i Cunct. ff. e. ti. l. si ī tres: al's ē. §. fi. l. Jtez si vn⁹. et bōa ex fiunt legis psideratio: q̄ voluit q pītia et pdictio ñ noceret: ħ sic absētia: q forsan ille si pīs fuisset: fuisset alios ī ptem suā. et ē si. cū dicim⁹ q aliqs teneī psiliū requrere et ñ seq: vt no. s. e. ti. cū olī. sic dicit de cre. q ī electōib⁹ plus nocet ptept⁹ q̄ pdictio: s de elec. venerabilē. et. c. bone. Dz decre. ista volunt illū fingē pītem et pdicentē: vt. j. sequit: ex psideratiōe eqtatis q ponit ī pncipio: et sic diuerso respectu vtriusq bona fuit. psideratio cē. et ē si. qđ no. s ō iureiurā. cū ptinget. s de pscrip. c. vl. Dz quid dices: nūqd fuabit hec decre. in foro seculari? Dic q non in locis q non sunt in tpali iurisdictiōe ecclesie qđ dic vt dixi. j. de regu. iu. c. ij.

k Protestatem. si ppromittens dixisset: q si nō omes cē. hoc possent duo: et hec decre. supplet ac si ipi dixissent. et est si. C. de rei vx. acti. l. vna. circa pn.

l Libere. vnde si nolit inteſſe examiatōi. ñ tenet ipm ī snīa vocare p hanc lram: ar. ad hoc. j. de dolo et pcu. eū q. sed dic eū ad oīa citandum. ar. eius qđ ibi dicam.

m Diuina. ad h. C. de iudi. pperandū. §. cū ār heremodiciū. s de dolo et pcu. veritatis. cū si. j. de eo. q mit. ī pos. c. vno.

n Pīte. p hoc dico q ñ ē idē ī duob⁹ arbitris: qđ ħ dī in trib⁹: q si ex duob⁹ vn⁹ se absentat malicioſe alī non pt̄ procedē: q in tribus duo sunt maior ps. s. c. pri. Preterea ille absens hēt p pīte et pdicente: vt ħ vides: g neutrius valet snīa: s de re iudi. c. vl. nam tunc valet snīa pītium in hoc casu. qđ valeret eo ptradicente: al's non. et p hoc dico ee q si in ppromisso hoc actum est q non valeat ipsoz trium arbitroz snīa: nisi oēs pcordent: q non habebit locum de cre. ista eadem ratione. vnde tunc locum habet decre. cum simplicit er sunt assumpti. vt s dixi.

o Circa iudices. ptestano quedā: l tacite qōnis rnsio. circa eos g dicit: q aut sūt ordiarij: aut delegati. si ordiarij: aut qlib⁹ p se et ī solidū iurisdictiōnez hz. et tūc pt alter alteq puenire. s de fo. ppe. c. pe. et no. s de ap. vt debit⁹: aut nō in solidum et p se: sicut in capitulo vel

syndico: vel hi qui audiũt cãm pbyteri: diaconi: ⁊ subdiaconi: in his casibꝫ oẽs citare debẽt: ⁊ si due ptes fũt pñtes: sufficit. ff. q̃ cuiuscz vniuer. plane. de verc. ab ordi. faci. l. iij. nisi i pdictis casibꝫ vbi certꝰ requiritur nũerꝰ. xv. q. vij. si at. ⁊ c. felix de re iudi. nõ pt aut sunt delegati: ⁊ tũc subdistingue: aut fũt dati simplr: ⁊ tũc vn⁹ sine alio ñ pcedit: ꝯ de of. dele. cãz mrimonij: aut cũ clausula: ⁊ tũc iterꝫ subdistingue quia aut cuꝫ clausula ista: vos vel alter vrm: aut cuꝫ illa: q̃ si ñ oẽs. i pmo casu tene qđ habes ꝯ eo. li. de offi. dele. cum plures. In secũdo qđ hẽs ꝯ de offi. dele. prudentiã. Sed q̃res q̃re ius diuersus inter arbitros simplr datos: et delegatos simpliciter datos vt per supiora patuit? dic q̃ ius qđ minꝰ dictũ est a ptibꝫ supplz lex. sic al's. ff. e. ri. Itẽ si vn⁹. §. pncipalit. Judices aũt maiori maturitate creanẽ vt ꝯ de rescrip. statutũ er iõ ius i eis supplere nõ vult. Itẽ i iudicibꝫ rigor attendit: q̃ clemẽtiores lege esse non debent: in autẽ. de iudi. §. oz colla. vj. arbitri aũt put visus eis est: pnũciãt ⁊ plerũcz eligũt amici ⁊ pñt vles eẽ: ⁊ iõ ius magis circa illos putidere ⁊ considerare voluit vt ꝯ in pn. dere.

a Teris esse ambiguũ. Judex delegat⁹ nõ hũs ad hoc spãle mandatũ a papa nõ pt cõpellere ptẽ: vt psonaliter coraꝫ eo cõpareat nisi ex rõnabili causa.

b Ambiguũ. Ambiguũ est: vbi opiniones sunt: ⁊ iura varia vident: ꝯ de sen. ex. inter alia.

c Non videtur. nec est. ff. de ar. quesitũ.

d Delegatũ. a prio sensu videt secus de ordinario. xxv. dist. q̃lis de his q̃ ff. a pla. cũ applica. Sed idez in ordinario fm ber. nõ em̃ põt appellere ptes coraꝫ se venire psonaliter nisi i sequẽtibꝫ casibꝫ. C. de pcu. l. vl. ⁊ iõ de ipo dictũ nõ fuit: q: de ipo nõ dubitat p pdictã l. sed de delegato pape dubitabat q̃ videbat posse idem quod papa quo ad illã causam. Idez em̃ est cuilibet p se vel procuratorẽ rãdere. C. de his qui ad eccle. cõfu. l. pñti. §. cũ aũt. ff. de pcu. l. j. ĩ. de iura. calũ. c. vl. de pcu. querelã. beneficiũ aũt iuris nemini auferendũ est: vt. xxvij. di. de his. ĩ. de reg. iu. undultũ cũ suis cõcor. Ar. cõtra q̃ psonaliter citatus psonaliter venire teneat: ꝯ de volo ⁊ cõtu. cũ dilecti. Dic q̃ illud obtinet i papa: vt ibi no. ⁊ sic etiã ꝯ de ma. ⁊ obe. bullis. de dila. c. vlti. ⁊ habẽt hec locũ in causis puatorũ. In causis vo eccie collegij vel vniuersitatis de necessitate iteruenit syndic⁹: de iura. calũ. in ptractãdis. ⁊. c. se. fm ber.

e Speciale. q: tunc sicut papa ita potest: ⁊ ipe simliter: ꝯ de procura. c. pe. cum suis concor.

f Judicio. de extra iudicium non dubitabat. ⁊ est si. ꝯ. e. li. de restitu. in integrũ. c. ij.

g Criminalis. intelligas criminaliter intẽtata. si em̃ de crimine agit cimiliter: bñ iteruenit procurator: ꝯ de pcu. tue: de accu. sup his vñ tũc psonaliter venire cõpelli nõ potuit. Si aũt criminaliter intentat: procurator nõ iteruenit nisi in casibꝫ nota. ij. q. vj. si qñ: ⁊ ꝯ de accu. venies. Sed ꝗrebat hic ber. si admittat procurator in cã criminali: an valeãt q̃ facta sunt cũ eo. Et videt q̃ sic: si nõ opponẽ exceptio. C. de pcu. ita verũ. ff. de pcu. filiusfa. §. veteran: ⁊ ea q̃ fiũt cũ falso procuratore valẽt p psensuꝫ. ff. ỏ iudi. licz. ff. rem ra. ba. l. iij. §. falsus. Sed ꝑra videt: q: contra legẽ actũ est. ff. de publi. iudi. l. penul. §. ad crimẽ. ⁊. v. q. iij. §. in criminalibꝫ. dicebat ber. q̃ valet qđ cũ eo actũ est per pma iura: exquo nõ fuit obiectũ Judex tñ talẽ procuratorẽ ex officio suo põt: ⁊ debet repellere: ꝯ ỏ excep. exceptionẽ cũ suis cõcor. ⁊. ĩ. de accu. cũ. p. nec ob. si iudex debet repellere: ergo nõ valuit iudiciũ: vide instantiã i excõicato p pdictã dere. exceptionẽ. ĩ. de excep. pia. ⁊ cũ ber. cõcordat gui. in sue. de pcu. §. j. ver. sed pone q̃ in cã tali.

h Dicenda. puta pstando iuramentũ de veritate qđ solũ olim pstabatur in spiritualibꝫ: hodie secus. ĩ. de iura. calũ. c. j. in fi. et

iura nolum⁹ ĩmutari.

Explicit liber primus. Incipit secundus. de iudicijs. R.

Anno. iiij. ĩ ge. pci. lugõ.

Teris eẽ ambiguũ nõ videt: iudicẽ de legatũ q̃ a sede apostolica mãdatũ ad b nõ recepit spãle iubere non posse alitrã ptiũ coraꝫ se psonaliẽ i iudicio apparere: nisi cã fuerit criminalis: vl nisi p veritate dicẽda vl p iuramẽto calũnie faciẽdo: vl al's iuris necessitas ptes coraꝫ eo exegerit psonalr plentari. Omi. viij.

Mulieres ꝗs vagari non decet: nec virorꝫ cetibꝫ ĩmiscere aucte litterarꝫ sedis aplice vel legatorũ ipius: aut alia quacũcz ad iudiciũ psona liter euocari vl trahi inuitas cã ferẽdi testimoniũ: aut alia q̃libet q̃ i iure nõ expmit phibem⁹. Sed cũ necessariũ fuerit testimoniũ earũdez iudex i expẽsis ptis pducẽtis easdẽ tabellionem: aut aliã psonã idoneã ad eas transmittat: vel si forte talis casus occurrerit q̃ iure phibẽte receptio testiũ alteri ꝓmitti nõ possit: iudex tẽ ppẽ b psonaliẽ ad illas accedat: aut si tal's sit psone iudicãtis ꝓditio: q̃ id p ipm ñ deceat fieri vl ñ possit: mittat ad eas puiso q̃ casus b⁹ mõi videz

differt in eo a iuramento calũnie: quia per illud respondet de eo quod credit et estimat. C. de iura. calũ. l. ij. §. sin autez. per istud iuramentum de veritate respondet: vt littera sonat: ꝯ de elec. dudum. ij.

a Calũnie. qđ principales psone prestare debent. C. de iura. calũ. autẽ. principales. ⁊. ĩ. de iura. ca. in ptractãdis: quod verũ est nisi procurator habeat ad id speciale mandatũ. ĩ. de iura. calũ. c. vlti. in quo casu dicã q̃ delegatus principalẽ ad iurandũ compellere nõ poterit cum ibi tunc nõ sit iuris necessitas ỏ qua sequit nisi forte principal' iusticia: sit q̃ procurator: ⁊ natura cause b⁹ requirat vel scit melius veritatẽ. vt C. de pcu. l. vlti. et facit ad hoc ꝯ de procu. si quẽ. in fi. e. li.

a Mulieres ꝗs mulieres psonaliter ad iudiciũ quacũcz causa in re non expressa inuite trahende nõ sunt sed si necessarius sit ipsarum testimoniũ in causa: iudex expensis producentis interdum ibit: interdum mittet: ⁊ iudex fraudulenter vadens excõmunicatus est. Mulieres religiose etiã volentes extra monasteriuz suũ ex aliqua causa psonaliter ad iudiciũ trahi nõ pñt: qđ ꝓtra ꝓdicta fit est irritũ. Ista vere. bonifa. extravagans erat: q: edita ante compilationem huius. vj. libri.

b Immiscere. periculosa est enim sexuũ cõmixtio. xviij. q. ij. diffinimus.

c Litteraꝝ. generaliũ intelligas: puta quibꝫ causa cõmittit. si em̃ spãliter expressum esset in litteris: q̃ mulier trahi posset secus: ad hoc ꝯ. c. primo.

d Legatorum. vel delegatorum multomagis: ad hoc supra de rescrip. statutum.

e Alia. puta ordinaria vel delegata ab eo.

f Inuitas. volentes ergo possunt: ⁊ in hoc differũt religiose vt. ĩ. sequitur.

g Exprimitur. ꝯ. c. proximo.

h Prohibemus. no. meliorem conditionem mulierũ q̃ marĩ ad idẽ ꝯ de sentẽ. excõmu. mulieres. ⁊. c. ea noscitur: ꝯ de pig. ex litteris. Interdũ est deterior: quod dic vt no. ꝯ de pe. ⁊ re. nouã quedã ad hoc. ff. de reg. iu. l. ij. Interdũ par vtriusq̃ causa: ⁊ de his no. in spe. de pcu. §. j.

i Necessarium. q: nõ sunt alij qui veritatem sciant: vel non ita bene sciunt. xiij. q. ij. q̃ q̃.

k Producentis. iij. q. iij. venturis: ꝯ eo. li. de rescrip. statutũ ⁊. C. de testi. qm̃. sicut ergo producens tenetur expensas ministrare testi producto: ita ⁊ tabellioni vel iudici qui ad eas vadit: vt hic vides.

l Idoneam. presbyterũ vel alium virum honestum coraꝫ quo iurent: ⁊ ibi erit tabellio: ⁊ citabitur ps aduersa vt vadat visura eas iurare: vt ꝯ de testi. c. ij.

m Jure prohibente. vt in criminali criminaliter intentata vt in autẽ. de testi. §. et. qm̃. §. hec omnia: ⁊. C. de fi. instrumẽ. autẽ. apud eloquentissimũ.

n Accedat. expensis producentis: vt ꝯ non em̃ in hoc casu credo locũ habere dere. ꝯ. e. li. de rescrip. statutũ. §. insup.

o Persone. puta episcopus vel superior ꝓpter reuerentiam ipius pontificalis officij ad mulierculã eos ire non decet: ad b⁹ ꝯ de offi. or. c. j. eo. lib. vo.

p Possit. puta ratione infirmitatis vel forte loci in quo morat mulier: vel alia simili.

q Mittat. tabellionem vel personam idoneam: vt dictum est supra. Johannes andree.

f Singat. vt iudex possit ordinaz visitare faciebat eã notari i testẽ.
g Incurrat. ñ renuat absolutõz: ꝑ alijs ꝓcedit: ó sen. ex. nup.
t Adozari. vt. j. de sta. reg. c. vno.
u Causa. vñ nec ꝙuare tenẽt dere. nicolaꝰ ꝙ ad ꝓsonalẽ ꝓpari tõez: vt s. e. li. de elec. indemnitatib. §. ꝓ cum eas.

x Earũdem. no. q̃ non pt̃ ꝙs renũciare iuri suo: ad idẽ. s. de to. cõpe. si diligẽti. & qõ ibi no. & ó sẽ. exprimit. Adultos tales casus quere p accur. C. de pac. si ꝙs in ꝓscribẽdo. & ff. de pac. l. pactũ. inter heredes. & p gof. de regu. ad apostolicã. sepe eẽ ꝓcuratẽt mõiales se ad indiciũ euocari: vt claustrũ exirent. ad idẽ s de sen. ex. relatum.

a Jannũ: maioꝛ. xiij. annꝑ se & ꝓcuratorẽ põt agẽ & defendẽ causaz spũalẽ. minoꝛ. xiij. p se nõ agit ꝓ ꝓcuratorẽ l' p curatoꝛem datũ auctate ordinarij ecclastici iudicis. & eẽ delegati datꝛ ad cãs illas. filiusfamilias sine pñs assensu agit cãm spũalem hoc dicit. Emanauit hec dere. ad declarationem eoꝛ q̃ no. ber. s ó resti. spol. ex parte. & de eta. & quali. ex rõne. gof. unno. & osti. e. ii. c. indecoꝛ. & s de ꝓcu. accedẽs.
b Quartũdecimũ. in mare hoc itelligendum muliere. xij. & sic intellige ꝓdictam dere. de resti. spol. ex parte. & ꝓbat s. e. li. ó elec. indemnitatib. j. rñso: s ó despõ. impu. ꝓnebat.
c Spualib. puta matrimonio. & similibus.
d Dependentib. vt dte q̃ dependet a matrimonio: de w. p⁹ di. resti. c. iij. io. an.
e Sine curatoꝛe: sicut maioꝛ.
f Debebis. in matrimonio hoc erat expssum in ꝓdicta dere. ex parte: ꝓ qꝛ quidã dicebãt id spãle in carnali matrimonio: nõ emanauit hec lata ꝓsumptio: ꝓ q̃ idem esset in spũali ꝓbat ꝙ dere. ó elec. dudum. j. de regula. postulasti. & hoc facit qꝛ b⁹ volumnis compulatoꝛes de tutelis & curis nõ posuerẽt tanq̃ de materia nobis ñ multũ necessaria: & aduerte: qꝛ qõ b dꝛ qdam tenebant inditicte. inno. dicebat q̃ debebat dari curatoꝛ ꝑm q̃ in ver. se. de minoꝛe. xiij. dꝛ. osti. autẽ suo capite & quadã simlitudie distigue bat iter maioꝛes. xvij. an. vt tũc haberet locũ ꝓma opinio: qꝛ talis ꝓdure pt̃ in publicum. iij. q. vij. §. tria: ad hoc s. e. li. de ꝓcu. qui generaliter. in fi. vel. xviij. ꝑm ea que no. de offi. dele. cum vice sumum: & minoꝛes. xvij. vt tunc habeat locum opinio inno. & hanc viam mediam dicebat tenendam: ar. de offi. dele. querenn. hec no. ó eta. & quali. inꝛecoꝛ. & in summa eiusdem ti. §. etas. sed reꝓbat hec opinio: vt ꝓ vides.
g Non poteris. hoc tenet ber. ó eta. & q̃li. ex rõne. in glo. vl.
h Insdẽ. ñ em̃ sufficit: immo nec reqrit̃ pñs auctoꝛitas. ñ em̃ ó pimonialib. tractam⁹ in quib⁹ id locũ hz. C. de bo. q̃ li. ñ oporteꝛet. & l. cũ ñ solũ. & j. in si. c. nec impatoꝛis l' alteri⁹ iudicis secularis: cũ spũalis & ecclastica sit cã. xcvj. di. bñ quidẽ: s ó iudi. ar fi. & de ar. ꝓtigit: ar. ff. ad trebel. ille a q̃. §. fi. & l. se.
i Ad lites. ad hoc. C. de cura. in li. dan. ꝓ totũ. C. ó cura. furi. l. fi. in ꝓn.
k Nomõi. s. spũales q̃i de tpalib⁹ nõ dependentib⁹ se intromittere non debeat: ar. j. ꝓxi. respon. nisi forte ratione persone: ut iudex vadat ꝓsonaliꝛ nõ fingat nec fraus interueiat i hac pte. Alioq̃n victó hmõi l' fraudatoꝛ ipo fco sñaz excõicatõis incurrat. Cetex fe ie religiose ꝓserti q̃ dñt sb clausura monasteriũ l' clausuzã ñ vocẽt ad iudiciũ l' habãt ex q̃uis cã ꝓsonaliꝛ: eẽ si ad b volũtas accederet earũdẽ. Decimus q̃: vt ipo iure sit irritũ & inane: si qd ꝓtra ꝓmissa ꝓtigerit attẽtari. Dem.

Jannũ q̃rtũdecimũ tue p egesti etatis i bñficialib⁹ & alijs cãis spũalib⁹ necnon & ꝏpẽdẽtib⁹ ab eisdẽ ac si maioꝛ xxv. ãnis existeres ad agẽdũ & defendendũ p te l' p ꝓcuratorẽ quẽ ad b ꝓstituẽdũ decreueris admitti debebis. Si vo ifra q̃rtũdecimũ annũ existas p te agere aut defẽdere nõ poteris sup ipis: ꝓ l' p tuũ epm l' p officialẽ eiusdẽ tibi curatoꝛ dabit̃ ad lites hmõi exercẽdas: aut tuipe si maioꝛ ifãte fueris cuz aucte alteri⁹ eoꝛũdẽ ꝓcuratoꝛẽ ad eas posis deputare. Delegat⁹ eẽ ap. se. & sbdelegat⁹ ab eo tibi si ñ dẽas curatoꝛẽ dare valeãt: l' aucte ꝓstituẽdi ꝓcuratorẽ ꝓstare ad illas cãs l' lites dũtaxat q̃ cozã ipis fuerit vẽtilãde. In hmõi dꝛ litibus sive causis q̃q̃ i ptãte pñs existas: nec alꝰ absq̃ ipi⁹ assensu in iudicio regulariter eẽ possis: ei⁹ cũ de bis se intromittere ñ habeat: neq̃q̃ requiri debebit assensus. Uno. iiij.

De foro competenti.

Romana eccla & ifra nec appellatõis articulo ꝓtermisso: nec alꝰ eẽ cũ mĩme appellatũ exiterit i mẽsis archiepꝰ l' ei⁹ officialis de cãis clericoꝛ tãq̃ iudices: lz i ipos ijdẽ clerici de facto cõsentiãt: absq̃ dioceſanoꝛ suoꝛ volũtate cognoscant. Neq̃ suffraganeoꝛum remensis ecclesie sbditos ipsoꝛum delegationẽ suscipere

l Infante. i. in septẽnio: s de despon. impu. lras. & c. accessit. miꝰ em̃ etas ignoꝛat qd videat. C. de fal. mo. l. j. i fi. Dz dices quã cãm spũalẽ pt̃ tractare minoꝛ infante: matrimoniũ em̃ l' sponsalia ꝓbere nõ pt̃. vt i ꝓdictis iuribꝰ: bñficiũ ecclasticũ hze ñ pt̃: vt no. s de preben. sup inoꝛdinata. qual' ꝙ erit hec cãꝛ forte dispensatõe pape adeptus est bñficiũ de q̃ agit vl' defendit: l' forte repetit. l' ab eo repetit̃ vsure: l' dꝛ natꝰ de illegitio matrimonio de oꝛ. co. ruã vel his similia.
m Alteri⁹. epi. s. vel officialis.
n Ab eo. delegato oꝛdiarij ñ dicit q̃i ordinarius hoc delegare non possit. ad hoc. ff. de of. ꝓcon. l. nec qcq̃. §. vbi decreto. & sup hoc vide q̃ no. s de resti. in te. c. pe. & qõ dixi s de of. vi. lz.
o Curatoꝛem. forte generaliter vl' spãliter ab ordinario datum.
p Procuratoꝛẽ. cum est maioꝛ septẽnio: vt s v. pri.
q Ventilãde. delegata em̃ eis cã: & oia delegata videt̃ sine quibus cã dẽ. de offi dele. ꝓrea. io. an.
r Hmõi. s. spũalib⁹ & depẽdentib⁹.
s Regtani. & hoc hz locũ eẽ i maioꝛe. C. de bo. q̃ li. cuz oꝛ. & l. cuz nõ solũ: & ẽ hoc verum suo nõie: sec⁹ si sit alterius ꝓcuratoꝛ: s. e. li. de ꝓcu. q̃ ꝙnalit. ij. rñ. & ff. de minoꝛ. cũ mãdato. Ideo ãr dixit regularit̃: qꝛ casualit̃ ꝏ. sic i castrẽsi peculio. i q̃ eẽ ꝏ ꝓtez agit. ff. de iudicis nulla. Jtẽ cũ ipetrat venia etatis: dumõ sit maioꝛ. xx. C. ó his q̃ ve. eta. imper. l. ij. & i momẽtanea possessiõe. C. q̃ legi. ꝓso. l. vi. Jtez cũ agit de thoꝛo violato. ff. de adul. si marit⁹. §. lex iulia: & inde dicto de libero hoie exhibẽdo. ff. de li. ho. exhi. l. iij. §. si mulier. Jtẽ ꝑm cano. videt̃ q̃ indistincte ꝓqueraꝛ filꝰ de ꝓde: s de ꝓpon. nõ ẽ. ij. q. vij. q̃rit̃: vbi ó hoc. & xxij. q. uij. si eccle. Jtẽ i casu. ff. ó iudi. si longus. Jn his & similib⁹ minoꝛ & in ptãte pstitut⁹ agit.
t Deat. hz em̃ locũ illa regula i ꝓmonialib⁹: vt s dixi.

Romana. ꝓtermisso. lz ꝙ ap. ad archiepm cã devoluaẽt. & ó ea cognosce possit: tñ ó ꝓncipali qõne cognosce ñ pt̃: nisi ꝓpter suos de appellatõe cognoscat eẽ ptib⁹ ꝓsentiẽtib⁹ sine volũtate suffraganei qꝛ i hoc casu pinde esset: ac si sine volũtate suffraganei ꝙ simplicẽ querelã cognoscẽt: qõ ñ pt̃ facẽ: s. e. li. ó of. oꝛ. c. j. & sic fraus fieret illi pstitutoi: & hoc intellige cũ appellaẽ añ sniam. Ma q̃ appellaẽ a snia. iudex appellatõis statim ó ꝓncipali cognoscat: ó hoc s ó ap. vt debit⁹. i glo. pe. & ꝙ hoc ꝓbat opi. osti. qui no. j. e. li. ó ap. cordi: q̃ illa dere. locuz hz spãliter i papa. i archiepo em̃ locũ ñ hz: vt ꝓ vides: sic eẽ solent in ꝓvũ illi⁹ dere. ad istã. satis tñ videt̃ q̃ i q̃libz inferioi a papa locũ eẽ dẽat dere. illa q̃ ꝙ simplicẽ querelã possit adiri: & sic posset itelligi. opi. inno. vt ibi dicam.
b Exteriit. & sic adit̃ ꝙ simplicem querelam.
c Remeñ. l' alius q̃libz: ó of. oꝛ. c. j. s. e. li. iudi. ꝓatoꝛ.
d Clericoꝛ. in laicis secꝰ: qꝛ ꝓatoꝛ ꝓsensus tẽ. C. ó iurisdi. om.
e Judices. bñ dicit: quia tanq̃ arbitri hoc possent eẽ sine eoꝛ cõsensu sic̃ quilibet alij: cum hoc ꝓhibitum non sit: ad hoc de ar. cum tempoze. & c. dilecti.
f De facto. qꝛ de iure nõ pñt in iudicem nõ suũ eẽ ecclesiasticã personam: & si alꝰ ꝓsit iurisdictioni sine ꝓpꝛij epi ꝓsentire licentia: s. e. significasti: vbi de hz Jo. an.
g Suscipe. bñ pt̃ archiepꝰ cãm l' executõez sniẽ delegare sbditis

suffraganeor suor: ꝫ ad illa suscipiēda illos inuitos ꝓpellē ñ pt: nec pt ꝓpellē illos vt ferāt testimoniū i cāis ad ipm p appellatōz ꝛeuolutis: nisi i his casib⁹ aliud iducat ꝓsuetudo: qd ꝯ fiet: mādabit suffraganeo: vt sbditū ꝓpellat ad testimoniū ferēdū i cā illa: sic i alijs casi b⁹ ⁊ ō h⁹ ō of. oz. pastoral'. Idē ē i qlibz iudice: vt si ō alia ciuitate petant testes: iudex cāe ad iudicez loci mittat: vt testes recipiat: ⁊ ad iudicē attestatōnes remittat. ℒ. ō fi. istru. l. udices. Et nō q nō eādē iurisditōz hz iuōr i accessorio q̄ i pncipali: ꝫ illō quia i sbditos suffraganeor iurisdictionē ñ hz: vt in pn. ꝛecre. pastoral'.

h Precepta. vt quia aliquē citari mādat vl' his similia.

i Cōsuetudie. ꝓsuetudo ꝯ i his iurisditōz tribuit: ad idē. ℨ. e. li. ō of. oz. c. j. ꝛe fo. ꝓpe. cū pugat: ℨ. e. li. ō cōsue. c. iij. cū si.

k Officiales. lz em i epm iurisditōz hēat nō tñ i officialem: vt. j. in fi. c. dr.

l Salarijs. taxata erāt olī ista salaria per ꝛecre. ō postulā. ꝓpeā dū: quā hodie ñ hēm⁹: ⁊ ꝛe istis salarijs hēs. ℒ. ō suffra. l. vna. ℒ. māda. salariū. ⁊ q actōne petāt. ℒ. māda. l. j in vl. glo. ff. e. l. salarium.

m Procuratoz. ℨ p curatoris officiū dz eē ꝯtitū: ⁊ si aliqd recipiat: pt bonos mores tāc: ⁊ redēptoz litis eē cēseāt. ℒ. ō pcu. litem. ℒ. māda. ſ. ñ ℨ licituz. ff. mā. si vo non rmunerādi. §. vl. ꝫ leges il le loquūt: qñ paciscit: vt hēat certā ptē e⁹ō q̄ ē qō: qō illicitū ē: h ꝛe salario loqt qō dat p remuneratōe laboris: qō licitū ē: vt h: ⁊ ff. manda. l. salariū.

n Cāis. hz ei iurisditōz hēam i cāis: ñ tñ in psonas rōne salarioz ipoz: cū alia sit cā: ar. ℨ. ℒ. ō iudi. ꝓpeādū. §. pculdubio: vbi dr q ꝛpi salariū aduocatoz ñ dz cāe fieri dilatio: ꝫ illō i ordiario loqt.

o Rādē. nō ꝯ q rōne ℨct⁹ ñ sonat qs fuꝛ. ℨ ℨ. e. c. vl. cū suis pcor. Do. h ō ℨctu loqt inuito i ciuitate suffraganei: puta cū bonoñ. q appellauerat: secū duxit aduocatū rauēnā: ⁊ sic ℨct⁹ rauēne imit⁹ ñ fuerat. l' dic q locū hz qñ ibi ñ muenit. l' dic verī⁹ qō ō ℨctu loqt quem qs celebrat vt viator: vt tē ibi pueiri ñ possit: duꝛ ei essꝫ vt q̄cūq; loco nauiget l' ꝛelar⁹sit rādē teneat. ff. ō iudi. l. heres abſēs. §. nā vbi sic veit. ⁊ hec vā nisi se ibi pmiserit soluros. tē. n. suscipꝛe ꝓpellerēt iudiciū: cū ibi ⁊ vbi domicilū hīt: valeāt pueīri. ff. ꝛe iudi. l. heres abſēs. §. uē scēdū. ℨ. e. dilecti. ibi. n. ℨrisse vr: vbi se soluē obligant. ff. ō acti. ⁊ obli. l. ℨrisse: ⁊ ℨctū ñ vtiq; eo loco itelligit q̄ negociū gestū ē: ꝫ q pecunia ē soluēda. ff. ō reb⁹ auc. iudi. pos. l. iij. ⁊ h reprobari videt due opi. ꝛectoꝛ legū: q̄ꝛ qdā dixerī q rōne ℨct⁹ viator rādē ꝓpellit: si pueiat pusq; ide discedat. Alij direcꝛe dixerī ℨ. ſ. q pueniri ñ posset pusq; inde discedat: ꝫ poterit si illuc postea reuertat. He opiniões h tollūt: cū dicat idistincte: q rādē ñ cogit. nec ob. ff. ō iudi. l. ij. §. oēs. ⁊ §. plane: vbi pbari videt iste opi. qr i roma spāle ē qō ibi dr q̄ cōis ē oim patria. ff. ad municipa. roma: ⁊ ℨ. e. c. vlt.

p Cōtheres. dixit h bar. bnr. glo. posita ℨ. e. c. vl. sup vbo ℨctus itelligēda ſm q dr i isto. §. ⁊ itellige istū. §. i ℨctu quē q̄s celebrat tā q̄ domicilū hns: vt cū ibi p gulā hēat l' armariū: al' ℨdicēt ℨ. ꝓr.

q Aliaꝛ. ꝛe puincia vel extra puinciam.

r Annuos. dicebāt em quidā q remitti ꝛebēt sic i cōmunib⁹: cū i h⁹ parificēt: i aut. vt oēs obediāt iudi. col. v. i scda colū. Jnt ꝛelictus ät id fuat: i aut. vt nulli iudi. §. si qs vo. ⁊ §. se. col. ix. Alij dicebāt: q si aberat lantando gio: iudex vbi reperiebat: tenebat remittē: al's ꝛebēt possideri bona: expeditū ē: vt h vides.

s Eoꝛ. archiepi vel officiales.

neoꝛ sbditos ꝓpellāt coꝛā se oc casiõe hmõi iuri stare. Neq; pt archiepꝰ ipe i suoꝛ suffraganeoꝛ officiales et sbditos p eo q vocati ab ipo nolūt q̄relātib⁹ i sua pntia rādere eccīastic cā exercere cēsura. Omi. viij.

Eculares iudices q̄ lz ip sis nlla ꝓpetat iurisditō i hac pte: psonas eccīasticas ad soluēdū ꝛebita: sup qb⁹ coram eis ℨ ipas eaꝛ exhibēt lr̄e: l' p batões alie iducūt: dānabili p sumptõe ꝓpellūt: a temeritate hmõi p locoꝛ ordinarios cēsura eccīastica ꝛecenim⁹ ꝓpescē dos. Dem.

Olim. ℒ. laic⁹ p q̄ soluisti certā pecunie quātitatē i q̄ p eo te fideiussorio noīe obligaueras: te fuare recusset idēnez ℨ iuramtū a se pstitū temere venīedo: ipm coꝛā eccīastico iudice: ad c⁹ forū rōne iuramti cāe hmõi cognitō noscit ptiere: ō iure potis queīre: vt ipm monitõe pmissa p cēsurā eccīasticā q te sup pdictis vt teneāt fuet idēnez: puia rōne cō pellat. Anno. iiij. i pcilio lug.

De litis contestatione.

t Moscūt. ipi ptra hēres. dicebāt quidā q nullo casu iudex hoc ꝛecernē poterat: q̄ꝛ h reprobat opi. ⁊ ō hoc p ost. i summa e. ti. §. ij. v. itez rōne ptractus.

u Jpoꝛ. archiepi ⁊ officialis.

r facet. ad idem ℨ e. postulasti.

y Pro inīedis. i. facīedis l' incipiendis.

z Recognoscēdis. tāgit ꝓsuetudinē frācie: vbi fuit tales recognitōes: ⁊ pcor. ad hꝰ ℨ ꝛe iurepa. relatū.

a Hmõi. q̄ scilicz inierī: l' recognouerī ℨctum coꝛaz illis.

b Officiales. lz em idē sit pfistoꝛū epi ⁊ officialis sui: vt. j. ō ap. romā: ñ tñ iurisditōnez hz i officialē epi: vt ℨ. e. §. ij. ⁊ iij

c Eculares iudices. iudex secularis q̄ vult clericū ꝓpellē ad ꝛebita eē liqda soluēda p eccīesiasticū iudicē ꝛesistē ꝓpellat: fiunt tracta ō fine ꝛecre. exua gātis: q̄ incipiebat: qr ⁊ contingit.

b Nulla. obsequē di. n. ē eis necessitas ñ autoritas ipersādi. ꝛecvj. di. c. j. ō pnti. eccīesia, ⁊ ō re. ec. ñ al'. cū laicis. cum si.

c Eccīasticas. eē si ordinez cīicalē ñ hēant vt religiosi ⁊ cōuersi. xij. q. j. duo sūt

d Eis. secularibus iudicibus.

e Eaꝛ. psonarum eccīesiasticarum.

f Bānabili. qr ē h⁹ ptra eccīesiasticam libertatem. ℨ. ꝛe immu. ec. c. vlt. ⁊ pe.

g Cōpellūt ꝛe facto. ⁊ ē hoc ℨ bonoñ. q̄ hīt statutū: q ois ptractus factus cum rectoꝛe eccīesie valeat: ⁊ q ptās teneāt illud executioni mandare.

h Cōpescēdos. pcor. ℨ. ō iurīu. c. lz. ō excep. c. ij. ō sē. ex. ō cīi⁹

a c Im. ℒ. laic⁹. Rōne iuramti laic⁹ vt illō fuet coꝛā iudice eccīastico queīrē. Tracta fuit hec ꝛecre. ō exuagāt clemētis q incipiebat sua nobis nobil' vir hēric⁹ e. ti.

b Soluisti. an fideiussoꝛ q̄ soluit vsuras illas a ꝛebutoꝛe repetat: Dic vt no. ℨ ō fideiuss. c. iij. ⁊ ante solutōz agit fideiussoꝛ contra ꝛebitorem: vt ipm a fideiussione absoluat in casibus: ℨ ꝛe fideiuss. c. vl. ⁊ c. constitutus.

c Obligaueras. olī erat i optõe creditoris quē vellet queīre ꝛebitoꝛē l' fideiussoꝛē: hodie ñ: qō dic vt ℨ ō fideiuss. c. ij. i pma glo.

d Jndēnem. ⁊ sic sentiebat dānum vnde pmū merebat: quod esse nō dz: ℨ ꝛe fideiuss. c. ij. vbi ꝛe h?

e Juramenti. xxij. q. j. ca. vlt. ℨ ꝛe iudi. nouit. v. postremo. ꝛe elec. venerabilem. ⁊ idem in alijs crimynibus eccīesiasticis: que no. ℨ. e. ti. cum sit.

f Premissa. q̄ semp censuram hz pcedere. xij. q. ij. idigne. xxij. q. iij. ꝛe illicita: ꝛe sen. ex. sacro.

g Teneāt. ex tribus tenebat ꝛe iure cōi ⁊ pacto ⁊ vinculo iuramenti, ex vltimo coꝛā eccīesia queīrī: vt h vides.

a e Xceptõis. pemptoria li. ꝓteſtatõem non impedit: niſi ſit ꝛe re ſemel finita.

b Per ẽptorie. ỏ pẽptorijs ⁊ dilatorijs dic vt no. ſ̃ ꝛe exceꝑ. i. c. exceptõz. i ꝑma glo. Et ẽ pẽptoria q̃ intẽtõz agẽti s ꝓnunt: vt pactũ ꝛe ꝓpetuo ñ petẽdo: ⁊ exceptio volũti mali ⁊ iuramẽtũ ꝛe nõ agẽdo vl̃ accusando .ff. ỏ excep. l. j. ⁊. iij. ſ̃ ỏ accuſa. vemens.

c Defensiõis. differentia facit int exceptõem ⁊ ꝛefensionẽ pactũ em̃ ꝛe ñ petẽdo ſiue iuramẽtũ ipo ure tollit nãlez obligatõz ſic̃ numeratõ ß ñ cuilez ipo ure: ß ope exceptõis ullam elidit. ff. ꝛe solu. ſtichũ. §. nãliſ: iſti. ỏ exceꝑ. §. ꝓterea. Defenſiones ꝓpe dicũt: que ipo iure actõem tollunt: vt ſolutio: acceptilatio: q: ſolutõe eius quod ꝛebetur ⁊ acceptilatione oĩs obligatio tollitur: ỹ iſti. qui mo. ob. tol. i ꝓtn. ⁊. §. item per acceptilatõem. Item renũciatio dici põt ꝛefenſio: ꝛe renun. ſup hoc vij. q. j. q̃ ꝑiculoſum: ꝛe elec. cum inter. hmõi. n. ꝛefenſiones non ꝓpe dicunt exceptiones: cum non excludant actionem: q: nulla ẽ ibi actio. ff. ꝛe excep. l. ij. lz large exceptiones dicunt: q: excludũt agentem. ſm ber.

d Obiectus. i. obiectio.

e Iudicata. C. ꝛe re iudi. l. vlt.

f Transacta. C. ꝛe trãſac. cauſas.

g Finita. ſufficiebat hoc dicere: q oĩa ꝓprehendit: vt dixi. i ꝓn. ⁊ q̃ dicat iudicata dic cuz ber. ab eo cui iudicandi ius fuit. trãſac. bona fide: vt rransactio teneat. ff. ꝛe pactis. tres fratres. finit ap ꝓſenſu: ỹ lõgo ſilẽtio. Et ſũpta fuerit hoc ỹba. ff. ad ſe. cõ. tertull. l. j. §. vl. ꝛe ỹ. ſig. trãſacta. ⁊. l. ſe. ⁊ q̃ dixi finita ꝓſenſu pt̃ itelligi q̃ iuramẽtũ ꝛelatũ a ꝑte ꝓti. q: tale iuramẽtũ maiorẽ hz auctatez q̃ res iudicata. ff. ꝛe iureiu. i. ij. §. ꝛe ureiu. ⁊ ſi ꝓs. ibi oĩs ꝓtrouerſie ꝛc. ⁊ poſt tale iuramẽtũ nihil ẽ querendũ. ff. e. nõ erit. §. dato: ad hoc ꝛe accu. veniẽs. meruo q̃ iſta ꝓteſtatõem impediũt. obligatio em̃ ſemel extincta ꝛc. ff. ꝛe ſol. q̃ res. §. areã: ꝛe ꝓſe. di. iij. queus. C. ꝛe remiſ. pig. cũ ex cã: nec intendit papa lites ſopitas ꝑ ſua ſuſcitare reſcripta: ſ̃ ꝛe reſcrip. nõnulli. ⁊ reſcriptuz impetrañ tacito ꝛe re iudicata a q̃ nõ ẽ appellatũ nõ tz. C. ſen. reſcin. nõ poſ. l. ipetrata. ⁊ ꝑ trãſac. a lite recedit. C. ꝛe trãſac. fris tui. ⁊. l. cãs. ꝛe trãſac. c. j. Itẽ ſi ꝑ iuſurandũ vt dictũ eſt finitum ſit negocium reſtaurari nõ tz. Ideo iſta li. ꝓteſtatõem impediũt. Sz pone dz q̃ ſnia nõ tenuit: puta q: iudex nõ fuit q eam tulit: vl̃ q transactio dolo facta fuit: l̃ nõ fuit iure finitũ negociũ: nunquid audiẽdus ẽ? Et dic q̃ ſic ſm ber. vt pz ꝑ ꝓdictas. l. ff. ad tertull. l. j. in fi. ff. ꝛe ỹ. ſig. transacta: q: ꝓiudicialia ſunt iſta ⁊ ꝓus tractãda: ꝛe or. cogni. ruã. Sed pone oppoſita ẽ res iudi. l̃ trãſactõ. l̃ q̃ finita ẽ res: ⁊ ꝛe hoc bñ ꝓſtat: quo ꝓnũciabit iudex? ſup ꝓncipali nõ pt̃ ꝓnũciare: q: ſ up eo nõ ẽ actuz nec ſup eo lis ꝓteſ. ſ̃. vt li. nõ ꝓteſ. ꝑ totũ. ⁊ ꝛe q̃ re ꝛc. ff. ꝛe iudi. ꝛe q̃ re. ꝛe cã poſ. cum ecclesia. ⁊. c. ſe. Dic ſm ber. q̃ nõ ꝓnũciabit ſup ꝓncipali. ß ſup excep. rei iudi. hoc mõ. q: data ſunt petitio. petit talis rẽ talẽ a tritio. quã dicit ad ſe ꝓtuẽ ꝛc. cui fuit excipiendo rñſum. qõ cũ alia vice ſup ipa petitõe iudicatũ fuerit ꝫ ipm. nõ ẽ vlteri⁹ audiẽd⁹ ꝫ ſniaz a q̃ ñ fuit appellatũ. Iudex ꝓteſtata lite ſup illa exceptõne ita ꝓcedet. q: ꝑſtunt q̃ ſup eo qõ. c. petit ei obſtat res iudicata a q̃ ñ fuit appellatũ. diffinitiue ꝓnũcio ipm ſup illa petitõe nõ eẽ vlteri⁹ audiendũ. ſibi ꝓpetuum ſilentiũ imponẽdo. ad hoc ꝛe accu. veniẽs. in fi. vel poterit ꝛele. dicere ꝓnũcio lras nõ valere. In his tribus caſibus ſm ber. tunus videt ꝓponere has tales excep. li. cõte. q: tũc a ꝓncipali ꝛebito abſoluet.

h Litigaz. reus ſcilicet.

i Impediat. ſ̃ ꝑ talem exceptõnem nõ fit litis ꝓte. alꝫ nõ requireꝛ an impediret vel non. ỹ. c. ꝓri.

k Dicat. exceptõem pemptoriã opponẽdo. vt nõ ſequat̃ abſurditas ꝛe dilatoria q̃ venit ante litem ꝓteſtatã.

l Obtẽtum. nõ q̃ pẽptoria unt dilatorias ꝓponẽda nõ ẽ. q: alꝫ ẽ ipaz effectus, altera differt altera perimit. In pẽptoria em̃ hz ꝑcedere actio. cui opponat̃ ipa exceptio. ff. ꝛe excep. l. ij. ber. Scias at̃ q̃ oĩs exceptio pemptoria q̃ ꝑimit lras ⁊ gram oponit ⁊ añ litis ꝓte. ⁊ poſt. ſi lras tm̃. añ litis ꝓte. C. ꝛe excep. l. vlt. ꝛe hoc vide per inno. ⁊ oſtien. ſ̃ ꝛe reſcrip. conſtitutus.

m Expoſita. videbat ꝓrarũ. q: eadẽ rõ ꝛc. ſ̃ ꝛe reſcrip. ſup lris. in fi. ß nõ ẽ vez. q: ſm id iam oĩs pemptoria exceptio veniret i vim dilatorie. ⁊ ſi ꝛe replicatione dixiſſet. nihilominus lras habuiſſet. vt ibidẽ recitari ſolet.

n Oblato. ꝑ exceptionẽ pemptoriã nõ fit litis cõte. Emanauit ỏcre. hec ad ꝛeclaratõem eoz q̃ no. go f. ꝛe elec. vudũ. ij. j. ꝛe w. ⁊ ꝓtu. prout. ⁊ q̃ ibi oſti. ⁊ ab. ꝛe ap. cu cãm. ⁊ ꝛe excep. cũ Venerabilis. ⁊ ſ̃. c. ꝓri. ⁊ guil. i ſpe. ꝛe litis cõtei. §. nũc dicamus. ỹ. ß nũqd ꝑ exceptiõem.

o Libello. qui eſt ꝛe ſbſtantia iudiciarij ordinis. iij. q. iij. offeratur: ſ̃ ꝛe libel. ob. c. j.

De iuramento calumnie

A Ỹ ỏ calũnia: ſeu ꝛe vitate dicẽda i ꝓmo litis exordio ñ iureꝫ vt dz: poſit poſtmodũ i q̃libz ꝓte litis iurari: cum hmõi iuramẽta ꝑſtari ab initio ỏ ſba ordis iudiciarij ñ exiſtat quod dic vt ibi. Johannes andree.

c Peremptoria. ꝛe dilatoria non ſic dubitabatur: quis per eam non reſponderet ſic petitioni: ⁊ q: ꝛe ſua natura conteſtationem ꝓcedit. vt dixi ſ̃. c. ꝓri.

d Proponatur. ſimpliciter ⁊ ſolum in modum exceptionis. vt. ỹ. dicam.

e Facta. dicebant quidam ꝓtra. ⁊ videbat opinio eoz ꝓbari ꝑ ꝛecre. ꝛe w. ⁊ ꝓtu. put. ꝛe ap. cum cãm. vtrobiq videt cõteſtata lis ꝑ exceptionem ꝑſcriptionis. ꝛe excep. cum venerabil. ꝑ exceptionem permutatõis. ꝛe reſta. raynũcius. ꝑ exceptõem annalis ꝑſcriptõnis vſucaptionis ꝛc. Item inſtituta actione ⁊ oppoſita pemptoria exceptione videt eſſe iudicium. ff. ꝛe inter. actio. ſi ſilius. §. exceptõmb⁹. Sed ꝓtrarium ẽ vez. ⁊ hoc tenebant oĩes ſupradicti doctores. qõ optime ꝓbat lex dicens. q: q̃ vult exceptõem voli mali oponere que competit ex tranſactõne añ li. ꝓte. facta q: incidit in tranſac. añ lit. ꝓte. id facere dz. ff. ꝛe ꝓdi. inde. eligãter. §. pe. Item ꝑ litis ꝓteſtatõez ordinatur iudicium ꝑ pemptoriam exceptionem ꝛeſtruitur. ß eadem res duos effectus cõtrarios nõ potest parere. xxvj. di. ꝛeinde. ſ̃. ꝛe bap. maiores. ff. ꝛe ſolu. q̃ hominem. ꝓbatur idem expreſſe. ſ̃. c. ꝓ. ſi em̃ pemptoriam exceptionem non ꝛebet impediri vel retardari litis conte. q̃ ꝑ eam nõ fit: alꝫ non ꝓceſſiſſet queſtio. Ad ꝓtraria rñdetur hoc modo: aut reus directe reſpondet libello. puta cũ petuntur ab eo. ꝑ. ex cã mutui. dicit ſe nõ teneri: ⁊ petita fieri non ꝛebere: cuz pactũ ꝛe ñ petendo perpetuũ ſibi factum fuerit: ⁊ tunc facta eſt litis conteſ. ⁊ ſic intelliguntur ꝓtraria. aut ſimpliciter excipit ꝛe pacto ꝛe non petendo ꝓſcriptione vel alia pemptoria: ⁊ tunc non intelligat̃ facta: vt hic. Idem ſi excipiendo proponeret ſe non teneri reſpondere libello: ex eo q: factum fuerat ſibi pactum ꝛe nõ petendo ꝛc. ad hoc ꝛe dici. dudum: ⁊ in iſto caſu ſolemus vocare exceptionem intentionis excluſionem. ſed quando ꝓponitur poſt litis cõteſta. vocat̃ actionis excluſio. ff. ꝛe excep. l. ij. in ꝓn. Et hic adde quod dixi. ỹ. ꝛe regu. iur. exceptionem.

f Impediunt. vt ſ̃. c. ꝓxi.

g Oportebit. ꝛe neceſſitate iuris: q: alꝫ ꝓceſſus habitus poſt talem exceptõem nõ valet: cum lis ꝓteſtata nõ eſſet: ſ̃ vt lite nõ ꝓteſta. ꝑ totũ. ſic nec ꝑ poſitões ⁊ rñſiones ſit lis ꝓte. ſ̃ ꝛe elec. vudũ. ij. ſ̃ ꝛe litis conte. c. vno. Jo. an.

a Ỹ ꝛe calũnia. Tria dicit. Primo q: nõ ẽ ꝛe ſbſtãtia q: ſtatim poſt litem ꝓte. ureꝫ ỏ calũnia. Scõo q: nõ annullat̃ ꝓceſſus: lz tacite omittat̃ calũnie iuramentũ. Tercio precipit q: in ſpualibus ſimul ꝛe calũnia ⁊ ꝛe veritate ureꝫ. Emanauit iſta ꝛecre. ad ꝛeclaratõem eoz que no. ber. ỏ iureiuran. ex lris. i vl. glo. unno. ⁊ oſti. ſ̃. e. lris. ab. ſ̃. e. c. j. guil. in ſpe. e. ti. §. j. i ꝓn. ⁊ v. quartum. ⁊. §. ij. v. quid ſi non. ⁊. §. reſtat. ⁊ oſt. in ſumma. e. ti. §. quando. v. vnum tamen.

b Calũnia. euitanda. ſic. xxij. di. nerui. ibi vnuſquiſq habeat ſuã ꝓter fornicatõem. ſ. euitandam.

c Veritate. q̃ ſolũ olim i ſpualibꝫ põſtabat̃. vt in ſi. videbis.

d Exiſtat. videbat ꝓtra. ꝓmo ex ordine rubrice ſ̃. eo. ſecũdo ex ordine illius lre. ſ̃ ꝛe elec. vudũ. v. lite vo ꝛc. ⁊ erat expſſum. C. eo. l.

48

.ij.i ꝓn. s. e. c. j. ⁊. c. cū cāz. ad hᵒ facit lex q̄ dicit q̄ ꝓcurator aīa lite ꝓtes. ꝑstare dz cautoz re rato: ⁊ tūc si ꝑstita ñ fuerit: postea ñ ꝑstabit .ff. ó ꝓcu. l. pōpo. §. rati: ꝫ ꝫnū ē verz. vt ḃ vides: ⁊ sic ꝑdictoꝝ dcto rū ꝓbabat opinio. Et re iuramēto re veritate videbat casus re iure iurā. ex lris. ad hoc s re in. instru. cū lohēs. v. verz. ⁊. j. re testi. presentiū: ad hᵒ ff. ó dam. infec. q̄ bona. §. pe. nec eīm semp ordinem scripture seruamus. ff. re solu. l. nec ordo. ⁊ s re rescrip. cām q̄. ⁊ cū in totū tacite omittat. vt .j. pri. rñ. multofortius ad tps. Ad ꝓma rñde verū ee id fieri re bere. vt dicit hec lra. ꝫ si ñ fiat nō ꝓpterea vitiat q: alijs iurib⁹ sustineatur: vt dixi. ⁊ facit qđ no. s re spon. duma. in vlt. glo. ꝑdicta lex pōpo. §. rati. i alio casu loquit: ⁊ est illud q: ꝓ testatoēz luis factus ē ꝓcurator dñs litis. s. re procu. c. j. e. li. io. an.

e Propter. ꝛeclarat qđ no. s re testi. tuis. in vl. glo. C. re iura. calū. l. ij. §. ꝫ q:.

f Tacite. expsse vo remittri ñ pt. C. re iura. calum. l. ij. §. sed q: nec valet ꝓsuendo re ipo non prestando: re iura. calum. ceterum.

g Nota cā. nedum in ꝓncipio cause: vt s ꝓri. rñ.

h Legitime. puta libello dato li. pte. ⁊ iudice sententiante in scriptis: sedendo ⁊ p se recitando: qđ dic vt s re li. ob. c. j. j. re sentē. ⁊ re iudi. c. vl. ⁊ nō die feriato: s re ferijs. c. vl.

i Annullandus. approbata est g opi. Ja. bal. io. cre. pilei. ⁊ sequacū q̄ hoc dixerant: q: tunc remū exactuz ꝑstari debebat. ff. ó no. op. nunci. re pupillo. §. qui opus. ff. re iureiuran. iusurandum. §. qui ius: ad hᵒ ff. re pcu. filiusfa. §. veterani. C. e. ti. ita remū: ⁊ ad hᵒ s. re pba. qm̄ ꝓra: vbi re iuramento nil dixit. Et ꝫprobata ē opi. azo. ⁊ mar. quibus consentit ostien. s. e. ceterum: ⁊ in predicta recre. tuis. dicentes: q̄ etiaz si tacite omitteretur non valet iudicium. i. sententia. ij. q. vj. §. diffinitiua. C. re sen. ⁊ inter. om. iudi. prolatam. quam intellige cum fuit exactum: ⁊ p eis faciebat predicta recre. ceterum. ⁊ predictus. §. sed q: vbi videtur q̄ ex dissimulatione etiam non possit omm. sed expone ibi simulatione. s. cum simulant se ñ calūniose agere: vt ibi dicit accur.

k Juramentum. s. e. ti. c. ij. Et erat ratio q: in spūalib⁹ pūmebatur q̄ semper esset ꝛeus in memoria: ⁊ sic non calūniarentur litigātes: hoc probat lra sequens. Reddebat inno. in predicto ca. tres rationes. Prima quia rigor in spiritualibus non seruatur: re w. ⁊ contu. c. j. Secunda quia licet iuramentum non sit peccatum: tamen ex frequenti iuratione sepe sequitur peccatum: supra re iureiuran. ⁊ si christus. maxime cum re credulitate sit hoc sacramentum. Tercia quia hoc iuramentum est a malo non credentis: re elec. significasti. sed parum valent he rationes: cum ⁊ in ciuilibus locum habeant: vt per te vides.

l In ipsis. ⁊ sic equum fuit ex quo cessabat causa: cessaret ⁊ cōstitutio: s re ap. cum cessante. cum si.

m Utile. i. necessariū. ff. qñ ap. sit. l. j. ⁊ ij. q. vj. biduū: l᷑ dic ꝓpe vt si iudex videat tales psonas re qbus ñ sit aliq̄ calūnie suspitō: exiget solū veritatis sacramētū: ꝓmum rutius ⁊ verius reputo.

n Obseruant. obseruabat hoc dominus guil. vt no. in spe. eo. ti. §. j. ver. quartum. no. hoc ber. equum esse. s. eo. c. ij. ⁊ in predicta recre. ex litteris. re iureiurā.

o In eisdem. spūalib⁹ cāis. Ūūqđ i criminalibus ureť re calumnia: dic vt no. C. e. l. j. ⁊. s. e. c. j.

a Appellatōis. in cā appellatōis iurari dz re calūnia ⁊ veritate dicēda. hoc ꝓmo. Scōo dī q: ꝓcurator reputatus post iuramū calūnie iurabit re calūnia. Tercio q: iudex q̄tiens sibi videť exigit iuramētū malicie: eť si re calūnia vť veritate iuratum sit. Per ꝓmum dictū ꝛeterminant q̄ no. ꝓ accur. C. e. l. ij. in ꝓn. ⁊ no. inno. ⁊ ostī. pe. ⁊ ab. s. e. c. j. sup vbo quecūq̄ cā. guil. in spe. eo. ti. §. ij. v. qđ re cā. bar. bnp. in qone veneriali: q̄ incipit. querē vtr

tores q̄: q̄ post iuramētuz calūnie ꝛeputant: teneri volum⁹: vt calūnia viteť ab ipis ad sb eundū hmōi iuramētū: etiaz si a suis dñis qđ ponere aut respōdere seu agere ꝛebeant sint instructi. In oīb⁹ āt cāis nedū ante: ḃ etiā postq̄ lis fuerit cōtestata: sīue re veritate: sīue re calūnia sit iuratū i ipsis: pt iudex a ptib⁹ exigere iuramētum malicie quotiēs viderit expedire. Item.

Ullā tibi iuor iuriā fecisse cēseť: q̄ procuratorem tui aduersarij ꝓstitutū ad cām hītē sup ḃ spāle mādatū admisit ad ꝑstandū in ea calumnie

in causa. Et p ꝑdicta videre potes q: ḃ reprobatur opi. placen. ⁊ azo. q̄ dicebant q: exq̄ iuratum erat in ꝓncipali: nō iurabit in cā appellatōis. in auten. re his q̄ ingre. ad ap. §. fi. coll. viij. ⁊ p eis faciūt omnia iura p q̄ ꝓbať q: eadem sit causa ap. cum ꝓma. xvj. di. habeo. ij. q. vj. si quis in quacūq̄. C. vt in vna ⁊ eadez causa. l. j. ff. re iudi. ꝓponebať. io. cre. hu. gof. ⁊ supradicti ꝛectores ꝓtra quoz ḃ approbať opi. p cle. vj. q. iij. osius. ⁊. ij. g. vj ñ episcopus. C. re iudi. ꝓperandum: in auten. vt liti. inz. in prin. ibi tamen accur. tenet primaz. ff. re dam. infec. qui bona. §. penul.

b Juratum. propter hoc erat dubitatio: quia non videbať tunc ꝛebere iurari: ⁊ quia bis iurandum non est: ⁊ quia tunc supfluum videbatur iuramentum quod faciendum nō est: re iureiuran. ⁊ si christus: re proba. c. ij. io. an.

c Juramentū. sed re calumnia iurari ꝛebet statum post li. contesta. vt s. c. prori. nō. g ar. q̄ faciendā ē li. conte. in causa appellationis: re hoc no. s. re testa. c. Raynaldus. v. dilectus.

d Dicenda. si talis est causa in qua iuretur re veritate. vt in fine. c. dicitur.

e Procuratores. Emanauit iste v. ad ꝛeclarationem glo. predictarum. inno. ostī. ⁊ guil. in spe. e. ti. §. sequitur. in fi. ⁊ eius hic approbatur opi. ⁊ reprobatur opinio ostī. qui tenebat ꝓrarū.

f Post. hec erat dubitatio: q: non videbať bis iurādum. C. e. n. auten. hodie.

g Deputantur. ab ipsis principalibus vel a procuratorib⁹ qui post lites contestationem substituere poterunt: supra eo. li. re procura. c. j.

h Ab ipis. nota q: lz procurator iuret in animaz dñi. xvij. q. iij. metuentes. c. di. optatum. lxiij. di. ubi dño: vbi re hᵒ ⁊ s. e. li. re elec. procuratoꝝ: sacramentum tamen calumnie ⁊ in aīam dñi ⁊ in ꝓpriam prebet: vt ḃ vides: alˢ autem quare iuraret: exq̄ dñs iurauerat: ⁊ in hoc casu nō est necessarium spāle mandatum. re syndico vero. dic vt s. e. in pertractandis.

i Juramentum. nota ad qōnem qua queritur an heres vel successor teneat iurare: exq̄ ꝛefunctus iurauerat. Et dic q: sic p hāc lram ⁊ p auten. C. e. ꝓncipales. ⁊ p. l. ff. re dam. infec. qui bona. §. pe. potuit eīm ꝛefunctus hīe bonam fidem: ⁊ heres vel successor: malā. ff. re accu. si cui. C. re re. cre. gñaliter. j. rñ. lz quidaz ꝓra: q: heres ⁊ successor: eadem ꝑsona cum ꝛefuncto censeť. in auten. iusiu. qđ a moriente prestā. §. ij.

k Instructi. in hoc casu recitabāt ꝑdicti ꝛectores ñ ꝛebere procuratorem iurare: quia qui per alium ⁊ c. re regu. iuř. qui facit per alium. io. an.

l In oīb⁹. ꝛeclarať p hoc qđ no. s đ restī. spoli. lras. ī glo. antepe. ⁊ re pbatōib⁹. c. ij. ⁊ reprobať qđ no. re testi. pñtiū. ī glo. iuramentum. in fi.

m Malicie. licet ergo exquo iuratum est re calumnia amplius in eadem causa re calumnia iurandum non sit. vt. C. co. auten. hodie ab eodem. ⁊ s. ꝓri. rñ. re malicia tñ bene iuratur: puta cū suspicatur iudex q̄ maliciose ꝓponatur exceptiō: petať dilatio: ad hoc re excep. pastoralis: re testi. vlť terciam. C. re fi. instru. l. vl. .xxx. q. v. iudicantem.

a n Ullam tibi. procurator hns spāle mandatū iurat re calumnia. Emanauit ad ꝛeclaratōem eoz q̄ legūť ⁊ no. C. e. t. l. ij. §. si ät abfuerit: ⁊ p ber. s. e. c. ij. ⁊ c. cetez: ⁊ p inno. ⁊ ostī. s. e. cū cām: ⁊ p guil. in spe. e. ti. §. restat. v. qđ q̄.

b Injuriā. quā si inferret: iudex ñ eēt: s. đ v. sig. fozus. in fi.

c Aduersarij. ⁊ sic erat procurator singularis ꝑsone. re syndico eīm vniuersitatis vel collegij nō dubitamus quin iuret: s. e o. in pertractandis. ⁊ c. se.

iuramentū. dicūt quidā. q olim pcuratores indifferēter iurabāt. ff. de dā. infec. q bona. §. pe. ß fuit postea statutū q solū pncipales psone iurēt. ff. e. ti. l. ij. §. si aī. ī ß. e. ti. c. j. qđ verū ē: nisi pcuratores hēant spāle mādatū: vt hic. ī. ff. de iureiu. l. iusiurandū. qđ ad pecunias. Alij dicebāt q pcurator pnuati etiā cuz spāli mādato ad inrādū nō admittit p pma ura. sed qz nō expedit ura corrigi: vt ff. co. li. de elec. cū expediat: dic legez q bona. nō esse correctā: sed loqui in casu decretisti. f. cū hēbat pcurator spāle mādatū. Alij dicebāt q cum pcurator p li. cōtestatus sit dñs litis: poterat de calūnia iurare: qđ verū non est nisi hēat ad hoc spāle: vt hic vides.

iuramtū Anno. viij. i pci. lug.

De restitutōne spoliatorum.

Frequens ī assidua nos grela circūstrepit: q spoliatōis exceptō nōnūq ī iudicijs calumnioſe ppolita cās ecclesiasticas: impedit ī pturbat. dū ei exceptiōi īsistit: appellatōes interponi ptigit: ī sic intermittit: ī plerūq p pmit cāe cognitō pncipalis: ī ppterea nosq volūtarios laboz es appetit: ī vt qetē alijs ppare: ī finē litibz cupietes ipom: ī calūnie materiā ap̄utare statuit: vt ī ciuilib negocijs spoliatōis obiectu q ab alio q ab actore ſcta ppomit: iudex ī pncipali pcedere ñ postponat. Sz si ī ciuilibz ab actore: ī crimialibz āt se spoliatū re asserat a qcūq ifra .xv. diez spaciū p die ī q ppomit: qđ asserit probabit: alioqn ī expēsis qs iterī actor ob ß fecerit iudiciali taratōne phabita pdēnet: alś si iudici equū visū fuerit puniēd. Illū āt spoliatū itelligi volū. ī ß casu: cū criminaliť accusať q tota sua substātia ť maiori pte ipi se p violētiaz restitutū affirmat ī sm ß loq canones sano credēdū ē itellectu: qz nec nudi ptēdere: nec iermes inimicis opponere nos tebē. hz ei spoliat pulegiū vt ñ possit erui iā nudat.

Solz eī iter scolasticos dubitari: si spoliat a tcio te spoliatōe z suū actorē excipiat: an ei tps a iudice obeat īdulgeri: ī ifra qđ rstitutōz iplozet: ne forte sic velit exisrere: vt oēz accusatōz eludat: qđ satis eqtati ī iuri pſonuz estimā: q si infra tps idultū rstitutōz ñ petierit: ī cām cū potuerit ñ ducat ad finē ñ obstāte spoliatōis exceptōe teiceps poterit accusari. Ad ß sanci: vt rex puata ꝑ spoliatō agēri sup ecclasticis: ť ecōtrario nullaten opponať.

Onisa. viij.

Ds tecias qs canōici scti Nicolai se assert ifra parochiā eccl̄ie. B. clici possedisse

fuerit punēd. Illū āt spoliatū intelligi volū. ī ß casu: cū criminaliť accusať q tota sua substātia ť maiori pte ipi se p violētiaz restitutū affirmat ī sm ß loq canones sano credēdū ē itellectu: qz nec nudi ptēdere: nec iermes inimicis opponere nos tebē. hz ei spoliat pulegiū vt ñ possit erui iā nudat.

Solz eī iter scolasticos dubitari: si spoliat a tcio te spoliatōe z suū actorē excipiat: an ei tps a iudice obeat īdulgeri: ī ifra qđ rstitutōz iplozet: ne forte sic velit exisrere: vt oēz accusatōz eludat: qđ satis eqtati ī iuri pſonuz estimā: q si infra tps idultū rstitutōz ñ petierit: ī cām cū potuerit ñ ducat ad finē ñ obstāte spoliatōis exceptōe teiceps poterit accusari. Ad ß sanci: vt rex puata ꝑ spoliatō agēri sup ecclasticis: ť ecōtrario nullaten opponať.

Onisa. viij.

Ds tecias qs canōici scti Nicolai se assert ifra parochiā eccl̄ie. B. clici possedisse

dies sunt dati. ī. de excep. pia.

n Proponť. q dies illa ñ pputabit ī. xv. sic dies ī q ponť exceptōis exceptio. ī. de excep. pia: sic dies in q cautū pmittit: ī ī q sistē ī iudicio oz ñ pputať ī vicena milia passuū. ff. si qs cautū. l. j. sic. ī dies pētatōis īraz: cū pmittit cā infra certū tps tecidēda: s ō ap. sup

eo. ij. vbi de hēsecus, in x. diebz q dāť ad appellandū ī qbz tps sue platōis pputať. ij. q. vj. biduū: vbi ó hz s ó reiudi. ad pſultatōem. ī vltimo istoz. xv. di ex pbari poterit exceptio sic. ff. ad. l. iul. ō adul. l. pē. §. seragīta: ī. l. is e. §. ex senatusc̄osulto. ī pē peti bonoz pos sessio infra cēteſimū diem: ī cēteſim in eo numero pputať. ff. ō succes. edic. l. j. §. qđ dicimus: si. ff. de v. ob. l. q ante kalendas.

o Asserat. s. se spoliatū in ciuilibz ab actore: ī crimialibz a qcūq

p Alioqn. i. si infra illud tps ñ pbauerit.

q Taratōe. de q dic vt s qđ me. cā. c. vl. in glo. q incipit vlē quazber.

r Dumendus. pena arbitraria: exq nō statuť ß cerra pena: ō offi. dē. de cāis. ff. de iurēli. l. j.

s Substātia. iterpretatur ī exponit hic papa canones illos. iij. q. ij opoztet: ī. ij. q. ij. nullus: vbi sūt hec verba. "Ridiculuz. n. videbať q crimialit accusatus accusatorē suū p exceptōez spoliatōis rei modice ī vilis ab accusatōe repelleret. ī ē si. qđ dicit lex q turoz a tutela excusari ñ pt rōne pt̄ouersie q ē int ipm ī pupillū suū: nisi forte de oib bonis aut pluria pte bonoz sit pt̄oversia. ff. ō excu. tu. l. ꝑter litē. ūsu. e. u. §. ītē. pt̄ litē. ß illō iure auten. imutatū videať: in auten. vt hiq. ob. se ha. pbi. res m. §. ij. iij. ī. iiij. colla. vj.

t Alcio. i. ab alio q ab accusatore. iij. q. j. epi. ī. q. ij. cū eccl̄ie.

u Tp. arbitrariū exq certū nō statuit: vt s dixi.

x Sic. s. spoliatus.

y Eludat. malicijs autem indulgendum nō est: s q ma. accu. pñt. significante. cum suis pcor.

z Quod. s. q iudex terminum statuat.

a Estimam. ī alij estimare dñt: s de re iudi. i cās: ī sic ꝑpellitur aliqs agere: ad idem. C. de inge. ma. l. diffamari: sed nō precise: sed hoc vt excipere possit: vt ß vides.

b Potuerit. alś non debet sibi imputari: s. e. li. de elec. cōmissa: s ō ap. ex insinuatione. cum si.

c Opponať. itelligit ber. hoc qñ ini eccl̄asticas psonas cā verať ne sit ꝑ: s ō oz. cog. cū dilect. ť dic q ibi ó tpalibz prēdebať: q ꝑtie puate dicūť: qz pñt a puato possideri. res āt eccl̄astice vocāť ß q ñ caduc i laicū: vt decē ī alia spūalia. ff. ō le. iij. l. hoc legatū. Et ē rō hoc dicti: qz agēs noie eccl̄astico ñ agit suo iure ß noie eccl̄e: vñ sic̄ procurator agēs noie alieno de iure suo nō excipit: sic nec ß: ad hēff. de volit excep. si pcurator. Item res eccl̄astice sūt publici iuris: ß ō publico ad puatum nō fit ꝑpensatio. C. de ꝑpens. l. j. ī. iij.

a Ds tecias. Eccia q petit rstitutōz tecianz qs se dicit ifra parochiā alteri⁹ possediſſe: ñ audiť: nisi ꝑbet possessiōez legitimā.

b Canonici. noie ipius eccl̄e agētes: qđ pñt: vt s de pba. ex lris: ō pcel. pben. ex pte: vbi de hoc. cum si.

c Asserť. ex hoc isultat pūpuo ꝑ eos q eis verisimiliť obstat: sec si hoc ñ pstaret q ille tecie eent i alteri⁹ parochia: ī sac ad ea q dicaz

j. eo. li. de prescrip. c. j.

v Eundē clericū. nō lr̄az: q̄ hoc ius facit p reo: & ꝯ actorē. si aī spoliari eēnt a tercio: ius cōe lz faceret ꝯ actorē: nō tñ p reo: vñ tūc dicere. locū hāe nō puto: & facit qđ dixi. j. de p̄scrip. c. j.

e Occupasse. i mala pte: alibi i bona. viij. q. j. fact⁹: & ſ. e. li. de pcū. ii duo.

f Presumūt. nō ſm opi. io. qui no. xviij. q. j. §. j. q̄ laic⁹ restitutionē dicmax petē non poterat p dicere. ſ dicp̄ cāz. bar. bur. no. ꝛriū: cū laici dicmas iterdū possideāt de facto. Add dicere. illā cāz. rñdebat: q̄ dicere. ipa dicit dicinē: non dicit possidere. satis puto hāc dicere. facē p io. vt nisi laic⁹ ꝓbet se legitime assecutū: cū sit ꝯ eū p̄sumptio nō audit qui eū restitutiōz petit habz duo ꝓbare: se possediſſe: & spoliatuz fuisse: ſ. e. c. olim. j. et iij. Et aliud ē possidē: et aliud i possessiōe eē ff. de acq. pos. si qs aūt & ē si. ſ. e. ex trāſmiſſa & qđ ibi no. hic ḡ est p sumptō ꝯ actorē & ius cōe p reo. possessio ḡ & spoliatio ꝓbare non aduocāt: vt fiat restitutio petitorio ꝓbato

aliquādiu: & eis p eūdē clericū spoliatos fuisse: nequaq̄ debēt restitui: nisi euidēter docuerit q̄ eaz possessionē legitie assecuti fuissent: qz eas occupasse iuste verisīl⁹ p̄sumūt: cū pueniāt ex p̄dictis infra aliena parochiā p̄stitutis. Sitq̄ manifestū nisi aliud oñdat eas de iure cōi ad eādē eccl̄iā ptinere.

Innocenti⁹. iiij.

Actor q̄ ad terminū venire: ad quē citari aduersariū fecerat: nō curauit: veniēti reo i expēſis ꝓpt̄ hoc factis legitie ꝓdēnet ad citatiōz aliā mīme admittēd⁹ nisi sufficiēt cauerit: q̄ i termio fidelit debe

eadem ratione.

c Per te. loquit iudici: sic ſ de iureiurā. c. vl.

d Appellās. & frustratorie: qz si bñ appellaret ex cā & forma: tñ ille a q̄ appellauerit iudex nō eēt: & sic appellās ꝓtumax nō esset De reuocatōe attētatoꝝ p⁹ appellatiōz habebis. j. de ap. ñ solū

at cōparere. Oni. viij.

Olim q̄ a tua iterlocutoria: vl grauamīe qđ p te sibi ꝓponit illatū a tua pñtia recedit appellās: cū ptestari videat b ipo se nolle cora te dicere litigare: citare ad alia q̄ p⁹ ea i iudicō facienda in cūbūt vl etiā ad sniaz audiēdā: nisi spōte appellatiōi sue renūciet nō teneris. nec iō min⁹ q̄ i ei⁹ absentia ꝓcesseris: tu⁹ ꝓcess⁹ valid⁹ reputari debebit.

Innocenti⁹. iiij.

De eo q̄ mittitur in possessionem causa rei seruande.

Olim q̄ sup dignitate ꝓsonatu vel beneficio ecclīastico obtinēdis

e Protestari. no. q̄ ius fingit ptestatione hoc ipo appellando & recedēdo.

f Sentēnā. puta q̄ lis erat cōtestata & liquet de cā: vel talis est cā in q̄ sniari pot li. nō ptesta. qđ dic vt ſ vt li. nō ptestā. & ſ. eo. put.

g Incūbunt. cōsiderato eo statu in q̄ tunc erat causa.

h Audiendā. si nō esset cōtumax exp̄ſſe citari debet ad sentētiam audiendā: alīs nō valeret sentētia parte absēte. ff. que sen. sine ap. rescin. l. j. §. item cū ex edicto. & de hoc no. ſ de offi. dele. ꝓsuluit.

i Renūciet. quod pot. ij. q. vj. si quis li bellos. C. de appel. si quis: & tacite etiā litigādo cora iudice a quo appellauit appellationi renūciat: ſ

de offi. dele. gratiā. de resti. cū venisset. si tñ interest aduersarij ad ipm interesse teneāt: qđ dic vt no. ſ de ap. interposita. §. ille temq̄

k Non teneris. videbat ꝛriū p dicere. ſ de offi dele. cū olim. j. vbi iudices citauerūt appellantē: quē putabant frustratorie appellasse: ad idem ſ vt li. nō cōte. accedens. j. vbi etiā iudices citauerūt quem putabant frustratorie appellasse: ad idem ſ eo. p ut. vbi mādat papa citari eū q̄ frustratorie appellarat. Sz dic q̄ de necessitate citari nō dz vt hic. Add dicere. cū olim. & dicere. accedens: dic q̄ ibi factum narrat nō ius ponit. Add dicere. put dico q̄ p ista pte facit: cū ibi papa mādat citari ad malicīā cōuincēdā: ergo id de necessitate nō erat q̄. ſ. citaret: & de hoc ꝓsuit recitari: de accu. accedēs. & c. ad petitionē. Sed qđ dicem⁹ de ꝓtumace. nūquid q̄ i vno actu iudicij fuit cōtumax: ad alios actus citabitur? Dic q̄ sic: vt ſ de testi. cū olim. in fi. vbi citatur cōtumax ad sentētiā audiendā: q̄ licz i vno actu cōtumax sit: nō ꝓterea ptestari videt q̄ in alijs cōtumax esse velit: sed hoc malū ꝓtumacie sub colore boni. ſ. remedij appellatiōis defendit: qđ simpliciter ꝓtumax nō facit.

l Processeris. al's de iure.

m Valdus. Quid de iudicib⁹ datis cū clausula q̄ si nō oēs: oēs siſ nō pnūciauerūt ꝛ duo vnū: tercio vo aliud: illi duo volūt procedere ad executiōz sue sñie: queriē an possint tercio ñ vocato? & videt tercū ipm nō debere vocari: ar. huius dicere. & ſ hoc li. de ar. c. j. & ff. de re iudi. duo ex tribb. cum ḡ ipoz valeat sñia: ergo & executio. Sed dic q̄ vocādus ē. nā lz inīa duoꝝ teneat: tñ ali⁹ articul⁹ q̄ emergit ē omibo cōis: ita q̄ ad illū duo tercio nō vocato procedere nō pñt: ſ de offi. dele. cām. & c. prudē tiā. §. adijcim⁹: al's sequeret q̄ si i aliqua termini assignatiōe vn⁹ ab alijs discordaret: illi duo illo nō requisito postea procedē possent: quod est absurdum.

n Olim qui. Nñ agit de beneficio ecclīastico ob cōtumaciā rei nō fit missio in possessionē: sed ad sentētiā li. nō pte. procedit. Ponit hec dicere. duos casus spāles ꝓ duas regulas. Regulariter enī qñ agit realī ad cōtumaciā rei fit missio in possessionē cā rei seruāde: fallit in hoc casu. Irē regulariter nō procedit ad testiū receptionē vel diffinitiuā sentētiaz lite nō cōte. fallit in hoc casu. Et est ad declarationē illoz que no. ſ de w. & contu. cōtingit.

b Beneficio. quocūqz: ad h⁹ de pbē. matonb: de v. sig. c. penul.

c Ecclesiastico. secus ergo si sup tpali ꝓbenda vel tpali beneficio agat: q̄ cum talia possint sine institutione canonica possideri: nō habebit locū dicere.

d Obtinēdis. Quid dicem⁹ de obtentis: pone cōfirmat⁹ ē qui

agit ⁊ in possessionē induct⁹: ⁊ tandē spoliatus ē: vt ꝛc cā pos. cū olim. ⁊ c. cū sup: vl' petit q̄ confirmatio ꝛc eo facta l' collatio sibi facta sortiat effectū: ꝛc pces. pben. p⁹ electōz: ꝛc ap. stituris. ij. vel petit possessionē pdictōe ex canone reitegrāda: vt s̄ ꝛc ffti. spol. se pe. Nūqd in his casibz ob pumaciā rei fiet missio? ⁊ vī q̄ sic per hanc ſam: q̄ dicit solū ꝛc obtinēdis. Sz dic q̄ non fiet hec missio: tū q: ꝛcre. hō adhuc locuz hz. tū q: ago ꝛc obtinendo: qō ñ habeo. s. ꝛc tentatiōem saltē que apud aliū ē. ff. ꝛc rei ven. officiū. Itē missio in possessionē est quoddā auxiliū exē ordinarū qō hz locū solū vbi ꝛcficit ordinarū. ff. ꝛc mino. in cāe. ij. i pn. ß h pcedi pē ordiario iuris ordine. li. ñ ptesta. vt sequit̄: ⁊ apert⁹ hodie pbaī p cle. ꝛc iudi. dispendiosam: q̄ nō hz locū missio. ⁊ lz ꝛctores sic teneāt: tū ob. lſa h posita: q̄ dicit ingressus. nō dicit regressus quasi p id ꝛcī intelligi ⁊ p verbuz obtinendis. q̄ in recuperandis non habet locum ꝛcre. io. an.

e Possessore. quid si nullus possidet. ß duo: pone coelecti petūt? dic idem pp̄ eandem rōnem. s̄ ꝛc rescrip. inter ceteras.

f Me p hoc. rō superioris dicti.

g Vitiosus. ñ em̄ pūt ex possessiōe hū: ß solū ex canonica institutōe. ij. q. j. legū: ꝛc instī. ex frequentib. j. ꝛc regu. iuſ. c. j. ff. ꝛc ꝛcu. hereditas. Si vero nō ageret ꝛc ecclesia tāq̄ ꝛc bñficto ß tāq̄ ꝛc pprietate: tūc bñ haberet locū missio: vt pbaī s̄ vt li. ñ pte. c. ij. ꝛc eo q̄ mit. c. j. s̄ ꝛc v. si. dilecto.

h Quia. ff. ꝛc iudi. pperandū. §. cū ät: s̄. e. li. ꝛc ar. c. ij. i fi.

i Diligēter. hoc semp̄ ē faciendū. xxx. q. vl. iudicauit.

k Debito. vt si liqueat: vel liquere possit ꝛc causa: pcedatur ad sententiam ſm ea que no. s̄ ꝛc ꝛc. ⁊ contu. put: ⁊ est necesse q̄ cōstet ꝛc iure actoris: ad hoc vt sibi adiudicetur: nec sufficit q̄ constet possidentem ius non habere. vt supra ꝛc rescrip. olim. ff. ꝛc rei ven. l. vl. Jo. an.

d Dispendijs. si ex duob litigantib electis alter ꝛcedat renūciet vel a psecutione cause excludatur: si lite pendente cum reliquo fuerit alia electio facta non tenet. Emanauit ad ꝛclaratōem eoz que no. inno. ⁊ ostien. s̄ ꝛc ar. ex parte. ⁊ ō elec. dudum. ij. ⁊ ꝛc resti. in inte. c. ij. ⁊ cōpost. ō consti. cum. Ald. ad finem.

b Dispendijs. dī dispendium lōgum ⁊ inutile: cōpendiuz breue ⁊ vtile. ꝛc hoc ꝛc rescrip. dispendia.

c Statuimus. pstitutio ista noua est: saltem inquantum dicit electionem nullā. maxime nō intercedente aliqua inhibitiōe: vt s̄ ꝛc ar. ex pte. Sed dices. nōne sēda electio facta pma ñ cassata cassat: s̄ ꝛc elec. pfideranimus. Item nonne secunda electio facta pma nō cassata valet interdum ſm ea que no. s̄ ꝛc elec. auditis. scilicet quando pma nulla erat. ⁊ eligentes erant priuati potestate eligendi. So. illa iura ⁊ que in illis no. locum hñt: quando secunda electio fit pma non cassata ⁊ nondum in litigium ꝛcducta: ⁊ sic intelligant̄ no. s̄. e. auditis. Istud. c. ⁊ se. loquunt̄ quādo in litigium erat res ꝛcducta: vt tunc secunda electio ipo iure sit nulla. io. an.

d Ibi. videbat̄ osti. differentiā facē: s̄ ꝛc elec. duduz. ij. in glo. nūqd in hoc casu: inter causas que pendebāt in curia ⁊ ex curiā: ar. ꝛcre. ꝛc maio. ⁊ obe. p tuas. ō ap. si duob: sed q̄ ad casum no strum nulla fit differentia: vt h vides.

e Litigantib. litigiosa est res ꝛc cuius dño questio vertit in ter petitorē ⁊ possessorē quennīōe iudiciaria: vel p̄cibz pncipi oblatis ⁊ iudici insinuatis: ⁊ p eū futuro re o cognitis. C. ꝛc liti. aut. litigiosa. Dicūt tñ quidā rem litigiosā m nō esse nisi p li. pte. sat̄ p eis s̄ ꝛc offi. ꝛcle. relatū: in autē. ꝛc litigiosis. §. oēm. colla. iij. ⁊ optime s̄ ꝛc ver. sig. ex pte. ij. Litis prestatio dicit̄ litis exordiū s̄ ꝛc offi. ꝛcle. sup q̄stionū. §. itemnōis. Sed dic ptra p supdictā au tē. litigiosa: ⁊ probat̄ s̄ ꝛc offi. ꝛcle. gratum. vt lite pendēte. c. j. ⁊ ex his q̄ ibi no. osti. s̄ ꝛc resti. causaz q̄. ij. C. qui libel. l. j. et. ij. Quid aūt quo ad hūc ti. idicat litis pendētia: habes in clemen. eo. ti. c. vno. Jo. an.

f Mori. s. ō ar. ex pte

g Renunciare. s̄ ꝛc resti. i inte. e. ij.

h Excludi. vt s̄ eo. li. ꝛc elec. si forte: et. c. q̄uis. ⁊. c. cupientes. §. q̄si p. xx. ⁊ §. sequētib.

i Electi. ⁊ i casu isto querit̄ ꝛc iure ipi⁹ ꝛcfuncti: vt sciat̄ ꝛc iure supstitis: ad hoc. ij. q. j. in pmis: licet em̄ appareat ꝛcfuncto amplius nō ꝛcberi: nō ꝛcpter hoc sequit̄ supstiti viuēti ꝛcberi: ad idem s̄ ꝛc rescrip. olim.

k Subsistat. quid si postea apparear illum supstitem ius nō hie niquid conualescit dignitas vel beneficiuz in isto: die q̄ non: quia quod ab inicio ꝛc. xvj. q. iij. §. potest: s̄ ꝛc elec. auditis. j. ꝛc reg. iu. non firmat. Sed nūquid ꝛc nouo poterit eligi? credo q̄ sic p ꝛcre. s̄ ꝛc elec. sup eo.

l Ibi ō q̄s. si bñficiat⁹ ō quē sup beneficio litigat̄ cedit vel ꝛccedit: si alī⁹ li. pendē. cū supstite fuerit electꝰ non valet electio: ñ vo aliq̄ quoz iterfit ad ꝛcfensionē litis velit admitti. eo statu i q̄ erat cā admittēt. Emanauit hec ꝛc. pp̄ eadē q̄ s̄ pri.

b Possidēt. ista ergo est diuersitas inter istū casum ⁊ pcedentē: q: in pcedenti nondū erant beneficia adepti. sed ꝛc electiōe litigabant: hic beneficia iam erant adepti.

c Litigat. expone vt dixi s̄. c. pri.

d Maliciose. hoc fiebat isto mō: litigabat̄ ō me sup bñficio meo cū ego nō possem ō aduersariū me ꝛcfendere: renūciabā vt bñficiū cōferret alicui potēti: qui litigantē iniuria ⁊ iure vexaret.

e Huiusmodi. possessa scilicz per illum cedentem vel ꝛcedentē contra quē litigabatur.

f Finita. vt si appuerit illos ius hīe: nulla fiat electio: al's fiat electio vel pūtatiō p⁹ sniaz p eos ad q̄s ptiet. Et itelligo ꝛc. istā cū illi q̄ ō illos cedētes vel ꝛcedētes litigabāt: ex eo litigabāt: q: dicebāt illas dignitates vel bñficia ad se spectare: al's nulla fieri hīet dilatō. pōe em̄ q̄ cleric⁹ ō d'icū agit petēs ipm ab eccl'ia remoueri: q: crimiosus vel cōcubinari⁹: mouet̄ clericus accusatus lite pen. cedat vel ꝛcedat: nūquid p hoc ipedient̄ illi ad q̄s electio vel pūtatio ptinet: eligē vel pūtare? Dic q̄ nō: q: stati illo cedēte vel ꝛcedēte finita ē lis: ⁊ sic nō hz locū hec ꝛcre. q̄ dicit. expectādū finē litis cū supstite: ⁊ crimia extinguunt̄ morte. xxiij. di. q̄rūdā. cū suis pcoz. Sic aūt petit illū ab eccl'ia remoueri: ⁊ illā sibi assignari quā dicit ad se spectare: tūc locū hz ꝛcre. ad hoc s̄ ō rescp. olim.

g Presentet. nō differentiā esse int collationē electionē ⁊ pūtationē: q: hec tria hic ponūt̄ p diuersis: habes hoc expressum. j. ꝛc pben. cum in illis. §. cum aūt.

h Interierit. puta q̄ eligūt cedentē: vel p̄sentauerūt: vel cōtulerit: vel forte q: expectabāt pmā vacaturā: ⁊ sic istō bñficiū velut mō cessiōe vel morte vacās sibi dicit ꝛcberi: vel sil'es pone.

i In illo statu. optia fuit pnisio: ⁊ ꝛclarat q̄ no. inno. ⁊ osti. ꝛc iudi. q. v. ducebāt em̄ cāz illi bñficiati vsq̄ ad finē: tpe snie cedebāt: subrogabāt̄ aduersarij q̄s oportebat ō nouo citari: ⁊ iudiciū incipi: q̄ itex pducebāt cāz vsq̄ ad conclusionē: ⁊ postea cedebant

Item venebāt alij: & idē faciebāt: & sic ñ erat litiū finis. & idē fiebat oli ꝛe nouicijs electis vel pñtatis: ſ ꝛe illis hodie ſblata ē dubitatō p hec vba: & ꝯ hoc ñ dabat oſti. aliud remediū: niſi q̄ inipellata ſedes ap. ſup his ꝓuideret: & veritatē inq̄reret. ſ hic optimū datū ē remediū: vt i eo ſtatu admittāt ꝛc̄. & ſic erit finis liti. & cōcordat ad hoc ſ. e. li. ō elec. vbi pticulū. §. fane. & j. ꝛe excep. pta.

§ Tanuimus. circa poſitōnū māz q̄ nō ꝓbātibꝫ practicaz noua et ignota videt: ſcire ꝛebes primo q̄ poſitio ſm gof. ē dictū loco interrogatōis poſitū: vt qō oli interrogatiue fiebat: fiat hodie poſitiue. pone i termis. dicebat olim actor: queritur dñe iudex: an ſit heres: & ex qua parte. hodie dicit. pono te eſſe talis heredē. Item pono te heredē ex aſſe. Sz hodie etiā fiūt interrogatiōes & añ li. pte. qō dic vt no. ꝛe iura. ca. c. pe. & etiā poſt li. pte. ff. ꝛe mi. ac. vbicūq; etiā ſi ſit cōcluſum in cauſa: vt ſ ꝛe ſi. inſtru. cū ioſtes. vñ pt̄ ꝛeſcribi q̄ poſitio ē breuis vbor formula mentē ꝓponēs ptinēs ad veritatē eliciēdā ꝓcepta habuit. aūt hoc vbū ortū nō ſolū ex vſu hominū diu in cauſis iolito: ſed ex antiq̄ lege. ff. ꝛe le. iij. offidius. §. ex diuerſo. ibi. pone igit in credito ꝛc̄. ad idē ſ ꝛe li. pte. c. vno. ꝛe elec. dudū. ij. & j. ꝛe teſti. c. pñtū. Fiūt aūt poſitiōes vt p cōfeſſionē aduerſarij releuet ponēs ab onere ꝓbādi vt hic. & ff. ꝛe iureiu. eū q̄. j. rū. nā ad hoc fiūt interrogatiōes. ff. ꝛe iter. ac. l. ij. iij. & iiij. Differūt aūt poſitiōes & interrogatiōes: q̄ poſitiōes aſſertiue fiūt: ille interrogatiue poſitiōes a pte: ille a iudice. Et dicūt quidā q̄ poſitiōes tm̄ fiūt poſt li. cōte. interrogatiōes añ tm̄: quoꝝ vtrūq; falſum ē. ꝛe interrogatiōib ſ dixi: ꝛe poſitiōib. j. dicā. Ad poſitōes aūt rñdere dz ps nō at aduocat⁹: imo ſolēt cauti iudices tūc rñdētes aduocatos expellē. Scire tñ ꝛebes q̄ aduocat⁹ q̄ ꝛocet clientulū falſū rñdere teneāt aduerſario illi⁹ dāna reſarcire: q̄ ob hoc ptulit: puta ex onere ꝓbandi vel amiſſiōe cāe. l. di. ſepe. ſ ꝛe iiu. c. vl. ff. ad. l. acq̄. q̄ occidit. §. vl. vñ ſolēt aduocati dicē clientulis: ſi hoc ꝓtendaris cām pdes: nec dicūt ſi negaueris aliaz pdes: ꝛe ſumo. mathe⁹. in ſi. Scire ꝛebes q̄ poſitiōes fiūt i cā: & ad eas rñdet ꝑ iura. calū. vel viratis in cā pſtitū. vñ videt q̄ ſolū p⁹ li. pte. fieri habeāt: cū p⁹ li. pte. ꝛeuocet: ſ eo. li. ꝛe iura. ca. c. j. Sed dic q̄ q̄ñcūq; faciēde ſunt ꝓbatōes fieri pñt poſitiōes ſiue añ litis pte. ſiue poſt. nec ob. qō ꝛe iuramēto dictū ē ſ. q: iudex ponēte añ li. pte. faciet iurare ſe credere & eſtimare verū eē qō ponit: & aduerſariū q̄ verū rñdebit. pñt em̄ añ li. pte. exceptiōes oppoſ: ſup qbꝫ faciēda ē ꝓbatio: ad cui⁹ releuatiōē fiūt poſitiōes. pone em̄ excipit q̄ actor excōicat⁹ ē: q: ꝓcuſſit clericū: & ſic ab agēdo repellēd⁹. ponet ipe reus: & hoc mō: pono q̄ ꝓcuſſiſti talē. itē q̄ i tali pte corꝑis. itē q̄ cū gladio. itē q̄ in tali loco. Item q̄ tali die. Item q̄ talibꝫ pñtibꝫ. Item q̄ turbat⁹ ex tali cā ꝓcuſſiſti illū. Item q̄ aliō iuriādi. Item q̄ ille tunc erat clericus. Item q̄ erat i poſſeſſiōe clericat⁹. Item q̄ ſciebas illū clericū eē. Item q̄ viſti eū tonſurā & habitū clericalē ꝛeferētē. his ꝓ actorē ꝓfeſſatis ꝓbata ē excōicatio: alꝫ reus hoc ꝓbet mutādo vba & dicēdo itēdit ꝓbare ꝛc̄. poſt li. pte. pone q̄ peto ab eccl̄ia aliquē quā ꝺ iura retinet remouēri. dicā pono ego talis iuramēto meo q̄ talis hz: & poſſidet eccl̄iaz ſancti. p. Item q̄ hz & poſſidet eccleſiā ſci merci. Item q̄ libet eaꝝ hz curā aliaꝝ. Item q̄ eas p⁹ ꝓcliū acq̄ſiuit. hoc cōfeſſato ſuccūbit reus: niſi diſpēſatiōz vel iuſtā cāz oñdat: & idē in ſit̄ibꝫ. Scias aūt q̄ poſitiōes fieri ꝛebēt ſup ꝓtēſis i libello & ad ea ꝓtinētibꝫ vel ꝓtinē valētibꝫ ex pte actoris ad itentiōz fundādā: ex pte rei ad extenuādā. xiij. q. iij. c. j. Fieri aūt ꝛebent ꝛe facto rei: q: ad factū alteri⁹ non cogit rñdere. ff. ꝓ ſuo. l. ſi. Et ſunt i ſcriptis offerēde iudici: vt videat an ſint ipti⁹modi ipoſſibiles captioſe negatiue ſaluo eo qō hic dī: & ſic eas repellat: & ꝛe hoc dicā. j. c. ꝓti. q̄s ſi admittēdas viderit: i actis curie ſibi ſcribi faciet: ō ꝓba. q̄ñ ſ. e. li. ꝛe reſcrip. cū i multis. ff. ꝛe re iudi. l. acta. ad illas p⁹modū faciat aduerſariū rñdere vel ꝛe veritate vel credulitate hita diſticiōe an ꝛe veritate vel calūnia tm̄ ſit iuratū. j. ti. ꝓti. c. ij. & rñſiones ſcribi faciet ſic. fateꝝ vel negat: credit vel nō credit. Cū aūt ex iuramēto ꝛe calūnia vel ꝛe veritate rñdet: an poſſit dicē dubitāto: mo. ſ ꝛe iura. ca. cū cāz. in. j. glo. Caueat aūt ponēs a poſitiōibus ſue intētiōi ꝛrijs: vt ſi agat petitiōe hereditatis vel q̄rū bonoꝝ: nō dicat ſe p⁹ morte poſſeſſe ꝛefuncti. ſi agat publicana nō ponat ſe emiſſe a vero dño. ſi agat vti poſſidetis: nō dicat aduerſarū poſſidere: & idem in ſimilibꝫ. Eſt aūt poſitiōis effect⁹ vt is q̄ ponit: qō ponit ꝓfiteri debeāt. vt. j. ꝛe iureiu. c. vl. vbi dicā ꝛe hoc & an poſitio vel rñſio ad eam reuocari poſſit.

b § Negatiuas. Que eſt rō q̄re poſitio ꝛe negatiua q̄ aliꝫ ꝓbari nō pt̄: fieri nō poterat? Breuis ē ſolutio. negatiue quedam ꝓbari nō poſſunt: ſup quas dic vt no. io. vj. q. vl. actor. ber. ſ ꝛe ele. bone. j. & accur. ff. ꝛe ꝓba. l. ij. ſed poſtino in locū ꝓbationis venit: illō ꝑ in poſitione ꝛebet admitti qō admitteret in ꝓbatiōe: & hoc no. gof. ſ ꝛe elec. dudū. ij. Item poſitio negatiua ꝓbari ꝛebz ſed negatiua nō ꝓbatur: vt ſ ergo ꝛc̄. Item negatiua poſitō nō ponit: ſed remouet: & hoc ſiue ſit negatiua explicita. puta q̄ non cognoui bertam: ꝛe frig. c. j. vel nō fui citatus: ꝛe elec. bone: ſiue implicita vt pono q̄ in electione tm̄. iiij. canonici pñtes fuerunt ꝛe cauſa poſ. cum eccleſia. poſitiones ergo has negatiuas iuris rigor repellit: ſed equitas eas admittit: ſi iudici videbit. vt hic.

c § Non poſſunt. pone nego litteras ad lites ꝛe mandato wmini impetratas: vel nego pecuniam numeratā quam promiſeram inſtrumento ſolenni & ſpe future numerationis. hec et ſimilia nō poſſunt ꝓbari niſi ꝑ confeſſionē aduerſarij.

d § Aduerſarij. dicebant quidā ꝛectores antiqui negatiuā poſitionem admittendam indiſtincte. Et quod dicitur q̄ negatiua ꝓbari non poteſt: verum eſt per teſtes: per confeſſionem autem aduerſarij bene: & probatur hoc ſ ꝛe tem. or. dilectus. ꝛe eta. & qua. c. vl. io. an.

§ Judices. ordinarij ꝛelegati vel arbitri: ſ ꝛe ꝓba. q̄ñ. ff. ꝛe arbi. l. j.

f § Poſſint. non quicquid iudicis poteſtati ꝑmittitur: iuris neceſſitati ſubijcitur. ff. ꝛe iudi. l. non quicq̄d: ad hoc. ff. ꝛe offi. preſi. l. ſepe. & l. ſe. per que videtur q̄ optioni iudicis relinquatur. peccat tñ iudex reiciens: exquo poſito facit ad cauſam: & equitas ſuadet: cum equitas ſcripta rigori iuris preferat. ff. ō iudi. placuit. ꝛe furt. & ff. cor. l. ſi qs ſeruo: & equitatem ſemper habere ꝛebet pre oculis: vt. iiij. q. iij. c. j. & j. ꝛe rerū ꝑmu. c. vno. ff. q̄ cer. io. l. q̄ ſi epheſi: nec ſit artanda probandi copia. xiij. q. ij. q̄q̄. ff. ꝛe ꝓba. l. vl. ſm oſti. teneāt: & ſi non admittat poterit appellari.

g § Item poſt preſtitū. Si reus iuſſus poſitionibus reſpondere recuſat: vel ſi cōtumaciter recedit: habebunt⁹ pro confeſſatis: ſecus ſi priuſq̄ ſic iuſſus eſſet cōtumax fuerat: ſed tūc procedetur contra eum tanq̄ contra cōtumacem. Tracta fuit hec ꝛecre. ꝛe extraua. alex. que incipiebat retuliſti. alꝫ dilecto filio. Johannes andree.

b § Aut. quo ad ſpirituales cauſas exponimus ꝑ et. in eis em̄ in vtroq; iurat: vt ſ ꝛe iura. ca. c. j. §. vl. & ſic eſt ſi. ff. ꝛe ver. ſig. cum quidam.

c § Juramentū. no. pro opinione illa que habet q̄ ſolū poſt li. cōte. fiant poſitiones. Sed dic vt dixi ſ. c. proxi. & reſpicit qō cōmuniter fieri ſolet.

d § Reus. quid ꝛe actore vel ei⁹ procuratore? Dicūt quidā q̄ cadit ab inſtituta actiōe: ſ ꝛe iura. calū. c. vi. & ff. ꝛe iura. calū. l. ij. §. q̄ ſi actor. Ad poſitiōes em̄ rñdet ex vi iuramēti: & tō pena iurare nolēti ſ locū hēat: qō nō credo: ſ dico vt dixi ſ in pri. glo. q̄ hic reſpicit qō cōiter accidere ſolet ſiue pt̄. ſ. q: actores ꝓbare hñt: & ſic poſitiōes facere: ſed idē ecōuerſo: cū actoris & rei ſit equa cōditio. j. ꝛe reg. iu. nō lz. cū ſi.

e § Procurator ipi⁹. nō procuratoris cōtumaciam poſt li. cōte. dño nocere: ꝛe hoc ſ vt li. nō cōte. c. j. in ſi.

§ Juſſuſq; a iudice. ꝑ hanc lr̄az bene videt terminata illa antiqua altercatio: q̄ querit: ſi iudex citat pt̄ vt veniat rñdere poſitiōibus: & citata venire nō vult: an poſitiones habeant ꝑ cōfeſſatis. Et lz quidā dixerūt q̄ ſic: puto q̄ nō: ecce. n. qō textus dicat iuſſus a iudice: & ne credat aliqs q̄ talis iuſſus factus per nūciū ſufficeret: ꝑmittit iterrogar⁹. ille igit lz ſit iuſſus ꝑ nūcium nō ꝑ iudicē: & hoc cōceſſo: nō tñ eſt iterrogatus a iudice: qō requirit hec cōſtitutio: vnde et. j. ſubmittit: verū ſi anteq̄ rñdere ſit iuſſus: ſic dixit. i. ab ipo iudice iterrogatiōe ꝑmiſſa maiorem ergo reputauit cōtumaciam illius qui interrogat a iudice: & ab eo iuſſus rñdere nō vult: q̄ illi⁹ q̄ citatus ꝑ nūciū: vel litteras etiā hoc expſſo venire nō vult.

g Rationabili cā. puta si positio superflua esset l' impertinēs q̄ pba
ta q̄ releuaret. C. tē. pbari. ad pbatōz. xxx. q. vi. iudicantē: ibi ad
rei veritatē. tē. ō ō of. archidi. vt nr̄m. l' obscura. iij. di. erit. ō spō.
tē mulhere. C. tē. trāsac. vt r̄nsum: vt generalis. ff. tē le. ij. ricia. j.
r̄nso. Item si sit tē facto alieno: vt dixi ō. c. pxi. itez si sit captiosa:
puta q̄ ōtegat plurīū
r̄ndentis: n̄ ē admit-
tenda: puta pat con-
uētus iurauit nil eē
in peculio: tutus est
igit̄ exceptione iuris-
iurandi a parte ōlati
nīū. p reb⁹ postea q̄si
tis postea in positōe
dicuntur alique res
fuisse in peculio tem-
pore quo iurauit: p
hanc tegit̄ plurīz
eius: vnde respon de
re non cogitur. ff. tē
iureuran. l. duob⁹.
. §. fi. nulli eī inija
endus est laque⁹. xx-
vij. q. j. tē viduis.
Item si sit multiplex
vt pono q̄ possides
talem ecclesiam ad ta
le monasterīū ptinen
tem: vel pono q̄ nat⁹
filius. p. ōz mihi. x. l'
his simlia. posset. n.
alterū esse verum:
alterum falsum: ō
penit̄ explicari: l' ipse
idem explicet dicēdo
vtrūq̄ falsum vel hoc verum: hoc falsum: l' potent simplicit̄ posi
tionem negare: et si alterū vez sit. ff. tē reb⁹ du. si is q̄ ducēta. §.
vtz. iij. q. ix. pura. ix. di. si ad sacē. vnde videt̄ q̄ ad multiplicem
posit onem bene r̄ndere teneat: cum habeat supdicta remedia. ad
hoc optime. j. ti. pxi. pñtū. Consueuert āt aduocati dicē: pono
hec: et si nō credis connectum pono dissunctum: ad quā tū r̄ndere n̄
ꝓpellit̄: vt quibusdā videt̄ p iura supdicta: nō eī ponit vt debet.
Item si positio sit iuris: vt pono q̄ ipubes pōt condere testamētū
vel his simlia: et ad hoc nō ꝓpellit̄ r̄ndere. cū. n. ius q̄s ꝓbare nō
cogat: ß factū: q̄ nec ponē: cū succedat in locū ꝓbatōis: ō. e. c. pxi.
q̄ tanq̄ ad supflua nō cogit̄ r̄ndere. Item si sit impossibilis vel ō
naturā: vt si poit virginē peperisse: vel patrē unionē filio. xxvj.
q. ij. §. cū q̄: ad hoc ō tē pfes. c. vi. et qō ibi no. ff. tē iter. ac. l. con
fessionibus. et. l. se. Item sup crimine eius ꝓtra quē fuit nō admit
tunt positiones. tē pe. di. j. nō tibi dico: he q̄ et similes sunt rōna
biles cāe ꝓpter quas r̄ndere nō teneat. Item si ꝓcuratori fuit po
sitōes sup aliq̄ emergēn tē q̄ ꝓbabilit̄ nō imputet̄ dño: si non in
struxit ꝓcuratorē: bñ hēbit ꝓcurato: inducias ad plulendū dñm:
secus in ꝑncipali sup q̄ a ꝑncipio instrui debuit: ō tē iura. cal'. i ꝓ
tractādis: vbi tē hoc p unio. et osti.

b Eisdem. s. quibꝫ r̄ndere nō vult: et p hanc lr̄am dico q̄ si qui
busdā r̄ndebat: et postea alijs respondere nolit: ille quib⁹ iam re
sponderat nō habebit̄ pro confessans si eos negauerit: pena. n. vl
terius nō ōz extendi tē. tē his que fuit a ma. parte ca. c. que sunt.
i Pro pfesso. nūcād tpo iure: aut p sniam: videt̄ q̄ p sniam: p̄m
ea q̄ no. ō. tē iura. calū. c. vi. dicebat tan. q̄ tacēs nō habebat pro
pfesso nec p negante p regulam. ff. tē reg. iur. q̄ tacet: et. j. e. ti. is
q̄ tacet: ibi dixi. qd ḡ net: p̄m eum ꝓpellit̄ respondē p excōicatōem
in possessionem missionem capationem pignoz mulctam et his si
milia: ō vt li. ñ ꝓte. tue. et. c. qñ. ff. tē ven. ispi. l. j. §. igit̄. ff. si qs
ius di. l. vna. et facit p̄m osti. tē elec. bone. v. cōrza legati. Ōz ho
die p pfesso haberi debet: vt ḃ vides. ad hoc. ff. tē inter. act. ō eta
te. §. q̄ tacuit. et idem iuris tē obscure respondēte: nisi declaret. vt
e. l. §. nihil: et q̄ ḃ dicat q̄ habeē p pfesso: intellige si pfessio est dā
nosa: alꝫ si esset sibi vtil̄ haberet p negante: vt. ff. tē interro. ac.
l. non alienū. et. l. tē etate. §. j. vsq̄ ad. vj. Jn interrogationibus
ꝓcedat hoc: in positionib⁹ non credo: in quib⁹ satis sit ponentu q̄
habet intentum suum.

k Rano dictauerit. qō dic vt no. ō tē w. et ꝓtu. put.

a In Ediatores. s. soci⁹ in crimine simonie admittit̄ i testē:
si sit soci⁹ crimis tūi: et agat ciuiliū: alꝫ n̄. Jsta tēre. et
sequēs fuer̄t gregorij: et deberet esse i anti q̄ cōpilatione
vltie i ti. et p hāc tēre. moderatioz recipiūt. glo. i le. io. et ber.
iij. q. iij. §. itē i crimiali v. liberi. in. j. glo. quā qdā nō hūt: et ō
testi. veniēs. j. i glo. pe. q̄ idifferēte dicebāt: q̄ hoc crimē soci⁹ cri
minis tūi admittebat i testē: crimis vo et muneris n̄. distinctio eīi
illa locū hz cū solū agit̄ ciuiliū. si eī crimialit: soci⁹ et tūi crimis
repellit̄. vt ḃ vides: ad hoc ō eo. testioniū

b Mediatores. q̄ pcurare dicūt: et salariū qō eis dat̄ vī pcurēti si
ff. pcurat. l. j. et. ij. Et
si i spūalib⁹ salariū re
cipit: vt aliquā ꝓmissi
onē cōmode tpalis si
moniac⁹ ē: tē simo. cū
essent: et tūc nō admit
tit̄: et si ciuiliū agat:
vt ḃ in fi. et ō. e. veniēs
. i. ifamis ē. j. q. j. si qs
epūs. et. q. iij. si qs pbē
das: et bñficijs ꝓuād⁹:
ō tē elec. p inquisitionē
et tēponēd⁹ tē pfes. c. ij
ō simo. nō satis ibi vt
cōsenserit. rio.
c Per qs. i. q̄ tē mīste
d Plerūq̄. ḡ nō sem
per: q̄ interdū sine me
diatore int̄ se ꝓpōnūt
simoniaci: tē simo. tē
hoc et. c. veniēs cū si.
e Ad testimoniū. nō
q̄ ad ꝓsumptiōz faciē
dā bñ admittit̄: ß non
ad pbatiōz. iiij. q. iij. §
itē i crimialī v. liberi.
qō dic vt no. xv. q. iij.
nemī: ō pfe. c. j. ō testi.
veniēs. j. Et no. q̄ dic̄
testimoniū: q̄ circa ac

Reuertiū auctoritate mā
dam⁹: q̄ten⁹ i causa q̄ in
ter abbatē et cōuentū sancti ni
colai andegauen. ex vna pte: et
pozē et cōuentū tē paldigē. lin
con. dioc̄sis ex altera sup co:
q̄ ijdem abbas et ꝓuent⁹ se ab
ipsis priore et ꝓuētu ō paldig.
possessione subiectionis eiusdē
priozatus asserunt spoliatos:
et super irritanda quadam cō-
positione olim inita iter ptes
et rebus alijs vertit̄: ab eisdem

testationē criminis admit-
tunt̄: si nō agat̄ criminaliter
sed ciuiliter et emolumētū ex-
inde nō fuerint assecuti.
Item.

cusatōz nihil ḃ statuit̄ ß stat̄ iuri antiq̄. ij. q. j. i ꝑmis i fi. xv. q. iij
sane ō simo. tāta. et. c. hz heli et. c. p tuas: et ei qō no. ij. q. vij. in fi.
f Auctores. cū iterdū eī p alios ꝓuici nō possint: ad hoc ō tē te
sti. co. c. vi. vbi ad tēre gēdā cōiurationē inducūt̄ socij et iurati.
g Crimis. al' tāti crimis: et ꝓpoz. j. q. vi. c. vi. ō ō simo. tāta: et. c.
hz heli. vbi cū ad istar crimis tē. et p hāc lr̄az credo hāc tēre. intelli
gēdā etiā ō mediatore: q̄ nō ē emēdat⁹ ō crimie: al's qd eēt spāle in
hoc: vt ō. e. testioniū. vel pt̄ dici ō emādato tēbē itelligi: et bene est
speciale q̄ mediat oz admittat: vt. j. dicā.
h Criminaliter. ō. e. testimoniū.
i Ciuiliter. Nō q̄ regulare ē q̄ i ciuilib⁹ mediato: tē psensu p
tiū admittat ad testioniū: al's nō. i antē. tē testi. §. qñi vo col. vij
Et no. ber. tē testi. co. dilectoz circa pn. glo. ḃ tñ admittit̄ eē pte
ꝺdicēte: qō itelligē p̄m distictiōz tēre. tē simo. p tuas. et. c. hz heli.
k Assecuti. vides qd iuris i hoc excepto crimie. s. simonie. Sed
qd ō alijs exceptis? De crimie lese maiestatis dic vt. vj. q. j. §. vez
tē pfes. c. j. De crimie hereseos dic vt. j. ō here. i fauorē. Ōz aduer te
mirabile eī ē qō dic̄ hec tēre. q̄ soci⁹ crimis repellat̄ i crimiali:
crimis et mūeris i ciuili. si eī q̄ petit ipm a testionio ꝛpelli: dica et
soci⁹ mihi i crimie fuisti: nō egem⁹ vlteri⁹ teste: q̄ ex hac pfessiōe pu
nīēd⁹ ē: ō pfes. c. ij. nec ꝓmittit̄ canō vt lex q̄ dicat ḃ⁹ ñ fecī: q̄ mē
dacīū vel aliō pcīm nō ꝓmittit̄. xxiij. q. iij. q peccat: et. ff. ō tribu.
illō. §. pe. Ōz dic q̄ pt̄ i genē dicē: nō potes testis eē: q̄ ꝓmisisti ḃ⁹
crimē qō me offero ꝓbaturū: et sic repellet̄: q̄ par tēlectū ꝛpellit te
stē. ō. e. psonas: cū dutinctōe tēre. tē simo. hz heli. et. c. p tuas vel
dic pcise q̄ exceptionē obijciēs nō fatet̄. j. tē reg. iu. exceptionē. et
ibi dicā. vel pone q̄ opponat̄ crimis simonie exceptio ꝓtra testē:
et ille q̄ pduxit dixit eu qui ꝓbat fuisse sociū: et sic ō se nil fatet̄: ß
secūdū rene: q̄ et hic videt̄ fateri testē suū simoniacū.
s p Resentiū. hec tēre. ē practica: et p aduocatos optime scit
et ponit modū remissiōis curie: et dat modū sup positōib⁹
iurādi: et dic̄ p quē iurari tēbeat. dat modū r̄ndēdi: et modū testes
ꝓbatorios reprobādi: et reprobatorios itez reprobādi. hoc dicat.
b Cōuentum. dic vt ō tē rescrip. edoceri.
c Ex vna parte. et actores.
d Ex altera. et reos vt patz p sequētia.
e Possessiōe. i. q̄i possessiōe: q̄ tē ieōpalib⁹ agebat̄. ff. tē vsuc. se
q̄t̄. §. si viā: et tē h⁹ ō tē fo. ꝑpe. p̄scr⁹. Et nō q̄ ḃ agebat̄ possessorio
et tñ iurat̄ tē veritate: qō est ꝓtra id qō no. ber. ō tē iur. ca. c. ij. i
glo. j. in fi. et ō tē testi. spo. lr̄as: ß nō ꝓhibet hic iurari: et hodie
iurandū nō est per id qō habes ō. e. li. e. ti. c. j.
f Cōpositiōe. si amicabilis fuerat: valere poterat. Secus si fu
isset trāsactio: ō tē trāsac. sup eo tē hoc tē pbē. nisi eēnt.
g Rebꝫ alijs. ꝓmissio facta cū hac clausula nō extēdit̄ ad maioza

quod dic vt s̄ ꝛe rescrip. sedes.

h Abbate ꝓore. vtraq; em̄ ps petijt posit̄oīb⁹ suis ꝑ eos q̄ ꝓncipales erāt: ⁊ melio⁹ veritatē nouerāt rn̄deri: ⁊ lō sup his scripsit papa rothomagen̄. vt sequit̄: ad hoc s̄ ꝛe iura. calū. in ptractādis ff. ꝛe pcu. si actor.

i Cōuētuū. i. singulor⁹ ꝛe quētu vel maioris ptis: q; quēt⁹ sicut vniuersitas ñ hz aīaz j. ō sen. ex. rōna. §. vl. Mo. ius nouū vt ꝑlatus iuret i aīaz suā et fratꝝ vel maioris ptis oli⁹ sol⁹ ꝑlat⁹ ꝑstabat hoc iuramēt̄u: ⁊ ꝛe h⁹ s̄ ꝛe elec. duduz. ij. Et nō ex hac lr̄a q; ꝓfessis sol⁹ ꝑlati nō nocet ec cleſie: q; nec et ꝓfessio mīoris ptis: cū hic dicat vel maioris ꝛc̄. et facit ꝛe his q̄ ſi. a ma. par. ca. c. j.

k Ipor. ibidē residē tiū ꝑm ino. ad hoc. x. q. ij. hoc ius ponectū. osti. ō dicēs absentes vocādos si pñt ꝓmode vocari: ꝛe elec. q; ꝓpi facit ꝓ eo. j. ꝛe pben. cū i eccl'ijs: ß opīnōez īno. credo verā p ꝛc̄. s̄. e. li. ꝛe of. or. q̄uis. ibi put sūt i electiōis negocio ꝛc̄. Si em̄ in oīb⁹ tractatib⁹ vocādi eēnt absentes ñ video q̄re exp̄ſſisset ꝛe negocio electiōis plusq̄ ꝛe alijs tractatib⁹. spāle q̄ videt i electōib⁹: ⁊ receptiōib⁹: ⁊ i casu ist⁹ ꝛecre. q̄uis q; ꝛebeāt absentes vocari: al's no. x. q. ij. hoc ius ponectū.

l Trāsmissis. qbꝫ nil oppōi potit cū sit exaiate ⁊ approbate ꝑ papa. xxv. q. ix. aplice. L. ō testa. oīz: ⁊ h⁹ē qō. j. seq̄t nil'a ꝓ⁹ ꝛc̄.

m Ponēdo. q; et ponēs ꝓria ꝑsona est. j. ti. ꝓt. c. vl.

n Illos. q; tractabāt illas cū quētu. si aī scia ꝑlati ē ꝓria rn̄siōi quent⁹: dicat ex pte quent⁹ sic dico: ß sic ego credo vel dico: ad h⁹ ff. ꝛe admi. tu. q̄ties. §. sic. ꝑm osti. Si aūt eēt i iudicio tanq̄ ꝑlatus hēs ꝛeh⁹ s̄ ꝛe postu. bone. ij. ō pscp. c. vl. liij. di. generali. Dz i casu ꝓmisso cui rn̄siōi stabit⁹: dic q; rn̄siōi quent⁹ cū ꝑlatus hoc rn̄deat vt ps quent⁹: ⁊ maior ꝑti sit standū: vt s̄ dixi.

o Preterea. al's p⁹ea: al's preterea: q̄i dicat dixim⁹ q; rn̄dēdū ē posit̄oīb⁹: volum⁹ ist̄ruē iudicē quō hēat facē rn̄deri: ⁊ lō dixit preterea.

p Sigillatim. q; posit̄o hns plura mēbra: i vno falsa i alio va posset esse: ⁊ sic copulatiua posset negari: vt dixi s̄ ti. ꝓt. c. vl. ff. ꝛe reb⁹ du. si is q̄ ducēta. §. vt̄z. ⁊ ponēs dz ponē certū: ⁊ rn̄dēs rn̄ dere certū. ff. ō ꝓfes. certū. ⁊ qis distinctiua ē incerta. ff. ꝛe v. ob. l. vbi. §. qui illud. ff. ꝛe iiij. ꝓtor edixit. §. q̄d aūt.

q Sufficienter. s. sigillatim ⁊ clare rn̄deri: ⁊ si rn̄dere nollēt haberēt ꝑ ꝓfessatis. s̄ ti. ꝓt. c. vl.

r Cōtradictiōe. rōnem dixi sup vbo trāsmissis.

s Quid sciat. q; si titubat hēbit diē ad ꝛeliberādū. ff. ꝛe pe. here. si ꝛebitor. ⁊ si ꝑlūptio ē ꝛe malicia pt̄ iudex exigē iuramētū ab eo q; malicioſe hoc nō petit. s̄. e. li. ō iura. calū. c. ij. i fi. si aī aīm suū ad aliā ptē applicare nescit: tūc potit dicē nescio: vel negatiue rn̄dere: vt si q̄rat si tal' viuat: dicat nō credo: n̄ sequit̄ ꝓtea q; credat ipm mortuū ꝑm ino. ⁊ osti. tūc em̄ titubat n̄ credēs h⁹ vl illō.

t Ingras. Quid si syndic⁹ ꝓfiteat ꝓrū eius q̄ ꝑlatus cōfessus fuerat: ⁊ alij aliē dixerūt: dic ꝑm ber. port⁹ standū ꝓfessiōi ꝑlati ⁊ capituli q̄ cōfessiōi syndici qui nō iurauit. si vo cōcordet cū plato eius confessio aduuat.

u Articulis. articulus vocat̄ ps intētiōis cōtinens id q̄ actor ꝓbare intēdit: ⁊ facit s̄ ꝛe testi. venies. ij.

x Producēdos. iuratos tn̄: al's testionū ipor nō valeret: et si eēnt religiosi. s̄ ꝛe testi. nup. nisi iuramētū remitteret a pte. vt s̄

y Alterius. s. sancti nicolai. e. tuis.

z Productos. cor̄ papa vl iudice ab eo dato. Et sic nō q; ꝓtesta ta erat lis: alit regularit nō valet testiū receptio. s̄ vt li. nō cō te. in rubro ⁊ nigro. Et sic no. q; lz stati post litē ꝓte. iurādum sit ꝛe calūnia vel ꝛe veritate dicēda ꝑm q; req̄rit cā: ⁊ faciende posit̄oēs añ ꝓbatiōes: si tn̄ hoc omiss̄u fuerit: adhuc p⁹ ꝓbationes fieri poterit: ad hoc s̄. e. li. ꝛe iura. ca. c. j. hic em̄ p⁹ testes receptos: ⁊ ꝛe vitate iurat̄ ⁊ fiūt posit̄oēs

a Nomia. ne esse possit variatiōi loc⁹ s̄. e. li. ꝛe rescrip. c. ij. Et ꝓtmebant̄ isto mō. Inrēdit talis ꝑbare malē testē adultex ꝑ eo q; talē vxorem talis publice in suā tenuit cōcubinā ⁊ hoc ꝓbare vult ꝑ a. b. c. Ite inēdit ꝓbare q; t. est piurus q; ꝛeiecit corrupt⁹ in tali cā. ⁊ hoc vult ꝓbare p. d. e. f. et sic ꝛe singulis: q; vnus testis nescit omnes articulos intētiōis sed iterdū alter ꝛe rn̄ et si vellet alios q̄ nominatos inducē vt eos trāsponere: nō credo q; possit ꝑm osti. ar. ff. manda. l. diligenter. ⁊ s̄ ꝛe rescrip. cū dilecta. j. ꝛe pben. cui ꝛe nō.

b Kalendas. ⁊ non vltra: s̄ ꝛe ꝓba. licz nec pñt isti ꝛelegati terminos ꝓrogare: nisi prates ambe in ꝓrogatiōez termini cōsentirēt: s̄ ꝛe offi. ꝛele. ꝛe causis.

c Interrogatoria. īterrogatoria sunt q̄ facit ps testib⁹ ꝓductis ꝓ se: ⁊ dant sup articulis ꝛe quib⁹ ꝓmissum est: ⁊ formātur ꝑm circūstantias cause ⁊ ꝑsonar⁹ ꝓductarū: vt in dicto. c. licz §. j. s̄. e. cū causam. j. ⁊. c. ꝓ tuas. vnō datis articulis petit ps terminū ad dāda iterrogatoria: q; termin⁹ tā ex ꝓdictis iuribus pari dz: q̄ ꝑsuetudine generali q̄ est optia ꝛc̄. ff. ꝛe legi. si ō iterp̄tatiōe ꝛe ꝑsue. cū dilect⁹. Et fiūt iterrogatoria hoc mō. Si dixerit testis verū ē qō i ꝓmo itentiōis articulo cōtinet̄: q̄rat ab eo quō scit: ⁊ si ibi pñs erat: ⁊ ad qd ibi erat: ⁊ si vidit potuit em̄ pñs ee ⁊ nō vidisse. Ite q̄ anno mēse ⁊ die id fuit factū. Item in quo loco: qua hora: qua parte horus: ⁊ an hor⁹ illa sit terranea vel in solario: ⁊ qui erant ibi ꝑsentes. Item si cognoscit illum ꝛe quo testificat: ⁊ cuius est etatis statur⁹: ⁊ coloris: ⁊ his similia ꝑm q; faciunt ad factū. ⁊ hec interrogatoria ꝛe cōsuetudine ⁊ ꝛe iure non dant̄ parti aduerse: ne possit super his instruere testes suos: sed iudex ꝑ se vel per assessorem examinat illa: ⁊ si qua reperit superflua vel impertinentia: illa resecat. hic aūt non habebit locum resecatio: cum fuit approbata per papam: vt ꝛe articulis supius dixi.

d Specificatione. Mo. ꝓ specificatiōe obiector⁹: ad idem s̄ eo. li. ꝛe elec. vt circa.

e Et alior⁹. forte obijciebant̄ aliquib⁹ nō crimina sed alia: ꝑ que impediebant̄ testes esse: puta q; erant vel fuerant aduocati vel ꝓcuratores in causa. j. c. ꝓt. vel q; erant minores, iiij. q. iij. c. j. vel his similia.

f Cōuentus. originales actores.

g Producēdos. ad reprobationē testiū ꝓductor⁹ in ꝓncipali.

h Proximo. intelligebat̄ si non fuisset apposit̄um. ff. ꝛe ver. obli. eum qui kalendis.

i Examinare. ꝑm interrogatoria prioris ⁊ quentus spaldig. vt s̄ in priori. casu dictū est.

k Simili. ꝛe qua dictum est s̄ prori. v.

l Observata. hos aūt testes nō licebit vlterius priori ⁊ conuentui reprobare: vt s̄ ꝛe testi. lz dilect⁹.

m Juramēto. sed quare exigit̄ iuramētū a ꝓcuratore abbatis in hac reprobatiōe ⁊ nō i ꝓma reprobatione quam facit prore.

pt̄ ꝓncipales testes abbatis? Sꝫ. potꝰ ꝓsumit: q hoc fac̄ abbas ex malicia q̄ po: q ꝓmo r̄probauit testes sup̄ ꝓncipali ꝓductos: q̄ puocatꝰ velit vlcisci. ⁊ iō ꝙt illā ꝓsūptōz hoc exigit̄ iuramētū: si. tc resti. spo: lras. ꝓm ber. ß dic q hoc ē i ptāte iudicis p ꝓdictā tcere. ⁊ p. c. ō iura. calū. c. ij. i fi. s. e. li. vñ ⁊ i ꝓma poterit exigē si sibi videbitur. ⁊ i scōa omittē si sibi videbit. iste aūt necesse hz mandatū pape seruare.

k Pdecedāt. hēbāt olī qdā h plꝰ textus qdā n. s. ceteꝝ nobis sb sigillo tuo ⁊c.

g ROmana. duo fuit hꝰ tcere. dicta ⁊ breuia: ⁊ iccirca eā n summo.

b Appellatōis. fuit cā dubitatōnis. q alia videbat cā appellatōis ꝓncipali ꝓt aliuz iudicē ⁊ aliū ꝓcuratoꝛz ⁊ aduocatū: q freq̄nt i ipa intuenit ut q n̄ teneat ꝓcu. l aduocatꝰ ꝓncipal cāe tcēdē cām appellatōis. vt no. s ō p cu. n iniuste. ⁊. ij. q. vj. §. pꝰ scōaz: ⁊ fac qō dixi s ō iura. ca. c. ij. j. rūsio: ß non ē alia: l hz sit alia q ad qd: tn̄ ꝓcuratoꝛ vel aduocatꝰ ni ꝓcipal: i cā appellatōis n tc bēt testimoniū ferre: ne memores sūt offi cij forte ꝓriū assererent veritatis: sic ⁊ aduocatꝰ neq̄t eē iudex: ne affectōis sue memoꝛ ⁊c. L. tc assess. l. nemo. i fi. Et iudex in cā q̄ iudicauit nō dz eē testis. ij. q. vj. statuēdū: vbi ō hoc: qō intellige �means tcminatōz tcre. s. eo. dilecto. ⁊. c. cū a nobis. i vno g ⁊ coō negotō quis duplici officio tam suspecto fūgi n̄ dz: tc cle. ꝓui. diuersis. ff. ad trebel. ulle a q̄. §. rēpōstuū. . ij. q. j. i ꝓmis. tc v. sig. forus. cū si. in testez g multoforꝰ nō recipiet talis i ꝓncipali p iura ꝓdicta.

c Fuerat. si g illū ꝓcuratoꝛē ꝓstituit: ß n̄ r̄cipit mādatū testificari poterit: s. e. dilecto. Jdē i aduocato: ⁊ tc hoc et no. ff. e. l. vlt.

d In testē. itelligas ꝙ ipo appellāte. nā ꝙ appellato bñ recipiet �means ber. ⁊ modernos: tū q: rō ꝓhibitōis cessat: tū q: n̄ ꝓpterea ꝓ hibitū ⁊ edictū ō testib⁹ ꝓhibitoꝝ ē. ff. e. tu. l. j. ⁊ i isto casu q̄ꝫ p curatoꝛ l aduocatꝰ appellātis tponit ꝙ appellato: dico q tponet eē ꝙ appellāte: q: iurat ꝙ vēq̄ pte dicē veritatē. ad hoc s. e. ō testib⁹. i. c. j. ij. ⁊. ij. ⁊. L. ō q̄stoib⁹. l. pdē. ⁊ dixi. j. tc reg. iu. qō ob grāz. qd tc ꝓcuratoꝛib⁹ ad negocia: dic �means ostiē. q i negocio qō ꝓcurauit ō ꝓsēsu ꝓtiū pt̄ admitti: sic ⁊ iste ⁊ sic mediatoꝛ i aut. ō testi. §. qm̄ vo. colla. vij. in alijs admittetur etiam parte inuita: cum nec ꝓhibeat. ff. e. l. j.

e Presumptōe. puta q: hz vnū testē: s tc ꝓcura. ex insinuatōe. . xxiij. q. iij. si hēs. ff. tc w. pleg. l. theopompus.

f Persona. ⁊ ipꝰ cāe: qō dic vt no. s tc iureiurā. c. vlt.

g ROntigit. ꝓlati canonici rectores ⁊ officiales locoꝝ qui iurāt statuta ⁊ ꝓsuetudies loci vel ecclesie seruare: pretextu talis iuramēti nō obligāt ad illicita ipossibilia l obuiātia ecclesiastice libertati. nec ad ea dz intentio sua referri.

b Consuetudines. ad hoc s. e. clericus.

c Accedunt. in quo accessu antiquas ecclesie consuetudines seruare tbent. vt s tc preben. dilecto. Johannes andree.

d Recipiēdis. ad hoc vocari dñt absentes. ꝙ. ō pbē. cum i eccīs. nisi ꝓsuetudo esset in ꝓtrarium: vt ib i.

e Scripta. potes singula singlis referre.

f Ciuitatib⁹. q̄ gladio vtunt̄ ad malefactoꝝ vindictā ⁊ laudē bonoꝝ. ō homicidio. po stulasti. tc ma. ⁊ obe. solite. ⁊ tunc minister est tc. vt. xxiij. q. v. miles. ⁊ c. seq̄ntib⁹.

h Clausa. i hoc erat mozb⁹. ⁊ si iurāt soluz ꝙuare statuta edita ad edēda sacramēto n̄ tenētur: vt s. e. n. c. pe.

i Libertati. Et iō statutarij excōicati sūt si. ꝙ. duos mēses ea tc statutis tceri n̄ fecerit vt ⁊ q̄ tales cōsuetudines l statuta ꝙuare faciūt: vt s tc sen. ex. no uent. ad hoc. ꝙ. ō imu. eccle. c. iij. nij. ⁊. v.

k Cluncūlū. s. e. quāto. xxij. q. iij. int̄ cetera. ad hoc. ꝙ. tc regu. i malis. ⁊. c. nō ē obligatoꝝ. Sꝫ tc appellatōib⁹ dz. s. tc appel. ad nr̄az. ⁊. c. cū ꝓpāli.

l Obsistē. ad hoc. s e. li. ō ꝓsti. c. j. ꝙ. tc sepul. c. j. cū. si.

m Intētōe. dz g iuramētū illic: tū ex aīo sic ⁊ sniā excōicatōis. s ō sen. ex. ꝙ tuas. ⁊. c. facto: vbi tc hoc. xj. q. . iij. §. cū ergo.

n Impossibilia. ad hoc null⁹ pt̄ se obligare: s tc pactis. c. vl. tc ꝓdi. apo. c. vl. ff. ō reg. iu. ipossibiliū. ꝙ. ō reiu. nemo pt̄. Et intelligo ipossibilia tc iure l ō fcō: vt dixi i ꝓdicta regula. nemo pōt.

o Maiestatis. quam pen⁹ ē offendē q̄ tpalē: vt s tc here. vgētis. ⁊. ꝙ. ō imu. eccle. clericis. L. tc here. maicheos.

p Declarā⁹. Declaratō igr̄ ātiq̄ iuris ē: ⁊ hoc ius no. ber. s tc his q̄ fi. a ma. par. ca. c. j. i glo. vl. ⁊ osti. e. c. i glo. pe. vnō dabat ibi ꝓsiliū ost. q̄ iurās sic dicēt. iuro ꝙuaē statuta ⁊ ꝓsuetudines iustas possibiles ⁊ hōestas. q̄ ō fco ⁊ iur ꝙuau poterūt. ⁊ multiplex ē ipotētia: vt no. s ō r̄sp. sciscitaꝰ. posito tñ q ꝙ i genē iuret: sūt tñ �means ius cōe interpretatio iuramēti: ⁊ ꝓbat hoc satis p tcre. s. e. ad nr̄az. ij. ⁊. s tc v. sig. sup̄ qbusdā. dic g breuit: q aut qs exp̄sse iurat statuta illicita ipossibilia ihonesta: ⁊ tūc eoipo largo mō ꝓiurꝰ ē: sic s. e. sic nr̄is. aut gñaliē iurat ꝙuare ꝓsuetudies ⁊ statuta: ⁊ tūc distingue. aut tūr sciebat ibi statuta eē illicita: ⁊ ille se obligauit seruare i mēte gerebat: ⁊ tūc idē qō s. aut nesciebat nec id i mente gerebat: ⁊ tūc non peccauit: ⁊ solū ad licita obligāt: vt h ⁊ i ꝓdictis iuribus: ad idez. ff. tc trāsac. q cum tutoribus. §. vl. ff. tc condi. inde. si ꝓcurator. quasi i fi. ff. tc condi. insti. conditiones. ⁊. l. se.

a Jcet mulieres. p ecclesiasticū iudicem ordinariū loci compellit̄ iudex secularis ec. cen. ius canonicū: qō ad ꝓuisionē aīaꝝ statutū ē ꝙuare. Et fuit tracta hec tcre. p ꝓpositores hꝰ libri tc extrauagāti: q̄ incipiebat: q: vo ꝓtingit.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu 52

ꝓuetꝰ q ad h ex malicia n̄ ꝓcedāt. Anno. xiij. i gñali ꝓcilio lugd.

ROmana eccl'ia ⁊ ifra. in appellatōis cā is q̄ appellatis ꝓcurator l aduocatus in ꝓri iudicio fuerat: n̄ r̄cipiat i testē. Neq̄ indistincte ipi appellāti ꝓsūptōe faciēte ꝓ eo tc ferat et iuramētū: ß tūc cū ips pectis p sonaꝫ ⁊ ipi⁹ cāe circūstātijs id fuerit faciendum.

Jcolaus. iij.

De Jureiurando. R.

OOntigit i nōnullis eccīs tc eaꝫ ꝓsuetudie obseruari: q ipaꝫ ꝓlati cū ꝓmo ad eccias ipas accedūt: l cū tc recipiēdis ibidē nouis canonicis agit̄: nec ꝓlati admittunt̄: nec canōici alit̄ r̄cipiūt̄ i ipis nisi iurēt statuta ⁊ ꝓsuetudies ipaꝫ eccīaꝫ sēpta ⁊ n̄ sēpta in violabilit̄ obꝙuare. Jnt̄ laicos et i mltis ciuitatib⁹ castris ⁊ terris i quis ptātib⁹ rectōribus l officialib⁹ assumēdis ꝓsuetudinis morbꝫ irrepsit: q ptātes rectores ⁊ officiales hmōi ad ptārias r̄ctorias ⁊ officia eaō: nisi ꝓius ꝙuaturos se statuta ipoꝫ locoꝫ clausa iurauerit: nllaten⁹ admittāt. Quia vo in statutis ⁊ ꝓsuetudib⁹ supdictis intꝺuz aliq̄ repiūt̄ illicita seu ipossibilia l obuiātia eccle siastice libertati: ne sb tali generalitate iurādi sic iurantib⁹ peccādi occasio ꝓbeat: cū iuramētū n̄ fuerit vt esz iniqtatis viculū istitutū: hac gñali ꝓsti tutōe aīaꝫ piculis obsistere cupiētes ꝓcipim⁹ a qbuscūq̄ sciētib⁹ ꝓtineri i ꝓdictis ꝓsuetudib⁹ ⁊ statutis illicita ipossibilia l libertati eccīastice obuiātia iuramēta hmōi aliqten⁹ n̄ ꝓstari. Et talia iuramēta ea itētōe facieda l fcta vt eē illicita l ipossibilia: seu eccīastice libertati obuiātia obꝙuēt: cū eē sb tali intētōne ꝓstari n̄ possint: absq̄ diuine maiestatis offēsa tcernim⁹ i hmōi illicitis impossibilib⁹ seu libertati eccīastice obuiātib⁹ nō ꝙuāda. quin pot⁹ ꝓ aīaꝫ salute: si sb forma ꝓdicta l simili aliq̄s ignorantes ꝓdicta illicita seu ipossibilia l libertati eccīastice obuiātia iurare ꝓtigerit: ad obꝙuanda dūtaxat licita possibilia et n̄ obuiātia libtati eccīastice iurātiū r̄ferri dz itētio. Declaram⁹ q̄z iuramēta sb hmōi generalitate q̄litercūq̄z ⁊ sub q̄licūq̄z verboꝫ forma ꝓstita l ꝓstāda ad licita possibilia ⁊ libertati eccīastice nō obuiātia tm extēdi: iposq̄z iurātes ad alia p ꝓstatoz iuramēti hmōi n̄ teneri.

Onifa. viij.

Jcet mulieres q̄ alienas seu ipossibilia l obuiātia ecclesiastice libertati: ne sb tali generalitate iurādi sic iurantib⁹ peccādi occasio ꝓbeat: cū iuramētū n̄ fuerit vt esz iniqtatis viculū istitutū: hac gñali ꝓsti tutōe aīaꝫ piculis obsistere cupiētes ꝓcipim⁹ a qbuscūq̄z sciētib⁹ ꝓtineri i ꝓdictis ꝓsuetudib⁹ ⁊ statutis illicita ipossibilia l libertati eccīastice obuiātia iuramēta hmōi aliqten⁹ n̄ ꝓstari. Et talia iuramēta ea itētōe facieda l fcta vt eē illicita l ipossibilia: seu eccīastice libertati obuiātia obꝙuēt: cū eē sb tali intētōne ꝓstari n̄ possint: absq̄ diuine maiestatis offēsa tcernim⁹ i hmōi illicitis impossibilib⁹ seu libertati eccīastice obuiātib⁹ nō ꝙuāda. quin pot⁹ ꝓ aīaꝫ salute: si sb forma ꝓdicta l simili aliq̄s ignorantes ꝓdicta illicita seu ipossibilia l libertati eccīastice obuiātia iurare ꝓtigerit: ad obꝙuanda dūtaxat licita possibilia et n̄ obuiātia libtati eccīastice iurātiū r̄ferri dz itētio. Declaram⁹ q̄z iuramēta sb hmōi generalitate q̄litercūq̄z ⁊ sub q̄licūq̄z verboꝫ forma ꝓstita l ꝓstāda ad licita possibilia ⁊ libertati eccīastice nō obuiātia tm extēdi: iposq̄z iurātes ad alia p ꝓstatoz iuramēti hmōi n̄ teneri.

Onifa. viij.

Jcet mulieres q̄ alienas vt s tc here. vgētis. ⁊. ꝙ. ō imu. eccle. clericis. L. tc here. maicheos.

p Declarā⁹. Declaratō igr̄ ātiq̄ iuris ē: ⁊ hoc ius no. ber. s tc his q̄ fi. a ma. par. ca. c. j. i glo. vl. ⁊ osti. e. c. i glo. pe. vnō dabat ibi ꝓsiliū ost. q̄ iurās sic dicēt. iuro ꝙuaē statuta ⁊ ꝓsuetudines iustas possibiles ⁊ hōestas. q̄ ō fco ⁊ iur ꝙuau poterūt. ⁊ multiplex ē ipotētia: vt no. s ō r̄sp. sciscitaꝰ. posito tñ q ꝙ i genē iuret: sūt tñ �means ius cōe interpretatio iuramēti: ⁊ ꝓbat hoc satis p tcre. s. e. ad nr̄az. ij. ⁊. s tc v. sig. sup̄ qbusdā. dic g breuit: q aut qs exp̄sse iurat statuta illicita ipossibilia ihonesta: ⁊ tūc eoipo largo mō ꝓiurꝰ ē: sic s. e. sic nr̄is. aut gñaliē iurat ꝙuare ꝓsuetudies ⁊ statuta: ⁊ tūc distingue. aut tūr sciebat ibi statuta eē illicita: ⁊ ille se obligauit seruare i mēte gerebat: ⁊ tūc idē qō s. aut nesciebat nec id i mente gerebat: ⁊ tūc non peccauit: ⁊ solū ad licita obligāt: vt h ⁊ i ꝓdictis iuribus: ad idez. ff. tc trāsac. q cum tutoribus. §. vl. ff. tc condi. inde. si ꝓcurator. quasi i fi. ff. tc condi. insti. conditiones. ⁊. l. se.

a Jcet mulieres. p ecclesiasticū iudicem ordinariū loci compellit̄ iudex secularis ec. cen. ius canonicū: qō ad ꝓuisionē aīaꝫ statutū ē ꝙuare. Et fuit tracta hec tcre. p ꝓpositores hꝰ libri tc extrauagāti: q̄ incipiebat: q: vo ꝓtingit.

b Bonationū. tē his dic vt s̄ tē vot. post diuo. re. imper.

c Propno. intelligo siue iurent p se siue p̄curatorē: cui ad hoc speciale mandatum tēderint. ad hoc. lxiij. di. tibi. & ibi tē hoc ō iura. calū. c. vl. & pcu. c. vl. cu m si.

d Nō vi, ḡ iramtū metu extortū ñ obligat: ōq̄ dic vt s̄ q̄ metus cā. abbas. & s̄. e. si vo.

e Dolo. quez q̄ allegat p̄bare oz saltez ex p̄ spicuis indicijs. ff. ō p ba. ḡtiens. §. q̄ dlo. l. dlum. s̄. e. li. tē renū. c. ij.

f Canonico. vt s̄. e. cuz p̄tigat. vbi tē hoc: sec⁹ vī tē iure ciuili. ff. tē fīi. dl. l. lex iulia. in fi. q̄b⁹ ali. lz l' nō. ī p̄n. C. tē rei. vxo. ac. l. vnica. §. fi.

g Secularef. q̄ ī hac p̄te rōne piurij cui cāz dāt sunt tē foro ec. s̄ ō indi. nouit: s̄. eo. li. tē fo. compe. c. vl.

h Obuiare. s̄. c. p̄. cū suis p̄cor.

i Canonicū. fi. j. t. p̄ri. ca. ij. j. tē sen. ex. tēcernim⁹. fgā. s̄. e. li. tē pac. c. ij. tē fo. cōp. c. ij. & sic papa tollit legem et̄ q̄ ad forū secula re: ō q̄ dic vt dixi. j. ō reg. iur. c. ij.

k Censura ecclesiastica. q̄d p̄tineat ei⁹ noie hēs s̄. ō v. sig. ḡrēn.

l Cōpellendos. ē em̄ sup̄ oc ecciastica prās. & nō coercet secularem: vt. xxiij. q. v. admīstratores: s̄ tē ma. & obe. solite. q̄ fi. sint le. p venerabilem. cū si. Quid dices si mulier iurauit nō alienare tē rem l' donatōem p̄ter nuptias: nec alienatōi p̄sentire nisi ex rōnabili cā & auctoritate iudice: & si p̄senserit reuocabit p posse: postea iudice non auctoritate p̄sensit & iurauit nō contrauenire. q̄d erit? Dic ꝑm osti. q̄ hoc no. s̄. e. cū p̄ringat. q̄ primus p̄babit: ad hoc s̄. e. eam tē. & c. ītellecto. & in auten. tē nō ali. §. sanctissimas. col. ix. Sz ō s̄. e. tua nos. so. ibi p̄mū iramtū illicitū: & nō ꝑm p̄mo p̄iudicat: h̄ p̄mū licitum: & nō tērogat scō.

C Ūm ipositōibꝫ. Electo p̄sacramtū ponēs l' rūdēs p̄ria dicte nisi rōnabilit excuset: velut puerus a p̄firmatōe repellitur. Idez si hoc fecerit p̄curator ipo mādāte l' ratū hāte l' nō reuocāte. hoc dicit. hūt ortū hec tēde. ex his q̄ no. osti. s̄ tē si. instru. cū iohēs sup̄ vbo vnica tm̄ vendito.

b Electōis. Idem videt si agat tē iam obtento: cū puerū ñ solū impediat: & et̄ rēiciat: s̄. e. tua nos. & c. querelā. & ō fideiuss. quenit.

c Post iramtū. q̄ tūc facienda sunt positōes: s̄ tē p̄fes. c. ij. & ibi dixi. tē. ti. c. ij.

d Datis. Nō ad gōnem quā disputaui. an p instrumtū p̄bet crimen: qō sic p̄bat. h̄ em̄ p scripturas actor apparet eū posuisse p̄ria. & sic puerū: tē hoc s̄ tē ma. & obe. cū in ecclesijs: & p modernos tē accusa. sup̄ his. ad idem. j. tē v. sig. c. ij.

e Manifesta. euidens l' notoria. j. tē v. sig. p̄stitutōnem.

f Periuro. pueri sūt infames. vj. q. j. īfames: & eccias regē ñ merent: s̄. e. querelā: nec ad testimoniū admittūt et̄ post penitentiam. xxij. q. v. puuli. tē testi. testimoniū.

g Justa cā. vt vnū ex p̄rijs dicus mltiplicat p̄t intelligi. s̄. ō accu. cū dilecn. l' p̄bare vult se errasse in altero tē p̄rijs: maxie vbi poneret l' rūderet tē facto alieno: vbi tolerabilis ē error. ff. p suo. l. vlt. s̄ tē p̄fes. ex pte. s̄. e. li. tē testi. ī tme. c. vl. ī fi. Sz q̄d dices: nūq̄d positio l' rūsio ad ipaz reuocari poterit? Et videt q̄ nō. Nam volat emissum semel irreuocabile vbū. xlviij. di. §. vl. ī fi. tē p̄ba. p tuas. C. tē nō nu. pe. generalit. Cōtra vz q̄ reuocari possit. xxij. q. j. apud: tē pe. di. j. diuortū: tē v. sig. nā & ego. ff. tē diuor. si pentunt. Dixit io. tē teo si data sit positio in scriptis: nō p̄t reuocari: alꝫs p̄t. ad hoc tē elec. scriptū. tē p̄fes. ex pte: q̄ō guil. abbatet ī spe. ti. tē positōibꝫ. §. vl. v. itē si ponēs: dicens q̄ exā in iudicio p̄posita ē siue ī scriptis siue nō: reuocari nō poterit p p̄dictā tēcre. ex pte. tē li. pte. c. vno. tē elec. dudū. ij. nisi tēceret tē errore: vt s̄ dixi. Satis videt q̄ sic testis a puerio excusat: si in cōtinenti se corrigit: vt s̄ tē testi. eo. p̄terea: sic & ponens vel respondens eadem rōne.

h Debebit. nec p̄ter hoc electus confirmabit. ij. q. j. ī p̄mis. s̄ tē rescrip. olim. s̄. e. li. vt li. pen. c. j. & ij. C. tē rei ven. l. vlt. Et sic nō q̄ nō inspicit h̄ p̄cipū: tē q̄ no. s̄ tē elec. dudū. j. Maz nō solū antiq̄ crimina repellūt electos: s̄ tē tem. oz. c. vl. & et̄ nouа: p̄bat hoc idem s̄ tē rescrip. olim: s̄. e. li. tē elec. vt circa: sicut & nouа eā nō solum antiq̄ iudicē repellit ō of. tēle. insinuāte.

i Idem. s. q̄ vbi si lector nō imponet.

k Expresse. si ergo tēdit mādatū ponēdi & rūndi positōibꝫ generale. & nō expres sit vt sic & sic respōderet vel poneret: vt s̄. e. li. tē iura. calū. c. ij. ij. rū. in fi. tunc lz p̄curator ponat vl rūdeat p̄traria: dīs non tierat nisi in casibꝫ seq̄ntibꝫ: & p̄cor. s̄. e. li. tē elec. si compromissarius.

l Ratum habente. & sic in maleficijs locuz hz ratihabitio expressa & tacita. j. tē sen. ex. cū q̄s: & ō regu. iuris. ratihabitiōem: vbi tē hoc.

m Nomie. alꝫs ratum non posset habere quod suo nomine factum non est. j. tē regu. iuris. ratum quis: vbi tē hoc. Johannes an.

Ide fiet si te exp̄sse mādāte l' et ex p⁹ fco sciēte ac ratū hāte seu ñ reuocāte positōes aut rñsiones hmōi contrarias tuo nomine tuus fecerit p̄curator.

Anno. iij. in concil. lug.

De exceptionibus R.

Ja p̄sideratōe statuit mater eccl'ia: q̄ maioris excōicatōis exceptio in q̄cūq̄ pte iudicioz opposita lites differat & repellat agētes: vt ex h̄ magis cēsura eccliastica timeat: & cōmunibꝫ piculū euitet: p̄tumacie vitiū repimatur: & excōicati dū a cōibꝫ acti b⁹ excludūt: ruboze suffusi ad hūilitatis gr̄az & reconciliatōis affectū facilius inclinētur: sed

Ja p̄sideratōne. Sex sunt dicta h⁹ tēcre. Primo ponit grengam & ius antiquum & p̄stit vtōis causam. Sc̄o dicit q̄ reus q̄ p̄tra actorem tē excōmunicatione excipit: vt ipm repellat ab agendo: tēbet ipius excōmunicatōis spēm & nomen excōmunicatoris exp̄mere: & eam infra octo dies probare: alꝫs iudex p̄cedet in causa: & illum in expensis condemnabit. Tercio statuit: q̄ si iterum obijcatur & probetur eadem vel alia excōicatio actor repellitur. sed que acta sunt valebunt. Quarto q̄ vltra duas vices hec exceptio non opponatur nisi ex cā. Quinto q̄ si opponitur post rem iudicatam impeditur execuno: sententia nihilominus valet. Sexto dicitur q̄ iudex publice excommunicatum reo non opponente ex suo officio tēbet ab agendo repellere. Jo. an.

b Consideratione. quadruplici: vt infra sequitur: ibi vt ex hoc. io. an.

c Statuit. s̄. e. exceptione.

d Dilatorias. exp̄mat ḡ ipius species: vt. j. statuit.

e Opposita. quod fieri potest non obstante lapsu peremptorij ad proponendas dilatorias assignati. vt in cle. eo. ti. excommunicationis.

f Differat. Nō q̄ ista tēcre. locū hz solū cū opponit excōicatio in vi dilatorie: vt. j. dicam.

g Agentes. & non tēfendentes: s̄ tē iudi. intelleximus. & s̄. e. ti. cum inter. cum simlibꝫ.

h Et ex hoc. assīgt q̄tuor p̄sideratiōes illius iuris.

i Timeat. lugat em̄ qs magis ex p̄temptu. xj. q. iij. §. si ḡ. s̄ tē sen. ex. p tuas.

k Periculū. q̄ō ē tam in excōicato q̄ in cōicante. tē cle. excom. mi. illud. e. ti. si celebrat. cū si.

l Contumacie. ob quā solam excōicatur quis ab hoīe. xj. q. iij. nemo epōz.

m Communibus. olim erat duplex lra: alia ciuilibꝫ. alia communibꝫ. Et intelligas cōmunibꝫ non solum iudicialibꝫ. sed etiaz extraiudicialibꝫ. vbi tē ipōz vtilitate agat. erūt igitur inī hoīes. & eoz carebūt suffragijs. C. tē apostata. bi q̄ sanctam. in spūalibus autem non est dubium eos repelli. quia talium capaces nō sunt. tē etate & quali. cum bone. tē cleri. excom. mi. postulastis. cum si mulier. & hoc ꝑm ostien. innuit littera hic communibus. quasi di. omnes actus qui alijs hominibꝫ sunt communes. excōicatis sūt interdicti. vbi tē ipōz queriē vtilitate. & adde quod dicam. j. tē sen. ex. tēcernimus.

n Malicia. q̄ sp crescit. xij. q. j. ois etas. xx. q. iij. pclus.
o Prouisum. xlv. di. licz.
p Mora. i. relictū: ꝛ hoc s̄ ꝛ regula. psulti. in glo. ij.
q Eccl'iasticis. ꝛ tñ etiā p ciuilē iudicē dz admitti talis excep/tio ꝛ seruari forma q̄ sequit: vt. j. ꝛ sen. excō. ꝛcernim⁹.
r Differri. p̄ id s̄ ó w. ꝛ cōtu. finē. ff. si cer. pe. l. q̄daz estima uerunt.
s Fatigari. p̄ id s̄ ꝛ ap. vt ꝛbit⁹. s̄. e. li. ꝛ offi. or. vt litigantes.
s Irrepsit. i. latēter iuasit. L. ó epis ꝛcie. repetita.
t Medelā. nō q̄ me dicamia morbis ꝛc. ad hoc. l. di. vt psti/tueret: s̄ ó iura. ca. cerer: i aut. hec psti/tutō. ino. psti. i pn.
u Si q̄s. vel si q̄. ff. ꝛ v. sig. l. j. ꝛ dixi s̄ e. li. ó ele. generali
x Opponat. itelligas i vi dilatōie qō p supiora ꝛ iferiora pbāt. si em̄ i vi pem ptorie ꝓponatur: vt si dicat electꝰ excōi/catꝰ excōicatiōe ma ior: vel ab excōica/tis electꝰ: tūc dabit ꝓpetēs dilatio: q̄ h perit ius opponēdi
hoim succrescēte malicia qō p uisū ē ad fmediū tēdit ad no/ā. Bū ei i cāis ecciasticis fre q̄ntꝰ hec exceptio p maliciam opponit: ptigit inducz differri negotia: ꝛ ptes fatigari labori bus ꝛ expēsis. pīde q̄ mozbo iste q̄si cōis irrepsit: dignū du rimꝰ cōez adhibere medelaz. Siq̄s igr excōicatoz opponit: ipēm illiꝰ ꝛ nomē excōicatois expmat. scituꝰ: eā rē se ꝛbere ꝛbere i publicā notionē: quā intra octo diez spaciū die i q̄ ꝓponit mūme ꝓputato ꝓbare va leat aptissimis ꝛcumētis: qō si ñ ꝓbauerit iudex i cā ꝓcedere ñ omittat reū in expēsis q̄s actor ob h̄ diebꝰ illi se fecisse ꝛ cuerit: ꝓhabita taxatōe ꝓdem/
nās. Si vo postmodū istātia durāte iudicij ꝛ ꝓbatōis copia succedēte ó eadē excōicatiōe l' alia excipiat itez: ꝛ ꝓbet: actó i seqntibꝰ excludat: ꝛnec me ruerit absolutōis gr̄am obtie re: his q̄ ꝓcesserit nihilomin⁹ i suo robore duraturis. Prouiso q̄ vl̄ duas vices hec ñ oppo nat exceptō preterq̄ si excōi catio noua emerserit vel evi dens ꝛ prompta ꝓbatio su peruenerit ꝛ antiqua. Sz si pⁿ rē iudicatā talis exceptio ꝓponatur: execution̄em impe diet: ꝝ snīa que precessit ñ mi nus robur ꝛbituz obtinebit. Eo tñ saluo vt si actor excōi catꝰ sit publice: ꝛ h̄ iudex noue rit q̄ncunq̄: ꝛ si ꝛ h̄ reus nō

dare: ꝛ facit quod recitari solet s̄ ꝛ rescrip. c. si q̄s. ff. ꝛ legi. l. nō omnium. vel dic fm ostien. hoc ideo statutum fuisse. quia ꝛ excom/municatione hominis solet ꝛ ꝛbet fieri instrumentum. j. ꝛ sentē. excom. cum medicinalis: sed ꝛ spoliatione non: ꝛ ideo non est mi rum si longior ibi data est dilatio: ad hoc. ff. ꝛ pigno. l. contrahit.
in si. Sed quare saltē in excōmunicatōe iur. non statuebantur. xv. dies ꝛ qua non fit in strumentum: immo ē necesse probare factū ꝛ Dic fm eum q̄ idē fa ctum diuersis mēsuris metiri non ꝛbet. ꝛ qō ꝛ vno dicitur ꝛ alio intelligi ꝛbet: s̄ ꝛ cōsti. translato. maxime cum circa pncipale nō fiat preiudicium acto/ri: vel d ic verius vt pmo dixi.
a Computato. si. s̄. e. li. ꝛ resti. spol'. fre quens. ꝛ ibi vide ꝛcor dantias ꝛ hoc.
b Apertissimis. i. in dubitans ꝛ claris. L. ꝛ ꝓba. sciāt. ij. q. viij. quisq̄s. ꝛ. c. sciant.
c Documētis. i. istru mētis l' testib: s̄ ꝛ te. co. puenit. ff. ó ti. istru. l. j. io. an.
g Quod. i. quam ex cōmunicationem.
e Victor. originalis.
f Diebꝰ illis. quibꝰ ꝓposita fuit exceptio: quousq̄ ꝓceditur i pn/cipali. ꝛ pcu. audītis.
g Taxatione. iuramento premisso: ꝛ hoc ꝛ his que vi metusue causa. c. vl̄.
h Condēnans. intelligas hoc nisi errore ꝓbabili excusaretur. vt s̄ ꝛ sen. ex. sacro: s̄. e. li. ꝛ elec. c. in si.
i Judicij. p sententiam non funti: ad differentiam eius q̄ sequit. j. sed si posit.
k Probetur. j. octo dies. vt. s̄. io. an.
l Duraturis. ex si cū publice excōicato fuerit actū: lz secus in iudi ce: s̄ ꝛ re iudi. ad ꝓbandū. Olim ꝓcessus habitus cū actore excōi/cato non valebat: vt s̄. e. exceptionem: al's quare fieret ibi ꝓdēnatō expensar: ꝛ ibi ꝛ hoc: Contra. s̄. e. li. ꝛ rescrip. ca. j. vbi ꝓcessus habitus cū actore excōicato ipo iure prerer aliqō exceptōis auxiliū ñ tenet. osti. intellexit ꝛcre. istaz in occulto excōicato. Sz tu solue: vt ibi plene dixi scilicet q̄ ꝛcre. hec locū hz in ꝓcessu habito coram ordinario vel coram ꝛlegato: quando excōmunicatus fuerat actor post impetrationem: illa autem quando actor erat excōmunicatus tempore impetrati rescripti.
m Duas vices. sic in reprobationibꝰ testium. s̄ ꝛ testib. lz. iij. in appellationibus ꝛ dilationibus: supra ꝛ appella. sua nobis. ff. ꝛ dila. l. vltima.
n Emerserit. supra ꝛ offi. ꝛle. insinuante. ꝛ facit quod dixi sup ti. primo. c. vlt.
o Prompta. s̄ ꝛ testi. veniens. ij. supra ꝛ resti. spoli. l'as. §. pre/terea: vnde dicitur: hodie constat hodie agamus. ff. vt in pos. le. si is a quo. j. r̄nso.
p Supuenerit. ꝛ si opus fuerit ꝛ hoc fidem faciet iuramento. s̄. e. li. ꝛ elec. vt circa. §. sup hmōi: ꝛ. s̄. e. pastoralis. l' dic q̄ ñ ē necessarū iuramētū: exq̄ ꝓbatōem offert. osti.
q Antiq̄. iam bis ꝓposita. vel dic etiā nō ꝓposita.
r Executionez impediet. Nota q̄ merus executor dz admittē ex/ceptionem excōmunicationis. Idem ꝛ alijs que no. s̄. ꝛ re iudi. q̄ ad consultationem.
s Obtinebit. s. ac si ille tpe snīe excōicatus non fuisset.
t Sit publice. Ostien. allegat hāc r̄am ꝓ se. ad ꝓbandū q̄ ꝛcre. ista loquit ꝛ occulto excōicato. Sed ego dico q̄ r̄a ista facit solū diuisionem inter occultū ꝛ publicū q̄ ad officiū iudicis nō q̄ ad alia supdicta. supplet em̄ iudex ꝛ iure ꝛ ꝛ facto notorio: non occulto: .ij. q. j. §. qn̄ aut. L. q̄ ꝛ aduer. ḡs in integ. resti. l. j. ꝛ hoc s̄ ꝛ po/stu. bone. ij. In cāis āt electionū supplet indistincte ꝛ facto: vt. xv. viij. di. priusq̄. vbi ꝛ hoc. ꝛ s̄. ꝛ elec. cū nobis olim.

excipiat: iudex ex officio suo actorē repellere nō postponat

Bonifacius. viij.

Quum ḡdaz seclares iudices dū corā eis excipiē ō re p eccl'iasticū iudicē iudicata: ī casu q̄ ad eū ptinet cognitio ꝛe psuetudie vl' ꝛe iure: recusent excipiētes audire ī ꝛerogationē iurisdictionis eccl'iastice ꝛ ptēptū: ꝛcernim⁹ vt p cēsurā eccl'iasticā ab imq̄tate coerceant h⁹modi ꝛ ad admittendā exceptiōz eādē: vbi al's ō iure dz admitti: a locoꝝ ordinarijs ꝓpellāt. Sil'r eccl'iastici iudices si corā ipis excipiat ꝛe re p seclarē iudicē iudicata: exceptōz ipaz admittāt: ī his q̄ aiarū piculū ñ īducūt: p superiores suos: nisi fecerint animaduersiōe ꝛebita castigandi.

Bonifacius octauus.

De prescriptionibus.

Episcopū q̄ eccl'as et ꝛecias q̄s ab eo repetis ꝓponit: lz in tua sint ꝓstitute dioc̄. se legitie pscripsisse: allegare oz: cū ius cōe ꝫ ipm faciat: h⁹modi pscriptiōis titulū ꝛ ꝓbare: nā lz ei q̄ rem pscribit eccl'iasticā: si sibi nō ē ꝓriū ius cōe: vel ꝫ eū psumptio nō hēt sufficiat bona fides: vbi tñ est ei ius cōe ꝓriū: vl' hēt psūptio ꝫ ipm: bona fides ñ sufficit: ff ē necessari⁹ titul⁹ q̄ possessori possessorē. ff. ꝛe pba. siue possideris: vel nisi se ad h⁹ obligauerit: vt s ꝛe pba. lz: ꝛ ī hoc casu itelligebāt s ꝛe ꝛci. dudū. Alij dicebāt q̄ olī sufficiebat bona fides p ꝛcē. s. e. ad aures: hodie reqrebat titul⁹. s. e. si diligēti. his oib⁹ opiniōibus ꝛsecatis tenet qō no. ber. ꝛ moderni. s. e. si diligēti: q̄rū h̄ approbat opinio. Sz obijcio q̄ ꝛcre. ista ꝛ eiꝰ distinctio poni⁹ sit ꝛe ẏbo q̄ ẏ ꝛe re: qō ee nō dz: s. e. li. ꝛe elec. ꝓmissa. §. porro. fm h⁹ em̄ oi casu nēce erit titulū ꝓbari: cū pscriptio sp sit ꝫ ius: ꝛ sic ꝫ pscribentē sp ꝓsumēdū. Sed obiectio nō ē vera: nō em̄ est ꝫ ius q̄ aliq̄s ī fundo meo seruitutē acq̄rat: imo potiꝰ ꝓter ius. lz em̄ sit ꝫ ius meū: nō tñ ꝫ ius cōe: vt ꝓbaē ō seruī. ff. ꝛ ff. iputeē igit mihi si fui negligēs ꝛ remissus: s. e. vigilāti. Itē voluerūt qdā dicē q̄ nō est ꝫ ius q̄ vn⁹ eꝰus ī dioc̄. alteri⁹ sibi acq̄rat iura epalia: ff q̄ archidiacon⁹ vel iferior ep̄o sibi acq̄rat epalia. h⁹ ē ꝫ ius: ꝛ lō sine titulo nō pscribit: ad hoc. c. di. ꝫ morē: ꝛe excess. pla. accedē tibi. Sz ꝓmū q̄ ꝛe ep̄o dī falsuz ē: vt h̄ vides: ad h⁹ iij. q. vj. p totū. ix. q. ij. p totū. dic iudicio meo ꝛ sic breuit: iterdū ius cōe vertat ne pscriptio ꝓcedat: ꝛ hoc fac̄ iterdū rōne rei: iterdū rōne psone: ꝛ hos casus hēs nōtos. xvj. q. iij. clerici. ꝛ p ber. s ō prescp. cū ñ liceat: ꝛe his nihil ad nos. Initū ius cōe tac̄ p petitorē ꝛ ꝫ possessorē: vt ī exēplis h̄ positis ꝛ ī ꝛcre. dudū. ō ꝛcē. ꝛ tūc ē necē allegare ꝛ ꝓbare titulū: vt h̄ ad idē. xciij. di. illō. nemo em̄ dz vti illis ornamētis: nisi ꝓbet a ꝓncipe h⁹ sibi fuisse cōcessum. ff. ꝛe vesti. ꝛ aura. l. nemo. ff. nl'i licē ī fre. l. vna. li. xj. ad h⁹ macha. xj. vbi antioch⁹ ꝛdit ionache pētē bibēdi ī auro ꝛ eē ī purpura ꝛ fibulā aureā ferē: sic eē itelligaē. c. di. ꝫ morē: qō ve rū itelligo tā ī excipiēte vt h̄ ꝛ ī ꝓdictis iuribus q̄ ī agēte. ad h⁹ s ꝛe resti. spo. ad ꝛci. e. li. Idē si ē psūptio ꝫ ipm pscribētē vt h̄ ꝛ. x. q. iij. q̄ coguim⁹. ff. ō proba. siue possidetis: pone exēplū s e. si diligēti: ibi em̄ ex pfessione ipi⁹ archiepi pisani isultabat psūptio ꝫ ipm: vbi vo ius cōe vel psūptio nō ē ꝫ ipm pscribētē: bona fides sufficit: vt h̄ vides. pōe ī termīs: pscribit eccl'ia tuā meā vel aliā rē meā: ego repeto rē illā quā se ia eccl'ia dic̄ pscripsisse: ē ne itērtio mea iure cōi fūdata? certe ñ: h̄ q̄ pscribēti sufficiat bona fides: q̄ lz illa pscriptō sit ꝫ ius meū: nō tñ ꝫ ius cōe nōbiliter em̄ sp hēs hoc verbū ius cōe: sec⁹ em̄ ī iure ꝓuato. pone q̄: pscripsi ꝫ priuilegiatū: priuilegiat⁹ agit ꝓtra me oꝑpono ꝛe scriptionē: hēo ne necesse ꝓbare titulū? certe nō: q̄ ille non iure cōi sed spāli fundat intērtioz suā. Idē si ꝓtra eū q̄ ꝓtra me pscripserat prescribo: ꝛ idem in similib⁹. Concludo ergo q̄ vbi petitor fundat intentionē suā ꝛe iure cōi: tunc pscribens habz ꝓbare titulū: al's nō: nisi psūptio faciat ꝫ ipm. Et ꝑm h⁹ pos-

---

u Excipiat. h⁹ forte timore ꝓdentiōis expēsaꝝ ꝛe q̄ dictū est s. p Repellē. si duret iudiciū: si aūt est finitū ab executiōe poterit absistere: s ꝓri. respon.

c Um quidā. exceptio rei iudicate p ecclesiasticuz iudicē admitti ꝛebet in foro seculari ꝛ econuerso.

b Cognitō. ꝛ ꝓnūciatio: q̄ lz regl'ariū ō q̄re iudex cogscit ꝓnūciet. ff. ꝛe iudi. ꝛe q̄ re. s ꝛe cā pos. cū sup: vbi ꝛe hoc i glo. vl. tñ iterdū cogscit q̄ nō ꝓnūciat. pone exēplū s ꝛe rescrip. cū ꝓtingat. In auditore s ō testa. raynūti⁹. Itē i casu. v. q. iiij. duodeciz. iij. q. vi. accusatus cū si.

c Cōsuetudie. Modo ꝓsuetudo dat iurisdictionē. ix. q. iij. cōgst⁹ ẓ ꝛe fo. ꝓpe. cū ꝓtigat: s. e. li. ō offi. or. rōna. ꝛ ō fo. ꝓpe. rōna. cū si

d De iure. ꝛe iure cognoscit eccl'iastic⁹ iudex inī laicos: vbi hz tpale dñiuz: ꝛe ureuerā. veneres. j. ne cle. vel mō. c. vl. Itē i matrimonialib⁹ ꝛ spūalibus causis: ꝛe or. cog. tua: s q̄ si. sint le. cām ꝛ i eccl'iasticis crimib⁹ vt no. s ꝛe fo. ꝓpe. cuz sit. s. e. li. ꝛe fo. ꝓpe. c. vl. Itē cū cā ꝛelegat ꝓ iudicē secularē: s ꝛe rap. i archiepatu. Itē precōuētiōz. iij. q. viij. cui⁹ i agēdo. Itē inī laicos q̄ sunt ꝛe familia eccl'ie fm q̄sdā. lxxxix. di. indicatū: vl' vbi laic⁹ iudex ē negligēs s ꝛe fo. ꝓpe. ex trāsmissa. ꝛ. c. lz ex suscepto: vbi ꝛe hoc. Et q̄ dic ō iure supple vel priuilegio ꝓcesso ab eo q̄ illō cōcedere possit. ista em̄ tria equipanē. c. di. cōtra morē: ꝛe offi. or. duo simul.

e Iurisdictiōis. q̄ papa pati nō dz: vt. j. ꝛe immu. ec. c. vl.

f Admitti. s. vbi ē idē corp⁹ siue eadē quātitas: idē ius siue cā pendi: ꝛ eadē ꝓdictio psonaꝝ: ꝛ ille q̄ absolui' possideat tpe sniē: al's em̄ exceptio rei iudicate nō obstat. ff. ꝛe excep. rei iudi. cū queriē. et. l. se. et. l. si rē meā. ꝛ s. e. ti. aduersario. ꝛ pē ꝓponi hec exceptō añ li. cōte. ꝛ post: s. e. li. ꝛe li. cōte. c. j. vbi ꝛe hoc.

g Cōpellanē. sic s ti. pri. lz. ō fo. ꝓpe. c. ij. j. ꝛe sen. ex. ꝛcernim⁹

h Judicata. eo casu quo ꝛe ꝓsuetudine vel ꝛe iure ad iudicē secularē cognitio ptinebat: vt s in casu puerso vidisti.

i Inducūt. i his em̄ canō tollit legē. s. ꝛe pscp. c. vl. s ti. pri. lz

k Superiores. nō em̄ ꝓpellunt p ipos seculares: q̄ tuleruī sniam q̄ minor i maiorē ꝛē. xxj. di. iferior. ꝛe ma. ꝛ obe. cū inferior. cū si Minor aūt ē iurisditio secularis q̄ eccl'iastica: ꝛe ma. ꝛ obe. solue. xcvj. di. si imperator. Jo. an.

l Debita. arbitraria exquo certa nō statuit: ꝛe offi ꝛele. ꝛe cās ff. ꝛe iure ꝛelibe. l. j.

m e Episcopū. In pscriptōibus sufficit bona fides: vbi ius cōe vel psumptio nō ē ꝫ pscribētē: al's dz allegari titul⁹ ꝛ ꝓbari: nisi sit pscriptio cui⁹ ꝓtrarij nō extitat memoria.

h⁹ dic̄. Tracta fuit hec ꝛcre. ꝛe quadā exhuagāti greg. q̄ icipiebat Venerabilīū: ꝛe q̄ facit mētiōz ber. s ꝛe pscrip. si diligēti. ī vl. glo. in fi. ad cui⁹ ꝛclarationē eē emanauit ꝛ eoꝝ q̄ ibi no. moderni.

b Ecclesias. quo ad ꝓuetatē ꝛ iura epalia.

c Decimas. i. quartā ꝛcimaꝝ que ꝛebeē epo. s. e. ꝛe quarta. vel ꝓprie s ꝛe ꝛci. qm̄.

d Repetis. alteri epo loquī vt pz p sequētia.

e Proponit. p exceptionē pscriptiōis nō fit litis ꝓrestatio: q̄ dic vt dixi s. eo. li. ꝛe li. cōte. c. ij.

f Cōstitute. ꝛ sic ius cōe facit p actore. xvj. q. vij. oēs basilice: s eo. ꝛe quarta: ꝛ ꝛe ꝛec. dudum.

g Legitime. s. spacio. xl. ānoꝝ. Alior em̄ nō currit ꝫ eccl'iam xvj. q. iij. quas actiōes: s. e. ꝛe quarta.

h Oportet. necessitatē ipoꝛtat: ad idē. iij. q. ix. nō oportz: lz alibi honestatē ꝛnoꝛet. xxv. q. j. c. j. vbi ꝛe hoc.

i Titulū. circa allegatiōz ꝛ pbationē tituli fuerūt opiniones antiquoꝝ: ꝛ tales ꝓmo dixit Jo. circa corpglia necesse eē allegari ꝛ pbari titulū: sed nō circa scorpalia. Sed ꝫdicat sibi ꝛcre. si diligenti: vt ibi no. ad ꝛcre. dudū. ꝛe ꝛci. rñdebat eē vt ibi no. Alij dixerūt inī corpalia: q̄ hīt ptinuā cāz ꝛ q̄ nō: vt ī ꝓmis ñ reqrat titul⁹: ff ī secūdis sic: s. e. auditis. ff. si seruit⁹ vē. si q̄s diuturno. Alij dixerūt: aut q̄s agit ex pscriptiōe ẏ: aut excipit. Si agit. vt. xvj. q. iij. §. pē. ꝛ. ff. ō pscp xxx. an. si q̄s emptōnis: necesse hz titulū pbare. Si excipit: vt s ꝛe pba. ex lr̄is. tūc nō hz necesse titulū pbare: tū q̄ ne mo cogit dicē titulū possessiōis sue. ij. q. v. §. j. ff. ꝛe pe. here. l. cogi. tū q̄ nō pbāte actore absolui' reus. vj. q. vlt. actor vt ecc. bene. c. vno. ff. ꝛe probati. actor. Alij dixerūt q̄ quocūq̄ mō q̄s pscriptionez obijciat siue agēdo siue ꝛesē dendo: tenē titulū pbare: vt s. e. si diligēti. Alij dixerūt: ꝛ hec fuit opio gofre. ī summa hui⁹ ti. q̄ nō est necesse probari titulū: nisi q̄s possideat ꝓ herede: vel p possessore. ff. ꝛe pe. here. cogi. vel nisi sit psumptio ꝫ

semus dicẽ q̃ qñ vna eccl'ia perit rẽmas ab alia eccl'ia: quas possidet i tercia parochia: q̃ ibi sufficiat pscribẽti bonã fidẽ p bare: q: lz ius cõe faciat ꝑ pscribẽtẽ: nõ tñ facit ꝓ petẽte: ⁊ sic forte posset itelligi rẽre. s̃. e. ad aures: ꝑm illos q̃ dicũt q̃ per illã rẽre. sufficiebat oli bona fides: ⁊ facit ad hoc. ff. si ser. vẽ. l. loci. §. vl. vbi dñ q̃ si dñs mea q̃ est uxẽ te ⁊ seyũ vz fuitutẽ seyo alt⁹ nõ tollẽdi te iuito alt⁹ tollã. nã lz nõ hẽaz ius tollẽdi ꝓter seruitutẽ sey: tu tñ nõ hẽs ius phibẽdi. Supdicta uera nisi sit tãm tpis pscriptio ⁊c. vt seqr̃ k Cãz tribuat. nõ em̃ req̃rit q̃ sit iust⁹ titul⁹ vl tal q̃ dñm tribuat: ad hoc s̃. e. ueniẽs: q: qñ meũ ẽ ex vna cã ⁊c. rẽ ñ. i stru. int dilectos: ꝛ aliq̃lis titul⁹ oat cãz pscribẽdi: rẽ q̃ dic vt s̃. eo. si diligẽti.

l Misi. isto nisi ue nit exceptiue ad id qõ dixit s̃ rẽ ti. non ad id qõ dixit ō fide q: nõ ꝓdesſ talis ꝑ scriptio cũ mala fiõ nulla em̃ antiq̃ dieꝝ possessio ⁊c. s̃ eo. vi gilanti.

m Memoria. no. p his q̃ no. ber. io. ⁊ osti. s̃ rẽ v. sig. sup q̃ busdã. ꝓcor. ff. rẽ pro ba. si arbit. lxv. di. mos antiquus. ff. rẽ aqua q̃. ⁊ esti. l. hoc iure. §. ducẽ aq̃. iij. q. vj. hoc quippe. ff. rẽ aq̃ plu. ar. l. j. §. vl. Si quis ꝓbabit tãti tpis pscriptio: dico ꝑm ost. q̃ hoc no. rẽ ver. sig. qđ p nouale: q̃ dicẽt testes pscribẽ tis si talẽ hñt pscias: q̃ sp viderẽt ⁊ audierũt ita eẽ: nec vnq̃ vi derũt v el audierũt ꝛũ: ⁊ q̃ cõis ẽ ⁊ fuit sp opio q̃ sic fuerit: ⁊ q̃ nõ extat ꝛij vel imitij memoria. si aũ ꝛ hoc aduersar⁹ ꝓ bare vellet testes ſm si rẽ ipoꝝ eẽt ꝓscia: rẽberẽt dicẽ q̃ viderũt tali tpe ꝛũ: ⁊ audierẽt a suis supiorib⁹ ꝛũ ei⁹ fuisse. Quid q̃ si vtraq̃ ps pbat: tũc pferũt testes magis idonei: ⁊ q̃ dicũt ap tiora: s̃ rẽ testi. i nra. vbi rẽ hoc: ⁊ sic illi q̃ dicũt se vidisse ꝛũ rẽberẽt ꝓferri: cũ alij saragãt negatiuã. vj. q. vl. actor cũ suis si

a Jq̃ exigẽtib⁹. ꝓuat⁹ ipo iure vel ꝓ miaz bonis q̃ tz a rõ na vel alijs eccl'ijs ulla mion spacio. c. an. ꝛ rõnã: vl. xl ꝛ alias ñ pscribit. filij aũ herencoꝝ q̃ catholici putabant: bona pẽa ꝛ rõnã ⁊ alias eccl'ias pscribũt spacõ. xl. an. ⁊ idẽ i eẽdẽ

b Tenẽt. in feudũ vel alio modo: vt. ꝛ. vicã.

c Per miaz. q: ꝓpẽ igratitudinẽ vocata fuit mnatõ. s̃ ō rẽ. c. vl. C. ō rño. rẽ. l. vl. ad idẽ s̃ ō pẽñ. ad aures. ꝛ. ō scis. c. vno

d Ipo iure. põe exẽplũ s̃ rẽ pẽñ. i qbusdã: lz ibi qdaz dicãt ꝛũ. sez eos ꝑ miaz ibi puãdos: ad idẽ s̃. e. li. ō ele. vbi picul̃. §. ipos inſup. ⁊ c. fũdamẽta. §. q̃ si secus. ꝛ. rẽ pe. felicis. ⁊ s̃ rẽ sen. ex. grauẽ. ad fi. i li. feuō. rẽ feu. nõ alie. imperialẽ. §. ꝓterea. cũ si.

e Videãt. vt i aut. ō sã. epis. §. si qs rapuerit. ad fi. ti. ꝑ vnã colũ. col. ix. vñ fuit tractus. xxvij. q. j. si qs rapuerit. vbi dñ q̃ bona corrũpẽs rapiẽtis vel sollicitãtis monalẽ vẽdicari rẽbẽt mõsterio: ꝛ si p⁹ q̃ crimẽ notũ fuerit neglexerit eccl'ia ꝑ annũ petẽ: tũc applicãt fisco: ⁊ facit. ff. rẽ diuer. ⁊ tpali pscrip. l. in omibus: ⁊ quod ibi no.

f Cẽtenaria. xvj. q. iij. nemo. rẽ pscri. si diligẽti. ⁊. c. cũ nob: ⁊ ibi no. q̃liter probẽt talis pscriptio.

g Quadragenaria. xvj. q. iij. q̃s actões: s̃ ō pscp. ō q̃rta. ⁊. c.

h Legitime. s̃. c. pri. ad aures. cũ si.

i Cõpleta. vt subducanẽ tpa scismatũ vacatiõnũ hostilitatũ ⁊ sil'ia: s̃. e. c. j. ⁊. c. ex crãmissa. ⁊. c. cũ nob. nõne.

k Putabãt. i alijs igr̃ hec pscptio locũ ñ hz: ad hoc s̃ rẽ psump

l Catholicis. bñ dicẽ: q: sec⁹ si eẽnt hẽtici. illi eĩ mhil pñt possi dere. xxiij. q. viij. ꝑ totũ. viij. di. q̃ iure: ergo nec pscribere: q: pre scriptio sine possessione non ꝓdit: s̃ rẽ pba. ex lr̃is. s̃. e. cãm. ff. rẽ vsuca. sine possessione. ꝛ. rẽ regu. iuris. c. iij.

m Mubuscũq̃. dum tũ catholicis. vt s̃.

n Bona fide. credebãt pẽz l' testatoꝛẽ fuisse catholicũ: ⁊ sic iusto titulo in ipos eoꝝ bona transisse.

Anno. iiij. ī pcilio. lugõ.

De sententia ⁊ re iudicata.

Oz enim tribunal iudicis illũ reũ nõ hẽat: quẽ iuste iu dex ꝓdẽnat: testãte ꝓpheta: nec dãnabit eũ: cũ iu dicabit illi: caueant eccl'iastici iudices ⁊ ꝓsidẽs artẽdãt: vt ī cãꝝ ꝓcessib⁹ nil vẽdicẽ odiũ: l' fauoꝛ vsurpet: timor exulet: ꝑ miũ aut expectatio ꝑmij iusti cią ñ euertat: ꝛ statẽ gestẽt ī maĩb⁹: lãces appẽdãt eq̃ libra mĩe: vt ī oĩbus q̃ ī cãis agẽda fuerĩt: ꝑsertĩ ī ꝓcipiẽdis sn̄ĳs ⁊ ferẽdis ꝑ oculis hẽant soluꝝ rẽũ illi⁹ imitãtes exẽplũ: q̃ q̃re las ꝓli tabernaclũ ingrẽss⁹ ad dñm ferebat: vt ꝑm e⁹ iperiũ iudicaret Siqs ãt iudex ec clesiastic⁹ ordiari⁹ aut eẽ rẽlegatus fame sue ꝓdigus ⁊ ꝓpij ꝑsecutoꝛ honoris ꝑ ꝓscias ⁊ ꝑ

o In hoc casu. Nõ spãlem casũ ī q̃ qdragenaria ꝑscriptõ currit ꝑ rõnã eccl'az: ⁊ fugit vi ce aliaꝝ eccl'aꝝ: sic oliz oẽs eccie gaudebãt pri uilegio cẽtũ ãnoꝝ. C. ō sacrosã. ec. vt ii dnũ.

p Tũc. s. tpe q̃ eccl'a vult bona vẽdicare. si ferẽt ad vbũ rẽgãt: l' tũc. s. tpe mõtis sue: si ꝛspiciat vbũ ertisse at⁹ ẽ i lr̃a nẽ ⁊ clari⁹.

q Hẽtici. ß nõne ta les dãnãt: ⁊ ipoꝝ me moria eẽt ꝑmotẽ vt h ⁊. xxiij. q. ij. c. vl. ⁊. s̃ rẽ here. si qs epũs: ergo ⁊ bona itelligũt eẽ dã nata: cũ sint accessoria ad pson̄ã. C. ō bois ꝑ scrip. ant̃. bona: ⁊ facit qõ no. ō cle. cõiu. q̃ a te. So. spãle ẽ in hoc casu ꝓpt bonã fidẽ ipo rũ catholicoꝝ heredũ: q̃ tãt tpis. s. xl. an. pre scriptõe fidei dñũ q̃sque rũt: at⁹ locũ hẽret ꝑria: nam ⁊ si aliã rẽ ec clesiasticã pscptibilem bõa fide tãto tpe posse dissent: pscẽptissent. g̃ ⁊ ista bona pscribent.

g c Am eterni. Juder q̃ pẽ iustitiã ⁊ pẽ pscias aliq̃d ī iudicio se cerit ī q̃uamẽ ptis ꝑ gr̃az l' ꝑ sordes ꝓdẽnãd⁹ ẽ pti lese i estimatõz li tis. ⁊ ꝑ ānũ ẽ suspẽs⁹: ⁊ ꝑpetuo si medio tpe ĩgerat se ꝺinis: nisi pa

b Etni. i. ōi ptis. s̃ ō sũ. tri. c. j. ī ꝑn. pa cũ ipo dispẽset.

c Tribunal. i. loc⁹ ī q̃ ius reddit: l' vbi ꝑ tribunali sedet iudex q̃ at⁹ locus vocat. s̃ rẽ v. sig. forus.

d Reum. a reatu. nõ em̃ q̃ accusat statum reus ẽ: ß q̃ ꝓuicit crimi nosus. xv. q. vl. c. vl. rẽ v. sig. forus.

e Juder. hũan⁹. id facies errore l' uolo. ⁊ i eo q̃ male iudicat non ẽ iudex: cũ ñ sit ī eo iustitia. xxiij. q. ij. c. j.

f Cõdẽnat. fuit hoc sũptũ. xj. q. iij. ⁊ si ad tps: ⁊ ẽ hoc tõ q: iudi ciũ rei inimĩ veritati: q̃ nec fallit nec fallit: iudiciũ hois opinioni: q̃ fallit ⁊ fallit: rẽ sen. ex. a nobis. ij.

g Propheta. dauid ī psalmo. noli emulari.

h Dãnabit. rẽus. .iij. ñ ippetuũ.

i Jlli. i. ꝺ illũ: idẽ cũ fiet iudiciũ rẽ illo: ⁊ sunt hec vba. xxiij. q.

k Ecclesiastici. seculares ñ ligat. cũ nec pena ĩferi⁹ posita illos ti gare possit: ⁊ facit s̃. e. li. rẽ elec. indẽnitatibus. in fi.

l Processib⁹. qbuscũq̃. s̃. rẽ pba. qm̃ ꝺ falsã. duo ista.

m Odiũ. puatũ: s̃ rẽ testi. quotiens. lxxxvj. di. odio. xxiij. q. iij.

n Querrat. hec em̃ q̃ruꝛ hũanũ solẽt quertere iudiciũ. xj. q. iij. q̃ruꝛ ⁊ veritatẽ i teste. s̃ rẽ testi. quotiẽs. ⁊. c. lz ex quadam.

o Staterã. xxiij. q. j. ñ afferã⁹: q̃ em̃ recte iudicat staterã i manu gestat. xlv. di. ois q̃: ⁊ ita magnũ iudicabit vt puñ: ō iudi. nouit: lz ī penis rẽferat dignitatẽ ⁊ pson̄e: s̃. e. li. rẽ offi. rẽle. c. ij.

p Liberamĩe. sic ⁊ ꝺhẽtes iustas mẽsuras ⁊ põdꝛa dñt hĩe: s̃ ō ep.

q Cõcipiẽdis. q̃ ad scripturã ⁊ pnũciatõz ipaꝛ. ⁊ vẽ. c. ij.

r Ferẽdis. hoc q̃ ad platõz vbalẽ: ad hoc. ꝛ. e. c. vl.

s Deũ. a q̃ sic iudicabũt iudicabũt. C. rẽ iudi. rẽ ñ nouã. ⁊ reme tiẽt in q̃ mensura fuerit messi: vt ō pe. ⁊ re. cũ ex eo.

t Jlli⁹. moysi. Exodi. xxxij. ⁊ hẽs idẽ. ix. q. iij. summopẽ.

u Odiari⁹. fallit ī epis q̃ aliq̃ suspẽs: ōis canonis pena ñ ꝓhen dunt: nisi rẽ ipis caueat. ꝛ. rẽ sen. ex. q: piculosũ: ⁊ s̃. e. li. rẽ elec. si cõpromissari⁹. §. hmõi.

x Prodigus. sic s̃ rẽ accu. c. vl. ⁊ sic crudelis ẽ eẽ si pscẽtie su e cõ fidat. xij. q. j. nolo.

y Et ꝺ. Nõ ista duo sic copulata: vtrũq̃ em̃ req̃rit: vt locũ hẽat

ꝑena. Nō em̄ ꝺz ꝓlcūz ſumꝑr iudicare ꝺz: ꝫ ifozmare ꝺz eā ꝺz alle gata ⁊ ꝓbata: ꝛe hꝰ iij. q. vij. iudicet: ſ̄ ꝺ of. ꝛele. paſtozal'. §. q: vo. ꝫ ¶ Jn grauamē. ecce tercū qꝺ requirit: vt locū hēat pena. ⁊ ¶ Jn iudicio. qd ꝛe arbitrio: nūqd hec pena locū i ipo hēbit: ꝺic ꝑm goſ. ⁊ ber. q nō: q ꝛe ordinario ⁊ ꝛelegato ꝺ tm̄ caueť: ⁊ ē hec pena: ⁊ ſic nō ap̄liāda: ꝛe pe. diſt. j. pene. j. ꝛe re. iu. odia. ⁊ c. i peis qꝺ ē verꝝ ꝑm oſti. ſi ſit arbit' ꝓmiſſari⁹: ſecus ſi i locū ordinarij vl' ꝛelegati ſuccedat: ad hꝰ ſ̄ ꝛe offi. ꝛele. ab arbitris: ⁊ eadez rōne dixit oſti. q nō credit hāc penā i auditoze vl' i mero executoze locū hīe: cū ⁊ hi ñ ſint iudices: ſ̄ ꝛe offi. ꝛele. ſup qōnuz. §. j. ⁊. §. verū. ¶ Vel p ſordes. hoc ē quartū qꝺ req̄rit: vt locum hēat pena hec. Et ꝺ̄ fieri p ſordes: ſi ꝑce ꝑcio tioze vl' odio iudex coꝛrupt⁹ ſit: ⁊ iō ꝛe his fec̄ ſupi⁹ mētiōz ꝑ. ¶ Officij. qd ꝛe bñficio? dixit oſti. q q: pene ſunt reſtrīgēde hoc ad bñficia nō extēdit: ſi em̄ papa hoc voluiſſet id exꝑſſiſſet: ꝛe ꝛec. ad audiētiā. in ſuſpēſi one aūt hois poſſz hīe locū q ſuſpēſus ab officio ⁊ a bñficio. buiꝰ directe no. ꝓnuz Jo. xxxij. di. ꝓter hec: ⁊ facit qꝺ dixi ſ̄. eo. li. ꝛe elec. q: ſepe: ⁊ qꝺ no. ꝺ ap. paſtoral'. in fi. pleni⁹ i cle. ꝺ pe. cupiētes a ¶ Annū. extūc ichoandū: ſ̄. e. li. ꝛe ele. cupiētes. §. ceteꝝ. Quid ſi ann⁹ fuerit biſextil' dic vt no. lv. di. c. ij. ſ̄ ꝛe v. ſig. queſiuit.

b ¶ Londēnand⁹. C. ꝛe pe. ꝛu. q ma. iudi. l. vl. ⁊ ifamis ē: vt ibi. ff. ꝛe iudi. ſi filiuſſa. ⁊ iure autenticoꝝ ꝓdēnať in triplū: ſi ciuilis ſit cā. ſi crimialis punit' i ꝓſcatiōe ꝓpꝛie ſubſtātie: ⁊ i exiliū mittit': in aut̄. vt li. i exoꝛ. li. iurēt. §. ſi qs aut̄. Si aūt ꝑ ipꝛudētiā iudex male iudicauerit: teneť ex qſi maleficio in ꝙtū bonū ⁊ equū viſū fuerit iudici. ff. ꝛe va. ⁊ extraoꝛ. cog. l. vl. inſti. ꝛe obli. q ex qſi ꝛelic. in prin.

c ¶ Biumis. officijs: nec dixit ꝛe bñficijs ꝑm oſti.

d ¶ Jrregularitatis. ꝛe qua diceť. j. ꝛe ſen. excō. cū medicinalis.

e ¶ A qua. irregularitate: al's a quo. ſ. laqueo.

f ¶ Per ſummū. eſt em̄ ꝛe caſibꝰ reſeruatis: vt. xj. q. iij. ſi qs ep̄s dānatus. ⁊. c. ſe. ꝛe ſen. ex. cū illoꝝ: ⁊ ꝛe hoc ꝛe cle. ex. mi. clerici.

g ¶ Jnfligūt. nec mireris ſi ꝺ vno ꝛelēo pl'es pēas volum⁹ irꝛogari: dignū ē ei ꝛē. ⁊ ita ꝓtiua: ⁊ fac̄ qꝺ no. ꝺ iudi. ar ſi cl'ici. i gl. pe.

h ¶ Lor. ſ. i ꝛeū iuſticiā officij ꝛebitū hūanā naturā: q: ꝺ ꝓtimū ē coꝛrupt⁹ ⁊ ſic nec ꝛeū timet nec hoiez fuereť: ⁊ fac̄ ſ̄ ꝺ cri. ſal. c. j.

i ¶ Multiplica. ⁊ ſic ſit approbata illoꝝ dñoꝝ ꝛectoꝝ legū opinio qui dicebāt in ꝓallegatis. ll. oēs penas hīe locū.

a ¶ Ꝺ apl'ice. Decre. hec ꝑ ꝺuidi i ꝙtuoꝛ ꝓncipales ptes. Jn ꝓma ꝓmittit diſlētōz: q erat int̄ eccl'iaz ⁊ fredericū ipatoꝛē: ⁊ oblatiões p eccl'iā ſibi factas. Jn ſecūda q̄ incipit ibi: ꝫ iz: ꝺic oblatiões ñ fuiſſe receptas p eū: ⁊ ꝙtuoꝛ q faciebāt ad ꝛepoſitōez eiꝰ enūerat: ⁊ ꝙntū qꝺ faciebat ad ꝙartiōz regni ſicilie. Jn tcia q̄ incipit ibi: nos itaq ipm ꝛepoſt ab ipio: fideles abſoluit: fauētes excōicat: dat licētiā electoꝛibꝰ eligēdi ſucceſſoꝛē. vltiō ꝓteſtať ſe ꝓmiſiſſe regno ſicilie. Et nō. ꝓmo q ī ſuſcꝑtiōe ꝺ̄ ſacro pñte ꝓcilio ad memoriā ſempiternā: qꝺ ꝺic ꝛe ꝓcilio poti⁹ eſt ad honeſtatē q̄ ad neceſſitatē ⁊ ſine iuia vl' licētia ꝓcilij iuia pape ſufficēt ꝺ impato-

iuſticiā i grauamē ꝑtis alteriꝰ i iudicio q̄cq̄ fecerit ꝑ gr̄az vel ꝑ ſordes: ab executiōe officij ꝑ annū nouerit ſe ſuſpēſum: ad eſtiationē litis ꝓti: quā leſerit nihilominꝰ ꝓdēnandꝰ. ¶ Sciturꝰ q ſi ſuſpēſiōe durāte dānabilit' igeſſerit ſe diuinis: irregularitatis laqo ſe iuoluet ꝑm canonicas ſanctiōes: a q̄ ñ niſi ꝑ ſummū pōtificē poterit liberari: ſaluis alijs ꝓſtitutiōibus q̄ iudicibꝰ male iudicātibꝰ pēas igerūt ⁊ iſligūt. ¶ Dignū ē. n. vt q̄ i tot ꝑſumit offēdere: pena multiplici caſtigeť. ¶ Dē ſacro pñte cōcilio ad memoriā ſempiternā.

Ꝺ apl'ice dignitatis ⁊ iſtra Sane cū dura guerꝛaꝝ cō motō nōnll'as ꝓfeſſiōis xp̄iane puīcias diuti⁹ afflixiſſet: nos ad fredericū ꝓcipuū ꝓncipē ſeculaꝝ hꝰ mōi diſſentiōis ⁊ tribulatiōis actoꝛē a felicis recoꝛdatiōis gregoꝛio papa. ix. ꝑde ceſſoꝛe nr̄oꝝ ꝑ ſuis exceſſibꝰ anathematis vinculo inodatū ſpāles nuncios ⁊ magne auct'atis viros videlz venerabiles frēs ꝑ. Albañ. ⁊. Ꝺ. Sabiñ. epos ac dilectū filiū Guilelmū baſilice. xij. apl'oꝝ ꝑſbū cardialē q̄

ſalutē zelabāt ip̄i⁹: duxim⁹ ꝛe ſtinādos: faciētes ſibi ꝓponi ꝑ ip̄os: q nos ⁊ frēs nr̄i: quātū i nobis erat: pacē ꝑ oīa ſecū hr̄e necnō cū oīb⁹ hoīb⁹ optabam⁹ pati ſibi pacē ⁊ trāq̄litatē dare ac mōo eť vniuerſo. Et q ꝓlatoꝝ clericoꝝ oīmq̄ alioꝝ q̄s ꝛetinebat captiuos ⁊ oīm tā clericoꝝ q̄ laicoꝝ q̄s cepat i galleis: reſtitutio poterat eē pacis plurimū iductiua: eū vt illos r̄ſtitueret: cū ꝺ idē tā ip̄e q̄ ſui nūcij: ańq̄ ad apl'at⁹ vocati eſſem⁹ officiū ꝓmiſiſſent: rogari ab ipo ⁊ peti fecim⁹ ꝑ eoſdē: ac ꝓponi inſup: q ijdez ꝑ nobis pati erāt audire ⁊ tractare pacē ac eť audire ſatiſfactionē: quā facere ꝓnceps vellet ꝺ oīb⁹ ꝑ qbꝰ erat vinculo excōicatiōis aſtrict⁹: ⁊ offerre ꝑterea: q ſi eccl'ia eū i aliq̄ ꝛe bitū leſerat qꝺ ñ credebat: pata erat coꝛrigere: ac i ſtatū ꝛe bitū reformare. Et ſi diceret ip̄e: q in nllo ꝑ iuſticiā leſerat eccl'iā vl' q nos eū ꝑ iuſticiā leſiſſem⁹ pati eram⁹ vocare regeſ ꝓlatos ⁊ ꝓncipes tā eccleſiaſticos q̄ ſecl'ares ad aliquē tutū locū vbi per ſe vel ſolēnes nūcios ꝓuenirent: eratq̄ parata

rē ⁊ quēcūq̄ aliū. xv. q. vj. al⁹: ibi nō ꝺ q ī ꝓcilio facta faerit ꝛepoſitio. ip̄e em̄ hꝫ plenitudinē ꝓtis. ij. q. vj. ꝛecetero: ſ̄ ꝛe vſu pal. ad honoꝛē: lz iferioꝛes ꝓlati q̄ iudicare ꝛebēt ꝑm canones: ꝓtiā ſuoꝝ hīe ꝛebeāt clericoꝝ. xv. q. vij. epus nullius. ꝛe bis q̄ ſi. a ꝓla. nount. niſi eſſet ꝓſuetudo ꝓria. ſ̄. e. li. ꝛe ꝓſue. c. iij. papa vo nō ſubijciť canonibꝰ: nec ab eis auctāte hꝫ: ꝫ ecō tra. ſ̄ ꝛe elec. ſignificaſti: ip̄e g oēs iudicat: ⁊ nullꝰ ip̄m. xxij di. oēs. ix. q. iij. §. ſola. ⁊. ca. nemo. Nō ať ꝺic ꝛe mēoria ſēpitina: nō ē hꝰ ſpāle: q: oīs ſuia ē ꝓpetua: erfert ad rei memoriā ⁊ enā inſtrumēta ad hoc fiunt. j. q. vij. ſaluberrimū. xxvj. q. j oēs femie: ꝫ qꝛ hꝰ negociū guiſſimū erat ⁊ raro ꝓrigit ſuiam ꝛepoſitiōis ꝺ ipatoꝛē ferri: vt ꝓ hoc appareat quāta ſit auctoritas ⁊ pēas eccl'ie et vt magis timeat eccl'a: ad hꝰ ſ̄ ꝺ peñ. i qbuſdā. j. ꝺ ſcisma. c. vno. ꝺ peñ. felicis b ¶ Precipuū. ꝑ referri ad auctoꝛē ⁊ eť ad ꝓncipem.

c ¶ Excessib⁹. i. ꝑtumacia exceſſuum: qꝛ ſatiſfacē nolebat. ix. q. iij. nemo eꝑoꝛ.

d ¶ Anathematis. i. excōicatiōis cū ſolēnitate facte ꝛe q. xj. q. iij. nemo.

e ¶ Zelabāt. q̄ſi ferueter amabāt: ad hꝰ ſ̄ ꝺ cuſto. eu. c. ij. Et tales mirꝛi ꝛebēt: qꝛ cū is q̄ diſplicz ad interceſſiōnē mittit iratū animꝰ ad ꝛeteioꝛa ꝓuocať. iij. q. vij. in grauibꝰ. xlix. di. §. j.

f ¶ Feſtinādos. non ſolū cū papa legatoꝝ miſſuꝝ: ꝫ etiā cū ipe riozꝫ ꝓlatꝰ canoīco ſuo ī vtilitatē eccl'ie ſuſcipe teneť: ad hꝰ. iij. q. j. nl'i. ꝛe hoc. vij. q. j. qꝛ frat. xvj. q. j. c. vos aūt: hoc verꝝ niſi rōnabilē excuſatiōz haberet: ꝛe his q̄ ſi. a ma. par. ca. c. j.

g ¶ Ꝓponi. credēdū erat eis: q: ꝛe legatiōe apparebat: al's ñ ꝛ. ꝛe māda. ꝓn. l. vna. vel ꝺic q: cardinales ⁊ noti erāt: eť ſine ſcriptura credi eis ꝛebuit. xcvj. di. nobiliſſim⁹: vbi ꝛe hoc.

h ¶ Nobis. erat ſumptū ꝺ vbis pauli ad romanos. xij. ad coꝛ. viij. Si fieri pt̄ qꝺ i nobis eſt: cū omīb⁹ homīb⁹ pacē habētes. habes hoc. xj. q. iij. inter verba. ad finē.

i ¶ Pacē. hꝰ mōi iudiciū ad eccl'iā ſpectat: ſ̄ ꝺ iudi. nouit Et nō q eccl'a ⁊ q̄libꝫ alⁱ ꝓmo ꝺz aduerſariū monē: vt ad pacē cū ipo veiat. Jdē i eo q̄ agit ꝑ eccl'iā. ij. q. vij. accuſato: vbi ꝛe hꝰ ad hꝰ ꝛ. ꝛe pignoꝛi. ꝛebitoꝛes. ꝫ illꝺ ꝛe vbaitate: vt ibi no. ff. ꝛe ſer. vr. ꝓe. quidā iberus.

k ¶ Aūdo. cuiꝰ dñs ē. ix. q. iij. cūcta: ⁊ ſ̄ in ꝑhemio hꝰ libri.

l ¶ Promiſſent. credendū eſt pape hoc referēti: ſ̄ ꝛe teſti. cū a nobis: ⁊ dixi ſ̄ ꝛe renū. c. j. ꝛele. ſup qōnuz.

m ¶ Audire. nō ꝓficē: vñ hēāt ad iſtar auditoꝛ fierꝛe: ſ̄ ꝛe of.

n ¶ Corrigē. xxxv. q. ix. ſniaz. ⁊. c. apl'ice: ſ̄ ꝛe re iudi. cū olim: in aut̄. ꝛe nup. in fi. ꝓme colū. colla. iij.

o ¶ Vocare. ꝛe gr̄a hoc dixit: ⁊ vt euitaret oēm ſuſpitiōz: ad idē ij. q. vij. nos ſi incōpetenter.

p ¶ Tutū. talē locū aſſignare ꝺz iudex: al's locꝰ ē appellationi etiā ſi ſit ſcriptū ap. re. ſ̄ ꝛe ap. ex ꝓte. ⁊. xxiij. q. ij. ſiue ꝺ cōuꝫſijs. ff. ꝛe iudi. ſi locus.

q ¶ Parata. eccl'ia: ñ dixit ſe ꝛuocare: ꝫ ꝛenocare ꝓtā: ⁊ fac̄ ad

rñsiões ḡs facūt iu
dices appellārib ab
īmlocutozijs sñijs:
te hoc. s. te ap. cum
cessante. t. j. ti. pri.
si a iudice.
r Adiscōia. xlv. di.
disciplina tē.
s Deo. s. ca. pri.
t Satisfactiōem.
quā qs ñ tenet fmit
tere et q ad tēū. ran
cozē āt sic. pc. di. siqs
ptustat⁹. vbi ō hoc. t
. xxviij. q. iij. si is q
t ibi te hoc.
u Volebat. etiā ec
clesiā.
x Pharaonis. qui
monitoib⁹ t flagellis
durioz: effectus: nec
puerti voluit. xxiij.
q. iij. nabuchodono
soz. in pn. t hēs oz
ginez Exo. vij. vsq
ad. xv. t pt dici ō fri
derico īpatore: q ma
gnus sine pparatiōe
creat⁹ sine venia dā
natus fuit sic diabo
lus. te pe. di. ij. pncu
pium.
y Aspidis. incāta
te q aurē alteraz cal
cat in terrā. alteram
obturat cauda: vt in
cātatiōem audire nō
possit.
z Elata. xxj. q. j.
vos autem.
a Grauissima. bñ
dixit: q maria cā sb
cē trbuit īpatoris te
positōi: nec ē sit⁹ te
positōi clericoz: q p
q̄libz mag̃ pcto xpo
ni pñt: lxxxj. di. c. j.
q vbi mal⁹ scādaluz
t picolū tñet: agēdū
ē benigni⁹. l. dist. vt
pstituēt. cū sint si. h⁹
st isurgit i xpositōe
īpatoris: q q̄ pest oi
b⁹ xpiam: vt. vij. q.
j. i apibz. Itē clerici
mīstrāt sacmta ß nō
pncepl. xxxj. di. tenē
z Tergiuersatōe. p
babūt: ad idē s ō co
ha. cle. t mu. c. vl.
a Dicerauit. piurū crīnē eccīasticū ē: s te indi. nouit. s. e. li.
te so. cōp. c. vl. t gūssimū crīme i q̄libz. pserij i plato l' i pncipe.
cū eoz facta trahāt ab alijs in exemplū: s ō voto. magne: t iō gra
uius punit. xj. q. iij. c. pcipue.
a Pacē. Xps i mōte ait. Pacē meā do vobis. Pacē meā relinq vo
bis. mat. x. Jo. xiiij. fac. xxiij. q. j. nisi bella: ñ q̄ heres xpi: q pa
cē e⁹ testō relictā ñ hz: pncipes āt maxie tenēt ad hāc fuādā. xxiij.
q. j. noli. te treu. t pa. p totū. i aut. te pace tenēda. i rubro t nigro
col. x. t q̄ ō pacē eccie sūt: si dignitatē aut cīgulū hñt mdēt eis. xx
iij. q. j. q̄ ō pacem. Et solēt reddi sex cāe. xpt qs ñ ē pax int hoies.
Pria qz ñ punit maleficia: eccīastes. iij. qz ñ pfert ō malos sñia
tē. ad hoc. s. e. li. te of. le. c. j. t. xxiij. q. ij. dño. Scōa abūdantia
tpalū. gen. xiij. scīa ē rixa int pastores abiaā t loth. Tercia qz ñ
occupamur i pugna ō tēnões: ad ephe. v. nō ē nobis colluctatio
aduersus carnē. Quarta qz ñ psideraⁿ dāna guerre: in q̄ duitias
cozp⁹ t alias pdim⁹. Jere. lvj. sortis icedit in sortē tē. Quīta qz ñ
psideraⁿ dubiū euentū belli. Regū. xij. vari⁹ euent⁹ belli tē. Sexta
qz ñ fuaⁿ pcepta tei: nec tecias soluī⁹. Jere. iij. vtinā attendisses
mādata mea tē. xvj. q. j. reuertimini. vñ qō ñ accipit xpus tollit
fiscus. xvj. q. vij. maiozes.

eccīa te pfilio pcilij sibi satisfa
cere: si eū lesisz i aliq̄t ac reuo
care sñiaz siquā ō ipz iiuste tu
lisz: t cū oi māsuetudīe t mise
ricozdia q̄ tū cuz teo t honoze
suo fieri potezat: rcipe. te iiu
rijs t offēsis ipi eccīe suisq̄ p
eū irrogatis satisfactiōz ab eo
volebat: t oēs amicos suos: si
biq̄ adherētes i pace ponere:
plenaq̄ securitate gaudere: vt
nūq̄ hac occasiōe possēt aliqō
sbire discrimē. Sz lz sic apō
eū p pace pīnis moītis: t pcuz
curarē isistere leītate. Jdē tñ
Pharaonis imitat⁹ duritiā: t
obturās more aspidis aures su
as pces hmōi t mōita elata ob
stinatōe ac obstīata elatōe te
spexit: ppt qō ñ valētes absq̄
gui offēsa xpi e⁹ iniq̄tatel āpli⁹
tolerare: coginur vgēte nos
pscia iuste aīaduertere i eūdē.
Et vt ad pñs ō cetis e⁹ scele
rib⁹ taceaⁿ q̄tuoz gūissima: q̄
nlla pñt tergiuersatōne celari
pmisit. Detrauit. n. mltoti
ens pacē quōdā int eccīaz t i
perū rformatā temere violā
do t isza. Perpetuit sacłegiū
capi faciēs cardīales scte rōne
eccie t ac aliaz eccīaz plātos:
t clericos religiosos t sclares
venētes ad pciliū: qō idez pde
cessoz nr duxerat puocādū t i
fra e De hereti q̄z nō dubijs t
leuib ß difficilib⁹ t euidētib⁹
argumītis suspect⁹ hēt t infra.
Pret hec regnū sicilie qō est
spale pīmoniū bti petri: t idē
pnceps ab aplica sede tenebat
i feudū: tā ad tātā i clericis et
laicis exianitōz fuitutēq̄ rde
git: q eis pene peit⁹ nihil hñti
b⁹ t oīb⁹ exide fere pbis electis
illos q remāserī ibidē: sb fuli
q̄ pditōne viuere: ac romanā
eccīaz c⁹ sūt hoīes pncipaliter
t vasalli offēdere mltiplicit t
hostilit īpugnze ppellit. Possz
et merito rephēdi q mille qdē
fartoz ānuā pēsiōez i q̄ eodē
rgno ipi eccie romane tenet p
. ix. ānos t āpli⁹ soluere ptermi
sit. Nos itaq̄ sup pmissis
t q̄ pluribz alijs ei⁹ nefādis ex
cessib⁹ cū frib⁹ nris t scto pci
lio deliberatōe phīta diligēti:
cū ihū xpi vices lz imeriti te
neā i tris nobisq̄ in bti petri
psona sit dictū. Quōcūq̄ liga
ueris sup trā: ligatū erit t i ce
lis. memoratū pncipē q se ipe
rio t rgnis oiq̄ honoze t dig
tate rddidit tā idignū: q q̄ ppt
suas iq̄tates adeo ne rgnet t
iperet ē abiect⁹ t suis ligatum
pctis t abiectuz t oiq̄ honoze
ac dignitate puatū a dño ostē
di⁹ ōnūciaⁿ t nihilomi⁹ sñando
puaⁿ t oēs q ei iuramēto fide
litatis tenēt astricti a iuramē
to hmōi perpetuo absoluētes t
aucte aplica firmit inhibēdo:
ne qsq̄ te ceto sibi tāq̄ ipatori
l rgi pareat t itēdat tecnēdo
q̄slibz: q ei ōiceps l' vt ipatori
l regi pciliū l' auxiliū pstīterit
seu fauoze: ipo fco excōicatōis
sñe sbiacere. Illi āt ad qs i
eod ipio ipatorij spectat elctō
eligāt libere successoze. De
pfato sicilie regno puidere cu
rabimus cū eozūdē frm nroz

b Sacrilegiū. qō est
et crimē eccīasticū: s te
so. cōp. cū sit: vbi te h⁹
t taliū oblatōes recipi
phibēt. xvij. q. iij. mi
roz. xij. q. ij. ō viro. et
sacrilegiū tale i captōe
clericoz excōicatōz inno
gat. xvij. q. iij. si quis
suadēte: et i faciēte per
aliū. ō sē. ex. mulieres.
i fi. et si ñ irrogeī ipis
alis iuria. e. n. nup.
c Cardiales. istud ē
crimē lese maiestatis: t
ō tales pdita ē noua pe
na p tere. j. te penis
fel. ris.
d Hereti. ppi qō crī
mē n solū ipatoz sed et
papa tepōi oz. xl. di. si
papā. suspect⁹ et ō hēsi
si se ñ purgat. t si p an
nū, sic stetit t iuraē no
luerit. punit vt heret
c⁹: vt s ō hē. excōicaⁿ.
. §. j. t. §. si q vo. t est
idē i excōicato ob pti
macīā in cā fidei. j. te
here. cū pumacia.
e Admonitū. xciij. di.
c. j. si ñ. xj. q. j. queit.
. x. q. iij. relatuz.
f Offēdē. offēdit. n.
pt in nlio. xxiij. q. iij.
. §. ß q. ff. qō me. cā. l.
isti qdē: s. ō psūp. affec
te. dñs i fuo. ij. q. vij.
accusatio: iudex i sbdi
to. xxiij. q. ij. c. ij.
g Rephēdi. q̄ ista sit
cā q̄ puari possz regno
sicilie ß nō ipio.
h Fautoz. gē⁹ monete.
ad iō ō pfes. c. ij. ō ep
t vē. ad nīaz. ad fi.
i Nouē āños, sufficit
q̄ ephitheota eccie cessz
p biēnū a pēsiōe: ō lo
ca. c. potuit. vbi ō hoc
k Priuati. per trien
nū. C. ō iur ēphi. l. ij
l Vices. ō trāsac. q̄to
vt ec. be. vt nīm.
m Dictū. mat. xvj. t
xviij. q. j. qōcūq̄: vbi
te hoc.
n Ligaueris. claue ñ.
errate. s. c. pri.
o Pr iuā⁹. ppt crimia
q̄ tepōit papā ipatoze: vt h. Jdē cū ē iuxt. xv. q. vj. ali⁹. t dat coadiu
tores ipis male admīstrātib⁹: s. e. li. ō sup. neg. p. grādi. p negligētiā
ipoz iurisditōz assumit: s ō so. cōp. lz. ppellit ipos iustitiā facē. xviij
q. v. admīstratores. t ius canōicū et tebitis casib⁹ obsuare: s. e. li.
te so. cōp. c. ij. te iurīu. lz. j. te sen. ex. te cernim⁹. vnū em oz eē pn
cipatū: ad quē oēs recurrāt. vij. q. j. i apibz: q fi. sint le. p venerabi
lē: t te hoc vide qō no. inno. t ostī. te so. cōp. lz ex suscepto.
p Absoluētes. xv. q. vj. iuratos: s te hē. c. vl. Tē. ex. nup.
q Subiacē. absolutōi sibi non refuat: t sic alijs vī pmittere: te
r Illi āt. s. archiepi mogūtin⁹. colomeñ. treuereñ. t q̄tuoz laici. s.
comes reni dux saxōie marchio brādeburgeñ. t rex bohemie oli dux
Et dicūt qdā q rex bolieme ō necessitate vocād⁹ ñ ē: nisi cuz alij di
scordāt: nec istō ius būit ab ātiq̄: ß hodie ō fcto tz: t h⁹ p ostī. ō elec.
venerabilē. Canō dic q exercit⁹ ipatoze fac. xciij. di. legi⁹. ff. te ori.
iu. l. ij. §. postea. t. §. deide cū eēt: t. §. deide q difficile. t §. nouissi
t istī. ō iur. na. §. ß qō. C. ō ve. iu. enuc. l. j. t h⁹ et nihilomi⁹. Sed
nūqd papa possz pncipes elatōe puaē: t p se eligē ipio vacāte. dixit h.
ber. q ñ: dūmō ipi velit eligē. Sec⁹ vī si nollēt eligē: l' pcordaē ñ pos
sent: hoc pbat tere. s. e. ō elec. venerabilē: t hoc maxie i laicis locū
habeat: ad hoc s te iurepa. cū dilect⁹: t qō ibi no.
s Eligāt. ñ statuit a iure certū tps pncipib⁹ ad impatoze eligendū

hinc est q papa nō pt eligē: nisi ꝑus illos admoneat: s. ō elec. vene rabilē. qō nō est in ecclesijs: i qbꝫ siue sint cathedrales siue inferio res statuta fūt ꝛpa: s ꝛ elec. ne ꝑ ꝛfectu. ꝛ ꝓcess. ꝑben. c. ij. vñ tpis lapsus sufficit: qr dies statuta ꝛc. s. ō loca. c. ponit.

a Abbate sane. Dixidit hec ꝛcre. in sex ptes. In qꝛ ꝑma poīt actor petitio ꝛ eꝰcā. In scd̄a q incipit ibi: allegabat: ponitur triplex ꝓfectio reor. In tcia q incipit ibi: ꝑ pte: ponit duplex actor replicatio. In qrta q incipit ibi: s ad hoc. ponit reor duplicatō. In qnta ibi: ꝑfat⁹. poīt cause diffinitio ꝑ cardinales scta. In sexta ibi: nos igit. poīt pape ꝑfirmatio. Et hoc dicit ꝛcre. i sūma. Qui petit rem certā cū exꝑssa: si illaz cām nō ꝓbat succubit: lz aliā ꝓbet maxie post modū emergētē.

b Cōuētu. qō facē dz qō dic vt s ꝛ rescrip. edoceri.

c Dñij l' q̄i. videt q talis libell⁹ admittend⁹ nō sit: cū hec sint aduersa. Ex iure ei dñij dic se dñm: ex iure q̄ dñij dicit aliū eē dñm: ꝛ sic dicit se dñm ꝛ nō dñm: ꝛ sic q̄ ꝑi⁹ ꝛbēt repelli: ō ap. sollicitudinē. cū suis ꝓcor. nec dz iudicū eē i pēdēti l' dubiū. ff. ō iudi. ñ quēadmodū. Circa h⁹ libelli formā nō q petitio ista: peto talē rē iure dñij hz locū: cuz qs emit rē ab eo q̄ ill⁹ rei dñs ē. ꝛ ei rē ꝛdidit: ꝛ sic dñius. ff. ō acq. re. w. l. ꝛditō. recte ḡ se tñm dicēs dñius siue cāz sue petitōis poīt. petitō āt rei iure q̄ dñij locū hz. cū qs bona fide rē emit a ñ dño: ꝛ rē sibi ꝛditā bona fide ꝛcepit. credēs vēdētē vēditōis ꝛ ꝛditōis tpe dñm eē. ff. ō publi. l. ꝟ ꝛ si res. §. vl. ꝛ sufficit ēptor hūisse bonā fidē: lz vēditor malā fidē hūerit: ꝛ callido ꝓsilio vēdiderit: vt. e. l. §. ptor ait. Si talē ēptor aliq̄ vsucapiat a possessiōe cadit: petit rē a possessore iure q̄ dñij: ꝛ appellat actō publiciana. Si āt ꝑ vsucapionē a possessiōe cadat: tē ñ ꝓpetit publiciana: ꝟ dat ciuil actō. s. rei vēdicatō ꝑm q̄sdā vult: ꝑz aliōs directa. ff. ō publi. l. j. Dicta ē āt publiciana a publicio actoē q eā iuenit: vt isti. ō ac. §. alie. Ad h⁰ āt vt actor obtineat: oz eū ꝓbaē titulū: ꝛ rē sibi fuisse ꝛditā: ꝛ bōaz fidē hūisse tpe ēptōis ꝛ ꝛditē. qō ꝓsumit: nisi ꝓtū ꝓbet. ꝛ q credat mō vēditorē l' tenātē tpe ꝛct⁹ dñz ñ fuisse: alⁱs publiciana ñ ꝓpetet: ꝛ formal libell⁹ ꝓpetō talē rē mihi restitui mī dñij l' q̄i. hoc ē dicē q̄i dñij. ac si vsucepisset qō ñ vsucepit: ꝛ ō sola ꝓsuetudie admittit tal libell⁹ ꝑ diffinitoē vñ dicē ꝛcderet: petito talē rē iure q̄si dñij: qr mō cert⁹ ē re⁹. In supdicto āt libello quātūcūq ptē diffinierit ꝓbauerit actor obtinebit ꝑm formā petitōis: ꝛ si ꝛcsiat i vna ꝛ absoluat re⁹: postea poterit itētare alterā ptē diffinire: ñ ob. exceptōe rei iudi. qr hec ē mō alia cā q̄ ꝑma: ō cā pos. c. vlt. ꝛ ꝛ hoc ibi. ō ac. §. alie. sic cū iudicio pe o rōnes tutele: ꝛ ꝓsequor alterā spēm tñ: lz fiat absolutio i illa spe l' simpl'r: multominꝰ alⁱs spes postea ꝓsequ potero. si excipias ō re iudi. te ꝛplicatōe voli ꝛpellā. Cō. ō iudi. lz. Sz ei qō dictū ē q mala fides ꝛdētis ñ nocet accipiēti rē bōa fide: q̄ minꝰ vsucapiat: ꝺicit aut. Cō. ō ꝓsep. lō. tē. aut. male fidei: q̄ dicit i male fidei possessore alienāte cessat lōgi tpis ꝓscriptio. Hic q lz ꝺicte leges corrigāt ꝑ aut. vt bona fides ꝛdētis exigat: nihilominꝰ qō ō publiciana dz locū hz: vt q rē hūt bōa fide ꝛ iusto titulo. lz ꝛdēs hēat malā fidē: ꝛ lz accipiēs vsucape ñ possit ꝛpt malā fidē ꝛdētis: tñ a q̄cūq possessore ptinēt a dño publiciana rem vēdicabit. ꝺ dñm āt ñ currit ꝓscriptio: lz ꝛdēs hēat bonā fidē. Distinguit tñ vtruz dñs seuerit suā rē talit alienatā. ꝛ tūc currit ei ꝓscriptō longi tpis: nisi res essz furtiua: qr tūc ñ currit ei ꝓscriptō ꝑpt vitū. qō ei adheret. Si ignorauit: ꝓscriptio lōgi tpis ei ñ currit: ꝓscriptio āt lōgissima bñ currit: vt i ꝺicta aut. male fidei: hoc ḡ ñ vetat aut. q̄n locū hēat publiciana. lz fuerit mala fides ꝛdētis. Sz ad hoc vt lōgi tpis ꝓscriptio locū hēat reqrit ꝛdētis ꝛ accipiētis bōa fides ꝑm leges: ꝑm canones. ꝺo sola ꝓscriptio. xl. an. locū hz: ꝛ sp cū bōa: s ō ꝓsep. c. vl. ber. eꝰ fuit hec glo. lz ñ ꝑ oīa ad lr̄az quā h ꝑpt suas rmissiones posui: qs alibi facit ad eā: ꝛ vides q sētit ber. talē libellū ō ꝓsuetudie admitti: ꝛ sanꝰ cē pt: cū ꝓsuetudo sit optīa legū interpres: s ō ꝓsue. cū dile

ctus. ꝛ hoc eē ño. guil. i spe. ō cā pos. ꝛ ꝑtie. §. notādū ver. alie. ꝛ §. se. i fi. Alij vt tan. dicūt q illi ꝟbilitati ciuili: q libell⁹ alienatus ñ ꝛcipiat: ñ ē stādū ꝑm canonicā eqtatē: ad hoc. ꝺ. i fi. c. ꝛ. s ō iudi. dilecti. ō i iteg. rsti. ꝓstitutus. vbi ō hoc ꝑ inno. ꝛ ostī. ꝛ ꝑ ostī. ō elec. q̄relā. Alij dicūt q ꝟ ꝛ i silibꝰ nō fuit obiectū: qr bene fuisset repulsa tal petitio ꝑtī rōnes allegatas i ꝑn. glo. ꝛ sic intelligunt ꝓdicta ꝛcre. ꝓstitutus. Alij dicunt q vbi actor incertus est ex facto alieno: ꝛ nil sibi pōt imputari: tūc admittitur alternatiuus libellus. ff. quor lega. l. j. §. q autem non nūq̄: alⁱs non: ꝛ sic soluunt contraria.

Ranfre. ꝛ inno. dicunt: q vbicūq; quis ꝓbabiliter dubitat: non solum ratione alieni facti: sed etiaz ꝑtij potest in eodez libello plures proponere actiōes: nec cogitur eligere etiaz si se nō compatiātur: ꝛ sic intelligatur ꝛcre. constitutus. alⁱs si nō est probabile dubium: eligere cogit̄. ff. ꝛ tribu. q in heredem. §. eligere. vbi plene ꝛ hoc: ꝛ adde quod dixi s. eo. li. ꝛ

habere vigorē: qr ipi vnatiōi rer vnataz nata l' q̄litas nō obstabat: ꝛ salubre ac laudabile qdē erat spectāe ac ꝓstolari tps q illa ꝛpianor dñio subderēt: q̄re mox cū puenert ad ipsos: fuert ad vos totaliter ꝛuoluta. Adultū q̄z distabat: an ipi mōasterio ō bonefac. l' ꝓdicto mōasterio populeti ab eodē rege scta vnatō fuissz: qr ꝛ si liq̄bat ꝓdicta mōasterio populeti ab ipo r̄ge ac ab illo abbati ꝛ ꝑtui ō bonefac. fuisse collata: nō tñ ob ꝟ ꝓstabat dictū r̄gē ipi mōasterio ō bonefac. illa dōasse l' mādasse dōari. Nec ꝑ eo q voluit ꝛ statuit: vt edificāert ibi mōsteriū: poterat ꝛ ōbebat itelligi: eū ꝓdicta vl eoz aliq̄ ꝓstruēdo monasterio

elec. vt quis duas. Alij dicunt: q lz iste libellus videat ꝓtrarius: nō est. qr rei vendi. ꝛ publicana nō sunt ꝓtraria ꝟ diuersa: cum ad eundem finem tendant: cū āt tendūt ad diuersum finem: tunc hūt locū ꝓtraria: ꝛ hoc tenet guil. in spe. vt §. ꝛ sup hoc adde qō dixi. ꝺ. ꝛ regu. iu. nullus pluribꝰ.

d Largitione. ꝟ ꝑ hoc nō habebat locū vendicatio: cuz ñ dicat q̄ traditio secuta fuerit. Cō. ō rei ven. l. ꝑuū. vbi emptor ñ tradit sibi ꝓtem vendicare ñ pt. ad idem. Cō. ꝛ here. ven. q̄ tibi. ff. ꝛ rei ven. si ager. Sz dic illud ver i ꝓuato: secus in ecclesia. Cō. ꝛ sacrosan. ec. vt inter diuinum. ꝛ s ꝛ ꝑsue. c. ij. vbi ꝛ hoc: ꝛ ex hac exꝑssione succubuit abbas. vt patebit infra.

e Determinere. hoc verbū late pz. ff. ꝛ v. sig. verbū. ꝛ fide. iustru. inter dilectos.

f Allegabat. scda ps. Propositū fuit ꝓmo ꝑ pte hospitalarior: q⁹ au⁹ ipi⁹ regis castrū curuarie cū suis finibꝰ infra qs erat loc⁹ ꝛ roscllis. ꝓus hospitalarijs ꝓtulerat: rōsum fuit ꝑ monasteriuz q talis vnatio nō valebat: cū facta fuisset eo tpe q̄ res vnata erat in ptāte hostium non in dñio vnatoris: ꝛ ꝑ hac pte facit: qr liber hō fundus hostiū ꝛ q̄ natura fieri nō ꝓcedit. in stipulatōem veire nō pōt. ff. ꝛ v. obli. liber hō. ꝛ l. si stipuler. ꝛ si aliq̄d alicui sit relictū. qō ꝑt qualitatem relicti haberi nō potuit: nō tenet legatū: lz interdū estimatōem habeat cū distinctōe legis. ff. ꝛ lega. iij. fideicōmissa. §. si ꝺuo. Cōtra hanc allegatōem monasterij allegabat hospitale. vt sequit̄.

g Diligorem. s. aduemente ꝓditōe vt seqt̄ ꝛ reqrit̄. ad hoc. ff. ꝛ ac. emp. ꝛ ven. l. vl. ꝛ legatū: qō non valz: si legēt sb ꝓditōe valz ꝓditōe adueniente. ff. ꝛ leg. j. cetera. in ꝑn. ff. ꝛ ꝓdi. ꝛ ꝛmō. q he redi. in fi. ꝛ. l. q sb ꝓditione.

h Natura. l' q̄litas: qr res vnata nō erat liber hō l' res sacra vel religiosa l' inestimabil⁹. ff. ꝛ v. ob. int stipulātem. §. sacraz: reges em̄ q spūalia possidē nō ꝑt: nec ulla ꝑt vnare. ꝛ recipientes sunt sacrilegi. xvj. q. vij. si qs ꝛceptus.

i Laudabile. q̄i dicēt: nec ex virtute ꝓditōis ꝛbuit infringi vnatio. qr erat laudabilis ꝛ honesta.

k Ualdor. Cō. ꝛ sacrosan. ec. vt inf diuinum, ꝛ s dixi in. iij. glo.

l Ipsos. s. christianos.

m Adultū. bon⁹ aduocat⁹ hospitalarior ꝓmo ꝑfirmant ius ipor̄. scdo ipugnat ius monachor duplici rōne. Et hec ē prima: dicebāt hospitalarij: monachi ñ oñdūt vnatōem regis. vt i libello dixert. dicebāt monachi satis esse q oñdebāt vnatōem factam a rege monasterio populeti. ꝛ ab ipo monasterio populen monasterio ꝛ bonefac. respondebant hospitalarij id multum distare. vt sequitur.

r Boanisse. bñ dicebat: qz ex nullo vbo posito i wnatõe fcta mõasterio populeti patebat fuisse hãc volũtatẽ wnãtis: q̃ loco ꝺ roselle dareꝯ monasterio ꝺ bonefac. ⁊ ecce qꝺ seqꝫ cũ illa ⁊ẽ o Mõ valebat. ad hoc ⁊ eccle. edi. ad audiẽtiã. ij. vbi ꝺ hꝫ ꝺ ꝺspo. ipu. ad dissoluendũ: ⁊ .xxxij. q. ij. qꝺ ñ formatũ.

p Accidit. ⁊ iõ alia iipellatõe o pꝰ ẽ. ff. ꝺ iudi. ñ pẽ. ⁊. l. solẽ. Judex g̃ nõ possz ex alia võatõe pnũciaẽ: ex q̃ actũ ñ fuit: vt i ꝑdicta. l. solemus.

q Pꝛo pte vo alta. l. moasterij ꝺ bõefac. ⁊ hec ẽ icia ps. ⁊ bñ allegasset h mõachi: si res võate ñ ptinuisset ad r̃gnũ: qz nil ꝺsponẽ potuisset. ß qz ad r̃gnũ ptẽbat. lz illa ñ possidẽt. ius qꝺ i eis habuit dare potuit. ff. ꝺ fũdo w. si fũdũ. maxie sb ꝓditõe ut s. ⁊ ad hoc obligare potuit successorẽ. vl male allegabat ex eo: q ꝓditional' obligatio bñ astrigit successorẽ. insti. ꝺ v. ob. §. ex ꝓditionali. ff. ꝛe pba. pactũ.

r Separata. bonorũ sepatio nõ hz locũ nisi i ctis casibꝫ no. ff. ꝛe sepati. l. j.

s Jn reo. qꝺ si rem petita tpe li. pte. possideat: ß tpe sñie sine volo ꝛeq̃t possidẽ absoluit. si vo tpe litis pte. non possideat. ⁊ tpe sñie possidet ꝓdẽnat. ff. ꝺ rei ven. sin ãt. §. j. ff. ad exhi. l. igni. §. si qs: s ꝺ excep. c. pe. Sic g̃ ex cã supueniẽti pli. pte. absoluit l' ꝓdẽnat reus. sic videt i actore. vt ex cã pli. pte. supueniẽti sibi ꝛebeat reus ꝓdẽnari. ß hoc ñ ẽ ver. vt. j. ptz. ⁊ pt eẽ rõ. qz q̃ agit ex certa cã maxime pꝰ li. pte. mutare illã ñ pt. nec aliã allegare. cũ sup alia ꝓtestatõ ñ fit fca ⁊ ita ex cã illa ex q̃ actũ ẽ. ꝺz ferri sñia: ß reꝰ q̃ queiebat si ñ possidebat tpe litis pte. hoc dicẽ ꝛebuit: ⁊ fuisset absolut. si id ꝓstitisset. iputet g̃ sibi qz tacuit. ff. ad exhi. igni. §. si qs. ⁊. §. cetez. ⁊ ꝛe hoc s ꝛe excep. c. pe.

wnauisse: cũ illa potiꝰ sua vr̃ itẽtio: vt qz pfatũ monasteriũ ꝓl'eti tot ⁊ tãtoz bonoz largitõe ditabat abbas ⁊ quiẽtꝰ ipi ꝓ sua suoꝝq; salute mõasteriũ ꝓstruere teneret: pserti qz monasterio qꝺ nõdũ erat: aliq̃ fieri wnatio nõ valebat. Premissa vo ꝓcessio facta mõasterio ꝺ bonefac. ab abbate ⁊ quiẽtu monasterij ꝓl'eti nll'm prꝰ ei videbat afferre suffragiũ: ꝓ eo potissime q pꝰ litẽ pte. ⁊ ꝓcessum iudicij facta fuerat: sic clare patebat ex ĩstrumẽto pfato: vñ cũ ius si qꝺ in ꝑdictis ipi mõasterio ꝺ bonefac. ex cõcessiõe hꝰ mõi ꝓpetebat: i iudicio mĩme ꝛeduxisset: qz videri nõ pt illꝺ venisse: qꝺ pꝰ modũ accidit: pnũciari vtiq; sup petitis ñ potat ex eadẽ. Pꝛo pte aũt alta dicebat q cũ rex ipe sua pbitate ac studio ab ifideli wloca ꝓquisierit supdca: wnatio aui vl' pris ipi pus facta ꝺ illis: cũ ad cultũ fidei ꝛueiret regẽ eũdẽ q̃ ad hec sic pleũ pꝰ modũ acq̃sita obligare nõ potuit cũ sua ꝓpa fca eẽnt: ⁊ videret ab alijs bonis hereditarijs sepata. Pꝛo pfata cõcessio facta mõasterio ꝺ bonefac. a mõasterio ꝓl'eti: lz pꝰ acceptũ iudiciũ cãeq; pcessũ inẽ uenerit: ꝓdesse tñ ⁊ valere ꝛebebat: cuz ꝓ actore qꝺ ꝛe iure suo ex cã idõea q̃uis supueniẽti appareat: satis sufficere videat: satisq; eẽ si ꝑut seruat i reo iterfit ipꝰ tpe sñie ꝓferẽde.

Sz ad h ps vr̃a rñdit: q cũ tã supdicti aui wnatio q̃ locorũ acq̃sitio ꝑmissoz fuerit nomie regni facte: mẽoratꝰ rex wnationẽ seruare hꝰ mõi tenebat. Ceteꝝ pdicta mõasterij populeti ꝓcessio mõasterio ꝛe bonefac. auxiliari ñ potat i hac pte: qz cum qs egit ex aliqua certa ⁊ speciali causa: ⁊ postea siue alia siue similis ei quam

exposuit accidit videri nõ potest illam in iudiciũ ꝛeuenisse cũ iudex tũc pspicere ac attẽdere ꝛeat ꝺligẽt an ex ea oĩno eadẽ q̃ prꝰ exp̃ssa extitit: vtpote q̃ tũc et ꝓpeteret actoris itẽtio sit fũdata. Secꝰ aũt cũ egit vl' petijt i genere nll'ꝰ certe vl' spãl' cãe faciẽs mẽtiõz: videlz qz generalit̃ forte ꝓposuit aliq̃ obnoxiũ eẽ sibi vl' ad se iure dñij vl' q̃si rẽ aliquã ptinere tũc. n. h pcipue ẽ ispiciẽdũ iudici: an sufficiẽt vl' mĩme ꝺ iure vl' itẽtõe pstet actoris: vñ si ꝛe h ex cã et pꝰ modũ accidẽti liq̃at: pt ⁊ ꝺz iudex et si appeat minꝰ iuste a pncipio forte actũ suũ exide aĩm ifozmare: qm̃ et si petitũ fuerit idebite: nõ ob h tñ minꝰ valuit ⁊ tenuit iudiciũ sbsecutũ. Nec illꝰ acta l' gesta ꝓtea minꝰ valida extiterũt: nec et iudex ipe cognita talit̃ vitate pnũciare i ꝓriũ possz cũ libera pscia ⁊ secura. Nõ prodesset et multũ reo: si tẽ forte i ipm ex hꝰ mõi supueniẽti cã ꝓdẽnatio ñ ferret: cũ mox alio ĩstituto iudicio foret ex illa merito ꝓdẽnãdꝰ vñ ⁊ si actori suã ex supueniẽti cã itentõz sufficiat fũdauisse cũ egit aliq̃ cã spãlit̃ ñ exp̃ssa: secꝰ tñ ẽ: si certã ⁊ spãlẽ i sua petitõe sbiũxerit: ni si pꝰ modũ itentõz suã ex eadẽ prꝰ quã prꝰ exp̃ssit ⁊ tẽ et cõ petẽti cã fũdarit. Quare cũ mẽoratꝰ abbas mõasterij ꝛe bonefac. ꝓposuerit sepefatũ locũ ꝺ roselle. cũ suis termis ad ipm mõasteriũ ex pdicti regis largitiõe spectare: nec ꝛe aliq̃ facta ipi mõasterio sr̃ h ab eodẽ r̃ge cõcessiõe ꝛeuerit oñderit aut wnatioz quõdã factã illi ꝺ his ab abbate ⁊ quiẽtu monasterij ꝓl'eti: q̃ nec i sua petitiõe fuerat exp̃ssa: nec et añ fca: nullũ pfecto ꝓmodũ ex ea reportare ꝛebat. Prefatꝰ igit̃ cardinal' ꝑmissis oĩb ⁊ alijs q̃ hĩcinde

ꝺ Alia puta qz petebat res ex cã wnatõis mõ penit ex cã vẽditõis forte facte pꝰ li. pte.

e Sil'is. vt cũ petẽtur ex cã wnatiõis facte a rege: mõ fit fides ꝛe wnatõe fcta ab alio puta mõsterio ꝓl'eti: vt h allegabat: q̃ sil'is cã sed ab alia pson⁊ alijs loco ⁊ tpe: ⁊ his q̃ comitant cãz.

f Tũc. s. tpe li. cõte.

g Obnoxiũ. tal' generalit̃ libell' i psonalibus actiõib nõ ꝺz admitti: g ꝛe libe. i ob. c. vl. tñ valet: si ꝛcipiat ⁊ sibi iputet reꝰq cãz ñ fec exp̃mi i libello. Nec ãna. excep. si ex mltis. Jn realib cõiter admittit. ff. ꝛe excep. rei iudi. si mr̃. §. eadẽ. ⁊. l. ß an eadẽ. §. actõnes: ⁊ ꝺ hꝰ plene s ꝺ. li. ob. c. ij. ⁊. ff. ꝺ edẽ. l. j.

h Qm̃. ⁊ sic primũ ꝺcm tribꝫ rõnibꝫ ꝓbat.

i Judiciũ. ac si iuste petijt: ꝺmõ uris ꝺz do fuit i iudicio: q̃ seruari ꝺz: ⁊ sñia tenet ꝺ eũ ⁊ p eo: lz fezit ꝺ ius lingatoris: nisi fuerit appellatuz. ij. q. vj. §. diffinitiua: ⁊ s. eo. ti. cum inter vos.

k Nec et. secũda rõ.

l Cõscia. si eñ generalit̃ dixerit eũ obnoxiũ: ⁊ illũ iudex tpe sẽtẽtie obnoxiũ repit: si eũ absoluerit: ꝺ pscia iudicaret: ⁊ i hoc casu ex absolutoria sñia ꝓpetuo ⁊ ex oĩ cã. parat exceptio rei iudi. ß nõ sic: cũ ex certa cã petijt qz tẽ tñ ex illa cã pat exceptio: ꝛe cã pos. c. vl. ⁊ dixi s i mag glo.

m Et non ꝓdesset. tertia ratio.

n Judicio. videt hic q̃ si iudex ꝓdẽnet reũ ex supueniẽti cã: eedez ꝓbatões habite i ꝓmo iudicio valeãt i alio i stituto ex eadẽ cã: ꝺriũ tenet: qz noua ẽ cã: et nouũ ẽ iudiciũ: vñ cuz sint lite ñ pte. receptꝰ q̃tũ ad hoc nõ ꝛeberet valẽ: iuxt illã regulã ꝛe stes recepti li. ñ pte. ñ valẽt. Sup hoc posset forsã dici: vt tradit. s ꝺ testi. pñtata. Ce. e. l. vl. ber. vl' dic: q̃ genral' illꝰ negatõ q̃ se negat obnoxiũ itell̃igit pte. li. sup oĩ obnoxia re et postea emergẽti: vel dic q hec ẽba si allegatio ptis. nec ꝓ-

o Egit. teali vl' psonali: vt dixi sup ẽbo obnoxiũ. nũt ius.

p Tũc. i. tempore litis conte.

q Ante. s. ante petitionẽ vel litẽ sup ea conte.

r Prefatus ita q̃. quinta pars.

s Jn reo. qꝺ si rem petita tpe li. pte. possideat: ß tpe sñie sine volo ꝛeq̃t possidẽ absoluit. si vo tpe litis pte. non possideat. ⁊ tpe sñie possidet ꝓdẽnat. ff. ꝺ rei ven. sin ãt. §. j. ff. ad exhi. l. igni. §. si qs: s ꝺ excep. c. pe. Sic g̃ ex cã supueniẽti pli. pte. absoluit l' ꝓdẽnat reus. sic videt i actore. vt ex cã pli. pte. supueniẽti sibi ꝛebeat reus ꝓdẽnari. ß hoc ñ ẽ ver. vt. j. ptz. ⁊ pt eẽ rõ. qz q̃ agit ex certa cã maxime pꝰ li. pte. mutare illã ñ pt. nec aliã allegare. cũ sup alia ꝓtestatõ ñ fit fca ⁊ ita ex cã illa ex q̃ actũ ẽ. ꝺz ferri sñia: ß reꝰ q̃ queiebat si ñ possidebat tpe litis pte. hoc dicẽ ꝛebuit: ⁊ fuisset absolut. si id ꝓstitisset. iputet g̃ sibi qz tacuit. ff. ad exhi. igni. §. si qs. ⁊. §. cetez. ⁊ ꝛe hoc s ꝛe excep. c. pe.

t Sz ad hoc. q̃rta ps i q̃ rñdet ad duo ꝓme dicta.

a Ceteꝝ rñdet ad scõm ꝺ q̃ dixerat i ver. ponꝺ.

b Spãli. i libello exp̃ssa vt h: puta ex cã wnatõis fcte a rege.

c Postea. i. post litis pte. ex ꝑdicta causa.

f Diligenter .xxx.q.v.c.vltimo.
g Lance.ff.e.ti.c.j.
h Attendit.repetit quasdam ex allegationibꝫ.
i Specialis.vt in casu nostro.
k Tempus ⁊ locus.hoc vult dicere:si peto rem ex causa ɒnati onis:licꝫ ɒ tpe ⁊ loco nō adiecerim : qꝛ cum ɒnationes necessario comitant tpus ⁊ locꝰ mihi nō pdest:si pꝰ li, ꝓtesta. mihi ɒnet eadem res:cū ɒ certa ɒnatiōe oportuerit ītelligi certis loco ⁊ tpe facta. Si gūt rē peto iure ɒminij vel quasi hic etiā si post li. ꝓte. ius acquiro:ferē ꝑ me sentētia.ff.ō rei vēdi. si gūt.j. respōso.⁊.§. j.cū em nullas spāles ɒminij causas exp̄sserim:non sunt ibi con comitantie certoꝝ loci ⁊ temporis; ⁊ ideo nō est vis quo loco vl tempoꝛe ɒminū ante sententiaz peruenerit ad me.
a Censerē.s. ɒnario vel venditio vel alia causa expressa meritoꝰ censeꝫ inualida:qꝛ indubio regl'ariter ꝑ nūciatur contra actoꝛem: supra ɒ pba. ex litteris: cum em nō sit pbata venditō certis loco ⁊ tempoꝛe facta: ⁊ sic sit dubiū an ante li, ꝓtesta. vel post fuerit facta:succūbet: ⁊ sic inualidū est pbare actoꝛi causam sine tē poꝛe. Et nota ꝑ hanc litteraz qꝫ tabellio in instrumēto ɒbz apponere locum ꝓtractus. Quidā tamē dicūt locū solum ɒ consuetudine apponi:cum ɒ in re cautū non sit. Sed dic ꝓtra per hanc litteram ⁊ per ɒcre. supra ɒ pba. qm̄. ibi. loca ɒsignādo ɒc. ad hoc.ij.q.vij. libellorū.C.ɒ ꝟsben.⁊ ɒmittē. stipul'.l. optimā: s̄ ɒ testi.ex tenore: s̄.q si. sint legi.ꝑ tuas. video qꝫ testis ɒponit ɒ loco: s̄ ɒ testi. cū cāz.j.⁊ i iuribꝰ supius allegatis:sed par ē pbatis instrumētoꝛ ⁊ testū: ɒ fide instrumē.cū iobes.C.eo.ti.in exercēdis:ergo ⁊ tabellio conscribē oz locū. ꝓtereā forte ꝓfecit instrumētū i loco i q̄ nō potuit.
b Comitantia.s. locus ⁊ tempus.
c Disceptant.qō faciendū nō est:s̄.e.li. ɒ renū.c.j.j. ɒ here. c.ij.C.ɒ sum.tri.l.nemo.
d Exp̄ssa.s.qō est qñ actū est cā exp̄ssa:vt veniāt cōcomitantia tpus ⁊ locus:⁊ licet forte ɒ iure stricto id verū esset:ɒ eqtate dicam⁹ ꝟiū.ff.ad.l.acq.ita vulneratus.ad fi.⁊ eqtas scripta rigoꝛi pferē.C.ɒ iudi.placuit ar.bo.ō simo.ꝛ heli.⁊.c.p tuas.io.an.
e Prorogari.ad hoc s̄.e.li.ɒ offi.ɒle.si is cui.io.an.
f Cui oscanē.pone exemplū.j.ɒ re.pmu.c.vno ɒc̄.
g Nullusmōi.q.d. si ex alia causa agāt rei iudicate nō obstabit sententia:s̄ ɒ iudi.examinata.C.ɒ peti.here.hereditas.ff.ɒ except.rei iudi.si mater.§.j.er.l.et an eadē.
h Nos igitur.vj.pars.

c Cum ab vno.si ex pl'ibꝰ iudicibꝰ vel arbitris vn⁹ aliꝭ p̄sēntibꝰ ⁊ mādātibꝰ ꝑ vba pl'alis numeri ferat sententiā: tenet sniaz:electio aūt ꝓnūciāda ē ꝑ vba singularia. hoc dic̄. Dubitatio ɒcre. hui⁹ fuit:ex eo qō dicit lex. qꝫ ex pl'ibꝰ arbitris aut oēs ɒ bēt sniaz dicē:aut null⁹.ff.ɒ arbi.l. itē si vn⁹.in.§. itē si plures. sed satis oēs videnē dicē cū vn⁹ aliꝭ p̄ntibꝰ ⁊ mādātibꝰ ꝑ vba pl'alis numeri sniaz dic̄.hoc idē tenebat accur.ff.ɒ ar.l.sicut
b Iudicū. ordinarioꝝ vel ɒlegatoꝝ:fit igit hec eqpatio inē iudices ⁊ arbitros:ad idē ō offi. ɒle. vno ɒlegatoꝝ:lz interdū sit grādis differētia.s̄.e.ti.c.vl.s̄.e.li.ɒ ar.c.ij.cū sil'ibꝰ
c Et mādātibꝰ.ḡ si alij p̄ntes essent:sed nō mādarēt secus:⁊ sufficit ita eē scriptū. ff.q⁊ a qbꝰ.l.ꝓperat. vj.q.iij.scriptū est ⁊ sic taciturnitas ñ habeē ḥ ꝑ mādato.: ⁊ fac̄.j.ɒ reg.in.is q̄ tacet:⁊ qō ibi dixit nec em̄ i sentētijs ꝑcedit ratihabitiō:sic ī alijs actibꝰ:ɒ hoc ij.q.ij.c.j.s̄ ō his q̄ si. a pla.cū vos: caute ḡ facit is ꝑ q̄ lata ē sniа ab vno solo recitata:si ɒ mādato alioꝝ possit idē facē sic ɒ sniа:⁊ facit qō no.s̄ ɒ offi.ɒle. cum in iure.
d Scripta.qō dic vt.j.c.pri.
e Oportz.necitatē iportat. al's em̄ si ꝑ vba singularis nūeri ꝓnūciaret habēt locū ille.§.itē si plures.qō vez itelligas nisi colleges: q̄ tamē hoc possent: ꝓmisissent illi vices suas: nō solū in recitādo: ḥ etiā in ꝓnūciādo: tūc em̄ ille vbis singularis numeri ꝓcreē. Interdū tñ ɒ verbū oz honestatē ɒsignat.xxv.q.j. ca.j. vbi ɒ hoc.
f Statuim⁹.ꝑ hoc em̄ vbū statuo bñ ꝑ ferē diffinitiua sentētia: supꝰ ɒ ver. sig. in his.
g Electiōe.ɒ hoc dic vt s̄ dixi ɒ elec. sic cū.e.li. Sz qd dices ꝓmissi fuit ī tres vt ɒberēt eligē: q̄ secedētes ī ptē pꝰ ea redierēt dicētes:qꝫ ꝓcordauerūt ⁊ ꝓmiserūt vni electionē ⁊ ꝓmūciatiōi illi⁹ ɒ q̄ ꝓcordauerāt:q eligit ticū: alij duo resiliūt dicētes qꝫ ñ ō illo:ḥ ō seqꝰ fuēat ꝓcordatū. Querit an ɒbeat ille duobꝰ credi:Et ostī.q hāc qōnez dic̄ fuisse ō facto ī eccl'a lugō. plene eā tractauit.s̄ ɒ ꝑba.iij.⁊ dixit ibi se int cardiales obtinuisse credēdū eē ill' duobꝰ: tū qꝛ magis credēdū ē duobꝰ q̄ vni ⁊ qꝛ duobꝰ credit ɒnec ꝓtū ꝓbēt:⁊ vt fraus euitē:al's q̄ ꝓnūciaret:ſp posset ius suū sbtrahē illi ī quē cōiter ꝓcordasset:⁊ qꝛ facultas ꝓbationū nō ē angustāda.s̄ vt li.nō ꝓte.qm̄:⁊ qꝛ ipossibile ē.alio⁹ ꝓbari in q̄ casu etiā īterdū heretico credit.C.ɒ hē.qm̄ m'ti.ī fi.⁊ cōspiratoꝝ.s̄ ō testi.co.c.vl. Itē cū ō pscia alicui⁹ querit:credit vni soli.s.qꝛ alit ꝓbari nō pt̄.ɒ homi. significasti.ỽ.fi.⁊ ad hoc bñ facit ipa ɒcre.tercio.⁊ sic dixit ītelligendā ɒcre.cū dilecti.ɒ elec.vt illi tres vl' duo ɒponāt:⁊ ō pensibꝰ aliꝝ ⁊ ō ꝓpꝛijs. In ꝟiū videbat.s.qꝫ credēdū eēt tcio tanqꝫ a duobꝰ ad id officiū ɒputato.ar.ff.si mes.fal.mo.di.l. j.s̄ ō testi.co.ꝑea:nec vī credēdū duobꝰ:cū videāt ī suis testimonijs singl'ares.iij.q.ix.pura.ɒ elec.cū dilecti.ō accu.cū dilecti Itē videē illi testificari ō ꝓpio sco.⁊ sic ñ si testes idonei.C.ō testi.l.oibꝰ.iiij.q.iij.§.itē ī crimīeli.ỽ. itē null⁹ idone⁹.ḥ negari ñ pt̄ qn isti duo possint ꝓbare saltē dissensū tercij.s.qꝫ ipe tercius ꝓnuncians non consenserat in illum. nec ɒ illo fuerat ordinatum. consiliuz tamen est tutum ad has fraudes euitandas. qꝫ ipsi compꝛomissarij habeant tabellionem: et scribi

pe disceptāt: aliē forsā ap̄are at qñ actū est cā aliq̄ nō exp̄ssa vtili⁹ tñ videē negocia tali expediri ꝓpendio:q̄ ꝑ quādā exactā subtilitatē lōgo disp̄cio ꝓrogari: p̄sertī cū nōnulla ꝓ vtilitate ꝓmuni ꝟ iuris asperitatez ex eqtatis māsuetudine tolerari noscāt: vñ idē cardinalis ꝓsideras q̄ ipi abbas ⁊ cōuētus ō bonefac.nō ꝓbauerūt largitiōez sup his regiā legitie sibi factā ex q̄ spāliter vos ipe tere videbant:ab hꝰ mōi eoꝝ dē abbatis ⁊ ꝓuētus ī petitiōe ɒ mādato nostro ꝓhabito fratrū nostroꝝ cōsilio vos duxit sentētialit absoluēdos. Nos igit cardinalis eiusdē sentētiā ratā habentes eaz auctoritate apostolica ꝓfirmamus.

Bonifacius octauus.

Olim ab vno arbitroꝝ: vl' iudicū alijs p̄ntibꝰ et mādantibꝰ scripta sniа recitat habeē pinde ac si simul essz ab oibꝰ recitata. Oportz tñ vt is q̄ recitat:nō vtat vbis singularis numeri:sed pluralis: vt dicat: Nos tales iudices vel arbitri ꝓnūciamus seu statuimus in hunc modū:licz secus in electōe seruet in qua vt

faciant publicū instrumentū qūo ꝛeliberāt: ⁊ ordināt ꝛe tali eligēdo: ⁊ cōmittunt illi socio: vt eligat ⁊ ꝓnūciet: aut ipi idem scribāt ⁊ sigilla opponant: vt scriptura ⁊ sigillū obuiēt ꝓrarum asserēti. .j.q.vij. saluberrimum. xxvij.q.j. oēs femine. ℒ. ꝛe nō nu.pe. aut. ꝓtra q̄ ꝓpriā. Querebat eē ibi osti. an ipi ꝓpromissarij: ex quo ꝛeliberassent ⁊ cōsensissent in aliquē: possent mutare voluntatē. Et dixit q̄ non q̄ vicē capituli tales obtinēt vnde talis ꝓsensus hz saltē vim scrutinij publicati: s̄ ꝛe elec. publicato.

b Singlaris. Mō ad q̄stionē q̄ fuit ō facto. Eps ꝓpromissarius ad eligendū abbatē ratōe dignitatis sic locut⁹ ē i plurali. Mos talis epūs bononien. cōpromissarius ꝛē. opponebat q̄ nō valebat electō: q̄ facta p vba plurālis numeri: ñ credo hoc nocē h q̄ vere ē vnica ⁊ cōis ex q̄ fit p vnū solū: nec habz locum hec ꝛecte. vt p te vides. Quid dices in collatōibz habebit ne in illis locuz hec ꝛecte. vt si ad plures spectat collatio: necesse sit eā fieri ab vno. ⁊ p verba singularis numeri? non credo. dico em̄ vt dixi s̄ ꝛe elec. sic cū: ⁊ vbi nō hz locum ꝛecte. q̄ ꝓpi. ñ habebit hec locum: ꝯ in collatōnibus non habet locum ꝛecte. quia ꝓpter: ergo nec ista: ad idem. j. ꝛe preben. cum in illis. ⁊ quod dixi. s̄ ꝛe elec. ca. vlt. Johannes andree.

c Si sententia diffinitiua. Nota q̄ secus ꝛe interlocutoria: ꝯ huic ō. s̄ ꝛe ꝓbat. q̄m ꝓtra falsam. So. interlocutoria bene dz rediḡ in scriptis: vt ibi: ꝯ non est necesse q̄ ꝓferat vel recitet ꝛe scripto: poterit ḡ iudex interloqui: ⁊ postea interlocutoriam illam tabellio rediget in scriptis: nec est eē ꝛe necessitate q̄ redigatur in scriptis ꝯ alꝫ non credit iudici: nisi id pateat p scripta actoꝝ. vt ibi. io. an.

b Proferri. Quid si iudex nouiter excecatus ē vel nescit legere: cū tales iudicare possint. ff. ꝛe iudi. cecus. vbi ō hoc. ℒ. ꝛe iudi. l. certū? So. vel ꝛeleget cause diffinitōz alteri: vel faciat p alium legi petitōem ⁊ allegatōnes partium. ⁊ p seipm ab alio instructus ꝓferat verba diffinitōis cause. s. condemno vel absoluo: vt faciunt potestates italie: q̄ tñ ostien. non approbat in summa. e. ti. §. qualiē. Judices tñ ꝛebent esse litterati ⁊ habere peritiam canonum. s̄. ꝛe consangui. ⁊ affi. c. j.

c Necesse. ij. q. j. in ꝓmis. in fi. ⁊. l. statutis. ℒ. ꝛe sen. ex peri. re. l. j. ij. ⁊. iij. ff. ꝛe ar. l. non distinguem⁹. §. q̄si. s̄. e. ti. c. j. nec confirmaret talis sententia p ap. nec ob. ff. rem rā. habe. l. iij. §. falsus. quod dic vt nō. s̄. c. j.

d Couent. s̄ ꝛe offi. ꝛele. sane. ij. s̄. e. li. e. ti. c. ij. j. ꝛe here. iquisitōres. ⁊ c. vlt. j. ꝛe ꝓuile. c. vlt. j. ꝛe sentē. excom. quia periculosum. cum simi.

e Illustrium. ℒ. ꝛe sen. ex peri. re. l. ij. ⁊ in autē. ꝛe illustri. ⁊ q̄ super eos sunt. §. sancimus igitur. collatione. v. habes ergo casuz in quo iudex non recitat per se sniam. Sunt ⁊ casus in quib⁹ valet sententia sine scripto: vt cum breue⁊ sunt cause ⁊ maxie viluz personarum. Et breuis poterit dici duoꝝ aureoꝝ. ff. ꝛe ꝛo. l. adest. ⁊. l. ꝓtece. in fi. Inspiciatur aī qualitas personaꝝ: ⁊ relinquatur iudicis arbitrio. ff. ꝛe iure ꝛeli. l. j. s̄. ꝛe offi. ꝛelega. ꝛe cau⁹: vel inspiciatur consuetudo loci vel fori. xj. dis. consuetudinis. Item cū episcopus ꝛe cā ciuili iudicat inter clericos suoꝝ. xj. q. j. si quis cum clerico: ⁊ hoc hēs. ℒ. ꝛe sen. ex peri. re. aut. nisi. Itez in casu .s. cum preses ꝛepositō officio conuenitur vt reddat administratōnem. in auten. vt iudices sine quoquo suffra. §. necessitatem. Itez cum papa per se pronunciat: valet em̄ sententia licet non tulerit eā in scriptis: ipse enim solutus est legibus. ℒ. ꝛe legi. digna vox: et q̄ ei⁹ presentia oīez supplet solennitatem. ℒ. ꝛe testa. l. omnium. Item ꝑm quosdaz valet sententia lata in causa matrimoniali sine scripto per ꝛecte. s̄. ꝛe testi. albericus. ⁊ hoc videtur ibi tenere bero. gof. ⁊ innocen. sed ostien. intelligit q̄ ibi bene fuerit sententia lata in scriptis. ꝯ non publicis. ⁊ hoc teneas per cle. ꝛe ver. signi. sepe. circa fi. ꝛe hoc in spec. ꝛe sen. ꝓcla. §. iuxta. ver. nō valet: vel dic distinguendum: an iudex ꝓcedat ex officio an in figura iudicij: vt primo casu teneat sententia sine scriptura: in secūdo non: vel an ꝓcedat in figura iudicij vtraq; parte ꝑsente: an altera contumaciter absente: vt in ꝓmo valeat: in scōo non: ⁊ hoc dixit verissimum. allegat. s̄. vt lit. non ꝓtesta. c. j. ⁊. c. quoniam. Item ꝑm Jo. ⁊ lau. q̄ hoc no. ij. q. j. in ꝓmis. in fi. ꝛe consensu parnum potest sententia ferri sine scripto: sed ber. ⁊ osti. cōtra: vt s̄ ꝛe offi. ꝛele. ꝛe cau⁹: fatetur tamē ibi ostien. q̄ partes bñ possent iudiciario ordine renūciare: ita q̄ nec locus esset libello: nec prolationi sententie. ⁊ ꝛe plano inquirere eē veritas ⁊ mādata sua dare vel aliter vt sibi videretur ordinare. ff. ꝛe offi. ꝓcon. nec quicq̄. §. ꝛe plano. ⁊. ℒ. ꝛe temp. ap. l. fi. sed quod iudicādo ⁊ pnunciādo omittatur scriptura dicit fieri non posse. Et dant doctores consiliū: q̄ iudex in ipa sententia dicat in his scriptis.

De appellationibus.

Ordi nobis est litel minuere: ⁊ a laboribus relevare ꝯiectoz. Sācim⁹ igit vt siqs in iudicio vl extra .ℒ. ꝛe testa. aut. hoc iure. ℒ. ꝛe fi. instru. contractus. Et dicunt quidem aliter latam sniam non valere. ℒ. ꝛe sen. ex peri. re. l. ij. ⁊ vlt. quod non est verum: sufficit em̄ q̄ in scriptis ferat vt hic: ar. ℒ. ꝛe testa. l. cum ant: quitas. in fi.

f Edi. nō cures si aperta sit: l clausa: ⁊ hēs hoc. ℒ. ꝛe sen. ex pi. recti. l. j. ar. ꝓtra. j. ti. ꝓri. appellatio. ibi solutē.

g Stando. in casib⁹ in quib⁹ ꝓcedit simpliciter ⁊ ꝛe plano sine strepitu ⁊ figura iudicij: dic vt in cle. ꝛe ver. sig. sepe. circa fi. glo.

h Sedendo. sedere em̄ ꝛebent iudices nō solum cum diffinitiue p nūciant: ꝯ etiam cum res que agit plenam cognitionem ꝛesiderat. .ff. qs or. in bo. pos. ser. ij. §. dies. in aut. vt ab illustri. ⁊ qui super eos sunt. §. sancimus igit. coll. v. in aut. ꝛe iudi. §. sedebunt. coll. vj. xxiij. q. j. paratus. ibi sedes me iudicare ꝛē. iij. q. iij. v. a ꝓcedēte. Quid si sedebat in alta turri vel palatio: ⁊ ptes erant inferius? Dic q̄ valet sententia: potuit em̄ tuitōnem sibi loci ꝓuidere: si forte timebat: ar. s̄. ꝛe spon. cum locum. ꝛe elec. bone. j. ff. ꝛe acquir. pos. l. q̄ meo. §. si venditorem. ⁊ ar. ℒ. vbi sena. l cla. l. iij. ante medium. ad hoc s̄. e. li. ꝛe of. ꝛele. c. statuimus. ⁊. j. ꝛe here. c. vl. ⁊ idem possum⁹ dicē ꝛe eo q̄ sup equū sedēdo tulit sniam. s. q̄ sententia valeat; hz em̄ nō videat sedere videt tñ quasi sedere. ff. ꝛe ꝛ. rus. prędi. l. q̄ sella. ō homici. ꝛelectus. ⁊. c. significasti. Alij contra. ℒ. ꝛe sen. ⁊ interlocu. platam. ij. q. vj. §. diffinitiua. in ꝓn. talis em̄ nō videt sedere ꝯ balulari. ℒ. ꝛe of. eius cui man. ē iurisditi. l. honorati. Et no. q̄ dicit ꝛe sedendo intelligunt ꝛectores q̄ iudex in sede sua sedere ꝛebeat et nō stare: vnde q̄d si in culo ꝛeleret q̄ sedere non posset. Item q̄d si in ipa sede nec sederet nec staret ꝯ faceret? satis forte fuit ꝛe mente iuris q̄ sedere intelligatur: si sit in sede sua ꝛe plano iudicando: quocunq; modo ibi moretur: tñ ꝓmū tene q̄ minime sunt mutanda: q̄ interpretatōem certā semp habuert. ff. ꝛe legi. l. minime.

i Admoneri. ita q̄ nec ē appellare necesse. s̄. ꝓri. Rñ.

s c Ordi nobis. appellans ad papam in iudicio vel extra appellare ꝛebet in scriptis: ⁊ causam exprimere ⁊ apostolos petere: si vult ⁊ petit appellatus principales p se vel ꝓcuratores instructus super principali accedere ꝛebent ad papam: in appellationibus a sententia diffinitiua interpositis nil mutatur. ꝛemū appellanti ⁊ appellato constitutōem non seruantib⁹ imponitur pena. Et potest dividi ꝛecte. in. iij. partes. In quaꝝ ꝓma pomit cōstitutionis causa. In scōa constitutio. In tercia ipius ꝛedaratō. In quarta nō seruantium pena.

b Admouere. sic. ff. si cer. pe. quidā estimauert. in fi. ꝛe rescrip. non nulli. ꝛe ꝛo. ⁊ contu. finem. cū suis ꝓcor.

c Subiectos. s̄ i phemio h⁹li. ⁊ ō of. le. c. ij. ⁊ ō of. or. vt lingātes.

d Vel ex. hoc dz intelligi q̄n ex iudicinz appellat ꝯ a iudice q̄ patet p id: q̄ ꝛe apostolis sequit ꝑm inno. ad hoc. j. v. his q̄ i appellationib⁹: ibi em̄ excipit: ꝯ alꝫ non esset vera exceptio si nō includeret sb precedentib⁹. ff. ꝛe penu. le. l. nam q̄. §. fi. ⁊ ꝑm hoc q̄. j. dicit interlocutoria: ad actū iudiciale referas: q̄ dicit grauamine: ad actum extrā iudiciale referas: tamen p iudices illatum. Sed alij ꝓtradicentes cū appellat extra iudiciū etiam si non a iudice ꝓuari ꝛebere: ar. j. e.

concertationi. ad id qđ dī ꝛe apostolis. Rñdeꝛ id locū habere qñ in iudicio appellaꝛ: ad id qđ dī ꝛe v. his q̄ rñdeꝛ ꝙ illa nō est exceptio: immo ꝛeterminatio l' ꝓtestatio quedam: ⁊ hoc est tutius: ⁊ tenet hoc ber. s̄ ꝛe elec. ꝓsiderauim⁹. in ꝓma glo. ¶

e Interlocutoria. Nō ius nouū: appellantē ab interlocutoria ꝛebere ī scriptis appellare: ⁊ equiparaꝛ appellatōi interposite a diffinitiua ex intervallo vsq; ad .x. dies. tunc em̄ est appellandum in scriptis: ꝫ si in cōtinēti appelleꝛ: sufficit viua voce appellari. ff. ō ap. l. ij. ⁊. ij. q. vj. ad fi. ꝫ ab interlocutoria in contineti. ⁊ ex intervallo appellandum est in scriptis vt hic. Et dixit gof. ⁊ ostien. p⁹ eū: ꝙ aliud etiam ius nouū h̄ iducit. ꝙ q̄ appellat: cām cui appellat ꝛebet exp̄mere ī appellatōe: ꝫ p vetera iura sufficiebat dicē appello ab iniq̄ interlocutoria: sic ī diffinitiuis ⁊ induxeꝛt ad hoc s̄ ꝛe elec. cū dilecti. ō testi. significaueꝛt. v. mandam⁹. s̄. e. dilecto. ⁊. c. dilecti. ⁊. c. ex parte.

f Ad nos. maxie ſm quosdaz ſm ostien. in his q̄ ꝛe nouo iducit hec ꝓstitutio locū ñ hz: nisi in appellatōnib⁹ interpositis ad papā cū hoc h̄ exp̄maꝛ: ⁊ cū sit penalis ⁊ sic restringēda ⁊ ꝙ solū ꝛe appellationib⁹ interpositis ad papā intelligaꝛ: ianus pbaꝛ p ꝛecre. ꝛe so. compe. romana. j. Rñ. vbi hēs ꝙ archieps ꝛe ꝓsensu partiū ñ pt̄ ꝛe causa cognoscere appellatōis articulo ꝓtermisso: g̃ necesse ē dicē ꝙ ꝛecre. ista loquaꝛ ī papa. Sed ſm ꝓmā opinionē posset dici idē in q̄libet alio iudice ordinario q̄ p simplicē querelā cognoscere possit vt legatus. vt. c. j. ꝛe of. leg. ꝫ archieps p querelā cognoscē nō pōt ⁊ iō ꝓmo ē sibi videndum: an appellatio ꝛeuolvat.

g Appellandum. verbo: quia adhuc hodie ſm ostien. poterit facto appellare: vt. s̄. e. memoramus. ⁊. c. suggestum. ⁊. c. hec. sicut. ꝛe hoc s̄ ꝛe ap. vt ꝛebitis.

h In scripns. istud ſpāle ī appellatōe ad papā imposita. Alij cōfacit ꝓ eis s̄ ꝛe ꝓbaꝛ. qm̄ ꝛ. Ad qđ dicit ostien. ꝙ hz ñ fuerit in scriptis rđacū: poterit fides fieri. Sz nūq̄d quelibz scriptura sufficiet. Dicit inno. ꝙ sic: satis em̄ est ꝙ forma q̄ appellatū ē ī scriptis ꝓbari possit. Expediti⁹ tñ ē ⁊ melius ꝙ scriptura sit publica: l' auctenticū sigillū. s̄ ꝛe fi. instru. c. ij. ⁊ facit s̄. e. li. ꝛe elec. vt circa.

i Ꝛeproperet. i. festinet vel valde ꝓperet: prepos nō ꝛe hic auget: sic. Et ꝛe iudi. ꝓperandum.

k Petat apostolos. instanter. ⁊. ī. xxx: dies. ī. eo. ab eo. vt in decretis. e. ii. ⁊ non intelligas ꝛe apostolis petro ⁊ paulo: ꝫ ꝛe litteris dimissoꝛijs. ff. ꝛe li. dimiſ. l. vna. ff. ꝛe v. sig. l. dimissone.

l Exhiberi. ꝙ si ñ exhibeāt ⁊ postea iudex ī cā ꝓcedat. nisi appellatōi renūciatū cēt: inualid⁹ ē ꝓcessus. ī. e. vt sup. qđ ē verū si ꝛebitis loco mō ⁊ tpe req̄sit⁹. eos exp̄sse ꝛenegat. l'. ī. ꝛebitū tps negligenter l' malitiose tradē ꝓtermittit. ī. e. ab eo. ij. Rñ. Et nō. ꝙ iudex tradēdo aptos videt appellatōi ꝛeferre. s̄. e. ti. dilectis. ad fi. qđ verū ē qñ tradit dimissoꝛios l' reuerētiales secūsi resultatoꝛios: vt secq̄t sic nec terminū dilatio hz vim ꝛelatōis: vt dicā. ī. e. tt. cū appellatōib.

m Appellatōis. admittende vel non. ⁊ tūc sequenma venūt exponitur ad causam ob quam appellatum fuit.

n Superioris. non dixit pape. ⁊ sic no. ꝓ his q̄ s̄ dixi.

o Delatū. solz fieri ī dubio cū dubitaꝛ ꝛe veritate appellatōis: alꝫ

caueat penam. s̄. ti. ꝓri. c. j. Johannes andree.

p Indulto. a iudice a quo est appellatum: ꝛe quo dic vt s̄. e. ti. cum sit romana.

q Venerit. qz nō sufficit. ꝙ hoc gerat in mente: nisi hoc exp̄ma. de. ii. ꝛe v. ob. l. quicqd astringēde. Et nō. ꝙ ſm iura vetera aut recipiebaꝛ appellatio a iudice: vel a parte aut nō: nec statuebatur terminus. In secundo casu sufficit mittere ꝓcuratoꝛem ad impetrandum et contradicendum. In ꝓmo ꝛebet mittere ꝓcuratoꝛem ad ꝓsequendam cām appellatōis: ꝫ ꝛe ꝓncipali nil dicebaꝛ p ātiqua iura: hodie autem si hoc petit appellatus: teneꝛ mittere nō solum ad ꝓsequendaz cām appellatōis sed etiam ꝓncipalem vt h̄ vides: si huius cōstitutōis penas euitare voluerit: ⁊ sic addit solum ista constitutio ⁊ non ꝛerogat. Sed contra. s̄. eodē qua fronte. vbi hoc videtur esse in optione appellāntis. Sed quidam exponunt ibi si maluerit aduersarius. s. appellaꝛ. Alij dicunt illud correctum per istud. Alij ꝙ ꝛecre. illa dat optionem appellanti ad quem appellare velit: non an velit principalem causam ad iudicem appellatōis ꝛeferri. vel dic ꝙ ibi datur optio an velit coram eo ad quem appellauit litigare vel ꝛelegatum impetrare: ⁊ hoc cum appellatus non contradixit: vt h̄.

r Per se. non datur optio: vt personam trahere possit. sed causam. vnde istud vel quod sequitur. non refertur ad potestatē appellati: sed appellantis.

s Adminimentis. i. priuilegijs ⁊ instrumentis ⁊ oñib⁹ his: per que potest causa munir: supra ꝛe ꝛo. ⁊ contu. c. fi. ꝛe electi. cupiētes. supra eodem li.

a Finito. per approbatōem vel cassatōem appellatōis: quod est officium iudicis ap. ij. q. vj. ad fi.

b Omisso. quod non posset archiepiscopus: supra ꝛe so. compe. romana. j. Rñso.

c Antiquitas. reuerenda. s̄ ꝛe transla. quanto.

d Statuit. s. ꝙ appellans in eis appellationis causam non teneatur exprimere: sed sufficiat dicere appello ab illa iniqua sententia. ⁊ iudex ꝛebet appellationi ꝛeferre: ⁊ potest statuere terminum appellanti ad appellationem prosequendam. eodem ti. cum sit. Johannes an.

e Premissa sunt. id est si causam appellationis non expressit ī scriptis. et apostolos non petijt. ⁊ instructus non venit vt hic dicitur. Jo. an.

f Condemnandus. non dixit condemnatus. Unde dixit ostē. ꝙ iudex principalis cause habet condemnationem facere. Sed dic ꝙ etiam iudex appellationis ipam potest facere. ī. e. cum appellationibus. j. Rñ. in fi.

g Contempserit. Quare hoc dicat: cū in volūtate appellantis resideat ire vel nō ire. Hoc intelligit ſm ber. cum appellaꝛ hoc approbauit scilicet cum volebat coram superiore causam ꝓsequi. Si igitur postea non seruauerit hoc statutum. i. si non veniat instructus vt ꝛebet: contra ipm tanq̄ contra contumacem ꝓcedetur tam in expensis q̄ in causa. Et qualiter ꝓcedatur contra contumacem reum vel actoꝛem lit. cont. vel non cont. vel quasi cont. plene no. s̄ ō w. ⁊ contu. put.

h Procedatur. per illum ad quem est appellatum. supra eodem sepe. ⁊. c. per tuas. nec est mirandum si tales taliter puniūtur. iustum est ⁊ cetera.

i Jus. s̄. e. in ꝓncipio.

k Judicem. q̄ appellatōem recepit: ⁊ terminum assignauit.

l Partem. que venit instructa coram papa.

m Eludit. qđ reprobaꝛ s̄ ꝛe ali. mu. iudi. ca. fa. c. j. ꝛe postu. pla. bone. ij. §. nec nocebat. ff. ꝛe iudi. si prętoꝛ.

Legitima. inder qui recusatur: statuit competens temp⁹ arbitris ad finiēdaz causam: q̄ elapso si finita nō fuerit: in p̄n cipali pcedit. Emanauit ad suppletoez ꝛere. s. ꝛe offi. ꝛele. suspitōnis. Jo. an.

o Legitima. ꝛe veritate cause non dubitat̄ q̄n habeat arbiter cognoscere. Sz quis cognoscet an causa sit legitima: dic q̄ idez arbiter: vt nō. s. e. cum speciali: in. iij. glo.

p Judicē. vl̄ ordinarium vel delegatū a papa: s. e. cū spāli: ō offele. suspitōis. Si autez essz delegat⁹ epi vel eius official̄: vel eēnt plures delegati cū clausula: q̄ si nō omnes: et vn⁹ ex his recusēt: tūc nō itur ad arbitros: qđ dic vt no. s. e. li. ꝛe offi. ꝛele. si ꝑ vnum: et corā ipo iudice q̄ recusat̄: dand⁹ est libellus recusatori⁹: s. e. secūdo requiris. C. ꝛe iudicijs: aptissime.

q Formā iuris. s. e. cū spāli. ꝛ nō ꝛebēt cē laici tales arbitri. qz cuz habeāt testes ꝓpellere ꝛ alia facere q̄ pertinent ad hūc articulū: talis spūalis iurisdictō nō caderet in eos ꝑmber. ad h⁹. xcvj. di. bene quidē: ꝛe iudic. discernim⁹. Item nō ꝛebent esse sufficient: alias possent sic iudices recusari. Jtē nec ꝛebēt esse multū remoti. s. eo. secūdo requiris: et .c. cū spāli. Jtez ꝛebēt esse in locis ꝓpetēt⁹ vbi possit haberi copia peritoꝝ: s. e. li. ꝛe rescp. statutuz.

r Cognoscant. ꝛ pnūcient. ff. ꝛe iudi. ꝛe q̄ re s. ꝛe cau. pos. cū super. ꝛ j. patet. Jo. an.

s Proferat. qđ potest: s. ꝛe offi. ꝛele. suspitōnis.

t Qdū. cauēat tales arbitri iuris a pena: s. ti. ꝓxi. c. j. licz arbitri ꝓpromissarij illā timere nō habeāt: vt ibi dixi.

u Dilpendūt. ꝛ ex eo magis ligant̄: s. ꝛe sen. excō. p tuas.

x Ipsa. scz recusatōnis.

y Aldorbo. s. e. li. ꝛe except. pla.

z Per iudicem. ipsum recusatum ordinarium vel delegatū. Contra. s. ꝛe offi. ꝛeleg. suspitōnis. Solu. ista corrigit illam ꝑm ber. et sic o revolauit ad a. i. hoc extremuz ius ad illud quod olim erat ante ꝛere. suspitionis. Sed dic q̄ ꝛere. ista non corrigit illam. Illa enim ꝛere. loquitur in termino partibus assignando ad probandum. i. parti que suspitionem vult probare: quem non qui recusatur: sed arbitri assignare ꝛebent: vt ibi. Ista loquitur in termiō assignato arbitris ad causam emendam: quez non arbiter sed iudex recusatus ꝛebet statuere. Jo. an.

a Competēs. q̄ si minus ꝓpetentez terminū assignaret: loc⁹ esset appellatōi: s. ꝛe dila. c. j.

b Alioqn. s. si elapso tmīo nondū sit ꝓ ipsos negociū terminatū.

c Omittat. videt q̄ ꝓstituto ista sit iniq̄: sic ꝓbo. pone q̄ iudex in veritate sit suspectus suspitōe que ꝓponit̄ ꝓra ipm arbitri fauore partiū vel partis nō finiūt negociuz in termio iudex pcedit in p̄ncipali. ꝛ sic iuriliter ꝓponit̄ recusato. Quō ergo fiet cū hic ꝓpellatur coram iudice suspecto reus litigare? Dicit quidā q̄ pars petet a iudice vt ꝑm acta corā arbitris negociū finat. ad hoc s. ꝛe testi. ꝑsentata. ꝛ si male pnūciauerit: appellet. Vel dic q̄ si arbitri nolūt pnūciare vel male pnunciāt: appellandū est ad papam: s. e. li. ꝛe offi. ꝛe leg. ab arbitris. Jo. an.

Romana. Duius ꝛere. xj. sunt ptes: sic̄ et sunt. xj. eius dicta. Primū q̄ ꝛe officiali epi non ad epm ꝛ ad archiepm appellat̄. Secundū q̄ ꝛe subdito epi ad ipm non ad archiepm

Egitima suspitōis causa ꝑ iudicez assignata: et arbitris a ptibz ꝑm formā iuris electis: q̄ ꝛe ipsa cognoscāt sepe ꝓtingit q̄ ipsis in idē ꝓuenire nolētib⁹ nec terciū aduocātibz: cuz q̄ ambo vel alt̄ eoꝝ ꝓcedat ad ꝛecisionē ipsi⁹ negocij vt tenenē: iudex ꝑferat excoicatōis sñiaz ꝓtra ipsos: quā ipsi tū ꝓpter odiū: tū ꝓpter fauorē partiū diuti⁹ vilipendūt q̄re causa ipsa pl⁹ ꝛebito ꝓrogata: nō ꝓcedit ad cognitōem negocij ꝓncipal̄. Volentes igit̄ morbo hmōi necessariam adhibere medelā: statuim⁹: vt ipsis arbitris ꝑ iudicē ꝓpetēs tmin⁹ pfigat̄: infra quez ī idez ꝓuenīāt: vel terciū ꝓcordit̄ adiuocēt: cuz q̄ ambo vel alt̄ eoꝝ eiusdē suspitōis negociū tminare ꝓcurēt. Alioqn iudex extūc in ꝓncipali negocio ꝓcedere nō omittat. Bem.

Romana eccl'ia: ꝛ infra.

Cum suffraganeoruz remen. eccl'esie suorumq̄ officialium q̄ gnāliter ꝛe causis ad ipsoꝝ foꝝ ꝓtinētib⁹ eoꝝ vices supplēdo cognoscūt: vnū ꝛ idē ꝓsistoriū siue auditoziū sit cēsendū: ab ipis officialibz nō ad dictos suffraganeos: ne ab eisdē ad se ipsos intꝛponi appellatio videatur: ꝓ ō iure ad remen. est curiā appellādū. Ab archidyaconis vo alijsq̄ inferioribz plat̄is suffraganeis subiectis eisdez: ꝛ eoꝝ officialibz ad suffraganeos ipsos ꝛebet ꝛ nō ad eādē curiā omissis dictis suffraganeis appellari: nisi aliud remen. eccl'ie ꝛe ꝓsuetudine ꝓpetat ī hac ꝑte. Cū aūt ad p̄fatā curiā ab eozūdez suffraganeoꝝ vl̄ suoꝝ officialiū audiētia fuerit appellatū: remen. archiepiscopus qui pro tempore fuerit vl̄ officiales ipi⁹ nullaten⁹ ī appellatōis causa intꝛponite ante diffinitiuā sentētiā scopum appellatur: nisi aliud esset ꝛe consuetudine. Terciū q̄ archiepiscopus causam appellatōis ad epm interponite nō ꝛebet ꝓmittere vel partes citare nisi in appellatōibz ꝓbabilis causa sit exꝑssa. Quartū q̄ si negeꝛ ꝑ ap. negociū ꝛeuolutū: nō inhibebit archiepus iudicem ꝓncipalis cause ꝓcedere: nisi pri⁹ ꝛe ꝛeuolutōe constiterit. Quintū q̄ si dicitur: ex iniusta causa appellatū inhiberi nō ꝑt: nisi prius recepta ap. vt probabili: incipiat cognoscere ꝛe cause veritate. Sextuz q̄ licz dicat̄ appellatuz a diffinitiua ī casu ꝓhibito a iure: exq̄ ꝛe hoc cognoscē cepit ꝑt inhibere: ne sentēia executioni mādet̄. Septimū q̄ archiepus in terciā ꝓrogaz post inhibitōez suā ī causa ꝑ ap. ꝛelata ad ipm aliqđ inouātez iurisdictionez exercere nō ꝑt. Octauum q̄ archiepus appellantē in alijs causis a iurisditōe epi nō ꝑt eximere. Nono dicit̄ q̄ ab episcopis in q̄bus causis iurisditōez ꝛpalez hīt: ō iure ꝛebet ad archiepm appellari: nisi spāle ius aliud iducat. Decimo q̄ cē surā eccl'iasticā in appellantē ꝓlatā ꝑ epm: archiepiscop⁹ reuocare nō potest: nisi ꝓtib⁹ vocatis et de causa legitime cognito. Undecimo ꝛ vltimo dicit̄ q̄ exq̄ archiepus ꝓnūciauerit male appellatuz añ sentētiā: statim ꝛebet causaz ad suffraganeum remittere.

b Generaliter. Nota ꝑ hāc lram q̄ official̄ est ordinari⁹ nō delegatus. ꝛ sic est reꝓbata opi. gof. qui no. in sum. ꝛe of. vic̄. §. Jtez dubitari: q̄ officialis epi delegat⁹ est nō ordinari⁹: ꝛ ob hoc dicebat ꝛe ipo ad epm esse appellandū. ꝛ hoc idē videbat̄ tenere ber. s. ne plā. vi. su. c. ij. in glo. ij. vbi dicit q̄ epus nō ꝑt ꝛe iure ordinariū dare: ꝓ solū princeps vel lex. Sz dici posset q̄ ꝑ hoc nō negat official̄ esse ordinariū. qz dici posset q̄ hz a lege. Vñ ipe ber. hic ꝛ inno. ꝛ ost. ꝛ omes no. official̄ ordinariū esse: qđ ex hoc dicto necessario ꝓcludit̄ hic. ꝛ ꝓba hoc vt s. dixi. ꝛe off. vic̄. licz. ad hoc s ꝛe off. vic̄. sua: in aut. ꝛe iudi. circa ꝑn. col'. vj. ꝛc.

c Idez. non tñ ꝑ oia: vt s. ꝛe off. ꝛele. si ꝑ vnū. §. vlt.

d Suffraganeos. etiā si ꝓsuetudo esset q̄ appellari posset ad eos: vt s: ꝛe ꝓsue. c. ij. e. li. ꝛ vide qđ ibi dixi.

e Ad seipsos. qđ esse non potest. Appellatio em̄ est ꝛe minori ad maiorem ꝛc. Si autem appellatur ꝛe officiali ad episcopum: non appellatur ꝛe minori ad maiorem: immo ꝛe eodem ad eundem: et sic non potest dici appellatio.

f De iure. q. vi. ꝛe ꝓsuetudine possz sec⁹ īduci. ad hoc. ī. c. ꝓxi. ꝛ hoc tenet moderni: qđ est falsuz: vt s. ꝛe ꝓsue. c. ij. vbi ꝛe hoc.

g Curiā. nisi appellare vellet ad papā: ad quē omisso medio appellatur. ij. q. vj. ad romanā. ꝛ. c. quisqs: ꝛ idez in legato: ō of. leg. c. j. vbi ꝛe hoc. ꝛ. ij. q. vj. c. iij. sec⁹ ꝑm. l. ff. ꝛe ap. l. imperatores.

h Prelatis. qui iurisdictōnem habent: qđ dic vt s. ꝛe offic. ordi. cum ab ecclesiarum.

i Curiam. remen. ꝛe qua s. dixi.

k Consuetudine. que dat iurisdictōnem: s. ꝛe fo. compe. cum cōtingat: s. eo. lib. eo. ti. romana: ꝛe offi ordina. romana. ꝛ in hoc casu possumus intelligere: s. ꝛe preben. referente: ꝛe no. ope. nūci. significantibus. Idem si ꝛe priuilegio cum ista sint paria. ix. q. iij. cōquestus. s. ꝛe offi. or. duo sumul: in. §. ꝛebet.

l Qui pro tempore. q̄si di. istud non est ius speciale et personale quod extinguatur cum persona: immo perpetuum est: s. ꝛe transac. ꝛcetero. et in alijs archiepiscopis etiam seruandum est: s. ꝛe offi. ordina. romana: ad fi.

m Diffinitiuam. qz in appellatōibz a diffinitiua nō est necesse causaz

expunere: vt dixi ſ. e. cordi. ⁊ ſic ibi nō haberet locū quod ſequit. in Cient. ⁊ ſi citauerint impune nō pareāt. ff. de iurisdi. om. iudi. l. vlt. ⁊ hoc intelligas: vbicūq; quis citat ab aliq̄: ⁊ pstat q̄ citat⁹ nō eſt de iurisdictōe citantis: non teneāt ꝓparere: niſi in cauſa talis in citatorio exprimat: p quā appareat illū iurisditōem habere ſi vera ſit illa cauſa. ff. qui ſatisdare co. l. ſi. vo. ff. de ſer. l. j. Indubio melⁱ⁹ eſt ꝓpare re. xxiij. q. j. q̄d cu⁹ pat. ff. de iudi. ſi q̄s ex aliēa. et adde q̄ no. iij. q. ij. ſi epūs: ꝺ accu. venies.

o Expreſſa. dupl'r pōt intelligi. ſ. q̄ archiepus niſi videat i appellatiōe expreſſas ꝓbabilē cauſam nec citabit nec ꝓmittet. vl' dic expreſſa i citatorio vel ꝓmiſſiōe. q. i ꝓmiſſione vel citatōe exprimet ꝓbabilē cauſas ob quas ſit appellatū. Sz ꝑ. ſ. e. ti. ſi duob⁹: vbi archiepus cauſas i citatōe nō expreſſit: ⁊ tñ tenuit citatio. ꝟ illud p illud ſuppledū ē: vl' citare nō debz: vt hic ſi citauerit expreſſiōe non ſcīa tenet: vt ibi. q̄ mul ta fieri ꝛc. Em oſti.

p Inſtocutoria. ſ. inſtocutoria inſiſt i rez iudicatas: niſi ab ipa infra. x. dies fuerit appellatū: ſ. ꝺ elec. cū dilecti: i ſi. qꝺ verū eſt q̄ ad ꝓtez: ꝟ nō q̄ ad iudicē: qꝺ dic vt ſ. e. ti. cū ceſſāte: ⁊. j. e. c. vlt.

q Sit'e. vt ſi dicat appellatōi renūciatū tacite vel expreſſe: ſ. de of. delegatū. vl' dicat expbabili cauſa nō appellatū. j. ꝓpri. Rñ. vel dicat non appellatū in ſcīpt⁹: eo caſu q̄ debuit i ſcriptis appellari: ſ. eo. c. j. añ ſ. q̄ de his ꝓſtiterit ꝓpter iudicum non impediet officium. Jo. an.

r Totaliter. i. talez fuiſſe appellatōez: que revoluat negociū licz forte cauſa ſit falſa.

ſ Illa. ſ. qñ appellatū eſt ante ſententiam.

t Sententie. ſ. qñ eſt appellatū a diffinitiua.

u Preſumāt. primo em debet de iurisditōe ꝓſtare: ⁊ cognitio an ſit iudex exercitū iurisditōis ꝓcedere: ſ de reſcꝛ. ſup lr̄is: ad ſi. inno.

x Alⁱⁿ⁹ legitima. cū cauſa nō eſt i iure expreſſa. ff. de leg. non pōt: ſ. e. paſtoral': in pn. ⁊ hoc arbitrabit ꝓmo iudex an legitima cauſa ſit ⁊ ſi male arbitrareāt appellari poterit. ff. q̄ ſatisda. co. l. arbitrio. et. l. ſequēti. ſi aūt cauſam in iure expreſſam negaret eſſe legitimaz nō audietur. ff. de pba. ab ea pte.

a Prohibere. partib⁹ vel iudici a quo fuit appellatū vel forte tercio reputato forte ad executōem ſententiaz.

b Vera. licet em quo ad cōmiſſionē faciendā ſufficiat q̄ ꝓbabilis ſit cauſa: vt ſ. §. cuz aūt. ꝓbari tñ hz veritas cauſe ap. niſi ſe offerēs ꝓbare coram iudice a quo appellauit: nō fuerit admiſſus: vt ſ. eo. interpoſita: ⁊ dic vt ibi.

c Prohibitis. multo ꝟ fort⁹ hoc in nō ꝓhibitis locuz habebit. ar. a minori: ſ. de elec. cū in cūctis.

d Notorio. in q̄ nō admittit ap. ſ. e. cū ſit romana: ⁊. c. ꝓnunt: ⁊ .c. ꝓſuluit. ⁊ dic notorio p euidentiaz rei: vt differat ab eo notorio iuris p confeſſionē de quo ſequit.

e Vel de q̄. Nota alternatiuā. nam videt q̄ tria ꝓcurrere debeāt ad hoc vt i crimīe nō debeat appellari. ſ. q̄ ſit confeſſus: teſtib⁹ ꝓbet⁹: ⁊ argumēt⁹ ſuperatus. ij. q. vj. §. ſunt q̄ⁿ. v. null⁹. C. q̄ de ap. nō re. l. ij. ⁊ dicit dñs Jo: q̄ niſi oia iſta tria ꝓcurrāt: reſuat ꝓdēnato bñficiū appellādi. Alij dicūt ⁊ forte bñ: q̄ confeſſus in iure nō audit appellans: ſi aūt ſit confeſſus q̄ ſtandū ſit confeſſiōi nō tormentor homicidie terrus citēt ꝓtes: nec etiā alijs illā cōmittāt appellatōis eiusdē cauſa ꝓbabili ſeu legitima nō expreſſa. Si vo vocatis ꝓtib⁹ vl' nullat⁹ aut nō infra. x. dies poſt interlocutoriaz vel diffinitiuaz ſñiaz appellatū fuiſſe: ſeu aliqd aliud ſit'e: ſicq̄ nō eſſe p appellatōez ad eūdez archiepm: vel ei⁹ officialē revolutū negociuz ꝓponat: iudē niſi ꝓs ipis ꝓſtiterit: cauſaz ipaz ad eos totaliter fuiſſe relatā: ꝓhibere ne in illa vl' ne ad executōez ꝓcedat ſñie nō ꝓſumāt. Nō ſi obijciat: ex iniuſta cauſa ſeu min⁹ legitima añ ſñiaz appellatiōez interpoſitā extitiſſe: ⁊ ex eo nō eſſe appellatōez hmōi admittē daz. nequnt ꝓdicti archiepus vel ei⁹ officialis ꝓhibere: ne ꝓcedat in cauſa: niſi ꝓs appellatōe recepta velut emiſſa ex cauſa ꝓbabili cognoſcere incipiāt de cauſa hmōi an ſit vera. Si aūt poſt ſñiaz i caſibz a iure ꝓhibitis vtpote a ſententia ſuper māifeſto ⁊ notorio crimīe vel de q̄ q̄s in iure cōfeſſus extitit ꝓmulgata: vel ꝓſtitib⁹ appellatuz fuiſſe dicat: ꝓnt: ne ſententia executōi mādet: poſtq̄ cognoſcere cepint: vtq̄ ſit recipienda vel nō appellatio ab eo interpoſita inhibere. Jn aliū q̄z q̄ circa rez de q̄ int appellātē ⁊ appellatū ꝓtroverſia vertit: aliqd poſt eoz inhibitōez artē tat: nō valēt occaſiōe hmōi iurisditōnem aliquā vendicare.

Cuz vo is q̄ ad remen. curiaz ſup aliq̄ cauſa vocē appellatōis emittit: nihilomin⁹ i cauſis alijs ordiarij ſui iurisditōi ſbūciat: remen. archiepus vel officiat' ipſi⁹ nequaq̄ iurisditi onē ipaz i alijs ipediāt: vt ab eiusdē ordiarij ꝓtate totalr eximāt taliter appellātē. Debet aūt ad eos ab epis ꝓfate puicie ſup cauſis i q̄bꝰ tpalē iurisditi onē exercēt: niſi forte ꝺ ꝓſuetudie aut ꝓuilegio ſiue iure alio ſpāli ſit appellādū ad aliū appellari. Sñias q̄z interdicti vl' ſuſpēſiōis ſeu excoicatōis i appellantē ab eo a q̄ appellatū ꝓꝺicit ꝓmulgatas: nullat⁹ niſi vocatis ꝓtib⁹ ꝺ appellatōe legitime cognito revocent aut de q̄ q̄s in iure cōfeſſus extitit ꝓmulgata: vel ꝓſtitib⁹ appellatuz fuiſſe dicat: ꝓnt: ne ſententia executōi mādet: poſtq̄ cognoſcere cepint: vtq̄ ſit recipienda vel nō appellatio ab eo interpoſita inhibere. Jn aliū q̄z q̄ circa rez de q̄ int appellātē ⁊ appellatū ꝓtroverſia vertit: aliqd poſt eoz inhibitōez artē tat: nō valēt occaſiōe hmōi iurisditōnem aliquā vendicare.

Cuz vo is q̄ ad remen. curiaz ſup aliq̄ cauſa vocē appellatōis emittit: nihilomin⁹ i cauſis alijs ordiarij ſui iurisditōi ſbūciat: remen. archiepus vel officiat' ipſi⁹ nequaq̄ iurisditi onē ipaz i alijs ipediāt: vt ab eiusdē ordiarij ꝓtate totalr eximāt taliter appellātē. Debet aūt ad eos ab epis ꝓfate puicie ſup cauſis i q̄bꝰ tpalē iurisditi onē exercēt: niſi forte ꝺ ꝓſuetudie aut ꝓuilegio ſiue iure alio ſpāli ſit appellādū ad aliū appellari. Sñias q̄z interdicti vl' ſuſpēſiōis ſeu excoicatōis i appellantē ab eo a q̄ appellatū ꝓꝺicit ꝓmulgatas: nullat⁹ niſi vocatis ꝓtib⁹ ꝺ appellatōe legitime cognito revocent aut de q̄ q̄s in iure cōfeſſus extitit ꝓmulgata: vel ꝓſtitib⁹ appellatuz fuiſſe dicat: ꝓnt: ne ſententia executōi mādet: poſtq̄ cognoſcere cepint: vtq̄ ſit recipienda vel nō appellatio ab eo interpoſita inhibere. Jn aliū q̄z q̄ circa rez de q̄ int appellātē ⁊ appellatū ꝓtroverſia vertit: aliqd poſt eoz inhibitōez artē tat: nō valēt occaſiōe hmōi iurisditōnem aliquā vendicare.

Cuz vo is q̄ ad remen. curiaz ſup aliq̄ cauſa vocē appellatōis emittit: nihilomin⁹ i cauſis alijs ordiarij ſui iurisditōi ſbūciat: remen. archiepus vel officiat' ipſi⁹ nequaq̄ iurisditi onē ipaz i alijs ipediāt: vt ab eiusdē ordiarij ꝓtate totalr eximāt taliter appellātē. Debet aūt ad eos ab epis ꝓfate puicie ſup cauſis i q̄bꝰ tpalē iurisditi onē exercēt: niſi forte ꝺ ꝓſuetudie aut ꝓuilegio ſiue iure alio ſpāli ſit appellādū ad aliū appellari. Sñias q̄z interdicti vl' ſuſpēſiōis ſeu excoicatōis i appellantē ab eo a q̄ appellatū ꝓꝺicit ꝓmulgatas: nullat⁹ niſi vocatis ꝓtib⁹ ꝺ appellatōe legitime cognito revocent aut

⁊ hoc taz in ciuili q̄ in crimiali: niſi vellet allegare ſe ſic erroze facti ꝓfeſſuz. Jn quo caſu poſſet appellare: vt ſuū corrigeret erroꝛem. ff. ad turpill'. l. j. §. vlt. ⁊ hec opi. p hāc lr̄az ſatis ꝓbat q̄ diſtincte loquit'. nec poſſet negari crimē p confeſſionē fore notoriū: ſ. de cohabi. cle. i. vīa. ⁊ in notorio nō admittit' appellatio: vt in ꝓpri. glo. ⁊ nō. Jo. et archi. ij. q. vj. quicūq; ⁊. ij. q. j. in ꝓmis.

f Jn iure. al's nō ꝓiudicaret cōfeſſis ſup crimine: ſ. de cōfeſ. c. vl. ſalno eo q̄ habes ꝺ excel. pla. q̄ ſit gue.

g Coſimiliꝫ. puta ſi appellet ne teſtamēt⁹ aperiat: vel ne ſpes haberes i poſſeſſionem mittat. ff. de ap. recipiendis: vel nō. l. plt. ⁊ vlt. ſ. e. cōſtituns. ij. vel q̄ ꝓtumacez in nō venēdo: vt. xxiij. q. iij. de illicita.

h Valdandet. ſ. notorius crimioſus ⁊ ꝓfeſſus i iure audit appellans ꝑ iura ſuprius ſignata. Poteſt dici q̄ notori⁹ crimioſus appellare pōt: ſed iudex nō tenetur appellatōi deferre: vt i ꝓprijs. ad idez ſ. ꝺ ap. paſtoral'. niſi exprimeret cauſam rationabilez: puta ſe timore tormētoꝛ confeſſuz: vt ſuprius dixi. vl' q̄ erroꝛez. ff. de ꝓfeſ. l. vlti. ⁊ plt. al's ſ añq̄ ſuprioꝛ de appellatōe cognoſcat ⁊ inhibeat: pōt iudex ſentētiaz exequi poſtea non. j. eo. non ſolum.

i Aliū. ab appellāte appellato ⁊ iudice. iſte em alⁱ⁹ nō trāſtulit ad archiepm cauſaz ſuā. ⁊ iō ſumpt'r pōt aduerſariuz coram ſuo iudice ꝓuenire ⁊ non coram archiepo: cum nullā habeat poteſtatē in ipm: de of. oꝛ. paſtoralis. ſ. e. romana: in pn. ad hoc. ſ. e. cuz teneamur. tales ergo citare non pōt. qꝺ verū eſt: niſi iurisditōez ſuā impediret. j. de penis: romana.

k Huiuſmodi. cum caſus iſte ſit expreſſus in iure: ſ. de offic. oꝛ. paſtoralis.

l Aliq̄ cauſa. in q̄ tñ exempt⁹ eſt appellans a iurisditōne ſui iudicis. archiepus ꝟ in alijs cauſis in quib⁹ remanet in iurisditōe ordinarij nullā hz poteſtatē: vt hic dic. ad hoc ſ. e. ꝓpoſuit: vbi de hoc. licet em ipſe ſubditus appellans fortaſſis poſſet illuz recuſare vt ſuſpectum: vt ſ. eo. ad hoc ſi in vna. archiepus tamen de hoc ſe intromittere non habet: vt hic.

m Eos. ſcz archiepiſcopos.

n Temporalem. quā in crimīnibus per alios exercent: qꝺ dic vt. j. eo. li. ne cle. vel mo. c. vlt. ⁊ hoc qꝺ hic dicit ꝓbabam⁹ olim p de cre. ſ. de relic. pu. c. ij. vbi de hoc. ſ. ꝺ maio. ⁊ obedi. ſolite. ⁊ ibi etiam de hoc. ⁊ vide quod no. oſti. in ſum. eo. ti. §. de quo ad quem. et v. ſed pone: ⁊. v. ſeqn.

o Conſuetudine. ſcripta: al's non valeret: ſ. de ꝓſue. c. vlt.

p Alio. puta in cauſa feudi: ſ. de fo. compe. ex trāſmiſſa. ⁊. c. verꝫ de maio. ⁊ obe. ſolite.

q Excōmunicatōis. in hoc ſunt iſta paria. ad hoc. j. de ſen. excō. is cuiān ſi.

r Vocatis pubⁿ. ſ. e. c. §. ſi. vo. nā merita cauſaꝝ ꝛc. C. ſi p vim vel alio mō. l. vlt. ⁊ pcor. ad hoc ſ. de of. oꝛ. cū ab eccleſiaꝝ.

ſ Revocēt. vl' abſoluāt. ⁊ itelligo hoc verꝫ vbi periculū nō eſt i mora. q̄ tūc bñ poſſent abſolue ⁊ ſi nō poſſz nullas nūciare vl' revocare, ad hoc ſ. e. q̄ frōte. §. j. de ſen. ex. ſacro; ibi abſq̄ periculo ꝛc.

Ante sentēciā. q; aliud si a sentēcia: q; ubi aggrediēs iudex statum cognitōem ꝓncipalis negocij: qđ dic vt nō. s. e. vt ꝛebitus. i glo. p. Quis ät hēat exeq̄ sniaz latā ꝑ iudicē ap. vide qđ nō. s ꝛe of. ꝛele. pastoza. §. ꝓterea.

u Cognito. legitime. s. ꝓtib; pñtib; ℓ altera ꝑ ꝓtumaciā absēte: s. e. interposita.

x Rationabilez. vt q; peccatū fuit. in ꝛe cre. cozdi. vel i ꝛere. vt ꝛebitus: vel causa nō ē repta vera.

y Remittere. quid ꝛe attentatus: videbis. ī. e. nō solū.

a a VT sup. Si iudex ꝓquisitus nō tradit apl'os ⁊ postea ꝓcedit i causa nō valet ꝓcessus: nisi renūciatū fuisset appellationi. Diuide ꝛere, in duas ptes. i quaꝝ ꝑma ponit ius antiquū. in scēa penam iudicis non obseruātis. Et emanauit suppletozie ad ꝛere. s. e. cozdi.

b Causa, ꝛebet em̄ in apostolis causa appellatōis exꝑmi. ⁊ cā ꝛelationis vel repulsionis. s. e. c. j.

c Facilioz. ꝓcoz. s. e. li. ō elec. cupiētes. §. ad hec.

d Ille iudex. s. qñ extra iudiciū appellatur: ꝓsuenit appellās dicē ⁊ apostolos peto si sit q̄ ipos dare possit ⁊ ꝛebeat.

e Edite. s. e. ti. cozdi.

f Requisitus. cum ꝛebita instantia: loco ⁊ tempoze cōgruo. alꝫs pena sequens locum non hz. ī. e. ti. ab eo. ij. Rñ.

g Extunc. i. exq̄ negauit exꝑsse: vel infra tps ꝛebitū negligenter vel malicioſe non tradidit. ī. e. ti. ab eo. in fi.

h Renūciatū. tacite vel exꝑsse: s ꝛe of. ꝛele. gratū. ō test. cum ve inisset.

i Irritus. posito q; alꝫs valeret ꝛe iure: puta q; frustratoria esset appellatio: cui ꝛeferendum non est. ī. c. ꝓxi.

k Cum appellatōib;. Iudex ap. inique appellantē añ sniaz remittere ꝛebet ad iudicē ꝓncipalē. [redacted]ensis ꝓdemnare: ⁊ hoc si ꝓncipalis iudex nō ꝛetulerat appellā[redacted]. ꝗ si ꝛetulit: non fiet remissio ꝛe necessitate. In appellatōib; interpositis a diffinitiua antiqua iura seruentur.

l Referendū. hz em̄ iudex iusticiā imitari. ꝛe Ver. sig. fozus. i fi. ⁊ meruo nō ē ꝛeferendū ap. friuole. nō em̄ fuit inuēta: vt esset iniquitatis ꝛefensio ꝗ innocentie remediū: s. e. ad nostram. ⁊. c. cum speciali. §. porro: sic ⁊ iuramentū nō fuit inuentū: vt esset vinculū iniquitatis. s. e. li. ꝛe iureiur. c. j. cum suis concoz.

m Inferioz. a quo appellatum fuit ante sententiam.

n Admittat. tradē tñ apl'os ñ ē ꝛeferre: vt dixi. s. e. cozdi.

o Canonicas. s. e. vt ꝛebitus. ⁊. c. romana. in fi. hoc verū: nisi iudex ꝛeferat: vt. ī. e. c. ij. in fi.

p Eadē die. ea. n. q̄ sniaz ꝓcomittāt eadē die q̄ ꝓncipale expediri ꝛebet: sic̄ fructus ⁊ expēse. ff. ꝛe re iudi. l. paul⁹. ō hoc. xxxv. q. ix. §. q; ḡ: alꝫs incipit: his ita: ⁊ dicā. ī. ꝛe regu. iur. contra eum.

q Eādem. s. friuolam appellationem.

r Jn se. Mo. ꝓ his q̄ no. s. ō renū. qō i dubijs. ⁊. c. vl. ī glo. ij.

s Refuturi. ꝑ hāc lr̄am dico: q; si iudex ꝛetulit appellatōi frustratorie: ⁊ superioꝛ ad quem appellatum fuit remisit: eo non oq. q; ꝛe tulerat: q; ipe cognoscit ex prioꝛi iurisditione ozdinaria vel ꝛelegata quā habebat: ⁊ non ex noua ꝛemandatione. Si em̄ ille refutat ꝛelationem: ergo ille remanet iudex: qualis erat. hec vera nisi superioꝛ hoc exꝑresse ageret. s. q; ꝛelegatum eum ad causam daret: quod posset: cum ipius cause sit iudex: vt sequit.

t Referens. ⁊ male. ⁊ talis reat⁹ merito ꝛebuit ab ipo honoꝛē exclu dere iudicādi. C. vbi sena. ℓ cla. l. j. ꝛe necessitate ḡ nō fiet ad ipm remissio. ff. so. ma. si ab hostib;. §. j. ff. ꝛe pac. l. tres fratres.

u Remittēda. ad ipm iudicē q̄ ꝛetulit: volūtarie ät posset ipe iudex superioꝛ remittere si vellet: ⁊ ē si. ꝛe renū. c. vl. Et no. ꝑ hāc lr̄az terminatā questionē q̄ queritur: an termini assignatio quā facit iudex a q̄ appellatū ē habeat vim ꝛelatōis. vides em̄: q; si ꝛetulit: nō reassumit iurisdictōnem: et si structura fuerit appellatio: sed elapso termino assignato ⁊ appellatoꝛe negligēte reassumit iudex iurisdictōnem: s. e. sepe. vel satis posset dici: q; ꝛere. ista locū habet: cū appellās ꝑsequitur. si em̄ ñ ꝑsequeret: tūc nō obstā. ꝛelatione reassumet iudex iurisdictionē ꝑ iura ꝑdicta: et ꝑ hanc lr̄am q̄ dicit supra appellatoꝛē nihilominus ⁊c. ⁊ ad hoc facit: qđ no. ber. ꝛe ma. ꝓtrac. cōtra. inter eccle. c. ij. in. iiij. glo. ß ꝓbat id optime ꝑ ꝛere. s. e. oblate. ī ꝓn. vbi ꝛeferre ⁊ terminū ad ꝑsequendū assignare. ponit vt diuersa. Jtez videt: q; alit ꝛebeat mittē appellans q̄n ꝛelatū ē: ⁊ alit q̄n solus termin⁹ ē ꝓfixus: qđ dic vt no. s. ꝛe renū. venies. in glo. ß nō videt. Jtē si ꝓrū diceret: tam sequeret: q; omī appellatōm ꝛeferret a iure: cum ab ipo iure ipi ꝑsequenti status sit terminus. ij. q. vj. ei qui. s. e. cum sit. ⁊. c. ex ꝛatione. sicut ḡ ius terminum simpliciter statuendo non ꝛetulit: ⁊ sic ꝛe iudice eadez ꝛatione est dicendum.

x Statuta. Est aūt rō quare illud in appellatōib; a diffinitiua iter posuit: q; iuste potuit iudicare iudex. s. ꝑm allegata ⁊ ꝑbata: ⁊ iuste posset ipius contrariū iudex appellationis ꝓnūciare ꝓpter nouas ꝑbationes. C. ꝛe temp. ap. ꝑ hanc. ꝛe testi. fraternitatis. s. ꝛe fi. ī structum. io. ⁊ tō ꝛeferendo appellationi a diffinitiua interiecte: nō potuit increpari iudex: ß secus in appellatione ante diffinitiuam interposita q; ibi sit querela tñ ꝛe iniquitate iudicantis: ad hoc. s. e. interposita. §. vl. Jn autem si iudex ap. ꝓnunciet bene iudicatum ⁊ male appellatum: ipe idem vel primus iudex habeat exequi sniam no. s. ꝛe of. ꝛele. pastoralis. §. ꝓterea. in glo. vlti.

a a AB eo q̄ appellat. si appellās. ī. xxx. dies instāter ñ petit apostolos: appellatōi renūciat: si iudex modo ꝛebito requisitus illos nō tradit: ß postea ꝓcedit: nō valet eius ꝓcessus.

b Xxx. dies. ij. q. vj. post ap. ⁊. §. vlt. in fi. ⁊. C. ꝛe ap. iudicibus. olim dabant solum. v. dies. ij. q. vj. ab eo: ⁊ currūt isti dies a die sententie: vt in ꝑdic. §. ⁊. ꝑdic. l. iudicibus: quod verū intelligo: quando est appellatuz. ī. x. dies. cum em̄ non teneat quis appellare nisi a tpe sciētie: ad hoc. ī. e. ꝓcertatōi: pone q; post. xxx. dies appellet: tunc impossibile fuit tempoza a die sententie cōputari: ⁊ tūc puto illos. xxx. dies a die scientie ꝓputari: ad hoc. C. ꝛe tēp. ap. l. j.

c Instāter. sic. c. di. ꝓsca: s ꝛe remi. quidā. Quid si qs dicat apl'os peto: ⁊ iterū peto: ⁊ cū instāna peto: nunqd dicet instāter petiuisse: videt q; iterationes ille habeant solū ꝑ vna petitōe: sic̄ cū qs dicat appello appello vnica ē appellatio. xxxj. q. ij. lotharius ꝓsuendo q̄ ē optia legū interꝑes: s ꝛe ꝓsue. cū dilectus: interptat talem petitionē instantem dici: qđ tenet guil. in specu. ti ꝛe appellatōmb;. §. sequit. ad fi. dicens: q; hoc nunq̄ vidit opponi: ⁊ q; satisfac qui instanter ī ipo actu appellandi illos petit: tu dic: q; ꝛebet illos iterum petere: cum textus dicat eos instanter ⁊ sepius petendos. ij. q. vj. post ap. ⁊. ī. dicit cum ꝛebita instātia: ⁊ ad hoc. ī. ꝛe sen. ex. ꝓstitutōem. in fi. hodie dic vt ī de. e. ti. ꝙuis. j. Rñ. iudex tñ etiaz non petenti apostolos dare ꝛebz. C. ꝛe ap. quoniam. ij. q. vj. ab eo. Sed licet tūc non det: nō habet

locū pena: ꝛ qua. j. ij. Rñ.

d Gladat. Sed nōne iter arreptū habeꝫ ꝓ ap. s. e. dilecti filij. j. forte illud hodie correctū ē p ꝛcre. vt vbiꝫ. ꝛ apel. vl ly habeatur p appellatōne: cū tñ appellatū ē vbo: nō habeꝫ ꝓ apostolor penitōe: vt h. ꝛ fuit hoc statutū vt facilior instructio p apl̄os hēat: s. eo. vt sup: simle ē vbi ñ sufficit facū: q; requirit verbū: s ꝛ elec. eccl̄ia vra.

e Decreuit. s. e. sup.

f Loco. q; nō cū equitat: l̄ p via pgit. ꝛ q; dicit tempe. i. iirs dictos .xxx. dies: vl nō ꝛ nocte: vel cū ē in prandio: vel in missa.

g Expresse. hoc ē apta vel manifesta rebellio: ad idē. j. ꝛ sen. ex. venerabilibꝫ. §. secus.

h Negligenter. h volus ꝛ negligentia equiparant: ꝛ facit ad ea q; dixi. s. ꝛ elec. si cōpromissarius.

i In Oni soluꝫ. Innouata p iudicē pdiminuā sniam: a q; appellatū extitit: reuocāt statum p iudicem ap. et si añ appellatōez fuerint innouata. attētata vo post appellatōez ante diffinitiuā: nō reuocāt nisi pmo ꝛ veritate pstiterit. nisi pr inhibitōem ꝛbito modo factā attētata fuissent. Ortū habuit ista ꝛcte. ex hijs q; no. innocen. ꝛ ost. s. e. bone. ꝛ of. ꝛle. pastoralis. §. pterea. ꝛ excep. dilecti. ō elec. dudum. ij. ꝛ plene p gar. ꝛ elec. cupientes. §. penul. in fi.

k Diffinitiua. distinguit igit̄ hec ꝛcre. inter apel. a diffinitiua: et ab interlocutoria interposuam vt etiam pdicti ꝛctores dicebāt: ꝛ rō. j. patebit.

l Casibus. vt q; contumax fuit in nō ꝓueniendo vel insignis latro vt criminosus notorius: ad hoc. s. e. romana. §. si aūt. s. e. ꝓpositi. xxiij. q. ij. ꝛ illicita: ꝛ idez in alijs casibus quos habes. ij. q. vj. §. sunt quor. l. q̄r ap. nō reci. l. j. ij. iij. iiij. v. ꝛ vj. ff. ꝛ ap. reci. l̄ nō l. penul. ꝛ vl. s. e. pstitutis. ij. in his casib⁹ esset iniquū: q; appellatio executōem finē impediret cū tali appellationi nō sit ꝛferendū vt in pdictis uribꝫ. Sed quid dices: pars appellata dicit casum talem esse: in q; appellari nō potuit: ꝛ ideo talis appellatōis obtentu reuocatōez fieri nō ꝛbere p modū attentati. appellans ꝓra dicit: pone in terminis: dicat em̄ fuisse vere contumacē in nō ꝓueniendo: appellās negat: quid erit in dubio: fiet ne reuocatio? Dicit in hac questione gar. forte distinguendum. vtrum pars appellata velut incontinenti ꝓbare illam contumaciam dicens hodie pstat ꝛc̄. an dilatōnes longiores expetat. In pmo casu non fiet reuocatō. In scō sic: ad hoc. ff. ad exhi. l. iij. §. ibidem. ꝛ testi. spo. lr̄as. s. e. li. ꝛ except. pla. s. ꝛ testi. ꝓueniens. ij. ff. vt in pos. le. si is a quo. cum si. al's semper contumax negaret se contumacem: ꝛ idem in similib⁹.

m Ante omnia. ꝛ sic nō expectabiꝫ euentus litis: vt in primo casu. Scias tñ q; ꝛ hoc pmo pstare necesse est. s. q; fuerit diffinitū ꝛ appellatū ꝛ post attentatū. vnde vides q; s ponit ꝓ pstanti. s. q; sint innouata. Sed ꝓra videt dicere lex. ff. ꝛ ap. cū ex cā: q; dicit: q; extunc reuocabit: qō factum est post appellatōem cum appellans meliorē sententiam meruerit obtinere ergo nō ante. So. ibi nō negat: quin et ante reuocari possit: qō ꝓcedit ꝓ alias leges. ff. nil innouari ap. pen. in rubro ꝛ nigro: ꝛ sic vacat ibi ar. a contrario. sicut. ꝛ. C. ꝛ epi. ꝛ cle. l. conuenticulam.

n Decendū. sec⁹ si p⁹ q; tūc ñ teneret appellatio: nec ipi⁹ ptextu fieret attentator reuocatio: s. e. romana. §. si vo. Sūt aūt isti dies vtiles a pncipio: ꝛ in pgressu ꝛ ptinui: ꝛ fit ipor ꝓputatio ꝛ monito ad momentū: qō dic: vt plene no. ij. q. vj. anteriox ꝛc̄.

o Innouari. h repetere ꝛbent ante omnia ꝓ ap. iudicem penit⁹ reuocari ac si. ꝛc̄.

p Innouata fuissent. ꝛ ē rō: q; sic post appellatiōez a diffinitiua nil attētari ꝛbet: vt. s. j. Rñ. sic nec pendēte iure qō cōpetit condēnato ad appellādū. s. vsq; ad. x. dies. Indultū em̄ a iure bñficiū ꝛ ē. j. ꝛ regu. iur. indultū. xxviij. di. ꝛ his. tūc em̄ ꝓpne dr̄ iudica tū: qñ. j. illud appellari nō pōt: s ꝛ re iudi. q; ad ꝓsultatōem: ꝛ an hoc habeat locū in snia excōmunicatōis: vide qō dixi. j. ꝛ sen. ex. venerabilibꝫ. §. porro: ꝛ notabaꝫ: qō h dr̄. ff. nil inno. ap. pē. l. j. in pn. in pma glo. ff. ꝛ ver. sig. siq̄ pena. circa medium.

q Diffinitiua. s. ab interlocutoria: l̄ grauamine. hmōi autez dicti ē rō. quia i casu isto appellatio ꝛbet interpoi exprssa causa probabili. nec sufficit causam esse ꝓbabilem: nisi sit vera: s. e. interposita. i pn. Est igitur necesse: q; prius ꝓstat ꝛ veritate. In euentū ergo litis sciet: an attētata veniāt reuocāda: nec ne: ꝛ ē si. s. ꝛ frigi. fraternitatis. nec est hoc ius nouū: immo ꝓb aī exprsse p annā iura. nonne em̄ semp papa in appellatōibꝫ ante sniaz interiectis mandat: si ē ita reuocato in irritum ꝛc̄. s ꝛ rescrip. significā te. ꝛ duobꝫ. c. se. s ꝛ iudi. exhibita. s. eo. significatibꝫ. cū multis si.

r Nisi iudex. ponit vnū casum exceptuz a primo generali dict o: alium casum posses addere quando. s. iudex ipe ꝛtulerat appellationi: s. e. cum appellationibus.

s Devolutum. al's inhiberi non posset: vt. s. e. romana. §. si vero. ꝛ. §. se.

t Quicquid. intellige: q; ꝓ ipm iudicez attentari non possit. hoc dico: quia quedam possunt iudices a quibus appellatum est: sicut est reformare possessionem appellanti cum sibi turbata fuit. omittere tamen ꝛbet articulum super quo appellatum est: s. e. ti. cum teneamur. Item si appellans nimis prolixum terminum assignauit potest moderari: s. e. cum sit romana. ꝛ. c. ꝓsulunt. ꝛ in si.

u Causa. ꝓter quam appellatum extitit. Johannes an.

p Reducendū. [redacted]a loquit in his q; sunt attētata p iudicē. ꝛ hoc apparet ex eo: q; dicit inhibeat canonice iudici ꝛc̄. si āt aliqd attentareꝫ a tercio. i. q; nō fuit pars vel iudex: in causa illa attentata nō reuocant ꝓ modū attentati a iudice ad quē fuit appellatuz. ß p suum ꝓprium iudicē cognito ꝛ causa ꝓuat ꝛ iuris ordine: s. e. ri. romana. §. in alium. ff. ꝛ rei ven. is aquo: nō em̄ ꝓiudicat alijs res inter alios acta. s ō re. iudi. q̄uis. q; est verum: nisi ille tercius ꝓ attentationem illam iurisdictionem iudicis impediret: ꝛ of. ꝛle. c. j. nō ob. s. e. bone; vbi videt attentatū a tercio re uocari ꝓ modum attentati: ibi em̄ fuit generaliter appellatum: ne qs sup possessione ꝛc̄. ꝛ ideo molestans nō potuit dici tercius: ß pos⁹ ps appellata. Alij dicūt q; illud reducit in pristinum statum punctum vnde vi. non ꝓ modum attentati: ꝛ sm hoc non ob. idem ꝛ p eadem iura intellige. si tercius aliquid attentat lite relationi vel consultationi pendente: hec tamen omnia ꝛ tali tercio intelligas. qui cum parte vel iudice nihil attentat illicitum nec ab eis causam cepit habere: al's secus: s ꝛ constit. cum. Ad. in fi. vt lit. pen. ecclesia. ij. Si autem aliquid attentetur a parte: aut illud ꝛ natura sua est irreuocabile. aut reuocabile. Si irreuocabile puta pendente ap. vl lite inter duos sup sponsa: alius eoꝝ cū ea ꝓ vba ꝛ pnti ꝓtraxit et post inhibitionē: non fiet reuocatio: q; ex futuro euentu patebit an valeat matrimoniū: vel non. s. cum ꝓpetuum impedimentū ꝓcessit necne: ß bene fiet ad tempus separatio. ꝛ alia penitentia vel pena imponit: s ꝛ ma. contract. ꝓra inter. ꝛ. c. j. ꝛ vl. Si vero reuocabile sit. distingue q; an sit licitum vel illicitum. Si

illicitum: vt qz ap. pen. ps spoliat ptem: reuocaꝛ p modū attētati: ꝛe ap. bone. ff. ꝛe edict. edic. ediles. §. Item sciendum. Et sit talis reuocatio ⁊ restitutio ex solo iudicis officio: vt lit. pen. c. j. ⁊ per totū. Teneꝛ tñ duo ꝓbare: q innouatū fuerit: ⁊ q lit. pen. vt ap. vt lit. pen. p totum. Si vo aliqd attenteꝛ: qō alꝫ esset licitum: vt si quis facit q̄ ꝛe iure cōi sibi ꝓpetit: vt puta ap. pen. collegium eligu: vel his similia si extraiudicialis fuit appellatio talia attentata nō reuocatur p modum attentati: ꝫ pendent ex euentu futuro: ⁊ ꝛe elec. cum inter. ⁊ c. consideravimus. L. ꝛe rei ve. si fundum. Si autez in iudicio fuerat interposita: hic fuerunt opiniões no. ꝛe i int. resti. c. ij. ꝛe iurepatron. ex lr̄is. Dic tñ sm gar. q si lit. vel ap. pen. ds vnꝰ possessiõe eo modo quo ante: nil innouans illicitū vel wlosum in p̄iudiciuz partis: nō habet locum reuocatio p modum attētati: cum nil innouari videaꝛ. viij. q. iij. nōne: immo circa ipm fieret innouatio quod ꝓhibitum est vt in ꝓdictis iuribus. Si autē dicit aduersarius aliquid immutatum illicite: ꝓbet hoc. ⁊. e. bone. ꝛe iurepatro. ex lr̄is. alꝫ pendēt ex futuro euentu. ꝛe restit. in int. c. ij. nisi ꝓhibitio iudicis ex causa interposita aliud inducat: ⁊. ꝛe ꝓben. inter cetera. ⁊. ꝛe ꝛespon. impu. ad dissoluendum. ff. ne quid in loco pu. l. vlt. vnde vnꝰ scias: q si pars appellans aliquid illicitum attentat: eoipo indignam se fecit appellationis beneficio: et ꝓcedit iudex a quo appellatum est perinde ac si nō fuisset appellatum. ⁊. e. an sit. fin casum innocen. Sed redeundo ad textū quero: si iudex appellationis statum reuocat attentata: postea pronūciet male appellatum: nūquid illa reuocata resumūt vigorem ipso iure. Rñdeo non: quia illa reuocatio legitime facta est ad nutitōez appellatōnis: cum ꝓcessus in ipius appellationis ꝓtemptum factꝰ fuerit: ⁊ ideo tāq̄ legitime facta: firma ⁊ stabilis perseueret. L. ꝛe adulē. gradus. Item illa reuocatio fuit quasi iterlocutoria: ⁊ sic cum ab ea non fuerit appellatum transiuit in rem iudicatam: ⁊. ō elec. cum dilecti. ꝛe re iu. q ad ꝓsultationem. Cum igit talis reuocatio non pendeat ex euentu ap. sed sola ꝛependentia appellationis ad reuocationem sufficiat: vt h⁹: ⁊ ⁊ ꝛe iure iur. venientes. quicqd ꝛe appellatione contingat factum ipa pendente: fuit legitime reuocatum. pnūciata igit ap. illegitima: ꝛe nouo iter ꝓcedeꝛ: ꝛe accus. qualiter ⁊ quando. j.

a Concertationi. qui appellat extra iudicium. infra. x. dies ex quo sciuit grauamen appellare ꝛebet: postea per remedium iur cōis audietur: sed non per appellatiōis remedium. Emanauit hec ꝛecre. ad declarationem eius qō no. Jo. ij. q. vj. biduū. ⁊ ostien. ꝛe ap. vt ꝛebitus. ⁊ Inno. ⁊. e. bone.

b Extra iudiciū. siue fiāt a iudice siue a ꝑuato. ⁊. e. c. j.

c Grauatum. Nota q ꝛecre. ista locum habet in ap. interposita a grauamine iam illato: secus si ab inferendo: cum ex probabili causa timeꝫ ⁊ interponiꝫ appellatio: vnde aduerte q infra. x. dies appellandū sit a grauamine ex iudiciū: allegabaꝫ talis rō: si appellari possit. xj. die. eadem ratione ⁊ centesimo qō esset absurdū. Preterea si quis velit dicere ꝛecurionem legitime non creatū: non audiꝫ nisi infra legitimum tempus ꝓtradicat. ff. ꝛe ꝛecur. imperatores. §. fi. ⁊. j. id tempus. j. quod appellandum est: arg. L. e. q ad ciuilia. ⁊. l. noiationes. ij. q. vj. §. diffinitiua. v. noiatōnes. quod em tempus in sententijs attendiꝫ attendi ꝛebet ⁊ in his in quibus non ꝓferꝫ sententia. ff. qñ ap. sit. l. j. §. ⁊ in sententijs. ⁊. ij. q. vj. biduum. Dicebat aūt ostī. in ꝛecre. vt ꝛebitus. ad finē. ꝛe ap. q i electōibꝰ ante ⁊ post eꝫ pⁿ. x. dies poterit appellari: ꝫ hoc mō: qz si ex legitima causa interponiꝫ appellatio: ne fiat electio valet: ⁊ cā ꝓbata irritabiꝫ electio postea sbsecuta: ⁊. ꝛe elec. ꝓsideraⁿ. ⁊. ⁊. e. ꝓstitutis. ij. alꝫ nō reuocabiꝫ vt ⁊ dixi. c. ꝓri. post electōnem ⁊ ante ꝓfirmatōz appellaꝫ eꝫ post. x. dies: ne fiat ꝓfirmatio: ⁊ sic posset intelligi qō no. inno. in ꝛecre. bone: q ex iudicium appellatur post. x. dies: cū em extrajudicialis appellatio nō sit aliud q̄ ad causaz ꝓuocatio: ⁊. e. cū sit. sic lesus q̄cunq̄z pōt ledentē ad iudicium vocari facere: sic eū pōt ꝓuocare ad causam ex iudiciū appellando: non em transit grauamen in rem iudicataz: sic sm̄a: vt ⁊. e. romana. §. sivo. In iudicialibꝰ ãt actibꝰ l̄ quasi necesse ē. j. x. dies appellari: ⁊ sic intelligunt leges ꝑus inducte: loquūt. n. in eis ctōibꝰ in quibꝰ ꝛecretuz ꝛecurionū qō est quasi iudiciale: l̄ ꝑsidis interponitur. ad hoc. ff. qñ ap. sit. l. j. Sed ꝛecreū canonicoꝝ eligentium non est iudiciale vel q̄si immo oñino extrajudiciale. Expedituz ḡ sit p hanc ꝛecre. q a grauamine ex iudicium illato necesse ē infra. x. dies appellari: ⁊ sic intelligatur. ⁊. ꝛe elec. c. j. ⁊. c. vt circa. ⁊. c. cupientes: alꝫ appellatio non ꝛevolueret: ⁊. eo. romana. §. si vero. Juris ãt alia remedia ꝓt hoc ñ tollunt vt sequit.

d Scierit. est enim tempus vtile a pncipio: ꝫ ꝓtinuum in progressu. ⁊ ꝛe hoc plene no. ij. q. vj. anterioꝝ: ⁊ fit ꝛe momēto ad momentū ꝓputatio vt ibi. Et itelligo scierit nō solū actū illū factū: ꝫ p illū se grauatū. Quid em si sciuit te electū: ⁊ post. x. dies sciuit q̄ ꝑus mihi ꝛe illo bñficio papa ꝓuiderat: ⁊ adhuc. j. x. dies a die scientie ꝓuocabo: qz modo scio me grauatum: ⁊ hoc sonat hec lr̄a.

e Debitā. vt si coꝝā supioꝛe excipiaꝫ l̄ cessatio petaꝫ. l̄ his si.

f Assenserit. scieꝫ: ꝓt ea q̄ ⁊ dixi. nil em tācōtriū ꝓfessus sic error. ff. ꝛe iurisdic. om. iu. li p errorē: ⁊ itellige assenserit eꝫ tacite: ꝛe of. ꝛele. gratū: ꝛe his q̄ ff. a ma. par. ca. ex oꝛe. cū suis ꝓcoꝝ.

g Obsistat. opume ꝓcoꝛdat: ⁊. e. li. ꝛe restit. in inte. c. ij.

a Appellatio. hoc no. guil. in spe. eodez titulo. §. qualiter ãt. in pan. Johannes an.

b In scriptis. sic em est appellandum ante sententiam: ⁊ a sententia ex interuallo: quod dic vt no. ⁊. e. t. c. j.

c Judici. Nō. appellandū coꝝā iudice: ꝛe hoc p Jo. ij. q. vj. biduū. ⁊ p ber. ⁊. e. suggestū. Jndistincte teneas cū i iudicijs l̄ eꝝ a iudice appellaꝫ coꝝā iudice appellandū. ⁊. e. li. coꝛdi. ⁊. e. vt ꝛebit⁹. ibi coꝝam eodē iudice ⁊c. ⁊ hoc si pt ipi⁹ hēri copia: ⁊ i publico ñ i hortis l̄ villa suburbana. ij. q. vj. biduū. l̄ nisi inst⁹metus appellātē excuset: ⁊. e. t. c. vl. Si vo sint plures iudices: dic vt i cle. e. ti. si a iudicibꝰ.

d Proponis. ⁊ pbas. ⁊. ō ꝓcess. p. cū sup ḡstōe: vt ḡ dixi. ⁊. e. c. j. ñ ē necesse q scripta ap. sit autētica: dūmō possit ꝓbari: tutū ē tñ q p notariū ō hoc fiat scripta publica: qz qd ꝓtinet i cartha difficile ē ꝓbare.

e Lecta. videbaꝫ ꝓtra ar. eⁿ qō dī ⁊. ti. ꝓri. c. vl. i fi. cū suis ꝓcoꝝ. sic em rquirit q̄ sm̄a legaꝫ p iudicē: nec sufficit q̄ i scriptis edaꝫ vt ibi: sic eꝫ videt nō sufficē: q̄ appellatio i scriptis edaꝫ: nisi eꝫ legaꝫ: ꝫ nō tāta solēnitas reqrit in appellādo quāta i diffinitiua ꝓferri: alꝫ seqretur q̄ die feriato nō posset appellari: sic nec diffinitiua ꝓferri: ⁊ q appellās hēret sedē ⁊ ñ stare: ⁊ hec sūt falsa: cū ḡ ꝛecre. vt ꝛebitⁿ. ⁊ ꝛecre. coꝛdi. hoc solū reqrāt q̄ assigneꝫ l̄ exponaꝫ cā ꝓbabil̄ l̄ i scriptis: assignare ãt sit verbis nutu testō vl̄ codicill̄. ff. ꝛe v. sig. assignare. ff. ō assi. libe. l. j. §. assignare: ḡ ⁊ i scripta assignādo: ⁊ ponigēdo iudici satisfactū ē iuri. ⁊ facꝫ ad hoc ⁊ ō of. or. si canōici: sic. n. ibi sufficit cāz cessatōnis scribē: ⁊ scripturā assignare ei ꝯ quē cessaꝫ: sic ⁊ h⁹ i appellatōe: sic ⁊ olim dabat maritⁿ vxori sue libellū repudij q̄ō sufficiebat: ꝫ nō legeret: ꝛe q̄ dī i ꝓhemio ꝛecre. ꝓbat hoc eꝫ. ij. q. vj. siqs libellos appellatorios ingesserit. ⁊. l. biduū. v. siqs ipi⁹. ibi: vt ei libellos daret. Et qō h⁹ ꝛe appellatōibꝰ dī ⁊ ꝛe exceptōibꝰ intelligo: vt sufficiat illas dari i scriptis: ꝫ nō leganꝫ: ad hoc ⁊ ꝛe ꝓba. qm̄ contra.

a Ja iudice. emanauit ad ōclaratōz eoꝝ q̄ no. ber. ⁊ moderni. ⁊. e. cū cessante. Et dic iudice ordinario l̄ ꝛelegato: ⁊ idem si esset arbiter iuris a q̄ pōt appellari. ⁊. e. li. ꝛe of. ꝛel̄. ab arbitris.

b Grauamen. secus em si a sm̄a diffinitiua quā iudex revocare nō pōt: functus est em officio suo semel iudicando siue bene siue male. ff. ꝛe re iudi. iudex. ⁊. ꝛe of. ꝛele. i lr̄is. ⁊. c. venerabil̄. intellige igit grauamē siue p interlocutoriā siue ꝑter interlocutoriā inferaꝫ.

c Per se. dz em esse ꝛe facto suo certⁿ: ⁊ ꝛe rescrip. ab excōicato. L.

de relem. ven. quisqs. veritas em̄ cause appellatois pbanda ē coram iudice ap. vt ff. e. romana. ⁊ c. cū appellatoibꝫ. g̃ non coꝝ iudice a q̃ appellat. saluo eo qꝺ vī ff. e. n. interposita.

c Teneris. q si ꝓpareat ⁊ coꝝ iudice ipo a q̃ appellauit ꝺ guamē deceat: nūqd ab ap. videt recessisse: videt ꝓmo q sic p decre. ff. ꝺ of. del. gratū. ff. ꝺ testi. cū venisset: i qbꝫ dī: q si appellās post appellationē pbatōes inducit coꝝ illo a q̃ appellauerat appellatōi renūciat. Itē hec lra dic. q p ap. suspensa fit iurisditio iudicis: si g̃ aliqd facit coram ipo vt coꝝ iudice: allegat contraria. ⁊ sic non audit: ad hoc. ff. e. sollicitudinē. cum suis concor. Contra. ff. eo. interposita. vbi dī. q appellans pt̄ pbare si vult veritatē cause coram iudice a q̃ appellat. Sed Rñderi pot decre. illam locum habere ante appellatōz Satis credo q cum p actū istum semp intendat ad iudicis iurisdictionē declinandā. q p hoc appellatōi non renunciat: ⁊ hoc sonat lra que dicit ff non teneris. nō dixit nec potes. ⁊ sic etiam soluntur qꝺ dicit ꝺ allegante cōtraria cum iste non sint contraria: que ad vnum finem rendunt: ⁊ facit quod dixi. j. de regu. nullus plur: bus. ad decre. gratum. ⁊ cum venisset respondetur q ille probationes fiebant super principali negocio: ⁊ ideo bene renunciabat appellationi. q: contrarius sibi. sed hic secus: faciat pro hac parte q iste prouocatus est ad hoc. ff. ꝺ cōditione furti. ⁊ ideo in princi. ff ꝺ excep. cum inter porem. ⁊ accedant q̃ no. iij. q. iij. offeratur. ff ꝺ re iudi. inter monasterium. ⁊ vtilius videtur negocia tali expediri compendio q̃ per exactam ſbtilitatem longo prorogari dispendio. supra ti. proxi. abbate sane. in fi. preterea legitime tenet comparere ob id quod sequitur: ⁊ tamen comparendo non renunciat appellationi.

e Effectu. effectualit em̄ intelligēda sunt verba: vt ff ꝺ cleri. non resi. relatū. cum suis ꝓcor. Vnde em̄ est: q nō sufficit dicere se paratum revocare: nisi ⁊ revocet ad hoc. ff ꝺ eo qui mit. in pos. causa rei. ser. c. j. ad hoc. ff. ti. proxi. ad apostolice. v. eratq̃ parata. Item si gravamen fuit verbale revocatio sufficiat verbalis: si reale non sufficit verbalis: nisi re etiam revocet.

f Non fuisset. quia cessante gravamine cessare debet appellatio: vt ff. e. cum cessante.

g Collatione. hoc no. ost. de excess. pla. c. j.

b Prejudicium. alꝫ appellare non licet: ij. q. vj. nō solent: ff ꝺ elec. cum inter. R. ff. de ap. l. j.

c Prelatus. quod ꝑsumitur nisi aliud appareat. Et si queratur: quomodo constabit: an sit ibi vt prelatus an sit ibi vt canonicus. Recitari solet. ff de ꝓcess. pben. postulastis. si ē in ꝓmo loco ⁊ ei prima scribit. tunc apparet eum esse vt epum vel caput. sed q̃ sedet ⁊ subscribit post archidiaconum vel alium q̃ ibidem presit capitulo: tunc patet eum ibi esse vt canonicum: ad hoc. xvij. di. c. vlt. de ma. ⁊ obe. statuimus.

d Superiorem. papam vel primū: ff. e. ti. dilecti. vl.

e Canonicus. ff de ꝓcess. pben. postulastis. j. de pben. cū i eccl'ia: ne se. vacan. c. j. cum si.

f Potuisti. si. xvij. di. mlt'is: vbi de archiepo appellat ad synodū cui tñ pest archiepus: ad idē. ff. q̃ ap. sit. l. j. §. solet: vbi de ordinario ⁊ pside appellat ad pside. Et q dic potuisti intelligo ⁊ debuisti. nisi appellaret ad papam. cum gradatim sit appellandū: ff. e. di. lecti. Puto tñ: q si appellans hoc petit ipe eps habeat causam delegare cum satis sit suspectus: ne velit de iure contra factū suum: licz id fecerit vt alius: ad instar eius qꝺ dicimus ꝺ iudice a q̃ fuit appellatum q efficit iurisditōis eius ad quem fuerit appellatum: de hoc. ij. q. vij. §. tria. v. Item si ꝓra ꝑem. ff de elec. querelam. i ꝓma glo. ⁊ l. de appel. eos. in ꝓn.

h Licet. p appellatōem inꝑpositam a diffinitiua revocari pōt interlocutoria ꝓncipali negocio ꝓiudicās: alꝫ ñ ⁊ demittat b allegatio iuno. ⁊ ost. no. p eos. ff de re. iudi. q ad ꝓsultatōz. ⁊. ff. suspēsa ipi⁹ iurisditio: pareze teneris nisi ad h solū: vt revocatōz ipaz audias: si eā duxerit faciendā: alꝫ si ñ pparueris: ⁊ ipe i termio guamē revocauerit cū effectu: poterit extūc libere i cā ꝓcedere: ac si appellatio inter posita ñ fuisset. Dem. Collatōe bificij: quā cōmuniter p epm ⁊ capl'm i tuū ꝓiudiciū fctaz eē ꝓpositi: nō ad ipm epm: si i ea vt plat⁹ interfuit: h ad superiorē te oportuit appellare: alꝫ si vt canonicus iterfuisset i ea potuisti appellare licite ad eūdē. Dē. qꝺ mel⁹ cā. c. vl. ⁊ inno. opi. approbat.

b Pacti. de ꝓpetuo nō petendo vel similis.

c Preiudicans. qꝺ in pemptorijs regulariter est videre.

d Reddens. sic exceptio falsi. ff. de iu. lz. ff de excep. cū venerabilis. ff de ꝓcur. in fra: l exceptio ꝓra rescriptū: q ab excōicato fuerit impetratum: ff. e. li. de rescrip. c. j. cum si.

e Non fuerit. sec⁹ si a repulsione fuisset appellatū scdo ⁊ succubuisset appellans: quod dic vt in cle. e. t: cum a repulsione.

f Appellatus. ⁊ sic videatur transisse i rem iudicatam. sup de elec. cum dilecti. i fi. de testi. significauerunt. cum sim.

g Ultra decendū hoc dicit vt maior sit dubitatio. Dicebant enim quidam: q si ñ fluxerat decendum cum appellauit a die interlocutōe: tūc revocari poterat interlocutoria ⁊ repeti exceptio per ipsam reprobata: quasi intelligatur super diffinitiua ⁊ interlocutoria appellatum. Et impugnabatur hec opinio tali modo: certum est q aliter appellatur ab interlocutoria: q̃ a diffinitiua: ⁊ etiam a diffinitiua continente plures articulos i vno potest appellari in alio non. de testa. raynaldus: cuz si. ⁊ ob hoc dicebant secundi. q exquo appellatuz erat a diffinitiua: indistincte omnes exceptiones admissas ⁊ non admissas. siue fuerit interlocutum siue non. siue decem dies fluxerint siue non. repetere licebit. ⁊ videt hoc satis expressum. ff. de ap. l. j. §. j. ⁊ vlt. ⁊ l. ij. ⁊ iij. ⁊ ff. quando ap. sit. l. j. exquo enim admittitur ad dicendum super principali quod est maius: igitur contra interlocutoriam quod minus est: veritas enim semper est inuanda. Preterea iudex ap. succedit in locum principalis. l. cum apud. ff. iudi. sol. ff interlocutoria non transit in rem iudicatam quo ad iudicem ꝓncipalis cause: ergo nec quo ad iudicem appellationis: quin dare possit licentiam exceptionem repetendi. Innoc. vero tenebat opi. hic approbataz. ost. dicebat q cum fm leges regulariter ante sententiam non appelletur: omnia gravamina illata in causa habent relevari per appellationem interpositam a diffinitiua. Sed fm canones a qualibet interlocutoria: ⁊ quolibet gravamine potest appellari: ⁊ ideo quantumcunq̃ a diffinitiua appelletur: firma manet interlocutoria: a qua. j. decem dies non fuit appellatum. io. an.

h Appellari. j. decem dies a die sententie vl' ex quo sciuit: ff. e. concertationi.

i Emendari. sicut enim conclusio facta in principali non parat prēiudicium quominus noua iura possint in appellat. causa produci. supra de testi. fraternitatis. ⁊ de fi. instru. inter dilectos. C. de temp. ap. per hanc: ita nec interlocutoria prēiudicium parat quo minus vetera iura reponi possint vt hic. alꝫ em̄ qd ꝓdesset super diffinitiua appellasse. Johannes andree.

k Non parat. sicut est videre in dilatorijs vel in condemnationibꝫ expensaz super eo q in exceptione succubuit vel ꝓrer aliā causam similem.

l Vel. repete. super eo quod nō. Johannes andree.

m Appellatum ab ipa. Quid si lata tali interlocutoria iudex statim vult ꝓcedere in cā: petit ps ꝺ quam lata ē interlocutoria: ñ ꝓcedi. j. x. dies: vt deliberet an ab ipa interlocutoria appellare velit necne. querit an sit audienda? Et videt q sic. q bificiū iuris ff. de xxviij. di. de bis. j. de re. iur. indultum. cum suis cōcor: ad hoc optime facit. ij. q. vj. anteriorz. vbi dicit q. x. dies dant ad appellandum: vt liceat infra ipm spacium plenissime deliberare: an appellandum ei sit vel quiescendum: sed iste litigando ⁊ ꝓcedendo super principali sic plenissime deliberare non potest. Io. dico q non est audienda: ⁊ hoc no. guil. in spe. ti. de ap. §. restat videre

in fi. ⁊ ẽ eius rō: qr q̄ ad iudicẽ nō trāsit ī rem iudicatā ſnīa: ⁊ iō cū poſſit eā reuocare: nō omittat ꝓceſſum ⁊ ī hoc dicat in priuata ſua examinatōne oēs rectores bon. ꝓcedaſſe: ⁊ vide euidentē rō nem. ſi ꝑrium diceres: nūq̄ eſſet litiū finis. in qualibet em̄ inter locutoria termini aſſignatoe l' iudicis actu diceret ps queſcatis p. x. dies: vt deliberē an velim appellare: qđ eſſet abſurdū.

n Interiectā. itelligo enā ſi. j. x. dies a die ipi⁹ interlocutorie a diffinitiua fuerit appellatū ꝓter rōnes q̄s dixi ſ in glo. hoc dicit. in ꝑn.

o Reuocari. iudex q̄ i que ex appellatōis vtute ꝓncipale negocū trāſit. đ his q̄ ꝑncipale nō ipediūt itromittere ſe nō debet.

p c Clerici. clericus ioculator. an no vel tercio monitꝰ nō reſiſtēs ipſo iure pdit ꝓuilegiū clericale. Et emanauit ad declaratōem ⁊ approbatōez eoꝝ q̄ de quadaz equitate dicebat oſti. ſ de ſen. ex. per pēdim⁹. ī ſumma. c. ti. §. q̄s poſſit. đ qđ. ⁊ dicebat bonuz eē ſi papa hoc determinaret: ⁊ tempora limitaret.

b Dignitatem. Nō q̄ clericatus ẽ dignitas: ad idē. iij. di. de nigz. vbi de hoc et de clericis nō reſi. c. iij.

Si q̄ detrahūt dignitati merito ꝓuilegium pdere debēt: qđ ñ ꝓne ꝧ dignitati ꝓfertur. vt ſ de fo. compe. ſi diligenti. ⁊ de ſen. ex. contingit.

c Ioculatores. quaſi iocolatores in publicū: ſ. e. ti. cū decorem. faciūt em̄ ſpectaculum ꝓꝑiū corporis. ad hoc. ff. đ his qui no. īfa. l. ij. §. ſi. in occulto tamen vel infirmitatis vel alterius honeſte rei cauſa. aliquid ioci facere nō reprobatur. ⁊ facit quod no. Jo. de cuharistis. ⁊ his qui varijs vtuntur inſtrumentis. lxxxvj. di. donare. in. j. glo.

d Boliardos. vulgare gallicoꝝ. io. an.

e Bufones. vulgare tuſcoꝝ. io. an.

f Annuz. ad hoc. j. de here. cum ꝓmaccia: ſ. de regula. ſtatuimus. in aut. de ſanctis epiſcopis. §. interdicimus. colla. ix. ⁊ hoc ẽ ius nouum. cum al's niſi monitione trina ꝑmiſſa fuerint incorrigibles inuenti nō perdant ꝓuilegium clericale: vt ſ de ſen. ex. in audientia. ⁊ c. cōtingit. ij.

g Ignominioſam. ff. đ his qui no. infa. l. ij. §. ignominioſe. et §. ſi. cum q̄ talib⁹ ignominioſis artib⁹ clerici intendere non debeant ⁊ mimis ioculatorib⁹ ⁊ hiſtrionib⁹: ſ. e. clerici. j. Kñ. mītomi nus ea exercere debent: ad hoc. xliij. di. nō lz. vbi dī q̄ non licet clerico tabernam ingredi multominus tenere. vilitas ergo vite tales non patitur ꝓuilegio gaudere. C. de adul. que adulterium in fi. ſ de apoſta. c. j. xlvj. di. clericum ſcurilem. ne clerici vel mo. c. ij.

h Breuior. No. j. annum. dici breue tempus poſt annum lōgum vel vetus. ad hoc. xxxv. q. viij. c. j. vbi de hoc. ⁊ ſ de ver. ſi. quid per nouale.

i Admoniti. hoc de veteri iure. Sed per quem monebunt? Dic q̄ per ſuum prelatum vel iudicem: vt ſupra de ſen. excommu. in audientia. ibi ſi a prelatis ſuis ꝛc. ⁊ ca. contingit. ij. ibi ſi a te ter cio. io. an.

k Careant. repete ipo iure.

l Omni. hoc dicit q̄ multiplex ẽ clericoꝝ ꝓuilegium: qđ dic vt dixi ſ de biga. altercatōis. vbi ẽ idem verbum.

a diffinitiua poſtea inſiectaz q̄uamē illatū neq̄q̄ poterit reuocari. Oniſa. viij.

Explicit lib. ij. Incipit. iij. de vita ⁊ honeſtate clericoꝝ.

Clerici q̄ clerical' ordis dignitati nō modicū detrahentes ſe ioculatores ſeu goliardos faciūt: aut bufones: ſi p annū artē illā ignominioſā exercuerit ipo iure: ſi āt tpe breuiori ⁊ tercio moniti ñ reſipuerit: careāt oī ꝓuilegio clericali. Oni. viij.

De clericis coniugatis.

Clerici q̄ cū vnicis ⁊ virgib⁹ ꝓtraxerūt ſi tonſurā ⁊ veſtes ꝓferāt clericales ꝓ ulegiū rtineāt canōis ab Jnno. papa ſcdo predeceſſore nro

c Clerici. Si clericꝰ ꝓiugat⁹ habitū ⁊ tonſurā clericali ꝓuilegio gaudet al's nō. ⁊ fuit tracta de fine cuiuſdā exitus gātis q̄ iciebat ad quorūdā. Et emanauit ad declaratōez eoꝝ q̄ no. xxiij. di. clerici. in. j. glo. ⁊. ea. t.

b Amicis. qr ſi bigami eſſent oī ꝓuilegio clericali eruti eſſent nec

editi in fauorē tot i⁹ordis clerical'. Et cū iux ꝑiſiēſe cōciliū nullꝰ clericꝰ diſtrīgi: aut ꝓdēnari debeat a iudice ſecl'ari: ꝑnti declarā⁹ edicto: hmōi clericos ꝓiugatos ꝓmiſſis ab eis exceſſib⁹ l' delictis ẽſi non poſſe criminaliter aut ciuiliter ad iudiciū ſeculare: nec ab ipis ſecularib⁹ iudicib⁹ eos debere ꝓſonaliter l' et pecunialiter: ne p vnā viā ꝓcedat eiſdē iudicib⁹: qđ p aliā denegat vllatenꝰ cōdēnari. Jn ceteris āt vl' niſi vt ꝑmittit tōſurā l' veſtes deferāt clericales etiaz in ꝑmiſſis eos gaudere nolumus priuilegio clericali.

Oni. viij.

De clericis nō reſidētib⁹ in ecclesia vel prebenda.

Conſuetudiez q̄ ī q̄ buſdā ptib⁹ inoleuit: q̄ canōici ⁊ alij

ſuram: ſ. e. li. đ biga. altercatōis.

c Virginib⁹. ſecus ſi cuꝰ corruptus l' viduis ꝓfeſſus: ⁊ eas cognouiſſent: vt. xxxiij. diſt. valentio: ⁊ rationem q̄re virginitas ī mulieribus reqrat q̄ ad hoc poti⁹q̄ ī viro. q̄re đ biga. debitū. ī glo. penul.

d Contrect. Nō ꝓ opinione hug. ⁊ oſt. qr mulier debeat ẽ delſpsata ī virginitate. Vnde ſi ꝓmo defloraut quis mulierez: ⁊ poſtea cum illa ꝓfert: ñ videt q̄ ꝓ mouerī poſſit: ad hoc. xxx. q. v. qual'. vbi đ hoc. ⁊. xxxij. di. nem o. Preterea carnis cōmixtio ꝓformitatez deſignat humane diuinegz nate: q̄ ꝓ incarnatōis miſterium fuit ī vtero virginali ꝓfecta: oportet q̄ ꝓ ꝓfūmatio q̄ illud deſignat fuerit facta ī vtero virginali: q̄ ſi añ illā corrupit ẽ ñ ꝑt: ⁊ bñ facit ad hoc. xxxiij. di. mariti. Dz ꝑrū credo ſm tā. ⁊ goſ. qui hoc no. ī ſūma hⁱ⁹. đ biga. §. ite q̄d ſi q̄s: lz ber. ꝑrium no. đ cle. conu. ſane. ⁊ bar. bux. ī q̄ſtōe dñica

li q̄ icipit q̄s cognouit virginem. ⁊ ber. ſ. de biga. debitū. in glo. vl. tum q: nō diuiſit carnem ſuā in plures. vt ibi: tū q̄ ſequens matrimonium fingit ꝓceſſiſſe: vt ſ q̄ ſi. ſint l'. tanta.

e Veſtes. xxj. q. iij. omnis iactantia. ⁊ ꝓ totā queſtionem. ⁊. ſ de vi. ⁊ ho. cle. clerici.

f Canonis. xvij. q. iij. ſiquis ſuadente.

g Clericalis. huic q̄ fauori clericꝰ renūciare ñ pōt: de ſen. ex. cōtingit. j. de fo. cōpe. ſi diligēti. Sz nūqd talis clericꝰ ſi habebat reſceptuz ad vacaturaz añq̄ ꝓtraheret: mortua tali vxore ſi poſtea vacat illa ꝓbenda: pōt illā petē? Terminant bar. bux. ī ꝑn. q̄ſtionū ſuaꝝ que ſtione q̄ inciꝑt. qdam impetrauit q̄ non: qr ꝓtrahēdo matrim oīo renūciauit p ipm factū ⁊ animū deposuit ⁊ hoc ẽ ver: nā nūc ẽt pdidiſſet ius in re: multofortius q̄ ad rem ſm ea q̄ no. ſ. eo. c. j. ad hoc. j. de ꝓceſ. ꝓben. c. vl. Item ꝓtrahendo voluit ꝑpetuo adherere vxori. xxxij. q. ij. ſolet. ſ đ condi. ap. c. vl. ⁊ eligendo alterum de contrarijs alteri renunciauit: ſ. e. li. de poſtula. c. inno. de elec. vt q̄s duas. ad hoc. j. e. c. vbi dicit in ceteris ꝛc.

h Concilīū. ſ de fo. compe. c. ij. q̄ñ hēt p palea. xj. q. j. ca. ij.

i Declarā⁹. ex hoc ⁊ ſupioribus no. approbatā opinionē. Joan. no. xxiij. di. clerici. ⁊ reprobatā opinionē bar. bux. ibi no. q̄ dicebat q̄ clericus ꝓiugatus in nullo poterat ꝓuilegio gaudere: quātumcūq̄ in habitu ⁊ tōſura incederet. quō q̄ reſpondebit ad decre. ſ. e. Joannes? triplex ẽ ſolutio. ꝓma ẽ q̄ ex ſola relatōe tōſure ſine habitu nō remanet ꝓuilegiū: vel ibi cum vidua l' corrupta ꝓtraxerat l' alia vxorem habuerat: l' qr hoc ẽ diuinare: dic tercio ⁊ verius q̄ de alio ꝓuilegio loquit: ⁊ ſic ꝓcedat. vt. j. e. §. in ceteris autem.

k Cōiugatos. referentes tonſuram vel habitum. vt. j. dē.

l Benegat. j. đ re. iuꝝ. cū qđ vna. cū ſuis ꝓcor. ibi vide de hoc.

m Ceteris. vt ī ꝓuilegio q̄ hñt ne verent exactōib⁹ vel collectis. C. de epis ⁊ cle. l. ij. ſ. de vi. ⁊ ho. cle. c. vl.

n Premiſſis. ꝓuilegio. ſ. canōis inno. ⁊ ꝓuilegio ꝓcilij pariſiēſis.

o Clericali. ⁊ ſic intelligatur decre. ſ. e. io. an.

a Conſuetudinē. diſtributōes quotidiane ſolū ꝑntib⁹ q̄ interſūt diuinis dari debēt. conſuetudie ñ obſtāte. Et q̄ alij illas

receperint non faciunt illas suas: ⁊ idem de distributionibus q̃ dant p anniuersarijs defunctor: ⁊ p hac huius decre. dictum in fi. p decre. s de preben. licet. Johannes andree.

b Distributiones. s. de preben. licet.

c Manualia. vt. s. de ver. sig. olim.

d Victualia. s. e. de cetero.

e Presentes. quid. n. pdeit psentia i loco ex q̃ diuinis ñ adsunt ppt q̃ sunt bñficia pstituta.

f Improbates. Iz igr de psuetudie corpus pbende deberi possit absentib: q̃ diuinis ñ int sunt: s de pst. cũ oñs: secus in distributionib quotidianis. vt hic.

g Hpax. cathedraliũ ℓ collegiatar.

h Affluerint. Nota. q siqs ipetrat q i absẽtia papiat quentus suos ac si psens esset: dispensatio hec facit eũ reputari p pñte: ⁊ nõ p mi esse nte diuinis officijs: sed si psens esset ⁊ officijs nõ interesset: has distributiões ñ peciperet: vt hic: ergo nec dispensationis vigore pcipet: ⁊ si diceret i gra: q recipiet ac si psens esset ⁊ diuinis officijs interesset: tũc secus rõne predicta: sit igit ipetras in hoc caut. vt sm hanc formã ipetret si pot.

i Ordinator. vtputa q tm det ei q interest in missa ⁊ tm ei qui intererit in mattino ⁊ sic de singulis horis.

k Infirmitas. q̃ a celebratõe diuinor excusat: vt s de pben. significatũ. al's clerici ad oes horas tenẽt: qd dic vt s de cele. miss. c. j.

l Utilitas. hec duo solent dispensationem inducere: supra de preben. exposuisti. Et signatur huic contra: supra. eo. li. de elec. cum non de teat. vbi illi q̃ psequit utilitatem ecclesie ⁊ distributiões nõ pcipiũt. Do. canonici nõ tenent eas talib cõcedẽ vt ibi: tm si pcesserint illi nõ tenent ad restitutõem vt h. Alij dicũt hoc loqui in psentib: illud i absentib. vt psentes qui psequuntur utilitatẽ ecclesie distributiões pcipiant: absentes non vt ibi: primum credo.

m Suas. de his q̃ nõ pot fieri elemosina: qd dic vt no. xiij. q. v. i suma. ⁊ s. de rec. ex trãsmissa. Quid si illi qui lucro pdicta cedeb remittant: nũqd ẽ canonicus absolut? ⁊ sans videt q sic: unde. de re. di. §. p traditiõez. cũ h nõ sit additũ remissionem nõ pdesse: vt. s de rescrip. statutũ. §. añpenl. ⁊ j. de censi. exigit. in fi.

n Receperit. dicũt quidam ẽ in pteritũ: vt sic pstitutio ista pterita pbendat: maxime cũ videat mos antiquus: s de pben. Iz. Sed primum credo: tum ex eo q̃ s dixit statuimus: tum ex eo q dicit h ptra hanc nram pstitutõem ⁊c. Sed qui ante hanc pstitutõem recepit. p hãc constitutõez nõ recepit: qz pena legis ex tpe legis. xxxij. q. iij. dixit sara. pterea Iz statutũ esset has distributiões solũ his q̃ diuinis interfunt officijs dari nõ tm erat expedite statutũ pluetudinẽ ptrariam nõ valere. Item nec pena addita qd facit constitutio hec. Sed quid dices de ecclesijs q̃ nõ habent aliq̃ mõ distinctas pbendas: h tm singulis diebus dant cuilibet p victo tot libre panis tot mensure vini: ⁊ sic de singulis. Credo q de illis nõ loquat decre. cũ ille pot? sint pbẽde q̃ distributiões: al's esset canonica sine pbenda in talib ecclesijs: qd esse non debet. j. q. iij. siqs. s de pben. relatũ. ⁊ hoc optime pbat iudicio meo decre. de ver. sig. olim: certum em est q quotidiane distributiões non dant absentib et in theologia studentib vel pullegiatis: vt i pdicta decreta. licet: ⁊ tm in talib ecclesijs dant tales pullegiatis absentibus vt in pdic. decre. olim: q verus ẽ decre. intellectus: al's nulla ibi esset

bñficiati seu clerici cathedralis ⁊ aliar collegiatar eccliar distributiões q̃tidianas: q̃ als manualia bñficia seu victualia nũcupãt: ⁊ tm residẽtibus tribuũt: qualitercũq̃ i ciuitatib seu alijs locis i qbus ipe consistũt eccie: sint pntes: lz diuinis officijs nõ interfint: ex integro pticipãt: ac si ptinue ipsis eccl'ijs i eisdẽ officijs deseruirẽt pitus iprobates statuim? ⁊ vt distributões ipe q̃tidiane i qbus cũq̃ rebus psistãt: canonicis ac alijs bñficiatis ⁊ clericis ecclesiar ipar: q eisdẽ officijs i ipis ecclesijs affuerint. tribuãt iuxta eccie cuiuslibz ordiatõz rõnabile iã factã seu ẽt faciendam.

Qui vo aliq̃ de distributõib ipis q̃cq̃ receperit: exceptis illis q̃s ifirmitas seu iusta ⁊ rõnabilis corporalis necessitas aut euidens eccie utilitas excusaret: rep sic receptar dominiu ñ acq̃rat: nec faciat eas suas: imo ad oim restitutõz: q̃ ptra hmõi nrãz pstitutõz receperit: teneat.

De distributõib et p defunctor anniuersarijs largiendis idem decernimus obseruãdum.

Tit. xiij.

De pbendis ⁊ dignitatib.

Suscepti regimis nos cura sollicitat: vt utilitatib sbiector in illis precipue p quas aiar saluti psulit: nũc nouor editõne iuriũ nunc antiquor innouatõne sollicite puidere curem?. Sane fuit olim p se. ap. puide pstitutu: vt dioceseos locor ad psentatõem religiosor nullũ ad aliquam eccliaz recipiãt: nisi tm ei de puẽtib ipius eccie corã eis fuerit assignatũ: vnde iura episcopalia possint soluere: et pgruã sustentatõz hãe. Dex sic nobis querela multor frequẽs insinuat: religiosi exẽpti de puẽtib parochialiũ ecclesiar: in quib ius obtinẽt patronat?: seu rector psentatio ptinet ad eosdem: tãtuz pcipiunt annuatim: q rectores eccliar ipar ñ possũt de residuo pmode sustẽtari ⁊ episcopalia iura

decre. nõ nisi qrita placuit pape: ⁊ ad hoc facit qõ nõ. ber. in pncta decre. licet. de pben. plus dico q in ecclesijs in quib sunt distincte pbende: ⁊ postea ẽ mensa cõis grossa: ⁊ postea distributiões: solum in his distributõibus: ⁊ non in illa mensa grossa locuz habeat hec decreta. ⁊ ita fuit consultum in ecclesia bon. ⁊ hoc sonat verbum quotidiane: ⁊ s dum dixit q̃ tm residẽtib ⁊c. Sed quid dices ordinatio est in ecclesia q vadit ad talem horã tãtũ hẽbit ⁊c. vadit canonicus ad ad horaz pncipaliter p venario: nunquid simoniam cõmittit? videt q sic. ar. de simo. suaz nobis. ⁊ c. sic p certo. Cõtra. s de pben. significatũ. Do. vide sm ostiqui hoc no. de v. sig. olim: q tales nõ cõmittũt veram simoniam cum nulla expressa pactio intercedat: peccant tamen grauiter ⁊ mentalẽ simoniam committunt: ⁊ per penitentiam satisfaciunt? supra de si. tua nos. ⁊ c. vlt.

o Idem. s. q hi q̃ nõ interfunt mi habeant ⁊ consuetudo contraria non valeat: ⁊ recipientes sine iusta causa ad restitutõnem teneant.

p Suscepti. ad pbenationez religiosor ex exemptorum nõ debent in ecclesijs ipsorum rectores instituu: nisi primo tm eisdẽ assignetur: vnde incumbentia onera sbire possint ⁊ congrue sustentari: nec valet contraria consuetudo. Et diuide in. iij. partes. In prima arengat. In secunda antiquam constitutionem recitat. In tercia ipius iuris transgressionem. In quarta ponit renouationem ⁊ extensionem ipius ⁊ contrariam psuetudinem damnat.

b Animar. s. e. li. de psti. c. ij. j. de sepul. c. j.

c Innouatione. nunc antiquor declaratiõe. s. in phemio huius li. ad fi. exordij.

d Religiosor. de monachis statutum fuerat. s. e. de monachis ⁊ alijs religiosis eadem ratione idem dicebamus p decre. s. eo. auaricie. ⁊ c. in lateranensi.

e Assignatum. quod p eos diuinũ augeri ℓ diminui ñ poterit: dicit archiẽ. s. e. auaricie: ⁊ habent circa hec puidere diocesani ẽt q̃ ad exemptos. vt in cle. de sup. neg. pla. qz regulares.

f Soluere. hospitalitatem tenere. vt in pdicta decre. de monachis. ⁊ dic vt ibi: ⁊. xxxj. q. j. c. j.

g Exempti. ecclesia tm cum populo nõ erat ibi exempta: al's nõ intromitteret se eps: s de priuilegijs. qm. ⁊ de sup. ne. p. sic. hodie secus vt in cle. e. ti. qz regulares.

h Sustentari. forte dumtrebãt quartã quarte idest sextãdecimã decimar: s. e. ti. extirpande. in pn. nolebant q eis generaretur podagre. de cõse. di. v. legimus quosdam. notauerũt autem tan. ⁊ gof. ⁊ ber. s. e. de monachis. q si monachi hanc portiõem assignare nollẽt: elapsis sex mensib eps ordinaret ecclesiã: allegant decre. de sup. neg. p. sic. hodie diocesanus ad hanc assignationem faciendam statuet eis terminũ infra quem si non fiat: psentatũ admittet: ⁊ postea facier hãc assignationez in q̃ taxãda in pluri: vl minori non debet excedere: quod dic vt in clemen. de

iurepatronatus: vt constitutio.

i Onera. hospitū receptōis nūcioꝝ ap. sedis: ⁊ similia.

k Animaꝝ. quaꝝ regimen ē ars artiū: s. de eta. ⁊ quali. cū sit: ē eīm alia pciosioꝛ corpe. xij. q. j. pcipimus.

l Alios. clericos intelligo: qꝛ laici nihil papiūt: s. de iurepatronat⁹. pterea: ⁊ sic eē intelligīt. s. e. ti. exstirpāde. in pn.

m Consuetudine. cū em aīabꝰ sit pcuIosa: vt s pbatū est: ꝙ exstirpāda: s. eo. exstirpāde. ō plue. c. vi. ⁊ de hoc ibi plene.

a Licet ecclesiarum. bñficia vacātia i curia alius q̄ papa pferre ñ pōt: qō si fecerit irrita est collano.

b Dignitatū. qd de epatibꝰ: nūqd cōprehēdūt hac pstitutōe? Satis videt q non: qꝛ ea q̄ speciali nota sūt digna nisi specialiter notent neglecta itelligūt. ff. de iniust. Item apud. §. hoc dicuz. j. e. ti. q̄uis. j. de sen. ex. qꝛ piculosum. cum si. ⁊ facit s de pcura. c. vii. ⁊ qō ibi dixi: s de fil. presbi. c. j. est em non dignitas ꝙ dignitatum culmē: s. e. venerabilis: ⁊. c. cum olim: ⁊ hoc fuat curia: q̄ reseruatōes in his cuz vacant facē pleuent: qō etiā interdū i abbatijs facit. vt sic per istā pphendāt solum puisa p conci. lat. ñ p generale: s de elec. ne p defectu. ad hoc s de pcel. pben. dilectus. io. an.

c Pertinere. xxxij. dicōes: ⁊ vide quod dixi. s. e. ti. de elect. q̄q̄. Jo. an.

Licet ecclesiarum pbñficia vacātia i curia alius q̄ papa pferre ñ pōt: qō si fecerit irrita est collano.

b Dignitatū. qd de epatibꝰ: nūqd cōprehēdūt hac pstitutōe? Satis videt q non: qꝛ ea q̄ speciali nota sūt digna nisi specialiter notent neglecta itelligūt. ff. de iniust. Item apud. §. hoc dicuz. j. e. ti. q̄uis. j. de sen. ex. qꝛ piculosum. cum si. ⁊ facit s de pcura. c. vii. ⁊ qō ibi dixi: s de fil. presbi. c. j. est em non dignitas ꝙ dignitatum culmē: s. e. venerabilis: ⁊. c. cum olim: ⁊ hoc fuat curia: q̄ reseruatōes in his cuz vacant facē pleuent: qō etiā interdū i abbatijs facit. vt sic per istā pphendāt solum puisa p conci. lat. ñ p generale: s de elec. ne p defectu. ad hoc s de pcel. pben. dilectus. io. an.

c Pertinere. xxxij. dicōes: ⁊ vide quod dixi. s. e. ti. de elect. q̄q̄. Jo. an.

soluere: ac alia incūbentia eis onera suppoꝛtare: ppt̄ qō sepe ptingit q non inuenīūt psone idonee q̄ hmōi ecclias velit recipere. Sicꝙ frequent minus idoneis pferūt: ex q̄ picula imminēt aīaꝝ. Nos itaꝙ volētes sup h̄ salubꝛe remedium adhibere: pītī decreto statuimus: ⁊ mādaꝰ pstitutōeꝙ hmōi q̄ ad oēs patronos eccliaꝝ religiosos tā exēptos q̄ nō exemptos: ⁊ alios inuiolabiliter obseruari: psuetudine ptraria nō obstante.

Bem.

Licet eccliaꝝ psonatuuꝙ dignitatū aliozūꝙ bñficioꝝ eccliasticoꝝ plenaria dispositio ad romanū noscat pōtificez ptinere: ita q̄ nō solum ipa cū vacāt: pōt de iure pferre: verūetiā ius in ipis tribuere vacaturis: collatōeꝙ tñ ecclesiaꝝ psonaꝝ dignitatū ⁊ beneficioꝝ apud sedē ap. vacantiū specialiꝰ ceteris antiq̄ consuetudo romanis pōtificibꝰ reseruauit. Nos itaꝙ laudabilē reputātes hmōi psuetudinē: ⁊ eā aucte ap. approbātes: ac nihilominꝰ volētes ipaz inuiolabiliter obseruari eadē aucte statuimus: vt ecclias dignitates psonatꝰ ⁊ bñficia: q̄ apō sedē ipaz ꝛeinceps vacare ptigerit: aliqs pter romanū pōtificē quacūꝙ sup h̄ sit auctē munit⁹: siue iure ordiarie ptātis ipoꝝ electio puiso seu collatio ad eū ptineat: siue lr̄as sup aliquoꝝ puisiōe generales l̄ etiā speciales sub q̄cūꝙ forma verboꝝ receperit: nisi ei sit sup cōferēdis eisdē in curia romana vacātibꝰ specialis ⁊ expꝛessa de ipo pōtifice summo auctoꝛitas attributa: pferre alicui seu aliq̄b⁹ non pſumat. Nos eīm si sec⁹ actū seu attētatū fuerit de cernimus irritū ⁊ inane.

Gregoꝛius. x. in concilio generali lugdn̄.

Tatutū felicis recordatōis clemētis pape pdecessoꝛis nr̄i ō dignitatib⁹ ⁊ bñficijs i curia romana vacātib⁹ neq̄q̄ p aliū q̄ p romanū pōtificē cōferēdis decernim⁹ talit̄ moderādū: vt hi ad q̄s eoꝝdē bñficioꝝ ⁊ dignitatū spectat collatō statuto ñ obstāte pdicto: temū p⁹mēsē a die q̄ dignitates seu beneficia ipa vacauerīt nūeradū ea pferre valeāt tm̄mō p seipsos: vl̄ ipis agētibꝰ i r̄motis p suos vicarios generales i eoꝝ

m Conferre. infra mensem a die vacationis numerandum quia post illum possunt ea conferre. quod dic vt. j. ca. pri.

a Tatutum. Si papa bñficia vacantia in curia non conferat j. mensem a die vacationis illi ad quos collatio pertinebat poterunt illa pferre.

b Statutuz. s. ca. p primo.

c Curia. ⁊ sic idē est dicere in curia: quod apud se. ap. vt s. c. p primo: ⁊ qñ ibi vacare dicanē: videbis. j. e. presenti.

d Moderandū. hoc artationē respicit. non augmentū: s de v. sig. c. vi.

e Veldensem. de hmōi cōputatione dī. s. e. ti. de elec. q̄ sit.

f Numerandū. Est ergo expressum istud tēpus non a tempoꝛe scientie ꝙ vacationis currere: lz videat contra ō concess. pben. qꝛ diuersitatem. ad ti. s. de sup. neg. pla. lz. is eīm q̄ nescit ptātem experiendi nō hz. ij. q. vj. biduū. ff. de calū. l. annus. et hoc tenuit h guil. Sed ptrariū credo pm gar. quia hoc statutum fuit i fauoꝛē eccliaꝝ ne cōtingēt bñficia diu vacare: nō āt i odiū summi pōtificis negligētis: qꝛ tūc ñ nisi a tpe scientie currereꝛ pscriptio: vt i ptrarijs. Item p hanc redit̄ ad ius cōe extendenda ē igit̄ vt facili ad suā naturā redeat. xxxv. di. ab exordio. ff. de pac. si vn⁹: pserim vbi statuēs ptra se statuit: alꝰs. n. quare ñ sic expressisset a tpe scientie, de ꝛeci. ad audiētiā: ad hoc. j. de re. iur. cōē eū q̄. Unū scias lz istō tps currat ignoꝛāti: nō tñ sedi vacanti qñ satis pbat. j. e. si aplica: si. n. ibi ē special⁹ casus: ꝙ ipi⁹ ꝛriū ē regulare: ⁊ ē rō qꝛ hoc reperim⁹ expressū: ꝙ illō nō. Et sic nota specialia i hoc casu. Primū q̄ cū i alijs de mai⁹ tps: s de pcel. pben. c. ij. h dat solū mēsis. Scōm q̄ istud tps currit ignoꝛāti. Tertiū q̄ ñ fit computatio de momēto ad momētū: ꝙ dies vacatōis nō cōputat in mēse: ⁊ hoc patet vū dicit a die ꝛe. ⁊ si s de excep. pia. de restispol. frequēs. Quarcū q̄ cū alꝰs pmuniter ptās deferat ad superioꝛē: h redit ad inferioꝛē: ⁊ hoc facit impossibilitas casus: ad hoc s ō elec. lz. in fi. ⁊ s. e. li. ⁊. e. ti. indēnitatibꝰ. in fi.

g Per seipos. habebāt epi añ pstitutōem clemētis pcuratoꝛes i curia: q̄ statim cū vacabāt bñficia pferebāt illa ⁊ sic puenichāt papam: vnde motꝰ clemens pmulgauit pstitutōem. s. c. pri. de mū gregoriꝰ qꝛ multū piudicialis erat pstitutio illa: in pcip. lug. moderat⁹ ē eā. Sed ne adhuc exercerēt illas malicias: scilicz q̄ haberēt pcuratoꝛem in curia. q̄ statim mēse elapso illa pferret: idcirco hoc addidit. papa eīm ex p⁹mēsem posset pferre: si vellet dūmodo pūctus nō esset: s. c. pri. i pn. Sed lr̄a ista dicit p seipos: nūqd si pītes sunt: p alios conferre poterit. Dic q̄ p alios pferre nō poterit: nisi in casu qui sequit: potuit eīm papa rei sue pditionem ⁊ modum apponere ⁊ legem quā voluit. xxiij. q. ij. eleuterius. ff. de pact. traditionibus de condi. ap. verum. Jo. an.

h Remotis. sic s de tēp. oꝛ. cū null⁹. §. epō. ⁊ dixerūt quidā p hanc litteram; q̄ quis extra suam diōc, existens beneficia conferre non

poterat: ꝫ hoc ē falsū: lz in hoc casu posset ꝓcedi: ⁊ ꝓbabat hoc olim: s̄ ꝛe ꝓces. p̄ben. post electōnem in ꝑte ꝛecisa. ⁊ hoc no. Jo. ⁊ ber. s̄ ꝛe offi. lega. c. nouit.

i Jd canōice. dicebāt olim q̄dam id. s. vicaria: nā eoipo q̄ vicarius generalis erat: bñficia ꝓferre poterat: ꝫ hoc ē falsū: vt. s̄. ꝛe of. vica. cū in generali. Jn talium ꝫ collatōe p ordinariū faciēda requirit q̄ mensis elapsus sit: q̄ pe: se ipos ꝓferant: si p̄sentes sint: vel q̄ p generales vicarios nō speciales: ⁊ quod habeāt speciale mandatū bñficia ꝓferēdi: ⁊ sic expone id. s. beneficia ꝓferre.

q Q Uāuis. Jn beficijs l̄ in impetratōibꝫ ad bñficia p pnsionē vsq; ad certā summā ꝓpio ēnō ꝛebeat. p ecclesias ciuitatis vl dioces nō comphendit cathedralis: ꝫ p ecclesias p̄uicie metropol. ⁊ cathedrales reliquę includit. fuit tracta ꝛe extrauagāti breui respōso. ⁊. c. lz i bñficijs. Et emanauit ad ꝛeclaratonem eoꝝ q̄ no. t. ⁊ ber. ⁊ moderni. s̄. ꝛe eta. ⁊ quali. accepimus. in fi. d̄ p̄ben. p illoꝝ. in p̄n. ber. cōpos. ꝛe rescrip. capitulū scē crucis. i glo. q̄ questiones. §. Jtem queritꝫ ꝛe hac forma. ⁊ §. sequēti.

b Plenissima. s̄. ꝛe ꝛona. cū dilecti. in fi. s̄. ꝛe ver. sig. olim. ff. ꝛe ꝓsti. p̄n. bñficiū: ⁊ ꝛebēt eē māsura. j̄. ꝛe re. iur. ꝛecꝫ. cū suis ꝓcor.

c Restringi. sic. s̄. e. li. ꝛe fi. p̄sbi. c. j. ⁊. ij.

d Usq; ad certā. aliud puta cū papa scribit vt q̄ideat ipetrāti vsq; ad talē summā aliud dū papa scribit vt q̄ideat ei ꝛe p̄bēda tanti valoris vel summe. q̄ in p̄mo casu pōt q̄ideri ꝛe minori: ꝫ nō ꝛe maiori. in scōo vo ꝛe maiori: ꝫ nō ꝛe minori: q̄ forma mandati ē p̄uāda. j̄. e. ti. cui ꝛe non. Et cū istud vsq; ponit in l̄ris: intelligo q̄ veiat ascensiue: quasi papa scribēdo q̄ q̄ideat vsq; ad summā. c. libraꝝ: velut q̄ q̄ideat ꝛe summa. j̄. lx. vsq; ad. c. ꝫ nō vltra id. s̄. eo. li. ꝛe ar. c. j. cum suis ꝓcor.

e Pensione. papa videt mandasse ei q̄ideri ꝛe eo q̄d q̄idēs p se nō poterit retinere sic bñficia: q̄ lz ibi sit liberalitas nō tm̄ ē in collatione: ꝫ in eo q̄ magis isti q̄ illi ꝓfert q̄d dic vt. s̄. d̄ p̄ben. relatum: p̄bat hoc. j̄. ꝛe instit. c. vl. ⁊ lz in fauorē eius hoc dictū videat: nō tm̄ illi fauori renūciat ꝓpter intentionē pape q̄ talis sint: ⁊ ꝓpter formaꝝ mādati q̄ p̄uanda ē. j̄. e. ti. cui ꝛe non.

f Als. vt. c. di. pallium. ꝛe auctoritate ⁊ vsupal. c. j. ꝛe testa. requisiti. ad hoc ꝛe ver. sig. cū nbi. immo etiā interdū solū cathedralis com p̄hendit. vt ꝛe ver. sig. cum clerici.

g Jnclusi. si. j̄. ꝛe sen. ex. q̄ periculosum. ⁊ hoc tenebat compos. in supdicta glo. Sed ber. ⁊. t. videbant tenere ꝓtrariū in p̄dic. ꝛecre. ac ecepimus. in glo. penul. Sed forte bonū habuerit intellectū: si ad casum ꝛecre. se retulerūt. s. in his q̄ ꝓmo erant obligati q̄idere obligabat eīm se eps ordines ꝓferendo: vt. s̄. e. cum p̄m apostolū. ad finez q̄idere vel in cathedrali vel alia: littere igit ibi impetrate fuerūt l̄re iusticie: ꝫ h ꝛe l̄ris gr̄e loquimur: vnde in hoc casu per cōmunem forman in cathedrali vel alijs p̄uidere tenebit: ⁊ sic ꝛecre. illa loquatur in suo casu: nec sit correcta per istam: ad hoc. s̄. e. li. ꝛe elec. cū expediat. Jo. an.

h Extendit. quid si mandet sb hac forma: nūq̄d in capellania vel mansionaria maioris ecclesie cathedralis poterit q̄ideri: ⁊ videtur papa solū canonicos: ⁊ ipoꝝ excepisse p̄bēdas: ad hoc. s̄. vbi dicit ꝓpter ipius honorem. ad hoc supra ꝛe rescrip. statutū. ⁊. s̄. ꝛe ver. sig. cū clerici. Sans credo cū hec l̄ra sic indistincte loquat: q̄ i nullo beneficio cathedralis ecclesie poterit q̄ideri: non enim dicit q̄ non includat canonicatus ecclesie cathedralis: sed q̄ non includat ecclesia: dioc̄ibus existentes: quibus id canonice sit cōmissum.

B Onifacius. viij. Q Uāuis plēissima sit als i bñficijs ītexptatio facie da: l̄re tñ sup obtinēdis bñficijs ipetrate ꝛebēt cū sint ābiciose restrīgi. Et ideo si alicui vsq; ad certā summā q̄ideri mādam⁹ ei nō i pēsiōe: ꝫ i bñficijs eccl̄iasticis tm̄ volum⁹ q̄uideri: nisi ꝺ pēsiōe i nr̄is l̄ris mētio hēat expssa. Quāq; sb noīe eccl̄iaꝝ ciuitatis ꝓrebēdat als eccl̄ia cathedralis: cū tñ alicui ꝛe bñficio mandā⁹ i aliq; eccl̄iaꝝ: ciuitatis l̄ dioc̄esis q̄ideri: ad cathedralē eccl̄esiaz quā ꝓpter ipi⁹ honorez sub hac generalitate nolum⁹ h casu includi: se mādatū hmōi nō extēdit. Secus ē cū mādam⁹ in aliq; eccl̄iaꝝ q̄uicie q̄ideri: tunc em̄ ⁊ metropolita na: ⁊ certe cathedrales eccl̄ie īcludūt sb tali mādato: cū vbe riorez h casu q̄ alio ipetranti gr̄az facere videamur. Bē.

O Lim ꝛe bñficio eccl̄iastico ꝓsueto clericis secularib⁹ assignari q̄ideri mādatur: ꝛe illo ꝛebet intelligi: qō tāto tpe ab vno vl pluribꝫ secularib⁹ clericis institutis in eo rectorib⁹ extitit cōtinue ac pacifice gubernatū vt p̄sēptio legitima sit cōpleta: etiā si āte vl p⁹ religiosi quādoq; missa uerit i eodē. Quādo vo sci bit vt q̄ideat ꝛe aliq; ꝓratu alicui clerico seculari q̄uideri nō pt ꝛe ꝓratu q̄ p religiosos iuxt modū p̄missum ē solit⁹ gubernari nisi h i l̄ris caueatur expresse. Bem.

S Up eo q̄ p̄bēdas quib⁹ parochiales eccl̄ie sunt annexe: in quib⁹ spūalez iurisdictō ergo nullū ipius eccl̄esie bñficiū includet. ad hoc optime. j̄. ꝛe p̄bend. p exemptōem. ⁊. s̄. j. Rñ. Sed pone impetrauit q̄uideri mihi in eccl̄esia sancti petri boñ. nō ē alia sancti petri eccl̄esia q̄ cathedralis. nunq̄d in ea q̄uidebit mihi: videt ꝓpter stilum curie grauam surrepticiam: q̄ in cathedralibus eccl̄esijs non solet expīm nomē sancti: ꝫ in inferioribus sic: qō credo nisi aliter p l̄ras appareret papam ꝛe cathedrali intellexisse per illud. c.

l Prouincie. ⁊ i hoc casu loquit ꝛecre. s̄. e. ti. p illoꝝ: vnde nō aduertebāt qui ōcre. illaz allegabant: q̄ p l̄ras quibus q̄uideri mandabat in aliā eccl̄esia ciuitatis pōt q̄uideri in cathedrali: cum ibi archiepiscopo ꝛe eccl̄esijs sue pronuncie scriberet.

k Uberiorē. si ergo queraꝫ diuersitatis rano: sufficiat ista licet ad metropolitanā eccl̄esiā nō multū efficax videat: ꝫ sufficit sic p papam ꝛeclaratum: ꝛe re iudi. i causis. Jo. an.

c O Lim ꝛe beneficio. vno. Mo. p dis que no. ber. s̄. ꝛe causa pos. ⁊ ꝓra. cū eccl̄esia suburna. in glo. ex hoc videtur.

b Jnstituns. ꝑ si ō facto tm̄ occupatum esset per eos non haberet locum p̄scriptio: vl si ibi non vt rectores: sed vt vicarij vel conducticij seculares cleric̄i remisset. Jo. an.

c Legitima. s. xl. annoꝝ: ꝛe p̄scrip. ꝛe quarta. ꝛe causa pos. cū eccl̄esia. ꝛe consue. c. vltimo.

d Ante inceptam p̄scriptionem: ꝫ secus si post inceptā ⁊ ante cōpletam: ⁊ ideo dixit. s̄. continue.

e Post. non tm̄ continue ⁊ pacifice spacio. xl. an. ⁊ ideo dic q̄m ꝫ. illa igitur administratio precedentis temporis tollitur per prescriptionem sequentem: administratio autem prescriptōez sequens illam non tollit: nisi alia interuenirent que ius aliorum haberēt perimere. Johannes andree.

f Quoratu. ꝓratus ē generale verbum quod ad ꝓratū secularem vel regularem potest extendi: sed ratione persone impetrantis qui clericus secularis est sibi regularis ꝓratus conferri non potuit: vt arteur id solum ad seculares: nam graue est inexpertos ⁊c. xix. q. iij. monasterijs. supra ꝛe elec. cum ad nostram. ⁊. c. officij. Jo. an.

g Seculari. Quid si tempore impetrationis secularis erat impetrans modo factus est regularis: nunquid ꝛe tali ꝓratu sibi poterit ꝓuideri: Credo q̄ non per ꝛecreta. supra eo. li. ꝛe elecri. si eo tempore.

h Modum premissum. s̄. p̄ri. Rñ. s. p. xl. annos cōtinue ⁊ pacifice ab vno vel pluribꝫ institutus in ipo. Dñs Johānes an.

a Uper eo. habere personatum cum cura: ⁊ prebendam cui annexa est parochialis ecclesia: non est ꝓra concilium generale: ⁊ reꝓbatur p istam ꝛecre. opi. ber. s̄. e. t. extirpande. §. q̄ vero: cui fauebat guil. in spe. t. ꝛe legato. §. videndum. v. quid si habeo: ⁊ approbatur opi. inno. ⁊ osti.

b Annexe. in quibus ꝛequire ꝛebet p vicarium ꝓpetuū: vt in p̄dic. §. ꝫ an ipe vicarius. vl ipe p̄bendarius curā alīaꝝ illius parochie hēat: ꝛe hoc fuerit opinō es diuerse vt sequit: vicari⁹. n. curaz alīaꝝ habet: qō p̄bat. s̄. ꝛe of. vi. ex gre: ꝫ vt vicarius. vt ibi nober. cum g rector spiritualē iurisdictōem ibi habeat ⁊ sup vicarius existat: quia excōmunicare potest ⁊ similia facere ergo quin curā

habeat negari non potest: s. de elec. dudum. ij.

c Personatibus. & sic videt q vnus possit plures psonat⁹ & prebendam eaz cū parochiali annexā in vna ecclesia obtinere sine di spensatōe pape. vnde ꝺicit apte s. eo. li. de ꝓsue. c. j. Sed hic papa pluribus loquit: vt vides. j. vbi dicit obtineatis. vñ pluribus canonicis eiusdē ecclesie de hoc ḡrentibus ꝓsuit⁹ papa rñdit: et sic non est contra.

d In eadē ecclesia. idez & multoforti⁹ si i diuersis: ad hoc s. de ꝓcess. ꝓben. lras.

e Concilio. s. eo. de multa.

f Non obuiet. cum eni accessorū habeat seq naturā ꝓncipalis s. e. li. de offi. deleg. si ḡra. j. de reg. iu. accessoriū: cū suis ꝓcor. & ō ꝓbenda nō est cautus q vacet: ḡ nec vacabit capella accessoria ad ꝓbendā. ad hoc. ff. de ser. rus. pre. l. vna est via. ff. quēad. fui amit. si cōmunem. ad hoc. j. e. q. sepe. ꝓtera cessat ratō ꝓhibitōis. q. i ecclia āuexa ꝓbende nō tenet residē: vt s. e. extirpāde. ḡ ꝓstituō: de mēta: hic locū nō habeat.

g Dispēsatio. intelligo pape: de q loquitur ꝓcilio de q mentōez fecit: alꝫs in ꝓbēda & dignitate bñ requirit dispēsatio epi: nisi ꝓpter studio eccl'ie vt aliud ꝑducere: vt illa sine dispēsatōe possint simul de iure teneri. ad hoc s. e. li. de resc. ḡra: et qō ibi dixi. debāt ergo inno. & ostien. s. e. extirpāde: hūc esse casus in q de iure coi vel saltiz de cuiuslibet superioris dispēsatōe ꝑm diuersas opi. qs no. s. e. ti. cū iaz dudū: qs pl'es curas habebat.

e Cum cui. In impetratōe bñficioꝝ inspicit data: nō ꝓtatio vel receptio. emanauit ad declaratōez oim q no. s. de resc. capitulū. & reprobat cōmunis opi.

b Collatis. longe diuersum est ꝓferre & mādare ꝓferri. ad hoc s. e. li. de rescrip. tibi qui: & c. duobus.

c Preferendū. nisi in casu. j. e. si clericus. §. vez. ad hoc s. eo. li. de resc. tibi qui: in fi.

d Simil'. ideo dixit: q: sec⁹ si maior: vtputa q oīb ꝑonis ꝓferat vt. j. de ꝓcess. ꝓben. aucte. ad idē in casu. j. e. q: sepe.

e Ista. posteriores impetrātes.

f Primo. approbat ḡ illa lectura dicit. capit'm: q ibi ꝑus sit nomē nō aduerbiū. & certe satis erat absurdū dicē: q ꝓ cursum tuū tu me ꝓuenires i iure iaz mihi acqsito. & scire debes q sic ꝓmo impetrās ꝓfert oīb secūdo impetrātib i hoc casu: sic ꝓfert oīb qb ꝓbēda vacans ei ab ignorātib ꝓferet postea: vt. j. e. si postq.

g Ꝑ clericis. Per lras apo. nō faciētes ō defectu ordinis mētōez ꝓt impetrāti de curato bñficio ꝓuideri: ad ordies tñ se faciet primis tribꝫ ꝓmoueri. tracta fuit de executagāti: q̄ incipiebat: Venerabilibꝫ fribꝫ: alꝫs sup ꝓuisione: & fuit alexandri.

b Aliis. hoc fuit nō sine mysterio dictū. q: ꝑstitutio alex. solū de pauperibꝫ loqbat. vñ multi dicebāt sec⁹ in aliis. & declarat hic qō no. ꝓpost. de rescrip. capit'm. in glo. q: qstiones. §. item q̄rit an collatio. Et no. q: q̄tuor requirunt in ꝓmouēdo: scientia: mores: etas: & ordo. in ꝓmis tribꝫ patiēs defectū aucte lrāz se. apo. nō ꝓmouet: nisi fiat mētio: s. de etā. & qli. eaz te: & c. ei. in q̄rto sic vt hic vides. & sic caute dicit illa quartuz omiserat.

c Annuarū cura. alꝫs eni nisi hoc esset expressum de curato ꝓuideri

ditōez ꝑm ecclesie vīe ꝓsuetudinez approbatā: & sic ꝑm aliq̄z interꝑtatōez curā aīaz habetis: simul cū ꝓsonatibꝫ q̄z aliquib cura imminet aīaz: i eadē eccl'ia obtinetis: vob cū h generali ꝓcilio nō obuiet: dispēsatio necc̄ia nō existit.

Cum cui canōicatus alicui⁹ eccl'e a sede ap. ē collat⁹: licz nondū sit i ea recept⁹ decernim⁹ in assecutōe ꝓbende iuxta sue puisiōis ordinē oīb⁹ ꝓferendū: qb postmodū i ipsa eccl'ia sitis gra est ꝓcessa: licet isti ꝓmo suas lras ꝓsentauerit & primo recepti fuerint in eadem.

Ꝑ clericis paupib vel alīs nras lras vt eis de bñficijs puideas: etiā si aīarū cura sit āexa eisdez: recipe te ꝓtingat: ipsis: licz nec i sacris sint ꝑstituti ordinibus: nec de defectu ordinū i eisdē lris mētio habeat: poteris ō bñficijs curā hntib⁹ licite puidere: nec ꝓtextu dicti defect⁹ tua poterit puisio impugnari. Oportz

nō posset: s. de ꝓben. c. vlt. j. e. ti. cum in illis.

d Defectu ordinū. sec⁹ in defectu etatis: s. eo. li. de resc. si ed tpe. et no. q: bñ ꝓbat ista lra & inferior q̄ idez repetit q ꝓmouēdus ad curā si nō est in sacris defectū patit: & fa. ad id qō dicam. j. glo. pri.

e Prouidere. olim de iure cōmuni. tales ad talia bñficia nō poterāt assumi: s. de eta. & qua. ꝓterea. hodie dicūt q̄daz idistincte q ꝓnt: ad b⁹ s. de el'c. cū ex eo. j. de ista. c. ij. & hic. ß ñ suz ausus corrigē decre. ꝓterea. & dico ab ea recedendū soluz i casibꝫ in qb hoc expresse suz iuemo: vt hic: & j. ō instit. c. ij. in alijs salua maneat: & ꝑm hoc intelligo decre. cū ex eo.

f Oportebit. vnō solet exprimi i lris ꝑm stilū curie: ita tū q idē cleric⁹ se faciat statutus a iure de. & psonaliter de.

g Requirūt. ō iure cōmuni ꝓsuetudine vel statuto eccl'ie: ad hoc q̄ dixi s. ō si. ꝓsb. c. j. j. Rñ.

h Vel iure. vt in q̄tuor tribꝫ anni: & in sabbato scto: vel sabbato mediante q̄dragesime: s. de tēpo. or. c. et. ij. iij. miores aī ꝓferri pnt in festiuis diebus: vt ibi: & c. ti. c. j.

i Promoueri. quod si monitu nō fecerint: poterūt eisdē ꝓuari: s. de ele. cū in cūctis. hodie impone nīt noua pēa ꝑ uatis antiqs pēis: vt i cle. de etā. & qual. vt hi q. ij. Rñ. Si aūt bñficiū sit curatuz: priuat⁹ est ipso iure: nisi sacerdos fuerit ifra annū. s. e. li. de elec. licet canon. nisi essz eccl'ia collegiata: vt s. e. ti. statutuz. vel habuerit iustum impedimentū. e. ti. ꝓmissa. §. j. vel secum fuerit dispensatū. e. ti. cū ex eo.

tū vt ipsi ad ordies q̄s req̄rūt collata eis bñficia se faciāt in primis statutis a iure tribus ꝓmoueri.

Dez. Ꝑ eū sup cui⁹ puisiōe apostolice sedis legat⁹ in certa eccl'ia suas lras q̄b⁹ obtēperatuz nō fuerat festinarat: mādem⁹ aucte nra in ipa eccl'ia i canōicū recipi & i frem: si bicz ꝓuideri de prebēda iuxta ipsi⁹ legati ꝓtinetiaz lraz talis recept⁹ hmōi nri aucte māda ti nō legati ß nra intelligit esse aucte recept⁹: & ideo est i assecutōe ꝓbende oīb⁹ post eū eadez aucte receptis i dicta ecclesia ꝓferendus.

Bem. Mandato nro sub ea forma tibi directo vt alicui puideas de bñficio ad collationez tuā vel alteri⁹ ꝓtinente: de beneficio quod primo vacabit: siue ad tuaz siue ad illius collatōez ꝓtinuerit: ei ꝑ q̄ scribit puidere debebis. Si vo plura beneficia ad tuā & illius collatōez forsan spectantia simul vacēt: tūc scripte ordinez

a Deuz sup. Tracta fuit de executagāti: q̄ incipiebat: dilect⁹ filius. emanauit ad declaratōez eoz q̄ no. ꝓpost. s. ō rescrip. capit'm: i glo. q: q̄stiones. ß pone q ꝑor v. & guil. i spe. ti. de legato. §. nūc tractem⁹. v. quid si per.

b Litteras. reseruatōis. naz legat⁹ vacaturā nō ꝓfert: vt j. eo. ti. dilectus filius. & ß bene reseruat collatōi sue: & sup ea ꝓferenda cuz vacabit dat executores: vt s. e. li. de offi. le. c. iij. & iiij. & j. e. ti. si apl'ice.

c Auctoritate nostra. littere igit gratiose sic misse facient illū censeri auctoritate apo. receptū: exq̄ sic exprimitur: ad hoc s. de resc. cum aliquibus: in fi.

d Receptus. post impartituz eī auctoritatē a papa talis gra papalis intelligit. j. e. si apl'ice. & C. de veteri iure enu. l. j. añ medii.

e Eadē. nam si minor: ꝓferetur etiaz ꝓnōb: vt. j. e. hi qui.

a Mandato. Nec decre. satis plāe tracta fuit ō executagāti alex. iiij. q̄ incipiebat: sua nobis: & emanauit ad declaratōez eoz q̄ nō. cōpost. s. de resc. capit'm: in glo. quia quēstiones. §. sed quid si in hac forma.

b Collatōez. de illo igit qō ptinet solū ad ꝓsentatōez vel institutōez nō poterit talis puidere: nec ecōuerso. j. e. ti. cū in illis. §. cū aūt.

c Vacabit. intelligo sine fraude q decre. §. e. li. de renū. c. ij.

d Illi⁹. est rō: q: de ꝓmo puidēdū est: alꝫs eadez rōne de cētesimo: ad hoc. ff. de v. obl'. eū q kalendis. de illo igit puideat ne videat executiōni gra: s. e. eū cui. & j. eo. c. pri. qō vez est: nisi in lris essz clausula: qō duxerit acceptandū. j. de ꝓcess. ꝓben. q: in cūctis: & c. ne captāde.

e Simul. pone mortu⁹ vel ꝓmotus est cleric⁹ q̄ habebat illa duo bñficia: vel duo clerici simul mortui vel ꝓmoti: vel renūciauerūt nec apparere pōt quis ꝓmo: ad hoc s. e. li. de rescrip. duobꝫ.

f Ordine. & ē si. s. e. ō elec. si qs iusto. §. j. i fi. xlij. di. sit rector: i fi.

ff. de vsufruc. l. quotis. §. fi. Ad hoc facit quod d'ri. §. de reg. iu. in alternantiuis: & fa. ff. de le. iij. cū pat. §. vlt. & ff. ad trebel. l. hēdes. §. fi. & vide qđ no. s. de rescrip. cum dilecta.

g Ad te. al's essz in pte illi⁹ cui scribit se exonerare. dico tñ q̄ idem esset iuris in ordine psono. s. qñ scribit ad alteri⁹ vel maz &c. q̄ tūc eam si simul vacēt prouidebit de spectāte ad collationez alteri⁹ ordinē scripture fuādo: vt s. dixi. & expone: ad te. i. ad tui collationez. Et qđ dicit vere. hic p oīa vere itelligo cū etiā tercie psone scribit: puta mihi vt tibi prouideā de beneficio spectāte ad collationē talis aut talis. nā si bi de primo vacāte prouidebo: al's scripture ordinē fuabo eadez rōne.

h Si clericus. si clericus cui mādabatur prouideri de prebenda primo vacāte negligit petere prebendā sibi debitaz: extincta est gra. Si aūt sibi collat⁹ fuerit canōicatus: tūc habebit prebendā dum null⁹ est ibi expectans auctoritate apo. Et declarant hic & coniungunt q̄ no. ppost. de rescp. mādatū: i glo. ij. i fi.

i Postea. scz postquā sibi de prebenda. & hec est noua forma q̄ nō multū hz vsuz curie. si aūt mādasset sibi de canōicatu statim prouideri: et postea de prebenda qñ vacaret et p̄missuz fuisset de canonicatu: tūc idē qđ i. ij. casu.

c Faceres. erat g̃ datus in hoc ad ꝓpellendū: de quo dic vt dicam. §. de ꝓcess. prēben. si capitulo. & c. si soli.

d Debitā. s. prime vacaturā. & itelligas nulli alij de iure debitā.

e Negligenter. desidiosus erat: vel execrabatur lites: vel ignorabat ius. quia credebat illā prebendā deberi primo recepto auctoritate capituli vel inferiorus a papa. Si aūt infirmitate laborabat magna: vel alienatus erat a mente vel captiuatus vel iusta causa absens: & procuratorez dimiserat: qui mort⁹ tūc erat vel his similia: tūc hoc casu prēndā nō perdit. ad hoc s. eo. li. de elec. ꝓmissa. non em̄ potest dici negligens qui potestatē expiendi nō habuit: ad hoc s. de elec. c. vlt. & de ꝓcess. prēb. q̄ diuersitatez. Qñ aūt dicat negligens: arbitrio bom viri. i. iudicis relinq̄nduz credo. ff. de v. obli. ꝓnun⁹. §. cū ita. Nec em̄ dico q̄ statim post mortē necesse habet petere: imo aliq̄ tempus sibi assignādum est in quo deliberet: an prēbenda sibi debeat de iure vel non: ad hoc s. e. li. de ꝓsue. c. vlt. arbitrabitur ergo iudex hoc tempus ꝑm qualitatem negocij personaz & loci. ad hoc s. de elec. cupientes.

f Aliam. Nota q̄ si neglexi petere debitā: & alij collata est: aliā non peto. ℞ si neglexi petere debitā: tñ adhuc nō est alij collata: dico q̄ illaz adhuc possuz petere. ad hoc. §. e. si tibi absenti: in fi.

g Extincta. & sic extincta debet esse potestas executoris: sic ecōuerso de offic. deleg. si super gratia. ad hoc s. e. super eo. §. ō regu. iuſ. accessorum: cū suis ꝓcor. & merito est extincta potestas. cum enim forma sibi tradita fuerit per rescrip. super uno beneficio tñ: scilicz primo vacaturo sibi debito: illo omisso nil subest rescrip. ad hoc s. de offic. delega. ex parte. §. exquo igitur scinit rem suam agi & se non opposuit: sibi imputet: de re iudic. q̄uis: al's sequeretur q̄ ius haberet in plurib⁹ prebendis: quod est absurdum. quidaz tamen dicebant olim contra propter intentionem mandantis qui voluit illum prebendaz habere. vnde si non habet primam habeat secundam. ad hoc. s. eo. dilectus. iij. s. de concess. preben. cum super. nec dicitur ius habere in duabus prebendis. quia desinit ius habere in prima: & hoc putauit ostien. in predicta glosa magna equū.

h Effectus. quia papa contulit vel mandauit conferre canonicatuz in ecclesia: qđ factuz fuit.

i Negligentia. qua neglexit petere prebendam sibi debitam: & sic fuit alteri collata.

k Dūmodo. per istud verbum probo quod non prefertur expectātibus qui impetrauerūt post negligentiaz. nam de his qui ante negligentiam impetrauerunt dictuz erat sup̄: ibi nulli alij de iure debita. superflueret ergo hec littera: nisi & de posterioribus intelligeretur. hoc sonat ergo littera: q̄ q̄dm erit ibi aliquis expectans auctoritate apostolica: siue prius id est ante negligentiam impetrans siue post: ille negligens non habebit prebendam.

l Eadem auctoritate. preferetur igitur receptis auctoritate inferiorum. §. c. pri.

m Mandatum. cuius fines diligēter seruandi sunt. §. e. ti. cui de non. sed istud esset mandati fines excedere. Jo. an.

n Prouideri. scz de prebenda de qua scriptum non fuit.

o Spectat. quocunq̄ iure commune. vel speciali. §. ne se. vac. c. vno: de regula. c. viri. cum si.

p Debebit. idem dicebant olim quidam in casu dere. s. eo. li. de offic. delega. si sup. vt ibi dixi. Jo. an.

q Subsistat. intelligas nisi etiā negligēs esset in ipsa petenda. quia & tunc perderet ius in illa sicut et in superioribus casibus dictum est. Mora igitur q̄ plenior est gratia secundi rescripti q̄ primi. Secundus ergo negligens in prebenda non propterea amittit canonicatuz quem iam habuerat: sed amittit potioritatez in prebēda respectu apostolicoruz qui duplici iure iuuant: non autem respectu aliorum: vt vidisti.

r Si qui. Decre. ista emanauit ad declaratōnem eoz que nō. Nimo. & osti. & moderni: s. e. relatuz: ber. ꝓpost. s. de rescp. capitulum: in glo. magna. §. Item si vnus. §. & probabatur hoc olim per dere. de accusa. accedens in parte decisa. & tūc ponebatur de concess. prēben.

b Antea. Nota q̄ regula illa: qui prior est tempore potior est iure: locum habet in his quorum par est causa: quod probatur. ff. de regu. iuſ. quotiens vtriusq̄. & dixi. §. de reg. iuſ. qui prior. ad hoc s. eo. cum cui. si autem dispar est causa: non habet locum regula: vt hic. hinc est q̄ lex dicit priuilegia considerari: non tam ex tempore q̄ ex causa. ff. de priuileg. credi. l. priuilegia. et creditrix vt alis preferatur quibusdam creditoribus etiam anterioribus: non tamen filijs ex prion matrimonio: qui agunt de dote materna. C. qui pot. in pig. ha. l. vlt. vbi de hoc.

c Specialiter. auctoritate ergo huius specialis mandati fingitur potius delegatus q̄ legatus: et sic delegantis auctoritate videtur esse receptus. Sed tempore alexandri quidam contrarium dicebāt: dicentes q̄ speciale mandatum legato directum non inducit nouaz auctoritatem pape: sed veteris potestatis legati prorogatōnem tar. ff. de preca. sed si manente. vnde primo receptus tali auctoritate legati prorogata receptus videtur. vnde postponitur secundo recepto auctoritate pape. et hoc videbatur dicere constitutio alexandri execrabilis. Sed contrariū est verum: vt hic vides. nec ob. lex. sed si manente que loquitur: cum prima et secunda concessio sunt eiusdem nature et forme: sed hic potestas legatōis est per se: et potestas prouidendi vel conferendi auctoritate apostolica postea concessa eodem modo per se et gratiosa data: vel fauore legati vel eius ꝓ quo scribitur: constitutio execrabilis. vel loquebatur in suo casu speciali: cum scilicet prouidit vltra quaternarium numeruz: vel in legato cardinali qui conferebat iure legationis: vel sit correcta: s. in fi. prohemij huius libri.

Ji post. Si post gratiam mihi factā a papa de canonicatu ⁊ pbenda bo noñ. canonici hoc ignorātes. ⁊ ignorātu pbendā pferī post vacantē: nō tenet collatio. Mō ḡ q̄ sic inspicit tēpus date q̄ ad scōm ipetrantē a papa: sic et inspicitur q̄ ad illū q̄ postmodū recipit a capitulo et ignorāter.

b Cōtulimus. quid si non ptulit ꝫ conferri mandauit? dic vt. j. de pcēs. pben. si capitulo. ⁊ ca. si soli.

c Postmodum. Quid si tuc tpis vacabat prebenda q̄ postmodū sunt collata: videt q̄ tenear collatio. q̄ mandabatur de prima vacatura prouideri: sed illa iā vacabat ergo ñ debet. vt. c. si clericus. in fi. s. e. ⁊ ideo est stilus curie: pbendaz si qua vacabat: vel q̄ primo vacauerit dē. Satis credo idem p rationem q̄. j. sequit: nam eoipo dē. ad hoc. j. e. si bñficia. io. an.

d Aldon. ꝓpio. quia secus si ptulissent expectanti aucte papali: s. c. pri.

e Vacaturam. multo fortius ergo vacantem: quia difficilius constituit in vacatura q̄ in vacante. s ō cōcēs. preben. nulla. supp eodem t. dilectus filius. ⁊.

f Nequit. ille tamen cui sic collatū fuerat: si dimisit aliquod bñficium ꝓpter illud habēdum recuperat illud. si sine difficultate cognito pbendam illi deberi eam sibi dimiserit: alʒ nō. j. e. ti. si bñficia.

g Aldū venerabi li. Si papa det literam legato suo recipiendi aucte apostolica resignatōes bñficiorum legationis sue libere in manibo suis factas: et bñficia pferēdi. Sedo papa ō pdicta ptāte nō habita mentōe canonicatū ⁊ pbendā si vacat l̄ quā primo vacauerit i aliq̄ eccl̄ia legationis mihi conferat. Tercio canonicus ipius ecclesie renunciet: ⁊ legatus etiam ignorans collationem mihi factam confert tibi prebendam predictam: non tenet collatio legati: sed mihi illa prebenda debetur. Jo. an.

h Aucte nr̄a. hoc fortificabat dubiū quasi exq̄ aucte apostolica hoc faciebat in secūdo mandato: de illa prima ptāte mentio fieri deberet: alʒ em̄ si ptāte ordinaria hoc faceret: satis videbat dubium terminatum: s. e. t. c. pri.

Ji post. canōicatū i aliq̄ eccīa tibi ptulim⁹: ⁊ de pbēda nulli alij de iure debita imbi prie vacaca mādaui⁹ p videri: hi ad quos i ea spectat collatio pbēdaꝝ: pbēdā q̄ vacauit ibi postmodū motu ppo ignorātes tibi gr̄am factā: alij duxerit pferēdā: tal collatio in tuū p̄iudiciū attētata nullā obtinet firmitatē: nā eoipo q̄ canonic⁹ aucte ap. fuisti effectus ius ad obtinēdū pbendā prio vacaturā ibidē tibi acquisitū extitit: eādēq̄ q̄cito vacauit: exquo nulli alij debebat: iuste petere potuisti: et iō a pdictis ꝫ ignorātibo alteri cōferri nequiuit.

Dem.

Aldū venerabili fri nro s. epo palestrino quem ad ptes ōstinauim⁹ gallicanas rcipiēdi aucte nr̄a resignatōz ab obtinētibo bñficia eccīastica i eisdē ptibo q̄ ea vellēt libere i e⁹ manbo rsignare: ac bñficia ipa plonis idoneis pferēdi per nr̄as l̄ras ptāte pcessa. Nos postmodū de pcessiōe hmōi nō habita mētōe nicolao de bone fac. camerario dilecti filij nr̄i. M. tit. scti laurētij i damaso pbi cardīal canonicatū lexoneñ. eccīe q̄ i ptibo illē exīstit: ⁊ pbendā nlli alij ō iure debitā: si q̄ tūc vacabat i dicta eccl̄ia ptulim⁹: ⁊ sibi puidim⁹ de eisdē. Si vo nlla tal pbēda vacabat ibidē: nos poēdā prio sibi vacaturā pferēdā dicto camerario cum vacaret donationi aplice duxi⁹ reuādā: decernētes extūc irritū ⁊ inane: si sec⁹ sup b a q̄q̄ ptingeret attētari: certis sibi ad b executoribo de putatis. Cūq̄ postmodū nicola⁹ vasalli cleric⁹ canōicatū ⁊ pbēdā: q̄s i dicta lexoñ. eccia obtinebat: i dicti epi maibo resignassz: ⁊ dicte ptātis ptextu eos idez epōs collatōis puisiōis refuatōnis ⁊ decreti pdictoz forsan ignar⁹ guilelmo vasalli pbro ptulissz: dicti executores collatōe ñ obstāte pdicta l̄raꝝ nr̄aꝝ aucte pbēdā eādē dicto camerario velut sibi debitam ptulert: quē dict⁹ pbr ptextu collatiōis p dictū epm sibi facte q̄ pbēdā ipaz pacifice possidere valeat: nō pmittit: ppt q̄ idē camerari⁹ nobis supplicauit hūiliter vt puidere sibi sup b ō oportuno remedio dignaremur. Nos igr attēdentes q̄ ⁊ si memorato epo pdictā pcessim⁹ ptātez: penes nos tn nihilomin⁹ remāsit maior: lz eadē ptās et i pdictis: ppter q̄ nr̄a q̄ eādē poccupauimus ptātē potior dz ee pditio: eo p̄ferri m q̄ fm canōicas et legitimas sanciones p spem generi derogat: q̄q̄ de genere i derogāte specie mentio nulla fiat. Cōsiderātes q̄z: q̄ nos exposito nob de ptāte pdicta: nihilomin⁹ l̄ras gratiosas daremus i dictis ptibo ñ habita mētōne de ipa: qz foret obsurduz: si tā lata nr̄a impediret ptās ⁊ si in oibo puisionū nr̄aꝝ l̄ris q̄s cōcedere⁹ i ptibo supdictis oportet nos de sepedicta potestate specialē facere mētōem: ⁊ q̄ decretū nr̄m pdictuz: maxīe b vbi tā dict⁹ camerari⁹ ante dictā renūciatōz p nos erat lexoneñ. effect⁹ canonic⁹ statī ignorātes ligauerat: cū sup i certo ñ essz editū nec ex alieno penderet arbitrio vl̄ volūtate cuiusuis: q̄ acceptādi ptātē habere⁹: ⁊ iccirco p illud et exp̄ssisse videmur: ne alij possz pferre: ⁊ ptātem pdictā q̄tum ad presentez speciem reuocasse: q̄ in b casu: vbi ō lucro dicti. B. tā

c Beneficia. sumitur bñficium large. vt ad bñficia ecclesiar cathedralium extendatur: vt p inferiora patet: ar. ꝓ. s. e. q̄uis.

d Libere. nō em̄ pactio vl̄ condino in his locum hz: s ō trāsac. sup eo. ⁊ facit de elec. cum inter. R. ⁊ qō ibi nō.

e Idoneis. ⁊ sic nō pueris vel alijs bñficiatis: s. e. sup inordinata. j. e. ti. is cui. Jo. an.

f Potestate. hāc potestatē legat⁹ ñ demādat ex se. ⁊ ē casus i q̄ pt q̄s p se qō nō p alū: vt s ō offi. le. c. penult. in fi. ⁊ ē rō: ne dēt via ad vacatura: vt ibi.

g Canonicatū. ⁊ sic afrecta erat pbenda ꝓmo vacās sine alio decreto: vt. s c. pri. ⁊ j. sequit.

h Que. lexoñ. eccīa dē.

i Illis. s. gallicanis.

k Eisdez. s. canonicatu ⁊ pbēda.

l Talis. s. canonicat: ⁊ nulli alij de iure debita.

m Predicta. fcta a legato ipi guilelmo vasalli.

n Presbr. B. vasalli.

o Pacifice. si igr pbēda habeat certū ordinem annexū: nō tenebat se facere ꝓmoueri: s. eo. li. de elec. cōmissa. §. j. dē.

p Eadē. ē maior ⁊ eadē diuerso respectu.

q Preoccupauim⁹. sic. s de ꝓua. nō iniuste. s. e. li. e. ti. si duo. ⁊ de of. del. cum plures.

r Sāctōes. s ñ rescrip. c. j. ⁊ c. pastoral. s de of. lega. studuisti. j. ō re. iud. generi. ⁊ ibi vide de hoc: ⁊ . ff. de re. iud. ī toto. optime concor. j. e. q̄uis. j. ⁊ ij. Rñso.

s Se ipa. s. ptāte data legato: valēt ḡ l̄re cū nō sit talis veritas tacita: q̄ exp̄ssa nihilominus l̄ras habuisset: s. e. tn sup l̄ris: lz hoc in l̄ris ad bñficia impetratis generaliter nō sit verum. vt. j. e. ti. si motu ⁊ cetera.

t Absurdū. Nota bonū modū argumentādi ex sequela absurditatis. sic. s de excep. cū inter ꝓpos.

u Nostra. papa non debet iusticiam suam negligere: qui alios in sua iusticia fouet: vt. j. de iniu. ec. q̄m.

x Incerto. sicut cum scribitur alicui prouideri de beneficio qō primo vacabit in ciuitate: vel quod primo vacabit in prouincia: vt. s. eo. q̄uis. incertum est qō beneficium impetrans sit habiturus. sed hic certum est de canonica lexoñ.

y Acceptandi. vt. j. de pcēs. pben. qz cūctis. ⁊ c. ne captāde dē.

z Reuocasse. lz em̄ eandem renunciet ptātem: ⁊ tn maiorē. s. reuocandi et tacite. vt b vides.

& Lucro. de dāno em̄ ei⁹ nō agit qz si dimisit ꝓra bñficia recuperat

illa fm formam recre. ĩ. e. si beneficia.

y Ad instar. coadiuuat primã ratõem p duo legalia argumenta: sic. ĩ. re pces. pben. qr ciuis. re sen. ex. si laicus.

a Serui. hẽs hoc. ff. si cer. pe. l. eiꝰ q ĩ puicia: h em ñ agit re dãno seruꝰ: t sic ab ignorãte dnõ ptãs reuocat. sic inducit ad ꝓpositũ.

b Kalendario. i. nouũ facietis. ff. re le. iij. q filium.

c Nõ facit. debitorez tñ soluentem sibi t hoc ignorantẽ liberat: vt in p. l. eius q. t. ff. re solutio. siqs duo. t. l. cum qs. §. j.

d Reuocãs. sic §. e. li. re rescriptis. si gratuose. j. Rñ. vbi re hoc. ĩ. ne se. va. c. vno. in fi. ff. loc. l. iiij. insti. mãda. §. recte.

e Et dñi. repete ad instar. t habes hoc. ff. re pecul. l. non stati. ff. re opt. lega. apõ auctũ. Et ẽ hoc casu qddã spe ciale ꝓ regula: §. re re. iur. c. j. ff. e. l. nihil. qr peculiũ re nõ tñ verbis ꝓstituit. ff. õ pecul. peculium. §. si vbis nomina: t tñ vbis tollit vt h: t in ꝓdicta. l. non statim.

f Premissa. semp em pcedere dz. xij. q. ij. indigne. §. re sen. excõ. sacrõ. cum si.

q Alia sepe. secũdus q impetrauit dignitatẽ t pbendaz pferet poni q solũ pbẽdã impetrauerat: si prebenda dignitati est annexa al's nõ. Emanauit ãt hec recre. ad declaratõem t connectõez eoꝝ q no. inno. t ostiẽ. §. e. u. c. vl. t §. õ ma. t obe. statuim⁹: t compost. õ rescrip. capitulũ in glo. magna. §. vnuz casum. Et reprobata ẽ opinio innocẽ. t compost. q dicebãt lz pbenda nõ essz ãnexa: dignitatẽ habẽtẽ pferri: t sic dicebat cõpost. se õ mãdato pape ꝓnũciasse in boñ. eccia: in dignitate archipbuteral: approbata ẽ ãt opi. ostì.

h Dubitaꝝ. t merito fuit declaratõ eoꝝ faciẽda: sic §. e. li. re elec. q sepe. §. vt lit. ñ pt. qm.

tũ agit t nõ õ ꝓiudicio epi me morati: ab ignorãte potuit reuocari: nec p⁹ reuocatõz hmõi ius p eũ ĩ aliũ et ignorãtẽ ĩ re reuocata trãsferri ad istar etiã serui Kalẽdario ꝓpositi: q post mortẽ dñi ꝓponẽtis mutuatas pecunias accipiẽtis nõ facit: lz int ꝓbẽtes mors dñi ꝓpositum reuocãs fuerit ignorata: t dñi q peculiũ qõ ꝓpio suo pceſſerat statũ pmit cũ ĩ eo suã mutauerit volũtatẽ: discretõi vie mandã⁹: qten⁹ puatũ pbitez monitõe pmissa: p cẽsurã eccle siasticã appellatis: vt collatõne re canonicatu t pbẽda predictis p dictũ epm sibi facta: que nulla extitit: ñ obstãte dicto camerario pbẽdã ipaz oñino dimittat: t eũ sup eo re ceps nul laten⁹ inquietet.

Bem.

Olim sepe dubitat a multis: si canõicat⁹ alicuius eccie sit collatus a sede ap. successiue duob⁹: fueritqz mãdatũ pmo re pbẽda: scõo vo re pbẽda t dignitate psonatu vl officio cũ se facultas obtulerit: puideri: qs ipoz ĩ pbẽda q cum dignitate psonatu l officio vacat ibi postmodũ debeat õ iure pferri. Nos dubitatõz hmõi sopire volẽtes pnti declaram⁹ edicto: pmũ cũ sit tpe ãterior: cui p mãdatũ scõm ꝓiudicari aut ius ipi⁹ absorberi ñ dz: ex q re intentõe mãdãtis ꝓrie: ñ apparet pferendũ eẽ ĩ dicta pbẽda: nisi vacãti dignitati p sonatui l officio sit annexa: nã si essz annexa: scõus cui debet dignitas psonat⁹ l officiũ pre ferret in ipa.

Bem.

Olim in ill: qbus bñficia curã aiaꝝ habẽtia ꝓmit tũt: maior q ĩ his q ad alia promouet idoneitas reqrat: intẽtõis nre neqq exist: vt cũ aliquib⁹ de eccijs psonatib⁹ dignatib⁹ l alijs bñficijs qbuscũqz õ aiaꝝ cura mẽtõe ñ habita: puideri mãdã⁹ ipis re his quib⁹ hmõi cura imminet: possit aut debeat puideri.

i Illis vo pro quib⁹ scribim⁹: vt puideat eis dẽ re psonatib⁹ vl dignitatib⁹ et si curã habeãt aiaꝝ ad collatõz pusionẽ psentatõz l dispositõez spectãtib⁹ q rũcũqz: puideri neqbit re platuris psonatib⁹ vl dignitatibus ad qs seu qs p electõz hi q eis habẽt pficiassumũt.

k Cum int collatõez psentatõem t institutõz differẽtia magꝝ esse noscaꝝ: si cui re bñficio ad alic⁹ collatõz spectãte puideri mãdet: re illo qõ ad ei⁹ psentatõz l institutõz pertinet puideri nõ poterit: nec et ecõuerso. expsso em vno casuũ pdictoꝝ mãdatũ sup h factũ: qõ debet de sui natura restrigi: ad alios extẽdi nõ dz.

l Si vo re bñficio ad aliqz collatiõem vel psentatõem spectante non adiecto cõmuniter vl diuisim pusio imũgit faciẽda: in bñficio qõ ad collatõz vel psentationẽ alterius ipoz tñ pertinet adimplere nõ pt.

m Sicuti si re bñficio spectãte ad collatore. Johãnes an.

Olim in illis. Declarãt h q no. p ber. inno. t ostì. §. e. c. vl. p compos. §. õ rescp. capt'm i glo. magã. §. h qd in his.

b Regrat. Est em aiaꝝ artiũ regimẽ aiarũ. §. re eta. t qli. c. penl. ad hoc §. e. graue. t. c. se. t. §. e. c. j.

c Intẽtõis. ad quã recurrendũ ẽ: vt §. e. c. vlt. t. §. re reci. ex multiplica. vbi re hoc Illa ãt intẽto t rõ q tuit delegatis dz esse t delegati: §. õ rescp. sup lris. in fi.

d Cura. et si ĩ lris prouideri mandet q aiaꝝ cura ñ negligatur: tñ immnet dignitati. qõ dic vt in cle. e. u. si dignitatem. j. Rñ.

e Prouideri. hic ẽ q ei panẽtibꝰ defectũ i etate dispẽsant epi i dignitanbꝰ ñ curatis. h in curatis nõ: §. e. li. re eta. t quali. c. vno: t ẽ et si. re fi. p sbi. c. j. t ẽ hoc ꝓpter bñficiaꝝ impetratoez q dz ambitiosa t restrigẽda. §. e. q⁹is. cũ al's noie beneficij dignitates t bñficia includãt: vt §. õ versig. c. penl. Quid si simpliciter mãdat puideri re beneficio: nũquid poterit execuꝝ: re tali beneficio puidere: quod requirat sacrum ordines: t videtur q non: arg. huius. ca. ad hoc. §. eo. li. re fi. presbi. c. j. Sed dic ꝑ. ĩ. e. ei cui. ad idẽ. §. eo. si p clericis: nisi pateret in etate defectum: ita q ad illum ordinem promoueri non posset: vt ibi. t supra. e. li. re rescrip. si eo tẽpore. Johãnes an.

f Electõez. electio igit nõ ꝓcludit sb vbo ꝓuisionis l dispositõis cũ int ista tria sit differẽtia: t facit q statũ seqt: t ẽ si. §. e. li. re offle. deliberatõe. Rñ. j. t facit quod dixi. §. e. li. re elec. c. vl. t. ĩ. c. pri. ij. Rñ. in glo. sed nonne.

g Eis. s. platuris psonanbꝰ vel dignitatibꝰ.

h Assumũt. et si inhibeat in lris ne elec. eligant: vt in cle. e. ti. si dignitatẽ. ij. Rñ.

i Noscaꝝ. hic ẽ q capt'm vacãte sede ñ pfert bñficia: q spectãt ad collatõz epi: §. ne se. va. c. ij. t. ĩ. e. li. e. ti. c. vno. t tñ tũc instituti istituẽdos ab epo. ĩ. e. li. re ista. c. j. §. õ ma. t obe. cũ olim. t idez vides i gñali vicario: §. re ista. ex frequẽtibꝰ. §. e. li. õ of. vi. c. vlt.

k Adiecto. exquo papa hoc non adijcit: alterum tñ grauare

Bubitabaꝝ ãt ꝓpter varias opiniones qs supra vidisti: t fuit etiam hec dubitatio nostris temporibus in boñ. ecclesia.

e Prebenda. tñ.

d Officio. perpetuo in ecclesia: vt. §. re consue. c. j.

e Vacat. morte renũciatõe l ꝓmotõe illi⁹ q dignitatẽ bẽbat t pbẽdã.

f Declaramus. Nota quia ius nouum nõ facit h vetus declarat: facit quod dixi. §. ti. pri. ca. vno.

g Anterioz. t sic ẽ iure potior: q: exq pbenda ñ ẽ annexa: vtriusq q ad hoc ẽ par cã: sec⁹ cũ ẽ annexa: t facit qõ dixi §. e. hi qui.

h Preiudicari. gra em scõo facta intelligit fieri sine alieni iuris ꝓiudicio: §. e. li. re rescrip. q⁹is.

i Apparet. q: tũc secus. ĩ. e. c. penul. t. ĩ. re pces. pben. au ctate.

k Annexa. exq em hz vnũ cõnexoz t fluquũ hze dz: re pstu. trãslato.

non intendit: ⁊ hoc intellige ꝑm terminatōnem quam habes. ī. e. ti. c. vlti. ⁊ fuit hoc sumptū ex quadam extrauaganti: que incipiebat: cōtingit interdū sicut te ꝛc̄.

l Alio. absurdus eñ essz illū grauari ꝛe quo papa non intellexit. Jn ꝓmo videbaꝫ. q: ad collatōem suam spectat licz ⁊ alteri⁹. nam ⁊ qui iurat suū nō esse: iurat ⁊ sibi ꝓmune nō esse. ff. ꝛe v. sig. pupillus. §. vlt. ⁊ qui legat seruos suos ⁊ q̄ i totū: et q̄ in parte sint sunt videꝫ legasse. ff. ꝛe leg. iij. l. si quis seruos. ꝫ hoc facit cōtraria intētio pape. idem est ergo dicere ad collationem talis: ⁊ soluus talis.

a 1 Si tibi absenti. n. beneficium mihi collatuz ante dissensuz meū alteri cōferre nō potest: nisi termin⁹ mihi dat⁹ ad ꝓsentiendū essz ela ꝓsus: ⁊ tūc etiam post terminū anteq̄ alteri ꝓferatur potero ꝓsentire. Emanauit hec ꝛecre. ad ꝛeclaratōem ⁊ approbatōem eor q̄ no. inno. ⁊ ostī. ⁊ moderni ī. e. accedēs. et ostī. in sum. ō insti. §. q̄s institui. sciebamus enim q̄ absenti poterat beneficiū conferri ⁊ absens inuestiri: vt ibi. sed dubitabaꝫ an medio tempore posset collatio reuocari: qō hic terminaꝫ. ⁊ q̄ dicit absenti idem ⁊ multo fortius si ꝓsenti. qui forte ꝛeliberare velle se dixit.

b Episcopum. factū ponit non ius. q: idez si ꝓ aliū.

c Habueris. acceptando vel cōsentiendo vel ratum habendo: si negocioꝝ gestor vel procurator generalis fuerat inuestitus ꝛe ipso: sed si specialis statum dicti ꝛebuit suum: quod dic vt no. eo. accedēs. ad hoc. ff. ꝛe neg. ge. si ego. ff. ꝛe solu. ratum. ff. ꝛe acquirē. possessi. qui absenti.

d Acquiras. secus in legato speciei. quia tunc acquiritur dominum legatario ignoranti: licet cōmutabiliter. ff. ꝛe leg. ij. cum pater. §. surdo. fa. ff. ꝛe ꝓdi. ⁊ ꝛemon. l. legata. per que iura dicebant quidam quod hic dicitur. Jtem per id quod habes ī. ꝛe elec. cuz inter canonicos. ⁊. c. publicato. ad hoc. ī. ꝛe regu. iu. quod semel: cū suis concoꝝ. Alij dicebant q̄ si secundo prius fieret traditio: vel prius consentiret: bene tenebat collatio per. l. ℒ. ꝛe rei vendi. l. quoties: in pun. ⁊ in fi. vbi dicitur q̄ si res vendita fuerit duobus: ille potioꝝ est cui prius fuerit tradita: ⁊ vide quod dixi. ī. ꝛe reg. iu. qui prioꝝ. Tercia opinio erat q̄ aut secūdus scienter recipiebat beneficiuz aut ignoꝝanter. in primo casu non tenebat collatio: in secū do sic: tenetur tamen conferens ꝓuidere primo in equiualenti beneficio. ad hoc ī. eo. inter cetera. ī. ꝛe iurepatr. pastoralis. facit ad hanc distinctionem. ī. ꝛe concess. prebendā. quia cunctis. ff. ꝛe vsufruc. l. sticho.

e Alius. puta legatus ꝛe latere qui confert beneficia vacantia: ī. ꝛe offic. leg. c. ij. istud autem conferre non poterit. qō licet vacet: tamen non est libeꝛ: vt. ī. sequit̄.

f Personam. sed nūquid poterit alteri sub conditōne conferre. s. si ille non acceptauerit: nō. ī. eo. li. ꝛe elec. c. ij. ⁊. ī. ꝛe reg. iu. actº. sicut beneficium non vacans non confertur cum conditōne quādo vacabit: ī. ꝛe concess. preben. c. ij. ad hoc ī. ꝛe rescript. pastoralis. Sed nunquid potest ꝛe illo ordinare non conferendo persone: sed alʒ puta vniendo vel religiosum locum constituendo: non nisi sicut posset post acceptationem cum eadem sit ratio: ī. ꝛe ecclē. edi. ad audientiam. ij. ī. eo. expositi. xij. q. ij. c. antepenꝛt. ⁊ etiā tūc secundario fit ordinatio in ꝓsonam.

g Terminum. sed nonne. statutus est terminus a iure infra quē consentire ꝛebet: scilicet vnus mensis: ī. e. li. ꝛe elec. q̄ sit. nec videtur q̄ ꝛe beneficio iuris possit episcopus diminuere. ī. ꝛe reg. iur. indultum: cum suis concoꝝ. Dic ꝛecre. illaz loqui in electis qui adhuc habent confirmatiōem petere: istam in his quibus fit collatio.

in his autem non est statutum certum tempus: et facit ī. c. ꝓi. probatur. ⁊ hoc per id quod sequit̄. naz in ꝛecre. q̄ sit: lapso termino priuatus est ipso iure. nec potest vlteri⁹ consentire: hic aūt etiam post terminū ꝓsensit dūmodo res sit integra: vt sequit̄.

h Lapso. quasi dissensisse videatur. sic ī. eo. li. ꝛe appel. ab eo. vbi etiam ista ponuntur vt paria. Et per hanc litteram videtur idem dicendum si dissenserunt: saltem cet q̄ adhuc re integ̃ posit consentire: quod verū est conferente in eadē voluntate manente: ad hoc ī. ꝛe ꝓcura. licet. vbi ꝛe hoc dixi. Jo. an.

i Consensum. ad hoc. ff. ꝛe op. le. l. mācipioꝝ.

Anteq̄ tū ipm ꝓtulerit tu um poteris non obstāte q̄ lapsus sit terminº pstare ꝓsensuz ⁊ extūc ꝛe ipso non poterit aliter ordinari. Item.

Cum q̄ būficiū cui aīaꝝ cura imminet vi occupat seu se sciēter iniuste intrudit in eo: ꝛecernim⁹ ipo iure fore priuatū būficio: qō cū cura simili ꝓmit⁹ obtinebat. non eñ ꝛe cet: vt stult⁹ melioris q̄ perit⁹ ꝓditiōis existat: vel q̄ inuasoꝛ eo qui iuste ingredit priuilegio gaudeat potiori. Jnsu per vt violēti qui auctoritate vel veri⁹ temeritate ꝓpria occupare dignitates ꝓsonat⁹ aut alia q̄cūq̄ ecclesiastica beneficia non verentur: ⁊ si nō virtutis amore pene saltē formidie

k Cum qui. qui vi vel iniuste occupat secundū beneficium curatum: priuatus est primo. qui autem vi beneficium aliqō occupat: est ipso iure priuatus iure quod in illo vt ad aliud habebat. Emanauit hec ꝛecre. ad approbatōem ⁊ ꝛeclaratōnem eoꝝ que no. innocē. ⁊ ostien. ī. eo. ti. ꝛe multa.

b Cura. alʒ nō haberet locū pena ꝛecre. ī. e. ꝛe multa. si ergo habz ecclesiam curatam ⁊ postea violēter occupet simplex beneficium: non vacat primuz sed perdit ius: si quod habebat in secūdo: vt. ī. ꝓ. Rū. Sed quid si habet curatam ecclesiam: ⁊ vi occupat prebendam vel simplex beneficium: cui est annexa ecclesia curata: nūquid vacat prima? Dic q̄ non sed locum habebit sequens responsio. hoc dico per ꝛecre. ī. e. ti. super eo. vbi ergo esset priuatus primo per iustam receptōnem secundi erit etiam primatus per iniustam: alʒ nō. ⁊ est si. quod dicimus ꝛe bigamia que inducitur per matrimoniū: quod non tenet eo casu quo incurreretur si matrimoniuz teneret: alʒ non: ī. ꝛe biga. nup. Jo. an.

c Sciēter. ignorant igit̄ non tenebit pēa. ad hoc. ī. eo. ti. si būficia. qō ꝛe ignoꝛātia facti verū intelligo: secus in ignoꝛātia iuris. ī. ꝛe reg. iu. ignoꝛātia: cū suis concoꝛ.

d Obtinebat. eadē ratōe q̄ hic ponit̄ in pēa ꝛecre. ꝛe multa: dicā idē ꝛe ꝛecre. cum in cunctis. ī. ꝛe el'c. scilicz q̄ si aliquis sciēter ⁊ iniuste se faciat in episcopum consecrari: puta lit. pendē. q̄ vacēt priora būficia sua ac si canonice consecratus fuissz. ⁊ sic etiā iam audiui in curia fore factū ꝓpt̄ rationē q̄ sequit̄. ⁊ eadē rōne videt̄ q̄ si aliqs iniuste ꝛetinēs būficiū impetrat aliud būficiuz nō facta mētione ꝛe illo būficio qō occupatū tenebat q̄ lr̄e non valeāt: ne sit melioris ꝓditōis ꝛc̄. vt hic. ad hoc ī. e. q̄uis. ⁊ sic intelligitur. ī. e. si motu. ⁊ idē etiaz ꝑm id dici pōt ꝛe ꝛecre. nō pōt. ī. e. ī. q̄ si aliqs habebat pl'a būficia ex qb⁹ vnū erat occupatū: ⁊ tacito ꝛe illo sup aliis impetrauit dispēsationē: dispēsatio non valz.

e Existat. xvj. q. j. legi epistolam: in pun. ff. qō vi aut clam. l. naz ⁊ fluus. ff. ꝛe iur̄. ⁊ fac. igno. l. regula. §. antepenꝛt. nec ex ꝛelicto quis facit conditionē suam meliorē. ff. ꝛe vsna. iur̄ vi. ⁊ vxo. l. iij. §. j. ꝛe sen. excō. si vere. nec melioꝛ eē ꝛebz ꝓtumacū q̄ obediēnuz ꝓditio: ī. ꝛe postula. c. j. ꝛe ꝛo. ⁊ ꝓtu. ꝓtingit.

f Violēti. Nota q̄ latius loquit̄ pars ꝓma q̄ hec secūda. q: loquit̄ hic solū in violēto: nō i alio se inuste intrudēte: vt in ꝓma pte. ⁊ inuit̄ iste. §. rigori illi⁹ legis. ℒ. vide vi. l. si quis in tantam. ⁊. xvj. q. vj. placuit. Jo. an.

g Ererētur. vereri ꝛeberēt cū sine iusto metu illa ꝛetinē non possint nec eos iuuat antiq̄ possessio. ī. ꝛe reg. iu. c. j. cū suis ꝓcoꝛ.

h Formidine. lxij. di. vocēdus. ꝛe elec. cū in cūctis: ꝛe vi. ⁊ ho. cleri. vt clericoꝛ. ad idē. ℒ. ꝛe emē. ꝓpn. l. vna. accedat qō dicit̄: oderūt peccare ꝛc̄. ⁊ vocaꝫ talis timor ꝑilis qui p se ꝑmū non hz: nisi q: solet inducē filialē. ⁊ est timoꝛ ꝑilis ꝑm grego. in quo viuit peccandi voluntas: ⁊ seqꝛetur opus si sprearet impunitas ⁊ ꝓmet ad seruū. Jnitialʒ respicit amissionē ꝑmij: ⁊ ꝓmet ad mercēnarium. filialis respicit offensaz: ⁊ ꝓpie ad filiū ꝓmet.

i Taliter. s. violenter. facit pro eo quod §. dixi ꝛc.
k Ad ea. differentia est inter ius qđ ꝓpetit in re ⁊ qđ ꝓpetit ad rez: vt videbis. j. de ꝓcef. ꝑben. c. vlti.
a Si cui ꝓcedit. Approbat hic opi. osti. quā no. §. e. ti. c. vlt. in fi. ⁊ reprobatur opi. anno. ibi no. ⁊ ꝓpost. no. §. de rescp. cum adeo: i fi. et fuit de facto in mediolan. archiepiscopo hec qstio primi dicti.
b Idonee. ⁊ si non apponat hoc idez intelligo §. de elec. causam q: §. de rescrip. cuz adeo. ad hoc de ꝓsump. c. vlt.
c Sufficiens. g si nō ē sufficiēs secus est. ad hoc §. de rescript. postulasti. Quid aūt veniat in hac sufficiētia no. p Jo. xxj. q. j. c. j. ⁊ p ber. §. e. ti. de monachis.
d Non pt. ꝓriuz notabāt dicti doctores: ⁊ monebanť illa rōne. qz hoc casu nō fiebat gra ꝓuiso sed ꝓuidēti. nec poterat fm eos ꝓuisus hoc casu ambitiosus dici: cum ad sui instantiam nil fuerit obtentū: §. e. qui is. j. e. si motu. Dz ꝛriū est verz qz bñficiať idoneus nō est: §. e. sup ordinata. et iure coi bñficiať: bñficiari nō mandať: §. e. ti. qz intantū.
e Dimittat. si g dimittit tūc sibi poterit ꝓuideri. et i hoc est differēs inter istā formā ⁊ illā quā in ꝓncipio impetrauit ille cui ꝓuidet. qz i illa nō sufficit mō bñficiū ꝓmū dimittere: si tūc tacuit. j. e. si motu: hic sufficit nūc dimittere: licz i ꝓcessione gratie nihil fuerit dictum.
f Tunc em. Allo. iterꝓtatoez strictā: ad idē §. e. cū in illis.
g Sine cura. si igitur vtrūqz vel alterz sit curatum: tali nō poterit ꝓuidere. Et nota qđ pluralis elocutio nō est vaga: imo potius arta ⁊ restringenda. sit ergo ꝓtenta duoz numero. j. de regu. iu. pluralis: cū suis ꝓcoz.
h Subsistat. poterit igitur illud beneficium alteri conferri: sed si ille possidet non poterit sine cognitione cause de possessione repelli. j. eo. licet. Jo. an.
i Si beneficia. Si quis ignorans recipiat beneficium prius reseruatum vel alteri collatum per papaz: si exquo sciunt: illud sine difficultate dimittit: recuperat priora beneficia ꝓpter illud dimissa: alʼs nō. hec de cre. summe immitur equitati: ⁊ iuste ignoranti ꝓuidet.
b Sedez apo. idem si ꝑ aliū qui ꝓferre posset: puta p legatū. j. e. ti. si a sede. quia nō ius ponit: ꝫ factum.
c Ab his. scientibz vel ignozantibz nō curo. vnde si bñ aduertis hec de cre. nō requirit ignozantia in ꝓferente: ꝫ solū in eo cui ꝓferť. ꝓsumitur aūt ignozantia: nisi ꝓbeť scientia. j. de reg. iu. ꝓsumť. qđ itellige vt ibi dixi.
d Dimissa. vel iuris necessitate: vel ignozantia: vel sola voluntate.
e Assignari. multo ergo fortius recupabūt: si adhuc nō sunt aliis assignata: vt §. e. si tibi: in fi.
f Culpa. ⁊ sic de beret esse sine pēa: de ꝓsti. cognoscētes. j. ō reg. iu. sine culpa. si g scissent fuissent i culpa: ⁊ sic tali ꝓuilegio nō utenť.
g Certiores. ⁊ sic cuilibet referēti credere nō tenenť: de si. p tuas. ij. ꝫ nō debet se dicere dubitare vbi certº esse debet: de rescrip. cū ꝓtingat. ⁊ est si. xxiij. di. habuisse: in ꝓn.
h Omnes alios. hoc vult dicere. bñficia istius. a. fuerunt collata. b. iste. b. dimisit qđ ꝓus habebat: ⁊ fuerūt collata. c. cuiº. c. ꝓza beneficia fuerūt collata. d. aget. a. §. b. qđ si dimittat i pace: aget §. c. qđ eūā si sine difficultate dimitti repetet. a. d. ⁊ sic de singulis.
a In Dei nō. Emanauit hec de cre. ad declaratōez eoz qđ no. in no. §. de elec. duđū. ij. in glo. hoc intellige in fi. et qđ ibi no. ostiē. et de rescrip. postulasti. ⁊ de ꝑben. sup inordinata: i fi. ⁊ ꝓpost. i de cre. capˈm: de rescrip. ad fi. glo. magne. ver. Jtez qrit de hac. ⁊ c. i nra: i glo. pˈt. ⁊ gar. §. de of. oz. ordinarij: i fi. et guil. i spe. ti. de leg. §. videdū. v. illōcū se. vsqz ad fi.
b Addodicū. si enim i impetratōe hoc locuz hz: §. de rescp. si ꝓponente. j. eo. si motu: multoforme i dispēsatione locū debet hre: cū etiā ipse dispēsatōnes sint ambitiose ⁊ restrictē de: §. de fi. ꝑb. c. ij. qs ať sup pluralitate bñficioz dispēsare possit: vid. lxx. di. scđoz. ⁊. xxij. q. ij. si qs iam trāslatº. ⁊ §. eo. ti. de multa. An ať de iure sine dispēsatōe teneri possint: vid qđ dixi § de rescp. gra.
c Ap. se. no. ar. p illa opi. qđ hz qđ solº papa dispēset i curatis.
d Curaz aiaz. pone habēs eccliaz curatam dispēsatōnez obtinuit vt licēt sibi recipe aliud beneficiū: etiā si sit ꝓnatº sibez curā nō habens: ⁊ cū priori teneri: ꝓferť sibi archidiacōatº: qrit an possit illū retinere: et videť qđ sic. qz licz archidiacon9 curā habeat: non tū curā simile cū re parochialis ecclesie: vt §. de elec. duđū. ij. ad fi. ad hoc §. qui fi. sint leg. per venerabilem. v. verum. nec etiaz potest dici simile vbi est aliqua dissimilitudo. xxviij. q. j. sic em. ff. de iniusto rup. ref. l. ij. ⁊ expressa similitudo requirit: §. de translati. inter corporalia. Item verbum simile in indulgētia positum grauose interꝓtanduz est: §. de v. signi. si olim. Sed dic ꝓtra fm guil. qui hoc no. in spe. de leg. §. videnduz. v. quid si habens ecclesiam. ⁊ §. de offic. ordi. in fi. similitudo enim de qua fit mentio in indulgentia: non ad speciem sed ad genus refertur. ⁊ sufficit qualitercunqz curam habeat: cum talis indulgentia velut ambitiosa sit restringenda: vt hic vides. ⁊ §. eo. li. de rescrip. si gratiose. de fil. presbi. capi. ij. C. de sen. consul. l. j.
e Canonice. concoz. §. eo. lib. de rescrip. si gratiose. et §. de elec. duđum. ij. ad fi.
f Retinere. quero de duobus. primo: nūquid per talem indulgētiam videatur concessuz qđ in neutro residere teneatur? videtur qđ sic: ne inutilis sit indulgentia. ⁊ hoc videtur tenere Jo. vij. q. j. si quis in clero. in glo. ij. causa enim prohibitōnis esse videtur: ne quis plura bñficia habeat: quia residere tenetur. hoc ergo inducē videtur indulgentia principaliter qđ ad hoc non teneatur. Dic fm guil. qui hoc no. in ꝓdic. §. v. quid si indulgetur: qđ teneť in altera residere: nisi illud expresse in indulgentia caueretur qđ ad hoc non teneretur. ambitiose enim sunt tales indulgentie ⁊ restringēde: vt §. dixi. resideat ergo i altera quā vult: vel nūc in ista nūc in illa: et sic vtrūqz satisfiet. Dz qđ dices in indulgētia caueretur hec clausula

a sue temeritatis audacia refrenenť: eoipso ius: si qđ i dignitatibz ꝓsonatibz et bñficijs occupatis talit vel ad ea ipsis forsitan ꝓpetebat amittāt.
Nem. Si cui cōcedit vt aucte ap. possit vni ꝓsone idonee i sua vel alia eccl'ia ꝓuidere: alicui aliud bñficiū sufficiens obtinēti ꝓuidere nō pōt: nisi ꝓmo ille bñficiuz qđ obtinet oīno dimittat: vel nisi i cō cessiōe hmōi sit expressuz: qđ alʼs bñficiate valeat ꝓuidere ꝓsone. tūc em poterit ꝓuidere vni cuz dūtaxat bñficiū obtinēti: dum tm illi cura non immineat aiaz. Si vo ꝓcessuz fuerit vt ꝓuidere illi valeat: qđ alia bñficia noscit obtinere hmōi pluralitas ꝛbz solū ad duo beneficia sine cura restrigit: ꝓuisio qz facta ꝓ ꝓmissa eoipso viribz nō subsistat.
Nem. Si bñficia qđ ꝑ se. apo. cōferunť: aut ꝛcreto ꝓposito refuanť: interdū ꝓtingat ab his ad qs alʼs ꝓtinet collatio eorūdez: aliqbz hmōi collatōez seu refuatōez ignorātibus de facto ꝓferri ⁊ bñficia qđ illi tenebāt antea: post ꝓdicto ruz adeptōez dimissa ꝑ eos aliis assignari: ne talis ignorātia eis: cū sint sine culpa: ꝓiudici alis existat: statuim9: vt si ipi de collatōe seu reseruatōe ꝓdicta postea certiores effecti sblata difficultate qcūqz oīno dimiserint bñficia sic sibi de facto collata: ad bñficia sua priora collatōne qbuscūqz ꝓsonis facta de ipis nequaq obstāte libere reuertanť. Alioqn redeundi ad ea si difficultatē adhibuerit in alijs dimittendis sit ipsis pēit9 iterdicta facultas.
Eundē qz modū in dimittēdo recepta ⁊ recupando dimissa qđ ad oēs alios: qđ forsan occasiōe ꝓdicta sua dimiserit beneficia: et dimissa ꝑ alios fuerint assecuti: ꝓ oīa decernim9 obseruandū.
Nem. On pt dispēsatio sup pluralitate bñficioruz ꝓcessa impetrāti ꝓdesse: qđ aliqđ qntūcunqz modicū bñficiū subtracuit in eadē. Illud aūt ap. se. idultū vt qs duo bñficia curaz aiaz habentia: si alʼs canonice ꝓferanť eidem: possit recipe: ac sibi licite retinere: in

dūmodo in beneficio quo nō reſidet faciat canonice ꝛeſeruiri: nūqđ ſi hanc modum non ſeruauerit valet diſpenſatio ⁊ beneficioꝝ retētio ⁊ Rñdeo ſm inno. ⁊ oſti. ⁊ compoſt. qui hoc no. in dicta ꝛecre. dndum: ⁊ ꝛe preſump. c. vlt. ⁊ guil. qui hoc no. in pre. §. in v. ẜ qđ ſi indulgentia. qđ bene tenet diſpenſato. illud eñ dūmodo non hz

vim condicōnis: ẜ potius admonitōis vl cōminatōnis: vt. ff. ō tutel. l. muto. L. cōmi. epiſto. ꝑ totum. ⁊ vide qđ dixi. ℨ. ꝛe reſcr. acus. poterit tñ ꝓpter ſeruitij negligē nam eo iuſte priuari ſ. ꝛe cle. non reſi. relatum. Jo. an.

a Primus. ita dicebāt pdicti ꝛectores ⁊ pbabāt per. l. ff. ꝛe le. iij. fideicōmiſſa. §. ſiqs ꝛecē. ff. ō pdi. ⁊ ꝛemō. l. hec cōditio. ff. ꝛe v. ſignī. boues. §. j. ff. ō ver. obli. eum qui kalendis. ⁊ idem erat ſatis expreſſuz ꝑ ꝛecre. ſ. e. li. ꝛe offi. or. ordinarij. ad finez. ibi dñ dicatur. vl ea que ꝛē. vt ibi dixi.

b Eundem. per receptionem ergo tercij vacant duo prima. vt in cle. e. n. ſi plures.

i Surrepticia. qđ fieret exceptis duobz caſibus: ſ. ꝛe reſcrip. gratia. ⁊. ℨ. e. ſi motu proprio. nota ergo q̄ ſufficit huic clauſule: q̄ ſuuz conſequatur effectum: ⁊ aliuz non poterit operari. ff. de adimē. lega. l. legata inutiliter.

telligit ꝛe duobus primis bñficijs: que cuz cura poſt dictū indultū obtinere ꝓtingit eūdē

L Cum vo tibi non obſtante q̄ aliud bñficiū obtinere noſcaris a ſede ꝑdicta ꝛe aliquo bñficō ꝓuideri ꝓtingit: ꝑ hoc tecū vt primū beneficiuz cum ſecūdo retinere valeas: nō intelligit diſpēſatū. hoc eñ ſolū opaī predicta expreſſio: q̄ facta tibi gratia nequeat ſurrepticia iudicari.

Bem.

S Ji apoſtolice ſedis legatus volens tibi ſue legationis aucte in certa eccleſia ꝓuidere: canonicatū ⁊ pbēdā nulli alij ꝛe iure ꝛebitos prio in ipſa eccleſia vacaturos collatōni ſue reſeruet ⁊ ꝛecernat irritū ⁊ inane ſi ſecus ſup hoc contigerit attentari: certis q̄ eos tibi ꝓferant cuz vacabūt: executoribz ꝑ ſuas lr̄as ꝛeputatis. Moſq̄ poſtmodū plena ꝛe his facta narratōne: quod ab ipſo legato factū extitit ratum ⁊ gratū habētes id aucte ap. confirmam⁹ ⁊ eiſdem executoribz vel alijs nr̄is damus lr̄is in mandatis: vt in hmōi ꝓuiſionis negocio auctoritate nr̄a: ꝓcedant iux ipius legati continentiā litteraꝝ: certū eſt q̄ cum ipſa ꝓuiſio ipſi⁹ legati poſt impartitā a nobis auctoritatē noſtra cenſeaī effecta ⁊ omnibus quibus poſtea mandauimus in cadē eccleſia ꝓuideri: etiā ſi canonicatū ipſius eccleſie duxerim⁹ cōferendum eiſdē: ō iure ꝓferri ꝛebeb⁹ in ꝓbenda poſtmodū inibi vacatura.

Bem.

S Ji motu proprio alicui aliqđ bñficiū obtinenti conferamus aliud ⁊ ꝛe illo non habita mentione ⁊ non ob hoc gratiā hmōi que ꝛe nr̄a mera liberalitate ꝓceſſit: inualidaz volumus reputari. Secus ſi ad petitōnē illius vl alteri⁹ ꝑ eodem oblatā gratiaz hmōi faciamus. tunc eñ quātūcūq̄ modicū beneficiū taceatur in ea ipſam veluti ſurrepticiam vires nolumus obtinere.

Motu quoq̄ ꝓprio tunc ſoluz gratia fieri cenſeaī: cum hoc expreſſe cautū fuerit in eadez.

Bem.

a Surrepticia. qđ hic ꝺr habuiſti. ſ. e. ſi eum. ⁊ emanauit ad

a me petitum cōcliū ⁊ ſigillum: ⁊ dubitans ꝛe ea plura lucra reſpuit ẜ cōmuniter tenent ꝛectores ꝑ hanc ꝛecre. ⁊ per ꝛecre. ſ. eo. ſi eum. q̄ ꝓferatur receptus ⁊ ꝓfirmatus. ⁊ bñ fa. ꝑ eis. e. li. ſ. ꝛe reſcrip. cum aliquibz. in fi. quod ſanꝭ puto. Jo. an.

b Conferendū. qđ plus eſt q̄ mādare conferri. vt ſ. e. li. ꝛe reſcrip. duobus.

i Preferri. preferī ğ: ⁊ hoc cōſequit q̄ grata ſua eſt ꝓpetua. cum alꝭ ſi confirmatio pape non interueniſſet: expiraſſet finito legationis officio: ſi ad collatōez vacantis ꝓceſſum nō fuiſſet: ſ. ꝛe offi. lega. pūn. in prin. ⁊ ꝑ hoc pz q̄ cum ꝑ talem confirmatōnem acquiratur ⁊ augmentet ius q̄ talem confirmatōnez impetrans ꝛe prioribus beneficijs tenetur facere mentōnem: ⁊ idem dico ꝛe recepto proprio motu capituli. ad hoc ſ. eo. li. ꝛe preben. q̄uis. ⁊ melius e. ti. non poteſt. ſi eñ in litteris ꝑ quas ius iam acquiſitum conſeruat: ſcz in diſpenſatōne ſup pluralitate tenetur impetrans bñficioꝝ ſuoꝝ facere mentōnem: multo fortius in lr̄is per quas nouū ius acquirit ⁊ acquiſitū auget: eius imitando naturam: vt hic patet. ⁊ ſic ſeruat curia. nam ⁊ qui confirmat donat. ff. ꝛe verbo. ſignī. l. obuenit. Jo. an.

k Poſtmodū. ſcz poſt confirmatōnem ⁊ aucte impartitā: vt ſ. v. certū eſt ꝛē. ⁊ ſi q̄ igit medio tēpore impetrauerunt a papa. ſ. poſt reſeruatioz ⁊ mandatū legati: ⁊ añ ꝓfirmatioz: illi ꝓferēt. Plus eſt ẜ q̄ ad hoc gñ a ꝓncipio legatus aucte ap. ꝓtulit. vt ſ. eo. hi q̄.

a Jj motu ꝓprio. Equa diſtinctō hui⁹ ꝛecre. Emanauit ad ꝛeclaratōnē eoꝝ que no. glo. ⁊ moderni. ſ. ō reſcrip. ſi ꝓponente.

b Bñficiū. Quid ſi plura bñficia obtinebat? Dicit q̄dā hoc locuz nō habere: ẜ qō ſequit vt multitudo bñficioꝝ vitet. Sed credo ꝛiū: cum ratio ꝓpria mot⁹ adhuc remaneat: ſup quo fundat diſtinctō. ⁊ ſic eſt hodie terminatū ꝑ cle. e. ti. ſi romanus. Preterea: lz valeant lr̄e: ñ ꝓpterea poterat bñficia retinere: cum ꝑ hoc ſecū diſpēſatū nō ſit. ſ. e. nō pōt. in fi. optie ſa. ſ. e. li. ꝛe reſcrip. gra. ⁊ ꝑ illā ⁊ iſtā vides duos caſus in qbz valēt lr̄e: lz ꝛe bñficio ei⁹ ꝑ q̄ ſcribit mentio nō fiat.

c Ob hoc. ſ. q̄ mentio nō fuerit habita.

d Modicum. opinio ergo ber. quā ꝓſuetudo curie approbat ꝑ ꝛecre. iſtā etiā approbat: ⁊ reprobat opinio. B. na. Jnno. ⁊ ſequacū: qui ibi no. diſtinguendū inter tacentem ⁊ mentientē: vt in ꝓmo caſu valerent littere: ſi modicū erat bñficiū. in ſecūdo non. Vincē. ⁊ gof. diſtinguebant. ſ. eo. cum teneamur. ſ. ꝛe reſcrip. poſtulaſti. inter tacentem tale bñficiū ꝑ ſimplicitatē: vt tūc valeat reſcriptū vel ꝑ volum. vt tunc nō valeat ꝑ ꝛecre. ꝛe reſcrip. ſup lr̄is.

e Taceatur. indiſtincte intelligo: cum eñ ius nō diſtinguat: nec ego diſtinguā vñ ſiue ꝑ maliciā ſiue ꝑ ſimplicitatē taceat: locū habeat hec ꝛecre. illā tñ diſtinctōz approbat inno. ſ. ō reſcrip. poſtulaſti. ꝑ ꝛecre. e. ti. ſup lr̄is. que in lr̄is ad lites loq̄t nō in gratioſis.

f Expreſſe. pcor. ſ. e. li. ꝛe reſcrip. cum aliqb⁹. ſ. e. ti. c. ij. ad fi. vñ dico q̄ licz ꝓbaret q̄ papa ꝓprio motu collatōnē fecit: exquo nō exprimitur in lr̄is: locum habeat ſecūdū dictū ⁊ nō primū. qđ eñ ſcimus: forte papa ante annū rogat⁹ fuerat ꝑ illo: ſufficiat ita ſcriptū eſſe. ff. q̄ ⁊ a quib⁹. l. ꝓſpexit. vſ. q. iij. ſcriptum.

46

66

a ¶ Ji pluribus. ꝛeclaratur hic ꝛmunicalis qnēstō Bar. hūj. que ma ꝓpu: eps quidam ꝓmisit auctoritate dñi pape: ⁊ vtitur hic papa equitate. ⁊ s. ꝓi. ꝛcre. Jo. an.

b ¶ Vacantibus. idem eadem ratione puto: qñ scribere ꝛ ꝓma va catura: ⁊ due simul vacarent: ita q neutra ꝓmo. Jo. an.

c ¶ Jncerti. q: si incert⁹ fuisset expressisset quam dari voluisset.

d ¶ Vel pbēdā. nō sunt ista verba lr̄e: ꝫ mandant ꝛ dignitate ꝓuideri ⁊ plures dignitates vacant: vl̄ mandauit ꝛ pbenda ⁊ plures vacant pbende.

e ¶ Motu ꝓprio. qō nō intelligit nisi id i grata exprimat. vt s. c. ꝓ. i fi. illud em̄ oi casu locū hz ⁊ generaliter loquit.

f ¶ Maiorus. maiorias ꝓsistit i mlt̄is. qō dic vt s. ꝛ testi. super eo. ij. ⁊ no. s ꝛ rescrip. sedes h aūt inspici iussit maiora tatez valoris. scit em̄ q clerici hoc magis cupiūt s ō cle. ñ resi. q: nōnll̄t. s. e. auaricie. excecant g auaricia. vt s. eo. li. ꝛ elec. auaricie cecitas.

g ¶ Noticiā. ñ g currit ignorātu: sic nec ꝛcēdiū datū ad appellādū. s. e. li. ꝛ ap. cōcertanom. si. ꝛ ꝓcess. pben. q: diuersi tatem. Jo. an.

h ¶ Alteri⁹. scz ipsi⁹ cui fit: l̄ alteri⁹ vt s. c. ꝓi.

i ¶ Jure. s. eo. q̄uis. ⁊ c. nō potest.

k ¶ Minoris. j. ꝛ reg. iur. i obscuris. s. ō cē. ex pte. ff. ꝛ le. ij. l. nūmis.

l ¶ Elegerit. tē ergo vt qua vult ⁊ sit liberatus vt. ff. mā. l. fideiussorē. ff. ꝛ le. j. siquis a filio. ¶. siquis plures. ℒ. ꝛ ꝛna. siqs argentū. ¶. j. Et no. q in isto casu ⁊ s ꝓmo reseruat optio tūc solū qñ ē equalitas: vt tūc in ꝓmo casu eligat is ꝓ q̄ scribit: in secūdo is q ꝓferre hz. vnde nō puto q in ꝓmo casu qñ est inequalitas possit cōferri minori: nec in secūdo maior. pinde em̄ est ac si ꝓmo casu papa exp̄ssisset ꝛ maiori: sicut ergo si exp̄ssuz esset mutari nō posset. j. e. cui ꝛ non. ita nec hic cū habeat ꝓ exp̄sso p hanc ꝛclaratōz.

m ¶ Dictum tempus. scz ꝛcem diex. Jo. an.

n ¶ Elegerit. si. s. ꝛ rescrip. duobus.

o ¶ Deuoluatur. si. s. e. li. ꝛ ꝓsue. c. vl. in fi.

p ¶ Qm in eccl'ia. approbat qō no. ost. s ō ꝓcess. pbē. postulastis. in fi. ⁊ pōt ēmios i eccl'ia ebꝛeduneñ. habes h casuz q vacat pbenda. ⁊ nō ꝛbet ꝓmā expectāi: ⁊ ꝛ hoc dixi s. e. q: sepe. in fi.

q ¶ Prebendaꝝ. est ergo in ecclesijs interdū repire maiorem numerū pbendaꝝ q̄ canonicoꝝ. vt hic. ⁊ s. ꝛ magistris. c. penul'.

r ¶ Consuetudinē. valet talis ꝓsuetudo: vt in ꝓce. ꝛcre. postulastis. s. e. li. ꝛ ap. a collatione. Jo. an.

s ¶ Dictam ꝓsuetudinē. Mo. ar. ad q̄stōz mediolañ. Consuetudo est mediolañ. q archiepus ꝓfert bñficia oiuz clericoꝝ vacanna p vꝛoꝛiatiōz vl̄ interfectōz ipsoꝝ clericoꝝ: vl̄ pone: est ꝓsuetudo i aliq̄ ecclesia q canonic⁹ electꝰi epm: ꝓferat canonicatū suū ⁊ pbendā: est expectās aūcte ap. vꝛoꝛat vl̄ interficit clericus vt in ꝓmo casu. vl̄ ꝓmouet canonic⁹ in epm vt in secūdo: executoꝛ ꝓferat expectāti pbendā archiepus l̄ eps ꝓfert: queriť qs sit potioꝛ ⁊ videť q papa nō intendat ꝛrogare ꝓsue tudini vt hic: ⁊ sic nō valet executoꝛis coll'o: ad hoc s. ꝛ pst. c. j. Dz certe satis credo q valeat: q: papa intendit ist̄ ꝓuideri ō ꝓma vacāte ad quēcūq̄ spectat collō sine iure sine ꝓsuetudine siue ꝓuilegio: qō pbāt. s. e. dudū. ij. ⁊. j. e. q̄uis ubi. hic aūt duo ꝓcurrebāt q: infringebat ꝓsuetudo ⁊ augebāt nūer⁹: ⁊ rōne ꝓxitatis illa pbēda ꝛbeť epo: s. e. q: sepe. Credo āt satis ꝓbari p hāc ꝛcre. q si. xiij. sunt pbēde i eccl'ia ⁊. xij. canonici: q: alteri annexū ē on⁹ magistri: q si illa pbēda vacat nō ꝛbeat expectanti. Cōsuetudūt g p quā pbēda alteri ꝛbeat ñ ꝛrogat. ꝫ ꝓsuetudini p quā pbēda ad collatōz alteri⁹ ꝓmeat ꝛrogat papa: vbi ꝛmiate ñ scribit ad collatōz tal': ad hoc. j. e. ti. c. vl.

¶ Jbendaꝝ habet nūeꝝ: ꝓsuetudinē esse ꝓponas: vt eps q̄ est p tēpoꝛe vocem habeat in capitulo tanq̄ canonicus: lz canonicus nō existat: ⁊ vnam ō dictis pbendis sicut vnus canonic⁹ obtineat in eadē: certū est eum cui aucte ap. ꝓuideri mandat: de pbenda nulli alij ꝛ iure ꝛbita ꝓximo in ipa eccl'ia vacatura: pbendā quā p mortem epi vacare ꝓtingit: ne ꝓtra dictā ꝓsuetudinez: cui p ꝓfatū mandatū nō intelligitur ꝛrogari futurus epus pbenda careat: ⁊ dictus canonicoꝝ nūer⁹ amplieť: habere nō posse: sed expectare ꝛbere quousq̄ vacet alia: oportebit eundem.

¶ Bem.

¶ Ji tibi concesso a nobis vt fructus bñficioꝝ que vsq̄ ad certum tempus in tua vacabūt dioc. ꝓcipe valeas p soluendis ꝛbitis quib ē tua ecclesia onerata: bñficiū vacans postmodū curā habens animaꝝ annexaz alicui simile bñficiū obtinenti ꝛ conferre contingat: equum est vt q̄diu fructus ipsius ꝓceperis: ꝓmū non ꝛbeat reputari vacare.

¶ Bem.

¶ Ji tibi ꝓcesso. ꝓ adeptōz secūdi bñficij curat: ⁊ fruct⁹ alio ex cā ꝓcipit nō vacat ꝓmū. Emanauit hec ōre. ad ꝛclaratōz ꝛcre. ꝛ multa. s. e. ti.

b ¶ Fructus. Mo. q: alia est ista cōcessio ab illa quā hēs s. e. li. ō rescri. si ḡtiose. ibi em̄ ꝓcessuz fuit ō bñficijs hic aūt ꝛ fructib⁹ hoc dico q: i illo casu virtute idulgēie ñ vacāt beneficia: hic vacāt ⁊ necē est illa ōbito tpe cōferri: al's locū hñet latera. ꝓci. vt s. vt ee. bñfi. vt nr̄m. ⁊ no. ꝛ magistris. c. pe. i vl. glo. ⁊ osti. in ꝛcre. s. ꝛ v. sig. c. pe. ⁊ intelli ge q si aliq̄ sint onera incūbenna ille qui fruct⁹ ꝓcipit habz illa subire: qō dic vt s. e. li. ꝛ offi. ord. pñm. ¶. pozzo. Quos aūt fructus tal' hr̄e ꝛbeat: ⁊ q̄t dies hēat ann⁹ hoc casu dixi s. e. li. ꝛ rescri. si ꝓpter. ⁊ p illū ¶. pozzo: satis vr̄ ista ꝛcre. ⁊ ei⁹ rō ē supflua: cū minister ꝛbeat expensas hr̄e: gre g ñ vacat ꝓmū exq̄ ꝛ secūdo recipit saltez victū? Sed potuit esse ratio quam dixi in glo. quia non est. Jo. an.

c ¶ Debitis. ad idem s ō ver. sig. c. penul'. s. e. li. ō rescrip. si ꝓp. ⁊ idem si ꝓpter aliam causam.

d ¶ Onerata. ad que soluenda tenebať ecclesia: ex quo noīe eccl'ie ⁊ p eius vtilitate erant ꝓtracta: s. ꝛ solu. c. j.

e ¶ Te. l' aliū: q: idē iure cū eadē sit rō: ⁊ fa. qō dixi s. e. ti. si tibi.

f ¶ Vacare. q: nō est adhuc adeptus plene: quia lz bñficiū habeat: fruct⁹ nō hz. ⁊ sic nō vr̄ plene trāslatus. xxij. q. ij. siqs iam trāslat⁹ nam lz res data sit: vacua possessio tradita nō est. ff. ꝛ vsur. si stipulat⁹. j. Rñ. ⁊ sic ad plenū recepisse nō vr̄. ad hoc. ff. cōmo. l. iij. ij. Rñ. ⁊ idem credo ꝛ ꝛcre. cū in cūctis. s. q si elapsum est tpus ꝛ ꝓsecrandis episcopis: vel iam est ꝓsecratus: bñficia ꝓta tenebit si fructus episcopatus alteri ex causa ꝛbeant eadem rone. ⁊ caute faciet episcopus qui talem indulgentiam habet: si bñficium vacans ꝓferat al's bñficiato. pone em̄ q habere ꝛbeat fructus primi anni: primo anno habebit fructus secundi bñficij: secundo anno vacabit primum: ⁊ tunc habebit fructus primi: si adhuc durat indulgēia: sed quero nūquid iste teneatur infra annū ꝓmoueri? ⁊ videtur q non p istud. c. nec videtur possessionem adeptus vsq̄quaq̄. nec integre: ⁊ fa. s. ꝛ elec. cum in cūctis. ¶. cum vo. ⁊ hoc quidam tenent assertiue. Sed contrarium credo: ⁊ dico q bene currit tempus ex quo habet exercitiuz cure animarum liberum ⁊ pacificum. ad hoc s. eo. li. ꝛ elec. cōmissa. ¶. ꝓmo. ꝓpter illud enim ordinari ꝛbet.

Ad tere. cū in cūctis. §. cum vo. ibi: ecclesiasticoꝝ bonoꝝ administratōnem ꝛc. dico q̄ administratōnem iste habet: licz fructus non habeat: sa. p hac parte. s. e. li. de elec. licz canon. ibi: vt gregis sibi credm ꝛc. Item quid dices in parochiali ecclesia vbi nō esset aliqs redditus: puta qꝛ vos eius casinate vel alluuione perisset: nōne teneret rector ei⁹ pmoueri. Dicaz igit q̄ q tale bñficium recipit: sibi imputet. xcj. di. clericus victum. Sz oppones: q̄ questō ñ procedit ex quo hēbat pmuz bñficium quod retinet saltem ratione primi pmoueri teneꝫ Dico q̄ pcedit: pone q̄ pma eccl̄ia curata sit collegiata. vt s. de elec. statuū. eo. li. vel sup illa fuerit dispensatū: vel pone simpliciter non fecit se pmoueri quatus est pma: nūquid ꝛ secūda: vñ bñ pcedit questio. speciale igitur statuit in hac tecreta. ne clerici mendicare coganꝫ: q̄ pmū bñficium simile non vacet: ꝫ ne peant anime inhabitantiū⁹ pmoueri tenetur: vt s. dixi. Jo. an.

c Vi de nō. Cū mādat alicui nō sacerdotalis vl̄ integra vl̄ certi valoris cōferri prebenda: sacerdotalis dimidia vel minoris valoris illi etiam volenti pferri non poterit.

b Non sacerdotali. istud videbat in eius fauorem appositum vt non compelleret esse sacerdos: ꝛ tamen in eius lesionem retorqueꝫ ita q̄ etiam si volet sacerdotalem habere non poterit: ꝛ rō est i fine c. ꝛ vide qō dixi. j. de re. iur. quod ob gratiam.

c Dimidie. si vna pbenda diuideret in duas: quelibet per se diceretur integra: s. e. maioribus. ꝛ c. vacante. ꝫ hic vna prebenda dividebatur in duas: vel erant ibi prebēde que sic vocabant integre ꝛ dimidie: quia medietatem redditū⁹ forte habebant respectu integrarum. Jo. an.

d Integra. quid si simpliciter mandetur prouideri de prebenda: dic i ille prebende dimidie sunt diuise: quia pars a toto iam separata non est pars sed totum: tūc de dimidia poterit puideri vt sic aliud sit de integra scribere ꝛ aliud simpliciter scribere: ad hoc. j. eo. ti. et cui. Si si alꝫs nulla esset diuisio: sed vna prebenda diuideretur in duas: secus crederem: cum tunc non de prebenda: ꝫ de dimidia puideretur. Jo. an.

e Prouideri. vide. j. non enim ꝛc.

f Prebenda. ꝛ tunc in pensione puideri non poterit: vt. s. eo. ti. quis. j. Rñ.

g Diligenter. ff. man. diligenter. ꝛ s̄ de rescrip. cum dilecta.

h Licet episcopus. Edita sunt ad declaratōez tere. de multa. s. e. ti. ꝛ ad pbatōnem eoꝝ que ibidem no. inno. ꝛ ost. ꝛ que no. gul. s. de elec. licz canon.

b Episcopus. vel q̄libz alius ad quē collatō pinet: cum eadē sit ratio: ꝛ cōcilium indistincte loquit: is q̄ꝫ ad quē potis tere. ꝛc. cui verbo declaratiue venit hec tere. vt s̄ dixi.

c Eadem. sic s. e. li. ō elec. cōmissa. §. j.

d Conferre. Nota ex hoc textu: q̄ tere. illa s̄ de elec. c. vl. e. li. licz in confirmatōnib⁹ locum sibi vendicet: non tamen in collatōnib⁹ vnde vides: q̄ non facta aliqua vocatione pōt fieri collatō: ad idē facit s. e. ti. cum in illis. §. cum autem. ꝛ bñ dicit textus de iure cōferre: quia istud est regulare: q̄ rem ad collatōnem meam spectātez vel ius quod in eo habeo: donare vel quocūqz alio titulo in alium transferre possum detentatione alterius non ob. ff. de re. iur. q̄ pōt. L. de heredi. vel accu. ven. per totum. ff. de contraben. emp. qui tabernas. ad hoc. s̄. e. venerabilis. s̄. de feu. c. ij. de possessione autem fiet quod sequitur.

e Locato. non ergo remouebitur possessor a sua possessiōe vl̄ q̄si sine cause cognitiōe: ex quo titulo possidet: licz iniusto. xvj. q. iij. volumus. ꝛ sic intelligatur de concess. preben. cū nostris. de resti. spo. in litteris. de causa pos. c. ij. ꝛ est expressum. L. de rei vendi. l. fi. hinc est q̄ vsufructuarius vsufructu finito: non potest a quasi possessione expelli: imo contra eum agetur negatoria: vel ex cautōne de restituēda re p̄stita. ff. si vsufruc. pet. l. vn frui. j. Rñ. ff. vsufruc. quēad. ca. l. j. §. hoc autem. agat q̄ is cui collata est eccl̄ia vt sibi tradat possessio: i quo pcedet summarie possessore vocato. L. si per vim l̄ alio modo. l. vlt. nemun em̄ licet rem etiam suam sua auctoritate occupare. L. vñ vi siquis in tantā. xvj. q. vj. placuit. s. e. eum q. ij. Rñ. ad hoc s̄ ō diuoꝝ. porro. ꝛ quod hic dicit: idez intelligo fm̄ pdictos doctores in oi eo casu in quo patus est qs ipso iure. pone i terminis: s̄ de elec. licz canon. Iz vnl̄ esset declarato. vt dixi. e. ti. cōmissa. Jo. an.

f Retinendi. vt si sufficienter secum dispensatum esset: s. e. non pōt. vel ad tempus hoc concessum: vt s̄ ō rescrip. si gratiose. vl̄ ex causa nō percipit fructus secundi bñficij. s. e. ti. si tibi concesso. vel habet cōmendatam eam. s̄. de elect. nemo.

e Si cui simpliciter. hoc non sine mysterio dictuꝫ fuit. si em̄ i lris premeret nō ob. aliqd ꝛc. p que effect⁹ gratie nr̄e impediri valeat vel differri. hic secus qꝛ pz q̄ papa vult sibi pbendā dari: ordinez ꝛt recipiet: cū etatis erit ad hoc apte. ꝛ sup hoc vidi declaratoꝝ sb bulla.

b Sacerdotalis. ex privilegio pruetudine l̄ statuto ecclesie.

c Nondum. ergo non inspicimus tempus date ꝫ tempus vacatōis vt si tūc est in etate bñ quidem: alꝫs sequentem expectet ꝫ ō. s. e. li. de rescrip. si eo tempore. vbi non inspicit tempus quo vacat bñficium cū cura: imo solum tēpus date. So. in curatis bñficijs ꝛ ipsoꝝ impetratione maioꝝ idoneitas requirit q̄ in sacerdotalibus pbendis: s. e. cuꝫ in illis. de elec. statuū. ꝛ ideo fauorabilioꝝ est hec gratia q̄ illa. pterea hic loquit generaliter qō genus ciuiliter est intelligendū. ff. de serui. l. si cui. pterea gratia illius tere. saltem in alia parte est duratura: hic aūt posset gratia in totum extingui. pone em̄ q̄ oēs pbende ibi essent sacerdotales: si ergo ille qui impetrauit sibi puideri de bñficio cū cura vl̄ sine cura: tunc non erat etatis idonee: p ea parte qua de curato expressit sunt littere vicioſe: si autem simpliciter impetrauit sup pmo beneficio: curatum nō debebit. s. e. cum in illis. ꝫ secus cum impetro puideri de pbenda vt hic vides. Jo. an.

d Etate. Quam dicis hic cōgruam etatem? Dicendū videt q̄ etas xxv. annoꝝ. lxxviij. di. c. j. ꝛ iij. vbi est expssum. Sed hodie si attigerit. xxv. annū satis est i etate lūma: p tere. s̄ de elec. cum in cūctis. ꝛ lxxviij. di. c. vl. ꝛ hoc approbat cle. de eta. ꝛ qua. generalē. ꝛ non dico hodie quanda interstitia temporꝝ de qbs habes. xxvij. di. c. ij. ꝛ iij. et p totū. Sz qd dices iam erat sacerdos: Iz nō esset in etate lūma: nūqd debebit sibi pbenda? videt q̄ nō: qꝛ nō est i lūma etate: qō reqrit hec lra: ꝛ non debem⁹ respicere qd factum sit ꝛc. vt s̄. ō elec. cum causaz. cum suis pcor. Contra videt: ex quo em̄ pmotus est iam qd querim⁹ etatem ad pmouendū: recepit em̄ vez ordinem: de temp. or. vel non est compos. primū credo cum tali interdicenda sit executio ordinis sic suscepti: vt in pre. tere. vel non est compos. ꝛ qꝛ non debet eē melioꝛ conditio eius qui deliquit. s. e. eum qui.

e Aliam. non sacerdotalem: vel etiam sacerdotalem: si tunc pegerit etatem idoneam. vt s̄ dixi. Jo. an.

g Si paup clericus. Mo. paup: qꝛ non sine mysterio dictū puto si em̄ in gratia spāli pruisum sit alicui: ꝛ postea añ vacatōnez adipiscat aliud bñficiū: non expirat gratia. hec em̄ tere. loqt de forma que puidet necessitati pauperū: que est iustitia vel quasi: de pben. cū tm. Prouisione igit facta impetranti cessat causa iuris: ꝛ sic ipsius executio: ꝛ facit. j. e. si episcopus. j. Rñ. in. fi. ibi per eum vl̄ aliū ꝛc. ius em̄ bñficiatum nō bñficiat: s̄, e. qꝛ intātū: ꝛ hoc vez puto

bas postq̄ aliud recepisti consimile: ac ipsius possessionem pacifica habuisti: vl̄ p te stetit quo minus haberes eandem: possit alteri de iure conferre: illū tñ cui contulerit nō debet te ñ vocato: cū tibi forsan ius possit competere retinēdi in possessionē ipsius inducere corporalem. Dem.

Si cui puideri mandat simpliciter ō prebenda primo vacatura: sacerdotal pbenda pferri nō pōt: si nōdū i etate tali existat: q̄ possit ad sacerdotiū pmoueri: ꝫ aliam expectare debebit. Dem.

Si paup clericus: cui cū bñficiū nullus haberet mādabat ō bñficio nr̄e sue pbitatis merita p ep̄m puideri

k iij

nisi adeptum beneficium se non compateret cum prima gratia: si iam haberet effectum vt in duobus curatis: s. eo. tc multa. cum em in eo casu periret ius in re: multo fortius ad rem. j. tc concess. pben. c. vlti. & hoc approbat cle. tc rescrip. gratie. Jo. an.

b Prouidere. talis forma etiam in litteris gratie non extenditur ad hospitalia vl loca sil'ia vt in cle. e. ti. p tras.

c Causa mādati. & sic cessabit effect⁹. & q erat cā & qz nullū hēbat bñficium: & sic cā instricie potiꝰ qꝫ gratie: vt s. dixi. pcor. tc ap. cū cessante. cū si. Sz qd dices pone est illi ptuz tc vicaria nūqd p id expirabit mādatū? Jo. si vicaria est patalis: pone i terminis. s. e. li. ō elec. cū ex eo. in fi. & j. ō regu. bñficiū. s. tc ap. puenit. ij. tūc n expirabit mādatū: qz bñficiat⁹ nō est: cū bñficia sint ppetua: ꝟ si vicaria est ppetua: vt s. e. extirpande. tunc sec⁹. s. ō rescrip. postulasti.

a Ja sede ap. vl legato. intelligas tc latere: qz alij bñficia ptrre n possunt nisi haberēt spālem sup hoc ptātē. s ō of. le. c. j. Quid dices si papa ptulit vni & legatus alteri: dic idem qō. j. sequit i papa: vel legato ex vna pte & ordinario ex alia: qz eadē rō. Idez dico si papa vni legat⁹ alteri ordinari⁹ tercio cōtulerit. in archiepo aūt & epo & suis subditis dubitatio non pcedit qz ad alterū solū pinebat collatio: & illa sola valuit.

b Apparear. si ei posset apparē q fuerit pmo facta ille obtinebit: vt si pbet p testes ō hora. vl in ipsis lris dr tc hora: & fa. qō dixi s. tc rescri. duob⁹. vbi idē vbū hēs.

aliud anteq̄ sit patsum eidez bñficiū fuerit assecutus: puidere sibi eps cū cesset cā mādati tcetero nō teneť. Item.

Ja sede apo. vel legato ipsi⁹ vni & ab ordinario alteri eodē die idē bñficiū pferatur: nec appareat q collatio fuerit primo facta: erit potior cōditio possidentis. Si vo neuter possideat: is cui sedes ipsa ptulit vel legatus ppter pferentis ampliorē progatiuā erit alteri pferendus.

Item.

Cum singula officia sint singulis cōmittenda p sonis: & dissolutōis ac euagationis materia sit religiosis p ceteris auferenda: pnti phibemus edicto: ne aliq̄ monachi vel religiosi alīs pluribꝰ poratibus vl ecclesijs curā hñtibꝰ aiaꝝ: etiā si eadē cura non per ipsos ħ p pbyteros ad eoꝝ pnā tonē p eos institutos hēat exerceri: absq̄ sedis ap. aucte pesse psumant: nisi forte vnus ex eis ab alio tcpendeat vl ad inuicez sint āneri. Statuētes vt quicūq̄ ipsoꝝ priorātū vel ecclesiā talē obtinēs aliū rece perit: primū: quo sit ipso iure

o Priorātibus. potest dici etiā non curatis: & qō. j. dicit tc cura referatur ad prime dictum tc ecclesijs p tcre. s. e. tc multa. s. tc elec. dudum. ij. & hoc approbat conci. vien. tc sup. ne. prelato. quia regulares. in fine. in casu autem est dissimilitudo inter psonatus & parochiales ecclesias: quam habes. j. ne cle. vel mo. c. j.

e Absq̄ se. ap. no. argu. p illa opi. q̄ in duob⁹ curatis solus papa dispēset: ad idez s. e. ti. nō pōt.

f Inneri. in his casibus nullius dispensatio ē necessaria: cū hec duo p vno reputent. s. tc elec. dudū. ij. vbi tc hoc. s. e. ti. sup eo. & c. extirpāde §. qui vo.

g Teneat. inq̄tuz possidet tc facto: qz ō iure patus est.

h Libere. s. e. licz episcopus. Jo. an.

i Non fecerit. i. si statim oīno non dimiserit. Jo. an.

patus: statiz oīno dimittere teneat: p euz ad quē ptinuerit libere alteri pferendū: qō nisi fecerit extūc eoipso efficiatur ineligibilis & tanq̄ ābitiosus ab vtroq̄ pen⁹ repellatur.

Circa eos aūt q plures poratus vl ecclesias hmōi nunc tctinēt prouidemus: vt infra mensem: postq̄ pīs pstō puenerit ad eosdem: vnū ex ipsis quē retinere voluerint reliq̄s dimissis eligere teneāt: alioq̄n extūc penis sbiaceāt supdeis.

Prohibemus insup ne poratus vel ecclesie aut administrationes seu officia vni⁹ monasterij psueta p eiusdem monachos gubernari cōmittāt: tcceps absq̄ aucte sedis eiusdem alteri⁹ monasterij monachis gubernāda: nec hacten⁹ cōmissa dimittanť eisdem: ħ p eos ad qs ptinent libere ordinenť cū illis n liceat hre locū i diuersis mōasterijs: qz vnū ab alio nō tcpēdet: nec aliorū mōasterioꝝ nisi canonice trās ferant ad ipa porat⁹ ecclesias administrationes vel officia gubernare. Qui vo cōtra prohibitionem presentem predicta tceto alienis mōachis

k Ineligibilis. ad idem s. tc elec. qsqs. & j. ti fi. c. exaggerat igit pena i religiosis & merito vt s: in pn. ad hoc. xvj. q. j. alia est causa. Sz nunqd hoc erat statutū p tcre. tc multa & Bicebat ibi osti. q i poratibus ppetualib⁹ vl curatis bñ hēbat locū tcre. tc multa. vt religiosos respiceret: in his a qb⁹ ad voluntatē abbatis remouet: vr q plures possent hre cū potius qi custodes essent q̄ priores. indistincte aūt itelligo hāc tcre. etiā in oīb⁹ poratib⁹ put indistincte loquit: & approbatū ē hoc hodie p pci. vien. tc sup. neg. pla. qz regulares. i fi. & hoc nō erat ita clare statutuz p tcre. tc multa. & pene etiā sunt addite vt hic vides.

l Eidensem. quō hmōi fiet mensis pputatio dixi tc elec. q̄ sit.

m Peruenerit. & sic si pueniat ante duos mēses a tempore publicationis: statim incipit eis tempus currere: & si non pueneriť infra duos menses: adhuc tempus non currit: & sic placuit pape in hoc casu religiosos astringi cum al's constitutio principis exquo fuerit publicata post duos menses omnes astringat. in auten. vt fac. no. consti. circa punci. ad hoc s. tc postula. ca. j. & dicam ul fine huius libri sup data. Jo. an.

n Eligere. ad idem s. e. referente. & c. preteres. Jo. an.

o Extunc. i. post mensem.

p Supradictis. vt saliz fiant ineligibiles: & tanq̄ ambitiosi repellantur ab vtroq̄. Jo. an.

q Gubernāda. Quod si i ipso mōasterio nō est aliqs idoneus: tuc satis credo q aliūde posset assumi: ad h⁹ s. ō elec. ne p tcrecu. & c. indēnitatibꝰ. in fi. & s. tc v. sig. si abbate. in fi. satis tamē tutū esset aucte pape requiri. p supiorem lram.

r Monasterijs. s. tc reli. tw. c. vl. in fi. sicut nec diuersoꝝ monasterioꝝ abbas esse. vt ibi. & xx. q. iij. monachū. vel pesse monasterio & ecclesie seculari. xvj. q. j. pbyteros.

s Tependet. nec adinuicem sunt cōtra. vt s.

t Canonice. vt si transeant ad strictiorem religionem sufficiat licentia sui plati requirere etiam si nō obtineat: s tc regula. licz. ħ si transiret ad laxiorem sine cā: solus papa dispēsat: cū sit pta iura:

s. de concess. pben. ꝓposuit. si ad parem ex causa transire poterit de licentia abbatis ⁊ ꝓuentus. xix. q. iij. statuimus. ⁊ nō ob. s. ō elec. si religiosus. ij. Rñ. q; illud locū habet cum transit ad rectoriā: ⁊ ibi de filio fit pater ⁊ ideo ibi sufficiet abbatis licentia.

u Ea vice. i. in prima ordinatione: s de elec. cum in cūctis. ⁊. c. cum vinton̄.

x Sedem ap. vl̄ legati de latere: si sit in puincia: ad hoc. s. e. li. de elec. si abbatē. j. ⁊. ij. Rñ.

y Ipso iure. ⁊ collatio nō tenet: vt s. e. ibi. ⁊ p eos. ad quos pūnet. ⁊ cetera.

c Olim in eccl'ijs. Emanauit ad ōclarationem eorū que no. ber. ⁊ moderni. s. de re. iudi. cū olim. i fi.

b Facienda. de electione eorū p quorum mortem est ecclesia viduata tm̄ habebam⁹ in decre. quia ꝓter. Sed p predictā ōcre. cum olim. in fine. ibi plena oiuz qui pūtes fuerint &c. dicebāt q̄dam in minorib⁹ bñficijs non vocandos absentes: quod hic reꝓbat. vnde intelligimus ibi pūtes qui sunt in loco. vñ debēt vocari. C. de pscrip. lon. temp. l. vlt. s. de ma. ⁊ obe. c. vlt. l̄ ibi ꝓsuetudo erat: absentes ad talia nō vocari vt sequit̄.

c Cōmode. sic s de elect. quia ꝓter. siue ergo sint in puincia siue extra puinciam si cōmode vocari pūt vocabunt̄: al's nō. de hoc s. de elec. coram. ß ō q̄ remoto loco vocentur: statur ꝓsuetudini. e. ti. i genesi. Et dicebant quidā q̄ an vocarent̄ vel non. nō stabit̄ ꝓsuetudini: qō non est verum vt hic patet. Sed posses dicere: q̄ hic nō loquit̄ de electōne prelatoz ⁊ dicit lr̄a ad talia &c. sed dico q̄ cōsuetudo dat ius eligēdi: ⁊ ita pōt intelligi: de causa pos. cum ecclesia. Itē dat iurisdictionez iudicandi: ergo ⁊ sine absentibus eligendi: de so. compe. cum ꝓtingat. cū si. Item vocatio absentū nō est de substantialib⁹ forme. s. de elec. ecclesia. ij. Sed nūquid in alienatōe ⁊ alijs tractanb⁹ vocari debēt absentes: Credo q̄ nō. x. q. ij. hoc ius pot rectū. vbi de hoc. ⁊ p decre. s. e. li. de offi. oz. q̄uis. vbi dixi de hoc. ⁊ s. de testi. presentiū.

d Instantib⁹. poterūt ꝯ ꝓtemptū ꝓsequi: ⁊ collatōnez illā facere cassari: ratificare etiā poterūt si volēt: s. de elec. q̄ sicut.

a p Resenti. Emanauit ad declaratōnem eoz que no. Bul. ⁊ Bar. s. eo. ti. statutum.

b Statutum. s. e. ti. c. ij. Jo. an.

Alij. curiales vel non.

d Recedentes, dicebat Bar. q̄ cum appellatōne vbis vbs tm̄ ⁊ suburbia intelligant̄. ff. de v. sig. l. ij. ⁊ nomine curie tm̄ locum vbi curia habitat cū suis suburbijs intelligere debeamus in his: q̄ nondū curiā intrauerant vel ulicenciati recesserant: in alijs secus.

e Clicimus. dicit̄ pñs ille q̄ est in bonis. ff. de pcura. l. pñs. vel q̄ est in puincia. C. de pscrip. lon. tem. l. vl. ī. determinabit q̄ intelligunt̄ loca vicina. Jo. an.

f Decedat. hoc dicebat guil. si recesserat animo cito redeūdi: vt de peñ. di. j. diuoꝛtū.

g Domicilū. quod in plurib⁹ locis haberi pōt ff. ad munic. assumptō. s. de rescrip. dilect⁹. ij. ō so. cōpe. ex parte.

h Domus ꝓpria. ꝑ hz sola domus possessio in ciuitate comparata non faciat quem municipē. ff. ad muni. libertus. §. sola. tamen q̄tū ad hoc equiparantur domus ⁊ domicilium. Quid dices si est i domo sibi ⁊ alijs cōmuni. Idem credo ac si eēt in domo solū ꝓpria. ad hoc s. de postu. ca. j. Et res pmunis omniū illoz est. ff. de ritu nupt. illud. ⁊ qui iurat suum nō esse: iurat ⁊ sibi cōe nō esse. ff. ō v. sig. si pupillus. §. vlti. ⁊ cum q̄s legat seruos suos &c. ⁊ q̄ in toto ⁊ q̄ i parte sui sunt legati intelligunt̄. ff. de le. iij. siq̄s seruos suos. nec ob. xij. q. ij. q̄ manumittit̄. ⁊. ff. de iu. vo. l. ꝑ si hac. §. qui manumittit̄. q; ibi erat cōe pluribus vt collegio: ꝓbat̄ hec solutio. ff. eo. ti. l. cōis libertus. ñ ob. xij. q. j. §. vlt. q; ibi solui⁹. Jo. an.

i Legales. sm̄ q̄s. xx. miliaria ꝓputant̄ ꝑ die. ff. siq̄s cautio. l. vicena milia. ⁊ si modicū etiaz supesset non includeret̄ sb̄ loco. ff. de v. sig. l. iij.

k Spāliter. si hoc est spāle: ꝯ ipsi⁹ ꝓtiū est generale: ⁊ sa. ad ea q̄ no. s. de rescrip. nōnulli. et q̄ dixi. s. e. li. de rescrip. statutū. §. cū aūt. ō elec. cupiētes. j. Rñ.

l Origines. certe satis idē pnto: si ibi hz continuū domiciliū: l̄z inde ñ sit oriūd⁹. ad hoc. x. di. si i aduentoriū. ⁊ optīe s de elec. fundamēta. §. vl. de tēp. or. c. iij. j. Rc. ff. ad munici. et⁹. §. vl. C. vbi sena. l̄ cla. l. senatores. nec rōz diuersitatis video: ⁊ idē dico i oriūdo q̄ ibi ꝓpriā ñ hēt domū: ꝑ forte ꝓductā cū eadē sit rō: ad hoc. ff. de le. nō pūt. vñ q̄ dicit origines sue domū: ⁊ de domo ꝓpa ⁊ de domo habitatiōis pōt intelligi.

m Adorareť. al's em̄ grāue iudicium infereť loco vbi regit curia: si oīa bñficia tūc ibi vacantia haberēt solū ꝓferri p papā.

a f Ja. ap. se. Parochiales. spāle sit i eis ꝓpt̄ curā. i alijs ꝯ ius antiquū remanet. ad idē s. e. li. ō elec. nemo. ⁊ p hoc sanus pz q̄ i alijs ñ currit mēsis sede va. currit tm̄ ignorāti. vt s. e. statutū. dixi.

b Me ipsaz. rōez h pōt. ⁊ ē si. s. e. li. ō of. dele. si is cui. ⁊ j. ne sede va. c. vno. in fine. Jo. an.

c Afferre. s. e. ti. c. j.

d Alia. vt s. e. statutū. ⁊. s. c. ꝓpi.

cōmiserint vl̄ dimiserint iam cōmissa: ea vice ordinandi de ipsis sint ptāte ꝓuati: ⁊ de eis p dioceſanos si exēpta nō fuerint: alioqn̄ p se. ap. ordinent̄ Hi aūt q̄ ea suscipe l̄ suscepta ꝓsumpserint ōtinere: reddāt ineligibiles ipso iure.

Item.

Olim in ecclesijs canoni coꝛ receptio: aut ꝓbenday vl̄ bñficioꝛ collatio imminet faciēda: absentes canōici si commode fieri valeat: sunt vocādi: nisi cōsuetudo habeat eos ad talia nō vocari. alioqn̄ q̄ in eoꝛ absentia fieri contigerit eis instantibus irritari debebit.

Item.

Olenti declaram⁹ edicto: statutū felicis recoꝛdationis clementis pape p̄decessoris nr̄i de bñficijs apud sedē ap. vacantib⁹: p aliū q̄ p roma. pon. mūme cōferendis: locū hr̄e in bñficijs que legati aut nūcij sedis eiusdē vl̄ quis alij ad romanā curiā venientes vel etiā recedētes ab ipsa obtinere noscunt̄: si eos in locis vicinis ipsi curie mori ꝓtigat quēadmodū si i loco vbi eadē curia residet morerēt. Idē est si aliqs curialis etiā eccl'a romana vacāte: pegrinatōis infirmitatis aut recreatōnis seu alia quis cā ad locū curie vicinū recedens: in hmōi loco vicino decedat: dūmō ibi etiā si erat ad ipsaz cu. reuersur⁹ eius domiciliū seu dom⁹ ꝓpa nō existat. Loca vo intelligant̄ vicina eidē curie i pmissis q̄ remota: vl̄ duas dietas legales: qs hoc casu sic spāliter volumus cōputari a loco vbi morat̄ ipsa curia: nō existunt

Sane siqs i loco vbi degit curia sue originis domū hns: diem claudat extremū in ea: ipsi⁹ bñficia sub p̄dctō nō aliter includāt statuto: q̄ si curial' esset antea: ⁊ ibidē occasione curie morareť. Porro cuz curiā de loco ad locū trāsferri ꝓtingit: si curiales in itinere: dū curiā sequunt̄ eandē: vl̄ in loco vñ recedit ipsa curia: forsitan remanētes infirmi rebus inibi eximant̄ humanis: pmissum statutū quātūcūq; locus vbi decedunt ab ipsa curia sit remotus ad illoz beneficia se extendit.

Item.

Si aplica sede vacāte aliqs parochiales eccl'ias vacare ocetero ꝓtigerit apud ipsam statuimus vt de eis ne ipsaz vacatio diutina piculū valeat animabus afferre: p eos ad quos ꝓtinet: possit libere ordinari: pstōne felicis recoꝛdationis clemētis pape p̄de. nr̄i ō bñficijs apud sedē ipsaz vacantib⁹ p aliū q̄ p ro. pon. mūme ꝓferendis: vel alia quis ꝓria sup hoc edita nō obstāte.

Idē volum⁹ ⁊ de ill' q̄ ibidē ipso roma. pon. viuente vacabunt: si de ipsis p eū an ipsius obitum non fuerit ordinatū.

Item.

e Obitum. ſ. cum ceſſit infra mẽſes: al's nõ eſſet qõ. ſ. e. ſtatutũ.
g Si cui nulla. Gratia alicui conceſſa vt poſſit pſonis idoneis in certa eccleſia pſonis nõ expreſſis: nõ expirat re integra obitu pcedentis: ſecus ſi pſone eſſent expreſſe.
b Expreſſiõe. multũ g opat expſſio pſone. ⁊ fa. j. c. pr. ⁊ s de offi. dele. is cui. e. li.
c Idoneis. vt s. e. ti. ſup mordinata. ⁊ ca. is cui. e. li. Jo. an.
d Legitime. ſ. ſm ſta tuta lat. vl' gnãlis pcilij s. de pceſ. pbẽ. c. ij. ⁊ de elec. ne p defectu. Et talia bñficia legati de latẽ q ſunt i puincia pferre poſſunt. s. e. venerabil'
e Decet. j. de reg. iur. decet. cũ ſuis pcor.
f Suam. qñ g eſt gra eiꝰ cui ſcribit: ñ expirat vt s. ſecꝰ qñ alteriꝰ puta p q ſcribit vt hic.
g Adoriat. l' renũciet s de renũc. c. j. e. lib. ad hũc finẽ expreſſe dicit s: eo. li. de offi. dele. ſi ſup gra. vbi dr q executorũ ptas datoꝝ ſup gra alicuiꝰ: nõ expirat re integ ſicut nec gra: cũ ſit acceſſoria ad gram: hic ꝯtra dr. So. facti diuerſitas ſoluit ꝯtũ: ibi loquit de gra iam facta: hic de facienda p executores: vñ ibi dicit rex: gra facta ⁊c h dicit: putiõe faciẽda. ſi g papa pcedat canoni catũ ⁊ pbendaz: ſi vacat vl' que pmo vacauerit: nulli alij de iure debitã: ⁊ ſup hac gra p ſe facta dat executores: hꝫ locuꝫ decreta. illa: qꝛ cum iam ſit canonicus: ⁊ iam ſit facta gratia: poteſtas executoꝝ velut acceſſoria nõ expirat: h ſi papa nõ facit gratiã h mãdet fieri: puta puideri mihi de bñficio: hic ptãs executoꝛis pncipalis eſt ⁊ expirat re integra. Sed q̃re nõ expirat in s. pri. caſu: cũ eẽ adhuc ſit putatio facienda? So. ibi etã iam erat facta gratia: cũ reſpiceret euꝫ q puidere debebat: non eum cui debebat puideri.
g Si eps cui. Emanauit ad declarationem decre. s. e. nõ liceat. ⁊c. eps ſi. ⁊ c. cum ꝑm apoſtolũ.
b Cõmiſiſti. qõ al's ſine pena facẽ ñ poſſet: vt s. e. li. ō tẽ. or. c. ij.
c Ad ſacros. ides dixit: qꝛ p ordinatis ad minores nõ ſcribit eccl'a vt ordinatores cõpellat: vt no. s. e. ti. c. ij.
d Titulũ. ſaltem patrimonij. vnũ ſcias q Jo. gof. ⁊ anno. tenẽt: s e. eps. q quãtũcũq clericus habeat patrimoniũ: niſi expreſſe ordinet ad titulũ patrimonij ſui habet actiõz ꝯ ordinantẽ ad ea q̃ dicunt. j. Tan. ⁊ oſti. ꝯ dicentes eũ ſi patrimoniũ hꝫ tacite ad titulũ patrimonij ordinatũ: ita q̃ deficiet actio: qđ ego pſentio p pre. decre. epus ſi. al's aliud niſi qõ ibi pomit: nec ꝓpie nec exceptiue veniret: ⁊ p decre. tuis. e. ti. ⁊ de hoc habes p oſti. de reſcrip. poſtulaſti.
e In culpa. ⁊ ſic eſſe debet ĩ pena: vt xxxviij. di. qꝛ ea. ⁊. xxxviij. di. quia ſunt. Jo. an.
f Taliter. ſcilicz ſine certo titulo. Jo. an.
g Adminiſtrare. videbat q punire deberet ille q̃ mandauit: ⁊ impunitate ſibi debuit: q talẽ elegit: ⁊ p aliũ fecit: vnde idem ac ſi p ſeipſum elegiſſet: de re. iur. qui p aliũ. Sed hec vera: vbi mandauit de certo: vt ſtatim ſequit: ⁊ facit s. de elec. ſi cõpromiſſarius.
h Aliũ. No. p his que dixi. s. e. ti. ſi paup.
i Certas. ⁊ expreſſas intelligo: qꝛ ſi cõmiſiſſet ei ordinare clericos tal' ville vt loci: adhuc eſt h genꝰ ⁊ nõ ſpecies: vñ locũ habebũt ſuperiora: aliud ẽ eñ certũ: aliud certũ ⁊ expreſſum: ſa. j. de pceſ. pbẽ. ne captãde.
k Predicta. ſcz vite neceſſaria. Jo. an.
l Per te vel p alium. s. pri. Rñ. nec poterat ſibi indigmitatem bñſi ei obijcere: exquo illum dignũ ad ordines reputauit: s. de eta. ⁊ q̃li. accepimus. quod dic vt ibi.
m Quo voluerint. dum tamen catholica: ⁊ in apta ſe. ap. rebellione non fuerit. s. de preſcrip. veniens. Jo. an.
n Ad premiſſa. ſcilicz vite neceſſaria: donec eis ō competenti beneficio ſit puiſum: ⁊ tranſit talis obligatõ ad ſucceſſorem: vt s. e. n. cum ſm apoſtolũ. Quid dices ſi clericus ordinatus ſine titulo ad ſacros pmiſit epiſcopo: q eum ſup his non inquietaret: numquid tali renũciatõne non obſtante agere poterit? videtur q non: exquo renunciauit. vij. q. j. q̃ periculoſum: de elec. cũ inter. R. Econtra quia iſtõ videtur ius publicum: qõ remitti non poteſt: de ſo. ꝓpe. ſi diligenti. de ſen. ex. contingit. ⁊ beneficio quod nondũ habebat renũciare nõ potuit: ſic nec hereditatẽ non dum delate. ff. de acq. here. l. qui ſupſtitis. ⁊ alimenta pacto alimentarij non tollunt ff. de tranſac. cum hi. dixit. da. q valet pactum. ber. bux. dixit hoc verum: ſi poſt ordinationẽ interuenit. ſ in ordinatõe vterq; ſymoniacꝰ eſſet et deponẽdus: s. ō ſymo. c. penul'. in queſtione veneriali: que incipit: eſto q̃ epiſcopus ordinet. Jo. an.
o q Dãnis tibi. ſi primo loco papa dat licẽtiam pferendi bñficia certo modo vacantia vel ad papã deuoluta ſecũdo aliquod ō his conferat ſpãliter: vel conferri mandet: ſpecies generi ꝺrogat ita q̃ ſecundo bñficiũ debeat. ad hãc decre. ꝓcor. e. ti. dudum.
b In genere. ſi autem in ſpecie dediſſet licentiam: puta archiꝺ. bonon. cum vacabit: tunc ſecus quia virtuꝫ ſpeciale: ⁊ ſic valeret primũ niſi de primo fieret mentio in ſecundo: ⁊ idem eſt ſi ante ſecundam ſpecialem gratiam iam erat decenſuꝫ ad ſpeciem ex vtute prime generalis: ad hoc s. de fil'. preſbyte. ex tua. de offi. delega. ex parte. j. Jo. an.
c Quorum. qui dicantur ſui clerici hoc caſu ⁊ ſimilibus habes j. de ver. ſig. e. vlt. Jo. an.
d Decedentiũ. iſta duo ſunt diuerſa: maxime in impetrationibꝰ vel gratijs: vt proba: vt s ō reſcrip. ſuſceptum. ij. Rñ. Sed nũqd ſi clericus ſuus cedit vel decedit in curia romana: poterit eius bñficium conferre? Dic q non niſi haberet ad hoc mandatũ expreſſum vt s. e. c. j. ij. in fi. Sed qđ dices: ille cui facta eſt talis gratia vult conferre beneficia: que vacant per prouationem clerici ſui: vel per adeptionem epiſcopatus: vel ſecundi beneficij curati? nũqd poterit? Et videtur q ſic: iam eñ tacite ipſo facto renũciaſſe videt. ad hoc s. de his que fi. a ma. pte ca. ex ore. de offi. dele. gratum. Credo q cum tales indulgentie reſtringant: s. eo. is cui. ⁊ c. q̃uis. q talia beneficia conferre non poterit: cum potius priuatione iuris q̃ renũciatione vacent: quod patz ex eo q compellunt ad illa dimittẽda vt s. de cle. coniu. c. j. s. e. de multa. ⁊ licz epiſcopus. ⁊ c. cum ſingula. ad hoc facit predicta decre. ſuſceptuꝫ. nam ſimiliter poſſet dici q cedens eſſet mortuus quo ad bñficiũ cui ceſſit. vij. q. j. §. ecce in quibus. xxxij. q. ij. §. j. Sed pone: iam contulit beneficia quinq; clericorum: morituꝛ duo ſui clerici ſimul: quorum alter habebat pinguius beneficium altero: vult pinguius conferre: numquid poterit? videtur diſtinguendũ: aut papa ꝓpio motu dedit hanc gratiam: aut non: vt primo caſu poſſit pinguius conferre: ſecũdo nõ: vt s. e. ſi pluribus. Sed d c q illud poſſet locum habere: ſi poſſet conferre beneficia ſex priorum clericorum ſuorum decedentiuꝫ: ſed hic de primis clericis non eſt dictum: vnde quod beneficiũ voluerit conferre poterit. Bñs Jo. an.
e Idoneis. s. e. ti cui.

f Dost. al's ñ fuiſſz tanta qõ erquo ꝓmũ mãdatũ ſpale genus ꝓceſſiſſet. Jo. an.

g Derogat. vt. j. ō re. tur. generi. cũ ſuis ꝓcor. Jo. an.

h Conferamus. penes papã eñ remãſit eadẽ ptãs ⁊ maior eſt in ꝑdictis: vñ exq̃ ipe ꝓoccupauit: melior ẽ ipſius ꝓdnō: vt ſ. e. dudum.

i Jis cui. habuit ortuz ex pſtõmbꝰ reuocatoꝛijs: q̃s fecit boni facius ſtatim pꝰ ꝓmotionẽ ſuã ō gratijs factis a nicolao. iij. et celeſ. v. p q̃s ius q̃ſitũ erat ad rem ñ i re. Reuocatoꝛia gratiaꝝ nicolai icipiebat: ꝑdẽ ad apicẽ: illa vo celeſtini incipit: dudũ cuꝛca ꝓmotõis. ⁊ de his etiã pſtõibꝫ tractat. j c. pꝛ. ⁊. j. de ꝓceſ. p. c. vlti. plenus.

b Nicolai. q̃rti.

c Celeſtin. q̃nti.

d Annexã. q̃ſi i annexis ſec. ſ. e. ti. ſup eo. ⁊. ca. q: ſepe. ⁊. j. pꝛ. Rñ.

e Verba. q̃ꝫ mentẽ habes. j. ō ꝓceſ. pbẽ. c. vl. ß ad lr̃am erant hec: oẽs collatões pniſiões reſeruatões ſup canõicanibꝫ dignitatibꝫ pſonatibꝫ pbẽdis officijſ dignitatibꝫ pontõibꝫ pſtionijs ecclesijs parochialibus ruralibꝫ l' alijs necnõ ſup qbuſcũq; bñficijſ ecclıaſticis vacaturis cũ cura l' ſine cura: i qbꝫ ñ ſit ius q̃ſitũ in re lz ad rem p dictum añceſſorẽ nr̃m ſeu eiꝰ aũcte factas cõceſſas ſeu cõmiſſas: ⁊ ea q̃ ab ipo ſup bis l' circa ea quõlibet ꝓceſſerũt aplica aũcte: in fratꝛ nr̃oꝝ pñtia. vj. kal's ianuarij. cũ adhuc ſic ꝑmittꝛ eſſem' Neapoli: oĩno caſſauimꝰ irritauimꝰ ⁊ vacuauimus caſſas irritas ⁊ vacuas nũciauimus nullꝰ etiã ꝛcernimꝰ fore firmitatis: ⁊ qõ extunc ſecus a quoq̃ ſcienter vl' ignoꝛãter contigeꝛ attẽtari ⁊c. iõ igit̃ dixit iſta vba: q: p verba illa caſſat̃ ius queſitũ ad rem ß non in re: non ſic intelligit̃ reuocatũ. Jo. an.

f Conſuetis. p hoc nõ reuocat̃ gr̃a: eſt em̃ eq̃s q̃ ꝓpt̃ ius in re ſeruaret̃ ius ad rez in hoc caſu q̃ ꝓpter ius ad rẽ extingueret̃ ius clericis nũc ꝛefunctis: cõferre nõ potes: cũ illi p q̃ ſcpſim' ꝛe beanꝫ. naz ꝑme gnãli gr̃e tibi facte ꝛerogat poſterioꝛ ſpãl': licet ꝛe illa nõ fecerit mentõez.

Siti rõne ſi pꝰ facultatẽ tibi ꝓceſſã a nob ꝓferẽdi bñficia tue dioceſ': q̃ collatio ẽ ad ſe. ap. ꝺuoluta: nos eoꝝ aliq̃ꝺ an teq̃ tu ꝓferas: ꝓferã ſpãl'r alicui vl' ꝓferri mãdemꝰ ꝛe ꝓceſſione tibi facta nõ hĩta mẽtõe: facta per nos collatio canõica eſt cenſenda. Bez.

Jis cui ō canõicatu ꝑbẽda et dignitate pſonatu vel officio p felicis r̃coꝛdatõis nicolai vl' celeſtini ꝑdeceſſoꝝ nr̃oꝝ lr̃as gr̃a i aliq̃ eccl'ia facta erat: pſtõis nr̃e reuocatorie tpe canõicatũ ⁊ ꝑbendã dignitati pſonatui vl' officio alicui nõ ãnexã erat adeptꝰ: lz dignitatẽ pſonatũ ſeu officiũ imbi expectaret: ꝓpt̃ expectatio nẽ hmõi puatꝰ nõ ĩtelligit̃ iure: qõ i canõicatu ⁊ ꝑbẽda fuerat canõice aſſecutꝰ: ius tñ qõ ad dignitatẽ pſonatũ vl' officiuz ꝓpetebat eidẽ iuxta vba dicte reuocatõis ĩtelligit̃ reuocatũ. Mõ ſic at̃: ſi canõicatũ cũ dignitate pſonatu aut officio ꝓferri tñ canõico cõſuetis fuerat aſſecutꝰ ſb expectatione ꝑbẽde: cũ ius magis dignũ qõ iſte i dignitate pſonatu ſeu officio hmõi iaz hẽbat: ius minꝰ dignũ canõicatꝰ retineat cuiꝰ canõicatꝰ rõne idem ius eidẽ ſaluũ remãet ad ꝑbẽdaz nulli alij ꝛebitã aplica añ ipz aũcte recepto Sz etſi ex epi vl' alteriꝰ cuiuſcũq; collatiõe vl' puliõe adeptꝰ fuerat i eadẽ eccl'ia dignitatẽ pſonatũ ſiue officiũ ꝓferri tñ canonico pſueta pfatꝰ q̃ canõicatũ aũcte apo. iã habebat: idez erit cenſendum. Bem.

Qlodã p lr̃as felicis recoꝛdatõis nicolai pape pdeceſſoꝛis nr̃i canõicatũ ſub expectatõe vacaꝛe ꝑbẽde i certa eccl'ia obtinẽte: ſucceſſoꝛ eiꝰ celeſtinꝰ cuidã alti ſiłez i eadẽ eccl'ia gr̃az fecit: quẽ oĩbꝫ etiã añ ipm aũcte apo. vl' q̃is alia i eccl'ia ipa receptis voluit an teferri: cũ inſpoſitiõe ꝛecreti: puſq̃ tñ ad ꝓmũ ⁊ eiꝰ executores ſecũde gr̃e noticia pueniſſz: vacãs ꝑbẽda eidẽ ꝓmo p ſuos fuit executores collata: pꝰ huiuſmõi at̃ ⁊ añ factã ſcõo collatõez ipi' ꝑbẽde nr̃a pſtitutio reuocatoria emanauit. et q̃ñ q̃s eoꝝ ius hẽat i ꝑbẽda hmõi dubitat̃: nos neutꝛ illoꝝ ꝛcernimꝰ ius hẽre i eadẽ: ꝓma ei collatio pꝰ: ⁊ ꝑ ꝛecretũ a dicto celeſtino inſpoſitũ facta licz ab ignoꝛãtibꝫ ⁊ eꝰ ignoꝛãti nõ obtinet firmitatẽ. Jus vo qõ ſcõo ad ꝑbẽdã ñ i ꝑbẽda hmõi ꝓpetebat: cũ nr̃az reuocatõez eiꝰ collatio nõ ꝓceſſerit: p eã penitꝰ eſt ſublatũ. Bez.

Mandatũ apl'icũ tibi directuz: vt. T. clerico ꝛe bñficio ſpectãte ad collatõem narboñ. capl'i, puideres: bñficia eiuſdẽ capl'i ſiue ꝛenꝫ i coi p ipm: ſiue p canõicos eiuſdez eccl'ie ſingl'ares vice ac aũcte capl'i aut ex iure ipſiꝰ ꝛe conſuetudie vl' ſtatuto merito ꝓꝑhẽdit: ad bñficia tñ rõne dignitatũ pſonatuũ vl' officioꝝ: q̃ nõnulli ex eiſdẽ canõicis obtinẽt in ipa eccl'ia ad eoꝛũdẽ collatõnẽ ſpectãtia mãdatũ hmõi minime ſe extẽdit. Idẽ eſſe cẽſemꝰ ſi rõne ꝑbendaꝝ ſuaꝝ ad ipos canõicos collatio dictoꝝ bñficiorũ ſingl'arit̃ ptinere noſcat̃: niſi ptineat̃ forſitã i mãdato: q̃ eidẽ clerico puideas ō bñficio ad collatiõez narboñ. capl'i ptinẽte coiter vl' diuiſiz. tũc ei ō bñficijs q̃ ad ipoꝝ collatiõez ptinẽt rõne hmõi ꝑbendaꝝ poteris puidere. Bonifacius. viij.

b Prebẽdaꝝ. vl' dignitatũ l' officioꝝ ipiꝰ eccl'ie: vt i. ij. Rñ. ⁊ no. q̃ dic rõne hmõi ꝑbẽdaꝝ. q. di. ſi ptinẽt ob aliã cauſaz: puta ꝓpt̃ alia beneficia q̃ hz i alia eccl'ia: mãdatũ tũc nõ ꝓꝑhendit illa.

in re ꝛ mentem pſtõis.

g Baldagis dignũ. ſ. de pſe. ec. vl' al. q̃ i dubijs: cũ ſuis ꝓcor.

h Et ſi. tolle qõ eſt. j. pfat̃ꝰ q̃ canõicatuz aũcte apo. iã hẽbat: adeptꝰ fuerat in eadẽ eccl'ia ex epiſcopi ⁊c. Jo. an.

i Cuiuſcunq;. ad quẽ ptinebat collatio: vel forte legati.

k Idẽ. ſ. q̃ canõicatũ retineat: ⁊ canõicat̃ratione ꝑbendam.

l Qlodaz. al's hoc erat ō iure ꝓmuni: ſ. e. ti. bi q̃.

m Anteferri. ad idẽ. j. de ꝓceſ. ꝑben. aũcte.

n Conſtitutio. reuocatoria: ō qua vidiſti ſ. pri. c. Jo. an.

o Ignoranti. ſ. eo. ſi poſtq̃. ⁊. c. dudũ. et. c. ſi beneficia ⁊c.

p Collatio. q: ſi ꝓceſſiſſet collatio: ius habuiſſet nõ ad rẽ ß in re: et ſic nõ fuiſſet reuocatũ p pſtitutõez reuocatoriã: ſ. c. pri. j. de ꝓceſ. ꝑbẽ. c. vlt. ⁊ ſic nõ. q̃ q̃s impedit aliũm i eo qõ p ſe nõ pſequit̃. ad idẽ. j. de ꝓceſ. ꝑbẽ. aũcte. ß ibi aliq̃d pſequit̃. qa hz ſecũdã ꝑbendã: q̃ al's ſolũ habiturꝰ eſſet tertiã.

a Mandatũ. ꝛecreuit ꝛeclaratiue ad ꝛecre. ſ. e. cũ in illis: in fi.

b Bñficio. ō curato ñ puidebit̃: ſ. e. ti. cũ in illis: i fi. nec ꝛe dignitate: ſ. e. ti. c. vlt.

c Collatõez. ō ſpectãte ad pntatõez: inſtitutõez: vl' electõez ñ poſſit puideri: ſ. e. cũ i illis. §. cũ at̃.

d Capl'i. idẽ em̃ ẽ facẽ p aliũ qõ p ſe. j. de reg. iu. q̃ p aliũ: cũ ſuis ꝓcõ. ff. quod cuiuſq; vniuer. Itẽ eoꝝ. §. ſi ocuriões.

e Statuto. eſt forte cõſuetudo l' ſtatutũ q̃ bñficia vacãtia pꝰ meſe ptinẽtia ad collatõez capl'i: ꝓferat ꝓmꝰ cgnoicꝰ: vacãtia ſcõo ſcõus: ſcio ſciꝰ: ⁊ ſic ꝛe ſinguł. vl' q̃ bñficia familiariũ ſuoꝝ ſpectãtia ad coll'oem capl'i vacanna canõici ꝓferãt: tales ꝓſuetudies ⁊ ſtatuta ſunt i mł'tis eccleſijs gallicanis.

f Extẽdit. q: papa nõ itẽdebat g̃uare altera di gnitatẽ capl'i: ß totũ ca. ſ. e. cũ i illis ad fi.

g Sigl'arit. q̃ſi nõ vice capl'i: vt i. j. Rñ.

Pastoralis. Emanauit ad ꝺeclarationez ꝺubi. ſ. e. ex pte: in fi. & eoꝝ q̄ ibi no. oſti. & e. ti. ꝺe rectoꝝ: in fi. & hoc dic̄. ꝺa tio coadiutoꝝ eꝑoꝝ & ſuoꝝ ſupioꝝ eſt ꝺe maioꝝ cauſis: & ſpectat ad ſolū papā. pōt tū epus ſenio vel infirmitate ppetua impedit⁹ ꝺe pſenſu capli ſui: vel maioꝝ ptis ſibi aucte apo. vnū vel duos coadiutores aſſumere. & ſi remens fuerit: capitulū aut due ipſius ptes hoc facient. Sz ſi epus ꝓdicat: tūc nil innouabit capitulū: ſ eꝑi & eccl'ie ꝓditoꝝ q̄cito poterit itimabit pape: & coadiutores illi ſumpt⁹ moderatos habebūt ꝺe pueri bus ꝑlatoꝝ ipſoꝝ.

b Maioribꝫ. cōueniatur g̃ int alias q̄s habes notatas: ſ. ꝺe trāſla. c. j. ꝺe of. leg. q̄ trāſlatōem. ꝺ excel. pla. ſic̄ vnire.

c Non obſtāte. Mo. q̄ hāc lr̄az q̄ p̄ro. eccl'. nō currit p̄ſcptio: i his q̄ ſi bi in ſignū ſpālis ꝓuilegij renuauit: ſicut nec p̄ uilegiū ꝑlatis. ꝺe hoc ſ. ꝺe pſcrip. cū nobis.

d Tantūmō. ſic ſ. e. li. ꝺe ſup. neg. pla. eccleſie. g̃ nō ab archiepo vl' p̄triarcha vel legato. q̄ in gnāli legatōe talia nō ꝺin ſeim i ꝓdicta ꝺecre. q̄ trāſlatōez. Add ꝺecre. ſ. e. ex pte: in fi. rñdet q̄ illō ſu u ꝺe ſpāli aucte vl' mandato dñi pape: & q̄ ita eſſet p antiq̄ iura ꝓbabat q̄ can. vij. q. j. c. j. et. c. q̄uis triſte: cū multis ca pitulis eiuſdē q̄ſtiōis. ad idē ꝺecre. ſup⁹ allegate: et ꝺe regul. lz. v. illa ſp. ꝺe renūci. niſi: ad fi.

e Remotis. his eñ p̄ cipue ꝓuidendū fuit. ad h°. ſ. ꝺ el'c. nihil ē: ad fi.

f Perpetuo. & ſic nota q̄ licz egrotās laboret i firmitate icurabili: non remouet ſed dat coadiu tor. ad idem. ſ. eo. ti. ex parte. et ſic reprobatur opi. ber. ꝺe qua no. ſ. e. tua. Jo. an.

g Maiores. regulariter enim tenet quod facit maior pars: ꝺe his que ſi. a maio. par. capi. c. j. & dicitur totum capitulum feciſſe. lvj di. apoſtolica: cum ſi. ſed hoc fallit. j. in pri. caſu.

h Auctoritate apl'ica. ſunt igit̄ iſti ꝺelegati pape in hac parte. & con cor. ſ. ꝺe of. or. irrefragabili. ſ. ꝺe here. ad abolendā: in fi. & j. ꝺe ſta. reg. c. vno. & in cle. q̄ regulares. ꝺe ſup. neg. pla.

i Demens. ꝺe ſuc. ab inte. cū dilect⁹. iij. q. ix. indicas. & eſt ſi. q̄ dic̄ lex: q̄ q̄n pater eſt furioſus filius dat curatoꝝ patri. C. ꝺe cu. fu. ſi pa ter. ff. e. ti. l. ij. al's aūt erubeſcit lex filios eſſe caſtigatoꝝes parentū: ut aut. ꝺe nup. §. ſi q̄ ſanctū. colla. iij. ꝺe ma. & obe. cū inferioꝝ. hinc eſt q̄ ipſi inuito coadiutorē nō ꝺabūt. : vt in ſeq̄n. Rñ.

k Due ptes. & ſic nō ſufficit maior pars: & eſt ſpeciale: ad idem ſ. ꝺe elec. licz: ibi in electōe ro. pon. requirunt ad min⁹ due ptes. ad idez ſ. eo. ti. ſcriptū. vbi in poſtulatōe que cōcurrit cum electōne: due ptes em q̄m requirunt ad idem. ſ. e. li. ꝺe elec. ſi quādo. & c. indēnitatib. §. j. licet aūt hoc ſit ſpeciale q̄ due partes ꝺebent pſentire: regulariter eſt q̄ due ptes collegij vel vniuerſitatis ꝺebent eſſe p̄ſentes. ff. q̄ cuiuſq̄ vniuer. l. plane. ff. ꝺe ꝺecre. ab or. fa. l. iij.

l Aut duos. hanc lr̄am quaz ſup̄ habueras hic videas repetitam: p quaz lr̄am credo q̄ ſi plures dare vellent nō poſſent. & potuit papa ad

De clerico egrotante. R.

Astoralis officij ꝺe bitū exeq̄ntes ꝺeclaram⁹ atz ſtatuim⁹: coadiutorū eꝑoꝝ et ſupioꝝ p̄latoꝝ datiōez itelligē dā eſſe ꝺe cauſis maioꝝ & re ferendā ad ſe. apo. ac ab ea cō ſuetudie nō obſtante ḡria tan tūmō poſtulandā. Lex ne b p̄textu eccl'ie exiſtētes preci pue i remotis: diſpēdia patiā tur: nos eaꝝ i hac pte indēni tatib⁹ p̄cauere volētes hac ge nerali ꝓſtitutiōe ſācim⁹ vt epo ſenio aut valitudie corpali g̃ uat⁹ vel etiā al's adeo impedi tus ꝓpetuo: vt officiū ſuū neq̄ at exercere: poſſit ꝺe ſui ꝓſilio & aſſenſu capli vl' maioris par tis ipſius vnū vel duos aucte apo. coadiutores aſſumere ad dictū officiū exeq̄ndū. Si vo epus ꝺemēs fuerit: & q̄d ve lit aut nolit exprimere neſciat vel nō poſſit: tūc ei⁹ capl'm vl' due ipſi⁹ ptes eadē aucte vnuz aut duos coadiutoreſ aſſumāt idoneos: q̄ ei⁹ officiuz exeq̄nt̄.

Si aūt epus ſenio aut icu rabili morbo g̃uatus: vl' ꝓpe tuo impediꝫto ꝺetent⁹: ad ſui executiōez officij reddat iutil' & coadiutorē aſſumere vel hz̄e noluerit: licz a capl'o req̄ſitus ꝓprio: ſe illi⁹ nō idigere ſuffra gio forſitā aſſerēdo: tūc nil p capl'm inouet̄: ſ h̄ caſu & eī p̄ primo idē capl'm epi & eccl'e ſue ꝓditiōz & ſtatū ac ſcti circūſtā tias vniuerſas: q̄cito poterit: fideliter & explicite referat ad noticiaz dicte ſedis: recepturi hūiliter & efficacit̄ impleturi: q̄ ſup h̄ p ſedē ipaz ꝓtigerit ordinari. Pñti q̄ adꝺicim⁹ ſā ctiōi: vt coadiutoꝝes hmōi ꝺe ꝓuētib⁹ p̄latoꝝ in q̄z aſſumē tur auriliū: ſumpt⁹ recipiant moderatos: ab alienatōe q̄li bet ꝺe bōis eccl'iaſticis p̄latoꝝ ipſoꝝ vl' eccl'aꝝ ſuaꝝ q̄modo libet faciēda penit⁹ abſtinētes rōnez nō ſolū in diſtricto exa mine: ſ & prelatis eiſdē ſi ſane mētis extiterīt ac capl'is eo rūdez: ſeu eī ipoꝝ p̄latoꝝ ſuc ceſſoribꝫ: ſi h̄ antea nō fecerīt: plenariā reꝺꝺituri. Ceterū q̄ ꝺe epis p̄mittit ad ſupioꝝes etiā p̄latos eſſe volum⁹ & itelli gim⁹ referēdū. Oni. viij.

De inſtitutionibus. R.

Si capituluz ſe de vacante benefi cia que ad collati onem epiſcopi p tinēt conferre non poſſit p̄ſen tatos tñ a patronis poteſt ad

hoc motus eſſe ex eo: q̄ coadiutoꝝes ꝺebēt ſumpt⁹ habere ab eccl'ia vt. j. eo. §. p̄ſenti. ſtemus ergo ſcripture: quia papa ſi ꝺe pluribus voluiſſet ſic expreſſiſſet: ꝺe ꝺecl. ad audientiā. & ſufficit ita ſcriptuz eſſe. vj. q. iij. ſcriptum. ff. qui & a quibus. l. ꝓſpexit. cum etiaz iſti non ordinaria ſed ꝺelegata poteſtate fungant̄. vnde habent ſeruare metas mādati: ſ. ti. ꝓpi. cui ꝺe non. ſ. ꝺe reſcrip. cū ꝺilecta.

m Officiū. eſt ergo coadiutoris officiū ea facere ꝓtinēt q̄ ad offi cū ei⁹ cui ꝺeputat⁹ ē.

n Moluerit. nō eſt ergo idez tacere quod ꝓtradicere: quia ſi cō tradicit capl'm coad iutorem non dat: ſi ta cet ſecus: vt in ꝓpi. caſu: ad hoc facit. j. ō re. iur. is q̄ tacet. vbi dicam ō hoc. Et nota argu. ad hoc quia co adiutoꝝ ñ ꝺat̄ inuito: ad h°. vij. q. j. ſcripti & c. q̄t̄. & ca. q̄uis. §. ecce. ſ hoc eſt falſuz quia inuito ꝺatur: ad hoc ꝺe ec. edi. ad audi entiam. j. in fi. & no. ſ. e. ex pte. in vl. glo. Et iura illa nō in co adiutoꝛe ſ ī ſbſtituto loquūtur qui nō ꝺat̄ inuito: coadiutoꝛ aūt in caſu iſto p capl'm inuito epo non ꝺat̄: al's autem p eum ad quem ꝓtinet bene ꝺat̄ inuito: vt dixi. ſed hic ap. auctoꝛitate ꝺat̄: ſ hoc caſu nō ꝺabitur: q̄ capl'm in hoc caſu mandatum non habz a papa ad quez datio eius ꝓtinet: vt in ꝓn.

o Proximo. ſcilicet qñ remens eſt epus et neſcit vel nō poteſt ex primere quid velit.

p Circumſtantijs. aliter em̄ ad veritatē peruenire non poſſet. xxiij. q. viij. occidit. ſ ꝺe teſti. cum cām.

q Moderatos. ad idem. ſ. e. ti. ꝺe recto ribus. & c. ſe. non em̄ cogunt̄ militare ſtipendijs. x. q. ij. p̄ carie. xij. q. ij. charitatem. Jo. an.

r Abſtinentes. ad idem ſ. ꝺe elect. nihil eſt. & eo. lib. e. ti. is cui. & c. indēnitatibus. §. ſi vo. & intellige ꝺe alienatione immobilium vel mobilium preciosoꝝm: al's mobilia que ſeruando ſeruari nō poſſunt alienare poterunt ad inſtar tutoꝝum. C. ꝺe admini. tu. lex que tutoꝛes. Dñs Johannes andree.

Et ſi capl'm. Emanauit ad ꝺeclaratōnem eoꝝum que no. ſ ꝺe ma. & obe. his que. & c. cum olim.

b Epiſcopi. ſolius. quod dic vt. j. ne ſe. va. c. vno.

c Non poſſit. vt ſ. ne ſe. va. c. illa. Sz obijcies. ſi pōt ꝓfirmare q̄ eſt plus: quare nō ꝓferre? So. eſt falſum q̄ cōfirmare ſit plus: quia qui confirmat non tenat: ꝺe fide inſtru. inter. ſ q̄ ꝓfert tenat ſ. e. li. ꝺe offi. vi. c. vlt.

d Preſentatos. quid ꝺe electis ꝓ clericos ad quos electio ſpectat: dic idem. ſed ꝺe illis erat expreſſum in predicta ꝺecre. cum olim. ꝺe ma. & obe. ideo ꝺe preſentatis ſolum hic dixit: & poterat ꝺe preſen tatis dubitari quaſi p̄ſentatio inniteretur gratie: & nō iuri cō: vt

sic potestas huiꝰ grā
ne vacāte sede in capi
tulū nō trāsiret.

e Idonei. itelligit si
nō sit appositū: ō elec.
causam que.

f Ēpm. soluz ea em
q sunt iurisditōis trā
seūt in capl'm vacan
te sede: vt in iuribꝫ su
periꝰ allegatis. ad idez
ꝛc here. ad abolendā.
qō verū itelligas: nisi
iterdictū esset eis a pa
pa: vt s. e. li. ꝛc ma. ꝛ
obe. c. vno.

g Jis ad quez
qō ī ꝛcre. s.
ꝛc era. et ōli
pterea. ꝛc dispēsatiōe
olim fieri poterat. est
hic hodie ius cōmūe:
qō verū itelligo ī hoc
suo casu. s. cuz pītat
qs ad rectoriā ecclesie
parochiat' p patronū.
Dic autez vt dixi s. ꝛc
pbē. si p clericas pau
peribꝰ.

b Statutū. s. ꝛc e
lec. licz canon.

q Dia. si mā
deꝝ alicui
quideꝝ ꝛc
digtate va
cāta quā duxerit acce
ptandā ꝛ vacat digni
tas quā añ acceptatio
nez ordinariꝰ pfert: te
nec ipsi⁹ collatio: etiaz
si executor impetrātis
añ acceptatiōez fecerit
reuatōez inhibitiōez
ꝛ pcessus super pma
vacāte. Cōtra hūc ca
sum stilꝰ curie clausu
laz adinuenit: q statu
it terminū acceptādi:
inhibēs infra illū col
latōez fieri cū ꝛcreto:
qō dic vt ī cle. e. ti. cū
et quē. ij. Rñ.

b Et infra. sub hoc
infra intelligas factū
. s. q inno. ꝛcdit grāz
dracom sup pma pbē
da vel dignitate sine
cura q vacaret ī eccle
sia carnoteñ. quā duceret acceptādam: dato sibi pore qdā in execu
torē: ꝛ i lris suis erat ꝛcretū. por ille accessit ad eccl'iaz carnotē. q
tūc vacabat: ꝛ ibi ī capl'o ī q erat sbdecanꝰ: grāz publicauit ꝛ prulit
ibidē illi. d. digtatē sñ cura l' pbādā q ibi pⁿ vacaret quā ducēt acce
ptādā: ihibēs ne qs veiret ꝫ suā coll'oez: ꝛ pnūciās irritū sec⁹fcīm.
Pⁿ bⁿ pposit⁹ nozmāle ī vltimarnis pnbꝫ ꝛcessit pⁿ elcto ꝛ pfirmato
sbdecāo ipi⁹ eccl'e carnotē. ī epz carnotē. pposita aī illa erat digtas
sñ cura ī eccl'a carnot. g. scti eustachij. cardiat' ī pnbꝫ ill' legatꝰ sup
plicauit epo vt digtatē illā pferret andree nepoti ꝛmī pape: episco
pⁿ ille pmisit illi cardiali vt pferet: qō fcīm ē. por aī ille executor dra
conis audiēs dignitatē illā vacasse: pmisit cuidā archipsbō q illū
draconē q ipaz digtatē acceptauit ꝛbēt ō ipa uestire: qō fcīm ē mō
ni. d. ꝛ. a. sup hac digtate q̄stiōe sborta: ptes fuerī cozā papa. ꝛ pⁿ
allegauit. a. vt sequr. hec patēt idecisa: ꝛ ex his q̄ segnt ifra. Et di
uide ī. vj. ptes. In pma q durat vsq ibi: dicebat aūt. pomt an. pe
titio. In secunda que durat vsq ibi: ex parte. pon itur. d. ꝛfensio.
In tercia que durat vsq ibi: sed extitit. ponitur replicatōes an.

mittere: si sint idonei: et eos
instituere in bñficijs ad q̄ fue
rint pītati ꝫ lz ad epm si sup
esset admissio ꝛ istitutō hmōi
ptineret. Item in eodē.

Jis ad quē rectoris pī
tatio in aliq parochiali
ecclesia noscit ptinere quēpiā
nō pstitutū in sacris pītet ad
eam: ipsum dūmō al's sit ido
neus: ꝛ infra tēpus a iure sta
tutū ad ordines: q̄s ipsi⁹ eccle
sie cura requirit: valeat pmo
ueri: ꝛcernim⁹ admittendū.
Innocentius. iij. dilecto
filio andree capellano nr̄o.

De concessione prebende et ecclesie non vacantis. Rk.

Dia cūctis ꝛ ifra
pponebat itaq p
te tua: q cū pdcā
ppositura dū va
cabat tibi p eum q̄ pferre po
tuit ipsam collata fuisset: col
latio hmōi canōica existebat:
maxime cū nulla p pozē ipsuz
q̄ illā impedire posset: inhibi
tio pcessisset. Dicebat aūt
pars altera q cum pmisse lr̄e
sede carnoteñ. vacāte: fuissent
in capl'o publicate: ac pfatus
eps tūc ꝛc capitulo ipso esset:
ibiq pñs existeret ꝫ ignozare
nō potuit mādatū apl'icū sup
pferenda mēozato. Dē pbenda
vl' dignitate sine cura quā ipe
duceret acceptādā: cū pmo in
ecclesia ipa pdcā vacaret: alij
fuisse directū ꝫ ꝛ sic p plequēs
facultatē sibi esse sublatā pfe
rendi hmōi dignitatē ppt qō
videbat: q nec p se nec p aliū
pfatā ppositurā curā nō hñtē
aiaz annexā: q̄ pmo post mā
datū ipsum in ecclesia pdicta
vacauit potuerit alicui psone
pferre: psertim cū iam dictus
poz eodem publicato mādato
mor pfato. Dē pbendā l' digni
tatez curā hmōi nō hñtē: quā
pmo in eadem ecclesia vacare
ptingeret: ptulisset: nec al's et
put allegabat pdesse poterat
ipsi⁹ episcopi ignozātia ī hac
parte: naz si alicui a sede ap.
pcedat: q excōicari nō possit:
licz id forsitan su⁹ ignoret epⁿ
nō tñ ppter hoc ei⁹ ligat' snīa
siquā pferat in eundē. Si
milit si alicui pferēdi pbendā
aliquā tribuat a sede ap. ptās
ex hocipso videt q sit epō pfe
rendi tūc eam penit⁹ intdicta
facultas. Nec obstaret si
forte obijceretur q lex seu pstō
vl' mandatū nullos astringūt
nisi postq̄ ad noticiam puene
rint eozundē: aut nisi p⁹ tēp⁹
infra qō ignozare mīme ꝛcbu
issent: q̄ in pulegijs ꝛ indul
gentijs seu pcessionibꝫ spālibꝫ
secus existit: in qbꝫ sufficit q
ad illoz qbꝫ pcedunt noticiaz
puenīat: vt patet cū indulget
alicui q excōicari non possit:
sicut supius est expssuz: ꝛ qdē
cū tribuit alicui ptās pferēdi
prebendam: videt pculdubio
ei concedi aliquid speciale.
Adijciebat insup q cū snīa
statim arcet etiā ignozātē qm̄
si ptra platū aliquē absentem

In quarta q̄ durat vsq
ibi: ecōuerso: ponūt duplicatiōes draconis. In
quinta que durat vsq ad
§. nos itaq: ponunt tri
plicatiōes an. In sexta
p an. sententia ferē.

c Predicta. idecisa: sic
ī. ꝛc re. ec. ñ alie. dubū.

d Vacabat. notabat
factū partis alterius: q̄
dicēt: illi. d. fuit collata
pbenda p executorē suū
anteq̄ vacaret sed mihi
vacans collata fuit.

e Potuit. s. p epm seu
eius aucte vt s dixi. in
terdū etiā sol⁹ epⁿ talia
cōfert: interdū cū capl'o
ēm diuersas psuetudies
qō dic vt no. de elec. cuz
ecclesia vulterana. ī. ne
se. va. c. vno. ꝛ bñ dixit
q̄ poterat: q̄ al's collatō
nō valuisset: q̄ p nō da
to hēt qō ab illo vat ꝛc
ꝛc iurepa. qō aūt. ibi ꝛc
hoc. Jo. an.

f Priorē. q̄ fuerat exe
cutor draconis. vt dixi s.
g Posset. Mo. q̄ aliq
pcesserat. ß nō talis que
impedire posset: ꝛ erat rō.
q̄ fuerat facta ante acce
ptatōnem: vt patz. ī. v.
subiūctū.

h Premisse. indecisa
impetrate p illum. d. ad
pozem executorē suū.

i Publicate. vñ p hoc
videbat dignitas effecta
vt. ī. e. si capitulo. ß nō
est verū hoc casu: vt ibi
dicam. Jo. an.

k Esset. sic s ō rescri.
ea te. ꝛ lz hoc nō ignoza
ret nō tñ igrabat coll'oz
p pozē factā añ vacatiōz
ꝛ acceptatiōnē nō valere
ꝛ iō ille allegatōes igno
rantie paz pstant.

l Sine cura. ꝛ si hoc
nō fuisset adiectū ꝛc tali
intelligēdū erat: vt s. e.
li. ꝛc pben. cum in illis.
j. Rñ.

m Videbat. male itel
ligentibꝫ subtiliter autē
intuentibꝫ hoc ñ videbat
s: ꝛc trāsla. inter cozpo
ralia. §. j.

n Allegabatur. p parte ipsius. d. ad cozroborandam exceptionē vel
ꝛcfensionem suam. Jo. an.

o Non possit. vt. ī. ō pnit. volentes. talia tñ pnilegia nō extēdunt
ad snias ordinarioz: nisi in casibus vt. ī. e. ti. ne aliqui.

p Similiter. paz valet hec similitudo: quia alia ratio reformat pa
ctum vt patet. ī. §. ex parte.

q Tempus. qō est duoz mensiū a tpe publicatōis: postea vo nō va
lebit ignozantiā allegare: vt in aut. vt facie no. consti. circa pn. ꝛ s: ne
cle. vl' mo. sup specula. ꝛ hic adde qō dixi in fi. sup data ī vi. glo.

r Priuilegijs. hec allegatio intelligit ēm rñsionē aduerse partis. ī.
e. §. ex parte. ꝛ poterat eē rō: q̄ pstōes sunt penales ꝛ sic ex se odiose:
pnilegia gratiosa: ꝛ sic fauozabilia. ad hoc. ī. ꝛc re. iur. odia. ß lz hoc
pbabile videat ēm predictum. §. ꝛcbet intelligi.

s Speciale. quasi ēm intentionem allegantis littera pro. d. directa
pnilegium est censenda: ꝛ sic non requiratur episcopi scientia: ß nō
est ita vt sequit. Jo. an.

t Absentem, contumaciter al's ꝫ. iij. q. ix. p totum.

u Depositionis. idem in inhibitõe suspensiõe vł excõicatiõe vł: ad hoc ꝛ. ꝛ ptu. vitatis. ī fi. ꝛ Valebat. hoc verꝝ eēt si ꝛ certa pbēda ł dignitate mādatū fuisset: vł i casu isto pacceptatōz: ꝛ hoc ñ aduertit allegator.

a Cum suā hñt. pule giū em datū alicui statuz vim suā hz cū puenerit ad illū cui pcedit: ad hoc sa. lex dicēs: q si scripsi ꝛuo meo vt in libertate moꝛet: nō stat liber est: ß tūc cū lra ad ipsum puenerit. ff. ō acq. pos. l. q absenti seruo. in pn. ß nō sic cū dat alicui ptās pferendi pbendā: vt. j. v. nō sic aūt ꝛē

b Certam. expssaz vł nō expssam. puta primā que vacauerit.

c Incertā. sic cū dr pbēdā pferat quā duxerit acceptādā vt i casu nro.

d Edimat. s. ꝛ pbē. ductus. ij.

e Et irritū. no. q exe cutoꝛ q hz ptātē pferēdi: pōt interdicere collatōez ei ad quē ptinet ꝛ iure: ꝛ reseruare sibi collatōz ꝛ decernere irritū quod postea fieret sic ꝛ legat⁹ ꝛ iurepa. cū dilectus. ꝛ no. ꝛ hoc ꝛ pbē. c. vl. ꝛ sic habes hic tres casus in qbꝫ pbenda afficit. ꝛ his videbis. j. e. si capitulo. ꝛ. c. si soli.

f Quia cū illi. optima rnsio. ꝛ fm unno. papa eim pbēdas oēs ꝛ dignitates pferre pt: s ō pbē. c. ij. ꝛ ñ illi ad ꝙs coll'o spectat: pñt illas pferre: nisi ꝑ papa insinuet illꝫ q ñ pferāt cū decreto: sic ꝑ talē ptātem data executoꝛi: nō auferꝫ ei ad quē punct pferēdi ptās nisi ī lris id dicat. s. q pferre nō possit. Jo. an.

g Illi. executoꝛi.

h Ab ipso. ro. ponti.

i Subūctū. ꝑ parte ipsi⁹ an. cui scribit.

k Post acceptatōz. intelligit aūt acceptare petēdo ꝑ executorē suuz sibi cōferri būficiū qō potat acceptare: vł recipiendo illō sibi pñn collatū vt ī cle. e. ti. cū ei quē. iij. ℞.

l Acceptaret. no. q qñ scribit sb hac forma quā duxerit acceptādā: decernētes irritū ꝛ inane: executoꝛ añ illā acceptatōez nil pōt facere: ꝛ si fecerit nō valebit: tanq̄ sup incerto platū. ar. ff. qō cuinsqz vniuer. l. item eoꝛ. §. j. Si ꝙ papa mandet alicui prouideri ꝛ pbenda quā duxerit acceptandā sine cł'a illa decernētes. tūc tenebit collatio illius ad quem ꝛ iure punct: anteq̄ ei nūciet ꝛ acceptatiõe. Si aūt papa mandat alicui ꝓuideri ꝛ pbenda quā acceptauerit cum

ꝛpositionis sentētia pferat: ꝓtract⁹ quos iniuit ignorant postea vt ꝑlatus nullū robur obtinet firmitatis: ꝛ ī supdcis lris irritū decernim⁹ ꝛ inane qcqd sup hmōi pbēda ł dignitate ꝫ nrm ꝓtigerit attentari mandatū: collatō quā idē eps p⁹ tale nrm decretū siue illud ignorauerit siue non: ꝛ pfata ꝑpositura ꝑ se ł ꝑ aliū fecerat nō valebat. Ex pte vo tua extitit replicatū: q hoc ꝛ ill' puilegijs ꝛ indulgētijs eqtate suadēte dz intelligi q̄ vim suā hñt: mor cū ad illos qbꝫ cōcedunt pueniūt: ex qꝛ tenore li qdo nosci pōt: q talis circa ea fuerit intētio ꝓcedētis: vtpote cū alicui ꝓcedit q excōicari ñ possit: ex ꝫ ei eident apparet alijs ipsuz excōicādi ademptā esse penit⁹ facultatē: ñ sic āt si alicui ꝓferēdi pbēdā siue certā siue īcertā tribuat ptās: nō ei tūc eē videt tribuētis intētio vt ꝑ ei ad cui⁹ dnatōz pbenda ipsa ptinet ꝓferēdi possibilitas adimat: nisi ꝑus ille sibi notificet: q eam velit ꝑ hmōi ptātē ꝓferre: aut ei collatōnez interdicat illi⁹: vel postq̄ ipsi notificauerit talē ptātem forte sibi ꝓcessaz: vacuū decernat ꝛ irritū si sec⁹ dō ipsa ꝑsumat: qꝛ cū illi nō amplioꝛ dr ptās: q̄ ipse ro. ponti. bēat in hac pte sicut ꝑ eā quā obtinet ipse ro. pon. facultas ꝓferendi bñficiū vel pbēdā nisi sua insinuet voluntatē: alicui nō auferꝫ: silit ꝛ ꝑ eā q̄ talit illi ab ipo ꝓcedit ei ad quē ipsi⁹ pbende spectat collatō: pusq̄ insinuet ille sibi q velit eaz ꝓcedere: ł eā ꝓferat si forte vacet: ptās nō tollit cōferendi: nisi forsan q ipsaz cōferre ñ possit: exꝑmat in ꝓcessione hmōi ptātis: tūc eim licz talē ꝓcessionē fortassis ignoret sua tamē collatio si postmodū

pbendā ipsaz ꝓferat: nihil valet: cū satis sup ꝫ ꝓcedētis intentio agscat: sicut cū idulgeat alicui q excōicari nō valeat: vt in supioribꝫ est premissum.

Subūctū etiā extitit: q cū memorato poni ꝑ ꝑfatas lras mādauissem⁹ vt mēorato. B. pbendā ł dignitatē sine cura quā acceptādā duceret: si vacaret tūc: ł q̄ꝑmo vacare ꝓtingeret ī eccl'ia pdcā ꝓferret: idē poꝛ ꝓuidēdi ei ꝛ pbēda vł dignitate ipsa nisi p⁹ acceptōnē ipsi⁹ ñ hēbat aliquā ptātē: vñ cū sepedcā ꝑpositā fuerit tibi anteq̄ illā idē. B. acceptaret ꝑfati epi aucte collata: hmōi collatō tal' mādati nri ptextu etiā si p⁹ illud eps ipe sciuisset nō poterat vacuari: nrm āt in hac pte decretū ad pbēdaz seu dignitatē quā pdict⁹ B. acceptaret ꝛferri debebat: alioqn sup incerto fuisset edituz: nec aliquē astrinxisset. Sz extitit ex aduerso rnsuz: q ꝛ si ꝑfat⁹ poꝛ iā dcō. B. pbēdā ł dignitatē hmōi cū vacaret ante hmōi acceptatōz ꝓferre nequiret. Jdē tñ. B. pbēdā ł dignitatē talē licite posset ꝛ libere acceptare: quare pdict⁹ epus ꝑfatā ꝑpositurā: cū nō pus eū req̄sierit: an acceptare vellet candē: cui⁹q̄ ꝓferre nō potuit: q̄nimo ipsi⁹ collatio cū idē. B ꝑpositurā ipsam postmodum acceptarit: irritari dz: ꝛ ꝓcessio p iam dictū archipsbyterū sibi facta dz stabił pmanere: sic cū legat alicui vn⁹ ex suis quē elegerit ł optauerit: ꝛ heres añ optionē vł electōz illi⁹ mūmittit aliquē ł alienat ex ill': pfecto mūmissio ł alienatio irritat: cedituz ille legato: si legatari⁹ eū duxerit eligēdū

Econt vo ꝑ pte tua ꝑpositū extitit: q id ī vltis volūtatibꝫ tenet: nec ꝑmissa ī legatis

clausula decernētes: tūc acceptatōe fcta statim executoꝛ imponit auctez suam ꝓhibēdo ne ꝫ phibitōez suā alt qd disponat ꝛe illa pbēda: decernendo irritū ꝛ inane quicqd postea duxerit faciendū cū hoc ꝑ illā formā sit ei ꝓcessuz. nec valebit pulsio tūc facta ab eo ad quē punct illi⁹ pbē de collato: etiaz ignoratē hmōi acceptationez ꝛ decretū. ber.

m Talis. s. quā duxerit acceptādam.

n Referri. lz igit dicatur in lris: decernētes ꝛc. nihil opat decretuz pulsꝫ fiat acceptatio: alt decretū esset sup icerto: put sequit. papa ei nō vult q statū assumat illud decretū suū vigoꝛē: ß tūc cū acceptauerit tūc valet: et si ille ad quē ptinet collatio ignoꝛauerit acceptatōnez. qꝛ tunc decretū sumit vigoꝛē ꝛ ligat ignorantes: vt hic. et s. ꝛ ꝓben. duduz. sec⁹ eim est in casu vel decreto: qō phibet aliqd fieri: et qō ꝫ factuz fuerit cassat qꝛ statū ligat. xxx. q. iij. ꝓdicimus: s. ꝛ elec. qꝛ ꝓpł. v. alit ꝛc. qñ nō opponit clausula illa: decernentes: sepe locū hz regula illa multa fieri phibent: facta tñ tenēt: ꝛ regula. ad applicā: fm ber.

o Astrinxisz. pcorcle. e. ti. cuz ei quem. ij. Rñ.

p Ex aduerso. s. ex pte draconis.

q Archiepsbiteruz. cui prior q erat executoꝛ draconis ꝓmiserat collatōnez ꝓpositure: vt patz in integra: ꝛ di xi in prin.

r Legat. pōt tenoꝛez legis. ff. ꝛ op. leg. si cū optio. Jo. an.

s Cedituz ille. s. seruus manumissus vel alienatus anteq̄ legatarius elegerit. legatarius ergo poterit illū suū manumissuz vel alienatuz vendicare si voluerit: forsitan seruus ille alijs suus melioꝛ erat: ꝛ heres legatario electiōez auferre nō potuit. eodē mō videbat q episcopus non potuerit auferre electōem isti draconi. ꝛ sic collatio archipresbiteri valere debebat. hoc intendit hec allegatio: sed non est vera. ber.

t Ultimus. cōmunis rnsio aduocatoꝛum nostri tpis ad. l. infoꝛtiati. speciale in vltimis volūtatibꝫ. Dz dicāt quare: vñ admirādo

dicebat ostī. Domine dominus noster ⁊c. si in vltimis voluntatib⁹ hoc locum habeat: multo fortius in beneficijs ī quibus est adhuc plenior interpretatio facienda: s̄ dr̄ dnat. cum dilectus. Sed non aduertit q̄ ista nō sunt talia bñficia: que sic large sunt interp̄tāda: vt notauerat dr̄ elec. dudum. ⁊ habes s̄. dr̄ p̄ben. q̄uis. j.

u Futuris. vt lego ticio vnū seruz nascīturum dr̄ grege quez eligere voluerit. ⁊ fu it huius mandati for ma simil huic legato dum dicit que primo vacauerit: quaz duxe rit acceptandā: legatū dr̄ p̄senti est: lego tibi vnum dr̄ seruis meis quē elegeris. in his a tempore adite hereditatis intelligat rei le gate dominū fuisse le gatarij: vnde nec fuū legatū sub pdi. heres manumittēdo facit li ber. ff. dr̄ mānmiss. l. seruū. Jo. an.

x Illis. legatis dr̄ futuro ibi non p̄t ad eligendū termin⁹ assignari vt sequit̄: ß in legatis dr̄ p̄senti bene assignat terminus le gatario ad eligendū. assignabit em̄ p̄tor sibi terminū vt eligat q̄d si nō fecerit heres poterit seruos vēdere ff. dr̄ op. le. l. mancipi oū. ⁊ l. si tibi. in p̄n. ⁊ l. si optio. §. vlt. ad hoc facit dr̄ resti. spo. frequens.

a Incongruū. j. e. executor.

b Periculo. in bñfi cijs g̃ ledit̄ respublica in legatis p̄uata ī q̄b⁹ ⁊ testator quam vult legez sine alicui⁹ iniu ria p̄t imponere. C. dr̄ sacrosan. ec. l. j.

c Tales. sciz sine cura. Jo. an.

d Acceptaret. Mo. q̄ ille p̄to quo scribit̄ sub hac forma: potest acceptando sine p̄iua ⁊ collatiōe executoris impedire collationem ep̄i. quod verū est: si est ibi cl'a dr̄nentes ⁊c. vt supius dictū est. sit ergo vigil ille p quo sic scribit̄: vt ordinarij. in acceptando p̄eniat: ad idem. j. e. ne captande. in fi. ⁊. ff. dr̄ his que in frau. cre. l. pupillus. in fi.

e Causa. ergo sine causa non p̄t: vt dixi. j. e. ne captande. ⁊ vna acceptata non poterit alia acceptare. ff. dr̄ op. lega. l. apud auficiū: nisi fuisset dr̄ceptus: vt q: debebat alij ⁊ ignorabat: vel p dignitate simplex bñficiū acceptauit. Jo. an.

f Mouimus. ipsum ergo mouit iustitia non carnalitas ⁊ est hoc contra quosdam hypocritas: qui vt videantur iusti p̄nunciant cōtra suos. Jo. an.

g Curauim⁹. q: collatio tibi facta p̄uenit acceptatiōē dracons.

Detestanda. omnis p̄missio per quam datur via ad benefi cia vacatura est reprobata. Emanauit hec dr̄e. ad correcti onem dr̄e. s̄. e. accedens. ⁊ ad dr̄claratiōnem ⁊ approbationem eoz que ibi tangebant unno. ⁊ ostī.

b Concessis. fuerunt hec v̄ba sumpta dr̄ canone. xlvij. di. viz catholicū. ibi dicit mens auida potentie: nec abstinere nouit a veritis: nec gaudere p̄cessis nec adhibere pietati p̄sensuz: nā ⁊ vt dicit canō futuris quēadmodū in extāti bus hñt locū: q: nec etiam ad optāduz seu eligēdū ex illis sic ex istis p̄ tmin⁹ assigri ⁊ g̃uis ēesset p̄ditio q̄ddāq; incōgruū videret: si q̄ mādaret alicui dr̄ bñficio q̄ duceret acceptā dū in aliq̄ p̄uicia: q̄ primo il lud vacare p̄tigeret: puideri: oporteret ip̄m ī singul' bñfici is postmodū inibi vacātib⁹ p rogata nō absq; piculo forsitā ip̄oz collatiōe req̄ri. vñ cuz se pe p̄fato p̄ori fuisz iniūctū: vt dicto. B. p̄bēdā vel dignitatē quā acceptādaz duceret si va caret ī eccl'ia mēorata: vel q̄ci to p̄tingeret eam vacare: sibi aūcte apl'ica cōferret: ⁊ ita ei dē. B. circa futas siue vacatu ras p̄bēdas vl' dignitates ta les ipsi⁹ eccl'ie optio data esset nō poterat p̄ mēorati epi ī il lis q̄ vacarēt collatio ip̄edi ri: nisi forsan cū aliquā ex eis vacare cōtigeret: illā ipse. B. pulq̄ eā p̄ferret epus accepta ret: vel et̄ nisi añ vacatiōez ali cui⁹ ipsaz vacatāz ex his pri mā vel ea omissa ex aliq̄ causa vlteriorē duceret acceptādaz: q: talit̄ acceptatā eps postmo dū p̄ferre nō valeret. Nos itaq; tā tuis q̄ p̄fati. B. rōm bus pleni⁹ itellectis: q: sepe di ctā p̄positaz ad te nouim⁹ pti nere: ip̄az tibi habito fratrum nr̄oz p̄silio adiudicare cura uim⁹: ipsi. B. sup ea ppetuz silentiū imponētes.

Omfacius. viij. Detestāda iniq̄ puersi tas abstinere nesciens a veritis nec gaudere dr̄bito mō p̄cessis: digne plexq; officium excitat p̄sidētis ‡ ad ea q̄ iusta fuerāt p̄sideratiōe p̄cessa: cū in abusum ea vgere circūspicit‡ discretiōe p̄uia reuocāda. Sane licet oliz fuerit canōica p̄sti tutiōe dr̄cretū: q̄ hi q̄ p̄mittūt aliq̄b⁹ de bñficijs eccl'iasticis: cū poterit vel cū facultas se ob tulerit‡ puidere: p̄missiōes su as facultate se offerēte dr̄beāt adimplere. q: tñ sic expientia dr̄cuit: p̄ p̄missiones hmōi q̄ p importūitatē nimiā p quā nō p̄cedēda multotiēs p̄cedunt‡ ⁊ p̄ ābitōem ip̄obā vt plurimū extoz̄q̄nt‡ apit̄ via sb tali palli atiōe vboz ad p̄mittēda dāna bilit̄ ꝑ lat. p̄ci. bñficia vacata: mortis aliene votū ingerit̄: ⁊ eccl'ijs ac p̄latis ⁊ p̄sonis eccle siasticis g̃uamia pl'ima īferū tur. Nos mal'hmōi ⁊ aiaz piculis occurrere cupiētes p̄ missiōes easdez ⁊ alias q̄scūq; sub q̄uis modo aut forma ver borum dr̄cetero faciēdas: per quas directe vel īdirecte apiri mēs cupiditati alligata cito dr̄uiat a vero. lxxxiij. di. nihil. ⁊. xcvj. di. bñ quidē. ⁊ alibi: omnū maloz radix est cupiditas. xlvij. di. bonoz. dr̄ pe. di. ij. quia radix: ad hoc dr̄ p̄sti. nam p̄cupiscentiā.

c Reuocanda. ad hoc optime. lxiij. di. §. vez. s̄. dr̄ p̄sang. ⁊ affi. non dr̄bet: dr̄ dr̄ci. suggestū. vbi ⁊ p̄uilegiū reuocat̄ cū tendit ad noxaz.

d Decretū. s̄. eo. ti. ac cedens. Jo. an.

e Facultas. antiqs ut ribus generalioz visa fu it hec forma q̄ illa cum vacabit. quia multis ca sibus potest se facultas offerre q̄ nō est mors ca nonici expectanda: ß vt dicebat ostī. in dr̄cre. ac cedens etiā potest bñfici um p̄ter mortē vacare: puta renūciatiōe dr̄positiōe p̄bendaz diuisiōe: ⁊ similib⁹ modis. vñ vtro biq; videbat mala intē tio esse posse. vñ voluit dicē q̄ volūtas ibi erat p ratiōe: ß hec littera su p̄a posita: iusta fuerunt p̄sideratiōe ⁊c. dicit cōtra riuz. vnde oportz dici q̄ ratiōne generalitatis lice bat oliz q̄d specialiter et exp̄sse nō licebat. ad hoc dr̄ offi. ordi. si sacerdos. et quod ibi nō. et. xxiij. di. quāq̄. ⁊. j. c. pri.

f Experiētia. q̄ est effi cax magistra rer: dr̄ et'c. q̄ sit: cū suis p̄cor.

g Concedunt. s̄. dr̄ re scrip. c. vlti. e. li. et s̄. dr̄ pur. ca. cum in iuuentu te. j. dr̄ relig. d. c. j. C. dr̄ pe. bo. subla. l. j. lib. x. ⁊ est ibi importunitas ambitiosa ⁊ nō ambitio sa: vt dixi d̄ resc̄p. c. vlt.

h Laterañ. s̄. e. c. ij.

i Forma verborū. puta cum in genere p̄mittur ecclesiasticum bene ficium: vt no. s̄. eo. acce dens. Jo. an.

k Decetero. ad p̄teritā ergo non extendit̄ hec cōstitutio: tum q: nō est iuris veteris dr̄claratio: imo correctio. tum quia dr̄ p̄teritis non caueb⁹ in ea: ad hoc s̄. e. li. dr̄ consue. c. j. dr̄ off. leg. c. pl'r. ad fi. ad hoc. xxxij. q. iij. dixit sara. dr̄ p̄sti. c. ij.

l Indirecte. nūquid omnia indistincte reuocata dicētur per que via pareatur ad vacaturas sicut receptiones canonicoz um: ⁊ sic sit reuoca ta dr̄cre. s̄. dr̄ preben. relatum. dr̄ concess. preben. cuz super. ⁊ reserua tiones: dr̄ iurepat. cum dilectus‡ Dico q̄ nō. vnde breuiter dic q̄ aut recipitur quis in canonicum simpliciter: aut recipitur ⁊ promittitur sibi dr̄ prebenda cum se facultas obtulerit puideri: aut non recipitur sed solum p̄mittitur sibi dr̄ prebenda prouideri cuz p̄mo vacabit: aut promittitur puideri dr̄ prebenda cum primo se facultas obtulerit vt cum poterit: vel simpliciter. In primo casu valet receptio: ex cui⁹ vir tute dr̄bet habere prebendam. quod est verum nisi sit ibi expectās au ctoritate pape: s̄. dr̄ preben. hi qui. et secundo casu etiam dr̄bet habere prebendā non ex virtute p̄missiōis sed ex virtute receptōnis. ⁊ sic ītel liganf̄ p̄traria: relatū: ⁊ cū sup. In tercio casu. s. cuz nō recipit̄ ß simpliciter puideri p̄mittit̄ dr̄ p̄benda cū vacabit: non tenet p̄missio: vt s̄. e. ex tenore. ⁊. c. ij. Si vo nō recipitur sed p̄mittitur puideri dr̄ prebenda: cum poterit promittens p̄m iura antiqua obligatus erat p̄m hec noua uon: vt hic vides. Et q̄ per hoc verbum indirecte non sit re nocata expectantium receptoz um prouisio: probatur ex eo: quia vtan da est q̄ tum fieri potest iurium correctio: s̄. e. li. dr̄ elec. cū expediat: cū

suis ꝓcor. hic aũt nil ꝛ expectatõibꝫ ꝫ solũ ꝛ ꝑmissiõibꝫ dicit: quod etiã ꝙdruplicatũ est ī textu. ⁊ sic hoc ius correctorũ nõ habilitemus. Secũdo qꝛ hodie videm⁹ ꝓfirmatões receptionũ emanare a curia sic oliz: lz a ꝙbusdã audueriz ꝙ tales ꝓfirmatões non ꝓcedũt cãcellaria ꝓ formã iusticie: nisi eas papa ꝓcedat ꝓ formã gre. Sz certe his rõnibꝫ ⁊ per formã iusticie saltẽ iudices ꝓcedi ꝛberẽt. s. cũ clausula: ne inane canonici ꝛc. Tercio qꝛ eadẽ rõne seqrẽt refuatores legatoꝝ sblatas: qõ est falsuz: ꝫ. e. li. ō off. legati. c. iij. ⁊ iiij. ꝙcludo ꝫ breuit vbi ex sola ꝑmissione qs expectat: nõ valz ꝑmissio: vt ℔. ꝫ vbi ex receptõe vel refuatõe secus: vt ī ꝑdictis iuribꝫ. qꝛ casus illos nõ tangut hec ꝛcre.

m Eas. s. ꝑmissiões.

n Ꝕ captãde. habens lras apostolicas sedis sup primo bñficio dignitate vl' pbẽda qõ duxerit acceptandum: certũ acceptare nõ pt: ꝫ ꝑmuz qõ vacabit: vel ex causa secũdũ: vel vlteri⁹ poterit acceptare refuatões ꝓcessus ⁊ ꝛcreta ꝫ hoc facta non valẽt. Et sunt tracta hec ꝛcre. ō ꝛcre. eꝝuagãti. e. ti. q̃ incipiebat: lz al's audiuim⁹: ⁊ v. lz ī genere. addit⁹ ẽ. ⁊ emanauit hec ꝛcre. ad ꝛclaratões ꝛcre. ꝫ. e. qꝛ cũctis. §. penult. ī fi. ⁊ eoꝝ q̃ ibi no. ino. ⁊ osth. ⁊ q̃ no. ꝓpos. ō rescꝛ. capl'm: vsus fi. in. §. Itez q̃rit q̃liꝫ fiat ⁊ q̃n fiat acceptatio.

b Tribuat. ꝫ cõcilium lat. ⁊ ꝫ ꝛcretalẽ primã ꝫ. Jo. an.

c Quẽ. s. pſonatũ. al's quam. s. pbẽdã vel di dignitatem.

d Nō. s. beneficium.

e Executorib⁹. siue ad ꝓuidẽdũ siue ad ꝓpellẽdũ nõ curo: liz al's distinguat. ī. c. primis.

f Jn genẽ. ⁊ sic lz ī genere qõ nõ lz ī specie. et in idũ ẽ ecõuerso: qõ dicit ꝫ. ꝛ off. ordi. si sacerdos. xxij. di. quãq̃.

g Causa subsit. Nota ergo ꝙ ille ꝑ quo scribit ꝛ pbenda acceptãda: pot primã acceptare: ꝫ nõ vlteriozẽ nisi ex causa: vt ꝫ. e. qꝛ cũctis. ad fi. ⁊. ī. c. pri. Sed que potest esse causa: forte prima ꝛbetur alteri: vel dubitatur an ꝛbeatur ad hoc. xxij. q. j. quid culpatur: ad fi.

h Careant. Nota casuz in quo sententia excõmunicatõis nõ ligat. alios videbis. ī. ꝛ sen. excõ. ex presenti.

i Saluter. s. certũ ⁊ expſſuz vel scõm vel vlteriozẽ sine causa.

k Jn ipso. sup hoc vide quod habuisti ꝫ. ꝛ preben. si is cui. ⁊. c. sequen. j. ī. e. c. vlt. Jo. an.

l Prouideri. nõ ergo necesse hz expectare ꝙ ille accepter vel sibi terminũ ad hoc ꝓcedere: vt ꝫ. e. qꝛ cũctis. §. plt.

Executor. fuit tracta hec ꝛcre. ꝛ exꝛuaganti: q̃ incipiebat. e. ti. sicut ex parte. ⁊. §. potest tñ: addit⁹ fuit. Et emanauit ad ꝛclaratões eoꝝ que prima.

b Prouincia. idez puto ꝛ cuitate dioc. vel ecclesia ꝓter eandẽ rõnez ad hoc ꝫ. e. c. pri. ⁊. ī. pri. Rñ. Sed dic ꝓra: vt hoc verbũ inferius etiaz repetitũ aliquid operẽt: ꝫ. ō ꝛcci. ad audientiã. ī. ꝛ ꝑuil'. si papa.

via valeat ad bñficia vacãta aucte ap. penit⁹ reꝓbam⁹ et oĩno vitiꝫ vacuam⁹: ꝛcernẽtes ꝑ eas vel ipsaꝝ aliquaz ad quidẽdũ alicui nullũ ꝛceiceps qmodolibz obligari.

Sez. Ꝕ captande aliene mortis occasio ex benignitate gr̃aꝝ sedis apo. tribuat: ꝛ clarandũ duxrim⁹: ꝙ is cui ab eadẽ sede: vt ei ꝓuideat ꝛ prebenda dignitate vl' personatu aut alio bñficio ī aliq̃ ꝓuincia dioceſi vel eccl'ia: quez seu qõ duxerit acceptandũ: certis sibi sup hoc executorib⁹ ꝛputatis gr̃a nosc̃it esse facta licz in genere ꝑmũ ꝓsonatũ dignitatez ꝓbendã seu bñficiũ in eadẽ ꝓuicia dioc̃. vel eccl'ia vacaturum aut secundũ seu vlteri⁹ si rõnabil' causa subsit valeat acceptare: certũ tñ ⁊ expſſuz ꝓpriusq̃ vacet acceptare nõ pt. qõ si fecerit: et si ꝑ executores ei⁹ fm acceptatõez hmõi facta fuerit refuatio ihibitio varijq̃ ꝓcessus ac sñie pmlgate: tã acceptatio ipa q̃ ꝓcessus viribꝫ careãt: nec aliquã obtineãt roborꝭ firmitatez. Jmmo nisi acceptator ille dignitatez ꝓbẽdã ꝓsonatũ seu bñficiũ talit̃ acceptatũ ⁊ refuatũ ꝑ collatõez vel institutiõez postmodũ factã ꝛ vacãti iã adept⁹: vl' ius in ipso fuerit acq̃situ: ꝑ eũ ad quẽ eiusdẽ ꝓsonat⁹ dignitatis ꝓbẽde aut bñficij collatio seu ꝓuisio ptinet: dictis acceptatõe ac executoꝝ ꝓcessibꝫ ide secutis nequaq̃ obstãtibꝫ ō illo vacante libere poterit alij ꝓuideri.

Sem. Executor supꝓuisiõe alicui⁹ a se. ap. ꝑ gnãles literas ī aliq̃ ꝓuincia ꝛputat⁹ ꝓlatis ⁊ alijs: ad qs bñficioꝝ ī eadẽ ꝓuicia spectat callatõ: ne ad ꝓuisionẽ aliq̃ꝝ ꝓcedãt: ꝛ nec illi ꝑ q̃ scribit̃ sit ꝓuisum: nõ pt gnãl'r inhibere: nisi exꝓsse in ipis lr̃is facultas hmõi inhibitõis ꝓcedat. Põt tñ refuatõez ⁊ eisdẽ inhibitõez facere spãlez ꝛ ꝑmo: vel si ꝫ illi ex bñficio ꝓpetat lr̃aꝝ ꝛ secũdo vel vlteriori bñficio inibi vacãto eidẽ clerico ꝓferendo.

Qõ aũt ꝫ talẽ refuatõez et inhibitõez ab eo ad quẽ bñficij refuati collatio ptiebat fuerit attẽtatũ nõ tenet.

Sẽ. Ꝫ capl'o alicui⁹ eccl'ie cũ ad ipm canonicoꝝ receptio ac pbẽdaꝝ collatio ptinebat: vt te in canonicuz reciperet: et tibi ꝛ pbenda si tũc vacaret inibi prouideret: vel cuz se facultas offerret: ac executori qui eodem capitulo negligente mandatuz apostolicum exequat̃: directa fuerit scꝛpta nostra: ꝑ solã illoꝝ ꝓsentatũ quã ꝫ. ī. ꝛ in fi. ad idem. ꝫ. e. qꝛ cunctis. §. penult. nec est eadez ratio cũ granius sit totã ꝓuinciam impediri: q̃ dio. vel ecclesiã. vj. q. iij. satote. ad hoc. ꝫ: e. li. ꝛ pben. q̃nis. j. ⁊. ij. Rñ.

c Expresse. ratione ergo expressionis hoc tũc poterit: ad hoc ꝫ. de of. ꝛle. c. vl. §. vices. ⁊ ꝛ pcur. c. j. ⁊ vl. Jo. an.

d Quotiensmodi. scilz generalis: ꝛ qua ꝫ dixerat. Jo. an.

e Talem. s. spãlẽ: ꝛ q̃ dixit in ꝓri. Rñ nam qõ fieret ꝓra generalẽ valeret: cũ illa non teneat: vt ꝫ dixit ad hoc ꝫ. c. ꝓri.

f Ꝕ capitulo. ℔ determinatur ꝛcre. ꝫ. e. ꝓposuit. ⁊ corrigitur opinio glo. ibi no. in glo. q̃ incipit Jnno. in fi. in q̃ glo. dicit ber. ꝙ celestinus illi fecit iniuriã: cum collatõ prebende ꝑ ca capl'm sibi facta valeret: potuit tñ id facere ꝛ plenitudine ptãtis Alꝓbabat aũt opinio inno. ibi no. ⁊ quam ibi recitat osti. ⁊ opi. pe. ꝛ samp. ⁊ abb. q̃ posuerũt in illo. c. casum fm ipsum. c. ⁊ cõpost. etiaz dicebat hũc vez intellectum: ꝫ. ꝛ rescrip. capl'm. ī glo. magna. v. si vero ordinario. Et hoc dicit ꝛcre. hec in summa. Si mandet capitulo vt me recipiant in canonicum ⁊ prebendã conferant: cum id ptineret ad eos dato executore ad ꝓuidenduz per solam ꝓsentatõnẽ factaz capitulo affecta est prebenda: ⁊ executor negligente capl'o: infra terminũ ꝑ eum statutum me recipe ⁊ prebendã conferre nõ vocato capl'o id exeq̃ poterit.

g Pertinebat. ō speciali ꝓuilegio vel prescripta ꝓsuetudine al's secus. ꝫ. ꝛ elec. cũ ecclesia. ī. ti. ꝓ. c. vno ī. ꝛ regu. c. vlt.

c Exequat. istud est qõ soluit ꝓtrarietatẽ. ī. ꝓ. ꝛcre. qꝛ hic executor datus fuit ad ꝓuidendũ ibi ad cõpellendũ tm̃. Et si queras que ibi sit ratio huius diuersi iuris. Do. est in ꝓmptu. qꝛ in ꝓmo casu cũ dat papa executorẽ ad ꝓuidendũ: videt ad se vel ad suum executorẽ ꝓuisionem reuocare: ⁊ sic ꝑ ꝓsequẽs ordinario adimere ad hoc ꝛ ap. vt nosc̃. ꝫ vbi dat solũ ad cõpellendũ: tunc ptãt ad se nõ reuocat nec adimit: immo potius penes ipsum pmittit dum vult ipsum ad ꝓuisionem compelli.

d Illoꝝ. nunquid requiritur ꝙ scripta directa executoribus ꝓsentent̃ capitulo: an sufficit ꝙ ꝓsententẽ ipsius capituli littere: id est sibi directe: licz sit cautius ⁊ illa ꝓsentari ⁊ puto tamen sufficere si ipsi capitulo ꝓsententẽ lr̃e ad eum directe. hoc verum si de intentione pape ꝑ ipsas pateat lr̃as. fa. cle. ij. vt li. pen. puta quia ī lr̃is directis capitulo dicit̃ nouerint nos. ⁊. mandasse vt vobis negligentibus mandatum nostrũ exequi non postponat: in hoc casu vel simili credo sufficere: ii he littere fuerint ꝓsentate. Si autem per litteras capituli ꝛ datõe executoris: ⁊ ꝙ sit ad prouidendum non apparet: tunc credo necessarium executorum litteras capitulo

presentari. hoc videtur sensisse ꝓpost. in. v. supdicto: ⁊. v. seqn-
e Capitulo. Mo. quia si fit presentatio litteraꝝ capitulo: ⁊ postea
vacet vel tūc vacabat: p̄benda iaz est affecta etiaz anteq̄ executoribꝫ
fue lr̄e p̄sentent̄: hoc sonat hec littera.
f Factam. quero quō fiet hec p̄sentatio capitulo: requirat illum q̄
bz ꝓuocare capt̄m vt
ipm ꝓuocet vl̄ p fonū
cāpane: vl̄ p aliū mo
duz in ecclesia solitū.
si aūt se includerēt vl̄
impedirēt: ne fieret p̄-
sentatio peride est ac
si presentatio essz facta
adinstar eius q̄ lati-
tat vel impedit q̄ cita
ri nō possit: s. vt lit.
non ꝓest. quoniā. §.
pozzo. poterit etiā cō-
pelli p executorem ille
qui bz conuocare capi
tulum vt ipsum cōuo
cet vel ipse idem cōuo
care: licet primū tut⁹
us sit. ad hoc ꝛe of. ꝛe
leg. p̄terea. Si autez
aliq̄ venerit aliq̄ nō:
dic q̄ sufficit presenta
re ꝛecano vel ei q̄ ibi ē
maior ⁊ bis canōicis
qui cum eo sunt p̄sen-
tes: ad hoc vt capitu-
lo adimatur potestas:
vt hic dicā. nec requi-
rit q̄ probet q̄ maior
pars p̄sens ibi fuerit.
in edictis enim citatio-
onibus ⁊ ꝛenūciatiōi-
bus vniuersitati faciē
dis sufficit q̄ i loco cō
gruo coram maioribus ⁊ aliꝭ ibidem inuentis publice ꝓponātur.
xvj. di. quod dicitis: s. ꝛe postula. c. j. ⁊ in hoc concordant ꝛectores
s. ꝛe elec. bone. Et si diceres q̄ ꝛe necessitate haberet ꝓbare q̄ ma
ior pars ibi fuerit presens: pone q̄ maior pars nolit cōuenire qui
nec libenter ad talia cōueniunt. his ergo qui vocati venūt fiat pre
sentatio ⁊ satis est. Sed quid si collatio pertinet ad duos: puta ad
episcopū ⁊ ad capitulū: nūquid per presentatōem alteri factam adi-
mitur vtriq̄ potestas? dic q̄ sic p̄m cōpost. qui hoc no. in p̄dic. glo.
v. Item quid si collatio. exquo em̄ potestas adimitur vni: sine quo
alius conferre non potest: ergo ⁊ alteri: sicut ⁊ vno ex pluribꝫ arbi
tris vel iudicibus impedito alij ꝓcedere non possunt: s. ꝛe offi. ꝛe
leg. vno. ff. ꝛe arbi. si in tres. ⁊. l. seqn. ad hoc facit lex q̄ dicit q̄ suf-
ficit ꝛenūciatio facta vni ex illis qui habent comū ꝓmunē. ff. ꝛe no-
ope. nūci. l. ꝛe pupillo. §. si plurīū res.

g Conferēdo. secus si fuisz scriptū ꝛe eo q̄ō diceret acceptanduz:
s. e. q: cūctis. ⁊. c. ne capiāde.

h Affectum. licet sit affectum: non tamen habet ius in dignitate
vel prebenda vt archidyaconus vel prebendarius dici posset: sed
habet ius ad eam. vnde et reuocatoria ibi locum haberet. j. eo.
ti. c. vlti. Jo. an.

i Firmitatem. Contra. s. e. li. ꝛe rescrip. tibi qui. j. Nō. in fi. ibi
non scribebatur capitulo: sed soli executori qui etiam partim erat
ad compellendum: partim ad puidendum. hic vo scribebatur capi-
tulo ⁊ executori ad puidenduz. ⁊ ideo plus opaī hic q̄ ibi simplex
presentatio literarum.

k Competentem. alꝭ posset appellari: ve s ꝛe dilaī. c. j. et sic no-
ta executorē prefigere terminū. fi. s. ꝛe p̄ben. si ubi absenti.

l Poterit. vt exnunc recipiant in canonicum cum poterunt pro-
videbunt ꝛe prebenda.

m Extunc. extremū remp⁹ ꝛesignat. ff. ꝛe cōdi. ⁊ demō. l. si is. §.
cuz ita. ⁊ hoc itelligo ꝛe executore qui hoc habebat in mandatis vt
capitulo negligente exequeretur. Si sūt simpliciter essz dat⁹: puta
q̄ soli executori essz scriptū: tūc non bīet necesse negligentiaz expe
ctare: ⁊ fa. quod dicam. j. c. pri.

n Vocatōne. hoc tenebat compost. in predicta glo. v. sed quid si
postq̄ executor. Et licet ꝛe canonicatu hoc satis videretur: tamē ꝛe
prebenda contrarium videbatur. quia licet capitulum fuerit ne-
gligens in vno: non in alio. quia diuersa sunt mandata: vnum ꝛe
recipiendo: aliud ꝛe conferendo. ad hoc ꝛe vo. et cōtu. cum dilecti.

tatōez capitulo ipsi factaz ab-
sq̄ alia etiā executoris insinu
atōe inhibitōe seu reseruatio
ne beneficiū ꝓ quo tibi ꝓferen
do scriptuz extiterat: adeo est
affectum q̄ ꝛe illo alteri facta
collatio nō obtinet firmitatē.
Immo si capituluz infra ter-
minū ꝓpetentē sibi ab executo
re p̄fixuz mandatū apostolicū
ei ꝓ te directū: inq̄tum pote-
rit: non duxerit adimplendū
extūc in ipsuz executorē pote-
stas puisiōis hmōi tranffera-
tur: ⁊ executor ipse canonica-
tuz in ꝓtinenti poterit tibi da
re ac p̄bendā etiā sine alia capi
tuli vocatōe vel monitōe si va
cat: vel cum obtulerit se facul
tas. Item.

Si soli ordinario ꝓ te be
neficiando executore nō
sed exquo fuit negligens in vno: iaz presumitur in reliquo. aē hō c ꝛe
presump. scribam. ⁊ optime s. eo. li. ꝛe vo. ⁊ contu. cum qui.

a Si soli ordinario. Emanauit ad declaratōnem ꝛecre. s. ꝛe pre
ben. dilectus. ij. et. iij. et eorum que ibi no. per ber. et moder-
nos: ⁊ eorum que plene
no. compost. s. ꝛe rescp̄.
capitulum: in glosa ma
gna ad panc. et ad cor
rectionem pro parte eo
rum que no. s. ꝛe prebē.
capi. vlti. Et hoc dicit in
summa. Si soli ordina-
rio vel soli executori ad
compellendum vel ordi
nario: ⁊ tali executori fit
scriptum: per presentati
onez talis mandatū non
afficitur prebēda nisi in
litteris esset ꝛecretuz: aut
executor ille insinuasset
et interdixisset maxime
cum ꝛecreto: vel ratione
mandati iam esset facta
receptio ad canonicatū.
In bis casibus vel ipso-
ruz altero affecta est pre
benda: ita q̄ collatio al-
teri facta non tenet.

b Ordinario. per ordi
narium intellige illū ad
quez collatio pertinet et
in hoc casu intellige s.
ꝛe preben. dilectus. ij.

c Compellat. secus si
fuisset datus ad proui-
dendum: s. c. pri.

d Prouideri. ꝛe hac forma no. s. ꝛe rescrip. abbatem. s. ꝛe p̄ben. pro
illoz. ꝛe ꝓcef. p̄ben. cū nostris.

e Pumendus. ꝛe preben. dilectus. ij. ꝛe offic. ꝛelega. prudentiam. §.
adijcimus. Jo. an.

f Adimitur. ratōnem dixi s. c. pri.

g Contra ipsam. ⁊ tunc etiam ante presentatōnem litterarum affe
cta est: in casu s. ꝛe rescrip. tibi qui. §. quinimo. alꝭ nec per presenta-
tionem afficitur: vt hic.

h Insinuās. s. eo. quia cunctis. §. ex parte.

i Interdixisset. Mota reprobatā opi. ber. nō. s. ꝛe p̄ben. c. vlti. vbi
dicebat q̄ executor datus ad ꝓpellendū non poterat interdicere. Com-
post. j: in p̄di. glo. allegabam⁹ ꝛecre. q: cunctis. §. ex parte: ß in puiso
re loquit. ß illud vicinū est mādato: vñ satis mandatū intelligit: s. ꝛe
elec. in causis. ff. iudi. sol. iaz tñ. §. in hoc.

k Jam recept⁹. tūc enim negociū puisionis faciende ꝛe p̄benda post
receptōez vacante est ꝛeuolutū ad papā: ⁊ sic capitulo ademptū. vj. q.
ij. dudū. ꝛe ap. vt nr̄m. ꝛe of. leg. licet. ꝛe p̄ben. inī cetera. vbi negocio
pmutatōis p̄bende ad papā ꝛeuoluto non valuit collatio ordinarij ꝛe
p̄benda q̄ pmutari ꝛebebat.

l Tunc em̄. s. in bis tribꝫ casibꝫ vel altero eoz. s. cū erat ꝛecretū cū
executor inhibuit vel cū iaz facta erat receptio.

m Firmitatem. Ad plenam ⁊ breuez indaginem veritatis huj⁹ ma-
terie primo videndum est ꝛe expectantibus quis alteri preferatur. secū
do que gratie p̄bendas afficiant. Ad primuz distingue aut vterq̄ expe
ctat auctoritate apo. aut alter tñ: aut neuter. In primo casu sbdistin-
gue. quia aut vtriq̄ collatus est canonicatus a papa: aut vtriq̄ man
datur conferri: aut alteri est collatus: alteri conferri mandat. Si vtri
q̄ collatus est cañ. a papa: si apparet quis primo impetrauit: ille ꝓfer
tur: quantūcunq̄ secundo impetrans primo suas presentet litteras et
primo recipiat: ꝛe p̄ben. eo. li. cum cui. ⁊ sic vebet intelligi ꝛe rescp̄. ca
pituluz. sancte crucis. hoc fallit in casibꝫ in quibꝫ p̄ferē secundus impe
trans primo. si prim⁹ fuit negligens petere p̄bendā sibi ꝛebitam: s. eo.
li. ꝛe p̄ben. si clericꝰ. §. vez. ꝛe rescrip. tibi qui: in fi. Secūdo q̄ñ ꝛebe-
tur dignitas secūdo q̄ bz p̄bendā annexā. s. ꝛe preben. q: sepe. Tercio
q̄ñ secundus ex se habuit prerogatiuaz: s ꝛe p̄ben. c. penultī. Quarto
q̄ñ secūdus non ex ꝓsona sua sed ex persona tercij impetrātis sup pri-
muz prerogatiuā habet. j. c. pri. Quinto si vacauit sacerdotalis pre-
benda: ⁊ secūdus est i etate ⁊ nō prim⁹: s. ꝛe p̄ben. et cū. qō tamē sane
intelligas: vt ibi dixi. Idez putā q̄daz in casu, ꝛecre. eo. n. si paup. sed

dic vt ibi dixi. hoc cum apparet: quis primo impetrauit. Si autem non apparet ex data vel alio modo: quis primo impetrauerit: aut alter preuenit in presentando: aut ambo concurrūt: si alter preuenit ille prefertur. Si autem ambo concurrūt: ille vel illi vel ipsorum maior pars ad quos collatio et receptio spectat: alterum eligere tenetur: et ille solus admittet vel alteri preferethr: nisi papa vtrique voluerit prouidere: vt s. de rescrip. duobus. ij. Rñ. si aūt neutri collatus sit canonicatus: sed vtrique conferri mandatur: aut constat quis primo impetrauit aut non. Si non pstat: tunc dic vt s. pri. dixi: quando vtrique collatus erat per decre. de rescrip. duobus. ij. Rñ. Si constat: aut mandatur vtrique pure conferri: aut alteri sub condicōe: alteri pure: aut vtrique sub conditōne. Si constat quis primo et mandatur vtrique pure conferri datis executoribus ad prouidendum. si primus primo presentauit et primus receptus fuit: hic nulla ē questio. si vo secundus primo presentauit: et primo fuit receptus adhuc indistincte in prebenda vacante post receptionem prim: vel etiam ante si adhuc non erat collata secundo: prefertur primus impetrans: de rescrip. tibi qui. j. Rñ. Si autem tempore receptionis primi: iam erat prebenda collata secundo: aut in litteris primi erat decretum: et tunc indistincte prebenda illa primo debetur: s. eo. li. de rescrip. tibi qui. §. quinimo. Aut non erat decretum in litteris: et tunc aut executor insinuauit reseruauit et inhibuit maxime cum decreto: aut non. In primo casu prebenda vacans post reseruationem et insinuatōem collata secundo: primo et non secundo impetranti debetur: vt. e. c. §. idez quoq. In secundo casu potietur prebenda sibi collata secundo impetrans: primo presentans: vt eo. ti. tibi qui. j. Rñ. in fi. Quod autez dixi primo impetrantez preterq; hoc vltimo casu pferri: intelligas sane vt etiam preferatur secundus in casibus quos s. pri. parte notaui. Si vo mandatur alteri sub conditione alteri pure conferri. si prima est pura secunda conditionalis: idem quod sup. si vo prima gratia est conditionat': puta vt prouideat si accesserit consensus capituli si secundus pure impetrās prius consensus accedat a papa vel executore suo obtineat canonicatum: prefertur primo: alʒ preferetur primus: s. de rescrip. si pte. Si vo vtrique mandatur sub conditōne conferri: puto in hoc casu q; qui primo ad prouisionem et condinonem peruenerit: ille preferat in assecutione prebende tunc vel post vacantis: ar. predic. decre. si pro te. iam enim dies date ad diem conditōnis referur: ad hoc s. de ap. prete rea. de voto: lz. ō cōdino. ap. super eo. Si vo non appareat quis primo ad conditōnem peruenerit: satis essz seruandum quod dicitur s. de rescrip. c. penult. Si autem canonicatus alteri collatus est: alteri cō ferri mandatur: aut primo impetranti collatus est: secundo vo conferri mandatur: aut econuerso: aut ignoratur quis primo impetrauit. In primo autem casu dubium non est primo impetrantem preferri: de preben. eum cui. In secundo adhuc primus impetrans prefertur secundo: s. de rescrip. tibi qui: de preben. si apostolice: ad fi. quod verum puto: nisi in casu in quo sup dixi ex duobus quibus mandatur cōferri secundum primo preferri: de rescrip. tibi qui. j. Rñ. in fi. si autem nec ex data nec alio modo apparet quis primo impetrauerit indistincte tunc prefertur cui collatus est canonicatus: s. de rescript. duobus. j. Rñ. Si vo alter tm̃ ap. auctoritate expectat: iste siue sit primus siue secundus prefertur inferiorum legatorum vel quozūcunq; auctoritate receptis vel expectantibus: s. eo. li. de preben. hi qui. Si autem aliquis esset receptus auctoritate legati habentis speciale mandatum a papa auctoritate pape receptus intelligit: vt ibi. j. Rñ. interdum etiam recepti per litteras facultatis: intelligunt recepti auctoritate apo. quod dic vt s. e. li. de rescrip. cum aliquibus. Si autem aliquis expectat auctoritate legati: secundus vo auctoritate pape: vtrumz impetret primus confirmatōnem et executores a papa: adhuc prefertur secundus: sed ille primus prefertur omnib⁹ post suam confirmationem impetrantibus a papa: supra prebendō. si apostolice: et capitu. si eum. Si vo neuter expecter auctoritate apostolica: aut vterq; ex reseruatione legan: aut vterq; ex receptōne capituli: aut vnus ex receptōne capituli: alter ex reseruatione legati. prima dubitatio hodie non procedit. quia aut vnus et idem legatus fecit reseruatōnem: et tunc non valet secunda nec eius pcessus et decreta: vt s. de off. leg. presenn. §. ceterum. aut predecessor fecit primam: successor secundam: et adhuc non procedit questio. quia exquo ad collatōnem iam vacantium processum non erat: expirāt reseruatōnes et decreta finito legatōnis officio: vt. e. c. j. Rñ. Si vterq; auctoritate capituli expectat de equitate deberet primo prebenda: si tamen capitulum eam secundo vel neutri: sed alteri tercio conferat: tenet collatio. qz capitulum ius ad primam vacaturā dare nō

decreti: vel nisi tu iuxta dictū mandatū esses in canonicum iam receptus: tunc em̃ preben de collatio alteri facta firmitatem aliquaz nō haberet.

Bem.

potuit: sed papa solus: s. e. c. j. et de hoc s. de preben. relatum: p innoc. et ostī. et dicunt quidam q; tales receptōnes non valent hodie p decre. s. e. detestanda: qō non credo vt ibi dixi. Si vo vnus expectat ex receptōne capituli: alter ex reseruatōe legati: puto q; siue sit primus siue secundus: illi pro quo reseruata est a legato debetur.

THectoritate martini pape predecessoris nostri quodam ad prebendam primo in parmen. ecclesia vacaturam nulli alij de iure debitam in eiusdem ecclesie canonicuz

qz cum potuerit reseruare prebendam nulli debitam: vt s. de iu repatro. cuz dilectus. ista aūt nulli esset debita. qz vt dixi: capl'm ius ad vacaturā nulli pferre potuit: ergo super ipa tenuit reseruatio legati. Et si contra illam inhibitōnem reseruationem: et decretum alteri conferatur non valeat: vt in predic. decre. cum dilectus: s. de offi. leg. psenti. j. Rñ. Videndum est de secundo. s. que grate prebendas afficiant. et dic breuiter q; si papa contulit canonicatum: statim affecta est prebenda que tunc vacabat: vl q; primo vacabit nulli alij de iure debita: s. de pbē. si postq;. et. c. dubium. ita q; si etiam ab ignorantibus et ignoranti conferat: non valet collatio: vt ibi. Si aūt non contulit canonicatū statim: sed mandauit conferri: aut mandauit conferri primam quam acceptaret: aut primam que vacaret. In primo casu non est affecta prebenda quātumcūq; fiant inhibitōnes reseruatōnes et decreta: nisi primo fiat acceptatio: vel ipsius vacantis vel prime vacature: vel ex causa secunde vel vltiorius: vt s. e. quia cunctis. §. penl't. ad fi. certam autem et expressam ameq; vacet talis acceptare non potest: vt s. e. ti. ne captande. et si talem acceptet: per talem acceptatōnem prebenda non afficitur: vt ibi. Si autem de canonicatu et prebenda siq; vacat: vel q; primo vacabit puideri mādaunt: aut mādat solū illi ad quē pertinet collatio: aut soluz executori vt cōpellat: aut illi et executori vt ꝓpellat: aut illi et executori vt puideat: aut soli executori vt puideat. In pmis tribus casibus p presentatōez litterarz non afficit prebēda: nisi in trib⁹ casib⁹ vel altero ipsorz. Primo si i gratia erat decretum: tunc enim statim per presentatōnem litterarz est affecta prebenda: vt hic. Item si non erat decretum: si auctoritate illius grate in canonicum fuerit receptus: tunc per receptōnem affecta est prebenda: vt hic in fi. Item cum executor insinuauerit et interdixerit maxime cum decreto: et hos casus habes hic. et sic itelligantur decreta: ō preben. dilectus. ij. et. iij. In casu quarto scilicet quando scribitur illi ad quem pertinet collatio dato executore vt prouideat: hic per presentatōnem litterarum factam collatori afficitur prebenda ita q; collatio postea alteri facta non tenet: s. c. propi. et hic intelligi debet s. eo. proposuit: quod quidam verum putant nisi executor ille pronūciasset se executorem non esse per decretalez s. de preben. dilectus. iij. quod verum non puto. nam affectio prebende que per presentatōnem erat inducta tolli non potest in preiudicium impetrantis per executoris iniquam pronunciatōnem. vñ de ibi secundam opinionem teneo vlt. glo. si executor datus fuerat ad prouidendum: vt s. c. pri. dico tamen rutum impetrans q; ab illa pronūciatōne appellet. In quinto casu quādo soli executori scribitur vt prouideat: hic per solam insinuatōnem executoris et notificatōnem eius q; vult prebendam per illam potestatem conferre: etiam si non interdicat: puto affici prebendaz: s. eo. quia cunctis. §. ex parte. et sic erit ista differentia quando scribitur soli executori ad compellendum: et quando soli ad prouidendum. quia primo vt afficiatur prebenda habet insinuare et interdicere: vt hic. secundo sufficit si insinuet: vt in predic. §. rationem diuersitatis colligе ex his que dixi s. c. propi. in glo. ij.

a Actoritate martini. Pulcher casus istius decre. similis illi quem habuisti s. de preben. c. penulti. et emanauit ad declaratōnem et correctionem eorum que no. cōposit. s. de rescrip. capitulum: in glosa magna. §. Item si duo recepti sunt. et breuiter dicit capitulum q; si tres expectantes sunt in vna ecclesia: vnus auctoritate martini: alter auctoritate bonifacij: tercius eiusdem auctoritate cuz prerogatiua. vt preferatur omnibus receptis non auctoritate bonifacij: prebendas hi consequentur hoc ordine: quia primam habebit secundus: secundaz tercius: terciam primo: quod probatur ar. legali.

b Martini. ita forte fuerat de facto vel studiose hoc dixit: quia in expectantibus auctoritate nicolai vel celes. non procedebat dubitatio propter reuocatoriam bonifacij: de qua dicitur. j. c. pri. et s. de preben. c. penult. et antepenl't.

e Similem. cum nulla prerogatiua. vt patet per inferiora.
d preferatur. in illa prebenda. Jo. an.
e Voluisse. voluntas igitur ipsius seruanda est ⁊ mandatum: ō pben. cui ꝛe non. cum si. Jo. an.
f Primam secūdus. contrariū dicebat compost. in predic. loco in simili vt eadem ḡone que talis est: ꝓmus receptus fuit p lras generales: secūdus per spāles. tercꝰ p spāles cū hac cl'a: qꝫ ꝛeberet pferri oīb⁹ receptis i ecc'ia aūcte generalū lras: qrebat ꝑm quez ordinez ꝛeberēt pdicti pbendas assequi: ⁊ dicebat cōpost. qꝫ tercius excludebat ꝓmū: ꝫ qꝫ ꝓmus excludebat secūdū: q secūdus postponebat tercū ex psona ipsi⁹ secūdi: ⁊ si ñ ex sua: ꝓmus ōbebat hꝛe ꝓmā: secūdus secundā: tercius tercia ꝑm regulam: si vinco vincentez ꝛc. ff. ꝛe diuer. ⁊ temp. pscip. ō acces. ad hoc. s. ō ofᵗ lega. dilectus. ꝫ hoc ē falsum vt hic vides ⁊ satis id ꝓz ꝓsideratiōnē intentōis pape: vt dicit lra. intētio ei⁹ fuit secundū pferri tercio: ⁊ tercū ꝓmo. ⁊ sic seruet ordo. ⁊ sic etiā fallit ⁊ locū habz regl'a illa: si vinco ꝛc ꝛe q no. xxiij. q. j. rogam⁹. ⁊ fallit etiā illa regula in casu. l. j. posite. ff. ad tercull'. eqsimū. §. si ex filio. C. ꝛe na. li. aut. licet. in aut. ꝛe eqlitate ꝛo. §. his. ff. q po. i pig. ha. l. claudius felix.
g Seruaret. q̄ tñ diligēter est ꝑuāda. s e. li. ꝛe pbē. cui ō nō. cum suis ꝓcor.
h Contingit. ponit casum. l. ff. ad tercull'. l. ij. §. obijcit. v. ꝫ si sit agnat⁹. al'. ē ibi. §.
i Patre. carnali. ꝫ adoptato vt seqt.
k Fratre. ñ ꝓstitutis i adoptiua familia ⁊ ō carnalibꝫ intellige.
l Pater. carnal' ꝓstitut⁹ i adoptiua familia: vñ ꝛesit esse agnatus. Jo. an.
m Agnatus. s. frater. Tres ergo ponit regulas. Prima qꝫ pater carnalis adoptatus excludit matrem carnalem. Secunda qꝫ mater excludit agnatū: qō hodie ꝑm iura. C. ⁊ aut. locum ñ hz. Tercia qꝫ agnatus excludit patrem carnalem i adoptiua famlia ꝓstitutū. pone ergo patrem ꝓmū impetrantē: matrē secūdū: agnatū tercū cū progatiua: ⁊ sic intelliges. ⁊ sic no. qꝫ i affectōe ꝓme pbēde tercꝰ nocet ꝓmo ⁊ sibi quo ad illā nō ꝓdest: tñ sibi ꝓdest i hoc: qꝫ citius suā ꝓsequit. ⁊ est sumle: vxor legitima excludit naturales nō legitimos: quia al's si non esset proles vel vxor legitima succederent in duab⁹ vncijs ⁊ tñ ipa vxor excludit ab agnans. C. vñ vir ⁊ vxor. l. j. ꝫ si ipsa non supesset naturales excludunt agnatos in duabus vncijs: hec ꝓbant. C. ꝛe na. li. aut. licet. ⁊ in aut. quibus mo. na. effi. le. §. siquis autem. coll'. vj. Jo. an.

recepto ⁊ alio a nobis in eadē ecclesia similez gratiā adepto secundo: tercius ꝛeinde aūcte nr̄a in ipsa parmensi ecclesia in canonicū ⁊ i fratrē recipit cū progatiua gratie: qō oīb⁹ p decessoz nr̄oz aūcte ñ at nr̄a receptis in affecutiōe pbende ꝛebeat anteferri: post hec aūt quedā vacat pbenda i ecclesia memorata: queri quis eoz alteri pferat: ⁊ ꝑm quem ordinem pbendas assequi ꝛebeant tres pdicti. C. igit ex tenore gratie tercio a nobis concesse appareat euidenter nos voluisse ꝓmo tercium: ⁊ secūdū tercio anteferri: ꝛecernim⁹ qꝫ prima secūdus: secundam tercius: ⁊ tercia primus: ꝛebet obtinere pbendaz: alⁱs forma mandati mūme seruare hz em ex ꝓsona sua secūdus ꝓmā obtinere nō posset: ex ꝓsona tñ tercij q primū supat illā hz: sicut ꝓtingit in successiōe illi⁹ q abintestato relictis patre i adoptiua familia ꝓstituto matre atqꝫ fratre ꝛecedit: in q̄ successione pater ex se matrē excludit: ꝫ qm talem patrez agnatus materqꝫ vincit agnatū: mater patri ñ ex semetipsa: ꝫ agnati ꝓsona i successione hmōi anteferr.

Item.

Quoniā ex cōstōne nr̄a p quā paulopost ꝓmotōez nostrā: ad summi pōtificatus apicē: oēs collatiōes puisiōes reseruatōnes ⁊ ꝓcessiones sup canonicatibꝫ dignitatibꝫ ꝓsonatibus pbendis officijs pozitionib⁹ prestimonijs ecclesijs parochialibꝫ ruralib⁹ et alijs q̄buscūqꝫ bñficijs ecc'iasticis vacaturis: q̄cūqꝫ noie cēserēt ac etiā sup canonicatibus sub expectatōe dignitatū vl' alioz quozūcūqꝫ bñficioz: q̄bus ius nō esset q̄situ in re hz ad rem: a felicis recor. nicolao pa. iiij. ⁊ celestino. v. pde. nr̄is factas siue ꝓcessas aūcte ap. in fratꝫ nr̄oz pntia oīno cassauimus: irritauim⁹ ⁊ vacuauim⁹ cassas irritas ⁊ vacuas nūciauimus: ⁊ nulli⁹ fore ꝛecreuim⁹ firmitatis: multe dubitatōes insurgūt: vt vnde pfate ꝓstōis reuocatorie ꝓcessit editō: interpretatio ei⁹ qꝫ ꝓcedat: pntr ꝛeclarandū duxim⁹ sanctione q in illis q̄ editionis tempore supdicte vltra statutū nūerū erant p eosdē pdecessores canonici sub expectatōne pbendaz vel etiā portionū: eadem ꝓstō locū hz. Si aūtē hmōi recepti vltra nūez distributiones ⁊ alia vt canōici ꝛe numero existētes sic tpe dicte reuocationis hēbāt qꝫ p cessionē vel ꝛecessuz illoz q̄ erāt intra numez ex vigore ꝓxis gratie nil amplius assequi expectabāt nisi distributōnū seu ptiū suaz augmentū: cū forsan eēt ecclesia in q̄ canōicoz nō aūt portionū nūerus vl' pbendaz distinctio habebat: quantoqꝫ inter pauciores cuiuslis eccle sie diuidunt puentus: tanto

c Post. scz sexta kal's ianuarij. vt ibi dixi. id ē quinto die exeunte ꝛecē bꝛi: ⁊ super hoc vide qō dixi in fine huius libꝛi sup data.
d Aspicem. sic s. in prohemio huius li. §. sane. ⁊ xl. di. nō nos.
e Procedat. xj. q. j. § ex his. ꝛe sen. excō. inter alia. C. ꝛe legi. l. vl. ⁊ ō multiplici interptatione habes in pred. §. ex his. ⁊ ꝛe postu. c. j.
f Locuz habet. habes igitur ꝓmū casum ꝛeclaratorii. scilz in his receptis vltra numez expectantibus pozriones vel pbendas.
g Hmōi. scilicet aūcte nicolai vel celestini.
h Decessum. vel ꝛepositōnē vel iuris puatōez ꝛe elec. cum in cūctis. ꝛe ꝛo. ⁊ ptu. veritatis.
i Distinctio. nunquid impetrans in tali ecc'ia vt sibi puideat ꝛe canonicam ⁊ pbēda si vacat vel q̄primo vacauerit: vel se facultas obtulerit in tali ecclesia recipiet p has lras: ⁊ dicunt qdā qꝫ non: qꝫ cōditio nō est exprimenda: qꝫ ibi pbenda nō vacat nec vacare pōt ꝛe pben. dilecto. qꝫ etiaz talia rescripta vt ambitiosa sunt restringenda. ꝛe elec. dudū. s. ꝛe pbē. q̄uis. j. Alij dicūt qꝫ si simpliciter scribatur vt recipiatur: non obstante certo canonicoz nūero: ꝫ ñ adijciat qꝫ puideat sibi ꝛe pbenda si vacat vel q̄primo vacauerit: tunc statim recipiet eā si nūerus canonicoz ibi statutus non esset: quia illud nō ob. nō nuncupat: ꝫ addit. scz qꝫ statim recipiat: lucz ibi certus sit numerus: ꝫ ex quo adijcit ꝛe prebēda si vacat ꝛc. patet qꝫ ꝛe tali ecc'ia nō potest intelligi vt supius dictum est. Tercij dicūt: qꝫ si nō est distinctus nūerus canonicoz nec pbēdaz: tali impetranti nō puidebit: ꝫ si nūer⁹ canonicoz statut⁹ est vt in qōe ꝓposita ⁊ in casu nr̄o: p ꝓsequēs statutus intelligit certus nūerus portionū. ad hoc ꝛe ꝓsti. trāsla. ⁊ idē dicūt ecōuerso. hoc poteris videre p mno. ꝫ e. u. ex pte. ⁊ p cōpost. ꝛe rescrip. capt'm. in glo. magna. §. item quid si papa mādat aliquē. osti. aūt i ꝛecre. p. ex pte. dicit indistincte: qꝫ eaz si nō sit certꝰ nūerus canonicoz nec pbendaz: etiā si i rescripto caueat qꝫ assignet pbenda vacās vel q̄primū se facultas obtulerit: ⁊ nō ob. certo casu. ꝛc. valet rescriptū. sequit em ꝑm eū: qꝫ si papa intēdat puidere i ecc'ia in q̄ certꝰ nūer⁹ est: qō est minꝰ impetrabile: qꝫ multotiens in ecclesia in q̄ nō est certꝰ qō magis ē impetrabile: allegat s. ō ꝛeci. ex pte. iij. q si. sunt le. p venerabilē. ꝛe trāsla. c. vl. ⁊ i cle. lris. ō rescri. in glo. si. nec ob. qꝫ talis statim canonicatū ⁊ prebendam habebit: ⁊ qꝫ si

l Similiter. quia ꝓmus ꝓbendam habet. ꝓbat. C. ꝛe ꝓbē. ꝓbandum. ⁊ ꝛe ꝓbē. cū dilectus. ⁊ ꝛe ꝓbē. cū ꝓpter. ⁊ ꝛe ꝓbē. cū ꝓpter. ⁊ ꝛe ꝓbē. cū ꝓpter

hoc dubium sit obediendum est: de rescrip. si qñ. nec ob. q non extabit ꝓditio si vacat: qz illud si vacat non fuit appositū vt receptōnem condi tionalem reddat: vel vt impedimēti mouēcat: sa. s. ō rescrip. ꝓstitur. ⁊ vt impedimentū remoueat si qō esset: ⁊ q causa dubitationis tollēde in rescriptis inseruntur ius eius non ledant: nec mandatū impediēt. ff. manda. qz ō mutta. ff. de multi. test. si nulles. nec ambitiosum est pau peres clericū sibi bñficiū impetrare: de eta. ⁊ qli. tuā. de pben. cū sm. nō ob. decre. ex pte. ⁊ decre. dilecto. qz ls in tali eccle sia in qua nullus est nu merus laterañ. ꝓcilium locum nō habeat vt ibi: pulsio tñ papalis locuz hz. ad hec ix. q. iij. cūcta p mundū. ⁊. c. p ꝓcipa lem. fatet tñ q obstabit impetrāti penuria eccl'ie si tāta sit: q nō sufficiat pluribz nō qūtercūqz: ⁊ q qlibet honeste de sua portōe vuere possit sm ꝓsuetudinē ꝓuincie vel in eadez ecclesia antiqs obseruatā. s. de instit. c. j. ⁊ ij. Jo. an.

k Portiones. de cōsti. cū. ad. in fin.

l Istos. tales q ꝓ vacatōne nil recipiunt nisi portionū augmentū.

m Vel eos. tacite aggredit aliū casum quez reuocatoria nō cōprehen dit. Jo. an.

n Facultatis. ꝓcessas eis ad qs als pinebat receptio: nec cautz erat in lris illis q aucte apud facē possent: hoc dico q dicere. s. de referi. cum aliquibz. ⁊ q verba ipsi reuocatorie: q scripsi in pce. c. si is cui. ibi dicit q dictū antecessorē nrm seu eius auctē factas cōcessas seu cōmissas ꝛc.

o Prefatam. ratio qz nō sunt ipsoz ponnficii ⁊ recipientiū auctē recepti vt dixi in pce. decre. cum aliquibus. Jo. an.

p Exstitit. ista igit est differentia inter hunc casum ⁊ pri. qz ibi expectabat tñ augmentū portionis: hic certam pbendam vel portōnem dandam solum his qui erant de numero: ad illam igit expectatōnem reuocatoria non extendit ad istam sic.

q Erant facte. Mo. contra regulam quod q me nō stat ꝛc. s. de eo q mit. in pos. c. ij. vbi de hoc. nam q me non stetit qn fieret mihi collato ⁊ q executorem: ⁊ tamen reuocatoria habet locum: ⁊ est iste excogitat casus ꝓpter reuocatoriam: q reuocauit omne ius ad rem: ⁊ q petitiōz ad rem non in re ius habebam: ⁊ sepius habes simile q non sufficit quid petere nisi obtineat. s. de renū. quidam. ⁊. e. li. ō elec. si religiosus. cum similibus. Jo. an.

r Si ad episcopū. Emanauit decre. ad declaratōnez decre. s. e. illa. ⁊ ad declaratōnem ⁊ correctōnem eoz que ibi. no. gof. inno. ⁊ ostī. de ꝓcess. pben. q diuersitatem.

s Mortuo. idem est si quocūqz alio modo vacet sedes renūciatione ⁊ depositione vl' quouis modo: ad hoc. viij. q. j. §. ecce in quibz. xxxiij. q. ij. in princi. Jo. an.

t Suspenso. pone q peccauit in decre. s. de pben. graue.

u Etiam si. hoc dicit ꝓpter dominum Jnno. ⁊ ostien. qui dicebant q si episcopus interat in capitulo vt canonicus ꝓpter mortem eius non impediebatur capitulum conferre nisi sicut per mortem alterius canonici: si autem vt prelatus eo mortuo conferre non poterat: ⁊ nō est verum vt hic vides. Jo. an.

maiozes fieri pñt singulorum ꝓcipientiū portiones: ad istos vel eos q ꝓ lras facultatis dictoz pdecessoz nroz i aliqrū ecclesiaz canonicos erant recepti: ls pbendas vl' alia bñficia expectarent: ꝓstitutōnem certum est non extendi pfatā.

Jn illis vo q vltra numez aucte pfata in aliqz ecclesiaz canonicos iam recepti: q tum ad capl'm ⁊ ad chorum ac distributōnem ꝓceptionē quotidianaz plenitudinē iuris canonici tunc habebāt: ⁊ in eis dignitates ꝓsonatus pbendas portiones vl' alia bñficia: que dant tñ existentibz ō numero expectabant: ꝓstōnem pfatam locū habere rōne hmōi expectatōnis dubium non exstit.

Sane in his q sup canonicatibus pbēdis et dignitatibz parochialibz vl' alijs ecclesijs seu bñficijs qbuscūqz a dictis pde. nris lras impetrauerūt: etiā si p executores illoz facte fuerint reseruationes decreti interpositōes variqz ꝓcessus ⁊ etiā si eadē bñficia tūc vacabant ⁊ p impetrātes petitum fuerat ab executoribus: q eis illa ꝓferrēt: ñ tñ ipoz bñficiōz vacantiū collationes tūc tpis erāt facte: locū hz ꝓstō supdcā vt oēs hmōi gre: qrū rōne tūc nō erat ad collatōz ꝓcessum ⁊ sic p ꝓsequēs ius i re nō fuerat ipsis ipetrātibz acqsitū intelligāt pēit ruocate. Oni, viij

e Prelatus. interdum enim est vt canonicus: de concess. preben. postulastis. de preben. cum in ecclesia. de appellati. a collatione. s. eodem libro. Dns Jo. an.

f Singulariter hoc dixit: q capl'm vniuersitas l' collegiū excōicari nō debet. j. de sen. ex. romana. §. in vniuersitatem.

g Maiorīs. si enī minoris eligē possent de cle. excō. mi. si celebrat. Suspensi autez vel maiori excōicatōe ligati non eligunt nec eligunt. vt de elec. cū inter. ⁊ de consue. cuz dilectus. vbi de hoc.

h Assensu. hō dixit cōposit. esse de iure cōi in ipsis prebendis cathedralis ecclesie: vt no. s. de elec. cum ecclesia vulturana. Scire debes q cuz episcopus habet conferre prebendam cum consensu capituli si sunt. xx. canonici. ⁊. x. consentiant non valet collatio qz non habet maiorē ptē capituli: ⁊ si haberet vocem in capitulo vt canonicus: tunc diceret facta ab. xj. et sic a maiori pte capituli: de concess. preben. postulastis. Jnī ista ār duo sciliz consilium et assensuz est magna differenna: quod dic vt no. s. de arbi. cum olim. de elect. cum in veteri. Jo. an.

i Misi. istō nisi venit excipitur a suspenso. Jo. an.

k Jn mora. si ergo sit in mora bñ poterit se intromittere capl'm Sed quero: nūquid capl'm hoc casu canonicas statim exq epus fuerit in mora possit conferre: vel an post moza petēdi sex mēses hēat expectare ⁊ ⁊ vr q exquo fuit in mora petendi absolutōnez demū post sex menses ⁊ non ante ꝓferre possit: qz anteq fuerit in mora non currit tempus: postea incipit currere: de concess. preben. qz diuersitatē. de elec. c. vl. si episcopus simpliciter sine cōsensu capituli haberet cōferre locum haberet quod s dixi. ⁊ hic de consensu capituli habet conferre: vnde videtur a contrario sensu istius littere: q statim exquo fuit i mora capitulum possit conferre. Sed cum hic equiperet consilium ⁊ consensum verum puto quod prius dixi sed quando diceē esse i mora: hoc ipso q q̄cito potuit licentiā non petijt. ff. ad rercul'. l. ij. §. confestim. non tamen amara faciendo est interpretatio. ff. de vsna. inter virum ⁊ vxo. si id quod. §. siquis sm operas. nec est calūniosa: s. de priuil'. in his. ff. ad exhi. l. penul'. arbitrabit igit hic bonus index. ff. de iur. cal. l. j. Si autē maliciose impediat ne petere possit subuenitur ei quia non est in mora: de concess. preben. postulastis. nisi ipse hoc procuraret. ff. siqs caut. l. ij. §. vl. de offi. dele. pastoral'. §. finali. Dns Jo. an.

l Vbi vo. facit ad ea que n . ostī. ō elec. c. vl. in fi. ⁊ vincē. ⁊ compost. de instit. c. vlt. in fi.

m Cum consilio. Quid si cum cōsensu. Idem videtur: cū eadē sit ratio vacatōnis diutine in hoc casu: ⁊ ad hoc s. de pben. si apostolica. ⁊ aliquando consilium ponitur pro consensu: ō offi. delega. venerabilis. de fo. compe. c. j. Contrarium credo: quia cum habet eligere de consensu: non sic liberam habet potestatem: sicut cum de consilio. vnde minus habet expectare hoc casu q in illo: dico tñ q

We sede vacante aliquid innouetur. Rubrica.

Jd ad epm ⁊ capl'm cōit ptineat coll'o pbendaz mortuo epo vl' a bñficioz collatōne suspenso: poterit capitulū vacātes ꝓferre pbēdas etiā si epus interesse habeat in collatione hmōi vt prelatus.

Jdē poterit epus si capl'm ab ipsa collatōne suspendi cōtingat vel singulariter oēs de capitulo maiozis excōicatōis vinculo innodari. Cum vo ad solum episcopū pbendarū spectat collatio cum consilio sui capituli vel assensu: de functo episcopo vel suspenso: nisi episcopus in petenda relaxatione suspensionis huiusmodi sit in moza: capl'm se non pōt intromittere de eisdē. Vbi vo de speciali alicuius ecclesie

non curret sibi tempus: cum non possit eligere: ꝛc concel. preben. quia diuersitatem. ꝛc elec. c. vlti. preterea ponamus in requisitõne consilij absentiam pro contradictõne: ad hoc ꝛc arbi. c. ij. e. lib. qõ in consensu esse non põt. ⁊ facit pro hac parte quod dixi ꝛc rescrip. si pro te. in glo. sed pone. Bñs Jo. an.

n Medio. i. ꝛc hac vita. ⁊ expõe vt dicit xxiij. q. iij. hec sũt vita. ⁊ q̃re dicat media ibi no. Jo. an.

o Ab eo. sic̃e ꝛc rescrip. si gratiose.

p Remotis. arbitrarij erit hoc terminare ſm pſideratõnẽ tpis q̃ secũt. j.

q Imminẽ. habes sic̃em casum s. ꝛc of. ꝛcle. si is cui. e. lib. ⁊ no. q difficultas pstatiõis reddit obligatoz inutilẽ. ꝛ id. ff. ꝛc v. ob. lxij. §. j. Itez nec seruat forma q̃ inerat collatõi: g̃ non valet qõ agit̃. ff. ꝛc arbi. l. parui. Bo. Iz in ptractibus grauis vl̃ impossibilis modus vel pditio vicier ptractũ secus i spũalibz: s. ꝛc condi. ap. c. vl. reiect̃ g̃ nec rem inutilẽ reddit. Itẽ periculũ vacationis q̃ imminet immutat ius quod alt̃s esset seruandum. sic. j. ꝛc testa. c. ij. e. li. ꝛc offi. ꝛcle. si is cui.

q Oldũ. ppetua aliena no facta ꝛc rebus ecclesie vacantis ⁊ ñ pcedente tractatu ⁊ sine iusta cã ñ valet

b Et. j. intelligas q̃ quadã rector cuiusdã ecclesie vioc. dulmeñ. petebat sibi ⁊ ecclesie sue restitui ⁊ adiudicari decimas q̃s archidiacon⁹ dulmeñ. pcipiebat in sua parochia que ꝛc iure ⁊ pscuetudine antiqua ptinebãt ad ipsam ecclesiam: dictus vo ꝛc.

c Alduerso. ad petitionem ipsius rectoris. Jo. an.

d Rñdit. ptestando litem. ⁊ fa. qõ dixi ꝛc lit. ptest. c. ij.

e Non debere. nec adiudicari: vt in decisione dixi vt pz in fi. nazs sententia ꝛc. ꝛc or. cog. cum dilectus. Jo. an.

f Proferens. archidi. excipiendo j intentionem actoris.

g In medio. i. in iudicio vbi est medius inter actorem ⁊ reum.

h Capituli. p hoc videbat valere: de his que fi. a pla. c. ij. ⁊. iij. ſ hoc non sufficit: exquo diligens forma seruata non fuit: nec causa subest ⁊ vacabat ecclesia vt sequit̃.

i Tenues. iusta videbat causa: ſ nõ apparuit vera vt dr̃ in fine ſ quicquid dices istam iustam causam indistincte si alt̃s fuisset tunc vera: certe sic: s ꝛc preben. exposuisti. nam ens capellas posset annectere ob hanc causam vt ibi dr̃. epus em̃ ꝛc consensu capituli sui potest ecclesiam ⁊ res suas ex iusta ⁊ honesta causa alteri dare: ꝛc his que fi. a prela. c. iij. ⁊. c. pastoralis. ſ ptradicit expſse. xvj. q. j. ecclesie. vbi dr̃: q̃ antiq̃ ecclesie decimis puari nõ debent: vt nouis oratoriis tribuant̃. p quod. c. indistincte dicebat Hugo: q̃ episcop⁹ inuito sacerdote non poterat ꝛc iure vnius ecclesie alteri dare. Sz non est verum: vt ibi no. ⁊ ꝛc hoc per Ber. ꝛc reli. d. constitutus. Dic ergo q̃. ca. illud loquitur: quando iusta causa non subest: vel potest loqui quando ipsa ecclesia in nullo sibi abundat: ad hoc s. ꝛ preben. cum causam. p ista parte facit ꝛc ec. edi. ad audientiam. j. ⁊. c. tuam. Jo. an.

k Onera. scz congrue sustentatiõis archidia. hospitalitatis ⁊ episcopalũ iurium: s ꝛc põben. ꝛc monachis.

l In concessione hmõi. facta. scz de decimis ecclesie tũc vacantis: secus si decederet vl̃ vniret ipsa ecclesia vacans: quod dic vt in cle. e. ti. si vna. Bñs Jo. an.

m Ecclesia que agebat. ⁊ no. q̃ non solum in cathedrali ecclesia locum habet q̃ sede vacante ꝛc. ſ etiam in munoribus ecclesijs: ꝛc offi. ordi. cum nos. Jo. an.

consuetudine vel statuto bñficioz collatio ad aliquẽ cũ pscilio epi noscit̃ ptinere: sublato epo ꝛc medio: cũ cõsiliũ neqat tunc peti ab eo: nõ erit ppt̃ b vacãtis bñficij collatio differẽda: nec et̃ si egerit i remotis ita q̃ nõ possit ipsius pñtia in breui hr̃i: q̃ in petẽdo vl̃ expectando ei⁹ pscilio posset vacãti beneficio piculum imminere.

Innocentius quartus.

De rebꝰ ecclesie nõ alienãdis.

Oldum ⁊ infra. dictus vo archidiaconus ex aduerso rñdit illas decias illi ecclesie restitui non debere pferens i mediũ ordinationez q̃ndã epi dulmeñ. ꝛc pscnsu capituli sui fcãz int̃ alia ptinẽtẽ q̃ idem eps attendẽs puẽtus

n Defensore. si igit̃ ecclesia caret pato: debet eps sibi aliũ deputare defensorem vl̃ iconomũ q̃ res eius colligat: pseruet ⁊ gubernet. lxxv. di. q̃m q̃dã. ꝛc of. or. cũ vos. C. ꝛc epi. ⁊ cleri. oẽs. §. hec nihilomin⁹. ⁊ ad huius officiũ ptinet exercere ⁊ denũciare iudici q̃re fiat alienatõ ⁊ si fiat ꝓpt̃ solueda debita: an pecunia possit hr̃i aliũde: an ꝛc fructibz satisfieri possz: aut õ mobilibz ⁊ an potius expediat obligare q̃ distrahẽ an ꝛc munus vtilis possessionis precio liberari possz: ⁊ caueat iudex ne talis possit corrũpi. ff. õ rebus eorũ magis. §. nõ passum. ⁊. §. fe. his oibz pſideratis defensor rem distrahere poterit: ⁊ nihilomin⁹ eps suã interponit auctoritatẽ. s. eo. ti. c. j. ꝛc his q̃ si. a prec. cũ apl̃ica. si vo eps rem mẽse sue alienet hoc facit ꝛc pscnsu capit̃li sui: et archieps auctẽ interponet ad hoc. ix. q. iij. c. ij. xcvj. di. bñ q̃dẽ. circa finem. ſm osti.

o Tractatus. ſm qõ no. ꝛc his q̃ si. a prela. tua. ⁊ oz diligẽter fieri ⁊ vtile est sepius id facere ne decipi possit: ꝛc pba. tercio. ibi: q̃nes ꝛc. Solet dubitari nũqd valeant pscnsus canonicoz nõ habiti in cõi. ⁊ dixit Lau. q̃ non. ad. l. ff. ꝛc serui. rus. p. q̃ fundum. Rñdet illõ vez i re cõi pluribz vt singul̃: ⁊ idẽ tenet osti. in dicta decre. tua. ⁊ approbare videnẽ

archidiaconat⁹ dulmeñ. adeo fore tenues ⁊ exiles: q̃ ñ sufficiebãt ad ei⁹ onera supportãda pfatas decias archidiacõatui mẽorato pcessit: ⁊ infra. Quia vo i pcessiõe hmõi pdcã eccl̃ia cũ vacaret ltũmo caruit defensore: q̃ sibi pus ab eodẽ epo ꝛc buerat deputari: qz etiã tractatus solẽnis ⁊ diligens: q̃ in talibus pcessionibz ppetuis et alienatõnibz rez eccl̃iasticaz exigit̃: nõ fuit habit⁹ in eadẽ: ordinatiõez ⁊ pcessionẽ ipsam pſertim cũ euidens necessitas q̃re fieri deberet: vl̃ vtilitas ñ subesset ꝛc fratrũ nr̃oz cõsilio decernimus nõ valere dictas decimas ipsi ecclesie tanq̃ pertinentes ad eã sentẽtialit̃ adiudicare curantes.

Gregorius. x. in pcilio generali lugdunen.

Oc psultissimo phibẽ⁹ inno. ⁊ cõpost. õ pscue. cũ pscuetudinis. gof. õ his q̃ si. a pla. cũ apl̃ica. ⁊ in sum. ipsius ti. circa pñ. dicit j. nam lz inueniat̃ in electõe q̃ requirat̃ cõis pscnsus: ꝛc elec. in genesi. sec⁹ in alienatõe. e. ti. cũ vos. xij. q. ij. siqua ꝛc rebꝰ. ⁊ ad hoc pcor. qõ olim hic no. ber. q̃ dixit q̃ speciale erat in electõe qõ a pncipio erat nullũ postea nõ pualescebat: s õ elec. audit̃is. i alienatõe tñ qõ a pncipio ñ valet pualescat sbsequẽti pscnsu exnũc nõ vt extũc: dici põt q̃ vbi nõ pcessit tractat⁹ vera sit pma opi. vt hic: ſ si pcesserit ⁊ deliberauerũt alienare: lz singulariter pscntiãt: valeat pscnsus ⁊ locũ lz secũda opi. Dz q̃rit hic ber. nunqd solẽnitas legis hoc ius postectũ in alienatõe rez ecclesie locũ lz ⁊ dixit ber. q̃ ñ õ necessitate vũmõ seruet forma. xij. q. ij. sine. nõ ob. q̃ sit icorporatũ in canonibz: q̃ alij can̄. ꝛc eo nõ faciũt mentionẽ. ⁊ fuit positũ vt scir̃et affectus pncipũ ad ecclesiã. osti. j: ppter rõnem supdictã: ſ tanta solẽnitas in decisione p vsum j̃uũ abijt. iij. di. §. leges. Distinxerũt aũt hic inno. ⁊ osti. inter decretũ auctẽ ⁊ pscnsum sine collaudatõnez. decretũ est sñia qua iudex ptractũ futuz iustũ fore decernit auctẽ suaz interponẽdo vl̃ aliquẽ in possessionẽ mittẽdo vel mittendũ declarãdo. ff. ꝛc dã. infec. si finita. §. iul̃. ⁊. §. si forte. ⁊ interponit̃ añ ptractum ff. õ reb. e. l. magis. §. ñ passim. ⁊. §. se. Auctas aut̃ est auctorizabil̃ pscnsus q̃ cõpetit sibi ex publico officio vl̃ tũma administratiõe sic̃ sunt tutores ⁊ curatores. ff. ꝛc aucte tu. pscnsus aũt siue collaudatõ ẽ multoz volũtas ad que res ptinet sil̃ incta: ⁊ dicũt q̃dã q̃ in alienatõe rei ecclesiastice nõ requirit̃ decretũ: ꝛc q̃ s dictũ est: ſ causa cognita auctas epalis ⁊ pscnsus cleri. Jo. an.

p Perpetuis. no. q̃ i tpalibz i q̃bz nõ ita ledit̃ ecclesia sufficit tacit⁹ consensus. s õ his que si. a pre. c. ij. in ppetuis expressus ⁊ tractatus ſm formam. xij. q. ij. sine. ſm ber.

q Presertim. ecce tercũ ꝓpter quod nõ valuit pcessio.

r Ecclesie. nõ formaz sñia in psonã dñi: ꝛc hoc s ꝛc elec. querelam.

s Pertinentes. ꝛc iure cõi. s. ꝛc dec. cum contingat. ⁊. c. cũ in tua. j e. ti. dudum. dic vt ibi. Jo. an.

Oc psultissimo. vnde hanc decre. in q̃tuor ptes. In q̃rũ pma q̃ durat vsq̃ ad. §. ptract⁹: plebet submissionẽ eccl̃esiaz suoz immobiliũ bonoz l̃ iurium fieri laicis absq̃ pscnsu capit̃li ⁊ inia pape. in secunda vsq̃ ibi: ⁊ nihilomin⁹ cassat ptractus q̃cũq̃ firmitate vallatos j hec decetero faciẽdos. in tercia vsq̃ ibi: ex ptractibus punit

ꝑlatos ꝓfacientes ⁊ clericos nō ꝓdicentes laicos q̄ ipsos ꝑlatos ad hoc cōpulerūt vel cōpellent. in ḡrta vſq; ad fi. ꝓcipit laicos ꝑ tales ꝓtract⁹ eo casu quo valent vltra ꝛebitū non vsurpare: ⁊ penā apponit.

b Consultissimo. i. cū multo ꝓfilio facto: sic fieri ꝛēbēt iura. xxxv. q. ix. aplice. ⁊ .C. ō legibo. hūanū. vl id est ꝑ qō eccl'ijs valde ꝓfuit.

c Vniuersos. ⁊ feās ꝓphendit: ꝛe hoc dixi §. ꝛe elec. generali.

d Immobilia. hec igr̄ ꝓhibitio ad mobilia: in qbo nō cōsueuerūt tales fieri submissiōes: nō extendit: lz tā mobilia q̄ īmobilia ꝓhibeant alienari: §. e. e. j. nisi q̄ seruando fuari nō possint .C. ꝛe admi. tu. lex que. Querit hic gar. nūquid clericus bñficiat⁹ faciat fructus suos ⁊ testari ⁊ ordinare possit: dixi ō hoc §. ō of. or. pñti.

e Jura. Mo. iura vel incorporalia pon inter īmobilia bona: hic em̄ i vtrisq; idem ius statuit ad h⁹ .C. ꝛe lō. ꝛe. ꝓscri. l. vl. icorpalia ei ꝓscribi hñt: vt īmobilia vt ibi. ad idē. .C. ꝛe sacrosanc. ec. iubem⁹. ij. §. j.

f Ipsaꝝ. scz eccl'iaꝝ. ⁊ sic no. bonoꝝ eccl'iasticoꝝ dominiū penes eccl'iā esse: ō quo dic vt no. xvj. q. j. c. vlti. xij. q. j. expedit. ꝛe v. sig. cā.

g Supponere. p eodē ponunt vt singulis sin gula referas.

h Consensu. iste req̄rit regulariter ī alienatōe: ⁊ etiā ꝑter hanc ꝓstōnē req̄rebat in hoc casu.

i Specialı. nō sufficit hoc casu generalı ⁊ hoc est ius nouū ⁊ statutū: q; ī talib⁹ submissionib⁹ maius ꝓiculū vertit: et tō caut⁹ q̄ in alijs alienatōnib⁹ est agēdū. xlij. di. q̄escam⁹. ꝛe elect. vbi ꝓiculū. ff. ad carbo. l. j. ⁊ qr q̄dā fuit⁹ erat: ⁊ vt laici q̄ sepe vexabāt vel vexari ꝓmittebāt eccl'as vt eis fierēt tales sbmissiōes: videtes illas vltrius fieri non posse ꝛefiſtant a talib⁹: ad hoc §. ō ꝓcess. pbē. ꝛeteſtāda.

k Non ꝓcedēdo. q̄dā male intelligētes dicūt hic ꝓhiberi emphitheo sim ⁊ alios ꝓtractus a iure ꝓmissos: ꝛ nō est ver. ⁊ j. est posita distinctiua: ꝛ huic intellectui ꝓdicit: nec est ꝑsumēdū ꝛc. §. ō elec eccl'a vra. ij. §. e. li. e. ti. cū expediat. hoc ḡ sonat lr̄a q̄ ñ ꝓhibet papa bona ipsa alienari forma ⁊ casib⁹ al's a iure ꝓmissis: ꝛ ꝓhibet sbmissiōes fieri.

l Alienando. vendendo ꝓmutando. Jo. an.

m Casib⁹. casus habes notatos. xij. q. ij. in sum.

n Aduocando. i. tanq̄ ab aduocatis recognoscendo.

o Parnbus. gallicanis. Dñs Jo. an.

p Nō modicū. ad modicū ḡ tps pñt vocari ī patronos l' defensores qr tūc ī modico tpe nō est piculum. ff. ꝛe iudi. si ꝛebitori. Pōt aūt dici modicū tps. j. .x. an. vel ꝑm guil. ⁊ gar. relinq̄t iudicis arbitrio: exq̄ hic nō ꝛeterminat inspecto statu eccl'ie: ⁊ īmunenti piculo ⁊ ꝓditōne psonaꝝ. vt §. ꝛe offi. ꝛele. ꝛe causis. ff. ō iure ꝛeh. l. j. in fi.

q Juramēti. ñ ei dz eē vinculū iniq̄tatis. §. ꝛe iureur. c. j. cū suis ꝓ.

r Secundū. j. ꝛe reg. iur. accessoriū. cum suis ꝓcor.

s Prescribēdi. .C. ꝛe agri. ⁊ cen. quēadmodū. i fi. li. xj. ⁊ ē hoc spāle cū al's ex inuntu ꝓtractu trāsferat dominiū: ⁊ minus iustus titulus ꝛet cām ꝑscribendi. ⁊ ꝛe hoc no. ꝛe ꝑscrip. si diligenti. ff. ꝛe rolo ⁊ elegauter. ⁊ .C. ꝛe suffra. l. vna. Jo. an.

edicto vniuersos ⁊ singulos ꝑ latos eccl'ias sibi ꝓmissas bōa īmobilia seu iura ipaꝝ laicis sbmittere subjcere seu supponere absq; capl'i sui ꝓsensu: et ap. se. lnia spāli: nō ꝓcedendo bona ipsa iura ī emphiteosim seu al's alienādo ī forma ⁊ casib⁹ a iure ꝓmissis ꝛ ꝓstituēdo vl' recogscēdo seu ꝓfitendo ab illis ea tanq̄ a supioribꝫ se tenere seu ab ipis eadē aduocādo put ī q̄busdā ꝓtib⁹ vulgariter dr̄ auoyer: vel ipsos patronos vl' aduocatos eccl'iaꝝ seu bonoꝝ ipaꝝ ꝓpetuo aut ad tps ñ modicū statuēdo. Cōtract⁹ āt oēs eē iuramēti pene vl' alteri⁹ cuiuslibꝫ firmitatis adiectōe vallatos: q̄s ō talib⁹ alienationib⁹ sine hmōi lnia ⁊ consensu ꝓtigerit celebrari: ⁊ q̄cq̄d ex eis secutuꝫ fuerit: ꝛe cernim⁹ adeo viribꝫ oīno carere: vt nec ius aliq̄ō tribuāt nec ꝑscribēdi etiā cām parēt.

Et nihilomin⁹ ꝑlatos q̄ secus fecerit ipo facto ab officō ⁊ admīstratōe: clericos etiā q̄ sciētes ꝓ ihibitōꝫ ꝓdictā aliq̄d esse ꝑsumptū id supiori ꝛenūciare neglexerit a ꝓceptōe bñficiorū q̄ in eccl'ia obtinent sic grauata triēnio statuim⁹ esse suspēsos. Laici vo q̄ ꝑlatos vel capitula eccl'iaꝝ seu alias ꝑsonas eccl'iasticas ad submissiōes hmōi faciēdas hactenus cōpulerūt: nisi p⁹ ꝓpetētē monitōꝫ remissa submissione quā ꝑ vim vl' metū exegerāt: eccl'ias ⁊ bona eccl'iastica eis submissa talit' in sua libertate dimittāt. Illi vo q̄ ꝛeceto ꝑlatos l' ꝑsonas easdē ad talia faciēda compulerit cuiuscūq; sint ꝓditōis aut stat⁹ excōica tōnis sint snia inodati. Ex cōtractib⁹ ꝑterea sup ꝑmissis hmōi lnia ⁊ ꝓsensu interuenīē tib⁹ hactenus initis: vl' q̄s ī futuꝝ iniri ꝓtigerit seu occasiōe illoꝝ laici vl' id q̄ ō ex nata ꝓtractuū ipsoꝝ vl' adhibita ī ill' lege ꝑmittit: aliq̄d nō vsurpent. Qui vo sec⁹ egerit: nisi ltrīme mōiti ab hmōi vsurpatiōe ꝛestiterit: restituēdo eē q̄ taliter vsurparāt: eoipo snīaꝫ excōicatiōis incurrāt: ⁊ extūc ad supponendū terrā ipsoꝝ: si opus fuerit: eccl'iastico interdicto libere ꝓcedat.

Bonifacius. viij.

De rerum ꝑmutatione. R.

Licet in tua dio. aliq̄ aucte aplica bñficia ꝓrio vacatura expectent: illos tamen qui ꝑm formam iuris sua beneficia ī eadem dioceſi ad tuā collationē

t Officio. i. officij sui executione: ⁊ dicit gar. q̄ ⁊ a bñficio est suspensus. ꝛe appel. pastoralis. vbi ꝛe hoc. Jo. an.

u Administratione. tempora liū. ꝛe sol'. si quorundam.

x Benūciare. sumptū sunt ex canone. ij. q. vij. quapropt'. in aut. col't'. ij. ꝛe ñ alie. aut ꝑmu. re. eccle. §. ij. q̄ incipit iconomus. clericꝰ ḡ videns ꝑlatū ī hoc ꝛelinq̄re ꝛenūciare dz q̄ō si nō fecerit punit' vt hic. ⁊ si iurasset ñ accusare: nihilomin⁹ ꝛenūciat: §. ō iureiu. quēadmodū. i fi. ⁊ nō ol' ꝓmissiōe obie accusat. ꝛe accu. ex pte.

y Sic ḡuata. ad idē §. e. li. ō elec. cupientes §. ceteꝝ. ⁊. c. si cōpromissarius. in fi.

z Triēnio. hoc referas tā ad suspēsiones ꝑlatoꝝ q̄ clericoꝝ.

b Dacten⁹. idē fm guil. ⁊ gar. si post istā ꝓstōz. j. duos mēses a tpe publicatōis: ī aut vt fcē no. ꝓstitu. ī Rubrica. ī pn. ti. q̄ō ver. puto nisi ꝑus hoc sciuerint. ad hoc §. e. li. ō pbē. cū singula.

c Cōpetētē. f. trinā xxiij. q. iij. ꝛe illicita. ꝛe sen. ex. sacro. nisi facti necessitas aliud suaderet. j. ō sen. ex. ꝓstōnem.

d Dimittāt. tolle q̄ō est. j. excōicatōis ꝛc. In isto igr̄ casu necessaria est monitō: ꝛ in sequenti nō.

e Ex ꝛcitb. nunq̄d ꝛebeat obſuari ī ꝛcitb⁹ licite factis ānecut.

f Lege. vt si lex vel pactū fuit appositū ī ꝛctu illud seruet': al's fiat q̄ō exigit nā ꝛct⁹. ⁊ sic ꝛct⁹ ex ꝛuētōe le gē accipiūt. j. ꝛe reg. iur. ꝛct⁹. cū suis ꝓcō.

g Sec⁹. vsurpādo ꝛ nāz l' pactū apposituꝫ.

h Restituēdo. ⁊ sic nō sufficit a guamībꝫ abstinē nisi vsurpata restituāt. xvij. q. vj. c. j. j. ō re. iur. pcm̄.

a Licet. ñ obstātibꝫ expectatiōibꝫ bñficiorꝫ ꝑmutatō fieri pōt. Mo. q̄ q̄ expectat ꝓmā vacātē: ꝓmā ꝓseq̄ dz. fallit hic ⁊ in casib⁹ q̄s dixi §. ꝛe pbē. qr sepe. ⁊ ꝛe ꝓcess. pbē. si soli.

b Dioceſi. nō excludit imo includit cuitarem. ad idem. lxiij. di. sanctoꝝ. §. e. li. ꝛe tem. or. cum nullus. j. Rñ. ꝛe of. or. cum eps. ad hoc. ff. ꝛe ser. expor. pacto. cui nō ob. ꝛe rescrip. rodulphus. q̄a in rescriptis ad lites loq̄t' que sunt odiosa. ⁊ includat' etiaꝫ ecclesia cathedralis: ad hoc §. ꝛe v. sig. cū clerici nō obstat. §. ō pbē. q̄uis. j. qr ibi est ambitio. Jo. an.

c Aucte ap. idem puto ⁊ multo fortius si expectat aucte reseruationis legatoꝝ vel receptōis capituli.

d Proximo. idem ⁊ multo fortius puto: si expectarent quā ducerent acceptandam. nam plus afficit ꝓbenda ꝑ istam gratiam q̄ ꝑ illam: vt dixi §. ꝛe ꝓcess. pbē. si soli. ad fi.

e Juris. §. e. quesitum. Jo. an.

f Beneficia. hic large intellige vt minora ⁊ maiora bñficia dignitates ⁊ ꝓbendas etiā comꝓhendat. j. q. iij. siquis datoꝝ. §. ꝛe ꝓcess. ꝓben. c. ij. §. ꝛe ver. sig. tua. quod optime etiam ꝓbatur. j. ꝛe reg. iur. c. j. vbi dixi ꝛe hoc. Jo. an.

g Collationem. Quid si nō spectant ad collatōnem ꝛ ad confirmationem tm̄: item quid si pertinent ad collationem sui ⁊ alterius

vel sint ille in diuersis diocesibus: et in his questionibus primo videt qd non habeat locū hec verē. ratio quia p̄ permutationē nō possumus negare ꝯn vacent bñficia. verēt ergo expectanti p̄mā vacaturaz ve rigore et veritate iuris ꝫ hec equitas scripta vult qd nō vebeant. Est ergo tenenda regula nisi in ea parte qua viciata reperit. C. ve appel. pcipimus. et sic non videt a littera recedendū: et nisi casus mutet regula non vicit. ad hoc faciat s. ō p̄ben. cum in ill. vbi aliud est dicere ad collationē: aliud ad cōfirmationē: ad idem c. c. in fi. et. ti. c. vlt. vbi aliud ē dicere ad collationē tuam: aliud tuam et alterius. Satis potest dici p̄rarū et ve hoc dictum fuit: quia sic fuit quesitū: vnde p̄ illa verba potius factum videtur narrari: qd iuris diuersitas pom. i p̄ma igit questione impedit expectans: ꝫ ad hoc vt teneat permutatio: erit necesse qd intercedat illoz p̄sensus qui habet eligere: ad hoc ve ofarchidi. ad hoc. in fi. In secūdo casu fiat in manibz vtriusqz libera resignatō: vel qlibet i manibz sui ep̄i: vel alter alteri cōmittet quod melius videt. ad hoc ve sen. ex. cum illoz. nec video quare aliud in casibz istis qd in expresso. Inspiciamus ergo solū an licite fiat permutatio: vt p̄ expectationes non impediat: hoc dicat verē. ad hoc facit finis huius capituli. Bñs Jo. an.

b Libere. vt symonia vitet. ō pac. cum pridem. Jo. an.

c Fraude. ponit in terminis p verē. s. e. li. ve renūci. c. ij. scilz cū permutat beneficiuz quod sperabat in primo vacaturum: vt precludatur via expectanti. Jo. an.

k Resignant. et si resignata p̄ferantur alijs qd permutare volentibz non valet collatio: vt in cle. e. n. c. vno.

l Rigori. sic. C. ve iudi. placuit. C. ve furtis et ser. coz. l. siquis seruo. ve hoc s. ve transac. c. vlt. Jo. an.

m Minime. istud facit p̄z eo quod s dixi: nam inspicit papa qd nil reperit expectanti: quia alis non resignasset. Bñs Jo. an.

S Ipater. tracta fuit hec verē. ō extrauaganti inno. iij. que incipit: Johannes frangiapani. et forte nimis fuit vecisa et sic pone casum. Johannes fran. habebat vxorem nomine sarracenam: et ex ea filiuz et filiam impuberes petz et philippam: in extremis positus p̄didit testamentū: et filiam sibi heredem instituit in certa pecunie quantitate: filium vo in ceteris bonis suis et vxori vsufructum quozundā bonoz suoz sub certo tenoze reliquit: et adiecit: vt si vecederet filia sine liberis mozeret filio suo: et si filius sine liberis vecederet: mozeret filie. si autē vterqz sine liberis vecederet: pauper heredes istituit et executores testamēto reliquit. Mortuus est iohānes ipse testator: vemū mortuus est petrus filius suus adhuc impubes: et vemū filia etiam impubes: ipsa scz matre supstite. ꝓtra quam agebant executores: et ab illa omnia vel eius p̄curatore petebant coram papa bona que fuerāt testatoris et filie sub quibus et bona filij comp̄hendebant: dicebat p̄cur. nomine qd substituto facta ve filio ad filiam: et ve filia ad pauper fuerat fideicōmissaria vñ in substitutiōe filie ad filium vebebat veducere terciam iure nature vebitam filio: et quartam trebellianicam. Item in substitutiōe pauperum ad filiam p̄ residuo nomine filie easdem terciam et quartā habebat. p̄ parte vo executoz allegabat qd substituto fuerat directa et pupillaris: et cōueniebat talis substitutio p̄onis et verbis: vnde non habebat locum quartaz veductō. Item qd pater in testamento quod faciebat impuberi filio matrem pozcōne iure nature vebita p̄uare poterat: licz filius id suo testamento facere nō posset. Per has vltimas allegatōes p̄nunciauit papa bona illa referri pauperibus absqz aliqua veductōne tercie vel quarte partis: hoc dicit: vnde sic summa. In fideicōmissarijs substitutionibz locum habet quartaz veductio: in directis nō: et substitutiōes interp̄tari vebem directas dūmodo queniant verbis et p̄onis instituti.

b Impuberes. scz filiam minorem. xij. an. filium minoꝛ. xiij. annis. ff. ve verb. sig. pupillus. C. quando tu. vel cu. esse vesijt. l. indecoram. et inst. qui. mo. fi. tu. in p̄n. licz quo ad matrimonium non inspiciamus solum annos ꝫ etatem qua pubescere possit: qō dic vt s. ve spon. impu. puberes: Bñs Jo. an.

c Vxorem. puberem intelligas et matrem ipsoz filiorum: alis dubi ratio non p̄cessisset et hoc patet in fine. Jo. an.

d Certa re. instituit quod est. ī. quod si non fecisset egisset filia de inofficioso: nunc autem non posset agere nisi ad supplementū: si aliqd deesset portioni iure nature vebite. C. ō inoffi. testa. l. omnimodo. et. l. se. et. l. quomā nouella. et. l. siquādo. et ve hoc s. e. raynūcius. in princi. Scire vebes qd i certa re institutus habet loco legatarij: ita qd creditoꝛ non tenetur. C. ve here. insti. l. quotiens. et hoc cum est alius vniuersaliter institutus. si enim nullus alius institut est in totum succedit heres ff. ve here. inst. l. j. §. si ex fundo. et. l. si itaqz qs heres. Si autem plures instituti sunt i certis rebus: et nullus alius vniuersaliter p̄ viribz erūt heredes. nisi i casu vbi duo sunt instituti p̄ncti et alter diuisum. ff. ve here. inst. si alterius. et. l. se. Jo. an.

e Instituit. nūquid quo ad filiam sufficeret legasse: ve hoc fuerunt opiniones tacte s. e. raynūtius. in p̄n. Et dicunt quidam qd tutius est qd necessaria sit institutio. in aut. vt cū ve ap. cog. §. aliud quoqz. et. §. hec autem. colt. viij. et. C. ō inof. testa. non liceat. dicentes. l. C. ō inof. testa. l. omnimodo. et. l. cū queritt. aut. nouissima. et p̄ aut. illā posteriozem esse correctas. alij ꝯ predictas. ll. et p̄ verē. raynūtius vbi nihil dicit qd alterocha fuerit instituta. Azo distinxit an testator voluerit solēniter testari: vt quia vocauit testes. vij. signacula et subscriptiones rogauit: et tunc est necesse qd in aliquo instituat. vt in aut. cū ve ap. cog. colt. viij. aut non solēniter sed nuncupative: et tunc sufficit quocūqz relinquat titulo vt in antiquis. l. vnde dicunt alij: qd si relinquat in testamento: necesse est iure institutionis relinqui: si in codicill sufficit quocūqz relinquat titulo: et ve hoc no. C. ve inoffi. testa. aut. nouissima. Alij dicūt qd sm canones sufficit quocūqz relinquat titulo vt in verē. raynuntius. secus sm. l. et hoc ibi tenet ostiē. vt talis pmiosa subtilitas euitetur Alij distinguūt qd aut testator inter filios tm testatur: aut inter extraneos et filios simul mixtos. In p̄mo casu sufficit quocūqz relinquat titulo: vt in antiquis. ll. quia et inter ipsos im pfecta simplex et plana volūtas sufficit: dūmodo ve ipsa appareat. C. eo. ti. hac consultissima. §. ex impfecto. et. C. fam. her. l. fi. et auten. ibi signata. In secundo casu. scz cum extraneos instituit non sufficit quocūqz relinquere titulo: nisi fiat institutio. et sic intelligit aut. vt cū ve ap. cog. Sed vt s dixi p̄mū tutius: et ideo tenendū videt. ve pe. di. vij. nullus. et verbum illud relinquit in verē. raynūtius. nō videtur poni proprie: vt patet etiam ex institutiōe adiecte. idem in verēta. raynaldus. Jo. an.

f Legauit. ve facto. Vt dixi in casu: legauerat vsufructum quozūdaz bonoz: et altero solum supstite ex filijs augebat in testamento legatū et nemine supstite adhuc augebatur. et ex hoc etiam vt patet in integra allegabatur per pauper qd patebat: qd intento testatoris fuerit vxori filiam anteferri. Jo. an.

g Eidem filio. mozeret quod est. ī. Sed ō: ista filia nec exheredata erat nec instituta: qz in certa re vt s dictum est. ergo nec ei pupillariter pōt substitui. vt inst. ve pub. substi. §. non solum. ff. ve vul. substi. l. ꝫ si plures. So. licz hec pupilla non fuerit instituta heres in p̄mo gdu tñ fuit instituta in secūdo. s. post mortez filij. et sic ei pupillariter substitui potuit: vt dic qd si ex liberis vnus est ex certa re: alter vniuersaliter institutus: vterqz est heres. licz alter nō teneat ad credita l legata. et sic intelligat hic et s. e. raynūtius. secus si non ex liberis: quia tunc institutus in certa re habebitur loco legatarij: vt s. dixi. et. C. ve here. inst. l. quotiens. Vel hic non querit an tenuerit substituto ve filia ad filium: ꝫ econuerso. qz de facto p̄us vecessit filius.

h Liberis. sufficit vnus. ff. ve v. sig. l. nō est sine liberis. C. ō p̄di. inser. l. j. et sup hoc vide qō no. ve pba. in p̄ntia. in. j. glo.

i Filie mozeret. i. ad opus filie. quasi di. qd hereditas filij directe et immediate ad filiam p̄uenit et econtra: si vo i successiōe mater eēt media ita nō filie: ꝫ p̄mo matri mozeret: sic allegabat p̄ pte pauper.

k Pauperes. licz certa p̄sona heres institui vebeat et nomē specificari tamen pauperum institutō valet: et ve pauperibus loci p̄dij communiter sensisse intelligitur: vbi fomentum vitens consolatōnes et seruitia a multis recipit. C. ve episco. et cle. siquis ad vclinandam. et. l. nulli licere. ve hoc dic: vt s. e. n. cum tibi. Jo. an.

Spectantia permutare volentes libere ac sine fraude i manibz tuis ipsa resignant: nolumus occasione p̄missa equitatē p̄ferentes in hac pte rigori: circa faciendam permutationē beneficiorū hmōi que alis minime resignassent vllaten⁹ impediri. Onifacius octauus.

De testamentis et vltimis voluntatibus. Rubrica.

l Emortuo. executoribꝫ relictis q̄ petebant bona testatoris postmodū ab vroze: vt dixi in casu. Jo. an.

m Sicq; reductōe. hic accidit questōnem. Dicebat autem mater q̄ habebat terciā ⁊ quartā in bonis testatoris ex psona filij: ⁊ sic sola dimidia restituenda fuerat filie. Itē in alia dimidia habebat etiā terciā ⁊ quartā ex psona filie: ⁊ sic dimidiā ⁊ sic facta computatōne videbatur ꝑm eā restituō faciendā paupibꝫ solum ī tribus vncijs eius partis: in q̄ fuerat filius institutus: ⁊ ī dimidia eius partis in qua fuerat instituta filia ⁊ pbabat hoc ex eo q̄ dicebat q̄ substitutio ꝛe filia ad filiū: ⁊ ō paupibus ad illam erat fideicōmissaria. ⁊ hoc pbabat tali modo: directa substitutō fit p hec ꝟba ei heres esto vl̄ ille ei sit heres. indirecta p ꝟba: rogo volo vl̄ mando vt restituas ⁊c. sed per ista verba alteri moreret nō pōt dici directa ⁊ pupillaris substitutō: imo vr intellectus fuisse q̄ mat filio abintestato succederet: ⁊ abintestato hereditatem restitueret substituto. Item dicendo sine liberis: apparebat testatorem puberi substituere voluisse: vnde fideicommissarie nō pupillares intelligi ꝛebeant substitutōnes ⁊ ꝛe filijs adinuicem: ⁊ ꝛe paupibꝫ ad eos. Respōdebat ꝑ parte executoꝛ ⁊ paupeꝝ: quod ſ. dixi in glo. ꝛe facto. ⁊ glo. j. ⁊ qō j. sequit. Ad clariorem autem intellectum nota: q̄ substitutōnū alia directa alia indirecta siue obliqua. Directaꝝ alia vulgaris: alia pupillaris: alia exemplaris: alia breuiloqua. ꝛe qua pone exemplum. ff. ꝛe vul. substi. iam hoc iure scz cum testator dicit duos ipuberes filios mihi heredes instituo: ⁊ eos inuicem substituo. habent em̄ hec breuia verba in psonas cuiusq̄ duas substitutōnes vulgarem ⁊ pupillarē: alia compendiosa: ꝛe his psequere vt no. ſ. e. raynūnius. circa princi. Sed ad vltimā ⁊ ad ꝓpositum veniamus. Compendiosa que sit his verbis: quādocūq; filius me⁹ ꝛecesserit vl̄ sine liberis ꝛecesserit: filia sit heres hec si fiat a milite siue fiat puberi siue pupillo iure directo: valet quādocūq; ꝛecedat institutus sicut verba sonant. ff. ꝛe mi. tes. l. in fraudem. §. miles. ⁊ l. miles. ita heredem. §. j. C. ꝛe tes. mili. l. in testamento. hoc verū nisi miles hanc substitutōnem filio fecerit: cuⁱ⁹ mater est ī medio quo casu valebit iure fideicōmissi: si iam factus pubes filius ꝛecedat. C. ꝛe impu. ⁊ ali. substi. l. precibꝫ. Si aūt pagan⁹ eam p supiora fecerit ꝟba: ⁊ pupillus ille institutus in pupillari etate ꝛecesserit iure directo admittit substituta. vbi autem iam pubes factꝰ moꝛit substitutō omnino extinguit. ⁊ venientes abintestato succedūt in totum. ff. ꝛe vul. substi. l. his verbis. ⁊ l. in pupillari. ⁊ l. cēturio. Si autē testator sic dixisset: quādocūq; ꝛecesserit filius: vl̄ sine liberis ꝛecesserit: filiam substituo vl̄ volo q̄ ei filia succedat: tūc lz directe nō valeat: valet tamen indirecte iure fideicōmissi. ff. ad trebell. sceuola. ⁊ l. heredibus. C. ꝛe instit. ⁊ sub. generaliter. §. vlt. hoc viso satis patz q̄ hec substitutō que forte cōpendiosa dici potest: admittit substitutos iure directo: exquo instituti ꝛecesserunt ī pupillari etate. si post puberatem ꝛecessissent: tūc potuissent locum habere matris allegatōnes.

n Trebelliamce. ergo qua substituti venūt iure directo: non fideicōmissario: non habet locum ꝛeducto trebelliane: argue p contrariū: q̄ si locus esset fideicōmissarie substitutōni: bene ꝛetraheret trebellianica: lz essent pauper substituti. lz ergo cesset falcidia in his q̄ legātur paupibꝫ vl̄ ad pias causas. C. ꝛe epi. ⁊ cle. siquis ad ꝛeclinandā. ⁊ C. ad. l. falci. aut. similiter. secus videt in trebellianica p hanc ſram ad hoc. ff. ad. l. falci. l. j. §. ad municipiū. si em̄ conductoꝛ legis in trebelliana id voluisset sicut expressit ꝛe falcidia: ita ꝛe trebellianica expressisset. ꝛe ꝛeli. ad audientiam. ad hoc. j. ꝛe pui. si papa. ⁊ quod nō est sanctoꝛ patꝝ ꝛecreto ⁊c. ꝛe trāsla. c. ij. ff. ꝛe pub. l. ꝛe precio. Jn ꝑuz videt in aut. ꝛe ec. ti. §. si autē heres. ibi: omni falcidia vacante. colle. ix. Sed dixit Azo in sum. ꝛe here. ⁊ fal. q̄ trebelliana posset sub noīe falcidie: ergo nec trebelliana ꝛetrahi poterit: nam nil excipit q̄ omnia dicit: ꝛe ma. ⁊ obe. solute. ⁊ satis videtur terminari p dictum. §. si contingat. cum. §. siqs in nomine. vbi dicit hereditatem vl̄ legatum: nec occurrit inter ista ratō diuersitatis: vñ idem ius censebit. ſ. ꝛe trāsla. c. ij. §. ꝛe rescrip. inter ceteras. ff. ō legi. non possunt. ad hoc fa. quod

sine liberis mori contingeret filiorum: testatoꝛe mortuo: ac ꝛeinde filio subsequent ⁊ filia supstite matre ꝛefunctis ante tempoꝛa pubertatis absq; ꝛe ductione trebellianice ‡ siue partis iure nature ꝛebite facienda ipis paupibus bona oīa ꝛeferunt. Premisse nāq; substitutōes facte ꝛe filio ad filiā ⁊ ecōtra: ⁊ ꝛe illꝰ ad pauperes directe ꝛebent intelligi pupillares ‡ cum in substitutiōibus semp sit interpretatio faciēda dūmodo sicut in casu ꝓposito eaq; verbis ⁊ psonis cōueniat institutis: vt substitutio directa intelligat̄ potiꝰ q̄ obliqua q̄q; directa interdū ad fideicōmissum ex causa trahatur.

Licq; aūt filius testamento suo matrē portione iure nate ꝛebita ꝑuare nō possit: patet tñ in testamēto qō filio impuberi facit: pōt. nam testamētū hmōi pupillare pater num vel paterni ps potiꝰ est censendū.

Item.

Religiosꝰ executoꝛ aḃ aliq̄ i sua volūtate vltia ꝛeputatꝰ

o Debite. ꝛe his q̄rtis dic vt no. ſ. e. raynūnius. in glo. nota. q̄ quartaꝝ.

p Econtra. scilicz ꝛe filia ad filium. Jo. an.

q Pupillares. que expresse sit p hec verba si filius meus ꝛecesserit infra tempoꝛa pubertatis filia sit heres. instit. ꝛe pupill. sub. j. Rñ. ⁊ expirat statim cum ad pubertatem puenerit: vt ibi. Fuit aūt inuenta hec substitutiō: quia cum multum ꝓsit heredem habere: ⁊ pupillus testari non possit: vtile fuit pupillis modum inuenire: ne ꝛecederent intestati. vt in pre. l. instit. ꝛe pupill. substi. ī prin. Idem dicimus ꝛe exemplari lz exemplaris differat a pupillari in hoc: qa in ea necesse est certas psonas substitui. C. ō impu. ⁊ ali. substi. l. humanitatis. Jo. an.

r Faciēda. vide quod est. j. vt substitutō ⁊c. postea videas dummodo ⁊ cetera. Jo. an.

s Verbis. dixit testatoꝛ: si sine liberis ꝛecedat alteri moriatur. sed istud verbum sine liberis certum ẽ q̄ non ꝛesignat certam etatem: nam ⁊ ante pubertatem ⁊ post filius ⁊ filia sine liberis mori pūt. ergo patet q̄ substitutōni pupillari bene cōuenūt verba. imo maxime pupillari. cum tunc liberos habere nō possit: ⁊ vide q̄ expssa vulgaris habet tacitam pupillarem dūmodo psonis conueniat. ff. ꝛe vulga. substi. l. iij. multoporius verba que sapiunt pupillarem vt hic. ad pupillarem sunt referēda: ⁊ sic reprobat quod no. accur. C. ꝛe impu. ⁊ ali. substi. l. pcibus. in glo. penul. Jo. an.

t Personis. quia vterq; impubes erat: ⁊ ante pubertatis tēpora ꝛecessit. vt ſ. vidisti.

u Obliqua. scz indirecta vl̄ fideicōmissaria.

x Interdum. vt. ff. ad trebel. l. sceuola. ff. ꝛe vulg. substi. l. centurio. §. verbis. C. ꝛe impu. ⁊ ali. substi. l. precibꝫ.

y Licz autem. Respondet obiectōi que fieri posset ex eo q̄ filius non potest matrē ꝑuare ꝛebita portōne: ergo portō illa matri ꝛebet non substituto. Jo. an.

z Possit. C. ad tercul. l. matri. sed illud locum habet vbi filius testatur vl̄ ꝛecedit abintestato. hic usus filijs non succedebant pauperes ex testamento suo sed potius ex paterno vt sequit.

a Potest. est expressum. ff. ꝛe inoff. test. l. papinianus. §. j. vbi dicitur: q̄ mater nō impugnat testamentū quod pater filio fecit querela inofficiosi. Jo. an.

b Censendum. vt ī preō. l. ⁊. instit. ꝛe pub. substi. §. liberis. ff. ꝛe vulg. ⁊ pupil. substi. l. qui plures liberos. ī fine. Jo. an.

c Religiosus. emanant ad ꝛeclaratōnem ꝛere. ſ. eo. tua. et locum que plene no. guil. ī spe. ō istru. edi. §. nunc vo. v. sepe etiam queritur. Jo. an.

d Religiosus. intelligam indistincte siue sit monachus vl̄ regularis canonicus mendicās vl̄ nō: ⁊ ꝛe claustralib intelligo in q̄b sequens ratio locum habet. Sed quid ꝛe minore. xxv. an. vel ꝛe muliere: nunq̄d possunt ꝛeputari executores: ⁊ q: maioꝛ. xvij. an. potest ꝓcurare negocia: ſ. e. li. ō ꝓcur. q̄ generaliter. in fine. vr̄ q̄ possit esse executoꝛ. Contra: q: non habet psonā standi in iudicio.

L. de pcura. exigendi. ad hoc. ſ. de eta. q quali. c. indecorum. L. de lega. iij. l. vlt. Idem de femina. ff. de pcur. l. neq femina. L. eo. l. alienam. ff. de regu. iur. l. ij. iij. q. vij. §. tria. Quicquid ſit de iure conſuetudo optima interpres legum habet q tales exequi poſſint: ad hoc facit hec decre. Dñs Jo. an.

c Aliquo. clerico l laico. Jo. an.

d Non habebat. ſ de elec. quozūdā. q. c. ſi religioſus. xij. q. j. non dicatis. j. ti. pr. c. vl. Jo. an.

e Officiū. hodie rationem huj officij ordinarius loci exigit a religioſis etiā exēptis q ſi circa id dēq̄rint ullos punit: vt in cle. e. n. religioſus.

f Obtenta. ergo tūc pōt: miſericordie eñ ē tale officiū. lxxxvj. di. ñ ſatis. ß videbat pta p. c. xvj. q. j. mo nachi. de poſtu. ca. j. vbi dī duo req̄ri. ſ. q exposcat vtilitas monaſterij: et q abbas impet. p iſta parte ſa ciebat decre. tua. ſ. e. ti. q extranagās Jo. frangiapani: de q̄ fuit tracta. pri. decret. vbi quidam frater pdicator fuit executor: hoc expedit̄ eſt.

g Sane. hoc tractabat idē guil. i. e. §. v. ß ſi alter. cū v. ſe.

h Simpliciter. ſine clauſula vt ipſi l eoz alter vel q ſi nō oēs. al's nō eſſet queſtō.

i Mortuo. ſic. o. extra q mortuo executore eius officiuz non trāſit in heredem: vr eñ induſtria q amicicia eius electa: ad hoc ſ. de of. dele. c. vlt. ff. p ſocio. l. actōne. §. mozte. ff. man. l. mādatū. i fi. q̄dā dicebāt tale officiū tranſire in heredem executoris p. l. ff. o ali. q ci. lega. l. cum vnus. q. l. a filio. in pn. q. l. alumenta. in pn. Alij diſtinguebant: an res eſſet integra vel non ſicut ſ. o elec. i cauſis. L. man. l. mandatū. Quod autē dixi non tranſire in heredem: verū eſt niſi teſtator expreſſerit: ſicut q de cōpromiſſo dicim⁹: ſ. de arbi. c. vl. q̄d autem tunc fiet: dixi in glo. vt q. Jo. an.

k In remotis. Si ergo nō multum diſtat vocabit̄: q ſi i termino aſſignato non venerit pcedet ſocius ſine illo: ſi autem remotus eſt nec vocabit̄: q ſic i electōnibus. de elec. quia pter. q. ca. cum inter vniuerſas. q. c. q ſicut. Jo. an.

l Contingat. ſi. ſ. ne ſe. va. c. vno. ad fi. de of. dele. ſi is cui.

m Expreſſerit. vt q: venit ne alter ſine altero pcederet. Aliud ē ergo tacere: aliud expreſſe vetare. ad hoc de bap. maiores. j. de reg. iur. is q tacet. Quid ergo tūc fiet exquo alter nō vult exequi l' mozt uus eſt? Si teſtator ſibi puidet illud ſuabit̄: alioq̄n eps exequat ſ. e. ſi heredes. q. c. tua. Quid ſi abbas ſancti pculi datus eſt executor: q mortuus eſt: nunquid hoc officiū tranſibit ad ſucceſſorem? videt̄ diſtinguendū: an fuerit pticū nomen expreſſum necne: ſ. de of. dele. q̄m. quod ſatis poſſet dici in extraneoz ß in pticuno videt̄ q licz nomen nō fuerit expreſſum: tamen affectōne pſone hoc factū fuerit: vnde non tranſeat ad ſucceſſorē: ad hoc. xij. q. iij. pōtifices. ō teſta. requiſiſti. Jo. an.

n Adiplere. eſt ſi. ſ. e. li. de pcu. ſi duo. §. ſane. q. ff. ō admi. tu. decreto. §. vl. q eſt in his ſpāle fauore teſtantiū cāz q pupilloz.

non poteſt: cum velle vl' nolle nō hēat: hmōi officiū ſuſcipe vel exequi niſi a ſuperioze ſuo petita ſup ß licentia q obtēta

o Sane pluribus a teſtatore ſimpliciter executoribz deputatis vno eoz mortuo vel i remotis agēte aut id exeq forte nolēte: ne volūtatē teſtatoris impediri vel nimium differri pringat: poterit ali⁹ niſi teſtator aliud exp̄ſſerit: officiū executōis inūcte libere adiplere

De ſepulturis. Rubrica.

Animaz piculis q ſcandal' q̄ frequēt ex his puenium: obuiare volētes ꝫ vniuerſis religioſis q ſeculariby clericis ꝫ cuiuſcūq̄ ſtatus vel pditōnis exiſtāt: in vtute ſancte obediētie ac ſub interminatōne maledictōis eterne diſtrictiſſime pbibemus: ne aliq̄s ad vouendū iurandum vel fide interpoſita ſeu al's pmittendum inducāt: vt apud eoz eccleſias ſepulturā eligāt vel iā electā vlteri⁹ ñ imutēt.

p Mos eñ ſi ſecus actū fuerit electōnem talem decernimus nullius penitus exiſtere firmitatis: Statuētes vt hi qui ſic elegerint nec apud ſic electas eccleſias vllate⁹ ſepeliri nec alibi ne pta votū iuramentū aut pmiſſum hmōi a ſe factū materiā habeāt veniēdi: poſſint eligere ſepulturā: ß pta dictōne quacūq̄ ceſſante ſepeliant oīno apud illas eccl'ias: apud q̄s ſepeliēdi de iure fuiſſent: ſi al's ſepultura nō electa forſitan deceſſiſſent.

q Si vo ijdem religioſi vel clerici pdictos in ſuis eccleſijs vel cimiterijs pſumpſerint ſepelire: ad reſtitutionem tam ſepultorū corpoz: ſi petant q̄ etiaz oīm que occaſione ſepulture illoz peruenerint quomodolibz ad eoſdē: infra decendiū integraliter faciendā ipſos obligatos eſſe cenſemus: quā niſi fecerit eccleſie ipſe apud quas ſepulti fuerint: necnō q cimiteria eorundem extunc eoipſo ſint: q tandiu maneant eccleſiaſtico ſuppoſita interdicto: donec ab eis facta fuerit reſtitutio plenaria oīm pdictoz.

r Dem. Cum quis cuius maiores ſunt ſoliti ab ātiquo

a Animarum periculis. Emanauit ad ſuppletionem decre. ſ de pac. pleriq̄. q ꝫpter ea que ibi in fi. nota. oſtien. dicens: ſ. q quantoz animas ꝓſtitutio hec aſtringit: nam q̄ſi oēs ſibi talia attrahunt q tales allicūt: vt infirmitati qua contingit medicos qui ſanare debuerant infirmari. Jo. an.

b Volentes. ad hoc ſ. de offi. lega. officij.

c Eterne. hodie tranſgreſſores excōicati ſunt ipſo iure: nec abſolūēt ab aliq̄ q̄ a papa: niſi i mortis articulo p cle. de penis. cupientes. in fi. q̄ reſeruat etiam penas. j poſitas. Jo. an.

d Promittendū. nō ei facit deus differentiā inter iſta. xxij. q. v. iuramēti

e Sepulturaz. cū enī hoc ſit ipūale: pactio interuenire nō debet. j. q. ij. q̄ pio. de pac. pactōes Summē autē ſepultura multis modis. quod dic vt no. xiij. q. ij. §. Item queritur. q. ſ. e. c. pe.

f Deleniendi. lz non teneat principale: tenet acceſſoriū quo ad quid: et eſt ſpeciale: ad idem de iureiu. debitores. vbi ō hoc. q. e. ti. cum contingat. Jo. an.

g Eligere. punct̄ q̄ in quo deliquit. ō tem. oz. lras. de his q̄ fi. a ma. par. ca. queſiunt.

h Apud quas. ſcz vbi ſunt maioz ſuoz ſepulchra. xiij. q. ij. ebron. cū c. ſe. q ſ. e. c. j. in pn. qō de inteſtato debet intelligi Quid ſi eccleſia iſta de qua pmiſerat ſit illa in qua abinteſtato ſepeliri debebat: declarari debuiſſet: q ſi dicam⁹ q ibi non debeat ſepeliri; vbi ergo ſepelie? q lra dic: non apud illas ꝛc. vnde poſſet dici q ibi ſepelie nō obligatōe pmiſſiōis ß ptāte iuris. ſicut cū ex duabz ſeruitutibz remanet altera: altera remanet: ad hoc de vſupal. ex tuaz. ff. de ſeru. vr. pre. ſi domus tua. In contrariū videt quod ſ. dicit: nec apud electas eccleſias vllate⁹ ſepeliri. pterea cū hoc ſemp illi apud quos eſt ſepulchrum maiorum etiam ex electōne vel pmiſſione: qua puta erunt poteſtate eligendi habebunt obtentū: quod eſſe nō debz. xxxij. q. v. hec imago. ſ. de pcur. me. j. de re. iur. cum q̄d.

i Predictos. quos ſic induxerūt: non ergo ꝓhibz decre. q̄n poſſit eligere: ß ꝓhibz inductōnes q pmiſſiones.

k Corporum. ſ. e. ex parte. Jo. an.

l Decendiū. iſtud decendiū i reſtōe corpis currit exq̄ petitū fuerit: ß in reſtōe rez credo q ſtarī currat: q tō i rebz nō fuit additū: ſi petant. iſta ei pſtō ñ intēdit minuere ß addere ad decre. pleriq̄. ß ibi ſine aliq̄ pentōe dicebat̄ eos obligatos ad reſtōnē: iſta imponit tps q penā.

m Faciendam. non dicit cui eccleſie: credo q eccleſie cui facta eſt iniuria: videlz apud quā ſepeliri debebat. parochial' eccleſia iam habuit ſuā canonicā: q ſic ñ ob. j. c. pr. que i alio caſu loq̄t. ſi ergo ipſa eadē fuerat eccleſia dimiſſa cui ſoluet pena: vñ exicta videt actō: ſicut cuz creditor ſuccedit debitori. ff. de ſolu. ſtichus. §. a duo.

n Interdicto. ergo ꝓpter tranſgreſſionē vnius fratris eccleſia tota q cimiteriū punct̄: ſufficit ita ſcriptū eſſe: q poteſt eſſe ratio: q exquo illū ſciebant ſuū non eſſe inueſtigare debebant diligenter qua rōne ad eos deuenerit: ad hoc. L. vnde vi. cum querebat.

o Cum qs. pmū dictū h⁹ decre. emanaut ad declaratōz eoz q̄ no. ber. q moderni. ſ. e. de his. q approbat opi. duno. q reprobat

opinio Hug. ⁊ ber. Jo. an.

b Sepeliri. vnde si intestatus decessisset ibi sepeliri debuisse: vt dixi s.c. pr. ⁊ s.e.ti.c.j. Jo. an.

c Canonica. saltim quarta vl fletur ꝓsuetudini: s.e. certificari i his q eligūt sepeliri apud miores vl ꝑdicatores taxata est ꝙrta p exuagā. bonifa. q incipit: sup cathedraz: q sunt reuocata p bñdict: hodie inouata p cle.e.ti. dudū.

d Dūtaxat. qz etiaz si apud debitā sepultᵒ fuisset: habuisset parochialē eccl'ia canonicā. s.e.c.j.

e Domicilia. qō ee pōt dē referi. dilectᵒ. ij. ff. ad munic. l. assumptō. Jtē posset qs esse sine domicilio: vt si relicto domicilio nauiget vl uer faciat ꝙres q se collocet. ff. ad munici. l. labeo. i pn. ⁊ l. eius. ⁊ qō dicit hic diuersis domicilijs: satis putarē esse equū in vno qō eqliter esset in duabᵒ parochijs: vt puta inhabitat qs domū in ꝓximo duaꝝ parochiaꝝ l duas domos ꝓximas habitat: q sunt i duabᵒ prochijs vt eadē rone ille due dimidiant quartā.

f Diuidere. si. s. de testa. relatū. ij. ad fi.

g Siqs. hic terminat q no. xiij. q. ij. §. at illi. al's incipit: nūc qrē ⁊ s eo. fraternitatē. ⁊ approbat opi. lau. Ulin. Jo. ⁊ gof. reprobata opinione hu. ⁊ ala. tan. ⁊ ber. quā etiā osti. magis dicebat uri ꝓsonā.

a Sq. nō electa: al's nō esset qō q. apō illā sepelier: s. pr. c. i fi.

b Ab antiq. Quid dices annus pauᵒ ⁊ alij ab antiq sunt sepulti i aliq eccl'ia: pater eligit sepulturā i alia: ⁊ ibi sepultᵒ est: filiᵒ decedēs intestatᵒ sepelier in sepulchro patris vl i sepulchro aui ⁊ alioꝝ: ⁊ itelligo vt bñ ꝓcedat dubitatio: q potest sepeliri cōmode in vtroq: p vtraq parte inuenies dictū. xiij. q. ij. §. ioseph. ⁊ v. ibi ecōtra. q al's est. §. per istā Interā quā etiā habemus. s.c. pr. i pn. satis videret habendā rōnez antique sepulture sui pauᵒ ⁊ alioꝝ potius q paterne: ad idem. s. eo. c.j. i pn. ⁊ c. fraternitatē. vbi dicit patrū alioꝝq parentū copulatiue dictū: qsi non sufficiat patrem ibi fore sepultum. Jtem viuente patre sepelier in sepulchro aui. j.c. pr. Bñs Jo. an.

c Deportari. si. j. e. c. vl. mutuens ergo piculum mutat ius cōe: vt hic vides. ad idem. s.e.li. de pcur. si duo. §. sane.

d Mulier. hic terminat qō no. hu. ⁊ Jo. xiij. q. ij. vnaquaq.

e Eligat. eligē ei pt cū q voluerit vl cū nemie sepeliri: s.e. ō vxore.

f Uiro. si uerus vir fuit. ff. ad muni. de iure. §. ti.

g Honorem. ff. ad munici. l. filij. §. ij. Bñs Jo. an.

a l Jez. emanauit ad declarationem decre. s.e. de vxore. ij. Rñ.

b Dubertatis. scilz. xij. an. in muliere. xiij. in viro. quod dic vt s. dixi de testa. c.j. Bñs Jo. an.

c Eligere. sicut nec alias testari. ff. de testa. qua etate. al's in q. ij. q. vj. §. diffinitiua. circa pn. C. qñ ꝓno. nō est ne. l. ij.

d Consuetudo. sicut ergo ꝓsuetudo dat iurisditionem ⁊ ius eligendi plane: de so. compe. cū cōingat. de cā pos. cum ecclesia. sic etiā dat ius eligendi sepulturam vt hic vides. Jo. an.

e Vel in parochiali. hic ē distincta. nūquid g dat electō: q videt. j. de re. iur. i alternatiuis. cū suis ꝓcu. ecōtra vl ordinē scripte seruandū. xliij. di, sit rector. ad fi. s.e. li. ō elec. siqs iusto. §. j. ⁊ s. de pben. in aliqua eccl'ia sepeliri: ea dimissa eligit alibi sepulturam canonica portio dimisse non debet ecclesie: ħ illi dūtaxat i qua ille officia ꝓsueuit audire diuina et ecclesiastica recipe sacra. Cum ab eo q duo hz domicilia se collocās eqliter in vtroq: in loco tercio eligitur sepultura: domiciliox ecclesie habebūt inter se diuidere canonicam portōnē. Siquis antiq dimissa nouā etiā i loco minꝰ religioso elegerit sepulturā: electōnem hmōi lz iura sup hoc videant esse diuersa: neqq volumꝰ ipugnari. Bē.

Sq hz domicilia i ciuitate vel castro: qlibz ad villā ruralē se trāffert recreationis cā: vel vt ruralia exerceat i eadē: si nō electa sepultura decedat ibidē: nō i eccl'ia dicte ville ħ in sua parochiali vel in ea potiꝰ i q maioz ipsiꝰ ab antiquo sepultura extitit: sepeliri debebit: dūmō absq picto ad ipa valeat deportari

Mulier ātq plures viros habuit successiue: si sepulturā non eligat: est cū viro vltimo cuius domicilio retinet ⁊ hoc mandato. ⁊ hoc tutius: ad hoc s.e. pr. nec semp in alternatiuis est electō vt dicā in pre. regl'a i alternatiuis. ꝓsuetudo tñ hz q parētes vl amici tales sepelirī i altera quā volūt. ⁊ graue videt puer. viij diez semp i antiqs tumulis solēniter sepeliri.

f Quis. ō h°tractabat osti, i sum. hᵒ ti. §. ⁊ apō quā. v. si vo is. noz tumulāda. Bē i eodē.

Jez pater miores filios q nequiūt añq ad ānos pubertatis puenīt eligere sepulturam: possit si cōsuetudo terre id hēat quo voluerit sepelire: hoc tñ nō pōt vbi cōsuetudo hmōi nō habetur: ħ sunt cū suis maioribᵒ l i prochiali ecclesia tumulandi. Quis āt filiusfamilias absq patris assēsu sibi possit libere eligere sepulturā: p aīa tñ sua preter ipius assensum nisi peculium castrense aut qsi castrēse hēat aliquid iudicare non potest.

Item in eodem.

Eligiosi nisi a proprijs nōasterijs adeo forsitā sint remoti: q ad ea cū moriunt cōmode portari nō possint nequeūt cū velle vel nolle nō habeāt sibi eligere sepulturā sed sunt apud sua monasteria tumulādi. Gregorius. ix. fratribᵒ ꝑdicatoribᵒ ⁊ miorib

De decimis. Rubrica.

Discretioni vestre mandamus districtius inhibentes: ne decimas quas a laicis non habent: sine auctoritate sedis apostolice vel diocesani episcopi de consuetudine vel de nouo sibi faciant assignari. Et si aliquas a laicis sine hac auctoritate receperint: eas restituere non differant. Alioquin sententiam quam rite tulerint in eos: faciemus auctore deo firmiter obseruari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre inhibitionis infringere: vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit: indignationem omnipotentis dei et beatorum petri et pauli apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Laterani. xiij. kl. Maij. pontificatus nostri anno. xiij.

Quia vero quidam religiosi domos habentes in ciuitatibus et castris: easdem domos ad habitationem clericorum seculariū et laicorum frequenter assignant: nos eorum simplicitati paterna sollicitudine prouidere cupientes: auctoritate presentium indulgemus: vt domos huiusmodi quas ad habitationem clericorum seculariū et laicorum assignarunt: cum eis quamdiu habitauerint: decimas de illis prestare minime teneantur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre indulgentie infringere: vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit: indignationem omnipotentis dei et beatorum petri et pauli apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Laterani. xiij. kl. Maij. pontificatus nostri anno. xiij.

g Filiusfamilias. maior tñ pubertate: ⁊ est huic si. s.e. lib. de pcu. q generalit. §. j.

h Sepulturā. quia electo refert ad id tps q solumᵒ ē a pria ptate ad hoc: s.e. de vxore. j. Rñ. Jo. an.

i Castrense. s. qō a parētibᵒ vl cognatis in militia de gētibᵒ natū est: vl qō ipse filiusfamilias i militia acqsiuit: qō acqsitur ñ fuisset nisi militassz ff. de castrē. pecu. l. castrense.

k Quasi castrense. vt qō acqrit filiusfamilias. aduocat i postulādo: nā ⁊ ipsi aduocati militant. C. de aduo. diuer. iudi. l. aduocati.

l Judicare. i. i vltia uolūtate relinqre. iudiciū em hic summit p vltia volūtate: ⁊ alit multis modis. qō dic vt dicā. j. de reg. iur. in iudicijs.

m Nō pōt. ff. ō nationibᵒ cā mortis. l. tam bis.

n Eligiosi. emanauit ad declaratōz eoz que nō. Jmo. ⁊ osti. s. de excess. pla. nimis inq ⁊ osti. s.e.ti. ō vxore ⁊ approbat opi. inno. reprobata opi. osti.

b Cōmode. no. rōe incōmoditatis id permittu: qō al's ñ pmitteret. sic s.eo. is qui. Jtē cā incōmoditatis

alienantur res ecclesie. xij. q. ij. terrulas. Jo. an.

c Habeant. sic s. ti. pr. c. vl. cum suis ꝓcu. Jo. an.

d Sepulturā. hoc tenebat inno. ħ osti. ꝛ: p decre. s.e. de vxore. s. q talis electō ad illud tempus. s. post mortē refert: quo solutus est monachus a iugo: vt ibi dicit de vxore: ad idem. s.c. pr. j. Rñ. ⁊ hoc etiā ꝓbabat p decre. pe. de excess. pla. nimis inq. ⁊ p decre. de pui. vt priuilegia. vbi dī q illi frēs eligūt sibi sepulturas. Ad pmū respondeo. q lz vxor vl filiusfamilias sint i potestate viri l patris: nō tñ intantū qn aliqd habeant ⁊ velle ⁊ nolle: qō nō est i mōacho ⁊ fa. s. de pcur. q generaliter. §. j. Ad decre. nimis. ⁊ vt priuilegia: dic q nō loquūtur i veris religiosis. ħ in his q assumunt contra ternitatem: vl intelligat sm istud: scilz quando a monasterijs sunt remoti. Bñs Jo. an.

a Discretioni. decre. est greg. ix. recisa de expuagāti sua q inscripebat: grauē nobis. put ibi patet ex querela archiepi ⁊ capli pisan puenit ad papam: q ꝑdicatores ⁊ miores ꝑdicabant decimas ex precepto nō deberi: scribit greg. vt seqt hodie ꝓuisum est ꝑa oēs religiosos qbs nō competit recipe decimas: vt in cle. de penis. cupientes. ij. Rñ. Jo. an.

b Decimaz. in decimaz solutōne an debeāt ex precepto an consuetudine tollant: diuerse fuerūt antiquoz sententie: ⁊ dixerūt qdā quos secutus est inno. in glo. quam ponit super ista Rubrica: q decime indistincte debētur ⁊ psonales ⁊ prediales: ꝓbat p autoritates ve. ⁊ no. testamēn. ⁊ p iura. xvj. q. j. reuertimini. ⁊ c. decime ⁊ q. vij. qcūq. ⁊, c. omnes. ⁊ i multis capitulis. Dicūt qdā theologi:

ꝛ hoc scripsit pet. lumbardus: q̄ preceptorum alia moralia: ꝛ hec ad lr̄am ꝺuanda: vt nō occides ꝛc. q̄ꝺaz cerimōialia: et hec nō ꝺuant ad lr̄am: vt de puri. post par. c. vno. q̄ꝺaz mystica: ꝛ hec sunt sacrificior̄ p̄cepta: quor̄ nō verba ꝫ mens ꝺuāda est. ꝛ sic dicūt in decimis: vt scz sint mystica vel ꝓtz moralia: vt sufficiat aliq̄ꝺ dari p decima ex vigore cōsuetudinis: puta centesimā vel vlteriorē vt ci. ulteriorē pē ad hoc. v. di. in ꝓn. vs. di. §. vl. ꝫ. e. ꝓmissum. ꝛ. c. i ali quibꝫ: i fi. ꝛ. c. ad apostolice: cū si. Sed hec opi. est falsa: et reprobata p oīa iura ꝛ p cōciliū gnāle: ꝫ. e. in aliquibꝫ: vbi dicit integraliter decimas psoluendas. Alij theologi dicūt q̄ hodie ꝺecime nō ꝺebent. q̄ olim missi erāt ꝺari clericis q̄ nichil aliud habebāt: vt Numeri. xviij. vbi docebat clericos pie decimas ꝺebē esse ꝓtētos. hodie ꝺo hñt predia: vñ eis decime nō ꝺebē tur. ꝛ hec opīo. reprobat ꝫ. eo. tua nobis. Alij dicūt q̄ decime i illis regiōibꝫ in qbus nō est ꝓsuetudo q̄ solu anē nec exigunt nec ꝑdicant nō soluē non sit peccatū: q̄si ex tolerantia papa dispēset: qꝺ videt posse fm ea q̄ no. ꝫ. eo. a nob. vbi at exigunt ꝛ ꝑdicant nō soluē est peccatū. q̄ opi. p hāc decre. ꝛ per oīa pcilia ꝛ decreta: ꝫ. e. ti. reprobari videt: in qbꝫ satis patz q̄ papa nō tolerat: ꝫ ꝑdicit expsse. ad hoc Exoꝺ. xxij. ibi: ꝺecimas ꝛ primitias tuas nō tarda bis offerre. osti. no. ꝫ. e. i aliqbꝫ: q̄ ꝑdiales ꝺecie ꝺebent lege diuia psonales ꝺo non ꝛ ideo in ꝓmis nō admittit ꝓsuetudo. Jn secūdis ꝺo sic. vñ si ꝓsuetudo est psonales nō pstari nō ꝺebent. ꝛ sic intelligit si. ipsi⁹ decre. Sz hoc inno. execrat: vt dixi in ꝓn. ꝛ eius i hoc opinio turpior est. ꝛ ideo tenēda esset de. di. vij. nullus.

c Aliarum rerum. puta primitiarum oblationum canonicarum portionum debitarum ex funeribus et eorum que ꝺebentur propter suas laudabiles consuetudines: de symo. ad apostolicam. olim soluebantur quatuor genera decimarum: ꝫ. e. c. j. ꝛ ideo homīes bonis omnibus abundabāt. xvj. q. vij. maiores. nūc nec vna bñ solvitur: ꝛ ideo homines ad decimam cōuertūtur. xvj. q. j. decime. ꝛ ideo omin⁹ locustas non increpat: nec plagas amouet. xvj. q. j. reuertimini. ꝛ tollit fiscus quod non accipit christus: vt in predic. c. maiores. Jo. an.

d Animas. al's alios. ad hoc ꝫ. e. q̄uis: de na. ex. li. ven. c. vno.

e Sermonibus. tale officium priuilegiatum est: de sta. mona. qꝺ ꝺet timorem.

f Vel alibi. puta in collationibus disputatōmbus vel in confessionibus in quibus iniūgere ꝺebent confitentibus q̄ aliena restituant. quia non dimittitur peccatum ꝛc. j. de regu. iur. peccatum: cum suis concorꝺ. ꝛ hoc faciendo licite ab excommunicatis elemosynas recipiunt: de sen. excōmu. cum voluntate. priuilegium ergo illud merentur amittere contrarium suggerendo. xij. q. iij. priuilegium: cum suis similibus.

g Voluntatis. voluntarium militem sibi elegit christus. xv. q. j. non est qꝺ cuiq̄. xxxij. q. v. tunc salnabitur: al's incipit: qui sitit: in fi. Jo. an.

h Statuto. hic alexan. in prima pte ponit q̄sdaz ꝺeclaratiōes circa illas indulgentias: in quibus concedit aliquibus vt noualiū ꝓpiant ꝺecimas p ea portione qua percipiebāt antiquas. Et a qbusdā ex ipsis ꝺeclaratōnibus duos excipit ordines hic vsq̄ ad §. vbi. ibi: puidet parochijs paupibus: quarū ꝺecime alijs ꝺebentur vsq̄ ad. §. sane. tercio puidet circa ꝺecimas recipiendas vel nō ꝺe manibus laicor̄ vsq̄ ad. §. diocesanū. quarto prouidet circa ꝺecimas soluendas a religiosis: et circa diocesanor̄ ptātem supe: his vsq̄ ad. §. nec pro eo: vbi statuit noualīum ꝺecimas religiosis non accrescere: q̄ antiq̄s ꝺe laicor̄ manib⁹ habuerunt. Jo. an.

ne talia q̄ audiētes a ꝺecimar̄ seu aliar̄ rer̄ eccl'ijs ꝺebitar̄ solutiōe retrahāt: l' alias aias corr̄pāt audientiū in ꝓmōibꝫ vr̄is: vl' alibi ꝓponere ꝺeceꝺo ꝓsumatis: imo ꝺbo ꝛ ope informetis eosdē: vt ad solutiōz ꝓdicōr̄ ꝓmpte volūtatis aio sint intenti.

b Declaramus. ſMo. quia hic alex. nō stat uetus nouū: ꝫ antiquum ꝺeclarat. vñ primū dictū habebamus i casu. j. ꝺ. ꝓui. c. antepe. qꝺ incipit dudum. Jo. an.

Lecan. iiij.

Statuto ꝓpetuo ꝺeclaramus: q̄ indultū illud apostolicū: qꝺ plerisq̄ ꝓcedit vt noualiū ꝺecimas ꝓ ea portione ꝓcipe valeant: q̄ veteres eos ꝓtingūt: ad illas noualiuz ꝺecias q̄s tpe illo q̄ impetratū vl' obtentū extitit ꝺ indultū: alij possidebāt: cū ꝺ ꝺ in ipso mentio nulla fiat: nullaten⁹ se extēdit: nec ad alias etiā: nisi in his tm̄ locis vbi veteres tē q̄n dictū indultū impetratum fuit ipi impetratores hēbāt ꝛ ꝓ ea solūmō portōne qua ipsi tpe impetratōis hmōi ꝓcipiebant antiquas.

c Aliarum rerum. puta primitiarum oblationum canonicarum portionum ꝺebitarum ex funeribus et eorum que ꝺebentur propter suas laudabiles consuetudines: de symo. ad apostolicam. olim soluebantur quatuor genera ꝺecimarum: ꝫ. e. c. j. ꝛ ideo homīes bonis omnibus abundabāt. xvj. q. vij. maiores. nūc nec vna bñ solvitur: ꝛ ideo homines ad ꝺecimam cōuertūtur. xvj. q. j. ꝺecime. ꝛ ideo omin⁹ locustas non increpat: nec plagas amouet. xvj. q. j. reuertimini. ꝛ tollit fiscus quod non accipit christus: vt in predic. c. maiores. Jo. an.

d Animas. al's alios. ad hoc ꝫ. e. q̄uis: de na. ex. li. ven. c. vno.

e Sermonibus. tale officium priuilegiatum est: de sta. mona. qꝺ ꝺet timorem.

f Vel alibi. puta in collationibus disputatōmbus vel in confessionibus in quibus iniūgere ꝺebent confitentibus q̄ aliena restituant. quia non dimittitur peccatum ꝛc. j. de regu. iur. peccatum: cum suis concorꝺ. ꝛ hoc faciendo licite ab excommunicatis elemosynas recipiunt: de sen. excōmu. cum voluntate. priuilegium ergo illud merentur amittere contrarium suggerendo. xij. q. iij. priuilegium: cum suis similibus.

g Voluntatis. voluntarium militem sibi elegit christus. xv. q. j. non est qꝺ cuiq̄. xxxij. q. v. tunc salnabitur: al's incipit: qui sitit: in fi. Jo. an.

h Statuto. hic alexan. in prima pte ponit q̄sdaz ꝺeclaratiōes circa illas indulgentias: in quibus concedit aliquibus vltra medietatē ꝺecimar̄ noualiū nullaten⁹ extendat: q̄a nō est visile si tunc de plena ꝛ integra ꝓceptiōe vetes fuisset exp̄ssum: q̄ apo. sedes pariter ꝛ sic̄iter noualiū ꝺecimas i tā graue parochialiū eccl'iarū dispendiū indulsisset: q̄q̄ rōe talis indulti siue impetrati iā siue impetrādi ꝺeinceps non possit i noualiꝫ q̄ āmodo fiēt vendicari ꝛ acquiri vel ꝓcipi plusq̄ medietas ꝺecimar̄ ipsor̄ noualiū et si ampli⁹ i veteribꝫ bēbat: cū nō sit dicēdū aspere ꝫ piū potius ꝛ benignū si sup ꝺecimis futuror̄ noualiū ꝓtra parochialiū eccl'ias ḡuamē qꝺ ex districtōe indulti hmōi possit accidere taliter obuiat.

Religiosos tñ cistercien. ꝛ cartusien. ordinum: statuto et ꝺeclaratiōe hmōi q̄tū ad hos duos articulos videlz ꝺe medietate ꝺecimar̄ noualiū comꝓhendi nolum⁹ vl' constringi.

Vbi aūt p hmōi ꝓcessiōes ꝺecimar̄ parochiales eccl'ias adeo grauari cōtingit: q̄ eas

d Tempore illo. sic in his inſpicit ꝺate tēpus ad idem ꝫ. de rescrip. ea te. ꝛ. c. si eo tempo. e. h. de elec. dudum. j. vbi de hoc. Jo. an.

e Possidebant. iure suo tā q̄ sibi ꝺebitas nūc nō ꝺebet illis obesse ꝓui legiū hoc tacito impetratum. ꝫ. de ꝓui. dudum. Idem potest dici: si bōa fide possidebāt: ꝫ ꝓpter tatem iuris nō habebāt vt sola bone fider possessio vires ꝓuilegij ipediat Si autē esset violenta vt male fidei possessio vires ꝓuilegij nō impediret fm̄ inno. ꝛ osti. q̄ hº no. in pre. de cre. dudum. allegant ō resti. spo. grauis. de prescrip. c. vl. ō dna. inter vi. ꝛ vr. ꝛ si necesse. ob hº enam ibi dicūt: q̄ si abbas impetrat ꝓuilegia exp̄tōnis ꝓ se ꝛ capell' sibi subiectis: q̄ si aliq̄ capella sua ab alio monasterio bona fide possideatur: impedient vires ꝓuilegij: al's nō: p eadem iura. Jo. an.

f Nec ad alias. secūda ꝺeclaratō. pone: ꝺebebat mihi medietas ꝺecimar̄ antiquor̄ predior̄ certe parochie: impetrauī vt peciperem pro ea parte noualiū p qua tē. tempore impetrationis non tota parochia: ꝫ solum in certa parte: pone: citra riuū peripiebam partem illā ꝺecimar̄ in illa solum parte recipiam noualiꝫ non i vlteriori.

g Et p ea. tercia ꝺeclaratō. pone: ꝺebebat mihi dimidia ꝺecimar̄ certe parochie ꝫ non ꝺebat nisi tercia: impetrauī ꝓuilegia de noualiꝫ p ea parte tē. solam terciam in noualiꝫ habebo.

h Statuimus. sequētur adhuc ꝺeclaratōnes. ad earū intelligētias sciās q̄ aut ille q̄ impetrat tale indultum ꝓcipiebat integras ꝺecimas aut plus q̄ dimidiā aut dimidiā aut minus. in ꝓmis duobꝫ casibus scz cum integrā vl' plusq̄ dimidiā ꝓcipit: in antiquis ꝓtextu ꝓuilegij noualiū solam habebit dimidiam: si ꝓcipit dimidiā vl' minus antiq̄r̄ tantūdem ꝓcipiet noualiū. Jo. an.

i Aldeiderat. nomine portionis dimidie ꝓnnet. ff. de v. sig. nomē filiarū. §. portionis. ff. de vsufruc. etiam.

k Quia non est. ratio. Jo. an.

l Cum nō sit. diceret aliq̄s q̄re fit tā stricta interp̄tatō ꝛ aspa. rūdet.

m De medietate. bñ ꝫ cōprehendunt tribꝫ ꝺeclaratōnibꝫ ꝓme ptis: ꝫ istis duabꝫ ꝺeclaratōnibꝫ istius. §. statuimus. non cōprehendunt. ꝛ hoc intendit. si ꝫ ꝓcipiāt integram vl' plusq̄ dimidiam in antiq̄s ꝛ in noualiꝫ ꝓtextu talis indulti tantūdem habebūt.

n Longrue. quod dic vt §. de pbē. de mōachis xxj. q. j. c. j. Jo. an.

o Illaq. decias parochie sue.

p Onera. legatoꝝ nūciorꝝ se. apo. collectaꝝ & simlīū: ad idē §. e li. de pben. c. j. Jo. an.

q Assensu. laicꝰ hēbat decimas quas religiosis donāe volebāt: fingebat se p mstrm ab illis hre i feudū: vt sic qsi restitueret ipsas eisdez sine consensu epi: & talis ficto ꝛ pderet vt hic vides.

r Lateran. de pui. cū & plantare.

s Perpetuo. secꝰ si ad tps. & pcor. ō his q̄ fi. a prela. cū aplica. in fi.

t Exemptus. i. ō ipsis decimis: vel decimis exemptoꝝ pdctoꝝ.

u Jure. §. e. ex pte. j.

x Earundē. sicut em ipsi laico nō accrescebāt noualia. vt §. eo. tua. j. sic nec ipsis religiosis q̄ a laicis pceperūt: ad idē §. e. cū pringat. Argu. ꝯ j. de inrepa. c. j. So. ibi res a laico dōata mutat naturā i nullꝰ piudiciū hic fieret piudiciū eccl'ie parochiali: ad hoc §. §. j. in fine. Jo. an.

a i Si quis. si mior xxiij. an. ingredit religionē i. xv. anno libere exit: nisi in ipso. xv. anno pfessionē fecerit vl' habitū pfessorū receperit: vl' expsse ratam habuerit pfessionē pus a se factā: ii aūt p totum xv. an. portat habitum: vbi nō est distinctꝰ intelligit pfessus: nisi tanta sit distinctiō: q̄ viuentes cū eis simili habitu induāt. Si maior. xxiij. an. ingredit si portat habitū p annū q̄ cūcūq; sit indistinctꝰ intelligit pfessus. Jn fine declarat q̄ sint habitꝰ indistinct'.

b Annū. psummatū. q̄ nō sufficit icepisse: qđ dic vt §. e. ad nostram.

c Ingredit. hic tolle qđ ē. j. libere pōt.

d Sequēn. s. in. xv. sic. xx. q. j. illud.

e Vel. repete eo completo ꝛc. Jo. an.

f Pius. secz añ. xxiij. annū. Jo. an.

g Expresse. & sic repto batum est quod Jo. no. xx. q. j. illud. & ber. §. e. significatum. qui dicebant q̄ si pfessionem fecerat ante. xxiij. annuz tacite ibi moram trahendo post. xxiij. annū: videt eam ratam habere: argu. de respon. impu. litteras. & c. accessit. ostiū autem qui hanc vidit dere. in dere. significatum. tenebat quod hic dr̄. Jo. an.

h Sequētem. scilicet. xx. etatis sue.

rectores de ipsarū redditibus ꝓgrue sustētari & ꝓmode iura epalia exhibere non pñt: puideat ꝓ locoꝝ ordinarios: & ordinet taliter q̄ eisdez rectoribꝫ tantū ō illaq; relinq̄t ꝓuētibꝫ q̄ exinde ꝓpetentē sustētatiōez hre et epalia iura soluere valeant aliaq; onera debita suppor tare. Sane q̄uis forte a religiosis exemptis & alijs fiant ifeudatōes de decimis detētis a laicis: & ijdē laici q̄ illas ab ipsis religiosis i feudū teneāt recogscāt: nō tñ licz religiosis eisdē post talē infeudatōez vel recognitōz sic de facto psumptam hmōi decimas de māibꝫ laicoꝝ ipoꝝ acq̄rere vl' recipe absq; diocesanoꝝ episcopoꝝ assensu. Illas aūt decimas itelligim⁹ posse taliter a religiosis de māibꝫ laicoꝝ recipi vl' acq̄ri: q̄ añ lateran. pcil'. ipsis laicis in feudum ꝓpetuo fuere ꝓcesse. Diocesani vo paro chialiū ecclesiaꝝ ad req̄sitōez rectoꝝ earūdē de ipsis religiosis sup ꝺcimis q̄s hñt vl' eos habere ꝓtinget: q̄ q̄dez als ad ipas spectauerūt eccl'ias: nisi de rebꝫ exēptis agat exhibeāt iusticie cōplemētū. Ceterꝝ ijdem religiosi tā exēpti q̄ nō exēpti de terris & possessiōibꝫ acq̄sitis hactenꝰ & āmodo acq̄rendis decimas integre soluāt ill' eccl'ijs q̄bꝫ cedē possessiōes & terre pus fuerāt decimales nisi sup ꝺ spāli iure vel pulegio sint mūiti. Nec ꝓ eo q̄ forte i aliq̄bꝫ prochijs oēs maiores decias seu ptē illaq; acq̄rūt ō māibꝫ laicoꝝ: pñt ꝓ eadem vl' sili portiōe: si de nouo postmodū fiāt noualia i eisdē petere l' pcipe noualiū decias eoꝝdem nisi alia rōnabilis p quā ꝺ facere valeāt cā subsit.

Innocen. iiij.

De regularibus & transeuntibus ad religionem. Ik.

I Si quis monasterū añ. xxiij. annuz vt monachꝰ efficiat ingredit. & nisi eo completo pfessionez faciat in sequenti vl' habitū religionis suscipiat: q̄ dari pfitentibꝫ cō sueuit seu pfessionē a se prius factā rataz exp̄sse hēat: libere pōt infra ipm seq̄ntē annū ad seculū remeare. Qz si ꝓ totū seq̄ntē annū i mōasterio pmānserit: vbi professoꝝ & nouicioꝝ sunt habitꝰ indistincti pfessiōez p ꝺ fecisse l' siquā pus fecerat ratā habuisse videt: nisi tāta indistinctiō ibi habitꝰ hēat: q̄ & pfessi & nouicij: ac etiaz alij cōem vitā cū eis ducētes: sili penitꝰ habitu induāt. Qui vo post. xxiij. annū habitū religiōis assumpserit si p annū illū gestauerit: extunc religionem assumptā psumit veracit' esse pfessus: vbi pfessi a nouicijs dissimilitudie habitꝰ mūe di stinguūt: etiā si alij tegētes cū eis sil'ibꝫ vestibꝫ couant: qm̄ cū iam ꝺ ad discretōis annos puenerit qđ agat agnoscit: ac ideo suscepti discretionis tpe ordinē: postq̄ hūc āni ꝓbauerit spacio: itelligit firmit' approbasse. Secus āt i illo q̄ añ discretōis ānos habitū induit regularez: cū eoꝝ q̄ tunc agit plenū nō hēat intellectū. Distinctos q̄ꝫ seu dissil'es intelligim⁹ eē hit⁹ siue nouicijs siue pfessis dissil'es vestes dent: siue bñdicant cū pfitentibꝫ ꝓcedūt siue eē aliqđ aliud fiat: p qđ nouicioꝝ a pfessoꝝ hītu discernat. Alex. iiij. fribꝫ pdicatoribꝫ & minoribꝫ.

D On solū: & infra. lz zelū baiarū hītes eas lucrari dño sollicite cupiatis: q̄ tamē decet & expedit vt conscientie puritati ñ desit iudiciū rōnis ne vnde spūalis pfectꝰ queritꝰ

i Videl. ecce ꝺ ārū casuz. post. xxiij. ānū. ꝺ hñ hz ratā pfessiōez factam añ illud: ꝺ nō eoipso. ꝺ tūc demū cuz lapsus fuerit annus. xv. & i ipso portauerit habitū distinctū.

k Cōmunez. vt pui entes capellani & secu lares clerici. & si habi tus ille religiosus nō esse. & forte secularū clericoꝝ id essz p epm corrigendū: de testa. c. ij. §. e. sic tuus. Sed nūquid cōpellit talis pfuerit: nō pōse ꝺ cā tiue: vt vel profiteat: vel exeat: vt §. ō elec. cum causam: in fi. ad hoc §. e. vt clerici.

l Annū. ad idem §. eo. ex parte.

m Dissimilitudie. patēti i colore scissura vel forma. secꝰ quo ad hūc casuz de alia latē u: de q̄ loquit ꝺ finis vt i cle. e. ti. eos q̄. et vide qđ ibi nō. i glo. ij. & glo. licz ergo.

n Distinguūtur. Sz none ibi recipiēdo habitū q̄ dat pfessis: videt tacite pfessus: vt §. illud vez ē qñ distinctꝰ est habitꝰ: vbi vo ē nō distinctꝰ secꝰ: vt hic vides. & sic intelligas sane qđ nō. ber. §. eo. ex pte: i vlt. glo. ad fi. & pbat idē §. eo. statuimus. Jo. an.

o Enā si. ꝓpt hꝰ aduersat illō: q̄ vo: qđ m ptn. §. positū est.

p Agnoscit. i. agnoscere debet.

q Plenū. maior septēnio impubes intellectū hz: ꝺ nō plenū: vt ꝺ vides. mior aūt septēnio ifrat qđ videat. C. de tal. mo. l. j.

r Aliud. vt qz dent a certis ploris l' i certis diebꝫ vl' formis.

a n On solū. pdicatores & mīores ifra ānuz pbatōis quēq; ad sui ordis pfessiōez recipe nō pñt: qđ si fecerit receptꝰ alligatꝰ nō ē eoꝝ ordini. & ipi a receptōe pfessiōis aliorū si suspēsi: & puniēdi pēa q̄ p ḡuioribꝫ culpis eis cōsueuit infligi. excipit dere. ista a regla quā habuisti §. eo. ad apostolicam.

b Et ifra. ōcisuz hꝰ sunt. quia habebāt §. e. ad apostolicā. & c. statuimus.

c Zelū. qñ dilcōis feruoꝛ. ad idē §. e. li. ō de iud. ad apl'ice. i pn.

d Expedit. de bap. maiores. §. eo. li. de elec. cum expediat. & c. cum non deceat. Jo. an.

e Rationis. ratio enim que a discretione procedit non debet

re esse. est enī omniū virtutū mater discretio. j.q.v. presentium. s re offi. custo. c. j. Jo. an.

f Subsequat. ad idem re rei. q̄uis. re here. cum ex inuicto.

g Pena. p̄ faciens nō erit ꝓpter hoc excōicatus: vt s. re ureba. relatum. quod dic vt no. lxiij. disti. salomitane. re symo. sicut. ij. re sagit. c. vno.

h Annū. interdum inuenit re biēnio: interdū re triēnio: ⁊ re hoc dic vt no. xvij. q. j. consaldus. s. e. ad apostolicam.

i Recipe p̄sumatis quod est in fine.

k Transeat. sequebat in antiqua sicut re sua uolūtate re. qō e J. iste igit. v. q sequit vsq; ibi: sic: addit⁹ est p cōpilatores huj⁹ li. ⁊ hoc ne aliqui crederent q̄ talis nō posset redire ad seculum: qz solū dicebat ad religionem ⁊ cetera.

l Quod tamen. ad re claratōnem ei⁹ qō habes: s. e. consulti. ⁊ c. statuimus.

m Jndicijs. vt si beneficio renūciaut: vel re bonis proprijs verbo ⁊ re disposuit: vt similibꝫ modis.

n Recipe. scilicz ad pfessionem infra ānū pbatiōis. Jo. an.

o Celestro ordini. Jllo. q̄ pfessio tacite vel expresse facta infra annū pbationis non obligat ordini: tamen obligat religiōi vt s.

p Subpēsos. dixit osti. q̄ superior qui nō peccauit potest ipsum absoluere. ar. re sen. excō. nup.

q Et insup. Jllo. q̄ ds multiplici pena punit: ratio: qz altera p se nō sufficiebat: vt no. s. re iudi. at si clerici. in fine.

r Consuenit. ipsa consuetudine inspecta vt ordinatōmbus: que sunt ēm regulam. Jo. an.

a c Onstitutōne. s. c. pri. Jo. an.

b Declarauit. eius declaratōnez hodie nō habemus.

c Jnducti. s. re trānsla. int cor. ō rescrip. inter ceteras. C. ad l. fal. l. vlt. Jo. an.

d Prorogamus. pma facie ista re. videt facere ad questionem quā queritt: an constitutio sup cathedram extrauagans bonifacij: que habet in cle. re sepul. dudum. extendat ad alios mendicantes q̄ predicatores ⁊ minores: ⁊ videt q̄ sic p hāc lram. Sed ꝓtra nū pnunciau: vt dixi. j. re reg. iur. que a iure. ⁊ ibi vide. ⁊ re. ista facit p hac parte. Dico enī q̄ hic bonifacius nō dixit declaramus: ſ dixit ꝓrogamus. vnde licz eadē ratio esset in alijs mendicantibꝫ que in predicatoribꝫ ⁊ minoribꝫ: tamen constitutio illa non extenderet ad illos nisi hic p bonifacū prorogata fuisset. vnde alexāder declarauit: ſ bonifacius prorogauit vt vides. regule ergo ⁊ antiquo iuri standū est: nisi in q̄tū repimus recessum. vt in pre. regl'a dixi.

e Religionibus. scz nō mendicantū. Jo. an.

f Licite. in mēdicantibus etiam potest fieri: ſ non licite vt s. e. primo dixi. Jo. an.

g Mutato. ad idem. s. e. sicut nobis. habitus enī non facit monachum: ſ pfessio regule. s. e. ti. pozzecum.

h Jnfra pbatōnis. ergo re illa tacita que fit p lapsum anni non loquitur hic re qua s. e. c. j. §. qui vo. ⁊. s. e. ex parte. in illa ergo non licebit infra triduum penitere: vt in ista: quia non repugnat re illa hic statutum. Jo. an.

salutis dispēdiū sbsequat: vobis re frm̄ nr̄oꝝ ꝑsilio i vtute obediētie et sub pēa excōicatōnis aucte p̄tiū districti⁹ ibibē⁹: ne añ ānū pbatōis elapsū q̄ē maxīe i sbsidiū fragilitatis hūane regularit̄ īstitut⁹: quē q̄ ad pfessionē vr̄i ordinis seu renūciationez seculo faciendā recipe: nec cōstitutū infra hmōi annū aliqten⁹ impedire: q̄ minus infra ip̄m ad aliā religionē quaz maluerit trāseat: vel nisi maior. xiij. ānis existēs pfessus sit tacite vl̄ exp̄sse: aut euidenter ꝓstet illū vitā voluisse mutare: qō tn̄ nō p̄sumit̄: nisi clara pbatōe vel ꝓpetētibꝫ idicijs oñdat̄: oīno ad seculū redeat: sic re sua volūtate ꝓcesserit: p̄sumatis. Qō si forte ꝓ hāc nr̄az pbitōez quēq; recipe p̄sumpseritis: re cernim⁹ eū q̄ talit̄ recept⁹ fuerit nullaten⁹ vzo esse ordini alligatuz; vosq; a receptōe q̄rūlibet ad pfessionē eiusdē ordinis forte ipo facto suspēsos ⁊ īsup pene sbij ciēdos q̄ fribꝫ ipsi⁹ ordis p cul pis infligi grauioribꝫ consuet

i Habitus. hoc vbi non distinctu sunt habitus pfessoꝝ a nouicijs: vt s. eo. c. j. dixi. Jo. an.

k Obligat. quo ad hanc obligatōem ex tacita nō dicā differentiā inter mēdicātes ⁊ nō mēdicātes: vt s. e. c. pr. ſ sic in exp̄ssa. qz illa obligat illi religiōi in nō mēdicātibꝫ: in mendicāntibus solū religiōi i genere: vt ibi ⁊ hic.

l Etatis. maior. xiij. i mare. xij. in femia.

m Sciēs. sec⁹ si nō intelligens: vt si furore laboraz: s. e. sicut tenor.

n Volūtarius. sec⁹ si iur⁹. xx. q. iij. pñs. s. e. cum virum.

o Triduo. terminata sunt varie nōta. s. e. ti. ad nr̄am. quidā dicebāt q̄ illud dispēsatiue loq̄bat. alij q̄ illud spāliter ꝓpter illectōez. alij q̄ quiq; ibi cōcurrebāt ꝓpter q̄ p̄ma triduj locū habuit. p̄mū q̄ sine deliberatiōe iniuit. secūdū q̄ illect⁹. terciū qz sine pbatōe suscepit habitum pfessoꝝ. ḡrum qz ꝓpe puericiaz. quintū qa infra triduuz penituit. ⁊ hoc tenet ibi goff. ⁊ recitat ostien. Alides q̄ hodie ius esse cōmune declarat̄: scilicz q̄ per pfessionem tacitaz tacitam per receptiōez habitus pfessoꝝ infra annum pbatōis quis non obligatur: nisi triduo p̄seueret similis dilato tē pons. C. re erro. aduo. l. vlt. Jo. an.

b Beneficiū. Emanauit ad declaratōem re. s. ō renū. ex trāsmissa. ⁊ eoruz q̄ nō. ber. ⁊ moderni s. eo. statuimus. ⁊. Jo. xxvij. q. ij. re spōsalib⁹. et xvij. q. j. psald⁹. ⁊ ponit hec re. regulā: ⁊. iij. casus exceptos.

b Probatōnis annū. p hanc lram credo q̄ si mior. xiij. an. ingrediatur religiōem q̄ añ finē. xv. anni bñficiū suū nō poterit ꝓferri. quia xv. ann⁹ est ānus pbatōis in illo: s. e. c. j. qō verū est: nisi post annuz xiij. aliqō re his q̄ sequūtur interueniat. bñficio aūt nil re ꝓpit cum re puentib⁹ illi reseruat̄: vt dict̄ in fi.

c Conferendū. Contra vt in p̄di. re. ſ. re renū. ex trāsmissa. vbi tenuit collatio facta infra ānū pbatōis. ſ dic ēm oſti. q̄ ibi cui recuperauerat bona sua: renūciauerat bñficio suo exp̄sse in ingressu vl̄ añ ingressuz: qō satis videt. alꝫs q̄re re. illa poneret sub titulo ō renūci. vel dic q̄ illa intelligit ēm primuz casum inferius exceptum. Scōm alios non potest intelligi. quia papa non mandasset postea illuz re nouo recipi. si igitur beneficium tale non est conferendum: ergo tempus non currit ei ad quem spectat conferre: re concess. preben. quia diuersitatem. re elec. c. viti. ⁊ merito cum adhuc nō vacet effectualiter nō currit tempus: cum nō nisi a vacatōe currat: s. re elec. ne. p defectu. re cōcess. pben. c. ij. Sz quid dices si non habebat ius in re ſ ad rem: num quid perit infra pbatōnis annū ius illud? Credo eadē rōne q̄ non: ⁊ i re. re ꝓcess. pbē. c. vlt. illō sunt ꝓpter renocatoriā ⁊ ei⁹ vba. ad idez re pben. c. añpl'r. Sed nūquid ꝓfitiuro in pbatiōe poterit ꝓferri hūsmodi⁹ ꝓuto q̄ nō. qz dubius est status: ⁊ tam fingit̄ ibi religiosus quo ad priuilegiū īmunitatis. J. re sen. ex. religioso. ij. Rū. ⁊ statu dubius nō pmouet ad militiam. ff. re re. mili. qui status. ff. ō li. causa qui re libertate. et iam per hoc induceretur ad religionem dimittendaz qō esse nō debet: s. re elec. quorūdam. xij. q. ij. bone rei. nam plantare religionem ⁊ plantatam fouere debemus: s. re priuileg. cū ⁊ plātare. et hoc itelligo re bñficio qō p regulares possideri nō possit: ad epatū autem in seculari ⁊ regulari ecclesia talis eligi pōt: s. e. li. re elec. nullꝰ. Sed nūquid canonicus ecclesie cathedralis q̄ est in pbatōe habitus ⁊

regule in aliquo monasterio vocari debet ad electionem episcopi: que tūc imminet facienda. ⁊ dicam⁹ monasteriū esse in loco vicino ꝛ q̄ alīs vocari deberet: ⁊ q̄ non apparet illū vitā voluisse mutare: ⁊ videt q̄ sic p̄ vitā ꝛe. retinet enī bñficiū suū: q̄ ⁊ iura ex eo pueniencia. nec enī ex eo q̄ ad bonū aspirat ⁊ vitā religiosam p̄bat: debet eius p̄dmo fieri ꝛeteriꝰ. xvj. q. j. si nōnulli. Itē video q̄ ꝛ hit mīmonū carnale: q̄ ⁊ spūale ꝛhere poterit. licz enim ꝛe vno ad reliquū arguere. xxj. q. ij. si cut. ſ. ꝛe trāsla. p totū. Itē eligere p̄latū ecclesie et ep̄m cadit in religiosū etiā p̄fessū: ſ. ō et'c. cumana. imo ⁊ religiosi ad talia si vocādi. lxiij. di. obeūtibo. Itez video q̄ in statu libero inspicimus statū pristinū. ff. ō sta. libe. l. statuliberū. et .l. statuliberi. a ceteris: sic ⁊ i nouicio pristinū ⁊ non statū regularē: qui forte erit ⁊ forte nō erit: cōsiderare debem⁹ magis me cum p̄cedens status certus sit ⁊ sequēs incertus. ad hoc ꝛe pe. di. vij. c. vlt. Itē tacens heredi tas obtinet vicez ꝛefuncti qui certus fuit: nō hēdis qui est incert⁹. q̄ lz certus sit institut⁹ forte repudiabit: insti. ō here. insti. §. fuus alien⁹. Itē appellatiōe ꝛenūciatōne ⁊ lite pendēte nil debet inouari in p̄udicū appellāntis ꝛenūciātis vt litigāntis. ij. q. vij. appellatiōe. ff. nil ino. i rubro ⁊ nigro. ſ. ꝛe no. ope. nūci. p totū. ſ. vt lit. pen. c. j. ⁊. ij. sic ⁊ tē pore p̄batōis in p̄udiciū nouitij eo absente nō fiet electio. Itē dato q̄ nolleꝛ vel nō potiꝰ venire ꝓcuratorē p̄stituē poterit p̄ scīm: q̄ ꝛpter: ꝛe elec. p hac pte fa. ff. ō bo. pos. ex tes. multi. l. vna. in fi. et. ff. ꝛe leg. ij. l. q̄situ. j. Rñ. ⁊ ff. ꝛe fun. instru. ⁊ instru. le. l. scie. §. pamphile. ⁊ .l. p̄dia. in p̄rū videt. q̄ in solitudine ⁊ silēcio debet fieri p̄batio. ad id .xvj. q. j. c. j. ⁊. ij. ꝛe sta. mo. cū ad mōasteriū. ⁊ ex extra claustri timetur periculū ꝛe pe. di. v. c. j. ad fi. ⁊ qui sit'em cū aliis vitā suscipiūt ꝛc. ꝛe sta. mo. recolentes. ⁊ talis q̄s esse putat: qualez habitū ondit. j. ꝛe sen. excō. si iudex laicus. ⁊ dissimulit viuere debet nouicius: ne videatur seculū mutare nō fugere. liij. di. lege. et ꝛpter similitudinē p̄puta tur quis in eoꝝ numero in quoꝝ numero in veritate nō est: ſ. ꝛe big. nup. Item talis quo ad īmunitatē religiosus censet: ꝛe sen. excō. religiosi. ij. Rñ. ⁊ bñ facit ira ipsius ꝛere. que dic talē nō esse religiosuz cum effectu q̄si dicet eū religiosuz. ℔ reuocabiliter ad instar eius q̄ dicitur ꝛe tacte p̄fesso q̄ peniteꝛ infra triduū: ſ. e. p̄stitutōez. ⁊ c. ad nostrā. vñ iura ſ. e. sup eo. p̄sulti. postulasti. statum⁹. ⁊ ſ. e. li. ⁊ ti. c. j. ⁊. ij. dicū ⁊ talē redire vel remeare ad seculū. patz igit' q̄ seculū exiuerat al's redire nō posset. ⁊ est si. ꝛe p̄se. di. iij. q̄ in maīis. ⁊. j. ꝛe here. accusatus. ꝛebet q̄ iste nouū⁹ aut in totū dimittē: aut in totū āpleti: sic pupillus aut oia noia tutoris dz rata hē: aut oia refpuere. ff. ꝛe admi. tu. cū queritē. ad idem ꝛe cōse. di. ij. ꝓpm⁹. Item dato q̄ i alijs tractatibo capituli absentes nō debēt vocari p̄m ea q̄ nō. x. q. ij. hoc ius. ⁊ dixi ſ. ꝛe testi. p̄tū. tū non pt negari q̄n ꝛebeāt vocari ad recep tōes canōicoꝝ: ⁊ ad cessatōes diuinoꝝ faciendas: ſ. e. li. ꝛe p̄ben. cuz in ecclesijs. ⁊ ꝛe of. oꝛ. q̄ uis. Si igit' ad electōem p̄lati ⁊ ad p̄dicta vocabit ⁊ sic sepe discurret: quō mōasteriū p̄babit mores eius: forte tūc inhoneste viuet cū exibit clausū: ⁊ sic infringet ꝛere ad nr̄az: ſ. e. ti. Item iste incert⁹ ꝛe statu suo certā legē dicere nō potest. ff. ꝛe testa. l. q̄ in dñi. ⁊. l. se. ⁊ idez in eo qui ignorat: an sit captiu⁹: an a latrunculis capt⁹. ff. ꝛe le. iij. l. j. j. Rñ. q̄ nec ele. tōez facē: q̄ dz esse certa: ſ. eo. li. ꝛe elec. c. ij. ⁊ bñ facit p̄ hac pte: q̄ cle. vel vo. p̄luunt: vbi dicit' q̄ habitus sine p̄fessiōe impedit ne p̄bat'. ad idez ſ. ꝛe off. ꝛeleg. iudex. e. li. vbi p̄ solā ꝛpositōem recusatōis et' aī causaz finitā impedit' ꝛelegatus pape facere: q̄ō al's sibi ꝛe iure ꝛpetit. ſ. ꝛelegare: nisi volēte recusatore. sic dicam q̄ ante professionem per solam probatōnem impediat' talis eligere: nisi ꝛe gratia per capitulum vocaret'. ad idez bñ facit ſ. e. li. ꝛe temp. oꝛ. cuz nullus: in fi. ⁊. j. ꝛe priuileg. c. j. in fi. vbi qui reuocabiliter manet in loco naturā loci somit'. ad idem optime ſ. e. li. ꝛe p̄cu. c. ij. duobꝰ modis. p̄mo q̄ ibi ingressus religiōis: ꝛelligo ex causa p̄batōis: vt ibi dixi. ⁊ absentia in loco remoto equipant'. ℔ si i remoto loco iste essz: absens nō ꝛeberet vocari: q̄ nec ingressus religiōez. Itē ibi ꝓcuratoꝛ qui erat dñs litis per cōtest. per ingressuz religiōis amittit

p̄stet q̄ vitā voluerit absolute mutare: vel p̄fessionē exp̄ssam fecerit seu sciēter habitū recep erit p̄fessoꝝ: ℔ interī eidē beneficio p̄ aliū ꝛefutiri ꝛebebit assignata sibi ꝓgrua ꝛe ipsius p̄uētibo portiōe. ¶ Item. Si post votū a se ꝛe certa religiōe intrāda emissuz religionē aliā et' laxioꝛē ingredit': ⁊ p̄fiteꝛ in ipa: p̄ voto ñ obstāte ꝓni cui tanq̄ simplici per secūdū solēne noscit' ꝛerogatuz: remanere licite in cadē: p̄ voto tñ nō ꝓpleto erit eidē p̄nia īponēda. ¶ Ite. Si ad solū abbatē p̄tinet creatio mōachoꝝ: eo ꝛefuncto nequibit nou⁹ monachus a p̄uētu creari: al's poterit: si eorū creatio spectet insimul ad vtrūq̄. ¶ Bonifacius. viij. bitereñ. epō.

De voto ⁊ voti redemptōne.

Quod votū ꝛebeat dici solēne: ac ad dirimēdū mr̄imoniū efficax: nos cōsulere voluisti. nos igit' attendētes q̄ voti solēnitas ex sola p̄stitutōe eccl'ie est īuēta: mr̄imōij vo viculū ab ipo eccl'e capite rex oīz ꝓditoꝛe ip̄m i paradiso ⁊ i statu īnocētie īstituēte

vsum litis. sic dicam canonicum p̄ ingressum amittere vsuz vocis quam in capitulo habebat amittere dico quo ad actum non quo ad habitū. ad idem. ℒ. ꝛe cur. fur. cum alijs ⁊ hoc verum credo: puto enī locum esse illi clausule concilij: q̄ ꝛpter: volunt ⁊ p̄nt ꝛc. quasi iste sic in p̄batōe manendo interim videat' nolle: nec ob. hec ꝛere. non ei simpliciter ex iure beneficij procedit ius eligēdi: q̄ō p̄bat' ſ. ō elec. cū in cūctis. ⁊. c. cum vintoneñ. ⁊ ſ. e. ti. e. li. ex eo q̄ cum si. Sec⁹ credere in patrono vt i eo ad quem nō iure collegij ℔ iure singl'ari spectaret electio.

d Assensus. tūc enī bñficio renūciat: ⁊ iō licite alteri p̄ferī. ⁊ sic intelligat' ꝛere. ſ. de renū. ex trāsmissa.

e Aut p̄stet. secūd⁹ casus. ⁊ dic p̄stet clara p̄batōne: vt cōpetentibo indicijs: ſ. e. nō solum. Jo. an.

f Vel p̄fessionem. tertius casus ꝛelligo alicui de approbatis religionibo. vt. j. ti. p̄. c. vno.

g Seu. q̄rt⁹ casus.

h Scienter. ſ. e. sic tenoꝛ. ⁊. ſ. capitulo p̄mo. Bñs Jo. an.

i Professorum. vbi distinctus est: vt dixi ſ. e. c. j. Jo. an.

k Sed interim. p̄uidit p̄sonis: modo p̄uidet eccl'esijs: ad idem ſ. ꝛe elec. cum nobis olim. ⁊. c. cum ex eo. e. li. ⁊ p̄uisio executioni mandabitur per episcopum: vt in p̄edi. ꝛere. cum ex eo. §. ꝓuiso. sed sponse non sic est p̄ vicarium p̄uidenduz: ⁊ ideo ibi tempus artatur: ꝛe conuer. conu. ex publico. ꝛpter quod dicebant quidam idem in clerico bñficiato ⁊ male. Bñs Jo. an.

l Debebit. in officijs diuinis etiam in cura: si curatum esset beneficium. Bñs Jo. an.

m Portione. ⁊ reliqua portio conseruabit' vel in vtilitatem eccl'sie expendet'. ſ. ꝛe elect. quia sepe. ꝛe offi. oꝛ. p̄sent. §. porro. nec credo q̄ dari ꝛebeat ipsi qui est in p̄batōe. iam enī non bene p̄baret: si tales redditus interim haberet. Bar. bux. contra dicens q̄ Tan. sic tenebat saltez q̄ ille interim ꝛebeat habere fructus: quia adhuc non est monachus: ⁊ potest reuerti: hoc dixit in questōe quidam clericus: circa finem questionū suarum. fatetur tamen ibi q̄ consuetudo se habet in ꝓtrarium. Jo. an.

n Q Eli post. emanauit ad ꝛeclaratōnem eius quod no. ber. ſ. e. ꝓrrectum. Jo. an.

o Intranda. Nota verbum: quia aliud est religionem p̄fiteri: aliud ꝛouere ꝛe intrando vel p̄fitendo. In p̄mo casu non loquitur hec ꝛere. quia talis etiam secularis habitu non mutato iam monachus illius religionis dicit'. ſ. e. sicut nobis. ⁊. c. constitutōnem: q̄ habitus ꝛc. ſ. e. ꝓrrectum. In secundo casu loquitur ꝛere.

p Laxioꝛem. quia ꝛe strictioꝛi nō dubitat': q̄ etiam si eēt p̄fessus posset ad strictiorē transire: ſ. e. licz. ℔ ꝛe pari ⁊ laxioꝛi dubitabat'. ⁊ plus ꝛe laxioꝛi: ⁊ ideo dicit etiam laxioꝛem.

q Penitentia. tanto durioꝛ quāto manifestius fuit notum. j. ti. p̄. c. vno. in fi. Jo. an.

r J ad solū. emanauit ad ꝛeclaratōz ꝛere. ſ. ꝛe elec. officij. ⁊ eoꝝ que ibi no. mo. ⁊ guil. in spe. ꝛe sta. mo. v. xxj.

s Pertineat. ꝛe consuetudine prescripta vel p̄uilegio: al's ꝛe iure p̄tinet simul ad vtrūq̄: ſ. ꝛe his que fi. a p̄la. ea noscit'.

t Creari. sicut mortuo p̄lato ad quem p̄tinet beneficij collatio capitulum non confert. ſ. ne sede vacan. c. vno. quod cum isto concordat. Bñs Jo. an.

u Ad vtrūq̄. multofortius si ad p̄uentū tñ: ⁊ q̄ ꝛe hoc articulo non dubitatur ideo fuit omissum.

a Q Uod votū. emanauit ad ꝛeclaratōz eoꝝ q̄ no. Jo. xxvij q. j. in p̄n. ⁊. c. j. ⁊ ber. q̄ cleri. vel vo. rursus.

b Innocentie. i. ante peccatū. ⁊ no. p̄ra illos qui dicūt matrimoniū fuisse institutū per hec verba: crescite ⁊ mr̄tiplicamini.

sed vt hic vides in paradiso ⁊ ante peccatū institutum fuit: ⁊ p illa verba pthoplasti: hoc nunc: os ex ossib⁹ meis ⁊c. Ben. ij. c. in fi. ⁊ xxij. q. ij. lex diuine. Jo. an.

e Sacri ordinis. vt s. q cleri. vel vo. c. j. ⁊. ij. In minoribꝫ autē licite ꝓhīt: vt s. de cleri. coiu. c. j. ⁊ ex eo q hic equipat pfessionem religiōis ⁊ sacrū ordinez: videt q sic p pfessionez religiōis soluū tur spōsalia de pnti: sic p receptōez sacri ordinis: añ carnalez copulā dissoluūtur sic ⁊ alibi equiparant ista .xx. q. ij. c. j. et. s. de vi. ⁊ ho. cle. clericus. ℞ iā disputaui ⁊ īmīa ui ꝓrium qō est hodie approbatū p pstitutonē Jo. q icipit: altercatōis antiq. f. sponsalia de pnti nō dissoluī p receptōez sacri ordinis p decre. ex pte. ij. s. de puer. piu. vbi et de hoc. et. xxvij. q. ij. despōsatā. nōne em̄ recipiēdo sacꝝ ordiez vouet se castitatē ꝑnaturaz in seculo: ⁊ tñ tale votū castitatis i seculo ꝑuāde nō dissoluit spōsalia de psenti: vt ibi. Jnducat g hoc sapor religiōis et merito. quia alia est causa monachi: alia clerici. xvj. q. j. alia. Jn solo ergo casu exp̄sso dicamus separi. qō enim non est sanctor patrū decretus ⁊c. s. de trāsla. inter. ⁊ si dicerem⁹ ꝓrīū: iaz hic nō essz eq̄ litas. qz iaz duplici remedio possz vir dissoluere spōsalia: ⁊ mulier vnico. qz ꝓpter sexꝰ fragilitatē ordines recipere nō pt. ℣ Est autē ratio q̄re hoc spāle est in religiosis. qz mortui sunt mundo. xvj. q. j. placuit. vnde sic mors naturalis solueret sponsalia sic ⁊ ista cuius pmittēte canone: ō puer. piu. verū. ⁊. c. ex publico. q̄ ratō ꝛeficit in clerico secularī: non ob. hec decre. imo potiꝰ ꝛcordat. qz equipat ista q̄ ad dirimendū matrimoniū post ꝛctuz q̄si quo ad dirimendū prius ꝛctuz paria nō sunt: imo disparia rōnibꝫ ꝓdictis. plura em̄ ꝑtuēdo ꝓmittit mōachus q̄ recipiendo sacrū ordinē clericus.

d Tacitam. q fit cum maior sponte ⁊ sciens recipit habitū ꝓfessor vbi est distinctus: s. ti. ꝓri. c. j. ⁊. c. ꝓstitutōem. vel cū habituz indistinctū ferret per annū: vt s. e. ti. c. ꝓuno. ⁊. s. j. ⁊. c. ex pte. eo. li. Jo. an.

e Sedem apostolicam. alius em̄ non pōt: vt s. de relig. d. c. vlt. ⁊. eo. ti. c. vno. j. e. li. Jo. an.

f Approbatis. ergo si profiteretur religionem non approbatā si postea contrahit: tenet matrimoniū. quod verum puto: etiaz si quādo profitebatur credebat illam approbatam. Et eadem ratōne dico q si recipit quis subdiaconatum ab eo quem credebat episcopuz sed non erat. si postea contrahat matrimoniuz bene tenet. ⁊ ita terminauit bar. brix. scōm. t. in questionibus: quidam ordinatus.

g Contrahendum. vt s. qui cle. vel vo. rursus. Jo. an.

h Debeatur. ex manifestatōne igitur grauius fit peccatū. ad hoc s. de pe. ⁊ remiss. c. j. de hoc dic vt nō.. xxxij. q. iij. nemo. lxxxj. di. clericus solus. ⁊ s. de cele. miss. de homine. Jo. an.

a Ericuloso. in quatuor partes diuidō hanc decre. Jn q̄ ꝓma q̄ durat vsq; ad. §. sane. ponit cām ꝓstōnis: ⁊ ꝓstōnem ō clausura monaliū. Jn secūda ꝑcipit vltra facultates mōasteriorū nō mendicantiū nullā recipi: ⁊ ꝑ factū irritū decernit: vsq; ad. §. verū Jn tercia ꝓuidet qd iuris q̄ monales hñt facere fidelitatē vt̄ homagiū tpalibꝫ vt̄ secularibꝫ dñis: ⁊ q̄ i ecclesiastico vt̄ seculari foro cās hñt ⁊ hoc vsq; ad. §. ⁊ q̄. Jn q̄rta fac ordinarios executores hui⁹ iuris de clausura: etiā q̄ ad exēpta mōasteria ꝓtestādo q p hoc in ipsis exēptis quo ad alia nihil iurisdictōnis sibi vendicent.

b Habenis. sic dicitur ad equū q laxatis habenis currit q̄ vult: de homici. dilectus.

c Clerecūdia. xxx. q. v. nec illud. ⁊. xxxij. q. v. hec imago.

d Obiectis. sic. s. eo. li. de elec. q̄rūdā.

e Spontanea. alꝰ nō obligarent. vt. xx. q. iij. pñs clericus. s. de regula. cū viz. in fi.

f Offensam. xxvij. q. j. nec aliqua.

g Cupiētes. hic icipe ꝓstructū.

h Presentes. sed quō pnīb⁹ monalibꝫ distructio⁹ vita ipom potuit. ꝛ id. xv. q. j. nec is. xxij q. j. integritas. xx. q. iij pñs. cū ⁊ nemo crescere ꝓpellat. lxxiij. di. gesta ⁊ ibi de hoc. Pōt dici q illud vez de regula: ℔ h ad regulā nihil adjicit: ℔ modus habitandi ꝑm naturā rei taxat Vl̄t dic supdicta vera i clericis secularibꝫ. in religiosis q̄ velle vel nolle nō hñt secus: qz ill̄ pōt strictior vita indici: et ex regula ꝑm inno. qui hoc no. de regula. sup eo. ⁊ hoc ꝓbat ista decre. ⁊ adde qō dixi. j. ō re. iur. qō oēs

i Partibꝫ. qz varietas locoz iuris varietatem regulariter nō inducit. C. ō tem. i inte. resti. l. supuacuā. Et no. q dicit mūdi. totiꝰ em̄ orbis papa tenet ꝓncipatū. ix. q. iij. cūcta p mundū. ⁊ in ꝓhemio huius libri cū suis ꝓcor.

k Perpetua. nō credo q decre. ista tollit q̄n possent si vellēt ad strictiorē religionē hūilitatis ⁊ puritatis cā trāsire: s. de regula. lz petita lnīa. vt ibi. Jtē q̄n vna monialis ad regimē alterius mōasteriꝰ possit assumi. s. e. li. ō elec. nullus. cū suis ꝓcor. semp em̄ erūt in clausura.

l Professe. quod dic vt s. ti. ij. c. j. ⁊. c. ꝓstōnem. si ergo ꝓfessa non erat huius constitutōis tempore nō tenet.

m Honeste. vnde nec monachi ad eas accedere debent: vel cum eis colloq: nisi in pñtia abbatisse ⁊ p modica verba. xvij. q. ij. diffinim⁹. nec debent esse monasteria duplicia. vt ibi ⁊ in. c. fe.

n Causa. sicut in medicis barbitōsorib⁹ sartorib⁹ carpētarijs: cum egerint ⁊ his similibus. Jo. an.

o Opportunitate. xvij. q. ij. diffinimus. Jo. an.

p Absq; penuria Mo. nō dixit cōmode. nam i q̄dā questiōe de facto opponebat ꝓra quasdā moniales: q eaz receptio non tenebat: quia facultates nō sufficiebāt: ⁊ formal⁹ fuerat articul⁹ i hec ꝛba: Jnnēdit ꝓbare q ex facultatibꝫ mōasteriꝰ sancti petri nō pñt tot cōmode sustētari. Opposui q intentio ꝓbata nō relevabat: quia posset esse q non

vnionem ⁊ indissolubilitatez accepit: pñtis declarandū duxim⁹ oraculo sanctōnis: illud solū votuz debere dici solenne q̄tū ad p⁹ ꝓtractū matrimoniū dirimendū: qō solēnizatū fuerit p susceptiōz sacri ordis aut p pfessionem exp̄ssam vel tacitā factā alicui de religionibꝫ p sedem ap. approbatis.

Reliqua vo vota ⁊ si q̄cq; matrimoniū impediāt ꝓhēdu ⁊ quāto manifesti⁹ sunt emissa tanto ꝑpter pluriū scandalū ⁊ exēplū durioz pnīa trāsgressoribꝫ debeaī: nō tñ rescidere pñt matrimonia post ꝓtracta

Onifacius octauus.

De statu regularium. M.

Ericuloso ⁊ detestabili q̄rūdā monialiū statui: quē hōestatis laxatis habenis ⁊ mōachali modestia sexusq; verecundia impudenī abiectis extra sua monasteria nōnūq; p habitacla secularium ꝑsonaz discurrūt: ⁊ frequenī infra eadez mōasteria ꝑsonas suspectas admittūt in illi⁹ cui suā integritatē volūtate spontanea deuouerūt: q̄ offensaz in religiōis obprobriū ⁊ scandalū plurimoz ꝓuidere salubriter cupientes: pñti ꝓstōne ꝑpetuo irrefragabiliter valitura sancim⁹: vniuersas ⁊ singulas mōiales pñtes atq; futuras cuiuscūq; religionis sint vel ordinis in q̄busl̄bꝫ mūdi partibꝫ existentes: sb ꝑpetua i suis mōasterijs debere decreto pmanere clausura. ita q nulli eaz religionē tacite vl̄ exp̄sse pfesse sit vel esse valeat q̄cūq; ratiōe vl̄ cā: nisi forte tanto ⁊ tali morbo euidenter eaz aliquam laborare ꝓstaret q non posset: cū alijs absq; g̃ui pic'o seu scandalo cōmorari: monasteria ipsa deinceps egrediēdi facultas: nulliq; aliqren⁹ honeste ꝑsone nec etiaz honeste: nisi ratōnabilis ⁊ manifesta cā existat: ac de illi⁹ ad quē pertinuerit spāli lnia: ingressus vl̄ accessus pateat ad easdem: vt sic a publicis ⁊ mundanis ꝓspectibus sepate oīno seruire deo valeāt liberius: ⁊ lasciuiendi opportunitate sblata eidē corda sua ⁊ corpa in oī sanctimonia diligēti⁹ custodire. Sane vt h salutare statutū ꝓmodi⁹ valeat obseruari: districti⁹ inhibē⁹: ne i mōasterijs ordinū nō mendicantiū aliq̄ recipiāt decetero in sorores nisi q̄t poterūt de ipsoz monasteriorū bonis siue ꝓuentibus absq; penuria

possent cõmode: ⁊ tamẽ possent absq; penuria. iam enĩ dico q; canonicꝰ boñ. ꝛe cẽtũ florenos nõ posset ꝓmode sustentari ⁊ tñ ꝛe. xxv. sustentareť absq; penuria. Jdẽ dico ꝛe meipso: nã i illa ꝓmo ditate inspicit ꝓsuetudo regiõis ⁊ q̃litas ꝑsone. Uñ lz ñ possum ꝓmode sustẽtari: tñ possuz sine penuria. penuria ei ẽt ꝛerũ atoꝛes hz in se egestatẽ indigẽtiaz ⁊ defectũ necessarioꝝ. hꝰ ĝ volunt ꝑstõ: q; ꝑstitute i mõasterio ñ mẽdicãtũ ñ bñ essent necesse mẽdicare ꝓpter necessarioꝝ defectuz. Si aũt cõsiderato ãtq; statu mõasterij l' alijs mõasterijs ciuitatis: nõ ꝑñt cõmode sustentari: iñ ꝑñt absq; penuria: tenebit receptõ. hoc ei ius nouũ qõ receptõz vicinat extendendũ ñ ẽ: ⁊ sic obmittit.

q Sustẽtari. ꝛe instit. c. j. ⁊ c. auctem. ô vi. ⁊ ho. cle. qñ vt ait.

r Jrritũ. hoc spãle dictũ vt in talibꝫ mõasterijs feminaꝝ: secꝰ puto in mõasterijs viroꝝ. lz ei ⁊ in ill' vltra q; sustentari ꝑñt: recipi ñ ꝛebeãt: si tñ fuerit receptꝰ tenebit: q; ⁊ hoim cenbꝫ se miscẽ ⁊ sibi vite necessaria acq;rẽ ꝑñt: ꝛe con. di. v. nũq;.

s Tpali. i ecclĩastico ei secꝰ: q; ille ô necessitate illaſ ꝓcu. ad hꝰ faciẽdũ admittẽ dz. j. e. §. epis.

t Homagium. ẽ. §. ꝛe. iur. c. vl. So. ꝑ spiritualibꝫ nõ ꝑstať homagiũ: q; illô ẽ symonia. §. ꝛe symo. ex diligẽ. ẞ ꝓ tpalibꝫ iurisditionibꝫ vl' sibꝫ bñ ꝑstať: ⁊ sic itelligiť hꝰ. ad hꝰ xviij. di. si eps. ⁊ §. e. li. ꝛe ap. romana. §. ꝛebet. i auten. quõ op. epos. §. illud.

u Prestet. ⁊ sic iurať ꝓ ꝓcuratorẽ vt. lxvij. di. ubi dño. vbi ꝛe hoc.

x Eum. dñm tpalez.

a Societate. habebit secũ duas l' plres ex anncis mõachabꝫ ⁊ capellanos suos: ⁊ incedat honeste. Jo. an.

b Vestigio. i. statim vel continuo. Bñs Jo. an.

c Jfrandem. sic §. ꝛe iudi. mulieres. sed ibi pena excõmunicatõnis imponitur: hic non. forte ratio fuit iudicialis auctoritas: ꝓpter quaz ibi magis ꝛelinquitur. Jo. an.

d Partibus. anglicoꝝ ⁊ normanoꝝ: ⁊ volebant forte q; licz possent per ꝓcuratorẽ agere: tamen illos haberent cõstituere in ꝑñta iudicis ⁊ relenare ⁊ cauere. Jo. an.

e Jnducat. merito igiť potuit papa sup hoc legem dare. ad idem §. ô fo. cõpe. c. vlt. ⁊ ꝛe iureur. licz. j. ꝛe sen. ex. ꝛecernimus.

f Tractari. Sed nõne hoc est ius cõe omniũ mulieꝝ: q; ꝑsonaliter nõ trahanť ad iudiciũ: §. ꝛe iudi. mulieres: sic q; nõ trahanť inuite. ẞ iste nõ ꝛebent eã volentes trahi: vt ibi in. §. ceteꝝ. ⁊ hic.

suſtentari: si secus actũ fuerit irritũ ꝛecernẽtes. Eleꝝ qñ ab batissa l' ꝓrissa cuiusuis monasterij ꝓ feudo qõ mõasteriũ ipsuz tenet ab aliq; ꝓncipe seu dño tpali: sibi ꝛebebit homagiũ l' fidelitatis sacrm̃ ꝑstare: nisi q; ꝓ ꝓcuratorẽ illud ꝑstet possit efficere apud eũ: ꝛe monasterio cũ honesta ⁊ ꝛecenti societate exire poterit: eo casu licenť homagio facto: q; ꝓmũ ꝓmode poterit: seu fidelitatis ꝑstito sacro: ad ipz mõasteriũ cuestigio reuersura: sic q; in fraudẽ r̃ fidẽtie siue more clausꝰ nihil fiat oĩno.

Porro ne moniales cãm seu occasiõz hẽant euagãdi: ꝓncipes seculares ac alios dños tpales rogam⁹ requim⁹ ⁊ obsecram⁹ ꝓ viscera miscõie ihu xꝑi: eisdẽ i remissiõez peccaminũ nihilominꝰ suadẽtes: q; abbatissas ipsas ⁊ prioꝛissas ac moniales q̃scuq; mõasterioꝝ suoꝝ curã admĩstratoz negocia ve gerentes q̃busc̃uq; noibꝫ censeanť ꝓ ꝓcuratoꝛes i suis tribunalibꝫ seu curijs litigare ꝓmittãt ne ꝓ ꝑstituendis ꝓcuratoꝛibꝫ: q̃ atoꝛnati i aliq̃bꝫ ꝓtibꝫ nũcupãtur: seu alijs hmõi easdẽ opoꝛteat euagari.

Siq̃ vo ꝓtra ꝑsumpserint exhortatõi hmõi rõnabili atq; sce obtẽperare nolẽtes: cũ sit iuri ꝓcũ q; mulieres ꝑsertĩ religiose ꝓ seipas litigare cogãť: et a via ꝛeuiet hõestatis: ⁊ piculũ aĩaꝝ inducat: ad hoc ꝓ suos ordinarios ecclesiasticos cẽsura ec. cõpellanť.

Epis ãt ⁊ alijs ꝑlatis supioꝛibꝫ ⁊ iferioꝛibꝫ q̃busc̃uq; imũgim⁹: q; ⁊ ipsi cãs seu negocia: q̃ ꝑsate moniales hẽbũt agere coraz ipsis aut in curijs eoꝛũdẽ: siue sint homagia fidelitatis sacra lites l' q̃cq̃d aliõ ipsa ꝓ ꝓcuratoꝛes eaꝝ fieri faciãt ⁊ tractari.

Et qm̃ paꝝ eẽt cõdere iura: nisi eẽnt q̃ ea executõi ꝛebite ordinãrẽt: patriarchis ꝓmatibꝫ archiepis et epis vniuersis districte in ꝟtute sce obie sub obtestatiõe diuini iudicij ⁊ interminatõe maledictiõis eterne ꝓcipiẽdo mandam⁹: q̃tenꝰ eoꝝ q̃libz in ciuitate ac dio. ꝑpa i mõasterijs monialiuz sibi ordinario iure subiectis sua: in his vo q̃ ad romanã imediate spectant eccle. sedis ap. auctẽ. abbates vo ⁊ alij tã exẽpti q̃ nõ exẽpti ꝑlati ecclesiaꝝ monasterioꝝ ⁊ ordinũ q̃rũc̃uq; in mõasterijs hmõi sibi sbiectis: ô clausura ꝓuenieti vbi ñ ẽ ipsoꝝ mõasterioꝝ expẽsis ⁊ fideliuz elemosynis: q̃s ad hoc ꝓcurẽt diligẽtiꝰ faciẽda: ⁊ ꝛe ipis mõialibus ĩcludẽdis: q̃ ꝓmũ ꝓmode poterũt ꝓuidere ꝓcurẽt: si diuine ac nre idigtiois voluerit acrimoniã euitare: ꝺictoꝛes atq; rebelles ꝓ cen. ec. appellatiõe postposita ꝓpescẽdo: inuocato ad hoc si opꝰ fuerit auxilio brachij secularis. Per ẞ aũt i mõasterijs exẽptis ordinarij locoꝝ quo ad alia nullã sibi credãt iurisditoz vl' ptãtẽ aliq̃tenꝰ attributã.

Regorius. x. in pcil'. gene. lugdun.

De religiosis vmbus. K.

Religionũ diuersitatẽ nimiã: ne ꝓfusionẽ induceret: gnãle ꝓcluũ consulta ꝓhibitionc vetauit. Sed quia nõ solũ importuna uentum sine licentia pape. Jo. an.

b Minimam. pene nul imensum bonum: in autẽ. vt ꝛetermunatus sit nu. cleri. in prin. colla. j. nec in multitudine sacrificioꝝ ꝓpiciatur ꝛeus. xxxij. q. v. scripturz. ꝛe conse. di. v. non mediocriter. ⁊ melius est paucos bonos q̃ multos malos habere ministros: §. ꝛe etas. et qualita. c. penulti. ad idem §. eo. lib. ꝛe rescrip. c. ij. cum suis ꝓcoꝛ. Jo. an.

c Concilium. §. eo. ti. c. vlti.

d Importuna. §. e. li. ꝛe rescrip. c. vlt. ꝛe ꝓcess. ꝑbẽ. ꝛetestanda. ꝛe pe. di. j. importuna. in aut. vt dic. iudi. in ꝑn. cc.

e Presumptuosa. reus eñ violare legis habeť qui contra legem ausus fuerit sperare quod licitũ nõ est. L. ꝛe pe. bo. sub. l. j. in ꝑn.

g Demãdarent. §. eo. li. ꝛe elec. vbi pculum. §. ꝑterea. ⁊ ff. ꝛe orig. iur. l. ij. §. pꝰ origines. Jo. an.

h Primatibꝫ. Jsta sunt noia diuersa: tñ idẽ est officium. xcix. distin. c. j.

i Sua auctoritate. quod est. j.

k Clausura. faciendas: quod est. j.

l Secularis. xxiij. q. v. pdest. ⁊ exhibebit nõ ad ꝑiudicandũ ẞ ad ea q̃ ꝛeo sunt placita exeq̃ndũ: §. ô offo. ordi. c. j. ⁊ ꝑñt ad hoc cõpelli. xxiij. q. v. administratores.

m Per hoc. ꝓclatio q̃dã si. §. e. li. ꝛe elec. vbi pculũ. §. ꝑterea. ⁊ §. ꝛe hẽ. ad abolendaz: in fi. saluo eo q̃ habes i cle. e. ti. attendẽtes: in ꝑn.

Religionũ. i ꝓma parte repetẽtes ius ãtiquũ ordines mendicãtes i uẽtos post ꝓcilũ non ꝓfirmatos ꝓ ipm: nq; tũ ꝓcesserũt ꝛe facto reuocat. Jn scda pte q̃ incipit ibi: cõfirmatos: ꝛe approbatis ꝓuidit q; ꝓfessores illoꝝ possint i ipis remanere nullũ ad ꝓfessionẽ recipiendo: loca noua nõ emẽdo ⁊ vetera nõ vendẽdo sine licentia apl'ice sedis irritãs ꝑ factũ: ⁊ excoicans facientes ꝑrũ. Jn tercia pte q̃ icipit ibi: sane. ꝓstitutiõez dic ad ꝓducatoꝛes ⁊ miores non extendi ꝓpter eundẽ tem vtilitatem ipsoꝝ. nec ad carmelitas vl' herenitas. quis conciliuz precesserũt. Jn quarta parte que incipit ibi: ad hec. cõcedit personis singularibꝰ ordinuz ad quos constituto extenditur: vt possint transire ad ordines approbatos: sed non cõuentus ad con

contra legem aũt est: absq; licentia ꝓncipis nouũ ordinem vel collegium instituere: vt in pre. c. ꝛ. §. e. c. vl. ℒ. ꝺ colℓ. illi. l. j. ꝛ. iij.

f Repetita. sic. ℒ. ꝺe epi. ꝛ cle. repetita. ℒ. ꝺe emẽ. iusti. co. l. j. in medio. Dñs Jo. an.

g Habitũ. hoc intellige in pℓibo simul in eodẽ collegio habitãtibꝫ ꝛ eãdẽ religionẽ ꝓfitẽtibꝫ: alꝫs singularis ꝑsona sectas nõ inueniens: ꝛ seorsuꝫ habitans nouũ habitũ induere sibi possꝫ. ad hꝰ clj. di. parsimoniã.

h Affatim. i. gnãliter Si dicas affatim: tũc significabis abunde. Affatim dicẽs faciẽde significabis.

i Mendicantes. reꝓbatur mendicitas. xcij. di. diaconi. vlt. licꝫ paupꝛtas nõ sit ꝺe genere maloꝝ. xv. q. j. illa. in fi.

k Processerant. de facto. Jo. an.

l Professio. i. religio vel regula quam ꝓfiteꝛ. vñ qꝺ sequit: vẽit exponitur. ꝛ hec sunt repire ĩ mionibꝫ ꝛ ꝓdicatoribꝫ. §. ꝺe excess. ꝓla. nunus. ij.

m Publicũ. i. publice faciendũ: ad idẽ ℒ. ꝺ mẽ. vali. l. vna. li. xj. habent igit elemosynas querere vñ viuãt: q: certos reddituꝫ vl̃ possessiones ñ habent. vñ sequitur: incerta mẽdicitas.

n Subsidere. alꝫs subsistere. Jo. an.

o Si velint. q̃si ad religionẽ aliꝫs trãsire poterũt: vt in fine. c. ꝺ: ad seculũ ñ poterit redire ꝑm guil. ad hꝰ §. ti. ij. non solũ. ꝛ. c. ꝓstitutõnem.

p Admittant. ꝛ sic ꝺefinent in scripsis. in auten. vt ꝺter. sit nu. cleri. §. sancimꝰ igit. colℓ. j. Jo. an.

q Domũ. veterẽ ecclesia dñi poterũt reficere: §. ꝺ iuꝺ. c. iudei ꝛ. c. ꝓsulunt. ꝛ si legeꝝ eis womꝰ vt vẽdãt dñi poterũt recipe. ex elemosynis eĩ viuere ꝺebent: q: exquo nõ ꝺebet apud eos remanere: nõ ꝺr ad eos veniꝛe: q: non dicit vsum ff. ꝺe in rem ver. si ꝑ patre. ꝛ ꝑm guil. ꝛ gar.

r Loca. ꝑphana: ꝺe aliis non erat dubium: §. ꝺe reꝝ pmu. mancipia. insti. ꝺe reꝝ diui. §. sacra. Jo. an.

s Ordinarios. nec ordinarij hoc poterũt sine spãli pape mãdato vel licentia ꝑ id qꝺ §ꝺixit dispositõni se. ap.

t Receptio. q̃ ad recipientẽ: ꝫ forte sic q̃ ad receptũ vt aliã laxioꝛẽ ingredi ꝺebeat: ad hoc §. ti. ij. nõ solũ. argu. ℒ. ꝺe re. ec. nõ alie. hoc ꝓsultissimo. §. ꝓtractus. vel ꝺic q ꝙ si hunc trm ordinẽ intendebat ꝓfiteri nõ est obligatus: alꝫs sic. ꝛ crederẽ ei quia nõ est vsimile: q ꝙ sit immemoꝛ sue saluꝺis. j. q. vij. sancimus. ꝑm guil.

u Ceteroꝝ. satis videꝝ q trm ꝺe mobilibꝫ ꝺebẽt intelligi: q: talia ꝺebent esse subiecta qualia ꝓdicata pmittũt. ꝺe fide instru. inter dilectos. ad fi. ꝛ tales partes in substitutõne fieri intelliguntꝫ: quales in institutõne ꝓcesserũt: insti. ꝺe vul. substi. §. ꝛ si ex ꝺisparibus. ꝛ pmisso eis manere in ordine: ꝛ ea sine q̃bꝫ ibi esse nõ possunt: cum autem interdicatur eis officium predicãdi; ꝛ reliqua vt sequitur ꝺe

petẽtiũ inhiatio illaꝝ postmodũ multiplicatõez extoꝛsit: veꝛũetiã aliq̃ꝝ ꝙsumptuosa temeritas ꝺiuerſoꝝ ordinũ ꝓcipue mẽdicãtiũ q̃ꝝ nõduꝫ approbatõis meruere ꝓncipiuꝫ: effrenatã q̃si multitudiẽz adinuenit: repetita ꝓstitutõe ꝺi. stricti ꝰ ĩhibẽtes ne aliq̃s ꝺeceteꝛo nouũ ordiez aut religiõez adiuenat: vel habitũ noue religiõis assumat. ℒũctos affatiz religiões et ordies mẽdicãtes post dictũ ꝓciliũ adiuẽtos q̃ nullã ꝓfirmatõez sedis apomeruerẽt: ꝑpetue phibitõi sbij cim ꝰ: ꝛ q̃tenꝰ ꝓcesserãt reuocamus. ℒõfirmatos aũt ꝑ sedez eande: post idẽ tñ ꝓciliũ iꝑstitutos: q̃bꝫ ad ꝓgruã sustẽtatõez reddit ꝰ aut possessiões habere ꝓfessio siue regula q̃libet ĩterdicũt: ꝫ ꝑ q̃stã publicũ tribuere victũ solet ĩcerta mẽdicitas: mõ ꝺecernim ꝰ sbsistere infrascꝑto: vt videlz ꝓfessoꝛibꝫ eoꝛũdẽ ordinũ ita liceat ĩ illis remãere si velit: q ꝙ nullũ ꝺeinceps ad eoꝝ ꝓfessionẽ admittãt: nec ꝺe nouo womũ vel aliq̃ꝺ locũ acquirãt: nec womos seu loca q̃ hñt: alienare valeãt sine sedis eiusdẽ licẽtia spãli.

ℒNos ei ea ꝺispositõni sedis apo. refuam ꝰ ĩ terre sce sbsidiũ vel pauperũ vel alios pios vsus ꝑ locoꝝ ordiarios vel eos q̃b ꝰ sedes ipa ꝓmiꝛit ꝓuertẽda.

ℒSi vo sec ꝰ ꝙsumptuꝫ fuerit: nec ꝙsonaruꝫ receptio: nec womoꝝ vl̃ locoꝝ acq̃sitio: aut ipoꝝ ceteroꝝũq̃ bonoꝝ alienatio valeat: ꝛ nihilominus ꝓmũ faciẽtes sñiaz excoicatõis ĩcurrãt.

ℒPersonis q̃ ipsoꝝ ordinũ oino inꝺici ꝰ q̃ ad eꝝ neos ꝓdicatiõis ꝛ audiẽde ꝓfessiõis officiuꝫ aut eĩ sepulturam.

ℒSane ad ꝓdicatoꝝ ꝛ mioꝝ ordines q̃s euidẽs ex eis vtilitas eccℓie vniuersali ꝓuenies phibet approbatos pñtẽ nõ patimur ꝓstoez extẽdi.

ℒCeteꝝ heremitarũ sancti augustini ꝛ carmelitaꝝ ordies: q̃ꝝ istitutio dictũ ꝓciliũ gnãle ꝓcessit ĩ solido statu volum ꝰ pmanere. Ad hec ꝙsonis ordinuꝫ ad q̃s ꝓstitutio pñs extẽdit ẽnseũdi ad reliq̃s ordies approbatos licẽtiã ꝓcedim ꝰ gnãlẽ: ita q ꝙ nullus ordo ad aliũ vl̃ ꝙuent ꝰ ad ꝙuẽtũ se ac loca sua totaℓr ẽnsꝛ fezat: sedis eiusdẽ sup ꝫ pmissione spãliter nõ obtenta.

Onifacius. viij.

De capellis monachoꝝ. R.

Resbiteri: q̃ ad curam ꝓℓi per mõachos ĩ eoꝝ eccℓijs presentãtur episcopis ꝛ instituũt ab ipis cũ ꝺebeãt esse ꝑpetui consuetudine cõuentum se transferre non poterit. Jo. an.

a Resbiteri. Emanauit ad ꝺeclaratõem ꝺere. §. e. c. j. et eꝰ quod ibi nõ. inno. ꝛ ostien.

b Presentant. ꝓsentatões tales fieri ꝺebent a ꝓlato ꝛ ꝙuentu ꝺe iure cõmuni: cõsuetudo tñ potest cõtrariuꝫ iduere: vt §. ꝺe his que fi. a ꝓla. ea noscitur.

c Ipsis. scꝫ epis. ꝛ sic nõ pleno iure habent illas cũ ad eas non spectet institutio: ꝺe ꝓnt. cum ꝛ plantare.

d Perpetui. non em bñficia ꝺant ad tempus. lv. di. ꝓcepta. lxx. di. sanctoꝝ. ꝛ ꝺe hoc ꝺe fi. ꝓsb. veniens. sicut em matrimoniuꝫ carnale ad tẽpꝰ nõ cõtrahitur: sic nec spũale: ꝺe cõdi. ap. c. vlti. nec legitimi actus recipiũt diem. j. ꝺe reg. iuꝛ. actus. nec morꝺ ꝰ nris expedit tempales habere filios. ff. ꝺe adopt. quesitum. papa tamen potest ꝺare prelaturas ad tempus: vt. vij. q. j. pastoralis. imutat enim substantialia rei: ꝺe pces. ꝓben. ꝓponunt. Jo. an.

e Consuetudine. ℑriũ no. inno. ꝛ ostien. in ꝓdi. ꝺere. q̃ ꝺicebant q ex ꝓsuetudine ꝓscripta abbas tales potest remouere. ꝛ nota q ꝙ ꝓsuetudo reuocat statuta: ꝫ nõ ꝓuilegia, vnde hoc hodie facere poterũt qui hoc

habent ex pmilegio pape: sicut tꝛ humiliatis fertur.

f Episcopos. itelligas remoueri p epos: qñ p vicarios suos ad hoc mandatū habentes remouent: vel per tꝛlegatos: s. tꝛ offi. vi. licz. j. tꝛ reg. iu. qui p aliuz. Jo. an.

g Rationabili. xvj. q. vij. inuentū. lxj. di. satis puersum. ⁊ p lem culpa nō tꝛbet remoueri vt in pdic. c. inuentū. et .lxviij. di. c. j.

a S Jlaic⁹. ß approbaꝛ opio damasi. vin. bar. brix. qui hoc no. xvj. q. vij. nemini. ⁊ innoc. et ostī. q hoc no. s. e. illud. ⁊ reprobatur opi. Jo. nō. in pdic. cañ. et gos. ⁊ ber. nō. s. eo. illud. et. c. cura. ⁊ in multis alijs capitulis.

b Sidez. et sic ecclesia erit patrona suip⁹. sic ⁊ in alijs casib⁹: cum. s. pmuaꝛ patroni inrepatronat⁹: s. e. ti. q⁊ clerici tꝛ pens: i quibusdā: cū si. ß pone q⁊ capella ē vnicū hñs presbiteꝛ: qs pñtabit ibi pbiteꝛ cū vacabit: dico q⁊ si nō est alius patron⁹ epus puidebit ecclesie. hoc enim dicimus regulare cuz eccl'ia patronū nō hz p ca. xvj. q. vij. oēs basilice. et. c. sequē. Jo. an.

c Alteri. sufficit q⁊ rꝛdeat ad ecclesiā. ad idem s. tꝛ his q ſt. a pla. cum applica. xvj. q. j. c. vlt. et res ad suā naturā redit tꝛfacili. xxxv. di. ab exqdio. ff. tꝛ pact. si vn⁹. §. q⁊ si nō in totū.

d Censenda. s. e. illō. priū videbaꝛ p tꝛcre. s. eo. null⁹. vbi dī q⁊ nihil ecclesiastici iuris sine cō sensu epi trāsfert in ecclesiā vel mōasteriū: ß exci pe iuspatronat⁹ p pdic. tꝛcre. illud. vl' tꝛ spūalibus intēdebat phibē: ß nō tꝛ spūalib⁹ ānexis sic iuspīonat⁹: s. tꝛ iudi. q⁊to: sm ostī. ß qz tꝛcre. illa est i usto titulo vt faceret ad titulū: satis videbaꝛ etiā iuspīonat⁹ phibitum pcedi sine aucte epi: ß satis facit ad titulū mq⁊ tū vetat: ne pīon⁹ tꝛnet eccl'iam sine pſensu epi.

e Derogari. al's tꝛrogareꝛ si assensuz pbuisſz sm formā quā habes s. tꝛ tona. pastoralis. Jo. an.

f Quadrimestre. nō habebam⁹ olim tꝛ hoc ita exp̄ssuz tꝛtū: ß ita habebam⁹ p tꝛcre. s. e. c. iij. ⁊ c. cuz pter: q tñ hoc exp̄sse non dicebāt habebam⁹ glo. s. tꝛ off. oꝛ. cum vos.

g Semestre. tꝛ pces. pbendō. c. ij. ⁊ sic nota q⁊ q in ius alterius succedit nō vult eodē iure ꝛ regulaz. j. tꝛ reg. iu. is q i ius. ⁊. ff. e. tu. q in ius. ⁊ ē hoc nō: qz exq̄ res facta est ecclˈiastica: ecclˈiastico tꝛbz iure cēseri. ⁊ idē dicebāt olim p tꝛcre. tꝛ pbē. dilect⁹: vlt. ⁊ per ea q ibi no. sic est etiā videt in quentōib⁹: vbi ex pſona successoris for⁹ mutaꝛ: vt in pdicta regula dixi: ⁊ bñ facit hec tꝛcre. ad questiōz tꝛ excoicato q tnādo cessit alteri actōnes sibi ꝓperentes an ille cui facta est cessio possit illo excoicato manēte illas intentare: ⁊ terminant bar. bnr. in q̄stiōe: veniali: quidā cuz esset sm tan. q⁊ sic. qz illud vicīū excoicatiōis pſone adherens ad successorē nō trāsit p. l. ff. tꝛ diuer. ⁊ tēp. pscrip. l. an vicīū. C. tꝛ acq. pos. l. vicia. ⁊ idez gul. in spe. tꝛ pcura. §. vlti. circa pn. ⁊ ad hoc optime facit s. q ma. accus. pñt: cū in tua: in fi. arg. ꝛ: s. tꝛ testi. licz ex qdam. ß illud i teste: vt ibi nō. itez ꝛ s. e. li. tꝛ tꝛci. c. ij. in fi. vbi soluitur in viti. glo.

h Ecclesiastic⁹. vñ legatus posset illas ꝓferre: s. e. cum dilect⁹: non poterunt variare: s. e. pastoralis. pmuaꝛ si pñtant indignū: quod dic vt no. s. tꝛ offic. oꝛ. cū vos. Quid dices si ecclesia ⁊ patron⁹ laicus simul habent presentare: nūquid habebunt sex menses vel quatuoꝛ tm vel statuto quouis ꝓtrario nō obstāte: ab eisdez nequeūt ecclesijs nisi per epos ⁊ ex causa ratōnabili amouere.

Bonifacius. viij.

De iurepatronatus. R.

S Jlaic⁹ iuspatronat⁹ eccl'ie sibi cōpetēs eidē vel alteri ecclesie seu loco religioso duxerit ꝓferendū huiusmōi collatio: q̄uis absq; assensu epi facta fuerit: efficax ē censenda. Per pfatā tā collatōem iuri epi: q eidez assensuz nō pbuit nolumus in aliq̄ tꝛrogari. Clez licet patronus laic⁹ ad pſentandū tēpus habeat q̄dmeſtre dūtaxat: ecclesia tñ vel mōasteriū cui facta est a laico iuris collatio patronat⁹ temp⁹ habz semestre: ⁊ oīno q̄tum ad pſentatōnem pertinet: nō vt patron⁹ laic⁹: ß vt pīon⁹ tꝛbet eccl'iastic⁹ reputari. Innocen. iij.

De censibus exactionibus et procurationibus. Rubrica.

R Omana eccl'ia: et infra. statuimus: vt q̄libet archiepus suā volēs visitare ꝓuiciā pr⁹ eccl'ie sue capitulū ac ciuitatē: et dioceſim ꝓpriaz plene visitare ꝓcuret: nec sit solū erga maioꝛ: ß etiam minoꝛ ecclesiaz nec circa clericoꝛū tm sed etiam populoꝛuz visitatōem intent⁹. Et si cōmode vel absq; difficultate accedere ad vnamquāq; nō poterit: tꝛ plūb locis ad vnū cōgruū clericos ⁊ laicos stude at cōuocare: ne in illis visitatio postponaꝛ. Deinde licet ei p totam puinciā vel eius partē visitatōnis officiū exercere: ciuitates ⁊ dioce. suffraganeos suos ⁊ coruz subditos cathedraliū et aliaz ecclesiaz capitula ⁊ monasteria ecclesias et alia religiosa et pia loca cleros ⁊ pp̄los libeꝛe visitādo: ac pcuratōes a locis tm recipe visitatis. Exq̄ tamē aliquā tꝛ ipsis dioc. visitare cepit: nūq̄ postea siue totā siue partē eiꝰ visitauerit: reuertaꝛ causa visitatōnis ad illā: pusq̄ oēs rꝛ-

a R Omana. in prima parte pō quō ⁊ qñ archiepus possit suam puinciā visitare. In secūda pte q̄ incipit ibi sane: dicit qđ in visitando facere tꝛbeat ⁊ q̄ crimina punire possit. In tercia q̄ incipit pcuratōes: dicit quō ⁊ i qbꝰ rebꝰ pcuratoꝛ recipe tꝛbeat.

b Visitare. p se vel p aliū: cū p se id n̄ pt. s. tꝛ of. oꝛ. inter ceſa. r. q. j. epm. ⁊ quō tūc tꝛbeat solui pcurato dic vt s. e. li. tꝛ of. oꝛ. si epus.

c Prius. a capite ē edenda rō. ff. ō edē. l. argentarij⁹. ⁊ q⁊ alios corrigit pius corrigat se et suos. iij. q. vij. iudicet. ō sta. regu. ea q̄. §. si vo. vbi tꝛ hoc.

d Plene. ita q⁊ nulla parochia remaneat nō visitata: dūmodo ꝓmode visitari possit ⁊ visitatiōis cā subsit ⁊ sunt hec redigenda ad boni viri arbitriū ß nūquid sufficiet synodū ꝓuocare ⁊ plene inquirere: videtur q⁊ sic. j. ō accu. sic olim. xviij. di. qm̄. ß dic ꝓ: qm̄ in tābzeū tēpoꝛe nō posset singulorum inqsitio fieri: tum qa ibi nō ꝓuenīt oēs cl'ici ⁊ laici q̄ sunt visitādi. vt. j. ptz: tum qua subijcienda est res oculis: ⁊ pſone presentia multuz operatur. ff. sm. re. si irruptione. s. tꝛ offi. tele. c. vlt.

e Minoꝛ. ad hoc tꝛ appel. cū tꝛ appellationibus. cum suis ꝓcoꝛ. tꝛ pben. maioꝛibus. Jo. an.

f Difficultate. forte ꝓpter niues vel glacies vel aliud cōsimile. de eccle. edi. ad audientiā. ff. siqs cau. l. ij. §. siqs in iudicio.

g Accedere. patet ergo q⁊ ire tenetur: nec sufficit ad suam ecclesiā conuocare. Bñs Jo. an.

h Congruū. i. honestū ⁊ cōmunē ꝓut erit possibile: s tꝛ fide iussum. accepimus. j. tꝛ pūi. cum pſone.

i Laicos. nunquid populus ꝓcurabit: non vt no. Jo. x. q. j. placuit. ⁊ sic est consuetudo.

k Prouinciam. hoc intellexit ber. verū: si suffraganei erant negligentes: al's secus: ß dic contra. vt. j. e. c. vl.

l Pia loca. hospitalia ꝓnodochia ⁊ huiusmodi. Jo. an.

m Et populos. nō simul ß separatim: cum ratiuz vita sit separata xij. q. j. duo. nec pmiscuis actib⁹ officia sunt turbāda. C. tꝛ testa. pfulta. ⁊ melius ꝓcedit inqsitio qñ fit sigillatim. tꝛ accu. inqsitōis §. tercio. ⁊ hoc verum si qualitas negocij hoc exposcit: al's i genere fiat inquisitio. j. e. §. sane. Jo. an.

n Libere. scilz ꝓtradictōne pscriptōne vel appellatōne non obstante pscrip. cum ex officij. ⁊ c. accedentes. j. e. c. vlt.

o Visitans. loca intelligo visitata siue sint illa q̄ pſonaliꝛ visitat siue illa q̄ ad visitatōnem ꝓuocat. s. pri. Rñ. in fi.

p Ceperit. caueat q⁊ compleat: al's in illa visitatōne non poterit reuerti vt sequit. Jo. an.

q Sua tꝛnuo. vt sic sm modum superius dictum visitationem

secundã incipiat.

r Reqsit⁹. ꝙ ñ alit cũ ꝑ eũ renũciauerit visitatõi illi⁹ ãm: nisi in casu ꝙ seqt. si ãt maior ps epoꝝ ꝓnicie ꝓsentet ipm reuerti: ⁊ dioc. eps ꝯdicet: adhuc reuertet archieps. vt seqt

s Adalitiose. ꝙ allegat fraudez ꝓbare dz illã. ff. de ꝓba. gti ens. §. ꝙ volo. ß eo ꝙ indigẽtia ẽ notoria frauꝺ ꝓsumit ad hꝰ de renũ. c. ij.

t Cõsilio. i ꝓsilio qꝺ annuatiz facẽ dz: de accusa. sic oli: nec dicit ꝟ de assensu: vt ꝙ prt. rñso: qꝺ siue ꝓcedent siue discedẽt hoc diffinire ad ipm ptinet vt seqt: ad hoc ꝺ arbi. cũ oli

u Ipius. s. archiepiscopi.

x Diffinitõe. dicit inno. ꝙ hoc mõ fit diffinitõ: diffinim⁹ ꝙ nos ꝓcedẽdũ ad visitatõem ꝓuicie nre: ⁊ dirit ꝙ a tali diffinitõne cũ sit sup executõe officij sui ñ poterit appellari: de offi. or. irrefragabili.

y In scriptis. Mõ casu i ꝙ scriptura requiritur. Silius: cuz queritur ꝺ antiquissimo facto quod testibus probari non pt. ff. ꝺ pba. cẽsus. ꝺ pscrip. ad audiẽtiã: de pba. cũ cãm. Tercius i ꝑnle. s. ꝺ ꝓuile. ꝓnto. Quart⁹ in dimisso rijs. lxx. dis. exneo. Quint⁹ i redeunte ab hereti. j. q. vij. saluberrimum. Sextus i ꝓfitẽte. xxvij. q. j. oẽs femine. Septim⁹ i electõne: de elec. q. ꝓh. Octauus i ẽpiscopos. C. de iur. ẽpi. l. j. Nonus i alienatõne rei ecclastice. xij. q. ij. sine. x. q. ij. hoc ius. ꝺ his ꝙ ñ. a ꝓla. ca. j.

Decim⁹ qñ appellat ab inlocutoria: s. e. li. de ap. cordi. Andecimus qñ ꝙs variat circa ꝓcuratorẽ ꝓstitutũ: s de ꝓcu. c. j. Undecimus qñ hoc agit vt ñ valeat scrys: nisi i scriptis redact⁹ fit: s de pac. c. ij. C. de ñ. istru. scrus. j. de re. iu. scrus. Tercius decimus i sñia excõicatõis. Quartusdecim⁹ in requisitõne trãscripti sñie excõicatõis. j. e. li. de sen. ex. cũ medicinal. Quintusdecim⁹ i casu. s. e. li. de elec. vt circa. Sextusdecim⁹ in casu: s ꝺ of. or. si canonici. e. li. Decimusseptim⁹ in casu. s. e. li. de elec. fũdamẽta. Decimusoctau⁹ in mnatõe ꝙ excedit qngentos aureos. C. de monati. siqs argẽtũ. Decimusnonus ꝑm quosdã i fideiussore. C. de fideiuss. l. pe. Uicesim⁹ in minore iurãte se maiorẽ. C. si minor se ma. dixit. l. ij. Uicesimusprimus si pactũ fiat cũ aduocato de re ĩmobili sibi danda. C. de iust. l. vna. ij. rñso. Xxij. i solutõe debiti i instrumẽto publico ꝓfẽti. C. de testi. l. testiũ. aut. rogati. Xxiij. si qs cauit de debito i scriptis ex cã añcedẽti. ⁊ vult ꝓbare. C. ꝺ nõ nu. pec. gñalit. Xxiij. i testamẽto i scptis redigẽdo. C. qui test. fa.

liq ipi⁹ ꝓuicie dioceses i toto l' i ꝑte qs secure visitare potit: ⁊ suo dẽuo fuerit visitate. Qꝺ si forte eadẽ dioc. vel aliq ibi eccia pl⁹ alijs idiguerit visitari: tũc aliaꝝ visitatõe itermissa redeat ad eãdẽ: si a loci dioc̃esano reqsit⁹ extiterit: vel de cõm aut maioris ptis epoꝝ ei⁹ dẽ ꝓuicie ꝓcesserit ꝓsilio ⁊ assẽsu: ad qꝺ ꝺ se ꝓnos exibeãt: ne aiaꝝ ꝓfect⁹ aliqten⁹ negligat. Si ꝺo maliciose i his difficultatẽ adhibuerit archieps licentiã sup ꝟ a se. ap. postulet ꝓfident.

Postq̃ at semel oẽs ꝓuicie sue dioceses visitauerit licitũ sit ei p⁹ea: ꝓus tñ suffraganeoꝝ suoꝝ reqsito cõsilio et ipius diffinitõe sup ꝟ bita coram eis: q̃ i scriptis redigi volum⁹: vt possint alijs eẽ nota: visitatiõz ꝑ eãdẽ reiterare ꝓuinciã iuxt modũ supi⁹ ãnotatũ: eẽ si nõ iterueniat i ꝟ suffraganeorũ ipoꝝ assens⁹: illã sp ꝓuidẽtiã adhibẽdo: vt i posterioribz visitatiõibz illas eccl'ias eosq̃ cleros ⁊ pl'os ꝓus visitet: qui nõ fuerãt ab eo i prioribz visitati: nisi magis sit alijs visitatõnis officiũ oportunũ. Sane h⁹mõi ipensur⁹ officiũ ꝓposito ꝺo dei qrat de vita ⁊ cõuersatiõe mistrãtiũ i eccl'ijs: ⁊ locis alijs diuino cultui deputatis: ac ceteris q̃ ad officiũ ipm spectãt absq̃ coactiõe ⁊ exactõne q̃libz iuramti ad ipoꝝ emẽdationẽ ꝑ salubria monita nẽ leuia nunc aspa iuxt data sibi a deo prudẽtiã diligẽter itendẽs

De si de aliqbus orta fuerit infamia ꝯ eos: ordinarijs ipoꝝ vt sup his solẽniter iqrãt: denũciet si viderit expedire.

Motoria ꝺo crimia q̃ exaiati one nõ egeãt: cũ sup his merito notari possit ordiarioꝝ negligẽtia eorũdẽ: libẽ corrigat penã ꝑ illis debitã infligẽdo.

Procuratiões at recipiat ꝑm q̃ ẽ i canoib⁹ ꝓstitutũ nullã tñ pecuniã ipe vl' aliqs de sua familia occasiõe alic⁹ officij aut ꝓsuetudinis seu q̃libet alio mõ eaꝝ nomĩe: ß i victualib⁹ expẽsas tm recipiat moderatas.

Caueat isup ne ipe vl' qsq̃ suo rũ aliqꝺ mun⁹: qꝺcũq̃ sit ⁊ q̃ litercũq̃ offerat: ꝑsumat recipe: vt nõ q̃ sua lũt videat qrere: sed q̃ iesu xpi. q̃ si fuerit ꝯ ꝑsumptũ recipiẽs maledictionez incurrat: a q̃ nunq̃ nisi duplũ restituat libereť. volum⁹ eũ in his fraudẽ quãlibet pen⁹ euitari.

Hãc aũt visitãdi formã ab vniuersis eẽ epis alijsq̃ ꝑlatis ordinario iure suos ſbiectos visitãtib⁹ plene obseruari ꝑcipim⁹: saluis sup ſb rõnabilib⁹ ⁊ approbatis religiosoꝝ ꝓsuetudinib⁹ ⁊ ꝟgularib⁹ istitutis.

Reg. ꝟ. i ge. cõ. lug.

Exigit puersoꝝ audacia vt nõ sim⁹ sola delictoꝝ ꝓhibitõe ꝓdeti: ß eẽ penã deliquẽtib⁹ iponam⁹: ꝓstitutoꝝ ita q̃ felicis recordatois ino. pape iij. pdecessoris nri editã sup ñ recipiẽdis i pecuia ꝓcuratoribz ac sup receptiõe muneꝝ visitãtibz eorũq̃ familiaribz interdicta: quã m'toꝝ ferť temeritas ꝓterire: volentes inuiolabiliť obseruari: eã decernim⁹ pene adiectiõe inuãdã: Statuẽtes

pos. hac cõsultissima. §. hac cũ hũana. Exv. in legato pape. de offi. dele. cũ i iur. C. ꝺ mã. pn. l. vna. Exvj. in libello crimiali vel ciuili: s de libel. obla. c. j. ij. q. j. legũ. Exvij. i casu. s de tẽpo. or. c. j. ij. q. j. legũ. Exviij. i diffinitiis: s. eo. li. de iudi. c. vl. Et licz in supradictis reqrit scriptura: nõ tñ de necessitate in oib⁹: al's autẽ regularit instrumẽtis ⁊ testib⁹ ꝓbari pt: s de fi. instru. cũ iohes. sit tñ ꝓbatio leui⁹ faciliꝰ ⁊ securi⁹ ꝑ scripturã. ff. de pig. l. ꝓtrahit.

z Visitati. ꝑsumuntť em magis indigẽ: ⁊ iõ sunt ꝓmitt⁹ visitãdi: s in. §. ꝙ si forte.

⁊ Coactiõe. a ꝓncipio nõ exigeť iuramẽtũ ꝑ qꝺ occultũ ꝓdere ꝓstringat. exã tñ sine iuramẽto referũť alicq̃ corrigẽda: poterit iquisitor sup his exigere iuramentũ.

2 Alicqb⁹. de quib⁹ interrogari de plano mil dicũt: ⁊ tunc denũciabũt epis: vt inqrãt ex forma decre. ꝺ accusa. qualiter. ij.

2 Negligẽtiã. xviij. di. ꝓuenit.

a Debitã. s. statutã i iure: nisi ex cã fieret cõmutatio: al's arbitraria infligat: s de of. de le. de causis.

b Canonib⁹. x. q. iij. relatũ. s. e. cũ ap'lus. ⁊ c. sopite. ⁊ c. cũ nup

c Officij. scriptoris sigillatoris ⁊ simliuz officiorum.

d Liberet. addit penã. j. c. pri.

e alijs. s. archidiacõis ⁊ plebanis. s. e. cũ ap'lis

f Salutis. ad hꝰ s de sta. mona. i singulis.

g Exigit puersoꝝ

Quia decre. i no. xij. s. pri. ñ bñ seruabat illo. c. ꝙ pcepat ꝓcuratões i victualib⁹ a locis ñ visitaris: illã ꝑmat penas adijcies. ⁊ bñ dixi: exigit qꝺ magis rõ suadet ob malicia penas solui. ff. de fideiuss. si a reo. §. id qꝺ. ⁊ fuerũt sumpta hec ꝟba ex aut. ꝺ depo. §. ß ne ꝑ hãc. coll'. vj.

h Audacia. i mala pte pdit sic. xiij. di. fce. C. ꝺ sepul'. viol'. ꝙit audacia. qñq̃ pdit i bõ: vt. viij. q. j. audaci. C. ꝺ iu. rẽ ñ nou. s. i fi.

i Imponam⁹. vt qs dei tiones de vi. ⁊ ho. cle. vt clericoꝝ. lxxxij di. ꝑmos. Et dic papa cohibeãt ecclesiarũ ꝓceps manu⁹ temerarie formidine vt ꝯis qs dei vel nra fuerẽtia ñ coercz. j. ꝺ pe. felicis. §. i ꝑmissis

k Cõstiõz. s. c. pri. §. j. ⁊. §. ꝓcuratões. vbi tria statuta erãt q̃ ꝟ ꝓfirmãt apposita pẽa. ꝑmũ ꝙ ꝓcurato ꝟcipiat solũ a locis visitatis cõm ꝙ solũ i victualib⁹. secũ ꝙ visitates l' familiaes mũera ñ ꝟcipiat

l Detrire. maledictiõis penã ibi appositã ñ curates nec excusãt qꝺ multi: qꝺ nõ mun⁹ ardebũt q̃ cũ multis ardebũt. ij. q. j. multi. i fi.

m Statuẽtes. qꝺ s. c. pri. in archiepis dictũ erat hic ad omnes extendit quib⁹ comperit visitare.

55

87

n Visitatiõis. in alijs ℔ curatiõibꝫ q̃ vebent legatis vel nũcijs apl'ice sedis: vel q̃ vebent rõne ꝓsuetudinis vel rõne pacti i fundatiõe vel ꝓfectiõe apositi nõ hñt locũ he vere. ve quib habes ℔. eo. quãto. ⁊. c. curatiões. ⁊. c. cũ nuper. ⁊. xviij. q. ij. eleutherij.

o Exigere. i. ab inuito extorquẽ. ff. ve le. iij. fideicõmissa. §. si rẽ.

p Decimã. Sm ino. osti. guil. ⁊ gar. p vecturis ⁊ ferraturis eꝝ rũ si indigeãt: decimã exigere possunt.

q Volẽte. qõ dic vt j. c. pri. Mota casum spã ẽ i q̃ pficiãt ista duo exigere ⁊ a volẽte recipe: sic ℔ ve rescip. statutũ. §. insup. cũ. §. se. sic. C. li. xij. publice lericie vl' ꝓsulũ nũcia. l. vna. in fi. cũ al's sepꝰ sit licitũ recipe qõ nõ licet exigere. xviij. di. ò eulogijs. ò simo. dilectus. ff. ve vaf. et extraordi. cogni. l. j. § est quidem.

r Adunera. ꝓsultes facit visitãs si ab omni munere se abstinet. j. q. j. sunt nõnulli. ⁊. ℔ eo. ti. c. pri. §. pe. credit tñ gar. q̃ si modicum esculẽtum vel poculentum recipiat q̃ non sit verisi'le q̃ aliq̃ moueat: vel vnã tẽ pauperiorẽ faciat: nõ hz locũ pena: ar. ve simo. ⁊ si q̃stiones. ff. ve offi. pfi. l. plebiscito q: talia nõ trahũt ad munera. ff. ve of. pcõ. l. solẽt ad fi. ad hoc ℔. ve vna. inter vi. ⁊ vr. c. vlt. ℔. e. li. ve rescꝛ. statutũ. §. insuper.

s Officio. q̃ q̃lit exercere vebeat colligit. x. q. j. placuit. ℔. c. pri. §. sane.

t Nõ ipenso. ille cui ex ordinaria pkate ꝓperit visitare ipedit⁹ peraliũ visitare pt: ⁊ ille visitãs curabit non ille qui cõmisit: qõ dic vt ℔ ve offi. or. si epis. eo. li.

u Aliud. xvij. q. iij. plericꝫ. ve simo. intantũ.

x Duplũ. xvij. q. j. milites. xviij. di. qm̃. j. q. j. ꝓcussiõis. ⁊. l. se.

y Teneant. saluo eo qõ dicit. j. c. pri. ⁊ tenet ẽt familia ve eo qõ ꝓcepit: ⁊ ipe epus tenet ve facto ipoꝝ. lxxxvj. di. an putatis. ℔ eo. li. ve elec. generali. §. vltimo.

z Extunc. elapso mense.

a Interdictũ. nouerit: qõ ẽ. j. a tali pena incipit cũ istis maioribꝫ: vt ℔. e. li. ve off. vele. c. ij. ⁊ si durãte interdicto isti moriãt: nõ sepeliũt i cimiterio: ⁊ si interi celebrẽt i eccl'ia i suo officio sic pnus irregulares efficiunt: vt. j. ve sen. excõ. is cui.

b Inferiores. ⁊ sic magis punit minoꝝ q̃ maioꝝ: ò quo dic vt. xl. di. homo christianus. ⁊. ℔. ve ureiu. cũ quidã.

c Suspẽsos. si interi celebrẽt vt ꝓs sit irregl'ares: nec poterit ab alio q̃ a papa absolui: ℔ ò re in. cũ cini. j. ò sen. ex. cũ medicinal'

d Quonscꝫ. ergo facta restitutiõe statim sunt absoluti sine alia sniã. lxxxj. di. siqui. cũ suis ꝓcor. ve spõ. nõ est.

e Valitura. Nõ. casuꝫ vbi rẽ meã vel mihi vebitã remittẽ non possum: licet mi sit tam naturale q̃ volũtate dñi rẽ suã in aliũ trãsferri: insti. ve rerũ di. §. p traditionẽ: ⁊ ve hoc dic vt dixi. ℔. e. li. ve rescriptis statutũ. §. si qd aũt.

f Felicis. ordinũ hũit ab his q̃ no. guil. ℔. c. pri. vbi dicebat se a dño greg. audiuisse ve mẽte sua fuisse qõ hic statuit.

g Lugdun. ℔. c. pri.

h Illoq. ino. iij. in archiepis ꝓhibuerat ꝓncipaliter ⁊ vemũ ad omnes extenderat. ℔. c. j.

f Exigere. circa hoc nil corrigit vel mutatur.

g A volente. hoc est q̃ infra recipit mutationẽ.

h Expientia. sic ℔. e. li. ve elec. q̃ sit. cũ suis ꝓcor.

i Dispẽdia. ꝓbyt ruralis q̃ nõ hz nisi vnũ ganlape: forte sine manutergio ⁊ vnicũ lectulũ quõ ꝓcurabit ⁊ hospitabit epm cũ nec forte vm⁹ sufficiat: posito q̃ abũ darent reliq̃: ⁊ epus quõ i vili vmo mãebit ⁊ vtiq̃ ℔ fuit hec ꝓstitutio q̃ tollit hec dispendia.

k Cõcedim⁹. o renolauit ad. a. i. extremitas ad ꝓncipiũ. xxxv. di. ab exordio. Olim em̃ ab his q̃ curatiões victualiũ pare vebãt iuitis ꝓcuratio i pecunia exigi ñ potat. x. q. j. relata: ℔ a volẽtibꝫ hñ poterat i pecunia recipi ⁊ certa ſma taxari. x. q. iij. relatũ. idẽ ẽ hodie q̃ hãc vere. ⁊ ẽ eqssimũ: vt dixi in prima glo.

l Officio. satis hꝰ puto locũ hze nõ solũ i ordinario officõ sed eẽ velegatiõis cũ vtrobiqꝫ eadẽ sit rõ nõ ob. q̃. j. di ꝓsonalit: q: intelligo: q̃ cũ ꝓsonalit visitant ꝓ suis victualibꝫ a visitatis. pecunia recipiãt cũ aũ ꝓ alios nõ ipi ℔ illi victualia vl' pecunia ꝓ eis recipiẽt: vt. ℔. ve of. or. si epus.

m Persoluẽdam'. al's eũ posset totã cuitatẽ vna die visitare: ⁊ tot curatiões recipe q̃t ibi eẽnt eccl'ie q̃ eẽt ab surdũ: numer⁹ ℔ pro curationũ non excedat numerũ diez: ℔. e. curatiões.

n Cetera vo. s. circa exactiões statuta ⁊ circa curatiões: eẽ i victualibꝫ nõ recipiẽdis a locis ñ visitatis: ⁊ circa munera ñ recipiẽda a visitãtibꝫ vel eoꝝ famulis cũ penis supi⁹ statutis.

q Quanq̃. si vniuersitas vl' singularis ꝓsona eccl'ias l' eccl'iasticas ꝓsonas ꝓpulerit soluẽ pedagia vel guidagia vel exactiões ꝓ rebꝫ suis q̃s cã negociatiõis nõ ferũt vel ꝓ ꝓsonis singl'ares si excõicati ⁊ vniuersitas inticta: nec pdest ꝓria ꝓsuetudo. Cle. hoc addit q̃ diocesani q̃b ꝓstat aliqs has snias incidisse: illos publicare vebẽt: ⁊ ipas snias facẽ obsuari. eo. ti. ꝓsenn.

b Pedagioꝝ. q̃d sint gui dagia ⁊ q̃d pedagia: viꝺ ℔ ò v. sig. su

e Canonico. pdicta vere. sup q̃busdã ꝓ q̃busdã.

f Simili. C. nona. vec. insti. ñ pos. l. ab ecclesijs. C. ve sac. ſg.

e Gabaonis. s. q̃si exigant a laicis. ec. l. placet.

f Spaꝝ. s. ecclesiaꝝ ⁊ ecclesiasticaꝝ ꝓsonaꝝ. nã res clericoꝝ eode ꝓuilegio gaudẽt quo res ecclesiaꝝ: vt. xvj. q. j. simili. ⁊ rõnez ibi no. io. ⁊ ber. ℔ ve pig. ex lris. in glo. pe. nec est illud vniuersaliter verũ: vt no. io. xvj. q. iij. c. j.

g Humano. positiuo vt dictum est. ℔.

h Diuino. legit geneſi. xlvij. vltra medũ: subiecit ioseph oẽz terrã egypti pharaoni: ⁊ cũctos ꝓpl'os eius a nouissimis terminis egypti vsqz ad fines eius ꝓter terrã sacerdotũ: ⁊ sequitur sic ex eo tpe vsqz in ꝓsentem diem in vniuersa terra egypti: q̃nta ps regibꝫ soluitur: ⁊ factuꝫ est quasi in legem preter terram

sacerdotalē q̄ libera ab hac ꝓditōe fuit. Jtē esdre. vij. Vtra medū vbi dixit rex adageū suis mīstris: vobis q̄z notū facim⁹ ꝛc vniuersis sacerdotib⁹ ꝛ lenitis cantorib⁹ ꝛ ianitorib⁹ ꝛ mīstris domus ꝛc: vt vectigal ꝛ tributū ꝛ ānonas nō habeatis potestatē ꝛ ponendi sup eos: ꝛ ꝓpr. ad hoc. s. ꝛc imu. ec. nō minus.

i Cōstitutiōez. quā habes. j. ꝛc imu. ec. c. j. ꝛ p pie eius mentē vide hic ꝛcisam.

k Negociandi. ad hoc ꝛc vita ꝛ ho. de. c. vlti. Et no. in his q̄ negociationis causa portāt nō i ꝓpijs vel his que portant ad vtilitatē fisci solui tur exactiōes iste C. ꝛc vectig. ꝛ ꝓmis. l. vniuersi.

l Adiuuare. s. eo. exigit. in pn.

m Consuetudine. ad idē. s. e. romana §. pcurationes. s ꝛc capel. mo. c. vno. cū similib⁹.

n Collegiū. ex quibus hec cognoscant vt no. s ꝛc excess. prela. dilecta.

o Predictis. ꝓpijs. scilicz quas cā negociationis nō ꝛeferunt.

p Alius. j. ꝛc reg. iu. qui p alium.

q Alieno. xlvj. dist. sicut nō suo. j. ꝛc regu. iu. qđ alicui.

r Singlares. ecclā epi: q̄ ꝛcere. q̄ periculosuz. ꝛc sentēcijs suspensionū ꝛ interdicti loquit.

s Vniuersitas. in collegiū em̄ vel vniuersitatē excōicationis sententia ꝓferri nō ꝛebet. j. ꝛc sentē. excō. romana. §. in vniuersitatē: vbi ꝛc hoc. Et intelligo hoc etiā ꝛc vniuersitate vel collegio eccl'iastico: vt s ꝛc ꝓnis dicti i ꝓri. glo. ꝛ facē ff. si serui. vendi. l. altius. ꝛ ꝛc na. ex libe. ven. c. vno. ꝛc ꝛci. q̄uis.

t Satisfecerit. ad instar excōicati ꝓ manifesta offensa: s ꝛc v. sig. ex pte. j. et. c. sequē. j. ꝛc sentē. excō. solet. et. c. venerabilib⁹

u Perpetuo. Emanauit ad ꝛclaratiōz ꝛcre. s. eo. romana. ꝛ correctionē eoz̄ que ibi no. ber. ꝛ s. e. c. nuper. et s ꝛc accusa. sicut olim.

b Constitutiones. s. e. c. j.

c Negligētes. ꝓbz̄ no. ber. in p̄dictis locis: ꝟ aliud ē visitare aliud ꝛc criminib⁹ inqrere: vt dixi. s. e. c. j.

d Et iterare. repete ꝺm constitutionē ꝛc. quod est. s. ꝛ idem repetas in ꝓxi. ver.

e Aliis. puta subditis suffraganeoꝝm.

f Premissis. visitationi iteratiōi ꝛ pcurationi.

g Obstāte. ad idem. s. c. pri. cū suis cōcor.

h Absoluere. Mo. casum in quo archiepiscopus in subditos suffraganeoꝝ iurisditionem habet. Jtem p totā puinciā dat litteras indulgentiaz: s ꝛc pe. ꝛ re. nr̄o. alios casus habes. ix. q. iij. in sum. s ꝛc offi. or. pastoralis.

i Salutares. nō numiū austeras. xxvj. q. vij. alligāt: ꝛ i eis ꝺponēdis ꝓsideret q̄ legit: ꝛc pe. di. v. ꝓsidēt. ꝛ s. ꝛc bo. sic dignū.

ꝓstitutiōz felicis recordatōnis alexādri pape. iiij. pdecessoris nr̄i: q̄ statuit eccl̄iam ꝛ psonas eccl'iasticas ad pedagia ꝛ guidagia penit⁹ nō teneri: nec ad exhibēdū l' soluēdū talia ꝓ reb⁹ suis ꝓpr̄ijs q̄s ñ cā negociādi ꝛeferunt l' ꝛeferri faciūt seu trāsmittūt Colētes ꝓpr̄ multoz ꝛsuetudinē ꝛ abusuz pene adminiculo adiuuare: adūcimus districti⁹ inhibēdo ꝛria ꝓsuetudie q̄rūcūq̄z: q̄ dicēda ē corruptela veri⁹ ñ obstāte: vt nec collegium nec vniuersitas nec aliq̄ ex̄ singlaris ꝓsona cuiuscūq̄z sit dignitatis ꝓditōis ā sta t⁹ a p̄fatis eccle ijs aut ꝓsonis ꝓ ꝓsonis ipis aut reb⁹ p̄dictis talia exigat l' extoq̄at ꝓ se l' ꝓ aliū suo noie l' ex̄ alieno aut easl ad hmōi ꝓsoluēda compellat.

Qui vo ꝛ fecerit: si ꝓsōe fuerit singlares excōicatōis: si āt collegiū l' vniuersitas ciuitatis castri seu loci alteri⁹ cuiuscūq̄z: ipa ciuitas castrū l' loc⁹ interdicti snias ipo fco incurrāt: nec ab excōicatōe hmōi absolutōez l' interdicti relaxatōnem obtineāt: donec exacta plenarie restituerit: ꝛ ꝛc trāsgressione satisfecerit ꝓpetēter. Cē.

Perpetuo ōclaram⁹ edito archiepm posse ꝺm teno rē ꝓstitutōis felicis recordatōis inno. pape. iiij. pdecessoris nr̄i sup b̄ edite suā puicīā visitare libeze: lz ñ sint ei⁹ suffraganei negligētes ꝛ iterare visitatōez cādē: ac pcuratōnes a locis recipe visitati s: ꝛsuetudine: si q̄ forsan ab ipis suffraganeis vl' ab alijs allegē pmissis ꝛria ñ obstāte. Pōt ē idē archiepus diū visitat pfessiōes sbditoz suffraganeoz audire ac absoluere pfitētes: ꝛ ipis penitētias iniū gere salutares. Omissa. viij.

De consecratione ecclesie vel altaris. Rubrica.

Si eccl̄iaz polluī sāguis aut semis effusiōe ꝓtigat: ip⁹ cimiteziū si ꝓximū sit eidē cēseē ee pollutū ꝛ vnde añq̄ reconciliatū fuerit: ñ dz in eo aliqs sepeliri: secus si remotū fuerit ab eadē. Mō sic q̄z i casu puersio sentim⁹: vt videlicz polluto cimiterio: q̄uis ecclesie ꝓximo ꝛebeat eccl̄ia rpu tari polluta: nec min⁹ dignum mal⁹ aut accessoriū principale ad se ꝛhere videat. Mō vnū ꝟ plura cimiteria ee noscūt: q̄ q̄uis sibi cohereātia pariete in medio se iūgūt. Quoq̄z violata eoz altero: altez lz ō vno ad aliud ꝓ portā intermediaz habeat accessus: nō ꝓpter hoc q. v. si ñ lz. i ꝓximū vī cū eccl̄ia sc̄tificata sit ñ polluta ꝟ h⁹ vez ē ex sanguis effusi passiōe. ꝟ ex ip⁹ effusi actōe bñ pollui. iuxē illō actus displicuit. passio ḡta fuit. vñ ꝓmū teneas: locū tñ languis ñ lauabūt.

a Jecclesiā. Emanauit ad ꝛclaratiōem eoz̄ q̄ no. ostī. s. e. ti. c. j. ꝛpe eccl̄ia dī pfecrata. basilica nō cōsecrata. ꝛc reli. w. c. j. ꝟ ꝛ nō pfecta polluit ꝟ alia ꝛcōciliat. s. e. c. vli.

b Pollui q̄ ad opinionē hoim⁹ q̄ eā polluūt quātū i eis ē. q̄ em̄ sūt sca comq̄nari ñ pñt. xv. q. vl. c. vl. ō coha. cleri. ꝛ mu. vza. ꝛ qđ fir muz erit aut stabile. si sctitas icorrupta corrūpat. C. ō epis. ꝛ cle. si quē. ꝛ ob hoc dico q̄ si pollutō fuerit occulta ñ dz r̄cōciliari. dicūt ei theologi. q̄ nō r̄cōciliat eccl̄ia. vt videntes laici eccl̄iaz sic lauari. q̄ non peccauit. cogitēt intē se quātū ꝓ lauatōe pcez laborādū sit. ꝛ ꝓbat h⁹ iure. q̄ eccl̄ia ñ iudicat ō occīsus. xxxij. di. eru bescāt. ꝛc simo. tua. nō ob. ō adul. sgificasti. q̄ dico q̄ adulterium ib publicuz erat. qō ꝓz ex eo q̄ adulter⁹ indicta fuit purgatio.

c Sāguis. hūani ꝛ iurisd. vñ si ibi occidatur canis vl' hūan⁹ sanguis casu effūdat. eccl̄ia ñ ē r̄cōciliāda. ꝛ si sine sanguis effusione occidat ibi hō puta cū ter sorio ad collū bñ r̄cōciliat ꝓpr̄ crimis horroꝛē fm bug. q̄ no. hz̄ ō pse. di. j. eccl̄is. ꝛ ē casus s e. ꝓposuisti. vbi dī q̄ ꝓpter homicidia ꝛ vulnera r̄cōciliat eccl̄ia. ñ dicit an in eis fuerit sanguis effusio necne. ꝛ si ex̄ eccl̄iaz vulneratus ad eccl̄iam fugiat. ꝛ ibi sanguinē spargat: non r̄cōciliat eccl̄ia. sec⁹ ecō trio l' cū sanguinē colligit i scutella: si āt sup tectū pone cū sagitta hō interficit. dixit ibi hu. ep nō ē faciēda r̄cōciliatō. q̄ ex̄ eccl̄iam videt̄ facium. Sed qui id si sanctus vir ibi occidatur: nūquid recōciliabitur eccl̄ia: videt̄ q̄ sic. quia indistincte iura loquūtur: ꝛ sceleratius est iustum ꝛ sanctum occidere: q̄ iniustum. xxiij. q. v. si ñ lz. i ꝓximū vī cū eccl̄ia sc̄tificata sit ñ polluta ꝟ h⁹ vez ē ex sanguis effusi passiōe. ꝟ ex ip⁹ effusi actōe bñ pollui. iuxē illō actus displicuit. passio ḡta fuit. vñ ꝓmū teneas: locū tñ languis ñ lauabūt.

d Semnis. hūani nō canū: ꝛ intelligūt ꝟ qdam ꝛ semie fornicatio: vnde si vir cognoscit vxoꝛē in eccl̄ia ñ recōciliabit: hoc tenet bug. c⁹ glosas ponit iohēs: ꝛ ꝓse. di. j. in ecclesijs. vincen. ꝛ gandolphus. Sz ipe iohēs ꝓpria qō vez puto. allegabat. ff. ꝛc solu. l. q̄ dicī⁹: ꝛ h⁹ no. xxxj. di. qm̄. lxxiij. di. ecclesijs. xxxij. q. iij. apls. nā mlta licita ex loco fūt illicita. ij. q. vij. accusatō. ō imu. eccle. c. j. io. an.

e Contiguū. ꝓtigua dicūt q̄z extrema se ꝓtingūt.

f Polluū. pcoꝛ. j. ō sē. ex. si ciuitas: vbi idē ō ecclesia interdicta distinguitur.

g Polluto. sanguinis vel seminis effusione: vt s. vel q: ibi fuit aliqs excōmunicatus sepultus. s. e. ꝓsuluisti.

h Adaī⁹. ad se trahē videat: qō ē ifra: ꝛ hoc ee ñ dz. s. e. q̄ in duobus. vbi ō hz̄ ad idē s. e. li. ꝛ ꝓben. c. antepenultimo.

i Principale. qō ee non ꝛebet: immo potius econtrario. j. ꝛc regu. iur. accessoriū. cum suis. ꝓcoꝛ.

k Pariete. paries igit̄ diuisionē inducit: ad idē s. e. li. ꝛ elec. vbi

pienlū. §. in eodē.

l Violatū. Nō q̄ lz accessoriū sequat̄ p̄ncipale ꝓtriguū: nō tñ sequit̄ accessoriū eē cōtiguū vt h: multo ꝑ minꝰ p̄ncipale sequet̄ accessoriū: vt s̄ pri. rūs.

g Gloriosus. festa. xij. apl̄oꝝ. viij. euāgelistaꝝ. t. viij. doctoꝝ t pfessoꝝ eccl̄ie. s. gregorij augustini amb. t hieronymi: sub officio duplici vbēt solēniter celebrari.

b Duodeno. hoc dic̄ ꝓpt paulū t illos q̄ nō fuerūt de numero: hi at sunt. xij. petrus iohes iacob zebedei andreas philipꝰ thōas bartholomeꝰ matheꝰ iacob alphei symon iudas iacobi: t mathias q̄ fuit in locū iude scarioti.

c Quatuor. marcus matheū lucā t iohem.

d Sedis. solꝰ papa hz nō solū certos de sctis p̄ alijs extollē: ꝫ eē eos canonizare multiplicatiōne. Primo q: ista est vna de maioribꝰ cāis q̄ inī xp̄ianos ꝓponi posset: t sic ē ad sedē apostolicā referēda: de bap. maiores. Secūdo q: miracula attribuunt̄ fidei: hec igit̄ q̄stio cū sit ō fide p̄cipue ē ad sedē ap. referēda. xxiij. q. j. q̄uens. Tercio q: ad papam spectat declarare dubia scripturarū: q̄ fiunt leg. p venerabilē: multoforiꝰ. dubia sācte ecclie: q: circa maiora maiꝰ periculū vrūt iō tē. s̄ de elec. vbi periculū. Quarto ne ꝓpt mltoꝝ eporꝝ simplicitatē ꝓpm decipi ꝓtingat: s̄ eo. ti. c. j. t. ij. Quinto ne i infinitū ꝓtingat sācte mltiplicari: t sic deuotiōs refrigescē: et sctitatez vilescē. lxxx. di. epi: videt tñ ad id ꝑtinere s̄ de feriis. c. vl. de cele. di. iij. c. j. vbi videt q̄ epi hoc possint ꝫ illud intelligit̄ de sctis in canonizatis: nō em̄ oim festa vbiq̄ colunt̄. hꝰ at ꝓsequit̄ sanctꝰ p canonizatiōe: q̄ eccl̄ia p eos solēni t p aliqb solēniꝰ dic̄ officiū: vt hic. Itē int̄ alios sctos i letaniis nomiat̄ t inuocat̄: t si eccl̄ia i canonizatōe erraret q̄d nō ē credēdū: hz accidē possit de sen. ex. a nob. ij. nihilominꝰ ꝑces i honorē dīs accepte t grate sunt. p fidē em̄ xp̄i oia purgāt̄: de cohab. cleri t mul. vxa. Et esto q̄ veritas canonizatiōis deficiat nō deficit fides: de bap. vbi s̄ de p̄by. non bap. c. ij. et. iij. Dicim⁹ em̄ q̄ cultus reputabit̄ violatū.

Omisacius octauus.

De reliquijs t veneratōne sanctorum. Rubrica.

Gloriosus de⁹ i sanctis suis: t i maiestate mirabil̄ cuiꝰ ieffabilis altitudo prudētie nl̄is iclusa limitibꝰ: t nullis termis ꝓphensa recti cēsura iudicij celestia parit̄ et frena disponit: t si cūctos eiꝰ mīstros magnificz: altis decoret honoribꝰ: t celestis efficiat dīnitudinis possessores illos tñ vt dignis digna repēdat: potioribꝰ attollit insignijs dignitatū: t ꝓmioꝝ vberiori retributiōe ꝓsequit̄: q̄s digniores agnoscit: t ꝓmēdat ingētioꝝ excellētis meritoꝝ: sic t alma mr̄ ecclesia eiꝰ sac̄ vestigia ꝓsequēs t exēplo ducta laudabili: licet vniuersos i regnis celestibꝰ cōstitutos studijs honorare solliciti et sonoris efferre ꝑconijs nō desistat: gl̄iosissimos tñ xp̄i ane fidei p̄cipes athletas dei electos iustos seculi iudices lumia vera mōi: videlz xp̄i redēptoris apl̄os numero duodeno ꝓtētos: q̄ viuētes in carne p̄dictā eccl̄iā suo p̄cioso sanguine plātauerūt ipaz erigēdo sublimit̄ t disciplinis sanctissimis dirigēdo: reuerēdissimos etiā pīes viroscz clarissimos q̄tuoꝝ euāgelistas dīi p q̄z diligētissima t fidelissima studia eidez eccl̄ie sacra euāgelia illuxerūt egregios q̄z ipiꝰ doctores eccl̄ie beatos gregoriū: q̄ meritis inclitꝰ se. ap. curā gessit: augustinū t amb. venerādos ātistites ac hieronymū sacerdotij p̄dicātū titulo eximios ꝓfessores sūmis attollere vocibꝰ laudibꝰ p sonare p̄cipuis: t spālibꝰ dispo nit honoribꝰ venerari: hoꝝ q̄p pe doctoꝝ plucida t salutaria documēta p̄dictam illustrarūt eccl̄iā: decorarūt vrutibꝰ t moribꝰ informarūt: p ipos p̄tereā q̄si lumiosas ardentesq̄z lucernas sup̄ cādelabrū i domo dñi positas erroꝝ tenebris ꝓfugatis totiꝰ corpis eccl̄ie tanq̄ sydus irradiat matutinū eoꝝ et̄ fecūda facūdia celestis irrigui gr̄a īfluēte scripturaꝝ enigmata reserat: soluit nodos: obscura dilucidat: dubiaq̄z declarat ꝓfundis q̄z ac decoris illoꝝ sermonibꝰ āpla ipiꝰ eccl̄ie fabrica velut gēmis vernātibꝰ rutilat t vboꝝ elegātia singulari gl̄ioſius sublimata coruscat. Jdo q̄z circūspecta prudētia dicte sedis q̄ actibꝰ intenta salubribꝰ t opibꝰ exposita pietatis libēter t solertez exequit̄ q̄ sūt dei p̄missa sollicite digneq̄z p̄sidrās t debita meditatione plustrās ad diuini nominis honorē t gl̄iaz exaltatiōz catholice fidei salutēq̄z fideliū merito cēsuit: riteq̄z putdit: apl̄os euāgelistas t ꝓfessores eosdē i vniuersali eccl̄ia honorificētie potioris ipēdijs attollēdos vt ab ea tāto ꝓpēsius honorari se sētiāt: quāto ipaz p̄teteris excellēti⁹ illustrarūt. Nos itaq̄z pijs ducti ꝓsilijs dignisq̄z studijs excitati nōnullos p̄decessoꝝ nr̄oꝝ romanoꝝ pōtificū q̄ spālis deuotiōis ꝓsequentes affectū aliq̄rū festa sanctoꝝ sub duplici ordinauerūt officio celebrāda: imitari sollicite intendētes eorūdē apl̄oꝝ euāgelistarū t ꝓfessoꝝ festiuitates preciuas de fratrū nostroꝝ ꝓsilio t assensu sub officio duplici p vniuersas orbis eccl̄ias volumꝰ: statuimꝰ: t p̄cipimꝰ annis singulis ꝓpetuis futuris temporibꝰ solēniter celebrari.

H Lexan. quartus.

De immunitate ecclesiaꝝ cimiteriorum et aliorum locorū religiosorum. Rubrica.

Clia nōnulli habētes tēporale dominiū vel p̄latis gerētes officiū sec̄laris: libtatē t

bet lz i secreto alicui defuncto quē sanctū credit p̄ces porrigere vt p ipo ad deū mice dat: licz solēnes p̄ces publice emittē vt solēne officiū publice dicē neḡat: vt dixerit inno. t ostī. s. e. ti. Ad canonizādū aūt sctos iqrēdū ē an illi de q̄ canoizādo q̄rit ꝓ vita testimonij p̄beat ꝓ laboribꝰ multis moribꝰ castis actibꝰ strenuis. lxj. di miramur. Oportz ei hoc p̄ti testificatōe p̄dicari: t bōe fame ꝑconijs n̄ taceri. xij. q. ij. q̄uor t marie q̄ri dz de simplicitate t hūlitate: q: supbis deresistit: hūilibꝰ aūt dat gr̄az. ite debz q̄ri an in vita ꝓsecutiōes passus fuerit. vij. q. j. ois q. t. c. ibi adunati: t an passus fuerit ex charitate. j. q. j. vide. Querēdū et est de miracul̄ factis i vita t pmortē Et quātū ad hoc q̄ sit miraculū q̄uor requirūt. Primū q: ex deo n̄ ex arte ꝓueniat: nec ex diabolo. nā miracula q̄nq̄z fiunt ꝓ malos. j. q. j. teneam⁹. t. c. ꝓbauit: nec̄e ē em̄ martyres a deo ipetrasse q̄ mādant. l. di. siqs ꝓpostera. Secūdū q: sit ꝓ naturā: sicut ō vga moysi mutata i colubrū t de aſina loquēte ad balaā: s̄ de here. cū ex imūcto. Tercio q: nō sit ex vi vboꝝ: ꝫ hois merito id ꝓtigat nā panis t vinū p̄tate t vtute vboꝝ transsubstātiant̄ i corꝰ t sanguinē: s̄ de cele. miss. cū marthe. §. q̄sumsti. Quartū q: sit ad corroborationē fidei: herba em̄ ministerio hois trāsit i vinū: ꝫ hꝰ mi ad corroborationēz fidei. t nō ad canonizationē nisi hec q̄tuoꝝ cōcurrāt: miracula nō ꝓdessent ꝫ sumistas q̄ hꝰ no. s. e. ti. t moderni. s. de test. venerabili.

e Duplici. dicūt q̄dā officiū duplex: cū tota ātiphona dz añ psalmū t tota post psalmū: cū alꝰ n̄ tota: ꝫ solū ꝓncipiū dicat̄ ante psalmū: a liꝰ aliter. clericis hoc relinquo.

f Clia nōnulli. seculares p̄lates ab eccl̄ijs vel eccl̄iasticis psonis tallias vel exactiōes ꝓ rebꝰ vl̄ possessiōibꝰ

acqsitis ℓ acqrendis exigẽ nõ pſuant: nec eos cõpellẽ ad ipas distrahẽdũ ℓ ex manu sua ponẽdũ. h° dicit.

g Tpale. qõ eccĩa stico min° eẽ dubiũ ñ ẽ. xcvj. di. si ipator s̃ ỏ ma. ⁊ obe. solite

h Frãcie. accidẽtã sacri exẽmit ñ localẽ tẽre. facit: vñ eaz gnãlit pſeqt. j. ⁊ s̃. de censi. c. j. e. li.

i Bonor. qd dicel si tributariũ pdiũ tonet eccie: nũqd teneat eccĩa ad tributũ: ⁊ dic q sic: q: res trãsit cũ onere suo. x. q. ij. ante. sic at. ⁊ aut. se. xvj. q. j. siqs laicus. de tẽci. cum i tua. ad h°s de censi. c. j. vbi de h°.

k Exactões. adhuc puideat. j. e. clericis

l Donẽdũ. dr ỏ iudeis q̃ tenẽt ad tẽcimas pdiales: quia si ipi nõ colerẽt alij colerent. s̃ ỏ tẽci. ỏ terris. sic dicebant isti laici aut ex manum vestraz ponatis hec pdia: aut exactões soluatis vt vel a vobis vel ab alijs collectas: ⁊ tallias ỏ ipsis possessionib° habeamus. Jo. an.

d Cet womũ. diuide tẽcreta. in. uij. ptes. In pma ponit pstitutõnis causam. vsq; ibi sit it aq;. In secũda qualuer hoies debeant se habere i eccle sijs ⁊ a quib; abstinere vsq; ibi: ordinarij. In tercia q̃ ordinarij p se vel p alios hoc faciãt obſuari. vsq; ibi: q̃ vero. ibi cõminat penam i cõtra facientes.

b Sanctitudo. sũptum ex psalmo: womnus regnauit de corem.

c In pace. ex psalmo. not° in iudea.

d Cultus. nã erit cultus iusticie silentium. v. q. uij. in loco.

e Pacificus. ẽ eñ rex pacificus ⁊ vult pacẽ dcere. xxiij. q. j. misi bella.

f Instruat. p bonũ exemplum. vij. q. j. §. cum vero.

g Reficiat. p dctã. xxxvj. di. siquis vult. nã aia cibo spirituali nutrit: s̃. de of. or. inter cetera.

imunitatẽ ecclesiasticã ledere ac minuere tãq; honoris ⁊ pui legij eccl'ie iuidi moliũt: expedit q; p diligẽtiã ⁊ auctatez se. ap. q̃ curã hz eccl'iaz oim ⁊ tutelaz p̃ aliũ ausus ⁊ conamina oportunũ remediũ apponat: vt eccl'ie ipe in plenitudie iuris sui ⁊ libtatis integritate lenẽt: ac dctestabil' malignorũ audacia ⁊ isolẽtiũ nepharia temeritas ppulsẽt. Sane itellexi° q; i regno frãcie cõe scabini seu psules ⁊ aly dñi tpales ⁊ hi q̃ iurisditiõz i ipis cõmunijs ciuitatib; castris ⁊ villis tpalẽ exercẽt vl' qbi illis pmissa ẽ executio iusticie secularis molesti sũt nimiũ eccl'ijs sup plib; ⁊ infesti: ⁊ iné cetia nitũt ⁊ studẽt: vt ill' collectas ⁊ tallias ⁊ alia hmõi eedez eccl'ie p̃ textu bonor; q̃ acqsiuerũt tribuãt ⁊ psoluãt: l' ex manũ suã ponãt hmõi acqsita. Volẽtes itaq; sup his oib; put expedit sollicite puidere: totq; temerarijs gusib; pgruis p̃sidijs obuiare: auctate ap. p̃bita cũ frib; nr̃is diligẽti deliberatõe decernim° ñ licere p̃fatis pmunijs scabinis: ⁊ his q̃ i eis iurisditiõz tpalẽ obtinẽt vl' iusticiã secularẽ exercẽt: tallias vl' collectas seu exactiões q̃scũq; eccl'ijs vl' psonis eccl'iasticis imponere vl' exigere ab eisdẽ pro womib; pdijs vl' qbuscũq; possessiõib; ab eisdẽ eccl'ijs vl' psonis eccl'iasticis legitie hacten° acqsitis vel i posteꝝ acqrẽdis eẽ si ipe eccl'ie vl' psone vl' res h°moi sint ifra illoꝝ districtũ vel territoriũ pstitute. Nec etiã liceat illis ipas eccl'ias vel psonas ad distrahẽdũ vl' alienãdũ aut ex manũ suã ponẽdũ acqsita iã: vl' q̃ dcieps acqrẽt aliqten° coartare. Reg. p. i generali cõcilio lugdun.

Decet womũ dñi sctitudo dcet vt cui° i pace fact° ẽ loc° et° cult° sit cũ debita veneratiõe pacific°. Sit itaq; ad eccl'ias hũilis ⁊ deuot° ingressus: sit i eis q̃eta psuersatio deo grata ispiciẽtib; placida: q̃ psideratẽs ñ solũ istruat h̃ ⁊ reficiat. Cõueniẽtes ibidẽ nomẽ illud: qõ ẽ sup omne nomẽ: a q̃ aliỏ sb celo nõ ẽ datũ hoib; i q̃ saluos fieri credẽtes oporteat nomẽ videlz iesu xp̃i: q̃ saluũ faciet pp'm suũ a pctis eoꝝ: exhibitiõe reuerẽtie spãlis attollãt: ⁊ qõ gnãlit scribit': vt i nomie iesu oñe genu flectat': singuli singl'arit' i se ipis ipl'ẽtes: p̃cipue dũ agũt missarũ sacra misteria: gl'iosũ illud nomẽ qñ cũz r̃colit': flectãt genua cordis sui: qõ vl' capitis ĩclinatõe testent': attẽdant' i locis eisdẽ ĩtẽtis p̃cordijs sacra solẽnia deuotis ozonib; insistat': null° i locis eis ỏ i quib; cũ pace ac q̃eta vota puenit celebrari: seditiõz excitet: pclamatiõz moueat: ipetũue pmittat. Cessent i locis ill' vniuersitatũ ⁊ societatũ q̃rũlibet pſilia cõtiões ⁊ publica parlamta. Cessent vana ⁊ multoforti° feda ⁊ pphana colloq̃a. Cessẽt pfabulatiões q̃ libet: sint postremo q̃cũq; alia q̃ diuinũ pñt turbare officiũ: aut oculos diuie maiestatis offendere: ab ipis pſus extraẽa ne vbi pct'oꝝ ẽ venia postulãda: ibi peccãdi det occasio aut dephẽdant' pcta pmitti. Cessent i eccl'ijs earũq; cimiterijs negociatões ⁊ p̃cipue nũdinaꝝ ac fori cuiuscũq; tumult°: ⁊ oĩ i eis secularij iudicioꝝ strepitus q̃escat: nll'a inibi cã p laicos crimiał' marie agitet': sint loca eadẽ a laicoꝝ cognitiõib; aliena. Ordinarij locoꝝ h̃ faciãt obſuari: suadẽda suadeãt indicta h°canonis auctate cõpescãt: ad h̃ alios eẽ i eccl'ijs ipsis magis assiduos ⁊ ad pmissa idoneos dputãdo: ⁊ nihilomin° pcessus iudicũ secularij ac spãlit' plate snie i eisdẽ locis omni careãt roboze firmitatis

Qui vo pmissas inhibitõnes animo petulãti ptempserit pter pcessum ordinariozum et dputandozum ab ipis diuine vltionis ⁊ nostre poterũt acrimoniã forniidare: donec suum pfessi reatũ a similib; firmato

h Ibidẽ. attollãt qđ est infra.

i Jhu xp̃i. iesus hebraice dr latine saluator. xp̃c grece latine dr vnct°: xpiani a xp̃o: dr sac vncto. c. vno. §. i frõte: ⁊ pmo apd antiochiã sunt nomẽ illud. xxij. di. c. sacrosancta.

k Si peccatis eoꝝ. ne minẽ eñ vult pire: de bap. maiores. §. caute

l Cordis: ad cor eñ ſplicit dr°. xxij. q. v. si qđ inueniſti.

m Vel. i. saltim.

n Capitis. l. di. in capite. io. an.

o Intẽtis. vt nil animus cogitet q̃ pcet: ad qõ sacdos pp'm excitat surſuz corda dicẽdo: de cõse. di. j. qñ.

p Parlamẽta. Mõ ẽ vniuersitates italie q̃ frequẽter faciũt i eccl'ijs talia parlamẽta.

q Turbare. ad h° s. ỏ sen. ex. veniẽs i aut. de san. epis. §. si qs tã sacra. colla. ix.

r Cõmittu. nõ ei dñt ibi miscẽri sceleribus vbi de pctis ẽ venia postulãda: si aut. col. viij. vt liceat ma. ⁊ aue. §. qz vo ita ⁊. s̃. e. ti. imunitatẽ ad idẽ ỏ accu. q̃lit ⁊. l. vñ vi. memierit.

s Cimitijs. s. cũ eccl'a

t Negociatões. nam dñs negociatores eiecit ỏ tẽplo: ⁊ mẽsas nũmulariozꝝ euertit. j. q. iij. ex multis. lxxviij. di. eijciẽs: palea est. et est ratio: q; talia difficile fiũt sine pcto: vt ea di. q̃m nõ cognoui. ⁊ ỏ pe. di. v. qualitas.

u Secularij. idẽ. s̃. eo. c. j. Eccl'iastica vo iudicia ibi tractari pñt ij. q. ij. c. vl. ⁊. s̃. de ap. qua frõte. io. an.

x Suadẽda. q̃. s. dcta sunt vsq; ad. v. null°.

y Cõpescãt. p censura eccl'iasticã vel alia arbitrariã penaz. s̃ de offi. dle. de causis.

z Processus. qđ de cõtractibus inuris i eccl'ia nũqd valebunt: dic q̃ nõ debẽt fieri. ⁊ q̃ faciunt peccãt p hãc dcre. tñ ptract° renẽt. nã cũ tm̃ pcessus ⁊ snias iudicũ irruet ⁊ penalis sit pstitutio: penaz nõ extendã. j. de reg. iu. in pemis. cũ suis pcor. ⁊

a Deputãdoꝝ. i. illoru quos debet ordinari° dputare assiduos ⁊ ad ista idoneos.

b Acrimoniã. i. acrẽ penam: ⁊ dicitur quasi acris monitio vel id ẽ

penā excōicatiōis q̄si a gremio eccl'ie expellētē
¶ Abstinē. hec ē vera pēnitētia: ꝛ peni. di. iij. c.j.

Clericis. i. pma pte ponit excessus laicoꝝ qui clericis collectas tallias ꝛ onera īponebāt: ꝛ excessꝰ clericoꝝ q̄ talib⁹ psentiebāt. secūdo ibi nos igit̄: p̄cepit psonas ecclesiasticas ꝓ rebꝫ suis vel ecclesiaꝝ nil laicis solue ꝛ absq; licentia apo. se. sub q̄cunq; colore mutui subuētionis vel alio q̄libet vt etiā ipi laici talia ñ exigāt vel recipiāt: nec occupēt q̄cūq; mō ꝛposita eccl'iaꝝ vel psonarū eccl'iasticaꝝ: singulares ꝫ faciētes excōicat: vniuersitates mi dic̄. q̄ pene locū hēant i pmissionib⁹ factis etiā an hāc pstiōez. si pꝰ modū soluāt vel recipiāt ꝛ ab his sentētijs solꝰ papa absolui ꝓterq̄ in mortis articulo. ꝛcio in ỽ. non obstātib⁹ oīa priuilegia ꝛroganna huic pstitutōi cassat ꝛ irritat.

b Oppido. i. valde.

c Utriq; tas. ij. q. vij laicos. ꝛ. c. laici. ꝛ ātiq; tati credulitas ꝛ reuerētia ꝛbet. xj. di. catholica. ꝛ. c. eccl'iasticarū. s ꝛ trāsla. quāto.

d Opus. s. ꝛ censi. felicis. ꝛ ꝛ elec. fundamenta.

e Cōtenti. ꝛ male. xiij. q. j. c. j. ꝛ sepul. c. j. ꝫ. ꝛ puil'. c. j.

f Ptas. xcvj. di. bñ quidē ꝛ cōsti. ecclesia sancte marie.

g Vitiōi. Vt pelonis ꝺditiōis sit sacerdotiū q̄ fuerit sub pharaone s. e. nō minus.

h Mō ē. ꝛ resp. cū ptingat. ꝛ simo. ꝛ si q̄ stiōes. C. ꝛ ti. instru. l. vl. ad ti. io. an.

i Pacē. hui⁹ seculi.

k Eternā. ꝛ male: cū potiꝰ ꝫrū facē ꝛbeāt s ꝛ hereti. vergētis. cū suis pcor. faciāt pla ti eccl'iaꝝ q̄ sunt inuitatores nabuthe q̄ vineā suā cruore ōfendit iij. regū. xxj. c. ꝛ. xxiij q. viij. pueroꝝ ꝛ imutē amb. idē dicētē. Si vultis corꝰ occidē occurrā: vultis in vicula rape vultis i monte: volūtas ē mihi ꝓ altaribꝫ ḡtis immolabor pſecutō nē tñ fugē potit seruata dist. quā hēs. vij. q. j. §. hoc tē; ꝛ recitari

ꝓposito ꝛlibauerīt abstinere.

Omisaci⁹. viij.

Clericis laicos ifestos oppido tradit ātiq̄tas: qō ꝛ pītiū expimēta tpoꝝ maifeste ꝛclarāt: dū suis finib⁹ ñ ꝓtēti nitūt̄ i veti tū ad illicita frena relaxāt: nec prudēt attēdūt q̄ sit eis i cl'icos eccl'asticasue psonas ꝛ bona inꝺicta pīas: eccl'iaꝝ plati ecclīs eccl'iasticisq; psonis regl'aribꝫ ꝛ secl'aribꝫ īponūt onera gṽia: ipsosq; tallīāt ꝛ eis collīas īponūt ab ipis suoꝝ puētuū l' bonoꝝ di midiā ꝛciaꝝ seu vicesimā l' quā uis aliā portiōz aut q̄taz exigūt ꝛ extorquēt: eosq; molīūt mlt'i phanie sb̄jcere seruituti: sueq; sb̄ mittere ditōi ꝛ q̄ volēteꝫ referi mꝰ nōnulli eccl'iaꝝ plati eccl'iasticeq; psone trepidātes: vbi trepidādū ñ ē: trāsitoriā pacē q̄rētes plꝰ timētes maiestatē tpalez offēdere q̄ eternā: taliū abusib⁹ ñ tā temerarie q̄ ꝓuide acq̄escēt se. ap. auctate seu licētia ñ obtēta Nos igit̄ tlib⁹ iniq̄s actib⁹ obuiare volētes ꝛ firmū nr̄oꝝ ꝓsilio ap. auctate statuimꝰ q̄ q̄cūq; ꝓlati eccl'iasticeq; pſōe rligiose vl' scl'ares q̄rūcūq; ordinū ꝺditiōis seu statꝰ collectas l' tallias ꝛcimā vicesimā seu cētesimā suoꝝ ꝛ eccl'iaꝝ puētuū vl' bonoꝝ laicis soluerīt l' pmiserīt l' se soluturos ꝓsenserīt aut quāuis aliā quātitatē portōz aut q̄tā īporū puētuū l' bonoꝝ estiatōis vl' valoris ipoꝝ sb̄ aditoriū mutui sb̄uētōis sb̄sidij l' ꝺoni noīe seu q̄uis alio titulo mō l' q̄sito colore absq; auctate sedis eiusdē necnō ipatores rges seu pncipes duces comites l' barōes pīates capitanei l' officiales l' rectores q̄cūq; noīe cēseāt ciuitatū castroꝝ seu q̄rūcūz locoꝝ pstitutoꝝ vbilibz ꝛ quis alij cꝰ cūq; ꝑeminētie ꝺditōis ꝛ statꝰ q̄ talia īposuerīt exegerīt vl' recepīt aut apō edes sacras ꝛpositā eccl'iaꝝ l' eccl'iasticaꝝ ponaꝝ vbilibz arrestauerīt saisiuerīt seu occupare pīūpserīt l' arestari saisiri ā occupari mādauerīt aut occupata saisita seu arrestata rcepīt: necnō oēs q̄ scient ꝛderīt i p̄dictis auxiliū ꝓsilīū l' fauoꝛē pblice l' occl'te eoīpo snīaz excōicatōis incurrāt Omnes quecūq; q̄ in his culpabiles fuerīt: eccl'iastico supponi⁹ mēdo

Prelatis ꝛ psonis eccl'iasticis supdictis i vtute obedietie ꝛ sb̄ ꝛ positōis pēa districte mādātes vt tl'ib⁹ absq; exp̄ssa licētia dicte se. nil'aten⁹ acq̄escāt: q̄q; ꝓtextu cꝰ cūq; obligatōis pmissiōis ꝛ ꝓfessiōis factaꝝ hactenꝰ l' faciēdaꝝ in ātea: pusq̄ hꝰ mōi pstitutō phibitio seu ꝓceptū ad noticiā ipoꝝ puenerit nihil soluāt nec supdicti secl'ares quoq; mō recipiāt: ꝛ si soluerīt l' pdicti rceperīt in excōicatiōis snīaz icidūt ipo fcō. Ad supdictis aut excōicationū ꝛ inꝺicti sentētijs null⁹ absolui vale at: ꝓterq̄ in mortis articlo absq; se. ap. auctate ꝛ licētia spāli cuz nr̄e itētiōis existat: taz hozrēdū secl'ariū ꝓtatū abusū nil'aten⁹ sb̄ dissimlatōe trāsire: nō ob. q̄buscū q; ꝓuilegijs sb̄ q̄buscūq; tenoꝛib⁹ formis seu modis aut vboꝝ ꝛce ptiōe ꝛcessis īpatoꝛib⁹ regib⁹ et alijs supdictis q̄ ꝫmissa i nl'to volum⁹ alicui vl' aliq̄bus suffragari.

Dem.

Tomiā vt intelleri⁹ q̄rūdā iusticiariorū baluoꝛū iudiciue secl'ariū ac tpaliū dnoꝝ i q̄bda ptib⁹ pſūptuosa temeritas sic exēuit: vt i ꝛris eoꝝ siue districtib⁹ lr̄as apl'icas ipetrātes l' ad iudices ordiarios eccl'iasticos r̄curr̄ētes sr̄ cāis negocijs seu q̄stiōib⁹: q̄ rōne psonarū aut rei ꝺ iure aut antiq̄ ꝓsuetudine ad foꝝ eccl'iasticū ptinēt: obtēre nō pñt i eis p eosdē ordiarios iudices vl' ap. lr̄as iusticie ꝓplemētū: q̄n potiꝰ sup ill' recurr̄ere ad iudiciū secl'are vl' a lite cā seu q̄stiōe ꝛsistere ꝓpellūt. Nos iusticiā nr̄az ꝛ eccl'ie spōse nr̄e nolētes negligere: q̄ alios i sua iusticia ꝓfouem⁹: statuim⁹ districtiꝰ ibidēdo: ne q̄s ipetratoꝛes lr̄aꝝ nr̄aꝝ vel alios i foꝛo eccl'iastico ꝛlegato seu ordinario litigātes seu litigare volentes: siue ambe pres sb̄ voluerīt siue vna: sr̄ cau sis eccl'iasticis: siue q̄ ad foꝝ eccl'iasticū rōne ꝓsonaꝝ negociorꝝ l' reꝝ ꝺ iure l' ꝺ antiq̄ ꝓsuetudie solet ꝛ renuncis. ni si. §. ꝓter malicīā.

l Coloꝛe. q̄ nō excusat: s. e. li. ꝛ ele. auaricie. xliij. q. iij. pleriq;. ꝺ simo. itātū

m Sedis. eiusdē. Mūq̄ cōuicta ē ꝛcē. s. e. ñ minꝰ q̄ ꝓmittebat epo ꝛ clero i spīciēti necitates l' vtilitates laicoꝝ eis spō te sb̄sidiū ꝓsert: dic q̄ ꝛcē. illa moderatō nē ꝛ ꝛmiatiōz recepat p ꝛcē. e. ti. auersus. vbi statutū fuit q̄ ex illo casu id facē nō possent ꝓter licētiā ap. se. nō ḡ corrigit ista ꝫ penā adijcit n

Nomie. ste. s. e. li. ꝛ ele. fundamēta

o Inditto. i vniuersitatē ñ ferī snia excōis: vt. j. ꝺ sē. excō. romana. §. in vniuersitatem.

p Relatꝰ. hucusq; dixit ꝺ his q̄ pstiōz ista ꝓmiserūt ꝛ soluerūt: nūc dic ꝛ his q̄ ante pstitutiōz l' eis noticiā ꝓmiserūt et post pstiōez soluerūt ꝛ post eis noticiā.

q Articulo. iste sp excepit: vt. xvij. q. iij. siqs suadēte.

r Dissilatōe. Dissimulatio ē pcm mortale i ꝓlato. xliij. di. sit rector. ꝛ. c. ephesijs. ꝛ. xlvij. di. c. vl. er s ꝛ offi. ꝺ. ire fragabili. io. an.

s Mō obstā. papa ḡ pt tollē ꝛ moderari priuilegia ꝓ se data vt. j. ꝛ sen. ex. c. vl. in fi. ꝛ priui. ne aliq: ꝛ sic regula illa ꝛcet ꝓcessuꝝ ꝛc. j. ꝛ reg. iu. nō hz locum i ipo ꝓncipe: vt ibi dixi.

q Aloniaz. excōicati sunt q̄ impediunt sup causis q̄ ad foꝝ ecclesiasticū ꝛ iure vel ꝛ cōsuetudine ptinēt litteras a se. ap. impetrari: vel sup ipis cozaz ordinarijs vel ꝛlegatis eccl'iasticis litigari.

b Partib. sic olim erat i ciuitate pisana: s ꝺ sē. ex. grauē.

c Consuetudine. q̄ dat iurisditiōez. ix. q. iij. ꝓquest⁹ ꝛ foꝛo cōpe. cum cōtingat ad idē. s. eo. li. ꝛ ex cep. c. vltimo.

d Ecclesiasticū. ꝛ secularibus non intromittit se ecclesiasticus iudex: nisi i

casibus. §. ꝛ so. compe. licz ex suscepto.

e Cōsouem⁹. sic § ꝛ supplē. negligē. pla. lz. nā ꝛ ordinata charitas a seipa incipit. xxiij. q. v. si nō lz ꝛ vsupallij. nisi spālis.

f Propinquor. Mora casum in q laico iniurias excōicatus ē sic. §. e. li. ꝛ elec. sc iant. j. ꝛ sen. excō. quicūq.

g Satisfactū. ḡ nō sufficit cautio: imo oz pcedē satisfactio: sic cū qs excōicat⁹ ē p manifesta offensa § ꝛ v. sig. ex pte. j. ꝛ. c. se. vl̄ p maifesta pumacia: vt. j. o sē. ex. Venerabilib⁹. §. secus.

b Absoluat. tunc ꝛmū poterit ab ordinario absolui: exq papa sibi nō reseruauit: ꝛ sen. ex. nup.

i Os q. p̄ hos q̄s b. puōt arguebat ber. ꝛ pule. quāto. i glo. j. i fi.

k Subditis. licet solis subditis iperarēt: tñ clericis ppetebat actio ꝛ vlo ad suū damnū psequendū q̄ ppetit q̄tienscūq; aliquid vlo fit: ꝛ alia actio ꝛficit. ff. ꝛ vl. l. j.

l Abbatis. isti lz q̄ ad vba nō viderēt infringē libertatē: tñ infringebāt q̄ ad mentē faciēdo fraudē o psona ad psonā ꝛ quo dic vt. xiij. q iij. pleriq;. §. ꝛ pui. quāto. ff. ꝛ legi. l. p̄ j. ꝛ reg. iu. c. vlr. et p̄ tales hēbas. puisū § ꝛ sen. excō. grauē.

m Subiacere. i statutarijs p̄ratib⁹ psulib⁹ ꝛ scriptoribus statutoꝝ q̄ sunt p̄ liberatē ecclesie: dic vt § ꝛ sen. ex. nouerit.

n Statutuz. §. eo. super specula.

o Plebanis. quod intellige vt dicit.

p Leges. nō em̄ ꝛ bēt velle videri secularū vel forensiū disceptationū peritiꝛ. ꝛ epi. ꝛ cleri. repetura.

q Physicā. nō oz h⁹ facere sub specie languentiū curādoꝝ fratrū: §. e. nō magno.

ptiere noscūt: p se l̄ p aliuz ad ꝛsistēdū l̄ i foro scl̄ari o qōni b⁹ hmōi litigādū p eoꝝū iudicū eccl̄iasticoꝝ l̄ ipeꝛntiū aut litigātiuz seu volētiū litigare aut ppiq̄ ipoꝝ seu reꝝ illoꝝ aut eccl̄iaꝝ suaꝝ et captōem modis ve alijs q̄buscūq; ppellat: seu ppelli faciat l̄ pcuret: nec p se alioue ipediat: q̄ minus coraz iudicib⁹ eccl̄iasticis ꝛlegatis seu ordinarijs q̄rentes o cāis: q̄ vt p̄missū ē ad cognitoꝝ ptinēt eoꝝūdez: possint libe iusticiā obtiere: nec ad p̄dicta faciēda ꝛt auxiliū p̄siliū l̄ fauorē. Siqs vo ꝛ p̄sūpserit: excōicatōi se ipo facto nouerit sbiacere: a q̄ nisi tam iudici c⁹ cognitō fuerit ipedita l̄ iurisditio vsurpata: q̄ pti q̄ t̄bata i psecutōe fuerit sui iuris: o iniuria dāis expēsis ꝛ interesse pus p eūdē integre fuerit satisfactū: nl̄ate⁹ absoluaī. Item.

Eos q̄ tpale dñiuz obtinētes suis sbditis ne platis aut clicis seu p̄sois ecclesticis q̄cq̄ vēdāt aut emāt aliq̄d ab eisdē: neq; ipis bladū molāt coquāt panē aut alia obseq̄a exhibere p̄sumāt: aliqn itdicūt: cū talia i ꝛrogatioez libtatis ecclesticē p̄sumanī: eoipo excōicatōis sñie ꝛcēnim⁹ sbiacere. Onisa. viij.

Ne clerici vel monachi secularibus negocijs se immisceāt

dūt p̄stitutōe honoꝛij. ꝛ iterdū ꝛ necessitate recꝛoꝛes parochialū ecclesiaꝝ: vt §. e. li. ꝛ elec. statutū: vl̄ pone q̄ annus ñ ē elapsus. l̄ pōe secū dispēsatū p ꝛcre. § o elec. cū ex eo.

r Rōne. q. d. si hērent dispēsanne l̄ alio mō psonatū cū ill̄ eccle sijs bñ tenēt p̄stitutōe: l̄ si eēnt p̄sbū: tenēt ñ rōne eccie: sed ordis: vt § dixi.

Statutū felicis recordatōis honoꝛij pape. iij. p̄decessoꝛis nr̄i: qō ꝛcanis archidiacons p̄positis plebanis cantoꝛib⁹ ꝛ alijs clericis habētibus psonatus audire leges l̄ phisicam interdicit: ad eos q̄ parochiales eccl̄ias obtinere noscūt: pie memorie clemētis pape. iij. p̄decessoꝛis nr̄i vestigijs inherētes: ꝛclaram⁹ presentis p̄stitutōis oraculo rōne eccl̄iaꝝ hmōi nō extendi: nisi eedez eccl̄ie fuerit plebanie sb se capellas habētes: in q̄b⁹ instituant clerici ppetui nequeū tes ab ipis absq; causa ratōnabili amoueri. Item.

Ut periculosa religiosis euagādi materia subtrahat districti⁹ inhibem⁹: ne ꝛ cetero alios quācūq; religiōez tacite l̄ expsse pfessus in scolis vel alibi temere habitū religionis sue dimittat nec accedat ad queuis studia l̄rarū: nisi a suo plato cū p̄silio sui cōuent⁹ vel maioris ptis eiusdem sibi eundi ad studiū lñia p̄mit⁹ sit pcessa. Siqs aūt hoꝛ temerarius violatoꝛ extiterit: excō municatōis incurrat sñiaz ipo facto. Doctores quoq; siue magistri qui ꝛligiosos habitu suo dimisso legē l̄ phisicā audientes: scienter ꝛcere aut in scolis suis p̄sumpserit ꝛtinere

u Capellas. quid si vnica lz capellā. si arguam⁹ a vbis saltē due dñt ee ad h⁹j. o regulur. plural̄. cū suis cōcoꝛ. ad h⁹o ꝛci. ad aliā dictā: tm⁹ vī p̄riū rene: ad h⁹ff. vi bo. rap. l. ait p̄toꝛ. §. hoies. in fi. e. t. i p̄n. ad idē §. e. li. ꝛ elec. ca. penul. j. Rñ. § o p̄uil̄. vt p̄uilegia. ibi apiāt eccie. i. eccl̄ia. j. di. oēs leges. cū suis pcoꝛ. ꝛ ij. q. j. i p̄mis. nec ob. gr. a vbis: q̄ ñ dicit h⁹mōi fuerit plebania bñs capellas: ḡ dī in plurali plebaie bñtes capellas ꝛ pluralitatē capellarū ad pluralitatē plebaniarū referam ar. p̄di. ꝛcre. vt p̄uilegia.

x Perpetui. § ꝛ capel. mo. ca. vno.

y Ab ipis. s. plebanis l̄ capellis. ꝛ melius ḡ Absq; cā rōnabili. ꝛ capel. mo. ca. vno. vbi ꝛ h?

a Periculosa. Recta fuit o ex uagāti ḡmis. et vlore nō vacua.

b Quācūq;. dum tñ approbatā: § o vo. ca. vno. e. li.

c Vel expsse. §. e. li. o rḡlā. c. j. ꝛ iij. ꝛ ca su isto int̄ expssaz pfessioez ꝛ tacitā ñ ē differētia: sic alibi ē: § o elē. nll's. ꝛ c. idēm tatib⁹.

d Professi⁹. nā pfessi⁹ ñ pt̄ rdire ad scl̄m: qō dic vt § o rḡ. p̄sulti.

e Temē. ex cā em̄ lz hīū ēnsormaē si iusta sit puta timoꝛ: § o vi. ꝛ ho. cleri. clerici.

f Cōuēt⁹. alibi dat p̄lat⁹ lñiaz sine r̄q̄sitōe p̄uētus: §. e. l. ꝛ elec. si ꝛligios⁹. ij. rñso. scd illō fauore eccl̄iaꝝ vacātiū. ad id § o sta. c. vl. ꝛ illō fauore vltiaꝝ volūtatū: ꝛ q̄ p̄uexecutō is testamitoꝝ onus.

g Licētia. ꝛ tē pt̄ oia sine qb⁹ i studio p̄mode ee ñ possz: qō dic vt no. ij. q. vij. cū pastoral̄. o accusa. ex pte. sine lñia

h Hoꝛ. s. q̄ apostatat dimittendo habitū: vel q̄ vadit ad studiū

i Ipo facto. spāle i religioso apostata: q̄ al's apostata ñ ē excōicatus ḡ excōicand⁹ ꝑm qō no. io. ꝛ ber. xxxij. di. si q̄s ex clericis o vi. ꝛ ho. cle. si q̄s ex clericis. ꝛ aposta. c. iij.

k Dimisso. qd si ñ dimiserit hītū? vī q̄ tē ꝛctores ñ sint excōicati: q̄ hec pena ñ ē āplīāda. j. o re. iu. i pcis. dic p̄ q̄ cōcāt i crimie: ꝛ sic eadē ꝛ ñ minoꝛi excōicatōe ligāt: o sē. ex. nup. ꝛ. c. si pcubie. ꝛ i h⁹ potit dici h⁹ potis⁹ veīre ad ꝺclaratōz iuꝝ vēris q̄ nouū casū ponē

l Sciēter. vbi uncederēt in hītu ñ haberet locū ignoraīa: sed vbi dimiserāt habituz: pbabiliter poterant ignoꝛare.

m Rennē. Mo. officiū ꝛctoris scolarē ꝛ scolis expellē. ꝛ p id q̄ dicit rennē: dicas q̄ lz ꝛctoꝛ sciat monachū habentē tomū int̄ scolas ꝛctoris in tomo ꝓria audire: excōicatus nō ē. iam em̄ inhibē ñ posset q̄n stet in tomo ꝓria: ꝛ facit qō dixi. j. ꝛ re. iu. locupletes

ri. Quid si monach⁹ nō vult exire scholas: videt p hāc lr̄az q licite vi possit expelli: ad hoc tē sn. ex. veniēs: ⁊ hoc maxime si vera esset opinio: q excōicat⁹ nō gauderet p̄uilegio canonis qō non est verū sm io. ⁊ ber. ⁊ ost. q tē hoc no. xvij. q. iij. si quis tēnceps tē sen. ex. p̄tingit. j. Quid si nō p̄t expelli: exeat scholas tēto: ad instar ei⁹: qō dicim⁹ cuj excōicat⁹ intrat eccl̄esiā: vt no. xj. q. iij. sic̄ spti: ⁊ p modernos: s̄ tē sen. excō. nup.

n Similit. q: cōmunicāt i crimie vt dixi: ⁊ q: cōditor sibi nō reseruauit absolutiōz: alijs idulsisse videt: s̄ tē sē. excō. nup. ⁊ facit quod no. s̄. e. sup specula.

o Episcop⁹. emanauit ad tēclarationē eox q̄ no. ber. inno. ⁊ moderni: s̄. e. clericis. vbi videbatur glo. ⁊ osthē. sentire: q generalē vicariū vt baliuū posset dare ad talia: ꝫ nō spālē. Sed ex vbis ip̄oz olim tenebā p̄uū. nā dicūt q si appellet i tali cā: tēbz appellari ad ip̄m plātū ⁊ ip̄e alij tēlegabit: q etiā ex eos spāliter poterat tēlegare. Quid q iuris tē plātis tpalē iurisditionē hñtibo habes ħ: et quō eā cōmittē possint Quid iuris tē clericis iniuriā passis: ⁊ quō ō. ip̄a p̄q̄ri possunt habes j. tē homici. plātis.

p Hoc maleficio. q. ⁊ spāliter cōmunt. dicit osti. s̄. e. clericis: q si sibi placeret: q aut daret clericis licētia tales causas iudicandi p seipos: aut talū ceulaꝛ potestas ip̄is clericis tolleret: cū p̄missio sit contra ius. ff. tē offi. cui man. tē iur. l. j.

q Justicia mediāte. Quid si cōtra iusticiā? dic idē. nā ep̄us qui mādauit iusticiā fieri nō est i culpa si iusticiari⁹ tēliqu. t: ⁊ abstr q ea q̄ p̄ter licitū ⁊ bonū tē. xxiij. q. v. tē occidēdis. nō ob. j. tē hom. is q mandat: quia ibi culpa p̄cessit: ⁊ casus qui culpā sequit̄ bñ ip̄utat: tē hoc plene tē hom. ci. sic̄ dignū: h̄ nulla culpa p̄cessit.

r Liceat. s̄. e. clericis. et. c. sententiā.

s Possunt. q̄ p̄t q̄s p alū q̄ nō p se: tē hoc dixi. j. ō re. iu. p̄t q̄s

a E Tē spōsalibꝫ. Emanauit ad tēclarationē eox q̄ no. xxvij q. ij. siq̄s tēspōsauerit. ij. s̄. e. ti. ad audien tiā.

b Puris. p̄ditionalia nō inducūt publice honestatis iusticiam: vt dicitur in ſi.

c Certis. vt si p̄mīsit ducere bertā filiā ticij. incerta sunt q̄n p̄misit ducere vnā ex filiabꝫ ticij. ad hoc. s̄. e. c. ex lr̄is. ij.

d Cōsanguitatis. s. intra gradū quartū: s̄ tē p̄sang. nō tēbet: et iste erat casus: s̄. e. ad audientiā.

e Affinitatis. in p̄mo genere ⁊ quarto gradu vel citerior: s̄ tē cō sang. ⁊ affi. nō dz: ⁊ cū talis affinitas ānullat mr̄imoniū q̄n p̄cessit sec⁹ si secuta fuerit: tē eo q̄ cogno. p̄san. vxo. sue discretionē.

f Frigiditatis. s̄. tē frigi. per totum.

g Religiōis p̄cedēs: q: tūc nullū ē mr̄imoniū vel spōsalia: si se quis tūc dissolut spōsalia: vt s̄ tē pu:r. cōiu. ex publico. ⁊ c. ij.

h Alia. sicut dicebat p̄dict⁹ canō. xxvij. q. ij. si q̄s dispōsauerit: ⁊ multe alie cause reperiūtur: puta votū solēne cognatio spūalis et legalis ⁊ reliq impedimēta: vt dixi in summa. iij. li.

i Cōsensus. pura cōtracta ab infante vel furioso: s̄. e. dilectus tē tēsponsa. impube. lr̄as. ⁊ c. accessit.

k Dissoluēdū. bñ ergo dicebāt hug. ⁊ io. ⁊ sui sequaces q̄ dicebāt monachū sacerdotē frigidū ⁊ similes p̄sonas contrahendo cū aliq impedire omnes consanguineos cōtrahere cū eadem: vt no. in pre

similī eoip̄o sint sn̄a īnodati.

Item.

Episcopus seu q̄cūq; ali⁹ p̄lat⁹ vel cleric⁹ iurisditi onē obtinēs tpalē si homicidio aut alio maleficio ab aliq̄bo in iurisditiōe sua p̄missō: baliuo suo aut alij cuicūq; iniūgat vt sup̄ b̄ veritatē iquirēs iusticie tēbitū exequat̄ irregularis cē seri nō dz: q̄uis ip̄e baliu⁹ vel ali⁹ p̄ malefactoꝛes ad penā sāguis p̄cesserit iusticia mediāte nam licet clericis cās sanguis agitare nō liceat: eas tn cū iurisditionē obtinēt tpalē tēbēt ⁊ possunt metu irregularitatis cessante alijs tēlegare.

Bonifacius octauus.

Explicit liber tercius incipit quartus. De spōsalibus ⁊ matrimonijs. Rubrica.

De sponsalibus puris et certis etiam si p̄sanguitatis affinitatis frigiditatis religionis aut

alia quauis ratione sint nulla dūmō nō sint nulla ex tēfectu p̄sensus: ozt̄ efficax ad impedien dū ⁊ dirimēdū sequētia spōsalia vel mr̄imonia: nō at̄ ad p̄cedētia dissoluēdū impedimētū iusticie publice honestatis.

Quare ille q̄ sponsalia pure ac tētermiate cū aliq̄ muliere p̄traxit: ⁊ p⁹ modū cū secūda potis p̄sanguīea idē fecit: ex p̄ozū spōsaliozū vigoꝛe: quibo p publice honestatis iusticiā ex secūdis spōsalibꝫ sb̄secutā minime tērogat̄: ad mr̄imoniuz p̄hendū cū p̄ma remanet obligat⁹.

Ille vo q̄ spōsalia cū aliq̄ mliere sb̄ p̄ditiōe p̄traxerit: si postmodū ante p̄ditiōis euētū cū alia potis p̄sanguīea p̄ vba cōtraxerit tē p̄senti: cū secunda remanere tēbebit: cū ex spōsalibꝫ p̄ditis aliqbo ante conditionē extantez sicuti ex p̄sensum nō hñtibo ⁊ incertis nulla publice honestatis iusticia oriat̄. Bonifaci⁹. viij.

dicto. c. si quis tēsponsauerit.

l Publice honestatis. s̄. e. sponsam. publice eī honestū est ex quō consanguine⁹ meus consenserit in bertam: q ego illam habere non possum.

m Idem fecit. s. qma sponsalia cōtraxerit: sponsalia vo sunt futurarū nuptiarū p̄missio. ff. eo. ti. l. j. xxx. q. v. nostrates vnde aduerte: si cuz puma cōtraxerit tē futuro: ⁊ postmodū cū secunda p̄sanguinea i prohibito gradu eodem modo contraxit: et secūdam cognouit: nec primam habere poterit p̄ter affinitatem superuenientem: que soluit sponsalia tē futuro: vt s̄ tē eo qui cog. p̄sang. vxo. sue veniēs. j. et. c. ex lr̄is: secundā habere nō poterit: q: publice honestatis iusticia illū contractū impedit ⁊ dirimit: vt sup̄. rñ. primo.

n Derogat̄. Nō. q licet superuenies affinitas dissoluat sponsalia tē futuro: superuenies tamen iusticia publice honestatis ip̄a non dissoluit ⁊ merito. secunda enim sponsalia tollunt̄ p publice honestatis iusticiaz ex primis inductam non ergo ex secūdis potest esse honestas que tollat primā: et est si. lvij. di. si quis.

o Obligatus. nisi cum alia nō ip̄ius consanguinea p̄traheret p verba tē p̄senti: s̄. e. si iret. vel superueniret aliquod tē his impedimentis que dixi in summula circa p̄n.

p Ille vo. reprobat opi. inno. no. tē spon. duox. c. j. vbi dicebat q p sponsalia sub cōditione cōtracta inducit̄ publice honestatis iusticia. osti. p̄tra. s̄. e. ad audientiā.

q Inte. secus si post: q: tūc non tēsset consensus sed esset p inde ac si a p̄ncipio pure contraxisset.

r Presenti. quid si contrahit p verba tē futuro: nūquid soluta sunt p̄ma sponsalia cōditionalia? credo q sic. si em̄ p̄ma spōsalia inducūt publice honestatis iusticiā: per iusticiā publice honestatis supueniētē ex secūdis nō soluūtur: vt. j. p̄ri. Rñ. sed si p p̄mā non inducit̄ iusticia: puta q p iusticiam superuenientez ex secundis bene soluant̄ p̄ma licet in veritate p̄ma spōsalia dicenda nō sunt: exquo consensus tēfecerat: vt hic: sic em̄ est ut alijs impedimentis: s̄ tē eo q̄ cogno. p̄san. vxo. sue veniēs. cū si. vnde si post secundū cōtractū superueniat conditō: dico q p̄mū matrimonium cōsummare non potest. publica em̄ honestas nō insurgit a die contractus: sed a die conditionis: ⁊ ideo publica honestas que p̄uenit conditionem habet matrimoniū impedire: ⁊ dirimere: vt s̄. j. responso: cū per hoc reddat̄ inhabilis p̄me tē iureux. quēadmodum.

s Cōditionē. hec vera itelligas: nisi iteruenisset carnis copula: q: tūc recedit a conditione: tē condi. ap. tē illis: ⁊ sic esset ibi consensus ⁊ matrimoniū: vnde tum p̄ter affinitatē: tum p̄ter iusticiā non teneret matrimoniū postea cū cōsanguinea contractum. ⁊ intellige tē cōditione honesta: non tē tali que habeatur p non adiecta: s̄ tē condi. ap. c. vlt. quia illa inducerēt publicā honestatē: ac si pure contracta fuissent. ⁊ no. osti. s̄. e. ad audiē tiā q si quis sub tali conditiōe contrahat cū aliqua: p̄mitto q te ducā in vxorem si tēo ⁊ ecclesie placuerit: postea compto impedimēto ⁊ solutis sponsalibꝫ cōtrahat cum consanguinea illius

tenet cõtractus: ⁊ licet hec cõditio intelligat etiã si nõ apponatur tamẽ qũ nõ exprimitur consensus purus remanet: pdictis tamẽ tacite nõ facit obligationẽ cõditionalẽ. ff. de cõdi. ⁊ demõ. l. conditiões extrinsecas: ⁊ no. de iureiur. quẽadmodũ: tacitũ tñ si exprimatur facit rem cõditionalẽ. ff. de le. j. si ua legatũ. §. j.

Vbi cõditio si volet ponita in psona legatarij facit cõditionale legatum et exprssa nocent que nõ exprssa non nocent. ff. de regu. iu. expressa.

a Infantes. Vbi sponsalia contrahere non pñt cum etas illa qõ videat ignoret. C. de sponsa. mo. l. j. ad hoc ẽ. eo. h. de tempo. or. nullus. C. de iur. de li. si infanti.

b Septẽnio. Nõ q̃ licet quo ad pubertatẽ sit in sexu differentia in numero annorum: ẽ. e. puberes ⁊ c. continebat. quo ad infantiã secus: q̃ uterq̃ infans minor septẽnio: vt hic: et ẽ e. ifras. ⁊ c. accessit.

c Eis. ignorãtibus vel scientibus nõ curo sed aliter i maioribus vt. j. §. ponto.

d Verbo. q̃ post septẽnium adinuicem vocant se sponsos.

e Vel facto. vt q̃ post septẽnium secum iacet vel eã osculat: vt sponsus vel his si. ⁊ sic nõ refert: an qd fiat verbo vel facto: de ap. dilecti. ⁊ c. vt nostrũ. ⁊ ad hoc pcor. de restit. spo. ex pte.

f Conualescut. j. de reg. iu. non firmatur: ⁊ intellige q̃ hoc. solutionẽ quã dixi j. ò reg. iu. nõ firmat. eo. li. s. q̃ solo tẽporis ptractu nõ firmatur qõ a principio nõ valebat: ẽ nouo subsequẽti consensu inditũ tacito inditũ exprsso bene: hic vides: ⁊ ibi plenius dixi.

g Inducunt. ẽ. e. c. primo.

h Supplebat. ẽ de spon. veniẽs. ⁊ c. ad id qõ. ẽ. e. puberes. et c. de illis. Et sic no. q̃ si malicia suppleat etatem contrahere potuerunt matrimoniũ: ⁊ concor. ẽ. e. c. vlti. ⁊ c. de illis: ⁊ est hoc contra opi. tan. ⁊ ostiẽ. qui dixerunt in pte. de illis: q̃ ad hoc vt teneat matrimoniũ cõtractum inter minores in quibus malicia supplet etatẽ requirit q̃ mutuum se cognouerint: cum ò hoc aliter constare non possit exquo sunt minores. sed gof. ibi contra: cui concor. ber. anno. ⁊ abbas: ⁊ hoc verum: et hic approbatur. Quid si puer minor. xiij. an. multas mulieres cognouit: ⁊ mulier minor. xij. an. a pluribus est cognita: dicebant matrimoniũ: qs hebes diceret tale matrimoniũ prter carnalem adinuicem copulam nõ tenere.

i De futuro. approbat qõ no. ala. tan. ber. gof. anno. ⁊ ostiẽ. ẽ. de cõdi. ap. sup eo. sepe emẽ extra id qõ agit tacita nascit obligatio. ff. cõmoda. si is cui cõmodatũ. §. vlti.

k Matrimoniũ. ⁊ nõ sponsalia: vnde nõ videbant sponsalia: ad hoc. ẽ. de offi. dele. cũ sup. ff. de sponsa. quesitũ. C. si qs alteri vel sibi. l. multũ interest. nec matrimoniũ: quia etas phibebat: sed pmũ falsum vt hic vides, ⁊ sic nota illud generale si nõ valet vt ago: valeat vt valere potest: ẽ. e. a nobis.

l Modu alium. vt quia simul cohabitauerũt: vel se cõiuges nominabant ⁊ amplexabantur: vt coniuges.

m Pubertatis. stati ẽ fugẽ ò q̃cito pot: qõ dic vt ẽ de spon. ad id qõ ⁊ reprobat opi. pe. ò samp. no. ẽ. e. ti. c. vi. p abbatem.

n Ponto. declarat notata p anno. ⁊ ostiẽ. de resti. spo. ex pte.

o Ito filijs. ñ eis mãdatibus: q̃ tẽ idẽ ẽ: ac si ipi berẽt. ẽ. e. li. de pcu. c. vlt.

De sponsatione impuberũ.

Si infantes adinuicẽ l' vnus maior septẽnio ⁊ alter minor spõsalia cõtrahit: ipi l' pentes p eis: nisi p cohabitatõz eoz mutuã seu alias vbo l' facto ipoz lícito appareat: eosdẽ i eadẽ voluntate factos maiores septẽnio pduxare: sponsalia hmõi: q̃ abinitio nulla erat: p lapsũ dicti tẽporis mime pualescit: ⁊ iõ cũ sint nulla rõne defectus sensus: publice honestatis iusticiã nõ inducit. Idẽ q̃z si pubes ⁊ impubes l' duo impuberes ñ primi pubertati: ⁊ i qbus etatẽ malicia ñ supplebat: p vba cõtrahit ò pñti: spõsalia ei illa q̃ iuxta intptatõem tm fuert sponsalia de futuro: lz vba sensũ exprmẽtia ò pñti haberẽt ⁊ matrimoniũ cõtrahere intẽderẽt cõtrahentes: p aduentũ pubertatis i matrimoniũ ñ transeũt ò pñti: nec matrimoniuz qõ vt matrimoniũ etate nõ tenuit phibẽte p lapsũ dicti tpis pualescit: nisi p carnis copulã sbsecutã: l' aliquẽ modũ aliuz cõtrahentes eosdẽ cũ eiusdẽ pieneracia volũtatis ad pubtatis tpa puenisse pstiterit euidẽter: p dictũ tm cõtractũ: q̃ valuit vt potuit ñ sic agebat: publice honestatis iusticia ẽ inducta. Porro ex spõsalibus q̃ pentes p filijs puberis vl' ipubis plerũq̃z cõtrahit: ipi filij si exprsse consenserit l' tacite: vt si pentes fuerit nec cõtradixerit: obligat: ⁊ ex eis oritur iusticia publice honestatis. Et est idẽ si filij tpe spõsalioz absentes ⁊ eã ignorãtes eadẽ spõsalia p' scientes ratificauert tacite l' exprsse: ⁊ alias ex spõsalibus cõtractis a patribus p filijs nec ipi filij obligat nec publice honestatis iusticia inde surgit. Omni. viij

De cognatione spirituali.

Dum inter baptisatũ ⁊ illũ q̃ eũ suscepit ò baptismo ac inter eundẽ baptisatũ ⁊ suscipientis filios ⁊ vxorem aũ suscepti carnalit cognitã ab eoò: imo et inter suscipientez patrẽq̃z baptisati ⁊ matrẽ cognatiõem spualẽ i baptismo cõtrahi iure cõstat: que cognatio ⁊ ptrahens

p Cõtradixerũt. ẽ q̃ facet hoc casu ñ pfuit. j. ò re. iur. q̃ tacet. cũ suis pcor.

q Spõsata. cõcta p pentes: ⁊ idẽ eadẽ rõne intelligas de q̃libz aliis ẽ de spõ. ad id qõ. et ẽ ò ima. pte. cõ iudic. ec. c. j. qõ huic bñ pcor. et quo ibi tenet ostiẽ. septimo. ibi no. cõrium dicens spãle i pte: vt nomine filie pñtis ⁊ ñ pdicẽs possit spõsalia cõtrahẽ. ff. ò spõ. ẽ q̃ pius. ⁊ l. se. C. de nup. vidue. secus in tutore. ff. de spon. si puelle: ⁊ ñ obstat de spõ. ad id qõ: q: ibi intueit carnalẽ copulam alias secus pm eũ. ẽ verius vi qõ dicit ostiẽ. lz bene videat ibi tenẽ opi. in no. ⁊ q̃ dicere. illa ñ loquit ò exprsso pcessu. pbat q: q̃re potuisset papa ibi vba q̃ sapiũt tacitũ cõsensũ. Itẽ ñ inuenimus q̃ paternus pcessus aliqd i cõctu matrimoniali i puberis operet aliquã q̃ i pcedẽtibus casibus.

r Surgit. reprobat opi. rai. i suma ò spõ. §. pone quod. ⁊ de. de samp. ⁊ ab. ẽ. e. t. c. j. q̃ p filiũ. c. debat: cuz ibi dicat q̃ pr filiũ nõ adultuz pot. cui vult matrimoniũ cõtrahẽ: q̃ ex sponsalibus contractis a patre etiam filio nõ consentiente oriebat iusticia: ⁊ nitebantur idem probare p ocre. ẽ. e. accessit. ad fi. q̃ ñ facit vt ibi no. Approbat tñ opi. anno. ⁊ ostiẽ. q̃ hoc ibi no. ⁊ erat casus exprssus. xxviij. q. ij. lex diuina. palea est.

s Idem inter baptisatum. cognationem spiritualem cõtrahi est. j.

b Vxorẽ. nũqd de pcubina leuãns pus cognita: de h. xxx. q. iij. siquis in ius. in vlt. glo.

c Cognitã. secus si p' fiat vxor: l' si pus erat vxor. p' ⁊ ñ pmo carnalit fuit cognita: q̃ p vnionẽ carnis seqntẽ ñ pot trãsire i vnionez spus pcedentẽ. xxx. q. iij. post vxoris: vir q̃ ⁊ vxor sibi cõmunicant actiões spuales. xxx. q. iij. siqs vnus: ẽ. e. t. martin. lz ñ passiões: vñ si filius alterius tm leuet de sacro fonte leuans alteri cui filius ñ est pater ñ ẽ: vt. j. pbat. qõ dic vt no. ẽ. e. martin. ⁊ xxx. q. iij. l. summa. Et dicebat gof. qõ illud qõ agit ps corpis equũ ẽ: vt alteri pti cõcet: ẽ nõ sic cõicatur alteri qõ in psona filij alteri tantũ agit: ⁊ ista sit rõ. l' dic q̃ satis ẽ leuanti habere cõmatrẽ matrẽ ipsius leuati. Et nõ. q̃ si leuãs pmo cognouerat vxorẽ ñ ee curandũ an post ppaternitatẽ cognouerit l' ñ: lz granan. j. xxx. q. iij. §. no tandum.

d Suscipientẽ. supple ⁊ vxorẽ eius pus carnali cognitam. xxx. q. iij. siqs vnus. ⁊ ẽ. e. t. martinus.

e Et matrẽ. Nõ ñ dixit pcz baptisatu ⁊ eius vxorẽ: imo dixit matrẽ si igit de pma vxore l' pcubina vir pcreet filiũ ille q̃ leuat filiũ ẽ cõpater pcubine ⁊ viri ẽ ñ eius vxoris. vt ẽ dixi.

f Spualem. q̃ dignior est q̃ carnal'. xxx. q. iij. c. j. ij. ⁊. iij. Et est cognio spual' attenẽtia pueniẽs ex sacramti datõne vt ad id tenentem: ẽ et cognatio carnal' ⁊ legat de q̃b nil ad ꝓpositum.

§ Cõtractũ. si igit leuãs ⁊ leuat⁹: vel leuat⁹ ⁊ filj⁹ leuãtis vl̃ leuatus ⁊ vxor leuãtis añ cognita: vel leuãs ⁊ parẽtes leuari ꝓtrahũt: nõ tenet mr̃imoniũ. Scire vbes q̃ pat̃ spũalis si copulet̃ sororj silie spũalis bñ tenet mr̃imoniũ. xxx. q. iij. c. vl. ⁊ vt ibi no. io. bñ pt̃ pat̃ sumere filiã spũalẽ filij carnalis: q̃ licz cognatõ spũalis dũ matrimoniũ ipedit ⁊ dirimit post ꝓtractũ. Et eadẽ q̃ ve suscipiẽte sũt dicta: sunt et̃ ve baptizãte cẽsẽda. Ex pfirmatõe q̃z seu frõtis chrismatõne spũal̃ cognatio eisdẽ modis ꝓtrahit̃: mr̃imonia silr̃ ipediens ꝓtrahenda ⁊ dirimẽs post contracta. Item.

a Ex cathecismũ q̃ pcedit baptismũ sacrorj fundamẽtũ ⁊ ianuã reliq̃z: cognatõ spũalis ꝓtrahit̃: p quã ꝓhendũ mr̃imoniũ ipedit̃: vt ex pdecessoris nr̃i clemẽtis pape. iij. vcre. colligit̃ euidẽter. Dicẽdo cñ q̃ talis res vir ꝓhendo mr̃imonio ipedimẽtũ afferret velle vr̃ q̃ affezat. nam qõ vir fit: fieri tñ dubiũ ñ exist̃it. p il lã tñ cognatiõez mr̃imoniũ p⁹ eã ꝓctũ mũme sepat̃. Item.

Clãuis nõ pl̃es q̃ vnus vir vl̃ vna mlier accedere vebeant ad suscipiẽdũ ve baptismo ifantẽ iux̃ sacrorj canonũ instituta: si tñ pl̃es accesserit: spũalis cognatõ inde ꝓhit̃ mr̃imonia ꝓhenda ipediẽs et etiã post contracta dissoluẽs.

De pfirmatõe ĩsup quãtũ ad pfirmat: qõ nõ est i alijs sacramẽtis: ⁊ iõ p ista spũalis ꝓtrahit̃ ꝓpaternitas nõ pilla. ⁊ hoc no. xxx. q. j. oẽs. ⁊ s. e. c. vlti.

a p Ostẽ. vcre. ista ⁊ sequẽs emanauerũt ad vclarationẽz vcre. s. e. q̃lit̃. j. ⁊. ij. ⁊. c. cũ oporteat. ⁊. c. ad petitionẽ. ibi iudiciariũ vẽ. ⁊ corrigũt opiniões ostẽ. no. in c. q̃lit̃. j. j. glo. vlt̃ vnã columnaz ver. qd si iqsitor. ⁊ i. ij. glo. ⁊ qõ no. i. c. cũ oporteat. sup vbo subito ver. q̃rit̃ si inqsitor. sit̃ ⁊ in secũdo q̃lit̃ sup vbo fuerit ⁊ sup vbo legitime: ⁊ facit qõ no. guil. i spe. ti. vẽ iqsitõ. §. nũc tracte m⁹. vst. qd si iqsitor pmittim. io. an.

b Cõfessus. nulle igit̃ sunt ptes iudicis: nisi vt ferat sentẽtiã. qd em̃ q̃rem⁹ vt ifamia vel capitulis exq̃ claret ve crimie. xxiij. q. iij. ecce ve elec. p inqsitiõz ve pbẽ. si sup. ff. õ iudi. si vbiton. Jã em̃ e notoriũ crimẽ: ve co habi. cle. ⁊ muli. via et. c. si.

Justicia. s. iponẽdo penã a iure statutaz vel arbitrariã si nulla pena est statuta. s ve offi. vele. ve causis. io. an.

c Fuerunt. si infamat⁹ nõ erat: ad iqsitionẽ pcedi nõ vebuit veritatis vt in pdictis iuribꝫ. ille vebuit appellare et nõ respondere: vnõ imputet sibi: idem di co capitulis q̃ tradi vebuerunt: supra eo. qualiter. ij. §. vebet si petita non fuerũt et cõfessus est crimẽ sibi imputet. potuit enim iuri pro se interducto renũciare: ꝑ tunc tacite renunciat ad hoc. ff. ve pcura. pomponius. §. rari. Sed ostẽ. contra in pdicta vere. qualiter. j. p. l. ff. ve pcura. filius. §. inuitus. ⁊ hunc dicebat casum ipius vere. eo. ti. ad pentionẽ. nam ibi pẽsente ⁊ non contradicente illo: cõtra quẽ inquirebat: non fuerat seruatus ordo qui vebuerat seruari: vnde pcessus cassari mandat̃ sed ve alio ordine intelligat̃.

d Jis cui. fuerat ad petitionẽ alicui⁹: quia si papa ꝓpio motu committit inquisitiones criminũ alicuius: iam illum approbat infamatũ: cum episcopus ⁊ metropolitanus pcedant: etiam ad inquisitionem omisso tali articulo. ij. q. v. ommbus. supra eo. titu. sicut olim: sed si ad petitionẽ alterius cõmiserit tunc prius inquiret inquisitor ve infamia: hoc tenet inocen supra eo. ti. cum oporteat. Quid si ille qui literas inqsitionis impetrat sit excõmunicatus: dixi supra ve rescriptis. c. j. et cetera.

f Reclamãte. dicebat ostien. in supradictis glo. q̃ taciturnitas habebat̃ hic pro dissensu ⁊ contradictione: quod non est verum: vt hic vides. imo tacendo tacite iuri suo renũciat: infra ve regu. iu. qui tacet: ⁊ dixi ve hoc eo. ti. is qui tacet. Reclamare igitur vebuit: et petere prius iquiri super inquisitione infamie: et si hoc non fieret vebuit appellare: vt dixi supra. c. proxime.

g Primitus. id est anteq̃ quereẽ ve veritate. io. an.

h Aequibus. non ergo ordo iste ita est ve substantia q̃ ei renũciare non possit: facit supra ve fer. c. vlt. ⁊ quod no. s. ve offi. vele. ve causis.

Incipit liber q̃ntus ve accusatõibus inquisitõibus ⁊ ve nunciationibus. Rubrica.

Ostq̃ coram eo qui p̃ te sup certis crimibꝫ iqsitor fuerat veputat⁹ eadem crimina fuisti confessus frustra confessionez tuam: quo min⁹ puniaris ex ea prout iusticia suadebit: eo ptextu ipugnare ptẽdis: q̃ sup eisdẽ crimibꝫ nõ fueras antea diffamat⁹: vl̃ q̃ p eũdẽ iqsitorẽ capitla sup qbꝫ p̃ te volebat inqrere tibi tradita ñ fuerũt. Item.

Jis cui p̃ te missa fuerat simpl̃r iqsitõ sup certis crimibꝫ faciẽda pcesserit te pñte nec reclamãte aut q̃quã sup b̃ excipiẽte ifamie iqsitiõe omissa ad veritatẽ eorũdẽ criminũ iquirẽdã: pcessus hmõi ex eo q̃ nõ fuit ve ifamia pmit⁹ iqsitũ: vlr̃⁹ ipugnare neqb̃ b idẽ iudiciũ est habẽdũ. Ex datiõe vo aliorj sacrorj cognatio spũalis nequaq̃ oriẽt̃: q̃ matrimoniũ ipediat vl̃ dissoluat

Bonifaci⁹ octauus.

q Uomã. incipiebat. ⁊ si contra. ⁊ bene ō medietate ꝛcur
tata est.

b Canonibꝫ. xv. q. vij. siqs timidus. ⁊ duobꝫ. c. se. ⁊ ꝛbent eē
vj. in ꝛgradatōe pſbr: tres in ꝛgradatōe diacon: ⁊ ita ꝛ sub
diacono videt: vt s ꝛ ser. nō. oz. miramur.

c Facili. ꝑñ ē possi
bile ꝫ ñ facile: ler eī
non ꝺz eē ipossibilis
. viij. di. erit ꝑt.

d Pro hēsi. ī alijs
igit crimīb si immi
neret ꝛgratio faciē
da: fuerūt antiq iu
ra: q in hoc crimine
hō introductū ē spāle
ad idē. j. e. in fideī.

e Relinquendus.
qō dic vt s ꝛ v. sig.
nouum⁹. ⁊. j. ꝛ peis
c. ij.

f Immurādus. s.
e. excōmunicā⁹. ij.

g Solus epūs. ex
cludit epos: ñ capi
tulū suū: ad idē. xv.
q. vij. si āt: ⁊. §. se. ⁊
. c. epūs. xviij. q. ij. c.
nullam.

a q Uicunq;
Scienter.
ignoꝛātia ergo pba
bilis bñ illos excu
sat: s ꝛ clem. ex. mi.
apostolice.

t Sepulture. sic ⁊
manifesti vsu rariꝰ ñ
tradūt sepult ure: s
ꝛ vsur. q in omīb
⁊ qui moꝛiūt in tor
neamētis: s ō toz. c.
j. ⁊ ō hoc ō sepul. ex
pte. in vl. glo. Dici
tur autem sepultu
ra multis modis vt
nō. xiij. q. ij. §. item
ḡrit. ⁊ s ꝛ sepul. c.
penul.

d Alsq; ℞ lz satisfa
cīāt: seq ꝺz absolutō:
vt ꝑz p id qō seq̄t.

e Propꝫijs maiꝰ.
Nō. casum q̄ possū
p me qō ñ possum p
aliū: ꝛ hoc dixi. j. ō
reg. iur. pt. sic ei ex
hibuerūt mēbra sua
fuire iniqtati ad ini
qtatē: sic exhibē dēt
illa fuire iustīcie ad
iusticiā: sic dicit apo
stolus. j. ad ro. vj. c.
⁊ sūt hec ꝛba ī cano
ne. xlvij. di. oēs hō.

f Publice. qz q̄ pub
lice peccāt publice e
mēdēt. ꝛ pe. ⁊ re. c. j.

Gregorius nonꝰ remēsi archi
epō ⁊ suffraganeis suis.

De hereticis. Rubrica.

Uoniā epoꝝ numerꝰ
ad ꝛgradationē cleri
coꝝ a canonibꝰ pstitutꝰ
nō pt ꝛfacili pueniꝛe
pcedimꝰ vt sacerdotē vel aliū
clericū ī sacris ordinibꝰ pstitu
tū: cū p hereſi fuerit secl'ari cu
rie relinquēdꝰ aut ꝑpetuo īmu
rādus: puocatis abbatibꝰ alijſ
q̄ ꝓlatis ⁊ religiosis ꝓsonis ac
l'ratis sue diocesꝰ ꝛ q̄busl expe
dire videbit: suꝰ solꝰ possit epūs
ꝛgradare. H Lexā. viij.

Hicūq; hereticos credē
tes receptatoꝛes ꝛfenso
ꝛes vl' fautoꝛes eoꝝ sciēter pſū
pserit eccl'iastice tradere sepul
ture: vsq; ad satiſfactōz idoneā
excōicatiōis sne se nouerit ſbi
iacere: nec absolutiōis bñficiū
mereāt: nisi ꝑpꝛijs manibꝰ pu
blice extumulēt: ⁊ ꝓnciāt hꝰ
mōi coꝛpa dānatoꝝ: ⁊ locꝰ ille
ꝑpetua careat sepultā Inhi
bēꝰ q̄z ne cuiq̄ laice pſōe liceat
publice l' ꝓuatī ꝛ fide catholi
ca disputare: q̄ vo ꝓfecerit ex
cōicatiōis laqo īnodet. Here
tici aī credētes receptatoꝛes ō
fensoꝛes ⁊ fautoꝛes eoꝝ: iꝑoꝝ
q̄z filij vsq; ad secūdā gnatiōez
ad nullū eccl'iasticū bñficiū seu
officiū publicū admittāt qō si
secꝰ actū fuerit ꝛcernimꝰ irri
tū ⁊ inane Ad hec q̄scūq; vi
ros eccl'iasticos: q ad pces hꝰ
mōi pestilētiū ꝓsonaꝝ dignita
tes ꝓsonatꝰ ⁊ q̄cūq; alia eccl'ia
stica bñficia sūt adepti: exnc
puamꝰ talit acq̄sitis: volētes
q tales ⁊ hītis careāt ꝑpetuo:
⁊ si receperīt illa scient: ad alia
vel sil'ia nequaq̄ in posteꝝ ad
mittāt. Illoꝝ aī filioꝝ emā
cipationē: q̄rū parētes pꝰ emā
cipationē eī hꝰ mōi apparuerit
añ ipaz a via veritatis ad he
retice superstitiōis inuiū ꝛcli
nasse nullꝰ volumꝰ eē momēti
velut factā ꝛ hoīb sui iuris:
cū dignū sit: vt ꝑpter tāti atro
citatē ꝛlicti filij esse ī parētū
hereticoꝝ ꝛsierit ꝓtate. De
iq̄sitoꝛib heretice ꝑuitatis.

Filij vel heredes illoꝝ q̄
dū ī egritudinis lecto ꝛ
cūberēt petierūt hereticos ꝓso
latos: vt ab eis p manꝰ ipositi
onē ꝓsolatiōz reciperēt ꝑm pes
simā ꝓsuetudinē eoꝝdez: sicq;
viā fuerūt vniuerse carnis in
gressi: ad ꝓbādū q ipi ꝛfūcti
ꝓsolatiōz illā: imo veriꝰ ꝛsola
tionē ñ sane mētis effecti susce
perīt: vl' pꝰ pditā iā loq̄laz: cū
tñ moꝛis sit vt ꝺz apud eos: q
nullū talit ꝓsolent: q nō sit sa
ne mētis ⁊ memoꝛiā hēat ordi
natā admitti nō ꝛbēt: si ꝺū vi
uebāt diffamati erāt ꝛ hereſi
vl' suspecti aut legitīe ꝓstiterit
q sane mētis exīstētes hꝰ mōi
hereticos petierūt: alioq̄n ad
mitti poterūt ꝑdicti filij vl' he
redes ad ꝓbādū ꝑmissa nō tñ p
uxoꝛes. filios. familiares vl' ō
suis aliq̄s: ñ p testes alios fide
dignos: ⁊ spāliter fidei zelato
res. De em eisdem.

intelligamꝰ canonē esse ferēde sentētie q̄ iam late: ergo ē hec pars
amplectēda: vt ibi ad hoc. ix. di. sana quippe. Preterea si voluisse t
q̄ esset canō late sne diriſſet sit inodatꝰ vel eoipo vel sil'ia ꝛba.

l Filij. Nō casum in q̄ p ꝛlicto paterno punit filiꝰ. Hoc etiā p
cedit ī crimīe lese maiestatis: qō est mīnꝰ hoc crimine: quo leditur
etna maiestas: s. e. ver
gēris: ⁊ si ꝺ hoīes illa
re blasphemie ipunite
nō trāseūt: multoma
gis q ipm dñm blaſphe
mat dignꝰ ē supplicia
sustinē: ī aut. vt. ñ lux
con. na. j. rñso. ⁊. §. j.
col'. vj. nec ꝛbemꝰ il
lꝰ obꝓbriū iultū di
mittē: q nra ꝓba ꝛle
uit: s ꝛ iudeis ē ī non
null'. Qō em ī religiōe
diuia ꝓmittit ī oim fer
tur iuriā. C. ꝛ here.
māicheos: ad idē. xviij
q. iij. sic. al's regl'arit
pena tpali nō puniꝛ
vnꝰ p alterī ꝛlicto:
qō dic vt no. j. q. iij. ī
fūma. ⁊. xxiij. q. iij. in
fūma: ⁊ itelligas hoc
ꝛ filijs nō ifectis. Illi
em punirēt: vt ipi ex
ap̄o ꝛlicto ñ ex aliēo.

m Secūdā. hꝰ itelli
ge sm ꝛtermiatiōz ꝛ
cre. j. e. ti. statutū. ij.

n Beneficiuz. large
sumit ꝛ hoc dixi. j. ō
reg. iu. c. j.

o Publicū. vt iudi
catus. notaria. ⁊ his si
milia: ad idē. j. ō pēn.
felicis. §. q̄ siqs. ī pn.

p Dignitates. nūqd
⁊ pōtifical' dignitas i
cludit: p ⁊ ꝺ. j. ō pe. fe
licis. §. q̄ si qs. in pn.

q Quam. Nō. spe
ciale: q al's nō refert
p quē pces offerāt. C.
ō pci. ipe. of. l. vnicꝛ
ſ.

r Sciēter. s. sciendo
illos q̄ pces offerebāt
esse tales.

s Etiā. q maioꝛ est
dubitatio q̄ si añ emā
cipationem hoc appa
ruisset. io. an.

t Desierit. Nō. ḡ q
cū mē hereſis patnū ēt
anteq̄ p eccl'iā fuerit
ꝛclarata liberat a pa
tria ꝑtate filiū: ⁊ sic i
terdū ꝑnū odiū inidū
filij sanoꝛ ꝛle viculum
solut. Iuij. di. si seruꝰ
s. q si. sint le. p vene
rabilem.

Filij vel heredes. ꝛcurtata ē ꝛ narꝛatiōe facti. ⁊ icipiebat
Roli ex pte. ⁊ dic filij: lz hēdes. ñ sunt iteresse em eoꝝ: vt s. c.
prt. heredes ēt si filij vel ꝓpinqui nō sint ⁊ istoꝝ itereſt ꝓpter vi
tandā ꝓfiscationē bonoꝝ: vt s ꝛ here. vergētis. j. e. ti. cū ꝫ leges

b Nō sane. vñ qō tē faciebāt: eis ñ ꝺz iputari: q nullū maleficiū
sine ꝓsensu. xviij. q. v. sicd. xv. q. vj. c. j. ī fi. ꝫ furiosus nō hz ꝓsensū
vt s ꝛ spō. dilectꝰ. xv. q. j. illō. s ꝛ suc. abite. cū dilectꝰ.

c Uiuebāt. illi parētes l' testatoꝛes ꝓsulari.

d Legitīe. igit nō casū ī q̄ ꝓbatō nō admittit ꝓbationē in ꝛriū.

e Alioq̄n. i. si hꝰ legitīe ñ ꝓstat: nec ipi ꝺū viuebāt infamati erāt
vel suspecti. , bebāt ordinatā memoriā.

f Premissa. s. q tūc ñ erāt sane mētis l' loq̄lā pdiderāt: nec ha

g Fide dignos. hec clausula que olim erat obscura ⁊ dubia cū ꝛ
liberatiōe fuit īmutata ⁊ bene.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
w Poznaniu

b Uper eo. ꝯmiantꝫ q̄ no. ſ. e. tri. ad abolēdā. §. illos, ⁊ c. pe.
i Legit. xxiij. q. iij. duo. ⁊ l. ꝯ ſū. tri. l. vi. ad ſi. §. ſiq.
k Redeūti vel redeūdi. hic ē q̄ oīb⁹ dī libat: ſ. e. ꝯ reſcp. ſedes
l Nōc. repete ⁊ ſup eo qđ ſcriptū legit q̄ hi q̄ poſt.
m Relinquēdi. vt in p̄dicta ꝯcre. ad abolendā. §. illos.
n Sedē. ad quā i tēpo recurrēdū ē: vt. ſ. q̄ ſi. ſint le. p venerabilē
o Denegāda. qđ ſ dicit p̄ma auctas intelligit i ſalute aie. ſecūda in corporali pena.

p M fidei. ꝯcurrata ē ꝯ narratiōe facti: q̄ olim ꝛcipiebat cōſuluit.
q Inq̄ſitiōis. qđ ſi ñ p̄cedat p modū iq̄ſitōnis: ſed accuſatiōis vel exceptiōis: nūq̄d admittent tales teſtes: videt q̄ ſic: q̄ eadem rō. ſ. fidei fauor ⁊ odiū criminis verſat vtrobiq̄: ſ ⁊ idē ius: ō reſcrip. inter ceteras. cū ſi. p̄ru credo: q̄ ab illo iure regulari q̄ cauet tales p ſonas ad teſtionū admittu nō vbē nō recedā: niſi iquātū inemā p̄miſſū: q̄ ſ accuſat vt excipiat hēat p̄batiōes idoneas: nec ē accuſatio ſauorabilis vt inq̄ſitio: ad hoc. ij. q. vij. ſi ds epūs. Et vbū iſtud ꝯbet aliq̄d opari: al's q̄re fuiſſet expſſum: ad hoc ꝯ ꝛci. ad audientū. cū ſuis p̄cor. ⁊ j. ō pui. ſi papa. j. rñ. i ſi.
r Excōicati. ſ. j. c. pri. tales al's non admittūt: imo etiā iudices ſeculares cenſura eccl'iaſtica ꝓpellūt t'es a teſtimonio i ſuis foris repellere. j. ꝯ ſen. excō. ꝯcernim⁹.
s Carnipes. qđ ꝯ aliis exceptis crimib⁹ an. ſ. tales admittant dic vt. ſ. e. li. ꝯ teſti. c. j. ſ ꝯ p̄ſeſ. c. j. ⁊. vj. q. j. §. verū. qđ ꝯ puris: habebis. j. e. accuſatus. §. licet.
t Cōiecturis. quas ipſe iudex examinans melio⁹ ſcire poterit. ff. ꝯ teſti. l. iij. ⁊ pone exemplū. ſ. ꝯ p̄ſump. litteras. ⁊ p̄cor. j. e. accuſatus. §. licet.
u Deponit. vt facili us credat ipis ꝯponētibus ꝫ infamatuꝫ vel ſuſpectū ꝯ hereſi: q̄ ꝫ non infamatū nec ſuſpectū: ad idem. ſ. e. filij.

a p Reſidētes. ꝯcurtata ō narratōe facti: q̄ ꝛcipiebat q̄ſtiſti
b Excōicati. maiori excōicatiōe ⁊ publice: vt ſit maior dubitatio: ad hoc ꝯ re iudi. ad p̄bandum.
c Officiales. nūq̄d officialis excōicati iudicare poſſit: dic vt ſup ꝯ ſup. ne. p̄re. romana.
d Diſpendio. q̄ñ ergo ſine more diſpendio hec poſſunt: tūc eēnt excōicati eos req̄rendo: q̄ cōicans cū excōicato: excōicatus eſt ſeruata diſtictiōe: ꝯ ſen. excō. nuper. fallit hic: vbi ſ nō eſt caſus iſte ergo nec fallit regula.
e Excōicatiōis. miōris: ⁊ itelligeres q̄ iſti eēnt excōicati: q̄ iuriſdictiōꝫ illā exercebāt: nūc q̄ cōicarūt illis i iuriſdictōe excōicati eēnt excōicatiōe maiori: ſ ꝯ ſen. ex. nup. ⁊ c. ſi p̄cubine: ſ hoc ſpāle eſt q̄ illā penā euitāt: ⁊ ſic dicam⁹ excōicatiōis. ſ. etiā maioris vel minoris: ⁊ facit qđ dixi. ſ. ꝯ ſup. ne. p̄re. romana.
f Prelibatis. ſ. excōicatis vel tñ ꝯ facto iuriſdictiōem hñtibus ⁊ eſt ſic⁹ ꝓteſtatio. ſ. e. li. ꝯ ſta. reg. c. vno.
g Am ꝓtumacia. olim incipiebat ꝓſulratione.

Elper eo qđ ſcriptū legit Eccl'ia nll'i claudit gremium redeūti: q̄ꝫ hi q̄ poſt abiuratiōꝫ erroris vl' poſtq̄ ſe p priꝰ ātiſtitis exaiatōe purgauerit ſi ꝯphēſi fuerit i abiuratā hereſim reciduſſe ſecl'ari ꝯcernit iudicio ſine vlla penit⁹ audiētia relīquēdi cū ſcpture h⁹ mōi videāt ſibinuicē aduerſari: qđ tenēdū ſit p ſedē edoceri apl'icā poſtulaſtis.
Mos ita q̄ꝫ iq̄ſitiōi vīe ꝯ fratꝫ nr̄oꝝ cōſilio rñdem⁹: q̄ talit ꝯphēſis eſt ſi vt dictū ē ſine vlla penit⁹ audiētia relīquēdi ſint iudicō ſecl'ari: ſi tñ p⁹ modū peniteāt ⁊ penitētie ſigna i eis apparuerit manifeſta nequaq̄ ſ ſit hūi lit' petita ſacr'a pnie ac euchariſtie ꝯnegāda.
Bem eiſdē
M fidei fauorē p̄cedim⁹ vt i negocio iq̄ſitiōis hereticе p̄uitatis excōicati ⁊ pticepes l' ſocij crimis ad teſtionū admittāt: p̄ſertim i p̄bationū aliaꝝ ꝯfectū ꝫ hereticos credētes fautores receptatores ⁊ ōfenſores eoꝝ: ſi ex veriſimilib⁹ ꝓiecturis ⁊ ex numero teſtiuꝫ aut p̄ſonaꝝ tā ꝯponētiū q̄ꝫ eorū ꝫ q̄s ōponit q̄litate ac alijs circūſtātijs ſic teſtificātes falſa nō dicere p̄ſumant.
Bem eiſdē.
Reſidētes regimī alic⁹ regni p̄uīcie ſiue loci: lz excōicati vl' ꝯ facto tm̄ ⁊ nō ō iure iuriſditiōꝫ hñtes: ac eoꝝ officiales ad req̄ſitionē ordinariꝰ vl' ꝯlegatoꝝ ipoꝝ aut iq̄ſitoꝝ hereticе p̄uitatis nō valentiū ſine more diſpēdio vl' ne gocij p̄iculo recurſuꝫ hāe ad ſuperiores q̄ legitīe i locis ip̄is poſ ſint iuſticiā exeq̄ p̄t ⁊ ꝯbēt ꝫ hereticos credētes fautores receptatores ⁊ ꝯfenſores eoꝝ iuſticiā ⁊ ſuū officiū exercere nec req̄rētes h⁹ mōi excōicatos p pter h⁹ ſniaꝫ excōicatiōis icurrūt.
Mō tñ p̄ſidētib⁹ p̄libatis vl' officialib⁹ eorūdē ppea i alijs caſib⁹ itelligat p̄ceſſum aliq̄d vel p̄miſſū.
Bē eiſdē.
Um ꝓtumacia i cā p̄ſertim fidei ſuſpitiōi p̄ſumptioꝫ adiciat vehemētē: ſi ſuſpect⁹ ꝯ hereſi vocat⁹ a vobis vt ꝯ fide rñdeat: excōicatiōis vinculo p eo q̄ parere ſbterfugit: aut ꝓtumacit' ſe abſentat p vos fuerit īnodat⁹: quā p annū aīo ſuſtineat ꝓtinaci: ex tūc velut heretic⁹ ꝑdemnet.
Bem eiſdem.
Accuſat⁹ ꝯ hereſi vel ſuſpect⁹ ꝫ quē ꝯ h⁹ crimie magna ⁊ vehemēs ſuſpicio orta erat: ſi hereſim i iudicio abiurauit ⁊ poſtea ꝓmittit i ip̄a: cēſeri ꝯbet quadā iuris fictōe relapſus: lz añ abiuratiōꝫ ſuā hereſis crimē plene p̄batū nō fuerit ꝫ ip̄m.
Si aūt leuis ⁊ modica ſuſpicio illa fuerit: q̄ꝫ ex h⁹ ſit grau⁹ puniēd⁹: nō tñ ꝯbet i hereſim relapſoꝝ pena puīri.
Eū vo q̄ i vna hereſis ſpē vl' ſecta cōmiſit: aut i vno fidei articlo ſeu eccl'ie ſacro erauit ⁊ p⁹ modū hereſiꝫ ſimpl'r vel gñaliť abiurauit: ſi ex tūc i aliā etiā hereſis ſpeciem ſiue

h Uehemētē. Mō ex hac ꝯcre. ſuſpitiōꝫ vehemētē p̄ſumptioꝫ violētā. ꝓt ſuſpitiōꝫ citat': vt veniat rñſurus: ſi ꝓtumax ē: ꝛaz dī vehemēter ſuſpectus ⁊ excōicat⁹: ſi p annū i illa p̄ſiſtit: ꝛā iſta q̄ erat vehemēs p̄ſūptio trāſit i violentā: vñ extūc vt hereticus p̄dēnat: vt hic Inde ē q̄ no. ber. ſ. ꝯ p̄ſup. l'ras. in glo. pan'. q̄ nō vehemēs p̄ſūptio ꝫ violēta cōdēnationē iducit ⁊ ē ſi. ad hoc qđ nota. ꝯ ſimo. inſinuatū. i vlti. glo.
i Rñdeat. ſ vt habeat locū hec ꝯcre. req̄rit' q̄ hoc expſſū ſit i citatiōe: vt. ſ. ꝯ fide veniat rñſur⁹: ſic ⁊ i ſnia req̄rit': q̄ citata fuerit ps vt veniat audītura ſententiā: al's ſine ap. reſcidit'. ff. q̄ ſen. ſñ ap. reſ. l. j. §. itē cū ex eo
k Hereticus. ſic ⁊ i alijs crimib⁹ excōicat⁹: q̄ nō venit rñſurus ꝯ crimie ſi i excōicatiōe ſtat p annū p⁹ annū hēt p cōfeſſo. xj. q. iij. rurſus ⁊ c. q̄cunq̄.
a Accuſat⁹ ō hē ſi. diuinō ōcre. in. iij. ptes. In quaꝝ p̄ma ponūt tres caſus qb⁹ q̄s dicit' relapſus ⁊ durat vſq̄ ad §. licet vo. Ibi ſecūda in q̄ dicit' q̄ pur⁹ in cā hereſis certis caſib⁹ teſtimoniū p̄hibet: ⁊ durat vſq̄ ibi: ſane. Ibi tercia in q̄ ponūt'. vj. caſus olim dubitati: an ad officiū inq̄ſitoꝝ ſpectarēt: vſq̄ ad. §. religioſi. Ibi q̄rta in qua dī religioſos in hereſi ꝯliquētes q̄ꝫ alijs puniēdos.
b Uehemēs. nō vt olenta: ꝯ p̄ſump. c.

litteras: ⁊ facit qđ dixi ſ. c. pri.
c Fictiōe. ideo dicit: q̄ vere nō p̄t dici relapſus ꝯ quo nō p̄ſtat an fuerit lapſus: ſic dic canō q̄ nō p̄t dici renat⁹ q̄ p⁹ non fuit nat⁹: ꝯ p̄ſe. di. iij. q̄ in matris: neq̄ em̄ dici in eu regeneratio p̄t quē generatio nō p̄ceſſit: vt ibi dī. ꝓrer vehemētē q̄ ſuſpitiōꝫ fingit' lapſus: ira q̄ poſt abiurationē rediens fingit' relapſus. ſepe em̄ iura talia fingūt: ꝯ hoc. l. di. ferrum.
d Ex hoc. ſ. q̄ poſt abiurationē repitur lapſus.
e Grauius. ſ. q̄ ſi nunq̄ abiuraſſet.
f Pena. ſ. e. ad abolendā. §. illos q̄ꝫ. ⁊. ſ. e. ſup eo.
g Secta. multas potes videre. xxiij. q. iij. c. pe.
h Articulo. q̄s habes explicatos. ſ ꝯ ſum. tri. firmiter.
i Simplicit. p hec vba puto q̄ ſi abiuraſſet ſolū in illo capitulo: licz labereť i alio: nō diceret relapſus. Et no. q̄ ideſinita

equipollet vniuersali: ad idē ꝛ ꝑtle. qz circa: ⁊ nūqd ꝛ vno articulo infamar⁹ se teneat ꝛ oīb⁹ expurgare no. ꝛ ꝑse. di. ij. ego berēgari⁹: ⁊ puto hāc lr̄az ꝑ illa ꝓte facē q ñ teneat: tñ si id faciat valet: ⁊ habebit postmodū locū pena r̄lapsoꝝ vt seq̄t

k Judicari. ꝛ. ℒ ꝛ trāslac. si ō certa. ff. ꝛ trāslac. q cū tutoꝛib⁹. §. j. vbi genera⁹ trāsactio restrigit ad id ꝛ q ꝑtes actū erat. solu. illa locū hñt i nō ꝓneris ß hic oēs hereses sūt ꝓnere: qz hñt caudas adnuicē colligatas ⁊ ō vanitate ꝓuenūt i idipm. ſ. e. excōica m⁹. j. ⁊. ij. vñ nō q̄rimus an sit relapsus i illā hēsim i quā puⁿus fuerat lapsus: ß q̄rim⁹ an fuerit relaps⁹ i hēsim. Semel ḡ lapsus in hēsim p⁹ abiurationē itez lapsus: luz i alia secta dicit relapsus.

l Adunera. dīa est inꝯ dnū ⁊ mun⁹. munus enī ex cā dat: dnū ex cā ⁊ sine causa ff. ꝛ ỽ. sig. ini dnū.

m Illō possit. puta ꝓter necessitatē famis. xlij. di. q esca m⁹. lxxxvj. di. nō satis vel ignorabat illos hereticos: ⁊ sic p ignorāiā excusat̄ j. ꝛ re. iu. ignorāntia

n Uerbis vestris. si. ſ. ꝛ re. ec. nō alibi hoc cōsultissimo.

o Jd. ſ. receptare ꝛducere visitare associare ꝛnare mittere vel fauoꝛem ꝛpendere.

p Repellantur. vj q. j. quicunq;. ⁊. ſ ꝛ testi. testimoniū.

q Celando. duplex est forma iurādi: qō dic vt. ſ. ꝛ accusa. qualiter. ij.

r Postea. ex intervallo: vt sit hoc speciale fauoꝛe catholice fidei: alꝝs nil esset hic fauoris: vt ſ ꝛ testi. eo. p̄terea.

s Jndicijs. sic. ſ. e. in fide ⁊ sic p indicia statur ꝓbationi: ⁊ ꝛ hoc ſ. q si. sint le. transmisse.

t Aliud obsistat. ſ. q̄ p̄dictū piuriū: vnde si ꝛ falso redargueret̄ non stabit̄ eoꝝ dicto: ꝛ testi. ex tenoꝛe.

u Priuilegiatū. Nota magis priuilegiatū anteponi: ſ ꝛ offlega. volēres. xxj. di. ꝛnq;. ff. ꝛ off. ꝓcon. l. vlti.

x Apostolica. multo minus alij.

y Saperent. sicut ē circa aras idoloꝝ nepharias p̄ces em ittē sacrificia offerre ꝛmones ꝓsulere: eoꝝ respōsa suscipe. xxvj. q. ij. hi qui. ⁊. q. viij. igitur: vel associant sibi ꝓter sortes exercēdas hereticos. vel faciunt predicta cum coꝛpoꝛe vel sanguine xpi vl̄ i somnib⁹: vt possint hīe rēsa: puer⁹ rebaptisāt. vl̄ his sūlia.

sectā aut alio articulo seu sacmēto ꝓmittat: volū⁹ vt r̄lapsus i heresim iudicari. Ille q̄ ō c⁹lapsu i heresiz añ abiuratoꝝ ꝓstiterat l̄ nō ꝓstat si p⁹ illā hēticos receptet: ꝛducat visitet siue associet aut dona l̄ mūera eis ꝛnet l̄ mittat: seu fauoꝛez eis īpēdat: q̄ excusari ñ possit eē sine adoꝛatōne: vt ỽbis vīs vtamur: merito dz iudicari relaps⁹: cū illū ex approbati a se pus erroꝛis ꝓsequtia ñ sit dubiū id feciſſe. Ez ỽo piuria testimoio eē p⁹ pnīaz repellāt: si tñ hi q̄ coꝛā iq̄sitoꝛib⁹ iuꝛātes tā ō se q̄ ō alīs sup fco heresis dicere veritatē eā celādo ꝛierēt: ⁊ postmodū velit coꝛrigere dictū suū ꝛ se ac alios suos ꝓfices ꝛponendo: cū crimen hmōi sit exceptū: si ex manifestis indicijs apparuerit tales ñ aī leuitate aut odij fomite seu coꝛrupto pecunie ß zelo fidei oꝛthodoxe dictū suū velle coꝛrigere: ac mō q̄ pus tacuerant r̄uelare i famoꝛē fidei: nisi alīō obsistat stari dz tā ꝛ se q̄ ꝛ r̄li q̄s attestatōib⁹ eoꝝnō. Sane cū negociū fidei: qō sūme puⁿlegiatū existit: ꝓ occupatōnes alias ñ ōbeat īpedire: pestis iq̄sitoꝝ hereticе a se. ap. ōputati: ō diuīatōib⁹ aut sortilegijs nisi heresim saperēt maifeste ī tromittere se ñ ōbēt: nec puⁿre talia exercētes: ß eos r̄liq̄e suis iudicib⁹ puniendos. Be qōnib⁹ ꝑteꝛea vsuraꝝ motis: ⁊ ꝛ illos q̄b⁹ r̄stitutōz vsuraꝝ in pnīa ꝓ heresis crimīe inūxerī ac illi se ⁊ sua ad h̄ faciēduz in iudicio eccīe obligarī: ītromittere se ñ pūt: ne ꝓ cās hmōi offendiculū negocio fidei ꝓpareī

Si ỽo ꝓ his q̄ ī heresi r̄ceptā do vl̄ ꝛfendēdo hereticos seu eis fauēdo: ñ tñ eristēs hereticus q̄s ꝓmiserit: sb obligatōne bonoꝝ suoꝝ iq̄sitoꝛib⁹ se astrīxit ad r̄cipiēdā ab eis pnīaz ⁊ ꝓplēdā ⁊ ea lz iūcta ñ tñ peracta ꝛcessit: si per hmōi pnīaz on⁹ īpositū fuerit ꝓficiēs ad salutē: ī bois ei⁹ tpalib⁹ exeq̄nō: ad ꝓplemūtū ipi⁹ ꝑ iq̄sitoꝛes cogi ꝛbēt heredes vl̄ alīj: ad q̄s cū suo onere bōa hmōi ꝛuenerūt. Pozzo si ꝓpt hmōi hereticoꝝ rceptatoꝝ ꝛfēliōz seu fauoꝛē q̄s ad faciēdā pnīaz: quā iq̄sitoꝛes ipi iūgere vellēt: bona sua obligauerit eisō: ⁊ añq̄ ei pnīa iūgeret ꝛcesserit: ei⁹ heredib⁹ ñ ē satisfactō ꝑ extincto iā crimīe iūgēda. Jn eo ỽo casu q̄ heredes ad successionē ñ dñt ob heresim sui auctoris admitti: ñ obstāte q̄ auctore ipo viuēte h̄ ñ fuerit ītemeⁿte ipi⁹ morte ꝓ snīaz ꝛclarata tū ad ꝓfiscatōz bonoꝝ p⁹ mortē eiusdē nihilomi⁹ ꝓcedat.

Sacerdotes isup ⁊ alīj clici q̄ negociū iq̄sitiōis istruēdo citatos hereticos l̄ eoꝝ credētes ō celāda veritate l̄ dicēda falsitate seu eos indebite liberādo iuēti fuerīt ipedire: cū ñ sit dubiū: eos ipa facere ī fauoꝛē heretice ꝑuitatis: ꝑ inq̄sitoꝛes a talib⁹ ꝓpelli pūt: ⁊ p ena ōbita castigari: tā ꝑ captōez ꝓsonaꝝ q̄ alīs: put culpa exegerit ꝛlī quētis. Religiosi eī sunt īmuratōis pena l̄ alia ḡuius pumēdi q̄ seclares: si iuēti fuerīt i heresi l̄ ꝓsimlib⁹ ꝛliquisse.

Rbanus quartus.

z Maifeste. ī dubio q̄ hoc casu ñ hñt iurisditōnez: ⁊ lz alīs iudex agnoscat an sus sit iurisditō: ⁊ ī dubio dicat iurisditōz hīe. ff. ꝛ iudi. siqs ex aliena. q̄ in oꝛdiario loq̄t: ß tñ nisi id maifeste appareat se ñ intromittit: ⁊ ē si. ſ. e. li. ꝛ censi. c. j. §. notoria: ⁊. j. ꝛ pen. c. j. ſ ō of. ꝛle. c. vl.

a Et ꝛ illos. q. d. mⁱ tomin⁹ si ꝛ alios.

b Offendiculū. pluri b⁹ inīēt⁹ minoꝛē ad singula sensus: ⁊ sepe qui ad vtrūq; festinat neutruz bñ pagit. xvj. q. j. ꝓbios. ⁊. ℒ. ꝛ assel. nemo.

c Hereticos. ꝛ. ſ. e. ri. c. penul. vbi ꝛfensores ⁊ fautoꝛes hēticoꝝ hereticī sunt. solu. non in fauente ⁊ ꝛfendente. sed in credente loquit̄ ibi.

d Ad salutē. vt puta vt fūdaret l̄ edificaret eccīaz: hospitale l̄ aliū piuz locū l̄ facēt simile piū opus: vt in auī. ꝛ ec. ti. §. siqs edificatōez colla. ix.

e Ꝑalib⁹. hoc dicit quia sec⁹ si ꝛcumio vt Gilijs oꝛōib⁹ l̄ simlib⁹ ꝓstiterit illa pnīa: ꝛdem esset si nō posset illud uūctū: lz salunferum expleri ꝑ aliū: sic̄ esset theologiā audire vl̄ similia.

f Heredes. xij. q. ij. eps q̄ filios. ō sepul. c. vl. ō rap. ī lr̄is.

g Onere. xv. q. j. si q̄s laic⁹. ō ꝛci. pastoralis. ⁊. c. cū nō sit. ℒ. ꝛ fun. ⁊ aq̄. l. ⁊ i ꝓuicial. ſ. ō pig. ex lr̄is.

h Extincto. crimīa extinguūt mōte: vt. xxiij. di. quoꝛūdam. xxxiij. q. ij. admonere. ff. ꝛ his q̄ mō. si. ꝓsci. l. vl. exq̄ igit̄ extinctū ē crimen: ⁊ pnīa nō ē īposita ꝑ crimīe iā extincto: ñ iponat̄ vlterius.

i Casu. q̄ nō fuit re coꝛporat⁹ vnitati eccīe

k Post mortē. xxiij. q. ij. sāe. ij. ⁊. ℒ. ad. l. iul̄. maiest. l. vl. ⁊ itelligē h⁹ vsq; ad. xl. ānos: nā postea abdicari ñ potert cī a rōna eccia a filijs catholicis: q̄ illa tā to tpe bona fide possederī. qō ꝛ ē si ꝛentes catholici putabāt: vt ſ. e. li. ꝛ ꝓscꝑ. c. vl.

l Jmpedire. maifeste vel ñ maifeste: dūmodo hoc ꝓstare possit.

m Castigari. sic. j. ō penis. romana.

n Delinqnns. nam grauius ꝛlictū ē grauius vindicandū. xxiij. q. j. nō afferam⁹: ſ ꝛ excel. ꝓla. tanta. ⁊ in equalib⁹ ꝛlictis equales sint pene. j. ti. ꝓri. c. vno. in fi.

o Religiosi. usti si reperiāt heretici ñ sunt dicēdi religiosi ß religionis obumbratōe fuscati. ſ. e. ti. ad abolendam. §. j. ꝛc.

p Jmmuratōis. ſ. e. ti. c. penult.

q Sclares. ſ. clici l̄ laici: ꝓcoꝛ. optie ſ ne. cle. vl̄ mo. c. ß nec.

r Consimilib⁹. ꝛ quibus vidisti. ſ. ꝓri. §.

a Statutã. dirẽcte: puta ne aliq̃s cuius illi⁹ loci accusari possit vel ꝺ eũ iq̃ri sup crimĩe hereſis: ꝛ q̃ null⁹ ꝺ aliũ ꝺ crimĩe hereſis audeat teſtificari vl̃ his ſimilia.

b Indirecte. puta vt null⁹ possit ꝛe aliq̃ crimine puniri ab aliq̃ q̃ a pl̃ate: vel vt nullus ali⁹ q̃ pl̃as possit aliquẽ cape vel capi facẽ: vl̃ vt nul⁹ nisi sit ꝺ familia pl̃atis possit arma portare l̃ his ſil̃ia.

c Retardari. Nõ ꝺ generale illud: qꝺ differt nõ auferẽ. xviij. q. vj. c. j.

d Illomie. s. ꝛe elec. fundamenta.

e Adore. nõ morã vitadã: ꝛe hoc dixi. s. ꝛe elec. c. vltimo.

f Tale. s. q̃ directe vel idirecte impediat vl̃ retardet.

g Retardẽt. vñ statuto ꝛe ñ ponãdis armis excipiẽt inqſitor familia ꝛ his ſil̃ia: non tñ debẽt inqſitores abuti poſſeſſiõe portatiõis armor: vt i cle. eo. ti. c. nolentes.

h Cõpellẽdos. ſic. s ꝛe iureurã. c. licet ꝛe excep. c. vl. j. ꝛe ſentẽ. excõ. ꝛecernim⁹.

i Ne aliq̃. ſic̃ officiũ legati ñ expirat re integra mortuo papa: vt s ꝛe offi. le. c. ij. ſic ꝛ officiũ inqſitoris hereticę p̃uitatis in fauorẽ fidei re integra nõ expirat: vt h

k Expiret. ſic̃ pl̃as legatorũ datorũ ad cãs ꝺ of. ꝛele. licz vndiq̃ ꝛ. c. gratũ. ꝛ. c. relatũ

l Incepta. ꝛe qb nõ dubitabaꝫ p iura p̃ie ſducta. ꝛ no. icepta: q̃ per quẽlibet iudicialẽ actũ eſt p̃ter citationẽ iuriſditio ꝓpetuat: vt dici ſolet i ꝛecte. ꝛe of. le. licz. ibi: vti ceperit

m Nõ cepta. Nõ q̃ ſi hoc eſt ſpãle fauorẽ fidei catholice: vt. j. vi: g vbi nõ ẽ fauor ei⁹ p̃nũ ẽ regl̃are: ꝛ ſic nõ termiãꝫ q̃ſtiõz no. s. ꝛe of. ꝛele. lz: q̃ q̃rit: an ꝓpetuatio facta i vno articulo ꝓpetuet in alijs p eaſdẽ l̃ras ꝛelegato ꝓmiſſis: ad idẽ. s. e. li. ꝛe of. ꝛele. c. vl. §. officiũ. ꝛ ẽ in h⁹ differẽtia inf iſtũ iqſitorẽ ꝛ pſeruatorẽ: vt ibi ꝓ.

n Emerſerãt. vt ſi tpe mortis pape nõ erat tãci⁹ hereticꝰ: p⁹ea lapſus ſenſerit hereſim: ꝛe hoc poterit cognoſcẽ inqſitor.

o Fauorẽ. ſic s. e. i fidei fauorẽ. ꝛ s. e. accuſar⁹. §. licz. cũ ſi. i h⁹ ti.

a Officiũ. diuido ꝛecre. i tres ptes. In ꝓma ſformat iqſitores ad ꝛeũ: vt ei⁹ tiorẽ hoim metu añponãt i ꝓcedẽdo ſiue vel ſeparãꝺ hereticos ꝛ ſuos fautores: ꝛ eũ i eos abſoluẽdo cũ ve redierit ꝛ durat vſq̃ ibi: verũ q̃. Ibi ſedũda ps in q̃ eos inſtruit i mõ exaiatiõis teſtiũ: ꝛ i ꝓmis q̃ teſtificata ſcribẽ ꝛebeãt vſq̃ ad §. ꝓpeſcẽdi. Ibi icipit ꝛcia ps in q̃ eos inſtruit circa ꝓſonas: p q̃s i

Statutũ ciuitatis caſtri ville vl̃ alter⁹ loci: p qꝺ negociũ iqſitõis hereticę p̃uitatis directe vel idirecte: ne in eo libere ꝓcedi valeat: ꝓtigerit impediri: vl̃ quõdolibz retardari: nll⁹ existere firmitatis: ipſiuſq̃ ciuitatis vl̃ loci dñm poteſtatẽ capitaneũ ꝓſules vl̃ rectores: p quẽ l̃ q̃s eadẽ ciuitaſ ſeu loc⁹ regit: q̃cũq̃ nomĩe cẽſeãt: ad ſtatutũ hmõi loci diocesano vl̃ ei⁹ vicario aut iqſitori ſeu iqſitoribꝫ labis p̃fate: ſine more diſpẽdio exhibẽdũ ꝛ ſi tale inuentũ fuerit reuocãdũ oĩno: vl̃ ſaltẽ eaten⁹ moderãdũ q̃ p illud iqſitiõis ꝓceſſus nõ impediantᵉ: vl̃ aliqten⁹ retardẽt p cẽſurã eccl̃iaſticã ꝛecernim⁹ ꝓpellẽdos. Quemẽs quartus iqſitoribꝫ hereticę p̃uitatis.

Ne aliq̃ dubitatiõnẽ ſollicitã excitãtes i dubiũ reuocẽt: an officiũ iqſitiõis hereticę p̃uitatis ſollicitudini vre i fra certos limites ab ap. ſede ꝓmiſſũ expiret p mortẽ ro. põ. q̃ ꝓmiſit põti ꝛeclaram⁹ edicto ipm officiũ nõ ſolũ q̃ ad negocia viuẽte mãdatore inceptat i mo etiã q̃ ad itegra ꝛ nõ cepta ꝛ qꝺ plus ẽ: quãtũ ad ea q̃ tũc nequaq̃ emerſerãt i fauorẽ fidei poſt ꝓmittẽtis obitũ pduꝛare. Nem eiſdem.

Officiũ iqſitiõis ꝺ hereticos i p̃uicia in q̃ vob idẽ officiũ ẽ ꝓmiſſuz auctorita te ap. poſſitis efficaci⁹ adiplere: diſcretiõi vre p apl̃ica ſcripta mãdam⁹: q̃ten⁹ vbiq̃ i p̃fata p̃uicia ſil̃ vl̃ ſeparim aut ſingulariꝫ: put negocij vtilitas ſuadebit: ꝺ hereticos credẽtes receptatores fautores et ꝛefenſores eoꝝ necnõ ꝺ iſama-

tos ꝛe hereſi vl̃ ſuſpectos iuꝛ ſanctões canoĩcas hoĩm metu di uio timoꝛi p⁹posito pceꝺatis. Si vo aliq̃s ex p̃dictis heretica labe ꝓmit⁹ abiurata: redire voluerit ad eccl̃ie vnitatẽ: ei iuꝛ formã eccl̃ie abſolutiõis bñficiũ impendatis ꝛ inuigatis eidẽ: qꝺ iuigi talibꝫ ꝓſueuit puiſo ſolert̃: ne ſil̃ata puerſiõe redeãt fraudulent̃: ꝛ vos ĩmo ſeipos fallẽtes ſb agni ſpẽ lupũ gerãt. Clerũ q̃ i tam graui crimĩe cũ ml̃ta oportet cautela ꝓcedi: vt i reos ſine vllo pferaꝫ erroꝛe dure ac digne ſeueritas vltiõis volum⁹ ꝛ mãdam⁹: vt i exaiatiõe teſtiũ q̃s ꝛcipi ſup crimĩe p̃dicto ipmq̃ ptingẽtibꝫ oportuerit: adhibeatis duas religioſas ꝛ diſcretas pſonas i q̃ꝛ p̃tia p publicã ſi ꝓmoꝺ poteſtis hãe pſonã aut p duos viros idoneos fideliter eoꝝdẽ ꝛepoſitões teſtiũ ꝓſcribãt. Ad cõſcribẽdas q̃ꝛ h⁹ mõi ꝛepoſitiões teſtiũ ꝛ ad faciẽdũ oĩa q̃ in ꝓmiſſo vobis officio ad ſcriniarij ſeu tabellionis officiũ ptinent teneri diſtricte ꝓcipim⁹ cũ p vos fuerit req̃ſiti oẽs ꝛ ſingl̃os vñ ordis frẽs q̃ vũ eẽnt i ſeculo tabellionat⁹ officiũ hũiſſe ꝛ exercuiſſe noſcunt: ꝛ illos eſt qꝺ idez tabellionat⁹ officiũ rõne pꝛefati negocij fidei fuit ab ap. ſe. cõmiſſuz ꝛ i poſtez ꝓmittet; ꝓcedẽtes h⁹ mõi fratribꝫ necnõ et alijs religioſis qꝺbuſlibz q̃ ſil̃r vũ eẽnt i ſeculo tabellionatus officiũ habuerũt: ꝛ exercuert qꝺbuſuis etiã clericis ſecl̃aribꝫ officiũ ipm hñtibꝫ: eẽ ſi ijdem frẽs religioſi ꝛ clerici ſint i ſacris ordinibꝫ ꝓſtituti exercẽdi libere officiũ ipm q̃ ad ꝓmiſſa

pediri poſſet vel diferri iqſitõiſ negociũ

b Pronicia. iſpicit factũ: q̃ idẽ ſi i ciuitate dioc̃. vl̃ alto certo loco.

c Cabiq̃. ſic ꝛ ordinari⁹ i q̃libꝫ pte dioceſ ſue pẽ cãs audire ꝛ p tribunali ſedẽt s e. li. ꝺ of. ol. cũ eps ad idẽ ꝺ of. le. nouit.

d Separati. regl̃ariꝫ p: niſi ex forma ꝓmiſſionis id hẽat s ꝛe of. vele. cãz. ꝛ c. cũ pl̃es s. e. li. Sz ẽ h⁹ ſpãle fauore fidei: vt efficaci⁹: vt s dixi. ꝛ eq̃pãt i hac pte ordinarijs q̃rũ q̃libꝫ p ſe ꝓcedẽ pt. ſi. ꝛe of. pco. l. j. qꝺ ꝛe ordinarijs itelligẽ q i ſolidũ iuriſdictioez hãt ſic ẽ in ſcolaribꝫ epis mgr̃is et doctoꝛib. C. ne fi. p pze. aũ. bita. ſec⁹ i his q̃ ñ hãt i ſolidũ ſi ſic ẽ cũ. c. cogſcit. q̃ tũc q̃libz ſingl̃aris p ſe nõ ẽ iudex: ad h⁹ qꝺ no. xv. q. vij. eps nl̃i⁹: ꝛ ꝺ of. ol. irrefragabili. ꝛ pcor. ad hãc ꝛecre. j. e. p hoc.

e Diuio. xj. q. iij. iuliã⁹: ſic s. e. ii. ꝛe immu. ec. cl̃icis. ad idẽ s. eo. vergẽtis.

f Procedatis. hodie reſtricte ẽ pl̃as i q̃ſitoꝛ i q̃buſdã p clemẽtẽ. s. e. c. ml̃toꝝ

g Labe. gñaliꝫ vel ſimpl̃r: vel dic e s ꝺ q̃ ſuſpect⁹ vel ꝓuicꝛ erat: ꝛe hoc dixi s. e. accuſat⁹. §. j.

h Eccl̃ie. q̃ gremũ ñ claudit s. e. ſup eo i Formã. xj. q. iij. cũ aliq̃s. s ꝛe ien. ex. cũ ꝛeiideres.

i Cõſueuit. j. q. vij q̃ties cõdit. ꝛ. c. ſalubꝛiumꝰ ꝛe ſe. di. ij. ego berẽgarius.

l Siẽrata. xxvij. di. q̃ iterrogaſti. j. q j. ſic ſneti. xxij. q. v. cauete. Eſt tñ intdũ vtil̃ ſil̃atõ. xxij. q. ij vtilẽ: ꝛ dic ꝺ h⁹ vt ibi ꝛ. xxiij. q. j. officij.

m Falẽtes. mẽtiri ꝛeo poſſunt: ſallẽ aẽ

ipm nõ poſſunt: ꝛe conſe. di. ij. panem ꝛe altari.

n Lupum. s. ꝛe renũ. in. fi. §. ꝓpter malicĩã.

o Duas. i tegrũ emñ ẽ iudiciũ: qꝺ plurimoꝝ ſentẽtijs ꝓfirmaẽ s ꝛe offi. ꝛele. pudẽtiã ad idẽ. xx. di. ꝛe quibꝫ.

p Diſcretas. ſemꝫ emñ q̃ graues cauſas eccl̃iaſticas audiunt debẽt eſſe diſcreti: s ꝛe ꝓſang. ꝛ affi. c. j.

q Idoneos. ſic ſupꝛ ꝛe ꝓba. qm̃ cõtra falſam: ꝛ dic vt ibi.

r Ad ꝓmiſſa. p hanc litt⁹ã bene patet: q̃ tabellio fact⁹ monachus nõ põt exercere quo ad alia tabellionatus officium: e t hoc etiã bene patet ex extrauagãti bonifa. debẽt ſupiorib⁹. ꝛe offi. ol. circa medũ ꝛecre. ꝛ idẽ ꝓbabamus olim per ꝛecre. s. ne cle. vel mo. ſic p. l. C. ꝺ ſac. ſan. ec. l. añpenl̃. xxj. q. j. §. nouaꝛ

.L. ō epis ⁊ deri. l. placz. notat tñ guil. i spe. ō sta. mo. ver. .xxvij. q. Veteres rogatōes pplebu. ß nouas non assumet. ff. famī. herc. l. alienatōnes. ff. ō postula. l. j. §. casuz. ff. ō negoges. nā ⁊ seruus. §. si vno: ad idem s ō iudeis iudei. ꝛc cuirata te. cum si.

s Canōis. s ne cle. l' mo. sic te.

t Premissa. hoc ē regulare vt dixi: vt xij. q. ij. c. inuigne. ō sen. ex. sacro.

u Postposita. quid hoc opet hēs s ō ap. pastoza l'. ⁊ no. e. ti. vt ꝛbitus.

x Pos. s. questuarios.

y Facultatē. h⁹ vl't dicere q si scta p inq sitores pgregatiōe p negotio fidei vemāt aliq ō rūgualli vel alij qstuarij: ⁊ velint ibi pdicare: pñt cōpelli p cēsurā ec. ꝛsistere.

z Auxilio. xxiij. q. v. pdest. ō of. oz. c. j ⁊ Duab. s ō rscp. nōnulli. qd dicē ꝛ nouas ꝛcre. s. eo. li. statutū. ō rescp. vides q ista ꝛcre. fuit clementis. ⁊ sic q ad hoc vī ista ꝛcret. p illā correcta cū sit posteriōz: ad id s. e. li. ō pscī. c. j. cū suis cōcoz. ꝓrūi dico. q ꝛcre. illa locū hz i lrīs ipeītis a pte ꝓ ptē. lz i pfuatoribz locū hē at vt s. e. li. ō of. ꝛle. c. vl. §. pfuatoes. ß istud ē qddā spāle fidei sauoze qō ñ tollit p gnālē pstitutōz. lz postea sbsecutā. ad h⁹ j. ō re. iu. generi. ⁊ qō ibi dixi.

p Subiectis. q ex territoriū ius dicēti ipune ñ pareī. ō pscī. c. ij. s. e. li. ff. ꝛ iurisdi. om. iu. l. vl. ⁊ h⁹ q ß dr hēbā⁹ s. e. excoicā⁹. ij. §. moueant.

q Approbatas. oīa ei nr̄a faci⁹. qb⁹ auctē nr̄az iptimur. .L. ꝛ ve. iu. e. l. j. §. ß neqz

a Publicū. sic. j. ō peñ. felicis. ⁊. j. c. pr

b Pmissi. ß

Incipiūt ōcze. bonifacij: ⁊ hñt qdā ß rubrica ō iqsitoꝛi b⁹ hēticē pūitatis sed nō oz ß esse rubrica: ⁊ fuit erroꝛ scribentium ex superscriptione prouenies q putauerunt q bonifa. viij. esset supscriptio residuū esset rubrica. Et

nō obstāte statuto aliq̄ ꝓrio canonis vl' ordinis q̄cūq̄ vallato munimīe ptatez.

Cōpescē di p̄tea monitōe p̄missa p cēsurā eccl'iasticā appellatōe p⁹posita p̄dicatoꝛes q̄stuarios vbi ꝓtigerit p iq̄sitōis seu fidei negocio ꝓgregatioz fieri vel alīs eidē negocio quōlibet ex h̄ ipedimētū aliqō afferri: a p̄dicatiōis officio: qō ad ipos nll'aten⁹ ptinet: q̄z ītereſt tm̄ charitatiua sbsidia supplicīt petere ac īdulgētiā si forte h̄nt exponere: liberā vob ⁊ singl'is vīm ꝓcedim⁹ auctate p̄ntiū facultatē.

Denicq̄ vt circa p̄missa plene vobis ⁊ singl'is vīm coeztōis expedita ⁊ iuiolabil' adsit auctas: volum⁹ vt eis oīa viril' exequamī si opus fuerit inuocato auxilio brachij secularis p̄dictoꝛes p cēsurā eccl'iasticā appellatōe p⁹posita ꝓpescēdo: ñ obstātibz aliqbz p̄uilegijs vl' īdulgētijs q̄buscūq̄ psonis cuiusuis ꝓditōis dignitatis vl' grad⁹ religiōis vl' ordinis comitatibz vl' vniuersitatibz ciuitatū ⁊ locoꝛ spāliť vel generaliť sb q̄cūq̄ vboꝛ exp̄ssiōe vl' forma memoꝛata se. ꝓcessis vl' ī posteꝛ ꝓcedēdis: cū ex h⁹ mōi vel alijs p̄uilegijs ⁊ īdulgētijs nullū vobis ī tāte pietatis negocio velim⁹ obstaculū intpoui: ⁊ pstitutōe ꝛ duabz dietis edita ī pci. ge.

Statuim⁹ īsup vt p̄tas capitane⁹ seu rector vl' psules seu quis alij q ciuitati p̄sunt vel loco alteri ad p̄ns aut p̄erit ī futuꝛ: ad req̄sitiōz dioceſanoꝛ vl' vicarioꝛ suoꝛū seu inq̄sitoꝛ heretice p̄uitatis iurēt p̄cise attēdere īuiolabiliť ⁊ obseruare ac facere a suis sbditis obseruari toto tpe sui regimīs ī terris sue iurisditōi regimīe sbiectis pstitutōes ꝓ hereticos credentes receptatoꝛes fautoꝛes ⁊ ꝛfēsoꝛes eoꝛ ipoꝛq̄ filios ⁊ nepotes a se. ap. promlgatas ac eī approbatas: q̄ q̄ iurare noluerit ⁊ seruare: vt

infaīs ⁊ tāq̄ hereticoꝛ fautoꝛ ac ō fide suspect⁹ officio ⁊ honoze sui regimīs spolieť nec vl'teri⁹ p̄tas capitane⁹ psul vl' rector hēať ī aliq̄ⁿ aut ꝛcetero ī aliquā dignitatē vl' officiū publicū vlterius assumať: ⁊ q̄ vt p̄tas baliu⁹ psul vel rector fecerit nulla obtineāt firmitatē

Omīsaci⁹. viij. inquisitoꝛibz hereticē prauitatis.

Ut pmissi vob officij ꝛbi tū vtili⁹ ⁊ vberi⁹ exeq̄mīscte memoꝛie īno. alex. ⁊ cle. p̄ deceſſoꝛ nr̄oꝛ vestigijs īherētes vob ⁊ vīm singlis pmittēdi citatōes ⁊ ꝛnūciatōes sniarū q̄s ī q̄slibet hereticos credētes rceptatoꝛes ꝛfēsoꝛes ⁊ fautoꝛes eoꝛ tuleritis: aduocādi q̄z put expedierit p̄itos q̄slibz vt vobis asistāt: ⁊ īhmōi ferēdis sentētijs p̄beāt psiliū opoꝛtunū: ac eis q̄ sup his vob hūilit p̄eāt ī vtute obediētie iniūgēdi ꝓuocādi eť clez ⁊ pl'm ciuitatū castroꝛ alioꝛūq̄ locoꝛū put dicto negocio fidei videritis expedire ⁊ ꝓ illos q̄s ī puicia in q̄ vobis iq̄sitiōis officiū ē pmissum hereseos crimē psti terit cōmisisse: lz ad alias ptes se trāsferēdos duxerīt pcedēdi necnō faciēdi a q̄buslibet assignari vob libꝛos seu q̄ternos: ⁊ alia scripta: ī q̄bz inq̄sitiōes facte ac pcessus p quoscūq̄ auctoꝛitate se. ap. vl' legatoꝛ ei⁹ habiti ꝓ hereticos ptinēť ⁊ illoꝛ q nr̄is mādatis obediētes hūiliter stāt ppter heresim in carcere vl' muro recluſit: penā vna cū p̄latis quoꝛ iurisditiōi sbsunt mitigādi vl' mutādi: cū videritis expedire: puādi p̄ter ea vl' puatos nūciādi dignitatibz ac alijs bñficijs ecclīasticis ⁊ dioceſanoꝛ vl' eis absentibz vicarioꝛ suoꝛ psilioꝛ: ⁊ officijs publicis ac honoribz q̄buscūq̄ eosdē hereticos credētes receptatoꝛes ⁊ ꝛfensoꝛes ipoꝛ eoꝛq̄ filios ⁊ nepotes plenā cōcedim⁹ facultatē. Sunt aūt

ꝓphēdit ista ꝛcre. p⁹ vtilia p expediēd o officio iq̄sitoꝛ: dat eīs p̄tatē ꝓmittēn citatōes ⁊ sniaꝝ ꝛnūciatiōes: dat p̄tatē vocādi p⁹itos clez ⁊ pl'm vt eis assistāt: dat p̄tatē ꝓcedēdi ꝓ illos q ꝛ sua ī aliā p uīciā sejtrāstuleŕt: dat p̄tatez reperēdi libꝛos ⁊ pcess⁹ ꝓmutādi ⁊ mitigādi penas: puādi ⁊ puatos nūciandi officijs ⁊ honoribz hēticoꝝ fautoꝛes ⁊ ꝛfensoꝛes eoꝛ: ita tñ q h⁹ fiat ꝛ dioceſanoꝛ l' ī eoꝛ absentia vicarioꝛ suoꝛ psilio: nisi ijdē scīēt talibz bñficia ptuliſſent hoc dicit.

c Vestigijs. i vnerē pmissionibz q̄s suis tpibus fecerāt iq̄sitoꝛibz hereticē pūitatis.

d Singl'is. p̄sit eīs pcedē sil' ⁊ diuisim: s c. pri. in pn.

e Sniaꝝ. has eť cōmittūt ꝓsernatoꝛes. ß ō iq̄sitoꝛibz maioꝛ erat dubitatio: q̄ illoꝛ mīsteriū videť electū: s ō offi. ꝛle. c. vltī.

f Tuleritis. vide. j. circa fi. ca. plenā cōcedim⁹ facultatē: ⁊ h⁹ idē Fpetas ī fi. cuiusibz v. g

Expedierit. sic. s. c. j ⁊ c. pri. §. verū. ⁊ j. eo. c. vi. io. an.

h Procedēdi. qd ī casu ꝓuerso ī eo. s. q alibi crimē hereſis ꝓmisit: ⁊ mō ē in puicia h⁹ iq̄sitoꝛis: dic q potit cognoscē: q̄ vbi inuenīt ꝓuenīt q̄s ō crimīe. .L. vbi ō cri. agi. op. l. j. ⁊ sic ꝑm h⁹ eēt repire: q̄ inidū duo iq̄sitoꝛes cognoscerēt: pone peccauit ī rauenari ⁊ trāsiuit ad mediolanū ꝑm h⁹ rauenas ⁊ mediolanēs potit cogscē: nec ē miz: vt. j. e. c. p hoc.

i Quibuslibet. siue sint ipi scribētes l' alij ad q̄s quōcūq̄ ꝛuenoꝛint dicta scripta.

k Vel mutādi. regnlariť ꝓ. ff. ꝛ reg. iu. l. paul⁹. ⁊. l. acta. §. j. ⁊ s ꝛ offi. ꝛle. i lrīs: funetus ē eñ iudex officō suo iudicādo bene vel male: vt ibi.

l Honoribz. sīō i ea pte q̄ puat vel puatos ꝛnunciat dignitatibz ecclesiasticis ꝛ ecclesiasticis beneficijs req̄riť cōsilium dioceſani vel eo absente ei⁹ vicarij: q̄ sic institutio sit eis auctoꝛizātibz: sic etiā ꝛbet fieri ꝛstitutio: ꝛ insti. ex frequēt ibz ō hereť. cū ex imīcto. in fi. sed cū puat officijs publicis ⁊ honoribz nō requiť ꝓsiliū

eor: vt patet ex ordinatiõe istius lre: & iõ qui cessat in illis supior rõ.
m Scien̄ter. si. ℨ. e. c. ij. §. ad hoc. & j. e. cauerunt. & psumem⁹ ignorare: nisi pbent scire. j. de reg. iu. psumit. ff. de pba. veri⁹. qđ sane intelligas: vt no. in dicta regula psumit.
n Punitos. & vñ debet pena nõ venit premiũ. ff. de le. j. si seru⁹ plurium. §. qui aũt. xvj. q. j. legi. cũ si.
o Onit xpianos. Redierit. forte pus fuerãt iudei: p⁹ea tacti sunt xpiani: isti dicũt redire. hi q nũq̃ fuerãt iudei: sed semp xpiani: illi dicũt trãsire. Jo. an.
p Infantes. s. minores septẽnio: vñ videbant nõ obligari ad fidẽ: q⁹eras illa ignorat quia videat. ℒ. de fal. mo. l. j. vñ nec sponsalia tales ꝯhere pñt: ℨ e. li. de spõsa. c. vno. & ꝯriũ ẽ verũ: q⁹ tali sacramẽto obligati sunt etiam ignorãtes: ℨ de bap. maiores de cõse. di. iij. q̃ris: sic & puniti⁹ etiã ignorãter rebaptizat⁹. e. di. q bis. er. c. se.
q Absolute. g̃ absolute coact⁹ nõ recipit sacramẽtũ baptismi: & ꝓfitionaliter: & metu mortis coact⁹ bñ. xlv di. de iudeis: ℨ de bap. maiores: coacta enim volũtas volũtas ẽ. xv q. j. merito q̃rit. Est aũt absoluta coactio cũ qs remẽs iuit⁹ et reclamãs ferẽ ad fontes & cũ vbor plationẽ imergit: & ẽ si. l. di. ꝓbyteros. ℨ. qđ metus causa sacris.
r Judeos. nõ g̃ pñt isti se iuuare p ꝓfessionẽ quã cõtẽpserũt. ℒ. de apo. l. hi q sanctã: licet al's infidelis nõ recipiat ad testimoniũ: ℨ de testi. c. j.
s Procedendũ. erit ne p istud capl'm canon ille correct⁹. j. q. iij iudei. vbi dr q bona iudeor deuoluũtur ad catholicos filios: sed bona hereticor sunt cõfiscata. j. e. cũ ꝑmit qr correctio iuriũ ẽ vitãda: dicẽdũ videt q nõ: vt istud. c. loquat de pena psonali: non de dãnatiõe bonor: maxie q hec noua iura qñ corrigẽ intendũt hoc ex ꝑmittũt. ℨ de ꝓcess. pbẽ. c. ij. j. & sen. ex. c. vl. ꝯ videt cũ apte dicat eos puniẽdos: vt hereticos: g̃ ipor bona nõ deuoluũt ad filios. j. e. cũ scõm: qđ tuti⁹ videt. nec necesse ẽ vt noua lex corrigẽs ꝓcedentẽ & illa faciat mentionẽ: ℨ. e. li. de pst. c. j.
t Decreuit. in cõmissiõibꝫ p eũ factis sup heretica pauitate Cõfiscari. vt sic mulier mariti odio nõ grauet. j. de reg. iu. ñ dr. cũ suis ꝓcor. q nec vxor p marito quenit. ℒ. ne vx. p ma. p totũ. nisi i cã ꝓmpulariꝫ. ℒ. in qb⁹ ca. pig. vel hypo. ℨ. l. sacris.
u Tũc. s. tpe ꝓtract⁹. g̃ si tũc ignorabãt: licet postea sciuerit: ñ hꝫ locũ pena vt. sic inspiciat imitũ: ℨ de emp. & ven. cũ dilecti. psumitur aũt ignorare: nisi ꝑbent scire. ff. de pba. verius. de hoc ℨ. c. ij. & j. de reg. iu. ꝑsumitur. 10. an.
x Latutũ. inocẽtij. Si loquat de q̃rto habebam⁹ id i cõmissiõibꝫ p eũ factis: vt dixi. ℨ. c. pri. si dicam⁹ de tercio possz. oq de decre. ℨ. e. vergẽtes. & c. excõicamus. §. credẽtes.
y Alexandri. quarti. ℨ. e. quicũq. §. heretici.
c Jnane. hucusq durat antiq̃ ꝓstitutio: mõ sequit declaratio i declarant no. p ost. ℨ. e. vergẽtis: & hãc declarationẽ sic intelligo Si tici⁹ fuerit hereticꝰ receptator fautor vel defensor & hũt filiũ & filiã vterqz ipor sbiacet ꝓhibitiõi: & si ille filiꝰ hẽat filiũ: ipe nepos ex filio ꝓhibitiõi subiacet: ꝫ si filia hẽat filiũ: nepos ex filia ñ subiacet huic ꝓhibitiõi. Jtẽ si mlier aliq̃ ẽ hereticꝫ & hẽat filios

diocesani i ꝑnãdo tales vl nũciãdo ꝑuatos bñficijs & hor mõi reqrẽdi: nisi forte ꝓstaret legitime: q ipse sciẽtes hor mõi ꝓsonis eadẽ bñficia ꝓtulissent tũc em eos i his reqrẽdos nõ ee cẽsem⁹: ꝫ pot⁹ a suo iudice puniẽdos.
Item.
Contra xpianos q ad ritũ trãsierit vl redierint iudeor etiã si hor mõi redeũtes dũ erãt ifantes aut mortis metu nõ tñ absolute aut pcise coacti baptizati fuerũt: erit tãq̃ ꝯ hereticos: si fuerit de ꝫ ꝓfessi aut p xpianos seu iudeos cõuicti: & sicut ꝯ fautores receptatores & defensores hereticor: sic ꝯ fautores receptatores & odẽsores taliũ ẽ ꝓcedẽdũ.
Item.
Decreuit felicis recordatiõis ino. papa. iij. q ꝓpter heresim maritor vxorz catholicaꝝ votes nõ debeat cõfiscari: qđ intelligẽdũ fore cẽsemus: nisi forte mulieres ipe cũ viris mũmonia ꝓtraxissent qr hereticos tẽ sciebãt.
Item.
Latutũ felicis recordatiõis ino. & alex. ꝑdecessoris. nr̃or: ne videlz heretici credẽtes receptatores defensores & fautores eorum ipor̃ꝫ filij vsqz ad secũdã generatiõez ad aliqđ bñficiũ ecclasticum seu publicũ officiũ admittãt: qđ si secꝰ actũ fuerit sit irritũ & inane ꝓmũ & secũdũ gradũ ꝑ paternã lineã ꝓhendere declaramus: per maternã vo ad ꝓmũ dumtaxat volum⁹ hoc extẽdi
Hoc sane de filijs & nepotibꝫ hereticor̃ credentiũ & aliorũ hor mõi qui tales esse vel tales etiã decessisse probant: intelligendũ esse videt: nõ aũt illorũ quos emẽdatos esse ꝓstiterit: & reincorporatos eccl'ie vnitati: & pro culpa hor mõi ad mãdatũ eccl'ie penitentiã recepisse: quã ipi vel iaz pfecerũt: vl humiliter ꝓsecutiõi eius insistũt vl parati fuerint ad recipiẽdã eandem.
Item.
Inquisitores hereticẽ pauitatis ab apostolica se. seu alio vel alijs quibuslibet deputati: de huiusmodi crimine inquirere cõtra episcopos nequeunt: aut eius preteru pcedere contra eos: nisi in lris sols filij includũt hac prohibitõe: ꝫ nepotes ex filijs ñ. & hoc intẽdit hec declaratio. Et hoc secũdo casu cũ mat fuit heretica: itel ligas verũ si pr fuit catholic⁹: vt ei⁹ respect⁹ nõ hẽat: & fac i hor ꝯ id qđ no. accur. ℒ. ad. l. iul'. ma. l. qsqs: vbi dicit q eadẽ ẽ pena cũ mlier ꝓmittit crimẽ lese ma. q ad decedẽtes sic cũ vir. Est tñ sciẽdũ: q vbi al's nõ caueret ꝯ decedẽ tibꝰ p maternã lineã illi nullo gdu ꝑhendunt p sniaz iuris l' hois: vt. j. de pe. vbi cũqz: ꝫ q filij et filiarũ icluderẽt videbatur ꝓbari p decre. ℨ de pe. i qbusdã. §. facti: vbi punit posteritates: & j. ti. pr. c. vno. & videbãt illi puniri: & p vba & p mentẽ p vba q sunt decedẽtes & a vbor significatiõe nõ ẽ recedẽdũ. ff. de le. iij. l. nõ alit: & differẽtia agnatiõis & cogtõis hodie sublata videt in aut. col'. ix. ꝯ heredi. q abiteſt. de fer. & ꝯ mẽte idẽ videbat q voluerat pstitutõ punire hereticũ i filijs. xxiij. q. iij. §. ꝫ q. & ff. qđ metꝰ cã. l. isti qdẽ. si eñ ex vnica filia nepotẽ hẽret: & ille nõ includeret nõ puniret i filios. idẽ videt de mẽte: iõ ne qs ducat filiã hereticiꝰ i vxorẽ: sic eñ vir infidelis saluat ꝑ mulierẽ fidelẽ: sic & dãnari posset: arg. de diuor. gaudem⁹. Ubi q emit mãcipia ꝯ origine solet qrere ff. de edil'. edic. qđ si nolit. §. mãcipia: sed de iure sec ẽ: vt in ꝑdicta decre. vbicũqz j. de pe. nisi vbi aliꝯ cauet vt ꝯ: & bñ facit. ff. ꝯ sena. l. liberos. vbi dicit senatores vocari debere ipos senatores & filios eor & nepotes natos ex eis nepotes vo ex filiabus nati senatores nõ dicent: sed patris sui ꝓditionem sequent.
d Primũ & secũdũ gradũ. i. filios & nepotes: & hoc patet etiã ex. §. se. & ℨ. e. vt cõmissi. ad fi. & ẽ casus quo filius punit ꝓter delictũ patris: de de hoc dixi. ℨ. e. c. ij.
e Volum⁹. supra dixit declaram⁹. hic dicit volum⁹: q inq̃tũ punit descẽdentes p masculinũ declarat ius verus: in q̃tũ descendentes p femininũ statuet ius nouũ: ad idem. j. de pe. vbicũqz & bene facit hec lra ad questionẽ qua queritur: an filij legitimi includantur hac prohibitione: & videtur q non: quia nõ sunt in patris potestate. insti. de nup. circa fi. sed q potestas nil operetur: ꝓbat hec lra q̃ punit descendentes p maternã lineã ꝓmi grad⁹ cũ tñ filij i ꝑtate mris nõ sint: & hoc equũ ne pl⁹ hẽat luxuria q̃ castitas: in aut. de testi. ea q̃ pa. in fi. col. iij. lz interdũ secus ℨ. de biga. q circa: verũ ẽ tñ q isti alio capite ꝓhibent et a successiõe: vt ℨ. q fi. sint le. p venerabilẽ. in fi. & ab honoribus lvj. di. p totũ. ℨ de fi. ꝑby. p totum.
f Esse. nũc quia viuunt.
g Reincorporatos. quia lapsi fuerãt simpliciter. nõ relapsi: de quo dic vt ℨ. e. ti. accusatus.
h Jnsistũt. ad hoc ꝯ de tem. or. ex tenore. & ℨ de fur. c. vlti.
i Parati. exquo nõ stat p eos nõ eis debet iputari: de hoc. ℨ. de eo q mit. in pos. c. j. er. ij.
k Inquisitores. iqsitor pape sup heresi sine spãli mãdato nõ ingrit ꝯ epm: ꝫ si eũ culpabilẽ sciuerit nũciabit pape
Quibuslibet. de quibꝰ minus dubitat.

m Apostolice. No. hāc lr̄az. ñ dicit in lr̄is ꝓmissiōis aplice vel alioꝝ a qbꝫ ꝛeputati fuerīt ꝓm q̄ dixerat i ꝓn. p qō omissum videt: q̄ iq̄sitor ōputat⁹ ab alio q̄ a papa: et si hēat exp̄ssū mādatū: inq̄rē nō possit ꝫ epm: ⁊ lz antiq̄ iura dicāt: q̄ synod⁹ audit cām crimialē epi lz diffinitiōes pape reſuer. iij. q. vj. accusat⁹. ⁊. c. se. v. q. iij. duodecim. tñ ꝓmittē ñ poterit i h° casu ⁊ isti inq̄sitōes ñ poterīt inq̄rē et vt īstructa remittāt cāz: s̄ ō ap. ꝓstitut⁹: q: ñ solū diffinitio sed ꝓcessus ⁊ inq̄sitio est ipis inūicta p h̄c.

n Exp̄sse. q̄tūcūq; igit̄ sint ꝛba exp̄ssa generalia: puta vt inquirē possit ꝫ q̄scūq; cuiuscūq; ꝛditois dignitatis aut status ñ inq̄reret ꝫ epos: nisi id exp̄mat ꝓpt̄ pro gatiuā epoꝝ: ad idez .ī. ⁊e sen. ex. q: picu losum.

o Nūciare. q̄ cito poterit ꝓpt̄ piculū qō ex facto posset insurgere: ꝓcor. s. eo. li. ⁊e deri. egro. c. vno.

p Er hoc. generaliter bene dic. q: sec⁹ esset si fieret ⁊e certis crimib⁹ ⁊ psone specialis cōmissio: q̄tū em̄ ad illā cām pudicaretur ordinarie ptāti. vt s̄ ⁊e of. ⁊eleg. studuisti: q: generi p speciē ⁊c. ī. ⁊e re. iur̄. generi. cū suis ꝓcor.

b Delegata. si habent. forte habēt ⁊elegatam ab hoīe qō accidit in ordinario cū papa sibi cōmittit crimen secus si eum monet suū ad officium excitando: quod dic vt s̄. ⁊e of. or. lz. ⁊. c. graue. vel hēnt ⁊elegatam a iure sic ē videre i hoc crimine sup exemptos. s̄ e. ii. ad abolendam. in fi.

c Diuisiz. sic ⁊ plures iq̄sitores cōiter ⁊ diuisim ⁊e hoc crimine cognoscē p̄nt: s̄. e. vt officium: saluo eo qō dī. ī. e. multoꝝ. in cle.

d Teneant. Nō q̄ ñ dicit possint: vñ nō reliquit eoꝝ voluntati cui⁹ hoc necessitati subijciat.

e Veritas inueniri. ad qō elaborare iudex ꝺz. xiiij. q. ij. q̄q̄. s̄ ⁊e pba. qñ ꝓtra: ß qd dices si ꝓcessus isti inueniāt esse ꝓtrarij: tunc ipi ꝓsiderabūt. q̄ vero ꝓmissa loquant: ⁊ p ipoꝝ victa se iudices informabunt: s̄ ⁊e testi. in nō a. ff. ⁊e testi. l. iij. ix. di. ego solus: si āt eps scōm suū ꝓnunciare vult ꝓcessum. inquisitor ꝓm suū: quid iuris. ī. sequit̄.

f Referendum. ad idē s̄ ō rescrip. pastoralis.

g Sententia. lz ḡ ⁊e vnius ⁊elicto inq̄rat p plures et diuisim: vnica tamen sententia fertur: ⁊ sic non ob. s̄ ⁊e offi. le. licet. ff. ⁊e nau. cau. sta. licet: vbi dicitur q̄ ⁊e ⁊elicto vnius sepius nō queritur. quia illa loquuntur quando iam pronunciatum est: quod dic vt no. ij. q. v. habet hoc ꝓpriū: ⁊ sup. ⁊e accusat. ⁊e his. Johannes andree.

ꝓmissiōis aplice q̄ ꝫ possint cōtineat exp̄sse: si tñ iq̄sitores ipi epos l' alios supiores ꝓlatos sciuerit l' iuenerit ꝯca crimē hereseos ꝓmisisse: ā eos ō ꝫ diffamatos existere l' suspectos: id tenebūt sedi aplice nūciare.

Dem.

Er ꝫ q̄ negociū heretice ꝑuitatis alicui l' aliq̄bus ab ap. se. gñaliter i aliq̄ ꝓuincia ciuitate l' dioc. ⁊elegat: diocesanis epis: q̄n ⁊ ipi aucte ordinaria l' ⁊elegata si hēnt i eodē ꝓcedere valeāt: nolū⁹ ⁊erogari.

Verū vt dictū iq̄sitōis negociū efficati⁹ melī⁹ vtiliusq; ꝓcedat: ꝓcedī⁹ q̄ p epos ipos ⁊ p ī q̄sitores ō scto eodē inq̄ri valeat cōiter l' diuisim. si diuisim ꝓcesserīt: teneant sibinuicem cōicare ꝓcessus: vt p ꝫ possit melī⁹ verita iueniri: ⁊ nisi ꝫ casu iq̄sitores i sñe platōe diocesanis l' ecōtra duxerīt ⁊eferē dū: p vtroq; sil' sñia ꝓferat: ī q̄ ferēda si ñ ꝓuenerīt: p vtroq; negociū sufficiēt istructum ad se. ap. remittat. Siue āt ordiaria siue ōlegata epi ptāte ꝓcedāt: illū in ꝓcedēdo modū obꝺuēt: quē inq̄sitores p̄nt et ⁊ebēt: p iura ꝓmunia l' p spāles ꝓcessiōes seu ordiatōes se. ap. obseruare.

Dem.

Et iq̄sitōis negociū ꝫ hereticā ꝑuitatē ad ⁊ei gloriā ⁊ augmētū fidei nr̄is tpib⁹ ꝓsperet: leges q̄sdā p federicū oli romanoꝝ ipatoꝛē tē ī ⁊euotōe romane ꝓsistētē eccie ꝓmlgatas: q̄tenꝰ ⁊ei ⁊ eccie scte sue honorē ꝓmouent: ⁊ hereticoꝝ exterminū ꝓsequūt: ⁊ statutis canōicis nō obsistūt approbātes ⁊ obꝺuari volētes: vniuersos secl'i ptātes ⁊ dnos tpales ac puicias ⁊erras ciuitatū ali orūq; locoꝝ rectōres q̄buscūq; dignitatib⁹ vl' officijs aut noīb⁹ cēseāt req̄rī⁹ ⁊ monē⁹: vt sic reputari cupiūt ⁊ h̄ri fideles: ita p ꝓfessiōe fidei diocesanis epis ⁊ iq̄sitoribꝫ heretice ꝑuitatis a se. ap. ⁊eputatis ā ī posteruz ⁊eputādis pareāt ⁊ intēdāt hereticoꝝ credētiū fautoꝝ receptatoꝝ ⁊ ꝓfessoꝝ ipoꝝ inuestigatiōe captiōe ac custodia diligēti cū ab eis fuerīt req̄siti: ⁊ vt p fatas psonas pestiferas ī ptātē seu carcerē epoꝝ aut iq̄sitoꝝ dictoꝝ l' ad locū ō q̄ ipi l' aliq̄ ex eis mādauerīt infra eorūdem dnoꝝ ptātē l' rctōꝝ districtuz ducāt l' duci faciāt sine mora: vbi p viros catholicos a pfatis epis seu iq̄sitoribꝫ l' eoꝝ aliq̄s ⁊eputatos sb arta ⁊ diligēti custodia teneāt: dōec eoꝝ negociū p eccie iudiciū termīet: vtq; ō hereſi a diocesano epo l' inq̄sitore seu iq̄sitoribꝫ ꝓdēnatos pfati ptātes dnī tpales siue rectores vel eorum officiales seu nuncij sibi relictos statim recipiant indilate animaduersione ⁊ebita puniendos

h Remittatur. quid iuris al's cum iudices discordant. habetur s̄ ⁊e iudi. c. vl.

i Jura. cōmunia. s̄ ⁊. ꝫ. h̄c. ti.

k Ordinatōes. etiam hoc volumine non insertas: dūmodo nō his ꝓstitutionibus ꝓtrarias. ī. e. c. vlt. in fi. sunt em̄ ibi reꝛuate: ⁊ ⁊e his loquit̄ ꝓhemium huius li. in fi.

l Inquisitionis. primo approbat et ꝛuari precipit leges canonib⁹ non ꝓtrarias p federicū cōtra hereticos promulgatas. scdo ꝑcipit rectores locoꝝ parere inquisitoribus ordiario vel alteri eoꝝ inuestigatione captione custodia ⁊ punitione hereticoꝝ ⁊ fautoꝝ suoꝝ: eorum proclamatōibus vel appellatōibus non obstantib⁹: ita tñ q̄ ⁊e illo crimie cum sit mere ecclesiasticū: nec iudicent nec cognoscant: contra facientes ⁊ nō parentes ⁊ eoꝝ fautores excōmunicat: quaz si p annū sustinuerit: vult eos vt hereticos ꝓdemnari. h. d.

m Leges. q̄sdaz has leges ferē: q̄ clemens s̄ bulla redegerat: sed eas aliter non habē⁹ q̄ ad verba: habem⁹ tñ quasdā aut. federici: ō quibus etiam forsitan intellexit ꝫ bonifacius .L. ⁊e epa. audientia: aut. statuimus. signata sup legem iubem⁹. L. ⁊e hereti. aut. credētes. aut. si vero dñs. ⁊ auten. gazaros: habebā⁹ etiam olim quandam ipius ꝓstitutionem ī. v. compila. que lex incipiebat. hac edictali: al's hac ⁊ecretali: ⁊ erat s̄b ti. ⁊e pstu. ⁊ eadem compilano q̄ incipiebat gazaros. s̄b ri. ⁊e hereticis. Jo. an.

n Tunc. hoc dicit: quia postea recessit a ⁊e uotōe romane ecclesie: ⁊ p inno. iij. in concil. fuit ⁊eposit⁹ ob certas causas: s̄. eo. li. ⁊e iudi. ad apostolice.

o Quatenus. ḡ al's non approbat quia non tenēt: ꝓcor. ꝛ. di. c. j. ⁊ facit qō no. xxxvij. di. siquid veri. xix. di. c. j.

p Nominibus. ꝓcor. s̄. ⁊e elec. fundamenta. e. li.

q Fideles. quid em̄ fidelis qui nō ꝺleat fide lesa. ī. ⁊e pen. felicis. ad fi. Jo. an.

r Catholicos. vñ non p iudeos hēticos vel paganos q̄ quo ad p̄dicta suspecti sunt: ⁊ est si. s̄ ⁊e iudeis. c. penul.

s Vel eoꝝ aliq̄. hodie dic vt i clemen. e. ri. mlt oꝝ. §. sane. ⁊. §. se.

t Indilate. Nō q̄ sñia lata sup crimie statum dilatiōe postposita mandanda ē executōi. qō idē ꝓbat. ij. q. j. sic. ⁊e pe. di. j. adam. fallit ī casib⁹ no. xj. q. iij. cū apud qd iuris ō alijs sentētijs latis sup ꝓsonalib⁹ vel realib⁹ actionib⁹ no. s̄ ⁊e of. ⁊ele. querenti.

u Pumendos. quid si inquisitor ⁊ ordinarius discordant in mādato: quia vnus mandat punire per se condemnatum: alter mandat relaxari per se absolutum. satis videtur supersedendum donec consulatur papa: s̄. c. ꝓxi.

x Ordinationem. ℞ ordinationibꝰ loquit̄ inno. alexan. ⁊ clemen. que sunt reseruate. j. c. vl.

y Imperialē. ipi⁹ frederici quā nō habē⁹ ꝫ approbata ē. s. i pn.

z Quoꝙ mō. id ē pncipaliter l' incidēter: pcor. s ℞ or. cog. tuam. s q fi. sint le. lator. cum si. al's tñ cognoscit iudex incidēter qō non cognoscit pncipaliť. C. ℞ iudi. quotiens. s ℞ resti. i inte. c. penul. cū suis pcor.

a Cognoscāt. Mo. q lz regulariť ō q̄ re iudex cognoscit pnūciare ℞ beat. ff. ℞ iudi. ℞ q̄ re. s ℞ causa. pos. cuz sup. tñ hoc fallit interdū: sicut cū ℞legās referunt platōem sentētie: s ℞ of. ℞le. super qōnum. synod⁹ cognoscit ℞ causa criminali epi ⁊ nō pnūciat. iij. q. vj. accusat⁹. ⁊. c. se. v. q. iiij. duodecī: idez i casu. s ℞ resc̄p. cum pringat: vbi ad sui instructōez ℞ iurisdictōe cognoscit is q̄ sup illa pnūciat. Dic tñ vtrūq; expsse verať scilicet cognitio ⁊ pnūciatio: qz iudex h⁹ rei nō est capax: ⁊ cōcor. j. ℞ sen. ex. si iudex.

b Indirecte. ad idez s. e. statutū. j.

c Scīēter. ignorantes ꝫ nō ligat pstitutō ad idem s. c. ij. in pn. ⁊. c. vt pmissi. i fi. ⁊. c. ℞crem.

a Percussum. Mo. canonem late sententie: ⁊ quia non refuat absolutionez pape: ordinarius absoluere poterit: ō sentē. excom. nuper.

b Condēneť. ad idē s. e. cū cōtumacia.

c Cum ſm leges. bona hēticoꝝ ipo iure sunt pfiscata. qō pbať triplicar. legali: ꝫ apprehensio bonoꝝ ñ fieri dz per dñm secularem: nisi prius pnunciatum fuerit sup crimine p iudicem eccliasticū q̄ hoc possit. nō obstātib⁹ appellatōib⁹ seu p clamatōib⁹ pdictoꝝ neqcie filioꝝ cū tā ſm ordiatōz predecessoꝝ q̄ ſm legē ipialē appellatōis ⁊ pclamatōis bñficiū expsse sit hereticis ⁊ credētibus ac eoꝝ rceptatorib⁹ fautorib⁹ ℞fesoribꝰ iterdictū. Prohibē⁹ qz districti⁹ ptātibus dñis tpalib⁹ ⁊ rctōrib⁹ eorūdēqz officialib⁹ supdictis: ne ipi ō ℔ crimine cū mere sit eccliasticū q̄ quo mō cognoscāt l' iudicēt sive captos p eodē crimīe absqz dictoꝝ epoꝝ sive inqsitoꝝ aut saltē alteri⁹ eorūdē lnia l' mandato a carcere liberēt: aut executōez sibi p hmōi crimine a diocesano l' iqsitorib⁹ seu iqsitore iuncta: pmptę put ad suū spectat officiū facere seu iplere ℞ceteť: vel al's diocesanoꝝ aut iqsitoꝝ iudiciū sniam seu pcessuz directe l' idirecte impedire pſumāt. Siqs vo ℞ pdictis ptātib⁹ dñis tpalib⁹ rctoribꝰ vl' eoꝝ officialib⁹ seu baliuis ꝫ pdicta fecerit: aut pfato fidei negocio fepefatis diocesano epo l' iqsitorib⁹ incūbēti seu opponere forte pſūpserit: l' ipm aliqten⁹ impedire: necnō ⁊ q̄ sciēť i pdictis ℞dederit auxiliū pſiliū l' fauorē excōicatōis se nouerit mucrone pcussum: quā si p ānū ano sustinuerit pacificare: extūc velut hereticū cōdemneť.

Item. Cum ſm leges ciuiles nefarias nať ꝫrias icestas nuptias ꝫhētes: eoipo suaꝝ ꝫminū rerū pdāt ⁊ mulier hūana legē trāsgrediēs: ⁊ pfertim pētib⁹ suis ñ pfitētibꝰ: raptoris nuptias eligēs. bōa oia: q̄ p legē sibi obuenerāt a raptore ac alijs pfortib⁹ rapt⁹: ipo iure amittat: certoqz casu ℞ferāť i fiscū: ac eť illicitas spēs trāsuehēs aut rex vectaꝝ pfectiōem omittēs earūdē speciem ⁊ rex ꝓpetate hipo pueť: ⁊ fisco rex ⁊ speciem dictaꝝ ꝓpetas acquirať: bōa hereticoꝝ: q̄ gūⁱ⁹ horribil⁹ ac ℞testabil⁹ q̄ ꝓdicti ℞liquūt: ipo iure ō ťm ñroꝝ pſilio ℞cern⁹ pfiscata. Cōfiscatōis tñ hmōi executō vl' bonoꝝ ipoꝝ occupatio fieri ñ dz p pncipes aut alios dños tpales iuxť greg. pape ꝓdecesso. nři ℞claratōz: añq̄ p epm loci vl' aliā pſonā eccliasticam: q̄ sup ℔ hēat ptātē snia sup eodē crimine fuerit pnulgata. Item. Statuta q̄dā felicis ℞cor datōis inno. alex. ⁊ clemētis pdecessoꝝ ñroꝝ q̄busdā ℞claratis ⁊ additis recensentes: concedim⁹ q̄ i inquisitōis heretice prauitatis negocio p quę rap. nu. in fi. colla. ix.

b Certoqz casu. cū pentes mulieris nō supsunt nec alter eoꝝ: vel supersunt ipi vel alter pſenseť talibꝰ nuptijs: hoc casu bona ℞uoluunť ad fiscum: vt in pdicta auten. ℞ rap. mu. in fi. ꝫ nūquid ℞ iure canonico habebit locum hec pena: cuz ſm canones licite ꝓtrahat: vt. s. dixi⁹ no. to. xxxvj. q. ij. ℞ puellis: al's. §. qbꝫ. q̄ pena ista locū nō habebit ſm canones ſm qs cessat interdictū: nisi cū sponsa alteri⁹ rapť xxvij. q. ij. statuim⁹: ⁊ accedat qō no. ij. q. iij. §. notandū. in fi. ℞ scōis nupt. ca. penul. ⁊ vl. ⁊ ſm hoc bñ dixi supra repete ⁊ cum ſm leges ciuiles: q̄ ſm canones contra. sed fatis vi: q̄ lz ſm nos teneat matrimoniuz: pena legis habeat locum in his que nō essent ℞ tempoꝛali iurisdictione ecclesie: cū eñ illa ibi tractet ℞ lucro captando non ō diminutōe sui patrimonij: ⁊ pēa illa sibi p legē obueniat: q̄re lex eo q̄ confert priuare non potest: ⁊ accedat quod dixi. j. ℞ re. iu. c. ij. secus forte in pena ℞ qua in pdicta ℞cre. v. i. ℞ se cūdis nup. ibi enim priuat lex eo q̄ non ꝓtulit.

m Illicitas. vt his q̄ ℞fert arma ferruz ⁊ lignamia saracenis ō iudeis. ita q̄rūdā.

n Omittēs. hoc ꝫ locū i ꝓuato. ff. ō vendicať. l. si. §. diuus. in milite ñ. vt. C. e. ti. l. iij. ⁊ habes hoc q̄ ō dī. ff. e. ti. l. cōmissa. C. e. ti. l. omnū. ⁊. l. siqs. cū si.

o Bona hēticoꝝ. secus in bonis ecclesiarum in quibus intitulan erant ipi hereticī: vt in cle. e. ti.

d Mature contrarias. in quibus sexus perdit formam: ⁊ scīēs est tale q̄ nō pticit scire: venus mutať in altā formā. C. ℞ adul. l. cū vir: ⁊ oīm carnaliū criminū pessimū ē visus ꝓtra naturā. xxxij. q. vij. adulterij: ⁊ si totus mundus vtaretur illo vicio non excusat e. causa. ⁊ questione flagitia.

e Eoipo. ꝓpter hoc facit ad ꝓpositum.

f Perdat. C. ℞ inces. nup. l. cum ancillis. ⁊. l. se. ⁊. l. siqs. ff. e. t. l. incestē. ⁊ insti. ℞ nup. §. si aduersus.

g Et mulier. repete. ⁊ cum ſm leges ciuiles mulier ℞. quare hoc dicaz videbis. j. ⁊ dic mulier ingenua. C. ℞ rap. vir. l. vna. §. ⁊ si quidem. in ancillis enim ⁊ libertinis non habet locum pena maiorum. vt ibi.

h Buanam legē. C. ℞ rap. virgi. l. vna. ⁊ bñ dicit buanam. i. ciuilē q̄ ſm canonū legē secus: rapta enī ſm nos licite ꝓtrahit cū raptore. si pot dissensus trāseat in pfensum. xxxvj. q. ij. tria. ⁊. c. se. et s ℞ rap. c. penul. ⁊ vli.

i Cōsortib⁹. ℞licti vt q̄ comitati sunt raptoꝝ in inuasione l' rapina: vt in pdicta. l. vna. C. ℞ rap. virgi. l. vna. §. penas ăt.

k Ipo iure. ꝓpter hoc facit ad ꝓpositū. ⁊ habes hoc in aut. ℞ rap.

l Volentes. post pnn. Johannes andree.

p Grauius. ergo sunt grauius puniendi. xxiiij. q. j. non afferamus.

q Quā pdicti. s. contrahens nefarias nuptias: rapta q̄ cum raptore ꝓtraxit: transuehens illicitas species: vel rex vectaꝝ profectionem omittens.

r Ipso iure. ℞terminatum sit ergo quod olim dubitabatur p ℞cre. s. e. excōmunicamus. j. ij. responso: vbi dicebať ita: q̄ bōa damnatoꝝ si laici fuerint confiscentur: intelligamus ergo cōfiscentur ipo iure vt hic vides: ⁊ inrelligo ipo iure confiscata a tempore commissi criminis. C. e. ti. l. iij. idem dico in crimine le. ma. ff. ℞ bona. l. donationes: secus est in alijs crimin. vi. ff. ℞ bona. l. post ꝓtractum: ⁊ puto confiscationem hanc locuz habere eť si ille catholicos filios habeat. ⁊ iste rectus non distinguit: super hoc tñ fueť opi. no. s. e. ti. vergentis.

s Declaratōem. quam hodie non habemus.

t Ecclesiasticam. secularis eñ sup hoc ecclesiastico crimine iudicare non pōt. s. c. ꝓxi. §. penult.

u Statuta. In ꝓma ꝓte vsq; ibi iubemus: ꝓcedū i negocio

inq̃sitõis hẽtice p̃uitatis p̃cedi posse simplr ⁊ de plano. Jn scõa dic qd iuris: si ex publicatõe nomiũ accusatoꝝ ⁊ testiũ ipis pcu lũ imineret: ⁊ qd si ñ immineret ⁊ fictões vitare p̃cepit: ne dicaẽ pículũ vbi ñ ẽ l' ecõuerso. Jn tercia ibi. p̃stitutões: statuta prede. suoꝝ sup hoc negocio edita his p̃stitutõibꝫ ñ aduersa corroborant.

b Quedam. al's quondã: al's q̃dam.

c Possit. nõ dicit p q̃s: intelligo q̃ ⁊ p inquisitores ꝛpũ tos a papa: ⁊ p ordi narios ⁊ p ẽlegatos. ad hᵒ s. e. ti. p totũ. in fi.

d Figura. distine runt moderni q̃ no. istam materiã: s. de accusati. olim. ino. ⁊ ostien. guil. in spe. de inq̃sitione. §. nũc tractemus. ver. qd itaq̃: si autem detur potestas pcedẽdi sim pliciter de plano ⁊ si ne iudicioꝝ strepitu: an addat ibi illõ v̄bum sine iudiciorũ figura. Et in primo casu oñem iudicia rium ordinem serua re teneat i libelli ob latione in exceptio nibꝫ dilatõnibꝫ litis ꝓte. iuramenti ⁊ re stium receptione et sententie pla tione ⁊ alijs: sed opabuntur illa verba. q̃ si aliqd omittat: nõ iõ vitia bitur pcessus: ⁊ ma gis poterit partium aduocatoꝝ ⁊ testiũ vtilem strepitũ re frenare: tñ omittere nõ poterit lii. conte. vel aliud substantiale qõ etiaꝫ de consensu partium admitti ñ posset: vt no. s ō of. dele. de causis: s. eo. li. de re iudi. ca. vlt. Jn scõo casu qñ ad ditur ibi sine figura vt h: nullum ordinẽ iudiciariũ seruare teneat: ad hᵒ C. de la ti. liber. ⁊ ol. l. vna. §. similiq̃ mõ. ij. tẽ eñ sufficiet sentẽ tia q̃uis omissa so lennitate: vt p̃bat ⁊ no. C. quoꝝ le. l. vna. hodie dic vt i clemẽ. de v̄. sig. sepe. ⁊ vide qõ ibi no. in quinta glo. Sed dubitari so let an inferior a papa etiam legatus in casu al's nõ p̃misso a iure possit cognoscere de aliqua causa: vel eam p̃mittere ꝛo plano sum marie sine strepitu ⁊ figura iudicij: ⁊ videt q̃ non. absurdũ eñ esset dicere q̃ minor legem maiorum tot vigilijs ⁊ laboribꝫ adin uentã tollere possit: de elec. ecclesia vestra. ij. xxj. di. inferior. C. de inof. testa. siquando: lz successoꝝ pdecessoꝝ: qui pari fungit pote state: illã tollẽ possit. ff. ad trebell'. ille a q̃. §. tempestiuũ. s ō elc. innouit: s. e. li. de pcess. p̃ben. c. ij. ⁊ ipe idẽ cõditor q̃ pdidit. s. e. li. de rescp. statutũ. §. j. ⁊ p̃terea regula dicit bñficiũ iuris nemini denegari debere. j. ō de. iur. indultũ. xxviij. di. de his. in p̃tium q̃ possit videt: qr legatus oĩa p̃t q̃ papa specialiter sibi ñ reſuat. gerit eñ vices eius. ⁊ si ẽ de latere manus oñibꝫ post p̃cipẽ im perũ censet habere: s. e. li. de elec. si abbatem. Jtem legatus qñ sibi videt scõm equitatẽ pcedit: s de transac. c. vl. ⁊ dicit apostolus: in cuius locũ videt esse legat' oñia mihi licent. xj. q. j. aliꝫ. ad idem. ff. de of. pconsu. sed in aliam. in fi. Dici potest p iura

cedi possit simplr ⁊ de plano ⁊ absq̃ aduocatoꝝ ac iudiciorũ strepitu ⁊ figura. e Jubẽ tñ q̃ si accusatorib' l' testib' i causa hesis intuenẽtib' seu detinẽ tib' ꝑpẽ potẽtiã p̃sonaꝝ: ꝛo q̃s inq̃rit: videat eps l' inq̃sitores gñe pículũ imminere: si p̃tingat fieri publicatõz noĩm eorũdẽ. ipsoꝝ noĩa ñ publice ꝫ secreto cora dioceſano epo l' eo absente ipi' vicario: qñ inq̃sitores pce dũt: qñ vo pcedit eps: cora inq̃sitorib' si haberi cõmode pos sit copia eorũdẽ: ac nihilomi' siue eps siue iq̃sitores pceſſerit aliq̃b' alijs p̃sonis puidis ⁊ ho nestis iurisq̃ p̃itis: q̃s ad hᵒ vocarit: ⁊ eis p totũ pcessuꝫ sup q̃ deliberãdũ ẽ serioſe manifestari ac itegliter explicari: ⁊ ō ipoꝝ p̃silio ad sinaz l' pdẽnatõz pcedi volũ': exp̃mãt sicq̃ ñ obstãte q̃ ill' ꝛo q̃s hmõi ꝛposuert: noĩa ipoꝝ ñ fuerit publicata: adhibeat ad cognitõz iudicis istruẽdã plena fides ꝛpositõi b' testiũ corũdẽ: ⁊ vt corũdem accusatoꝝ ⁊ testiũ pículi effi cati' occurrat: ⁊ cauti' i inq̃si tõis negocio pcedat: p̃nitis cõ stitutõnis aucte p̃mittim' : q̃ eps l' iq̃sitores secretũ possint idicere ill' q̃o: vt p̃missuꝫ ẽt p cessiũ hmõi explicabũt: ⁊ i eos si archana p̃silij seu pcess' sibi sb secreto ab eisdẽ epo l' iq̃sito

prius allegata: q̃ inferior a papa eẽ legatus iuris solennitates quo ad hoc tollere nõ possit in casibꝫ nõ exp̃ssis: vñ ꝓtra inferiores non fuates pdita sunt appellationũ remedia. ij. q. vj. p totũ. de appella. p totũ. solus at ꝓnceps põt ius alterius auferre: cognoscat q̃ ⁊ com mittat etiam legatus ordine iuris fuato: ad

rib' patefacta ꝓter eoꝝ lniam alijs patefecerit: excõicatõnis sniaz: quã ex secreti violatõne ipo fco incurrãt: si eis expedire videbit: p̃mulgare: sic tñ q̃ in q̃sitores eom l' eps iq̃sitores ñ excõicẽt hac ō cã: ꝫ ipi ex iuncto exnũc a nob sb v̄tute sãcte obedientie districto p̃cepto ad secretũ hmõi teneãt. f Cessante vo pículo supdicto accusatorũ ⁊ testiũ noĩa: put i alijs fit iudicijs: publicẽt. g Cetez in his oĩb' p̃cipi' tã eps q̃ iq̃sitores purã ⁊ puidã itẽtõez hẽ: ne ad accusatoꝝ l' testiuꝝ noĩa suppmẽda: vbi ẽ securitas pículũ eẽ dicãt: nec eoꝝ discrimẽ securitatẽ asserãt: vbi tale pículũ imineret: sup hᵒ eorũdõ psci ẽtias onerãtes. h Cõstitutões vo ordiatões ⁊ mãdata alia p̃de. nr̃oꝝ i negocio hẽtice p̃uitatis fcta pcessa seu eẽ ad p̃sulta rnsa: q̃ p̃stitutõibꝫ supdictis sup eadẽ editis p̃uitate ñ obuient: i suo volũ' robore pmanere. Omissa. viij.

De scismaticis. K.

Ab succidẽdos ifructuosos palmites pestiferos et nociuos: q̃s q̃si ficus fatua womus de colũna pduxit nescientes in semitis iusticie

k Judicijs. s de accusa. qualiter ⁊ quando. §. debet: ⁊ tradi debẽt noĩa cũ dictis: vt possit ⁊ de falso arguere: ⁊ se plene defẽdẽ: vt ibi tñ si hoc omitteret parte tacente: non puto viciari pcessuꝫ: ad hᵒ s. e. li. de accusa. c. j. ⁊ ij.

l Dicant. si. s de rescp. cum contingat.

m Conscientias. sic s. e. li. de rescp. statutum. §. assessorem.

n Permanere. non obstante eo: q̃ in huius sexti libri volumine inferte non sunt: sunt enim reseruate per hunc textum: ⁊ de his exemplifica quod dicitur supra i prohemio huius li. ad fi. vt ibi etiã dixi. Johannes andree.

a Ab succidendos. Jn ꝓma parte ponit arengã vsq̃ ad ver. Videlicet in q̃ dicit q̃ colũnenses iacobi ⁊ petrus olim cardinales. ⁊ filij iohis fratris. s. dicti petri diutius expectari noluerũt ad cor redire: ꝫ in pfidiã maloꝝ de scedẽtes sua aggrauabãt delicta: quare varias penas tulit in eos quas ad cautelã pñtium ⁊ memoriaꝫ futuroꝝ h inserit. Deo ponit penas q̃s ptulit in ipos iacobũ ⁊ petrũ vsq̃ ad v̄. ꝓtra natos. Jbi tercio ponit penas quas tulit ꝛo filios ⁊ posteros dicti iohis vsq̃ ad v̄. oñem. Jbi quarto imponit penas

61

his q̄ ꝛceteꝛ ꝛeliberate dictos iacobū ⁊ petrū ꝓ cardialibꝫ habue-
rit: l̄ eis l̄ ꝑdictis natis. Jo. sanoꝛē ꝑbuerit vsq; ad v. hec ⁊ alia.
Jbi q̄nto ⁊ vltio ratificat ⁊ inouat ⁊ ꝓfirmat ꝑdicta: ⁊ ea ꝓcipit in-
molabilit obſuari: ⁊ iubꝫ ſic̄es exceſſus puniri ſimilibus penis in
poſterum hoc dicat. Johannes an.

b Jnfructuoſos. ar
boꝛ em̄ q̄ inutilit terrā
occupat dig excidi: et i
ignē mitti cēſet: vt ira
q̄ ſb nocua occupatōe
iunt arbores ſterilt ha-
bebat: ꝓ nouā plātatoꝛ
ad fructificādū cultu-
rā recipiat ꝓgruentē:
vt s ꝛe w. ⁊ ꝓu. Vita-
tis. i ṕn. i ꝓte ꝛeciſa.

c Jficus fatua. matḥ.
vij. luc̄. vij. cū eſurīes
venīes ad ficū ñ inue-
miſſet ubi fructum ꝓpe
tua ſterilitate: ſua ma-
ledictōe illā dānauit:
xxiij. q. iij. §. ſed q̄ ꝓ ꝓ
ſecutoꝛibus.

d Bom⁹. ñ dānat to
rā tom̄: ꝫ q̄ſdā infru-
ctuoſos pālmites ex to
mo: vt s dixit. ⁊ q̄ ſint
illi infra dicet.

e Meſciētes. dauid i
pſalmo. Saluū me fac
obſcurēt oculi eoꝛ ne
videāt: ⁊ uſū eoꝛum
ſemp icurua: nec dixit
pſalmiſta id optando
ſed iudicando. xxxvij.
di. vt. §. ita q̄ꝫ.

f Juſticie. cū ſederit
iuſt⁹ ſup ſedē ñ aduer-
ſabit ſibi quicq̄ mali-
gnū. L. ꝛe ſum. tri. in
epiſtola mī clazas. Ejn
pſalmiſta: fiāt vie eoꝛ
tenebre ⁊ lubꝛicū: ⁊ an
gelus dñi pſequēs eos
xxiij. q. iij. §. itē qui ꝓ
ꝓpheta.

g Cardiales. quāto
maioꝛes erant ingrati
bñficioꝛ ſe ꝯ eccl̄iaz eri
gēdo ⁊ malignādo gra
uꝫ puniri ꝛebebant: ꝛe
pe. di. ij. ꝓncipiū. ⁊ nō
dñt cardiales dānari:
niſi certo numero te-
ſtiū: eṕs cardialis. lxx
ij. ṕſbr cardiał. lxiij.
diacon⁹ cardiał. xxvij.
ij. q. iij. ṕſul: ⁊ forte
huc numeꝝ ꝯuauit hic
papa ⁊ forte ñ nec em̄ a-
ſtrigebat: lex eī ſibi in
dicari potuit: ß ꝓponi
ñ potuit. s. e. li. ꝛe re-
ſcꝛ. c. vl. L. ꝛe legi. l.
dig vox. s ꝺ elē. inotuit
b Profūdū. s. ꝛe in-
di. cū ñ ab homine.

i Eunicā. ide dñs ve
ſtimtū ſciſſ u nō fuit: ß
ſup eū iactauerūt ſoꝛtē.
io. xix. xvj. q. vl. ſic dñi veſtimtū ꝓ qꝺ ꝛeꝛotatū fuit: q̄ eccl̄a ſcidi
ñ ꝺz: q̄ in vnitate tota ꝓſtit: vt ibi notat. ⁊. xxiij. q. j. ꝓ totum.

k Gladiū ſuptū ꝺ pſalmo. Adiſeꝛ mei ꝺ: ⁊ hēs ī canōe ꝺ pe. di.
. j. piculoſe: vñ ⁊ ſic gladio: ſic ⁊ lingua q̄s occidit. l. di. ſiqs vidua.

l Jnſana. ꝛe ſum. tri. damnamus. in fi.

m Trebāt. primo ſigillo poſt ꝛepoſitōez vti nō ꝛebebant: ad hꝺ
s ꝛe ap. vt noſtrum.

n Signū. cū potius ſit ꝓtū eſtimandū. xxiij. q. iij. cū ſancti.

o Lacerare. hz e em̄ hoc ꝓtū antiq hoſtis inuidia: vt q̄s ipꝺo
boꝛ actuū ꝓpetratōe ꝛeo ſibi reſiſtēte ꝛeijcē nō valet: opiniones
eoꝛ falſas ſimulādo dilaceret. ij. q. v. habet hoc ꝓtū.

p Rnſum. ſi. L. ſiqs ipe. ma. di. l. vna. ꝺ pe. di. ij. ſi em̄ inqt.

q Veritas. q̄ ſemp vincit. viij. di. veritate.

dirigere greſſ⁹ ſuos: ad eoꝛ re
uerti ⁊ agere pn̄ie dignos fru-
ct⁹: lz diuti⁹ expectatos. Jaco
bū videlz ꝺ colūna ⁊ petrū ne
potē ipi⁹ oli ſcē ro. ec. cardina
les ⁊ filios quōdā iobis ꝺ colū
na frīs dcti iacobi ⁊ pīs petri
ꝑfati poſteros ⁊ fautoꝛes ⁊ ſeq̄
ces eoꝛ ī vtute altiſſimi exur-
gētes ſpūal⁹ ⁊ tpal⁹ ꝯ eos du-
rim⁹ ꝓcedēdū. Cōſeq̄nt di-
ctis iacobo ⁊ petro ꝛeſcēdētibꝫ
ī pfūdū maloꝛ ⁊ moliētibꝫ in
cōſutilē tunicā dñi ſcē videlz
eccl̄ie ſcidere vnitatē: ⁊ vt gla
diū acuētibꝫ liguas ſuas ⁊ p-
rūpētibꝫ ñ tā ī vba blaſphemie
⁊ ſciſmatica q̄ iſana: q̄ in ſcri
ptis redacta ſb ſigillis q̄bꝫ añ
q̄ eēnt ꝛepoſiti vtebāt: ꝓ vbē
⁊ diuerſa mūdi climata ꝛeſti-
nāt: eſtimātes loq̄citatē facū
diā: ⁊ maledicere ꝓſciētie bone
ſignū: ⁊ ꝑficta materia diſpu-
tādi: qꝛ vitate nō poterāt nos
ſaltē lacerare ꝓuitꝫ ꝓſūpſert
q̄ꝫ dicta lz poſſe⁹ ſupioꝛi aſſer-
tōe ꝓuicere ⁊ luce clarioꝛibus
rōib⁹ ꝓſutare duxi⁹ eoꝛ laꝛtibꝫ
ñ dare rñſū: vt ꝓtrita eoꝛ rabi
es aucte ſonoꝛa ꝓſidētis in ſu-
ꝓemo iudicij ſolio frāgereť et
patēs veritas ꝓ ſeipaz veniret
ī publicā notōez: nr̄mq̄ ſilētiū
ī ſuppliciū eis foꝛet: ꝓceſſus tñ
ꝯ ipos ⁊ alios fecim⁹ ſucceſſiue
varios diuerſiſq̄ tpib⁹ ſpūales
⁊ tpales penas ⁊ ſnīas ꝓtinētes
⁊ mulctas q̄ꝫ: qꝛ totū tenoꝛez
ꝓſtōi pn̄ti iſerere lōgū eſſet: ex
eis q̄daz ꝓpēdioſe collata huic
nr̄e ꝓſtōi duxi⁹ īſerēda ad cer
titudinē pn̄tiū ⁊ memoziā fu-
turoꝛ: videlz q̄ ex cāis q̄ rōna
bilit nos mouerť ꝺ fr̄m nr̄oꝛ
ꝓſilio ꝺꝓſuim⁹ dictos iacobū
⁊ petrū a cardialatib⁹ eiuſdez
eccl̄ie: ⁊ ab oī cardialat⁹ cōmo
do ⁊ honoꝛe ipſoſq̄ iudicaui⁹
ſciſmaticos et blaſphemos et
tāq̄ hereticos puniēdos: expoſi-
tis ꝓſois eoꝛ a fidelib⁹ capien
dis: oīb⁹ bñficijs officijs hono
rib⁹ dignatib⁹ ⁊ ꝓlaturis ꝑpe-
tuo ꝓuātes coſdē: ⁊ reddētes ī
habiles ad habēda: cūctis eo
rū bōis mobilib⁹ ⁊ īmobilib⁹
iurib⁹ ⁊ iuriſditōib⁹ publicatiſ
Conī natos īſup ⁊ poſteros
dicti iobis ſpūalit ⁊ tpalit du-
rim⁹ mltiplicit ꝓcedēdū: eoꝛ
bōis ⁊ iurib⁹ publicatis ꝓfiſca
tis ipiſq̄ poſteris dicti iobis ꝓ
maſculinā ⁊ femineā lineā ꝛe-
ſcēdētib⁹ īdignis ꝓpetuo r̄ddi
tis ad cardialat⁹ honoꝛē ⁊ q̄li
bet officia bñficia miſteria ī
eccl̄ia mēoꝛata l̄ e⁹ curia. Ubi-
bi ꝺo vsq; ad q̄rtā gnātōnem.
Oēz ꝓlonā pn̄tē ⁊ futurā cu
iuſcūq̄ fuerit ꝑmīnētie ꝓdi-
tōis dignatis aut stat⁹ eccl̄ia-
ſtici vl̄ mūdani: eť ſi foꝛet ſcte
romane eccl̄ie cardiał: q̄ ipos
iacobū ⁊ petrū l̄ eoꝛ altez ſci
enter ⁊ ꝛeliberate ꝓ cardialibꝫ
bñerit ⁊ tenuerit: aut ad car-
dialatū admiſerit: ſeu votum
eoꝛ l̄ alic⁹ ipoꝛ ſuffragiū ī ele
ctōe rōani pōtificis admiſerit
aut ī pōtificē romanū elegerit
noīauerit aſſūpſerit l̄ recepit
ſeu ꝛederit ī his l̄ ad hꝺ auxiliū
ꝓſiliū l̄ fauoꝛē: excōicatōis ſen
tētia duxi⁹ innodādū. a q̄ abſ-
q̄ exꝑſſa lñia romani pōtificis
nō poſſit abſoluī: nec eť ꝓ colle
giū apoſtolice ſedis eadē ſede
vacante: eamq̄ ꝓlatiōe digni-
tate ſtatu ⁊ honoꝛe eccl̄iaſtici

r Cauſis. eas nō
exꝑſſit: nec habuit
neceſſe exꝑmere. ad
idē s ꝺ re iudi. ſic.

ó Expoſitis. ad idē
s ꝛe iudeis. ita quo-
rundam.

t Publicatis. labo
res ergo ipoꝛ inſti
edent: ⁊ theſauriza-
bunt iuſtis eoꝛ diui
tie: ſapiētie. xj. puer
bioꝛ. xxviij. ⁊. xxiij.
q. vij. quēadmodum
⁊. c. j. ⁊ redcūtes nō
recuperarēt bōa ſua
exā ſūt exꝑſſe dāna-
ta: ꝛe hs s ꝛe cle. con
iij. q̄ a re.

u Cōtra natos. ꝫ
hos lz laici eēnt ꝓce-
dere potunt: tū rōne
eccleſiaſtici crimis:
nū ꝓpter tpalē iuriſ-
dictōez quaz habebat
in eos: ⁊ hz i vrbe ꝓ
cōceſſiones lodouici
⁊ cōſtātini. lxiij. di.
ego lodouicus. xcvj
di. ꝓſtantin⁹ palea ē:
⁊ s. e. li. ꝛe elec. fūda
menta.

x Alibi. ſ. ex rōnā
eccl̄iam ⁊ ei⁹ curiaz:
⁊ ſumīt hꝺ eccl̄ia ro-
mana ſtricte.

y Futurā. ſi. s. e.
ne aliqui.

z Cardinalis. epi
bñ ꝓphendūt: qꝛ ꝓſti
tutio. j. ꝺ ſen. excō.
qꝛ piculoſū. ꝛe excōi
catione nō loquit.

⁊ Habuerit. Mo.
caſu i q̄ pōt ꝺliꝺera
ta cogitatō cū al's co
gatōnis penā nemo
mereat: ꝺ pe. dſt. j.
cogitatōis ꝺ hoc. di.
. §. cogitatio.

2 Sede. va. Mo.
ar. q̄ collegiū cardi
nalū va. ſe. ñ fūgit
iuriſditōe pape: ⁊ ꝓ
rū ar. eť poſſz ſumi
q̄ ſi hꝺ nō vetuiſſz
papa: collegiū id potu
iſſet. ⁊ ꝛe hꝺ no. hu.
io. ⁊ alij. lxxix. diſ.
nll's. ij. plen⁹ oſti. ꝺ
pe. ⁊ remiſ. cū ex eo.
i fi. Sz qd dicemuſ:
ſuccedet collegiū ī iu
riſditōe ⁊ e⁹ exercitō:
necne? dixit oſti. q̄
ſic ſalti ī his q̄ ꝺ grā
di neceſſitate euidēti ⁊ imminenti expediri oportet: ꝓ eo facit q̄ ad
hoc ꝛere. s. e. ꝺ elē. vbi piculū. §. idē q̄ꝫ: qꝺ eť multū facit ꝯ. mo
uebat ät oſti. his rōnib⁹: dicebat ei alia collegia hoc hñt: ꝺ ma-
⁊ obe. bis q̄. ⁊. c. cū olim. ⁊ s. e. li. e. t. c. vno: tū qꝛ ſic vtūť cardi
nales: ar. s ꝛe elec. venerabilē. §. obiectioni. v. qꝺ ät. s ꝺ of. oꝛ.
irrefragabili. §. exceſſus. ꝛe fo. ꝓpe. cū ꝓgat: tū qꝛ alt⁹ ordo nō
ſupereſt: s ꝛe elec. licet. in ſi. in quo caſu conceduntur que a's
nō concederentur: vt ibi, ⁊. L. ꝛe ꝛeun. l. generali. li. x. ff. ꝺ his

q̄ in frau. cre. l. aut p̄tor. §. si ꝛbitorem. tū q; necessitas ñ hz legē: s̄ ꝛ reg. iu. qō ñ est. tū q; ñ ē verisimle. q̄ filio ꝛi placuerit ꝓtrarius intellect⁹: ne videat gregē suū ⁊ eccl̄iā sine pastore reliquisse. j. ti. pri. c. j. nec ob. ℣m eum q̄ aliq̄ dicūt: q̄ cardiales sunt sine capite: hoc em̄ ñ ē ver̄ immo hñt caput eccl̄ie gnāle ⁊ ꝑpriū. s. xp̄m: imo illud sentire ab hēsi nō ē longū. xxij. dis. c. j. ⁊. ij. ⁊. esset res monstruosa: ꝛ offi. ordō. q̄m in pleriscz: nec ob. qō dī ex hoc posse scisma scādalū ⁊ vacatōem diutinā suscitari: q; id possz cē ver̄ si indistincte ꝓcederet: ꝛ restrigi dz ad necessaria vel vtilia eccl̄ie seu rei publice: qbus oīno p̄uidēdū ē. vij. q. j. sciās. cauere g̃ ꝛbēt ne nimis lapsē habenas. ff. ꝛ of. pconsul. l. nec q̄ē. §. vbi ꝛcreto. ⁊. §. ꝛ plano. et §. se. Preterea ad protestatē cardialis spectat vacante sede ꝛlinq̄ntes anathemat⁹izare. lxxix. di. siqs pecunia. ⁊ anathēa mucro ē epal'. xvj. q. ij. c. j. ⁊ maior pena i eccl'ia. xxiij. q. iij. compiāt. i ꝑn. Vñ si p̄nt maiorē penaz ꝑponē g̃ ⁊ minorē: s̄ ꝛ ꝛci. ex pte. iij. itē canon dicit q̄ epi cardinales vacāte sede vicem metropolitani obtinent. xxij. di. in noie dñi: ⁊ exponit⁹. i. pape q̄ ⁊ metropolitan⁹ē: s̄ ꝛ offi. vi. sua: nec alī⁹ possz romane eccie metropolitanus cē: nec ꝛbem⁹ oim querē ius exp̄ssum: multa em̄ supplentur: qō patz ō cele. mis. cum marte. §. j. ⁊ ꝓcedi oportet q̄ saltem illam iurisdictionem habet collegium quaz ⁊ legatus apostolice sedis: que non expirat mortuo papa: s̄ ō. of. lega. c. ij. e. li. nō em̄ illa duraret: nisi collegium se. ap. cōsulēt: ⁊ posset dici q̄ cardiales hñt ptātis plenitudinē habitu tm̄: inquantū ro. ec. censeñt: que nō mouēt. xij. q. ij. liberti. ij. s̄. e. li. ꝛ rescp. si gratiose: et si vnus tm̄ cardialis collegij supessz. lxv. di. si forte: s̄ ꝛ postula. gratiā: iurisditōnem vo hñt in exercitio ℣m modū supius dictum: quicqd cardiales ꝛ facto obtinent: videt q̄ vacante sede non ꝛbeant se intromittere nisi ꝛ pulsiōe ⁊ his que ad pulsionem ꝓtinent: nisi ex grandi causa ⁊ imminēti ꝑiculo ꝑ ꝓdictam ꝛcre. s̄. e. li. ꝛ elec. vbi ꝑiculum. §. idez q̄z: nec ob. si minora collegia possunt g̃ ⁊ illud: q; ob accelerandaz pulsionem ecclesie in cuius tardatione immunet periculum speciale quid statui ꝛbuit: ⁊ est si. s̄ ꝛ bere. accusatus. §. sane. dic vt in cle. ne romani. ꝛ elec.

ꝑ Alias. s. et ex̄ cardinalatus officium.

s Excōicatōis. q; ista excōicatōnis sic̄ supiorīs absolutionem ꝓbi ñ refutauit: ⁊ intelligat illā ordiarijs ꝓcessisse: s̄ sen. ex. nug.

b Oblationē. si. s̄ ꝛ testi. significauit. ⁊. c. albricus.

c Similes. in eḡli ꝛlicto sīles sunt pene: in auc̄. vt frs. si. in fi. col. ix. grauī⁹ aūt ꝛlictū grauī⁹ videt. xxiij. q. j. nō afferam⁹.

d Ro hūani. in tres diuidē ꝑtes. In q̄rū ꝑma ponit ꝓbemiū ꝓsq; ibi: cū igit̄. ibi ponit hortandū assistinorū factum vsq; ibi sacri: ibi ponit pena multiplicē illis q̄ p tales quēq; xp̄ianor̄ interfecerit: mādauerit receptauerit ꝛfenderit vel occultauerint. hoc facit.

e Adortē. vere igit̄ mortu⁹ est ⁊ lāguores tulit ⁊ dolores portauit: s̄ ꝛ cele. mis. cum marte: ēca medīū. fuit em̄ ver⁹ hō ꝛ sū. tri. c. j. s̄ ꝛ here. cū xp̄o.

f Precio. vñ dicit cā nō qs nos ꝑ amplius amare q̄ xp̄c q̄ aiaz suā posuit ꝑ o ouib⁹ suis. xxij. q. iij. qs nos.

g Beserer et. Mo. ꝑ plaros se etiā ex nulla causa absentātes q̄ nō dimittunt vicarios: et sic dimittūt gregē suū sine pastore: ⁊ ꝑ hāc litterā sanct⁹ patz q̄ ꝑas petri trāsiuit ad posteros: alīs post petrū sine pastore remansisset eccl'ia. qō nō ē verū vt j. sequit̄. ad idez. xliij. di. c. j. ⁊ idē ꝑt̄ h argui circa collegiū cardialiū cū vacat sedes: vt dixi. s̄. ti. pri. c. vno.

h Strabilitate fidei. hāc ꝛbem⁹ armari: vt xxiij. q. j. nisi bella i fi.

i Accēderet. vbo ope ⁊ exēplo. viij. q. j. q ēpstum. ⁊. c. se. xlvij. di. sit rector.

k Immeriti. hūiliat se: vt augu. in canone dicēs: secūd⁹ loc⁹ gubernacl'oz tradit⁹ ē mihi q̄ remū tenē nō noueram. xl. di. añ oia. in fi.

l Cligilijs. s̄. in ꝓhemio iffins li. s̄. ꝛ offi. le. c. j.

m Debem⁹. ad idē. s̄ ꝛ ꝑnite. cū ⁊ plātare. in ꝓuinci.

n Somno. lxxxvj. di. fratrem.

o Deo. luc. s̄. e. li. s̄ regu. nō solū.

p Animarū. qō plus est. xij. q. j. ꝓcipimus.

q Premuniri. ⁊ ideo dat canon ꝓhibitū: q̄ nullus expecter in vltimis penitere: ꝛ pe. di. vij. c. vlti.

r Ad dño. ꝑates igit̄ sunt a deo: vñ xp̄c pilato. io. xix. Nō haberes i me ꝑtatē ꝛc. ⁊ canō. q̄ resistit ꝑtati dei ordinatiōi resistit. xj. q. iij. q̄ resistit: ⁊ vniuersitas nō posset aliq̄ rōne ꝑstare: nisi tanq̄ eam differentie ordo seruaret. lxxxix. di. ad hoc.

s Precipue. ꝑ maxime.

t Formidātes ꝓbabiliter. maxime ꝓpter q̄litatē assistinoz qui nō timēt mortē: ⁊ dicunt esse vel nezo dala montagna.

u Prelat⁹. etiā epūs: q; ꝛcre. q; ꝑiculosum. ꝛ sen. excō. j. e. li. nō eximit illos a pena excōicatiōis.

x Mādauerit. si mādauit g̃ cogitatio nō steterit i suis finib⁹: ⁊ iō nō ē mag̃ si punit̄: alīs sec⁹: ꝛ pe. di. j. cogitatiōis. mutat⁹ ꝓcedit cū mandante in casu. j. e. li. ꝛ sen. excō. quicūq; vbi mādās ⁊ reuocans re integra penā euadit: hic aūt puto q̄ etiā si reuocauerit re

ēmeriti successores ⁊ ipi⁹ redē ptoris locū i terris q̄q̄ idigne tenētes: circa gregis eiusdē cu stodiā sollicitis excitati vigilijs: ⁊ aiaz saluti iugis attētōe cogitatōis intēdere sbmouēdo noxia ⁊ agēdo ꝑfuta ꝛbem⁹: vt excusso a nob negligētie sōno: nr̄icz cordis oculis diligētia sedula vigilātib⁹ aias ꝺo lucri facere sua nob coopāte gr̄a valeam⁹. Cū igr̄ illi q̄ sic horrē da ibūanitate ꝛtestādaq; seuicia mortē sitiūt alioz: vt ipos faciāt ꝑ assistinos occidi ñ solū corpoz: ꝛ mortē ꝓcurent etiā aiaz: nisi eos exuberās gr̄a diuina ꝓuenerit: vt sint armis spūalib⁹ ꝑmuniti: ac oīs ptās tribuat⁹ dño ad iusticiā rectū q; iudiciū exercēdū. Nos tā to periculo volētes occurrere animaz: ⁊ tam nephārias ꝛe sumptiōes ecclīastice aīaduersionis mucrone ferire: vt me⁹ pene meta hmōi ꝑsumptōis existat: ꝑsertim cū nōnulli magnates taliter ꝑmi formidātes coacti fuerint securitatem ab eozūdez assistinoz dño ipetrare: sicq; ab eo nō absq; xp̄iane dignitatis obꝓbrio redimere quodāmō vitā suā. Sacri approbatōe ꝓcilij statuim⁹ vt quicūq; ꝑnceps ꝑlatus seu queuis alia ecclīastica secl'aris ue ꝑsona quēꝑlā xp̄ianorū ꝑ ꝓdictos assistinos interfici fecerit vel etiā mandauerit: quāq̄

integra pena incurrerit: cū ex solo mādato iā pr⁹ ligat⁹ esset: ⁊ ad hoc facit quod statim sequit.

y Receptauerit. tenent receptatores vt aggressores. C. de his q la. occul. l. j. et. ij. pessim em sunt receptatores sine qbꝫ vlunquēs diu latere nō potest. ff. de recep. l. j.

z Excōicatōis. exq papa nō refuauit absolutiōz: puto q ordinar⁹ possit absoluē: s de sen. ex. nup. ad hoc s ti. pri. c. vno.

⁊ Libere. et illo nō vocato si possideret. s eo. li. de pbē. licet. ij.

a p Relatis. sine pena irregl'aritatis pnt clerici ō suis malefactoribꝫ pqri cora iudice seculari: etiā de crimibꝫ ex qbꝫ debet pena sanguis: expresse p testādo q ad penā sanguis nō itendūt ⁊ emanauit hec de re. ad declaratōz eoz q no. xxiij. q. iij. maxumian⁹. ⁊ q. v. vnū solū. ⁊ s. e. ti. postulasti.

b Laicis. si em ō clerico vl' ecclīastica pso na coza iudice laico cō qreret hz locū pena. s de fo. cōpe. si diligēti.

c Secularē. poterūt et pqri coza ecclīastico iudice: s de fo. ppe. cuz sit: dic vt ibi.

d Emēdā. licz iuria passus rācoze dimittē teneat: nō tn emēdam pe. di. siqs pcrustar⁹: de hoc. xxiij. q. iij. si is q

e Pronderi. puidet g iudex i futurū: sic ⁊ i seruituribꝫ. ff. si seruit. ven. l. egi. ⁊ l. hac: sic ⁊ i alimētis. ff. de lib. agno. l. siqs. §. alimēta: ⁊ circa futuras expensas: s de pcu. audi tis. i fi. vbi de hoc. ⁊ s de sepl'. i ofa: licz dicat lex q tract⁹ futuri tporis nō spectat ad iudicē. ff. de vsur. l. j. §. j. ibi lud ei locū hz i vsuris q sunt odiose vel ñ spectat: ita q statim cet exactio: hic at pudebit statuēdo penas pmināndo: vel penā malefactoribꝫ iponēdo: ⁊ sic met⁹ pene erit meta psumptionis ⁊ clericoꝝ punio: s. c. pri.

f Protestādo expresse. Mo. requrit expressuz: vbi ñ sufficit tacitū: ad idē. s. e. li. de ele. null⁹. ⁊ c. idēmtatibꝫ. in pn. ⁊ caute facit clericꝰ si de hac pteſtatiōe pfici faciat publicā scripturā: ad idē. s. de si. exdiligēti. in fi. de cle. ex. mun. ppositū: ⁊ qō no. de of. dele. cū i iure.

g Prrogari. i cāu q ñ debebat irrogari hēbam⁹ casū. s. e. postulasti

h Justicia. idē si p iustitiā cū clericꝰ nō fuerit i culpa: ⁊ absit: vt ea q pter bonū ⁊ licitū facim⁹ de. xxiij. q. v. de occidēdis: ⁊ fa. qō dixi. s ne cle. vel mo. c. vl. qō sumli mō puidit plat⁹ tēpoꝛalē iurisdictionē habētibꝫ: nec ob. j. c. pri. vt ibi dixi.

i Taliter. s. cū expssa pteſtatiōe: vt dictū est s.

k Materia. hō idē dicebat i pdicto canōe. xxiij. q. v. vnū solū. i fi.

l Si qui. determiat no. p inno. ⁊ ost. s. e. ti. ad audientiā. et expssius per ost. e. ti. petrus.

m Expresse. p hoc videbat non teneri: q plus ē expsse ꝺdicere q̄ mīme pſentire: s de bap. ⁊ ei⁹ ef. maiozes: ꝑ si nō pſentiēs irregularitatē nō incurrit: ergo multomn⁹ expsse ptradicēs.

n Dādarari⁹. iste etiā teneť. qō dic vt no. s de sen. ex. mlieres.

o Culpa. istud est regulare: q vbi culpa pcessit: qs teneť de casu qō dic vt plene no. s. e. ti. sicut dignū: sic ⁊ qñ culpa pcedit nō excusat metus. ff. quod me. causa. l. si mulier. fallit i matrimonio: s de spon. veniens. ij.

p Cogitare. s. e. decetero. ⁊ c. ptinebat. ff. ad. l. acq. l. qui occidit. §. in hac.

a p Suraz vozaginē. ꝓmo inouat ⁊ obseruari pcipit lat. cōci. ꝯ vsurarios editū vsqꝫ ad. v. ⁊ q: ibi pcipit oibꝫ dñis ⁊ vniuersitatibus terraz: ne pmittāt alienigenas i terris suis ꝺducere domos ad exercēdū fenus: vl' ꝺductas hīe ⁊ q aliqs eis ad hoc domos ñ liceat vsqꝫ ad. v. q vo: vbi iponit penā clericis ꝓfacientibꝫ vsqꝫ ad. v. ceterū: vbi ipomit penā laicis: ⁊ hoc facit vsqꝫ in fi.

b Vozaginē. lex dicit vsurarū vulcedinem. ff. de his que in frau. cre. l. ait prozs. §. siqđ i fraudē. versi vo.

c Alias recipērūt: ⁊ bene deuozat alias ipoz: q̄ phibite sūt vsure in nouo ⁊ veteri testamēto et iure canonico. xxiij. q. iij ⁊. iij. p totū. s. e. p totū: ⁊ forte hodie iure ciuili ꝯz ea que no. s. e. q̄ in oibꝫ.

d Facultates. solentium. s. eo. titꝰ. quarto.

e Constitutionē. s. e. ti. quia in oibꝫ que phibet vsurarios manifestos ad cōmunionē altaris admitti: pcipit oblationes eorum nō recipi: et in morte illis denegar ecclesiastica sepulturā: ⁊ clericos ptrafacientes punit. ⁊. j. de sepul. eos. in clemen.

f Maledictionis. i. pene cēne q̄ p moztali rn̄ debet. xxiij. q. iij. deus quādo.

g Duo. i. quātoh Eo. i. tanto: sic

De vsuris. Rubrica.

Suraz vozaginem q̄ alias deuozat ⁊ facultates exhaurit ꝓpescere cupientes: pstitutionē lat. pcilij ꝯ vsurarios editā sb diuīe maledictiōis itermiatiōe pcipim⁹ iuiolabilit obseruari. Et qz q̄ mioz feneratoribꝫ aderit fenerādi ꝓmoditas eo magis admouet fen⁹ exercēdi libtas: hac gnali pstōne sancim⁹: vt nec collegium nec alia vniuersitas vl' singlaris pſona cuiuscūq; sit dignitatis ꝓditionis aut stat⁹ alienigenas ⁊ alios ñ ozīūdos de tris ipoz pbli ce fenebrē pecuniā exercētes ā exercere volētes: ad sb domos i terris suis ꝺducere vl' ꝺductas hīe aut alīs habitare pmittāt sed huiusmodi vsurarios manifestos omnes infra tres mēses de terris suis expellāt nūq̄ s de pst. cum. Ad. in pn.

i Eldmetur. Mo. q tollēda ē occasio delinquēdi. ff. de vsufru. l. equissimū. ⁊ vtilius esurienti panis tollit de. v. q. v. nō ois. ad idē: s de coha. cle. ⁊ mulie. c. j.

k Collegiū. dictū a colligēdo. ⁊ de hoc. s. de elec. c. j. de excess. pla. dilecta. ff. q̄ cuiuscq; vniuer. l. j. §. quib.

l Alienigenas. hec g pstitutio nō extēdit ad īdigenas: ⁊ tamē illi sunt alīs penis vsurarioꝝ punēdi: ⁊ potuit ee rō: q̄ maius scādalū ē in alienigena: vsuras exercēte: q̄ indigena: ⁊ min⁹ scādalum in expulsiōe illius q̄ istius: ⁊ magis pueuerunt vereri inter suos exercere fenus q̄ inter extraneos: ⁊ nō fuit magis p uidendū: ⁊ dato q̄ isti alienigene essent cines vel incole: locum habet hec constitutio in eis: ⁊ hoc forte voluit repetitio verbi ⁊ alios nō ozīūdos: vt dicam⁹ alienigenas etiā si sunt cines vel incole: ⁊ alios de. qui cines vel incole nō sunt ozīūdus aūt de ciuitate dicit is q̄ ibi vel in vico ciuitatis illius ozt⁹ ē. ff. ad municip. l. q̄ ex vico: vel etiā si pater ei⁹ inde originē duxit. C. de. ti. l. assumptio. §. filiꝰ. ⁊. C. li. x. de municip. ⁊ origi. l. j. ⁊. l. filios: Que aūt differētia sit int̄ ciuē municipē accolā aduenā ⁊ incolam no. ff. ad munici. l. j. ⁊. C. de incol. l. cines. li. x.

m Manifestos. manifesti dicūt illi de qbꝫ notoriū est de iure: vt qz cōfessi vel cōdemnati vel de facto: vel quia habent operis

euidẽt iam q̃ nulla ter̃ginersa tõe posset celari: vt qz tenet altare suũ paratũ: poterit ãt eps eos publicare si puncti fuerit vl̃ cõfessi coz̃ ipo: vel si ꝺ eos fiat ꝓbatio testiũ: vel sint certa argumta cũ fama: ſ. e. cũ tu. ⁊. c. cũ in dioceſi.

n Tres mẽſes. q̃ tps duoz mẽſiũ q̃ a tpe publicatõis regularit ligat ꝓſtitutio: ꝺ hoc ſ̃ ꝛe postul. c. j. inidũ auget. unidum diminuit: vt h̃ ⁊ ſ̃. e. li. ꝛe ꝓben. cũ singula. ꝛe hꝰ j. in fi. li. ſꝑ ꝺata.

o Expellãt. ſic vocto: mõachũ audiẽtẽ leges l̃ physicã: ꝺ scolis ſuis expellẽ ꝺz: ſ̃ e. ne cle. l̃ mo. c. j. ĩ fi. ſic ⁊ lenones dñt ꝛe ciuitanꝺ expelli: ĩ aut. ꝛe lenonib. §. ſancim⁹ igr̃. colla. ij. ⁊ lepzoſi: ꝛe ꝓhib. lepzo. c. j. ⁊ ꝓpi ſimplicẽ alic⁹ ꝛenũciatiõem nõ ꝺz dñs terre eũ q̃ ꝺi eẽ talis expellere ſed tũc ꝺz inquirẽ: ⁊ ſi vez eẽ repererit expellere: ſ̃ ꝛe of. oz. c. j. ff. ꝛe of. pr̃i. l. preſes: ꝓuideat ãt ĩ his ꝓſcĩẽtie ſue: ſi. ſ̃ ꝛe here. c. vlt.

p Eid fenus. q̃ꝺ g̃ ſi aliq̃s locauit ꝛomũ alicui vſurario: quem vſurariũ ignozabat: l̃ nõ locauit ad exercendũ fenus: ꝺic q̃ ꝓbabilis ignozantia illũ excusabit. ff. loca. ſiq̃s ignozãs. ſ̃ ꝛe ſẽ. ex. ſi vo. ij. ⁊. c. in audientia: undubio tñ ꝓſumũr ad hoc ꝓducẽ: ſi cõſueuerit vſuras exercere. ff. ꝛe accuſa. l. ſicut: qz ſemel malus ⁊c. j. ꝛe re. iur. ſemel. ⁊ exq̃ ſcit ꝺz eũ repellẽ: ſ̃ ꝛe loca. ꝓter. quia puerſe ꝓuerſaꝝ in ea: vt ibi ⁊c.

q Titulo. puta pignoris ꝓmodati ꝛepoſiti ꝓcarij ⁊ hmõi: ⁊ idẽ ſi ſine vllo titulo illũ ibi ſineret eẽ. xlv. ꝺi. recedue: ß ſi vendit: ꝛonat l̃ ꝓmutat. nõ videt hẽ locũ hec ꝓſtitutio: ꝓ verbũ ꝓcedat qꝺ ſolus vſus ꝓceſſionem nõ ꝛominij trãſlatõem notare videt: ſed guil. ꝺixit idẽ ſi maĩeſte apparet: qꝺ ad exercendũ fen⁹ vult accipe: qz ꝓſumit eẽ in fraudem agi: ſ̃ ꝛe pigno. illo. ⁊ ꝛe emp. et ven. ad nr̃am. nam verbũ ꝓcedo ẽ generale ⁊ accipit ꝑm naturã ꝓtractus cui adĩcit: ar. ff. loca. l. ſi vno: ⁊ hi eẽ ſunt ti. ff. ⁊. C. ꝓ emptore ⁊ ꝓ ꝛonato.

r Contrariũ fecerit. ſ. talib⁹ locãdo l̃ ꝓmittẽdo hẽ ꝛomos conductas: l̃ ñ expellendo infra tres menſes: nec ob. verbũ ꝑ fecerit qz ⁊ q̃ nõ facit facẽ videt. ff. ꝛe re. iur. q̃ nõ facit.

s Epi. niſi fuiſſent expſſi nõ incurrerẽt hanc penã. j. ꝛe ſẽ. ex. quia periculoſum.

t Aldinozes vero ꝓſone. repete eccleſiaſtice.

u Interdicti. in vniuerſitatem eĩ vel collegium nõ ferẽt excõmunicatõis ſnĩa: ne ꝓtingat innoxios irretiri. j. ꝛe ſen. excom. romana. §. in vniuerſitatem.

x Quam. intellexit guil. ſ. ſnĩam excõicationis ſuſpenſionis ⁊ interdicti.

y Suſtinuerint. ſ. prelati ſingulares ꝓſone collegium ſeu vniuerſitas.

z Eoz. ſ. ꝓlatoz clericoz collegioz ſeu vniuerſitatũ: ⁊ ꝺic. i. eoꝝ iuriſditõi ſubiecte: ⁊ ſic punit alter ꝓ alter⁹ ꝛelicto: qꝺ ꝺic vt. j. q. iij. in ſumma. xxiij. q. ij. in ſumma.

a Quãdiu. illis g̃ recedentib⁹ ceſſabit inꝺictũ. lxxxj. ꝺi. ſiq. ꝺ hoc ſ̃ ꝛe ma. ꝓtrac. c. vl. ſ̃ ꝛe ſponſa. nõ eſt.

b Extũc. extremũ tempus menſis ꝛeſignat. ff. ꝛe ꝓdi. ⁊ ꝛe mon. l. ſi is. §. ſi ita.

c Ceſſante. ſic ſ̃ ꝛe here. ad abolendã. in fi. C. vbi ꝛe cri. agi op. ant. qua in ꝓuncia: reatus enim oẽm honoꝛem excludit. C. vbi ſena. vel cla. l. j. ꝛe ꝓuile. c. j.

d Cenſuram. ſ̃ ꝛe v. ſig. querẽte: ß qz a capite edenda ẽ rõ. ff. ꝺ eden. l. argentarij. §. j. ⁊ qz pati ꝺz q̃s legẽ quaz ipe tulerit. ff. qꝺ q̃ſcz iuris. l. j. ſ̃ ꝛe ꝓſti. cũ oẽs: hãc ꝓſtitutõem ꝓmo ꝛebebat ĩ ſua curia facẽ obſeruari: ꝛecer eĩ eum ſm leges viuere. C. ꝛe legi. digna vox. Jo. an.

e Q Uãq̃ vſurarij. Adaiſeſto vſurario ſi mãdauerit vſuras reſtitui eccleſiaſtica ſepultura negabit: niſi ꝓmo ſatiſfaciat l̃ ſm formã hꝰ ꝛecre, idonee caueat: ſepeliẽtes eos ꝑ hãc ꝓſtitutionem laſ. ꝓci. penã incurrit: teſtamta ipoz alit facta ñ valẽt nec ꝺz eis aliq̃s inteſſe l̃ eos abſolue l̃ ad ꝓceſſioz admittẽ: hoc ꝺicit.

c Adamfeſti. q ꝺicãt vſurarij maĩeſti ꝺni ſ. c. pri. tñ q̃ ad caſuz vrm ſatis poſſet eẽ ꝺicta maĩeſtꝰ: ſi coz̃ ſacerdote ⁊ teſtib⁹ publice ſateẽ ſe vſurariũ: ⁊ vſuras reſtitui mãdat: ſorte libros rõnum tradẽs ſm guil.

ꝓ ſuos ordinarios ab hmõi exceſſu omni ceſſante ꝓuilegio ꝓ cẽſurã eccleſiaſticã ꝓpeſcãtur.

Item. Cląq̃ vſurarij maĩeſti ꝺ vſuris q̃s receperãt ſatiſſieri exꝑſſa q̃ntitate vl̃ indiſtincte in vltima volũtate mandauerit: nihilominuſ tñ eis eccleſiaſtica ſepultura ꝛeneget: ꝺonec ꝛe vſuris ipis fuerit: ꝓut patiunt facultates eoz: plenarie ſatiſfactum: vel illis quibus faciẽ da reſtitutio ſi preſto ſint ipſi: aut alijs qui eis poſſint acquirere: vl̃ eis abſentibus loci

d Satiſfieri. ꝺz aũt ſatiſfieri ei a quo pecunia ẽ extorta l̃ eꝰ bẽdi: illis ñ extantib⁹ pauperibus erogabit: ſ̃. e. cuz tu. ⁊. ca. michael: ꝺicat tñ guil. q̃ hoc caſu ꝺz publice ꝓponi edictuz ĩ locis a q̃ꝛ incolis ſũt extorte: q̃ oẽs a quib⁹ extorte ſunt veniant ⁊ ſi aliq̃ appareãt quib⁹ fides ẽ adhibenꝺa: poti⁹ reſtituet illis q̃ pauperib⁹ erogẽt: ad hꝰ facit ꝛe homici. ſicut ꝺicit. §. eos.

e Indiſtincte. i. non expſſa aliq̃ q̃ntitate: qz mãdauit in genere reſtitui q̃cũq̃ e xtoſerat ꝓ vſurariã prauitatẽ.

f Adãdauerint. ꝺicebat laſ. ꝓci. ſ. e. c. iij. q̃ vſurarij ſi ĩ hoc peccato ꝛecedebãt nõ admittebãt ad eccleſiaſticam ſepulturã exq̃ ãt mandauerãt ꝺ reſtituẽdo nõ ꝛecedebãt ĩ illo pcto: ⁊ ſic nõ habebat locum pena conſtitutionis: huic ergo eluſiom⁹ ꝓuidit hic greg. Et ſcire ꝛebes q̃ ꝺato q̃ vſurarius ꝛe reſtituendo non mandet: heres nihilominus reſtituere tenetur: ſup̃. e. tua nos vbi ꝛe ho c: etiam ſi ad heredem ꝛe vſuris nihil peruenerit: tenetur tamen inquantum ſe extendunt vires hereditaris: quod ꝺicit vt. xij. q. ij. epiſcopus qui filios. ſupra ꝛe ſepul. c. vlti. ſi autez vſurarius reſtitui non mandet: licet heres paratus ſit reſtituere ꝛe negabitur illi ſepultura: cum in peccato ꝛeceſſerit: niſi alꝰ ꝛe motu contrnone apparet. xxvj. q. vj. qui recedunt. ſ̃ ꝛe ſen. excõ. a nobis. ij.

g Beneget. eſt ergo hic opus facto. ſ. reſtitutione vel cautione: nec ſatis eſt h̃ bene velle. lxxxvj. ꝺi. nõ ſatis: qz ⁊ verba ſunt cũ effectu intelligenda. ſ̃ ꝛe cle. non reſi. relatũ: ſed nõne qui mãdat ſolui ſoluere videtur. ff. ꝛe ſolut. l. qui mandat: ergo mandatũ hic ſufficere ꝛeberet: ſed illud habet locũ facta ſolutione ꝓ mandatarium: q̃ eĩ ꝓ aliũ facit ꝓ ſe facere videt. j. ꝛe reg. iur. q̃ ꝓ alium. ſed videt qꝺ exquo iſte peccatũ ꝓfeſſus ẽ. ⁊ ſic diuino iudicio iam relictus ſepultura ꝓuandus nõ ſit. l. ꝺi. ponderet: ibi peccatoz in quacũq̃ ꝺie ⁊c. ſed imponit hec pena: nõ qꝺ ꝛe ſalute ipius ꝛeſpect ꝓpter hoc: qz ſepultura nec ꝓdeſt nec nocet quo ad ꝛeũ: ſ̃ ꝛe ſepul. ſacris. ⁊ eſt ſi. ſ̃ ꝛe rap. ſuper eo.

h Facultates. pauptas igit excuſat: qꝺ verum eſt ſi ſit nota: ſ̃. e. cum tu: vnde ſi nihil poteſt reſtituere nihil reſtituat: ſi partem: illã reſtituat: vnde puus ꝛeducent vſure tanq̃ es alienum: q̃ ſoluant legata: ⁊ alia que relicta ſunt titulo lucratiuo: intelligitur eĩ ꝛebere ditas ere alieno ꝛeducto. C. ꝛe lega. l. ſi vniuerſe. Queri ſolet an heres vſurarij quando hereditas non ſufficit ſatiſfacere ꝛebeat primo venientibus: ꝺixit hic guil. q̃ non: immo fiet eis ⁊ alijs ſatiſfactio ꝓ rata vnũquẽq̃ contingente: ar. ſ̃. ꝛe teſta. relatum. ij. ĩ fi. ff. ꝛe pac. l. ſi plures. ſatis videretur hoc caſu haberi ꝛebere conſiderationem temporis: vt ille q̃ ꝓus ſoluit vſuras recipiat qꝺ ſuum eſt integraliter: ⁊ ſic ꝛe ſingulis ſm regulam. j. ꝛe reg. iur. q̃ prioz. cum iſtoz par ſit cauſa: vt ibi ꝺixi. ⁊ in hypot. hoc conſideramus. C. q̃ po. in pig. ha. l. ſi fundus: ſed videt eſſe bona vſurarij hypothecata: ſ. e. cum tu.

i Vel illis qbꝫ. tolle h̃ lr̃am q̃ẽ. j. bñ ꝓ. xij. lineas ibi idonee ꝺ reſtitutione faciẽda ſit cautũ illis qbꝫ ⁊c. vſq̃z ibi ꝛe ipa parochia. poſtea accipe qꝺ ẽ infra: aut ſuo publico ꝛe ipius ordinarij mãdato: ꝛeinde redeas ſ̃ qꝺ quidem ⁊c.

k Si ꝓſto. i. preſentes.

l Poſſint acquirere. vt ſerui ꝓpij filij in ptãte patris ſerui ĩ quibus habẽ⁹ vſufructũ: ſui alieni bona fide poſſeſſi: ⁊ liberi hoies q̃s bona fide poſſidemus vt ſuos: iſti. ꝓ q̃s ꝓſo. no. ac. ꝓ totũ. ff. ꝺ acq. rerũ ꝛo. l. acquirit: ſed nũq̃d ꝓcur. dño abſente hanc ꝓſonalem obligationem acquirat: ⁊ videtur qꝺ ſic: qz procurator quod ex re ꝛoꝝ tum acquirit dño acquirit. ff. ꝛe ꝓcur. l. procurator. in contrariuz

63 42

videt: si em̄ pcurator p pecunia dñi quā mutuat fideiussores recipit: dño ñ acq̄ret psonale ꝯ fideiussores: nisi dñs sit ꝓnlegiata psona. ff. si cer. pe. l. si pecunia. itē si pcurator stipulat̄ re eiectōe ñ acquirit. ff. re acq. pos. l. possessio q̄. §. si possessio. Dixit sic gar. sic distinguēdū: aut pcurator stipulat̄ i iudicijs aut in ꝓtractibus: si in iudicijs semp acq̄rit dño absenti vtilez. ff. re pcur. l. si pcurator. si in contractibus aut pñte dño aut absēte: si pñte acquirit vtilem. ff. re v. ob. si procurator pñtis: si absēti aut ex re dñi: vt q̄ stipulat̄ pensionē dom̄ dñi: & tē acquirit dom̄no vtilem. ff. re pcur. l. q̄ pcurator. si autez extra rem dñi aut dñs est psona ꝓnlegiata. vt miles pupillus vel ad alios: & tunc acquirit vtilem. ff. si cer. pe. l. si pecuniam: aut non ē dñs psona ꝓnlegiata & tunc dño nihil acquirit: sed tenetur p actionē mandati cedē actionem. ff. re acquir. pos. l. possessio quoq̄. §. & si possessio: & dz pcurator tūc ex re dom̄im stipulari. quando accessoria ꝓmenta ex re dñi stipulatur: vt pensionem dom̄us fructus & similia. Extra rem q̄ stipulatur ipsam rem: vel aliquid extraneum nō ꝓmēs ex re: in hoc q̄ casu ꝑm eum cum stipuletur rem ipam ꝓncipalem dño debitam. s. vsuras quāuis sint accessorie q̄ ad recipientem: q̄ ad soluentem & postea repetentem sunt ipa res ꝓncipalis q̄ sunt ipa res debita repetenti: pcurator nō acquiret dño p. d. l. possessio q̄. §. fi.

m Loci ordinario. intelligas de loco in q̄ degit vsurarius. & p ordinariū intelligas epm̄ de iure. Iz idem in decano archipbro l' abbate q̄ al's de psuetudine iurisdictōem haberet in spūalib'. & nō ē mirū si p ordinarium vel eius vicarium actio acquirat. cum etiaz si ipe det aliquem qui recipiat cautionem vtilis actio acquirat p illum. ff. rem pu. sal. fo. l. iij.

n Parochie. sic s̄ de quer. ꝓu. dudum. ē em̄ illa publica persona. j. di. ius publicum. & q̄ dicit de rectore parochie in q̄ testator habitat intelligas idem multo fortius de rectore parochie illius cui facienda ē restitutio. ei em̄ acquirit. cum q̄ iudex & minister suus sit ꝑm gar. ff. de in ius vocan. l. eum p quo.

o Parochia. q̄ magis creditꝝ indigenis notis q̄ extraneis ignotis: i aut. colla. vj. de testi. §. si vo ignoti. s̄ de elec. si postq̄. & erūt tales duo. j. q̄ re. iu. plural': vt p eos si opꝰ fuerit cautō ꝓbari possit.

p Quibus quidem. interpositio est que circa tabellionem nō ponitur: q̄ de illo non dubitabat.

q Illis. a q̄bus scilz vsure fuerūt extorte l' eoz hēdibus l' successoribus.

r Perinde. id est ex tali stipulatione: al's perinde scilz ac si ipi idē stipularentur.

s Seruo publico. i. tabellioni sic dicto. q̄ publicū exercet officium: nō q̄ sit seruus. C. de tabul. l. generali. li. x.

t Mandato. q̄ tabellio hoc casu nō acquirit actionem extraneo ex sua stipulatione: nisi eam faciat de ordinarij mandato & idem videt dicere antiqua lex. ff. rem pu. sal. fo. l. ij. ibi ꝓfecto dicemus seruum publicum apud pretorem stipulari debere.

u Idonee. note idonee pignora vel fideiussores intellige. ff. mā. si mandato ricij. §. fingli. al's verbū cautōnis nudam ꝓmissionez designat. C. de v. sig. sancimus. si āt pignora vel fideiussores nō pōt dare: iuret se pignora vel fideiussores dare non posse: & se facturū q̄d cauet. C. de epis. & cle. in aut. generaliter. s̄ de trāns. inter vi. & vx. q̄ vias. insti. de satisda. §. sed hodie. j. de sen. ex. c. vl. §. illis etiam. hoc maxime q̄n sic ē verisimile cū. s. aliam dare nō posse. Sz cū soluentes vsuras habeant actionem ad repetendū: quare sic solliciti sunt papa ꝓuidere illis p cautionis remediū: ideo vt haberent plura auxilia. ff. de liber. lega. l. iij. item q̄ magis sunt securi p fideiussores vel pignora. ff. q̄ satisda. co. l. j. et sit hoc ñ tantū in fauorē illoz quantū in odium vsurarioz. Et scire debes: q̄ si recepta simōi cautōne nomīe eoz q̄z interest: vsurarius manifestus vsuras repetit nō audiet: & posset in animaz fauorem eps istas vsuras recipere: & soluere illis a quibus iste pontor extorserat. & idem ꝑm guil. & gar. si nō esset manifestus & hoc ꝓbare posset petitorem. s. vsurarium. si aūt iste vsurarius q̄ sic satisd edit consuluit: tenebit ex satisdatōne ꝑm eos: quia et si nō satisdedisset tenebat: s̄. e. cū tu. & si pontor esset notorius vsurarius: etiā si heres nō exciperet dixerūt ꝓdicti doctores q̄ ex officio suo iudex eum repellet: s̄ de excep. exceptōez. ff. de postul. l. quos prohibet: secus si notorius vel manifest' non esset.

r Aliam. scilz quātitatem manifestam.

s Alioq̄n. i. si quātitas manifesta non apparet. & repete exprimum volumus aliā sed quō fiet expssio & moderatio de qua loquitur iste ver. respondeo cōsiderabit iudex quanto tempe ille vsuras exercuit & quantū nunc habz in bonis & quantuz habebat tēpore ꝙuo fenerare incepit: & super hoc considerabitur fama vicinie: et an alias mercatōes exercuerit: & an in eis fortuna ei prospere cesserit: & an fuerit improbus exactor: an curialis fenerator: hec & si, miles circumstanne sunt circa hoc considerande: & ꝑm eas magis vel minus arbitrandum. C. de bo. que li. cum oporteat. §. j. xxij. q. v. hoc videtur.

z Teneat. ꝓpter sui maliciam parti lese resarcire tenetur. C. si tu. vel cu. inter. l. etiam: & facit litem suam. s̄. e. li. de re iudi. cum eterni. insti. de obli. que ex quasi delic. in ꝓn. & si nullā quantitatem moderatur tunc tenetur in totum. nam & residui cōmoratio totum admittit. C. de here. insti. l. ij. ff. de ver. sig. l. cere. Caute q̄ faciet: si in cautione certam verisimilē exprimit quātitatem: & adijcit q̄d eē vltra illud satisfiet: inquātū ꝓstabit eum vsuraz rōne teneri.

a Pene. supple statute in lat. ꝓci. edito sb. contra vsurarios. hoc dico: q̄ h ñ hz locum pena ꝓcta vsurarios statuta: sed hz locū pena statuta in recipientes eos ad oblationes et ecclesiasticā sepulturam. io. an.

b Subiacere. hodie sunt excōicati ipo facto: non ob. exceptōibz vel ꝓuile. p cle. de sepul. eos qui.

c Absoluat. et ab alijs peccatis. xxiij. q. ij. legat. q̄d ptz q̄ nec ad ꝓfessionez dñt admitti. vt. s̄. dixit. nec dimittit peccatū de. j. de reg. iur. peccatum. caueant ergo religiosi qui interdum ꝺ prēda plus q̄ ꝺ anima sollicitī sunt.

d Aliter facta. s. nō facta satisfactione nec prestita idonea cautione. quid dices de codicillis? videtur q̄ valeant: diuersa enim sunt. C. de codicillis. l. si idem. & hec constitutio est penalis: ergo restringenda: supra eodem. li. de elec. statutum. & prohibitis maioribus. minoris petere non prohibetur. ff. de seruis expor. l. cui. qui fi. sint le. per venerabilem. circa princi. dic contra ꝑm guil. & gar. & hoc patet ex princi. vbi dixit in vltima voluntate: & ar. sup̄ de testa. cum esses: quia large codicilli sunt testamentum: q̄ mentis testatio. xxij. q. ij. §. ꝙ aliud. insti. de testa. in princi. ff. de iur. codicil. l. conficiuntur. & l. ab intestato. al's facile esset constitutionem hāc in hoc eludere: & dic idem de qualibet vltima voluntate. & quia istud crimen ecclesiasticum est. potuit papa irritare testamenta laicoz: p que i alios transferebant bona: & fiebat durior cōditio exactoz: erit q̄ quod eumcere valebunt & habere. s̄. vt lipen. ecclesia. j. ñ si. habet em̄ ratione huius criminis iurisdictōem in talibus. supra de iudi. nouit. s̄. qui si. sint le. p venerabilem. s̄ e. li. de so. compe. c. vl. Quid si primo testamentum fecit: postea cauit: dixit hic gar. q̄ non firmatur per hoc testamentum: quia ab initio nō valuit: vt. j. de reg. iur. ñ firmat. cū suis ꝓoz. sotis

De excessibus prelatorum.

videt ſufficē ſi añ mortē cauit: cū teſtamētū motte firmet. ſ. ō. cele. miſ. cū marte. nec ob. regula nō firmat: q̄ te ſolo tracteu tpis loquit. vt ibi dixi.

h Am ex eo. mēdicātes ñ pñt acquirē nouas loca ad habitandū l' antiq̄ alienare l' mutare abſq; ſpāli licentia pape: q̄ ō hac phibitōe faciat mētōez. ut acq̄rētib⁹ tñ loca p hac remitica vita ducenda ceſſat phibitio. h⁹ dicit. tēminat ār hec tere. no. ſ. e. nimis. ij. in ver. ad h⁹

c Mēdicātes. hi dicūt mēdicātes q̄bus victū tribunt incerta mēdicitas: ⁊ q̄ reddit⁹ aut poſſeſſiones ex regula l' pſtōibus hāe ñ pñt: ſ. e. li. ō reli. w. c. vno. et q̄ ad caſū tere. nr̄e i oība mēdicātib⁹ idez ius. ꝓcor. ſ. e. li. te rḡla. pſtōez: q̄ em̄ ſimulem cū alijs vitā ſuſcipiunt: ſimilē ſentiant i legib⁹ diſciplinaz: ſ ō ſta. mo. recolētes.

d Ad habitandū. Mo. q̄ te locis acq̄ſitis ad habitandū tñ fit h⁹ phibitio: ḡ alꝫ q̄ ad habitandū dñ pñt loca acquirē: ꝫ quo exp̄ſſū mendicātes: dic vt dixi ſ. e. li. ō reli. w. c. vno

e Scādala. bñ ḡ ſequit h⁹ pnidēdo: q̄ ſui officij ē ſcādala rmouere: ſ. e. li. ō of. le. c. j.

f Beiceps. futura igit pphēdit hec pſtitutio. olī ei⁹ phibitū licebat: vt. ſ. e. nimis. ij. v. ad h⁹

g Suffragari. ḡ pap̄ pulegiū ſuū reuocare moderari ⁊ i totū tollere pt: lz te ceat eius pulegiū ee māſuz. j. te re. iur. tecet. vbi te h⁹

h Alienatōis. itelligō et p quē ñ trāſferat wominū: cū ſic large loq̄t dicēdo cuiſlubet: ad idez ſ. te re. ec. ñ alie. nulli. ⁊ .C. te re. ali. ñ alie. l. ſācim⁹: lz interdū ſumat ſolū p eo contractu q̄ trāſſert wminium. C. teſſum. w. l. j.

i Mentionē. ḡ neceſſe ē te iure cōi in reſcpto fieri mentionem te q̄ dic: vt. ſ. e. li. ō pſth. c. j. i glo. q̄ incipit: ē j.

k Decernētes. hodie tnſgreſſores ſūt ipſo facto excōicati: per cle. te pen. cupientes. j. reſponſo.

l Eligendā. iſti ſunt digni q̄uenīti honore. xvj. q. j. q̄ vere et pure: ⁊ q̄n tales ſbſint ep̄o ibi nota. ⁊ pñt hēmite alꝫ ñ religioſi hāe ꝓuū. xix. q. iij. §. econtra paulus.

m Licentia. ḡ no. q̄ religioſus mendicās te lnīa p̄lati ſui pt vitā heremitica eligē.

n De ꝓpinq̄. te hoc. j. te v. ſig. c. penul.

a Dlētes. exēpti l' pulegiati vt ñ teneāt: niſi ſb cto iudice rñdē rōne dūcti ꝓcr⁹ aut rei: ſi hec ſint inita. l' ſita i loco ñ exēpto q̄uenīt cozā ordīario: ꝫ rōne wmicalij ñ: mōaſterio pulegiato vt ei⁹ mōachi a q̄cūq; indici ſuſpēdi l' excōicari ñ poſſint: ceſſat i illos ordiari⁹ iuriſditio q̄ ad illa: niſi illi monachi mitterēt ad p̄oratꝰ ſbiectos ordīarijs: q̄ tē eē lz vtrobiq; ſint monachi ordīarij eē q̄ ad p̄dicta illos indicāt q̄diu ibi manēt. hoc dic hec. Determinat ār hec tere. diffuſe no. vj. q. iij. c. vl. ⁊. ſ. e. ti. ex tuarum.

b Exēptōis. p q̄ verba dicāt data exēptio videbis. j. e. t. ſi papa. ⁊ ꝓprie ap. ſe. ē eximē. xvj. q. j. frater. ix. q. iij nūc vo.

c Infringāt. iſti ſeueritate eccliaſtica coercent: ſ. eo. quāto: et papa ſolꝫ taliū pulegia tecurtare. ſ. e. dilecti.

d Excedāt. ſ. e. porro. ⁊. te. patētib⁹: ne pulegiū amittē mereāt xj. q. iij. pulegiū. ſ. e. tuaz. limites ei⁹ transgrediēdi ñ ſūt. ſ. te ſe pul. c. j.

e Aut rei. hec verba ſi ꝓcus ſit mir⁹ l' male ficiū factū i loco ñ exempto ⁊ res litigioſa ñ exēpta. vt. j. patebit.

f Ad hec. tria ſupius enarrata.

g Mūqd ḡ. q̄ videt aliqꝫ: q̄ p hoc exēpti equiparēt nō exēptis: vt indifficte poſſent cōrā ordīarijs q̄uenīri: ſō te hoc obijcit et ſoluit: ⁊ hoc dicē intēdit: q̄ indifficte rōne wmicalij ſūt exēpti vt iurex wmicalij nec ptātē habeat cognoſcēdi nec remittēdi ⁊ tñ ille ē vn⁹ mod⁹ ſoluēdi ſoz. ſ te ſo. ꝓpe. c. vl. itē ñ tēlicetū ꝓcus aut res litigioſa ſint i loco exempto: gaudebūt exēptōe ſi eīm anglicus tēmāret boñ. nōne puniet p iudicē boñ. fingā⁹ ḡ et equipere⁹ anglicū exēpto: vt ſic ille q̄ alꝫ nō ē te iuriſditōe rōne tēlicet efficāt ō iuriſditōe ſic exēpt⁹: q̄ alꝫ te iuriſditōe ñ ē: rōne tēlicetū te iuriſditōe efficāt: idez in ꝓcu ⁊ re.

h Exēpto. dic h⁹ ber. q̄ mōaſterio exempto eccia cimiteriū wmus monaſteriū atria oz⁹ aree: q̄ ſūt inſ eccliaz: intelliguntur exempta

dulſit: ſic itegrā obſuari: vt ⁊ illā alij ñ infrīgāt: ⁊ ipi ei⁹ limites ñ excedāt: tclaratōe ir refragabili diffinim⁹: q̄ q̄ntūcūq; ſic exēpti gaudeant libtate: nihilomi⁹ tñ ratōe telicti ſiue ꝓcus aut rei: te q̄ ꝓ ipos agit: rite pñt cozā locoz ordinarijs queri: ⁊ illi q̄ ad h⁹ ſuā in ipos iuriſditōez: put ius exigit: exercere. Mūqd ḡ caret oīno in his ꝓmodo libtatis: nō vtiq;: q̄ nec cozā ordīarijs ipis: dūmō ſit i loco exēpto ꝓmiſſū telictū l' ꝓcus initus aut res litigioſa: nec vbi womiciliū hñt ſi aliq̄ telīquāt l' ꝓhāt aut res ipſa cōſiſtat: queri pñt aliqten⁹ ſup iſtis: neq; womicilioz pteritu locoz dioceſani: ſi vbi te liquert l' ꝓcert: aut res ipa cōſiſtit: illi q̄uenīāt: remittendi eos illuc l' ipis vt illic rñdeāt iūgēdi hñt aliq̄ ptātē: ſaluis nihilomi⁹ caſib⁹ alijs i quibus eos epoz iuriſditōi ſbeſſe canonica p̄cipiūt inſtituta Et idipm tecernim⁹ circa illos: q̄b⁹ vt ñ niſi ſb vno certo iudice teneāt te ſe ꝓrentibus rñdere. apoſtolico pulegio ē ꝓceſſum.

Jn eos ār q̄b⁹ ne intdici ſuſpēſi l' excōicari a q̄q̄ valeāt: a ſede apoſtolica eſt indultuz: ſicut ſunt religioſi q̄plures: in quoz pulegijs ꝓtineāt: ne q̄ſq̄ eps vel archieps monaſterioz ſuoz monachos pro vlla cauſa vlloue loco interdicere ſuſpendere vel excōicare ꝓeſumat: tjdē ordīarij iuriſditōem

.xij. q. j. neceſſaria. ⁊. c. nulla. xvij. q. iij. diffinimus. ⁊. c. id conſtituimus. ſ te immu. ec. c. j. ⁊ te cenſi. c. j.

i Inſtituta. vt ſ ō hēt. ad abolendā. i ñ. ſ. e. li. ō pben. c. j. ō ſta. rḡla. c. vno. i fi. Jdē ſi capellas haberēt ñ exēptas: ſ. e. ex ore: ⁊. c. cū capella. ſic ſ ō ꝓſue. cū inf vos. ſ te ſē. ex. nulli. ⁊. j. e. aucte.

k Et idipm. ſ. q̄ dictum eſt te exemptis.

l Illos. nō exemptos: ſed pulegiatus tñ: vt ſequit.

m Certo, iſtud ſolunt ꝓrariū ō tere. ſ te reſcp. ad hec: q̄ hic certus iudex dat⁹ fuerat a pap̄ ibi incertus: quē imperator duceret eligendum: ꝓterea ibi in modum reſcpti ⁊ uris cōis facta fuit interpretatio: h in modū gre ⁊ pulegij. q̄ ēt apparet ex titulo ⁊ ex lra q̄ ſequit ap. pulegio.

n Jn eos ār. iſtud quod ſequit intelligas ſane ſm te terminatōez tere. j. e. ti. ne aliqui.

Te pulegijs. Rubrica.

Olētes libtatē: quā nōnulli ap. ſedes pulegio exēptōis in-

o Quātū ad ista. ſ. inidictū ſuſpēſiōez ⁊ excōicatōz: ꝑ q̄ tū ad alia ſalua manet iuriſdictō: lz ꝑ iſta exercē ñ poſſint ordinarij: pñt tñ eis eoz audire ⁊ iudicare. ſi ñ pareāt poterūt i poſſeſſiōz mittē ⁊ ſiḿa facē p

p Reſideāt. ad idē ſ. e. qm̄. ⁊ c. cū capella. ⁊ no. hāc q; ſi irent illuc cū viſitādi ł cā ſolacij ł vt viatores: illos q̄ ad iſta ñ coercent ordinarij. ff. de iudi. l. heres abſens.

q Sepēdē. pcor. ſ. e. l. de pbē. cū ſingula. ⁊ ſi. ſ. ō ꝓben. extī: pāde. §. q̄ vo. nec ob. dcre. de elec. ꝓſtitutis. q̄ loquit cū monaſteria nō ſunt ānexa nec sepēdēta ⁊ talē hēbit vocem i vtriuſq; plan electōe: ſi ē ꝓſuetudo: alꝫs ꝓuētus eligēt. xvj. q. vlti. c. vl. ſ. de elec. c. j.

r Quo ad ꝑmiſſa. ſ. ſuſpēſionē excōicatōez ⁊ inidictū: ⁊ intelligas hoc q̄n̄ poratus ille tale ꝓuilegiū ñ hz: nec ex ſe nec ex ſuperiori monaſterio q; ſi maius monaſterium habēt ꝓuilegiū qō monachi ſui et poratuū ſibi ſbiectoz a quoꝝ excōicare non poſſent. ⁊c. rē ſecus.

ſ Quādu morāt. ꝑ poſt reuocatōz eoz eps q̄ ad ꝓdicta i eos iuriſdictōe vti ñ poterit.

c Cum de diuerſis. Curia romana hz ſtudiuz gnāle ⁊ eius ꝓuilegia. hoc dicit. Jo. an.

b Audi. bñ dicit q; apoſtolicus tot⁹ orbis eſt dñs: ſ de ſo. ꝓpe. c. vl. ⁊ ſ in ꝓhe. h⁹li. cuz ſuis concor.

c Quaſi matrem. ij. q. vj. ad romanā. xix. di. in memoriā: ⁊ q̄i nō dixit q; eccleſia ism genitum natura gignit: ſuā: q̄ntum ad iſta vbicūq; illi fuerit: peritus exercere nō poſſit: Niſi forſā ipi monachi ad monaſterioz ſuoz poratus ordinarijs eiſdē ſbiectos: vt vel gerāt illoz regimē vel eis tā q̄ ꝓprij locoz ipoz monachi reſideāt: fuerit ꝺeſtiati. tūc enī ⁊ ſi libere poſſit ad eadē mōaſteria ꝛuocari. ac tā illoz q̄ ip ſoz poratū mōachi reputēt: cū nō ſit icōueniēs aliquē ſic vtro biq; locū habere mōachū vnū alteri ſubeē mōaſterio: vel ab ipo noſcit ꝺep ēdere: rōne tñ eo rūdē poratuū dcti ordiarij ſua iuriſditōe i ipis et q̄ ad ꝑmiſſa q̄diu morāt i illi: licite vti poſſunt.

Item. Cum de diuerſis mundi ptib⁹ mlti ꝓfluāt ad ſedē aplicam q̄i matrē: nos ad cōmunē tā ipoz q̄ alioz oim cō modū ⁊ pfectū paterna ſollicitudine intēdētes: vt ſit eis mora hmōi fructuoſa quidim⁹ q̄ ibidē ꝺecetero regat: ⁊ vigeat ſtudiū iuris diuini ⁊ humani: canōici videlz ⁊ ciuil: vñ volū⁹ ⁊ ſtatui⁹: vt ſtudētes i ſcolis ipis penes ſedē eādē talib⁹ ꝓuilegijs oīno libta tib⁹ ⁊ īmunitatib⁹ gaudeāt: qb⁹ gaudent ſtudētes i ſcolis: vbi gnāle regit ſtudiū: ac rcipiāt itegre ꝓuētus ſuos eccliaſticos ſic illi.

Alexan. quartus.

Abbates: quos aplica ſedes i exhibitōe bñdictionis ſup ꝓpl'm ſpāli ꝓuilegio inſigniuit: i eccleſijs q̄ ad eos ptinēt pleno iure: qñ i eis ōina officia celebrant: poſſunt poſt miſſaz ſolēnia: ⁊ veſpertinas ac matutinas laudes bñdictōez ſolēnem ſuper ꝓpl'm elargiri.

Alibi aūt publice aut ꝓ vias ciuitates caſtra ⁊ villas populis ⁊ plebib⁹ bñdictōem facere ł ipartiri ñ valeāt: niſi h eis exꝑſſo aplico ꝓuilegio ſit ꝓceſſum. Nec eis licituz ſit aliis q̄ monaſterioz ſuoz conuerſis: ⁊ q̄ ad illa ꝓmolauerit: ⁊ i q̄s eccliaſticā ⁊ q̄ſi ēpalem iuriſditōem obtinēt: ꝓmā clericalē ꝓferre tōſuraz niſi eis id ꝓpetat ex pleno ꝓfate ſedis indulto.

Item. Electe ſedis aplice de fratrū noſtroz ꝓſilio ſtatuimus: q; oratoria ł capellas in cūq; ḡ gnāliter loq̄t ꝓuilegiū: hoc ñ poterit: niſi id in ꝓuilegio ſit exꝑſſum ⁊c. ſi ſ. e. li. de heret. inq̄ſitores.

ḡ Integre. quotidianis diſtributōib⁹ exceptis. ſ de magiſtris c. vl. ſ de ꝓben. lz. ille. n. nō dant ēt ꝓſentib⁹ qui nō interſunt diurnis: ſ. e. li. de cle. nō reſi. c. vno. nec intelligas q; de iure communi exiſtētes in ſtudio ꝓpiant corpus ꝓbende: ſaluo quod de ſacra pagina dicim⁹: ſed h intēdit dicē: q; ſi ex diſpenſatōe ꝓſuetudine vel ſtatuto eccleſie exiſtens in ſtudio poteſt percipere ꝓbendam: hoc poterit ſtudendo in curia.

h Abbates. dixit quomodo intelligatur ꝓuilegium quod habent quidam abbates de populo benedicendo ⁊ quibus poſſint abbates conferre tonſuram.

i Abbates. licet h de abbatibus exprimat: idem intelligo de ꝓioribus. archipreſbyteris. vel alijs quibus h oc ꝓuilegium conceſſuz eſſz: cum eadem ſit ratō. iſta aūt dcre. olim inter extrauagantes incipiebat: quoniam nonnulli.

k Pleno iure. ſ. in ſpiritualibus ⁊ temporalibus: ſ. e. cum ⁊ plantare. §. in eccleſijs. ⁊ ſ. c. quomā ꝓfeſſionem.

l Solennem. ſcilicet quām facūt epiſcopi ſolenniter dicēdo. Sit nomen dñi benedictum ⁊c. quia ꝓuatam bñdictōem exhibēt et pſbri ſimplices. xcv. di. c. ecce ego dico.

m Alibi. ſ. ex eccleſias ſibi pleno iure ſbiectas.

n Expſſe. quantūcūq; ḡ gnāliter loq̄t ꝓuilegiū: hoc ñ poterit: niſi id in ꝓuilegio ſit exꝑſſum ⁊c. ſi ſ. e. li. de heret. inq̄ſitores.

o Conualuerit. vt ibi quertant ⁊ fiant monachi.

p Quaſi ēpalem. hoc dixit: q; vere ēpalem habere nō poſſet. ſcilicet vt poſſet criſmare ⁊ alia facere q̄ ſūt ēpalis ordinis. ſi igr abbas in parochia ſua vel alio loco habet iuriſditōz in ſpūalib⁹. qō alꝫs de iure dz habere eps: et puros laicos nec puerſos nec conuertendos poterit clericare: alꝫs ñ. ſic enī eps laicum non ſue iuriſditionis ordinare ñ poteſt abſq; licentia ſui epi: ſ. e. li. ō tē. or. c. vl. ſic nec iſte abbas talem poterit ordinare.

q Conſuram. confertur enī per ipam clericalis ordo: ſ ō eras. ⁊ quali. cum contingat. ⁊ hoc intellige ſm determinationē illius de abbate benedicto ⁊ preſbro. ſaluo eo quod habes de ſup. neg. prela. c. j. ⁊ poſſunt tales abbates conferre etiam ſuperioribus ordines vſq; ad lectoratum inclusiue. lxix. di. c. j. ⁊ in predic. c. cum contingat.

r Indulto. puta q; hñt ꝓuilegiū. q: q̄ſcūq; eē nō ſbditos volentes ab eis ordinari clericare ⁊ ordiare poſſint. tenor eē ꝓuilegioz ꝓuabit. ſ. e. porro.

a Electe. exēpti in locis ñ exemptis oratoria ł capellas ſine dioceſanoz lnia ꝓſtruere ñ pñt. nec i exēptis ſine licentia papa. nec pñt exēpti aſſumē cās ꝓpias ſuoz liberoz hoim i ſe. et ſi illi ſint ſui cenſuales. hoc dicit.

b Oratoria. oratoria debēt eē id qō verbū ſonat. xlij. di. c. vlt. ⁊ penul. ⁊ iſta publica oratoria ſine dioceſanoz lnia ñ ꝓſtruent in loco nō exempto. ⁊ de his oratoriis habetur ſupra de cenſi. c. vlt. ſ. eo. ti. patentibus. priuatum autem orare in domo ſua

cuilibet lz: nō erigendo ibi altare nec missam celebrando.

c Nō exēptis. sic eñ si anglicus: in ciuitate boñ. vellet eccīam erigē hoc ñ possz sine dioce. lnia: sic nec exēptus habita pparatione: vt dixi §. c. j. ad idē tē pse. di. j. nemo edificet. in aut. ō ec. t. §. siqs aūt voluerit. coila. ix. ī aut. vt null⁹ fa. ora. w. col. v.

d Cōstructis. tolle qō §. j. celebrēt l' faciant celebrari.

e Indicti. hodie religiosi eē exēpti violātes gnāle interdictū qō seruat mater ecclesia: ipo iure excōicati sūt: p cle. tē exces. pla. ex frequētibus.

f Exceptis. §. eo. vt pulegia: t. ca. q nōnullis. § ō sē. exmittim⁹. hodie dic vt. j. tē sē. ex. c. vl.

g Cōpescāt. ecce q̄ q exēpt⁹ pi tēctū ī loco ñ exēpto pmisū sbest ordiario. §. c. j. io. an.

h Reuocā⁹. pfuatores eñ pulegiop ad hūc casū iurisdictōz suā extendē neq̄unt: cū se ad hūc casum pulegta ñ extēdāt: §. c. j. nec se intromittrē pñt nisi ō maifestis iurijs: §. e. li. tē of. tele. c. j. t vltimo.

i Sedis aplice. qz sic eps ē dioc. in loco ñ exempto: vt §. sic t papa ē dioc. i loco exempto: puto tñ q̄ hoc casu sufficeret licentia legan ō latērar. j. tē v. sig. veniens. in pn. t § ō elē. si abbatem. t ad hoc facit qō dixi § ō elē. cupientes. circa pn. in glo. in hoc casu.

k Causas quoq̄. t facit iste. §. ad ea que no. inno. t osti. §. te appel. dilectis.

l Propias. palaz est illa ppria causaz esse e⁹ dānum l' emolumētū ad aliquē suo noie ptinet. ff. qū appellat. l. j. ij. q. vj. bidnum. versi. palam.

m Liberoz. in suis eñ secus: t ī hoc nulla dubitatio.

n Pertinēt. dicebāt inno. t osti. in pdicta tēre. q̄ si aliqs turbat cultorē agri mei l' colonos meos: ō illū dat mihi vtile interdictū vti pos. t eē actio iniuriaz: si in iniuriā meā illud factum sit: ar. ff. tē vi t vi ar. l. vim facit. ff. tē acti. emp. t ven. qui pendente. t. ff. tē pos. l. j. §. siqs tabulas: te furto tñ eis facto dūs ñ agit: sibi eñ sbditi imputēt q̄ non bñ custodierūt: nec iniuriaz: si non sit factū in iniuriam dñi. sed ppter speciale odium sbditi: t istud habuerūt p indubitato q̄ dūs in iudicio nomine subditi agere non potest vt ei sanctificeret: cum nec istud e⁹ pncipaliter interfit: nec sit ei⁹ procur. aliquin eadem ratione ips subditi remittere posset. isti autem exempti forte vt duriorem causam aduersarioz illoz suorum hominum reddērent: assumebant ī se causam: vt actores vel rei: quod non licet eis: etiam si illi sint eis censuales id est certum censum soluentes: quia non ppter id sunt ipsorum sui.

o Si aliq̄. pulegiū pape q̄ qs excōicari suspendi vel interdici nō possit non extendit ad sñias ordinarioz: nisi tale

locis nō exēptis sine diocesano rū locoz ipoz licētia exempti pstruere nō psumāt: neq̄ in sic pstructis nec tpe inf dicti casibus exp̄ssis ī iure dūtaxat exceptis celebrēt vel faciāt celebrari diuīa. Qō si tlia pfū pserit: ab his p locoz ipoz ordiarios ppescāt: t si qs ppter ꝺ exēptoz ipoz pseruatoz es ī eos sentētias ptulerint: illas penit⁹ reuocam⁹. Inhibem⁹ aūt isup ne ī locis etiā exēptis ꝺ ipi exēpti facere audeāt: nisi sup his licētiā vl' pulegiū habeāt sedis aplice spāle.

Lauſas q̄z sine lites ppias suoz hoim liberoz: q̄ videlz tm̄ ad ipos hoies ptinēt: ydez exēpti suo nomie sine vt actores sine vt defensores aliqten⁹ nō assumāt: et si sint ipis dicti hoies cēsuales: cū id nequaq̄ licitū sit eisdē.

Lemes. iij.

E aliq̄ de indultis aplicis pfidētes alios pfidēti⁹ ī suo iure molestēt: t ordiarioz iurisditiōz ptēnant pariter t eludāt: oēs indulgētias t pulegia q̄busc̄uq̄z singularibz psonis ecclīasticis vl' secl'aribus cuiusc̄uq̄z sint penitētie dignitatis pditiōis aut stat⁹: q̄ intdicti a q̄c̄uq̄z vl' excōicari nō possint: nec terre vel ecclie ipoz ecclīastico intdicto sup-

ponit: ꝺ q̄c̄uq̄z forma vboz cōcessa. illis: p q̄ regibz t reginis eorūq̄z filijs necnō t religiosis q̄busc̄uq̄z ñ psonaz tm̄ ꝺ ordinū pulegiatoz vl' locoz rōne in ꝺ imunitas h⁹ mōi cōcedit: dūtaxat exceptis: te fratz nostroz pfilio ad ordinarioz sentētias t pcess⁹ edicto ppetuo phibēs extēdi.

Bem

T aplice sedis benignitas: q̄ nōnull' abbatibz alijsq̄z platis: qbz nō ppetit ex ppria dignitate: pcessit ī eccl'iarū suaz gl'iaz t honorē: q̄ mitra t alijs pontificalibz vti possint pudeat ne ide scādala oriant sic tñ q̄ ipi pulegiati suorū pulegioz nō frustrēt effectu: t ex maioritate ac tēcore maiori ornatuū maioritas appareat dignitatū: te frm̄ nroz pfilio pūti tēcreto statuim⁹ vt abbates t alij qbz mitre vl⁹ ē ab eadē sede pcessus: exēpti q̄dē ī puīcialibz pcilijs t epalibz synodis: qbz nōnulli eoz interesse tenēt: mitris tantūmō aurifrisiatis: nō tñ aureas vl' argēteas laminas aut gēmas habētibz vti possint: ñ exēpti vo simplicibz t albis ac plāis vtāt⁹. In alijs vo locis exēptis t ñ exēptis mitris liceat illis vti: put pcessa eis ab eadē sed idulta pmittūt.

Oni. viij.

priuilegiū sit concessum regibz regnis vel ipoz filijs vel religioso loco vel ordini. hoc dicit. t olim tēcre. ista extrauagās erat t inciptebat: qz p qualitate: al's quomā.

p Cuiuscūq̄z. j. moderabit istud verbum.

q Si quocūq̄z. intelligas nisi a papa vel legato te latere. j. te v. sig. vemēs. j. rñso. t hoc idez pulegiū itelligūt hīe hi q̄ sunt recepti in spāles filios romane ecclesie: si aūt i spāles sbiectos: tūc sunt exēpti. j. e. si papa. §. sit'r.

r Cōcessa. tolle qō est j. te fratrū nroz tē. redeas. §. illis: t tolle qō est. j. dūtaxat exceptis p que tē.

s Filijs. est si. qō hēs §. e. li. te of. tele. c. vlt. t Rōne. sic ergo itelligat. §. e. c. j. §. in eos t sic nulla contectio: vt ille. §. loquat te pulegio pcesso religiosis ñ ppter psonā: sed ppter locū vel ordine vt si ordo pdicatoz vel mio aliq̄ sit i hoc pulegiat⁹ vel monasteriū scti pculi: si aūt religiosus alicui⁹ sue progatiua persone haberet hoc pulegiū secus esset.

a Ut aplice se. inferiores plati q̄bus per pulegiū pceditur vsus mitre: si sunt exēpti: in puīcialibz t epalibz cōcilijs vti possunt mitris auriſrisiatis: ñ būrīs laminas aut gēmas: t si nō sunt exēpti albis t plānis vtent: in alijs locis vtāt vt idulta pmittūt. equissima sunt hui⁹ tēcre. puisio: vt. j. patebit.

b Non cōperit. quia sunt ipi prelati inferiores episcopis.

c Ecclesiaz suaz. idē puto si alicui inferiori prelato psonaliter ppt ipius psone progatiuaz fuerit priuilegium tale concessum. qō interdū cōtingit: vt §. te pstip. cum in iuuentute: vbi ppter prerogatiuā persone concessum sunt episcopo ornamentum archiepiscopale.

d Sic tamen. concor. §. e. c. j. m pn.

e Dignitatū. c. di. rōnis. hoc vult dicē: veniebat abbas ditissim⁹ in hoc pulegiat⁹ ad cōciliū epale hās pulcriora ornamēta t mitrā epo: ita q̄ ipe p inspectionē ornatū videbat epus: idē ī puīciali: ibi eñ in ornamēts pcellebat alios epos: qō satis erat indecēs t scādalizabant epi: puidere g̃ equiter voluit: ita q̄ scādalū tolleret t priuilegiū aliqd cōferret. Et nō. q̄ nō est pompositate respuendū: imo rōne vtendendū: q̄ tectores rogari variati t ornati iceāt vt p illa dignitas tect⁹ appareat: sed sunt scholastici. repēdedi q̄ sibi vestes tectoribz solū cōgruētes assumūt.

f Tenent. forte ppter capellas nō exemptas vel ppter populum non exemptum.

g Simplicibz. vt non solum non habeāt laminas vel gemmas: sed etiā nec aurifrisiaturas.

h Alijs. a puncialibz t episcopalibz synodis t cōcilijs: puta cuz celebrant in ecclesijs suis vel alienis.

i Permittūt. inspiciēdus est igit tenor pulegioz t seruand⁹. j. c. pri. §. e. poro. io. an.

Cam pſone. Jn pma pte ꝛmõſtrat qđ iuris: cũ qs ſolo p̃ uilegio ſe dic exemptũ. Jn ſecũda. ibi ſi: añt qđ iuris: cũ ſup ꝑſcriptiõz allegat. Jn tcia ibi: q̃ ſi tñes: qđ iuris cũ allegat vtrũq; b Jnſamiã. ſ. ti. prꝛ. c. vno: puidẽdũ fuit q̃ crudeles erãt negligendo famã ſuã. xij. q. j. nolo.

c Leſionẽ. metas ei p̃uilegioꝝ ſuoꝝ ſeruare ꝛdẽt: ſ. e. c. j. i pn.

d Securo. ad idẽ. ſ. ꝛ ff. inſtru. accepim⁹: vñ ſi loc⁹ ñ ẽ ſecur⁹: lz pu appellare: ſ vt lñ. nõ ꝑte. accedẽs. ij. ſ ꝛ ap. ex ꝑte. j. ꝛ. j. ꝛ ſẽ. ex. venerabilibꝫ. §. ex hoc ipm: alia littera ẽ ſecreto.

e Prudẽtibꝫ. ſ. ꝛ cõ ſang. ꝛ affi. c. j.

f Carẽtibꝫ. iij. q. v. q̃ ſuſpecti: vñ bonũ ẽ q̃ ꝛ ipoꝝ ꝓſenſu aſſumãtur: ꝺ offi. ꝛle. ſup queſtionum.

g Competentẽ. ſ. ꝛ dl'. c. j. al's poſſet appellari vt ibi: ꝛ ꝓſiderãda ſunt circa hoc: q̃ habentẽ. ſ. ꝛ ap. cũ ſit

h Moderandũ. ſic ſ e. li. ꝛ ap. legitima.

i Jmpedimẽto. ſic ſ eo. li. ꝛ ele. q̃ ſit. ꝛ. c. cupientes. §. q̃ ſi. ꝛ. c. cõmiſſa. §. j.

k Jntegralit̃. ne ꝑcedẽtia vl' ſequẽtia artẽt articulũ ꝛ q̃ ꝓtendit. ff. quẽad. teſt. api. l. ij. §. diẽ. ꝛ a capite edẽda eſt rõ. ff. ꝛ edẽ. l. argẽtar⁹. §. j. ꝛ. l. j. §. edictiões. ꝛ §. edere. nõ videt. ꝛ approbat hic opinio ino. q̃ hoc qꝺ h dicit notabat. ſ. ꝛ frꝺ. inſtru. ꝓtingit. in fi. ꝛ reprobat opi. oſti. qui ibi no. ꝛriũ. ſ. q̃ puilegiũ erat legendũ: ꝛ exhibenduz ſolũ i illo. c. ꝛ q̃ erat q̃ſtio. nã ſi totus tenoꝝ legeret poſſz lectio dare litigandi materiã: ſicut editio qꝺ eſt ꝛ mentẽ ipi⁹ ꝛcre. ꝓtingit: q̃ oz ꝛbis ꝑferri: ꝛ v. ſig. intelligentia: ꝛ nõ ſtat huic: ꝛ ꝓme rõni. nec ita ex ſimplici lectura oꝝt litigãdi materia: ſic ex trãſcripto: qꝺ pluribꝫ diebꝫ ꝛ noctibꝫ videtes ꝛ plegẽtes aduocati: litigia inꝺ ſumũt: vt ibi ꝛ licet vtraq; opinio ſatis hẽat eqtatẽ ꝓma tñ magis rõne ꝛ illo textu fulciat: ꝛ ide o hic approbat.

l Tradere. ſed q̃re reus ꝓbare ꝓpellit ꝛ edere ꝓpria inſtrumẽta ꝺ ſe: ꝺ id. ſ. ꝺ pba. c. j. ℒ. ꝛ edẽ. l. q̃ accuſare: dic q̃ iſte p̃uilegiat⁹ ſine agat ſiue excipiat: hz ꝓbare ex eo q̃ ꝛ iure cõi interꝺ epi eſt fundata: ꝛ q̃ dicit ꝛ editiõe locũ hz in ꝑuata vel ꝓpria ſcriptura q̃ qs vſur⁹ nõ ẽ: pono i cõi vl' ꝓpria ſcriptura q̃ qs vſur⁹ ẽ locũ nõ hz qꝺ dic vt no. i ꝑdicto. c. j. ꝛ pba. ꝛ ſ ꝛ fi. inſtru. B. ꝓpetu⁹. ꝛ ff. ꝛ edẽ. l. j. §. editiões. ꝛ i cle. ꝛ vſur. ex grãdi. i glo. vide q̃ ibi.

m Solũmodo. q̃ nõ ſimul allegãt p̃uilegiũ et ꝑſcriptionẽ ꝛ q̃ in ſe. §. tractabit.

n Canoica. xl. an. vt. j. ſequit̃ cũ. ti. qꝺ dic vt ſ. e. li. ꝺ ꝑſcꝛ. c. j.

o Ordinarijs. miꝛ ẽ quõ ordinarij cognoſcũt in cã ſua ꝺ id. iij. q. iiij. c. j. ℒ. ne qs i ſua cã. i rubꝛo ꝛ nigro. ſo. ordinar⁹ bñ cognoſcit ꝛ cã eccl'ie: licz nõ ꝛ ꝓpa: qꝺ dic vt no. ij. q. vij. ſiqs erga ꝺ cle. male. c. j. ꝛ. j. ꝛ penis. rõna. itẽ ordinari⁹ dicit ſuã eẽ iuriſdictiõz ꝛ ſubdit⁹ hᵒ negat: ꝛ bñ cogſcet an ſua ſit iuriſdictio: ſ ꝺ reſcꝛ. lris. ff. ꝛ iudi. ſiqs ex aliena. Sz ad oẽm ſuſpitiõz vtrãdã me li⁹ videt id expediri ꝓ ꝛlegatos: vt ſeqt̃: ſ ꝛ ſo. ꝓpe. ſiqs ꝺ. ꝛ. ff. ꝛ iuriſdi. o. in. l. ꝑtor

p Nunuſmõi. canonica. ſ. nec pt̃ ſubdit⁹ obedientiaz ꝑſcribẽ ꝺ ꝑlatũ. qꝺ dic vt ſ ꝛ ꝑſcꝛ. cũ nõ liceat.

q Adunitos. ꝛ ſic allegãs h duo ſil' audiet̃: vt ſ ꝛ ꝑſcꝛ. auditis. ꝺ. e. ti. veniẽs dic vt dixi. j. ꝛ reg. iu. null⁹ pluribꝫ.

r Per ſe. ſñ ꝑſcrip.

s Predictis. ſ. j. ꝛ ij. reſpõſo.

t Vel. annoꝝ. q̃ minoꝝ nõ currit ꝺ eccleſiã. xvj. q. iij. q̃s actiones. ſ ꝛ ꝑſcrip. ꝛ quarta.

u Violẽta. ſic poſſidẽtes cũ pati ꝛdeãt penã: q̃ nõ ꝓmiũ. j. e lz. ſ. e. li. ꝛ ꝑbẽ. euz q̃. xvj. q. j. legi.

x Precario. ſic ꝺ reſti. ſpo. oũ. j. lz enim iſta ſit iuſta cã poſſidẽdi: nõ dat tñ titulũ ꝑſcribẽdi: ne ille q̃ precario poſſit ex libꝛate ſua illiberalitatẽ recipet ꝺ naturã cõtract⁹. ff. ꝺ ꝑca. l. j.

y Turbẽt. hoc idẽ ñ ſolũ p̃uilegiũ allegarẽt: vt ꝑbat i ſe. §. in pn.

z Cõi. xvj. q. vij. oẽs baſilice.

ꝛ Jn eoſdẽ. Mo. quãt⁹ fauoꝝ p̃uilegio ꝛdeãt ẽ etẽi p̃uilegiũ ex ſe fauoꝝbile: ß ꝑſcriptio odioſa: ſ ꝛ ꝛc. tua. ꝛ. c. ex ꝑte. ꝛ dixi ꝛ hoc. j. ꝛ reiur. odia.

Epiſcopoꝝ. i. dicẽt⁹ ẽ igreſſus eccl'ie regl'aribꝫ vl' ſcl'aribꝫ q̃uis exemptis: q̃ ſcienter celebrant vel celebrari faciũt diuia i ciuitatibꝫ vl' locis interꝺictis niſi ex pmiſſiõz iuris: vel excõicatos l' inꝺictos publice ad diuina officia ſacꝛa l' ſepulturã admittũt hoc dicit. hodie aggrauata ẽ pena: qꝺ dic vt ꝛ ſepul. in cle. eos et in cle. ꝛ ſen. excõ. ex frequẽtibꝫ.

b Cõmunit. ꝛ formis videbis. j. e. ti. ſi papa.

c Jnterdictis. vide cle. ꝛ ſen. excõ. c. j.

d Ordinarijs. ſic. ſ. e. ti. cũ ꝛ plãtare.

e Delegati. ꝛlegati q̃ interdicere poſſunt: ad idẽ. ſ. ꝛ offi. ꝺ le. c. j. ꝛ. c. ſane. ij.

f Vel a iure. vt ſ. e. li. ꝛ elec. vbi ꝓculũ. §. cunctas. ꝛ. §. ꝛ cẽſi. quãq;. ꝛ. j. ꝛ penis felicis. in fi.

g Officia. celebrãs pñte excõicato maiori excõicatõe vel inꝺicto nõ ẽ irregularis. j. ꝛ ſen. ex. is q̃. vbi ꝛ hᵒ: inꝺictũ tñ licet celebrare pſentibꝫ interdictis: qꝺ dic vt. j. ꝛ ſen. ex. c. vir.

h Sepulturã. vide cle. ꝛ ſepul. eos qui.

i A iure ſtatutas. ſic diſa ſũt narrata: ſic diſe p̃uiſiões iuris

siqui celebrāt in ciuitate cessris ℓ villis: nisi quātū eis a iure permittit: ꝑpescāt ꝓ ordiarios: s. e. aucte si celebrāt in loco interdicto vlt ꝙ a iure ꝓmittit scienter sūt irregulares. j. ꝛe sen. ex. is q. ß si ꝑsentib⁹ excōicatis celebrāt: secus vrabi: ⁊ s dixi.

k Ingressum. hoc aduerte: q; vt s dixi: ly quidaz ex istis non sunt irregulares: iñ ꝓ ꝛcre. ista sunt vicini irregulariter rati cōtrahēde: quia si post hmōi interdictuz in ecclesia celebrauerit vt prius irregularitatē incurrūt: vt. j. ꝛe sen. excō. is cui. Scire ꝛebes q; q̄daz hanc ꝛcre. ⁊ eaꝝ penā dicunt locū habē tiñ in exemptis: ⁊ ꝓ eis facit: q; multo maiori pena sunt digni q̄b⁹ cū plurimuz bonoꝝ ꝓ iussiones ꝓncipum ē relatū reperiūt ī crimie. L. ó epis ⁊ cle. l. ꝑsbri. Et ē canonizata. v. q. vltī. ꝓsbri: vnde dicat hoc statutū circa eos tiñ: ne ꝓuilegioꝝ ꝑtem flagitiorum creſcat auctoritas. L. ó puil. scol'. l. ij. li. xij. sed ꝛrum credo sciꝝ hanc ꝛcre. ⁊ eius penaz hāc locū ē in non exemptis ꝓ lr̄am q̄ s dicit quantūcūqz ꝛc. q. d. ꝛcre. ista q; vult ē exemptos: nedū nō exemptos hac ꝑstōe ligari: ad idē s ꝛe ꝑben. c. j. cū si.

l Contempserint. sic s ꝛe iniu. ec. qñ. n p Er exēptiones. Tria dicit hec ꝛcre. que satis patēt: ⁊ emanauit ꝺclaratiue ad ea q̄ no. inno. ⁊ ostī. s e. cū capella. ⁊. c. recepimus. ⁊ fuit sumpta ꝛe euaganti inno. q̄ incipiebat ad ꝓpetuam.

n Ipsa ecclesia. cum altero ℞m ea que dixi ℞m ber. s. e. c. j. et ſbintelligit exempta: ⁊ bñ patet ꝓ hoc. ca. ⁊ ꝓ ꝛcre. illā. s. e. li. ꝛe ꝑben. q̄uis. j. q; eximit ecclesiam cathedralem: ne sub generali vocabulo ecclesiaꝝ ciuitatis intelligat eximisse oīa et minora bñficia ꝛe ecclesia: vt ibi dixi.

o Non ät. ſbintelligit exemptus ꝛc.

p Curā habent. vñ tales ꝑsbri habent institui ab epis ⁊ intelligit ee ꝓpetuo: q; nequeūt absqz rōnabili causa: ⁊ tē ab epis amoueri: s. e. li. ꝛe capel. mo. c. vno: ⁊ hoc casu ꝓpter hanc curā ⁊ populum nō exemptum ꝓlatus exemptus vacat ad synodū epalem: s. e. ad apostolice.

q Parochiani. sic aliud est clerus aliud ē ꝓplus: s. e. ex pte. j. ⁊ infra ꝛe ten. ex. si sñia. j. rñso: sed hunc. j. rñso videt ꝓcipere: s ꝛe v. sig. cum clerici. vbi noie ecclesie cathedralis intelligit solū capitulum non inferiores clerici vel conuersi: sed ibi ꝛe iuramē to loquit: quod stricte intelligitur: nec extenditur ad ea ꝛe quibus non fuit cogitatum: s ꝛe iureiuran. c. penul. iurisditio autez ita pendet penes episcopum ⁊ capitulū: q; non penes inferiores clericos: intelligat ergo iuramentum ibi ℞m formam iuris communis: ad idem s ꝛe iureiuran. ad nostram. iij. s ó ver. signi. super quibusdam.

r Non autem ecclesia. bñ ꝙ dixit io. ⁊ ber. q; no. supra ꝛe testa. requiuisti. in glo. ß rñdent: q; si qd legat canonicis ñ intelligit legatū ecclesie ꝓ. l. ff. ꝛe rebus dubijs. l. cumbus.

igressū eccl'ie sibi nouerit interdictū: dōec ó ēnsgressiōe hmōi ad arbitriū e⁹ tc⁹ sñiaz ꝓtēpserit: satisfecerit ꝓpetet. Bē.

Er exēptoꝝ eccie ꝓcessaz ipa eccl'ia ⁊ ipi⁹ mōachi ℓ canōici clici eē ⁊ puerli ꝓpetuoqz oblati: ñ ät eccl'ie eiusdē ꝑsbr q̄ parochianoꝝ curā hz: q̄ ad ea q̄ ad curā eādem ptinēt: nec ipi parochiani eē itelligūt exēpti. Clex si canōici alic⁹ eccl'ie eximāt: ipi soli canōici: ñ ät eccia ℓ alij e⁹ clici sūt exēpti. Si ät clici cuiusuis eccie eximāt: tē tā canōici q̄ alij clerici eximūt ñ tiñ eccia: nisi aliud ī exēptōis ꝓuilegio exꝓimatur. Dem.

Si papa ī aliq̄ ꝓuilegio vl' septa ñ scta ꝓncipaliter sup dōatōe ℓ sñia exēptōis seu eē libtatis aliquam eccl'iaz ad ius ⁊ ꝓpetatē rōane eccie ptinere ℓ ꝓtia ꝙba narret: ñ ꝓpt ꝺ illi⁹ eccie exēptio ē ꝓbata: nisi ó libtate alit ꝛceat. Si aūt eccl'ie ℓ mōasterio exēptōis ꝓuilegiū ꝓcedēdo ℓ sup ipi⁹ exēptōe sñiando: cū ó ipi⁹ exēptionis negotō ageret: asserat ipaz eccias fore exēptā: aut eā iuris

f Alij clerici. sed nūquid ꝓ hoc erunt exempti ꝓuersi ⁊ oblati nō clericaliter. q; sic. xij. q. j. duo. Contrariuz credo ꝓ hoc. c. qō stricte sumit verba ꝓuilegioꝝ exemptōis vt sonant: ⁊ q; non repetit ó cōuersis ⁊ oblatis: vt s. j. rñ. qō si voluisset intelligi exꝓlisset: s ꝛe ꝛeci. sd audiendam. ad idem s ꝛe elec. ex eo q;

bēti petri existere siue ad ius et ꝓpetatē ro. ec. ℓ ad ro. eccl'iaz spāl'r aut sine medio ℓ eē simplicit ptinere: ꝓ ꝺ plene ꝺz exēpta hmōi eccl'ia iudicari: cū ei iure cōi oēs eccie ꝓ orbē diffuse ad ro. ec. ptineāt: si id alicui ꝓcedat eccie ℓ ó ea ꝓ sñiam iudicet: ex ꝺ ipi⁹ ꝓbat exemptio: vt ꝓuilegij nihil alt alla tuza ꝓcessio ei cui ꝓcedit ⁊ sñia nullū alit ꝺatura sbsidiū eccie ꝓ q̄ ferāt: ꝓgatiuā: cū verba aliq̄d opari ꝛebeāt: ꝓferat gr̄e spālis. Et ē idē si ꝓuilegiū cōtineat ℓ ipe pap ꝓ modū exꝓimat sup̄ scptū: q; eccia sit libera: seu q; potiat rōane eccl'ie libertate: ℓ q; ī ꝺ ꝓgatiua gaudeat spāli: aut si dicat idefinite: q; ecclesie rōane ānuū cēsū soluat ad ꝓcepte iudicū libtatis: sine q; ipam eccias eximit ab ordiariꝝ ptāte: ℓ q; ñ audeat illic eps cathedrā collocare ā ī pēndi seu ordiatoz q̄uis leuis simā faciēdi exercē aliq̄ ptāte Silr si aliq̄ rcipiāt ī ppos ⁊ spāles sbiectos: tc⁹ esent exēpti: ñ sic si ī ppos ⁊ spāles filios romane eccie sint suscepti: tales q̄pe exēpti ꝓpterea ñ existūt.

s Si papa ī aliq̄. formas ꝓuilegioꝝ ponit hec ꝛcre. quarum quedam exemptionem ꝓferūt quedam non: ⁊ ꝛe hoc no. ꝓ inno. ⁊ ostī. s. e. recepimus. ⁊ ꝓ ostien. s. e. cum capella.

b Principaliter. puta impetrat lr̄as prelatus super reuocatione rei eccl'iastice male alienate quibus dicitur: conquestus est nobis. ℓ. ꝓ relatus talis ecclesie nobis immediate subiecte ꝙ predecessoꝝ eius tc. vnde talia verba solem⁹ vocare narratiua non assertiua: vnde infra sequitur: talia verba narret: ad hoc bene concor. iij. q. vj. hoc quippe. ⁊ quod ibi no. in ꝓma glo.

c Probata. cōtra vr detur quod no. ber. s. ꝛe censi. cum olim. in prima glo. vbi dicit: quod stat publice scripture in qua continet ꝛe finib⁹ episcopatuū: ly illa sit ficta ob aliō: sed illud habeat locuz in ipa ꝓbatione finiuz que fit per argumēta s ꝛe proba. cum causa: ⁊ cui ius commune nō est contrarium: sed hic ius commune est contrarium: ⁊ sequerent hoc casu plene probationes: ⁊ ideo secus.

d Asserat. No. quis supra dixit narret: ergo hic ꝛe assertuis ibi ꝛe narratiuis hodie plene probant narratiue litterarum papalium: si sunt ꝛe suo facto ⁊ super his funderetur gratia vel ipius intentio per de. ꝛe ꝙba. lr̄is: ⁊ vide quod ibi no. in glo. antepenul.

e Ecclie. s ꝛe resti. in inte. c. ij. ꝛe arbi. cum tempore.

f Sine medio. s. e. cum olim.

g Debeant. optime ꝓcor. s. e. in his. Et no. arguendum a vbis s ꝛe ꝛeci. ad audientiā: ꝛe quo dic vt no. xxij. q. v. humane. ⁊ s ó v. sig. ꝓterea. lex tamen non ꝛebet imponi verbis sed rebus: s. e. li. ꝛe elec. commissa. ad fi.

h Et ē idē. i. q; ecclesia ꝛebet plene iudicari exempta.

i Libertate. s. e. cum olim. ij.

k Indefinite. quia secus si post ꝛeterminationem alicuius certe libertatis concesse: vt. j. §. idem.

l Collocare. in locis enim exemptis hoc non pñt epi. xviij. q. ij luminoso. s. e. li. ꝛe of. ordi. cum epus.

m Non eximūt. ß sūt ꝓuilegia: vt. j. ꝛe v. sig. venies. j. rñ. recipiendo ꝙ illos in filios: videt illos recipe in amoꝛē filialē: sic ꝺcia conus ordiatus a papa nō in exemptōem ß in honoꝛē intelligit ordinatus. ꝓnceps iñ eos quos in patres eligit nō vult alijs subijci: vt in aut. ꝓstituto q̄ ꝛe dig. col. vj. ⁊ si dñs apud acta nolat ꝓuū iuū filiū: dicit ei libertatem ꝓcessisse. L. ꝛe lati. liber. col. l. vna. §. sumptiqz modo: sed ibi sibi solu fit ꝓiudicium: ß autem fieret ꝓiudicium ordinario cuius iurisditōi ꝓnus ē fauendū: s. e. cū ꝓsone. xj. q. j. ꝓuenit. vbi ꝙ papa exꝓmit aliqs spāles sbiectos: si eēnt alij sbiecti

nō essent spāles sbiecti. ⁊ tō illa vba exēptōez faciūt: vt s. prio rñsō: ꝫ lz aliqs sit filiꝰ: ñ seqt̄ q sit spālis sbiectꝰ. qz vniꝰ ptātis filiꝰ alteri ptān posset eē sbiectꝰ: ⁊ tō aliud ꝫ aliud ibi: filiario ꝫ amorem et pulegiū ꝛnotet: spālis sbiectio exemptōem.

n Censum. nō em̄ oēs eccīe exempte solūt censū nec oēs q cēsuz solūt sūt exēpte: s. e. ti. recepim⁹: vñ ñ pbat hoc esse ꝛc. C. ꝛpba. ad pbatōz. s ꝛ of. ꝛle. cū ptingat.

o Idem dicim⁹. s. q nō ꝓpt hoc exēpta censebīt.

p Non possint. ꝛ q dic vt s. e. ne aliq.

q Subiecn. ꝫ no. q vnū ⁊ idē verbū diuersificat ꝑm adiūcta. ff. ꝛ ptra. emp. l. q sepe. §. nemīnē. ⁊ ff. ꝛ v. sig. l. q venenū: vñ si i definne dicat q ad iudi ū pcepte libertatis soluat cēsum exempta dz: vt s. §. ⁊ ē idē si pꝰ certā libertatē ñ ꝓpte rea vltra id intelligīt exēpta vt h. ⁊ ē si. s ō dna. pastoralis.

a Licet vobis. ꝛ cisarat no. per ber. inno. ⁊ osti. s. eo. q nōnullis.

b Existat. p spāle pulegiū: ⁊ sic facit ad tertiū.

c Exclusis. istō erat qō inducebat dubitationē p eius ptrariuz: qi a ptrio ñ excōicatos nec inidictos: ⁊ aliūde venientes admittere poterāt: ⁊ ar. a contrario fortissimū ē: s ꝛ his q fi. a pla. cū applica. i fi. ꝫ hoc nō ē verū: nisi illi sup hoc sint pulegiati vt infra pz: qz exē locꝰ inidictus ē: vt oibꝰ inidictū ibi audire ōna: nisi sup hoc sint pulegiati: nec priulegium vnius alteri penuꝰ pdest: adhꝰ s. eo. sane: ⁊ ꝓterea ame hanc ꝛere. i dubio erat turius hoc tenere ꝓpt piculū aīaꝝ. ⁊ tō amplectendū erat: ꝛ homi. ad audientiā. ꝛ spon. iuuenis. sed oppono q hec ꝛere. ē superflua: cū hodie sine pulegio ꝓpetat tpe interdicti talit celebrare ꝛ iure cōi: vt. j. ō sen. ex. c. vl. pt dici: qd iuris i pcessiōe p pulegiū dictū ē: idē i pcessiōe p ius cōe vt ibi: ⁊ tō forte gnāliē dixit: s pcessuz ñ dicēs q̄lit: l dic q ēt p pulegiū posset hīe locū casus nr̄: ⁊ sbauditus ꝑme glosselle: pone em̄ q papa inidicendo locū verūisset celebrari: eē ꝑm formā illiꝰ ꝛere. sepe ei ꝓpt rebellionē ꝛelinq̄nū aggrauāt pene: ⁊ postea pcessisset aliquibꝰ celebrare ibi. ꝑm formā illiꝰ ꝛere. habēs ꝫ hūc casum dubitabilē ad lr̄az. pt istaz ꝛere. vidi olim ꝓuari i cuntare bonoñ. tpe gnālis inidicti: qz religiosi sic pulegiati admittebāt forenses ad diuina.

d Pulegiati. vt sic accipientes signū crucis ꝓ sbsidio terre sancte in hoc essent pulegiati: vel quiuis alij.

e Persone. puta epo regi comiti. vel baroni.

f Premisso. s. ianuis clausis ꝛc.

g Domestici. itelligo ñ ob hāc cāz i scandē supi. vt. j. ō v. si. c. vl.

h Admittūt. pcor. lex. ff. ꝛ pcar. l. cū pcarium. ij. vbi sicꝫ pcario rogant: vt in iundo morari liceat: ⁊ ꝛ suis q̄z pcessum videt: ad idem. ff. ꝛ vsu ⁊ ha. l. ij. §. j. ⁊. l. se. ⁊. ff. ꝛ v. obli. l. si stipulatus fuero illud aut illud. ad idē. C. ꝛ aduo. diuer. iu. l. restituēde: vbi ꝛ pcessum ꝑmatiuo itelligi pcessum. ⁊ his q sb eis sunt: ad idem. ff. ꝛ pdi. ⁊ ꝛmō. l. municipibꝰ.

i Non ꝛbēt. ⁊ ē rō diuersitatis: qz i ꝑmo casu als pulegium ee posset vtile: qō eē nō dz: s. e. in his. ꝫ i hoc scdo casu quen tus pōt sine familiaribꝰ p se celebrare diuina: ⁊ tō pulegiū ē restrin gendū: s. e. vt pulegia. Vsus fi. qd dices si in quentu nō sunt nisi tres: ⁊ duo sint infirmi: nūqd tercꝰ possz celebrare cū familiari: Mo. osti. i pdicere. q nōnullis: q sic: ne inutile sit pulegiū: ad instar eius qō dī ꝛ singulari pson̄a. s. §. primo.

k Causa. ad idem s. e. q nōnullis. i fi. interdum lz tales admittāt ad auditōem diuinoꝝ tñ plꝰbent̄ appropiquare altari. i. ꝛ sen. ex. c. vlt. §. penult.

l Quoniaz. epi cū altari viatico celebrare pñt: ⁊ sibi facere celebrari: ita tñ q nō violent inidictū. hoc dicit.

m Absentare. ⁊ si hoc faciūt ꝓpt vtilitatē eccīe censentur eē pñtes: s ꝛ cle. nō resi. ex pte: pegrinari tñ ad loca remota non dz eps sine lnīa pape. ꝛ pse. di. v. nō oportet. ij. s ꝛ vo. ⁊ vo. redem. magne.

n Cōmode. ⁊ sic dicūt ꝛc nō posse. xxij. q. ij. faciat. ff. ꝛ versig. l. nepos ꝓculo.

o Non ꝛceat. inspiciendū ꝫ ē in pcessiōe pulegij qd ꝛceat: ad idē s. e. li. ō elē. cū ñ ꝛceat. cū suis pcor.

p Indulgēs. ista ē igr iuris indulgētia quā hñt epi: aliaz habes: s. e. q nōnull'. aliā s ꝛ pe. ⁊ re. ca. vl. aliā s. e. li. ꝛ of. ꝛle. c. ij. aliā ꝛ sen. ex. qi periculosuz: aliā s ꝛ iur. calum. c. fi. adde aliā ꝓ cle. ꝛ ce le. misi. dignū. eandē indulgentiā hñt ꝓdicatores minores: vt s. e. in his: ⁊ ista indulgētia pñt vri epi absq̄ diocesanoꝝ l parochialiū pbroꝝ lnīa: absq̄ tñ parochialis pudicio: vt ibi dī. cū isto ār altari viatico poterit epūs: pone vadens ad curiā ꝛmane añ cam panā diei: dicere vel facere dici missam ⁊ pgere vias suas: ⁊ sic ñ impedieē in dicta. qō fieret si haberet necesse expectare die in ⁊ horā solitā ⁊ oppoꝛtunitatē ecclesie.

q Trāsgressiōe. lz eī possint celebrare i loco inidicto: nō tñ alta voce ⁊ admissis inidictis: ⁊ inidictū violādo. s. e. q nōnullis.

a Si pignoratōnes. Repsalie pt̄ psonas ecclesiasticas

e procedi: vel pcesse nō ꝛbēt extēdi: ꝫ facientes: nisi rū ocēt. i. ī. mēseꝫ singulares sūt excōicati: vniuersitates inidicte, hoc dicit: ⁊ sic destrue ersi. i. q̄uis pignoratōes sint iure ciui ꝫ phibite tanq̄ graues legibꝰ: ⁊ ptrarie naturali equitati: q̄s vulgaris elocutio nominat repsalias: in quibꝰ alius ꝓ alio pgratur: vt tamen ꝛc.

b Elocutio. intelligas quozundam locoꝝ: ⁊ nota considerandū qualiter vulgus loquatur. ff. ꝛ fun. in. ⁊ instru. le. l. cum ꝛlationis. §. alinam. supra eo. li. ꝛ re. eccle. non alie. hoc consultissimo. ⁊ s ꝛ spon. ex litteris. j.

c Pregrauāt. quod esse nō ꝛbet: s ꝛ his que fi. a ma. par. ca.

Si vo dicat simplr: q aliq̄ eccl'ia romane eccl'ie ānuū censū soluat: ñ ꝓpt ꝫ exēpta eccīa dici dz. Idē dicī⁹ si circa aliq̄ ꝓ pulegiū ꝓcedat libtas: ⁊ cl'a ꝛ censu annuo psoluēdo seqt̄: vt si aliqꝫ⁹ q ab alio q̄ a papa seu eiꝰ legato excōicari suspēdi aut interdici ñ possint: l aliqd aliō spāliē a se. ap. sit idultū: l eē dicat q i spāles romane ecclesie filios sint assūpti: ⁊ seqt̄ i pulegio: q eccl'ie romane ad iudiciū libtatis ꝓcepte annuū cēsuz soluāt. His eī ⁊ psilibꝰ casibꝰ sic i certis pulegiati articul' ordiariozꝝ iurisditiōi q̄tū ad alia sunt sbiecti. Lz āt sic diuersos pulegiozꝝ: quibꝰ eccl'ie ac mōasteria eximūt: tenozes ad litiū materiā āputandā duxerīꝰ ꝛsignādos: ꝓ ꝫ tū alijs exēptōnū: si rpiāt: seu alias libtatū mōis l eoꝝ effectibꝰ nolūꝰ aliqtēꝰ ꝛrogari. Bē.

Licet vob ꝓcessuz existat vt interdicti tpe ianuis clausis excōicatis ⁊ interdictis exclusis voce sbmissa ōna celebrare possitis: ad ea tñ aliqs eāt si aliūde venerit: nisi sup ꝫ pulegiati existāt recipe nulla rōne ꝛbetis Cū ꝓcedit singulari pson̄e: vt modo ꝑmisso tpe interdicti celebrare valeat l audīr ōna: eiꝰ familiares ꝛ mestici ad audiēdū cū ea: ⁊ celebrādū sibi ōnū officiū licite admittūt. Mō sic āt ī familiaribꝰ alicꝰ quēt⁹ seu collegij ē cēsendū: illi eī nisi pulegiati fuerīt admitti nō dñt Hmōi q̄z ꝓcessiōe gaudere nō pt is cꝰ cā seu culpa vlo l fraude fuit sententia interdicti plata: seu qui ad ppetrādū ꝛelictū: cꝰ occasione lata extitit: ꝑbuit psiliū auxiliū l fauorē. Item.

Quoniā epi eozūq̄z supiores se hñt diuersis ex cāis a suis eccl'ijs ⁊ diocesibꝰ absētare freq̄nt: nec sēp pñt ꝓmode ad eccl'ias accedere ꝓ missa celebrāda l audiēda i ipis sine q̄ eos trāsire ñ ꝛez absq̄ cā rōnabili vllā diē: pñti pstitōne idulgemus eisdē: vt altare possint hīe viaticū ⁊ i eo celebrare ac facere celebrari: vbicūq̄z absq̄ interdicti trāsgressiōe ill' ꝓmittīt celebrare l audire diuina.

Reg. ꝛ. in ge. ꝓci. lugō.

De iniurijs ⁊ dāno dato. K.

Si pignoratiōes: q̄s vulgaris elocutō rep salias noiat: ī qbꝰ alius ꝓ alio ꝑgrauāt tā q̄ gues legibus ⁊ eqtati naturali

queſtuit. C. de inof. teſta. ſiqs ſuo. ff. de re. iu. nē dz. cū ſuis con-
cor. ñ ob. q heres bonor possessor quemℓ p dēficto q eadē ꝑsona
censet: idez in successore ad ꝑdecessorē: s de sol. c. j. C. si cer. pe.
l. j. nec ob. de fideiusore q rōne sue obligatōis quemℓ: tñ quemℓ
seruato tenore illius aut. C. de fideiuss. aut. pñte. & quod no. s. de
fideiuss. c. ij. i. j. glo.

Sed q̄rebat h gar. an pdēnato debitore itelligat pdēnatus fideiussor. So. aut ē fideiussor ꝓtract9 aut iudicij. Jn q̄cu pdēnato debitore ñ iteligit pdēnatus fideiussor ꝑcus: ß agē dū erit cū eo actōne ex stipulatu. ff. de fideiuss. grece. §. si cuz fideiussore. ibi em dr q agit cuz vtrisq. si em pdēnato debitore pdēnaret & fideiussor: ad qd agēt cū fideiussore. si vo fideiussor q inuenit in iudicio si tm̄ pro missit reum i iudicio sisti: pdēnato reo absoluit fideiussor: q iam adimplenit qd promisit: videz quia fecit reū iudicio stare. ff. de fideiuss. grece. §. j. si aut iudicatuz solui promisit pdēnato reo pdēnatur & fideiussor p ꝓsequēs. ff. iudica. sol. l. j. & ē idē dicēdū: si totiēs fideiussor ē acceptus: vt in predicto. §. ff. de fideiuss. grece. §. j. ad fi. §. Jtez querebat ipse guil. quid si clericus pncipalis debitor cuius occasione repsalie

ꝛrie ciuili sint ꝓstitutōe phibite: vt tñ eaz phibitō i ꝑsonis eccℓiasticis tāto āpliꝰ timeaℓ: quāto i illℓ spāliꝰ inhibēℓ: eas ꝓcedi ꝛ ꝑsonas ꝑdictas seu bōa ipoz: aut quātūcūq gnāliℓ ꝓtextu cuiuslibet ꝓsuetudis: quā potiꝰ reputāꝰ abusuz: forte cōcessas ad illas extēdi pñti ꝺcreto districtiꝰ inhibēꝰ. Jlli aūt q ꝛfecerit aduersus ꝑsonas eas dez pignoratōes seu repsalias ꝓcedēdo ℓ extēdēdo ad eas: nisi pfūptōz hmōi reuocauerit a ꝓcessiōis ℓ extēsiōis tpe ifra mēsem si ꝑsone singℓares fuerit smaz excōicatiōis incurrāt: si vo vniuersitas: ecclāstico sbiaceat interdicto. Anno. iij.

De penis. Rubrica.

Romana eccℓia: & ista Lz āt remen. archiepo suā pucīā visitāti: eos q tē sibi vℓ sue familie aut alīs qs ꝑ h p eādem pucīā dirigit & eē qñ

ꝑciliū ꝓuocat eos q nūcijs suis qs p illo ℓ alℓs p pucīam ipaz sua debita iurisditōne vtendo trāsmittit: iuriari ꝑsumūt: si hac occasiōe sua i his impediaℓ iurisditō p iuria hmōi dūmō existat notoria ꝑpa aucte punire: nisi āpliꝰ ei ō rmēsis eccie ꝓsuetudie ꝓpetere dinoscaℓ.

Sibi eē & metropolitais alijs i suis pucijs: dū sic i illℓ iurisditōz exercēt: puniendi maifestas & notorias offēsas tē eisdē illatas ℓ suis: eē si eide impediri iurisditiōz hmōi ñ ptigat: libera sit ō nra spāli ꝓcessiōe facultas. Sonfa. viij. bitereñ. epo.

Degdato qliē fieri debeat a nob tua fraternitas rqsiuit sup q tibi taliē rndem9: q vbalis degdato seu depositō ab ordibℓ ℓ gdib9 ecclāsticis ē a ppo epo sibi assistēte i degdatōe clericoz i sacris ꝓstitutoz ordibℓ certo epoz numero diffinito canonibℓ facienda: quāq̄ prop̄ij episcopi sētētia sine alioz

l Bistricte. i. stricte ℓ ꝑpe. l. q p ciuilē pstitutōez inhibitū esset.
m Pretūptōem. i. ꝓcessionē ℓ extensionē repsaliaz.
n Mēsem. q̄t dies habē debeat mēsis dri s. e. li. ō elec. q sit. qd si infra mēsem istū ꝓcessum fuit ad actū: q fuit ꝑsona eccℓiastica pro alio pignorata: nūqd debit locū hec pena infra mēsem: dic sm gar. q i statū pristinū reuocandū erit infra mēsez. ff. de sen. ex. qcūq. vℓ sm guil. reuocatō re integra fieri dz añq̄ ꝓcedaℓ ad actū alℓs locum hz pena: ar. ff. man. si mandassem. ff. ad maceō. si tñ. & l. si filius. s de resc. ex pte decani: ß si añ istā pstitutōz ꝓcesse erāt ℓ extense repsalie ꝑ clericos non hz locū pena: q pstitutio futura respicit. s ō pst. c. vℓ. ñ tñ ampliuſ vteℓ illis nec eas extēdet: alℓs hꝰ pstitutōis pena locū hēbit q̄ late sententie: vt patet ex verbo subiaceat.

Romana. de veteri iure poterit archieps cū i pucīa sua iurisditōem suā exeqℓ: punire notorios iniuriantes sibi nūcijs & familie sue: si p id sua iurisditio impediℓ: alℓs nō: nisi ꝓsuetudo amplius tribuat: sed hodie tales iniurias tūc punit: eē si iurisditōez non impediant. hoc dicit. io. an.

p Lz. i. licitū ē.
q Visuāti. qō singulis annis facē pōt sua ta forma decre. s. e. li. de censi. romana: etiaz

si epi nō sint negligentes. e. ti. c. vlt. & tolle h quod est. j. Puta auctoritate punire eos qui tunc &c.
r Illijs. quibuscūq eē si de familia sua nō sint.
s Illo. transmittit quod est infra.
t Debita. qō dic vt no. ix. q. iij. c. ij. s de of. or. pastoralis.
u Punire. & sic ē iudex i cā sua: ad idem. xxiij. q. iij. guilisari9. sed ꝑ q nemo sibi vℓ suis ius dicē dz. C. ne qs i sua cā. l. vna. xxiij q. iij. inter querelas. & q. v. de occidendis. & iij. q. iij. ca. j. de hoc vide. ij. q. vij. siqs erga. & s de cleri. maledic. c. j. Sixti h ber. q si iniuria illata ꝓlato ipm tm̄ ptigit: ñ pōt aliquē p iniuria illa punire: si vero tāgit eccℓiam ℓ publicā vtilitatē pt iniuriantes punire: immo nec talez iniuriā remittē posset. lxiij. di. salonitane: ad instar filijsfamilias q pōt remittē iniuriā sibi factā inquantū ipm tāgit: ß ñ inquātū patrē. ff. de iniur. l. j. §. vsq adeo: iniuriā igr sibi ℓ suis illatā p quā ei9 iurisditio ipedit: potint punire archieps si notoria fuerit: alℓs nō de veteri iure: nisi ꝓsuetudo amplius tribueret: puta q eē notorias & eas q iurisditōem ñ impedirēt: punire possent: ꝓsuetudo em iurisditōem tribuit: s de foro ppe. cū ptigat: ß mō inno. iurisditōem ipoz progando hꝰ decre. bñficio ꝓcedit: q tales iniurias: eē si iurisditōem nō impediant punire possint.
x Illijs. ad idem s. e. li. de of. or. c. j. in fi.
y Et. p id ē vel sm alios ꝓprie: vt. s. eē maifestos p publicā famā: eē de accusa. qualiter. ij. punire possint.
z Exinde. i. ex iniurijs supradictis.
a Degradatio. bñ sciebāꝰ qualiter clericus degdatus tradēdus erat curie seculari: s de v. sig. nouim9. ß ꝓs erat sciendū qliter deberet degradari: & hoc decet hec decre. dicēs in fīa qbꝰ assistentibus fieri debeat degradatio: qbus vestibus ornamentis libris & instrumentis in degradatione fiat hec expoliatio: & quibus vbis vtatur ipse degradans.
b Canonibℓ. x. q. vij. felix. & §. si ā. & c. se. adiunget em sibi epos.

in cā pſbr̄i ſex epos: in cā diaconi tres vt ibi: ⁊ dicam⁹ q̄ eodē iure cēſebit̄ ſbdiacon⁹: ſ̄ tē ſer. nō oz. miramur: ⁊ hec vba p̄terq̄ in caſu ſ̄. e. li. tē here. c. j. ⁊ ſic vetū ē dicē q̄ ſpūal ia facili⁹ ſtruāt̄ q̄ veſtru ant̄: q⁊ ſolus eps dat ordinem quem ſolus tollere non pt̄. xv. q. vij. eps ſolus: ſ̄ tē tranſla. inter corporalia.

c Pñtia. requrit̄ tñ p̄ ſentia capti ſui: ſ̄ ō accuſa. q̄lit̄. ij. ō excel. p. c. j. xv. q. vij. eps nulli⁹. niſi tē ꝑſuetudie ſine ipis hoc facē poſſ: ſ̄. e. li. ō ꝑſue. c. iij.

d Et clerici. ſ̄. ō clerico egro. c. j.

e Inſignia. ff. tē his q̄ no. infa. l. ij. §. ignominie cā: ⁊ tal̄ ē ifamis vt ibi: ad idez. ff. tē re. mili. l. iij. §. pena. ⁊ in aut. vt clerici apō ꝑp. epos. §. vl. coll̄. ix.

f Spectāt. ſup q̄ vide .xxiij. di. eps. cū. c. ſe.

g In eodē. ita faciūt monachi apoſtate. faciunt em̄ ſe i tonū tōdē: ne appareant veſtigia monachatus.

h Priuilegio clerica li. approbata ē igr̄ opi. alani. ⁊ bar. brix. ⁊ reprobata opi. hu. io. et ber. q̄ vixer̄t q⁹ pcutiēs tegradanū incidit i canonē ꝓpter caracterem quē ille retinet ⁊ i memoriā eī ꝑſtine dignitatis. ff. tē tēcur. l. vl. tē ꝑſe. diſ. iiij. oſtēdit. no. ät hāl. di. accedēs. ⁊. liij. di. ca. ij. lxxxj. di. dictū. ſ̄. tē here. ad aboledā. §. j. ſ̄ tē ſen. ex. ꝓtingit: que opinio adhuc forte eſt vera in vbalit̄ poſito: tē q̄ loquit̄ ꝓncipiū: ⁊ i actu aliter tegradato hēat locum iſte fims: ſicut ⁊ in iꝑoz reſtitutione eſt diſtinctio inter eos. vt no. ij. q. vj. ideo. ij. facē. etiā hec lr̄a ꝑ opi. bar. brix. no. ix. q. j. in ſumma. ⁊ contra opi. io. ibi poſitam: ⁊ contra opi. lay. ala. tan. ⁊ ber. no. ſ̄ tē cle. ex. mi. c. ij. q̄ vixer̄t tegradatū ꝓficē vez ſacramtū euchariſtie.

i q Aliquis. q̄uis inuētio carceris fuit ad cuſtodiā: tñ pōt quis puniri pena carceris ꝑpetuo: ⁊ ad tps. h. d.

k Moſcat. ℒ. ō cuſto. reoz. l. j. ⁊ vl. vbi dī ō his q̄s carcer tenet ꝛcluſos apta diffinitōne ſanci⁹: vt aut ꝓuictos velox pena ſbducat: aut liberandos cuſtodia diuturna nō cōmaceret: ad idem. ff. tē pen. l. aut damna. §. ſolent.

l Tibi. cui loq̄t̄ nō apparet: vñ ītelligāt̄ nō ſolum in epo ſ̄ etiam in quōcūq̄ q iuriſditōi peſt ⁊ velicta punire pt̄: ad idem. j. ō ſen. ex. ſi clericos. ⁊ quod ibi dixi.

m Impetuū. ſi hoc exp̄mat̄: an ippetuū an ad tps ſtabit̄ exp̄ſſo: ſi ſimpl⁹r dānet. ꝑpetuo ītelligit̄ ñ tpaliter dānat⁹. ℒ. tē penis. l. fu⁹. tē q̄ dic vt. l. di. c. j. ſ̄ tē ꝑſti. ex lr̄is. ff. tē poſtulā. l. puto. §. j.

n Expedire. ſic ī carcē q̄ ad cuſtodiā ñ dz fieri mixtio ſexuum. vt ℒ. tē cuſto. re. l. iij. ſic dico q⁹ i carcē q̄ ad penā ñ fiet mixtio: ⁊ eſt ſil̄e q̄ dicim⁹ tē mōaſterijs q⁹ ñ tēbēt eē duplicia. xviij. q. ij. diffinimus. piculoſa ē em̄ tal̄ ꝓmixtio. ſ̄. e. li. tē ſta. regula. c. vno.

o Peragendā. hoc idē ꝓbat̄. ſ̄. tē here. c. penul. in fi. ſ̄ tē v. ſig. nouimus. in fi.

p u Dicūq̄. posteris. pone exemplū ſ̄. e. ti. in quibuſdam.

q Maſculinam. ⁊ merito: q⁊ immunitas alicui ⁊ ei⁹ poſteris ꝓceſſa nō ꝓphendit feminas. ff. ō mu. ⁊ ho. l. vocatio. ff. tē iure imm. l. j. §. j. ꝓterea. exq̄ ꝙs tē nuptijs natus ē patrē ſeq̄ dz ⁊ non matrē. ff. tē ſta. ho. l. cū legume: qō omīno vez ē: ⁊ qñ agitur tē dignitanbz ⁊ tē honoribz ⁊ ō penaz īmunitatibz: vt. ℒ. ō tēcur. l. eos indulſer̄t. ⁊. l. exēplo. ⁊. l. null⁹. ⁊. l. ſi ille. li. x. ⁊. ℒ. ō pen. l. tēcurionū filij. ⁊ .ff. tē penis. l. morīs .§. fi. ⁊. ff. ō tēcur. l. ij. §. i filijs: ⁊ ē rō qz filij ſequūt̄ agnatōez pūs ⁊ ñ matris ⁊ no bulusē radijs pārū: ſic ⁊ vroꝛes radijs maritoꝛ: ī aut. ō cōſul̄. circa medū col la. iij. ff. tē ſēa. l. j. ⁊. l. femine. ⁊. l. libe ros. et adde qō dixi ſ̄. e. li. tē here. ſtatu tū. ij. ⁊ bō facit. ff. ō vē. ī poſ. mit. l. j. §. j r Jure. ſ̄. e. li. tē hē. c. ij. ⁊. c. ſtatutū. .ij. to. an.

f Sñia. ſ̄. eo. li. tē ſciſmaticis. c. vno. Dz pone vſq̄ ad ter cū l̄ alū certū ḡduz iure l̄ ſnia dānata ē vtraq̄ linea maſculina ⁊ feminina: ego ñ dānat⁹ cuz filia ſic damnati ꝓho matri monū: querit̄ an filij ſic ſuſcepti tē tali matrimonio ſint dā nati: bāc qōnem foꝛmaut oſti. ſ̄. e. ti. in qbuſdā. ⁊ dixit viſi guendū: an tal̄ mulier ſciēt ducta fuerit ⁊ tē dānati ſunt filij vſq̄ ad exp̄ſſaz lineam: an ignoraīt: ⁊ tē filij ñ ſūt dānati ꝓpt̄ pūs ignoraīā: ſic et ignoraīa alter⁹ paꝛē tū facit plē legitimā al's ō illegitio ꝙpleꝛu genitam ſi damna pceſſer̄t: ſ̄ tē clādeſ. tēſpon. cū inhibitō. ſ̄ q̄ ſi. ſint le. ex teno re. ff. tē ritu nup. l. iulia: ⁊ ſic ē poſſ in telligi ꝙz eū. c. xxiij q. iij. liberi. l̄ loq̄t̄ aliud ſm legem lōbardoꝛ: qō dic vt nō. ſ̄ tē ſer. ñ oz. c. vi. qō dicit tē ſāēte peiſe ſit vez: ꝙz qō dicit tē ignoraīa poſſet eē vez in ignoraīa facī: ſcilz q⁊ neſciebā illū talē eſſe. ſed in ignoraīa iuris: q⁊ ſciebā illū talē eē: ſed ignoꝛabaz quod ius poſteros e⁹ dānaret: ſec⁹: ad hoc. j. tē re. iur. iuris ignoraīa. ſed in ignoraīa facī videt̄ ꝫ: ſic ſiqs credēs ꝫhē cū libera: ꝫhat cū ſerua tñ filij ſunt ſeruī dñi ancille: ſed ibi non eſt mirū ſi ignoraīa non excuſat. ꝙ quam ipi womino fieret ꝓiudicium ſi excuſaret: ſed hic nulli infertur ꝓiudicium: ⁊ ō ſuſtineri pōt illa ſolutio. Jo. an.

a Helicis. in ꝓma parte punit bonifaci. inſequentes pcutientes aut capiētes cardiales ⁊ ei⁹ crimis ſocios vſq̄ ad .§. q⁹ ſiqs: vbi punit eoꝛ filios ⁊ nepotes: ⁊ hoc vſq̄ ad. §. pñti. ibi ipis inſecutoꝛb⁹ penā addit vſq̄ ad. §. cū autem: ibi ponit quam ſatiſfactōem cū abſoluent̄ facere tebeant ⁊ q̄d ꝙ abſolutōem conſequant̄ vſq̄ ad. §. illud. vbi tractat tē nudis ꝓpriarijs vel ſimpliciter fauentib⁹ huic crimini vſq̄ ad. §. ceterum: vbi ad collaterales ꝓmittit has penas extendi vſq̄ ad. §. ꝓmiſſis: ibi ponit tē inſeq̄ntib⁹ clericos vel religioſos familiares pape vel cardialiū vſq̄ ad. §. ſiquis: ibi ponit tē occidentib⁹ cardinales vſq̄ ad .§. per hoc: vbi dicit nihilominus poteſtates ſeculares penis legalibus contra tales vti tēbere: ⁊ hanc cōſtitutionem etiam facere

ꝑſbr̄o hec l̄ ſimilia vba i r̄mo tōe planete: auferī⁹ tibi veſtez ſacerdotalem et te honore ſacerdotali ꝓuā⁹: ſicq⁊ i r̄motōe reliq̄ ſigniū ſilibz vbis vtēs i ablatōe vltimi: qō i collatōe ordinū fuit ꝓmū: infra ſcpto l̄ alio ſili mō pnūciet ſiue dicat aucte tei oipotētis ꝓis ⁊ filij ⁊ ſpūſcti ac nr̄a tibi auferī⁹ hītū clericalē ⁊ tēponī⁹ tegradam⁹ ſpoliam⁹ ⁊ exuim⁹ te omni ordine bñficio ⁊ priuilegio clericali. Item.

Quāuis ad reoz cuſtodiā nō ad penā carcer ſpāliter ꝛputat⁹ eē noſcat: nos tñ ñ ipbā⁹: ſi ſbiectos tibi clicos cōfeſſos ō crimib⁹ ſeu ꝓuictos eoꝛū exceſſib⁹ ⁊ ꝓnis ceteriſq̄ circūſtātijs ꝓuida tēliberatōe pē ſatis ippetuū l̄ ad tps: ꝓut videris expedire: carceri mancipes ad pnīaz pagēdā. Item

Dicūq̄ alicui ⁊ ei⁹ filijs ſeu poſteris vſq̄ ī ētā generatoz pena ipoit̄ ab hoie vl̄ a iure: pēa ipa eoſ tātū afficit: qui per maſculinam non feminam lineam tēſcendere dinoſcuntur: niſi aliud in iure vel ſentētia ſit exp̄ſſum. Item.

Helicis r̄coꝛdatōis bonorū pape. iij. pdeceſſo. nr̄i

obseruari: et ꝓtrafaci
enuby pẽaz impoñt.
b Inherẽtes. ad idẽ
ꝛe iur. calũ. c. j. cũ si.
c Detractus. ad idẽ
s. i. phe. huiꝰ libri.

d Sacrilegij. qõ tã
to maiꝰ esse cẽseꝛ qñto
psona q̃ patꝛẽ maior
est: ꝛe pe. di. j. aut fa
cta. L. ꝛe epis ⁊ cleꝛ.
l. si qs i hoc. ⁊. j. e. §.
ꝑmissis. ꝛe multiplici
sacrilegio ẽctaꝛ. xvij.
q. iij. §. sacrilegũ: et
. c. seq̃nubus.
e Cardinalẽ. ꝺ pcu
rietes capiẽtes vl̃ bã
niẽtes epos ꝓpulsuz est
hodie p cle. ꝛe pen. si
quis suadẽte.

f Percusserit. hoc i
elligo i illo q̃ nõ iure
hꝰ facit: qꝛ nõ se ꝛefen
dẽdo. tũc em̃ cessaꝛet
pẽa: ꝺ homi. significa
sti. ij. ꝛe sen. ex. si ꝺo
nõ em̃ tũc peccat cum
aũcte legis id faciat. ⁊
xvij. q. iij. qui peccat.

g Socij. cũ em̃ eiz
comitẽ paꝛ facinus:
paꝛi pena puniẽ. L.
ꝛe epis. ⁊ cle. l. ß quẽ
q̃: i fi. et ꝛe hoc. ij. q.
j. notũ. ⁊. s. ꝺ of. ꝛel.
c. j. §. ꝛe sen. ex. q̃nte.
xxiij. q. vlt. c. vlt.

h Ratũ habuit. itel
lige hoc si eiꝰ ꝓtẽplano
ne l̃ noie sit scm̃: vt
. j. ꝺ reg. iu. ratũ qs.
⁊. j. ꝛe sen. ex. cũ qs.
ij. Rñ. alij ꝺicẽtes
hoc spãle: q̃ pẽa hẽat
locũ i ratificãte: lz nõ
fuerit suo noie gestũ:
ß credo stãdũ regule.
i Fauorẽ. nõ nũduz
nec simplicẽ. qꝛ ꝺ illis
oñdet. j. §. illud.
k Receptauerit. pa
ri em̃ pẽa sunt puniẽ
di pessimi receptoꝛes
sine quibꝰ ꝛelinq̃ntes
diu latẽ nõ pñt. ff. ꝛe
recep. l. j. L. ꝛe his q̃
la. occl̃. l. j. et. ij. nisi
eẽnt ꝓsanguinei vl̃ af
fines. ff. e. ti. l. ij.

l Dãnent ⁊ sua. re
gulaꝛiteꝛ ꝺ. qꝛ bõa dã
natoꝝ trãseũt i hereꝺes ⁊ nõ i fiscũ. L. ꝛe
bo. dãnat. aut. bõa: ß
hic fallit i hoc crimie
lese maiestatis. L. ad
l. iuliam ma. l. q̃s qs.
⁊ est canõizata. vj. q.
j. §. veruz. ⁊ i crimie
hereſis: s. e. li. ꝛe hẽ.
cũ scõm: ⁊ in casibus
ibi positis.

vestigijs ihesu xpi inherẽtes q̃busdã ad
ditis ⁊ ꝛectis ꝺ coi frm̃ nr̃oꝝ
ꝓsilio hac ipetuũ valitꝝ ꝓstõe
sacim⁹ ‡ vt si q̃s ꝛeiceps i ꝺ sa
crilegij gẽ⁹ irrepſit: q̃ scte ro
mãe eccl̃ie cardialẽ hostiliter fu
erit insecut⁹ vl̃ pcusserit aut ce
perit vel soci⁹ fuerit faciẽtis:
aut fieri mãdauerit vel factuz
ratũ hũerit aut cõsiliũ ꝛederit
vl̃ fauorẽ: aut postea recepta
uerit: l̃ ꝛefensauerit scient eũ
dẽ: sic re⁹ crimis lese maiesta
tis ꝓpetuo sit infamis: diffida
t⁹ nihilomi⁹ ⁊ bannit⁹ sit itesta
bil̃ ‡ vt nec testamti libaz hẽat
factõz: nec ad alicui⁹ bõa ex te
stamẽto l̃ ab itestato voceꝛ: q̃te
nus ab oi successione repulsus
publicaq̃ r̃pulsa ꝓfusus min⁹
iueniat sue malicie successoꝛẽ
fiãt hitatões ei⁹ ꝛefte: et vt nõ
sit q̃ eas ihitet ꝛenũ cũcta ipi⁹
edificia i ruinã ⁊ vt ꝓpetue no
tã infamie ꝓpetua ruĩa testeꝛ ‡
nll̃o tpe repenẽ: null⁹ ei ꝛebita
reddere ‡ null⁹ rñdere i iudicio
teneaẽ: ‡ q̃cq̃d eẽ i bõis iueniẽ
ipi⁹: fisci l̃ reipublice dñio ap
pliceẽ ‡ vt ex illis nil ẽnsmittat
ad posteros: ß poti⁹ cuz ipo q̃
dãmõ dãnenẽ ⁊ sua. Siq̃ vo
feuda locatões officiũ vl̃ bñfi
ciũ spãle vel tpale ab aliq̃b⁹
eccl̃ijs obtinet ‡ sit eis ipo iure
puat⁹: q̃ sic libe ad eccl̃ias re
uertantur: q̃ eccl̃esiaꝝ recto
ꝛes ꝛe ipis ꝓ sua voluntate di
sponãt. Ꝙ si q̃s ꝓdictoꝝ fi
liũ vl̃ filios hẽat ‡ nepotẽ l̃ ne
potes ꝓ rectã lineaz ꝛescẽdẽtes
bñficiatũ seu bñficiatos q̃uis
bñficio: eẽ si põtificalẽ adept⁹
vel adepti fuerĩt dignitatẽ: sint
eis ipo iure puati ‡ spe ꝓmotio
nis oĩno sblata. Nulli ẽte
rea taliũ filioꝝ atq̃ nepotũ ex
virili sexu ꝛescẽdẽtiũ ab eisdẽ
alicui⁹ apiaẽ ianua dignitatis
aut honoꝛis eccl̃iastici vl̃ mũ
dani seu ad alicui⁹ loci r̃gimẽ
sit ascẽsus: sit eis postulãdi ne
gata facultas: sit notarie iudi
cat⁹ ⁊ q̃dlibet aliud officiũ seu
misteriũ publicũ inẽdem: i iu
dicijs eoꝝ assertio ꝺ quẽq̃ ni
hil fidei: nihil ꝛedulitatis iue
niat ‡ vt ad testimoniuz ꝓsus
reddanẽ idigni ‡ sit eis ad oꝛdi
nes ascẽsus ihibit⁹ ‡ sit ad bñfi
ciũ vel officiũ eccl̃iasticũ ꝛene
gat⁹ ascẽsus: ⁊ vt magis famo
sa sit eoꝝ infamia ad act⁹ legi
timos: null⁹ eis pateat aditus
nll̃a poꝛta pãdaẽ eisdẽ sup ali
q̃ ꝓmissoꝝ: oĩ spe dispẽsatõnis
adẽpta. ꝓnti nihilomin⁹
adijcim⁹ sãctiõi ‡ vt ex isecutõe
pdicta sic ex iniectõe manuuz
violẽta ipo facto excoĩcatiõis
sñiaz q̃s icurrat: ⁊ tã isecutor
q̃ alij supdicti tãti mali ptici
pes ‡ q̃diu i sua ꝓtũacia pdura
rit: singul̃ ꝺiebꝰ ꝺñicis ⁊ festi
uis pulsatis cãpãis ⁊ cãdel̃ ac
cẽsis p oẽs illi⁹ loci eccl̃ias: i q̃
tãtũ facin⁹ fuerit attẽtatũ: nec
nõ ciuitatuz ⁊ dioc. viciaꝝ ex
coĩcati publice ꝺnũcienẽ: nec
ab alio q̃ a romano pontifice
possint absolutõis bñficiũ ob
tinere ‡ nisi dũtaxat in moꝛtis
articl̃o ꝓstituti. Cũ aũ fue
rint absoluẽdi ꝓmo sufficient
et idõee caueãt q̃ iferẽde pene
parebũt: ⁊ auxiliãte ꝺño pñiaz
pagẽt imũgẽdã: ꝛeide p oẽs il
li⁹ loci eccl̃ias ꝓncipales vicio
rũq̃z locoꝝ ꝺiebꝰ ꝺñicis ⁊ solẽ
nibus icedant nudi corã ꝓlo
femoꝛalia tm̃ hñtes et ferulas
ꝛeferẽtes i mãib⁹: cũ q̃b⁹ p eas
dez eccl̃ias publice fustigenẽ:
ituri postmodũ vl̃ mare ⁊ ibi
dez acti pñiaz p tres ãnos ad
mi⁹ ‡ nec exide p⁹ modũ ꝛeuer
suri absq̃ sedis ap. lĩia spãli.
Clez cũ tal̃ gr̃az recõcilia
tõis meruerit bñficio absolu
tõis obtẽto ‡ idulgeaẽ ei lĩia vt
suã ⁊ suoꝝ iniuriã ꝓsequtur ‡ ⁊
ꝛebitoꝛũ illoꝝ q̃ ꝑcta fuerit ꝛe
postmoduz acq̃sitis repetitio
nõ negeẽ. Illõ aũ nõ duxi⁹
omittẽdũ ‡ q̃ ꝺ si q̃s fuerit i p
missis nudo ꝓsilio aut simpli
ci fauoꝛe culpabil̃ ‡ iudex i ta
lẽ pẽaz metiaẽ ex culpa ‡ vt ꝑm
q̃ excessus exegerit: vidicta p
cedat. Ceteꝝ qꝛ dignũ ẽ vt

m Disponãt. illis nõ
vocatis: etiaz si ꝛe facto
possideꝛẽt: s. e. li. ꝛe pre
ben. licet. ij. ⁊ hoc sonat
v. libẽ: sup̃ positũ.
n Rectã. ꝛe collatera
libus enz tractat. j. §.
ceteꝝ. Jo. an.
o Põtificalẽ. al̃s em̃
rales nõ icludebanẽ: ni
si fuisset ꝛe ipis expssuz:
s. ꝛe pces. pben. dilect⁹.
ad idez s. e. li. ꝛe hẽ. inq̃
sitoꝛes. ⁊. j. ꝺ sen. excõ.
qꝛ periculosuz.

p Utilit. itelligebatur
nisi aliud fuisset expres
suz. s. c. pri.
q Beneficiũ. ꝛe digni
tate supꝛa diceꝛat: hic ꝛe
bñficio dicit idem.
r Insecutõe. ꝛe pcussi
one ⁊ captõe nõ erat du
biuz: ß ꝛe insecutõne hic
spãl̃ statuit hec pena.
s Elicinarũ. q̃ sint lo
ca vicia: dico iudicis ar
bitrio q̃ ad hoc relinq̃ẽ
duz. Et possent dici vi
cinanõ distãtia vltra du
as dietas vulgares: s. ꝺ
rescrip. nõnulli. vel lega
les: s. eo. li. ꝛe pben. pre
senti. §. loca. vel nõ distã
tia vltra vnã dietã: s. e.
li. ꝛe rescrip. statutum.
vel infra puinciaz: s. ꝛe
elec. cozã. arbitreẽ ergo i
hoc bonus iudex.
t Articulo. si. xvij. q.
iij. ii qs suadẽte: ꝛe off.
ordi. pastoralis: cũ si.

u Et idonee. s. per pi
gnoꝛa vl̃ fideiussoꝛes. ff.
mãda. l. si mandato. §.
paulus rñdit. al̃s ꝺbũ
cautõis nudã ꝓmissio
nem cõtinet. L. ꝛe v. si
gni. sancim⁹. ß si hoc ca
su sufficientẽ cautõnem
dare nõ posset: dabit iu
ratoꝛiaz: vel cauebit sub
hypotheca suaꝝ reruz.
L. ꝛe episco. et cle. auĩ.
generaliter. ⁊. ff. vt leg.
no. caue. l. filio: i fi. ⁊ ta
q̃ ꝺ dixi s. eo. li. ꝛe vsuf.
c. ij. et. q̃ ꝺ no. s. ꝛe wre
post duoꝝ. restit. per ve
stras. Jo. an.
x Ultꝛa mare. ⁊ si chri
stiam nihil hñent vltra
mare esset hec pena i ali
am cõmutãda. ff. ꝛe mi.
⁊ re. l. legatoꝝ. j. Rñ.
ff. ad. l. pomp. ꝺ pari. l.
pena. Jo. an.
y Prosequaẽ. iij. q.
vj. omnibus.
z Alcqsitus. qꝛ pus acq
sita erat ꝓfiscata.
⁊ Simplici fauore. nu
dũ ꝓsilij vel simplex fa
uor itelligẽ illius q̃ ad
maleficiũ faciendũ nihil
adducat. Jo. an.

ꝛ Possit extendere. q̄ daz iudicatio: si. s̄. e. li. de rescrip. c. fi. naz ꝓter hāc pmissiōez papa eodē modo id potat: cū nō habeat impiū par in parē: s̄. de elec. innotuit.

ꝑ Aliquo pdictoꝝ. s. insecutōis captōnis aut pcussiōis: aut societatis hoz criminū. Jo. an.

a Coercet: s̄. de vi. et ho. dle. vt clericoꝝ.

b Causaz. primā: nō remotaz. qō dic vt s̄. de homicid. decetero. de resti. sicut. Jo. an.

c Diximus. ꝑcor. L. de sacrosanc. eccle. l. placet: in fi. vbi ꝓmo ꝙ eccle siasticū iudicē: secūdo ꝙ cularē qs punīt. ꝛ sic in casu nr̄o ꝓpter criminis horroꝛē. est em̄ regulari ter sec⁹ vbi crimialr agi tur: s̄. de accusa. de his: vbi de hoc. et. ij. q. v. hz hoc ꝓpz. sunt em̄ paria aliquē esse absolutuz vel pdēnatū ꝛ soluisse. ff. de excep. rei iudi. si qs cuz tonū. §. plāe. ꝛ fa. hec de cre. ad id qō no. s̄. ō iudi. at si clerici: i glo. pl̄t.

d Privata. si. xxv. q. ij. itq nos. et s̄. eo. li. de elec. vbi piculuz. §. cuitas. Excipiūt aūt ciuitas rōana ab hac pena. si ei ipsa i hoc punīret: puaꝛent enā iferiozes eccle sie cū tot⁹ orb̄ eps sit ro manus pōtifex: ꝛ ꝓterea ibi ꝓmptiozē habem⁹ iu dicē. s. papaz: q̄ huic rei pī adhibē remedia ꝛ pe nas imponē. ad hoc optime. L. de his q̄ ad eccle sias ꝓfugiūt. l. vlt. i ꝑn.

a Romana. fabri ce. qz ꝓferētibus ad op⁹ fa brice dari so lent remissiones: ideo de his q̄stoꝛib⁹ in hoc. t. po sunt. Quis aūt teneat ad opus fabrice: dic vt s̄. ō ec. edi. c. j. ꝛ. c. ō his. ff cū q̄rta fabrice ꝛ clerico rum sb̄sidia nō sufficiūt fieri solet ad pdicta sic ꝛ alia pia loca elemosynaꝝ collectio. ad hoc s̄. e. li. de sta. regula. c. vnoꝛ ad fi. Jo. an.

b Hoc. s. q̄ resistūt vt parere nolunt.

c Ptarem. sic nec pñt foraneos officiales statuere ꝓpter citatōes faciendas. vt s̄. e. li. de offi. ordi. romana.

d Ipsoꝝ questoruz. Jo. an.

e Pronuncie. quasi velit notare q̄ indulgētia nō ꝓsit his q̄ subiecti nō sunt: qō dic vt s̄. e. ti. qō autem.

f Monere. ꝛ remissionū ꝛ idulgētiaꝝ lr̄as ꝓcedere: vt s̄. e. nr̄s. ꝛ est casus in q̄ archiepus iurisdictōez hz in subditos suoꝝ suffraganeoꝝ. alij. no. s̄. de offi. oꝛ. pastoralis. ꝛ. ix. q. iij. c. ij.

g Remeñ. vl̄. alio⁹qlibz: s̄. e. li. ō of. oꝛ. rōna. i fi. s̄. ti. ꝓri. c. j. i fi.

h Gnālis. s̄. e. cū ex eo. ꝛ si excesserit nō valet. j. e. c. vlt. Jo. an.

nefandi ratōne flagitij vltōis seueritas āpli⁹ extēdat: ꝛ ppē enormitatē culparuz plagarū mod⁹ exubet: nec pēis solitis ꝓtēteꝛ: statuim⁹ vt ad collata les frēs videlz nepotes ꝛ pnepotes taliū possit extēdere pe nas in hmōi nr̄a ꝓstōe ꝓtētas circūspectio rōani pō. put cir cūstātie rōnabiles suadebūt.

Premissis et dignū cēsui⁹ ānectendū: vt si q̄s q̄ aliq̄ pdictoꝝ excessuū quēq̄ ō clericis vl̄ religioꝝ nr̄e familie vl̄ car dialiū afficere forte ꝓsūpserit: ꝓportioneꝛ pēa dicto: ita q̄ vidicta ex eq̄ excessu rñdente ab offēsa nr̄oꝝ cohibeant̄ de ceps mā⁹ temerarie formidie vltōis: q̄s dei vl̄ nr̄a seu frm̄ nostroꝝ reuerētia nō coercet.

Si q̄s vo p se vl̄ p aliū occi derit cardinalē: qō absit: vel dederit cāz mortis vl̄ q̄ ꝑmis sa ptineāt: sic i eū pīas iurisdi tōis insurgat: sic rigoꝛ vltōis ilsiliat q̄ ꝑ vite sb̄sidiū mortis solaciuz inuocet: viuēs pene nō culpe vidicte speculū ñ offēse.

Per b̄ q̄z secl̄aribꝫ pīatib⁹ nō adimim⁹ facultatē vtēdi le gibꝫ ꝑ tales: q̄s aduersus sacri legos catholici ꝓncipes edide rūt. q̄s ei loc⁹ regimīs poterit esse tut⁹: ꝛ q̄s rector securitate gaudebit: si rōana eccl̄. q̄ oīm eccl̄iaꝝ disponēte dño caput ē et magr̄a casib⁹ istis sb̄ijcit̄: si er⁹ filij spāles hmōi picul̄ expo nunt: quē eccl̄ie filiū: quē fi dei zelatoꝛē ptūelia tāta nō tā gerent: ꝛ ꝓsusio tāaspa nō move ret. pozzo si fili⁹ ē: wlebit. si fi delis matre fidei lesa: ledetur.

Quapꝛopt si ꝓnceps sena toꝛ ꝑsūl pīas l̄ ali⁹ dñs siue re ctoꝛ ꝑ ꝓsumptores pdictos pre sentis ꝓstōis tenoꝛē nō fecerit obs̄uari tā ipe q̄ officiales ipi us ifra mēsez: postq̄ res ad no ticiā eoꝝ puenerit: eoipo sniaz excoicatōis incurrāt.

Ciuitas vo q̄is alia ꝓter vrbē q̄ talia faciēti l̄ faciētib⁹ seu ꝑsu mētib⁹ i his ꝓsiliū vl̄ auxiliuz dederit aut fauoꝛē vl̄ infra mē sez: saltē talit̄ delinq̄ntes: put tāti facinoris enormitas exe gerit ꝛ facultas ei affuerit: nō duxerit puniendos: pōtificali ꝛ sup̄ sit eoipo dignitate ꝓua ta: ꝛ nihilōin⁹ remāeat interdicta. Anno. iiij. i pci. lugd.

De penitentijs ꝛ remissiōib⁹

Romana eccl̄ia: et ifra. Questorib⁹ at̄ fabrice remeñ. eccl̄ie: remeñ. ar chiepis seu ei⁹ officiales citādi suffraganeoꝝ ipsi⁹ eccl̄ie sb̄ditos: q̄s ijdē q̄stores sibi resiste re aut nolle parere dixerit: vt sup̄ b̄ ꝓpareāt coꝝ ipis: neq̄ q̄ tribuāt ptātē. sup̄ benigna vo ipoꝝ r̄ceptōe ac sb̄uētōe ipsi fa brice faciēda: ꝓnt eosdē suffra ganeos ꝛ alios xp̄i fideles re meñ. puicie charitatiue mōe re.

In ꝓcedēdis q̄z idulgē tijs nō excedat remeñ. archi epus statutū ꝓcilij gnālis.

Onifacius. viij.

Si eps suo sb̄dito ꝓcesse rit: vt sibi possit idoneū eligere ꝓfessoꝛē: ille quē is ele gerit i casib⁹: q̄ eidez epo spāli ter refuāt: nullā hz pēit⁹ pīa tez: cū in gnāli ꝓfessiōe illa nō veniāt: q̄ nō essz q̄s verisil̄r in specie ꝓcessur⁹. Nulla q̄z pī cō suetudie introduci: q̄ aliq̄s ꝓte ter sui supioris licētiaz ꝓfessoꝛē si bi eligere valeat: qui eū possit soluere vel ligare. Dez.

Episcopus sb̄di to. puta archi diacono archi p̄sbitero abbati prioꝛi vl̄ sil̄ib⁹ p̄sonis q̄ im mediate sb̄sunt epis. Quid dices de iferio ribus: puta laicis paro chialis certe parochie: nūquid illis epus pōt licētiaz dare vt sibi ꝓfes soꝛem eligāt: videl̄ q̄ nō: s̄. e. oīs: de pe. di. vj. placuit. de parochi is null⁹. Dic ꝑ. q̄: q̄li bet de dioc. pī recurrē p pīia ꝛ ad epm̄ sa cerdotē: ꝛ ad epm̄ vel archip̄sbm cathedra lis eccl̄ie: q̄ quo ad h⁹ est vicari⁹ epi: vt s̄. de of. archid. officiuz. vñ credo q̄ sufficiat alte rius licētia. s. vl̄ epi: vl̄ parochial̄ sacerdotis.

k Idoneuz. q̄ sciat circūstātias ꝓsiderare ꝛ diuersis medicamē tis vti ad sanādum e grotū: s̄. e. oīs. de pe. di. vj. q̄ vult. ō hom̄. sicut dignū.

l Repuant. ꝛ q̄ sūt isti casus: dic q̄ absol uere excoicatos maio ri excoicatōe nō ꝓpert simplici sacerdoti: sed epō: vt s̄. ō seu. ex. mu per: imponē penitētri as blasphematoꝛibus dei ꝛ sanctoꝝ: s̄. de cle. male. c. ij. fortilegis. s̄. de sortil̄. c. ij. ꝓmu tatio q̄libet votoꝛ: vt s̄. de vo. ꝛ vo. redē pti. c. j. dispositio ma le ablatoꝝ icertoꝝ vel certoꝝ: q̄n nō extāt hi q̄b⁹ faciēda est restitu tio: s̄. ō iudeis: cū sit. pīa mīrumōioꝝ clāde stine ꝛctoꝝ vel ꝛ inhdi ctū eccl̄ie p epos solet impōi: s̄. de clādes. de spō. cū inhibitio. ꝛ de mīrumōio ꝛct. ꝛ inhdi. ec. c. j. ꝛ vlt. Solent epis reꝛuari pñie oīz publicoꝝ enormiū cri minū: oppssiōis filio rū ex ꝓposito vel ex ca su cuiuscūq̄z homici dij: falsi testimōij: vel falsi īstrumīti: piurij: icest⁹: coꝛruptōis mōi aliū: coeūntis cum bru tis ꝛ his sil̄ia. ad hoc. l. di. mnoꝛ. ꝛ. c. i capi te. xxxiij. q. ij. q̄cūq̄z.

cū si. casib⁹. vt no. ofti. in sum. hui⁹n. §. cui ꝓtendū sit.

m Concessur⁹. vt. j. de reg. iu. in generali: cū suis ꝓcoꝛ. ad idem s̄. e. li. de offi. vi. c. vlt. Jo. an.

n Cōsuetudie. ē ei onerosa eccl̄ijs: ō nō valet: s̄. de cōsue. c. ij. ꝛ ex ea fragit̄ eccl̄iastice disciplie neruus: s̄. de ꝓsue. cū venerabil̄. et eēt h⁹ ꝑ obedientiā ꝓncipis ꝓscribē: qō ee ñ pt: s̄. ō ꝓscp. cū ñ licear.

o Eligē. epi ꝛ archiepi ꝛ supioꝛes ꝛ iferioꝛes ab epis exēpti hñt a uure lñiam q̄ idoneū ꝓfessoꝛē sibi eligūt qui potest eos soluere ꝛ ligare. s̄. eo. ti. c. vlti.

p Ligare. ideo dixit: q̄ cuicunq; volo possum p̄fiteri peccata mea petendo eā salubre aīe p̄silū: ꝫ ille nō potest ligare vel soluere: vt hic vides. sic dicim⁹ de laico in necessitate q̄ possum⁹ ei p̄fiteri: sed ipse nō p̄t soluere. q̄ nō hz claues: de pe. di. j. quez penitet. & no. de offic. ordi. pastoralis. Jo. an.

q Indulgentie. declarat opi. no. s. e. ti. cū ex eo. & reprobat opi. Jo. & ber. ibi no. & approbat opi. osti.

r Casib. ad pia opera: puta edificatiōem vel reparatiōez eccl'ie: refectiōez vel edificatiōez pontiū vel viaꝝ: sustētatiōez hospitalariorꝝ: vel similia.

f Non obtinēt. ejd dices. nūquid saltē in eo q̄ poterant dare te nebūt idulgētia: videt q̄ sic. q̄ regularit vtile p̄ inutile non vitiat. j. de regu. iu. vtile: ibi vide arg. de hoc p̄. & ō. p̄terea hec est q̄dā liberalitas: & i liberalitatibz vel donatiōibz dicim⁹ q̄ tenēt p̄ parte: vsq; ad certū legitimā modū & i residuo nō. vt. C. de dona. l. sancimus. xij. q. ij. si q̄s de seruis. p̄terea hic agimus de re sepabili. s. de numero dierū: vbi nō vitiat vtile p̄ inutile. ff. ō aq̄. q̄t. & est. l. j. §. treban⁹. & hoc verū puto. Alij. ō: dicentes idulgētias i nullo tenere. q̄ q̄ priuilegio abuti pōt illō. xj. q. iij. priuilegiū: cū sit. licz nō est verū q̄ q̄ abuti priuilegio perdat illud: sed mereat pdere: sic dicit. c. vñ principis erit estimatio. q̄ō dic vt no. in no. s. de rescri. suggestum. Jo. an.

t Generalis. s. e. cum ex eo.

g Cum medicinalis. Judex qui excōicat suspēdit vel interdicit: in scriptis hoc faciat: & causaz p̄scribat: & requisitus exemplū sentētie tradat infra mensem: qui ō fecerit per mensez ab ingressu eccl'ie & diuinis est suspēsus. et relaxabit illa sentētia p̄ supiorē absq; difficultate: & pdēnabit lator i expēsis: & alias pena cōdigna si sic suspēsi celebrāt vt pus: sunt irregulares. nec absoluūtur ab alio q̄ a papa.

b Aldortalis. vt. ij. q. j. multi. & xxiij. q. iij. notandū.

c Contēnat. & tunc amplius ex p̄tempru ligatur. xxiij. q. iij. no tandum. xj. q. iij. §. cum ergo. & s. e. ti. p̄ tuas. crescat igitur homo p̄ meritū obedietie parēdo imq̄ sñie. viij. q. j. sacēdū. xj. q. iij. q̄d ꝫ.

d Corrigentis. siue plectēdo siue ignoscēdo: hoc solū bñ agit: vt vita hominū corrigat: vt. xxiij. q. v. pdest.

e Addedentis. sanabit & medebit q̄nū in se erit: alꝫs nō erit quid sibi imputet. xliij. di. c. ephesijs. xlvij. di. c. vlt. faciat igit q̄ sentēna sit iusta ex aīo: ex ordine & ex causa: de q̄b dī s. e. sacro.

f Excōicat. suspēdit vel interdicit. j. e. c. §. & hec eadem.

g Scriptis. Nō. casus in quib⁹ scriptura requirit. & de his plene dixi s. e. li. de censi. c. j. Jo. an.

h Causam. vt quia pemptorie citatus coram nobis rēnuit p̄parere: & de iusticia respōsurus: vel quia iussus vt infra tale diez. c. titio solueret: ad que sibi ex causa de positi tenebat: quod facere recusauit: idcirco &c. & est hic ordo retrogradus. quia primo debz causaz expīmere & postea excōicare. Sed nūquid hec constitutio locuz habet: cum excōmunicatio fertur p̄tra incertam personā: vt. v. q. vj. quidam. et ō. de offi. ordi. si sacerdos: dicunt quidam q̄ nō. ad hoc s. e. li. de elec. qui cōtra certam. ꝫ tutius est tenere cōtrarium. tum q̄ certā p̄sonam licet non expressam ligat sentēna: que tamen postea exprimet. ad hoc. j. e. romana. §. caueāt. Et nota ex hac lra

Indulgētie q̄ ab vno vl pluribꝫ epīs in eccl'iarū dedicatōibz vel alijs q̄busc̄unq; casibz p̄cedunt: vires nō obtinent: si statutū excesserit p̄cilij generalis. Anno. iiij. in cōcilio lugdunen.

De sententia excommunicatōnis suspēsionis & interdicti

Cum medicinalis sit excōicatio non mortalis disciplinās nō eradicans: dū tñ is in quē lata fuerit nō p̄tēnat: caute pudeat iudex ecclesiastic⁹: vt in ea ferēda ostē dat se p̄seq̄ q̄ō corrigentis fuerit & medētis. Quisq̄s igit excōicat: excōicatōnez i scriptis p̄ferat: & causaz excōicationis expīsse p̄scribat: ppter quā excōicatio p̄ferat: exemplū vo hmōi scripte teneat excōicato tradere infra mēsez: si fuerit req̄sit⁹: sup q̄ req̄sitōe fieri vo lum⁹ publicū instrumētū vel lras testimōiales cōfici sigillo autētico p̄sigtas. Si q̄s aī iudicū hmōi p̄stitutōis temerari⁹ extiterit violator: p̄ mensez vnū ab ingressu eccl'ie & diuinis officijs nouerit se suspēsum. Supior vo ad quē recurrit sniam ipaz sine difficultate relaxans: latorē excōicato ad expēsas & oīne interesse pdemnet: & alias puniat animaduersiōe pdigna: vt pēa debēte discāt iudices: q̄ graue sit excōicationū sentētias sine maturitate debita fulmīare.

Et hec eadē in suspēsiōis & interdicti sentētijs volum⁹ obseruari. Caueāt aī eccl'iaꝝ plati & iudices vniuersi ne predictam penā suspēsiōis incurrāt: q̄m si ptigeret eos sic suspēsos diuīa officia exeq̄: sic p̄i⁹ irregularitatē nō effugiēt iuxta canōicas sanctiōes: sup q̄ nō nisi p̄ summū pōtificē poterit dispensari. Dez in eodem.

i Propter quā. & licet falsa sit causa: ligat tamē excōicatio. xj. q. iij. c. j. & iij. s. eo. sacro. de absolutōe dic vt s. de offi. ordi. ex parte.

k Exēpluz. totale: alꝫs nō est exemplū ꝫ ps.

l Excōicato. p̄ hoc videt loqui cū excōicatur certa p̄sona. fateor hoc q̄ ad traditōez exempli.

m Requisitus. alꝫs q̄ non habebit locū pena q̄ sequit. & est si. s. e. li. de ap. vt sup. & c. ab eo. et intelligo q̄ requisitō fiat loco & tpe p̄petētibz. ar. p̄di. c. ab eo. & s. de el'c. cum i veteri. & intelligo mēsem a die sentēne: nō a die recusatōis. sic. ij. q. vj. §. diffinitiua. v. iudicibz. & C. de ap. l. iudicibus. si aūt requirat post mēsez: nō hz locum hec p̄stitutōis pena: ꝫ nihilomin⁹ illā dare tenet sic & cetera acta cause: ō p̄ba. q̄m ō. ad hoc ō. & p̄tu. cū dilecti.

n Autēticō. ista sunt paria: s. de fi. istru. c. ij. ad idē s. e. li. de of. or. si canōici. ꝫ nunq̄d sufficerent testes: videt q̄ sic. C. de fi. istru. l. i exercē dis: s. de fi. istru. cuz iohānes. dic illud regulare: ꝫ hoc speciale: sicut & alia que dixi s. de censi. c. j. Jo. an.

o Judicū. quoūcūq; vt etiā sacerdotes excōicantes hoc p̄suare debeant: s. de of. or. cū ab ecclesiaꝝ: pena tñ suspensiōis de q̄ infra loquit in epīs locū nō hz: vt. j. e. q̄ periculosuz.

p Temerari⁹ nūquid requirit q̄ sit i dolo: q̄ō videt p̄ hāc lrām. ad hoc. ff. vi bo. rap. l. ij. §. dolo mali. dic ō. q̄ sufficit q̄ in negligētia stulticia vel fatuitate hoc fecerit. ad idē. ff. de iudi. eū quē temere. & est si. s. e. li. ne cle. vel mo. c. ij. & p̄ lrām istā puto q̄ si excōicator nō fuit i aliq̄ culpa: puta nō erat necessaria ad scribendū: & periculū erat in mora: credo q̄ nō habeat locū pena. ad hoc. ff. ō vsufruc. equissimū. & s. de elec. inde nitatibz: in fi.

q Aldensez. quo lapso ipso iure restitut⁹ est. lxxxj. di. si q̄s āmodo. & s. de spon. nō est nobis.

r Ingressu ecclesie. de hac suspensione habes. j. e. is cui. & adde q̄d dicam. j. e. is qui. Jo. an.

s Supior. istud satis habebam⁹ s. e. sacro.

t Difficultate. s. cautōis exigende: vel remissionis faciende.

u Pena. sic s. de vsupalt. nisi specialis. xxxviij. di. §. qui ea.

p Obseruari. & sic ista tria sūt paria. & habes si. j. e. ti. is cui. ad idez s. de ap. ad hec q̄ñ. & c. dilectus. de p̄sue. cū dilect⁹. de elec. cū interR. cū si. & intelligas de interdicto vel suspensiōe etiā a spūalibz plata. sec⁹ si inhiberet ingressus cuitatis vel pomerij. ff. ō ser. expor. cui pacto. ff. de int. & rele. p totū: ꝫm modernos qui ō hoc plene no. in pdic. decre. ad hec quoniam.

y Sic p̄i⁹. q̄si i officio suo agēs: vt dic canō. xj. q. iij. si q̄s epūs in pcilio. q̄ō vez est in q̄cūq; officio cantādo: & in q̄busc̄unq; bonis officier ecclesiā: vt in pdi. canōe. & p̄cor. s. e. li. de iudi. cū eterni.

z Irregularitatē. q̄ō ergo in antiqs canonibz statutū erat de excōicatis extendit ad suspēsos. xj. q. iij. c. si q̄s epūs damnat⁹. et. c. si q̄s epūs in cōsilio. & s. de re iudi. cum eterni. Jo. an.

& Summuz. Nō casum spāliter reseruatū ro. pon. alios habes de offi. leg. q̄ translatōem. de excel. pla. sicut vnire.

a Solet a nōnull' lis. qui petit absolui ad cautelaz: dicens excommunicatōis sententiā in se latazz esse nullā: absolueꝛ cuiuscūq; dictōe nō ob. nisi dicaꝛ ⁊ pbetur infra. viij. dies excoicatus p manifesta offensa: qui pbat se excoicatū post appellatōem: pbatōne pendēte in iudicijs euitabiꝛ: extra iudiciū vo non. hoc dicit.

b Solet a nōnullis iurisdubium reuocari: an cū aliqs p supiorez absolui postulat ad cautelā: dū in se latā excoicatōis sniaz asserit esse nullaz sine dictōis obstaculo munꝰ ei debeat absolutōis impēdi: ⁊ an añ absolutiōez hmōi is q̄ se offert in iudicio pbaturꝰ se post ap. legitimā excoicatōe inodatuz: vel itolerabile errorē in sententia fuisse patēter exp̄ssū sit in ceteris excepto pbatōis illiꝰ articulo euitādꝰ. Jn pma igit dubitatōe sic statuimꝰ obuiādū: vt petēti absolutio nō negeꝛ: q̄uis in b excoicator vl' aduersarijꝰ se opponat: nisi euz excoicatū p mānifesta dicat offensa: in q̄ casu ⁊minꝰ octo dieruz indulgebit sic dicēti: vt si pbauerit qđ oppōit nō relaxetur sentētia: nisi pus sufficiēs pstet emenda: vel petēs cautio de parendo iuri: si offensa dubia ꝓponaꝛ. Jn secūda vo q̄stiōe statuimꝰ: vt is q̄ ad pbandū admittit pendēte pbatōis articulo in ceteris: q̄ vt actor in iudicijs attētauerit: in tertiz euitet. ex iudiciuz vo in officijs postulatōibꝫ ⁊ electōibꝫ: ac alijs legitimis actibꝫ nihilominꝰ admittatur.

Item in eodem. Latuimꝰ: vt nullꝰ iudicum participātes cū excoicatis ab eo in locutōe ⁊ alijs quibꝫ ligaꝛ participās excoicatōe minori ante monitionem canonicaz excōmunicare maiori excōmunicatōe presumat: saluis cōstitutōnibus cōtra illos legitime ꝓmulgatis: qui in crimē ꝓsumūt participare dānato. Qđ si ex locutione ⁊ alijs quibꝫ participās labit in minorē excōmunicatus

c Contradictōis. ipsiꝰ excoicatoris: vel aduersariꝰ qui illū fecit excōmunicari: vt s. de ap. qua fronte: ⁊ j. sequit.

d Et an ante. secūda questio. Jo. an.

e Huiusmodi. s. ad cautelā. idem puto etiā si nō peteret absolui. qz nec ꝓpellit hoc casu: vt s. e. p tuas.

f Jn iudicio. ibi etiā iudici facēda est pbatio. ff. de pba. l. quinq̄gintā s. e. li. de rescrip. statutū. §. cuz vo: cū si.

g Errorē. pone exemplū. j. e. venerabilibꝫ. §. pē. ⁊ in alijs duobꝫ casibꝫ est nulla excoicatōis sentētia ⁊ in alijs quos. j. dicaz. j. e. psentibus.

h Ceteris. iudicialibꝫ ⁊ extra. Jo. an.

i Illius. s. de ꝓcedente legitima appellatōe.

k Petenti humiliter. s. e. p tuas. de offi. deleg. cū cōtingat. pōt etiaz nō petens absolui. ij. q. v. q̄nto.

l Opponat. qz periculū est in mora. iam em̄ sic decedere posset: cū ⁊ propter periculū ⁊ ꝓpter excoicatōem quis facilꝰ moueaꝛ. xj. q. iij. epi. ad idez s. de ap. q̄ fronte. ff. de ap. reci. vel nō. l. vlti.

m Manifesta. i. notoria. qđ dic vt s. de v. sig. cū oliz. ⁊ c. ex parte: vbi de hoc. idez in mānifesta ꝓtumacia: vt. j. e. venerabilibꝫ. §. secꝰ. ⁊ idez putarē si peteret absolui ad cautelam a sentētia excoicatōis canonis. ⁊ decreē casus talis esse quo absolutio fieri nō debet. et ante satisfactōem: vt s. de offi. deleg. c. vlt. §. ps vo. ⁊ s. de cēsi. quaq̄m si. ⁊ de ītmu. ec. qm̄: in fi. ⁊ de here. q̄cūq; in ón. cū suis si.

n Octo dier. dixit ber. q̄ hic ⁊ s. de resti. spo. freq̄ns. ⁊ §. de excep. pla. de q̄ tñ dic vt ibi dix. ⁊ vbicūq; certꝰ terminꝰ a iure statuit: si petatur maior dilatio: negabit iusta causa cessante. ꝛ si causa subesseꝛ dixit eū audiēduz ex illa generali clausula: si q̄ mihi iusta causa ꝛc. ff. ex quibꝫ causa ma. l. j. in fi. ⁊ si mior esset vel ecclia audiret: etiā si pbatōes negligēter intra terminū omisisset: si aūt reus ad pbandū priuz peteret dilatōez longiorē: dāda est ꝑm eū. ⁊ pdest dilatio illa actori. qz si nō plene pbauerit: adhuc alias plenas pbatōes iduceꝛ. C. de temp. in integ. resti. l. petende. ⁊ sic in his casibꝫ audiret infra dies statutos ⁊ post etiā si postulat p pdic. l. petēde. imo etiā post terminū ipm reo datū p pdi. l. admitteret: cū ex facto illi impedit.

o Sic. s. excōmunicatū illū p manifesta offensa.

p Relaxet. ei ius ad cautelam vt formata fuit questio.

q Emenda. in spūalibꝫ nō semp hz locū q̄ ante oia emendet excommunicatus p manifesta ꝓtumacia vel offensa. pone em̄ aliquez excōmunicatuz. qz nō fecit se ordinari: ꝓmouebit ne anteq̄ absolueꝛ absit. ⁊ de hoc p inuo. ⁊ modernos: s. de pbē. p illoz.

r Dubia. ⁊ sic nō oñdit de nullitate: put dicebat Jo. an.

s Probandū. de nullitate. s. q̄ sententia fuerit lata post legitimā appellatōez: vel q̄ ꝓtineat intolerabile errorem ꝛc. Jo. an.

t Actor. secꝰ si vt reus: s. de iudi. intellexim⁹. de excep. cū ini. s. e. li. de rescrip. c. j. ⁊ repellit a iudice etiā reo nō opponēte: s. de excep. exceptiōez.

u Extra iudicium. qrit quare aliud i iudicio: ⁊ aliū ex iudicium: reddebat ber. super hoc tres rationes. Prima qz in iudicijs non tollit actio: ꝛ differt. s. e. li. de excep. pia. ⁊ sic non est multuz ꝓiudiciū. C. de ꝓci. imper. of. l. q̄riēs. qz qđ differt nō auferꝛtur. xvij. q. v. c. j. sed in extrajudicialibꝫ magnū est ꝓiudiciū. qz non sine magno damno a rebus nostris reuocamur. ff. quēad. testa. apti. l. sed si quis ex signatoribꝫ. Secūda quia facilꝰ interdicunt iudicialia q̄ extrajudicialia: et ea que sunt iuris q̄ ea que sunt facti. ff. de pens: l. quidam serui. Tercia quia in iudicio vbi alium impetimus leuius impediri debemus q̄ extra iudicium: vbi nullaz impetimus: ꝛ tñ iuri nostro inimur.

x Officijs. publicis vel diuinis. vnde exquo de appellatōne constitit secure celebrat vt prius: s. de appella. ad presentiam nostraz. ⁊ c. dilectus. Jo. an.

y Admittatur. non statim est efficax admissio: sed postea in processu apparebit. quia si admissus fuerit ad electionem: postea discutietur de appellatione. ⁊ si apparebit prius p euz legitime appellatum: apparebit illum bene admissum. sin autem apparebit illum tunc excommunicatum: et sic non valere vocem suam. vel dic vt notat s. de appella. pastoralis: in glo. p. contra. j. eo. lib. ibi: soluitur: in vlti. glo. Jo. an.

a Latuimꝰ. excoicatio lata in ptipātes excoicatis in locutione ⁊ sibi canonica monitōe non ꝓmissa nō tenet. Declaraꝛ quit hec decre. j. e. c. pstitutōem. ⁊ ad sententias interdicti ⁊ suspensiōis extendit. j. e. statutum.

b Excōmunicatis. maiori excōmunicatōne.

c Alijs. puta oscalo: salutatōe: mensa: choro: ⁊ similibꝫ. sic enim scienter cōmunicantes excoicato: sunt excoicati minori excoicatōne ipso iure. xj. q. iij. cum excoicato. ⁊ c. qui cōmunicauerit. Et ea quibus repellāt he excoicatōnes habes. iij. q. iij. en geldrudā. ⁊ de excep. a nobis. ō de. ex mi. si celebrat. Sunt aūt quedā ꝓsone excepte que sine hac pena excoicato excoicant: vt. xij. q. iij. qm̄ multos. de sen. excō. q̄ in duobꝫ. ⁊ c. inter alia.

d Admonitionem canonicam. hoc est regulare in excōmunicatōne hominis: vt semper precedat monitio: vt s. eo. ti. de sen. excom. sacro. xxiij. q. iij. de illicita. ⁊ dicit quo ad hoc monitio canonica: vt monitus exprimāt̄ nominatim ⁊ tribus monitōnibus moneant. vel vna pro omnibus cum interuallo dieruz: nisi necessitas aliud suadeat. j. e. constitutōnem.

e Constitutionibus. s. e. nuper. ⁊ c. si concubine. et interdū qui ꝓmunicat in diuinis excōmunicato: excōmunicar⁹ est excōmunicatione maiori: vt s. eo. significaut. qđ verum est si quinq; concurrant: que ibi ex textu notant. Mo. aūt hic ber. q̄ si epūs coicat in cumie cum excoicato a se: q̄ nō incurrit maiorē excōmunicatōnem

q: sic cōicans peccat in eū q̄ dānauit: ⁊ ab eo ē absoluēdus: ⁊. e. nup. ℔ iste sua ſnia se ligare ñ potuit. ff. de ar. l. penul. ff. ō iudi. l. iulian⁹: tñ dixit q̄ minori excōicatōe, ligatus ē: q̄ a iure ꝓtrahi rur. alij ꝑ dicētes: q̄ ⁊ minor ⁊ maior excōicatio. ſ. p cōionem i crimie ⁊ in locutōne ꝓtrahit a iure ñ ab hoie: ⁊ hoc tenet oſtiē.

. ⁊. e. nup: ꝓbat hoc ꝑ verbū: quis em̄ et tc̄ ꝛc̄. qō bñ facit ꝑ ꝓma ꝑte q: ab ſoluit ab excōicatōe cōicās in cumie. ℔ nō ē ſnia canonis: q: tc̄ abſol uere⁊ a ꝑpō ordinario

e Indureſcat. q: videt ſe hīe cōionez hoim: quā ñ habere ⁊ inter hoīes eē grauis ē pena. ℒ. ō apoſtatis. hī q̄ ſanctā.

f Participātes. ſ. i locutōe ⁊ inmunib.

g Cōſimili. ſ. maiori.

h Teneat. Nota caſū i q̄ ñ tenet ipſo iure excōicatōis ſententia. ⁊ fuit hoc ſtatutum ꝑpi epos qui ſtarum excōicabāt cū ꝓticipib⁹: alios dicaz . ⁊. e. pñti.

i Pena. ⁊. e. facto vbi punit̄ q̄ admonitōe ñ ꝓmiſſa excōicant ſbditos.

k Quia piculoſū. ⁊ iō vitā dū. xlij. di. quieſcā⁹. ⁊. e. li. de elec. vbi piculum. ff. ad carbo. l. j. §. ij. q: igit̄ officium epoz ⁊ ſupioz cōius ⁊ generalius eſt ⁊ plures grauaret: ſi illud impediri ꝓtingeret: iō papa ñ tam epis q̄ ſbditis p hanc ꝓſtitutōnem voluit puidere. conſtit em̄ iſtoz officiū i criſmatis ꝓfectōe: in frontis criſmatōe: ordinū collatōe: eccleſiaz ⁊ altarū ꝓſecratōe: ⁊ ſic multū piculū i ſuſpēſiōe ipoz.

l Supioribꝫ. archiepis patriarchis ⁊ ꝓmatibꝫ.

m Officij. per hanc lām non credebam: olim q̄ cōſtitutio iſta haberet locum in penis ſuſpenſionum a beneficio: lz oſti. ꝓtra: ⁊ de elec. cum in cunctis. ⁊ gar. e. li. cupientes. tamen hodie nō dubito q̄ etiam in ſuſpenſionib⁹ a bñficio non ſolum ab officio i greſſu eccleſie vel ſimilibus locum hz hec conſtitutio: hoc ꝓbatur ⁊. e. li. de elec. ſi compromiſſarius. §. huiuſmodi: ⁊ que poterit eſſe rō ibi dicti.

n Suſpēſionis. ſec⁹ in excōicatōe: q: i illa ꝓulegiati non ſunt ⁊ nolunt papā eos intātū ꝓiuilegiare: q̄ tolleret q̄ ad eos canonē ſiqs ſuadēte. ⁊ alios ſimiles.

o Cōſtitut oīb⁹. ⁊. e. ſacro. e. li. ⁊. c. cū medicinalis. de ſolu. c. .ij. de elec. cum in cunctis. cum ſi.

p Sententie. aliud ē ꝓſtitutio aliud ſnia: vt. j. pri. c. §. caue⁊ ant. ſi q̄ papā vel legatus vel ali⁹ ferat aliquā ſniaz ſuſpēdēdo contrafacientes: hec ñ ꝓphendet epos.

q Mandati. vbi ſi mandat papa q̄ omnes prelati et clerici ſoluant tantam pecuniam ſuſpendendo non ſoluentes. j. terminuz aſſignatum per tales ergo conſtitutiones ſententias ⁊ mandata epi non comprehendunt. neglects enim huiuſmodi maiora videt que ſpecialiter non deſignantur. ff. de inſtit. item apud labeonez. §. hoc edictum.

r Epis. ꝓſtōe ſnia vel mandato.

s De epis. Nō. q̄ caute puto remotaz lām q̄ olim h erat: q̄ ſic dicebat de epis ⁊ eoz ſupioribꝫ expreſſa ꝛc̄. per quaz dicebat oſti. q̄ lz in ſententia diceretur de epiſcopis: non comprehendebantur archiepi: plus dicebat q̄ ſi dicebat de epiſcopis ⁊ ſuperioribꝫ. nomine ſuperioz intelligebantur archiepiſcopi: ſed nō patriarche. ad hoc de reſcrip. ſedes. ⁊ omnia iura que inducuntur ad pena lia iura reſtringenda: ſed dic contra: quia non eſt ſuperiorem oz dinē ēpo reperire: ⁊ ob hanc cām papa ſe vocat epm: vñ eoipo q̄ de epis exprimat̄ veniūt ſupiores: q: nō inſpicimus dignitatez ſed officium pontificale: vt in pñ. c.

forti⁹ idureſcat: poterit iudex poſt monitiōz canonicā hmōi pticipātes ꝓſi⁹i dānare cēſura alit̄ aūt i pticipātes excōicatō plata nō teneat: ⁊ pferētes pe nā legitimā poterūt formidare.

Item in eodem.

Quia piculoſuz ē epis et eoz ſupioribꝫ ꝓpter executionē pōtificalis officij: qō frequēter incūbit: vt i aliq̄ caſu iterdicti vl̄ ſuſpēſiōis icurrāt ſniaz ipo facto: nos deliberatiōe puida duxim⁹ ſtatuēdū vt epi ⁊ alij ſupiores ꝓlati nulli⁹ ꝓſtitutōis occaſiōe ſnie ſiue mādati ꝓdictā incurrāt ſniaz vllate⁹ ipo iure: niſi i ipis de epis expreſſa mētio habeat.

Item.

Romana eccl̄ia: ⁊ infra. Cetez iterdicti ſuſpēſionis vl̄ excōicatiōis ſnias latas ab officialibꝫ archidiaconoz ſeu q̄buſlibz alijs iuriſdictionē hītibꝫ ſuffraganeoz remen. eccl̄ie ſbditis remen. archiep⁹ et ei⁹ officiales omiſſis ipis excōicatoribꝫ nō relaxent ſalua ꝑria ſup h ꝓſuetudine: ſi qua hīt. Porro excōicationū ſnie a remen. archiepo ſuiſq̄ officialibꝫ gñaliť ꝓmulgate: ſb iectos eiuſdē iuriſditiōi archiepi tm̄ ligāt. Nez nec i ſpē nec i genere p culpis ⁊ offensis ꝑteritis vl̄ pñtibꝫ excōicationū ſnias abſq̄ ꝑpetēti monitiōe p miſſa ꝓmulgēt ⁊ ſi ꝑ pſ ūpſerit iuſtas nouerit eē illas

a Romana. huiꝰ ꝛc̄re. v. ſunt dicta. Primū q̄ archiepus ſententias latas a ſubditis ſuoz ſuffraganeoz: niſi hoc habeat de conſuetudine non relaxet. Secūdum q̄ generalis ſententia archiepiſcopi ligat tm̄ ſubditos. Tertiū q̄ p ꝑteritis vel preſentibꝫ culpis monitione non ꝓmiſſa ab eis lata ſententia ē iniuſta. Quartū q̄ p futuris culpis vel iam cōmiſſis. ſ. niſi ſatisfaciant excōicare non debent: niſi mora culpa vel offenſa vl̄ alia iuſta cauſa ſubſit. Quintū q̄ in vniuerſitatem vel collegium nōi ferat excōmunicationis ſententia: ſed in illos qui culpabiles extiterunt.

b Archidiaconoz. ⁊ ipis archidiacōnis. Et ſic nō inferiores epiſcopo iuriſdictionē habere ꝛc̄ hoc. xxv. di. plectis ⁊ de offi. oz. cum ab eccleſiarum.

c Relaxent. quod ſi fecerint nō tenet relaxatio: cuz nec excōmunicantiū nec excōicatoz ſint iudices: vt. j. eo. ti. venerabilibꝫ. j. rñſo

d Conſuetudine. et ſic cōſuetudo in talibꝫ iuriſditiōz dat: ad idez ⁊. eo. li. de offi. oz. rōna ⁊ de fo. ꝓpe. romana. § j. idē intelligas ſi haberet ꝓulegiū ſup h⁰ a papa iſta em̄ ſunt ad h⁰ paria ꝓulegiū ⁊ ſuetudo. ix. q. iij. ꝓpoſt⁹: ⁊ de of. oz. duo ſit. cū ſi.

e Sententie. canō q̄ facit archieps in ꝓcilio ꝓuinciali: iſte ligat ſubditos toti⁹ ꝓuicie. xviij. di. c. vi. ad hoc de ꝓbē. gue. de accu. ſic oli. Onia aūt lata ab archiepo: puta q̄ cūq̄ furtū fecerit ſit excōicatus: iſta nō ꝓpēdit ſubditos toti⁹ ꝓuicie: ℔ ſoli⁹ dioc. ſue: ⁊ de hac loq̄t̄ h: nec erīa ipi ſbditi ꝓbabiliť ignorātes ligāt: vt. ⁊. e. li. de ꝓſti. c. ij. intelligo tm̄ de relinquētes i dioc. ipi⁹ archiepi ſciēter illa ſnia ligari: q: ia ꝑ delictū effecti ſi ſubditi: de fo. ꝓpe. c. vl. ō rap. c. j. rō aūt h⁹ dicti ē: q: ſic in ſpē nō pt̄ ligare ſubditū ſuffraganei ſui ſic nec i genere: imo multomin⁹: ar. de reſcrip. paſtoralis.

f Subiectos. ⁊ ō h⁰ deinū cū i ſua dioc. deliquūt: vt. ⁊. de ꝓſti. c. ij ij. reſponſo.

g Specie. excōmunico. p. q: furtū fecit vel ſacrilegiū ꝓmiſit.

h Genere. excōmunico oēs q̄ ſacrilegiū cōmiſerūt.

i Comperēti. ⁊. e. ſacro. ⁊. c. ſtatuimus.

k Iniuſtas. nō dixit nullas: ligat ℔ excōicatio lata ñ ꝓmiſſa monitiōe: fallit i caſu. ⁊. e. ſtatuim⁹: icurrit ℔ excōicato: penā ꝓſtitutiōis. ⁊. e. ſacro. ſaluo eo q̄ habuiſti. ⁊. c. pri.

l Futuris. q: tract⁹ futuri tpis nō ſpectat ad iudicē. ff. de vſu. l. j. ꝑ. ff. ſi ſemi. vē. l. egi. cū ſi. ff. de liber. agno. l. ſiqs. §. alimēta. dic q̄ tract⁹ futuri tpis ñ ſpectat ad iudicē: ita q̄ ſtari nō ꝛc̄ exactio: vl̄ dic q̄ lex loquit̄ i vſuris q̄ ſunt odioſe. ſ. q̄ nō ꝑdēnabit ad futuras vſuras q̄ ꝓmittit̄ ex mora. alꝰ bñ ꝓuidet iudex i futur. ff. de iudi. l. in bone fidei: ſic i alimētis. vt i ꝑ. §. alimēta: l̄ loq̄t̄ lex cū ñ ē obligat⁹: ſi vo ē obligat⁹ icōtinēti: tc̄ iudex ꝓuidet i futur: vñ ⁊ ꝓpt̄ pñtez ꝓtumaciā ꝑdēnat ad futuras expēſas: vt. ⁊. de ꝓcu. auditis. ſed q̄tum ad caſum noſtrū expreſſe ꝓdicit: de ſen. ex. a nobis. j. vbi ferť ſentētia excōicatiōis ꝓ futuro delicto. ⁊. ⁊. e. li. de ꝓſti. c. ij. ſo. dic q̄ aliud ē ſtatutū ⁊ aliud ſnia: ſtatutū em̄ bene pt̄ fieri ꝓ futuris delictis hoc mō. ſtatuim⁹ vt null⁹ hoc faciat: ⁊ q̄ fecerit ſit excōicatus ipo facto: aliud eſt ſnia que ſic ꝓferť: excōmunico tanquā furtū fecerit: ⁊ hoc hic ꝓbabiť: aliud q̄ eſt ſtatutū ⁊ aliud ſententia vt ꝓbať. ⁊. c. pri. ⁊ dixi. ⁊. e. c. §. porro.

m Infra tale temp⁹. ē q̄ ne correcta dicere. ⁊. de ap. ꝓterea. ij. ñ. ſed declaratū eſt q̄ caſu poſſit hoc mō ꝓferri ſententia.

n Cadora ꝓdemnat⁹ in actiōe ꝓſonali ſi nō ſoluit infra q̄tuor mēſes: vt debuit. poſtea poſſit iudex ꝑcipere: vt ſoluat infra certū rēpus

ās sit excōicatus: hic enim mora precessit.

o Culpa. q̄ negligētes fuerūt clerici in diuinis officijs dicēdis: poterit iudex dicē: excōmunico omnes qui nō iterfuerūt horis canonicis: hic ēm culpa p̄cessit casum.

p Offensa. vt i cōiugato qui tenuit concubinā: separet ab ea: excōmunicet si vlteri⁹ redeat ad i⁹az. s̄. e. si p̄ceu bine. Sed vices q̄n̄ eruerit repire casum in q̄ nō intercedat mora culpa vl offensa. ſo. si statī post p̄dēnationē factā in psonali iudex p̄cipit q̄ soluat infra certū tempus ferendo sententiā excōmunicationis. hic nō precessit mora. vadit ad ecclesiaz inuenit clericos sollicitos circa horas: ħ nō intercessit culpa: vel i uenit clericos bū p̄mētes: excōicat eos q̄ non seruāt p̄mētiā. hic nō precessit offensa.

q Causa. pone exemplū. s̄ d̄ restitb. p̄stituta sed ibi p̄cesserat offensa pro parte: sed pōt poni in executoꝛib qui excō municāt p̄ferentes bene ficia: q̄ p̄iudicari posset ei qui ꝛbet acceptare ſm formā ꝛcre. ꝛ concess. p̄ben. q̄ cūctis.

r Collegiū. an vniuersitas vl collegiū possint accusari ꝛ crimine no: xij. q. ij. epūs q̄ mācipiū ꝛ s̄ ꝛ simo. c. dilect⁹. ij.

s Penit⁹. per hāc literā dicūt quidā q̄ non tenet sententia. ꝛ potest esse ratio: q̄ vniuersitas vel collegiū non est materia capax ad recipiendū talē sententiā. ber. ꝛra dicēs: q̄ si sententia sunt lata bene tenet: ꝛ hoc est rutius.

t Irretiri. intelligas quo ad ecclesiā. secus q̄ ad ꝛum: cuius opinio: nec fallit nec fallitur: ꝛ sen. excō. a nobis. ij.

u Culpabiles. sicut p̄latus vel cōsules ꝛ huiusmodi maiores: vt. s̄ ꝛ sumo. dilectus.

O Dilecto. p̄latus contra potentiā tēporalē et spūali gladio. i. ecclesiastice cēsure se tueri p̄t. h⁹ dic

satisfactiōe vel culpa seu offensa p̄cesserit: q̄d merito ad inūgendā satisfactoꝛ h⁹ mōi: et talit p̄hibēda sitia inducant: aut alia rōnabilis quā in ipis sentētijs exp̄māt causa subsit.

In vniuersitatē vel collegiū p̄terri excōicatiōis sniaz penitus p̄hibem⁹: volentes aiarū periculū vitare: q̄d exinde seq̄ posset: cū nōnūq̄ p̄tingeret innoxios h⁹ mōi sentētia irretiri ħ i illos dūtaxat ꝛ collegio vl vniuersitate: q̄s culpabiles esse p̄stiterit p̄mulgē Item in eodem.

O Dilecto filio ꝛcano aurelianēsi ꝛ ifra. p̄terea cū oēs leges oīaq̄ iura vim vi repellere cūctisq̄ sese ꝛfensare p mittāt: licuit vtriq̄ ipi ꝛcano si p̄dict⁹ baliu⁹ eū bonis suis mūdanis iurioſe spoliare: vl ea violēter occupare p̄sūpserit vt supi⁹ ē exp̄ssum: ꝛ illi⁹ violētā iniuriā se tueri: ꝛ qm̄ aduersus ei⁹ nimiā potētiā sufficiēs tēporalis ꝛfensio sibi forte nō aderat: potuit se et spūalit gladio videl⁹ vtēdo ecclīastico ꝛfensare: ac recurrere p̄pter ħ ad arma spūalia: q̄ sunt eccl'ie p̄pria ꝛ p̄ suo munīne illis vti p̄sertim cū dict⁹ baliu⁹ post latas i eū ab eodē ꝛcano ex aliis causis excōicatiōis sentētias: sic idē ꝛcan⁹ asseruit ipm tā q̄ exinde p̄uocatus: sentētijs ipis p̄temptis bonis spoliatus

eisdē: ꝛ p̄pter ħ postmodū ipe ꝛcanus sniaz tulerit iterdicti tanq̄ spūali se mucrone ꝛfendens ꝯ illi⁹ iniuriā ꝛ violētiaz sibi ab eodē occasiōe p̄dictaz sniaz ꝛ in ipaz contemptū illatā. Et q̄dez cū liceat cuilibz suo vicino vl p̄rimo p repellēda ipi⁹ iuria suū ipartiri auxiliū: imo si p̄t ꝛ negligit videat iniuriātē fouer et ac eē ꝑticeps ei⁹ culpe: licuit p̄fecto ipi ꝛcano p̄prio sibimet sbuenire sbsidio: ꝛ suāmet tpalē iniuriā sua p̄pa spūali ꝛfensiōe tueri: sicq̄ vtrunq̄ quodāmō gladiū ꝛ tpalē ꝛ ecclīasticū alter videlz alt⁹ adiuuare: maxime q̄ hi duo gladij p̄sueuerūt exigēte necessitate sibi adinuicē suffragari ꝛ iuuamē alteri⁹ sbuentiōe mutua frequēti⁹ exerceri. Item.

G Enerabilibꝫ ꝛ ifra. Leopold ꝛothomagēsi archiepo vl ei⁹ officiali ñ licz excōicatis ab archidiaconis l' alijs sbditis suffraganeoꝛ ipi⁹ archiepi: cū nec excōicantiū nec excōmunicatoꝛ sint iudices: absolutōnis beneficiū ipartiri.

Excōicatos aūt ab ipis suffraganeis vel eoꝛ officialibus p̄nt absoluere: si ab ipis litigātibꝫ ad eos fuerit p̄uocatum.

Neutra vo partiū appellāte siq̄ ipaz per archiepiscopū vl eius officialem ab excōmunicatiōe p̄tra eaz lata p̄relicua

b Mumiā. respectu tēporalis potētie ipi⁹ ꝛcani. nā potētioꝛibus pares esse nō possum⁹. ff. ꝛ ali. mu. iu. causa fac. l. iij.

i Ecclesiastico. dic ambro. ꝛ ex nimia humilitate loquit: q̄ arma sua sunt lachryme. xxiij. q. vlt. cōuenio⁹. gladi⁹ aūt hic cōtinet q̄ censura: s̄. ꝛ ver. sig. querēti.

k Propter hoc. ſ. q̄ tēporalis ꝛfensio sibi nō aderat.

l Admunimie. Nō. q̄ nō loquit hic ꝛ p̄lato qui vlciscit. q̄ vtr facere possit no. s̄ ꝛ maledi. c. j. ij. q. vij. si q̄s erga: ꝛ solū ꝛ eo q̄ se ꝛfendit.

m Prouocatus. i. turbatus vel cōmotus: ad idē. s̄ ꝛ offi. ꝛle. suspitiōis: aliter sumitur. s̄. ꝛ ap. cū sit romana.

n Idē. ꝯ tales p̄dicta ē pena p̄ p̄stitutionē. j. e. quicūq̄ ꝛ q̄ excōicati sunt ipo iure: nisi infra octo dies restituāt: vt ibi

o Vicino. ergo q̄libet tenet vicinū suū ꝛ amicū suū ꝛfendere: vt. xxiij. q. iij. non inferēda. ꝛ. c. fortitudo. lxxxiij. di. error. ꝛ. s̄. eo. quāte. vbi ō hoc. m'to g̃ fort⁹ se ipm vt sequit.

p Sibimet. q̄ ordinata charitas a se incipit. xxxiij. q. v. si nō licet: sed videt q̄ hoc nō lucrerit isti ꝛcano. excessit ēm moderamē inculpate tutele q̄d facere nō ꝛbuit: s̄ ꝛ resti. spo. oli. j. s̄ eo. si vo. ꝛ ꝛ hom. significasti. ij. ad fi. maioꝛ ei ē pena spūalis q̄ ligat aiaz q̄ tpalis q̄ ligat corp⁹: sicut anima p̄cioꝛ ē coꝛpoꝛe. xij. q. j. p̄cipim⁹ ad idē. xj. q. iij. nemo xviij. q. iij. corripiāt ꝛ hec forte sunt dubitatio ꝛcre. sed papa ħ approbat hāc ꝛfensionē. ꝛ ita quocūq̄ mō licitū ē se ꝛfendē dūmō coꝛpalis lesio nō inferat: maxie q̄ h⁹mōi snie sunt medicinales: s̄. e. c. j. ij. cū suis p̄coꝛ.

q Utrūq̄. ḡ duplici ꝛfensiōe p̄ q̄s vti. j. ꝛ re. iu. null⁹ pluribꝫ

r Suffragari. xxiij. q. v. p̄dest. s̄. ꝛ off. oꝛ. c. j. tū videt q̄ tpali gladio vti ñ potuerit: q̄ p⁹ aduentū xp̄i fuerūt gladij ꝛ p̄lates diuise. x. di. q̄n. xcvj. di. cū ad verū: dic illud verum ꝛ executiōe gladij tpalis i modū iusticie: ħ hic loq̄mur ꝛ executiōe ipi⁹ gladij nō in modū iusticie sed ꝛfensiōis: quo gladio cuilibet p̄uato licet vti: p̄mo nō nisi iudici. ꝛ sic nō ob.

s Venerabilibꝫ. excōicatos a subditis suffraganeoꝛ archiepi ñ p̄nt absoluē: ħ excōicatos a suffraganeis vl officiali⁹ nō ni modū iusticie ꝛ ad eos appellatū fuerit. hoc dicit p̄n.

b Rothomagen. idē i alijs archiepis. s̄. e. li. ꝛ penis. romana. ꝛ offi. oꝛ. romana. in si.

c Subditis. ḡ iferioꝛes epis bñ p̄nt excōicare. q̄d dic: vt. ij. q. j. nemo. s̄. ꝛ offi. oꝛ. cū ab ecclesiaz.

d Impartiri. nisi hoc hēat ꝛ p̄suetudie. s̄. e. rōna. j. rñso. i si.

e Prouocatū. seruato tñ eo q̄d hēs. i. §. ħ si ex cā. ꝛ. §. se.

f Be parte. aduersa nō dic̄ ō iudice. qz tūc sec⁹. vt pz p segnia.
g Appellatiōis. si ei appellasset archiepus tūc eēt ꝑpetēs iudex. est em̄ vn⁹ de casib⁹ in q̄ iurisdiōez hz i sbdi tos suffragā eoz: no. s. de of. oz. pastoral.
h Jpis. archiepo vl̄ officiali ei⁹.
i Pēa. s. eo. sacro. t. c. cū medicialis.
k Debēt eus. qz tūc archiepūs est ꝑpetēs iudex scilz rei. et sic vna via ꝓmittit̄ qō alia ꝓhibet̄: qō dic vt. j. de reg. iu. cū quid.
l Pro alio. sec⁹ enim si ex officio: vt patz in ꝓxi. §. Jo. an.
m Defensiōe. vt s. c. ꝓxi. z est silis distinctio: s. ō ap. cū spāli.
n Causaz suā. z aīa illa absolueī. j. §. ij. nisi in casu ibi posito. Jo. an.
o formā. s. e. cum residerem.
p Appellatū. p⁹ diffinitiuā sniaz: z p⁹ excoicatōez. z hic terminari puto dubitabilez q̄stionem: q̄ q̄rit̄ ex de cre. nō solū: an appellatio inꝑpositā p⁹ diffinitiuaz ītra. x. dies reuocet p modū attētati excoicatōez medio tpe int sniaz z appellatōez latā: sic̄ reuocat alia attētata. z p iſtā lr̄am est dicēduz q nō: imo ē necessaria absolutō. de tali em̄ snia loquit̄ iste. §. z q ita sit vera patz. qz excoicatio aut statiz valet: aut statiz nō valet. ꝟ pone q p⁹ latā diffinitiuā sentēt iam infra. x. dies iudex excōmunicat partem non parētem: postea illa pars non appellat: nō est dubium q bñ ligat snia. speciale ergo sit in illa q p appellatōem sequētem nō ānullet̄: licet male fecerit iudex exequendo infra. x. dies et excōmunicādo: cū tolleret illi beneficium uris. s. appellādi: qō ēe non debet. j. de regul. indultum. alij dicunt hoc esse imutatū per decre. non solum: que ē posterior: quod non credo ratōne predicta. Jo. an.
q Casib⁹. quos vide s. e. li. de appel. romana. §. si autez.
r Innodauit. s. e. ꝓeo q̄ in itinere capt⁹ vel etiaz alio ipedimēto detēt⁹ in tmio cōparere nequit: tunc ꝓtin⁹ sibi iuxt̄ formā eccl'ie bñficiū dz absolutōis ipēdi. Sec⁹ aūt si se ꝓtumacē ꝓfiteaī vl̄ al's de ꝓtumacia sua ꝓstet: qz forte ꝑdixerat in iudicio q minīe cōperet: tūc em̄ cū māifesta sit ꝓtūacia z māifesta ꝛputet offēsa: nō ē ei nisi ꝓmo expēsaz satisfctōe ac de stādo iudicio cautōe ꝑsti ta absolutio impēdēda. Et bipm ē in silibz obſuādū: sic̄ si aliqs ad certū locū citet̄: z ille ꝓpōat ipm nō eē sibi tutū: z iudex postea in eū: qz nō ꝓbauit ꝟ nec ꝓparuit: sniaz excoicatōnis ꝓmulget. nā tūc si excoicat⁹ ipe ad supiorē appellet: z añ oīa se ab eo petat absolui: cuz ꝓbare cozā eo velit ipm locuz nō existere sibi tutū: in ꝟ ē ꝑculdubio audiēd⁹: cuz ꝑsūpta solūmō ei⁹ ꝓtumacia videaī: ꝟ si iudex ꝓnūciasset locū illū esse idoneū z secuz. z ille nō ꝓparuisset: ac iō excoicasset eūdē: ipe postmodū sup ꝟ nisi p⁹ latā interlocutoriā ītra decēdiū ꝓuocasset: nullaten⁹ audiri debet.
Sz si ex causa legitia seu ꝓbabili q̄s appellet: puta qz locus nō ē tut⁹: z p⁹ appellatōez hmōi excoicatōe ligeī: ac dēde ꝑstet supiori q ad ipm ex tali causa extitit ꝓuocatū: nō tn̄ illico ꝓnūciare dz excoicatōis sniaz fore nullā: ꝟ pt̄ eā ad cautelā iuxt̄ formā eccl'e relaxare.
Sane si certū ē excoicatōis sniaz esse iustā: velut cū ꝓpter māifestū excessuz ē i aliquē ꝓmulgata. supior iudex: nisi piculū sit in mora: excoicatū ad excoicatorez ꝓsus remittere dz: nec dz eū absoluere: nisi excoicator req̄sit⁹ malicioſe illi absolutōis bñficiū ōneget exhibere. Si vo constet hmōi sniaz esse iustā: neq̄q̄ remittēdus ē ad suū excoicatorē excoicat⁹: ꝟ dz sine difficl'tate aliq̄ mox absolui. Qō si dubitetur vtruz iusta sit vel iniusta: ꝑpostulet se absolui: vel al's corā eis ō pte aduersa q̄rimonia sine appellatōis inꝑpositōe deponat: nō est i ꝟ ab ipis: cū sui non sint iudices: audienda.
Sz si excoicat⁹ deꝓōat apō eos de suffragāeo: vt ponaī ei pēa: et ꝓ suo interesse sup iniusta excoicatōe q̄relā: audire vtiq; debēt eū. sec⁹ aūt si ꝓq̄raī ō ipo vt relaxet̄ hmōi snia ꝑ se ab eo ꝓ alio ꝓmiss⁹ gata: q̄m̄ tueri hāc cām̄ nō ad ipm suffraganeū: ꝟ ad eū ꝓ q̄ ē snia lata: spectat.
Attn̄ si suffragāe⁹ l'ex iudiciū ꝓ suoz̄ defensiōe iurū vel et̄ i iudicio ex suo ꝓcedēs officio inq̄rēdo videlz: vel silē q̄d agēdo aliquē excoicet: in ꝟ casu ꝓueniēd⁹ est ipe suffragane⁹ corā archiepo vl̄ ei⁹ officiali: qz ipsi⁹ interest defendere cām̄ suā.
Porro archiepūs vel ei⁹ officiales excoicatos a suffraganeis sp añ̄ audire cāz icipiāt: i casibz i q̄bz eis iurisdictio ꝓpetit: iuxt̄ eccl'ie formā debēt absoluere: vtpote si p⁹ diffinitiuaz fuerit excoicatōis sniaz ꝓmulgata: z ad eos fuerit appellatū: exceptis casibz i q̄bz iura ꝓhibent post sniaz appellare.
Silr si suffragane⁹ ex iudiciū excoicet aliquē ꝓ ei⁹ offēsa vel ꝓ sui defensiōe iuris: z sup ꝟ q̄rimoniā ille ꝓponat: ē ille ꝓmit⁹ iuxt̄ formā eccl'ie absoluēd⁹: nisi suffragane⁹ ꝓbatuz se offerat: q̄ māifesta offensa excoicatōis eū vinculo inodauit. Jdē ē et si quēq̄ ꝓ pūpta ꝓtumacia: videlz qz citat⁹ pfiro sibi tmio nō ꝓparuit: excoicatōe ꝓstrīgat: qz si sic ligatus ꝓposita q̄rimōia petit ab archiepo se absolui: siue q̄n̄ suffragane⁹ ex suo ꝓcessit officio: siue q̄n̄ ē ad ipm archiepm añ diffinitiuaz sniaz appellatū: et ab aduersario ꝓpōaī q absoluēd⁹ nō sit: nec pādi ei debeat iudicij adit⁹: nisi ꝓus expēsas restituat: z iudicio sisti exhibeat cautōez: ipeq; rndeat q recte ꝓtumax reputari nō dz: ꝑ eo q̄ in itinere capt⁹ vel etiaz alio ipedimēto detēt⁹ in tmio cōparere nequit: tunc ꝓtin⁹ sibi iuxt̄ formā eccl'ie bñficiū dz absolutōis ipēdi. Sec⁹ aūt si se ꝓtumacē ꝓfiteaī vl̄ al's de ꝓtumacia sua ꝓstet: qz forte ꝑdixerat in iudicio q minīe cōperet: tūc em̄ cū māifesta sit ꝓtūacia z māifesta ꝛputet offēsa: nō ē ei nisi ꝓmo expēsaz satisfctōe ac de stādo iudicio cautōe ꝑsti ta absolutio impēdēda. Et bipm ē in silibz obſuādū: sic̄ si aliqs ad certū locū citet̄: z ille ꝓpōat ipm nō eē sibi tutū: z iudex postea in eū: qz nō ꝓbauit ꝟ nec ꝓparuit: sniaz excoicatōnis ꝓmulget. nā tūc si excoicat⁹ ipe ad supiorē appellet: z añ oīa se ab eo petat absolui: cuz ꝓbare cozā eo velit ipm locuz nō existere sibi tutū: in ꝟ ē ꝑculdubio audiēd⁹: cuz ꝑsūpta solūmō ei⁹ ꝓtumacia videaī: ꝟ si iudex ꝓnūciasset locū illū esse idoneū z secuz. z ille nō ꝓparuisset: ac iō excoicasset eūdē: ipe postmodū sup ꝟ nisi p⁹ latā interlocutoriā ītra decēdiū ꝓuocasset: nullaten⁹ audiri debet.
Sz si ex causa legitia seu ꝓbabili q̄s appellet: puta qz locus nō ē tut⁹: z p⁹ appellatōez hmōi excoicatōe ligeī: ac dēde ꝑstet supiori q ad ipm ex tali causa extitit ꝓuocatū: nō tn̄ illico ꝓnūciare dz excoicatōis sniaz fore nullā: ꝟ pt̄ eā ad cautelā iuxt̄ formā eccl'e relaxare.
Sane si certū ē excoicatōis sniaz esse iustā: velut cū ꝓpter māifestū excessuz ē i aliquē ꝓmulgata. supior iudex: nisi piculū sit in mora: excoicatū ad excoicatorez ꝓsus remittere dz: nec dz eū absoluere: nisi excoicator req̄sit⁹ malicioſe illi absolutōis bñficiū ōneget exhibere. Si vo constet hmōi sniaz esse iustā: neq̄q̄ remittēdus ē ad suū excoicatorē excoicat⁹: ꝟ dz sine difficl'tate aliq̄ mox absolui. Qō si dubitetur vtruz iusta sit vel iniusta: solet. z dabit̄ terminus octo dierum ad hoc probandum: vt ibi.
s Jdē est. scilicz q primitus debet absolui: vt dicitur in fi.
t Capt⁹. sic s. de pig. c. significante. z q dicit captus intelligere possumus etiam a priuato. qz exquo venire non potuit: non fuit contumax. ergo nec excōmunicādus. xxj. q. iij. nemo episcoporum: sed quo ad restitutionem expensarum bene distinguit̄ an a iudice an a ꝑuato captus fuerit. vt in ꝓmo casu nō ꝓdemnetur ad expēsas. secūdo sic. quia habz regressum contra illū ꝓuatum capientez. ff. si quis caute. l. ij. in fi. et. l. iij. z intelligas captus non sui ꝓcuratōne z dolo: vt in dicta. l. ij. ad fi.
u Jmpedimento. puta valitudine: tempestate: vi fluminū. mlta impedimenta videre potes. ff. si quis caut. l. ij. et. iij. z qō dicit de impedimento: idez dic si alia rōnabilis causa ēet impedimentū subesset. puta qz ꝓbabiliter credebat terminuz ꝓrogatū: s. de resti. in integ. ex lris.
x Jn iudicio. q̄si si ex iudiciū hoc dixerit sec⁹: sic̄ nec nocz ꝓfessio ex iudiciz facta. qō dic vt s. ō ꝓfes. c. vlt. vñ ꝓ hoc videt̄ q si nūcio citanti dixerit se nolle venire: et nūci⁹ sic retulerit: nō ꝓpterea dicaī vera ꝓtumacia. z facit. qō dixi s. de ꝓfessis. c. ij.
y Offensa. s. de v. sig. ex pte. z. c. cū olim.
z Tutū. iusta erat expectatio si va fuisset: s. de ap. ex parte. s. e. li. de ꝓuise. cū ꝓsone: cū si.
& Decendū. sic s. de elec. cū dilecti: ad fi. trāsit igit̄ interlocutoria in rem iudicatā: si infra de cē dies non fuerit appellatū q ad ꝓtē: ꝟ nō q ad iudicē: quod dic vt s. de ap. cuz cessante.
2 Illico. añ enim q̄ de nullitate ꝓnunciet oportet q doceaī de veritate cause appellationis. nec sufficit ad hoc ꝓnūciandum q oñdat se ex causa legitia appellasse. ad idez s. de ap. inꝑpositā: i ꝓna.
a Nec debet. tn̄ si absoluerit tenet absolutio: vt. j. §. vbi aūt.
b Exinde. s. e. per tuas. s. de of. deleg. cū ꝓtuligat. z. c. prudentiā.

e Competerit. si igitur ei non ꝓpeteret: non tenet absolutio ꝓpter ꝛese
ctū iurisdictōis: vbi ꝓpent tenet: ⁊ iniusta: sic̄ ⁊ iniusta excoicatio. xj.
q. iij. c. j. par em̄ ius dns eē volunt ligādi ⁊ absoluēdi: ō pe. di. j. vbū.
d Cōstitutōis. ad idez. ij. q. vj. §. diffinitiua. ⁊ s. ꝛe re iudi. cū int.
e Innodare. excoicato em̄ nō est pena ꝫ medicina q̄dꝫ: s. e. c. j. añ
ꝫ q̄ excoicz ꝓ satisfactōe
relicti ⁊ in absolutōe vl̄
penaz pecuniariā impo
nere poterit. ⁊ fac. ad ea
q̄ no. s. ꝛe penis: liz.
f Intolerabilē. xj. q.
iij. si is q̄ pest. et quō hō
intelligatur: vide s. eo.
per tuas. Jo. an.
g Justicia. sic̄ si papa
set vt hoiem peuteē ⁊ di
cit se hoc fecisse ꝓ exeḡn
da iustitia: vel ꝓpter relic
tū suū ꝓhibuerat eū da
re elymā: sic̄ eē medū ob
hoc q̄s ꝓhibeā ab oblati
onib⁹. xvij. q. iij. c. mi
ror. vl̄ ꝓpt relictū illius
cui elymā tribuere vole
bat. q: vtili⁹ pauis esuri
enti tollit q̄ ꝛc. v. q. v.
nō omis. Jo. an.
h Absoluere. als vbi
ita replicare: ꝛenuncia
ret sniaz illam nullā: s.
eo. per tuas.
i Sitr. qō hic dicit di
xerat s. e. §. ꝫ si ex cā.
k Postq̄. ō hoc no. q̄
necesse est ꝓstare ꝓs ap
pellatū: qn̄ fieri hz rela
xatio ad cautelā ō excoi
catōe q̄ dī lata post: et p
hoc iā obtinuit causa q̄
petebat absolutō ad cau
telā excoicatōis q̄ diceba
tur lata p⁹ ap. legitimā:
⁊ eodem die lata fuerat
excoicatō ⁊ inꝓposita ap
pellatio. nec apparebat q̄
ꝓmo. dicebant em̄ q̄ pe
tēs hoc necesse habebat
ꝓbare. s. q̄ ꝓs appella
tuz fuerat: licet nō habe
at necesse ꝓbare veritā
tem causē. q: illa ꝓbata
nō absolueret ad caute
laz: imo ꝓnūciaret nul
la sniaz: s. e. ꝓ tuas. ꝛe of. ꝛele. cū ꝓtingat. ⁊ ita est vez ꝫ hāc lr̄am. tūc
ḡ iudex appellatōis absoluit ad cautelā: qn̄ ꝓstat q̄ post appellatiōem
lata est sniaz excoicatōis: nec adhuc ꝓstat ꝛe veritate causē.
l Pensq̄ incipiat. pl⁹ ḡ ꝓcatis hñt in hac absolutōe ad cautelā q̄ in ubi
uōe: quā facere nō ꝓnt nisi ꝓs incipiāt cognoscē ꝛe veritate causē ap.
interponite añ diffinitiuā: qō dic vt s. e. li. ꝛe ap. romana. §. q̄ si.

p Decernim⁹. seculares. certū est q̄ potestas secularis minor est
ecclesiastica: s. ꝛe maio. ⁊ obe. solute. ⁊ ei subest vt ibi. ⁊. xcvj.
di. duo sunt. ⁊ ideo cēsura ecc'iastica coerceri ꝓt: vt sequitur.
Et q̄d ꝓtineꝫ noie cēsure: habeē s. ꝛe v. sig. q̄rem. ⁊ cōcordat ad hanc
ꝛeē. s. e. li. ꝛe fo. ꝓpe. c. ij. ⁊ ꝛe inuī. liz. s. ꝛe excep. c. ij.
n Canonica. xxiij. q. iij. ꝛe illicita. xij. q. ij. c. idigne. s. ꝛe sen. excō.
sacro. ⁊ illa recte dicē canōica: ꝛe qua caueē. j. c. ꝓri. ij. Rñ.
o Agendo. ⁊ recouemēdo. q: sic̄ nec agē: sic nec recouenire ꝓt: s. ꝛe
excep. cū int ꝓuocē: a defendēdo nō repellit: vt s. ꝛe iudi. itellexim⁹. ra
tio ibi ꝓz. ⁊ q̄d ꝛe impetrādo: vidisti s. e. li. ꝛe rescrip. c. j.
p Damnificādo. ecclesia ḡ ꝓuat aliquē interdū ꝓpter no: interdū ad tē
pus officio postulādi. ⁊ ꝓcu. s. ꝛe here. si aduersus. ⁊ c. excoicamus.
§. credentes. ⁊ e. li. ꝛe pēn. felicis. §. q̄ si quis: ad fi. ⁊ pcedit hoc etiā
inter dū ex alieno delicto: vt ibi. ⁊ sunt isti partī ꝛe ꝓmo ordine nō
postulantiū. q: etiaz ꝓ se postulare non ꝓnt in agendo: ꝛe q̄ dic vt. iij.
q. vij. §. tria. Est aūt postulare desiderū suū vel amici sui i iure apō
eū qui iurisdictōi pest exponere: vt alter⁹ desiderio ꝓtradicere: vt ibi.
⁊ ff. ꝛe postu. l. j. ⁊ intellige hoc non solū in aduocato: ꝫ etiam in ꝓcu
ratore. s. ꝛe ꝓba. post cessōez: si em̄ non auditur ꝓ se: multo minus
ꝓ alio. iij. q. vj. oībus. ad hoc s. e. dilecto.
q Testificando. excoicatus ḡ maiori intelligas: testificari nō ꝓt:
s. ꝛe testi. veniēs. ij. in fi. vñ si dicat excoicatōis sīa nulla: in ꝛefe
ctū ꝓbationū ꝓsueuerūt absolui ad cautelā: vi ibi vides: q̄ nō ꝓt
testificari. Dz nunqd
excoicatus poterit te
stari: ꝛe hoc ꝓ innoc.
ō w. ⁊ ꝓtuma. Veritā
tis. ꝓ ostieñ. ꝛe excep.
pia. per gar. ꝛe vsur.
quāq̄. ꝓ guil. in spe.
ꝛe instru. edi. §. ꝓpēdi
ose: circa pn. Et vide
tur q̄ licz ista iudicia
lia ꝓhibeant: ex iudici
alia nō: sicut s. eo. so
let: ad fi. ꝓm ostieñ. ⁊
gar. testari nō ꝓt. q̄a
separ⁹ est a coione ec
clesie: ⁊ separato a coi
one ecclesie omīe bñficiū
ex legibꝰ ꝛescēdēs
interdicit. et guil. se
quēs innoc. et pet. ꝛe
samp. tenet. s. ꝛe ex
cep. pia: q̄ potest testa
ri. ⁊ pet. ꝛe vndalla re
nunt opi. osti. ⁊ gar. ⁊
hoc ꝓpter periculū coio
nis cuz excoicato cui
coicandū nō est ⁊ ōne
gat: i aui. ꝛe ꝓuk. ro.
hē. mu. nō pdā. §. añ
pīt. ⁊ act⁹ legitimi eis
iterdicunt: vt hic. ⁊ ē
sīlis ꝓm eos ꝛeporta
to q̄ est itestabil̄. ff. ꝛe
testa. ei⁹ cui. §. j. ar. ꝓ
⁊ pī. s. ꝛe here. excoi
camus. §. credentes.
Quid dices ꝛe tabelli
onatu: nūquid instru
mētū ꝓfectū ꝓ excoica
tū valet: videt valē:
ar. pdi. §. credentes.
vbi dī ꝛe excoicato: q̄
si satisfacere ꝓpserit
infra ānū: extūc instru
mēta ꝓ ipm ꝓfecta nō
valēt: ḡ a ꝓrio pri⁹. i.
ante ānū ꝓfecta vale
bāt: licz essz excoicat⁹.
aliꝫ ꝛ: ꝓ quib⁹ optie. iij. q. iij. null⁹. ibi null⁹ anathematizator su
scipiat. nec a quoq̄ credant q̄ ab eis dicunt vel ꝓscribunt: s. e. no
uerit. alij vt osti. ⁊ gul. dicūt q̄ q̄dū eius excoicatio est occulta:
valet instrumētū ab eo ꝓfectū: vt ii fit mānifesta. nec pt ꝓbari: ar. ff.
ꝛe of. ꝓsi. barbari⁹. iij. q. vij. §. tria. C. ꝛe testa. l. j. s. ꝛe re iudi. ad
ꝓbandū. ꝛe excep. pia. §. si vo. secꝰ si sit notoria: ꝛe excep. excepiōez.
ꝛe coha. cle. ⁊ mu. vza. nec em̄ ibi notor⁹ ꝓbmar⁹ sufficiens ē q̄ ad
se: ⁊ quo ad alios: ita notorie excoicatus tabellio ⁊ ꝓt⁹ publice nū
ciatus repellit etiā ab extraiudicialib⁹. j. e. licet.
s Constitutōem. Non valet excoicatio lata in participantes:
nisi fuerint mōiti noīatiz. ⁊ canōica monitio dī q̄ hz dieruz
intualla: nisi necessitas facti aliud suadeat. hoc dicit.
b Innocentij. §. e. statuimus. Jo. an.
c Participatōe. ꝛenōt q̄ ē q̄dā ꝓticipatio q̄ inducit maiorē. s. q̄ in cri
mie sit: s. e. si ꝓcubie. ⁊ c. nup. ē alia q̄ inducit miorē: vt cū q̄s ꝓtici
pat sciēter excoicato maiori i locutōe oscului: mēsa ⁊ sīlib⁹. ⁊ ab hac
excipiunt certe ꝓsone: vxor: fili⁹: fu⁹: ⁊ alij ō q̄b⁹. xj. q. iij. q̄n mul
tos. s. e. q̄ i dubijs: ⁊. c. se. ⁊ ꝓm gul. ⁊ gar. icurrit q̄s miorē excoi
catōez: mittēdo nūciū vel lr̄am excoicato ac si ille ꝓsonal'r loq̄reē.
ad hoc s. e. li. ꝛe elec. vbi ꝓculū. §. nulli. ipse em̄ loqui videnē nūci
um mittēdo vel lr̄as. ff. ꝛe ꝓsti. pecu. l. ⁊ licet.
d Admonez. ꝛe ipsi⁹ effectu habeē. iij. q. iiij. engeldrudam. ⁊ s. ꝛe
excep. a nobis. Jo. an.
e Non tenere. idez in suspēsione ⁊ interdicto. j. e. statutū.
f Scrupulum. hoc dicit: quia ante istam constitutiōem si iudex

da iustitia: ꝫ illi ꝓhibuiss: vl̄
eē inīurissez. naz tūc archiēps
ad cautelā absoluere pt̄ eum.
g Sitr si aliqs ꝓponat se añ
diffinitiuā sniaz in iudicio vl̄
ex p⁹ appellatōez ex causa legi
tima inꝓpositā vinculo excoica
tōis astrictū: pt archiēps p⁹
q̄ sibi ꝛe ꝫ ꝓstiterit: etiā pus q̄
incipiat ꝛe vitate cause appella
tōis cognoscere: absolutōis illi
bñficiū ad cautelā iux formaz
eccl'ie iptiri. Me exā. iij.
Decernim⁹: vt iudices se
culares p censurā eccl'ia
sticaz ab eccl'iasticis iudicib⁹
canōica mōitōe ꝓmissa repelle
re excoicatos ab agēdo ꝓduci
nādo ⁊ testificādo i suis curijs
⁊ iudicijs cōpellant. Re
go. x. j. ꝓcilio gnāli lugduñ.
Constitutōem felicis re
cordatōnis innoc. pape
iij. ꝓdecessoris nr̄i: q̄ ꝓhibet
participātes excoicatis ea ꝓti
cipatōe q̄ solā minorē excoica
tōem inducit: monitōe canōica
nō ꝓmissa maiori excoicatōne
ligari: ꝛecernēs ꝓmulgatā ali
ter excoicatiōis sniaz nō tene
re: ad tollēdū oēz ambiguita
tis scrupulū ꝛeclarātes ꝛecer-

monebat in genere q̄ nullus ꝓmunicaret: dicebant quidam talem monitōez canōicā: alij ꝛ. qō dubiū hec ꝓstitutio ꝛeclarat.

g ¶ In hoc casu. scz qñ ꝓter participatōem vult participātes excō mūnicare maiori. Jo. an.

h ¶ Seruans. scz q̄ ꝯseraī causa sup q̄ fit mōitio: ⁊ q̄ sint p̄sentes q̄ q̄s possit ꝓbari ⁊ q̄ sint ibi ītervalla ☞. e. sacro. ⁊. j̄. e. c. i ¶ Monitiati. scz ꝓris noīb⁹ exp̄ssis vl̄ alijs indubitabilib⁹ circūstātijs q̄ habebāt vi cē ꝓpij nois. ff. si cerpet. l. certū. ☞. ō testi. licet. ij. ☞. e. li. e. ti. c. ij. Idē si dicat: mōeo filiū. p. cū ille vnicuz filiū habeat. ff. ō libe. ⁊ post. l. ij. et instit. ꝛe exhē. liber oꝛ. ij. noīatim. sec⁹ si duos hīet. q: tūc neuter eoꝛ mōitus videt: vt ibi. Bycunt tñ q̄daz q̄ hec ꝛecre. locū hz q̄ singl'a res ⁊ noīate p̄sone excoīcant. q: tūc reqrit monitio spālis. si aī gnāliī ferret ſnia: tūc dicūt sufficere gnālē: ⁊ sic adhuc remaneāt antiq̄ iura. ꝟ tum⁹ est dicere q̄ hodie ī genere excoīcatio in participātes fieri nō possit ⁊ sic sit sublatū qō dī ☞. e. qō in dubijs: i fi. Sed valebit ne monitio si iudex generaliter monet omnes ꝛe collegio vel vniuersitate: ⁊ videtur q̄ sic. quia tantū valet generalis monitio quo ad omnia: q̄ntuz specialis quo ad quedam. ff. ꝛe admi. tu. si duo. in fi. ⁊ quia semp generalibus specialia insunt: vt. ff. ꝛe reg. iur̄. semper in generalibus. ꝟ ꝓrariū est verum ſm gul. hic per hanc constitutiōem. ⁊ ſm eum si ignorat nomia illoꝝ ꝛe cōuentu. cogat rectorem cōuentus vel vniuersitatis ad indicandū sibi illa nomina. ff. ꝛe condi. ob turpem causam. l. iij. §. fi.

h ¶ Statuimus. sic ꝓstrue. statum⁹ quoq; vt iudices siue monitionibus tribus vtanť: siue vna ꝓ oīibus ꝯ obseruent aliquoꝝ dieꝝ cōpetētia ītervalla inter monitōes quas iura p̄mitti faciūt: vt sententia excoīcatōnis canonice ꝓmulgeť.

l ¶ Una ꝓ oīnib⁹. dicit ꝙ iudex interdū: monem⁹ te ꝓ prima. qua finita monet ꝓ secūda. qua finita monet ꝓ tercia. Interdū vna monitione facit tres: sic. monem⁹ te q̄ vsq; ad diem talez ꝓ p̄mo: talē ꝓ secundo: talē ꝓ tercio ꝛc̄. Interdū vnā tñ dat dilatōez: vt. monem⁹ te q̄ vsq; ad talē diem ꝓ p̄mo secūdo ⁊ tercio peꝛemptorio a cōmunione talis ꝛc̄. ⁊ hoc vltimo casu est ītervallū inter monitōnem ⁊ sententiam. Jo. an.

m ¶ Competētia. hº iudex moderabiť ꝓ p̄sonaꝝ ⁊ negocij q̄litate: ☞. ꝛe appel. cū sit romana. ꝛe off. ꝛeleg. ꝛe causis.

n ¶ Necessitas. vt quia partes sunt ad riꝛā vel arma parate: nec curant monitōnes episcopi. ff. ꝛe vsufruc. l. equissimum. interdum enim nec locus nec tempus patitur plenius ꝛeliberare consiliū. ff. ꝛe exerci. l. j. j. Rñ. Jo. an.

o ¶ Resenti. ꝛeclaramus. Nota q̄ quidā olim contrariū dicebant. ⁊ ꝓ eis faciebat: q: excōmunicatio ⁊ interdictuz partibus possibus ambulare videbātur. ad hoc ☞. ꝛe ap. ad hoc quoniaz. ☞. eo. cum medicinalis. ☞. e. romana: in p̄n. ⁊. c. venerabilibus: in p̄n. j̄. e. statutum. ⁊. c. is cui: cum si. Vnde sicut excōmunicatio potest tolli ad cautelam: vt ☞. eo. solet. ⁊. c. venerabilib⁹. §. ꝟ si. ⁊. §. p̄tꝛi. ⁊ vlt. sic ꝛe interdicto videbatur: imo multomagis. quia per interdictū plurimū puniūtur non obnoxij: sed per excommunicatōnem non sic: vt ☞. eo. romana: in fi. Vnde potius videbatur in eo q̄ in excōmunicatōne subueniendum. quia etiam plures ligat ⁊ plura bona tollit: ⁊ quia aīs sunt paria. j̄. eo. is cui. ☞. e. c. j. Que ergo fuit huius iuris ratio reꝛobatis alioꝝ solutōnib⁹: q̄z quidam dixerunt sic placuit grego. q̄ꝛ reprobatur per hoc verbuz ꝛeclaramus. alij dixerūt hoc factuz: vt magis timeretur censura ecclesiastica. tercij ne finis vnius negocij alterius sit exordiuz. ℒ, ꝛe

fruc. ⁊ litis expen. terminato cū hec ratōne non roborentur. dic q̄ hoc statutū est ꝓter ꝓmunionis periculū. in excōmunicato ergo ad alioꝝ cautelam fit hec absolutio: sed in participatōne interdictoꝝ non est tāt⁹ piculū: ⁊ ideo secus. Vnde etiam interdicti tempoꝛe quedam sacramenta ministrantur: ⁊ interdum celebꝛatur: ☞. ꝛe spon. non est nobis. ꝛe pen. ⁊ remiss. q̄ in te. ☞. e. Rñ. ⁊. c. ꝓmittim⁹. j̄. e. quoniā. ⁊. c. vlti. ff ꝓtra: ☞. ꝛe ap. ad p̄tiā. vbi ad cautelā excoīcati dař absolutio. vnde dic q̄ ideo aliud in excoīcatione q̄ interdicto. quia excoīcatio ē mortis eterne damnatio. ⁊ iō festinare ꝛebem⁹ vt mortuus ⁊ a ꝓpō separatus ꝓ excoīcatōez reintegreť ꝓpō per absolutōnez. maioribus eñ malis ꝛebet sincera charitas subuenire. l. dist. vt ꝓstituereť. Jn interdicto aūt nō traditť quis sathane. nec est ibi tāt⁹ piculū: ⁊ iō nec tāt⁹ festinādū. ea etiā rōe q: in interdicto volūt iura vnuz pati ꝓ reliq̄: in excoicatōe secus: vt supdixi. Preterea excoīcatō nō pt̄ suspēdi: nisi in totum relaxeť. et ideo ī ea locū habet absolutio ad cautelam. interdictū potest suspendi: ⁊ iō non ē necessaria relaxatō ad cautelam: ☞. ꝛe appel. ad hoc quoniā.

Licūq; ꝓ eo q̄ in reges principes barones nobiles baliuos vel quoslibet ministros eoꝝ: aut quoscūq; alios excōmunicatōis suspensionis seu interdicti sentētia fuerit promulgata: licentiaz alicui ꝛederint occidēdi capiendi seu aīs in p̄sonis seu bonis suis vel suoꝝ grauādi eos qui tales sententias ꝓtulerunt: siue quorum sunt occasione promulgate: vel easdem sententias obseruantes: seu taliter excōmunicatis cōmunicare nolentes nisi licentiam ipam re integra reuocauerint: vel si ad bonoꝝ captōez occasiōe ipius licentie sit ꝓcessū: nisi bona ipa fuerit īfra octo dieꝝ spaciū restituta aut satisfactō ꝓ ipis īpensa: eo

p ¶ Cautelam. qō sit in excoīcatōnis sententia: tūc q̄ dicit nulla: vt si post appellatōem legitimā. secundo si ꝓmet intolerabilē errorez: vt ☞. e. venerabilibꝫ cū si. tercio in casu: ☞. e. statuim⁹. quarto si dicat q̄ iudex non erat is qui tulit sententiā: ꝛe ꝓsue. c. iij. ꝛe ꝓuileg. cū olim. quinto si a iudice suo lata est: ꝟ excoicato. xxiij. q. j. audiuim⁹. ⁊. c. ex pte. sexto cū quis excoicat a ꝛelegato ꝓtra ꝛelegantis intentiōem: ☞. ꝛe ꝓben. c. vlt. septimo si ab intruso vl̄ a iurisdictōe suspenso. xij. q. ij. c. alienatōes. octauo si feratur ꝙ violāte interdictū homis: ☞. ō excess. ꝓla. tanta. nono vbicūq; ꝓlatus subditū excoīcat ꝯ priuilegij sui tenorem: ☞. ꝛe ꝓuile. cum capella. ⁊. c. q̄nto. decimo ſm quosdaz quos seq̄r in casu: ☞. ꝛe excess. ꝓla. cum ad quorūdam. Plures ex his casibus cōprehendūtur sub quarto. Vndecimo si feratur a ꝛelegato impetrato ab excōmunicato in casu non ꝓmisso: ☞. e. li. ꝛe rescrip. c. j. ⁊ adde casum nouū ☞. ꝛe offi. ordi. q: plerūq;. Jo. an.

q ¶ Generaliter. quid sit generale: habes ☞. ꝛe v. sig. cum in ꝓtibus. Quid si feratur non generaliter in loca: ꝟ specialiter in p̄sonam: dic q̄ bene poterit fieri relaxatio ad cautelā: ar. a ꝯrio istius lr̄e. quia specialiter interdicto oīa sacramenta negant ante absolutōem: ⁊ sic idez quod in excōmunicato.

r ¶ Non habere. vñ si id fiat nō valebit relaxatō ꝓ hāc lr̄am. ⁊ est si. ☞. ꝛe his q̄ vi metusue cau. fiūt. c. vno. e. li.

s ¶ Licuncz. Oriri potuit ex facto ꝛere. ☞. eo. dilecto. et dic quicūq; enaz episcopi. nec ob. ☞. e. q: piculosum. q: non loquiť in sententijs excōmunicatōnis.

b ¶ Reges. est aūt ordinari⁹ regis is epūs in cui⁹ dioc. ꝛelinqt vel ꝛemittit hz. xcvj. di. si impator. ⁊. c. duo sunt: vbi ꝛe hoc.

c ¶ Ministros. ad clericos potest referri: ⁊ sic proprie sequitur verbum suspensionis. Jo. an.

d ¶ Suoꝝ. cōsanguineoꝝ vel familiarium: ⁊ sic no. casuz in quo pcipiens ⁊ mādans pcum latum excōmunicatus est. ad idem ☞. e. li. ꝛe elec. sciant cuncti. ⁊ ꝛe imuni. ec. c. vlt. e. li.

e ¶ Brauādi. puta ne quis emat ab eis: vel eis vendat: vel his siliqua. pcoꝛ. ☞. ꝛe p̄n. c. q̄nto. ꝛe imuni. ec. c. vlt. e. li.

f ¶ Occasione. quoꝝ interest p̄cipal'r ꝛefendē sententias ipsas in iudicijs: ☞. e. venerabilib⁹. §. ij. in fi.

g ¶ Re integra. lr̄a sequēs ꝓtradicit isti: vbi dicit q̄ licz res nō sit integra infra octo dies potest fieri emēdatio. potest dici q̄ hoc locū habet in iniuria p̄sonali: aliud in reali. vt in p̄ma statim sit excōmunicat⁹: ī secūda tunc quādo infra octo dies non restituerit. vel dic id qō sequit respicit tempoza istius constitutōis: vt si tempe ist⁹ ꝓstitutōis p̄ceꝛtu

illius licentie aliquia erant occupata: nisi infra octo dies reddãtur: habeat locũ pena. ꝛ est si. s. de re. ecclẽ. non ali. hoc ꝓsultissimo. §. laici. vbi in cõpulsionibꝫ iam factis datur tempus ad reuocandũ: in faciendis ipso facto imponit pena. primũ verius.

h Octo dieꝝ. simlis dilatio tpis: s. de excep. pia. ꝛ s. e. solet.

i Impẽsa. s. cũ res nõ extat vel placet leso: si. s. eo. li. de vsur. quãꝙ. ff. cõmo. l. iij. §. j.

k Incurrãt. et si prꝰ excoicati erãt: mõ duplici funiculo sunt ligati. qõ esse põt vt no. iij. q. iij. engeldrudã. s. de iudeis: ita grũdam.

l Eadẽ. s. maioris excoicatõnis.

m Vti. ꝛ sic mãdans ꝛ mãdatariꝰ eadez pena punitur. sic. ff. de vi ꝛ vi armata. l. j. §. qtiẽs. nec excusat ꝫ iussus maiozis: qõ dic vt dixi. j. ꝺ reg. iu. q quis. ff. ad. l. acquil. liber hõ. ij.

n Alꝫs. i. ꝑter aliquaz licentã. ꝫ nũquid ille tũc ratũ hꝫs excoicatꝰ erit: distingue: vt. j. e. cũ qs.

o Obtinẽ. si. in incendiarijs ecclẽaz: q exq̃ munitiõn fuerũt non possunt absolui ab alio q̃ a papa: s. e. tua. ꝛ si papa hoc nõ exꝑssisset: perpetuo potuissz ordinariꝰ ipz absoluere: vt s. e. nup.

a Judex laicus.

Si malefactor ecclesiasticus a iudice laico: dic se clericũ: huius rei cognitio ad iudicẽ ecclesiasticum spectat. ꝛ si notorie vl̃ publica fama vel coi estimatiõe habeat ꝑ clerico statiz fit remissio. idem si prius se gerebat ꝑ clerico: ꝛ mõ deprehensus fuit i habitu clericali. si aũt prius se gerebat ꝑ laico: licet modo in clericali habitu deprehẽsus fuerit: non fiet remissio donec fuerit de clericatu ꝓbatũ. ꝫ interiz ꝺ eũ iudex i nullo ꝓcedat. hoc dicit: et declarat de re. ista ea que no. innocen. ꝛ ostien. s. e. vt fame. Jo. an.

b Repetat. sic ꝛ ciuitas repetit suũ ciuẽ. ff. de rei ven. l. j. §. j. ff. ad mũnici. l. de iure. sic ꝛ petit suo ciui iusticiã fieri: ꝛ violenti ablata restitui. xxiij. q. ij. dñs. sic ꝛ ꝑ repetunt filiũ: qõ dic vt s. de ꝓuer. i fi. c. vlt. sic ꝛ miles armate militie ꝑ magrm milituz i ciuitib ꝛ crimialib iudicatur. C. de iurisd. om. iudi. l. magisterie. sic ꝛ clerici coram suo iudice: s. de iudi. at si clerici.

c Judice. seculari qui malefactorem detinet.

d Ecclesiasticum. vide quod est. j. cognitio ptinebit.

e Spũali. de q̃ nec ꝑncipaliꝫ nec icidenꝫ hꝫ sectaris iudex se intromittere: s. de or. cog. tuã: q fi. sint leg. ꝑ venerabilẽ. ꝛ c. lator: cũ si.

f Interest. puta aduersario q illũ fecit detineri: ꝛ ꝑ maleficio fecit puniri. et sic hi sunt vocãdi quoꝝ interest: sic s. de ma. ꝛ obe. inter quatuor. C. de euic. emptor fundi. Si aũt nõ est aduersariꝰ: puta qz iudex procedit ex officio citabit iudex: vt s dic: ꝛ ꝓcor. s. e. venerabilib. §. ij.

g Notoriũ. factu. s. qõ nulla possit tergiuersatõne celari: s. de cohabi. cle. ꝛ mu. Via. qz notorie cogsci ꝑ clerico: vt archiꝺ. vl̃ archipsbit: vl̃ ꝑsbr boñ. l̃ bis silles: vl̃ si ẽ notoriũ iuris. ad idẽ s. ꝺ v. sig. cũ olim.

h Debeat. hoc ideo dic. qz si esset clericꝰ buso vl̃ goliardꝰ: ꝛ gestasset arte illã q aunũ: vl̃ tercio monitꝰ nõ destitisset: vl̃ essz clericꝰ vxoratus nõ incedẽs in habitu: vel esset bigamꝰ vel degradatus: talis nõ remittetur. qz ꝓuilegio non gaudet: vt s. e. li. de vi. ꝛ ho. cle. c. vno. cle. ꝓuig. c. j. de biga. c. vno. de penis. c. ij. in fi.

i Vel. repete si. Jo. andree.

k Aut. repete si.

l Habebaꝫ. sic. ff. ad mace. l. iij. ff. de of. ꝓco. barbariꝰ. s. de iure patr. ꝓsultorib.

m Cognitõez. s. cũ ē fama vl̃ cois estimatio. qz si est notorium di nõ est necessaria cognitio. Jo. an.

n Clericales. s. de vi. ꝛ ho. cle. vt clericoruz. ꝛ c. clerici.

o Reputare. vt in quo statu repiãt i eo iudicẽt ꝑ pñtiz posset inqri de alio statu. ff. de iniur. cuz apud. §. si qs. ꝛ j. in fi. c.

p Legalis. C. de liber. cau. ea q̃. ff. ꝺ libe. cau. liberis. §. si. ꝛ l. cuz necessitas. ff. ꝺ pba. l. circa.

q Comꝓbaꝫ. hoc vult dicẽ: hi q portãt talez habitũ solẽt clerici ee. vñ iste putet clericꝰ sic̃ hiꝰ demõstrat: vt q sit ez cũ aliis vitã suscipiũt de. s. de statu. recolẽtes.

r Stigmate. idem verbũ habes. xxxij. q. ij. hocpsuz.

s Agnoscit. hoc habes. C. de fabricẽ. l. stigmata. li. xj. ꝛ dz fabricẽsis q publica arma facit: ꝛ i publicis fabricis ꝛ nõ alibi: et ꝛ dat ꝓmicerio q reponat i publicis armamentis. et est stigma instrumẽtũ q eoꝝ bzachia figurabãtur cui erat impssum nomen imperatoris: facies vo nõ figurabaꝫ. C. ꝺ penis: si qs. ꝛ est si. huic s. de cri. fal. ad audientiam. Jo. an.

t Sigti. C. de aq̃duc. l. decerniꝰ: ad fi. et ãnõno ē. qz singulꝛ mãtib eoꝝ ipãmitt no

mẽ imperatoris. hydrophilati aũt dicunt ab hydra qꝺ est vas vbi aq̃ deferẽt. vel hydra aq̃phylare. i. custodire. ide hydrophilati. i. custodes aq̃e. ꝛ est si. qꝺ de gazophylatio dicit. s. de pba. c. j.

u Clericali. multo ĝ fortiꝰ: si etiã deprehẽsus sit i habitu laicali: ꝛ hoc nõt qz dic q̃ uis de. ꝛ lz dicamꝰ qz vltia mora nocz. ff. de peri. ꝛ cõmo. rei vẽ. l. illõ. hec vltia possessio nõ releuat i hoc qz fiat remissio.

x Fecerit. coram iudice ecclesiastico: vt s. j. Rñ. ꝛ sic ꝓtinẽtia cãe diuidit ꝺ id: s. ꝺ seqstra. c. j. ꝛ est iõ. qz nata cause regit aliũ iudicẽ: de or. cog. tuã: q si. sint leg. latoꝝ: cũ si. Sz dete i sectari curia quõ litigabit coram ecclesiastico? dic qz forte relaxabit datis fideiussoribꝫ: ꝫ nõ ꝓpt hoc remittet. j. e. si clericos: in fi. vl̃ litigabit ꝑ procuratorẽ. nata em facti hoc hꝫ qz utiduz ꝑ aliũ qs ꝓsequitur causaz: s. de iudi. mulieres: de sta. regu. c. vno. ff. de custo. re. l. duos. hãc aũt fidẽ faciet per publicũ instrumẽtũ ordinatõis sue. ij. q. j. legũ. ꝑ testes etiam poterit hoc ꝓbare: s. de cle. pegri. tue.

y Presumptoez. Nota. qñ ꝑsumptio est nõ sufficit possessio: nisi fiat fides de titulo. ꝛ ꝓcor. s. e. li. de ꝓscrip. c. vno.

z Interiz. i. pẽdente ꝓbatõe de titulo clericali. est em hoc ꝓiudiciale de q ꝓmittꝺz cogsci: vt sciat an vt clericus ab ecclesiastico: vl̃ vt laicus a laico puniri debeat. ꝛ est si. C. de ordi. cog. l. vlt. iij. q. xj. i fi.

ꝛ Processus. ergo nõ solũ indicare phibetur: sed etiam ꝓcedere

ipo sniaz excoicatõis incurrãt.

Eadem q̃z snia sint inodati oẽs q̃ ausi fuerint ꝓdicta licentia data vti: vel aliqꝺ ꝑmissoruz: ad q̃ ꝓmittẽda dari licẽtiã phibuinꝰ: alꝫs cõmittere suo motu. Qui aũt in eadẽ snia ꝑmãserint duoꝝ mẽsiũ spacio: extũc ab ea non possint: nisi ꝑ sedẽ. ap. absolutiõis bñficiũ obtinere. Bonifac. viij.

Si iudex laicꝰ malefactorẽ captũ detineat: ꝛ is se clericũ dicẽs ad curiã ecclesiastica petat remitti: vl̃ curia ipa euz tanq̃ suũ clericũ repetat: iudice illũ inficiãte clericũ: ac ob hoc minꝰ remittẽdũ: dubitatõis hmõi: an sez sit q̃ repetit clericꝰ ad iudicẽ ecclesiasticũ: qz de re ecclesiastica ꝛ spũali: vocato tam iudice seculari vel alio cuiꝰ interest: cognitio ptinebit. Et si notoriũ fuerit q̃ idẽ malefactor sit clericꝰ q̃ hmõi ꝓuilegio gaudere debeat: statiz absq̃ alia cognitiõe: vl̃ fama publica ꝺ hꝫ extiterit: aut ipse ꝑ clerico coꝝ habebaꝫ: incõtineti etiã añ cogniti onẽ de clericatu ecclesiastice curie debet reddi. Idẽ esse cẽsemꝰ si reus ipse añ deprehẽsiõez pro laico publice se nõ gerẽs: deprehensus fuit i habitu clericali: tõsurã videlz ꝛ vestes deferẽs clericales. naz talẽ debemus clericũ dõec ꝓbetur de ꝺrio reputare: sic de illo q̃ i possessiõe ingenuitatis existit: si dicaꝫ ab alio libertinꝰ legaꝫ sanxit auctas: vt pbãdi necessitate nõ ipe ꝫ aduersariꝰ astrigatur. Justuz est em vt ipe talis quẽ gestat ex habitu: q̃uscq̃ appareat aliud presumaꝫ: q̃lis is esse cuiꝰ fert habitũ: ꝓbaꝫ. ex stigmate nãq̃ ꝓsuetudo fabricẽsibꝫ inprimi latitãs fabricẽsis agnoscit: et custodes aq̃e: q̃s hydrophilatos nominant: q̃ eis infigi solet ãnotatõe sigti: mãifesti sunt oibꝫ ꝛ angariarũ noie nõ tenent. Jsq̃ statꝰ alicuiꝰ esse videt in quo ipe deprehenditur donec ꝓbiũ deceaꝫ.

Mõ sic aũt volumꝰ obtuari si añ deprehẽsionẽ ꝑ laico publice se gerebat: ac pro tali coiter habebatur: q̃uis deprehensionis tẽpore reptꝰ fuerit in habitu clericali. tunc em restituendus nõ est: quousq̃ fidez de titulo fecerit clericali: cuiꝰ eidez ꝓbatõis onus incũbat ꝑpter ꝑsumptõnem q̃ aduersus ipm orta est ex relatiõe laicalis habitꝰ ꝓcedẽti: ꝺ euz tñ interim q̃is ꝓcessus iudicis penitus ꝙquiescat. Dem.

ad idem. ſ. e. li. de here. c. vt inq̃ſitiõis. §. penul.

a Tatutũ. nõ tenet ſuſpẽſio vl̃ interdictũ lata ĩ pticipãtes nõ p̃miſſa monitiõe canonica. hoc dicit.

b Greg. ſ. e. conſtitutionem.

c Innocentiane. ſ. e. ſtatuimus.

d Inducit. dic vt di ti. ſ. e. pſtitutionẽ.

e Canonica. qõ dic vt. ſ. e. pſtitutionẽ.

f Aliter. ſ. nõ p̃miſſa canonica moniõe ⁊ nomiatĩ: patificata igit̃ ſunt ĩ h⁹ excõicatio ſuſpẽſio et interdictũ: ad idẽ. ĵ. eo. is cui. in fi. et cõ cor. ſ. eo. ti. c. j.

g Licet excõicationis. emanauit ad dẽclarationez eoꝝ que no. 19. tan. ber. ⁊ moderni. ſ. de appel. ſepe: ⁊ hoc dic̃ p negligẽtiã nõ pſequẽtis debito tpe appellationẽ: excõicatõ poſt eã lata nõ cõualeſcit: ſed poterit tũc denũciari: ⁊ debebit vitari: donec de ſnie nullitate docuerit.

h Excõicatiõis. licz de excõicatõe exp̃mat idẽ puncto de ſnia ſuſpẽſiõis ⁊ interdicti: cum eadẽ ſit ratio: ad hoc ſ. c. pri. ⁊. ſ. e. c. j. ⁊ ĵ. e. is cui. in fi. ⁊. ſ. de ap. ad hoc q̃m. et idẽ in qualibz ſentẽtia q̃ nulla eſt ipo iure: ita q̃ nõ eſſet neceſſe appellare. ſ. e. li. de re iudi. c. vl. q̃ tunc ſi cõdemnatus appellaret ⁊ nõ pſequeret nõ ꝑter hoc cõualeſceret ſententia eadem ratione. qõ dico verũ niſi talis eſſet caſus quo ratificaretur per ap. ſententia nulla: vt lata cuz falſo procuratore. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falſus: de quo vide. ſ. de re iudi. c. j. Jo. an.

i Legitimã. ſi cauſa fuit vera: exquo fuit legitima ſentẽtia ẽ nulla. ſ. e. p tuas. ſed niſi pus appareat de ei⁹ veritate nõ poterit denũciari nulla: licet tũc poſſet fieri abſolutio ad cautelam: ſ. e. venerabilibꝫ. §. ſed ſi ex cauſa. ⁊. §. vl. ſi q̃ fuit nll̃a: ſolo tractu tẽporis nõ potuit cõualeſcere. ſ. e. li. de deſpõ. impu. c. vno. ⁊ ĵ. de reg. iu. nõ firmat̃. cũ ſuis concor.

k Conualeſcat. pra. ff. de his qui no. ĩ fa. l. furti. vbi retro notat̃ infamia condemnat⁹ de furto qui ap. nõ pſequit̃: ſic videtur retro debere cenſeri excõmunicatus exquo ap. nõ. proſequit̃. ſed non ob. quia lex illa loquit̃ de ap. emiſſa poſt ſententiam ab ipa ſententia: hic de ap. emiſſa ante ſententiã: vnde ibi appellando ſuſpendit effectum ſentẽtie tam late. ſ. de iureiurã. vemẽtes: hic ante ſententiã iuriſdictionem ſuſpendit: vnde ſentẽtia poſtea lata nõ tenet ꝑter iuriſdictionis defectum.

l Expreſſe. interdũ em̃ ferẽt ſententia excõicatiõis in pſonam incertã. v. q. j. quidã. ſ. de offi. or. ſi ſacerdos.

m Ab homine. de quo dic vt nota. ſupra de appella. cum ſit romana. Jo. an.

n Nunciari. Mo. non ſequitur iſte denunciatus eſt excõmunicatus: ergo excõmunicatus eſt. hic enim denunciat̃ qui forte excõmunicatus non eſt: ⁊ facit ad queſtionẽ de qua dixi. ſ. eo. li. de excep. pia. ſed nunquid ad repellendum actorem ſufficiat pbari denunciationẽ excõmunicationis? videtur em̃ q̃ non: p̃ hunc textum ⁊ per rationẽ dictam ſuperius: cum illa decre. pia dicat id pbari debere aptiſſimis documentis. oſtiẽ. tm̃ no. cõtrarium: vt ibi dixi: ⁊ p parte illa facit hec decre. nã hic per talẽ denũciationẽ vitat̃ a iudicialibꝫ ⁊ extra iudicialibꝫ ⁊ legitimis actibus vt ſequit̃: licet forte excõmunicat⁹ non ſit: vt predixi: ſic dicam: exquo de denũciatiõe nõ dubitat̃: vitatur. ⁊ repellat̃ ab agendo donec oſtendat ſe abſolutuz vel ſententiam nullam. ℔ ſi volumus tenere p̃mũ: huic rñdet̃ q̃ hic non ſolũ de denũciat õ e: ℔ etiaz de ſententia excõmunicatõis conſtabat.

o Legitimã. i. ex legitima ⁊ vera cauſa interpoſitã: vt ſup i⁹ dixi.

p Alꝫs. tolle exempla que dixi ſ. e. preſenti. Jo. an.

q Docuerit. pot expone. i. docere ceperit. q̃ pẽdente pbatiõis articulo ab extraiudicialibꝫ ⁊ legitimis actibꝫ nõ repelli tur. ⁊ ſic ceſſabit p̃iũ de cre. ſ. eo. ſolet: in fi. vel dic illud habere locuz in eo q̃ debito tpe appellatiõnẽ pſequit̃: iſtud in eo qui pſequi neglexit. vñ ĩ penaz euitabit̃ ab extraiudicialibꝫ donec docuerit de. et ſic ſtabit ꝓprie hoc verbum.

a Si clericos. pre lat⁹ capi faciens ⁊ includẽs etiaz ꝑ laicos clericuz nondũ incorrigibilẽ excõicatus nõ eſt: nec etiã ipſi capiẽtes. Secũdo dicit̃. talis ſi dat fideiuſſores de parẽdo iuri detineri nõ debet: niſi iuſta cã id ſuadeat. ⁊ corrigit p̃ma pque no. ber. ſ. e. vniuerſitatis. in vlti. glo. ⁊. c. vt fame. et declarat qõ ibi no. moderni.

b Tue iuriſdiõi. cui loquat̃ nõ apparet. ⁊ tõ dico decre. locũ hẽ in q̃libet iuriſditõem habẽte: ſiue de p̃muni iure: ſiue p̃uilegio vl̃ conſuetudie. ad idẽ. C. de ſpor. tuk. l. vlti. et facit qõ dixi ſ. e. li. de peñ. g̃nis.

c Pena. quia carcer non eſt pena. quod tamẽ dic vt ſ. eo. li. de peñ. g̃nis. Jo. an.

d Poſtea illos eſſe. huius ꝓrariũ no. ber. in p̃dictis glo. dicens q̃ ſi apparebat clericũ incorrigibilẽ: capi poterat ꝑ laicos ſine pena: alꝫs non. ⁊ ſic etiã ſoluebat contrariuz de decre. vniuerſitatis: ad decre. vt fame ſ. eo. tu dic vt in ſequẽti glo.

e Modari. ꝓcor. ſ. e. vt fame. p̃. ſ. e. vniuerſitatis: vbi excõicatõem incurrũt abbas ⁊ laici qui de ipſi⁹ mãdato monachũ verberabãt. ber. ⁊ oſti. ſoluebãt vt dixi in glo. pri. qõ eſt falſuz: vt hic vides. alij dicũt q̃ decre. vt fame: loquit̃ in epo. decre. vniuerſitatis in abbate: ℔ hoc patet falſuz ꝑ iſtã decre. q̃ loquit̃ in q̃libet iuriſditõez hñte: vt dixi ſ. glo. ij. dic ℔ q̃ decre. vt fame: ⁊ iſta loquũtur ĩ captõe ⁊ incluſiõe q̃ de mãdato p̃lati cuiuſcũq̃ q̃ crimĩa punire poſſit. p̃t fieri eẽ ꝑ laicos: ĩz ille nondũ incorrigibil̃ appareat. decre. vniuerſitatis: de verberibꝫ loq tur. q̃ ſi p̃lat⁹ clerico vel mõacho ꝑ laicũ inferri iubeat: ℔ muriose nõ eſt dubiũ ſi in modũ iuſticie: hoc tñ ꝑ laicũ facere nõ debuit: ℔ ꝑ clericos vel ꝑ ſemetipm̃ ſi erat minor epo. ⁊ ideo mandãs ⁊ mãdatarius excõmunicati ſunt: vt ibi.

f Excedat̃. ad idẽ ſ. de reſti. ſpo. oliz. ĵ. in fi. et hoc vult dicere: ſi clericus capt⁹ quiete ſe duci pmittit: ⁊ ducẽtes eũ non reſiſtentẽ calce pugno vel alio mõ pcutiũt: vt iaz vidi de facto: iſti bene ſunt excõmunicati. hoc ſonat littera.

g Iniuria. xvij. q. iij. ſi quis ſuadente. ⁊ ſ. de ſen. excõ. ꝓtingit. ⁊ facit hec lr̃a ad q̃ſtionẽ dñicalẽ de illo q̃ fugiẽs inimicos obuiauit clerico equitãti: a q̃ equũ petijt vt fugẽ poſſit. quẽ cuz ille negaſſz: ſibi ꝑ viz abſtulit ⁊ poſtea remiſit: an talis ſit excõicat⁹. bar. brix. in q̃ſtiõe dñicali: quidã cũ fugere: opiones poſuit: q̃z vna fuit talez excõicatũ nõ eſſe. q̃ id nõ fecerat diabolo ſuadẽte. ad cautelam tñ ab epiſc opo abſolui poterat. alia fuit talẽ excõicatũ: ℔ min⁹ punẽ duz. l. diſt. p̃ditoros. ſ. qõ me cauſa: ſacris. tercia fuit tan. quam ibi ſequit̃ bar. talẽ excõicatũ: ℔ ꝓter id nulla pena puniendũ.

h Clericos. idez in laicis: ⁊ bñ etiã eodez modo dicit lex. ff. de cuſto. reor. l. diuus.

i Fideiuſſoriam. ergo non nudaz tm̃. idez ⁊ multoforti⁹ ſi pignora

darent: cū sit melꝰ pignoꝛi. incūbere ꝙ in pſonā agere: ⁊ q se pꝛomiſit ſatisdatuꝝ ſatisdat ſi pignoꝛa vel fideiuſſoꝛes ꝛet. ff. ꝛe pſti. pecu. l. pmiſſoꝛ. in fi.

k Cauſa rōnabilis. cū pl'es forte fuerit malefactoꝛes vult vnū ꝛetinere vt p eū ueritatē manifeſtārē alios capere poſſit.

a ¶ Sentētia. In terdicto clero nō ē interdictꝰ pl'us: nec cōuerſo. iterdicta ciuitate ꝓpter ꝛelictū dñi ciues nō iterdicti extra ipaz audiūt diuina. iterdicto pl'o ſingulares ꝛe pl'o itelligūt interdicti. hoc dicē. ⁊ approbat pmū dictū qđ no. oſti. s. ō pule. ex pte. ſup vbo pl'm ſecūdū ⁊ tertiū ꝛeclarāt: no. p ber. inno. et oſti. s ō pui. ꝙ nonulli

b ¶ In clerū. interdicto clero alicuiꝰ eccl'ie: nō ꝓpt hoc itelligit eccl'a interdicta: vñ alij clerici licite celebꝛēt i illa: ad hoc. s. e. li. ꝛe pui. per exēptionē. in fi.

c ¶ Cōuerſo. hoc idez ꝓbabat olim p ꝛecre. pdictā ex pte: vbi lata fuit ſnia interdicti i clerū ⁊ pl'm: ſed ibi vnū cēt ſupfluū: ſi interdicto vno itelligeret alterū interdictū: ⁊ ad idē. s ō pbē. c. j. lxiij. oi. noſce. cū ſi. videt tñ ar. ꝯ inſti. ꝛe iure natura. §. plebiſcitū: vbi appellatiōe populi vniuerſi ciues itelligūt: etiā cōnumeratis patricijs ⁊ ſenatoꝛibꝫ: ꝫ illi eiuſmō pfeſſiōis ſunt: iſti vo alteriꝰ: ad idē. xij. q. j. duo ſunt: ſic et expſſo laico i reſcripto p generalē clauſulā: nō cōueniūt clericiꝰ: vt no. s. ꝛe reſcrip. ſedes.

d ¶ Dñi. Nota. q: ſecus ſi ꝓpter ꝛelictū ciuū: ⁊ hoc etiā patz. j. dū dicit: qui culpabiles nō exiſtūt.

e ¶ Interdicti. aliud ꝙ eſt interdicere ſolū ciuitatē: aliud ciuitatē ⁊ ciues. Et no. ꝙ pena ſpūali. ſ. interdicti bene pumit vnus p ꝛelicto alteriꝰ: ꝛe hoc. j. q. iij. in ſuma. xxiij. q. iij. in ſuma: ſi igit ſūt interdicti audire nō poſſunt diuina. j. §. pꝛi.

f ¶ Extra ipaz ciuitatē. intelligas extra ꝓtinētia. j. c. pꝛi.

g ¶ Careat. ⁊ ſic violareē neruꝰ eccl'aſtice diſcipline: qđ eē nō dz: s ꝛe pſue. cū iter vos: ⁊ ſic no. intelligēdū: vt res potius valeat ꝙ pereat: s ꝛe ver. ſig. abbate. ff. ꝛe reb' dubijs. l. quotiēs.

h ¶ Nō cōpetāt. qz vniuerſitas res ē inſiata i quā nō cadūt talia s. e. romana. in fi. vbi aūt tractamꝰ ꝛe his q vniuerſitati ꝓpetāt ita dicit illud eē penes vniuerſitatē: qđ nō penes ſingulos. ff. ꝛe in ius vo. l. ſed ſi hac. §. q manumittit canonizata. xij. q. ij. q manumittit. pl's aūt ē idē hodie q fuit añ centū annos: vñ tūc interdicto pl'o ⁊ nōdū relaxato: q nūc ē dicit interdictus. vij. q. j. ꝛeniꝝ. xvj. di. habeo. ff. ꝛe iudi. ꝓponebat.

i ¶ Alicubi. etiā in loco nō interdicto.

k ¶ Expſſis a iure. j. e. c. vlt. quo ad diuina q ad ſacramēta habes. s ꝛe pe. ⁊ re. ꝙ i te. ⁊ j. e. qñ.

a ¶ Ciuitas. Interdicta ciuitate ſuburbia ⁊ ꝓtinētia edificia dicūt: interdicta: ⁊ interdicta eccl'a capella ꝓtigua ⁊ cimiteriū ꝓtiguū dicit interdictū. hoc dicit.

b ¶ Suburbia. ad idem. ff. ꝛe ver. ſig. l. ij. ⁊ l. edificia. et. l. alphen⁹ ⁊ l. in cōtinētibus.

c ¶ Predicta. ſ. ciuitas caſtrū vel villa.

d ¶ Vilipēdi. ad idē. s. c. pꝛi. in fi. ⁊ s. ꝛe pſue. cū inter vos.

vel alia cauſa rōnabil' eos ſua ſerit ꝛetinēdos. ¶ Item.

¶ Sentētia interdicti pꝛoferat i clez: nō itelligit: niſi aliō ſit expſſuz i ea: interdictus pl's nec etiā cōuerſo: vñ vno interdicto ipoꝝ alius licite admittit ad diuina. ¶ Ceteꝝ cū ꝓpter ꝛelictū dñi l' rectoꝛis ē ciuitas interdicta: ciues eiuſdē ꝙ culpabiles nō exiſtūt: dūmō ⁊ ipi ꝓpter dñm vl' rectoꝛē puniēdū i eis nō fuerit interdicti: pñt ex ipaz licite itereſſe diuinis. ¶ Cū vo alicuiꝰ terre pl's interdicto nodat: ſingulares ex eo pſone ꝙs interdictas eſſe cōſtat: ne ſnia effectu careat: cū diuinoꝝ auditio ⁊ ſacroꝝ pceptio pl'o vt vniuerſis nō ꝓpetāt: nō ꝛebēt alicubi caſibꝫ expꝛeſſis a iure dūtaxat exceptis audire diuina: vl' eccl'iaſtica recipe ſacramēta. ¶ Item.

¶ Si ciuitas caſtrū aut villa ſbijciāt eccl'iaſtico interdicto: illoꝝ ſburbia ⁊ ꝓtinētia edificia ꝙ etiā adultis ꝓpter moꝛe piculū exhiberi pñt licite tpe interdēi: chriſmatis vtimur vnctōe: poſſet: licz ſit ꝛa interdēa exiſtat. chriſma die cene dñi ꝓfici dubiū nō exiſtit. ¶ Item.

e ¶ Cōtinentibꝫ. ſatis videt iudicis arbitrio reliquēdū q dicātur cōtinentia edificia: ⁊ nō dicit cōtiguis: vt. j. pꝛi. rñſo.

f ¶ Et pus. hoc dicit q celebꝛari pōt licet nō vt pus. j. c. vl.

g ¶ Cōtiguis. ꝓtigua ſunt. quoꝝ extrema ſe inuicē cē ꝓtingūt.

h ¶ Sepeliri. ē ſi. j. e. is cui. ij. rñſo. ſi ēm alicui interdictꝰ ingreſſus eccl'ie ⁊ ſepultura cimiterij: vt ibi. ff pone tūc tēpoꝛis aliquē ibi ſepultū: ⁊ poſtea relaxatū ē interdictū: nūqđ talis exhumabit': nō ſi penitēs ꝛeceſſerit ſm ino. q hoc no. s ꝛe excel. pla. c. vlt. q res ꝛeuenit ad eū caſum ꝛē. oſti. no. ꝯ. s ꝛe cōſe. ec. vl' alta. pſuluiſti.

i ¶ Exiſtāt. idem ha buiuſmōi i polluōe. s eo. li. ꝛe cōſe. ecc. vel alta. c. vno. ¶ Eſt aūt ſecꝰ ecōtrario: vt ibi ſcz q cimiterio interdicto nō dicit interdicta eccleſia etiā cōtigua: ⁊ ibi patz rō.

k ¶ Si qui in eccleſia. ꝛeclarat ⁊ approbat que no. ber. s. ꝛe puule. gijs tuaꝝ. in. ij. glo. inno. ⁊ oſti. ꝛe eccl. pla. tanta.

l ¶ Sanguis. intelligas hūani ⁊ iuriꝰ ꝛe ſemie etiā itelligas hūano etiam vxoꝛio: ⁊ ꝛe hoc viꝰ pieniꝰ. s. e. li. ꝛe pſe. ec. vel alta. c. vno.

m ¶ Modaris. iſti interdictus eſt ingreſſꝰ eccleſie: s. e. li. ꝛe pule. epiſcopoꝝ. vnō caueat: quia ꝓpriꝰ eſt irregularitatis. j. ea. titu. is cui. primo reſponſo.

n ¶ Tamē. al's inde alias tamen.

o ¶ Jure. ſuſpenſi ꝙ a cōfeſſoꝛibꝫ ſuis ad officia ad certū tempus eadem ratione ſi celebꝛant non incurrunt irregularitatē.

p ¶ Sciēter. ſecus ergo ſi ignoꝛāter: niſi t'lis eſſet ignoꝛātia q excuſare nō ꝛeberet: s ꝛe cle. ex. mi. ap'lice. s. e. ꝛe poſtul'. c. j.

q ¶ Jure. j. eo. c. j. viti.

r ¶ Liberari. ad idem. s ꝛe cle. ex. mi. apoſtolice. s. e. ō re iudi. c. j. ⁊. s. eo. c. j.

s ¶ Ineligibilis. ⁊ etiā inpoſtulabilis: s ꝛe poſtula. c. j. qz violans interdictū etiā poſtulari nō pt: vt ibi.

t ¶ Cū alijs. amittit ꝙ poteſtatē eligēdi actiuā ⁊ paſſiuā: ⁊ ō hoc ſolet recitari. s. ꝛe elec. ne p ꝛefectu.

u ¶ Jonia. tempoꝛe interdicti chriſma die cene dñi ꝓfici pt ⁊ cauſaz reddit ⁊ ꝛeclarat no. p oſti. s. e. pmitum⁹: p quā olim pbabatur quod hic dicitur.

x ¶ Baptiſmo. poſt baptiſmū enim ſacerdos vngit chriſmate i vertice nō in fronte: qđ ē ſoliꝰ epi: s ꝛe conſue. quāto. primū pz ꝛe conſe. di. iij. poſtq ⁊ duobꝫ. c. ſe. ⁊. c. preſbyteris et. c. nullus miniſtꝛoꝝ.

y ¶ Que. ſ. baptiſmus ⁊ cōfirmatio.

z ¶ Adultis. idem hodie in penitētia: qđ dic vt. j. e. c. vlt.

a ¶ Interdicti. vt. s. e. ij. rñſo. ⁊. s. ꝛe ſpon. nō ē nobis.

b ¶ Dubiū nō exiſtit. quaſi di. cōceſſo baptiſmo ⁊ confirmatiōe tempoꝛe interdicti ſatis eſt pceſſum confici chriſma: ⁊ eſt ratio: q: vetus chriſma nō ꝛeber ē vſui: nec ꝛe illo veteri chriſmate vngit baptizatū: niſi i moꝛtis articulo: ꝛe ꝙſe. di. iij. ſiqs ꝛe alio.

vnde omni anno in die cene debet chrisma ꝓfici ⁊ vetus cremari: de ꝓse. di. iij. litteris. vere ergo insurgit hui⁹ dere. dictū. q: si tpe interdicti ꝓmittunt sacramēta: quibꝫ vtimur chrismate: et vet⁹ chrisma nō debet esse vsui. ergo restat q permissiz intelligit eo tpe die cene chrisma ꝓficere. q: ꝓcesso ꝑncipali ⁊ accessorū: de regu. iur. accessorium: cū suis ꝓcor.

a ¶ Si cui. appro bat qō not. in no. ⁊ osti. s. eo. sacro.

b ¶ Interdictus. ab hoie vel a iure: s. e. sacro. s. e. c. j. §. si qs. ⁊ s. e. li. de ꝓuile. epi scopoz: cū si.

c ¶ In ea. g sec'si ex eam. ⁊ hoc no. etiam s. vbi dixit. in ipsa. si igit sub aere vel sb tē torio vel i domo ꝑuata celebret: vel cōcelebret forte celebrātibus cuz altari viatico. vt s. de ꝓuileg. de his. et s. e. ti. e. li. c. vlt. irregularis nō erit.

d ¶ Cimiterio. sic ergo interdicta eccl'ia interdictū est cimiterū: s. e. si ciuitas: i fi. ita interdicto mihi ingressu ecclesie ⁊ cimiterij: vt hic. nec hic distinguē dū credo an cimiterū sit cōtiguū vel nō: vt ibi distinguit. qa illa distinctio hz locuz vt vbi res interdicit. s. ecclesia. q: res eccl'astica ꝓtegua ipsi eccl'ie interdicte est interdicta: vt ibi. g vbi refertur initū dictū ad hoiez vt hic: qd ad eū an cimiterū nō sit ꝓtiguum vel sit: et per hoc illudere censure si posset in isto: licz nō illo cimiterio sepeliri.

e ¶ Sequētem. ista g sunt paria q ad hoc sicut q ad id: s. e. c. j. et s. e. statuni: cū si. ⁊ ꝓcor. ad hoc s. de ap. ad hec qm. ¶ Et intelligas ꝓprie de suspensione ab ingressu ecclesie vl' diuinoz: vt sonat l'ra. qa in suspensione a tpalib⁹: puta ingressu possessiois vel pomerij vl' interdicto aq ⁊ igni nō haberet hoc locū. ff. de ap. l. nō tm. taliū enim suspensionū vel interdictoz effectus bene suspendit ꝑ appel. sequētem: nisi esset casus in quo damnatū publice interesset statim puniri. ff. e. constitutū. Quid in suspensiõe a bñficio: de hoc ꝑ inno. ⁊ osti. in ꝑdi. decre. ad hoc qm. ⁊ placuit inno. q in omni suspensiõe ecclesiastica nō suspendat appellatio. osti. distinguit: aut suspēditur a bñficio: ⁊ tūc cuz ipm bñficiū spuale sit: vera est hec opinio. aut suspenditur a pceptõe bñficij de qua constat q est tēpalis: ⁊ tūc bene suspendet appellatio eius effectuz. idem ꝙm eum si dicat suspendo te a ꝑbenda. secus si dicat suspendo te a canonia. q: illa spiritualis est: satis videret ꝑ hanc decre. q suspensio a bñficio bñ releuet ꝑ appel. sequētem: cum hic dicat ab officio ⁊ ab ingressu ecclesie ⁊c. si idē essz in suspensione bñficij hoc expressisset: puto igitur solum in his mere spiritualibus per que ligatur anima decre. hanc locum habere. Jo. an.

f ¶ Religioso. Prima pars declarat decre. s. eo. cum illoz. v. q si clericum. Secunda reprobat quod no. innocē. et abbas s. de regular. statuimus. ⁊ approbat quod ibi no. osti. ⁊ s. e. ij.

b ¶ Eo casu. puta quia leuiter percussit: s. e. pernent. vel est debilis vel decrepitus: s. e. mulieres. ⁊ c. ea noscitur. vel est eger vel in mortis articulo: s. eo. q de his. vel habet numicicias capitales: s. decetero. idem in similibus.

c ¶ Exhiberi. contrarium videbatur per decre. ꝓxdi. cum illoz. vbi dicitur q si clericum percusserit secularem: non nisi per sedem apo. vt scandalum eueret: absolutõis bñficiū poterit ꝓmereri. vide

Si cui est eccl'ie interdictus ingressus: cū sibi ꝑ plegns cēseat in ipa diuinoz celebratio interdicta irregularis efficit: si ꝑ interdictū hmōi diuinis i ea se ingerat i suo agēs officio sic ꝑpus. ¶ Talis q̄z si b interdicto durāte decedat nō debet in eccl'ia vel i cimiterio ecclesiastico nisi penituerit sepeliri. ¶ Sane sic excoicatio sic ab officio vel ab ingressu ecclesie lata suspēsio aut ipsi⁹ effectus ꝑ appellatiõem sequētez minie suspēdunt. ¶ Dez. Religioso q man⁹ violentas i clericū secularez iecit: nec ꝑ ꝓtextu habeat materiaz euagādi: poterit ab epo eo casu absolutõis bñficiū exhiberi: q̄ seculari clerico possz si alū clericum percussisset.

¶ Quis dit is q religionē ingredit: religiosus celeri cū effectu nō possit: donec sit tacite vl' expsse ꝓfessus: si qs tñ violētas man⁹ in cū injiciat: excoicatõis late a canõe vinculū nō euadit. ¶ Item. Nos qui a sna canõis vl' homīs: cū ad illū a quo al's de iure fuerāt absoluendi nequeūt ꝓpter iminētis mortis articl'm aut alio ipedimē tū legitimū ꝑ absolutõis bñficio hre recursuz: ab alio absoluūt si cessante postea pic'o vl' ipedimento hmōi se illi: a quo bis cessantibus absolui debebāt q̄cito ꝓmode poterūt ꝓtēpserint pnare: mandatū ipi⁹ sup illis ꝑ qbus excoicati fuerant. būlit recepturi ⁊ satisfacturi put iusticia suadebit discernim⁹ ne sic cēsure illudāt eccl'astice i eandē sniaz recidere ipo iure. ¶ Idē statuimus de his qbus: cū a se. ap. vl' a legatis ipi⁹ absolutõis bñficiū a qbuslis sentēcijs ꝓsequūt i iūgit vt ordīarioz suoz vl' alioz qrūlibz suscepturi pniam ab eisdem: se conspectui repzesentent et passis iniuriam seu his quibus propter hoc obligati existunt: satisfactionem debitam impendant. Alioquin si contra fecerint: ipso facto excoicationis sententiam incurrant. Nos igitur hmōi supplicationibus inclinati: huiusmodi statutum auctoritate apca duximus confirmandum. Nulli ergo omnino hoīm liceat hanc paginam nre confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit: indignationem omnipotentis dei ⁊ beatoz petri ⁊ pauli apoloz eius se nouerit incursurum. Dat. Rome apud s. petrum. anno incarnationis dominice. m. cc. lxxvij. viij. kl. maij. pontificatus nri anno primo.

¶ Videbat q indistincte monachꝰ petiens clericū absoluendus esset a solo papa: ꝓpter scandalum quod est cum monachus clericum percutit: cum dignior sit cetus clericoz. xvj. q. j. legi. g textus ille sane debet intelligi scom determinatōem huius decre. nec em pro eo q mōachi sunt debet eoz ꝓditio esse deteriox. xvj. q. j. sunt nōnulli: in fi. Et puto q si monachus nō hz vnde vadat: ⁊ monasteriū etiā pauperrimū sibi ꝓuidere non potest: absoluet illū epus eo iure quo absoluit inopes: s. eo. q de his.

d ¶ Clerico. supple vel laico. Jo. an.

e ¶ Nō possit. ⁊ ob hāc causam dicebāt innoc. ⁊ abbas ꝓrarū in predi. decre. statuim⁹: et ꝑ eis facit lex. ff. de sta. libe. l. statuliber. vbi statuliber que facit medio tempore: facit vt ꝓnus nō vt liber: g ꝓrarū est verus: vt hic. nec ob. q cras poterit laicari. q: idez i clerico seculari in minoribus ordinibus: ⁊ ꝓtercz tunc est ecclesiastica ꝑsona. xvij. q. iij. qsqs.

f ¶ Volētas. idez puto si volētes in casu: s. eo. cōtingit. j.

g ¶ Canõe. xvij. q. iij. si qs suadēte. quo ꝓuilegio etiā interdū gaudet clericus ꝓiugat⁹: s. e. li. de cle. ꝓing. c. vno.

b c ¶ Nos qui. corrigit no. ꝑ ber. ⁊ alios s. e. decetero. ⁊ hoc dicit. absolut⁹ ꝓpter mortis ꝓiculū vel aliud impedimētū ab eo a quo al's nō poterat si cessante impedimēto se nō ꝓsentat: cū cōmode pōt ei a quo al's absolui debebat: recidit in eandē sententiā. idem in absoluto q se debet alicuius cōspectui presentare si hocnon faciat. Dominus Johannes andree.

i ¶ Canons. multi sunt casus i quib⁹ est qs excoicat⁹ a canõe. ⁊ quidaz. lxxij. includunt ꝑ ꝓstitutões hui⁹. vj. li. qs hic oēs ordinatiz enumerabo. Prim⁹. s. e. li. de elec. vbi ꝓiculū. §. nulli. Secūdus. e. c. §. q si ꝓmissa. Terci⁹. e. ti. sciāt cūcti. Quart⁹. e. ti. generali. Quintus. e. n. fundamēta. §. q si sec⁹. Sextus. e. ti. indēnitatib⁹. §. postremo. Septim⁹ de offi. dele. c. vlt. §. ps vo. Octauus. s. de his q vi metusue cau. fi. c. vlt. Nonus de iudi. mulieres. Decim⁹ de re iudi. ad apostolice: i fi. Undecim⁹ s. de re. ec. ñ alt. hoc ꝓfultissimo. §. laici. Duodecim⁹. e. c. in fi. Tercius decim⁹ de reli. dom. c. vno. Quartusdecim⁹ de censi. quāq̄. §. qui vo. Quintusdecim⁹ de immun. ec. clericis. §. nos igit: in fi. Sextusdecim⁹. e. decre. v. prelatis: in fi. isti duo hodie sunt sublati ꝑ cle. de immu. ec. qm. Septimusdecim⁹. e. ti. qm. Octauusdecimus. e. ti. c. vlt. Nonusdecim⁹. s. ne de. vel mo. c. ij. in ꝓin. Vicesimus. e. c. in fi. Vicesimusꝓim⁹ ò here. c. ij. j. Rñ. Vicesimusecūdus. e. c. ij. Rñ. g potⁿ credo illū canonē ferēde sentēe: vt ibi dixi. Vicesimustercⁱ⁹. e. ti. vt inq̄sitōis: in fi. Vicesimusquart⁹ de scisma. c. vno. v. omnē. Vicesimusq̄ntus. e. c. v. ⁊ nihilomin⁹. Vicesimussext⁹ de homic. ꝑ hūam: ad fi. Vicesimusseptim⁹ de iniur. ⁊ dam. da. c. vno. Vicesimusoctau⁹ de pen. felicis. §. pñn. Vicesimusnon⁹. e. c. ad fi. Tricesimus. s. e. quicūq. Duo autē inducunt per hāc decre. qui de iure veteri nō erāt: vt no. s. e. decetero. casus quē habuim⁹ s. e. c. pr. ⁊ quez habebim⁹. j. c. pri. sunt declaratorij veteris iuris ⁊ nō nouo iure promulgan: ⁊ ideo inī eos nō ꝓputant. Quinq̄ginta tales casus exꝑssos ⁊ duos tacitos iductos ꝑ cle. no. in cle. j. e. ti. in glo. est sciendū.

k ¶ Leginim. aliq̄ exempla posui s. c. pri.

l ¶ Decernim⁹ nō dic declaram⁹: ⁊ sic suo tpe vera fuit opi. goff. ber. ⁊ osti. q dicebāt eū nō recidere. dicebat tñ osti. hoc ꝓtextu: multi illudūt censure. vñ ꝓuidendū esset. mō igit est ꝓuisuz.

m ¶ Idem. s. q in sententiā recidāt ipso iure.

ri. Hec. scz duo supius dicta. k. presentare penitentiarijs: ⁊ satisfacere iniuriam passis. Jo. an.

o Olim quis. declarat ⁊ approbat notata p Jo. xvij. q. uij. omes eccleste. p ber. ⁊ modernos: s. e. mulieres. ⁊ hoc dicit: si pcussionē in clericū sine meo mādato: tñ noie meo factā rataz habeā: excoicatus suz: secꝰ si meo noie nō sit facta, ⁊ p hāc decre. exēplificamus regulas. j. de reg. iur. ratū qs: ⁊ regulam ranhabitōem.

p Mandato. qd si qs mādauit clericuz vberari: ⁊ postea ante manuū iniectiōz reuocauit mandatū: remū mādatarius pcussit antequ reuocatio peuenret ad euz: i hac q̄stione videt tenē ber. s. eo. mulieres: talē esse excoicatū. ad qō bñ facūt iura ibi p eū allegata. et idē p eadē iura ibi tenet osti. est tñ ar. ff. de acq. her. si qs mihi bona: ad fi. ⁊ s. e. li. de pcu. c. vl. in fi. inno. ibi dixit talē excoicatuz nō esse: tenet tñ de culpa d q̄ alꝰ puniri possit. canon em̄ uolū reqrit. bar. buz. i fi. q̄sti onū suaz venerialiū: in q̄stiōe q̄ incipit: aliquis mādauit: dixit q talis q̄ ad deū nō tenet: tñ q̄ ad eccl'iam excoicatꝰ est. qd verz videtur.

q Clericū. large sumitur: vt. xij. q. j. duo sūt.

r Tuo noie. puta tui pteplatōe fuit or vel alicuius tuꝰ clericū q̄ tibi iniā realē vel verbalē intulerat percussit: quē tu stea ratū hñdo receptasti ⁊ magis amicū habuisti. Sz qd dices retento hoc themate: si ille amicū vel fuitorē talē nō receptauit vel illū expulit: nec p aliq̄ exteriora pōt apparere q̄ ratū habuerit: ꝛ tñ in veritate ratū habuit in corde: dixit osti. s. e. mulieres: talē quo ad deū esse ligatū: nō tñ q̄ ad eccleśiā militantez que nō iudicat de occultis: de symo. sic nobis. ⁊ s. e. a nobis. ij.

s Incurris. ex ratihabitiōe pdicta. dico ergo eū excoicatū ex nūc. s. ex quo ratū habuit: nō extūc quo fuit facta iniectio: licz infra dicatur ratihabitōez retrotrahi. q̄ sanc trahit ad tempus anterius: cū ex facto anteriori ligat: licet extūc. nec em̄ sentēcia excoicatōnis trahit retro sicut alie sentēcie: s. e. licet. que stanz ligat: aut nō ligat nec suspēdit effectū suū. s. de ap. pastoralis. ⁊ facit quod dixi s. e. venerabilibꝰ: in glo. post diffinitiuam. Jo. an.

t Comgari. vt. j. de reg. iur. ratihabitōem. ⁊ dic vt ibi nō.

u Non sit facta. puta mūnicꝰ mūnicū sibi clericuz peussit: ego gaudeo: ⁊ forte illū postea recepto ⁊ illi cōmunico.

p Bestum. j. de regu. iur. ratum quis. ⁊ dic vt ibi.

a Hma mater eccleśia. Corrigit hec decre. in quibusdaz ius vetus: vt. j. patebit. ⁊ dicit hoc. tpe iudicij etiā sani ad penitentiam admittunt: nisi sint excoicati: qui nō nisi in mortis articulo admittent: vel causaz dederūt interdicto: qui non admittent nisi satisfaciāt vel caueant put possunt. Item illo tpe misse ⁊ alia diuina officia sub pena distributionuz sicut pus in eccleśijs celebrant ianuis clausis plane sine excoicatis inditus ⁊ somitu cāpanaz: ⁊ q̄ter in anno alte cū campanis ⁊ ianuis aptis celebrare pñt: ⁊ excluśis excoicatis interdictos admittere. ita tñ q̄ hi ꝓpter quoz excessuz latū est nō appropinq̄nt altari. in ceteris tamē est interdictū et reuocata sunt pulegia vltra id quibuscūq̄ pcessa. hoc dicit. Et pōt diuidi in q̄tuor ptes. In pma pmittit phemiū vsq̄ ibi: sane. In secūda in qua tractat de sacramēto penitētie: quō ⁊ quibus sit exhibendū tpe interdicti vsq̄ ad. §. adūcum⁹. Jbi tercia vbi tractat quō diuina officia sunt illo tpore celebrāda vsq̄ ad. §. ceteris. Jbi quarta ⁊ vltima in qua quo ad cetera suari pcipit interdictū: ⁊ pulegia ꝓria reuocat.

b Cōmutat. q̄ pm varietatē tempoz statuta expedit variari: s. de pśang. ⁊ affi. nō debet. ⁊ optime. lxiij. di. §. ver. naz etiā pulegiū reuocat cū tendit ad noxā: s. de tes. suggestuz. Et nota q̄ raro iuenies ⁊ forte nūq̄ saluo eo qd dixi s. de here. ꝛ xpianos: q̄ pstitutio bonifa. reuocet ms antiquū quin verba exprimat que hꝰ tenotēt: vt vides hic. ⁊ s. de rescrip. statuz. s. de cōcef. pben. c. ij. de censi. felicis. licet hoc nō sit necesse: vt s. e. li. de pśti. c. j. est tñ vtile. vñ non de bemꝰ esse faciles ad dicendū p suas pstitutiones vetera iura esse correcta vbi id nō exprimit. q̄ si hoc intēdēt illis expressisset vt in istis. ad hoc s. de celebra. miś. cuz marthe. v. iohes: cū suis pcō.

c Sacramētis. permittebat ei baptisma puuloz: pñia morientiū ⁊ viaticū: confirmato in frōte: s. d spon. nō est nobis. de pe. et remiss. q̄ in te: s. eo. Item. pmittebat etiam effectu chrismatis: s. e. quomaz. et celebratio misse semel i septimana p efficiendo corpore xpi p infirmis: s. eo. pmittim⁹. tenet etiā mr̄i monuiz practuz tpe interdicti: cū teneat etiā practuz ab excoicato maiori: s. d eo q̄ dux. in ma. quaz pol. p adulē. significasti. lz em̄ illud sit sanctuz: nō tñ sic ꝓferē gra p illud sicut p alia. de hoc. j. q. j. quicqd. Jo. an.

d Insurgūt. ⁊ oib⁹ his fuit puidendū: s. de cōsti. c. ij. de sepul. c. j. Audiui de q̄dam loco i marchia: q̄ tanto tpe steterat interdictuz q̄ facta relaxatōe hoies ullius loci. xxx. ⁊ xl. anoz qui nunq̄ audierāt missaz: deridebāt pśbiteros celebrātes.

e Sine culpa. quod regulariter esse nō debet. j. de regu. iur. sine culpa. cum suis pcor.

f Si iure. pone exemplū s. e. li. de elec. vbi piculū. §. ciuitas. de cē. si. q̄ q̄. de imu. ec. clericis. de vsur. c. j. de pems. c. vlti.

g Dam. vide q̄ verificat hꝰ falsa opi. quā posuerat gof. s. d spon. non est nobis: in fi. vbi dicit textus: penitētias morientiū: dicebat gof. ⁊ etiaz vuloz: quoniā nulli denegāda est penitētia: allegat de pe. ⁊ remiss. q̄ quidā. de pe. di. vlt. c. vlt. ꝓbetaut: ⁊ suo tpe falsuz dixit: licet hodie p hāc decre. sit verū.

h Aid peccandū. q: pclius est cursus ad voluptatē: ⁊ natura imitatrix est viciorum. xx. q. iij. pclius. ⁊ omis etas ab adolescentia pna est ad malū. xxij. q. j. omis etas. ⁊ natura būana facile labit ad delicta: in aut. de moachis. §. si vo his. colla. j. vnde est penitētia secūda post naufragiū tabula qua sustinemur post casuz: de pe. di. j. secūda naufragiū. ⁊ post baptismū q̄ lapsus fuerit in peccatū p eā reparat: s. de sum. trī. firmiter: ad fi.

i Admittant. sed nūquid talibꝰ sanis post penitentiaz dari posset eucharistia: ⁊ videt q̄ sic: cū ipsa p penitētiaz intelligat: s. de pe. ⁊ remiss. q̄ in te. Sz dic ꝛ. naz licet eo casu p penitentiā intelligatur viaticū: vt ibi: nō tñ simpl'r eucharistia. naz ista est regula a canōe tradita: q̄ nulli penitēti est denegandū in morte viaticū. l. dist. penitētes: in fi. licz igit eucharistia vt viaticū eo tpe pmittat his qui sunt in via hui⁹ seculi: nō tñ sanis repto pmissuz: ⁊ sic antiquitati stabo ⁊ dicam prohibitum. C. de ap. precipimus. ad hoc. j. §. pri.

in fi. vbi dicit solūmodo. Jo. an.

k Articulo. tūc enīz ipſi penitētes absolui possent a sacerdote: eē si tale esset excōmunicatiōis genus q̄ non possent absolui nisi a papa. xvij. q. iij. si qs suadente.

l Jdoneaz. ergo nō nudam: ꝫ pignora vl̄ fideiussores. L. de v. sig. ignium⁹.

m Jurauerint. ad idē s. de dona. inter vi. et vx. p vr̄as. L. de epis. et cle. aut. gnālit.

n Relaratio. sa. ad ea q̄ no. ō pe. et re. q̄ in te: in fi. igit si is p̄pter cui⁹ culpā latū ē interdictū: satisfacē vult collet interdictū: si nō p̄pter ei⁹ culpā ꝫ alteri⁹ ipe punit eius satisfactio nō reqrit: s. e. si finia. §. j. si at culpabilis fuit: puta psiliari⁹ vl̄ auxiliari⁹: iz tollat cautō et imūgat pēnā: nō relaxabit interdictū.

o Ecclīs. nō itelligas de ecclīs interdictis: ꝫ sitis i loco interdicto: qō patz s. §. j. ibi: tris seu locis. ad idē s. de v. sig. cū i ptibus. sic etiā loquit s de pe. et re. q̄ i te. ō p̄unle. q̄ nōnullis. ibi: cū cōmune terre fuerit interdictū.

p Adonasterijs. et noīe ecclīaz itelligunt monasteria. luij. di. §. hac aūcte.

q Sē⁹. hoc statū determiat p seqntia.

r Interdictis. qd de nō interdictis: videret a p̄rio q̄ eis p̄sentib⁹ possit celebrari. ꝫ dic p̄rio. q̄ interdicto loco oib⁹ interdictū itelligit ibi sudire diuina: nisi sup hoc sint p̄uilegiati. et videt expssuz s. e. li. ō p̄ui. iz. q̄ dicere. etiaz videt supflua p ista. ꝫ dic vt ibi dixi i p̄in. imo si dicere. illa itelligeret ō p̄uilegio iuris cōmunis: puta dato hodie p hāc dicere. ibi esset casus.

t Tribuūtur. et illis tm̄: nō alijs tribui debent. et p̄suetudo p̄ria nō valet: s. e. li. de cle. nō resi. c. vno.

t Assumptōis. Mo. termiatam alter cauēz querētuz quod est solemnius festum: an festum assumptōis an nauitatis virginis gloriose. habet enim ecclesia q̄ sit celebrius festum assumptōis: vt hic vides. Sed in his festiuitatibus q̄ritur poterit celebrari: dic q̄ in vigilia festi ad vesperas. quia tūc quo ad officioz celebratōnem incipit dies. lxxv. di. quod dicit. et s. de feriis. c. ij. et credo q̄ continuare poterunt officiuz vsq̄ ad vesperas festiue diei inclusiue. completorium autem et reliqua post vesperas cantare non poterunt ꝑm hanc formā p iura p̄dicta.

u Appropinquent. vberiozem gratiam igitur habebunt qui non peccauerūt q̄ hi qui peccauerūt: et merito. nam et speciale est i hac sentētia cōtra rationem iuris q̄ alius p alio puniatur: s. de iniur. et

iurauerit q̄ cū poterūt satisfaciēt: et ad satisfactōem hmōi p eū vl̄ p eos q̄ facere ip̄az debēt et p̄nt p̄stādā dabūt p̄siliū et auxiliū: ac iuxta posse suū fideliē laborabūt: nō ē p̄nie bñficiū alicui ꝫcedēdū. Nec tūc eē q̄ ad istos vl̄ alios q̄ circa ꝫ minime deliqrūt: vbi ciuitas vel loc⁹ ali⁹ seu vniuersitas interdicti existūt: faciēda ē relaratio interdicti: ꝫ ē eis solūmō iniūgēda p̄nia salutaris. Adijcim⁹ p̄terea q̄ singul' die⁹ i ecclesijs et mōasterijs misse celebrent: et alia dicant diuina officia sic̄ p̄ri⁹: submissa tñ voce ianuis clausis excōicatis ac interdictis exclusis: et cāpānis etiā nō pulsatis. et tā canōici q̄ clerici ecclīaz i q̄bus distributiōes q̄tidiāe illis q̄ horis iterfuīt canōicis tribuūt si ad officia nō venerint supdicta: distributōes easdē amittāt sic̄ interdicto pdurēt nō extāte: si diuis officijs nō adeēnt. In festiuitatib⁹ vo natal' dn̄i: pasce: ac pēthecostes: et assūptōis vgis gl'iose cāpāe pulsēt: et ianuis apris alta voce diuina officia solēnit celebrent: excōicatis p̄sus exclusis: ꝫ interdictis admissis q̄bus ob reuerētiā dictaz solēnitatū et vt ipsi ad hūilitatis gr̄am et recōciliatōis affectū faciliꝰ inclinent: p̄fatis diebꝫ pticipatō nē p̄mittim⁹ diuinoz: sic tñ q̄ illi ꝓpter q̄z excessuz interdictū hmōi ē platū altari nullatenꝰ appropiquēt. Ceteris: q̄ circa obseruatōz interdictoz a nr̄is sunt p̄decessoribus ist̄ituta: i suo robore duraturis nō obstantib⁹ q̄busuis p̄uilegijs: ecclīs mōasterijs: ordinib⁹: religiōib⁹: seu psonis ecclīasticis secularib⁹ vl̄ regularib⁹ exēptis et nō exēptis sb̄ q̄uis forma vl̄ expssiōe vboz ab ap. se. ꝫcessis: q̄ tenorē p̄ntis pstōis nlli volum⁹ suffragarī: cū q̄busl̄bet tā secularib⁹ q̄ regl'aribus sufficere debeat: vt tpe interdicti mō p̄misso diebꝫ celebrēt supdictis.

Innocentius. iij.

De verborum significatione.

Veniens: et infra. Per illa vba p̄uilegij i spāles et ppos ecclie romāe filios vos recepim⁹: dictos frēs exēptos nō itelligit: et ipos ex illo in ppos eiusdē ecclie filios fuisse receptos q̄ ab alio q̄ a ro. pō. vl̄ legato ab ei⁹ late destinato interdici vl̄ excōicari a quoq̄ nō valeāt: declaram⁹.

Jlū locū dextuz in p̄missis itelligim⁹ q̄ nō habitat⁹ pēit⁹ nec cult⁹ fuerit: vl̄ vlī mēoriaz hoīm ſm̄ idulgētiā lutij est sb̄ saracēoz ptate detēt⁹ cēlentes ecclīas i tl'ib⁹ dēctis locis a frib⁹ ipis structas seu et cōstruēdas i eo plēa libtate gaudere: vt ſm̄ idulgētiā lutij nihil ab ipis legis dioceſ̄ae noīe valeat p eos exigi: q̄ ꝫ p̄uilegiū alexā. nō p̄nt interdicto seu excōicatōi supponi: q̄s in locis hmōi dicti frēs habeāt p̄tate petita a sede aplica līa p̄struendi: easq̄ cū suis plebib⁹ per suos clericos idoneos gubernēt: q̄ rōne plebiū exāmiandi

dam. data ō. c. vno.

p Cōcessis. erāt frēs minores p̄dicatores et q̄daz alij p̄uilegiati: vt certis suis festiuitatib⁹ celebrare possent tpe interdicti: interdū vsq̄ ad octauas: hec et sil'ia p̄uilegia sunt reuocata. et puto eē p hec vba gnālia reuocatiū p̄uilegiū tēplariozū et hospitalariozū: q̄ in eoz tocūdo aduētu sēt in anno apiebat vna ecclesia in loco tpe interdicti. et celebrant diuina: s. de p̄uileg. vt p̄uilegia. et itelligas de p̄dictis q̄ respicit hec p̄stitutio non de posterioribus: cū sibi vel successoribus legem imponē nō potuerit: licz iudicare potuisset: s. eo. li. de resc̄p. c. vlti. L. de legi. digna vox. de elect. in nouo.

u Veniēs. declarat hic inno. quid significz verbuz p̄uilegij. recepim⁹ vos i ppos filios ecclie romāe: et q̄s locus dicat esse desert⁹.

b Per illa vba. q̄si dicerent illi hīe alia p̄uilegia p q̄ēnt exempti: ꝫ p ista nō sunt. ē em̄ q̄daz declaratio p quā nō p̄iudicat alijs extensionib⁹: vt dictū ī fi.

c Non itelligi. idē habes s. de p̄uile. si papa. §. sil'r. et vide. j. de h⁹i glo. ꝫ sunt p̄uilegiati.

d Late. Mo. igit differetiaz int legatos ō latē et relig̃s. ad idē s. de off. leg. c. p̄t. et. s. co. ti. c. j. satis est ḡ hic q̄ vba aliq̄d p̄sezāt et aliq̄d opant. s. e. ti. abbate.

e Jnterdici. satis puto idē i suspēsōe: cū illa sit q̄dā interdictuz: et oīa ea p̄tinent sb̄ appellatōe cēsure: s. eo. ti. q̄renti. Et q̄ dicē a q̄q̄: itelligo etiaz ordīario. nec ob. s. e. li. de p̄uil. ne aliq̄. q̄ vt ibi dz illa dicere. nō hz locū in religiosis q̄b⁹ p̄cessuz est p̄uilegiū tale rationē loci vel ordinis. ad

idez s. de p̄uileg. c. j. §. in eos. Jo. an.

f Penitus. s. q̄ nō est in memoria q̄ habitat⁹ vel cult⁹ fuerit a xp̄ianis vel saracenis. et idez in seqnti casu. s. q̄n habitat⁹ vel cult⁹ fuerit scz a saracenis. nec ē p̄rij mēoria. s. q̄ a xp̄ianis fuerit hītat⁹ vel cult⁹.

g Detentus. s. de re iudi. abbate. e. li. Jo. an.

h Construēdas. petita licētia a papa: vt j. v. quas in locis.

i Dioceſane. est lex dioceſana et lex iurisditiōis: de q̄b⁹ plene no. p. q. j. in sum. et s. de of. ordi. dilect⁹. subeūt ḡ lege iurisditiōis: p̄ter id q̄ sunt exempti p̄uileg. alexan. vt sequit.

k Et sede aplica. al's sufficit licētia dioc. de p̄se. di. j. nemo. et p̄cor. ad hoc s. de p̄uileg. auctoritate. vbi quo ad hoc distinguitur inter loca exempta et nō exempta.

l Detenta. intelligas et obtenta. p̄fidenter aūt postulēt. q̄ illā obtinebūt: s. e. li. ō censi. romana. v. si vo.

m Exāmiandi. ne ad animarū regimen p̄moueant indigni: cū hoc

casu pmotꝰ inferatur pena: ſ. ꝛe elec. nihil eſt. eſt enim ars artiuꝫ regimen animarꝫ: ſ. ꝛe eta. ⁊ quali. cum ſit.

n Ab eis. ſcz dioceſanis epiſcopis. Jo. an.

o Subiecte. ꝓcor. ſ. ꝛe ꝓben. i lateran. ⁊. c. ꝛe mõachis. ⁊. e. li. ⁊. e. ti. c. j. ſ. ꝛe ꝑnle. cuꝫ ⁊ plantare. §. cũ in eccleſijs. et tales rectores ſic inſtituti ſunt ꝓpetui vicarij nequeuntes abſq; cauſa rationabili remoueri: ſ. e. li. ꝛe capel. mõa. c. j. Jo. an.

p Bonis. vndecunq; ꝓuenãt: licite tñ acq̃ſitis. ꝛe hoc. xiij. q. v. in ſumma. ſ. ꝺ ꝛeci. ex tenſ miſſa. Jo. an.

q Ab quib. clericis. ſ. ordinis ſui.

r Perſoluãt. ꝙ in quo ſunt iſti ꝑuilegiati q̃ ad hoc: nõne iſti frẽs ꝛe iure ſunt ꝑuilegiati q; nõ teneãtur ad ꝛecimas laboꝝ ⁊ noualiuꝫ: ſ. ꝛe ꝛeci. ex pte. j. ſunt enim iſti ꝛe quib⁹ hic papa loquit̃ templarij: hoſpitalarij: hieroſolymitani: q̃ cũ tiberiaceñ. epo q̃ſtiões habebãt ſup diuerſ articulis in q̃ cauſa pduxerũt priuilegia ſupius dicta. Sciendus eſt q; iſti frẽs laici ſunt ex ordie. q; ordinẽ clericales nõ hñt q̃daꝫ ex eis ſunt milites: ſ. ꝺ ſen. exco. canonica. alij ſunt clerici. iſti igit̃ frẽs ꝛe laboꝝ ⁊ noualiꝫ bus q̃ colũt ſoluẽt ꝛecimas ſibipſis .i. clericis fratrib⁹ ordinis ſui: qui clerici ꝺ his ꝛecimis epo nõ dabũt q̃rtã quã al's ꝛe iure coi deberet hr̃e: ꝛe offi. or. q̃rente: ꝛe ꝑſcrip. ꝛe q̃rta. eſt em̃ q̃rta ꝛe lege dioceſana: ſ. ꝺ offi. or. cõquerẽte. a qua nulli ſunt exẽpti: vt ſup̃ vidiſti. Si igitur bñ aduertis per hec ſua ꝑuilegia iſti obtinent ꝑus in eo. q; erq̃ ſunt ꝓuij ⁊ ſpãles eccleſie romãe filij ab ipſo epo interdici vel excoicari non ꝑñt. Jtez q; rõne eccleſiarum p eos ꝓſtructaꝝ i locis ꝛeꝛis nihil lege dioc. ꝛebent epo. Tercio q; ꝑpter eas excoicari vel interdici nõ ꝑñt. Quarto q; ſolũ p ſuos clericos eas gubernãt. Quinto q; ꝛecimas laboꝝ ⁊ noualiũ ⁊ alia q̃ colunt clerici ſui ordinis: ⁊ ſic ſibipſis ſoluũt. Sexto q; ꝛe illis ꝛecimis quartã epiſcopo non ſoluũt. Jo. an.

s Generalis. ſ. ꝛe ꝛeci. nuper. ſcz q; ꝛe poſſeſſiõibꝫ q̃ſitis poſt cõciliũ ſoluũt ꝛecimas.

t In alijs. ſ. q̃s alijs colẽdas tradũt: vel ab alijs colẽdas recipiũt: vel ꝛe q̃b⁹ anteq̃ fieret noualiꝫ magni ꝓuent⁹ ꝓuenebãt: vel q̃ ſunt ipſoꝝ q̃ ad ꝑmeuũ ⁊ directũ dñiuꝫ. tñ parochiãi eas poſſidẽt ⁊ tenẽt: pone hñtes eas ꝑ emphiteoſim. ad hoc ſ. ꝛe ꝛeci. dilecti. ⁊. c. licet. ⁊. ſ. e. q̃d ꝑ nouale: ad fi. ꝛe acq̃ſitis poſt ꝓciliũ dixerat: ſ. ꝑri.

u Per ꝛeclarationẽz. Nota verbũ ſi ageret ꝛe exemptõe: ⁊ exemptio nõ ꝓbaret ⁊ ꝑnũciaret contra opponentẽ: bene fieret ꝑiudiciũ ſaltez q̃ ad eum: licet nõ quo ad ſuperiorez: ſ. ꝛe ꝑuileg. cum olim. ꝺ reſti. in integ. c. ij. q; ſi non appellat a ſententia ꝓrtu ꝑuilegioꝝ ꝛe nouo reptorum nõ reuocat ſentẽtia: ſ. ꝛe re iudi. inter mõaſteriũ. ⁊. c. ſuborta. ꝙ hic nõ diffinitiue ꝑnũciat ꝙ ꝛeclarat q̃dãmodo interloq̃ndo q̃d importent verba ꝑuilegij. vñ lz p illud ꝑuilegiũ q̃ ſunt recepti i filios nõ ſunt exempti ſi hñt alia ꝑuilegia exemptõis bñ ſunt exempti: vt dixi in ꝑn. non enim ꝑnũciat illos exemptos vel nõ: ꝙ ꝛeclarat q̃d illa verba ꝑuilegij importent. Jdez in alijs caſibꝰ ꝛe q̃b⁹ ſup̃ dicit.

c Onſtitutõem. Primo ꝛeclarat manifeſtũ ⁊ euidens eſſe ſymonia: ⁊ idez ſignificare quo ad caſuꝫ ꝛere. ꝛe elect. ſi forte. Secundo ꝛeclarat ꝑſpiratores ⁊ cõiuratores qui iurauerũt ⁊ ſtatuerunt ꝛe non recipiendo aliquem in canonicuꝫ ad mandatuꝫ pape donec poſſent reſiſtere. Tercio ꝛeclarat tale ſtatutuꝫ ꝛeſtabile ⁊ illicitũ multis ex cauſis. ſecũda ibi: ceteꝝ. tercia ibi: ſtatutũ quoq;. Et ꝛeclarat primũ dictũ vt ſup̃ dixi. ꝛere. ſ. e. li. ꝛe elec. ſi forte. ⁊ que ibi no. gar. ⁊ guil. Jo. an.

epis pñtent: vt ab eis curã recipiant aiaꝝ: cum plebes epis ſint ſbiecte.

Ceteꝝ dicti fratres ꝛecimas ꝛe laboribꝫ ⁊ nualibꝫ ſuis: q̃s ꝓꝓꝛijs manib⁹ aut ſumptibus excolũt ⁊ alijs bõis ſibi a ꝛeo ꝑſtitis ꝙtib⁹ clericoꝝ ordinis ſui a q̃b⁹ q̃rta vel tercia nullaten⁹ exigat cũ integritate ꝓſoluãt ſalua moderatõe ꝓcilij gnalis. In alijs eoꝝ poſſeſſiõib⁹ iure coi ſeu q̃libet alio eccl'ijs parochialibꝫ ⁊ dioceſano epo refuato. ꝑ ꝛeclaratõez aũt hmõi nolum⁹ ꝛefenſiõib⁹ alijs ſeu iuribꝫ partiũ ꝛerogari.

1 Scola. iij.

Onſtitutõz felicis recordatõis grego. pape ꝑdeceſſoris nr̃i editã in ꝓcilio lugduñ. vt ſi forte int̃ cetera q̃ obijciunt̃ electo: aut poſtulato ſeu al's ꝓmouẽdo ad aliquã dignitatẽ: euidentẽ ſcientie vel aliũ ꝓſone ꝛefectũ opponi ꝓtingat: ꝛe illo ꝓmit⁹ cognoſcat. ⁊ ſi opponẽtez iuentũ fuerit ꝛeſtitui veritate a cauſe illi⁹ ꝓſecutõe total'r ſit excluſus ⁊ al's puniat: ac ſi i obiectoꝝ ꝓbatione oĩm ꝛefeciſſz: illo q̃ mãifeſtũ ꝛefectũ in viſu auditu et alijs coꝛpeis ſenſibꝫ: necnõ et i memoria ⁊ etiã itellectu opponit electo loeũ hr̃e: ac q̃ ad intentõez ꝓſtitutõis ipſi⁹ mãifeſtũ ⁊ euidẽs idẽ ſupponere ꝛeclaram⁹.

Ceteꝝ canõicos cuiuſuis eccl'ie: q̃ ſtatutũ fecerũt ſolẽnit̃ ⁊ iuramẽto firmarunt: q; eccl'iaꝝ ſuã ⁊ ſeipſos ꝛ oẽs impetrãtes canõicatũ ipſi⁹ eccl'ie ꝛefenderent vſq; ad ius vel ſñiaꝫ q̃ntũ poſſent ad iudiciũ dñi pape vel ſpãlis mãdati eiuſdẽ: ⁊ q; coĩb⁹ expẽſis ac cũ ꝑcuratorio ſigillo capl'i ſigillato eadẽ ꝛefenſio fieret ⁊ q; q̃diu aliq̃s ꝛe canõicis eiuſdẽ eccl'ie ꝛefenſiõez hmõi ⁊ oppoſitõez vellet ꝑdicto mõ ſubire alij canõici nõ poſſent nec ꝛeberẽt recipe i canõicũ: nec habere q; canõico i capl'o vel ex capl'm impetrãtez: ꝑſpiratores ⁊ ꝑiuratores ꝛ ſanctã rõanam eccleſiam ac libertatem obedientiam et auctoritatem ipſius ꝛecernimus: et eoſdem tanq; conſpiratores ac cõiuratores ſcõm ſanctiones canonicas puniẽdos.

Statutuꝫ

b Lugduñ. ſ. e. li. ꝛe elect. ſi forte. cuius verba ad lr̃aꝫ infra ſe quũtur vſq; ad vbũ: in illo. vbi põit ꝛeclaratões: ⁊ hec oĩa vſq; ibi expone: vt ibi dixi. Jo. an.

c Defeciſſet. vt ſ. e. li. ꝛe elec. c. j.

d Manifeſtũ. videbat̃ ꝓra. q; ꝓſtitutõ ſi forte: loq̃bat̃ in euidẽti ⁊ nõ manifeſto. ⁊ aliud videtur euidẽs ⁊ aliud manifeſtũ. Euidẽs em̃ eſt q̃ ſp palã eſt ⁊ euidẽter apparet arg. j. q. j. vt euidẽter ⁊ ſ. ꝺ accu. euidẽtia. ff. ꝛe ꝓben. empt. l. ea q̃. q̃ em̃ eſt in euidenti nulla pt̃ terguerſatõe celari: ſ. ꝛe coba. cleri. ⁊ mu. c. vlti. ſ. ꝛe offi. or. §. ceteruꝫ. e. li. Manifeſtuꝫ vo alii q̃ꝫ ꝓbatiõe idiget. xj. q. iij. eorũ. ꝛe hoc no. ij. q. j. manifeſta. ſ. ꝺ coba. cle. ⁊ muli. vña. Sz ꝓriuꝫ eſt verũ per hãc ꝓſtitutõem: ⁊ merito. nã ꝓſtitutio ſi forte requirit ꝓbatõnem examinis in euidenti ꝛefectu: ⁊ ꝓbaꝛ manifeſtũ ſ. ꝛe elec. bõe. j. C. ſi mi. ſe ma. di. l. iij. ibi. niſi palã ⁊ euidẽter ex inſtrumẽtoꝝ ꝓbatõne ꝛc. ⁊ ꝓterea hec duo videnꝛ ſynonima: ſ. e. ti. cũ oliz. Maz ⁊ ſi opponaꝛ euidens ꝛefect⁹ ſciẽtie nõ palam hoc apparet: ſed eſt neceſſe examinatõnem fieri. examinatione autem hoc fiet certum. ff. ſi cer. pe. l. certum. immo etiam no. guil. in ꝛere. ſi forte. q; ſi obijciatur contra electum q; eſt omnino illitteratus: ⁊ ideo repellendus: licet nõ dicatur euidenter vel manifeſte in exceptione habebit locum ꝛere. ipſius forma. quia idez eſt verboꝝ ſenſus: ⁊ ideo idem ius eſſe ꝛebet: ſ. ꝛe conſtitu. trãſlato. ff. ad le. acquil'. illud. et ad hoc facit inſti. ꝛe excu. tu. §. ſimiliter eum qui litteras neſcit ꝛc. et formule verboꝝ hodie ſunt ſublate: inſti. ꝛe ver. oblig. §. j. C. ꝛe formu. impetra. act. ſubla. l. j. et .ij. ⁊ verba non ꝛebent pꝛeualere ſenſui. ſed econtra: ſ. eo. ti. intelligentia. ⁊. c. ꝓterea. ⁊. j. q. j. marchion. intelligamus ergo euidentem ⁊ manifeſtum cuius ꝓbatio eſt in euidenti ⁊ manifeſto: licet id in exceptõis forma non exprimatur: al's ſequereꝫ q; ſi dico electũ cecum: ex quo nõ addo euidẽter vel manifeſte: non haberet locuꝫ cõ ſtruuno: qõ eſſet abſurdum.

e In viu. vñ oculo carẽs nõ ꝑmouet̃. lv. di. ſi euãgelica.

f Intellectu. ꝙ ſiue memoria ſiue itellectu careat nõ ꝑmouebitur ad dignitatẽ. xxxix. di. petrus.

g Intentõem ipſius. q̃ſi dicat: interdũ bñ ſunt diuerſa: vt dixi ſ. in glo. videbat̃: in ꝑn. Jo. an.

h Statutũ. ex hoc ⁊ ex eo quod dicitur in ſi. videbatur. q; canonici poſſint facere ſtatuta dũmodo al's ſint licita. Solet dici q; capitulum ſiue epiſcopo ſtatuto facere non poteſt que tangãt generalem ſtatum eccleſie: vel tangant ep̃m vel eius iura. ſic intelligatur ꝛe conſue. cũ ꝓſuetudines. ſ. ꝛe his q̃ ſi. a ꝓla. nouit. eſt em̃ ꝓlatus caput a quo non licet membꝛ recedere: ꝛe ꝑſcrip. cũ non liceat. et hec vera ſunt: etiã ſi capitulũ talia ſtatuat cũ archidiacono ſuo vel

ꝓpoſito vel alio qui poſt eꝑm preſit capitulo. Si vo ſtatuant ſup his que non tangunt eꝑm vl̃ ſtatum eccleſie:ꝫ ſua ſingularia negocia:puta q certis modis quotidianas obuentiones diſtribuant:vl̃ q certo modo ad capl̃m vocent:puta q talem campanam vel alio modo vel q certis temporib⁹ etiam non vocati veniant ad capitulū vl̃ his ſil̃ia:ſatis pōt dici q ſuper his tenet ipſi⁹ capituli ꝓſtitutō ſine epo: al's licita et legitima: ad hoc s̄ de reſcrip. edoceri. s̄. de ꝓſti. ex l'is. ff. qō cuiuſq; vniuer. l. j. §. ij

i Predicto modo. ſicz cū ꝓcuratore capituli t cōib⁹ expēſis.

k Canonicas. xj. q. j. ꝓiurationū: t. c. ꝓſpiratōnū. t. c. ſeqn tib. t eſt pena taliuz depoſitio vt ibi: item ꝓſpiratores repellunt ab accuſatōne denūciatione t teſtimonio ꝑ eos ꝑ quos ꝓſpirauerunt. iij. q. iij. cōſpiratores. s̄ ō accu. qlit t qñ. t cum oporteat ō ſymo. licz heli. t. c. p tuas. t. c. cū oporteat. Eſt aūt coniurare ſimul l' vnū iurare: cōſpirare ſimul vl̃ in idē ſpirare. credo aūt q prelatus q huic cōſtitutioni p capitulum facte auctoritatē interpoſuiſſet: eadez pena puniret. oia ei nra ſacim⁹ quib⁹ aūctē impartimur. C. de veteri iur. enu. l. j. vltra medū. t. s̄. e. li. de p̄bē. ſi eū. t. c. ſi aplice. e. li. t p hāc ōcre. ꝓbat q p inſtrm ꝓbat crimen: producit eū publicū inſtrm in q ꝓtinebat q tales canonici tale ſtatutū fecerint: p qō ꝓbabit illos eſſe ꝓſpiratores. ad idez s̄. e. li. de iureiuran. cum in poſitionibus. ij. q. vj. §. diffinitiua. v. nullus. s̄. de his que fi. a ꝓla. quāto. in fi.

l Libertatem. exhibendi: quod eſt. j.

m Laudabile votū. s̄. ō ſyndi. c. vno. vñ nec volum facit q remouerit vt litem effugiat. ff. de alie. mu. iudi. ca. fac. l. ite ſi res. i fi. t magnū eſt cōmodū a lite recedere: ꝓpter qō indebitū p trāſactiōz ſolutū nō repetit. C. de trāſac. l. ij. ff. de pdi. inde. in ſum.

n Ad peccandū. ad qō ſtatuto ꝓſuetudine vl̃ iuramento aſtringi no poſſum⁹: s̄ de ꝓſue. c. pe. t vl. xxij. q. iij. in malis. t. c. ſi aliqd. t p totū. j. de re. iur. nō eſt. t. c. in malis. s̄. e. li. de iureiur. c. j.

o Qui ſeminat. ne crederet aliqs hanc ꝓſtōnem eſſe ſublatam: ideo ſic dicit hic ponit: vt habeat p reſeruata t de ea loquat ꝓhemiū hui⁹ libri in fi. vt ibi dixi: t qz ſic dicit venit ſub bulla: t quia infra enam prohibetur gloſari prohibitōni parebo. Jo. an.

p Priuilegiū. exemptis cellis alicuius monaſterij: quid appellatio celle ſignificet. hic oſtendit.

Legato. intelligo generaliter: ſicut generaliter loquit exquo aliud non exprimit. t eſt ſi. quod dixi s̄. e. li. de reſcrip. ſtatutū. j. Rñ. in glo. quia verbum.

r Cōmorantes. large loquit. qz interdum ſunt inſtituti ꝑpetuo: interdū ad tempus: interdū ad ſolam morā ibi trahendaz: de ſtamo. c. ij. ad fi. s̄. e. li. de tem. or. cum nullus. in fine. t de cap. mo. c. vno. ß quo ad caſum noſtr non eſt curandū.

s In aliquo. tolle defendat q eſt in fi. t uerū repete: ſed defendat reſidentes tm̄ t cetera. Jo. an.

t Hoc eſt. ꝓpter hoc facit ad titulū noſtr de ver. ſig. Jo. an.

u Secreta t ſolitaria. cella dicitur a celando t occultando: t ſic hoc caſu locus ſolitarius: t talem vitam ducētes digni ſunt ꝓuenienti honore. xvj. q. j. qui vere. t ad has cellas religioſi etiam mendicantes ō ꝓlatoꝝ licentia tranſire poſſunt: s̄. e. li. de excel. ꝓla. c. vno. Alʒ autez large ſumendo dicimus cellas que ſunt etiā īfra clauſurā monaſterij: vñ ex cauſa puta ꝓpt infirmitatem monachi diſpēſat abbas cum eo vt habeat ſuam cellam extra cōe dormitoriū: tñ infra monaſterij ſepta. xx. q. iij. c. vlt. t de talib⁹ cell hoc ꝓuilegium nō intelligitur. Jo. an.

x Cōuictu. i. cōmuni victu.

y Contemplandū. de vita ꝓtēplatiua t actiua dicit. s̄. de renū. niſi cū pudem. ad fi.

a Sicut nobis. priuilegiato aliquo vt poſſit cōferre beneficia clericoꝝ ſuoꝝ: qd appellatō clericorum ſuoꝝ deſignet oñdit t.

b Decedentiū. nunqd tal' poſſet ꝓferre bñficia ſuoꝝ clericoꝝ cedentiuz vel decedentiuz in curia romana? Item nūquid poſſit conferre beneficia clericoꝝ ſuoꝝ alio mō vacantia: dixi s̄. e. li. de p̄bē. Quis. ij.

c Reſiderent. ex ſola reſidentia ſi nō intereſſent diuinis: non ꝓperent quotidianas diſtributōnes: vñ nec iſti ꝓpiet. s̄. e. li. ō cle. nō reſi. c. j. t ſup hoc vide quod ibi dixi i glo. no. qō ſiquis dñs. Jo. an.

d Reſpōdemus. per hoc videt q iſta decret. ſit veteris iuris declaratoria non noui ꝓmulgatoria: lz ar. ō infra dū dicit volumus: t q ſit declaratoria patet: qz tractat de verbi ſignificatione: ad hoc s̄. eo. c. ij. Rñ. j. in fi. nec bñ occurreret ratō quare hoc eſſet ius nouū t nō vetus. ꝓterea priuilegium prius fuerat conceſſum: poſtea priuilegiatus conſuluit papam circa priuilegium ꝓus conceſſum: ſic eſt reſponſum: p quod patet: q a conceſſione priuilegij etiam anteq̄ emanaſſet hec decret. priuilegiū ſic erat intelligendū.

e Similib⁹. pone: ꝓcedit ei priuilegiū: vt cū clericis ſuis ſup pluralitate bñficiorum curatoꝝ vl̃ dignitatū diſpēſare poſſit: l' eis ꝓferre ius ad vacaturas vl̃ ſil̃ia: t bñ dicit in his ſil̃ib⁹. qz i aliis caſib⁹ diſſimilib⁹ appellatio clericoꝝ oēs ſubiectos clericos cōprehendit: s̄. e. li. de reſcri. cum tibi. t pōt eſſe rō: qz hic de priuilegio loquit odioſo: qz p primū tolle bat ius ſeu ptās ꝓferendi bñficiū ei ad quez ordinario iure ſpectabat. p ſecundū minuit cultus diuinus: t nō deſeruiēs eccleſie recipit ſtipēdium: ergo bñ ambitioſa t reſtringenda ſunt talia indulta: s̄. e. lib. de p̄ben. q̄uis. j. quod non eſt inſi decret. cum tibi.

f Propterea. ſic s̄. de elec. c. officij. s̄. e. li. de reſcri. ſtatutū. §. inſuper iudi. mulieres. t de renū. c. ij. ſic t affectata tutela īmunitatem nō p̄bet. C. de his q ſpon. mu. ſube. l. j. t. iij.

g Continue. cuili modo intelligēdū eſt vbū. ff. de ſer. ſi cui. de ꝓſe. di. v. nunq̄. ſicut t ſeruitus dr ꝓtinua t aqua quotidiana. ff. de ſer. vr. prę. l. fozamen. ff. de aqua. q̄ti. t. e. l. j. §. q aūt. t fluuius dr cōtinuus q qñq; exareſcat. ff. de flu. l. j. j. Rñ.

h Tuis. s̄. ō cle. ñ reſi. ex pte. t ſi egrotaret ſure itelligit. ff. ō ſtati. cū heres. §. ſtichus. nec ſumo ita amare vbū q̄n etiā ꝓ ſuis ꝓpriis inidū poſſit abeſſe. ad hoc s̄. eo. li. de p̄bē. pñtu. j. t. ij. Rñ. ſicut iudex ꝓpt ſua ꝓpa negocia differre pōt t diuuttere cāz. ff. de iudi. l. ſi lōgius

ecclēſijs ſeu capellis eiuſdem mōaſterij commorantes: aut ipſos priozatus eccleſias vel capellas ab ordinariozum iu riſditione in aliquo: ß reſidentes tm̄ i cell' t cellas ipſas hoc ē loca ſecreta t ſolitaria: q̄ ab hoīm ſepata cōuictu ſunt ad ꝓtemplandū t deo vacandū: ſpāliter deputata defendat.

Item.

Sicut nobis ſignificare curaſti tibi gratioſe cō ceſſimus: vt bñficia clericoꝝ tuoꝝ cedentiū vl̃ decedentiuz poſſis cōferre: q̄q̄ ꝙdē clerici ꝑbendaꝝ ſuaꝝ fruct⁹ ꝓcipiāt: ac ſi i ſuis eccleſijs ꝓſonaliter reſiderent: verū qz dubitas: q̄ clericoꝝ tuoꝝ appellatōne deberent cōtineri: breui rñdem⁹ oraculo: q illos in his t ſil̃ib⁹ caſib⁹ tuos volumus intelligi clericos: q̄ p te nō q̄ſiti ꝓpterea vl̃ recepti ſine fraude t fictiōe qualibet vere tui clerici familiares exiſtūt: t i tuis expēſis ꝓtinue domeſtici cōmenſales: etiā ſi quos ex illis aliquādo p tuis gerēdis negocijs abeſſe contingat.

non est nouū. vt aliquibus specialiter enumeratis generalis clausula subsequat̄ que omnia comprehendat: vt. xlix. di. per totū. xxiij. q. v. ꝛ occidendis. s̄. ꝛ ꝓbat. quoniam ꝫ falsam. s̄. e. li. ꝛ ꝓcu. qui ad agendū. ff. ad. l. acquil'. si seruus seruū. §. inq̄t lex. in fi. C. ꝛ sacrosan. ec. l. generali. Idcirco ꝓ rubricas s̄ positas: que ꝑm suas materias iuris regulas comprehēdunt: ponit hic rubricā generalis ad mās vniuersas ꝛ re. iur. Si q̄ratur quare in principio compilatōnis nō ponunt boni. hanc rubricam: cū sepe ꝑmittatur clausula generalis secutis postmodū speciebus: vt s̄. ꝛ ꝓba. cum rubricis se. ꝛ re. ec. nō alie. cum rubricis se. ꝛ regula. cū rubricis se. ff. ꝛ serui. cum rubricis se. posset dari colorātua rōnio: q: q̄ vltio dicunt̄ melius mēore cōmēdant̄: ꝛ ꝑse. di. ij. liq̄do. est aūt vera solutō. ꝛ hūc ordinē obseruatū vt oīderet̄ ius nō sumi ex regula: ꝫ regulā ex iure: si em̄ a ꝓncipio posita fuisset: forsitan crederet aliq̄s q̄ ius sequēs regulas ex regulis sumeret̄: ut si. igit̄ pōit̄: vt appareat ex iure qō ꝑcessit regulas sum. ff. e. l. j. Videndus est igit̄ ꝓmo quid sit regula: vñ dicat̄: q̄liter ꝑstituat̄: ꝛ qō sit eius officiū: ꝛ que ipsi⁹ sit ptās. Secūdo videndū est q̄d sit ius: vnde dicat̄: ꝛ quomodo hic sumat̄. Tercio q̄ sunt he iuris regule singulariter: ꝛ clare eas ꝓsequendo videbimus. Circa primus regula ꝑm grāmaticos est multoꝝ simulū collectio. Lex aūt ꝛscribit regulam eam esse que rem que est breuiter enarrat. ff. e. l. j. Dicit̄ āt regula: quia regit vel normam recte viuendi ꝓbet: ꝛ ab hac regula q̄ dicit̄ norma recte viuendi dicit̄ regularis. dicit̄ enꝫ regula eo q̄ recte ducit nec obozsum vel aliozsum trahit: quasi a rega vel regula: q̄ idem est qō rectitudinis forma. sicut em̄ ꝑ regulam nouit scriptoz modum recte scribendi: sc̨atoz modum recte secandi ꝛ sic ꝛ singulis. ita per has regulas modū recte iudicādi cognoscimus. ad hoc. iij. di. regula. Est autez regula latine idem qō canon grece. iij. di. canon. Et dicitur regula ꝓprie quasi regulariter vera: q̄uis patiatur exceptōnes in se. Que autem cōtineant̄ sub regula fuerūt opiniones que no. ff. e. l. j. ꝛ sa. quod no. iij. di. regula. Subtilitatibus tamen circa hoc omissis breuiter ꝛ grosso modo sic dico: q̄ quo ad potestatem verboꝝ que in ea ꝓferunt̄ vniuersaliter vel saltem indefinite affirmando vt negādo comꝑhendit exceptōnes: alⁱs non diceret̄ exceptō: sicut si dicerem: oīs homo currit excepto equo tcij. hec em̄ non est exceptio: quia equ⁹ non comꝑhendebat̄ sub illa ꝓpositōne omnis homo. ꝫ si dicerem: omnis homo currit excepto tcio: tunc ꝓpria est exceptō: quia ꝓpositō omnis homo bene comꝑhendebat tcium. tollitur ergo tcius virtute exceptōis quo ad materiam ꝛ qua fit sermo: vt scilz dicatur nō currere. sic quo ad iuris ꝛterminatōnem exceptio non comꝑhendit̄ sub regula: quia contraria ratio ꝛ plus est in exceptione q̄ꝫ in regula: hoc ergo operat̄ exceptō vt illud quod alⁱs sub verbis regule comꝑhendebat̄: ad ꝛterminatōnem regule exceptionis virtute tollatur. Constituitur autem regula vt s̄ dixi: ꝑ verba que ꝛ sui natura omnia comꝑhendant. i. ꝑ signa vniuersalia affirmatiua que omnia comꝑhendūt s̄. e. c. omnes res. ꝛ. c. ꝛfleat. ff. e. l. omnis diffinitō. ꝛ. l. omnes actōes. ꝛ. l. omnia fere. ꝛ. l. omnia quecūq;. Itez ꝑ verba negatiua que vniuersaliter negando excludunt omnia. vt. j. e. nemo potest. j. ꝛ. ij. ꝛ. j. e. null⁹. j. ꝛ. ij. ff. e. l. nemo. ꝛ. l. nullus. Item ꝑ verba indefinita que simpliciter ꝓlata equipollent vniuersalib⁹. xix. di. c. j. s̄. ꝛ ꝓui. quia circa. C. ꝛ here. ven. l. vlt. ꝛ ideo omnes regule paucis exceptis tradunt̄ ꝑ signa indefinita affirmatiua vel negatiua. vt s̄. e. ꝛ. j. e. ꝛ. ff. e. ti. satis appa ret. Officiū autem regule est plures similes casus simul ūgere clauo ratōnis. vt. ff. e. ti. l. j. Que sit potestas regule an sc̨z constituat ius ꝛ nouo: an antiquū recitet: dubitat̄ ꝛ ꝛ videt̄ q̄ ius ꝛ nouo nunq̄ ꝓstituat: qō iure ꝛ ipo facto ꝓbat̄. iure. ff. e. l. j. facto: q: in octuagintaocto regulis. j. positis non est vnam enā solam inuenire: que ius ꝛ nouo ꝓstituat vt in ꝓcutōne patebit. Econtra videt̄: q: regula catoniana ꝛ nouo statuit: q̄ legata que sunt inutilia ratōe legantis tm̄ vl̄ rōne legantis ꝛ legatarij: vel legatarij ꝛ eius a quo legatum est prestandū: vel ratōne rei tm̄: vl̄ mixta ratōne rei legate: ꝛ ꝑsone legatarij tractu temporis non cōstituant̄: etiam si causa impedimenti remoueat̄. ff. ꝛ regu. cato. l. j. in ꝑn. ff. ꝛ le. j. ꝛ. l. ceta. §. j. ergo ipsa regula cōstituit ius ꝛ nouo: ad hoc faciūt infinita iura in quibus papa iudicat ex regulis. vt s̄. ꝛ ꝓsti. c. ij. ꝛ rescrip. c. j. ꝛ. c. pastozalis. ꝛ iudi. nouit. s̄. ꝛ fo. cōpe. si diligenti. ꝛ fi. instru. inter dilectos. ad fi. ꝛ ꝛ presump. dudum. ꝛ excep. cum venerabilis. ꝛ regula. ad apostolicā. ō ꝓsang. ꝛ affi. c. vl. cum mille similib⁹ ex quib⁹ videt̄ q̄ ius sumat̄ ex regula. Subtiliter dixerunt ꝛctozes q̄ tres species casuū est cōsiderare. q̄dā sunt iam ꝛterminati: ꝛ in illis regula non constituit ius: quia inuenit iam constitutū. Item sunt quidam excepti a legis ꝛterminatōe: ꝛ in illis siḱ regula nō ꝓstituit ius: q: nō claudūt̄ sub regule ꝛtīniatōe.

Bonifacius octauus.

De regulis iuris. R.

Quidam sunt in quibus est eadem equitas que est in casib⁹ a iure ꝛterminatis: nec tamen repiunt̄ in iure positi: ꝛ in illis regula facit ius ꝓpter identitatem ratōnis non patientis ius simulū casuum esse diuersum. Aptius dici posset: q̄ aut constitutio iuris precedit traditōnem regule: ꝛ regula ꝛ iure iam constituto q̄si materiatū ꝛ materia producit: ꝛ tunc ꝓprie hꝫ locuꝫ diuinctō predictoꝝ casuuꝫ: vt videlicet in iam ꝛterminatis ꝛ exceptis nō faciat ius: in non ꝛterminatis in quibus est eadem ratio ius constituat: ꝫ vbi non est ius constitutum ante regule dispositōnem: ꝫ inuenit̄ sola simplex traditio regule: tunc ipsa regula est ius vt iuris consulto ꝛ non ab alio: ꝫ a constituente ꝓcedit: ꝛ ita potest intelligi p̄dicta lex ꝓma ꝛ regu. cato. ꝓbat̄ hoc satis p antiquas regulas. s̄. e. ti. quas veritate inspecta esset inuenire ꝑcessisse iuris traditōnem vides em̄ p maiozem partem q̄ vbi sunt ꝛcre. alex. iij. sunt ꝓme in titulis maxime post concilia antiqua. vt s̄. ꝛ rescrip. ꝛ renun. cum duabꝫ rubricis se. ꝛ offi. vica. cum duabꝫ rubricis se. ꝛ his que vi metusue causa fi. cum duabꝫ se. ꝛ ꝛ. ꝛ ꝓtu. cum duabꝫ se. ꝛ mlti⁹ alijs. ꝛ tamen omnes regule s̄. e. ti. ꝑcesserunt alex. iij. excepta vltima que fuit luc. iij. q̄ ipsum secutus est: vt ex cronica ꝛ ꝛcretaliū ordinatōne satis apparet. Si igit̄ ꝓma regula. s̄. e. ti. exemplificet̄ ꝑ ꝛcre. s̄ ꝛ spon. ꝑterea. j. secūda ꝑ ꝛcre. ꝛ si questōnes. ꝛ symo. tercia per ꝛcre. ꝛ voto. magne. ꝛ sic ꝛ singulis dico: q̄ regule ille dicta iura ꝑcesserant: vñ regulaꝫ dispositō nō potuit ex ipsis iuribꝫ sumi que nondū erant: imo potius videt̄ ꝛterminatō ipsoꝝ iuriuꝫ facta ꝑ regulas. ad hoc faciunt omnes ille ꝛcre. supius allegate: in qb⁹ papa ꝓnunciat ꝑ regulas. ego tamen non recedo a vbis legis ꝛ dico q̄ per regulam non statuitur ius: sed ex iure sumit̄ regula. alⁱs nō video quomodo posset dici regula iuris. Sicut enim in regula ligni vel ferri necesse est illas materias ꝓuenire lignū scilicet vel ferrum: ad hoc q̄ disponatur ex eis regula. sic in regula iuris necesse est ius quod ē ibi materia ꝓuenisse: ad hoc vt regula possit inde dispom: ꝛ tunc ꝓprie loquit̄ dicendo ꝛ regulis iuris: alⁱs dicere ꝛbuisset ꝛ iure regulaꝫ. Et si dicat̄ q̄ in casibꝫ non expressis a iure vbi est ratio simulis regula facit ius: hoc est sine regula aliq̄ ꝑ iura que hoc volunt. ꝛ rescrip. inter ceteras. ꝛ trāsla. inter coꝛporalia. ff. ꝛ legi. non possunt. cum si. ꝛ si obijciat̄ ꝛ regula cato. dico q̄ non ꝓprie dicit̄ regula: nec inter regulas ponit̄. ff. e. ti. ꝛ si dicatur q̄ alique regule ꝑcessisse videant̄ iuris expressam traditōez dico q̄ ius quod est idem q̄ ratō. vt. j. di. consuetudo. ix. di. sana quippe. ab exordio ratōnalis creature ꝑcesserat. v. di. in ꝑn. vl̄ saltē dispositione concedentis regulam ius ꝑcessit. videns em̄ formatoꝛ regule sic esse ꝛbere ꝛ iure: qō in eius saltē mente sedebat formauit regulam. allegat̄ tamen regula ꝑ iure: non tam ex origine q̄ꝫ ex forma. ꝛ potioꝛ est eius causa ꝑ qua facit regula: habet em̄ aduersarius necesse ostendere ratōnem quare in illo casu regula non loquatur. ꝛ fa. quod dicam. j. e. vtile. Ad secundū q̄ querit̄ quid sit ius ꝛ vnde dicatur ꝛ quomodo hic sumat̄: dicendū est breuiter q̄ ius est ars bom ꝛ equi ꝛc. ff. ꝛ iusti. ꝛ iure. in ꝑn. ꝛ dicit̄ a iusticia vt ibi. ꝛ. s̄. ꝛ. v. sig. ius ãt. quā summū in reb⁹ bonū ē colere. xij. q. ij. cum ꝛuotissimam. Jus aut̄ est generale nomen hñs multas species. j. di. ius generale. cuius species dividas ꝛ subdividas: vt ibi ꝑ totum. ꝛ. ff. ꝛ iusti. ꝛ iur. ꝑ totum. Sumitur autem hic pro nostro iure canonico: non autem ꝑ iure ciuili. vt ꝓbat̄. j. e. in secunda regula. que ꝛ iure ciuili non ꝓcedit: quod dic vt ibi dicam. Tercio autem ordinate has regulas est videre. ꝛ ꝓmo ꝓmam.

a b Beneficiū ecclesiasticū. Pone casum. ꝑ. c. xvj. q. vij. sicḱs ꝛinceps. s̄. ꝛ iusti. ex frequentibus. ff. ꝛ ꝛcur. l. here. nius modestinus. Sup ratōne autem huius regule fun datur ꝛcre. s̄. e. li. ꝛ eo qui mit. in pos. c. eum qui. quia ꝓceditur cum agitur ꝛ beneficio ecclesiastico in absentia partis lit. nō contesta. nec fit missio in possessionem causa rei seruande: q: sic sine institutōne canonica beneficiū obtineret. consideratur igitur in beneficijs canonica institutō non antiqua possessio: ꝛ sic nota casum in quo non currit ꝑscriptō: idem est in matrimonio carnali. xxxiij. q. v. q̄ ꝛo. s̄. ꝛ ꝓsang. ꝛ affi. non ꝛbet. ꝛ idem in alijs casibus q̄ no. xvj. q. iij. clerici. ꝛ s̄. ꝛ ꝑscrip. cum non liceat. Sumitur autē hic beneficium largo modo: vt comprehendat dignitates ꝓsonatus ecclesias omnes cum cura ꝛ sine cura que cum titulo habent̄. sic j. q. iij. siquis dator. s̄. ꝛ concel. ꝓbē. nulla. ff. ꝛ scr. expoz. l. fu⁹. Sumitur autem interdum stricte: vt distinguatur a prebenda. xij. q. ij. alienatōnes. ꝛ concel. ꝓben. ex parte. alⁱs includit prebendam

ſ.q.iij.c.vlt.æ ver.ſig.tua. Alibi ſtricte ſumitur p ſolis ſimplicibus beneficijs ſine cura: ſ.æ ꝑben.c.vlt.ꝛ ſ.e.n.ꝛ li.cum in illis et ibi rano ptz in littera. Cum igit̃ in beneficio quolibet requirat̃ canonica inſtitutō vt hic: videndum eſt quid ſit inſtitutio. Inſtituere autem eſt ius canonicum in eccleſia vel eccleſiaſtico beneficio tribuere: quod dic no.ſ.ō inſti.auctoritate.et iure communi ad epiſcopuz ſpectat. xvij. q.vij. nullus oīnino. æ here.cum ex inuīcto: in fi.nō ob.æ of fi.archiꝺ.ad hoc.qa inſtitutio ibi ſumitur p inueſtitura: et ſic intelligatur æcre.æ inſti.cuz veniſſent:ꝛ quod ibi no. Videtur q̃ etiam capitulum vacante ſede inſtituere poſſit: ar. vij.q.j.pōtifices:æ here.ad abolendam:ſ.eo.li.æ tempo.ordi.cum nullus.ar.contra.xxiij.di.preſbiteri.lxxj.di.fraternitatez: ne ſe.vac.c.ij.dic vt no.ſ.æ maio.et obedi.cum olim.ꝛ terminatur hoc ſ.eo.li.æ inſti.c.vno. Inter collationem autem preſentationem et inſtitutionem magna eſt differenna: vt ſ.eo.li.æ ꝑben.cum in illis.§.cuz aūt.

Non poteſt licite ſine inſtitutione canonica obtineri.

Ben.

b Non poteſt. hec dictio poteſt negatiue poſita vt hic: neceſſitatem importat. cum autem affirmatiue ponitur: neceſſitatez non inducit. Ad primum. ij.q.j.c.j.ſ.æ accu.æ his. Ad ſecundum. iij.q.iij.§.item in criminali.v.poteſt: æ preben.æ multa: in fi.æ appella.oblate: ad fi.ff.æ ar.quinetiam.ꝛ ideo dicit lex: q̃ verbum poteſt neceſſitatez non importat.ff.æ offi.preſi.l.ſepe.ꝛ.l.ſeq̃n.

c Licite. ſuperabūdat. id enim dicimur poſſe quod licite poſſumus. xxij.q.ij.faciat: vbi æ multiplici potẽtia.ꝛ ſ.æ reſcp. ſciſcitatus p ber.ꝛ inno.æ conceſſ.preben. accedens.

d Obtineri. contradicit huic regule: ſ.de iurepat. cura. Solu. ibi non preſcribitur eccleſia rang̃ beneficium: ſed vt ꝓprietas. Itē neceſſitatis cauſa vel pietatis vel cauſe impenſi obſequij ſine canonica inſtitutiōne poſſidet quis eccleſiaſticos ꝓuentus: nec ex eo canonicus vel beneficiatus propꝛie dicitur. xij.q.ij.quicunq; ſuffragio. xvj.q.j.poſſeſſiōes:ꝛ.q.iij.clerici. ꝛ.c.ſi epiſcopus: ſ.de magiſt.quoniam. eodez modo reſpondetur ad.c.xxxij.di.ſi qui vo. xij.q.j.quia. ibi. ſtudeat: de clericis pug.in vn. henricus. Item ar.contra: ſ.de elec.in geneſi: ſ.ō iurepa.conſultatōnibus: vbi poſſeſſio dat ius eligendi et preſcriptio: ſ.de cau.poſſeſſi.cum eccleſia. So. per poſſeſſionem acquiritur ius eligendi ꝛ preſentandi. quia ꝓcedit ex noſtris actibus. ff.de acqui.poſſeſſ.l.j. Inſtitutio autez ꝓcedit ex actibus aliozum: que ad hoc vt valeat debet eſſe canonica: vt hic: in qua ꝑcipue quattuoz requirunt. Primo q̃ perſona ſit que inſtituere poſſit. xvj.q.vij. nullus. Secūdo q̃ inſtitutus ſit talis qui poſſit inſtitui. æ inſti.c.ij. quia non laic⁹: vt ibi: vel ipe idem inſtituens. eo.ti.c.vlt. Tercio q̃ illius beneficij inſtitutio ex iure proꝓio vel deuoluto vel delegato ad inſtituentem pertineat. e.ti.c.iij. Quarto q̃ ſeruetur forma conſtitutiōis illius: ſ.eo.li.de elec.c.vlti. Et no.q̃ hic regula eſt i argumētum contra clericum qui eſt in quieta poſſeſſione beneficij ſui: ꝛ petitur ab eo titulus poſſeſſionis.ſ. inſtitutio: q̃ teneat̃ illam oſtendere. nam ꝛ libertus eccleſie licet ſit in quaſi poſſeſſione libertatis probat manumiſſionē ſuam. xij.q.j.c. longinquitate:ꝛ.c.ſeq̃n.ꝛ hoc probat decre.de appella.ꝓnas in parte decisa: vbi de hoc per lau. nam ꝛ poſſidens pro herede vl̃ poſſeſſore cogitur probare titulum. C. de acqui.poſſeſſ.l.cogi. ad hoc ſa.quod no.de w.ꝛ contu.contingit: in glo.vlti.circa medium. In contrariuz videtur argu. xx.q.ij.quem ꝓgenitores: ſ.de regul.vidua.ꝛ in ꝓdi.l.cogi.ij.q.v.§.j.ꝛ pro hoc ſa.qō no.innoc.de procurato. ex inſinuatōne.ꝛ ber.compoſt.de reſcrip.capitulum: in glo.v.§. item queritur an executor ver.ſi ſcōm hec. ꝓmaz opiniōez renebat mel.ꝛ ber.vſi.ꝓ iura p̃dicta Jo.ꝛ lau.no.c.diſtin.contra morez: q̃ clericus habens duo beneficia cogitur dicere titulum. habenti autem vnum ſoluz ſufficit poſſeſſionē oſtendere: ar.ad hoc ſ.eo.li.de preſcrip.c.j.ꝛ de off.ordi.eo.li.c.ordinarij. Dici poteſt primaz partem verā: cum epiſcopus ex ſuo officio vult videre inſtitutōnem clerici. hoc ꝓbat̃ de ꝑben.dilecto. vt ec.benefi.c.vno. Secundā cuz alius agit forte dicens ſe ius habere in prebenda: tūc actor quod aſſeruerat ꝛc̃.vj.q.vlti.actor.ꝛ in prealleg.c.vno: vt ec.bene. ꝛ C. de proba.actoz.ꝛ hoc ꝓbat̃ ex his que no.inno.ꝛ ber.com poſt.in predictis glo.ꝛ per oſti.ꝛ de hoc de ſimo.liczheli: ſuper ver.officij ſui debitum.

e Poſſeſſor male fidei. Pone caſuz. xxxiij.q.ij.ſi virgo: ſ. de preſcrip.c.vlt. Hec regula ſcōm leges vera eſt in preſcriptione. x. vel. xx. annoꝝ. C. de preſcrip. lon. tempo. aut. male fidei. in preſcrip. autem. xxx. vl̃. xl. anno. non requiritur bona fides. xvj.q.iij.§. poteſt: ſ. de preſcrip. vigilanti. C. ō preſcp. xxx. vel. xl. annoꝝ cū notiſſimi: niſi velis dicere leges eſſe correctas per predic. decre. de preſcrip. c. vlti. vbi de hoc: quod quidam abhoꝛrẽt dicentes papam nō poſſe tollere leges: niſi q̃ ad ſuum forum. alij vo dicunt papam indiſtincte quo ad vtrunq; forum poſſe leges tollere. de hoc. x. di. cōſtitutiones: de teſtamen. cum eſſes. in his autem teneus medium: credo q̃ papa vbi non habet temporalem iuriſdictiōem: non poſſit tollere legem quo ad forum ciuile: niſi in his in quibus vertitur periculum anime: cum poteſtates diſtincte ſint. xcvj. di. cum ad verum. x. di. quoniam: vbi de hoc. ꝛ qui ſi. ſint legi. cauſaz. ij. in his autem in quibus periculum anime vertitur: quo ad vtrunq; forū tollit legem. probatur hoc de iudi. nouit: de preſcript. c. viti. de ſecundis nup. c. penult. et vlti. ſ. eo. li. de ſo. compe. c. vlt. de iureiuran. c. ij. eo. li. ō excep. c. ij. de ſen. excōmu. decernim⁹. naz in his leges ſacros canones imitari non dedignantur: ſ. de iudi. clerici: in aut. vt non luxu. contra na. colla. vj. in aut. vt clerici apud proꝓrios epiſcopos. §. ſi vo eccleſiaſticuz. ex quibus ſatis poſſet inf. ꝛ ri. idem de iure canonico circa hoc quod de iure ciuili. Sciendū eſt autem q̃ ꝑm nos non ſolum ab initio: ꝛ in qualibet parte preſcriptōnis debet preſcribens etiam cognoſcere bonam fidem: vt hic ꝛ in concoꝝ. In his autem in quibus etiam ꝑm leges requirebatur bona fides: ſufficiebat ab initio bonam fidez agnouiſſe: vt in predic. §. poteſt. ꝛ.l. cum notiſſimi. Si autem queratur de eo qui completa preſcriptione incipit habere malam fidem: an teneatur rem reſtituere? dic vt no. xxiij.q.vj.c.j. et. xxxiij.q.ij.ſi virgo.ꝛ ſ.de preſcrip. vigilanti. Non ſolum autem in preſcriptōne requiritur bona fides vt hic: ſed etiam titul⁹ qui det cauſaz preſcribendi. de hoc. x.q.iij.quia. xvj.q.iij.dilecto. æ preſcripti. ſi diligenti. argu. contra. eo. ti. de quarta. ꝛ.c. ad aures. ꝛ.c. vlt. vbi nō fit mētio ō titulo. So. dic breuiter q̃ ſi ius cōmune vel ꝑticulare ꝓprio non eſt contra poſſeſſorez: ſufficit bona fides: alꝫs neceſſe eſt allegari titulum ꝛ probari: niſi allegetur preſcriptio tanti temporis cuius contrarij non ſit memoria: ſ.eo.li. de preſcripti.c.j. Quid autem ſit preſcriptio: quid vſucapio: que in eis requirant̃ quis eoruz effectus: plene no. xvj.q.iij. in ſumma. quomodo interrumpatur. e.q.§. poteſt. ver. hec de preſcriptōnibus. et ſ. de preſcrip.c.illud.

f Fidei. multis modis ſumitur fides: qō dic vt no.ſ. de fide catho. in Rica. ꝛ. xxij.q.j. monet. hic ſumit̃ pro ſcientia: ſic. xviij. q.j.§. ex his. de ꝑſcrip.c.vlt.

g Illo tempore. potes facere punctum ante et poſt: et ſic habebis duos intellectus. Primus eſt q̃ nulla antiqua vterum poſſeſſio æ. ſ. de ꝑſcrip. vigilanti. Secūdus q̃ nullo tpe ꝑſcriptōis debet agnoſcere malā fidem ſ.e.c.vlt.

h Preſcribit. ſi ergo poſſidens conſcientiā habet rei aliene nō preſcribit contra. xvj.q.iij. placuit vt quicūq; ſ. de preſcrip.c.j. ibi ꝑſcribit qui certus eſt rem eſſe alienam. So. illud ſpeciale in fauorem fidei catholice: ſicut alia. ij.q.vij. ſi hereticus: ſ.e.li. de hereti.c.j.ꝛ.iij.C. de epiſcopali audien. l. nemo: cum ſi. Preterea ſatis videt̃ ſuam cōſcientiam purgaſſe ꝛ bonaz fidem agnoſcere qui verum dōm requiſiuit: argu. j.e. ſcienti: cum ſuis concoꝝ. ꝛ ſic auctoritate canonis excuſatur: ſic. ff. de noxa. l. ꝛ generaliter: vbi vſucepit qui ſcit ſeruuz alienū qui ſibi ab alio bone fidei poſſeſſore fuerat datus ꝓ noxa: ex quo verus dōs requiſit⁹ noxā emẽdare non vult. Item cōtra: ſ. de iurepat. cura. ſo. vt ibi: et. xvj. q.iij. ſi ſacerdotes. in j. glo. vltra mediuz: quod etiam videt̃ contra. Si quer̃at: quis dicat̃ bone fidei poſſeſſoꝝ et male: dic vt no. de ꝑſcrip. ſi diligenti: in glo. pl̃t.

i Sine poſſeſſione. Hec regula ſumpta eſt ex. l. ff. e. ti. qui in fruitute eſt: ꝓ qua etiaz pōt hic poni exemplū caſus et p. c. xvj.q.iij.ponꝛo.ꝛ ſ. de ꝑſcrip. cauſaz q̃. ſeru⁹ cū ab alio poſſideat̃ nō poſſidet: vt i primo caſu: hereticꝰ ꝛ pagan⁹ vt in ſecūdo: laicus ſpūalia: vt in tercio. Sciendū eſt aūt q̃ poſſeſſionū alia iuris: alia facti: alia iuris ꝛ facti. ꝛ hec iterdū hz plurimū iuris ꝛ minimū facti: iterdū ecōtra: qō ꝓſeq̃re vt no. ſ. de ꝓceſ. ꝑben. cū noſtris: ꝛ C. de acq. poſ. l. j. vt q̃ currat ꝑſcriptio debet q̃s poſſidere de facto ꝛ de iure. de facto planū eſt: qz q̃ nō poſſidet non ꝑſcribit ꝛ debet poſſidē ꝓprio noīe: non alieno: alꝫs ille ꝑſcriberet cuiꝰ noīe poſſidet. xvj.q.iij. clerici: ō reſti. ſpo. cū veniſſz: i fi. de ꝑſcp. ſi diligēti. ff. ō acq. poſ. q̃ meo. debz etiā poſſidē de iure. qz ad ꝑſcriptionez req̃rit̃ ciuil̃ poſſeſſio. i. q̃ talis ſit ꝓſona in quam cadere poſſit

huiusmodi possessio: vt probatur per iura inducta in prin. glo. ad hoc etiam. xviij. q. j. in prin. et quod ibi no. ⁊ de proba. ex litteris: in fi. ff. de vsucap. sine possessione. hoc dico. quia laici de facto interdum possident decimas et spiritualia: vt no. bar. buic. xviij. q. j. in princi. glo. magne: ⁊ in fi. ad hoc ꝯ. eo. li. de restit. spolia. ad decimas. nam vt ibi pt⁹: aliud est possidere: aliud est legitime possidere. Et nota q̄ hec possessio facti debet esse continua. quia si interrumpatur possessio: interrupta est ꝓscriptio. xvj. q. iij. §. potest: de pscp. illud. C. de pscrip. xxx. vel. xl. annorum: cum notissimi. si tamen fiat interruptio cuiliter: puta per litis contestat. scom canones videtur q̄ ammodo non curat prescriptio: quia presumitur timbare ⁊ malam fidem habere. sed leges que de mala fide non curant: nouos. xl. annos requirunt: vt in predic. §. potest. ⁊ hoc no. Jo. xvj. q. iij. c. j. ⁊ q̄ dicit regula de possessione: hoc intelligas vel de quasi possessione. quia incorporalia nō possidentur: sed quasi possidentur. ff. de vsucap. l. sequitur. §. si viam. ff. de acq. pos. l. iij. in pn. ⁊ tñ prescribūtur sup̄ de causa pos. cū ecclesia.

k Prescriptio. nec vsucapio. ff. de vsuca. l. iij. ⁊ l. seq̄n.

l Non procedit. prescriptio est verbum iuris. parit em̄ actōem vel exceptionem ex tempore: ⁊ ex ea acquiritur dominus: etiam directus ſm mar. Jo. contra. de hoc. xvj. q. iij. §. potest: circa prin. Vsucapio autem est acquisitio dominij per continuatōnem possessionis temporis lege diffiniti. ff. de vsuca. l. iij. ex quibus satis patet ratio regule: que contrarium patitur de lege dicente: q̄ captus ab hostibus vsucapit. ff. de vsucap. l. iusto. §. vlti. ⁊ tñ nihil possidet cū ab alio possideatur. ff. de acqui. pos. cum heredes. §. in his. sed lex intelligit q̄ vsucapit per alium quem habebat in potestate tempore quo captus fuit. vñ rediens postliminio recuperat potestatē quā eius fictione videtur continuasse: ⁊ sic vsucapione dominus queritur: sed si per se possidebat perdit possessionē. et licet postliminio redeat: fictio postliminij nō extenditur ad possessionē que consistit in facto: ⁊ sic nec ad vsucapionem que ex possessione procedit. ff. de cap. et postlimi. re. in bello. §. facte. ⁊ de vsucap. l. si is qui pro emptore: vbi de hoc. Item opponitur ignorans possessionem non querit: cum animus sit de substantialib⁹. C. de acqui. possess. licet. ff. de acqui. possess. l. licet. ⁊ l. quemadmodū. ⁊ tamen ignorans prescribit. ff. pro soluto. l. ij. §. celsus. So. ignorans per se possessionem non querit: tamen bene potest ignorans querere possessionem ministerio filij vel serui quez habet in potestate vt in cōtrario: ⁊ sic vsucapere vt ibi. Item opponitur de vere. §. de w. ⁊ contu. contingit. ibi enim prescribit annaliter ille qui non possidet. Dz potest illud dici speciale in odium illius cōtumacis qui non permittit actorem ingredi in possessionem scom decretum iudicis causa rei seruande vel iam missum expulit: ne sit melioris conditōis contumax q̄ obediens: vt ibi. nec debent stulti melioris conditōnis esse q̄ periti. xvj. q. j. legi: §. eo. li. de preben. cum qui beneficium. ff. q̄ vi aut clam. l. seruus. vel aliter ibi loquitur de quodam temporis lapsu: quod habz alij quem constituere possessorem tm̄: hic autem loquitur de quodam temporis lapsu qō per pscriptōez inducit dñiuz: vt §. dixi. Et sic nō obstat: vel dic q̄ canon fingit illū possidere in odiū illi⁹ contumacis vt sup̄ dixi. ad hoc. ff. bo. auc. iudi. pos. l. q̄uis. sepe em̄ iura fingūt ex causa qō nō est. l. di. ferruz: vbi de hoc: ō trāsla. inter corgalia. C. de rei vx. acti. l. vna: circa prin. ⁊ de hoc §. de spon. is qui.

a Peccatum non dimittitur. Dic ponitur pro regula verbum augustini quod habes. xiij. q. vj. c. j. et. §. de vsur. cum tu. Et per hoc potes ponere casuz per. l. ff. de vsucap. sequitur. §. qō autem. Et no. q̄ est peccatū: delictum: ⁊ crimen: inter peccatum et delictum scom augusti. hec est differentia: quia peccatum est idem quod prauus actus. delictum vo boni deseruio: quasi derelictum. crimen vo est peccatum graue accusatōne ⁊ damnatōne dignissimum. lxxxj. di. c. j. in fi. de hoc no. de peni. di. j. si peccatum. Quod autez dicitur in hac regula verum intelligas si illud ablatuz restitui potest: vt in predictis iuribus. si autem restitui non potest: restitueretur eius estimatio: etiaz si res illa casu perierit sine culpa sua. quia ipso instanti fuit in mora: ad hoc. xvj. q. j. decime: §. de cōmo. c. vno. C. de fur. subtracto. Si autez nec estimatōnem potest soluere quia euidenter est inops: tunc bene dimittitur peccatum: remanet tamen obligatio. ⁊ si postea ad pinguiorez fortunam perueniret: teneret: argu. xxvj. q. vj. si quis: §. de so. odardus. ff. de cessi. bo. l. is qui. Nota tamen q̄ inops qui debz ex contractu sufficit si bonis cedat. C. qui bo. cedere pos. l. vlti. inops qui debet ex maleficio castigatur verberibus. xij. q. ij. fraternitas. quod ergo su pra dixi quod tenetur si peruenerit ad pinguiorem fortunam: verum dico si penas corporales passus non fuerit: alz secus vt no. ber. scom lanf. de homic. sicut dignū. §. eos: in pn. in. iij. glo.

b Restituatur. qō dicit de restitutione: intelligas nisi is cui facienda est restitutio liberaliter remitteret. quia satisfactuz intelligitur q̄ liter cunq; satisfaciat. ff. quibus mo. pig. vel hypo. solv. l. item liberatur: in prin. ff. de accusa. si rem. §. satisfactum: licet propue verbis inherendo: aliud sit restituere aliud remittere. ff. de ver. signi. si cuz pretor. ⁊ l. plus est: ⁊ l. restituere. Et qō dico de remissione verū intelligo: nisi in casibus vbi remissio non liberat: vt s. de rescrip. eccl. c. statuiz. §. si quidem. ⁊ s. de censi. exigit: i fi. Restitutio autem ista facienda est ei a quo fuit extortū vel eius heredibus si extat xviij. di. quoniam. de vsur. cum tu. C. de sol. inuito. Cuius autem expensis mitti debeat ad eos si sint remoti: no. iij. q. j. §. sed notandum. et in predicta decre. cum tu. ⁊ tene quod ibi no. ostien. dis autem nō extantibus soluet pauperibus: vt ibi. ⁊ eis extantibus pauperibus soluens non liberatur: quia onus non remittitur de. xvij. q. v. forte: de iureiur. eam te. ff. de consti. pe. §. si vo. et expressum est de homicid. sicut dignum. §. eos. et quod sup̄ dixi: restituendus ei a quo fuit extortum: intellige si fieri potest. si vo nescitur quo: pone casuz de iudeis. c. cum sit: pauperibus erogabitur prouidentia episcopi: vt ibi. Item dico id verum cum turpitudo versatur ex parte recipientis tm̄. si vo ex parte vtriusq; et transfertur dominium. nec repetitio competit: nec restitueretur dant: sed pauperibus erogabit. xvij. q. v. non sane. vel ecclesie si sibi facta esset iniuria: s. de simo. de hoc ar. contra: s. eo. ti. veniens. So. vt no. in pre. decre. ō hoc. j. q. iij. si quis dato: vbi de hoc. Pone q̄ supereset ille a quo extortū excommunicatus tamen est: nunquid ei debeo restituere: super hoc vide quod no. xv. q. vj. nos sanctorum. et s. de here. c. vlti. Satis posset dici deponendum in edem sacram: ar. C. de iur. emphi. l. ij.

c Ablatum. pone nihil abstituli sed iniuste damnuz dedi: ergo nihil ad me peruenit: idem. teneor enim damnum passo: alz non remittitur peccatuz. xij. q. ij. si quis de clericis: de iniur. et dam. da. c. j. ff. de elec. et effu. l. vlti. tenetur etiam heres meus: licet ad me vl ad ipsum nihil peruenerit ex maleficio scom canones: quod dic vt no. xij. q. ij. episcopus qui filios: de sepul. c. vlti. scom leges contra. C. ex delic. defunc. inq̄tum he. cō. l. vna. hec regula sic exposita nō patitur instantiam: ⁊ adde quod dicam. j. c. proxi.

Peccati venia nō datur nisi correcto.

Bem.

Nemo pt̄ ad impossibile

p Peccati venia. Colligitur hec regula ex. c. xxiij. q. ij. legat: s. eo. lib. de scisma. c. vno. C. de hereti. manichēos. per que ponens casum. Ad huius autem regule euidentiam scire debes q̄ peccator non solum delinquit in deum: sed etiam in ecclesiaz. per contritōnem autem que contritio virtus vocatur deletur peccatum quo ad deum: et per penitentiam susceptam a sacerdote ostēditur deletuz quo ad ecclesiam. de hoc de peni. di. j. per totum: licet tamen per contritionem deletum sit quo ad deum: tamen adhuc de crimine accusari potest. xxxij. q. ij. admonere: vbi de hoc. et de accusa. de his. ad hoc. ff. de edil. edic. l. quid sit fugitiuus. Si ergo se mel conteritur et penitet: vlterius non cogetur penitere. si in iudicio accusatus absoluitur: vlterius non poterit accusari: nisi in casibus no. ij. q. v. habet hoc proprium: ⁊ in predic. c. de his. remissiones ergo que fiunt ab ecclesia conferentibus ad hospitale pontes vel alia pia loca non prosunt nisi correctis: de quibus dic vt plene no. de peni. et remis. q̄ autem. Signatur ꝓrarū ad hāc regulam. iij. di. deniq; ibi enim datur venia non correcto. sed ibi exponitur venia. i. impunitas. loquitur ergo hec regula de venia culpe nō pene: quod patet dum dicit: peccati venia. propter scandalum enim vitandum interdum relinquūtur peccata impunita. l. distin. vt constituerentur. xxiij. q. iij. quidam: cuz si. pro quolibet igitur mortali debetur duplex pena: eterna et temporalis: de peni. di. j. si peccatum dandi. venia temporalis interdum in hac vita datur non correcto ex causa: ⁊ sic loquitur contrarium. interdum sine causa. xxvij. q. j. si qua. eterna autem non: et hoc dicit hec regula. Item contra de peni. et remissi. quod quidam. et. c. officijs: vbi datur penitentia non correcto. sed dic q̄ licet ibi imponatur penitentia: non tamen datur remissio: et ideo penitentia illa inutilis dicitur quo ad vitam eternam: de peni. di. iij. ad fi. et di. v. falsas. merito autem datur peccati venia correcto. quia correctionem necessario habet dolor peccati precedere. nam vt dicit augus. in canone. quomodo gaudebis te fore correctum: nisi te primo doleas fuisse pernersum. xxiij. q. vij. c. vlti. Correctus autem vlterius peccator dicendus non est. l. distin. ferrum. xxxij. q. j. apud misericordez.

q Nemo pōt. hec regula sumpta ē ex. l. ff. e. ti. l. impossibiliuz.

Scire debes q̄ impossibilitas ꝑpe triplex ē: iuris ⁊ facti ⁊ nature. De p̄ma pone casum. liij. di. abbati. de pac. c. vlti. ff. ō ver. ob. l. inter stipulantem. §. sacram. stipulatio em̄ rei sacre l̄ liberi homis nō tenet vt ibi. De scōa ibidem. ⁊. ff. de ver. ob. l. generaliter. ⁊ l. se. nō em̄ tenet p̄missio: si id p̄mitto qō impossibile ē de facto: vt montes alpuz vltra

obligari

maze ōfesse. ff. ō sta. li. l. cum heres. §. j. Item si dare p̄mitto quod natura dari est impossibile: vt solem lunam ⁊ stellas: vel facē quod natura est impossibile fieri. vt celum ascendē vl̄ digito tangē. ff. ō ver. obli. l. si stipuler. j. ⁊ ij. responso. huius aūt regule ratio satis patet: quia oīis obligatio aut in dando aut in faciendo ꝓsistit. ff. ō ver. obli. l. ij. in p̄n. ℔ qō nō ē: nec esse pōt: dari vl̄ fieri nō pōt: ℭ ibi cōstitui nequit obligatio. Item obligatio actionē parit. ff. ō procu. lz. §. ea. ℔ quod non ē nec esse potest: obligationē parere nō pōt: ⁊ sic nec actionē. Item acto ē ius persequēdi in iudicio quod nobis debetur: insti. ō act. ij. responso. debere aūt ē ō alio dic. ℔ quod nō est nec esse potest: ō alio haberi nō pōt: ℭ ibi non est actio: ⁊ sic nec obligatio. Nota tm̄ q̄ hec regula locum habz in matrimonio ⁊ vltimis voluntatibus ⁊ singulis p̄tractibus i sententijs ⁊ preceptis. ff. que sen. sine ap. re. l. vlti. j. ⁊ ij. responso: in confessionibus. ff. ō inter. act. l. in cōfessionibus. ⁊ ad. l. acquil. l. inde neratius. §. vlti. no. supra ō confes. ca. vltimo. Item in legibus ⁊ constitutionibus que debēt esse possibiles. iiij. di. erit. Est tm̄ in hoc differentia q̄ impossibilis condicio apposita in p̄tractu vitiat contractum: vt in pallega. legibus. ff. ō acti. ⁊ obli. l. nō solū. ⁊ insti. ō inuti. stipu. §. impossibilis. In testamēns tm̄ ⁊ matrimonio ob ipōz fauorem habetur pro nō adiecta: ō condi. ap. ca. vltimo. vbi ō hoc. ⁊. C. ō insti. ⁊ sbst. l. reprehendenda: ⁊ quod dicit hec regula ō impossibili: intelligas etiā hoc ō turpi: ⁊ ō hoc dicaz infra, eo, nō ē obligatoriū, ⁊, c, in malis.

b Obligari. etiam iuramento: quia temerarium est. xxij. q. iiij. ℞ totum. ⁊ supra ō iureiuran. sicut: ⁊ s ō app. questiom: nec obligatur etiam naturaliter: vnde dicit lex. ff. e. t. impossibilium nulla ē obligatio: vniuersale igitur negatiuum oēm obligatōem tenegat nec commutatur stipulatio pene promisse. ff. ō ver. ob. l. si homo mortuus. Nota ergo q̄ si bonome constitutus promittaz centum hodie rome me tibi daturum: quia impossibile ē p̄missum: nō nascitur obligatio: vt hic: ⁊ ē expressum insti. ō ver. obli. §. loca. pterq̄ in casu. ff. ō ver. obli. l. vl. §. si inter eos: scilicet quando stipulator ⁊ p̄missor bonoñ. constituti notificauerant dispensatoribus suis rome constitutis: stipulatōem eo die fore futuram: mandans p̄missor suo dispensatori vt solueret: ⁊ stipulator suo vt reciperet ea die: ar. contra. §. ō w. ⁊ contu. cum dilecti. ff. ō arbi. celsus. ff. man. l. si mandato. ij. §. paulus respondit. dic solu. ibi est vnum mandatum duo possibilia continēs: ⁊ ideo ad vtrūq; obligatur: ⁊ si deficiat primum tenetur ad scōm: hic aūt vna ē obligatō tm̄ ⁊ tota impossibilis vel ad munus primum impossibile ex quo sequitur scōm: ꝓterea cōtractus sunt voluntarij. C. ō acti. ⁊ obli. l. sicut. iudicium aūt redditur in inuitum. ff. ō ver. obli. inter stipulantem. §. j. ⁊ ob hoc etiam notauerunt gof. ⁊ ostien. in dicta de cre. cum dilecti. q̄ si iudex citet aliquem eo die quo impossibile est eum comparere: q̄ nō ē omnino inutile mandatum: immo lz non teneat cōparere in die ꝓpter impossibilitatē tm̄ tenet comparere p̄ diem ⁊ potest esse huius ratio: quia principale est ibi quod veniat accessorium quod veniat tali die ⁊ principale non vitiatur propter accessorium sed potius econtra: vt dicam infra. eo. accessorium. Jo. an.

c p Rinilegium personale. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. l. p̄inilegia quedam. ⁊. l. in omnibus causis. pone casum. vij. q. j. petisti. ō auct. ⁊ vsupal. c. ij. C. ō legi. leges. in fi. ad idē. ff. ō consti. p̄n. l. j. in fi. ff. ō censi. l. etatem. in fi. ⁊. ff. so. mamarnus. ⁊. l. se. vbi heres marti extraneus cōdemnatur in solidum nō habita ratione ne egeat cum marnus condēnaret inquantum facere pōt habita ratione ne egeat: item in personali p̄inilegio quod datur patri patrono ⁊ milit vt condemnetur inquantuz facē possunt qō cuz ꝑsona extinguitur. ff. ō re. iudi. l. sunt qui in id. ⁊. l. patronus. ⁊. l. item miles. Et nota q̄ dicit p̄inilegiū: quia ius commune ad vnam personam directum ad omnes extenditur. lxj. di. miramur. ō re iudi. in causis. ff. ō iur. ⁊ fac. igno. l. regula. §. vlti. ⁊ idem in rescriptis directis ad ꝑsonas quia cum ꝑsonis extinguuntur: ℭ ō offi. dele. q̄m: sic ⁊ pacta ꝑsonalia ꝑsonas nō trāsgrediuntur: ℭ ō transac. decetero. ⁊. c. veneus. ff. ō pac. iurisgentiū. §. pactorum ⁊ compromissum nō extenditur ad heredes: nisi ō ipis caueatur: ℭ ō arbi. ca. vlti. ⁊ intelligitur hec regula ō p̄inilegio personali. i. ꝑsone ꝓcesso. Idem si esset ꝑsonale ex parte cōcedētis: vt. ℭ e. li. ō rescrip. si gratiose. p̄inilegiorum ergo aliud ꝑsonale aliud reale: vt ℭ ō ꝑsump. mādata. Si autem simpliciter cōcedantur an dicantur ꝑsonalia an realia ⁊ dic vt no. xxv. q. ij ī summa. xvj. q. j. posSemel malus semp p̄sumit esse malus. Item.

sessiones: ⁊ ℭ ō insti. cum venissent. ⁊ quod dicitur hic q̄ p̄inilegiū ꝑsonale extinguitur cum persona: intelligas idem in reali. vt. ſ. extincta re extinguatur p̄inilegium. xvj. q. vij. ⁊ hoc diximus. ō ver. sig. abbate. in fi. ff. quando. di. vsu. ce. l. vsufructu. quod dic verum: q̄n ipse res vl̄ loca: puta ecclesia ciuitas vl̄ loca alia sacra vl̄ prophana destruuntur superioris auctoritate p̄m io. ⁊ lau. qui hoc no. in pre. c. ⁊ hoc diximus. ad hoc ō conse. di. j. placuit. ō no. op. nunci. c. ij. ⁊ in pre. l. vsufructu. non ergo vlterius vocandus erit aliquis clericus illius ecclesie vl̄ municeps illius loci. si autem destruatur ab hostibus retinet omnia sua p̄inilegia ⁊ remanent ibi clerici. vij. q. j. pastoralis. xix. q. iij. qui semel. Idem si auctoritate superioris transferatur ad alium locum: vl̄ alij vniatur. xvj. q. j. ⁊ temporis. ⁊, c, se. ō reli. do. quia monasterium. ff. ō contrahen. emp. l. ede. p̄m innocē. qui ad hoc bene no. ℭ. ō no. op. nunc. c. ij. lz hic dicatur p̄inilegium tunc extingui cum extinguitur ꝑsona: interdum etiam ante extinguitur: vt cum abutitur p̄inilegio: quia tunc meretur extingui. xj. q. iij. p̄inilegium. ⁊ in casibus ibi nota. xxij. di. c. renouantes. ⁊ ō consti. cum accessissent. ⁊ ō p̄inile. accedētibus. ⁊ ō dece. suggestum. Ad hoc autem q̄ dicitur hic q̄ p̄inilegiū sequitur ꝑsonam contradicit. supra ō vsu pal. ex tuaz. so. indeterminate concessum ꝑsonam sequitur precise. vt hic. p̄inilegium autem vsupallij conceditur cum determinatione loci ⁊ tpis: ⁊ ideo extra locum ꝑsonam nō sequitur. teno: enim p̄inilegioz attendēdus ē ⁊ quandus: ℭ. ō p̄inile. porro. ⁊. ca. recepimus. vl̄ dic vt. j. dicam. cōtra. ō p̄inilegijs antiqua. xxj. di. venicz. ff. ō offi. pconsul. l. vlt. vbi pñe maioze mnoz nō vtitur p̄inilegio. so. speciale est ob superiorus reuerentiam: ⁊ dic vt ℭ. vl̄ dic q̄ sequt̄ ꝑsonam semp habitu: licz non actu: sic ē vbi ad tempus suspenditur iurisdictio. lxxxj. di. siquis. vl̄ ob reuerentiam superioris: ℭ ō offi. dele. volentes: vl̄ ob certam causaz. C. ō cur, fur. l. pe. §. j. ō hoc dicam. j. e. q̄ō alicui.

d Semel malus. pone casum in semel p̄uro. xxij. q. v. puuli: ī semel ꝓmace: ℭ ō ꝑsump. scribaz: in semel calummante. ff. ō accusa. l. ij. ad hoc. xxv. di. c. vlti. ℭ. ō elec. sup eo. ff. ō decur. l. eos: hic ergo ꝑsumitur eum qui semel malus fuit semp maluz esse: ⁊ pōt hec dici ꝑsumptio hominis: quia contra hominem sic ꝑsumit̄: potest etiam dici ꝑsumptio facti: quia ex semel facto sic ꝑsumit̄: pōt etiā dici ꝑsumptio iuris: quia ius sic ꝑsumit ex facto vt ℔ vides ⁊ in iuribus supra signatis: ō quibus diuersis ꝑsumptiomb⁹ prosequere: vt no. per io. l. di. ferrum. liij. di. fraternitatem. p ber. ō spon. is qui. per accur. ff. qō me. cā. l. nō ē verisimile. hic ergo vides q̄ ꝑsumit̄ ex preterito circa pñs ⁊ futurum interdum ꝑsumitur ex pñs circa preteritum: interdum circa pñs. interdum circa futurū: qō ꝓsequere vt no. xliij. di. multis. xxxiij. q. ij. cū p bellicam. ō ꝑsump. scribam. ⁊ in p̄dic. cis cui. lz autem vt ℭ dixi. hec posset dici ꝑsumptō iuris: nō ē iuris. ⁊ ō iure: admittit em̄ ꝓbationem in ꝓrarum: ⁊ ꝓbato q̄ penituerit vlterius malus nō dz. l. di. ferrum. ō ꝓse. di. iiij. c. ij. ō rescrip. eā tedō testi. testimoniuz. ff. ō edit. edic. q̄ ita. saluo eo qō dz. ℭ ō heret. ad abolendam. §. illos quoq;. ℭ. eo. li. eo. ti. sup eo. Nota ℭ q̄ q̄ semel fuit bonus l̄ malꝰ semp ꝑsumit̄ bonus l̄ malꝰ. xj. di. miramur. ⁊ ℭ ō ꝑsump. mādata: ⁊ p̄ma facie q̄s ꝑsumit̄ bonus. xj. q. iij. in cūctis. ō ꝑsump. dudum. ff. ō le. ij. cuz pater. §. rogo. Qui aūt semel malus semp ꝑsumit̄ malus: vt hic. ⁊. ff. ō re mili. l. non oēs. §. a barbaris. C. ō suscep. ⁊ archa. l. si aliquid. li. x. ⁊ pcedit hec ꝑsumptio: tum ex ꝑsumentis natura corrupta: tum quia natura humana prona est ad delicta. xij. q. j. oīis etas. in aut. ō monachis. §. si vo his. collaj. Idem in simili quilibet ꝑsumit̄ pauꝑ: q⁹ nudus natus fuit. xlvij. di. sic hi. C. ō pba. l. ex ꝑsona. ff. de magistra. conue. l. j. §. magistratus: vbi tm̄ ꝓbat semel esse soluendo adhuc idem ꝑsumit̄. ⁊ sic intelligit̄ lex. ff. ō p̄inile. cre. l. si creditores. in fi. Queri aūt quare quis ꝑsumat̄ virtutibus plenus ⁊ nō diuitijs? vide p ber. ⁊ osti. ō scru. cavno. ⁊ no. q̄ hec ꝑsumptō interdū transit ad filios: q⁹ q̄ patrē incōtinentē habuit incōtinēs ꝑsumit̄: ⁊ ob hoc illegittimꝰ nō p̄mouet. lvj.

72

107

di.p totum.ꝛ metuꝫ crimē parētis i filiū .xvj.q.j.si qs cū. ad hoc ē li.ꝛ heret.statutū.ꝛ fama.c.j.ad hoc.ff.ꝛ edil.edic.q si nolit: alꝫ si quis.§.q mācipia.Jo.an.

Ratū qs.Pone casuz.ix.q.ij.c.j.ē.li.ō sen.excō.cū qs.ij. rū.ff.ō neg.gest.si pupilli.§.ꝫ si ego:vbi si liber hō gessit ne gociuz nūq vl̄ serui peculiare tm̄ ꝓplatione ipsius: ratihabitio sequēs patris vel dñi nil opaꝫ.q.p ratihabitōez nō tenet vltra id ad qđ ꝑus tenebaꝫ:s.ad quātitatē peculij.Cōtradicit ad hāc lr̄az. ix.q.ij. lugduñ.xvj.q.j.c.vl. ē ō elec.q sic̄.ꝛ his q̄ si.a ꝑla.cum nos.ō iurepa.cura.i his iuribus hz qs ratum qđ suo noīe nō gst gestum .so. dixerūt quidam:q fm canones poterā ratum habere quod meo nomine nō ē gestum p iura ꝑdicta.vt no.ꝛ resti.spol.cum ad sedez.in glo penul.ꝫ hec soluntur exturpaꝫ p hanc regulam:alij dixerūt hoc fallere i spūalibus i quibus ratum habeo:qđ meo noīe nō est gestum p iura ꝑdicta.ꝛ hoc no.i ꝑdic.ꝛre.q sic̄ i glo.sic patet.vl̄ dic q i.c. lugdō.sunt ordinatio facta nōie ꝓpij epi:ꝛ spes in eo posita q ratum haberet:vt ibi no.Uerius dic q ordinatio facta nō a ꝓprio epo bene tenet quo ad ordinē:lz nō quo ad executōnem:ē ꝛ temp. oz.q transl̄atiōnē.ē.e.li.e.ti.c.j.ꝛ.ij.ibi igit̄ epūs ꝓprius nō ratificauit collatiōnē ordinis quo ad ordinem:q nō erat necesse:ꝫ executōnem illi dispensauit ꝑ ꝓxi quā nō habebat.Alia etiam iura nō ꝓprie loquūtur ꝛ ratihabitōne:ꝫ ꝛ quodam nouo ꝑsensu q̄ sunt valde diuersa: ꝛ sup hoc vide quod dicam.j.e.nō firmaꝫ.item ꝑtra.C.ad macedō. l.vl.vbi ratum hz pater ꝑtractum filij suo noīe non gestum .so.dupliciter potest esse gestum meo nomine vocaliter:vt ē.e.li.ꝛ sen.ex. cum quis.ꝛ realiter ad mei ꝓiudiciū.vt qñ filius meus mutuū cōtrahit sine meo assensu:fit in mei ꝓiudiciū.ff.ad macedo.l.j.ꝛ hoc possū ratuz habere :quia qđ ibi ius reprobat p dissensum; approbat p consensum.Sin autem vnus iudex possit ratam habere sententiā latazper alium:dic vt no.ix.q.ij.c.j.ꝛ his q̄ si.a ꝑla.cum nos.ō offi.ꝛ le.pudentiam.in glo.ij.i ti.ꝛ p bar.huc.i questione venerialū:que incipit episcopus nutuū.ꝛ materia huius regule.adde qđ.j. dicam c.primo.

Ratihabitionem.Hec regula sumpta est ex.l.ff.e.ti.l.hoc iure.§.ꝛecte.ꝛ.l.semp qui.§.j. Pone casum i iudicijs.ij.q. vj.nō solent.ē.e.li.ꝛ iureur.c.vl.ff.ꝛ iudi.li in maleficijs:ē.eo. li.ꝛ sen.ex.cum quis.j.rū.in contractibus.C.ad mace.l.vlti.ꝛ hz locum hec regula in casu.ē.c.ꝑti.s.quanto meo noīe gestū est:quia tūc ratum habere possum ꝛ ratihabitio retrotrahit̄ ꝛ mandato cōparabit̄.Unum no.q si infra certum tempus teneor aliquid facē:ꝛ alius id fecit nomine meo infra tempus quo id facere debebaz debeo illud ratum habere:alꝫ ratihabitio non ꝓdesset.ij.q.vj.nō solēt ibi: q mox reus ratum haberet.ff.rem ra.ha.l.penul.imputaꝫ em̄ tunc culpa tacite renunciatōis:ar.ꝑtra.ē.e.li.ꝛ ꝓben.si tibi.j. Hec aūt regula fallit in casu.ff.ꝛ his qui nō.infa.l.quid ergo.in pun. non em̄ notatur infamia pater qui nō iussit filium ꝑtrahē cum muliere q̄ erat infra tempus luctus:licet postea cōsenserit vl̄ ratum habuerit. ratio quia ibi spectaꝫ initium vt ibi.vl̄ est ratō:q lz ratihabitio equipareꝫ mandato vt hic.nō tamē iussum vt ibi. iussus em̄ necessitatem imponit:mandatum non;vt no.ex.l.ff.q inf.l.j.§.si ego quero.ꝛ .ff.q cum eo.l.j.ꝛ.l.si mandator. nec comparatur mādato quo ad ꝑtē actionis:quia datur actio neg.gest.ff.ō nego.gest.si pupilli.§. ait prætor:vbi mandato datur actio mandati.ff.ꝛ ꝓcura.l.licet.§. ea obligatio.comparaꝫ autem quo ad effectum:ꝛ ideo nō dixit q ratihabitio sit mandatum:ꝫ q mandato cōparaꝫ.item fallit i casu.ff. ꝛ offi.proconsu.ꝛ lega.l.obꝑuare.in fi.ꝓcōsul em̄ dando legatum anteqū ingrediaꝫ pūnciam ml agit:si autem postq̄ ingressus est:datio nem illam ratam habuit:valet non tamen retrotrahit̄ ad totum tempus sed ad id tm̄ quando ingressus est pūnciam:vt ibi.ratio quia ratihabitō operari non pōt:nisi qđ posset mandatum exp̄ssum.item fallit.ff.ꝛ acquir̄.here.qui mihi bona.§.iussum vbi ratihabitio tutoris in edenda hereditate mandato nō cōparaꝫ.ꝛ esset idem inuenire in omnibus in quibus ꝓsideratur minuz ꝛ sic nō est contra. xvj. q.iij.§.potest.ff.e.q ab initio.ꝛ.j.e.nō firmaꝫ:ꝛ ibi dicaz. ꝛ ō hoc ꝑ ber.ē.ꝛ pac.c.ij.ꝛ p gof.ē.qui ma.accusa.pos.insup. Item fallit in casu.supra ꝛ refer.p.nonnulli.vbi ꝛ hoc.ꝛ.c. ex parte ꝛcam. in fi.vbi non valz rescriptum impetratum sine mandato:licet ille cuius nomine impetratum est postea ratum habea.:ꝛ hoc facit ius acquisitum illi contra quem facta est impetratio:quod auelli ab ipo inuito nō potest:ad hoc supra eodem li.ꝛ elec.ab eo qui contra;ꝛ est sum le huic regule in eo quod dicit q ratihabitio retrotrahit̄ quod dicit lex q appellans condemnatus ō furto: si non ꝓsequitur apparet no notatur infamia:videtur enim ratam habere sententiam.ff. ꝛ his qui no.infa.l.furti.Olim dubitabatur an idem in excommunicatione post ap.lata:sed dic vt supra eodē li.ꝛ sen. excō.lz.

Cum sunt partium iura obscura reo fauendū est potiusq̄ actori. Dem.

In iudicijs non est acceptio personarum habēda. Dem.

Et scire ꝛbes q si faciens condemnatus est ꝛ satisfecit sententie: non agitur amplius contra ratum habentem ad interesse:sed ad penaz bene.ff.ꝛ vi ꝛ vi ar.l. .j.§.quoniens.ff.ꝛ admi.tu.l.tres tutores.ff.ō iurisdit.omnium iudic.l.adeo.

Cum sunt partium.Hec regula sumpta est ex.l.ff.eo.ti.l. fauorabiles.pone casum.iij.q.ix.indicas:supra eodem ō si.instru.inter dilectos.ff.ꝛ act.ꝛ obli.arrian⁹. Hec aūt regula vera est:nisi actor foueat fauorabilem causam:puta matrimonij libertatis testamenti vl̄ voti:tunc enim fallit regula:quia fauendus est actori.xxxiij.q.j.si quis acceperit.ē.ꝛ ꝑbat.ex litteris .ff. ꝛ manumiss.l.antepenul.Et habet hec regula locum nō solum i sententia ferenda.vt.ē.ꝫ etiam in iam lata: puta a duobus ordinarijs;vno absoluente ꝛ altero ꝓdemnante.tenet enim sententia pro reo lata:nisi in supradictis casibus.ē ꝛ re iudi.c.vl.ff.ꝛ re iudi. inter pares.Et no.q dicit obscura:si em̄ certum esset reū esse obnoxium puniri:quia culpa est relaxare vindictam.xxviij.dis.qz sunt:ꝛ hoc dico cum est certum iudici vt iudici:secus si vt ꝛo:ē.ō of.oz.si sacerdos.vl̄ vt homini.iij.q.vij.iudicet.ꝛ of.ꝛele.postoralis.§.quia vero.si certum est eum non esse obnoxium absolutur:idem si dubium vt hic vides:sanctus est em̄ nocentem absoluere:q̄ innocentem condemnare.ff.ꝛ penis absentem.ꝛ sic in re dubia ferē certa sententia:ꝑtra.xj.q.iij.graue.ꝛ ō spō.ō mulierē. ad hoc.C.ō trāsac.vt respōsum.ꝫ ꝫ nō est dubium immo certū: quia exquo actor non ꝓbauit clare reus ꝛbet absolui.vj.q.vlti. actor.vt ec.bene.vt nostrum,C,ꝛ proba.actor.sic no.ber.ō spō. iuuenis.ꝛ vide qđ ō triplici ambiguitate nota.xxxiij.di.c.vlt.

Reo.sic dicto a re q̄ penē:vl̄ sup qua impetr̄:ē ō ver.sig.forus. Johannes an.

Actor.contra.ff.ꝛ iudi.l.si quis intentione:vbi ambiguam orationem actoris in sui vtilitatem interpretamur.so.illud.i ꝑlit.in quo fauetur actori:hic in fi.in quo fauetur reo. q dic vt no. ꝛ resti.spol.cum ad sedem.in glo.ij. in fi. In summa igitur no. q in obscuris ponus fauetur reo q̄ actori:nisi fauor cause aliud iducat.vt supra dixi.hinc est q cum semplene probauit actor:ꝛ talis est causa in qua non est deferendum iuramentum:puta criminalis vel famosa vel ardua.C.de probat.sciant cuncti .C. de volo volum.ꝛ.C.q me.causa.l.metum.absoluitur reus.Si autem talis est causa in qua sit deferendum deferri debet reo:nisi ex circumstantijs personarum ꝛ cause videatur iudici illud deferendū actori:de iureur.ca.vltimo. nec intelligas hanc regulam in obscuris probationibus inductis a reo: quia illas contra eum interpretamur:de probat.licet.quod dic vt dicam infra eodem contra eum.

In iudicijs.Pone casum.iij.q.ix.necesse.ē ō iudi.nouit. ꝛ.ē.e.li.ō rescrip.statutū,§.insup.ꝛ.§.se.ff.ō ar.si cum dies.§.si arbiter,alioꝛ em̄ honores alijs nō debēt esse occasio no cendi.C.ō sta.ꝛ imagi.l.vlti.ad hoc.xj.q.iij.sicis vo. Signāt ꝓraria ad hāc regulam.xl.di.c.j.xlv.di.cū beatus.xcvij.di.no bilissimus.xxxiij.q.j.q ꝑtra pacē.ē.ō of.ꝛele.sane.ij.ē.e.ō offi. ꝛele.c.ij.ꝛ ō sen.ex.qz periculosum.ff.ō peñ.aut facta .C. ꝛ mo. mulc.eos.in fi.ꝛ.ē.ō simo.p tuas.j.vbi ō hoc.so.i penis ꝛeferuntur dignitati ꝛ ꝑsone:vt ibi.ꝛ ō hoc ō transac.c.vl.ar.contra.ē. ꝛ iureuran.cū quidam.dic vt ibi.Idem in sedendo vl̄ assurgendo.xciij.di.nō oportet.ꝛ no.iij.q.ix.c.vl.in iudicijs aūt vl̄ sentētia nō ē habenda ꝑsonarum acceptio vt hic.in eis em̄ equalitas ē seruanda.C.ꝛ ꝓi.facr.scri.l.in sacris.li.x. Idem in penitentie exhibitione.xxvj.q.vij.sacerdos.in ꝑn.in fide christi suscipiēda: ꝛ consc.di.iij.nec quēq̄:ꝛ in alijs sacramētis:ꝛ comm. seruo.c. .j.ꝛ in pauperum receptione cum sufficere possum⁹.xlij.di. quie scamus :ꝛ in alijs operibus pietatis. xvj.q.j.si cupis. hoc ergo qđ dicit in iudicijs solum contraria,Et no,q iudicium interdum

ponit p eo qō pcedit sentēiam vt ff. ti. ij. q. j. lic sine iudicio. t. c. in pmis. Interdum p pdēnatōne: te pse. di. ij. timorē. Interduz p discretōne. iij. q. vij. §. tria. Interdū p vltima volūtate. ff. e. li. te sepul. c. penul. Et nō q lz iudex vtī ñ debeat i iudicijs acceptōe pso nax: vt ff. t ī pcor. tñ vtile ē ī arbitrijs iudicē gratiosum habere. ff. te offi. pele. consulunt. t facit te accu. nulli: t quod ibi no. caueat tamē iudex ne in faciēda gratia incurrat penam constitutionis te re iudi. cum eterni. supra eo. li.

Ignorantia facti nō iuris excusat. Dem.

Cum qs in ius succedit alteri⁹: iustā ignorantie causam cēseī hīe. Dem.

Obia rīstrīgi: t fauores cō uenit ampliari. Dem.

Decet pcessū a pncipe bñficiū eē māsurū. Dē.

Iudultū a iure bñficiū ñ ē alicui auferēdū. Dē.

Onfirmat tractu tēpis curatus: modo petit pcurationem: an sit audiendus? t dicit q non. pscriptio eñ odiosa est: t iō vnum sine altero acquiri potest p eam: nec tunc est visitatiom annexa pcuratio: ß ius cōmune fauorabile: t ideo visitationi que te iure cōmuni fit: annexa est pcuratio vt ibi. odia igitur restringenda sunt: vnde alterius odio quis grauari non debet: infra. eo. non debet: et adde hic quod ibi dicam. Jo. an.

1 Ignorantia facti. Pone casum in ignorantia facti: in ordinato ignoranter a simoniaco. j. q. j. siqui a simoniacis: in eo qui ignorabat bñficium reseruatum p papam vel alij collatum. ff. e. li. te pben. si bñficia simile. ff. eo. li. te rescrip. gratia: in eo qui locat militi: credens eum paganum. ff. locati. l. si ignorans. nō eñ disciplinam cōtempsit qui militez ignorauit. vt ibi. Jn ignorantia iuris pone casum. j. q. iiij. §. notandum. in fi. ff. e. li. te pben. cum qui ibi stultus tē. C. te iur. t fac. igno. l. ij. t. l. cum quis. Dec regula nō indiget glosis: cū eius materia plenissime habeat. j. q. iiij. §. notandum. in textu t glo. xxxviij. di. in summa. t te hoc dic vt ibi. Unum nō. q cum queritur te pdemnatione expensaz dicimus q in pncipali causa probabilis error excusat ab expensarum cōdemnatōne. ij. q. iij. c. paulū. te elec. c. j. in fi. ff. e. li. ß in causa ap. undistincte victus condēnat victori in expensis. ij. q. vj. oīmodo. ff. ō ap. sepe. C. ō ap. eos. §. ne temere. Ratio autem huius diuersi iuris colligit p hanc regulam. in pncipali eñ causa est error facti: qz in ea ex pbationibus que in facto consistunt pceditur: ß in ap. causa procedit ex actis prioris cause: vnde ibi est error iuris. t ideo nō excusat a condemnatione vt hic. Et ideo no. inno. t osti. ff ō w. t contu. finem: q si in causa ap. nō pceditur p sola antiqua acta: ß inducant pbationes noue: p quas pnūcietur: tunc pbabilis error bñ excusat victum a condemnatione expensarum quod verum puto: t videt casus pdicte te. ff. e. li. te elec. c. j. in fi. Ad primum dictum huius regule signatur contrarium. xxxiij. q. ij. in lectum: vbi imponitur penitentia probabiliter ignoranti factum: sed illud ad cautelam. item contra. te consc. di. iij. qui bis. vbi ignoranter rebaptisatus ordinari non potest. illud ipeciale t punitur sine culpa: subest tamen causa scilicet iniuria primi sacramenti. vel dic vt ibi no. Johannes an.

2 Cum quis in ius. Dec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. q in alterius. Pone casum. xvj. q. iij. si sacerdotes: sed ter eū casum ibi no. t te iurepa. cura. t. ff. te posti. l. j. in fi. t. l. ij. ibi eñ heres vendens rem te positam: credens illam fuisse te functi nō tenetur ad rem ß ad pcium: quod autem ī hac regula dicitur: verū est si cum ipo successore agat: secus si ipe agat: quia certus debuit esse te facto suo: cum ad iudicium prouocat: vt in pte. l. qui in alterius: t est si. quia. deliberatone dantur reo: ß non actori: qz certus debet esse ad iudicium prouocando: te hoc dicam. j. e. non lz: cum etiā si agat probabilis posset esse ignorantia. Intelligit autez hec regula generaliter te quolibet successore: siue sit singularis siue vniuersalis. te quibus dicam. j. e. is qui in ius: que videtur contra. ß non est: quia ibi loquitur te iure: hic te facto: vbi ergo quereretur te pscriptione in qua sufficit bona fides: quod dic vt. ff. e. li. te prescrip. c. j. pscriberet successor bone fidei: quod non prescriberet predecessor cum mala fide. vbi autem requireretur titulus: si iniustum vtulum habuit pdecessor talem qui non det causam prescribendi: successor qui eodem iure vtitur nō prescribit. ff. te diuer. t tem. prescrip. l. cum heres. t aduerte: quia regula ista venit exemplificatiue ad precedentem: ignorantia facti probabilis excusat vt ibi: vel si in ius succedit alterius vt hic.

3 Obia restringi. Pone casum in primo dicto. xxxv. q. iij. qō scripsi: vbi priuilegium odiosum te contrahendo. s. ī gradu phibito restringitur. ff. te rei. tua. j. vbi tecime nouallium nō accrescunt laicis habentibus tecimas in feudum. vt. ff. e. li. te fi. pbi. c. j. t vlt. Jn scō pone. xvj. q. ij. c. j. ff. e. li. te pnile. lz. ij. responso. C. te sen. pas. t resti. l. j. que canonizata est. ij. q. iij. in fi. t concor. ad hanc regulam. xvj. q. iij. §. potest. ff. e. li. te pnle. ne aliqui. ff. te libe. t posthu. l. cum quidam. si ergo ius vel priuilegium odiosum est: restringendum ē: si fauorabile ampliandū vt ff. li fauorabile: t odiosum vt macedonianū ampliat pacto: qz illi iuri non pōt renūciari. ff. ad mace. sed t si pater. in fi. Item extenditur nō solum ad pecuniam: ß ad rem aliam datā in fraudem. ff. e. ti. si insanus. §. mutui. t. l. iij. §. j. t p hanc regulam soluunt prarius te rei. te rei. ex pte. iij. ad te rei. eo. ti. cum pungat. in te rei. eñ. ex pte erat fauor. s. priuilegium: t ideo pcessis tecimis intelligit cōcessa etiā noualia. sed in ō re. cū pungat erat odium. s. pscripto: ff. te pscrip. vigilanti: t iō lz pscripserim tecimas: nō videor prescripsisse noualia postea insurgentia vt ibi. Et facit ad questionem quā no. ostī. ff te pscrip. cū ex officij. ō plato qui pscripsit visitatoem t nūq fuit pcuratus: modo petit pcurationem: an sit audiendus? t dicit q non. pscriptio eñ odiosa est: t iō vnum sine altero acquiri potest p eam: nec tunc est visitatiom annexa pcuratio: ß ius cōmune fauorabile: t ideo visitationi que te iure cōmuni fit: annexa est pcuratio vt ibi. odia igitur restringenda sunt: vnde alterius odio quis grauari non debet: infra. eo. non debet: et adde hic quod ibi dicam. Jo. an.

4 Decet pcessum. Pone casum. xxv. q. ij. c. j. t. ij. ff. e. li. ō pbē. sic nulla. in aut. coll. vj. Pstitutio q ō digni. in fi. vbi filiusfa. p dignitatem sibi telatā factus sui iuris dignitatis sue administratione finita remanet sui iuris: ad hoc. ff. e. li. te pnile. c. j. ī pn. pnile gia ğ pncipis sūt ppetua: t hoc vez ē in realibz psonalia eñ extinguūtur cū psonis: qō dic vt dixi ff. e. priuilegiū. Idem dico te priuilegio ad tps tato. pone casum te ver. sig. tua. ff. e. li. ō pscrip. si ppter. t licet ff. exprimat te pncipe idez in bñficijs aliox. xij. q. ij. si eps. te instī. cuz venissent. possunt enim episcopi dare priuilegia: te re iudi. cū inter vos. te hoc. xxv. q. ij. in summa. Et nota. q licet priuilegiuz debeat esse perpetuum vt hic. extinguitur tamen propter abusum: negligentiam: contrarium factum t superueniens enorme preiudicium quod dic vt no. xxij. dis. renouantes. xj. q. iij. priuilegium. te rei. suggestū. vnde dico q ab ipo pncipe verba priuilegij interpretanda sūt: ita q alteri enorme preiudicium non afferant. ff. te ver. sig. quid per nouale. si autem ex post facto superueniat preiudicium pone casum per te re. suggestum. te re. hic cum sit necesse directe venire cōtra verba priuilegij: crederem proponendam pncipi questionem te priuilegio: quod te nouo tendit ad noxam: t contra illud non debere pro pua auctoritate veniri. Sm lau. qui hoc sentit. xxv. q. j. in fi. t ber, in predicta te re. suggestū. in vlt. glo.

5 Principe. qui solus sm quosdā potest priuilegiū in alterius preiudiciū pferre. ix. q. iij. nūc vo. t. c. se. ff. ō pcel. pben. ppositi. C. ō quadri. pscrip. bene a zenone. qō nō ē verū: vt no. xxv. q. ij. in summa. in pn.

6 Caldanfurum. t omī malicie t diminutioni contrarium: in aut. constituto que te digni. libe. in fi. colla. vj. Et no. q hoc vbum tez: quod ponit in hac regula ğtum ad ipos sbditos: necessitatem importat: t ğtum ad ipm pncipē honestatem. ipe eñ priuilegium p se concessum diminuere vel moderari t etiam in totum tollere pōt: primum probatur. ff. e. li. te rei. c. ij. te statu regula. c. vno. te priuilegijs. c. j. t. c. ne aliqui. t. c. se. scōm pbat. e. li. te elec. quia sepe: te immu. ec. clericis. te sen. ex. c. vlt. in fi. ad hoc. lxiij. di. c. verum. C. te legi. digna vox.

7 Indultum. a iure. pone casum in licentia nubendi data ab apostolo. xxviij. di. te bis. In anno dato ad pmotōem sacerdotij. ff. e. li. te elec. commissa. In quadrimestri tempore dato cōdemnato in personali actione ad soluendum. ff. te re iudi. l. iiij. §. si quis condemnatus. Contra. ff ñ re iudi. quod ad consultationem. ff te appel. cum sit. t. c. oblate. ff. te re iudi. l. ij. cū suis si. So. quoddam ē iuris bñficium quod nō potest alicui auferri: vt inducie. x. dierum ad appellandum. ij. q. vj. anteriox: inducie. iiij. annox ad petendam restitutōem: ff. e. li. te in inte. resti. c. j. Et illud verum ē in istis t alijs inducijs: q̄ dant a lege sine tacito vel expresso ministerio iudicantis. Quoddam ē qō sine causa auferri nō potest: t sic intelligat hec regula: ß cū causa t causa cognita bene: t no. te hoc plene in dicta te re. cū sit: t illō vez ī inducijs: q̄ licet dent a iure interuenit tñ in eis tacitū vel expssum ministerium iudicantis: vt in deliberatorijs. xx. dier t similibus. qō ergo hic dicat q bñficium iuris nemini est auferendum: intelligas ab hoie t sine cause cognitiōe: alio eñ iure interdū tollitur alterius iuris bñficium. pone exemplū in solēniter vouente q non parebit: ff. e. li. te vo. t vo. re. c. vno. Jn contumac. te

ñ nō veniendo. Jn notorio criminoso ⁊ in tercio appellante: q̄ non audiūt appellātes. xxiij. q. iij. ℞. illicita. ℞. ap. ꝓsunt. ⁊ c. sua no bis. ℒ. ne. licē. in vna ⁊ eadem causa ter. ap. p totum. ß vbi ius auſert vel ꝓmittit hoiez auferre. ceſſat regula. sic est videre in patre qui a iure hz vsufructū in bonis aduenticijs filij. ℒ. ℞. bonis q̄ li. l. cuz oporter. ⁊ l. vl. ⁊ tñ auferr̄ ꝓpter relinquentez ea cōdicōe ne ad patrē p uenīat vsufructus: in aut̄. vt li. matri ⁊ auie. in ꝓnci. colla. ix. Jtem a lege datur marito ad

quod ℞ iure ab initio non subsistit.

Bem.

ministrato bonoꝝ paternaliū: ⁊ tñ pt̄ auferri p mulieris phibitōz. ℒ. ℞. pac. ꝓuen. l. hac lege. Sed ista q̄ fiunt ꝓmittente lege p hoiem fieri non videnť: ß potius p legem ꝓmittentem. Et est hec regula p clerico electo q̄ ꝓfirmatōnem ℞bet petere. j. tres menses. vt s. ℞. elec. q̄ sit: post ꝓsitum ꝓsensum: vt ibi. eps ei mandat q̄ petat ꝓfirmatōem. j. mensem. videť em̄ q̄ nō possit hoc mandare: ex quo em̄ eodē vel alio iure nō caueť q̄ hoc possit: g̃ bñficium illi electo indultū tollere non poterit p hanc regulam: ⁊ ea que. s. dixi. Jo. an.

n On firmať. Hec regula sumpta ē ex. l. ff. e. ti. l. qō ab initio Pone casum. j. q. j. ꝓncipatus: vbi nō cōualescit simoniacꝰ ingressus: s. e. li. ℞. rescrip. si eo tpe: vbi spectať ipetrantis etas quā habebat impetrationis tempe. ff. ℞. ver. obli. inter stipulantem. §. sc̄ram: vbi non valet liberi hominis stipulatio: hz postea seruus fiat: ad idem. s. e. li. ℞. sen. ex. licz. ff. qui ⁊ a q̄. ma. li. l. si quo. vbi libertas dato seruo alieno non valet: hz postea efficiatur seruus meus: ad idem instī. quibus non est ꝓmiss. fa. testa. §. ꝓterea. vbi testamentum furiosi vel impuberis non valet: licet postea efficiatur maior vel sane mentis: ꝓcor. ad hoc. xvj. q. iij. §. potest. v. q̄ ab initio. s. ℞. elec. audiūs. cum si. Nota ergo ex hac regula ujtium spectandum: alibi habes ℞ fine: ß psequere hoc brocardū: vt nō. s. ℞. elec. dudū. Jtem nota q̄ a ꝓncipio nullum ē ipo iure. tractu temporis nō cōualescē: secus aūt si nō esset nullum: ß annullandū: s. ℞. postulatōe. bone. ij. ℞. elec. q̄ sicut. Expsse ꝓtra. xij. q. ij. siqua ℞ rebus. xvj. q. j. c. vlt. ℞. bis q̄ fiunt a pla. cum nos: ⁊ ibi ℞ hoc. ō regula. significatum. ℞. iurepatio. cura. ℞. respō. impu. ℞. illis. ō coniu. ser. ꝓsuit. ff. ℞. ritu nup. l. fiās in senatorio. ℒ. ℞. nupt. ⁊ si ꝓtra. Jn his oībus dicit: q̄ conualescit: qō a ꝓncipio nullum erat. So. ad pdic. c. siqua ℞ rebus dic q̄ non ob. ꝑm Jo. qui ibi no. q̄ ꝓtractus factus per clericos vacante sede tenet ipo iure. ß restituit ecclesia. Sed hug. ibi t. Host. ⁊ Ber. ex̄ ne sede. vacan. c. j. dicunt contrarium scilicet q̄ non tenet ipo iure: ⁊ dicunt ibi rescindi quantum ℞ facto ꝓcessit: ⁊ q̄ pōt postea haberi ratum. dicunt esse speciale fauore ecclesie. vel dic generaliter ad illud. ⁊ ad oīa ꝓtraria supdicta. q̄ illud quod ab initio nullum est nō firmať solo tractu temporis: vt h: sic em̄ tempus non est modus inducende obligatōnis. x. q. iij. q̄ cognouimus. ℞. censi. peruenit. ℒ. ℞. pac. si certis annis: nec tollende: s. ℞. pscrip. causam. ff. ℞. act. ⁊ ob. l. obligationū. §. placet: sic nec reparande: vt hic: ad idez. ff. ℞. ser. expor. l. si minor: ß nouo sbsequenti psensu interduz tacito interdum expsso sblata causa impedimenti bene: vt p ꝓtraria ꝓbať: ad hoc. ℒ. si ma. fac. ra. ba. l. j. ⁊ ij. ꝓbať hec opinio optime. s. e. li. ℞. respon. impu. c. j. valent g̃ ex sbsequenti consensu exnunc: non vt extunc si. ff. ℞. offi. pcon. l. obſuare. in fi. Speciale tamen videtur ꝑm ber. in ꝓtractu minoris. vbi nō tenet ꝓtractus nisi tutor vel procurator ibi sit presens: hz postea psentiat. instī. ℞. auctoritate tu. §. tutor. ff. e. ti. l. obligari. Jtem i electōe que si nulla est sbsequenti psensu non ꝓfirmať: s. ō elec. audiūs. ꝑm ber. qui hoc no. s. e. li. ℞. rebz ecclie. vel non dudū in glo. magna. in fi. ß adhuc ob. ⁊ solutioni cōtradicit. s. ℞. eo qui dux. in ma. quam pol. p adul. c. ij. vbi matrimonium ꝓtractum cuz secunda vuente ꝓma: mortua ꝓma: ex nouo consensu cōfirmari nō potest. So. illud est ꝓpter impedimentum ppetuum. s. adulterū cum sponsalibus ℞ facto. vt. s. e. ti. c. vlti. licz ergo superuenit casus. s. mors ꝓme: a quo potuerat cum secunda matrimonium inchoari. remanet tamen impedimentum predictum: ꝓpter quod nouus consensus non potest inducere matrimonium cū secunda. ⁊ ibi ℞ hoc: illa ergo que ℞ necessitate ℞sideram initium: vel que ideo nō valent: q̄ sbest in eis perpetuum impedimentuz. nec tractu temporis nec nouo sbsequenti consensu confirmātur: vt hic ⁊ ibi: sed ea que ℞ necessitate non respicunt initium: nec sbest in eis ppetuum sed temporale tñ impedimentum: ⁊ si non solo tractu temporis confirmantur vt hic: tamen sblato impedimento nouo sbsequenti consensu interdū tacito interdum expsso bene: vt in contrarijs: ⁊ sic solutionem intellugo supradictam.

n On est sine culpa. Hec regula sumpta ē ex. l. ff. eo. ti. l. culpa est. Pone casum in clerico iacēte lapidem: ⁊ ceco sagittante. l. dis. clerico. xv. q. j. §. vt itaq̄: in monacho cyrugico: s. ℞. homici. tua. j. Kñ. Scire enim ℞bet q̄ suum non est ad alios pertinere.

ad eum non pertinet se immiscet.

Bem.

ℒ. vnde vi. cum querebatur. Si hec regula vera est: ergo est culpa gerere aliena negocia: ⁊ sic est contra. ff. ℞. neg. ge. l. ij. per totum: vbi prodita est actio gerenti. ex improbitate enim non ℞buit actionem consequi. xxij. q. iij. si ad peccatum: s. ℞. consuet. ca. penult. ff. ℞. furtis. itaq̄ fullo. So. officium hoc ℞bet homo homini. xxij. q. iij. ca. ij. supra ℞. testa. cum in officijs ibi primo loco. ff. ℞. ser. expor. l. seruus. Et nota. q̄ proprie loquendo inter ℞um ⁊ hominem est religio: in ℞re. iuramenti religio. xxij. q. iij. vnusquisq̄: inter prelatum ⁊ subditum obedientia. ij. q. vj. qui se scit: inter maiorem ⁊ minorem reuerentia: supra. eo. li. ℞. offi. ℞le. ca. ij. inter patrē ⁊ filium dilectio. v. q. v. non osculatur: inter consanguineos pietas: inter dominum ⁊ seruum seruitium: inter patronum ⁊ libertum obsequium. inter hominem ⁊ hominem officium. non potest ergo dici ad eum non pertinere. nam vides q̄ olim appellans pro condemnato habebat biduum vt in pro propria causa: non triduum. vt in aliena. ff. ℞. ap. non tantum. ff. huando ap. sit. l. ij. ad hoc. ij. q. vj. non solent. Exemplicare potes hanc regulam etiam in imperito medico. ⁊ in iudice qui p imperitiam male iudicauit: qui tenetur actione in factum: inquantuz religioni iudicantis videbitur equum. ff. ℞. varijs ⁊ extraor. cog. l. si iudex. instī. ℞. obli. que ex quasi ℞lic. in princi. quia impericia culpe comparatur. j. q. j. non est putanda. in fi. xxix. dis. c. vl. supra ℞. etate ⁊ quali. ad aures. ℞. homici. tua. ff. eo. ti. l. imperita: si ergo ē i culpa se miscendo: ergo tenetur ℞ casu: quia semper si casum culpa precenit tenetur quis ℞ casu: ℞. homici. presbiterum. ⁊ ca. continebatur. ⁊ ca. ad audientiam. ⁊ supra eodem li. eo. ti. ca. vltimo. ℞. hoc. di. ℞. bis. supra ℞. homici. sicut dignum. in glo. penulti. ad hanc regulam concor. s ℞. senten. excommu. p. pendimus.

§ n Nullus pluribus. hec regula sumpta est ex. l. ff. eo. ti. l. nemo ex bis. pone casum. xxiij. q. j. quisquis. vbi negat aug. quod dicebat vincen. eum facere: dicens q̄ posito q̄ id verum esset: id facit ex causa. ℞. prescrip. auditis. vbi allegatur exemptō ⁊ prescriptio. ℒ. ℞. transac. interpositas: vbi dicitur transactionem non tenere: tum quia metu interposita: tum quia facta cum seruo proprio: ⁊ quod dicit ℞sensionibus: intelligas etiam cōtrarijs. xiij. q. ij. in prin. vbi ℞ hoc. ff. ℞ excep. l. nemo. nisi forte specialiter uis impediatur: vt in pre. l. ff. eodem titu. l. nemo ex bis. impedit enim uis interduz contrarias ℞sensiones proponi. pone casum. ff. ℞. noxa. l. quotiens. §. preto. ibi conuentus noxiali negans seruum habere in potestate conuictus ℞ mendacio tenetur in solidum nec penitere potest. Jdem in conuentu ℞ pauperie. ff. si quadru. pau. fe. di. l. j. §. interdum. Jdem in eo qui negat pecuniam numeratam conuictus ℞ mendacio non potest dicere se solusse. ℒ. ℞. non nume. pec. aut. contra qui propriam. Jdem in eo qui negat se socium amittit priuilegium: vt conueniatur inquantum facere potest. ff. ℞ re iudi. sed hoc ita. §. j. Jdem in eo qui negat sibi pecuniam solutam: si conuincitur ℞ mendacio: amittit priuilegium per quod aduersarius compellebatur probare indebitum: sed ipse compellitur probare ℞bitum: supra ℞. solu. is qui. ff. ℞. probat. cum ℞ indebito. in princi. Jtem impedit. ff. ℞ rei ven. l. vlti. ℒ. qui po. in pig. ha. aut. si possessor. nam conuentus rei ven. vel pigno. negans se possidere conuictus ℞ mendacio cōmodum possessionis amittit vt ibi: ⁊ acquilia inficiatōne crescit in duplum. ff. ad. l. acquil. l. ij. ⁊ heres qui negat legatum conuictꝰ: non recurrit ad solennitatem iuris: vt dicatur testamentum imperfectum: instī. ℞ fideicom. here. §. vlti. Jtem impedit. instī. ℞ fideicom. liber. §. sed quod. ⁊ in auten. ℞ trien. ⁊ se. §. studium. ⁊ §. illud actor. colla. iij. duas autem electiones quis simul prosequi non potest: nec vna electa redire ad alteram: supra eodem. li. ℞. elec. vt quis duas: ⁊ facit s ℞ re iudi. cum olim. Jn autē quis pluribus actionibus vti possit: nota. xiij. q. ij. in princi. ℞. relig. ℞. cum dilectus. ⁊ per Jnno. ⁊ ostien. ō resti. in inte. constitutus. ⁊ plene. ff. ō tribu. q̄ in heredem. §. eligere. licet autem ex titulo duplicato non agatur: s ℞ fide instru. inter dilectos. ℒ. ℞ ꝓben.

empt. cum res. tamen bene excipitur ſ. de concel. preben. poſt electionem: de relig. do. conſtitutus. & c. cum dilectus. Jn illa autem decre. de preſcrip. veniens: ſimul ꝓponebantur illa duo: priuilegium & preſcriptio: per quorum vnum videbatur recedi ab altero: vt ibi patet. Sed nonne contraria allegans non auditur? vt. xxiij. q. vij. quod autem: in prin. de appella. ſolici tudinem: in fi. C. de ſur. & ſer. corrup. l. j. Quidã indiſtincte dixerunt allegantem cõtraria non audiri per predic. decre. inter dilectos: ſed obſtant ſupradicta iura. Alij dixerunt ſcilicet guil. naſo. tan. et gof. recitando q̃ illud habet locum in actore & in eadem inſtantia iudicij. nam ſecus in diuerſis. ff. de inoffi. teſta. l. papinianus. ſ. ſed nec impuberis. in reo aũt non hz locum: vt ſuꝑ probaui. Sed hunc opiõi contradicit predic. decre. veniens. nam ibi erant mutue petitiones: & ſuper eo ſuper quo ſe defendebat abbas non auditur ibi allegans contraria: preſcriptionem ſcilicet & priuilegium. & ideo dixerunt q̃ non auditur allegans contraria in eadem inſtantia iudicij: vt in contrarijs: ſed in diuerſis bene: & ideo dixit q̃ qui primo egit de inofficioſo teſtamento: & ſuccubuit: poteſt poſtea dicere nullum: vt. C. de inoffi. teſta. l. contra maiores: ſed huic contradicunt: de reſcrip. auditis: & c. cum olim: vbi in eadem inſtantia proponũtur. vnde dixerunt alij q̃ ſub conditione licet proponere contraria: puta propono talem exceptionem: in qua ſi ſuccubuero: extunc propono talem: facit de excep. cum venerabilis: & quod ibi nõ. & ſic intellignnt decas decre. auditis: & c. cum olim. & hoc recitat gof. ſeruari in curia. Sz hoc non colligitur ex ipſis decre. & videtur quoddaz diminare. vnde verius dicas q̃ aut ſunt contraria que proponũtur ex prin. aut ex ſi. Si ex prin. ſunt contraria ſed ad vnum finem tendunt: pone caſum in predic. decre. auditis: & in decre. cum olim: et in decre. poſt electionem: cum ſi. tunc proponi poſſunt in eadez inſtantia: & vnuz non preiudicat alteri. Si autem ad ſi. contrariũ tendunt: pone exemplum per decre. ſolliciudines: tunc ſimul vel in eadem inſtantia non proponũtur: vt dixi ſ. nec credas q̃ in predic. decre. veniẽs: priuilegium in eo q̃ priuilegium ſit contrarium preſcriptioni in eo q̃ preſcriptio. ſed teno: priuilegij erat contrarius preſcriptõm. per preſcriptionem enim ibi dabatur abbati plena & pura poteſtas recipiẽdi ordines a quocunq; vellet epiſcopo. ſed per priuilegium cum determinatõne dabatur predicta poteſtas: ſi epiſcopus catholicꝰ non eſſet & c. dicunt tamen quidam referre in verbis: an ſcilicet dicat allego priuilegium & preſcriptionem: & tunc debet audiri an dicat allego preſcriptionem & priuilegiũ: & tunc non auditur. quia ponit carrucam ante boues. & ſic intelligunt decre. ſed vt ibi patz: primo priuilegium fuerat allegatuz: vnde precedens ratio verior eſt. Et nõ. q̃ exceptionem obijciens non conteſtatur litem: ſ. eo. lib. de lit. conteſta. c. ij. nec fatetur vt. j. e. exceptiõnez. & adde qõ ibi dicã: & pcor. ad hãc regulã de ap. cũ paran.

Quod ſemel placuit. Pone caſum in matrimonio. xxxij. q. v. horrendus: de in integr. quemadmoduz. ff. de adulte. ſi vxor: in fi. Jn electo. viij. q. ij. dilectiſſimi: ſ. eo. lib. nulli: de elec. ff. de decur. l. penulti. in fi. Jn iudice. iij. q. iij. offeratur: de cauſa poſſeſ. cum olim. C. de iudicijs: aptiſſimi. Jdez in alijs omnibus. iiij. di. in iſtis: ſ. de proba. per tuas. ff. de neg. ge. pomp. ij. fallit interduz hec regula ex cauſa ſuperuenienti vel de nouo ad noticiam peruenente: ſ. eo. lib. de elec. vt circa. & c. nulli: ſ. de excep. paſtoralis. quia que de nouo emergunt indigent auxilio: ſ. de offi. deleg. inſinuante. ff. de inter act. de etate. ſ. ex cauſa. Jtem fallit in caſu. ff. de mu. & ho. vt gradatim. ſ. reprobari. vbi medicus ſemel probatus iterum reprobatur. & eſt illud ſpeciale propter hominis lanitatem. Jtem fallit in omnibus caſibus in quibus a iure pmittitur penitere vel variare: ſic in appella. a qua licet appellanti recedere. ij. q. vj. ſi quis libellos: de off. deleg. gratum: ſ. eo. li. de elec. ꝙnus: & c. pronũda. & ſ de appella. interpoſita. Jtez in patrono laico qui variare poteſt: ſ. de iurepat. quod autem: & c. paſtoralis. in cardinali qui variat in caſu: ſ. de elect. licet. in moniali: ſ. e. li. eo. ti. indẽnitatibus. ſ. ſi autem. et in teſtamento quod mutari poteſt vſq; ad ſupremuz vite exitum. xiij. q. ij. vltima voluntas: de celebra. miſ. cum marte. ff. de adim. leg. l. iiij. non obſtat pactum de non mutando. C. de pactis. l. pactum quod tali. ff. de leg. iij. ſi quis: in prin. j. Rñ. et in libello qui vſq; ad lit. pteſ. mutari pt. C. de edẽ. l. edicta: de hoc de libel. ob. c. ij. & accuſans ante inſcriptionem penitet: de accuſa. c. licet. Jtem iudex mutat interlocutoriam ſuam: ſ. de appella. cum ceſſante: & dic vt ibi: & ff. de reiu di. quod uſſit. Jtem in mandato ſocietate et depoſito licituz eſt

penitere: inſti. mandati. ſ. recte: ſ. eo. li. de procura. c. ij. & penult. ff. pro ſocio: ſed ſi ſocius. ſ. vlti. ff. depoſi. l. j. ſ. penulti. et regulariter in contractibus immominatis: quod dic vt plene nõ. ff. de condi. cauſa da. & cauſa non ſe. ſi pecuniam. Jtem precarium ad certuz tempus conceſſum: etiam ante tempus reuocatur. ff. de preca. l. cuz precario. ratio: q̃ certi temporis adiectio eſt contractus. Jtem ſoluuntur ſponſalia de futuro per ſecuta ſponſalia de preſenti: de ſpon. ſi inter. & ſponſalia de p̃ſenti per ingreſſum religionis: de conuer. coniu. ex publico. & ingreſſus religionem ante annum vel profeſſionez peniteat: de regular. ad noſtram. & profeſſus vnam religionem etiã iuuneto prelato profitetur & ingreditur artiorem. eo. ti. licet: et a ſimplici voto receditur per ſequens matrimoniuz: ſ. eo. li. de vo. & vore. c. vno. ratio ibi. Jtem a voto de certa religione profitenda recedit̃ur per ingreſſum etiã regule laxioris: ſ. eo. li. de regula. qui poſt votum. Jtem fallit in caſu quo licet. j. triduuz penitere: ſ. de regula. ad noſtram. & eo. li. eo. ti. conſtitutõnem: in fi. Jtez in electo qui conſentit electioni de ſe facte. qui propria auctoritate penitet ante confirmatiõem: de tranſla. inter corporalia: ſcom ber. Jn his igitur & ſimilibus caſibus quod ſemel placuit adhuc poterit diſplicere. Et incidit in hanc regulam illud generale q̃ nullus poteſt venire contra factum ſuum: de quo dic vt no. lv. di. penitentes: de el'c. noſti. & de cleri. coniu. diuerſis fallacijs. Et nota q̃ hec regula non habet locum in his que improbantur a iure: vt in predic. c. penitentes. lv. di. ſ. de paci. c. vlti. ſ. de ſo. competẽ. ſi diligenti. C. de arbi. l. penult. vbi licet partes faciunt pactum de non recedendo ab arbitrio & apreniũcient: nihilominus recedere poſſunt. Jtem habet locum in his que ſcienter placent & non per errorem facti. xxxviij. di. q̃uis. xxij. q. ij. in quibus: ſ. de elec. cum in cunctis: & de ſolut. c. vlti. de comp. ſer. c. ij. & vlti. ff. de iuriſdi. om. iudic. ſi per errorem. Jtem requiritur q̃ non placeant ſola mente: ſed verbo vel facto: de ſpon. tue: et q̃ alterius intereſſe: facit, j. eo. mutare: et quod ibi dicam.

On debz aliqs. ꝑdo. ca. i filio q̃ nõ excoicaf̃ ꝑ pcto pris. xxiij. q. iij. ſi habes. Jn ꝓmittẽtib⁹ q̃ nõ puniunt dolo ꝓmiſſa rij: ſ. e. li. & c. ſi ꝓmiſſari⁹. ſ. j. idẽ. C. de iofficioſ. teſta. ſi ds ſuo: vſus ſi. vbi reuocaf̃ lex antiqua que permittebat filium exheredari a matre ꝓpter paternum odium. ad idem. j. q. iiij. iudei: de ſimo. nobis. & c. ſicut tuis. ſ. eo. lib. de minuf̃. et dam. da. et ſi pignorationes. C. de penis: ſancimus: cum ſi. Contra. ij. q. vj. biduum. v. ſi aduerſus abſentem: de cauſa poſſeſſi. cum olim. ff. de tribut. procuratoris: vbi negligentia vt in primo: factum vt in ſecundo: dolus vt in tercio: procuratoris nocet domino. Sed dic q̃ ratione mandati ipſe dominus videtur id facere: vnde eius odio grauatur in q̃tum fines mandati patiũtur in eo quod excedit. no. de offic. deleg. cu oliz. ītelligas hoc vt plene nõ. ſ. vt lit. nõ ꝓteſ. c. j. i fi. idẽ dic in herede q̃ guaf̃, & ꝑ defuncto ī fideiuſſore q̃ guaf̃ ꝑ ꝓncipali: vt no. de h⁹ ꝑ gar. i pre. decre. et ſi pignoratiões. Jtẽ contra. lxx. di. neminẽ: vbi in odium ordinantis ponitur ordinatus. Sed ibi non ſolum fuit odiuz ordinantis: ſed delictum ordinati qui ſe permiſit ſine titulo ordinari: vt ibi no. Jtem contra. lvj. di. per totuz. j. q. iij. ſ. item peccato. vj. q. j. ſi quis cum. xv. q. vlt. cum multe. xxiij. q. iij. in prin. xv. q. ij. ita nos: de conſecra. di. j. in ſancta: ibi perit iuſtus ſepe pro impio. ſ. de fil'. preſbi. per totum: ſ. de ſpon. non eſt vobis: de here. vergentis: & ſ. eo ti. eo. li. c. ij. ſ. ij. cum multis ſi. So. triplex eſt pena eterna: ſpiritualis & temporalis: quod proſequere vt no. j. q. iij. in ſumma. & xxiij. q. iij. in ſumma: de his que ſi. a ma. par. capi. queſiuit. pena ergo temporali vel ſpirituali alia ab excommunicatiõe ſepe punit̃ vnus ꝑ alio & ſpãle eſt: & rõnez videt potes vel i odiũ crimis puta leſe maieſtatis hereſis vel ſciſmatis: ad hoc ſ. e. li. de ſciſma. c. vno. vt q̃ mcõnetus pena timeat in filio: & ſa. qõ dixi ſ. e. ſemel; i fi. Jtem ſ. ff. de inſtit. & ſi pupill⁹. ſ. ceterꝫ: i fi. Sed ibi fuit culpa ꝓponentis. & eodẽ mõ ſoluit̃. ff. de of. pcõſu. obſeruare. ſ. j. q̃ ibi culpa fuit ꝓ cõſulis ſecũ ducẽtis vxorẽ. Jtez ſ. C. i q. cau. pig. ta. ſ. l. ſanc: vbi bona mulieris i cauſa mariti ꝓpilarij ſunt tacite obligata: ita q̃ ipſi⁹ bona exhauſta ſunt: bona vxoris diſtrahunt̃. Sz illo eſt ſpãle & facit ad hanc regulã. j. e. damnũ q̃ qs: & qõ ibi dicã. & ſatis ꝓuuat̃ hec regula cũ. j. prima. ꝑ quã etiã rñdet ad ꝓria ſuꝑ ſignata.

Jne culpa. hic ponit̃ regla & ei⁹ excepto. Jn regula po. ca. lvj. di. ſatis puer ſuz: ſ. de ꝓba. cognoſcẽtes. ff. ad. l. acquit̃. ſi putator. Jn exceptõe põe caſuz i marito corrupto: q̃ a ꝓmotõe ſine culpa repellit̃: tñ ex cauſa ꝓpt ſacramẽti reſecũ. xxxiij. di. ſi cui⁹. Jn clerico leproſo q̃ ſine culpa ꝓpter ſcandalũ priuatur eccleſia: de cleri. egro. tua. Jtez in dño ſeruꝰ qui noxã dedit: qui compellit̃ emendare.

noxam: vel dare seruuz ꝑ nox: inflī. ꝛ noxa. in prin. Regulariter ergo nullus punīr sine culpa. xvj. q. vij. inuentuz. ꝛ homi. iohānes. et .c. vlt. ℒ. ꝛ penis: sancim⁹. s̄. ꝛ pfue. c. pēt. ⁊ s̄. regula ꝓri. cuz suis ꝓcor. ⁊ est ratio. qz pena est mensura culpe: ꝛ offi. ꝛleg. sane. ij. ꝛ īnsect. c. vlt. ꝛ hom. sīc dignū. vbi aūt non extat mensuranduz: mensura locuz non habet. ergo vbi nō est culpā nec pena: bene tñ ex causa punīr quis sine culpa: s̄. vt lit. non ꝓtest. quoniaz frequēter. §. si vo: in fi. Et hec materia plus glo. nō indiget. psequere enim eā vt no. xxij. di. renouātes. s̄. ꝛ consti. cogimo scentes: ꝛ priuileg. antiqua.

non est aliquis puniendus.

Item.

Quod quis mandato facit iudicis dolo facere ñ videtur: cuz habeat parere necesse.

Item.

Quod quis mandato. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. nō videnī data. §. q̄ iussu. Ꝑo. ea. in milite q ꝛ mādato iudicis occidit. xxiij. q. v. miles. Jn laico vel clerico q ꝛ mādato epi capit clericū: s̄. e. li. ꝛ sen. ex. si clericos. et in eo qui iussu ꝓcuris corrupit albū qui excusat a pena. ff. ꝛ iurisdi. om. iudi. si quis id. §. dolī mali. ⁊ hec vera cuz iudex aliqd mandat officium suū exercendo. ff. ad trebel. seruo. §. cum ꝓcur. Et causa ḡre tunc excusat parens est iudicialis auctoritas vt ibi. secūdo ne ꝓtra publicā vtilitatez impediat punitio maleficiorū: vt. ff. ad. l. acquil. ita vulneratus. Si vo non exercet officiū suuz: nō est parendum nisi ex reuerentie exhibitōe. ff. ꝛ in ius vocan. l. generaliter. ita interdū resistere vdent officiales: ꝛ pe. di. j. nemo. s̄. ꝛ elec. sunt dāmēta. §. iudices. ℒ. ꝛ ap. quoniā. ⁊ hoc verū in atrocioribus: in quib⁹ potius ꝛo q̄ hominibus obediendū est. xj. q. iij. si dñs: ꝛ sen. excō. inquisitōi. ff. e. ti. ad ea. Jn his aūt que sine dolo ꝓmittuntur etiā extra officiū parens excusat. ff. ad. l. acquil. liber homo. ij. vbi ꝛ hoc plene no. Et no. q̄ sicut dolo caret qui iudicis obtēperat ꝓcepto: ita ecōuerso dolo nō caret q̄ iudicis nō obtēpat ꝓcepto. ff. e. ti. l. nō pt dolo carere q̄ impio magistr⁹ nō obtēpauit.

Cum habeat. redditiuū cause. Jn his ergo in quib⁹ nō hz necesse parere: vt in atrocioribus que ad suū non spectant officiū: dolo non caret: vt supꝫ dixi. ⁊ facit ꝛ sen. ex. vniuersitatis: vbi verberans monachū si est laicus: licet hoc faciat ꝛ mādato abbatis sui: excōmunicat⁹ ē. Et no. q̄ dic q̄ habeat parere necesse. sic em necessitas excusat a furto: vt ꝛ consecr. di. v. discipulos. s̄. ꝛ furtis. c. ij. ad hoc. ff. ad. l. ro. ꝛ iac. l. ij. §. cum in eadem naui. sic et a dolo: vt hic vides. cum ergo nullum maleficium sine dolo vel lata saltem culpa: que dolo compatur. xv. q. j. aliquos: ꝛ sen. excō. c. j. ff. ꝛ iniur. l. illud. ergo ⁊ a quolibet maleficio excusat necessitas: qō intelligas vt supꝫ dixi. Est aūt regula hec in argumēto ad questionē ꝛ eo qui ad mandatū ecclesie reddit debituz vxori pendente lite adulterij vel ꝑcrōis: ꝛ hoc nota. xxxiij. di. si cuius. ⁊ ꝛ cōiu. seruo. ꝓposuit.

Mora sua. Dec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. in cōdemnatione. §. vnicuiq. Ꝑone casuz in eo qui est in mora soluēdi ꝛcimas: quia pereūt periculo suo etiaz casu fortuito. xvj. q. j. decime. Idez in cōmodatario vel depositario qui fuit in mora: ꝛ cōmo. c. vno. ꝛ dep. bona fides. Idez in fure qui est statim in mora. ℒ. ꝛ furtis. l. subtracto. Circa hāc tamē regulam nō. q̄ ad hoc q̄ quis dicat morosus requirit q̄ sciat se debere vel scire debeat. q̄ interpellatus fuerit a die vt homīe: ⁊ q̄ habuerit possibilitatē vadi: hoc habes. ff. ꝛ reb⁹ cre. l. qō te. ⁊ tunc tenet morosus ꝛ casu fortuito: etiam si eodez modo fuisset res apud dominū peritura ſm accur. licet mar. ꝓtra: vt nō. in dicta. l. qō te. ⁊ pbatur. ff. ꝛ le. j. cum res. §. vlt. fortassis em dñs rem vendidisset ⁊ apud alium ꝓposset: ⁊ hoc tener ber. s̄. ꝛ cōmo. c. vno: ⁊ ꝛ dep. bona fides. Et no. q̄ dicit mora sua. nam in duobus reis debendi altero interpellato alter liberatur interitu speciei: sed interpellatus teneť. ff. ꝛ v. uſ. l. mora: in fi. Itez mora fideiussoris sibi nocet non reo quo minus libereť interit⁹ speciei: secus econuerso. ff. ꝛ ver. obli. l. cū filius: ⁊ l. mora. ⁊ hoc quia fideiussor habet causaz a reo: nō reus a fideiussore. Unū nota. q̄ si debitor primo fuit in mora soluēdi: ⁊ postea creditor in mora recipiendi. vel cōtra: q̄ v. tima mora nocet: vt. ff. ꝛ vsuf. l. creditor: ⁊ vide q̄ no. ꝛ dei. cū homīes. De mora autem ⁊ multiplici eius effectu plene no. ff. ꝛ vsuf. l. mora. Sed nūquid mora semel ꝓmissa purgari potest: ⁊ videť q̄ non. xij. q. ij. longinquitate. xx. q. ij. puella. ꝛ elec. cum in cūctis: ubi elapso tempe: ꝛ sup. negli. pla. licet. ⁊ .c. vlt. ff. ꝛ act. ⁊ obli. l. traiecticie. ℒ. ꝛ ꝓtra. ⁊ cōmt. stipul. magnā. Cōtra q̄ possit purgari. xxiij. di. c. j. vbi ꝛ hoc. ⁊ .c. dilī. qm: ꝛ sup. neg. pla. lēgas: ꝛ elec. q̄ sicut: in fi. ō re. eccle. nō alī. si quis pbite

rōr: ꝛ loca. ⁊ conduc. Ꝓter: in fi. ⁊ .c. potuit: in fi. vbi ꝛ hoc: ⁊ ꝛ elec. c. vlt. ff. si quis caut. l. ⁊ si post tres. ff. ꝛ petit. ⁊ cōmo. rei ven. l. j. ℒ. ꝛ fideiuss. sancim⁹. s̄. e. li. ꝛ preben. si tibi. Sodic q̄ vbi dies pīgit a canone vel lege penaz imponente: mora purgari nō potest. pena em semel ꝓmissa non purgať ⁊ sic intelligunť ꝓmissa iura et hec regula. ⁊ hoc est vez nisi eadē lege vl alia vel canone caueatur: in eo casu moram posse purgari ⁊ penā euitari: et sic intelligunť contraria. Lex aūt illa ⁊ si post tres loquit ꝛ prepatorijs iudicioruz:

Mora sua cuilibet est nociua. Item.

Ad q̄ fiunt a iudice: si ad eius nō spectāt officiuz: viribus nō subsistūt. Dez.

Scienti ⁊ ꝓsentiēti nō fit

in quibus mora bene purgať: vt ibi cuz suis si. ꝫ post lit. ꝓtest. non purgatur. ff. ꝛ ver. obli. l. si insulaz. multo ergo min⁹ purgatur pena semel cōmissa: nisi forte fingeretur nō fuisse in mora. ij. q. vj. biduum: ꝛ re iudi. cum bertoldus. ff. ꝛ in integ. resti. l. duus. sicut enim a pena canonis non appellatur: s̄. ꝛ ap. consuluit. iij. ⁊ .c. quia nos. nec a pena legis: vt. ff. ꝛ v. sig. sīq pena. sic nec purgať: vt supꝫ dictum est: ⁊ hoc no. gar. s̄. e. li. ꝛ elec. cupientes. §. q̄ si per. xx.

Ede Quę fiunt. Dec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. factū a iudice. Ꝓone casum. lxviij. di. quorum vices: vbi simpler presbiter ordines conferendo chrismādo virgines consecrando nil agit: s̄. eo. li. ꝛ pen. ⁊ remiss. indulgentie: vbi non tenet indulgentia data ab episcopo vltra tenorez concilij generalis: ad idem. ff. ꝛ iurisdi. om. iudi. l. vlti. vbi dicitur: exit territorium ius dicenti non pareat impune: idem si. s̄. iurisdictionem suam velit ius dicere. Et habet hec regula locum etiā cum bonuz est id quod facit iudex. tamen exquo ad eius nō spectat officium: iuribus non subsistit: pone exemplū. xcvj. di. bene quidem. bonuz em est statuere res ecclesie alienari non posse. xij. q. ij. per totum. ꝛ rebus eccle. non alie. per totuz. tū statutū imperatoris super hoc non valuit. quia ad eius non pertinebat officiū: vt ibi: ad idē ꝛ appella. dilectus. ibi em officialis archiepiscopi bonū ⁊ equū ꝛ reuerat. tamen quia id ad suū nō pertinebat officium ratione appellatōis interposite ad papā non valuit quod fecit. generale enim est q̄ non sufficit bonum facere: nisi ⁊ bene id fiat. xvj. q. j. monachi. ij. ꝛ postulati. c. ij. ff. ꝛ re mili. l. ij. §. in bello. et facit. xxiij. q. v. relegentes. ⁊ ꝛ colluſi. c. j. ⁊ quod ibi no. Et quod dicit regula: ea que fiunt a iudice: al⁹ subaudi. nam in eo quod facit non pertinens ad suum officium: non dicitur iudex. sicut ergo ꝓcuratoz fines mandati non debet excedere: sic nec iudex fines iurisdictōis. et hoc dico siue sit ordinarius siue ꝛlegat⁹ siue arbiter: saluo eo qō ꝛ prozogatōne no. s̄. ꝛ offic. ꝛlega. Ꝑ. ⁊ B. Queri solet: si iudex qui ꝛ. x. tm̄ potest iudicare: iudicat ꝛ. xx. an valeat sententia in. x? dixit Jo. q̄ non. quia res iudicata non pōt ꝓ pte tenere ⁊ ꝓ parte non tenere. ff. fa. herē. in hoc iudicio. ⁊ hoc ipse no. ij. q. vj. §. diffininus. v. cum certa ratōne: in fi. Ad contraria ibi signata. xij. q. ij. si quos ꝛ seruis. ℒ. ꝛ donat. sancim⁹. potest responderi id speciale fauore donationuz. Ad ꝛcre. ꝛ arbi. cum tempore: ꝛ pben. dilectus: potest dici q̄ ibi sentētia ꝓtinebat plura capitula: vnde in vno potest tenere: in alio nō. hic autem continet vnuz tm̄. ⁊ cuz Jo. concor. accur. ff. ꝛ iurisdi. om. iudi. l. vlti. bug. tamen ⁊ lan. tenent contrariuz. s. q̄ sentētia bene tenet in. x. ⁊ dicunt sententiaz rescindi tm̄ in superfluo: ⁊ hoc no. ex verbis illius. v. cum certa: dum dicit q̄ contra ius gestum videtur. ℒ. quādo ꝓuo. non est ne. l. certa: ⁊ ꝓ eis facit quod no. ꝛ dona. apostolice. ⁊ regula. ī. eo. vtile: ⁊ quod ibi dicaz. Ꝓ Jo. optime facit predi. ꝛcre. s̄. e. li. ꝛ pen. ⁊ remiss. indulgētie. Ꝓ bug. ⁊ lan. s̄. e. li. ꝛ arbit. c. j. ff. ꝛ arbi. l. diē. §. si plures. Et facit hec regula ꝓ his que dixi s̄. e. q̄ quis mādato. Ad primum casum contra. xcv. di. c. j. vbi presbiteri chrismabāt in fronte. Dz illud ad temp⁹ a gregorio fuit specialiter concessum: ⁊ dic vt ibi. ⁊ tunc ad eorum spectabat officium. et si non ex ordine ex ꝛmandatōne. ⁊ vide quod ꝛ hoc no. ꝛ consecra. di. v. manus: in vltima glo. nec habet locuz hec regula in spiritualibus: que potius ꝛpendent ex potestate ordinis q̄ iurisdictionis. Dinc est q̄ si episcopus qui hoc potest ex ordine cōsecret alienam ecclesiam vel altare: vel ordinet alienum subditum quod non potest ex iurisdictōne: consecratio tamen et ordinatio bene tenet: licet ordinarius executione careat. vij. q. j. episcopus in dioce. ō tempo. ordi. q̄ translationem. ⁊ dixi s̄. eo. ratum. Jo. an.

Scienti. hec regula sumpta est ex. l. ff. eo. ti. l. nemo videtur fraudare eos qui sciũt ⁊ ꝓsentiunt. Po. ca. in ingenuo: qui sciens ⁊ ꝓsentiens cõtraxit matrimoniu cum serua vel ecõtrario. xxix. q. ij. si quis ingenuꝰ. ⁊. c. si femia. Jn clericis qui sciẽter ⁊ volũtate iocosa se admiscẽ ꝓtulit: ff. de sen. ex. c. j. Jtem in eo qui sciebat rez quã exhebat seruitutẽ debere. ff. ꝺ act. emp. ⁊ vẽdi. l. j. in fi. Et ꝓcor. ad hanc regulã. j. eo. cuz qui certus. Et q dicit hec regula sciẽtia vel scire debẽti. ✱ de edict. edic. l. j. §. si intelligat. ad hoc. xvj. di. q dicitis. ff. de ex. mi. apostolice. ff. qꝺ me. causa. c. pti. i fi. Jtẽ dic sciẽtia ꝓncipio: secus si ex post facto. ff. de edict. edic. l. iustissime. §. vlti. Et nota q dolus malus est omnis calliditas fallacia machinatio ad circũueniendũ fallendũ decipiendũ alterum adhibita scõm labeonẽ. ff. de dol. ma. l. j. §. j. sed sciens non circũuenit: fallitur vt decipitur. ergo sibi non infertur dolus. ergo inductus ad clericatum vel monachatum non dicitur doluz passus. quia non est deceptus. xx. q. iij. constituit: vbi de hoc. ⁊ de cõuer. cõiug. dudum: in fi. Et q dicit hec regula non inferri dolum scienti et volenti: verum est vt ex eo agi possit: infertur tamen ita q nascitur ex eo actio per exceptionem elidenda. ff. de furt. inter omnes. §. vlti. ⁊ penulti. Et nota q hec regula formata est copulative nõ disiunctive. vnde hec duo cõiunctim requirũtur: scilicz q sciat ⁊ consentiat. scienti enim ⁊ non consentienti bene infertur iniuria et dolus. xv. q. j. illud: cuz si. Ad hanc regulam signatur contra: de sen. excõmu. contingit. j. ibi: huius manus iniectio. et si non violenta: tamen iniuriosa noscitur. Solu. non est iniuriosa. quia iniuria fiat ipsi clerico volẽti: vt hic. ẜ est iniuriosa q̃ fit iniuria toti ordini clericali: ⁊ ideo ibi sequitur cum canon ille cõ. ⁊ ibi de hoc. Jtem ꝓtra. C. de rapt. virgi. l. vna. vbi si rapto virginem etiam volentez teneor. ẜ hoc ideo quia id voluit persuasione dolosa: quod plus est qꝫ violenta. ff. de ser. cor. l. j. §. persuadere. Jtez contra. C. de furt. ⁊ ser. cor. l. si quis seruo. ibi sciens ⁊ consentiens agit furti ⁊ serui corrupti. Solu. de rigore et rei veritate illi scienti ⁊ cõsentienti non fuit facta iniuria: tamẽ de quadam equitate agit ac si iniuria vel dolus sibi fuisset illat⁹. vnde nec furtum ibi fuit factum nec seruus corruptus: ex equitate tamen agitur de vtroqz. ⁊ facit hec regula ad id quod dixi §. e. possessor male fidei: ad fi. Jo. andree.

Quia iure. Hec regula sumpta est ex. l. ff. eo. titu. l. q contra rationem. Pone casuz. xvj. q. j. hinc est etiam ſ. de priuileg. sane. ff. de consti. pun. l. j. in fi. et concordat ad hanc regulã. j. eo. quod alicui. ⁊. c. in argumentum. pores igitur intelligere hanc regulam in priuilegio vt supꝛa. quia singulorum priuilegia legem cõmunem non faciunt. xxvj. q. ij. non exemplo. Jtem in iure pone i velleiano: nã regulariter qlibet intercedendo obligat. fallit in muliere: hoc ergo non trahitur ad consequentiam: ⁊ idem in fi. ⁊ vide quod dixi §. eo. priuilegium: ⁊ quod no. de priuileg. sane. Et nõ. q sicut ea que exorbitant a iure communi ad consequentiam trahenda non sunt: vt hic. sic nec amplianda: sed restringenda: vt §. eo. lib. de fil. presbit. is qui: in fi. ad idem §. eo. odia. Jtez licet fauorabile priuilegium amplietur vt ibi: non tamen ad consequentiam trahitur vt hic. Et facit hec regula ad qstionez qua queritur an fratres heremitani vel fratres sancti augustini et alij religiosi mendicantes ⁊ non mendicantes comprehendãtur constitutione illa extrauagãti nouiter edita per bonifacium papam. viij. q̃ incipit: super cathedraz ꝑeminentie pastoralis: que habetur in clem. de sepult. dudum. in qua exprimitur solũmodo minores ⁊ predicatores. ⁊ quicquid alij dicant: dicenduz est q non extenditur ad alios religiosos mendicantes vel non mendicantes vel ad seculares clericos: sed solum minores ⁊ predicatores amplectitur: tum qꝛ intentio pape videtur hec fuisse: vt per verba ipsius constitutõis apparet: tum qꝛ exorbitãs est a iure cõmuni illa constitutio: ⁊ ideo ad consequentiam non trahenda nec amplianda: vt hic. vult enim illa constitutio dari quartam: etiam de his de quibus a iure dari nõ debet: sicut de ornamentis relictis pro fabrica anniuersario. xx. xxx. ⁊ sic de singulis: puta relictis ꝑ luminaribus vel certis personis: de testa. c. vlt. de v. sig. ex parte. ij. Dicam ergo illa iura mutata ⁊ correcta ꝑ constitutõnem solum quo ad expressos in ea: quo ad alios remaneant adhuc ipsa iura, correctio enim iuris est vitanda: de elec. ecclesia vestra. ij. cum si. in talibꝰ emi non arguimus de filiis ad filias ⁊ pcor. qꝺ dicam. j. e. in pens. ⁊ sa. ad hoc optime. ſ. e. li. de elec. statutũ. ⁊ de regula. pstitutõnem. ⁊ ita ꝓnunciatum fuit ꝑ pfundissime scienne ⁊ bone memorie virum dñm iohannem de monte murlo: ⁊ p me in quadam questõne: in qua fuimus ad consulendũ assumpti.

Iniuria nequ dolus. Nem. Quia a iure cõmuni exorbitant: nequaqꝫ ad cõsequentiam sunt trahenda. Nem. Quod oẽs tangit: debet ab omnibus approbari. Nem. In obscuris minimũ est sequendum. Nem. Cum q certꝰ ẽ certiorari vlteriꝰ nõ oportz. Dẽ

Quod oẽs tãgit. Pone casum in archiepo ꝓsecrãdo ab oĩbꝰ suffraganeis lxvj. di. c. j. Jn electõne facienda ab oĩbꝰ canonicis: de elec. quia ꝓter. Jn cõcedendo hausturn aque in quo oẽs vocãdi sunt qui ius habent. ff. de aqua plu. ar. l. in concedendo. ad idẽ. lviij. di. c. j. viij. q. j. licet. de tẽor. si archiepiscopus. C. de auc. prestan. l. vl. ff. de adop. l. nã ita diuꝰ nam siqui leduntur vocandi sunt in confirmatõne adoptõnis vt ibi. Et nota q dicit id quod tangit omnes debere approbari ab omnibus ergo non valet quod facit maior pars: ⁊ sic est ꝓtra. lxv. di. ca. j. §. de his que fi. a ma. par. ca. c. j. ff. ad municipa. qꝺ maior. So. aut competit vt singulis: aut vt collegio: qꝺ ꝓsequere: vt no. ꝑ ber. ⁊ inno. de consti. cum omnes. Fallit autem hec regula in casu: insti. de rer. diui. §. religiosum. v. in cõmune. vt no. in pre. decre. cum omnes. ad id qꝺ ſ. dixi. q sufficit qꝺ facit maior pars collegij: contradicit decre. de rebus indi. cum olim. i fi. ibi plena omniũ qui ꝑsentes fuerint ⁊ cetera. Sz ibi subauditur vl maioris partis: nam illud dicunt omnes facere qꝺ facit maior pars. lvj. di. apostolica. de elec. cum inter canonicos. i ꝓn. ff. ad municipa. qꝺ maior. interdum tamen requirunt due partes: de elec. licz. ⁊ e. ti. scriptum. cum si. ⁊ sa. hec regula in argumentũ ad id de quo olim dubitabat an in electiõe inferior dignitarij vl canonicoz vocent absentes: ⁊ videbat q non. ꝑ predic. decre. cum olim. in fine. hodie terminatum est ſ. e. li. de ꝓben. cum in ecclesijs. Jtem ẽ ar. ad questõnem an papa possit statuere inuitis accolitis q ipsi commeant. ⁊ hec questõ no. lxxxij. di. ꝓposuisti. ⁊ dixit ibi Jo. q non. q castitas suaderi potest nõ imperari. xxxij. q. j. integritas. Bar. bzir. ibi ꝓtra. cuius dictum penitus est falsum: nisi intelligas ꝺ ꝓmonendis: ẜ ipse de ꝓmotis etiam intellexit: vt eius verba demonstrant. monachis ãt ꝓfessis qui renũciauerũt ꝓprie volũtati austeriorꝰ regula posset indici etiam ipsis non approbantibꝰ ꝑm inno. qui hoc no. ꝺ regula. sup. eo. ⁊ est satis expressum. ſ. e. li. de sta. regula. c. vno. ibi: monialibus indicitur austeriorꝰ vita: licz non possit sine omniuz voluntate ordinem mutare: de his que vi metusue causa fi. c. penul. Et no. q ꝑm ꝓmuz casum quem posui: archiepiscopus de iure ꝓsecrandus est ab oĩbus suffraganeis. papa tñ sibi hoc vsurpat ꝑm Jo. qui hoc no. xviij. q. j. pudenda. ⁊ lj. di. qui in aliquo. Dñs Johannes andree.

Jn obscuris. hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. sp in obscuris ⁊ l. semp in stipulatõnibꝰ. pone casum. ſ. de cens. ex pte. vbi in dubio nõ cõpelluntur soluere vota ad maximã: ẜ ad mimaz mensurã: ad idem. ff. de le. iij. l. nũmis. vbi nũmis sic i genere legatis debent minui. Circa hanc regulã no. q in obscuris nõ statum inspicimus qꝺ est mimũ: imo inspicimꝰ ꝓmo q est vltimꝰ ⁊ qꝺ plerũqz ꝓsuevit fieri. vt. j. e. inspicimꝰ. cũ suis ꝓcor. ⁊ ff. eo. ti. l. in obscuris inspici. ⁊ si hoc sciri nõ pot tũc inspicimꝰ qꝺ est mimũ vt hic. Primo ergo inspicimꝰ qꝺ expresse agit puta. x. h. boñ. vl qꝺ agit tacite. tacite dico vel rõne rei que venditur. x. li. vel ratõne ꝑsone vl ratõne ꝑsuendus. vltimo qꝺ est mimũ vt hic. ⁊ est si. qꝺ dixi ſ. e. cũ sunt partiũ. Et potuit esse ratio huius regule: quia de mimo non est dubium sensisse quia si intellexit de maximo ergo de mimo: quia plus ẽ includit sub se minus: ẜ non econuerso. ⁊ de hoc dicam. j. e. plus semp. Alibi tamẽ habes argumẽta de mediocritate spectãda. x. q. ij. hoc ius. ꝺ of. custo. c. j. ⁊ est expssum. ff. de le. j. l. legato. in ꝓn. vbi de hoc. ff. ꝺ auro ⁊ arle. q lancẽ. C. de vona. siqs argentũ. §. si vo. ⁊ §. se. cũ si. Et pot dici q ĩ speciebꝰ ⁊ artificijs mediũ inspicimꝰ: vt no. ff. mãda. l. fideiussorẽ. ⁊ sic intelligant illa iura. Jn quantitatibꝰ autẽ inspicimꝰ qꝺ ẽ mimũ vt ſ dixi: vt in pre. l. fideiussorẽ. ⁊. ff. de le. j. apud iul. §. scio ex facto. que videt contraria ad supradictã solutõnem. nam ibi legato fundo: si duos fundos habebat testator debet mimus si non apparet de quo senserit: sed ibi nõ erat mediũ. ⁊ aduerte quia vilissimũ hoiez habere non expedit. ⁊ ideo legato vel ꝓmisso homine mediocris debet: vt in pre. l. legato: ẜ vilissimos nũmos habere nobis expedit: vnde etiam bagatinos vt in predicta. l. nũmis ⁊ vile triticum: vt in pre. l. fideiussorem. ⁊ ideo in his debet mimũ. Jtẽ habet locum hec regula ĩ pens vt. j. e. in pens. vt ibi dicam. Jo. an.

Cum qui certus. pone casum. xj. di. c. vlt. ℣. sepe dilectionem tuam ꝛc. s. de ap. si duobus. In archiepiscopo qui sciens illū excōmunicauit q̄ appellauerat ad papaz. ff. de ac. emp. ꝛ ven. l. j. in fine. In eo qui sciebat rem quam emebat seruitutem debere qz non aget ex empto quanto minoris vt ibi. ꝛ facit s. e. scienti. ꝛ qđ ibi dixi. ꝛ no. ff. e. ti. nemo videt: ꝛ quod ibi dicit q̄ certus est: subaudi vel eē dz. nam nō ē necessarium singulor auribus intimari quod ē publice ꝓmulgatuz. xxj. di. qđ dicius. ō postu. ꝓla. c. j. ff. de iusti. ß ꝛ si pupill⁹. lz aūt canonicus q̄ cert⁹ est de morte episcopi de ipsius morte non debeat vlterius certiozari: vt s. de elec. cuz inter vniuersas: tamē citari debet ad electōnem faciendā: vt no. ber. in dicta decre. cum inter. quod verum puto. nam qui certus est vt homo certiozatur vt inde. ij. q. j. multi. ꝛ interdum certus adhuc certiozar̄ ad cautelā vt in predic. c. xj. di. c. vl. ꝛ consilū indistincte dicit absentes vocādos qui sunt in loco ꝛ cetera. de elec. quia ꝓpter. ꝓterea liz sciat ecclesiam vacare: diem tamen assignatam ad celebrandū electōnem ignorat: ꝛ ideo vocandus est: ꝛ dies notificandus. argu. ff. de adul. l. nemo. Concordat ad hanc regulam: s de rescripti. ab excōmunicato. ibi: q̄ de facto suo certus ꝛ cetera. ꝛ de loca. ꝛ cōduc. potuit. ibi dies statuta interpellat sine alia hominis requisitōne: vt s. e. li. de elec. cupientes. circa ꝑn. ibi vel post obtentam de ipsor electōne noticiā ꝛc. ꝛ est hec regula in argumentū ad questōnez qua queritur: an qui ingressus religionē in fine anni exiuit: si iterꝫ eandem religionem ingrediat: an debeat habere annū: ꝛ satis videtur q̄ non ꝑ hanc regulaz: nisi conditio ꝑsone vel religionis mutata esset: ꝛ hoc tenet bar. bar. in questionibus suis an questōne que incipit aliquis intrauit monasterium.

Non licet actori. hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. non debet actori. Pone casum. iij. q. iij. c. ij. ibi: accusatores ꝛ accusati equa audiantē ratōe. s de mu. pe. prudentiā. vbi remotio appdest reo vt actor: ad hoc. C. de prox. sacr. scri. l. in sacris. li. x. ꝛ fa. ad hanc regulam: s. e. in iudicijs. ꝛ quod ibi dixi. Formata autez fuit hec regula ꝑ hunc modum: quia fauorabiliores sunt rei q̄ actores: vñ siquid actori licet: multomagis reo qui fauorabilior est: vt s. e. ti. cum sunt. ß ea ratōne qua paritas est seruanda in iudicijs: vt in pred. l. in sacris. ꝛ s. e. in iudicijs. intelligar̄ idē iuris ꝛ econuerso vt nō liceat reo: quod non licet actori. Nota tamen q̄ reꝰ maiores habet dilatōes q̄ actor: vt. ff. de feriis. l. vl. ꝛ reus habet deliberatorias ꝛ nō actor. vt in aut. C. ō litis contest. aut. offerat. canonizata. iij. q. iij. Itē si reus plures habet ordinarios: actor eligit vnū: saluo eo quod de scholaribꝫ dicit in ꝓstōne frederici. C. ne. si. pro patre aut. habita. ꝛ sic actor recusset ordinarium quod non potest reus ꝫm leges: de hoc. C. de iudi. aptissimi. ꝛ C. de iurisd. om. iudi. l. nemo. ß ꝫm canones bñ recusar̄ ordinarius. xj. q. j. quenit. de fo. cōpe. siquis contra clericū. ꝫm formā decre. de ap. cum speciali adhuc remanet differētia quo ad hec: quia in predicto casu actor vnū eligendo: reliquū sola volūtate recusat: qō nō potest reus: imo necesse habet causam allegare ꝛ coram arbitris ꝓbare vt in pre. decre. cum speciali. ꝛ a ꝓncipio hz ꝓponi exceptio de suspecto de hoc plene. iij. q. iij. offerat. de re iudi. inter monasteriū. ex supuenienti autem causa recusatur ꝑ actorem ꝛ reum: de offi. dele. causam q̄. ꝛ c. insinuante. cum si. Item reus de maiori excōmunicatione excipit ꝓtra actorem: ß non actor ꝓtra reum: de iudi. intelleximus. de excepti. cum inter priorem. Item magis punit contumacia actoris q̄ rei: qō ꝓbatur. s. de w. ꝛ ꝓtu. causam que. ꝛ. s. e. li. e. ti. actor qui. ꝛ idem in similibꝫ. Et no. q̄ si reus se vult onerare superflua ꝓbatōne: inos ei gerendus est. vt. ff. de pba. l. circa. ꝛ facit hec regula.

Mutare. hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. nemo pōt mutare Pone casum in electōne. viij. q. ij. dilectissim. s. de elec. publicato. ꝛ c. ab eo. li. vj. In eo qui seruitutē cessit: q̄ mutare non potest: licz nondum socij cesserint. ff. de serui. rus. prę. l. p fundū. ad idem. C. de neg. ge. l. vl. ff. quor le. l. j. §. ꝑdest. Illa igit regula: s. e. quod semel intelligit ꝫm istam. s. quando ex mutatiōe volūtatis vel placiti alteri impedimentū vl̄ detrimentū afferr̄ vt dixi ibi: ꝛ fallit in casibus ibi no. Item fallit in suo herede abstinente vl̄ repudiante: qui re adhuc in eodem statu manente adire potest: vl̄ tempus ad libe randum petere. C. de repu. here. l. vl. ff. de iur. deli. siquis seruus. ꝛ facit hec regula ad ea que no. s. de elec. in causis.

Generi. hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. in toto iure Pone casum. xciij. di. c. vl. in diacono. qui est minor presbytero: nisi in illo speciali capitulo: in quo obtinet vices episcopi. Item s. de offic. legat. studuisti. vbi de causa cognoscit delegatus specialis: nō legatus generalis. ff. de penis: sanctio legum: que nouissime certam penam irrogat his qui legis preceptis non obtemperāt: ad eas species pertinere non videtur quibus specialiter ipsa legis pena addita est. concor. ff. de lega. iij. l. vrorem. §. codicillis. s. de rescrip. pastoralis. §. j. et de hoc. eo. ti. c. j. ꝛ xxv. q. ij. in summa. Dec regula habet locuz in rescriptis siue primū sit generale et secunduz speciale: vt in predicto. c. pastoralis. siue primum speciale ꝛ secidū generale: vt. e. ti. abbatem. siue eodē tempore datum sit generale ꝛ speciale. ad hoc s. eo. lib. de rescripti. c. penulti. rescriptum autem speciale non tollit priuilegium generale: vt. eo. ti. cum ordinem. quod est contra: nisi de ipso priuilegio fiat mentio in rescripto: vt ibi. voluerunt quidam huius regule dictum extendere ad priuilegia vt secundum speciale deroget primo generali: sed hoc est falsum. quia semper valet primum siue sit generale siue speciale si in secundo non tollar̄ expresse: s. de rescp. veniens. s. eo. decet: cuz suis si. Ratio diuersitatis est: quia per primum priuilegium etiam generale consequitur quis statim plenum ius. sed per primum rescriptum generale non cōsequitur quis plenam iurisdictōnem in speciebus: de rescrip. pastoralis. ꝛ. c. ad hec. ꝛ ideo statim tollitur facilius. Contra: s. de offi. delega. ex parte. vbi secunduz speciale non derogat primo generali: sed ibi si bene intueamur vtrunq̄ fuerat speciale. ꝛ dic vt ibi. Notauit igitur gof. s. de offic. lega. c. ij. q̄ hec regula fallit in tribus casibus. In priuile. vt de rescrip. cum ordinem. ꝛ cum genus ad vnicam rem refertur: vt in hac decre. ex parte. ꝛ cuz speciales littere non exhibentur re integra: s. de fil. presbi. ex tuarum. Nota ex hac regula q̄ non tantum valet genus quo ad speciem quatum ipsa species. ad idez s. de appella. c. ij. eo. lib. de procura. qui ad agendum. ff. si quis caut. sed ꝛ si. §. quesitum. cum si. de hoc. xxij. dist. quanq̄. de offic. ordina. si sacerdos. Item nota q̄ licet per speciem generi derogetur vt hic: ꝛ s. eo. lib. de preben. dudum. tamen species sub genere bene continetur. xij. q. ij. non estimemus. et predict. decre. dudum. ꝛ optime. ff. de lega. iij. hoc legatum. vbi generale verbum que vroris causa parata sunt singulas continet species. et. ff. que in fraud. credi. l. vlt. §. j. ꝛ. ff. eo. ti. l. semp. in generalibus specialia insunt. Contra. ff. de vsu. l. filiusfamilias. vbi dicitur q̄ si filio concessuz est vsare: non potest mortis causa vsare nisi id specialiter fuerit permissum. ꝛ sic generali verbo donatio specialis donatio mortis causa non continetur que species est: vt instit. de dona. in princi. et est speciale q̄ ibi non tantum valet genus quo ad speciem quātum species: vt s. dixi. ꝛ potest esse ratio: quia de his non videtur actuz vel cogitatum. C. que res pig. obli. pot. l. j. vel quia quandoq̄ genus vt proprium attribuitur speciei. ff. de adop. l. j.

Plus semper. hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. in eo q̄ plus. Po. ca. xxiij. q. j. si quis dederit. vbi quidā imponebant penitentiā. x. ānor. alij. vij. alij. v. ꝛ ibi canon hanc vltimā sequit. Itē in arbitris pnūciantibꝫ quilibet diuerso numero: s. e. li. de ar. c. j. ff. de ar. l. diem. §. si plures. ꝛ fa. instit. ō seruit. §. actus. vbi qui actū hz. s. ius ducendi boiem vel iumentū vl̄ vehiculum hz ꝛ iter: sed non econtrario. Et est hec regula ratio quare in obscuris sequimur minimum. quia plus continet in se minꝰ sed non econtrario: vt dixi s. e. in obscuris: ꝛ concor. ad hanc regulam. j. e. cui licet. Contra: s. e. li. de preben. cuz in illis. §. vlt. vbi dicit q̄ si mandat ꝓuideri de bñficio qō spectabat ad collationē capituli: non adiecto cōmuniter vel diuisiz: non potest ꝓuideri de beneficio quod spectat ad collationem alterius de capitulo. Solu. illud facit forma mādati ꝛ intentio scribētis qui alter̄ solū grauare non intendebat. Item contra hanc regulaz ꝛ illam infra eodez cui licet: ꝛ illaz. j. eo. qō ob gratiaz: ꝛ. j. e. in toto: ꝛ s. e. li. de preben. cui de non sacerdotali: vbi si mandatur alicui ꝓuideri ō ꝑbenda integra etiam eo volente sibi non poterit de dimidia prouideri: vl̄ si mandat̄ ꝓuideri de prebenda cerni valoris: de prebenda minoris valoris etiam eo volente ꝓuideri non poterit: vt ibi in fi. patet solutio quia id facit forma mandati q̄ exacta diligentia est ꝓuanda: vt ibi. Item fallit hec regula in casibus vbi requiritur specialis expssio: vbi genus quod plus est non ꝓtinet speciē quod minus est: vt dixi s. regula ꝓxi. Et nota q̄ hec regula locū habz in eo quod est plus

quantitate. quod eñ plus est vtiq; tanti est: sed plus qualitate non includit minus qualitate vt dicam. ſ. e. cui licz. Jo. an.

TOno possessore. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. q̃ volo uestierit. ⁊ l. parem esse. ⁊ l. ad ea. §. semp. Pone casum ſ vt lite pen. ecclesia sancte marie. ij. ff. de rei ven. q; si volo ⁊ l. si autez. §. ꝑ si is. vbi quentus rei ven. si volo uestijt possidere habeꝫ pro possessore. Idem in quentu petitõe hereditatis. ff. de peti. here. ꝑ ⁊ si. §. qõ ait. ⁊ §. pinde inquit Idẽ in cõuẽtu noxali. ff. de noxa. si bone fidei. ff. si ex nox. cã a. l. ij. §. j. Idez i quẽtu qõ vi aut clam. ff. quod vi aut clam. l. semp. §. antepenul'. ⁊ idem in similibꝰ. Hec autẽ regula vera est quo ad hoc: vt intantũ teneaꝫ qui volo uestijt possidere: inquãtũ possidens. non tamen teneꝫ talit. nam contra possidentem datur directa: hic autem daꝫ vtilis. vt. ff. ō noxali. l. electõ. §. vl. Quid sit volus dixi ſ. e. t. sciendũ. Et est si. ad hanc regulam ſ. de w. ⁊ contu. contingit. vbi ille qui causa rei seruande non potest adipisci possessionem ob volum vl' potentiam rei: elapso anno efficit' verus possessor ac si possedisset corpaliter. ad idem. ff. de volo ⁊ eleganter. §. si volo. Et nota hic de fictõne: q; ius fingit eum possidere: qui non possidet in veritate. ⁊ imperator consentaneũ nobis est vbi nulla stipulatõ fuit interposita: intelligi eaz adhibitam. C. de rei vx. act. circa pn. ad idem. ff. de adop. si arrogator. xvj. q. iij. si sacerdotes. de transla. inter corpalis. ⁊ fa. qõ dixi ſ. e. sine possessione. Dicit tamen lex: q; p fictõnez iuris vitas non ꝓfundit' nec uelet. C. de iure w. in rebus. Et nota q; contra eum qui volo uestijt possidere: ⁊ fecit vt non haberet possibilitatem dandi: iuratur in litez ad estimatõnem rei: ⁊ ibi precedit iuramẽtũ ⁊ sequitur iudicis taxatio. ⁊ est speciale: quia illud iuramentum est de affectu non de veritate: quod dic vt plene no. ff. de in li. iurã. videamus. §. iurare. Item nota q; hec regula locum habet i ꝓuato ⁊ etiam in ꝓato quo ad bona ꝓpria. Si autẽ ecclesia uelint possidere volo prelati non habet locum in ecclesia iste rigor. q; uelictum pone cẽ. vt. ſ. e. uelictum. cum suis cõcor. ⁊ hoc no. ber. Fin lau. ſ. vt lit. pen. ecclesia. j. in vl. glo. Item no. quia regula dicit volo: quia si sine volo tempore quo mota ẽ lis. vel quo res iudicaꝫ uestijt possidere: absoluitur. ſ. de except. aduerso. ff. de rei ven. sin autẽ. circa pn. Sed si iterum incipiat possidere ⁊ iterum agatur contra eum non ob. excep. rei iudi. vt ibi dicitur. Si agens dicat reũ volo uestisse possidere: reus autem dicat q; uestijt sine volo: quis habeat ꝓbare queri solet: de quo dic vt no. p ber. in pdicta uere. de excep. aduersario. ⁊ quod ſ. dixi q; q; sine volo uestijt possidere absoluitur verum intellige: cum a pncipio sine volo possedit. Si autem a pncipio volose possedit: puta per vsuras furtum vl' rapinam vel simili modo: etiam si sine volo possidere uestijt: puta naturali interemptõe vel casu vt furto vel violentia nihilominus tenetur: de vsur. cum tu. de rap. super eo. ⁊ C. de furtis. subtracto. ff. de vi ⁊ vi arma. l. j. §. rectissime. ⁊ facit quod dixi ſ. e. mora. Dñs Jo. an.

TOno possessore habeꝫ qui volo uestijt possidere.

Item.

TOno non debet p inutile viciari.

Item.

EX eo non debet quis fructus cõsequi quod nisus extitit impugnare.

DUo. Tale non debet. Pone casum. xij. q. ij. siquos de furtis. vbi episcopus manumisit seruũ benemeritũ cui credit vltra. xx sed illud amplius tm̃ reuocabitur ſ. de ꝑben. dilectus. vbi confirmãt factum legati in vno capitulo ⁊ non in alio. C. ō dona. sancimus. vbi tenet donatio ꝑ parte ⁊ ꝑ parte non tenet. Et no. q; hoc est brocardicum: ⁊ pro hac parte faciunt iura ſ. inducta: ad idẽ xxxvij. di. turbat. ⁊ c. siquid veri. j. q. j. nonne sodomite. ⁊ c. dñs declaraut. xij. q. v. quia. xvij. q. iij. questu. xxij. q. iij. inter ceta. xxij. q. iij. quid ergo. de conse. di. iij. si non sanctificatur. ſ. de ar. cum tempore. de dona. apostolice. ⁊ quod ibi no. de testa. raynũd⁹. ⁊ c. raynaldus. insti. de inuti. stipu. §. q; siqs. vbi si stipulor mihi ⁊ alij: tenet stipulatio ꝑ dimidia: pro alia dimidia non. ff. de vsur. vsuras vbi illicite vsure non viciant sortem. ⁊ eo. ti. l. placuit. vbi stipulatus vsuras vltra modum licitum vl' vsuras vsuraꝝ licitas tm̃ petit licz non vltra. ⁊. ff. ō iure w. l. sine generaꝫ vbi si generaꝫ curator vl' specialiter totis bonis dande causa cõstitutus: amplius q̃ fuerunt mulieris facultates ꝓmiserit: non valet ipso iure ꝓmissio in superfluo: ꝑ vsq; ad licitũ modũ bene. ⁊ C. de transac. si ex falsis. vbi transactio tenet ꝑ parte ⁊ ꝑ parte non. C. de vsur. cũ allegas. C. si cer. pe. si ꝑ mutua. vbi pene ꝓmissio tenet vsq; ad legitimaz quantitatem vsuraꝝ ⁊ nõ vltra. ⁊ C. de secũdis nup. hac edictali. §. si vo. vbi si vltra statutum modum relinquit' vitricꝰ l' nouerce id quod plus est solũmodo reuocatur. C. de liber. ꝓter. vel exhere. aut. ex causa. vbi dicit' ex causa preteritõnis vel exheredatõnis irritũ est testamentũ q̃tũ ad institutõnem: cetera nãq; firma ꝓmanent. ꝑ q̃ ⁊ similia ꝓbatur vtile ꝑ inutile non viciari. Econtra q; vtile vicieꝫ ꝑ inutile: ꝓbaꝫ. ix. di. si ad sacras. xxiij. di. quozũdã. iij. q. ix. pura. ſ de offi. dele. cum sup. ⁊ c. sup questõnũ. §. si vo. de re iudi. ad ꝓbãdũ. ff. de aq̃ quo. ⁊ esti. l. j. §. Item queritꝫ. ff. ō ar. l. pedi⁹. vbi ꝓmissus in seruũ ⁊ liberuz factũ non tenet. ff. de transac. cum hi. §. pretor. vbi requirit' totum vuliter gestum. ⁊ insti. quibꝰ modꝰ tol. ob. §. ꝓterea. vbi ꝓ stipulatio vtil' viciatur ꝓtextu sequentis nouationis lz sit inutil'. Sodixit bar. buix. ⁊ hoc no. iij. q. ix. pura. q; vtile ꝑ inutile viciaꝫ: vbi in iure id inuenit' expressum: alꝫ non. vel dic plen⁹ q; regulariter vtile non viciaꝫ ꝑ inutile vt hic patet. vides eñ q; hec pars ꝓbandi. sollicz negatiua hic ponit' ꝑ regula: habemus igit' stare regule: nisi specialitatis ratõ vl' casus specialis contra regulam appareat vt dixi ſ. i Rubrica. Est autem cõtra hanc regulam casualiter inuenire vtile viciari ꝑ inutile vt in contrarijs. Et est specialitatis ratõ: quia vtile ⁊ inutile sunt insepabilia vt vides in. c. quozundã. in decre. cum sup. ⁊ i decre. sup questõnũ. ⁊ in decre. ad ꝓbandum. in. l. pedius. ⁊ in omnibꝰ contrarijs. ꝓbatur optime hec solutõ. ff. de aq̃ quo. ⁊ esti. l. j. §. trebanꝰ. ⁊. §. item queritꝫ. dr̃ eñ in. §. trebatius. q; si habeo seruitutẽ ducendi ad aquam certũ numez pecoz si plus ducam: superflua poterit domin⁹ remouere. ⁊ in. §. item queritꝫ: dr̃. q; si habeo seruitutem ducẽdi certã aquam ꝑ fundum tuum ⁊ ego aliam aquam illi misceo: qõ a toto potero ꝓhiberi. Ratio ergo diuersitatis est: quia pecora sepabilia sunt: aqua mixta insepabilis. ideo in ꝓmo ꝓhibeo: solum a superfluo: in secundo a toto. Item ꝓbatur optime. ff. de edil. edic. plerũq; ⁊ l. ediles §. cum autem. ⁊. §. se. vbi si difficilis est sepatõ: redibito vno redibeꝫ ⁊ reliquũ. ad idem. ff. de le. j. plane. i ꝓnci. ff. de ver. obli. l. j. §. ꝑ ⁊ si mihi. ⁊ l. que extrinsecus. cum si. Colligit' solutõ. ff. de vsur. l. pecunie. j. Rñ. i vlt. glo. Argu. cõtra. ff. de uuga. inter vi. ⁊ vx. si spõsus. §. ij. Sed illud speciale donationum fauore. Item contra predicta. ff. cõia predi. l. ꝓpriũ solum. vbi si vẽdo ꝓpriũ solũ ita vt mihi ⁊ vicino seruiat: mihi soli ⁊ non vicino seruitus acquirit'. ⁊. ff. q; cum fal. tu. l. j. §. ꝑ pomp. vbi si verus tutor auctoritatẽ prestitit cum falso tutore tenet ipius veri tutoris auctoritas: ⁊ ideo subdistinxerunt quidam q; si vtile ⁊ inutile sunt insepabilia ⁊ vitium est in re: tunc viciatur vt ſ dictum est. Si autem vitium est i ꝓsona adiecta tunc non viciaꝫ: ⁊ sic intelligantꝫ hec contraria. Sed hec solutõ reprobari videt ꝑ p. de rere. de of. dele. cum sup. ⁊ ideo posset responderi ad pred. l. q; cum fal. tu. ff. vt ibi no. ber. vel posset dici q; i illa. l. verus tutor ⁊ falsus auctorem non simul ꝑ sepatim pstiterũt: et ideo cum actus cõmissi nõ fuerint vtile non habet ꝑ inutile separi. Ad. l. ꝓpriũ. ff. cõia pre. bñ fateor qõ seruitus est res indiuisibilis: ꝑ ibi vẽdens seruitutem integram sibi ⁊ integram vicino acquirere volunt: seruitus autẽ vicini bene est sepabilis a seruitute vendentis: ⁊ ideo altera utilis ꝑ alteraz inutilem nõ viciatur. Ad. ll. autem superius allegatas. ff. de ar. l. pedius. ⁊. ff. de transac. cum hi. §. si pretor. dico q; ibi non erant duo. quoꝝ alterum vtile esset alterum inutile: ꝑ vnum solum. l. transactõ sup alimentis in secundo casu inualida. quia non quesierat pretor de omnibus que mandat pretor. in ꝓmo casu vnum fuerat compromissum ⁊ non duo. Sed ad hoc vltimũ est melior ꝓma solutõ: videt tamẽ fallere pdicta solutio i casu. ff. de fideiuſ. l. grece. §. in omnib. vbi dr̃ q; si fideiussor obligatus est i duriorem causam q̃ ꝓncipal': omnimodo non obligaꝫ sed ꝑm opinionem illam que exponit omnimodo non obligatur in eo scz quod excedit non contradicit. Jo. an.

EX eo non debet. Pone casum. in eo qui dicit decre. epistolas non esse autenticas quia nullam debz ꝑ se allegare. xix. di. si romanoz. ad idem. viij. di. quo iure. Item pone in eo qui impugnat compositõnem q; ex ea bñficium non consequit'. ſ. de cẽsi. cum olim. Itẽ in eo q; impugnat testamentũ dicens illud inofficiosuz qui si id improbe dixit ⁊ succubuit quicqd ex testamẽto capiebat pdut. ff. de inof. testa. papi. §. meminisse: ad idem. xij. q. ij. q̃ prepostere. ſ. de testi. presentiũ. C. de his quibus vt indig. l. alia est. ⁊ dicit lex absurdum est quem redire ad id quod semel renũciandũ putauit. C. de rebus credi. siquis iusiurandũ. ⁊ facit ad hãc regulam. ſ. e. qõ semel. ⁊ quod ibi dixi ⁊ quod hic dicit nisus extitit dic cũ effectu saltẽ quãtũ in eo fuit quia pseuerauit si autem simpliciter prestaret secus esset: vt intelligu ber. pre. decre. de testi. pre sentiũ. Item si incipet agere vl' excipe. ⁊ uelisteret ante sententiaz vt ꝓbant predicte. ll. §. meminisse.

ꝛ.l. alia est. ꝛ hoc no. ber. in pred. ℞e. de cens. cum olim. ꝛ qō dicit hec regula verum intelligo nisi forte ex necessitate officij habuerit impugnare: nam tunc ꝓpio nomine fructum consequi posset. hoc ꝓbat̄ iij. q. vij. §. tria. v. si contra patrē pupilli. ff. de postul. l. vl. ff. ō iud. iulianus ait. ꝛ melius. C. de admi. tu. vel cu. cum quedam. vbi filꝰ ꝑ̄ierit̄ a matre tutor ℓ curator instituit heredis heredit̄atez adeūdo noīe pupilli sibi nō ꝑ̄iudicat̄ ad hoc. ff. e. li. de elec. c. pe. §. porro. Item lz qs impugnet sententiam in vno capitulo: ex alio capitulo consequit̄ fructū de testa. raynūtius. ꝛ. c. raynaldus. ꝛ facit quod dixi ff. regula ꝓx. Et concor. ad hanc regulam. j. q. vij. c. j. xcvj. di. si imperator. de postu. c. vl. ꝛ simile est quod dr̄ frustra legis imploratꝫ auxiliū ℞. de viur. quia frustra. Item no. q sicut non ℞bet quis cō sequi fructum ex eo qō impugnat vt hic: ita ecōuerso nō ℞bet qs impugnare id ex quo fructū consequit̄. xix. di. c. j. iij. q. ij. siqs testib. iij. q. viij. cuius in agendo. de cens. cum olim. in fi. ad hoc de trāsac. ex lr̄is. ꝛ apte. ff. ō iure ℣. l. cum in fundo. v. ꝛ siqdem. ff. solu. ma.

Bem.

QUm quid prohibetur: prohibentur omnia que sequūtur ex illo. Bem. Plurales locutio duorꝫ numero est contenta.

sed si ideo. ꝛ hoc sane intelligas ꝑm ea que dicta sunt. ff. in alio casu. Cum quid ꝓhibet̄. Pone casum: in ꝓhibito a carnib̄ q̄ ꝓhibitus intelligit̄ ab omnib̄ que trahunt sementinā originem. iij. di. ℞mqz. ꝛ ꝓhibita concupiscentia p legem: ꝓhibita intelligunt̄ oīa mala q̄ sequūtur ex illa. de consti. nam cōcupiscentiam. Item ꝓhibita alienatōne: ꝓhibita intelligunt̄ venditio ℣natio manumissio ℞. C. de reb. ali. non alie. l. vlt. ad idem de re. ec. non alie. nulli. Item ꝓhibito officio ꝛ beneficium. lxxxj. di. eos. Item ꝛ furto ꝓhibito: ꝓhibet̄ oīs rei alicne illicita vsurpatio: ꝛ ꝓhibita mechia omnis illicitus concubitus ꝓhibetur. xiij. q. v. penale. xxxij. q. iij. meretrices. ꝛ cui ꝓhibetur ecclesie cōmunio ꝛ eius stipendia ꝓhibita intelligunt̄. de ap. pastoralis. i fi. ad idem. ff. ō seruis expor. l. cui. Et concordat ad hanc regulam. j. e. accessoriū. Jo. an.

Plurales locutio. Pone casum: de pse. di. j. hoc quoqz. ibi dns vobiscū. duos numero comꝓhendit. Item ff. e. li. de preben. is cui. §. j. vbi beneficiorꝫ nomine duo tm̄ beneficia cōtinent̄. Item ꝓ. l. ff. de ma. testa. l. liberras. §. post annos. nam si legat̄ libertas seruo post annos: de duob̄ intelligit̄. ff. de ver. sig. l. inter illam. §. ita datam. Item ꝓ. l. ff. ō testi. vbi numerus. vbi sunt hec verba. ꝛ. iij. q. ij. vbi numerus. Contra. ff. de op. lega. l. j. vbi dr̄. q si alicui legata est seruorum optio: tres eliget. So. speciale est in fauorem vltime volūtatis vt ibi potius sequamur quoddam medium q̄ mūm̄: qz ad minus de duob̄ intellexit: ex quo dixit in plurali: ꝛ forte de pluribꝰ: sequamur ff quoddā medium: ꝛ sic optet tres. vl̄ dic vt ibi no. q ibi legatus fuerat equus vl̄ seruus quem serui testatoris elegerint: qs seruos legatarius optare ℞beat: tūc optabit tres seruos q̄ eligem sibi equū vl̄ seruum legatum: ꝛ ideo tres. quia duo ℞facili discordarēt. viij. q. j. nec nouū. ff. de ar. c. j. ff. de ar. Item si vnus. §. ꝑncipaliter. ꝛ q hic dicit q plu ralis locutio est contenta duorꝫ numero: verum est regulariter. ꝛ vbi eodem vl̄ alio iure non adijcit̄ nūerus: vt in pre. l. vbi numerus canonizata. iij. q. ij. In causis igit̄ ꝛ instrumentis regulariter duo testes sufficiūt. Interdum tamē vnus sufficit. vbi scz nulli fit ꝑiudiciū de pse. di. iij. placuit. Et multi sunt casus in quib̄ requirunt̄ tres ad minus. Primus in ℞positōne pecunie: in aut. ō fide instru. §. siquis igit̄. colt̄. viij. Item quando imperitus litter̄ contrahit in scriptis. C. si cer. pe. l. vl. In instrumento de quo fit comparatio. C. ō fide instru. l. penul̄. Quando pater legitimat filiū naturalem in instrumēto publico. in aut. vt liceat ma. ꝛ a. §. ad hec. colt̄. viij. Quando mulier fatetur se pro intercessione aliquid recipisse. C. ad velt̄. antique. Mñ quis vult infirmare testamentū quod facit post transcursum ℞cenij. C. de testa. sancimus. In inuentario. C. ad. l. fal. aut. ß cū testator. In ꝑata scriptura vt fidez faciat. C. qui po. in pig. ha. l. scripturas. Item. v. requirunt̄ dum cōtractus excedit libram auri i cuitate. C. si cer. pe. aut. ß nouo. ꝛ in codicillis ꝛ ℣natōne causa mortis similit̄. v. C. de ℣na. cā mortis. l. vl. Item i testamentis cōmuniter. vij. In testamento tamen ceci. viij. C. q testa. fa. pos. hac cōsultissima. aliqū v. vt i testamento rustici: vt in municipijs ꝛ villis vbi est hominum raritas. C. de testa. l. fi. Aliquando sufficiunt duo vl̄ tres vt i testamento facto inter filios ꝛ nepotes. C. ō testa. hac consultissima. Item interdum requirūtur. xv. testes. C. de ꝓx. sa. scri. l. vna. Interdum plures. ij. q. iij. ꝑsul. ꝛ. c. se. Et no. id qō hic dicit̄ de plurali locutiōe non habet locum in ꝓnominib̄. vt nos vos vester ꝛ cetera. nam vn̄ prelatus scribit: ꝛ ei scribitur in plurali: ꝛ papa semꝑ de se scribit sic:

s. de cri. fal. q̄ grani. Dns Jo. an.

b Imputari non ℞bet. Pone casum. in eo qui ℞bet appellationem ꝓsequi infra annum cui non imputat̄: si per eum non stetit. ij. q. vj. anteriorum. In eo qui ℞bet ꝓmoueri ad sacerdotium infra annū cui non currit annus ipse: si iusto impedimento ℞bent̄ ꝓmoueri non potuit: s e. li. de elect. cōmissa. §. j. In eo q rex emit sub pacto legis cōmissorie. sciliz q si infra terminum precium solutū non esset res foret inempta. ꝛ emptor in termio soluere volens si nō habuit cui

Bem.

Imputari nō ℞bet ei ꝓ quem non stat: si nō faciat quod per eum fuerat faciendum. Bem. Successoriū naturā sequi

solueret: sibi non imputat̄. ff. de le. cōmissoria. l. cōmissoria. in fi. ad idem. xliij. di. ephesis. s. de eo qui mit. in pos. c. ij. vbi de hoc. ꝛ fa. C. de condi. insertis. l. vlt. Et nota q dicit: per quem non stat: quia non sufficit velle nisi ad opus ꝓcedat quantum in eo est: s. de eo qui mit. in pos. ca. j. impossibilitas ergo facti sicut a ꝓncipio annullat obligationem. s. eo. nemo potest. ita ꝛ expost facto elidit vt hic. Si tamen tenetur quis aliquid facere infra certum tēpus: nec per eum stetit: licz non imputetur tamē post tempus tenetur: de v. ꝛ contu. cum dilecti. ff. de arb. l. celsus. Consulo tamen q si potest infra tempus de impotentia protestetur. ij. q. vj. post ap. de hoc de ap. c. vlt. ꝛ. C. de iure empti. l. ij. in fine. cum suis cōcor. ad id qō dixi q̄ post terminū tenetur: cōtra. s. de spon. sicut. ff. de le. iij. l. ea tamen adiectio. So. vt no. in predicta ℞creta. sicut. ꝛ vt dixi s. e. nemo potest. Et concor. ad hanc regulam ō elec. c. vlt. vbi tempus datum ad eligendum non currit ei qui non potest eligere nisi ex quo in mora fuerit petendi licentiam: ad idem de concess. prebē. quia diuersitatem. Quid dices de eo qui sua culpa incidit in casum: ꝓpter quem postea facere non potuit: quod per eum fuerat faciendū. Videtur primo q̄ sibi sit imputandum: quia regulariter quis de casu tenetur: qui sequitur culpam. l. di. sepe. ꝛ. c. studeat. de eta. ꝛ qua. c. j. ꝛ quod ibi no. ꝛ fa. lxxxvj. di. non satis. ꝛ qui ma. accus. pos. ca. j. ꝛ quod ibi no. ꝛ si. ff. quod me. causa. l. si mulier. vbi metus illum non excusat qui sua culpa incidit in metum. In contrarium videtur ꝑ predicta iura. de elec. c. vlt. de concess. preben. quia diuersitatem ar. de pigno. significante. ibi: in captōne ℞. ō spon. venēs ij. Sed casus est specialis. Et dicit lex q qui iniurioſe ℓ libidinis causa inimici vl̄ mulieris fregerit ostia: si fures non ab eo inducti postea res asportent non tenetur furti. ff. de furtis. l. verum. ꝛ. l. q iniurie. in ꝑn. preterea ℞portatus si non potuit ꝓcuratorem dimittere bene restituitur. ꝛ tamen culpa sua absens erat. ff. de mino. l. papi. Item ℞bitor ꝓpter inopiam excusatur cedendo bonis. etaz si sua culpa in illam inciderit. de sol̄. odardus. ff. de dolo. nam is. Satis videtur dici posse: q imputandum sit illi ꝓpter iura primo inducta: hinc etiam dixit lex nō ℞bere succurri ei qui i necessitate se posuit. ff. qui satisda. co. l. si fideiussor. vbi dicitur q si reus nō potest satisdationem dare vbi conuenit̄: ꝛ in alio loco eiusdem pronuncie dare velit: si satisdatio necessaria erat audiendus est: si voluntaria non: quia ipe sibi necessitatem imposuit: ad idem. ff. siqs caut. l. ij. §. siquis tamen vbi dicitur: q qui in iudicio comparere ℞bebat: siquid est quod ei imputetur tempestatem vl̄ vim fluminis pretendere non poterit. ad hoc de elec. cum in veteri. Ad iura in cō trarium inducta: respondeo ꝛ dico q ℞cre. vl. de elec. ꝛ ℞creta. de concess. preben. quia diuersitatem loquūtur de quadā pena canonis ꝑdita solum contra negligētes: vnde ibi culpa sue negligentia nō punitur. hoc satis ꝓbat ipsa ℞cre. quia. vl̄ dic q si ex culpa impo natur aliqua pena: vt suspensio. vt in predicta ℞cre. quia. vl̄ ℞portatio: vt in. l. papinianus: tunc culpa illa vltius puniri nō ℞bet. ad hoc. xiij. q. ij. ca. vlt. de iudi. at si clerici. al's em̄ sequeret̄ q̄ suspensio idem esset quod priuatio: ꝛ ℞portatio idem quod bonorū ademptio: quod esse non ℞bet. Ad ℞cre. significante: dico q forte sine culpa sua erat in captione: ꝛ ibi etiam est alia ratio. scz q ꝓmo pecuniam miserat per eum quem fidelem nuncium credebat. Ad predict. l. verum. ꝛ. l. qui iniurie. dico q verum est q non tenetur furti: tamen cōuentus de iniuria tenetur emendare damna ꝑ illos fures illata: quia qui occasionem damni ꝛ cetera. ō iniuri. ꝛ dam. da. capitulo vltimo. Ad hoc quod dicitur ō inope dico q impossibilitas casus hoc inducit. Dominus Johannes andree.

i a Successoriū. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. cū ꝓncipalis ꝛ. l. nihil volo. §. cū ꝓncipalis. ℣o. ca. i ꝓncipali ℞structo: quia dicitur ℞structum ꝛ accessoriū. xvj. q. vij. ꝛ hoc diximus.

Item si causa ꝓncipalis. scilz matrimonij cōmittꝫ: sic ⁊ accessorij: scz uxis. ɶ uxo. post diuoꝛ. resti. ɶ prudentia. Item si non tenet cō tractus nec ipsius accessoꝛum. C. ɶ legi. non dubium. concoꝛdat ɶ so. compe. si diligenti. ɶ of. ɶle. prudētiam. §. sexta. in fi. ɶ fide instru. inter dilectos. ad fi. §. eo. li. ɶ rescrip. c. j. ⁊ c. pe. ⁊ optume ꝓ ɶcreta. §. e. ɶ offi. ɶle. si sup gratia. vbi potestas executoꝛū da toꝛum ad gratiā non perit re integra morte concedentis: sicut nec gratia: quia potestas illa accessoꝛia est ad ꝯ tiam: ⁊ ɶ prescrip. ci ex officij. vbi sicut nō ꝓscribit visitatio nec ꝓcuratio ratōne visi tatōnis ɶbita. Cōt §. ō iureiu. ɶbitoꝛes ⁊ c. cum contingat. vbi ɶ hoc. ⁊. §. e. li. e. ti. licet. vbi tenet accessoꝛium ⁊ non ꝓncipale. So. illud ꝓpter anime piculum qō euenuret si non seruaret iuramentū: ⁊ dic vt in ꝓdi. ɶcre. cum contingat. Item contra. C. ɶ episcopali audi. aut. liberi furiosi. vbi tenet legatum ⁊ non testamentū vl̄ heredis instituō. So. illud speciale in odium filioꝛ qui contempserūt patrem. vt no. ber. in ꝓdi. ɶcre. inter dilectos. Item ꝓtra. C. ɶ luiti. pig. l. intelligere: vbi sublata ꝑsonali remanet hypothecaria ꝫ dic vt ibi. quia non fuerat sublata ꝑsonalis pacto ꝫ tēpoꝛe ⁊ ꝑsonalis tollit̄ spacio. xxx. hypothecaria spacio. xl. annoꝛū. ⁊ ideo sublata ꝑsonali tempoꝛe: adhuc remanet hypothecaria p. x. annos. C. ɶ prescrip. xxx. an. l. cum notissimi. secus si pacto vel alio modo vt §. dixi. Item ꝓtra. C. ɶ ꝓdi. mi. l. ⁊ si is. vbi qui ɶierat esse curatoꝛ vendidit rem mīoris. ⁊ sic nō tenuerat venditio: valet tamen obligatio ɶ euictōne. So. licz non tenuerit venditio quo ad pupillum vel minoꝛem: tenuit tamē quo ad illum curatoꝛem olim: ⁊ ideo cum quo ad ipsum tenuerit ꝓncipale non mirum si tenet accessoꝛū. Item cōtra. C. si aduer. ven. l. j. ⁊ aut. sacramenta. dic vt §. Item. ff. quib⁹ mo. vsufru. l. q tñ. in ꝓn. ⁊ l. preced. ff. ɶ fideiuss. l. generaliter. sed illa sunt specialia. Item no. ac. C. ō pac. l. pacta que ꝓtra. q ꝯ in pactis que fiunt ꝓter legem tenet accessoꝛum ⁊ non ꝓncipale: in his que fiunt ꝑm legem vtrūq; in his que contra neutrū. Cōcoꝛdat ad hanc regulam. ff. ɶ pecu. leg. l. ij. ⁊. ff. ɶ penu lega. l. ij. vbi dicitur q pempto ꝓncipali perimit̄ accessoꝛum. Jo. an.

congruit ꝓncipalis. Bem.

Q Ui tacet consentire videtur. Bem.

Qui tacet nō fatetur: sed nec vtiq; negare videtur. Bem.

Aspicimus in obscuris quod est verisimilꝭ vel quod plerūq; fieri consueuit. Bem.

Qui in ius succedit alterius: eo iure q̄ ille vti ɶbebit. Bem.

Resumitur ignoꝛantia: vbi scientia non ꝓbat. Bem.

q Qui tacet. Pone ca. luij. di. si seruus. ij. §. ɶ ꝑsump. nōne. ff. solu. ma. l. ij. §. voluntate. vbi dicitur q pater agens ɶ uxe filie ɶ ipsi⁹ volūtate videt agere: si filia nō ꝓtradicat. Et no. q qui tacet interdū consentit. vt hic ⁊ in supradictis iuribꝰ votum emittit. xxvij. di. c. j. ⁊ simulat. lxv. di. si forte. impunitatē ꝓmittit. xlij. di. sit rector. offert. xx. q. ij. c. j. occidit. xlij. di. ephesis est contumax. lxv. di. c. vl. interdum nec consentit nec contradicit. j. c. ꝓ. ⁊ dic vt ibi statim dicam. Jo. an.

l Si qui tacet. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. q tacet. Et no. q tacere est quoddam mediū inter expressam volūtatem ⁊ expssam ꝓtradictōnē. Pone ergo casum i eo ꝓtra quem ferꝫ sententia qui tacens non habet̄ p ꝓsentiente nec p ꝓtradicente infra. x. dies infra quos semp appellat. ij. q. vj. anteriorū. Item pone in ꝓlato qui tacet ex causa puta ꝓpter scandalum. §. ɶ ꝓscrip. nihil ꝓdest. ɶ cog. spi. super eo. ɶ iureiur. mulieri. Item pone ꝑm accur. in tributoꝛia. nam si seruus contrahit domino contradicente tenet̄ ɶ peculio tñ ⁊ ɶducit̄ quod ɶbetur domino. ff. ō pecul. siquis seruū. §. etiam. si eo expsse volente tenet̄ quod iussit in solidum. ff. quod iussu. l. j. vbi autem scit ⁊ tacet: tenetur tributoꝛia. ⁊ sic non in solidum nec ɶducit sibi ɶbitum. ff. ō tribut. l. j. §. sciennā. ff. ɶ exercito. l. j. §. ꝫ his. Prima regula fallit. xxvij. di. c. j. luiij. di. si seruus. xx. q. ij. c. j. §. ɶ ꝑsump. nōne. §. ɶ iuracalū. c. vl. in fi. §. e. li. ɶ ꝓsc. si post prestitū. ff. so. ma. l. ij. §. voluntate. ff. ɶ liber. agnos. l. j. §. penam. ff. loc. Item queritꝫ. §. qui pro impleto: ⁊ vbicūq; tacitum pactum inducitꝫ a lege. ff. ɶ pac. qui in futurum. Secūda fallit in eo qui tacet verbo ꝫ cōtradicit facto vel signo. lxxiij. di. c. j. Item i episcopo qui tacet cōmonitus a vicinis episcopis qui habet̄ p contumace. lxv. di. si forte. Item i his i qbꝰ requiritꝫ expressus consensus: vt in adulto qui cathezizat̄: ɶ cōse. di. iij. cū p paruulis. ⁊ in seruitute imponenda. ff. ɶ serui. vrba. ꝓ. l. inuitum. ⁊ in ꝓcuratoꝛe constituendo. ff. ɶ ꝓcura. l. filius. §. inuitum. ⁊ in furto. ff. ɶ furtis. qui vas. §. vetare. ⁊ soluendo matrimonia. ff. ɶ ritu nup. in eo iure. §. ɶinde. ⁊ expresse ɶbet testatoꝛ nomen heredis dicere. C. ɶ testa. iubemus. Item i casibus no. ij. q. vij. plerigz. Quid ꝯ in his dicēs: nūq̄d tacens hēbit̄ p cōsentiente an p contradicente? So. dicunt quidam q regulariter tacens habebit̄ p consentiente. fa. ad hoc §. regula ꝓx. fallit in casibꝰ supꝛa dictis. vl̄ dic secūdo q aut est tale factum quod fieri nō potest me ꝓhi bente. pone casum. luij. di. si seruus. ⁊ tunc taciturnitas habebit̄ pro cōsensu: fallit i casibus supꝛadictis. aut est tale quod fieri potest me cōtradicente. pone casum. ff. ɶ ꝓtra. emp. rem alienam. ⁊ tūc taciturnitas non obest. nam dicit regula iuris: culpa caret qui scit ꝫ ꝓhibere non potest. ff. eo. l. culpa. ꝑm Jo. q hoc no. xxvij. di. ca. j. ⁊ ber. ɶ presump. nōne. vl̄ dic tercio q in facto concupiscibili honoꝛabili ⁊ meritoꝛio taciturnitas habet̄ p consensu vt i ꝑmis iuribꝰ. In facto autem quod non est concupiscibile honoꝛabile ⁊ meritoꝛium ꝫ oneroꝛium: necessarius est expssius consensus: sicut est q quis assumit ꝓcuratoꝛis officiū q res sua seruiat: vt i secūdis iuribꝰ ꝑm inno. qui hoc no. ɶ elec. in genesi. quod verum puto hoc addito: q vbi ius in penam statuit quem tacentem haberi p consentiente vl̄ cōfesso. sic habebit̄ licz factum sit oneroꝛium: exemplifica p ɶcre. ɶ iura. calū. c. vl. i fine. ⁊. §. e. li. ɶ confes. si post prestitū. cum si. Concoꝛdat autem ad hanc regulam. l. ff. cōi. di. l. sabinus. vbi socius patiens habet̄ p consentiente q̄tū ad hoc: q non agit ad ɶmolitōnem: ⁊ sic quo ad hꝰ habetur p consentiente agit tamē ad interesse: ⁊ sic quo ad hoc habet̄ pro contradicente: ⁊ veritate considerata tacens non loquitur: ⁊ sic nec contradicere nec consentire videtur. huius autem varietatem videre potes p solutōnes supioꝛes simul iunctas. Jo. an.

m Aspicimus. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. i obscuris inspici. Pone casum. i viro q ꝓtraxit cum vidua: ⁊ longo tpe habitauit cū ea illa dicit se incognitā: in hoc obscuro ꝑsumit̄ cognita quod est verisimilius. xxxiij. q. j. siquis accepit. Item cancellata vl̄ obscurata lra nomnis ꝑsumit̄ ibi illam lram fuisse ɶ qua est verisimilius. ɶ fide instru. inter dilectos. Item i dubio verisimile est filium iuste exheredatū. C. ɶ inof. testa. aut. non liceat parenti: hic autem repete quod dixi §. e. ti. i obscuris. Jo. an.

n Si qui i ius. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. qui in ius. Pone casu: in pacto quia eodem ɶtetur successoꝛ q̄ pdecessoꝛ xxiij. q. ij. eleutherius. Item cenuemt̄ successoꝛ p rescriptū impetratū contra pdecessoꝛem. §. ɶ so. compe. dilecti. ɶ hoc ɶ reseri. significauit. Item pone in herede q non vsucapit qō nō vsucapiebat ɶfunctus. ff. ō diuer. ⁊ tem. prescrip. l. cum heres. quod dic vt dixi §. eo. cum qs in ius. heres enī successoꝛ est iuris. Hec regula fallit. ff. ɶ ꝓba. l. ꝓcula. vbi illa ꝓcula fideicōmissum. qō compensare potuisset cū testatoꝛe: cum heredibus nō compensat. Item fallit vbicūq; morte ɶfuncti ꝑsumatur donatio. ibi enī non penitet heres. C. fami. herc. l. filie. Item i casu. ff. ad. l. fal. reputur. Item fallit i quentōnib⁹: vbi ex ꝑsona successoris mutat̄ foꝛus: hinc est q clericus etiam in ciuilibꝰ ⁊ patrimonialibꝰ conuenit̄ coram suo iudice. xj. q. j. null⁹ episcopus. ɶ so. cōpe. cum sit. ⁊ c. si diligenti. Item fallit i casu §. e. li. ō iurepa. c. vno. vbi eccl̄ia que succedit laico patrono habet. vj. menses cum tñ ipse laicus solum. iij. habeat. Item legatarius legatum acceptare nō potest ꝓ parte: ⁊ ꝓ parte respuere. si tamen ɶcedat pluribus relictis heredibus: vnus heres ꝓ sua parte potest acceptare ⁊ alter pro sua respuere. ff. ō le. j. l. legatarius. Et est ratio huius regule quare eodē iure vti ɶbet: q̄ plus iuris habere non potest: quia nemo plus iuris ⁊ cetera. i. e. nemo potest. cum si. minus non. q̄ heres censetur eadez persona cum ɶfuncto: successoꝛ cum predecessoꝛe. patet ergo idem ius vtriusq;. Et nota q dicit eo iure quia non eo ꝓuilegio ex sui persona. si ꝑsonale fuerat pdecessoris ꝓuilegium. vt. §. e. ꝓuilegium. cum suis concoꝛ. Idem dico ɶ pacto ꝑsonali: §. ɶ transac. ɶcetero. ⁊ §. ō pbē. nisi. cum si. ⁊ fa. hec regula ad ea que no. ō pben. iuis. Jo. an.

o p Resumitur ignoꝛantia. Pone casum. lxxxij. di. ꝓsuisti. in fine. ꝑm qō ibi iacet lra: ɶ sentē. excō. si vo. ij. ⁊. ff. ɶ ꝓba. l. verius. Contra. xxj. di. q dicitis. j. q. j. siqui a symoniacis. ix. q. j. ordinatōes. xxxiij. q. ij. i lectum. §: ɶ elec. inomit. cum sit libꝰ in quibus iuribꝰ dr̄ q non ꝑsumit̄ ignoꝛantia sed pot⁹ scientia. So. dic vt no. ɶ postu. c. j. in. iij. glo. ō consti. c. ij. ⁊ in pce. c. lxxxij. di. ꝓsuisti. q circa ea que publice fiunt ꝑsumit̄ scientia: nisi ꝓbet̄ ignoꝛantia; circa ea que fiunt occulte ꝑsumitur ignoꝛantia nisi ꝓbet̄

scientia vt hic. Et scias q̄ hec regula vera est in his que quis scire vł indagare nō tenetur. Jn his autem que quis scire vł indagare tenet habet locum sicut in eligendo prelato. lxj. di. c. ij. viij. q. ij. dilectissimi de elec. cum in cūctis. ⁊ ideo ibi pſumitur scientia nisi probetur ignorantia. vt. e. ti. innotuit. Ad hoc est q̄d dicit lex: q̄ magistratus tenet de idoneitate tutoris vel curatoris quā nominauit inquirere: ⁊ ideo imputāt ei si idoneus nō est. C. de magist. conue. l. penul. ⁊ per totum. ⁊ illud quod hec regla dicit pſumit. est autē hui⁹ virtutis hec presumptō vt transferat on⁹ pbādi in aduersarium vt s̄ dixi. ⁊ idem est in alijs casibus qui no. vj. q. vl. actor. s̄. vt ecclē. bñ. vt nostrū. Jtem nota q̄ ignorantia tribus modis probat. Uno modo p̄ sacramentū: ⁊ sic pbo in veritate me ignorasse: de sen. excō. si vo. ij. de excep. pastoralis. s̄. e. li. ō elec. vt circa. ⁊ tunc venū admittit pbatio hec cum est pbabilis: vt no. in predicto capit'o apposuisti. Secundo quando pbatur id ex quo necessario sequitur me ignorasse: puta me tunc anniculum vł furiosum. iij. q. ix. indicas. de fur. absentes. cum dilectus. Tercio quando pbatur id ex quo non necessario sed verisimiliter sequit̄ me ignorasse: puta me tunc absentem fuisse: ⁊ hoc dicere voluit Jo. j. q. j. siqui a symoniacis. ⁊ licz in facto p̄prio pbabilis interdum sit ignorantia: vt. xxxiij. q. ij. in leetū. pbabilior tñ in alieno. ff. pro suo. l. vl. quod dic vt no. j. q. iij. §. nōdū ⁊ q̄ ign̄ātia iuris p̄cipue nāli ñ excusat. q̄ō dic vt no. in predicto. §. notandum: de tali ignorantia non loquitur hec regula: cum ibi par sit pena scienti ⁊ ignoranti. xvj. q. j. si cupis. C. ō in ius vocan. l. ij.

DOcupletari. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. ī iure nāte. Pone casum. xvij. q. vl. c. vlti. s̄. de vsu. apostolice. vbi non dicitur monasteriū cum iactura cathedralis ecclesie. ff. ō pdicte. l. naturaliter. in fi. ⁊. l. se. vbi si pupillus accepit mutuū ⁊ locupletior inde factus solut: non repetit. ⁊ emens a pupillo sine tutoris auctoritate: si ex sua pecunia locupletior factus est pupillus: cum post pubertatem agentem exceptōe repellit. C. de vsuca. p̄ emptore. l. vl. ⁊ p̄cor. xxx. di. ecce. xij. q. ij. bōe rei. xj. q. iij. siqs vo. xviij. q. v. venicz xxij. q. ij. p̄mū. i p̄n. C. de epi. ⁊ cleri. l. siqs presbyter. ⁊ s̄ de penis. suaz. vbi sunt hec vba. ⁊ ideo pulegiū interpretamur ne alteri enorme p̄iudiciū afferat: de ver. sig. quid p̄ nouale. ix. q. iij. nunc vo. xxv. q. ij. de ecclesiasticis. de consue. cum olim. in fi. cum si. hec regula fallit ī p̄scriptōnib⁹ ⁊ vsucapionib⁹ vt p̄ te vides. ⁊ in excep. non numerate pecunie: que si infra debitum tempus non opponit̄: locupletat petens cum aliena iactura. C. de non nu. pe. l. in contractib⁹. Jtem ī expēsis factis in re aliena. ff. de. w. excep. l. paulus. sed vbi est autoritas iuris nō potest dici iniuria. xxij. q. iij. qui peccat. Quod g̃ hic dicit iniuria vel iactura: expone vel pro ⁊. sic. lxxvij. di. c. j. ō so. compe. dilecti. C. de ver. sig. l. penul'. ⁊ ideo etiam predi. lex iure nature. ff. e. ti. vñ hec sumpta fuit: dixit de timento ⁊ iniuria ⁊ cautius. Concordat ad hanc regulā. ff. de ser. rus. pre. l. imperatores. in fi. vbi aqua ō publico flumine ita venū duci pmittit̄: si sine alterius iniuria id fiat. ad idez ff. de seruit. vr. pre. l. fistulam. C. de seruit. l. vl. in fi. cum si. ex q̄bus pbatur q̄ etiam in meo facere non debeo q̄ō noceat in alieno. Contrarium tamen pbatur. ff. de dam. infec. l. flumnū. §. vlt. ⁊. l. p̄culus. ff. de aqua plu. ar. l. j. §. venicz. dici solet cum facio aliquid in meo ex quo alij noceo aut īmitto in alienū vł opus facio: ⁊ tunc non licet. vt ff. si seruit. ven. l. sicuti. §. aristo. ⁊. l. testatrix. aut nō īmitto nec opus facio ī alienū: ⁊ tunc aut id dolo facio vt noceam alteri ⁊ tūc p̄hibeor aut non facio dolo ꝛ eo solo p̄posito vt mihi prosim: licz p̄ id alij noceā ⁊ tunc non p̄hibeor. ff. de aqua plu. ar. l. j. §. venicz. cum suis p̄cor. ⁊ fa. ad hoc quod no. xj. q. iij. siquis vo. de auctoritate ⁊ vsu pal. c. iij. ⁊ quod dicit hec regula iactura intelligas enorm: nam pulegiū bene affert iacturā: licz enormē inferre non debeat: ō hoc. xxv. q. ij. rescripta. de ver. sig. olim. ad hoc. C. ō preca. imper. of. l. quotiens.

q **I**N penis. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. l. factum cuicz. § in penalibus. Pone ca. in iudice qui ita pronunciant temere accusasti calūniatorem non p̄nunciat. ij. q. iij. §. notandum. Priuatus a collegio dicor non ꝑpetuo sed temporaliter p̄uatus intelligitur: de consti. ex lr̄is. Tutor remotus non expresso an ꝓpter dolum an ꝓpter culpam: remotus intelligit̄ ꝓpter culpam. ff. de suspec. tu. l. he em̄. §. j. p̄cor. de pe. di. j. §. pene. s̄. e. li. de elec. statutū. ff. de penis. si preses. ⁊ ex hac regula ⁊ eo quod dixi est ar. q̄ in dubio p̄sumitur cassatio electionis facta non vicio p̄sone: ꝛ electionis modo: ⁊ sic addi potest ad decre. de elec. sup eo. vt ibi no. p̄ compost. nam etiam iudex p̄nunciante q̄ vim fecisti: de p̄uata intelligit̄ vt in pre. l. si preses. ⁊. l. penul'. Et no. q̄ hic benigna interpretatio fit ī multis. Primo q̄ ex multiplici pena expressa eligimus minorem. l. dist. eos. xxiij. q. j. siquis dederit. Jtem quia si verbum potest importare penam ꝑpetuam ⁊ temporalem: eligim⁹ temporalem. xxxij. q. iij. non oportet. ij. saluo eo q̄ō habes. l. di. c. j. ⁊. s̄. de cōsti. ex litteris. p̄ ber. ⁊ modernos. ⁊ per accur. ff. de postul'. puto. §. j. Jtem quia de penis nō arguimus ad similia quia pene nō excedūt propriū casum: ō pe. di. j. §. pene. Jtē vbi est tale verbum puniantur p̄uentur intelligim⁹ p̄ sententiā non ipso iure: de elec. c. q̄ propter. nisi ibi essent verba que aliud sapere nt: puta ipso iure vł eoipso. s̄. e. li. ō elec. q̄ fit. in fi. licz ibi gar. contra. sed primū credo ſm gl'am. Jtem quia in dubio mitiorem casum eligimus. ff. de suspec. tu. l. he enim. ⁊ s̄. dixi. An iudex possit penas moderari no. ij. q. iij. §. notandum. in glosa que incipit in tercia. Bñs Jo. an.

r **B**Enigniorem. dicit canon. Illa dignior⁹ sunt imitatōe que sunt excellentiora pietate. ix. di. c. vl. Jo. an.

s **I**Nterpretatio. de multiplici interpretatōne vide quod no. xj. q. j. §. ex his omnibus. ⁊ de postul'. c. j. Jo. an.

t **F**Acienda. ratio: quia odia restringi ⁊ fauores cōuenit ampliari s̄. e. odia. cum suis concor. Jo. an.

u **A**Ctus legitimi. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. actus legitimi: vt emancipatio acceptilatio hereditatis aditio fideiussio tutoris datio ⁊c. per quam exemplificare potes hanc regulam. Jtem exemplum pone in sententia que non debet fieri sb conditione. ij. q. vj. biduum. Jtem electō vel postulatio non debet fieri sub conditione. s̄. e. li. de elec. ī electionib⁹. Jtem matrimoniū non contrahit̄ in diem. xxxij. q. ij. solet queri. s̄. de condi. ap. c. vl. Contra. xviij. di. c. vl. lxxxvj. di. tanta. x. q. iij. vnio. in fi. in qb excōmunicat̄ quis vsq; ad duos menses. So. ibi sumitur excommunicatio pro remotione a sacramentis. excōmunicatio em̄ debet esse ꝑpetua. x. q. j. quia sacerdotes. exponimus tamen ꝑpetuam. i. donec penituerit. xxvij. q. j. ō vidus. j. Bñ. quia pro contumacia fertur. facit. s̄. de consti. ex litteris. Jtem contra. s̄. de elect. cum in veteri vbi eligendi potestas in certum tempus confert. So. electio sibi aliquem eligere in prelatum vsq; ad festum resurrectōis vt ibi. nam ⁊ p̄curator datur ad tempus: s̄. e. li. de p̄cur. siquem sub ea. hinc est q̄ etiam de iure cōmuni tempora ad eligendum sunt tax̄ata: de elec. ne pro defectu. de concess. preben. c. ij. s̄. e. li. de iurepa. c. vno. cum si. Jtem contra. vij. q. j. pastoralis. s̄. de filijs presbyt. veniens. vbi prelatura ecclesi. dari videtur ad tempus. So. vt ibi no. in vlt. glo. Jtem contra: quia matrimonium licz non recipiat diem vt s̄: recipit tamen conditōnem. de condi. ap. super eo. So. veritate inspecta nondū est matrimoniū vbi non interuenit purus consensus vt ibi patet: immo nec sponsalia vt s̄. e. lib. de spon. c. j. in fine. Jtem contra: ad id quod s̄. dixi de datiōe tutoris. insti. qui da. tu. pos. §. ad certum. vbi tutoris datio diem recipit. So. quod s̄ dixi habet locum in tutore dato a iudice: secus si a testatore. vt in predicto. §. Jtem ad idem contra. ff. ō tutel'. l. muto. §. penul'. vbi datur a iudice sub conditōne si satisfecerit: ⁊ illa si satisfecerit pura est. ⁊ facit quod habes s̄. de elect. significasti. Et nota q̄ sicut hi actus non recipiunt conditōnem vel diem: sic nec disiunctōnem vt in predicto. c. in electōnibus. ⁊. e. ti. vt quis duas. Jtem nota q̄ regula ista indistincte loquitur de actibus legitimis qui non recipiūt conditōnem nec diem: lex autem strictius dixit: Actus legitimi qui conditōnem nō recipiunt ⁊c. quasi diceret: aliqui sunt qui recipiūt ⁊ aliqui non: ⁊ loquitur ipsa lex in actibus qui non sunt ꝓtractus sed quasi. contractus em̄ bene recipiunt conditōnem. ff. de ꝓtrahē. emp. l. hec venditio. ⁊ sic etiam potest solui id quod s̄. dixi ō matrimonio ſm lau. gof. ⁊ ber. qui hoc no. de condi. ap. super eo. in p̄n. ⁊ facit. j. e. contractus. Dominus Johannes andree.

x **S**Emel vel dicatum. Pone casum. xij. q. ij. nulli. s̄. de reli. domi. ad hoc. ff. de reli. ⁊ sump. fu. l. siquis sepulchrum. §. j. ad idem. xix. q. iij. qui semel. ō consecra. di. j. ligna. ⁊. c. vestimenta. de fo. compe. conquestus. de rerum p̄mu. mancipia. C. de sacrosanc. eccle. aut̄. preterea. Et habet locum hec regula nō solum in re ꝓria sed etiam in aliena cōsecrata: vnde si aurifaber habebat calicem quem episcopus consecraut amplius non reddet

surifici calix ipse ꝫ eius estimatio. ⁊ est casus specialis in quo priuatur quis re sua. xvij. q. vj. compim⁹. Et quod dixi in calice idē est in qualibet re inanimata: secus autem in animata puta i seruo ⁊ sic non est contra. luij. di. frequens. ⁊ c. se. ratio est quā ibi no. Jo. in predicto. c. compimus. ⁊ ber. in predicta ꝛere. ꝛe relu. domi. ad hec. quia res animata scilz homo ꝛelin quit pmittendo se consecrari inanimata vo nō. Et est si. vij. q. j. episcopus i dioc. ⁊ ff. ꝛe acquir. pos. si rem mobilem. ⁊ l. pomp. in pn. Et hoc quod ꝫ dicit intelligas i eadē forma: qa ob redemptionem captiuoꝝ vl vrgēta obita calices ⁊ vasa alia ecclesiastica vendi possunt etiam laicis conflata tamē ⁊ minuta. x. q. ij. hoc ius. Item no. q dicit dicatum: quia bona ecclesie non dicata vl consecrata bene transeūt ad humanos vsus: ⁊ etiam seruu ecclesie vendunt vl donant laicis etiam ad seruiendū xij. q. ij. ecclesiasticis. Ar. contra: ꝛe rer pmu. c. iij. dic vt ibi. Itē no. q dicit ad vsus: q non solum in commūi laicoꝝ: ꝫ nec etiam in vsum transire ꝛebent res ꝛo dicate: ad idem ō conse. di. j. vestimenta. ne vltio que balthasar ꝛc. vt ibi. Jo. an.

a Humanos. id est seculares. id est secularū psonaruꝫ. ad idem j. dist. c. j. xij. q. ij. qui diuinis ⁊ humanis. ꝛe tela. cum esses. hoc dico qua ad vsus clericoꝝ bene possunt reduci: ꝛe cōse. di. j. ligna. alibi sumitur humanum pro humili. l. disti. eos. xxiij. q. j. siquis ꝛederit. xxxij. q. ij. latorem. in fine. Jo. an.

b Transferendum. adde quod dixi s. e. priuilegium. Jo. an.

c n Non prestat impedimentum. Pone casum. in matrimonio quod non tenet quod no prestat enā impedimentū secūdo: xxxj. q. ij. si verum. In electione que non tenet. s. ꝛe elec. congregato. In stipulatōne que nō tenet. ff. ꝛe ver. obli. si dari stipuler. Vides tamen circa matrimoniū q spōsalia que sunt nulla ꝛpter affinitatem vel consanguinitatem prestant impedimentū in consanguineis alterutrius ex publice honestatis iusticia. ratio est: quia publice honestatis iusticia inducit ex solo consensu. vnde exq sunt aliqua ex consensu: licz als sint nulla: inducitur publice honestatis iusticia. Si autem essent nulla ex ꝛefectu consensus: non inducit. s. e. li. ꝛe spon. c. j. sicut ⁊ impedimētū affinitatis inducit etiam p illegitimū coitum. xxxv. q. ij. ꝛe incestis. Circa electōnez etiam vides q electio que nulla est secundā impedit. s. ꝛe elect. auditis. quod non psequor. ꝫ dic vt ibi. Item in renunciatōne noui operis que sive sit iusta sive iniusta impedimentum prestat futuro edificio. s. ꝛe no. ope. nunci. c. j. ff. e. ti. l. j. in pn. Idem etiam in appellatōne: que ⁊ si ex falsa causa sit interposita dum tamen pbabili tali que si foret pbata ꝛebeat reputari legitima: ea interposita nihil est innouandū. ij. q. vj. appellatōne. Item in literis pape p mendaciū impetratis: que lz sint nulle quo ad iuris effectū: pstant impedimentū aliis impetrādis: si ꝛe eis mentio nō fiat: s. ō rescri. ceterum. ⁊ c. ex parte. pm gof. qui hoc no. ꝛe ꝛespō. impu. literas. Sed ber. in hoc vlt. contra. s. ꝛe rescrip. ex tenoꝛe. in glo. j. in fi. p ꝛere. ꝛe confir. vti. vl inuti. bone. Et no. hanc regulam veram: nisi in penam aliquis prohibeat. hoc dico ꝛpter maleficia que non sortiunt effectum a iure. ⁊ tamen impedimentū prestant pmouendis. l. di. c. j. ij. ⁊ iij. Interdū matrimonio contrahendo: iuxta ea que no. xxiij. q. ij. §. hoc q q. ⁊ s. ꝛe pe. ⁊ re. qui presbyterum. ⁊ est simile quod no. C. ꝛe legi. non dubium. habetur em p insecto qō contra iura fit. x. di. vides. vbi ō hoc. ⁊ j. e. que contra ius. ⁊ ibi dicam. Et quod dicit non sortitur effectū: dic a principio vl exposit facto. quod dic vt dixi s. e. non firmatur. Bñs Jo. an.

d c Vi licet. Hec regula sumpta est ex. l. ff. eo. ti. non ꝛebet cui plus licet quod minus est nō licere. Et fallit hec regula in casibus ibi no. Pone casum. presbyter in missa conficit corpus christi quod maius est: bene ergo potest benedicere populū quod est minus. xcv. dist. ecce. Item concessis ꝛecimis laboꝝ quod maius est: ⁊ noualiū quod minus est. s. ꝛe ꝛeci. ex parte. iij. Item cui pcessum est testari puta filiofamilias in peculio castrensi: ergo ⁊ donare causa mortis. ff. ō donā. causa mortis. l. tam his. concoꝝ. xij. q. j. pcipimus. cui cōmittunt anime ⁊ res ecclesie. ⁊ s. ꝛe ꝛege post diuoꝝ. resti. p vestras. cui cōmittit vxoꝝ corpus: bene potest cō mittere ꝛiem. Et no. q istud est vnum brocardum: cui licet plus ⁊ minus. Aliud: quod licet maioꝝi ⁊ minoꝝi. xcv. di. illud supfluum. Aliud: negando cui non licet minus nec maius. ꝛe senten. excō. cum illoꝝ. ⁊ quod non licet in minoꝝi nec in maioꝝi. ꝛe elec. cum i cūctis. vbi ꝛe hoc. Contra: ad hanc regulam. s. e. li. ꝛe preben. cui ꝛe non sacerdotali. So. illud facit forma mandati: ⁊ eodem modo respōde ad c. eo. ti. cum in illis. §. vlt. ⁊ fa. quod dixi s. c. plus semp. Item cōtra. ꝛe conse. di. ij. cōpimus. ꝫ illud speciale ꝛpter vnionem: ⁊ sic etiam respōdeꝛ ad. l. ff. ō admitu. cum queriꝛ. nam pupillus potest omnia nomina que facit tutoꝝ respuere: sed non quedam respuere ⁊ quedā appꝛobare. Item ō. ꝛe trāsla. Solue vt ibi no. in glo. penul. Item contra. xxxij. q. ij. latorem. vbi potest cōmunicare ꝫ non oblatōnem dare. ad idem. xvij. q. iiij. minoꝝ Item contra: ꝛe tornamentis. c. j. ꝛe rap. c. ij. vbi concediꝛ penitētia ⁊ non sepultura. So. vt no. in predicto. c. j. ꝛe tornea. quia regulare est quod hic dicitur: nisi a minoꝝe ꝓhibeatur ex causa vel vt cōsulaꝛ viris vt ibi: vel ob aliam causam. Item ad negatiuā contra. xxxvj. di. qui ecclesiasticis. ⁊ j. q. j. siqui episcopi. vbi qui iniuste ordinem contulit: ꝓuatur collatione illius ordinis: ꝫ non minoꝝis vel maioꝝis ꝑm ber. licz hug. contra. sed dic vt s. ꝓxi. dixi. Plus ergo qualitate includit minus: sed non semper. vt s. sicut plus quantitate non semp includit minus vt s. dixi. eo. ti. plus semper. Bñs Jo. an.

e q Vi prior est tempore. Hec regꝛa sumpta est ex. l. ff. e. ti. quotiens vtriusq. Pone casum: in iure cessionis ⁊ subscriptiōis xvij. di. c. vlt. ibi ꝓponitur ꝓs ordinatus: in assecutōne prebende qui primo impetrauit. s. e. lib. ꝛe preben. eum cui. Ex duobus emptoꝛibus vl donatarijs ꝓponitur in rei venditione ille cui res ꝓs tradita fuit. C. ꝛe rei ven. quotiens. in pn. ⁊ in fi. Sed quare in hoc vltimo casu preferꝛ ille cui fuit primo res tradita: ⁊ non ille cui ꝓmo vendita vel donata: quod esse ꝛeberet ꝑm hanc regulā. So. hec regula locum habet in his quoꝝ vtriusq par est causa: vt in pred. l. quotiēs ff. e. ti. sed post venditōnem quis remanet dominus vendendo ergo ⁊ tradendo secūdo potioꝝ est causa secundi: vt ibi hoc ꝓbaꝛ. C. ꝛe hereꝛ. vel act. ven. l. q ibi. teneꝛ tamē prioꝝi ex exempto quanti sua interest vt ibi: sed p literas papales quis statim est canonicus: ⁊ ideo in eis attendimus datam vt in pre. ꝛecre. eum cui. ⁊ facit quod no. ꝛe spon. duoꝝ. c. vlt. in. j. glo. Et no. q hec regula locum habet in ꝓtractibus ⁊ in his que duoꝝ voluntate ꝛependent: sed in legibus ⁊ constitutionibus que pendent ex vnius voluntate reuocat posterioꝝ prioꝛē. Idē in testamentis eadem ꝛe causa quia ex vnius volūtate ꝛependent: ad ꝓmum ꝛe conse. di. j. c. vasa. ꝛe cogna. spi. c. j. ff. ꝛe legi. nō est nouū. ad secundū. xxij. q. ij. vltia volūtas. ff. ꝛe. l. j. si mihi. Ad primū ꝓtra xxxij. q. ij. hoc ipsum. in fi. ⁊. l. di. omnino sancto. vbi dicit q potius stamus antiquo iuri q̄ nouo. Sed dic vt ibi ⁊ vt s dixi. Hec regula in his locum habz que par ius habent. nam priuilegia considerantur non solum ex tempoꝛe: sed ex causa. ff. ꝛe priui. credi. l. ꝓulegia. hinc est q receptus auctoritate apostolica pferꝛ omnibus etiam ante receptis aliorum auctoritate. s. e. lib. ꝛe preben. hi qui. Et creditrix ꝛotalis pferꝛ etiam quibusdam anterioꝛibus creditoꝛibus nō tamen filijs ex prioꝛi matrimonio: qui agunt ꝛe ꝛe materna. C. qui po. in pig. ha. l. vlt. ⁊ ibi ꝛe hoc. ⁊ plene p Azo. in sum. e. ti. Bñs Jo. an.

f q Vi sentit onus. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. ꝑm naturam cuiusq rei. Pone casum: in clerico qui ꝛpter lapsum ꝛeducitur in monasterium ad penitentiam pagendam: quia res eius pficient monasterio. xvj. q. vj. ꝛe lapsis. ad idē. s. ꝛe sepul. c. j. ibi: sint cōsolatōnum socij ꝛc. ⁊. C. ꝛe furtis. ⁊ ser. coꝛ. l. vl. §. sed cum i secūda. vbi cōmodatarius si furtiue ab eo surripiaꝛ res cōmodata ⁊ agens furti consequaꝛ penam a fure: penam ipsaꝫ nō restituit omnino ne sit damno tantūmodo ꝛeditus qui rem cōmodatā accepit. sed liceat etiam lucrum sperare. In secūdo dicto ibi scz. econtra pone casum in patrono qui ꝛefensare ꝛebet ecclesiā. xvj. q. vij. filijs. in clerico qui officiare ꝛebet ecclesiā. ꝛe ꝓben. significatū. ⁊ dicit lex: non est ꝛedus qui lucꝛ amplectiꝛ: onus aūt subire recusat. C. ꝛe cadu. tol. l. vna. §. p secūdo. in fi. Concoꝛ. ad hāc regulā. vij. q. j. ibi. xij. q. ij. charitatem. cum suis pcoꝛ. ⁊ j. e. rationi. ff. ō peri. ⁊ cō. rei ven. l. id quod post. Et no. q hec regula fallit interdum ratōne etatis vl pſone interdum ratōne nature ꝓtractū: interdū ex speciali pacto. Primuꝫ patet. C. ꝛe legi. tu. l. vlt. in fi. ibi em minoꝛes lz ad tutele grauamen

non veniant successionis emolumentū nō amittūt. ⁊ insti. de legi. in fine. ibi: dicit textus. plerūq; vbi successionis est emolumentū. ibi ⁊ onus tutele debet esse. Ideo autem diximus plerūq; q; si femina impubes manumittē: ipsa ad hereditatem vocat cum alius tutor sit Decūdū patet ex. l. ff. p socio. l. de illo. ⁊ l. non ob eam. ibi em nō fit compensatio emolumēti qđ socius attulit societati damno quod intulit: imo eo non obstāte: damnū emēdare tenet. ⁊ est rō: vt viri natura ptractus. ptrahit em societas tm̄ ob lucr. Tertiū patet. ff. de pac. vbi. l. familie. ad idem. C. fami. her. l. licet. ad hoc. s. e. li. de pac. c. j. ⁊ vlt. Item fallit ex eā vbi qs phibet ab emolumento lucr onus habeat sicut in iudice qui nihil a partibus debet exigere nisi expensas moderatas cum pficiscitur pro causa: nec tunc illas si partes notabiliter paupes sunt. s. e. li. de referi. statutū. §. insup. ⁊ §. se. ⁊ idem in similibus. Et concordat ad hanc regulam eadem decre. §. assessorem. Dñs Jo. an.

condicio phibētis: De.

Contra eum qui legem dicere potuit aptius est interpretatio facienda.

De.

§ In re cōmuni. Pone casum in duobus coniugatis: quorum vno vouere volente ⁊ altero phibente: potior est causa phibentis. xxxiij. q. v. c. j. Item vno phibente ne ꝓcedatur per viam compromissi potior est ipsius condicio. s. de elect. quia propter. ibi: vice omnū. Item duobus cōmunem habentibus parietem alter non pōt destruere ⁊ reficere altero phibente. ff. de ser. ur. prę. parietē. ⁊ fuerunt hec verba. l. ff. cōmuni di. l. sabinus. ⁊ ibi de hoc. Et fallit hec regula in casibus ibi no. Primo quādo non interest socij. puta q; ineruſtare vult vel depingere. ff. ō ser. ur. pre. l. quidam iberus. §. parietem. vel vult scalas iuxta parietem ponere. vt. e. ti. l. sūtulā. in fi. Secundo quādo ob hoc quesitus est vt opus fiat. ff. cōi di. si edes. Jtē quando edificium reficeret. C. de edi. priua. si vt ꝓpons. ff. de damn. infec. si edib⁹. ⁊ l. in reficiēdo. Item religiōis fauore: vt si ibi sepeliri velit. vt. ff. ō relig. si plures. Vel in cōmune sepulchę alium mittere. insti. de rer. diui. §. religiosum. v. in cōmune. Item cum donator rem cōmunē habet cum donatorio. C. ō dona. sancimus. §. ne aūt accur. Et scire debes aliquid esse cōmune vt singulis aliquid vt collegio. vt tenigi s. e. quod omnes. ⁊ habes s. de consti. cū omnes. Dñs Jo. an.

b Prohibentis. quia volens non solum dominus est vt in predicta l. si parietem. ff. de seruit. ur. predi. Dñs Jo. an.

c Contra eum. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. ī ptrahēda venditōne. Pone casum in dicto testis cuius interpretatio sit contra ꝓducentem: s. de ꝓba. in pscntia. Item p. l. ff. de contraben. emp. l. labeo. vbi obscuritas pacti nocet venditori qui legem aptius dicere potuit. ad idem. ff. de pac. l. veteribus. vbi plene de hoc. contra. ff. de iudi. siquis intentōne. So. illud in iudicijs: hoc in contractibus. Sed ad hoc cōtra. s. e. cum sint obscura. Sed ibi solui. Item contra. ff. de cōtraben. emp. si ita distrahat illa aut illa res quā elegerit venditor hec erit empta. So. verba illa fuerunt dicta ab emptore: vel naturale est in alternatiuis q; sit debitoris electio. j. e. in alternatiuis. cum suis concor. Item contra. e. ti. si in emptione. in pn. vbi si in emptōne fundi dictum fuerit accedere stichum seruū accedit ille de quo venditor intellexit. So. hoc in pncipali: illud in accessorio. Sed hoc nihil est. Vnde dic ibi verba plata fuisse ab emptore. Itez ō ff. de seruit. ur. predi. si seruitus. ibi: ne luminibus officiat. intelligit de presentibus ⁊ futuris. Sed ibi nō est obscuritas ꝫ generalitas. ad idē de pnā. q; circa. vbi generaliter remittens decimas futuras ⁊ pōtes intelligitur remisisse. Item cōtra. ff. de ver. obli. l. eum qui. vbi intelligunt kalende pme ad voluntatem stipulantis. So. nunlis esset stipulatio: si ad voluntatem debentis qui de vltimis mūdi kalēdis intelligeret ⁊ diceret. Item contra. ff. eo. ti. l. in ambiguis. vbi stat animo ꝓferentis. So. illa in testamentis rescriptis ⁊ legibus vt ibi no. hic autem in cōtractibus. Vt igitur plene liqueat hec materia: licz de ipsa tractetur de spon. ex lris. j. ff. de pac. l. veteribus. tu tamē nota q; obscuritas vl ambiguitas aut apponit in vltimis voluntatibus aut in conuentionibus factis in iudicio: aut in confessionibus aut in ptractibus ⁊ pactis aut in sententijs. si in vltimis voluntatibus subdistingue: qa aut constat ō voluntate expresse vl tacite: si expresse illa seruat: quia nihil est quod tm̄ debeatur hominibus q; q; vltime voluntatis liber sit stilus. xiij. q. ij. vltima voluntas. de testa. officij. de condi. ap. in ma. c. ij. C. ō sacrosanc. eccle. l. j. Si constat tacite vt p coniecturam: illa seruat. ad hoc. xxvj. q. vj. qui recedūt. de testa. requisisti. ff. de le. j. si seruus pluriū. in fi. nisi dicta voluntas turpis esset. vt. ff. de pdi. insti. l. quidam. vel al's contra ius. Pone exemplum. s. de testa. tua. ⁊ c. raynaldus. in fi. ff. ad. l. fal. tucia. q; puata dispositō testatoris ⁊ cetera. de testa. requisisti. ff. de le. j. l. nemo potest. si non constat expsse nec tacite. fletur verbis testamenti: ad hoc. xxij. q. ij. is autem. de celebrat. in quadam. de spon. ex litteris. j. ff. ō exer. l. j. §. si is q; naue. ff. de le. iij. l. non aliter. Si autez verba sunt nimis larga: segnatur benignius ⁊ nūmū. ff. de le. iij. l. nūmis. s. eo. in obscuris. cū suis concor. ⁊ sic esset heredis electio. C. ō condi. inde. l. siquis seruū. ff. de le. j. legato. ⁊ lex ff. e. ti. si tomus. ⁊ l. qui duos. loquit cui heres est in mora: vt no. de testa. iudicāte. ad hoc. insti. de lega. §. si generaliter. Si vo non appareat que pars sit benignior vl minor neutra tenet. ff. de testa. ti. l. duo sunt. ff. de manumis. test. ff. cum ex pluribus. ff. ō liber. ⁊ posthu. nominatim. Si querat ad quem spectat indagatio: dic q; ad iudicem. C. ō fideicōmis. l. voluntas defuncti. Si in iudicijs sit ambiguitas sit interpretatio ꝓ proferente. ratio quia debitor semp negaret se de hoc sensisse. C. de an. except. l. vl. in fi. ff. ō ver. oblī. inter stipulantem. §. j. ar. ff. de trāsa. l. illud. §. j. ⁊. ff. de eo qui cer. lo. l. non vtiq;. §. damnus. ⁊ hoc in litis exordio: de hoc de testi. spo. cum ad sedem. Si vo in pbationibus sit ambiguum interpretamur contra ꝓducentem: de condi. ap. ꝓ tuas. de pbatio. in presentia. de testi. cum nu. de fide instru. inter. in fine. debent em pbationes esse clare. de prescrip. audits. saluo eo q; possent testes obscure deponentes interdum iterum interrogari. de testi. cum clamor. quod dic vt ibi no. In confessiōibus si confiteat' qui's incertū certificare cogitur. ff. ō confes. l. certum. alioquin accipietur quod magis expediet aduersario vt ibi. ⁊. ff. de inter. ac. de etate. §. nihil ad hoc. s. de accu. cum dilecti. ⁊. s. e. li. de confes. c. ij. In ptractibus aut est certum de consensu aut de dissensu aut est dubium. In ꝓmo statur ei qđ senserunt. ff. de re. du. l. in ambigua. de spon. ca. j. In secundo nil valet. xxx. q. ij. ca. vno. s. de rap. cum causa. de pig. illo vos. xxix. q. j. §. j. ff. de ptrahē. emp. l. in venditionibus. ⁊ ibi error non solum corporis ꝫ etiam materie venditōnem impedit. nihil est tam cōtrarium consensui sicut error. ff. de iurisdit. om. iudi. si per errorē. ff. de iudi. l. ij. ⁊ errare est aliud ꝓ alio putare. xxxviij. dist. quis. ⁊. xxij. q. ij. in quibus. nō tamen omnis error matrimoniū impedit: sed error tm̄ persone ⁊ conditōnis quod dic vt. xxix. q. j. §. j. ⁊ in summa tenet etiam pignus cum obligatur es ꝓ auro. ff. de pigno. act. l. j. In tertio casu scilz cum est dubium: subdistingue aut potest valere ſm vnus intellectum tm̄: aut ſm vtriusq;. si ſm vnum tm̄ valeat ſm quem valere potest. ff. de ver. obli. l. quotiēs. Et habet hoc locum etiam in contractu matrimoniali in foro iudiciali. In foro autem anime staretur ei qui dissensisset in tali dubio vt s. de spon. tua nos. si ſm vtriusq; intellectum potest valere valeat quod est verisimilius. ff. ō ver. obli. l. eum qui ita stipulatus. ff. e. ti. l. in obscuris. ⁊ de ver. sig. abbate. s. e. inspicimus. cū suis concordan. Sed si dubitatur quod est verisimilius: seruat quod in hac regula dicit. ff. de ver. obli. l. quicquid. ⁊ l. siquis ex pluribus fundis. Et hec vera: cum neuter volum cōmittat. si autez alter volum cōmittat: contra eum fieret interpretatio. xxij. q. v. §. ex his ⁊. c, quacūq;. si vterq;: tunc ad cōmunem significatiōnem recurret vt in dicta decre. ex litteris. vbi de hoc. ⁊. xxij. q. v. §. si ergo. ⁊ idez reperitur in iuramentis. vt ibi no. In sententijs suis interpretari poterit preses ꝓuincie vel ꝓcurator cesaris. ff. de ap. ab executore. in pn. minyo: nō. C. ō sen. ex peri. reci. l. ij. vbi de hoc. ff. de re iudi. l. iudex. functus est em officio suo siue bene siue male iudicando: quod intellige in diffinitiua: secus in interlocutoria: qđ dic vt no. de ap. cum cessante. De fructibus tamē ⁊ expensis supplere potest eadem die. ff. de re iudi. l. paulus. ⁊. s. e. lib. de ap. cum appellationibus. ⁊ de hoc no. xxxv. q. ix. §. quia ergo. al's incipit: his ita. in prima glo. xj. q. j. §. ex his. de postul. c. j. ⁊ ibi de multiplici interpretatione. De legibus non est dictum: quia in eis nihil est obscurum vel ambiguū. iij. dist. c. erit. ⁊ in phemio decretaliū. C. de no. C. compo. in prima constitōne: ibi: erit lex certa ⁊ breui sermone conscripta: si tamen ambiguitas videretur in eis esse: recurrit ad confidentem: quia ille solus interpretari potest qui cōdere. xj. q. j. §. ex his. de iudi. cum venissent. de sen. ex. inter alia. C. de legi. l. vlt. ⁊ idem in priuilegijs que sunt leges priuate ꝓ eadem ratione. Jo. an.

interpretatio facienda.

Den.

Non est obligatorium. Hec regula sumi potuit ex. l. ff. eo. ti. l. ptractus qdā. v. excepto. p quā pone exēplū: nam nō valet pactū q; vltus futurus nō prestet vt ibi. Jtē pone in eo q; iurauit patrē occidere vl sil'e qđ facere. xxij. q. iij. c. j. ⁊ p totū. In eo qui iurauit vxorem ⁊ filios expellere: de iureiur. quanuis'.

ꝛ p. l. ff. ꝛe le. j. siquis inquilinos. ī fine. Vbi quod scriptum est in testamento contra bonos mores ꝛ iuramentū: nullius est momēti ad idem. ff. ō pac. w. l. cōuenire. Vbi pactum ne cum vxore agatur rei amotaꝫ non valet: qz p illud inuitant mulieres ad furandum Non est ergo precise vera regula que dicit q iuramentū seruandū est: si pōt sine interitu salutis eterne fuari: ſ. ꝛe iureiurā. si vo. nam si est contra bonos mores ñ obligat vt hic et in supdictis iurib⁹. Idem ī quolibet temerario. e. u. sic ꝛ. c. ma nos. ꝛ qñ vi vt wlo prestitum est: ſ. e. li. ō iureur. licz. qō dic vt no ſ qō me. cā. abbas. ꝛ xv. q. vj cs. ij. Et facit ad hanc regulam. j. eo. in malis. ꝛ habuisti idem ꝛe impossibili. ſ. eo. nemo potest. Non tenet ergo turpe pactum vel ꝺ bonos mores. ſ. ꝛe pac. c. vlt. ergo nec iuramentum: quod accessorium est: ꝛ facit ſ. eo. accessorium. ꝛ vide quod ibi dixi. Et nota q ꝛebenius rebus vti eo modo ad quem sunt institute: vt. xxij. q. ij. is autem. sed iuramentum nō est institutum vt sit iniquitatis vinculum. xxij. q. iiij. inter cetera. ergo iniquitatem non vinculat vel obligat: vt hic vides. Dominus Johannes andree.

bonos mores prestitum iuramentum. Item.

Olo facit q petit qō restituere oportet eundē. Item.

Non est in mora q potest exceptōe ltima se tueri. Item.

Olo facit. Hec regula ex. l. sumpta est. ff. eo. ti. l. in condē natiōe. §. wlo facit. Pone ergo casum: in vsurario qui nō petit vsuras a ꝛebitore: ipsas em restituere cogerē. xxij. q. iiij. nullus. ad idem ꝛe iureiur. ꝛebitores. j. Rñ. ad idem. ff. ꝛe excep. wll. l. wlo. vbi herede damnato a ꝛebitore. ꝛebitor nō potest ex testamento agere: ꝛ wll mali exceptōne vti potest: ꝛ ibi etiā sunt hec verba. Duo autem notātur circa hanc regulaz. Primo q hic dicitur locum habere quando restituenda est res ei a quo petitur: cōmodatarius em repetit rem a fure quam restituere eum oportet dominо. C. ꝛe furtis. ꝛ ser. cor. l. vlt. §. sed cum. Vir soluto matrimonio petit ꝛetem a socero quaz vxor ꝛ eius liberis eū restituere oportet. ff. solu. ma. si socer. §. lucius. Item in vsurario q vsuras repetit quas alijs solvit si non est soluendo: pstita cautōne ō ipsis restituendis ei a quo pcepit. ar. ꝛe resti. spol'. olim. ij. ꝛ no. ō vsur. quia frustra. Secundo nota hanc regulam non habere locum in possessoriis iudicijs: sed in petitoriis. ꝛ hoc enā no. gof. ꝛe of. ꝛele. venerabili. ꝛ ber. ꝛe resti. spol'. in literis. ꝛ pbatur. ff. quoꝛ lega. l. j. in prin. vbi dicit q heredi restituit: quod legatoꝛ nomie prer eius voluntatem p legatarios possidetur. iij. q. j. c. ij. ꝛe or. cog. c. vl. ꝛ in pre. ꝛecre. in lris. ꝛ in. c. se. ꝛ C. ō rei ven. ordinarij. cum suis pcoꝛ. ꝛ ff. ō iudi. si ꝛe vi. Dñs Jo. an.

Non est ī mora. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. nulla intelligit. ꝛ l. nihil interest. Pone exemplum in domino q non requisiuit infra triennū seruū suum fugitiuū monachum factum. dicit em fuisse in mora: quod est verum nisi tueri se possit exceptōe legitima: puta longinquitate loci. xvij. q. ij. siquis incognitus. Item pone in clerico qui non dicitur ī mora soluendi quartam ꝛecmaꝫ: si tutus est exceptōe pscriptōnis. ſ. ꝛe pscrip. ꝛe quarta. Item pone p. l. ff. si cer. pe. l. lecta est. §. sed cum sortis. vbi sunt hec verba: vbi ille qui tutus erat exceptōe dilate sortis p tercium pactum: non dicit in mora ꝛ sic non veniunt vsure vt ibi. ad idem vt li. non contesta. quoniam. §. si vo alter. in fine. Potes etiam exemplificare p ea que dixi ſ. e. imputari non ꝛebet. Et no. quia vt dixi ſ. e. mora sua cuilibet. vt quis dicat morosus: necesse est q sciat vel scire ꝛebeat se ꝛebere: sed ille qui tutus est exceptione legitima nescit se ꝛebere vl nescire ꝛebet: ergo non est in mora. Itē nota q dicit exceptōe legitima que est: cum est obligatus iure naturali ꝛ ciuili sed obstat exceptio: puta pactū ꝛe non peten. vl silis vel est obligatus iure naturali tm. Et facit quod circa indebitum no. j. q. iiij. in fine. ꝛ ꝛe sol'. is qui. Et intelligit exceptio illa legitima que replicatōne non elidit. pone exemplum: ꝛebebas mihi. p ubi feci pactum ō non petendo: sed per metum vl furoris tempore hoc feci: tunc exceptio pacti non est legitima: quia eliditur replicatione furoris vel metus ꝛ ideo diceres in mora fuisse: ꝛ idem in similibus. Dominus Johannes andree.

Quod ob gratiam. economus qui in fauoꝛem ecclesie constituus est ecclesiam vacantem grauare non ꝛebet. xij. q. ij. charitatem. Item pone p ꝛecre. ꝛe regula. ad apostolicam. In religiosis non mendicantibus p ꝛcre. e. ti. non solū. ſ. e. li. ꝛe. ca. se. Item pone per. l. C. ꝛe pcura. non minus. Vbi sententia pro minore lata qui sine tutore causaz agit bñ tenet. Vnde dicit ibi textus: minoribus etas in damnis subuenire: non in rebus prospere gestis obesse consueuit: ꝛ habes idem. C. ꝛe legi. l. quod fauoꝛe. ff. ꝛe legi. l. nulla iuris ratio. ꝛ psequere vt ibi: vtrobiq. ꝛ facit ī aut. ꝛe illustri. ꝛ qui superillust. sunt. coll'. v. Vbi licz pcessum sit clarissimis q p procuratoꝛem agere possint: nihilominus ꝛ p se agunt si volunt. nec cogere pōt aduersarius minoꝛē vti beneficio restitutōnis in int. sibi concesso contra contractum. ff. ō mino. l. si index. Contra. ſ. e. li. ꝛe preben. cui ꝛe non sacerdotali. So. illō facit forma mandati: ꝛ facit quod dixi ſ. e. plus semper. Itē contra. ſ. ō mu. pe. prudentiam. Vbi clausula ap. remo. impetrantis fauoꝛe apposita: in lesionem retoꝛquetur ipsius. So. ibi quia id locum habet: cū princeps aliquid concedit ad instantiam peteūs: hoc cum motu p̄prio puta minoribus vel ecclesijs. Et sic etiam respondeꝫ ad ꝛecre. ꝛe pstitum omnes. ff. q quisq iuris. l. j. ꝛ pbatur. e. ti. l. iij. ꝛ facit optime ad hanc solutōnem: ſ. e. li. ꝛe preben. si motu p̄prio. Item cōtra. ff. ꝛe iur. iu. anu. l. ij. Vbi lata sententia p me sup ingenuitate: perdo ius anuloꝛ. Sed hoc non inducit sententia: q tacita mea renunciatio: qz eligendo vnum ex contrarijs: alteri renuncio: ſ. ō elec. vt quis. C. ꝛe furtis. l. j. Item contra. C. ꝛe questionibus. l. pudem. Vbi seruus p domino non toꝛquetur. So. non posset toꝛqueri p domino quin etiaz toꝛqueretur cōtra eum: quia p vtraq parte testis iurat dicere veritatem. Item contra. C. ꝛe iudeis. l. die sabbati. Vbi ꝓpitur q iudei nō conueniant nec conueniant in solēnitatibus suis. So. speciale ē p̄pter festiuitatem: vel posset dici q concessio illius p̄uilegij non stetit in finibus p̄prijs. Item contra. ff. ꝛe peri. ꝛ cōmo. rei ven. l. si vna. vbi in fauoꝛem emptoris vna ementis excepta fuerunt acida ꝛ mucida. ꝛ tamen ipse emptoꝛ illa inuito venditoꝛe habere non posset. So. ibi nullus fauoꝛ sed ius cōmune: hic autem ꝛe gratia vel fauoꝛe loquit: quod est p̄prie contra ius cōmune ſm accur. Item signaꝫ contra. ff. ꝛe auct. tu. l. obligari. §. hereditatē. ꝛ insti. ō attil'. tu. §. neq. Vbi dī q pupillus non potest adire hereditatem etiam locupletē sine tutoris auctoritate. So. in his quibus certum est conditōnē pupilli effici melioꝛem valet factum a pupillo etiaz sine tutoris auctoritate: vt si ferat p eo sentētia: vt. in. l. non eo minus. In his vo quibus certum est cōditionem pupilli ꝛeteriorem constitui: vt si alicui se obliger vl actōnē cedat: factum sine tutoris auctoritate non tenet. C. ō auc. prestā. l. ij. ꝛ iij. In his vo quibus dubium esse potest: an pupilli condino cōstituant melioꝛ vel ꝛeterioꝛ: vt in hereditatis aditione que potest habere latentia onera: factum a pupillo sine tutoris auctoritate non tenet: vt in dictis contrarijs: ꝛ hoc fauoꝛe pupilli ne oneribus implicetur. ff. ō acqui. here. l. more. ꝛ. l. pupillus. Et hec regula habz veritatem ī sui contrario scilz q pena vel odium non ꝛebet conuerti in premiū. xvj. q. j. legi. ſ. ꝛe senten. excō. si vo. cum suis concoꝛ. ff. ꝛe le. j. l. si seruus plurium. §. qui autem. Dominus Johannes andree.

Nullus ex consilio. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. pfilij Ratio huius regule colligit ex canone. xvij. q. j. qō pcipitur ex ꝛecre. ꝛe ar. cum olim. ex. l. ff. man. l. ij. in fine. per quam exemplificare potes. ꝛ ibi ꝛe hoc. nullus em tenetur pfilū sequi: imo exploꝛare ꝛ ꝛeliberare ꝛebet apud seipsuz: an sibi expediat necne: vt in predic. iuribus. si autem consilium sit fraudulentum bene obligatur consulens: licz duret ratio supradicta: ꝛ hoc ratōe fraudis. exemplifica p canonem. lxxxvj. di. tanta. ſ. ꝛe renū. sane. ff. ꝛe wlo. q si cū scires Nota igit ꝛ breuiter circa hoc: aut consilū datur circa contractū vel quasi: aut circa maleficium vel quasi. Primo casu subdistingue: aut consilium non est fraudulentū: ꝛ tunc non tenet vt hic ꝛ in supdictis iuribus. ff. ꝛe wlo. eleganter. in fi. aut est fraudulentū ꝛ tunc tenetur actione ꝛe wlo ipsi: cui consilū ꝛedit vt in pred. l. q si cum scires. Vbi ille qui wlose mihi consuluit: ꝛ forte sui lucri causa mutuare ꝛebitori non idoneo: tenetur mihi actōne ꝛe wlo. ad idem. ff. ꝛe pfene. l. ij. In secūdo casu. scilz cum datur circa maleficium tunc tenetur cōsulens: non tamen illi cui sed illi contra quem consilium ꝛedit: nec tunc tenet actōe ꝛe wlo q eius maleficij noīe. nam si consuluit occidi: homicida est. l. di. siquis viduam. ꝛe homici. sicut dignuz. si consuluit seruo vt fugeret vl furtum faceret tenet furti vl serui corrupti: ō ser. cor. l. j. §. psuadere. Si cōsuluit titiū mihi iniuriā facere: tenet mihi actione iniuriaꝝ. ꝛe pe. di. j. nō solū. ff. ꝛe iniur. l. nō solū. Idē vbicūq cadit in nomē maleficij Ipsi autē cui ꝛedit consilū nō tenetur. tum qz scire

debebat id sibi nō expedire vt s. dixi. tū q̄ ex improbitate sua nullus psequit̄ actiōz. ff. de fur. ntaq̄ fullo. Differentia est ꝙ inter mandatū et psilii: nam mandator obligat mandando: ꝙ nō psulens consulendo. ff. manda. l. ij. ⁊ instit. manda. §. tria genera. vbi de hoc. Jo. an.

Exceptionez obijciens. Po. ca. s de pscrip. illud. ff. de excep. l. nō vtiq̄. ⁊ habes hec verba. s. de excep. cū venerabilis. Et psequere hanc materiā vt ibi no. Et aduerte q̄ mirabilis videt hec regula. nam si ego excipio de pacto de ñ petendo: videor cōfiteri debuiz fuisse: si dico interrupi pscriptōz videor fateri te pscripsisse si vero contra te pscripsi: ergo primo id tibi debitum erat quod prescripsi: ⁊ sic actor nil āmodo deberet cogi probare: sed excipiens tm. ⁊ facit ad hoc s. de transac. preterea. ij. Et ideo dixerūt quidam hic loqui de exceptiōe non nu. pecunie ⁊ similibus in quibus reus nil fatet: vt no. in dicta. l. non vtiq̄. sed sm hoc mihi videtur hec regula superflua ⁊ ipsius nulla dubitatio. Hic ꝙ ꝙ huius regule ratō triplex est. Prima quia licz dicam: fecisti pactum ō non petendo: poterat esse q̄ illud nō erat vere debitum vel naturaliter debitū tū vel nullo modo. Item ꝛ dicam interrupi: forte non erat completa prescriptio: immo hoc dicere videor q̄ completa non fuerit dicendo: me interrupisse: vel si cpleta fuerat sine titulo fuerat ⁊ bona fide. Item in alijs exceptōibus. Secunda: quia p exceptōnem nego me debere: si per ipsam de intentione actoris dicerer cōfiteri: eadem exceptio duos contrarios effectus haberet: quod esse non debet. ff. de solu. qui homīnē. §. vlt. ⁊ de bap. ⁊ eius effec. maiores. cum igit̄ p exceptōnem negem intentōnem aduersarij: non est congruū me p ipsam dici fateri. Tercia quia reus priuilegiat⁹ est vt possit ꝓponere duas exceptiones etiam contrarias: vt dixi s. eo. nullus pluribus. sicut ergo exp̄esse dicere posset: nego te pscripsisse: ⁊ postea si prescripsisti interrupi: vel nego me promisisse ⁊ postea pactū opponere de non petendo: sic dicendo: tuam prescriptōnem interrupi: vel pactum de non petendo fecisti vel his simile: intentōnē aduersarij non fatet: cum adhuc dicere possit non promisi: nō prescripsisti: ⁊ sic de singulis. Tutius tamen esset ipsi reo sic dicere: nego me promisisse: posito q̄ promiserim nihi pactū de non petendo fecisti: ⁊ sic de singul'. ad hoc. xiij. q. ij. in pn. ⁊ no. in pred. decre. cum venerabilis. ⁊ i pre. l. non vtiq̄. Sed quia hec forma verboz videt mentiri: vbi sentētia ⁊ veritas est in contrariū non est amplectenda: cum prius animas deinuz linguas oporteat fieri eruditas: vt in phemio. ff. in fi. ⁊ facit quod s dixi. de confes. ca. j. Unū nota quia idem qō dicit hec regula in exceptione: intelligas ⁊ in replicatione: vnde sicut excipiens non cōfitetur actōnem ita nec replicans exceptōnē eadem de causa. sicut em̄ se habet exceptio ad actōnem: ita replicatio ad exceptionem. ⁊ triplicatio ad replicatōnem: ⁊ hoc satis pbatur s. de excep. dilecti. Dñs Jo. an.

Que contra ius fiunt. Pone exempla que dixi s. c. non prestat impedimentū. Item. xxv. q. ij. impiali. vbi sunt hec verba. ⁊ s. e. li. de regula. non solum. ⁊ s. de testi. c. ij. ⁊ C. de legi. nō dubium. vbi de hoc. obijcit ad hanc regulam de matrimonio cōtracto post simplex votum quod tenet s. e. li. de vo. c. vno. ⁊ de matrimonio contracto post interdictū ecclesie: s. de ma. ptrac. contra interdic. ec. p totum. ⁊ inter cōpatres ex cathecismo: s. e. li. de cogna. spirituali. c. ij ⁊ de sententia sub conditōne lata que tenet. ij. q. vj. biduū. et i ecclesia consecrata p alienū episcopū. vt. vij. q. j. episcopus. in dict. ⁊ de oīb⁹ que fieri pbibentur tamen facta tenent. Item obijcitur de his q̄ fiunt contra ius ⁊ postea confirmant̄: que allegaui. s. c. nō firmatur. So. generaliter dici potest sm Jo. qui hoc no. x. dist. vides. ⁊ ber. q̄ idem no. de spon. duo. c. vlt. i vltī. glo. ⁊ accur. in p. l. ñ dubiū. hanc regulā habere locum in his que ppetuam habent pbitiōms causam. Contraria in his que temporalem. Vel dic hanc regulam esse veram: nisi eodem vel alio iure tolleret̄ ⁊ sic intelligunt̄ cōtraria: vt dic q̄ illa nō sunt directe contra ius: quia licz ius non assistat: non tamen plene resistit. Quidam tamen distinguere voluerūt dicentes: q̄ aut ius pbibet ⁊ addit q̄ si cōtra pbitiōnē fiat non valeat: aut simpliciter pbibet. In ꝓmo casu habeat locū hec regula cum suis concor. In secūdo habeant locum contraria ⁊ sua similia: ⁊ facit ad hoc s. de regula. ad apostolicam. sed hec distinctio reprobat̄ p pe. l. non dubiū. vbi habes expresse q̄ sufficit legislatorem aliquid pbibuisse: licz nō adiecerit. si contra factum fuerit non valere. Idem videtur tenere gul. s. de offi. ordi. romana. iuxta finem. Item obijcit de maleficijs que contra ius fiunt: nec tamen habentur p infectis. So. hec regula habet locum in his que de iure forum̄ effectum. ⁊ facit quod dixi s. eo. ti. non prestat impedimentum. ⁊ illud hic adde. nam matrimonū nullum interdum non habetur p infecto: imo prestat impedimentū secūdo ⁊ electio nulla interdum prestat impedimentū secunde: quod dic vt no. de elec. auditis.

Exceptionē obijciens nō videt̄ de intentione aduersarij confiteri. Item.

Quem ptinet quo minus cōditio impleat̄: habeti debet pinde ac si impleta fuisset.

Item.

Quod alicui suo nō licet nomine nec alieno licebit.

dentis. Item.

Cum non stat p eum ad quem ptinet quo minus cōditio impleat̄: habeti debet pinde ac si impleta fuisset.

Item.

Quod alicui suo nō licet nomine nec alieno licebit.

r i

In pari delicto. Iuxta hec regula dicit de delicto sumpta de. r. i. ff. eo. ti. l. cū par delictū. Iuxta dicit de causa sumpta est ō l. ff. e. ti. i pari causa. Pone casum i delicto p can. xiij. q. v. non sane. In eo. scilz qui repetit pecuniam quā dedit p iniquo iudicio. Item in eo qui vsuras quas solut repetit: cum ipse sit in pari delicto: de vsuris. quia frustra. Item p. l. ff. de condi. ob turpem causam. l. vbi autem. ⁊ l. se. vbi habes q̄ non repetunt: quod ꝓpter stuprum vel vt male iudicet datum est. De cā pone p dere. s. e. li. de preben. si a sede. ⁊ p. l. ff. de ver. ob. si fuū. §. sequit̄. vbi dicit̄ q̄ cum queritur de damno ⁊ par est vtriusq̄ cā potioz est qui tenet q̄ qui psequitur. Et aduerte quia male videor exemplificare p dere. illā si a sede. nam ibi non erat par causa q: fuerat vm collata p papam: alteri per ordinarium. Sed nō queritē de paritate quo ad potestatem conferentiū ꝙ de paritate quo ad tps quia cui primo collata fuerit dubitat̄: ⁊ ideo in hac pari causa tenet potius ponor erit cōditio possidentis. Et nota quia hic exhibetur fautor reo quia absolui in pari causa vel delicto. C. ō condi. ob turpem causam. l. ij. vnde semp dicere consueumus: q̄ in pari delicto vel causa potioz sit excipientis conditio vt in pallegatis iuribus. ad hoc de consecra. preben. ex tenore. de adul. c. penul. ⁊ vl. Contradicere videtur dece. illa de concef. preben. cui sup. sed solue vt ibi i glo. que incipit: quia frustra. in fine. Dominus Johannes andree.

Cum non stat p eum. Hec regula sumpta est ex. l. ff. eo. ti. l. in iure ciuil. Pone exemplum de illa per quem non stetit quominus sm dominū preceptū filiū imolaret: vnde pinde apud dominū gratum fuit ac si imolasset. xxij. q. ij. prophetauit. ⁊ ea. se. Item pone in eo qui impedit ne ad eum citatio ueniat: vt s vt lite non contest. quoniam. §. porro. In stipulatōne. ff. de condi. ⁊ demō. l. iure ciuili. Item potes ponere in libertate legata: vt aliquid detur heredi: ⁊ per heredem stat. C. de condi. inser. l. pe. al's est vlt. ⁊ idem in alijs legatis. ff. de condi. ⁊ demon. l. cū pupillus. ⁊ in institutione heredis. ff. de condi. instit. l. iij. Nota tamen q̄ si mihi. x. promiseris si te vicero: tacite videtur hoc actū: vt resistere possis: ⁊ sic habetur p expresso. ff. si cer. pe. l. cum quid. Et no. q̄ dicit p eum ad quem ptinet: nam si staret p alium tercium vel eius per impedimentū meipsius: tunc habet locum regula s. eo. imputari: quia tunc licz imputetur q̄ per me non stat vt ibi: tamen non habebitur p impleto vt hic. ⁊. ff. de condi. ⁊ demō. l. quibus diebus in pin. Item nota q̄ si libertas legata est seruo: si. x. heredi dederit ⁊ per heredes steterit quominus seruus dederit illa. x. pinde est ac si impleta esset conditio quia ille liber erit: tenetur tamē postmodū ad illa. x. nisi forte obtulerit: ⁊ heres non susceperit. C. de condi. inser. l. vlt. Sed dicit lex q̄ si testator legat liberto. x. sub ꝓditione si cum filio steterit ⁊ filius moriatur: ⁊ sic per eum vel per casum i eius psona contingentem stat quominus conditio impleatur: non tamen debetur relictum. ff. de admen. lega. l. seio. in pin. So. cū stat per eum: id est per factum eius vel impedimentū ab eo prestitū habetur conditio p impleta: ⁊ sic simpliciter vera est regula. Sed si stat per casum in psona eius contingentē distingue: aut erat relictum contemplatiōe eius in cuius psona erat implenda conditio: ⁊ tunc non debet relictum: vt in pred. l. seio. aut fauore eius cui relinquit̄: ⁊ eo casu debet. ff. de an. lega. l. mevia. in pn. aut dubitat̄ ⁊ eo casu relictum debetur quasi i dubio sit interpretandū legatarij fauore relictū. si ex veritate vel ex cōiecturis aliud non apparet. ff. de condi. ⁊ demon. l. illis libertis. ⁊. C. de legi. l. j. Dñs Johānes andree.

Quod alicui. Pone ca. p. c. xlvij. di. sicut non suo. meo em̄ nomine mihi non licet fenus exercere: ita nec alieno. Item ꝛ p dere. de falsar. ad falsariorum. sicut enim ꝓprio nomine litteras papales falsare non debeo ita nec alieno. Item nec noīe alieno nec

proprio album prioris cōrumpere vebeo. ff. ve iurisdi. om. iudic̄. si quis id: in fi. Et no. q̄ hec regula vera est in maleficijs. Indecens enim est crimen suum cōmodis alienis impendere: vt in dicto. c. si cui non suo. hoc dico: quia velegatus ex velegatiōe cognoscit ve causa: ve qua ꝛ proprio nomīe cognoscere non posset. ij. q. vj. si episcop⁹. ꝛ punit quos al's punire non posset: ve offic. vele. sane. ij. Et libertus nomine alieno vocat patronū in ius: quod nomine proprio non potest. ff. ve in ius vocādo. l. quesitum. Et laicus qui non potest causaz spiritualem tractare proprio noīe: tractat alieno: vt s̄. eo. li. ve procura. c. j. ꝛ idem in similibus. Item habet locū in his q̄ vt vemā dari possint requirunt ordinis āminiculum. Vnde sicut suo nomine sacerdos simplex non chrismat in fronte nō ordinat ad sacros: ita nec episcopi sui mandato: cum tali vemandari non possit. et ve hoc s̄. ve consecra. eccle. vel alta. aqua. ꝛ facit quod dixi s̄. eoō. ea que. Jo. andree.

Bem.

OTest quis p alium: qō pōt facere p seipsuz. Bem.

MAlis promissis fidē non expedit obseruari. Bem.

MAlternatiuis vebitoris est electio: ꝛ sufficit alterum adimpleri. Bem.

OTest quis. Potest quis per alium iudicare. lxiij. di. ubi vomino: sicut per alium matrimonium contrahere: s̄. eo. li. ve procura. c. vlti. sic. ff. ve procura. l. j. §. ij. ff. ve sta. ho. l. aretusa. in fi. Hec regula fallit in eo cui cōmittitur certum ministerium: s̄. ve offic. velega. c. vlti. s̄. eo. li. eo. titu. is cui. ꝛ optime. L. ve cadu. tol. l. vna. §. ne autem. ad idem. ij. q. iij. abolitio. ve clerico non resi. quia nōnulli. ff. ve solut. inter artifices. Item in penitentia suscipienda: ve pe. di. j. quez penitet in prin. quam per se quisq̄ recipere vebet. ratio est pudor q̄ est maxima pars penitentie: vt ibi. Item in eo viro qui veniaz etatis impetrat: quod p se facere vebet. L. ve his qui ve. eta. impe. l. Item adoptare vel arrogare nō potest quis per alium. ff. ve adop. post mortem. §. neq̄ ratio est. quia adoptio imitatur naturam. Item fallit in iudice qui per seipsuz recitare vebet sententiam: nisi sit episcopus siue superior: s̄. eo. li. ve re iudi. c. vlti. L. ve iudi. aut. ad hec. Item in eo qui incipit cōferre sacramentum vnitatis qui id per alium pficere non pōt. xxiij. di. quozūdam. Item abbas per se verberando potest corrigere monachum non per alium: maxime laicum: ve sen. excōmu. vniuersitatis. Item dominus nouum emphiteotam non per procuratorez. sed per se in possessionem inducere vebet. L. ve iure emphi. l. vlti. §. penulti. Item qui est in possessione seruitutis: ꝛ proclamat in libertatem per se agit et non per procuratorem. L. ve asser. tol. l. j. ꝛ regulariter in criminali causa: vt. ij. q. vj. si quando. Item que sunt meri imperij vel gladij potestatis non velegantur scōm leges nisi in casu. ff. ve offi. eius cui man. est iur. l. j. secus scm canones. ve hoc no. xcv. di. c. j. xxiij. q. iij. illud. ꝛ s̄. ve offi. ordi. q̄ sedem. ꝛ ve rap. in archiepiscopatu. ꝛ per se respondere vebet adultus qui cathezizatur ꝛ non per alium. ve cōsecra. di. iij. cum pro paruulis. Item fallit in casu s̄. eo. li. ve elec. cupientes. Item in casu s̄. e. li. ve offi. leg. c. penult. ij. Rō. ꝛ ve here. c. ij. in prin. Hec igitur et similia specialia sunt. Et nota q̄ etiam ecōuerso quedam per alium possum que non per me. Episcopus clericum suū per alium potest verberare: non autem per seipm. lxxxvj. di. non liceat. L. ve epis. ꝛ cleri. aut. sed nec̄. Item episcopus per aliuz litigare vebet. v. q. iij. c. vlti. Item prelatus clericus habens temporalem iurisditionem audit ꝛ iudicat ve causa sanguinis per alium: non per se: s̄. e. li. ne cleri. vel mona. c. vlti. Item religiosa mulier per aliū potest esse in iudicio: nō per se: s̄. e. li. ve iudi. c. ij. s̄. eo. li ve elec. indēnitatibus. §. sed cum eas. Item episcopus tuitionem gubernatiōnē ꝛ curam viduaruz ꝛ pupillorum ꝛ peregrinorum non per seipsuz: sed per aliū archipresbiterū. s. vel archidyaconū gerere vebet. lxxxviij. dist. episcopus gubernatiōnem. ꝛ ibi ve hoc. et omnia ista sunt etiam specialia: contra regulam scōm quam quod possum per alium ꝛ per me. Et accidit hoc vel ratiōe persone cui hoc non cōuenit vel etiam ratione rei: puta cause criminalis: ꝛ interdum per alterum consequitur quis quod per se consequi non posset: vt s̄. eo. li. ve pces. pbē. c. auctoritate. ꝛ ff. ve sta. ho. imperator. ij. ff. q̄ res pignob. l. aristo. sicut ꝛ quedam potest quis tanq̄ alius nō tanq̄ ipse: insti. ve inof. testa. §. si tutor. ff. ve adop. si pat. §. qui vnos. vbi nepotem ex filio adoptat auus tanq̄ genitum ex alio filio: ꝛ hoc nō tanq̄ auus sed tanq̄ quidam extraneus. ad idem. ff. ve in ius vo. l. quesitum: cum similibus. Et nota quia id dicimur posse quod ve iure possumus. hanc igitur regulam credo loqui ve his que ve iure fortiunt vel fortiri possunt effectum. non igit̄ suphabūdat regula. j. eo. qui facit p aliū. que generaliter loquit̄: vt etiam maleficia comprehendat. ꝛ ista regula loquit̄ ve potestate faciendi: illa ō effectu iā facti. Item nota ex hac regula q̄ sicut p se potest quis subscribere: ita p aliū. qō dic vt no. s̄. ve re iudi. cum inter vos. i glo. potest enim. Jo. an.

OTi ad. agēdū admittit̄ est ad excipiendū mlto magis admittēdus. Bem.

OTi facit p aliuz ē pinde ac si faciat p seipz. Bē

FActum legitime retractari nō vebet: lz casus postea eueniat a quo non potuit inchoari.

p i MAlis pmissis. Pone exempla que posui s̄ e. non est obligatorium. Et pseq̄re hāc regulam vt ibi dixi. ꝛ habes hec vba. xxiij. q. iij. i malis pmissis. ꝛ ibi ve hoc per totā questiōnē. Et no. q̄ dicit in malis pmissis. nam lz mala pmissa ñ vebeant seruari: tamen interdū mala pmissa puta p timorem vel metum seruant̄ quando scilz seruari possunt sine salutis eterne dispendio si iuramentū intercessit: ve iureur. si vo. ꝛ dixi in predi. regula. s̄. e. non est.

q i MAlternatiuis. Hec regula sumpta fuit ex. l. ff. e. ti. l. in eo q̄ plus est. vbi verba uicta non sunt: sufficit alterutrū esse factum. Po. exemplū p can̄. xij. q. ij. bone rei. in fi. s̄. ve rescri. inter ceteras. Et in viro qui in causam soluti matrimonij votē l' eius estimatiōnem restituere pmisit. ff. ve iure to. plerūq̄. in fi. ad idem s̄. ve plus peti. c. vno. vbi dicit̄ plus petere causa ꝛ in expensis pdēnat: qui ex duobus alternatiue vebitis precise petit alteruz: ad idem ve applicauit. vbi ve hoc. ꝛ ve rescrip. ex parte. ꝛ fa. ve preben. c. ij. ff. ve condi. instit. l. si heredi plures. Sunt tamen quedaz alternativa i q̄bz vebet ordo seruari. ff. ve le. ij. cum pater. §. pe. vt cum mandat testator aliquid dari liberis aut his veficientibz consanguineis aut affinibus. quia tunc seqmur ordinem. Et ad hoc ar. quod dixi ō ordine seqndo xliij. di. sic rector. in fine. s̄. e. li. ve elec. c. pe. in pn. ꝛ. eo. lib. ve pbē. mandato. in fi. Contradicit ad hanc regulam. instit. ve le. §. si generaliter. So. illud cum eligens fuit in mora. ff. ve adop. l. mancipior. s̄. e. lib. ve consue. c. vlt. ꝛ sic no. ber. in predicta vece. ve rescrip. inter ceteras. ꝛ fa. quod dixi s̄. e. contra eum. Dominus Johannes andree.

b q OTi ad agendū. Hec sumpta est ex regula. ff. e. ti. l. inuit⁹ nemo. §. cui damnus. Po. ca. in eo q̄ legitime pscribit: q: si cadit a possessiōe vatur sibi actio. multofortius dum possidet vatur exceptio. xvj. q. iij. §. potest. in pn. ad idem ve prescri. illud. Item coniuctor soli ad supficiem ad non modicū tempus habet vtilē rei vendicatiōnem etiam contra dñm. multofortius exceptionē. ff. ve supfi. l. fi. §. q̄ ait. Ratio huius regule quam habuisti. s̄. e. cui licet plus: ꝛ minus licet. ħ plus est agere q̄ excipe. ergo si potest pmū multofortiꝰ secundū vt hic. nam video exceptiōnem dari cui nō vatur actio: vt excōmunicato. s̄. ve excep. cum inter priorem. Item q̄ mala fide pscripsit scm leges exceptiōnem: habet aduersus omnē petentem. ꝛ si a possessione cadat non habet actiōnem. xvj. q. iij. §. potest. v. q̄ si. ꝛ L. ve pscrip. xxx. vel. xl. an. siquis emptionis. ꝛ vbi actio tempore tollitur ppetuo durat exceptio. ff. ve vol excep. pure. §. vl. ꝛ venit in cōpensatione quod non venit in petitōne scm. l. vt vebitū naturale. ff. ve pēt. l. etiam. Et ecōuerso interdū venit i petitōne qō nō in compensatiōe. sicut est videre in veposito. L. ve cōpen. l. vl. ꝛ. s̄. ō vepo. bona fides. ꝛ est speciale. Et adde qō no. ve iureur. quēadmodū. in glo. nam cui Et dic q̄ ad agendū admittit̄ ptra eum cōtra quem excipe vult. hoc dico ne obstet qō dicit̄ ve publiciana. nam habens publicianā actiōnez ptra alios excipit nō ptra dñm. ff. ve public. l. pe. ꝛ vl. ꝛ idē in silibz. hoc aūt regulariter fallit i possessoriis iudicijs. L. loca. ꝛ pduc. l. siqis conductoris. vbi puētus possessoriō si dicit se pduxisse añ oīa possessiōnē restituit. ꝛ post agit. ꝛ fa. qō dixi s̄. e. vlo. nam ꝛ ptonē agentem possessoriō nō admittit̄ exceptio: tñ admittit̄ actio. ve resti. spo. in lris. ꝛ ca. se. Et generaliter agenti possessoriō refert̄ qō ptraria agendo ꝛ tñ nō excipiēdo. ve or. cog. c. vl. L. ve rei ven. ordinarij. ve pces. pbē. post electiōnē. in fi. ve ap. pstitutis. ij. in fi. ve accu. accedens.

q OTi facit p aliū. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. qō insitus alter⁹. Po. exēpla i regula ꝛ psequere eā vt dixi s̄. e. pōt qs. Et nō suphabūdat hec regula p illā vt ibi dixi in fi.

d i DEcētū legitime. Hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. l. q̄ in ambiguis. §. j. Exemplifica in eo q̄ ptraxit matrimonium ꝛ postea factus est furiosus. xxxij. q. vij. c. neq̄ furiosus. Idē i supuenīte affinitate: ve eo q̄ cogno. pfang. vx. sue. c. pe. Idem in adoptiōe supuenīte

ff. de rem mup. adoptiuus. ī ꝓn. ⁊ l. siqua. Et nota q habuisti aliam regulam p ꝓrarium. s. eo. non firmatur. quia licz casus supueniat a quo potuit inchoari non firmat quod ab initio nō valebat vt ibi. qō tamen intelligas vt ibi dixi: ita quod a ꝓncipio factū erat legitime nō retractat: licz supueniat casus a quo nō potuit inchoari vt hic. Et cōcordat ad hanc regulam ff. ō inuere actuq; pn. l. nec eīm. ibi dicit textus: nec eīm corrumpi aut cōmutari quod recte trāsactū est supueniente vel cto poterit. Concordat ad hāc regulam de iure patro. consultationibus. de conuer. contu. placet de eo qui cogno. ꝓsang. vx. sue. discretionem. ⁊ quod in his iuribus no. Et no. q dicit retractari quasi diceret: ꝓpter casum supuenientem non retractat: ac si legitime non fuisset factum. Interdum tamen propter supuenientem causam impedit eius effectus qō legitime factum erat exemplifica p can. xxxiij. di. cōmuniter. ⁊. ca. vsq; adeo. ⁊ de cle. egro. presbyter. ⁊. c. tua. cum si. Et eodem modo respondetur ad leges que pro contrarijs signari solent. ff. ō iudi. si a me. ⁊ l. se. ff. ad le. acquil. qua in eum casum in quibus dicit q iudicium solui p arrogationez eius cum quo litem contestaturus eram: quia deuenit in eum casum in quo a ꝓncipio non poterat consistere. ⁊ in pre. l. quia dicitur simile scilicet q cessat actio legis acquil. quādo seruus mortifere vulneratꝰ liber factus est: quia iam ī eum casum deuenit quo locum habere nō poterat ⁊ cetera. ⁊ est ratio quia acquilia dānū respicit. Jo. an.

Quod alicui. Pone exempla que dixi s. e. ti. que a iure: ⁊ pse quere vt ibi dixi: ⁊ in regula: pulegiū psonale. ⁊ pcor. ad hāc regulam. j. e. in argumentū. Jo. an.

Frustra sibi. Pone casum: ī homine quo ad fidelem ⁊ ī fideli quo ad hominū. xxij. q. v. de forma. Item in eo q interposita conditione ꝓmisit ⁊ iurauit aliquid facere de iureurā. quemlt ij. vbi de hoc. In eo qui nō vult transactionem interpositā obseruare. C. de pac. cum ꝓponas. ij. pcordat. xcv. di. esto subiectus: ibi. cur ego te habeo vt ꝓncipem cum tu me non habeas vt senatorem. sed nonne hosti seruanda est fides. xxij. q. iij. innocens. xxiij. q. j. noli ⁊ So. vt ibi no. ⁊ in dicto. c. quemt. illud eīm verum est: cum iste hostis nobis fidem seruat: ⁊ sic concordat cum hac regula. Item contra. xxiij. q. v. q de pari. vbi dicit: q si vir ⁊ vxor pari consensu continentiā voluent vno labente alter pleuerare debet. So. ibi non fuerat fides hominī ꝓmissa: sed deo. nam sine vlla conditione adimpleri debent que deo vouentur. xxij. q. viij. ca. vno. in fi. Et vides q licz vxor adultera fuerit nihilominus vir peccat adulterādo. xxxij. q. vj. c. j. ꝓ totū. frustra igitur debitum petit qui quod debet non impedit: ⁊ frustra legis auxilium inuocat: qui commisit in legem: de vsur. quia frustra. et ibi de hoc. Unū nota: quādo partes sibi adinuicem aliquid sub pena promittūt: ⁊ vna pars primo frangit fidem: aut expedit magis alteri parti penā psequi ⁊ stare pacto vl contractui: aut magis expedit sibi fidem rumpere. In primo casu lz sibi fides sit fracta: ipse tamē ꝓ sua parte seruet eandem. ⁊ sic penā petere poterit cum effectu. In secūdo casu secure frangit fidem: ⁊ fiat hinc inde penaꝝ mutua compensatio. vt s. de penis, constitutis. ⁊ sic illam decre. intelligas ⁊ que ibi nota. ⁊ est ad hoc simile quod no. de conuento sup spoliatōe: cui aut expedit magis rehabere rem ꝓriam aut retinere: rem quam possidet: in primo casu agat: in secūdo excipiat: hoc no. ber. de or. cog. c. vlt.

Delictum psone. Po. ca. in episcopo deposito ꝓpter crimē: ob hoc eīm nō debet ecclesia rebꝰ suis expoliari. xvj. q. vj. si epm ⁊ ibi de hoc. Itē pone in procuratore q falsauit instrumentum qz ꝓpter hoc nō pdet ecclesia causam: de excep. cū venerabil. c. ⁊ delicti tutoris nō obligat pupillū. ff. e. ti. l. neq. ⁊. ff. de tabu. exhi. l. pe. Contra. xvj. q. iij. placuit. ij. vbi delictū plati nō repetentis rem ecclesiasticā nocet ecclesie: ad idē ō pscrip. c. j. ⁊ p totū. So. delictū aliud ī faciēdo: ⁊ hoc nō piudicat ecclesie vt hic. ⁊ aliud ī omittendo ⁊ hoc bñ piudicat vt ibi. Ad hāc solutionem contradicit. xxv. q. ij. ita nos. vbi delictū qō est in faciendo piudicat ecclesie. So. dici potest sm Jo. qui hoc ibi no. ⁊ in dicto. c. si epm. q hec regula intelligit de detrimēto facultatū: aliud autem de detrimento honoris: vel ponus ibi nocet delinquentis q ecclesie. Adhuc contra solutoz de cēsi. cū olim. vbi delictū qō est in faciendo nocet ecclesie: de ī inte. resti. audita. vbi delictū qō est ī omittendo nō piudicat ecclesie. Satis ꝓgrue posset distingui inter iudicialia ⁊ extraiudicialia: vt in iudicialibus iudiciorum fauores siue sit in faciendo siue in omittendo preiudicet ecclesie. ⁊ in decre. auditis: bene preiudicant ecclesie delictuz quod fuit in omittendo: sed fuit restituta: et sic non est contra. In decre. cum venerabilis: dici potuit extraiudiciale: vel ibi solus procurator deliquit in faciendo. s. instrumentū falsando. Item contra. liij. di. si quis. vbi punitur episcopꝰ qui p vno seruo duos dios dare debet. Sed il lud facere debet de ꝓprio si habet: nō de bonis ecclesie ꝓpter hāc regulam. Item cōtra de ordi. cogni. cum dilectus. vbi dolus ⁊ violentia abbatis ecclesia nocere videt. Sed ibi soluitur per ber. ī iij. glo. scilz q ibi delictum fuerat commissum per prelatum ⁊ collegium cōmunicato cōsilio. Et eodez modo soluitur. C. de sacrosanc. eccle. iubemus nullam. ibi propter delictum persone confiscatur nauis ecclesie. Et nota q dicit hec regula delictum. quia scōm propriam huius vocabuli significationem videtur loqui de eo quod consistit in omittendo sm ea que nō. ber. s. eoō. peccatum. tamen illi significatōni non semper standum est: vt ibi dixi. Item hoc quod dicit persone intelligere possumus de prelato: et est vulgare hominum meoruz anglicorum: de rescript. ex parte. scilz persone. et de appellat. bone memorie. vel indistincte de qualibet persona intelligatur: cuius delictum ecclesie non nocebit saltē cum effectu. quia daretur restitutio vsq; ad quadriennium tm: nisi ex causa plus temporis daretur: vt s. eo. li. de restituē. in integ. c. j. Jo. andree.

Rationi congruit. Pone casum in filio patroni heredis: qui succedit in honore iurispatronatus sic in onere defensandi ecclesiam succedere debet. xvj. q. vij. filijs ac neponb. Item pone in prelato qui succedit in honore: sic ⁊ in onere soluendi predecessoris debita pro ecclesie vtilitate contracta: s. de solut. c. j. idez in iudice. ff. de iudic. l. mortuo iudice: q eum iudicare oportuerat: idem eum qui ei substitutus est sequi oportet. ad idem s. de offi. de lega. quoniam abbas. ⁊ concoō. ad hanc regulam. c. distin. rationis. ⁊ s. eo. qui sensit onus. Et quod ibi dixi hic adde. ⁊ per illā regulā potest etiam hic resolui: vt licz succedat in onere qui substituitur in honore ad hoc. xl. di. non nos. Jo. an.

In argumentum. hec regula sumitur ex. l. ff. eoō. vtu. que propter necessitatem. Pone casum. lv. di. c. j. vbi ex necessitate temporis propter ministroz defectum monachos permissum fuit assumi ad parochiales ecclesias: cessante hac necessitate in argumentum trahi non debet: vt ibi. Item per decre. s. de elec. cum in cunctis: ibi. ne q a quibusdaz pro necessitate temporis cē. Et alienatio sacrorum vasorum propter necessitatem redimendorum captiuorum concessa ad consequentiam trahi non debet. C. de sacrosanc. eccle. l. antepenulti. que incipit: sancimus. et concoz. ad hanc regulam s. eo. que a iure. ⁊ s. eo. quod alicui. nec superfluit hec regula per illas que loquuntur in eo quod conceditur ob fauorem vel ob gratiam: hec in eo quod conceditur ob temporis necessitatem. Et dicit etiam in argumentum: q. di. iuristꝰ vel arguens non debet arguere de eo quod interduz ex necessitate concessuz est. quia argumenta de similibus ad penitus similia procedunt: sed inter tempus necessitatis ⁊ non necessitatis non est simulando: ergo non procedit argumentatio. Et cōcordat ad hanc regulam. xxxv. q. j. c. j. per quod etiam exemplificare potes. nam a principio generis humani licite contrahit frater cum sorore: quia ex necessitate id fiebat. hodie autem creuit humanū genus ⁊ sublata est necessitas. ⁊ ideo non licite contrahitur infra quartum gradum: de consang. ⁊ affini. non debet. C. de pa. qui fi. dis. l. j. ⁊. ij. vbi propter necessitatem famis licet filium distrahere: quod alꝰ non liceret. Et nota ex hac regula illud generale: q cessante causa cessat effectus: de iureiurā. ⁊ si christus: in fi. de appella. cum cessante. de pen. ⁊ remis. cum infirmitas. de quo dic vt nō. de renūcia. post translationem. lxj. di. §. his omnibus. xix. q. ij. due. cessante igitur necessitate propter quam dispensatū est: cessat constitutio. j. q. vij. q ꝓ remedio. qō verum est circa faciēda: non circa iaz facta: vt ibi nō. ⁊ de iudeis. ⁊ si xpus. in fi. ad hoc s. e. factū legitime: in fi. et est etiaz hoc verū nisi vtilitas succedat loco necessitatis sic est de monachis ordinandis:

vt probatur .xvj. q. j. sunt nonulli in fine. Dñs Jo. an.

Nemo potest plus iuris. Hec regula sumpta fuit ex. l. ff. e. ti. l. nemo plus. Pone casum. j. q. vij. daybertum. ō dona tionibus inter vi. ⁊ vx. nuper. vbi sunt hec verba. ⁊. ff. de acqui. re. w. l. traditio. ⁊ fa. ad regulam. ē. de pigno. cum contra. ⁊ ē. eo. is qui in ius. ibi: dum dicit eodem iure: ⁊ sic nō maiori. ⁊ concor. qō dr nemo dat qō non habet: de iurepa. q aūt. Cōtr de elec. suffraganeis vbi mandat archiepūs qui pfectus non est electū p suffraganeos pfectari. ⁊. ff. de acq. re. w. nō est nouum. vbi creditor pignꝰ dis trahit cuꝰ cōmunz non habet: de conse. di. iiij. solet. vbi etaz baptismū dat qui nō habet. So. vt no. j. q. j. c. j. quia hoc est generale: illa sunt specialia: specialitatis ratiōe facile conſderare poteris. Et idem no. ber. in predic. decre. nup. ⁊ de iurepatro. cura. nam speciale i baptismo vt in predic. c. solet. ⁊ remandare iurisdictionis est: ergo archiepūs confirmatus remandare potest episcopis qui consecrati erant: vt episcopum consecrent ⁊ in creditore est speciale sicut ⁊ i tutore ⁊ curatore. C. de admi. tu. l. vlt. ⁊. l. lex que. ⁊ in pcuratore. instī. de rerū diui. §. nihil. Jn iudice. instī. de offi. iudi. §. fi. i executore. ff. de euic. sed pignora. in vsufruc. formali. ff. de vsufruc. l. qō nostrū. in eo qui bōa fide emit a male fidei possessore quia vsucapit. instī. de vsuca. §. q aūtem. Jn censitoribus ⁊ flumine. ff. de acquirend. rer. w. l. ergo. §. alluuio. Jn donatione libertas. instī. de liber. §. vltimo. Dñs Jo. an.

Emo potest plus iuris transferre in alium qꝫ si ipse habeat. Dez

In toto partem non est dubium contineri

Dem.

In generali concessione non veniunt ea que quis non esset verisimiliter i specie concessurus.

Dem.

In toto partem. Pone exemplā que dixi ē. eo. plus semper ⁊ psequere vt ibi: concor. ff. de excep. rei iudi. l. siqs. ci totum petijsset si partem petijt exceptio rei iudi. nocet. nam pars in toto est. concor. xviij. q. v. penale. xxxij. q. iij. meretrices. de peñ. dist. j. §. hoc idem. Dominus Johannes andree.

In generali concessione. Pone ca. xvj. q. j. frater noster. vbi generalis cōmissio facta legato per papam nō extenditur ad causas fidei. Jtem pone per decre. ē. e. lib. de pe. ⁊ re. si episcopus. vbi habes hec verba. Jtem p. l. C. que res pi. o. pos. l. j. vbi in generali obligatiōe pignoris non veniūt vxor ⁊ alumni. ⁊ que quis verisimiliter non est credendus specialiter obligasse. et facit op. ē. e. lib. de offi. vica. cum in generali. ⁊ no. quia nō solum in obscuris inspicimus id quod est verisimile: sed etiam in generalibus. De puno. ē. e. inspicimus. de secūdo hic ⁊ in concor. ⁊. ff. de peculio. l. qui peculij. vbi qui administrationem concedit videtur permittere generaliter quod specialiter pmissurus est. ⁊. ff. de pig. l. generali ⁊ in pignoris obligatione generali rerum quas ḡs habuit vel habiturus est ea non continebūtur que verisimile est aliquem specialiter obligaturum non fuisse puta suppellex. Jtem vestis relinquenda est debitori. Siquis querat quomodo sciet que sunt illa que verisimiliter in specie non dicetur quem cōcessisse. Rñ. potest hoc cognosci ex impossibili vel in humana vel dura separatione: vt puta ministeria artis sine vel que ad affectiōem pertinent generali obligatione non veniūt: vt in predic. l. obligatiōe. ⁊. l. se. ⁊ pbatur op. C. cōmunia vtriusqꝫ iudi. l. possessionū. vbi habes qꝫ possessiones in quibꝰ sunt ascripticij: ita debent diuidi qꝫ penes vnūquēqꝫ integra familia remaneat: vt pater a liberis cōiunx a viro: frater a sorore non separenē. Et no. ex hac regula verbū generale restringi ad idem. ē. e. lib. de rescrip. c. ij. ⁊ .c. si eo tempore. de preben. eum qui. ⁊. c. qūis. cum si. Jtem facit hec regula ad questionem de eo qui generaliter tenetur contra omnes aliquem iuuare nūquid ptra se vel filios: ⁊ no. de hoc. xvij. q. v. ō forma. in. j. glo. ⁊ de iureiur. peritio. in vlt. glo. Dominus Johānes andree.

Qui contra iura mercat. Pone ca. in eo qui recipit ecclesiā de manu laici. xvj. q. vij. siquis decepit: de eo qui emit spiritualia: de symo. nō satis. ad idē. C. de agri. ⁊ cen. l. quē admodū. li. xj. vbi q emit ascripticiū sine gleba contra legez interdicta mercatur ⁊ male fidei possessor dicitur: ⁊ ideo quia talis presumitur non habere bonam fidem: ideo non prescribit vt in pred. iuribus: contra ē. de dona. aplice. sed solue vt i glo. ꝫ videt. Jtem contra. ē. ō iurepa. cura. solue vt ibi. ⁊ sic patet qꝫ iuris ignorantia non excusat in pscriptōibus sicut nec in vsucapionibus. ff. de vsucap. l. nunqꝫ. Jo. an.

Bona fides non patitur. Hec regula sumpta fuit ex. l. ff. eo. titu. bona fides: ecclesia non debet suum repetere cuz augmēto. sed si semel exactum iterum exigeret augmentū reciperet. xij. q. ij. fraternitas. ad idem de peñ. c. suam. ff. de ra. exhi. l. iij. §. condemnatio. ⁊ habet locū hec regula etiam in penis que semel exacte ab eodem iterum exigi non debent. ad hoc. xiij. q. ij. c. vl. ō iudi. at si clerici. C. ō penis. l. omnes. ab eodem ideo dixi: quia si plures in solidum tenentur ad penam: soluta pena per vnuz non liberatur alter. xij. q. ij. cū de uotissimā. ff. ad. l. aqꝫ. itez. §. sed si plures. Aliaūt res ⁊ pena simul peti possint: dic vt nō. xxv. q. ij. si ecclesie. hanc autem regulam dico veram in his quorum causa vnica exactione finitur. vnde si. x. debeo ipsorum solutiōe tollitur omnis obligatio. vnde non patitur bona fides vt illa iterum exigantur: ⁊ si soluātur vt indebita repetuntur. quod dic vt nō. pma. q. iij. in fine. de solut. c. vltimo. si autem vnica exactione non finitur obligatio: pone casum in exactiōe debiti vxoris ad virum ⁊ econuerso: non habet locum regula. Idem in pcuratōne quam exigit episcopus visitans primo anno. naz secundo anno visitans iterum pcuratōnem exigit. ⁊ idem si de necessitate ecclesie iterum eodez anno visitaret. Et sic potest intelligi de censu. cum venerabilis: vbi de hoc. ⁊. xviij. q. ij. visitādi. Idez dico in exactione pene: vbi de hoc actum est in contractu: vt totiens pena cōmittatur ⁊ exigi possit quotiens contrafactum fuerit. nam tunc pena semel exacta etiam ab eodem iterum exigetur. contractus em ex cōuentione legem accipiūt. j. eo. ptractus: cum suis pcor. Sed veritate inspecta in his casibus ⁊ similibꝰ nō est idez ꝫ aliud: licet eusdez generis. Et facit hec regula ad qstionē quam nō. Jo. xij. q. ij. monemus. an si ecclesia pfecta est suū a possessore quod facere potest: vt. e. q. apostolicas. an adhuc idez possit petere a plato. ⁊ certe nō. qz bona fides hoc nō patit: vt hic: ad penam tñ agere bñ posset ptra eū: vt supꝫ dixi. de hoc etiā no. de re. ec. nō alie. si quis.

Qui contra iura mercat. Pone ca. in eo qui recipit ecclesiā de manu laici. xvj. q. vij. siquis decepit: de eo qui emit spiritualia: de symo. nō satis. ad idē. C. de agri. ⁊ cen. l. quē admodū. li. xj. vbi q emit ascripticiū sine gleba contra legez interdicta mercatur ⁊ male fidei possessor dicitur: ⁊ ideo quia talis presumitur non habere bonam fidem: ideo non prescribit vt in pred. iuribus: contra ē. de dona. aplice. sed solue vt i glo. ꝫ videt. Jtem contra. ē. ō iurepa. cura. solue vt ibi. ⁊ sic patet qꝫ iuris ignorantia

Qui contra iura mercatur bonam fidem presumitur non habere. Dez

Bona fides non patitur: vt semel exactū iterū exigatur.

Dez.

Cum quid vna via phibet alicui: ad id alia nō debet admitti.

Dez.

Cum quid vna via. Po. ca. xxxiij. q. v. hec imago. ē. eo. lib. de concess. pben. detestanda. C. si mancipia ven. ne pstī. l. vlt. vbi dicit textus: eas que ita venit ne corpore questū faciat: nec in caupona sub specie ministrandi prostituat: ne fraus dicte legi fiat. concor. ē. de pcura. tue: cum suis cōcor. Nota ergo qꝫ cum aliquid prohibetur: phibentur omnia que sequūtur ex illo: vt ē. eo. cum quid. ⁊ qꝫ que peruenire possit ad illud: vt hic. fallit hoc interdum. quia seruus non admittitur ad testimoniuz ferenduz necꝫ pro domiō: necꝫ aduersus dñm: ⁊ tamen testificatur de facto suo: puta dum dicitur per euz depositū vel cōmodatū vel simile. iij. q. ij. seruī necꝫ. Itez qui nō potest accusare denūciat: de iureiur. quēadmodū: in fi. Sed alius est effectus denūciatōis qꝫ accusatōis: vt ibi patz. ꝫ idem est etiam vbi idem esset effectus vtriusqꝫ: de cogna. spi. tua: vbi de hoc. Item patronū nō vocat libertus in ius sine vena: si tamen agat alieno nomīe bene. ff. de in ius vo. l. questū. ratio. quia nō ipse ꝫ ille cuꝰ nomīe agit cōuenire videtur. ⁊ facit qō dixi ē. e. potest. Itez denegat dilatio vna via .f. p remediū iuris cōmunis cui conceditē alia via per beneficiū. f. restitutōis in integz: vt de resti. in integ. cozā. Sz dic vt ibi in vlt. glo. Itez plat⁹ de mobilibꝰ p ecclesiā acquisitis testari nō potest: ⁊ tñ in egritudine moderate potest de ipsis aliq erogare: de testa. ad hoc. Item pater nō potest filiū priuare quarta: ⁊ tñ libertates dando minuet qrtam: ⁊ sic alia via priuat eū. ff. de inof. testa. papinian⁹. §. qm aūt. v. cuz igit. ⁊ est speciale libertatuz fauore. Satis circa hoc dici posset: qꝫ cum aliquid phibet habito principal⁹ respectu ad prohibitū: nō ad viam vel modū quo prohibet: exemplifica p iura in pn. inducta: ⁊ p decre. de cōcess. pben. pstitutus: hic sufficit prohibitū vna via vel modo: vt ad id in eius fraudez alia via vel modo admitti non debeat: vt hic. speciale tñ est in libertate: vt ē. dixi. Si autem phibitio principaliter se habet ad viam vel modū: nō ad rez tūc secus. vnde alteri ecclesie aligatus episcopus non eligitur sed postulatur. Itez qui iurauit nō accusare bñ denūciat. qz sibi nō est prohibitū referre crimen: sed per modum accusatōnis referre prohibitū est. Idem in casu de iudi. examinata: vbi petendo rem vna actione repellor: ⁊ per aliam admittor: ⁊ hoc est videre in oībus actōibus. nam deponens agens cōmodati repellitur: agens depositi admittitur: ⁊ sic de singulis.

Contractus. dicum vulgares: pactuz rumpit leges. ⁊ hoc dicit hec regula q̄ sumpta fuit ex. l. ff. e. ti. l. p̄cr⁹. Quidā ponūt ca sum p canonē. xvij. q. ij. eleutheri⁹. vbi cōuentio inter episcopū dioc. ⁊ fundatricē inita ꝛe oblatōibus obuentōnibus in festo ipsius ecclesie seruāda est: ꝛepositarius ꝛe iure cōmun teneꝫ soluz ꝛe culpa que comparatur culpe: si tñ inuenit cōuentio: vt teneaꝫ ꝛe leui ⁊ ꝛe leuissima culpa: et ꝛe casu fortuito illa seruatur: ꝛe ꝛepositi. c. ij. ad idē. ff. ꝛepositi. l. j. §. si cōueniat. ⁊ ibi sunt hec verba cōuentio cōtractus. ō cōmo. c. vno. §. eli. ꝛe pac. c. j. Et q̄ dicit regula hic ꝓuentōe: i. tel ligas honesta et nō ꝑ bonos mores. vñ si ꝓuenerit ne vlus pōsteꝫ: nō valet ꝓuentio: vt in p̄dicto. l. p̄ctus. ff. e. ti. in impossibili idem. qō dic vt dixi §. eo. nemo potest. Jo. an.

Contractus ex conuentione legem accipere dinoscuntur.

Item.

Damnuz quod quis sua culpa sentit: sibi ꝛebet: non alij imputare.

Item.

Infamibus porte nō pa

teant dignitatum.

Item.

Certum est q̄ is cōmittit in legez qui legis verba complectēs contra legis nititur voluntatem.

Data rome apud sanctuz petrū quīto nonas martij pōtificatus nr̄i anno quarto.

Damnū quod q̄s. hec regula sumpta est ex. l. ff. e. ti. qō q̄s ex sua culpa. ꝑo. ca. p canonē. xxiij. q. iij. displicet. vbi si q̄s ad iudicē ducē se ꝛe eā p̄iciat ⁊ ledat: sibi soli imputet. Idez per ꝛere. §. e. li. ꝛe ꝓben. si clericus. vbi clericꝰ q̄ negligit petere p̄bendā sibi ꝛebitā cū vacat sibi imputari ꝛebet: nō sequēn expectanti. ad idem. ff. p socio. l. cuz duobz. §. si. ⁊. l. seq̄n. vbi socꝰ oīm bonoꝝ dānarꝰ ex ꝓtractu ob ꝓtumaciā suā: vel ex maleficio: puta furto vel symonia: nō recupat q̄d a socio. ꝑcor. l. dist. sepe. ⁊. c. hi qui. ꝛe hom. c. vlt. ⁊. ff. ad. l. acquil. si putator. Itē ꝑcurator penā quā ex suo ꝛelicto p̄stitit a ꝛemino nō recupat. ff. ꝛe ꝑcura. qui ꝓpio. §. idem. ecōtra ad idem. C. ꝛe euic. l. emptor fundi. vbi dicit q̄ si emptor in iudicio non fuit: re euicta ꝛe euictōe nō agit ꝑ venditorē. q: culpa sua res evicta videt.

Infamibz. ꝑo. casuz p canonez. lxxxj. di. tantus daniel. ꝛe excel. p̄la. ini dilectos. Et dic lex: neq famosis: ⁊ notatis: ⁊ q̄s scelꝰ ⁊ vite turpitudo inq̄nat: ⁊ q̄s infamia ab honestoꝝ cetu segregat: dignitatis porte patebūt. C. ꝛe dig. l. ij. li. xij. ad idē. xxxiij. di. laici. vbi dicitur q̄ opinio ordinādi vacillare nō ꝛebz: ꝛe testi. c. vlt. ꝛe accu. oīpotēs. C. ꝛe infa. l. vna. Be infamia aūt quid sit ⁊ quō ꝛhitur ⁊ ꝛe mltiplici ipsiꝰ genere: dic vt no. iij. q. vij. §. tria. v. porro infamia. Et q̄ dic regula ꝛe dignitatibz: itelligas ecclīasticis ⁊ secularibz. infamis em̄ iudex esse nō pt. iij. q. vij. infamis. bñ tñ pōt arbiter esse. ff. ꝛe arbi. l. pedius. ij. q. vij. §. tria. v. cognitores. An ꝓcurator possit esse q̄re no. l. dicti. accedens. iij. q. vij. infamis. ⁊. q. r. c. vlt. ⁊ ō mr̄. calū. impatoꝝ: in vlt. glo. ⁊ insti. ꝛe excep. §. vlt.

Certum est. ꝑo. ca. xiij. q. iij. plerīq. §. e. li. ꝛe elect. auaricie. ff. ad vell. Iuuis. §. si cū esset. ꝓcor. j. q. j. sunt nōnulli. ꝛe symo. intantū. ꝛe emp. ⁊ ven. ad nr̄am. §. e. li. ō elec. cōmissa. §. porro. ꝛe īmu. ec. clericis. ⁊. c. vlt. ff. ꝛe legibꝰ. l. fraus. C. ꝛe legi. l. nō dubiū. vbi sunt hec vba. Circa aūt hanc regulā nō insisto. ꝓsequere em̄ eā vt no. xiij. iiij. plerīq. ber. ꝛe ꝑcule. q̄nto ac. ff. ꝛe legi. l. ꝑ legem. ⁊ facit qō dixi §. e. cū quid vna.

Data rome apud sanctū petr̄. Mo. ar. q̄ tabellio in instrumēto ꝛebet scribere locū iuri ꝓtractus. ⁊ ꝛe hoc dixi §. e. li. ꝛe rescindi. abbate sane: ad fi. Jo. an.

Quinto nonas martij. i. tercia die intrante martio. Sare ꝛebes q̄ mensis dividit per kalendas: nonas: ⁊ idus. Et dicuntur kalende a calo. i. voco. q: tūc fiebat vocatio ad nūdinas. ⁊ iste nūdine fiebant in q̄nto die vel septimo mēsis: vtz in kalēdario. vñ in ꝓma die mēsis dr̄ kalendis. in secūdo dr̄ q̄rto nonas. iterdū sexto nonas. q: sunt q̄daz mēses q̄ bñt sex nonas. alij q̄tuor tñ. ⁊ hi q̄ bñt. vj. sunt q̄tuor tñ. s. Aldarcꝰ Aldatus Julius October. Unde versus. Sex nonas mayꝰ october iulius ⁊ mars. Quatuor ac reliqui. tenet idus q̄libz octo. In marzo igit̄ ꝓma die dicitur kalēdis. Secūda. vj. nōas. i. sexto die añ nonas. In tercio q̄nto nonas. i. q̄nta die añ nōas: ⁊ sic ꝛeceps. Septima die dicebam⁹ nonis. q: eodē die erāt nūdine. Si vo mēsis hēat. viij. nonas tñ: secūda die dicebam⁹ q̄rto nōas. v. die dicebam⁹ nōas. q: eadē erāt nūdine. Post has nonas siue essent in q̄nto siue in septimo die ꝑm diuersitatē mēsiū quā supꝑ posui: ꝛenoiabam⁹ dies ab id⁹. idus aūt interꝑtat diuisio. q: tūc dividebant nūdine. Et q: idus semper erat. viij. die post nonas. q: q̄libet mense per. vij. dies durabant nundine: ideo stanz p⁹ nonas siue. v. siue. vij. die dicebāt. viij. id⁹. i. octauo die añ idus. seq̄nti die dicebāt. vij. idus. i. septima die añ id⁹: subsequēti. vj. id⁹: ⁊ sic ꝛe singul. Terciadecima die cū mēsis hz. iiij. nonas tñ: vel quintadecima cum habet. vj. dicim⁹ idus. q: tūc dividebant nundine. ꝛeinde ꝛenominabamus per kalendas: vt si mensis habet. xxxj. dies ⁊. iiij. nonas tñ sicut ianuarius: post ydus. xix. kal's. ⁊ ꝛemū. xviij. ⁊ ꝛemuz. xvij. vsq̄ ad kal's. i. octaua die ante kal's. Cum ergo dicimus. xv. kalendas marcij. idez est dicere. xv. die ante kalendas marcij. i. xiij die exeunte februario. ⁊ sic ꝛe singulis. Si autem mensis habz. xxx. dies post ydus: dicim⁹. xviij. kalēdas. ⁊ ꝛemū. xvij ⁊ sic ꝛe singulis vsq̄ ad finē. Si vo mēsis habz. xxviij. vt februarius tunc post ydus sequenti die dicimus ꝛeinde. xvj. kalēdas. Si vo mensis habet xxxj. diel ⁊. vj. nonas vt marcius. tunc post ydus sequenti die dicimus. xvij. kalēdas. ⁊ sic ꝛe singulis vsq̄ ad kalendas. ⁊ cū dicimus. xvij. kalēdas aprīl'. id est. xvij. añ kalendas. id est. xvj. exeunte marcio. Idem in alijs. Menses aūt quot dies habēt no. p hos versus. Junius aprilis septēq̄ nouēq̄ tricenos. Plus em̄ reliqui: sed habet februs octo vicenos. Cui si bisextus fuerit supaddit̄ vnus. Bñs Jo. an.

Pontificatus. Scire ꝛebes q̄ romanus pōtifex ex sola electiōe facta a duabus partibus cardinaliū vocem habentiū ꝛe quo dic vt §. e. lib. ꝛe elec. vbi piculum. p̄sulatum assumit: §. ꝛe elec. licet ꝛe vitanda. Sed consuetudo est romanoꝝ pontificum: que pon⁹ eoꝝ solito vsu q̄ iure roborat: q̄ p⁹ electōez añ cōsecratōz ⁊ coronatōez non scribunt pontificatum in data: licz predic. ꝛecre. licet. §. ō elec. dicat romanus pontifex habeat: qui a duabus partibꝰ ⁊c. Jnq̄tū dicit pontifex videt q̄ extunc pontificatus scribere possit. Tamen p illa consuetudine fa. lex. C. ꝛe quadri. prescrip. l. vl. in fine. ibi: exquo imperiales suscepimus insulas: vnde ⁊ dies coronatōis dicit ortus imperij: sic potest intelligi. C. ꝛe fer. l. vlt. nec dr̄ imperator. nisi corona suscepta. ff. ō testa. in. l. a ꝛepenul'. sicut nec archiepūs nisi recepto pallio. §. ꝛe vsu pall'. nisi. ad idem. C. li. xij. ō ꝛecur. l. fi. ff. ꝛe re mili. l. ex eo. in aut. ꝛe consul. in fi. coll'. v. sed tunc ante confirmatōnem scribūt an. datam locum ⁊ diem ponendo data susceptis nobis apostolatus officij anno ⁊c. ⁊ tunc etiam nō scribūt se simpliciter episcopos sed sic scribunt: talis pone bonifacius: electus episcopus. Item tunc non bullant bulla integra: ꝫ tunc ponūs siquas litteras concedunt ponunt mediam bullam. i. illam partem que habet capita sculpta ⁊ ex alio latere quo ponit nomen plana est bulla sine nomine. Post cozonatōnē autem scribūt pontificatum in data: vnde q̄ prius scribebāt data suscepti a nobis apostolat⁹ officij: scribūt data pontificat⁹ nostri. Item vocāt se simpliciter episcopos ⁊ dant bullam cum nomine suo. Et sunt hec bene notanda: q: iam vidi in quadā ecclesia cathedrali hic vicina cuius nomē sileo secūdū expectantē ex hoc errore i assecutōe p̄bēde ꝓmo ꝓferri. Et hoc modo bonifacius fuit electꝰ die. ij. exeunte ꝛecēbr: coronatus ⁊ ꝑsecratus fuit die. xxiij. ianuarij. Habebat vnus expectans eius auctoritate litteras cum tali data: data. iiij. kalendas ianuarij pontificatus nostri anno. iij. Alius expectans eadē aūctē in eadem ecclesia habebat litteras huius date: data nonas aprilis pontificatus nostri anno. iij. ⁊ hoc est dicere data. v. die aprilis. ⁊ supior data. iij. die exeūte ꝛecembr: vt §. dixi. ꝓma glo. vacabat p̄benda in illa ecclesia: ⁊ querebāt cui ꝛeberet: ⁊ erroze pleroꝝ huius iuris hūc modū ignorantiū: ꝓnūciatū ⁊ obtentū fuit: illuz qui habebat datam sub. iij. die exeūte ꝛecembr ꝓiorē esse ⁊ ꝛebere ꝑferri q: ꝑsiderabāt dicti iurisperiti: q̄ siue annus incipet a ꝓmotione romani pontificis q̄ fuerat vt p̄dixi die secūda exeūte ꝛecēbr siue a natiuitate oīmodo ille erat ꝓmus. ⁊ vez dicebant illo modo computando: ꝫ q: annus pōtificatus incipit a ꝑsecratōne ⁊ coronatōe nō ab electōe. vt §. dixi: que coronatio vt p̄dixi fuerat. xxiij die ianuarij. ideo male fuit obtentū: ⁊ hui⁹ rei erroze fuit posterior ꝓn platus. q: certū est q̄ exquo annus pontificat⁹ bonifacij inciebat vt p̄dixi: q̄ is q̄ nonas aprīl'. i. q̄nto die aprilis habuit grāz ꝑcedebat in grana illū q̄ habebat datā sub tercio die exeūte ꝛecēbri. iij. kalendas ianuarij eodē anno fere in nouem mēsibus vt clare patet computanti. Semp ꝫ iurisperiti q̄ ꝓnūciare bñt sup posteritate ⁊ ꝓtate impetrantiū aduertere ꝛebēt diem pontificatus. id ē coronatōnis vt recte ꝓnūcient: ⁊ idem in silibz casibus. ⁊ hoc al's vt dixi iure nō bñ ꝓbāt: qua ꝛe causa vt talis erroz ab eis emitetur hoc hic scripsi qō al's scriptū nō reperi. Bñs Jo. an.

Anno quarto. Fuit hec data ⁊ iste annus pōtificatus sui currentibz annis dñi. Mb. cc. xcviij. Quero autem quando inceperūt

ligare noue constitutōnes huius. vj. li. de his loquor q̄ sunt iuris
noui ꝓmulgatorie: nō declaratorie veteris iuris: Et videt̄ q̄ a tem
pore huius publicatōnis post duos menses: in auten̄. vt facte no.
constitutōnes: in rubro ⁊ nigro circa prin. § . vt autem apertius.
⁊ hoc tenet ber. s̄. in ꝓhemio in fi. in glo. ⁊ s̄. de cōsti. c. ij. ⁊ fa. qd̄
no. de postu. prela. c. j. cum enim id sit iure ciuili expressum: et no-
stro iure contrarium expresse non sit cautum: ergo illud ius ser-
uabimus. et ideo scd̄m hoc fini[illegible] duobus mensibus. s. tercia die
intrante maio: eodem anno inceperunt ligare. Item ⁊ nostro vi-
detur iure roboratum: s̄. ne cleri. vel mona. c. vlti. ⁊ s̄. de sen. excō-
mu. nouerint. ⁊ s̄. eo. li. de conces. preben. quia cunctis: circa prin.
⁊ in his omnibus. De hoc tamen videtur tenere Jo. lxxxij. di. pro-
posuisti: in glo. ex hoc. q̄ s̄m canones ligat constitutio post. vj. mē-
ses: allegat. xviij. di. c. vlti. quod de constitutōe principis non loqui
tur: sed q̄ illud tempus duorum mensium non sit tempus ordina-
riorum: videtur probari s̄. de peni. ⁊ remis. cuz infirmitas. vbi cō-
stitutio principis non ligat: nisi exquo per prelatos fuerit publica
ta. ad idem s̄. eo. li. de preben. cum singula. vbi datur vnus mensis
a tempore noticie. ad idem in autentic̄. vt in priuatis do. sacra mi.
non fi. circa fi. collat. v. vbi dantur tres menses. et in autent̄. vt
neq̄ miles neq̄ federatus. §. si igitur. colla. ix. vbi dantur. xxx. di
es tm̄. Dixit accur. q̄ in predictis legibus dicitur esse speciale: et
idem de supradictis decret̄. est dicendum. fateor enim q̄ licet con-
stitutio principis liget post duos menses: vt s̄. dixi: id locum habet
cum in ipsa constitutōe aliud non cauetur: nec tempus adijcitur.
illud em̄ seruandū est. et intelligūtur sic contraria vtriusq̄ iuris.

De hoc habui questionem de facto a principio huius libri: ⁊ dicebant
contra me quidam aduocati: q̄ constitutōnes huius libri non ligabāt
nisi ex quo iste liber est publicatus bonon̄. vt sic ignorātes nō ligarēt
p. c. ꝓposuisti. lxxxij. di. ⁊. xxxij. q. iiij. dixit sara. ⁊ ego contra eos di-
cens q̄ s̄m dictum ipsorum in ciuitatibus in quibus nō viget studiū
⁊ ad quas liber iste directus non fuit. adhuc constitutiones hui⁹ libri
non ligarent: quod esset absurdum. Satis ergo ꝓbabili ratōne id te-
nendum videt̄: quod s̄ dixi: ⁊ audiui etiā tempore nicolai. iij. cassatā
electōnem cuiusdam episcopi: quia non seruauerat decre. cupiētes: s̄
e. li. de elec. que tamen ante duos menses solūmodo fuerat publicata.
An autem constitutio respiciat pendētia: dixi s̄. e. lib. de elec. lz canō.
Que his scriptis sunt supflua defectuosa vl' falsa reddenda supplēda
⁊ corrigenda se offerunt: in quibus aliqualiter excusari mereor. quia
corrigi sum paratus: tum quia exquo scribere cepi singulis quasi die-
bus binis lectiōibus ⁊ alijs preter lecturam ineuitabilibus negocijs
implicatus: singula ponderare non potui: tum quia domini mei supi⁹
iam dicti mandato ⁊ studentium deuictus instantia ea non meo velle
librata publicare compellor. quinimo etiam ex falsis scriptis s̄m phi-
losophum secūdo methaphisice cōmendabor. quia per ipsa veritatis
inuestigande materiam alijs p̄paraui. Suscipiāt igitur istud studen-
tes minute scientie labores meos reminiscentes: q̄ vidua que obtulit
duo sola minuta: ꝓpter sui affectum larga plus omnibus dicitur ob-
tulisse. marci. xij. xxiiij. q. j. odi. d̄ pe. di. j. c. j. versus fi. nam si deus
dederit maiores ⁊ summe vtiles eis ī posterum labores meos offerā:
iam licz nouiter inchoatos. Dominus Johānes andree.

Presens huius sexti decretalium Bonifacij pape octaui preclaꝝ
opus: vna cum apparatu dn̄i Johānis andree impensis Anthonij
koburger industrie Nurenberge est cōsummatū. Anno dn̄i mille
simoquadringentesimooctuagesimosecūdo: quarto ydus Marcij.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
w Poznaniu
UAM im. A. Mickiewicza